

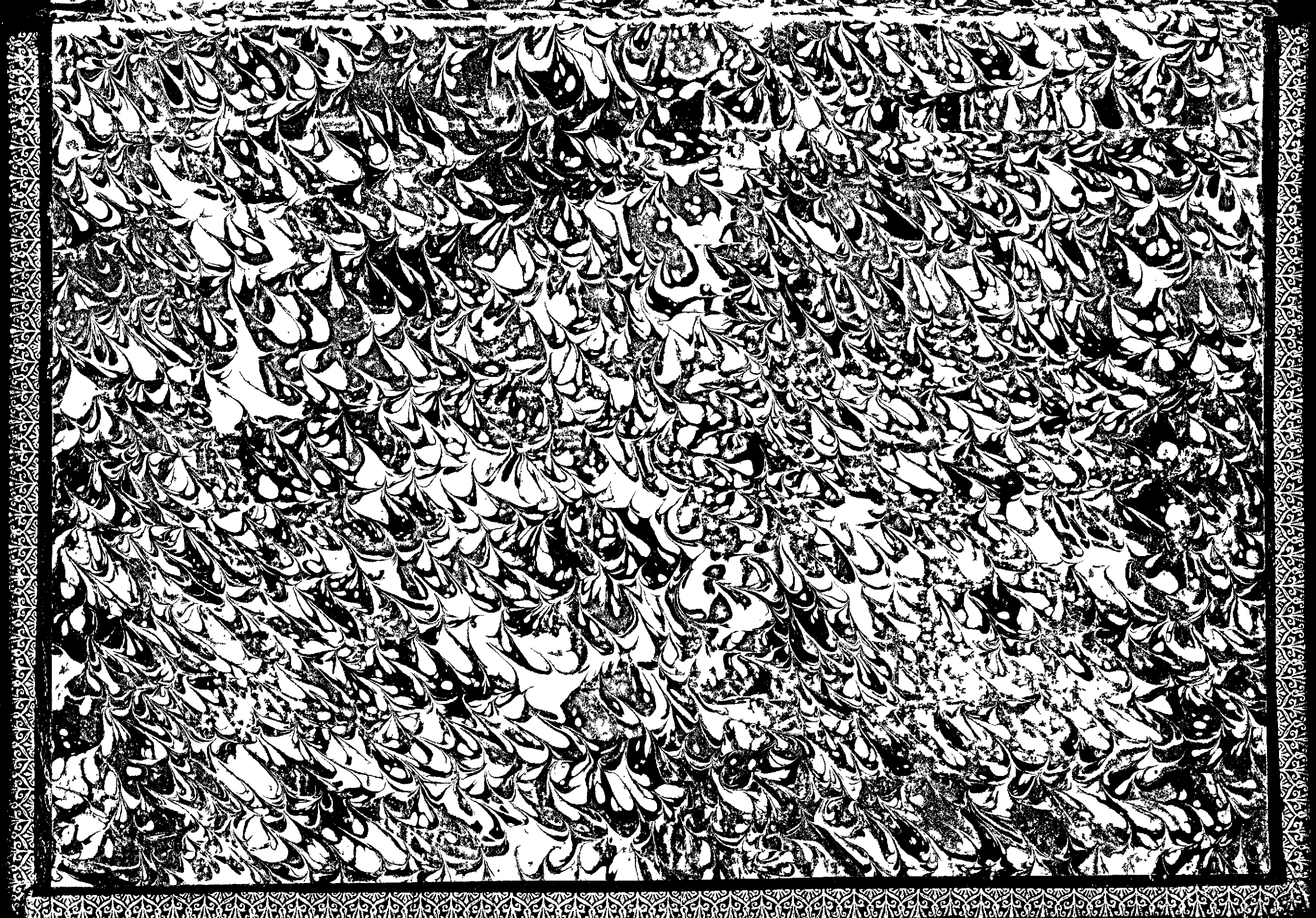

Inc. n° 40

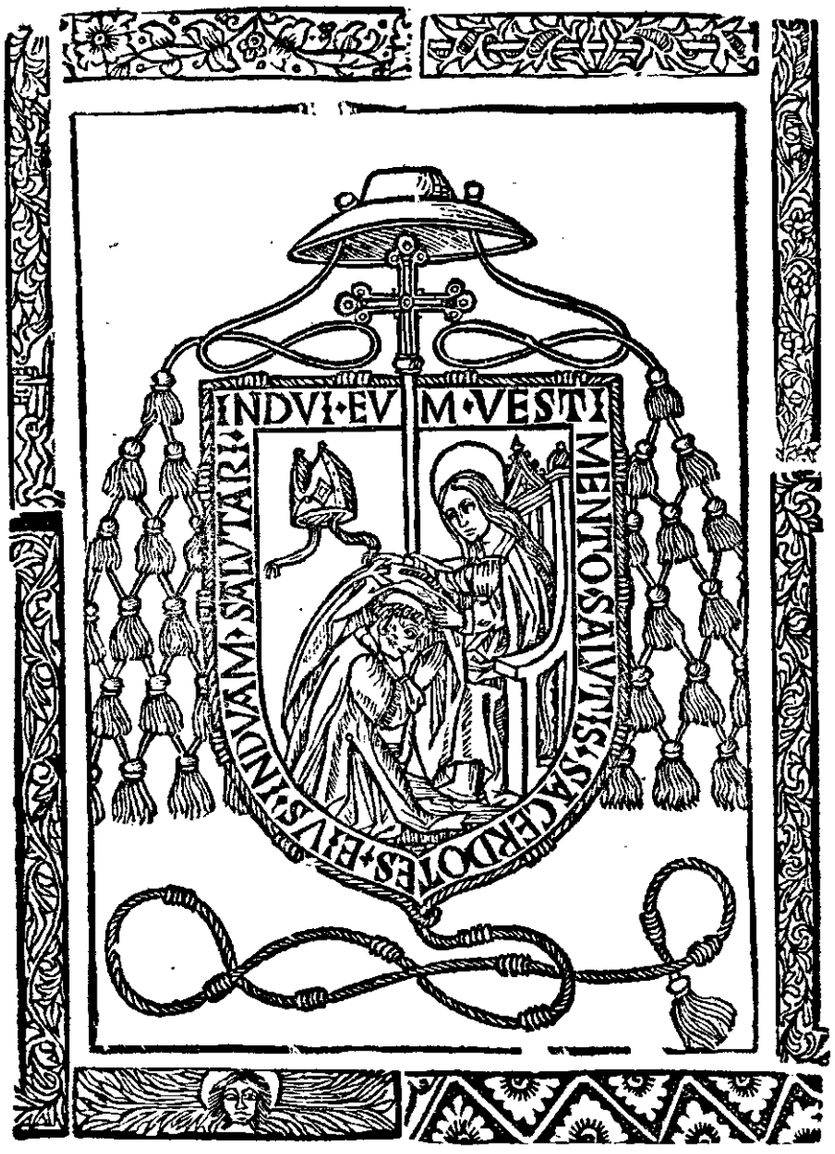

Missale mixtum secũdum regulam beati Isidori dictum Mozarabes.

BIBLIOTHEQUE BLOIS COMMUNALE

Ad reuerendissimum In christo patrem ⁊ dñm. d. prestantissimũ Franciscũ ximenẽ Archiepiscopũ Toletanũ. Alfonsi ortiz diuini ⁊ humani iuris doctoris ⁊ Canonici Toletani prefatio incipit.

Immortales tibi Antistes celeberrime referãt gr̃as seculi nostri hoĩes opportet: quũ vetera ⁊ quasi absoleta nostre religionis archana tanto studio renouare institueris: vt incipiant nostrates maiorũ suorũ mouimenta incultis caractheribus hactenus obstrusa: ingenij tui igniculo respicere ac proprius intueri. Beatissimi Isidori nostri ecclesiastica officia: que in vrbe regia Toletana: cui tu prees Archiepiscopus quondam Maurorum irruptione: cunctis absorptis simul cum christianis: ceu captiua superfuerant: nostra etate proprijs sumptibus restaurare ac in lucem promere decreueras. Ac non immerito quidẽ: ne tam illustria fidei nostre mysteria abdita iam penitus interirent. queqz adeo situ et vetustate fuerant exessa et errorũ caligine respersa: vt vix callidus lector congruas sententias multorum librorum indagine rimari potuerit. Quam profecto durissimam prouinciam mihi seruorũ tuorum minimo mandare non dubitasti: quatenus summa cum diligẽtia missarũ in primis solẽnia recenserẽ: ac vigili lucubratione: que a vero caractherũ ruditate dimissa iam diu fuerãt: stili non mutato ductu reficerẽ: seruataqz verborũ dignitate antiquorum maiestatem custodirẽ. Nã q̃ pre se antiquitatẽ ferebant intacta esse iusseras. et tandẽ sic actum est. Nã dispersis in ordinem redactis. vicijs abrasis: dubijsqz enucleata veritate lustratis: ⁊ ceu abolita multa resartiens: tuo iussu vt valui omnia illustraui. Unde conflatus liber iste fuit: prebẽtibus ad id opem mihi: venerabilibus presbyteris eiusdez officij peritioribus Antonio roderico. Alfonso martino: ac Hieronymo guterio: beatarum Juste et Eulalie: ac beati Luce euãgeliste ecclesiarum rectoribus: quorum Basilice inter pressuras christianorum Toleti fluctuauerant: cum hispania pene omnis arabum inundatione tabesceret. Quo fit vt habitãtibus christianis Toleti inter Arabes eius vrbis imperio potitos: nomen Mozarabes inductũ hucusqz permanserit. vt opinor dicti sunt Mozarabes: hoc est inter Arabes degẽtes. vt autem ecclesiastica eorũ officia memoratu digna neminẽ de cetero laterent: litteris latinis: explosis. Goticis: Imprimenda nobili viro Melchiori gorricij Nauariensi tribuisti. Cuius opera et impensis Ars impressoria in ea vrbe valde illustrata est. Assit huc igitur lector: qui fidei christiane mirifica nosse cupit sacramenta. vbi etiam sanctorũ pro fide certantiũ ⁊ martirum gesta preclara intueri licebit: cuz nullibi profecto copiosius ac preclarius reperire queat: dummodo singula propẽsius perlustret. qui si fidem mihi prebere recusauerit: credat Isidoro clarissimo auctori. Tu quoqz testis locupletissimus assis Reuerendissime pater: cuius lumini peruigili admota sunt omnia: que probata statuisti omnibus doctis cõmunia reddere: cũ imprimi solertiꝰ ea iusseris. Sis felix oro atqz diu superstes Magnifcentissime dñe.

Jam prima dies estis: ⁊ septima fine minetur.

Aureus numer⁹ **KL** Januarius habet dies.xxxj.luna.xxx.
Nox habet horas.xvj.dies vero.viij.

iij	A	Januarius	Circuncisio dñi.	vj.caparū. ✠
	b	iiij	Octaua sancti stephani.	iiij.capparuz.
xi	c	iij	Octaua sancti iobannis.	iiij.capparum.
	d	ij	Octaua innocentum.	iiij.capparū
xix	e	Nonas	vigilia.	
viij	f	viij	Epipbania domini.	vj.capparuz.
	g	vij	Juliani ⁊ basilisse mr̄m.	iiij.capparum
xvj	A	vi	Scōz quadraginta martyrū.	ix.kc.
v	b	v	Pauli primi beremite.	ix.kc.
	c	iiij		
xiij	d	iij	Juliani presbyteri	ix.kc.
ij	e	ij		
	f	Jdus.	Sci bilarij epi.ix.kc. Oct' epi..iiij.capparū.	
i	g	xix kl's	Februarij.felicis impincis pfes.⁊ mr̄is. ix.kc.	
	A	xviij	Mauri abbat: ix.k.post.x.luna dñica fac sep	
xviij	b	xvij	Marcelli pape ⁊ mr̄is.ix.k.	(tuagesima.
vij	c	xvj	Spēsipi elesipi m̄z. ix.k Antonij monachi.	
	d	xv	Brisce virginis ix.k.	(iiij.capparū
xv	e	xiiij	Juliani epi ⁊ confessoris.	ix.kc.
iiij	f	xiij	Fabiani ⁊ sebastiani m̄zvi.cappaz. Sci lu	
	g	xij	Agnet' vgi. vi.cappaz (ciani pbri ⁊ m̄.ix.k	
vij	A	xi	Vincentij martyris.	iiij.capparum.
i	b	x	Illefonsi confessoris	vi.capparū.
	c	ix	Babile epi: ⁊ triū pueroz.ix.kc. Timotei	

epi discipuli pauli. ix.kc. Scē marie de pace. vi.capparum.

ix	d	viij	Cōuersio sci pauli.vi.capparū.	piecti mris
	e	vij	Policarpi epi ⁊ mr̄is.ix.k.	(ix.k.tirsi m̄.ix.k
xvij	f	vi	Jobannis grisostomi epi.	ix.kc.
vi	g	v	Jobannis pbri ⁊ cōfes. ix.kc Agnet' ij..ix.kc	
	A	iiij	Valerij episcopi.	ix.kc.
xiiij	b	iij	Scē batildis regie. ix.kc Oct' sci illefōsi..iij	
iij	c	ij	Scōz ciri ⁊ iobānis m̄z .ix.kc.	(capparū

Ast februarij quarta est: precedat tertia finem.

Aureus numer⁹ KL | Februari⁹ habet dies.xxviij.luna.xxvij
Nox habet horas.xiiij.dies vero.x.

	d	februari⁹	Inatij epi ⁊ mr̃is.ix.lc. Brigide vgi.ix.lc.	
xi	e	iiij	Purificatio sancte marie.	vi.capparũ.
xix	f	iij	Blasij epi ⁊ mr̃is ver iniciũ.	vi.capparũ.
viij	g	ij	Giliberti cõfessoris.ix.lc.dr.	
	A	Nonas.	Agate virginis ⁊ martyris.	vi.capparũ.
xvi	b	viij	Vedasti ⁊ amandi epoꝝ.	ix.lc.
v	c	vij	Dorothee virginis ⁊ martyris.	ix.lc.
	d	vi		
xiij	e	v	Apolonie virginis ⁊ mr̃is.	ix.lc.
ij	f	iiij	Scolastice virginis.	vi.capparũ.
	g	iij		
x	A	ij	Eulalie virginis barchinonẽsis.	ix.lc.
	b	Id⁹.	Fructuosi augurij ⁊ eulogij ⁊ ei⁹ comitũ.	
xviij	c	xvi	kls martij. Valẽtini mr̃is.ix.lc.	(ix.lc.
vij	d	xv	Sol in piscibus.	
	e	xiiij	Juliane virginis ⁊ martyris.	ix.lc.
xv	f	xiij	Pãtaleonis mr̃is ⁊ sociorũq; ei⁹.	vi.cap̃.
iiij	g	xij		
	A	xi		
xij	b	x	Columbani abbatis.	ix.lc.
i	c	ix		
	d	viij	Cathedra sancti petri.	vi.capparuz.
ix	e	vij	Vigilia.	
	f	vi	Mathie apostoli.vi.capparũ. Loc⁹ bisex-	
xvij	g	v	ti in anno bisexti quacunq; die euenerit fe-	
vi	A	iiij	stum sancti mathie in tali ieiunet̃ vigilia ei⁹	
	b	iji	⁊ in sequẽti die celebret̃: ⁊ seruet̃ festuz: ⁊ si	
xiiij	c	ij	sabbato euenerit ipso sabbato celebretur ⁊	
			ieiunet̃ vigilia eius ⁊ seruet̃ in sequenti die	
			(dominico.	

Aureus numer⁹ KL Martius habet dies.xxxj.luna.xxx.
Nox habet horas.xij.dies vero.xij.

iij d Marci⁹ Adriani martyris. ix.lc.
e vi Donati martyris ix.lc.
xi f v Emeterij ⁊ celodonij mr̃m. iiij.capparū.
g iiij
xix A iij
viij b ij
c Nonas. Thome de aquino.vi.cap̃.Perpetue ⁊ feli
xvi d viij Juliani epi ⁊ pfes.vi.cap̃. (citatis.ix.lc.
v e vij
f vi Apolonie vgi.ix.lc.Facundi ⁊ primitiue.
xiij g v (mr̃m.ix.lc.
ij A iiij Gregorij pape ⁊ confessoris. vi.capparū.
b iij Leandri epi ⁊ cõfessoris. iiij.capparum.
x c ij Leonis pape. ix.lc.
d Id⁹
xviij e xvij lꝛs aprilis
vij f xvi Patricij episcopi. ix.lc.
g xv Gabrielis archãgeli. vi.cap̃.Eduardi regꝭ
xv A xiiij Sci ioseph pfes. vi.cap̃. (⁊ mr̃is.ix.lc.
iiij b xiij Cuthberti episcopi ⁊ cõfessoris. ix.lc.
c xij Benedicti abbatis ⁊ cõfessoris. vi.cappaꝝ
xij d xi Pauli episcopi ⁊ cõfessoris. ix.lc.
i e x
f ix
ix g viij Annunciatio sancte marie. vi.capparū.
A vij
xvij b vi
vi c v Marcelli pape. ix.lc.
d iiij
xiij e iij
iij f ij

Aureus numer⁹ KL

Aprilis habet dies.xxx.luna.xxix.
Nox habet horas.x.dies vero.xiiij

	g	aprilis	
xi	A	iiij	
	b	iij	Theudosie martyris uonem lectionum.
xix	c	ij	Ambrosij epi.vi.ca.Isidori cōfes.vi.cappay
viij	d	Nōs	
xvi	e	viij	
v	f	vij	
	g	vi	
xiij	A	v	Fructuosi epi bracarēs. ix.lc Toribij pfes.ix.lc
ij	b	iiij	Eleuterij epi ⁊ martyris. ix.lc.
	c	iij	
x	d	ij	Victoris bracarens martyris ix.lc.
	e	Id⁹	Eufemie virginis et martyris ix.lc.
xviij	f	xviij	lls madij. Tiburtij et valeriani mrm ix.lc.
vij	g	xvij	
	A	xvi	
xv	b	xv	
iiij	c	xiiij	
	d	xiij	
xij	e	xij	
i	f	xi	Vitalis martyris. nouem lectionū
	g	x	
ix	A	ix	Georgij m.iiij.cap. Felicⁱ ⁊ Fortūati.m.ix.lc.
	b	viij	Sancti proficij martyris nouem lectionuz
xvij	c	vij	Marci euangeliste. vi.capparū
vi	d	vi	Cleti mar.ix.lc.Marelli ⁊ petri. ix.lc.
	e	v	Sancti georgij martyris nouē lectionū.
xiij	f	iiij	Vitalis martyris nouem lectionum
iij	g	iij	Petri martyris ordinis predicatoz.vi.cappa.
	A	ij	Eutropij episcopi ⁊ martyris duarū.capparū

Aureus numer⁹ KL Madi⁹ habet dies.xxxj. luna.xxx. Nox habet horas.viij.dies vero.xvj.

xi b Madij .Aplox phili.⁊ iaco.vi.cp̃. Torcati⁊ comi/
c vi Athanasij epi ⁊ cf.vi.cp̃. tũ ei⁹ epox.ix.k.
xix d v Jnuẽtio scẽ crucis. vi.cap̃.Alexãdri euẽtij
viij e iiij Quiriaci epi ⁊ mris. ix.kc. (mrm.ix.kc
f iij
xvi g ij Jobannis ante portã latinã. vi.capparũ
v A Nonas. Jnuẽtio clauox dñicox.vi.cap̃. Sctẽ tre/
pete virginis.ix.kc.Domicilie virginis. ix.kc.
b viij Reuelatio michaelvi.cp̃. Jsidori milit.ix.k
xiij c vij Gregorij nazãzeni.ix.kc. Eodẽ die trãslatio
ij d vi Gordiãi ⁊ epima.mn̄.ix.k. (sci nicho.vi.ca.
e v Pontij martyris. iiij.capparum.
x f iiij Nerei ⁊ achilei atq; pancracij mris. ix.kc.
g iij
xviij A ij Victoris ⁊ corone martyrũ.ix.kc. Bonifa
vij b Jdus. (cij martvris. ix.kc.
c xvij kls Junij.
xv d xvi
iiij e xv
f xiiij Potentiane virginis x.kc.
xij g xiij
i A xij
b xi
ix c x
d ix Trasiatio sancti dominici. ix.kc.
xvij e viij Vrbani pape ⁊ mris. ix.kcTrãslatio sci frã
vi f vij Augustini anglox epi.ix.kc. (ciscix:kc.
g vi
xiiij A v Germani episcopi ⁊ confessoris. ix.kc.
iij b iiij
c iij
xi d ij Petronille virginis. ix.k

Aureus numer⁹ KL Junius habet dies.xxx.luna.xxix. Nox habet horas.vi. dies vero.xviij.

	e	Junius.	Nicomedis martyris.	ix.c.k
xix	f	iiij	Marcellini ⁊ petri martyrū.	ix.kc.
viij	g	iij		
xvi	A	ij		
v	b	Nonas.		
	c	viij		
xiij	d	vij		
ij	e	vi	Medardi ⁊ geraldi episcopoꝝ.	ix.kc.
	f	v	Primi ⁊ feliciani martyrū.	ix.kc.
x	g	iiij		
	A	iij	Barnabe apli. vi. cappaꝝ. Enofri ꝑf.	ix.kc.
xviij	b	ij	Basilidis cirini naboris mꝝm.	ix.kc.
vij	c	Idus.	Antonij de padua confessoris.	ix.kc.
	d	xviij	lks Julij. Basilij episcopi.	ix.kc.
xv	e	xvij	Viti ⁊ modesti martyrum.	ix.kc.
iiij	f	xvi	Cirici ⁊ iulite martyrum.	lx.kc.
	g	xv	Adriani atq; natalie martyrum.	ix.kc.
xij	A	xiiij	Marci ⁊ marcelliani martyrum.	ix.kc.
i	b	xiij	Geruasij ⁊ protbasij martyrū.	ix.kc.
	c	xij	Florentie virginis.ix.kc. Siluestri pape.et	
ix	d	xi	(martyris.	ix.kc.
	e	x	Cōsortie virginis.cum.xj.miliū mꝝm.	ix.kc.
xvij	f	ix	Vigilia.	
vi	g	viij	Natiuitas scī iobānis baptiste. vi. capparū	
	A	vij	Trāslatio sci eligij epi ⁊ confessoris.	ix.kc.
xiiij	b	vi	Jobannis ⁊ pauli martyrum.	ix.kc.
iij	c	v		
	d	iiij	Leonis pape ⁊ cōf. ix.kc. Vigilia.	
xi	e	iij	Apostolorum petri et pauli. vi. capparuꝫ	
	f	ij	Cōmemoratio sancti pauli. vi. capparuꝫ.	

Aureus numerus

KL Julius habet dies. xxxi. luna. xxx. Nox habet horas. viij. dies vero. xvi.

xix	g	Julij	Octaua sancti iohannis bap. vi cappaꝝ.
viij	A	vi	Processi ⁊ martiniani mr̄m. ix. l̄ Visitacio
	b	v	(sancte marie. vi. capparum.
xvi	c	iiij	
v	d	iij	
	e	ij	Octaua apl̄oꝝ petri ⁊ pauli. iiij. capparuꝫ.
xiij	f	Nonas.	Marcialis episcopi. ix. l̄c.
ij	g	viij	
	A	vij	Octaua visitationis virgi. marie. iiij. cap̄.
x	b	vi	Septem fratrum martyrū ix. l̄c.
	c	v	Translatio sancti benedicti. vi. capparū.
xviij.	d	iiij	Sancte marciane virginis. ix. l̄c.
vij	e	iij	Margarite virginis ix. l̄c.
	f	ij	
xv	g	Idus	Quirici martyris. ix. l̄c.
iiij	A	xvij kl̄s augusti.	Sci alexi ꝯf. ix. l̄c. Triūphū crucis.
	b	xvi	Iuste ⁊ rufine vir. ⁊ mr̄is. iiij. ca. (vi. ca.
xij	c	xv	Marine virginis ⁊ mr̄is. ix. l̄c.
i	d	xiiij	
	e	xiij	Margarite virginis ⁊ martyris. ix. l̄c.
ix	f	xij	Praxedis virginis vi. capparum
	g	xi	Marie magdalene vi. capparum.
xvij	A	x	Apolinaris episcopi ⁊ mr̄is. ix. l̄c.
v	b	ix	Xp̄ine virginis ⁊ martyris. ix. l̄c. Vigilia.
	c	viij	Jacobi apl̄i. vi. cappaꝝ Xp̄ofori ⁊ cucufati
xiiij	d	vij	Anne mr̄is ma. vi. ca. (⁊ comitū ei⁹ m̄. ix. l̄
iij	e	vi	Septem dormientium. ix. l̄c.
	f	v	Nazarij celsi ⁊ pantaleonis mr̄m. ix. l̄c.
xi	g	iiij	Felicis ep̄i. ix. l̄c. Simplici: faustini: ⁊ beatricis martyrum. ix. l̄ Marthe virginis. vi. capparum
xix	A	iij	Abdon ⁊ sennen mr̄m. ix. l̄c.
	b	ij	Germani ep̄i ⁊ confessoris. ix. l̄c.

Aureus numer⁹ KL Agustus habz dies.xxxj.luna.xxx. Nox habet horas.x.dies vero.xiiij.

viij c Augusti Vincula petri.vi.capparū. Macabeoruz
xvi d iiij Stephani pape.⁊ mr̄is.ix.lc. (mr̄m.ix.lc
v e iij Inuentio sci stephani martyris. ix.lc.
f ij Petri ep̄i exomensis iiij.capparum.
xiij g No.Dn̄ici ɔf.d or.p̄di.vi.ca. Scē ma.d niuib⁹.vi.ca
ij A viij Trāssi.d.vi.ca.Justi⁊ Pastor.Sixti pa. Feli-
b vij Donati ep̄i m̄.Mā- (cissimi⁊ agapiti m̄.ix.lc.
x c vi Ciriaci.largi so -met m̄. ix.lc.
d v (cioꝝqꝫei⁹.ix.l. Vigilia
xviij e iiij Sancti laurentij martyris vi.capparū
vij f iij Tiburti martyris. ix.lc.
g ij Clare virginis de ordine minorū ix.lc.
xv A Idus. Ipoliti⁊ sociorūqꝫ eius iiij.capparū.
iiij b xix kls septēbris.Eusebij pb̄i⁊ cōfes.ix.lc.Vigilia.
c xviij Assumptio sancte marie. vi.capparuz.
xij d xvij
i e xvi Octaua sancti laurentij.
f xv Agapiti martyris. ix.lc.
ix g xiiij
A xiij Bernardi abbatis. vi.capparuz.
xvij b xij
vi c xi Octaua sctē marie.vi.capparū. Timothei
d x Vigilia. (⁊ simphoriani mr̄m ix.lc
xiiij e ix Bartholomei apostoli. vi.capparū.
iij f viij Genesij martyris. ix.lc.
g vij Gerontij ep̄i⁊ cōfessoris. ix.lc.
xi A vi Rufi mr̄is. ix.lc.Victoris ep̄i. ix.lc.
xix b v Augustini episcopi⁊ confessoris. vi cap̄.
c iiij Decollatio iohannis bb̄e. vi.cap̄.Sabine
viij d iij Felicis⁊ audacti mr̄m ix.lc. (v̄gi.ix.lc.
e ij

Aureus numer⁹ KL September habet dies.xxx.luna.xxix.
Nox habet horas.xij.dies vero.xij.

xvi f Sedtēbris Egidij abbat⁹ ⁊ ꝯfes.ij.ca.Vincētij ⁊ le-
v g iiij Antonini martyris vi.capparū. (ti mr̄.ix.lc
A iij
xiij b ij Marcelli martyris nouem lectionum
ij c Nonas.Obdulie virginis vi.capparum.
d viij
x e vij
f vi Natiuitas beate marie virginis vi.cappaꝝ
xviij g v Gorgonij martyris nouem lectionum
vij A iiij
b iij Proti et iacincti mr̄m nouem lectionum
xv c ij
iiij d Idus
e xviij kal's octobris.Exaltatio sctē cruc⁹.vi.cap.Cor-
xij f xvij Oct⁹.sctē marie. iiij.ca.(nelij ⁊ Cipriani.ix.lc.
Nichomedis martyris.ix.lc.Sancti vincētij. nouē lectionū
i g xvi Eufemie virginis et martyris.nouē lectionū.
A xv Lamberti episcopi et martyris.nouē lectionū
ix b xiiij
c xiij
xvij d xij Vigilia
vi e xi Matthei apostoli vi.capparum.
f x Mauritij et sociorumqꝫ eius ij.capparum
xiiij g ix Clete virginis nouem lectionum.
iij A viij
b vij
xi c vi Fortunati episcopi et confessoris. nouem lc.
xix d iiij Cosme et damiani martyrum. nouem lc.
e iiij Fausti et ianuarij et martialis martyrū ix.lc.
viij f iij Michaelis archangeli vi.capparum
g ij Hieronymi p̄bri et cōfessoris vi.capparum.

Aureus numer⁹ KL. October habet dies.xxxi.luna.xxx. nox habet horas.xiiij.dies vero.x.

xvi A Octobris. Veriſſimi maximi ⁊ eius comitū .ix.kc.
v b vi Leodegarij epi ⁊ martyris. ix.kc.
xiij c v
ij d iiij Franciſci confeſſoris. vi.capparū
e iij
x f ij
g Nonas. Martij epi ⁊ pf. ix.kc. Sergi bachi mfm.
xviij A viij (ix.kc. Marcelli mfis.ix.kc.
vij b vij Dioniſij ſociorūq; eius mfm. ij.capparū.
c vi
xv d v
iiij e iiij
f iij Geraldi cōfeſſoris. ix.kc.
xij g ij Calixti pape ⁊ martyris. ix.kc.
i A Idus. Vnfrani epiſcopi. ix.kc.
b xvij kals Nouēbris. Sancti michaelis. ix.kc.
ix c xvi Victoris mfis. ix.kc. Lupi epi ⁊ pfeſ. ix.kc.
d xv Luce euangeliſte. vi.capparum.
xvij e xiiij
vi f xiij Erene vgi. ⁊ mfis.ix.kc. Capraſij mfis.ix.k
g xij Vrſule ⁊ vndecim milliū virginū. ij.cap.
xiij A xi
iij b x Seruandi ⁊ germani martyrum. ix.kc.
c ix Fructi confeſſoris. ix.kc.
xi d viij Criſpini ⁊ criſpiniani martyrum. ix.kc.
xix e vij Vedaſti ⁊ amandi epiſcoporum. ix.kc.
f vi Vicētij ⁊ ſabine ⁊ xpete m. vi.cp. Vigilia
viij g v Apłorum ſymonis ⁊ iude. vi.capparuz.
A iiij Euſtachi ſociorūq; eius martyrū. ix.kc.
xvi b iij Bellū de benamarin.vi.ca. Claudi ⁊ ſocio⁊
v c ij Quintini m. .ix.kc. rūq; ei⁹ m.ix.k. Vigilia

Aureus numer⁹ KL Nouẽber habz dies.xxx.luna.xxix.Nox habet horas.x.dies vero.xiiij.

d Nouẽbris.Festiuitas omniũ sanctoꝝ. vi.capparũ
xiij e iiij Cõmemoratio omniũ fideliũ defunctorũ.
ij f ij
g j
x A Nonas.
b viij
xviij c vij
vij d vi Octa.oim scõꝝ.iiij.capẽ.Quattuor corona
e v Theodori mris.ix.lc. (toꝝ mrꝝ.ix.lc.
xv f iiij Menne martyris' ix.lc.
iiij g iij Martini episcopi ⁊ confessoꝝ. vi.capparũ
A ij Emiliani abbatis. ix.lc.
xij b Jd⁹. Britij episcopi ⁊ cõfessoris. ix.lc.
i c xviij lcs decẽb.Clemẽtini ⁊ theodoreni mm. ix.l.
d xvij Eugenij archipi toletani mris vi.cappaꝝ
ix e xvi Sci sperati vel comitũ eius martyrũ. ix.lc.
f xv Acisli ⁊ victorie martyrum. ix.lc.
xvij g xiiij Oc.sci martini.iiij.capẽ. Romani monachi
vi A xiij Elisabeth de vngaria.vi.capẽ. (m.iiij.capẽ.
b xij Obdonis abbat⁹.ix.lc. Presentatiõis vir⁊
xiij c xi (ginis marie.vi.capparum.
iij d x Cecilie virgi.⁊ mris.vi.capẽ.Octa sci eucte
e ix Clemẽtis pape ⁊ mris. vi.capẽ. (nij.iiij.capẽ.
xi f viij Crisogoni martyris. ix.lc.
xix g vij Katherine virginis ⁊ mris vi.capparum.
A vi
viij b v Vitalis ⁊ agricole.facũdi ⁊ primitiue mar
c iiij (tyrum.ix.lc.
xvi d iij Saturnini mris.vi.capẽ.Vigilia.
v e ij Sancti andree apostoli. vi.capparum.

Aureus numer⁹ KL Decēber habet dies.xxxi.luna.xxx.Nox habet horas.xviij.dies vero.vi.

xiij	f	Decēbris.	Sci eligij epi ⁊ cōfessoris	ix·lc.
ij	g	iiij	Scē anastasie virginis	ix.lc.
	A	iij		
x	b	ij	Barbare virginis ⁊ mr̄is.	vi·capparum.
	c	Nonas.		
xviij	d	viij	Nicholai epi ⁊ confessoris	vi.capparum
vij	e	vij	Octaua sancti andree	iiij.capparum.
	f	vi	Conceptio virginis marie	vi.capparuz.
xv	g	v	Leocadie virginis	vi.caparum.
iiij	A	iiij	Eulalie virginis ⁊ martyris.	ix.lc.
	b	iij	Damasi pape.	ix.lc.
xij	c	ij	Eugenie virginis	ix.lc.
i	d	Idus.	Lucie virginis ⁊ martyris	vi.capparum.
	e	xix	kl's Januarij	
ix	f	xviij	Octaua cōceptiōis scē marie	iiij.capparū.
	g	xvij	Octaua sancte leocadie	iiij.capparū.
xvij	A	xvi		
vi	b	xv	Annūciatio scē marie dela.O.	vi.capparū
	c	xiiij		
xiiij	d	xiij	Vigilia	
iij	e	xij	Thome apostoli	vi.capparum.
xi	f	xi		
	g	x		
xix	A	ix	Vigilia	
	b	viij	Natiuitas dn̄i nr̄i iesu xp̄i	vi.capparū.
viij	c	vij	Stephani martyris	vi.capparum.
	d	vi	Johānis apl'i ⁊ euāge.	vi.capparū.
xvi	e	v	Sanctorum innocentum.	vi.capparū.
v	f	iiij	Thome archiep̄i ⁊ martyris	iiij.capparū.
	g	iij	Trāslatio sci iacobi apl'i.	vi cappa nm.
xiij	A	ij	Siluestri.pa.⁊ ꝯf. iiij cap. Colūbe ꝟ	ix.l.

℣. Adiutorium nostrum in noīne domini ℟ Qui fecit celum et terram. ℣. Sit nomen domini benedictum ℟ Ex hoc nunc et vsqꝫ in seculū. Hic faciat sacerdos signū cruc' in ipso sale et insufflat tribus vicibus: et postmodū dicat hunc sequentem exorcismum.

Exorcismus salis.

Exorciso te creatura salis. In nomine pa ✠tris et fi ✠lij et spiri ✠tussctī: q̄ te ꝑ elizeū in aq̄ mitti iussit: vt sanarent aq̄ steriles. Quiq; diuina oris sui voce ait. Vos estis sal terre. Et ꝑ apl'um suū vas electōis: sermo vr̄ sit sale ꝯditus. Ideoq; efficere sal exorziza tū: vt sit in remissionē pctōꝝ ⁊ sanitatē mentiū. In ꝓtectionē animi atq; corꝑis. in ꝯfirmationē salut' ad expellēdas et excludendas oēs demonū tētationes In noīe dei pa ✠tris oīpotent' ✠et iesu xp̄i filij ei⁹ ✠ q̄ in trinitate vn⁹ viuit ⁊ regnat in secula secl'oꝝ. Amē Oro.

Virtut' tue inuictā fortitudinē dep̄camur dn̄e scē pr̄: et'ne op̄s de⁹, q̄ inter oīa necessaria q̄ ꝑ iesuꝫ xp̄m dn̄m nr̄m ꝓcreare iussisti: nō minimā gr̄am ꝯferre dignat⁹ es sali: vt ex illo possint vniuersa ꝯdiri oīb⁹ ad escā: per tuū filiū dn̄m nr̄m ꝓcreasti: te supplices exoram⁹: vt hoc sal digner' aspicere Quaten⁹ maiestat' tue virtute ꝯtra oēs spūs immūdos valorē possit accipe. Expellat ab om̄i loco vbi tua fuerit inuocatione adsparsum: quicq̄d potest esse pestiferuꝫ: vt exhibeat plenū salut' effectū Deterreat oēs p̄stigias inimici: ⁊ om̄ia mōstruosoꝝ gn̄a lōgi⁹ faciat effugare. Grauedines oēs: fātasiasq; cōpescat: ⁊ ꝑ signū cruc' filij tui dn̄i nr̄i tutelā fidelissimā desiderātib⁹ p̄stet ℟ amē deīde fert' aq̄ ī vrtio ad sacrādā: ⁊ īsufflat ibidē trib⁹ vi

Discede īmūde spūs cib⁹ ⁊ dicat exorcismū. Exorcism⁹ aq̄ oro. ab oīb⁹ q̄b⁹ fides nr̄a vsura est religiōis officij sacramēt': nec p̄tēdas culpā cr̄is: q̄ agnosc' potentiā saluator'. Nō ex meriti ꝯfidentia: sꝫ p̄cepto. Licet ipsa potestas ministerij dignitas sit ministri. Te igit' cōeꝫ dn̄ꝫ aq̄ creature ꝯuenio: vt ꝯseruāte mot⁹ sēsibilitat': ītelligēs subijci s̄uicio: q̄ placere deo nitimur: nō recuses. Oēm a te cōmunionē demonū om̄e collegiū iniq̄tat' expurges. Totā fantasmat' labē: capax dn̄ice ꝓtectiōis extermines. vt gr̄a sctīficationis indepta: tuo nr̄oq; pariter creatori debito famlatu des̄uiēs: oēꝫ spūuꝫ prauorū neq̄ciā: q̄cunq; loco fuerit adsparsa deijcias: ⁊ scē copiā bn̄dictionis inducas ℟ amē. Per mīaꝫ tuā de⁹ nr̄: q̄ es bn̄s ⁊ viuis ⁊ oīa reg' ī

ſecla ſeculoꝝ ℟. amē. Humilate vos bñdictiōi. Dñs ſit ſēp vobiſcū. ℟. Oñe ſctē pr̄ oīps eē ne deꝰ: iſtitutor ꝯ ꝓditor oīz elemēꝝ Bño. Et, toꝝ q̄ p ieſuꝫ xp̄m dñm nr̄m elementū hoc aq̄ in ſalt̄e humani generꝭ eſſe voluiſti: te ſupplices dep̄camur: vt exauditis oīonibꝰ noſtris: illō tue pietatꝭ reſpectu ſāctifices. atq; ita ab ea oīm ſpiritū im mūdoꝝ recedat incurſio: vt vbicūq; fuerit i noīe tuo adſparſa: gr̄a tue benedictionis adueniat: ꝯ mala oīa te ꝓpiciāte recedāt. ℟. Amen Per miam ꝛc. Dñs ſit ſemp ꝛc. Hec aqua iam ſanctificata in cruce ſa lis ponit̄ et dicit. Cōmixtio ſalis ꝯ aq̄. In noīe pa ✠ tris ꝯ fi ✠ lij ꝯ ſpūſ ✠ ſancti q̄ regnat deꝰ in ſecnla ſeculoꝝ. ℟. amē Poſt mixtionē Ceterne oīps deꝰ q̄ nobis a te ꝓditā creaturā aq̄: ſalis et aq̄ oſo. vbi diſtinxiſti vt liquorē ſimplicē ad lauacrū: ſalſā ſoliditatem p̄beres ad cōdimentū: q̄tenꝰ et ſordida poſſint ablui: ꝯ fatua imbui: Quo ꝯ nora tolleret̄ originalis: ꝯ corrigeret̄ errorꝭ ad viā ſalutꝭ. Te officij nr̄i fūctione: immeriti dep̄camur: vt hec ſalis ꝯ aq̄ in tuo noīe facta p̄mixtio clementie tue ſāctificet̄ obtutu: q̄q; myſterialiter ba ptiſmo ad cōmodū: culpe traducꝭ inimicū ſapiētie actū errorꝭ mani feſtes aduerſuꝫ: ſctiſpūs tui ſctitate reddas ſctificatū. Nec vllo ꝓta gio reddat̄ imūdū: q̄ tua fieri credimꝰ maieſtate btm̄. ſꝫ ita p te plenū p̄beat ſctificatiōis effm̄ vt vbicūq; iuocato noīe tuo fuerit manu e miſſuꝫ vl̄ mō quolibꝫ aſſūptū: expulſis ꝯ exploſis oībꝰ iſidijs ꝓtrarie ptātꝭ: nō ſolū cūcta demonū machiamēta ex eodē loco fugata defici āt: ſꝫ etiā ſcōꝝ āgeloꝝ cuſtodia ſēp ibi mā ſura ꝓſiſtat. ℟. amē Per mi ſericordiā ꝛc. Dñs ſit ſemp vob. ℟. Et. Bño dei pr̄is oīpotētꝭ et filꝰ ꝯ ſpūſſci deſcēdat ꝯ māeat ſup bāc creaturā ſal̄ ꝯ aq̄ ℟. Amē Aſperſit nos deꝰ yſopo: et mūdabimur: lauabis nos et ſup niuē dealbabis nos. ℣. Miſerere mei deꝰ ſcōm magnā miſericordiā tuā. et ſcōm multitudinē miſerationū tuarū dele iniq̄tatē meā. ℟. Lauabiſ. ℣. Glia et honor p̄ri et filio et ſpi. ℟. Lauabis. ℣. Oſtēde nobis dñe miaz tuā ℟. Et ſalutare tuū ℣. Bti q̄ habitāt in domo tua dñe ℟. In ſecla ſeculoꝝ laudabūt te ℣ Dñe exaudi oīonē meā ℟. Et clamor. Dñs ſit ſēp vobiſcū. ℟. Et cū ſpiritu. Oremꝰ Oſo. Exaudi nos dñe ſctē pr̄ eterne deꝰ ꝯ mittere dignare ſcm̄ āgelū tuū ꝙ ceꝰ q̄ nos cuſtodiat: foueat: ꝓtegat: viſitet ꝯ defēdat oēs habitātes vel ꝓuenientes in hoc habitaculo dei. Per xp̄m dñm ꝛc.

Dominica prima aduẽtus domini. Ad missam officiũ.

Ecce super montes pedes euãgelizãtis pacem alla. et annũcian/tis bona alleluya: celebra iuda festiuitates tuas alla Et redde dño vota tua alla. ℣. Dñs dabit verbũ euãgelizãtibus in virtute multa. ℘. Et redde. ℣. Gloria et honor patri et filio et spũisancto in secla seculorum amẽ. ℘. Et redde. Dicat presbiter. Per oia semper secula seculorũ. ℟. Amẽ. In aduẽtu dñi nõ dicim⁹. Gloria in excelsis. dñicis diebꝰ ⁊ feriis. sed tantũ diebꝰ festiuis.

Deus qui per angelicos choros aduentũ filij tui dñi nostri iesu christi annunciare voluisti: qui per angelorũ preconia gloriã in excelsis deo ⁊ i terra pax hominibus bone voluntatis adclamantibus demonstrasti: cõcede vt in huius dñice resurrectiõis festiuitate: pax terris reddita cõualescat: et fraterne dilectionis charitate innouata pmaneat. ℟. Amen. Dicat sacerd̃. Per misericordiã tuaꝫ deus noster qui es benedictus: et viuis ⁊ oĩa regis in secula seculorũ. ℟. Amen. ℣. Dominus sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ spiritu tuo. Lectio libri esaie prophete. ℟. Deo grãs

Ecce dñator Capl̃o. x. dñs exercituũ confringet lagũculam in terrore: et excelsi statura succidẽtur: et sublimes humiliabuntur: et subuertẽtur condẽsa saltus eius ferro: ⁊ libanus cum excelsis cadet. Et egredietur virga de radice ieſſe: et flos de radice eius ascendet: et requiescet super euꝫ spũs dñi: spũs sapientie ⁊ intellectus: spũs consilij ⁊ fortitudinis: spũs scientie ⁊ pietatis: et replebit euꝫ spũs timoris dñi. Non scõm visionẽ oculorũ iudicabit: neqꝫ scõm auditũ auriũ arguet: sꝫ iudicabit in iustitia pauperes: et arguet in equitate pro mãsuetis terre. Et percuciet terrã virga oris sui: ⁊ spiritu labiorũ suo Ca. xi

rũ interficiet impiũ. Et erit iustitia cingulũ lumboꝝ eiꝰ: ⁊ fides cinctoriũ renũ eius. Habitabit lupus cuꝫ agno: et pardus cum hedo accubabit. Vitulus ⁊ leo ⁊ ouis simul morabũtur: ⁊ puer paruulus minabit eos. Vitulꝰ ⁊ ursus pascent: simul requescent catuli eorũ: et leo quasi bos comedet paleas. Et delectabit infans ab vbere super foramina aspidis: et in caverna reguli: qui ablactatꝰ fuerit: manũ suã mittet. Nõ nocebũt ⁊ nõ occidẽt in vniuerso monte sancto meo: qꝛ repleta est terra scientia domini: sicut aque maris operientis. In die illa radix iesse qui stat in signũ populorũ: ipsum gẽtes deprecabũtur: ⁊ erit sepulcrum eius gloriosum. ℟. Amẽ. Dicat presbiter in cornu sinistrũ altaris. Dominus sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallẽdo. Qui dat niuẽ sicut lanã: nebulã velut cinerem spargit. qui emittit crystallũ suã sicut frustra panis. Ante faciẽ frigoris eius qui subsistet. ℣. Dittit verbũ suum et liqfaciet ea: flat spũs eius et fluent aque. ℣. Ante Dicat sacerdos Silentiũ facite. Sequentie epte pauli apostoli. ad romanos. c. xv. Respõdeat chorꝰ. Deo grãs.

FRatres. Certꝰ sum ego ipse de vobis: quoniã ⁊ ipsi pleni estis dilectiõe: repleti oĩi sciẽtia: ita vt possitis alterutrũ monere. Audatius aũt scripsi vob fratres ex parte: tanq̃ in memoriaꝫ vos reducẽs: propter grãm q̃ data est mihi a deo: vt sim minister xpi iesu in gentibꝰ. sanctificans euãgeliũ dei: vt fiat oblatio gentiuꝫ accepta ⁊ sctificata i spũsctõ. Habeo igitur gloriaꝫ in xpo iesu ad deũ. Nõ eniꝫ audeo aliquid loqui eoꝝ que per me nõ efficit xps: in obedientiã gentiũ. In ℣bo: ⁊ factis: in virtute signorũ et ꝓdigiorũ: in virtute spũssancti: ita vt ab hierusalẽ per circũituꝫ vsqꝫ ad illiricũ repleuerim euãgeliũ xpi. Sic autem predicaui hoc euãgeliũ: nõ vbi nominatus est xps: ne supꝫ alienũ fundamẽtum edificarem: sicut scriptũ est. Quibus non

eſt annũciatum de eo vide/
bũt: ⁊ qui nõ audierũt intel/
ligẽt. Propter qõ ⁊ impedi
ebar plurimũ vẽire ad vos:
⁊ phibitus ſuꝫ vſqꝫ adhuc.
Nũc vero vlteriꝰ locũ nõ ha
bẽs in his regionibꝰ: cupidi
tatem aũt habẽs veniẽdi ad
vos ex multis iam preceden
tibꝰ annis: cũ in hiſpaniã, p/
ficiſci cepero: ſpero q̃ prete/
riens videã vos: ⁊ a vobis
deducar illuc: ſi vob ex par/
te primũ fruitus fuero. Nũc
igitur, pficiſcar in hieruſalez
miniſtrare ſãctis. Probaue/
rũt eñ macedonia ⁊ achaya
collationẽ aliquaꝫ facere in
pauperes ſctõꝝ q̃ ſunt in hie
ruſalẽ. Placuit eñ eis et de/
bitores ſunt eoꝝ. Nã ſi ſpũa
liũ eoꝝ participes facti ſunt
gẽtiles: debẽt ⁊ in carnalibꝰ
miniſtrare eis. Hoc igit cum
conſummauero ⁊ aſſignaue
ro eis fructũ hunc: pficiſcar
per vos i hiſpaniã. Scio au
tẽ q̃ñ veniẽs ad vos: in abũ
dantia bñdictõis xpi veniã.
℟. Amen. Dicat ſacerd. Dñs
ſit ſp vobcũ. ℟. Et cũ. Lectio
ſcti euãgelij ſcõm lucã. iii. ca

℟. chor. Gloria tibi domine.

Anno quĩtodecimo im/
perij tiberij ceſaris: p/
curãte põtio pilato iudeã: te
trarcha autẽ galilee herode:
philippo aũt fratre eiꝰ tetrar
cha ituree ⁊ traconitidis re/
gionis. et liſania abiline te/
trarcha: ſub principibꝰ ſacer
dotũ anna et caipha. Factũ
eſt verbũ dñi ſup iohãnẽ za
charie filiũ in deſerto. Et ve
nit i oẽm regionẽ iordanis:
predicãs baptiſmũ peniten/
tie in remiſſionẽ pctõꝝ. ſicut
ſcriptuꝫ eſt in libro ſermonũ
eſaye pphete. Vox clamãt/
in deſerto: parate viã dñi: re
ctas facite ſemitas eiꝰ. Oīs
vallis implebiť: ⁊ oīs monſ
⁊ collis humiliabiť. Et erũt
prava indirecta: et aſpera in
vias planas: et videbit oīs
caro ſalutare dei. Dicebat er
go ad turbas qui exierãt vt
baptizarẽtur ab ipſo. Geni/
mina viperarũ: q̃s oſtendit
vobis fugere a ventura ira?
Facite ergo fructus dignos
penitẽtie. ⁊ ne ceperitis dice
re: patrẽ habemus abraam.
Dico eñ vobis: quia potẽs

est deus de lapidib⁹ istis su/
scitare filios abrahe. Jã enī
securis ad radicē arboris po
sita est. Dis ergo arbor non
faciēs fructū bonū: excidet
t in ignē mittetur. Et inter/
rogabāt eū turbe dicentes.
Quid ergo faciem⁹? Respō/
dens autē dicebat illis. Qui
habet duas tunicas: det nō
habēti. Et qui habet escas:
similiter faciat. Venerūt au
tē t publicani vt baptizarē/
tur: t dixerūt ad illū. Magi
ster quid faciem⁹? At ille di
xit ad eos Nihil amplius q̄
quod p̄stitutū est vob: facia
tis. Interrogabāt aūt eū et
milites dicētes. Quid facie/
mus et nos? Et ait illis. Ne
minē concutiatis: neq; calū
niam faciatis: t contēti esto
te stipendijs vestris. Existi/
māte autē populo t cogitā/
tibus oīmibus i cordib⁹ suis
de iohāne: ne forte ipse esset
christus. Respōdit iohānes:
dicens oīmibus. Ego quidē
aqua baptizo vos: vēiet aūt
fortior me post me: cui⁹ non
sū dignus soluere corrigiā
calciamentoꝝ eius: ipse vos
baptizabit in spūsctō t igni.
Cui⁹ vētilabrū in manu ei⁹:
t purgabit aream suam: et cō/
gregabit triticū in horreum
suū: paleas aūt cōburet igni
inextinguibili. Multa q̄dē t
alia exhortās: euāgelizabat
populo. ℟. Amē. Dicat p̄br.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et
cum. Dicat chorus. Lauda.
Alla. ℣. Ditte nobis dñe auxi/
liū de sctō: et de syon tu erue nos
alla. Interiz q̄ chorus dicit
Alla. offert sacerdos hostiā
cū calice t cū oīonibus q̄ se/

Acceptabilis quūtur.
Sit maiestati tue omni
potēs eterne deus hec obla
tio: quā tibi offerim⁹ pro re/
atibus t facinorib⁹ nostris:
et p̄ stabilitate sancte catho/
lice t apostolice fidei culto/
ribus. per x̄pm dñm nostrū
In noīe p̄r̄is ✠ t filij et spi
rituſsancti amē. Dimittēdo
patenā sup corporales. De/
inde accipiat calicem sancti/
ficādo sic. In noīe patris ✠
t filij et spirituſsancti amen.

Offerimus tibi. Oratio.
Dñe calicē ad benedicē/
dū sanguinē x̄pi filij tui: de/

precamurq3 clementiã tuã3: vt ante ꝓspectũ diuine maiestatis tue: cum odore suauitatis ascẽdat. per eundẽ xp̃m dñm nostrũ amẽ. Donat calicẽ super aram ⁊ accipiat filiolam sine sanctificatõe ⁊ ponat super calicẽ dicendo sic.

Hanc oblatio Oratio.

Hanẽ qũs dñe placat9 admitte: ⁊ oĩum offerentiũ eorũ pro quibus tibi offertur pctã indulge. per xp̃m dñm nostrũ amẽ. Et dicat iunctis manibus inclinãdo se Ofo.

In spiritu humilitatis ⁊ in animo contrito suscipiamur dñe a te: et sic fiat sacrificiũ nostrũ: vt a te suscipiamur hodie: vt placeat tibi dñe deus. Veni sancte spũs sanctificato3: sãctifica hoc sacrificiũ de manib9 meis tibi preparatũ. Hic ponat incensum in thuribulo ⁊ incenset sacrificiũ si placuerit. postea inclinet se sacerdos in mediũ altaris iũctis manibus: ⁊ dicat alta voce. Adiuuate me fratres in orationib9 vestris ⁊ orate pro me ad deũ. Chor9 respõdeat Adiuuet te pater et filius et spiritussanctus. Et sacerdos vertat se ad põpulũ: ⁊ faciat offertoriũ si voluerit. Et dicat chor9 Sacrificiũ. Regnabit dñs i bierusalẽ: et i cõspectu senio3 alla. ℣. Hec dicit dñs: erit quasi pater habitãtibus bierusalẽ: et q̃ inhabitãt in syõ: et dabo clauẽ domus dauid sup humeros ei9 et aperiet: et nõ est qui claudat bierusalem alla. Hic accipiat sacerdos aquã in manib3 ⁊ dicat silẽtio sup oblationẽ cũ tribus digitis. In noie p̃ris ✠ ⁊ filij ⁊ spũs scti regnas de9 in secula seculo3 amẽ. Inclinet se ante altare ⁊ dicat i silẽtio istã ofo.

Accedã adte in nem. humilitate spũs mei: loquar te: q3 multã spem fortitudinẽ dedisti mi. tu ergo fili dauid q̃ reuelat9 mysterio: ad nos in carnẽ vẽisti: claue crucis tue secreta cordis mei adaperi: mittẽs vnũ de seraphin q̃ cãdẽti carbo illo q̃ de altari tuo sublat9 est: sordentia labia mea emundet: mentẽ exiubilet: docendi materiã subministret: vt lingua que primo3 vtilitati per chari-

tatez fuit ne erroris insonet casuz: sz veritatis resultet sine fine pconiũ: p te deꝰ meꝰ: q̃ viuis ꝛ regnas in secla seculoꝝ amẽ. Incipit missa. Dicat pbr. Dñs sit sem p vobiscũ. ℟. Et cũ spũ. Oratio.

ADuentum dñi nr̃i iesu xp̃i fres dilectissimi vo tis oĩbus prestolãtes: dei patris oĩpotẽtiaz implorem⁹: vt corda nr̃a purificet: ꝛ corpora immaculata cõseruet. Det abilitatẽ fideliũ mẽtib⁹ fideliter q̃rere: qđ saluti possit pdesse. Expectem⁹ cõsciẽtia secura ventuꝝ: quẽ super oẽm principatũ ꝛ potestatẽ credim⁹ exaltatũ. Sim⁹ etiã p singula momẽta solliciti. vt mereamur habere ppiciũ quẽ credim⁹ ꝛ fatemur adiudicandos nos viuos ꝛ mortuos in gl̃ia esse ventuꝝ. ℟. Amen. Dicat pbr. Per miam tuã deꝰ nr̃: qui es bñdictꝰ et viuis ꝛ oĩa regis in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Dicat pbr eleuãdo manꝰ. Oremꝰ. ℟. chorus. Agyos. agyos. agyos. dñe deꝰ rex eterne tibi laudes et gratias. Postea dicat presbiter.

OEcclesiam sctãm catholicã in oĩonib⁹ in mẽte habeam⁹: vt eam dñs fide ꝛ spe ꝛ charitate ppiciꝰ ampliare dignet. oẽs lapsos captiuos infirmos atqz peregrinos in mẽte habeamus: vt eos dñs ppiciꝰ redimere: sanare: ꝛ pfortare dignet. ℟. chor. Presta eterne omps deꝰ. Dicat pbr aliaz orationem.

QVrifica dñe deꝰ pater ops pectorũ archana nostroꝝ: cũctasqz ppiciꝰ maculas ablue pctoꝝ. ac presta dñe: vt bñficio pietatis tue nostris criminib⁹ emũdati: metuendũ: terribilẽqz aduẽtũ dñi nr̃i iesu xp̃i filij tui expectemus interriti Sicqz te miserãte: hic pcipere mereamur oĩm veniã delictoꝝ: vt tuũ in futuro iudiciũ nobis sentiam⁹ oĩno mitissimũ. et dextere tue participes facti: a te mereamur ppetue vite percipere premiũ: tuũqz pse q̃mur inuictũ infinitũ et fortissimũ regnũ. ℟. Amẽ Dicat pbr. Per miam tuã deus nr̃ in cuiꝰ cõspectu sctoꝝ apl̃oꝝ ꝛ martyꝝ cõfessoꝝ atqz vir-

ginũ noia recitãtur. ℟. chor⁹ Amẽ. Dicat pb̃r. Offerũt deo dño oblationem sacerdotes nr̃i: papa romensis: ⁊ reliqui pro se ⁊ pro oñi clero ac plebib⁹ eccl̃ie sibimet cõsignat̃: vł pro vniuersa fraternitate. itẽ offerũt vniuersi presbiteri diaconi: clerici: ac popli circũastãtes: in honorẽ sanctoꝝ pro se ⁊ suis. ℟. chor⁹. Offerũt pro se et pro vniuersa fraternitate.

Faciẽtes Dicat sacerdos cõmemorationẽ beatissimoꝝ apl̃oꝝ ⁊ martyꝝ: gl̃iose sancte marie ℣ginis. zacharie. iobãnis. infantum. petri. pauli. iobãnis. iacobi. andree philippi. thome. bartholomei. matthei. iacobi. symonis. ⁊ iude. matthie. marci. et luce. ℟. chor⁹. Et oim martyꝝ. Dicat sacerdos. Item pro spiritib⁹ pausantiũ. hilarij. athanasij. martini. ãbrosij. augustini. fulgẽtij. leandri. ysidori dauid. iuliani. Itẽ iuliani. petri. Itẽ petri. iobannis. serui dei. visitani. viuenti. felici. cipriani. vincentij. gerontij. zacharie. cenapoli. dñici. iusti. saturnini. saluati. Itẽ saluati. bernardi. reimundi. iobãnis. celebruni. gũdisalui. martini. roderici. iobãnis. guterij. sancij. Itez sancij. dñici. iuliani. philippi. stephani. iobãnis. Itẽ iobãnis felicis. ℟. chor⁹ Et omniũ pausantiũ. Dicat pb̃r

Te qũs dñe Post noia. Iesu xp̃e: vt dilectio aduẽtus tui ita in nobis permaneat: ne ad te corda nr̃a vnq̃ recedãt. Sicqz nos iã in eternã aduocationez assc̃ribe: vt ad futurũ nõ confundamur: cum ad iudicandũ veneris orbem. ℟. chorus. Amen. Dicat pb̃r. Quia tu es vita viuoꝝ: sanitas infirmoꝝ. ac requies oim fideliũ defunctoꝝ in eterna secula seculoꝝ. ℟. chorus. Amẽ. Dicat pb̃r. or̃o ad patrẽ

Omine deus op̃s: qui pro humani generis redemptione coeternũ tibi coequalẽqz filiũ angelica annũciatiõe: per marie virginis vterũ vsqz ad nos voluisti transmittere: atqz ante ipsius filij tui aduentũ iohãnem dignatus es destinare preconẽ. Vt per ei⁹ veridicã in deserto heremi predicationẽ: populus

penitens veternoꝝ facinorũ acciperet veniã: per noui aũt hominis dei regnũ euangelizãtis diuine trinitatis plenã mũdus consequi mereretur ineffabilem gratiã. Dona nobis in hoc tempore aduentꝰ vnigẽiti tui eandẽ pacis gratiam: quã in preterita largire dignatꝰ es secula: ⁊ illis nos in occursu fidei socies numerãdos: quos in fidei primordio a iohãne in iordane penitẽtie vndis aquarũ ablutos: a te postremo per filiũ in spiritu sancto et igni cognoscimus baptizatos. ℟. at chorus Amen. Dicat pb̃r. Quia tu es vera pax nostra ⁊ charitas indisrupta viuis tecũ ⁊ regnas cũ spũsctõ vnus deus in secula seculoꝝ. ℟. chorus. Amen. Dicat pb̃r eleuatis manibꝰ in celũ. Gratia dei p̃ris oĩpotẽtis: pax ac dilectio dñi nr̃i iesu xp̃i: ⁊ cõmunicatio spũssancti: sit semp cũ om̃ibus nob̃. ℟. chorꝰ. Et cũ boĩbus bone volũtatꝭ. Dicat pb̃r. Quomodo astatis pacẽ facite. Chorꝰ. ℟. Pacẽ meã do vobis: pacem meaꝫ cõmendo vobis: nõ sicut mũdus dat pacẽ do vobis. ℣. Nouũ mãdatũ do vobis vt diligatis inuicẽ. Reiteret̃. Pacem meã do vobis. ℣. Gloria et honor patri et filio et spũisctõ in secula seculoꝝ amẽ. Reiteret̃. Pacem meã. Interiꝫ ꝙ chorus dicit. Pacẽ meã. accipiat sacerdos pacem de patena dicẽdo sic. Habete osculũ dilectionis ⁊ pacis: vt aptisitis sacro sctis mysteriis dei. ¶ Et statim det pacem diacono vel puero: ⁊ puer popl̃o. Postea inclinet se sacerdos iunctis manibus ⁊ dicat. Introibo ad altare dei mei. ℟. at chorus. Ad deũ qui letificat iuuentutẽ meã. Presbiter ponat manꝰ sup calicẽ et dicat. Aures ad dñm. ℟. chorus. Habemus ad dñm. Dicat pb̃r. Sursuꝫ corda. ℟. chorꝰ. Leuemus ad dominũ. Dicat pb̃r. inclinãdo se iunctis manibus. Deo ac domino nostro iesu christo filio dei qui est in celis dignas laudes dignasqꝫ gr̃as referamus. Et dicendo Gratias referamus. eleuet sacerdos manus in altum. ℟. chorus. Dignum et iustum est. Postea dicat presbiter. Inlatio.

Dignũ ⁊ iustũ est. Nos tibi gratias agere: domine ſancte pater eterne oĩpotẽs deus: per ieſuz xp̃m filiũ tuũ dñm nostrũ. Quẽ iobãnes fidelis amicus preceſſit nascendo: preceſſit in deſertis heremi predicãdo: preceſſit baptizando. Viã quoq; preparãs iudicij ac redẽptoris: cõuocauit pctõres ad penitentiã: ⁊ populũ ſaluatori adquirens baptizauit in iordane peccata propria confitẽtes. Non boies innouãdo plenã conferẽs gratiã: ſz pijſſimi ſaluatoris ãmonẽs expectare preſentiã. Non remittẽs ipſe peccata ad ſe veniẽtibus: ſed remiſſionẽ peccatoz ad futuz pollicẽs eſſe credẽtibus. Vt deſcendẽtib9 in aqua penitẽtie: ab illo ſperarẽt remediũ indulgentie: quẽ vẽtuz audiebãt plenũ dono veritatis et gratie. Baptizat igitur ab eo xp̃us ex elemento viſibili ⁊ ſpũ inuiſibili. Ducebãtur per obedientiã ad mĩam per filiũ ſterilis: ad filiũ v̈ginis. Per iobãnem hominẽ magnũ: ad xp̃m boiem deũ. Quẽ cũ pf̃e ⁊ ſpũſancto adorant angeli atqz archãgeli: throni dñationes: ⁊ poteſtates ita dicentes. ℟. chorus. Sanctus. ſanctus. ſanct9. dñs deus ſabbaoth. pleni ſunt celi et terra gloria maieſtatis tue: oſanna filio dauid: oſanna in excelſis. Bñdictus qui venit in noĩe dñi oſanna in excelſis. Dicat pb̃r poſt ſanctus.

Vere ſanctus ⁊ glorioſus dñs nr̃ ieſus xp̃s filius tuus. Quem olim credimus incarnatũ fuiſſe pro ſalute humani generis: ⁊ nũc expectamus ad iudiciũ vẽturũ in gloria claritat̃ cũ oĩbus ſanctis: ipſe dñs ac redẽptoz eternus. Deinde dicat pb̃r in ſilẽtio iunctis manib9 inclinãdo ſe ante altare hanc orationẽ.

Adeſto adeſto ieſu bone pontifex in medio noſtri: ſicut fuiſti i medio diſcipulorz tuorz. ſancti ✠ fica hãc oblationẽ: ✠ vt ſanctificata ✠ ſumamus per manus ſancti angeli tui ſãcte dñe ac redẽptor eterne. Dñs noſter ieſus xp̃s in qua nocte tradebatur accepit pa

nē: ⁊ gratias agens bene✠dixit ac fregit: deditq; discipulis suis dicēs. Accipite et māducate. Hoc: est: corpus: meū: quod: pro: vobis: tradetur. Hic eleuetur corpus. Quotienscūq; manducaueritis: hoc facite in meā✠cōmemorationē. Similiter et calicē postq̄ cenauit dicēs. Hic✠est: calix: noui: testamēti: in: meo: sanguine: qui pro: vobis: et: pro: multis: effundet: in: remissionē: peccatoꝝ. Hic eleuet calix coopt⁹ cū filiola. Quotienscūq; biberitis hoc facite in meaꝝ ✠cōmemorationē. Et cum peruentū fuerit vbi dicit In meaꝝ cōmemorationē. dicat p̄b̄r alta voce oībus diebus p̄ter festiuis. pari modo vbi dicit In claritatē de celis. et q̄libet vice ℟at chor⁹. Amē. Quotiescūq; manducaueritis panē hunc ⁊ calicē istū biberitis: mortē dñi annūciabitis donec veniet. In claritatem ✠de celis. ℟. chorus Amē. Dicat p̄b̄r. Post pridie

Forma ista cōsecrationis p̄ nīc̄. ne ātiq̄tas ignoret. ſ; hodie seruetur ecclesie traditio. vide infra.

Omine iesu xp̄e Dñe banc hostiā viuā illustratiōe aduētus tui sanctificā: vt ex ea libantes: mundemur a crimine: ⁊ tuaꝝ gratiā meremur p̄cipere sine fine. ℟. Amen. Postea dicat p̄b̄r.

Oremus p̄stāte sancte dñe: quia tu hec oia nobis indignis seruis tuis: valde bona creas. sancti✠cas. viuificas✠bene✠dicis✠ac p̄stas nobis: vt sit benedicta a te deo nostro in secula sculoꝝ. ℟. chorus. Amen. Et tūc p̄s b̄r accipiat corpus dñi de patena ⁊ ponat super calicē discoopertū: ⁊ dicat alta voce oībus diebus videlicet festiuis ⁊ dñicis. p̄ter i locis in quibus erit ātiphona.

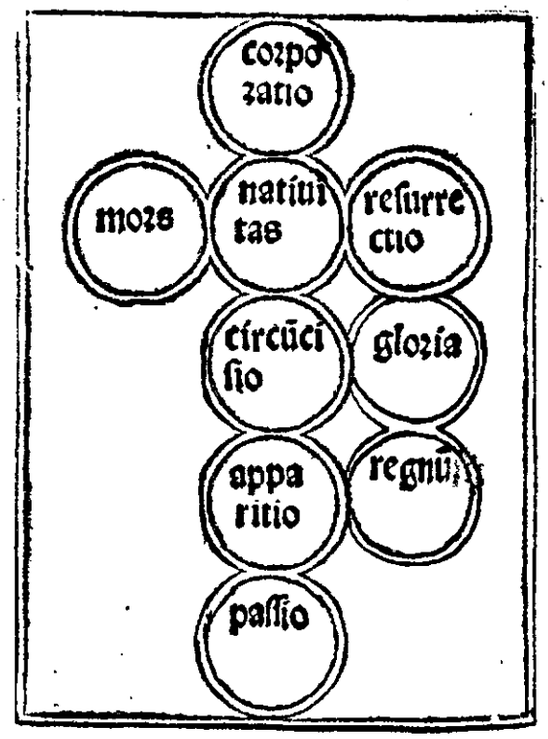

Hoc: est: enim: corpus: meum.

Hic: est: eniꝝ: calix: sanguinis: mei: noui: et: eterni: testamēti: mysteriuꝝ: fidei: qui: pro: vobis: et: pro: multis: effundetur: in: remissionem: peccatoꝝ.

ꝓpria ad cõfractionẽ panis. Dñs sit sꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Dicat psbr. Fidẽ quã corde credimus: ore aũt dicamus. Et eleuet sacerdos corpus christi vt videat̃ a populo. Et dicat chorus simbolũ bini ac bini. videlicet.

Credimus in vnũ deum patrẽ oĩpotentẽ. Factorẽ celi et terre. Visibiliũ oĩum et inuisibiliũ conditorẽ. Et in vnũ dñm nostrũ iesum xp̃m filiũ dei vnigenitũ. Et ex patre natũ ante oĩa secl̃a. Deũ ex deo. Lumẽ ex lumine. Deum verũ ex deo vero. Natũ non factũ. Omousion patri hoc eiusdẽ cum patre substãtie. Per quẽ oĩa facta sunt q̃ in celo ⁊ q̃ in terra. Qui propter nos hoĩes et ꝓpter nostrã salutẽ descẽdit de celis. Et incarnat⁹ est de spũ sãcto ex maria virgine ⁊ homo factus est. Passus sub pontio pilato. Sepult⁹ tertia die resurrexit. Ascẽdit ad celos sedet ad dextera dei patris oĩpotẽtis. Inde vẽturus est iudicare viuos et mortuos. Cui⁹ regni nõ erit finis. Et in spũm sanctũ dñm viuificatorẽ ⁊ ex patre ⁊ filio ꝓcedentẽ. Cuꝫ patre ⁊ filio adorandũ ⁊ cõgl̃ificandũ. Qui locutus est ꝑ ꝓphetas Et vnã sãctã catholicã ⁊ apostolicam ecclesiã. Confiteor vnũ baptisma in remissionez pctõꝝ. Expectam⁹ resurrectionem mortuoꝝ ⁊ vitã venturi seculi Amen. Et deinde faciat pb̃r sic Frãgat eucharistiã ꝑ mediũ: ⁊ ponat mediã partẽ in patena: ⁊ de alia parte faciat quinqꝫ particulas ⁊ ponat in patena: ⁊ accipiat aliã partẽ ⁊ faciat quatuor particulas ⁊ ponat ĩ patena similiter per ordinẽ facte per rotas istas q̃ supra sunt. Et statim purget bene digitos: et coopto calice faciat memento ꝓ viuis. Postea dicat pb̃r ad or̃onem dñicaꝫ equaliter

Vistã orationẽ. Orem⁹. Erbũ patris quo cũ factũ es vt habitares in nobis. Presta nobis vt qui te venisse iam credim⁹: ab om̃i pctõꝝ eruamur contagiõe: cũ preceptionis tue oraculis proclamauerimus e terris.

Pater noster q̃ es in cel. ℟. Amē. Sāctificet̃ nomē tuū. ℟. Amē. Aduēiat regnū tuū. ℟. Amen. Fiat volūtas tua: sicut in celo ⁊ ī terra. ℟. Amē. Panem nostrū quotidianū da nobis hodie. ℟. quia deus es. Et dimitte nobis debita nr̃a: sicut et nos dimittim⁹ debitoribus nr̃is ℟. Amē. Et ne nos inducas in tēptationez. ℟. Sed libera nos a malo. Dicat pb̃r. Liberati a malo: cōfirmati semp̄ in bono: tibi seruire mereamur deo ac dño nostro. Pone dñe finē Hic percutiat pectus: peccat⁹ nr̃is. da gaudiū tribulat⁹. prebe redēptionē captiuis. sanitatez infirmis: requiēqz defunct⁹. ꝯcede pacē et securitatē in oībus diebus nr̃is. frange audaciā inimicoꝝ nostroꝝ. ⁊ exaudi deus or̃ones seruoꝝ tuoꝝ omniū fideliū xp̄ianoꝝ ī hac die ⁊ in om̄i tempore. Per dñm nostrū iesum xp̄m filiū tuū. q̃ tecū viuit ⁊ regnat in vnitate spūssctī de⁹. Per om̄a secula seculoꝝ. ℟. Amē. Sic faciat pb̃r Accipiat modo particulā que dicit̃ regnū de patena: ⁊ ponat sup̄ calicez. in tp̄re resurrectōis videlicz dicat trib⁹ vicibus. Dicit leo de tribu iuda radix dauid alleluya. ℟. chor⁹ qualibz vice Qui sedes sup̄ cherubin radix dauid alla. Et postea dicat istaz or̃onez inter se submissa vo

Sancta sanctis et cō ce. Siūctio corporis dñi nr̃i iesu xp̄i: sit sumētib⁹ et potātibus nobis ad veniā: et defunctis fidelib⁹ prestet̃ ad requiē. Et mittat particulā in calicē et coopiat calicē: ⁊ dicat alta voce sic: si nō fuerit ibi diachon⁹ Humiliate vos benedictioni. Dñs sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū spū. Bño. Illustret vos vnigenit⁹ filius dei lumine aduētus sui: qui vos redimere nō dedignat⁹ est precio sanguinis proprij. ℟. Amē. Accingat vos virtutib⁹ pacis: ⁊ ditet muneribꝰ copiosis. ℟. Amē. Ipsumqz dñm semp̄ habeatis ꝓtectorez: quē op̄s pr̃ suscitauit de tribu iuda victorē. ℟. Amen. Dicat psb̃r. Per mīam ipsi⁹ dei nostri: q̃ ē bñdict⁹ et vi

uit ⁊ oĩa regit in ſecula ſecu/
loꝝ. ℟. Amẽ. Dñs ſit ſp vob
cũ. ℟. Et cum. Dicat chorus.
Guſtate et videte q̃ ſuauis eſt do
minus alla alla alla. ℣. Benedi
cã dñm in oĩ tẽpore: ſemp laus
eius in ore meo. p̃. Alla alla alla
℣. Redimet dñs aĩas ſeruoꝝ ſu
oꝝ: et nõ derelinquet oẽs q̃ ſpe/
rãt in eũ. p̃. Alla alla all. ℣. Glo
ria et honor patri et filio et ſpiri/
tuſancto in ſecula ſeculoꝝ amẽ.
p̃. Alla allã alla. Jn dicendo
Guſtate et videte. accipiat pbr
aliã particulaꝫ ſequentẽ que
dicit Gloria. et ponat ſup ca/
licẽ ⁊ dicat cũ ſilẽtio iſtã ora

PAnẽ celeſtẽ de tionẽ.
menſa dñi accipiam: et
nomen dñi inuocabo. Et di
cat ſacerd Memẽto p mor/
tuis: tenẽdo illã particulã ſu
per calicẽ. ⁊ dicto. Memẽto
dicat iſtas oĩones q̃ ſequũt

DOmine deus meꝰ: da
mihi corpus ⁊ ſangui
nẽ filij tui dñi noſtri ieſu xp̃i
ita ſumere: vt p illud remiſſi
onẽ oĩum pctoꝝ merear ac/
cipere: ⁊ tuo ſctõ ſpũ repleri
deus noſter. qui viuis ⁊ reg
nas in ſecula ſeculoꝝ amen.

AVe in euum Oratio.
ſanctiſſima caro chriſti
imꝑpetuũ ſumma dulcedo:
panẽ celeſtẽ accipiam et no/
men dñi inuocabo. Hic faci/
at ſignũ cum hoſtia ⁊ ſumat
particulã quã in manu habꝫ
et cooperiat calicẽ et veniat
ad patenã: et conſumat oẽs
particulas per ordinẽ. Et de
inde accipiat patenam et po
nat ſuper calicẽ et purget be
ne cũ digito pollicis ⁊ dicat

AVe in hãc orationẽ.
euũ celeſtis potus: qui
mihi ante oĩa et ſupra oĩa
dulcis es. Alia oratio.

OCorpus et ſanguis dñi
noſtri ieſu chriſti cuſto/
diat corꝑ ⁊ aniã meã in
vitam eternã amen. Hic ac/
cipiat ſanguinẽ: ⁊ dum ſacer
dos ſumpſerit ſanguinẽ di/
cat immediate hãc orationẽ

DOmine deꝰ meus pa/
ter et filius et ſpũſſan/
ctus: fac me te ſemp q̃rere ⁊
diligere. ⁊ a te p hãc ſanctaꝫ
coĩonem quã ſumpſi nunq̃
recedere: qr tu es deꝰ ⁊ p̃ter
te nõ eſt alius i ſecula ſeculo
rũ amẽ. Cãtet chorus. cõm.

Refecti christi corpore et sangui
ne te laudam⁹ dñe alla alla alla.
Eat sacerdos ad cornu altaris ⁊ dicat hanc orationem.
REfecti xpi corpore ⁊ sanguine pariter: quia sanctificati deo patri oipotenti gratias referam⁹: vt nos in eandē refectionē ⁊ sctificationē habētes hic: ⁊ in futuro seculo gloriā percipiam⁹ ꝛc. Amen. Dicat pbr. Per miam tuā deus noster q̄ es benedictus et viuis et oia regis in secula seculoꝝ. ꝛc. Amē. Dñs sit semp vobiscū. ꝛc. Et cum.
¶ Dicat pbr vel diachonus. Solēnia ꝑpleta sunt in noie dñi nostri iesu xpi: votū nostrū sit acceptū cum pace. ꝛc. Deo gras. Ista oratio suprādicta sit in medium altaris. In ista missa ⁊ i alijs nō vertitur sacerdos ad populū nisi qñ dixerit Adiuuate me fratres in oīonib⁹ vestris.
¶ In secūdo dñico de aduētu dñi ad missam officium.
SUper montē altissimū ascēde tu qui euāgelizas syon: exalta in fortitudine vocē tuam: qui euāgelizas hierusalē. Dic ciuitatibus iuda alla alla. ℣. Demanifeste veniet et deus noster et nō silebit. ℟. Dic ciuitatibus. ℣. Gloria et honor pri et filio et spiritui sctō in secula seculoꝝ Amen ℟. Dic ciuita. Dicat pbr. Per oia semp secula seculorū. ꝛc. Amē. Dicat pbr. Oratio. Deus qui per āgelicos choros. vt supra i prima missa. Et dicta oratione dicat pbr. Per misericordiā tuaz deus noster qui es benedict⁹ ⁊ viuis ⁊ oia regis in secula seculoꝝ ꝛc. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ꝛc. Et cum. sicut dictū est in prima missa Dicat chor⁹. Lcō libri esaye ppbete. ꝛc. Deo gras. ca. li.
HEc dicit dñs. Audite qui scitis iustū: populus meus: lex mea i corde eorū. Nolite timere obprobrium hominū: ⁊ blasphemias eoꝝ ne metuatis. Sicut em vestimētuz: sic comedet eos vermis: ⁊ sicut lanam: sic deuorabit eos tinea Salus autem mea in sempiternū erit: ⁊ iusticia mea in generationes generationuz. Cōsurge ꝑsurge: induere fortitudinē

brachium dñi: cōsurge sicut in diebus antiqs: in generatōibus seculoꝝ. Nūquid nō tu pcussisti superbū: vulnerasti draconē? Nūquid non tu siccasti mare: aquā abyssi vehemētis? Qui posuisti profundū maris viā: vt trāsirent liberati. Et nunc q̄ redēpti sūt a dño: reuertent̄ & venient in syon laudātes: & leticia sempiterna sup capita eoꝝ. Gaudiū & leticiā obtinebūt: et fugiet dolor & gemitus. Ego egoipse consolabor vos. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit sp vobiscuꝝ. ℟. Et cū spū. Dicat chorus. ℟. Excita potentiā tuā dñe. Et veni ad liberandū nos. ℣. Qui regis israel intēde q̄ deducis velut ouez ioseph appare. ℣. Et veni. Dicat pbr. Silentiū facite. Dicat chorus. Sequētie epīe pauli apī ad romanos. XIII. ℟. Deo gratias.

Frēs. Omnis aia potestatib⁹ sublimioꝝib⁹ subdita sit. Nō est em̄ potestas nisi a deo. Que autez sunt a deo: ordinata sunt. Itaq; q̄ potestati resistit: dei ordinatiōi resistit. Qui aūt resistūt: ipsi sibi dānationem acquirūt. Nā principes nō sunt timori boni operis: sed mali. Vis autē nō timere potestatē: bonū fac: et habebis laudem ex illa. Dei em̄ minister est tibi ī bonū. Si aūt malū feceris: time. Non enim sine causa gladiū portat. Dei em̄ minister est: vindex in iraz ei qui malū agit. Ideo em̄ necessitati subditi estote: nō solū propter irā: sed etiā ppter cōsciātiam: et tributa prestātes. Ministri em̄ sunt dei: in hoc ipsum seruiētes. Reddite ergo omnibus debita. Cui tributū: tributum. Cui vectigal: vectigal Cui timorē: timorē. Cui honorē: honorē. Nemini quicq̄ debeatis: nisi vt inuicē diligatz. ℟. Amen. Dicat pbr vel diachonus. Lectio sancti euāgelij scōm matthеū. XI. capi.

In illo tēpore. Cū audisset iohānes in vinculis opera christi: mittēs duos de discipulis suis: ait illi. Tu es q̄ venturus es: an aliū expectamus? Et rñdens ihesus ait illis. Eūtes renūciate iohāni

que audistis ⁊ vidistis. Ceci vident: claudi ambulant: leprosi mūdant̄: surdi audiūt: mortui resurgūt: pauperes euāgelizātur. Et beatus est qui nō fuerit scādalizatus in me. Illis autē abeūtibus: cepit iesus dicere ad turbas de iohanne. Quid existis in desertū videre? Arundinē vēto agitatam? Sed quid existis videre? Hominē mollibus vestitū? Ecce qui mollibus vestiūtur: in domibus regū sunt. Sed quid existis videre? Prophetā? Etiā dico vobis: et plusq̄ ꝓphetā. Hic enim est de quo scriptū est. Ecce ego mitto angelū meū ante faciē tuam: qui preparabit viam tuam ante te. Amen dico vobis: nō surrexit inter natos mulierū maior iohāne baptista. Qui autē minor est in regno celoꝝ: maior est illo. A diebus aūt iohānis baptiste vsq; nunc: regnū celoꝝ vim patitur: et violēti rapiūt illud. Om̄es eniz prophete ⁊ lex: vsq; ad iohānem ꝓphetauerūt. Et si vultis recipere: ipse est helias qui vēturus est. Qui habet aures audiendi audiat. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū spiritu tuo. Dicat chorus Lauda. Alla ℣. Deus cōuertēs viuificabis nos: et plebs tua letabit̄ in te p̄. Alla. Dicat pbr Adiuuate me fratres in oratiōibus vestris: ⁊ orate pro me ad deū ℟. chorus. Adiuuet te pater et filiꝰ et spūssanctꝰ ⁊c. Dicat chorus sacrificium q̄ dicit̄ offer̄. Veniēt ad te populi multi alla: et reges gentiū per portas tuas ingredient̄: et vocaberis ciuitas dñi Fidelis syon vltra nō eris derelicta alla alla. ℣. Hec dicit dominus dabo ī pace principes tuos syon: et sacerdotes tuos in exultatiōe: et letabūtur in salutare muri tui in eternū et in seculū seculi. p̄. Fidelis syō. Dū dicitur sacrificiū offerat hostiam sacerdos in calice cū orationibus. Hic incipit missa dicendo. Dñs sit semꝑ vobiscuz. ℟. Et cum spiritu tuo. Missa.

Accedētes ad mensam terribilis om̄ipotētis dei: cū summo gaudio dño deo nostro illibatas hostias

offeram⁹ fratres charissimi: qꝛ dignatus est filij sui aduentū ꝑ ioh ānez baptistā hoīb⁹ nūciare. Sic em̄ affat̄. venit ⁊ fortior me post me: cui⁹ nō suz dignus corrigiā calciamēti soluere. Quos ego tingo in aqua baptismi: ipse baptizat in spū sācto et igni. Quia ipse est fili⁹ dei: quē princeps angelice milicie per vteꝝ virginis sacre in mūdo annūciauit venire. Poscamus ergo deū patrē: vt hec q̄ ob solēnitatem aduētus filij sui offerimus holocausta: non discutiens nr̄a peccata: in suo cōspectu efficiat graciosa. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Per misericordiaz tuaz deus noster qui es benedictus ⁊ viuis. ⁊cet̄. vt supra fo. III. Postea dicat orationē.

IOcundat̄ dn̄e Oratio. et tripudiat terra: qꝛ verbū caro factū habitat in sacre virginis mēbra. In cuius aduentu om̄is de captiuitate redimitur terra: que detinebat̄ per transgressionē ade in obscurata gehenna. Nunc moueatur mare et om̄ia q̄ in eis sunt: montes exultēt et om̄ia ligna siluaꝝ: quia d̄us homo dignatur per vterū beate virginis marie: de celo in mūdū vēire. Per ipsi⁹ igit̄ aduētum te deprecamur op̄s deus: vt nr̄e carnis fragilitatem a vinculis peccatoruz absoluas: et presenti familie tue misericordia plenus occurras. ℟. Amē Dicat pb̄r. Per mīam tuā deus noster in cui⁹ cōspectu. vt supra. fol. IIII. Post noīa.

DOmine iesu xp̄c quem venturū esse credimus iudicez: quia iam dudū in primo aduētu glorie tue ꝓpter nostra scelera humilis venire dignatus es: Petimus: vt dum aduētus clementie tue secūdus aduenerit: nostra nomina absterso peccato: cū sanctis tuis facias prenotari. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Quia tu es vita viuoꝝ. vt supra fo. IIII.

IEsu virtus Ad pacem. infirmitatis nostre: qui sine manib⁹ precidentiū lapis verus es abscisus a monte: quo oīs latitudo repleta est terre. Tu corda nr̄a reple dono pacis et gr̄e: vt q̄ incarnationis tue celebram⁹ solēnia:

per pacis bonū future exami-
natiōis liberemur a pena. ℟.
Amen. Dicat pbr. Quia tu es
vera pax nr̄a. ⁊c. Gratia dei
p̄ris. ⁊c. Et postea dicat. In-
troibo ad altare dei mei. ⁊c.
quere supra fol. iiii. Inlatio.

DIgnū et iustū est: vere
equū ⁊ salutare est: dñi
nostri iesu xp̄i aduentū in mi-
rabilib⁹ predicare: quez inter
boies nasciturū celestis nūci-
us nūciauit. Virgo terrena
dū salutaret audiuit: spūssan-
ctus i vtero: dū veniret crea-
uit. vt gabriele pollicēte: ma
ria credēte: dei verbo spū co-
operante. sequeret salutatio
nē angelicā securitas: pmissio
nē perficeret veritas: vt altis-
simi obūbrante virtute: didi-
cisset se esse fecūda ꝝginitas.
Ecce cōcipies in vtero ⁊ pari
es filiū: angelus predicauit: ⁊
quomodo fiet istud maria re
spōdit. Sed q̄ hec credendo
nō dubitando respondit: im-
pleuit spūssctūs qō angelus
spopondit. Virgo ante con-
ceptum: virgo semper futura
post partū. Deū suū prius mē
te: de hinc ventre concepit: sa
lutem mundi prima suscepit.
Virgo plena ḡr̄a dei: et ideo
vera mater filij dei. quē ado-
rant angeli. throni. dñatiōes
⁊ potestates ita dicentes. Di
cat chor⁹. Sāctus. sanct⁹. sā-
ctus. Post sanctus dicat pbr.

VEre sanct⁹: vere bene-
dictus dñs noster iesus
xp̄s filius tuus. qui cum in for
ma dei esset: semetipsuz exina
niuit: formā accipiēs serui: cū
incarnat⁹ in vtero virginis
absondēs diuinitatē suaz: su
scepit infirmitatē nostrā: ipse
dñs ac redēptor eternus. Po
stea dicat. Adesto adesto iesu
bone vt supra fol. v. Deinde

DIcat. Post pridie.
Eus q̄ sic dilexisti mun
dū: vt filiū tuū vnigenitū da-
res pro mūdo. tu hec libami-
na tibi benedicēda assume: et
nobis tue benedictōis dona
largire. Vt qui ob myst̄eriuz
incarnationis tue hec tibi sa-
crificia venerāda litam⁹: ho-
rū sacrificioz ꝓpiciatōib⁹: ab
oīnibus criminib⁹ expiemur.
℟. Amē. Dicat pbr. Te prestā-
te sācte dñe. vt supra. fol. v.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et

cū spū. sicut dictū est retro et oīa alia. Ad oꝛonez dñicam

Confortamini manꝰ fatigate. roboramini pusillanimes. hiarescite: nolite timere. Extollite ad deū manus vr̄as: ⁊ excitate corda. qꝛ ecce iam in proximo est redēptio nostra. Cuiꝰ incarnatio nos redemit: cuius ꝓcessio natiuitatꝫ illuminauit: cuiusqꝫ etiaꝫ p̄ceptū nos docuit orare sēp et dicere. Pater noster q̄ es ī celis. totū sicut scriptū est retro. fol. vi. Dicat pb̄r. Sācta sanctꝫ: ⁊ coniūctio corporis. Dicat p̄sb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni.

Unigenitus filiꝰ Bn̄o. dei q̄ incarnatus ī mūdo oculos illuminauit cecorū: ipse spūalem in cordibus nostris imptiat intellectū. ℟. Amē. Quiqꝫ natus de virgine adimpleuit legē: impleat in nob̄ om̄e ꝓmissum gr̄e sue. ℟. Amē. Vt eius sine cōfusione mereamini contueri faciē: cuiꝰ incarnatiōis solennitatē celebratis amāter. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Per mīam ipsius dei nostri. vt sup̄. Dicat choꝛꝰ. Gustate et videte. et oīa alia q̄ sequūtur vt in primo dñico de aduētu. fo. vii Oꝛo. Refecti xp̄i corpe. Et dicat pb̄r. In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i. Votū nostrū sit acceptum in pace. ℟. Deo gr̄as.

Dñica tertia aduentꝰ domini ad missam Officium.

Ecce reuelabitur gloria domini gentibus alla: et videbit oīs caro alla. Quod os dñi locutū est alla alla. ℣. Deus manifeste veniet: deus noster et nō silebit. p̄. Quod os. ℣. Gloria et bonoꝛ patri et filio et spūisctō in secla seculoꝝ amē. p̄. Quod os. Oratio. Deus qui per āgelicos. vt sup̄ in p̄ma missa. Letio libri esaye ꝓphete. ca. li.

Hec dicit dn̄s. Audite me q̄ sequimini qd̄ iustū est: ⁊ q̄ritis dn̄m. Attēdite ad petrā: vnde excisi estꝫ: ⁊ ad cauernā laci de q̄ precisi estis. Attēdite ad abrahā patrē vr̄m: ⁊ ad sarrā q̄ peperit vos. qꝛ vnū vocaui eū: et bn̄dixi eū: ⁊ multiplicaui eū. Cōsolabit̄ ergo dn̄s syō: cōsolabit̄ oēs ruinas eiꝰ Et ponet desꝛtū eiꝰ q̄si delicias: et

solitudinē ei⁹ quasi ortū dñi. Gaudiū ⁊ leticia inuenieť in eo: gratiaꝝ actio: ⁊ vox laudis. Attēdite ad me popule me⁹: ⁊ trib⁹ mea me audite. quia lex a me exiet: et iudiciū meū in lucē ppl'oꝝ req̄escet. Prope est iustus me⁹: egressus est saluator meus: ⁊ brachia mea popl'os iudicabūt. Me insule expectabunt: et brachiū meū sustinebūt. Leuate in celū oculos vr̄os: et videte sub terra deorsum. qꝛ celi sicut fumus liquescēt: et terra sicut vestimentū atteret: ⁊ habitatores eius sicut hec interibūt. Salus autem mea in sēpiternū erit: ⁊ iusticia mea nō deficiet. ℟. Amē. Psallēdo. Ostende nobis dñe mīam tuā. Et salutare tuū da nobis. ℣. Deus tu cōuersus viuificabis nos: et plebs tua letabiť in te. p̄. Et salu. Dicat pb̄r. Silētiū facite. Sequētia epistole pauli apl'i ad Roma. ℟. Deo

Frēs. No ca. XI. gr̄as. Nolo vos ignorare mysteriū hoc: vt nō sitis vobisipsis sapiētes: qꝛ cecitas ex parte cōtigit in israel: donec plenitudo gentiū intraret: ⁊ sic oīs israel salu⁹ fieret. Sicut scriptū est. Veniet ex syon q̄ eripiat ⁊ auertat impietatez ab iacob: ⁊ hoc illis a me testamentū: cū abstulero pctā eoꝝ. Scd̄m euāgeliū quidē inimici ꝓpter vos: scd̄m electionē autē charissimi ꝓpter patres. Sine penitētia eniz sunt dona ⁊ vocatio dei. Sicut em̄ aliquādo et vos non credidistis deo: nunc aūt misericordiā cōsecuti estis propter illorū incredulitatē: ita ⁊ isti nūc nō crediderūt ī vestrā mīam: vt ⁊ ipsi miscd̄iaz ꝯsequanť. Cōclusit eniz de⁹ oīa incredulitate: vt om̄ib⁹ misereať. O altitudo diuitiarū sapiētie ⁊ sciētie dei: q̄ incōprehensibilia sunt iudicia ei⁹: ⁊ inuestigabiles vie ei⁹. Quis em̄ cognouit sensum dñi: aut quis ꝯsiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illis: ⁊ retribueť ei? Quoniaz ex ipso: ⁊ per ipsuz: et in ipso sunt om̄ia. Ipsi gloria in secula seculoꝝ. ℟. Amē. Lcō sc̄i

Ieuāgelij scd̄z mattheū. Llo ī tp̄e. Dñs no XXI.

ſter ieſus xp̃s cũ veniſſet bet
phage ad montẽ oliueti: mi
ſit duos diſcipl̃os dicẽs eis.
Jte in caſtellũ qđ cõtra vos
eſt: ⁊ ſtatiz inuenietis aſinã al
ligatã: ⁊ pullũ cum ea: ſoluite et adducite mihi. Et ſi q̃s vob aliquid dixerit: dicite qz dñs his opus habet: et confeſtim dimittet eos. Hoc autẽ factuz eſt: vt impleret̃ qđ dictũ eſt per ꝓphetã dicẽtẽ. Dicite filie ſyõ: ecce rex tuus venit tibi mãſuetus: ſedens ſup aſinã ⁊ pullũ filiũ ſubiugalis. Eũtes aũt diſcipuli: fecerũt ſicut p̃cepit illis ieſus. Et adduxerũt aſinã ⁊ pullũ: ⁊ impoſuerũt ſup eos veſtimẽta ſua: et eũ deſuper ſedere fecerũt. Plurima aũt turba ſtrauerunt veſtimẽta ſua in via. Alij aũt cedebant ramos de arboribus: ⁊ ſternebant in via. Turbe aũt q̃ precedebãt ⁊ q̃ ſequebãtur: clamabãt dicẽtes. Oſãna filio dauid: bñdict⁹ qui venit in noie dñi: oſãna i altiſſimis. Et cũ intraſſet hieroſolimã: cõmota eſt vniuerſa ciuitas dicẽs. Quis eſt hic? Populi aũt dicebãt. Hic eſt ieſus ꝓpheta a nazareth galilee Et intrauit ieſus in tẽplum dei: ⁊ eiecit oẽs emẽtes ⁊ vendẽtes in tẽplo: ⁊ mẽſas nũmulariorũ: et cathedras vendẽtiũ colũbas euertit. Et dicit eis. Scriptũ eſt. Dom⁹ mea: domus orationis vocabit̃: vos aũt feciſtis illã ſpeluncã latronũ. Et acceſſerũt ad eũ ceci ⁊ claudi in tẽplo: et ſanauit eos. Videntes aũt pricipes ſacerdotũ ⁊ ſcribe: mirabilia q̃ fecit: ⁊ pueros clamãtes in tẽplo et dicẽtes: oſanna filio dauid: indignati ſũt: et dixerũt ei. Audis quid iſti dicunt? Jeſus autẽ dixit eis. Vtiqz. Nũq̃ legiſtis: qz ex ore infantiũ et lactentiũ perfeciſti laudez. Et relict̃ illis: abijt foris extra ciuitatez in bethaniaz: ibiqz manſit. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs ſit ſp vobiſcũ. ℟. Et cũ. Dicat chorus. Alla. ℣. Cãtate dño canti cũ nouũ: bene pſallite in iubilatione ꝑ. Alla. Dicat pbr. Adiuuate me fratres. folio. viii. Chorus dicat Sacrificium.

Ingreſſus eſt daniel i domũ dñi

et eleuauit sacrificiũ popl̃o in loco sctificatiõis eius dicẽs. Bñdicite dñm et cõfitemini ei alla. ℣. Confortabit me similitudo filii bois: et dixit daniel veritatẽ annũcio tibi: ego sum michael princeps magn⁹. et dixi ad eum: qũo potest seru⁹ dñi loqui cũ dño suo et locut⁹ est dicẽs. ꝑ. Bñdicite.

Missa. Dicat pb̃r. Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cum spũ.

Confortẽtur queso dñe iesu xp̃e in aduẽtu tuo corda fideliũ: tuoqꝫ in noĩe genua roborẽtur debilium: tua visitatiõe curent̃ vulnera egrotoꝝ: tuoue tactu oculi illũinent̃ cecoruꝫ: tuo regimine vestigia firment̃ claudoꝝ: tuaqꝫ miseratõe vincula absoluãt̃ peccantiũ: quosqꝫ ꝓspicis aduentũ oliꝫ mystice peracte incarnatõis tue nũc ꝓmptissima deuotiõe suscipere: hos facito in secũdũ iudicij tui aduentũ ad te exultãtib⁹ animis ꝑuenire: atqꝫ in amenitate paradisi iocundaturos inducere: vt ab eternis penis tua clementia liberati: viteqꝫ eterne participes facti: glorie tue decantẽt laudis canticũ coronati. ℟. Amen. Alia. Domnie iesu xp̃e qui olim venisti occult⁹ cuꝫ apparueris manifestus: assiste ꝓpiti⁹ liberaturus populũ tuũ ab impiorũ ⁊ a criminũ iugo: vt tibi plebs tua seruiat in equitate: a quo liberãtur ab omni malorũ oppressiõe. ℟. Amẽ. Post noĩa.

Christe dei fili⁹: cuius incarnatio reparauit mũdũ: cuiusqꝫ nomen angelica est voce denũciatũ. Tu offerẽtiũ noĩa illuc asscribe: quo ipse precessisti in corpore. vt quos hic aduẽtus primi gr̃a redemisti: in secũdi aduẽtus examinatiõe: nulla exurãtur pena supplicij. sicqꝫ nũc pro defunctoꝝ fideliũ quiete exaudiamur: quo te opitulãte eterno cum illis pariter fruamur ꝯsortio btõꝝ. ℟. Amen.

Domine Ad pacem. deus op̃s xp̃e rex glorie: q̃ es pax certa ⁊ charitas sẽpiterna: qũs nr̃a archana splendore tue pacis irradia: nostrãqꝫ cõscientiã charitatis tue dulcedine redde purissimã: vt pacifice pacis ex-

pectemus auctorẽ: ⁊ i aduer
sis huius mũdi te semper cu
stodẽ habeamus ⁊ protecto
rem. quatenus tua custodia
septi: ita pacis studia certissi
me diligam⁹. vt cũ in gloriã
aduentus tui equus retribu
tor aduenerís: eterno potia
mur gaudio exultatiõis. ℟.

Chor⁹. Amẽ. Inlatio.

IGnũ ⁊ iustũ est: vere
dignũ ⁊ honorificus est dñe
iesu christe de⁹ noster aduẽ
tum glorie tue: ⁊ incarnatio
nis: ⁊ natiuitat⁊ mysteriũ so
lẽni deuotione recolere: no
streq3 salutis insignia: q̃ tan
tis sunt plata virtutibus cũ
tripudio animi p̃dicare. Sz
quis dignas valeat dignati
oni tue repẽdere laudes: cu
ius opera: nec mirabilia nu
merare possumus nec virtu
tes. Quãtus tamen ipse vel
qualis sis: nullus credo au
deat dicere. quoniã quãtita
tẽ tui vel qualitatẽ humane
sapiẽtie nõ est datũ scire. Sz
cui⁹ immẽsitatẽ humani sen
sus capacitas nõ valeat ter
minare: vnũ solũmodo est:
vt trinitati deitatis atq3 oĩ
potentie tue simpliciter cre
damus: ⁊ veraciter predice
mus. Tu itaq3 clemẽtissime
deus vere credulitat⁊ in sen
sibus nostris incrementum
multiplica: ⁊ imaginis ac si
militudinis tue formam ma
gisq3 restaura. vt te quẽ du
dũ venisse credim⁹ pro reme
diis captiuor: in secũdo ad
uentu tuo te in maiestate vẽ
turũ sustinẽtes videre mere
amur: ꝓcessa nobis indulgẽ
tia peccator. Presta vnitas
equalis et indiuisa trinitas:
de⁹ noster. Quẽ celor⁊ mul
titudo et ineffabilis nume
rus: quẽ oĩum angelor⁊ mili
cia cũ seniorib⁹ et virtutib⁹:
cũ thronis ⁊ dñationib⁹ lau
dare nõ cessant. in cuius pre
coniũ quadriga illa senar⁊ re
migio suffulta alar⁊ intrinse
cus ⁊ extrinsec⁹: minutatim
oc'lis lumĩnata: cũ cherubin
hymnũ cãtici noui cõcinnũt
laudãtes atq3 dicentes. Di
cat chor⁹. Sãctus. sctũs. sã
ctus. Dicat p̃br. post sanct⁹.

Vere sanct⁹: vere bene
dict⁹ dñs noster iesus
christus filius tuus. qui non

ex virili semine natus: sed ex spūsancto a deo patre cōceptus. qui dedit mundo p incarnationē aduēt⁹ sui nouū fidei lumē: reserās viam que obstrusa fuerat homini primo protoplausto ipse dñs ac redēptor eternus. Hic dicat pbr Adesto adesto. sicut scriptū est in ꝓma missa fo. v

VEni dñe Post pridie. ⁊ noli tardare: relaxa facinora plebis tue: cōferēs oīnibus vite premiū repromisse Vt sicut incarnatione tua olim reparati sumus: ita quoqz te ad iudiciū venientem placabilem sentiamus. His quoqz te quesumus sacrificijs nostris ita sanctificationem tuam infunde: quo ex his sumpturi nullo decidamus in crimine: sed sāctificati tuum mereamur dñe aduētū impauidi sustinere. ℟. Amē. Te prestāte. fo. VI.

DAd orationē dñicam Domine ieſu xp̄e qui p nobis carnem de virgine suscepisti: ⁊ precepta nobis tribuisti orandi: tu que nos te docēte exposcimus propicius exaudi. vt qui dies istos incarnatiōis tue cuz summa veneratione suscipimus: dono sancti spūs muniamur p clamātes ī terris. Pater noster q̄ es in cel. Totū sicut dictū est in prima missa. Dicat pbr. Sācta sanctis. Postea

Dicat benedictionem.

DEus pacis sanctificet vos ad perfectū: cuius incarnationis ouaudo celebratis mysteriū. ℟. Amē. Idez quoqz vos castificet mēte ⁊ corpore: q̄ se voluit nasci de virgine. ℟. Amē Vt integer spiritus vester aia et corpus sine querela seruetur in aduētū ipsius. ℟. Amē. Per miam ipsius dei nostri: qui viuit ⁊ oīa regit in secula seculoꝝ ℟. Amē. Dicat Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chorus. Gustate et videte. fo. VII.

¶ In quarta dñica de aduētu dñi ad missam officium.

Ecce super mōtes pe. Require retro in primo dñico aduentus. Oratio. Deus q̄ per angelicos choros. Lectio libri esaye prophete. ℟. Deo gr̄as Capitulo vicesimoquarto.

A finibus terre laudes: audiuim⁹ gloriã iusti: ⁊ dixi Secretũ meũ mihi: secretũ meũ mihi Vhe mihi. Preuaricãtes ꝓuaricati sũt: ⁊ preuaricatiõe transgressorũ preuaricati sũt. Formido ⁊ fouea ⁊ laqueus super te: ꝙ habitator es terre. Et erit ꝙ fugerit a facie formidinis: cadet in foueã: ⁊ qui se explicauerit de fouea: tenebit laqueo: qr cataracte de excelsis aperte sunt: et cõcutiẽtur fundamenta terre. Confractione ꝯfringetur terra: contritione cõteretur terra: cõmotione cõmouebit terra. Agitatiõe agitabit terra sicut ebri⁹: et auferet quasi tabernaculũ vnius noctis. Et grauabit eam iniquitas sua ⁊ corruet: ⁊ nõ adiciet vt resurgat. Et erit in die illa: visitabit dñs super militiaz celi in excelso: ⁊ sup reges terre ꝙ sunt sup terrã. Et cõgregabũtur in cõgregatõe vnius fascis in lacũ: ⁊ claudẽtur ibi ĩ carcere: ⁊ post dies multos visitabit. Et erubescet luna ⁊ cõfundet sol: cum regnauerit dñs exercituum in mõte syon ⁊ in hierusalem. Et in cõspectu seniorũ suorũ fuerit glorificatus. ℟. Amen Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Dicat chor⁹. Psallẽdo. Exultabunt oĩa ligna silue ante faciẽ dei qr veniet ℣. Cãtate dño canticũ nouũ cãtate deo ois terra. ℣. Quia vẽiet Dicat pbr. Silentiũ facite. Chorus respõdeat. Sequẽtie epistole pauli apli ad corinthios prime. ca. xv. Chorus. ℟. Deo gratias.

Fratres. In christo oẽs viuificabũtur. Vnusquisqz autẽ in ordine suo: primitie christus. Deinde hi qui sunt christi: ꝙ in aduentũ ei⁹ crediderũt. Deinde finis cũ tradiderit regnuz deo et patri: cũ euacuauerit omnẽ principatũ ⁊ potestatẽ et virtutẽ. Oportet aũt illum regnare: donec ponat oẽs inimicos sub pedibus eius. Oĩa enim subiecit sub pedibus ei⁹. nouissime aũt inimica destruet mors. Cũ autẽ dicat oĩa subiecta sunt ei: sine dubio preter eum qui subiecit ei oĩa.

Cũ autẽ ſubiecta fuerint illi oĩa: tũc ipſe filius ſubiect⁹ erit illi qui ſibi ſubiecit oĩa: vt ſit deus oĩa in oĩbus. Alioquin quid faciẽt q̃ bap/tizãtur p mortuis. Si oĩno mortui nõ reſurgũt: vt quid ⁊ baptizantur pro illis. Vt quid ⁊ nõ periclitamur oĩ hora? Quotidie morior pro pter veſtrã gloriam fratres quã habeo. In chriſto ieſu dño noſtro. ℟. Amen. Dicat pbr Dñs ſit ſp vobiſcuz. ℟. Et cum ſpũ. Lectio ſancti euã gelij ſcõm marcũ. XII. capo Illo in tpre. Dñs noſter ieſus chriſtus loquebaf diſcipulis ſuis dicens. Caue te a ſcribis: qui volũt in ſto/lis ãbulare: et ſalutari in fo/ro: ⁊ in primis cathedris ſe/dere in ſinagogis: ⁊ primos diſcubitus in cenis. Qui de/uorant domos vidua ꝝ ſub obtẽtu prolixe oronis. hi accipiẽt prolixius iudicium. Et ſedẽs ieſus contra gazo philatiũ: aſpiciebat quomo do turba iactaret es in gazo philaciũ Et multi diuites ia ctabãt multa. Cum veniſſet aũt vna vidua pauper: miſit duo minuta: qõ eſt q̃drans. Et conuocãs diſcipulos ſu/os ait illis. Amẽ dico vob: qm̃ vidua hec pauper: plus oĩbus miſit: qui miſerunt in gazophilaciũ. Oĩes em̃ ex eo quod abũdabat illis miſe rũt Hec vero de pecunia ſua oĩa que habuit miſit totũ vi ctũ ſuũ. ¶ Et cum egrederef ca. xi de tẽplo: ait illi vnus ex diſ/cipulis ſuis. Magiſter: aſpi/ce quales lapides et quales ſtructure. Et reſpondens ie ſus ait illi. Vides has ma/gnas edificatões? Nõ relin quef lapis ſuper lapidẽ: qui nõ deſtruaf. Et cum ſederet in montẽ oliuaꝝ: interroga bant eũ ſeparatim petrus ⁊ iohãnes: ⁊ iacobus ⁊ andre as. Dic nobis quãdo iſta fi/ent ⁊ qõ ſignum erit quãdo hec oĩa incipiẽt cõſummari? Et reſpõdens ieſus: cepit di cere illis. Videte ne q̃s vos ſeducat. Multi em̃ venient in noie meo dicẽtes q: ego ſum: et multos ſeducẽt. Cuz audieritis aũt bella ⁊ opini/ones belloꝝ: ne timueritis.

Oportet eñ hec fieri: ſz nõ dũ finis. Exurget gens contra gentez: ⁊ regnũ ſuper regnũ. Et erũt terremotus p loca ⁊ fames. Initiũ dolorũ hec. Videte autẽ voſmetipſos. Tradent eñ vos in conciliis: et in ſynagogis vapulabitis. ⁊ ante preſides et reges ſtabitis ꝓpter me i teſtimoniũ illis Et in oẽs pmũ oportet predicari euãgeliũ. Et cũ duxerint vos tradentes: nolite precogitare quid loquamini: ſed qđ datũ vob fuerit i illa hora: id loquamini. Non eñ vos eſtis loquẽtes: ſz ſpũſſanctus. Tradet aũt frater fratrẽ in mortẽ: et pater filiũ Et conſurgẽt filij in parẽtes: ⁊ morte afficient eos. Et eritis odio oñibus propter nomẽ meũ. Qui autẽ ſuſtinuerit in finez: ſaluus erit. Cũ aũt videritis abbominationẽ deſolatõis ſtantem vbi nõ debet: qui legit intelligat. tunc qui in iudea ſunt fugiãt in mõtes. ⁊ q̃ ſuper tectũ: ne deſcẽdant i domum: nec introeat vt tollat quid de domo ſua. Et qui i agro erit: nõ reuertet retro tollere veſtimentũ ſuũ. Ve autẽ pregnãtibus ⁊ nutrientibus in illis diebus. Orate vero: vt hyeme non fiant. Erũt eñ dies illi tribulationis tales: quales nõ fuerunt ab initio creature: quã cõdidit deus vſq; nũc: neq; fiẽt. Et niſi breuiaſſet dñs dies: nõ fuiſſet ſalua ois caro. Sz ꝓpter electos quos elegit: breuiauit dies. Et tunc ſi q̃s vob dixerit: ecce hic eſt xp̃s: ecce illic: ne crediderit. Exurgẽt eñ pſeudo xp̃i: ⁊ pſeudoꝓphete. ⁊ dabũt ſigna et portẽta ad ſeducẽdos ſi poteſt fieri: etiaz electos. Vos ergo videte. Ecce p̃dixi vobis oĩa. Sed in illis diebus poſt tribulationẽ illã: ſol cõtenebrabit̃: et luna nõ dabit ſplẽdorem ſuũ. Et ſtelle celi erũt decidẽtes: ⁊ virtutes q̃ ſunt in celis mouebũtur. Et tunc videbũt filiũ hominis venientẽ in nubibus cũ virtute multa ⁊ gloria. Et tunc mittet angelos ſuos: ⁊ congregabit electos ſuos a quatuor ventis. a ſummo terre:

vsqz ad summũ celi. A ficu autẽ discite parabolã. Cum iaz ramus eius tener fuerit: et nata fuerint folia: cognoscetis qꝛ ĩ proximo sit estas. Sic ⁊ vos: cũ videritis hec fieri: scitote q̃ in proximo sit in ostijs. Amẽ dico vobis: quoniã nõ trãsiet generatio hec: donec om̃ia ista fiãt. Celũ et terra trãsibunt: verba autẽ mea non transibũt. De die autẽ illa vel hora: nemo scit: neqz ãgeli in celo: neqz filius hoĩs: nisi pater. Videte: vigilate et orate. Nescit̃ em̃ quãdo tẽpus sit. Qui habet aures audiendi audiat. ℟. Amẽ. Dicat choꝛ⁹ Lauda. Alla. ℣. Qui regis israel intẽde qui deducis ioseph velut ouem. p̃. Alla. Dicat pb̃r. Adiuuate me fratres in oꝛ̃onib⁹ vr̃is. vt sup̃. fo. VIII. Dicat choꝛ⁹. Sacrificiũ. Ecce ostẽdit mihi angelus iesuz sacerdotẽ magnũ stantẽ ante faciez dñi: et angelus dñi loquebat̃ ad eũ dicẽs: tu conseruabis popl̃m tuũ et custodies eum. Usqz in eternũ alla alla. ℣. Locutus est ãgelus zacharie dicẽs: reuertar ad hierusalẽ in misericordia: et domus mea restaurabitur: et affluent ciuitates mee bonis: et multiplicabo populuz meũ et saluabo eũ. p̃. Usqz ĩ eter.

Missa. Dicat pb̃r. dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cum spũ.

Aduentũ dñi Oratio. ⁊ redemptoris nostri: quẽ ab antiquis patrib⁹ patriarchis scilicet ⁊ ꝓphetis: vaticinãtib⁹ olim pronũciatum: ac pro salute nostra dudum constat impletũ: omni quidem nos tẽpore cõdecet charissimi fratres cũ gaudio memorare: sz precipue in his diebus annua vice recurrentibus: oportet nos votis solẽnibus celebrare. nam quia diez illũ celeberrimũ in quo pro nobis est de virgine natus: iam iãqz reuoluti anni circulo appropinquare sentimus: dignũ est vt aduẽtum eius qui in eo natus est: mente deuotissima recolentes: nunc iã festa solẽnia alacres solẽniter agamus. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Per misericordiã tuã de⁹ noster. ⁊c. vt supra.

Deus qui vnige- Alia. nitũ tuũ pro nobis in

carne ventuꝝ: ac de virgine
naſciturũ ꝓphetícis vocib⁹
promiſiſti: ⁊ i nouiſſimis tẽ/
poribus q̃ promiſeras adim
pleſti. preſta qũs: vt qui euꝝ
iã veniſſe mundũqꝫ redemiſ
ſe credim⁹: fatemur: ⁊ predi
camus: rurſumqꝫ vẽturum
ad iudiciũ ſperam⁹: eius pre/
ſentiã cum venerit ſine cõfu
ſione cernamus. ℟. Amen.

Sanctoꝝ Poſt noia.
tuoꝝ dñe cõmunican/
tes memorie patriarcharuꝫ
ꝓphetarũqꝫ tuoꝝ nõ ſumus
immemores: ipſis eñ renun
ciantibus: aduẽtus tuus cla
ruit mũdo. Memoram⁹ eti/
am apl̃os tuos: qui aduẽtuꝫ
tuũ a prophetis: patriarchiſ
qꝫ predicatũ: oculis ſuis cer/
nere meruerũt. Facim⁹ quo
qꝫ et tuoꝝ martyꝝ mentio/
nẽ: qui te dñm redẽptionẽꝫ
iam veniſſe confeſſi: ad mor
tẽ vſqꝫ ſunt certati pro veri/
tate. Fideliũ preterea tuorũ
in hac adhuc peregrinatiõe
degentiũ noia recenſem⁹: ꝓ
teſtãtes: vt eoꝝ vite curſum
⁊ perfectionẽ ꝓſũmes: quos
ſanctos tuos apud te in cele
ſti habitaculo cautos perfe/
ctoſqꝫ iam retines. Nõ obli
uiſcimur quoqꝫ defunctos
nature noſtre ac fidei ſocios
Sed precamur te dñm am/
pliſſime pietatis: vt eis refri
geria tribuas ſempiterne q̃e
tis. ℟. Amẽ. Dicat pbr. Quia
tu es vita viuo. ⁊c. Ad pacẽ

Qriſte dñe in cuius ad/
uentum pax eſt reddita
terris: pax collata homĩbus
bone volũtatis: cõcede qũs
vt ꝑ primũ aduentũ ad nos
in humanitate veniẽs: ⁊ mũ
dũ tibi in pace recõciliare di/
gnatus es: recõciliatos ꝑ te
in tua pace preſtes iugiter ꝑ
manere: quatenus in ſecũdo
aduẽtu tuo dum in maieſta/
te ⁊ gl̃ia veneris facias here
des pacis eterne: ⁊ quos hic
tue pacis depoſitũ feceris: in
uiolabiliter faciaſ cuſtodire.
℟. Amẽ. Dicat pbr. Quia tu
es vera pax noſtra totũ quꝫ
gratia dei patris. vt ſupra in
ꝑma miſſa. Totũ cũ Introi
bo ad altare dei mei. vt ſup̃.
dictũ eſt. fol. iiii. Inlatio.

Ogñũ et iuſtũ eſt: ve/
re et nobis per omnia

expedibile: tuā nos clementiā omp̄s pater: quibus possumus semp̄ laudibus predicare. qui bonitate nos ingenuitateq; cōdidisti: ac serpētis antiqui fraude decepti: gratuita miseratiōe a morte velis eripere. qui filiū tuum quē pro nobis ī carne missurus eras: ad terras venturū nasciturūq; de virgine lōge antea predixisti: eius natiuitatis aduentū pretonātibus sanctis prenūciasti: vt expectatus diu q̄ fuerat repromissus: magnum mūdo faceret gaudiū in plenitudine tēporū presentat⁹. Unde petim⁹ ⁊ rogam⁹: vt q̄ plasma tuū: sicut vere pius et misericors perire nō passus es: sed p̄ humilē aduentū filij tui dñi nostri: qđ perierat reuocasti: qđ iam inuentū ⁊ reparatū: ac reuocatū est: sic protegas: sic custodias: sic sanes: sic defēdas: sic liberes. Ut in illo aduentu terribili quo iterato illos ventur⁹ est iudicare: a quibus ⁊ pro quibus est iudicatus: tales inuēiat quos redemit: vt ī eternū possideat quos precio sui sanguinis acquisiuit. vt cū ignifluis affectibus redēptoꝝ: tecum ⁊ sancto spū sine fine laudetur parili cōcentu: cū angelis et archāgelis laudātibus atq; ita dicētibus. Dicat chorus. Sāctus. sanctus. sanct⁹. ⁊c. Post sctūs dicat pb̄r. Or̄o.

Vere sanctus: vere benedictus: qui venit in noīe dñi: rex israel. Qui iam venit humilis: ⁊ adhuc venturus est ī maiestate terribilis. Qui iam venit vt iudicaretur in mūdo: ⁊ adhuc venturus est vt iudicet mundū. Qui iā venit vt redimeret a morte: quos ad vitaꝫ predestinauit: ⁊ adhuc venturus est: vt remuneret quos redemit: ipse dominus ac redēptor etern⁹. Deinde dicat pb̄r in silentio. or̄o. Adesto adesto iesu bone pōtifex. vt sup̄ fol. v. Postea dicat or̄onez.

Facimus Post pridie. dñe filij tui dñi nostri iesu xp̄i cōmemorationē: qđ veniēs ad nos humanā formā assumpsit: qđ pro hoīb⁹ quos creauerat redimendis

passionem crucis perpessus est. Quod superaturus atq; cõculcaturus debitã mortẽ nostrã: mortẽ vltra susceptit ipse indebitaz: qõ infernũ ex parte expoliauit relinquendo impios: et sanctos q̃ ibidem tenebãtur: resurgẽs secũ in celestibus subleuando. Quod rediẽs ad celũ viã nobis patefecit: per quã conscẽdamus in celũ. Quod vẽturus sit iterũ ad iudiciũ viuorũ et mortuoz sceleratores et pctõres eterno supplicio dãnaturus: suisq; fidelibus sua precepta seruãtibus eternitatis sue gloriã collaturꝰ. Per ipsuz te ergo summe pater exposcimus: vt banc tue placatõis hostiã: quã tibi offerimus: e manibus nr̃is placatus accipias: eãq; de celis a sede placato vultu respiciens bñdicas: vt quotquot ex eius sumptu libauerimꝰ: salubritatez ac remediũ aie t corporis bauriamꝰ. ℟. Amẽ. Et dicto memẽto pro viuis et pfecto simbolo dicat pbr

Oratiõnẽ dñicã equaliter.

Summe summe et ops deus pater ingenite: q̃ vnigeniti tui in assumptiõe carnis: aduentũ recõciliationis nr̃e voluisti esse remediũ: vt cũ eo gr̃am reciperemꝰ adoptõis. q̃ a te ante oia secula sine initio ineffabiliter genitꝰ: in natura deitatis tibi extat equalis. Vt efficeremur tui adoptiui filij: qui serui ex nostro merito eramꝰ indigni. dignos qũs nos effice tante dignitatis solẽnitate: vt possimus ad te nõ immerito p̃clamare t dicere. Dicat pbr. Pater noster. totum. Et postea dicat bñonez. Humiliate vos bñdictiõi. Bñdictio.

Adueniat sup vos placidus gr̃e supernę respectus: et illustret vos ihesu xp̃i dñi nr̃i t saluatoris aduẽtus. ℟. Amẽ. Non recedat a cordibus vestris: q̃ nasci dignatꝰ est ex vtero virginis matris. ℟. Amẽ. Quatenus in vr̃o maneat pectore placidus: mansionẽ ibidẽ cum patre t spũsancto perpetim habitaturꝰ. ℟. Amẽ. Dicat pbr. Per miam ipsius dei nostri: qui est bñdictꝰ t viuit t oia

regit in secula seculorum.℟. Amē.Dicat pbr.Dñs sit sem per vobiscū.℟.Et cū.Dicat chorus. Gustate et videte.Et. Refecti xpi corpe.⁊ ofo vt sup in primo dñico.fol.VII.

In quinto dñico de aduē tu dñi ad missam officium. Super montē altissimū.Requi re in scdo dñico de aduentu dñi.fo.VII.Lcō libri esaye p pbete.℟. Deo gras. ca.XVI.

EMitte agnū dominā/ torē terre:de petra des ti ad montē filie syō. Et erit sicut auis fugiens:⁊ pulli de nido aduolātes.Sic erāt fi/ lie moab in trāsgressu arnō: ini consiliū:coge cōciliū.Po ne quasi noctem vmbrā tuā in meridie. Absconde fugiē tes ⁊ vagos neprodas: ha/ bitabūt apud te pfugū mei. Moab esto latibulū eorū :a facie vastatoris. Finitus est em̄ puluis: consummat⁹ est miser:defecit qui calcabat terrā. Et preparabit in mise ricordia soliū:et sedebit sup eam in veritate: i tabernacu lo dauid.Judicās ⁊ querēs iudiciū:⁊ velociter reddens quod iustum est.℟. Amē.Di cat pbr. Dñs sit semper vo/ biscū.℟.Et cū spiritu tuo. Di/ cat chorus Lauda.Et inhabi tet gloria in terra nostra:miseri/ cordia et veritas occurrerūt sibi: iusticia et pax cōplexerunt se.℣. Veritas de terra orta est:et iusti/ cia de celo prospexit:et enim dñs dabit benedictionem:et terra no stra dabit fructū suū.p.Justicia Dicat pbr. Silētium facite. Sequētie epīe pauli apli ad thessalonicēses.℟ Deo gras

FRēs.Rogam⁹ .I.ca.V. vos : corripite inquie/ tos. Consolamini pusillani mes:suscipite infirmos. Pa tiētes estote ad oēs. Videte ne q̄s malū pro malo alicui reddat.Sed semp q̄d bonū est sectamini inuicē:et i oēs. Semp gaudete.Sine inter missiōe orate.In oibus grati/ as agite. Hec enim volūtas dei est in xpo iesu i oibus no bis. Spūm nolite extingue re.pphetiā nolite spernere. Oia autē pbate:et q̄d bonū est retinete.Ab oi specie ma la abstinete vos. Ipse autē de⁹ pacis sctificet vos p oia:

integer ſpũs veſter: anima ⁊ corpus ſine querela: in aduẽ tũ dñi noſtri ieſu xpi ſeruet. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcuz. ℟. Et cũ ſpũ. Lectio ſancti euãgelij ſcõm Lucã in tpre. lucã. xvii. Dñs noſter ieſus xps interrogatus a phariſeis: quãdo venit regnũ dei: Reſpondit eis ⁊ dixit. Nõ veniet regnũ dei cũ obſeruatiõe: nec dicẽt: ecce hic: aut ecce illic. Ecce enim regnuz dei intra vos eſt. Et ait ad diſcipulos ſuos. Veniẽt dies: quando deſideretis videre vnũ diez filij hois: ⁊ nõ videbitis. Et dicẽt vob. Ecce hic ⁊ ecce illic. nolite ire: neqz ſectemini Nã ſicut fulgur coruſcãs õ ſub celo: in ea q̃ ſub celo ſũt fulget: ita erit filius hois in die ſua. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cũ. Cãtet chor⁹ Lauda. Alla alla. ℣. Reſpice dñe õ celo: et vide et viſita vineã iſtam. ℣. Alla. Dicat pbr. Adiuuate me fratres in oronib⁹ vris. fol. iii. Cãtet chor⁹ Sacrificiũ. Apparebit tibi dñs qui in charitate ꝑpetua dilexit te virgo iſrael alla ℣. Dñs deus tu⁹ adduxit te ad miſericordiã et miſerationẽ: adhuc edificaberis et edificabis. ℣ Virgo iſrael alla. Miſſa.

Hilareſcite queſo dilectiſſimi fratres: ⁊ letabũda ſurſuz attollite corda: q̃ iam in proximo eſt redẽptio veſtra. parate illi viaz in cordib⁹ veſtris: vt eo veniẽte: remuneremini donarijs ſempiternis. ℟. Amen. Dicat pbr. Per miam. vt ſupra fol. iii. Dicat pbr. Oremus. Et chor⁹ ℟. Agyos. et pbr dicat Eccleſiã ſanctã catholicã. et chor⁹ ℟. Preſta eterne ops de⁹. Et pbr dicat aliam orõnez.

In primo quidẽ eſt dñe dies aduẽtus tui: ſz qũs vt anteq̃ veias: expiari mereamur ab oñi contagione delicti. Prius dilue rogam⁹ in nob oñe qõ in illa futura examinatiõe puniturus es: vt cum iuſtus aduenieris iudex: nõ in nob inuenias qõ ꝺdemnes ℟. Amẽ. Dicat pbr Per miam tuã de⁹ noſter in cui⁹ ꝺſpectu. Iſta ⁊ alia que ſequũtur vſqz ad orationez

q̄ dicit̄ post noīa. Dicat pb̄r.

Te qūs iesu Post noīa dñe deꝰ noster. vt nos qui fideliter prestolamur aduentū tuū: nō incurramꝰ suppliciū sempiternū. quo aduētu tuo ⁊ offerētibus venia: ⁊ defunctis requies cōdonetur eterna. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Quia tu es. vt dictū est

Dicat pb̄r Ad pacem. Ax tua redēptor ac deus noster: q̄ te nascēte olim ꝓclamata est ab angelis: habitet in mētibꝰ nostris. quo eiꝰ fulti presidijs: mereamur cum veneris: tue cōtueri presentiā visiōis. ℟. Amē. Presbiter dicat. Quia tu es vera pax. Et oīa alia vsqꝫ inlatio

Dignū ⁊ iustū est: nos tibi gr̄as agere: dñe sancte pater eterne oīpotens deus: per iesuꝫ xp̄m filiuꝫ tuū dñm nostrū. Cuiꝰ incarnatio salus facta est mundi: ⁊ passio extitit redēptio hoīs procreati. Ipse igitur nos omp̄s pater qūs perducat ad premiū: qui redemit de tenebris infernoꝝ Ipse carnē nostrā a delictis emaculet: q̄ eam suscepit ex virgine. Ipse nos lesos tue restituat maiestati: qui nos tibi per sanguinē suū recōciliauit. Ipse nos secūdi aduētus examinatione iustificet: qui in primo contulit donū gratie sue. Ipse ad iudicādū veniat mitis: qui olim apparuit humilis. Ipse in iudiciū ostendat̄ nob̄ mitissimꝰ: qui dudū venit occultꝰ: cui merito oēs angeli et archangeli nō cessant clamare quotidie ita dicētes. Dicat chorꝰ Sanctus. Post sctūs di. pb̄r.

Vere sanctus ⁊ gloriosus dñs noster iesus xp̄s filius tuus. q̄ nos ⁊ prioris aduentus sui gr̄a reparauit: ⁊ in secūdo daturū se nobis regnū cum sanctis angelis repromisit. ipse dñs ac redēptor eternus. Dicat pb̄r. Adesto adesto. vt sup̄. Postea dicat Post pridie

Veni dñe relaxa facinora nostra: et hec oblata tibi pro ipsis facinoribꝰ benedicenda assume libamina. Vt horū perceptione expiemur a crimine: ⁊ tui aduentꝰ glo

riã mereamur interriti pſto/
lare. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Te
preſtãte. ℣ Dñs ſit ſemp vo
biſcũ. Et poſtea tenẽdo cor/
pus dñi ſuper calicẽ dicat al
ta voce. Fidẽ quã corde cre/
dimus. Dicat chorus. Credi
mus in vnũ deũ. totũ. Et tunc
faciat illas particulas: vt ſu/
pra dictũ eſt in prima miſſa.
Et pb̃r faciat memẽto p vi/
uis. Et perfecto ſimbolo di
cat pb̃r ad dñicam equaliter

QEniſſe te dñe oratio.
pro noſtra in terris ſa
lute credim⁹: ventur̃ te quo
q3 ad iudiciũ ſuſtinemus. et
ideo cũ fiducia q̃ docuiſti: p/
clamam⁹ e terris. Pater nr̃.
vt ſupra. Poſt oſonem dñi
cã dicat pb̃r. Liberati a ma/
lo. Poſtea dicat bñonẽ. Hu
miliate vos bñdictiõi. Dñs
ſit ſp vobcũ. ℟. Et cũ. Bño.

ADuẽtus ſui vos dñs il
luſtratione ſanctificet.
℟. Amẽ. Vincula veſtra diſ/
ſoluat anteq̃ veniat. ℟ Amẽ
Vt liberati a vinculis pctõ/
rũ: interriti expectetis ei⁹ ad
uentũ. ℟. Amẽ. Per miam ip
ſius dei noſtri: q̃ viuit et oĩa
regit i ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amẽ.
Dicat pb̃r. Dñs ſit ſemp vo
biſcũ. Et tunc dicat chorus.
Guſtate et videte. Et hic faciat
memento p mortuis. ℣ poſt
memẽto dicat illas oſones
q̃ dicte ſunt in prima miſſa. ℣
ſumat corpus ℣ ſanguinẽ: ℣
hoc facto dicat pb̃r oſones
vt in prima miſſa. Et in fine
oſonis dicat. Per miam tuã
deus noſter q̃ es bñdict⁹: et
viuis ℣ oĩa regis in ſecula ſe
culoꝝ. ℟. Amẽ. Dñs ſit ſem/
per vobiſcũ. ℟. Et cũ. Solẽ/
nia cõpleta ſunt in noĩe dñi
noſtri ieſu x̃pi: votũ noſtrũ
ſit acceptũ cũ pace. ℟. chor⁹
Deo gr̃as. In ſexto dñico
de aduẽtu domini. Officiũ.

SAnctus dñs deus oipotẽs
Qui erat et eſt et venturus
eſt alla alla. ℣. Deus manifeſte
veniet: deus noſter et non ſilebit.
p̃. Qui erat. ℣. Gloria et honor
patri et filio et ſpũiſctõ in ſecula
ſeculoꝝ amẽ. p̃. Qui erat. Ofo
Deus q̃ per angelicos cho/
ros. fol. i. Lcõ li. eſaye ppbe
te. ℟. Deo gr̃as. ca. XXXV.

HEc dicit dñs. Letabit̃
deſerta ℣ inuia: ℣ exul/

tabit solitudo: ⁊ florebit q̃si lilium. Germinãs germinabit: et exultabit letabũda et laudans. Gloria libani data est ei: decor carmeli et saron. Ipsi videbũt gloriã dñi: et decorẽ dei nostri. Confortate manꝰ dissolutas: ⁊ genua debilia roborate. Dicite pusillanimes ꝓfortamini: ⁊ nolite timere. Ecce deꝰ noster vltionẽ adducet retributionis: deus ipse veniet ⁊ saluabit nos. Tũc aperiẽtur oculi cecoꝝ: ⁊ aures surdoꝝ patebũt. Tũc saliet sicut ceruꝰ claudus: ⁊ aperta erit lingua mutoꝝ. Quia scisse sunt i deserto aque: ⁊ torrẽtes in solitudine. Et q̃ erat arida in stagnũ: ⁊ sitiẽs in fontes aquarũ. In cubilibus in quibus prius draconꝫ habitabãt: orieꝝ viro calami ⁊ iunci. ⁊ erit ibi semita: ⁊ via sctã vocabiꝫ. Nõ transibit per eam pollutꝰ: ⁊ hec erit vobis directa via: itaut stulti non errent per eaz. Nõ erit ibi leo: ⁊ mala bestia nõ ascẽdet per eã: nec inuenietur ibi. Et ambulabũt qui liberati fuerint ⁊ redẽpti a dño. Cõuertenꝫ et venient: ⁊ laudabũt dñm in syõ cũ laude: et leticia sempiterna super caput eorum. Gaudiũ et leticiam obtinebunt: ⁊ fugiet dolor ⁊ gemitus. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Suscipiãt dñe montes et colles populo tuo pacẽ iusticiã: iudicabit egenos populo. Ut salues filios pauper. ℣. Deus iudiciũ tuũ dona regi: et iusticiã tuã filio regis: vt iudicet populũ tuũ cuz iusticia et pauperes tuos in iudicio. ℣. Ut salues fili. Dicat pbr. Silẽtium facite. Sequẽtia epłe pauli apłi ad thessalonicẽs. ℟. Deo gr̃as.

FRatres. Rogamus vos per aduentũ dñi nostri iesu christi et nr̃e cõgregationis in ipsum: vt nõ cito moueamini a vestro sensu: neqz terreamini. Neqz per spũm: neqz p sermonẽ: neqz per epistolã: tanqꝫ per nos missam: quasi instet dies dñi. Ne quis vos seducat vllo modo. Quoniã nisi venerit discessio primũ: ⁊ reuelatus fuerit homo pecca- II. ca. II.

ti filius perditõis. qui aduer
satur ⁊ extollitur supra oñe
qđ dicit deus: aut quod coli
tur. ita vt in templo dei sede
at: ostendẽs se tanq̃ sit de⁹.
Non retinetis qđ cũ essem⁹
apud vos: hec dicebam vo⁹
bis? Et nunc quid detineat
scitis: vt reuelet in suo tẽpo
re. Nam ministeriũ iam ope
ratur iniquitatis tantũ: vt q̃
tenet: nunc teneat: donec de
medio fiat. Et tunc reuelabi
tur ille iniquus quem dñs ie
sus interficiet spũ oris sui: et
destruet illustratione aduen
tus sui eũ: cuius est aduẽtus
scđm operationem sathane.
In oñi virtute: signis ⁊ p⁹
digñis mẽdacibus: et in oñi
seductiõe iniquitatis: his q̃
pereũt: eo q̃ charitatẽ veri⁹
tatis non receperũt vt salui
fierẽt. Ideo mittet illos de⁹
in operationem erroris: vt
credãt mendatio: vt iudicẽ⁹
tur oñes qui nõ crediderũt
veritati: sed consenserũt ini⁹
quitati. Nos autẽ debemus
gratias agere deo semp pro
vobis fratres dilecti a deo:
q̃ elegerit nos deus primiti
as in salutem: in sanctificati⁹
onẽ spũs: ⁊ fidem veritatis.
In qua et vocauit nos per
euãgeliũ nostrũ: in acquisiti
onẽ glie dñi nostri iesu xpi.
℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit
semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Prin
cipiũ sancti euãgelij secũduz
Initiũ sancti marcũ. i.
euãgelij iesu christi filij
dei: sicut scriptuz est in esaya
prophęta. Ecce mitto ange
lũ meũ ante faciez tuam: qui
preparabit viã tuaz ante te.
Vox clamãtis in deserto pa
rate viam dño: rectas facite
semitas ei⁹. Fuit iohãnes in
deserto baptizans: et predi⁹
cans baptismũ penitẽtie: in
remissionẽ pctõz. Et egredi
ebatur ad illũ oñis iudee re
gio: ⁊ hierosolimite vniuer
si: ⁊ baptizabantur ab illo in
iordanis flumine: ꝓfitentes
peccata sua. Et erat iohãnes
vestit⁹ pilis cameli: et zona
pellicia circa lũbos eius. Et
locustas ⁊ mel siluestre ede⁹
bat: ⁊ predicabat dicẽs. Ve⁹
nit fortior me post me: cui⁹
non suz dignus procũbens
soluere corrigiã calciamẽto⁹

rum eius. Ego baptizo vos in aqua: ille vero baptizabit vos in spũ sancto. ℟. Amen. Dicat pbr in mediũ altaris. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ spũ. Dicat chor⁹ Lauda Alla. ℣. Venite exultem⁹ in dño iubilemus deo saluatori nostro alla. dicat pbr. Adiuuate me fratres. ⁊c. ℟. Adiuuet te pat. Dicat chorus. Sacrificium. Prope est dies dñi: quia preparabit dñs sacrificiũ: sãctificabit vocatos suos alla. ℣. Lauda filia syon: iubila tu israel: letare et exulta filia ierusalẽ: abstulit dñs iudiciũ tuũ: auertit inimicos tuos rex israel dñs: in medio tui sanctificare. Dicat pbr. Missa.

Solẽnia tui aduent⁹ mysteria celebrantes: tibi xp̃e dñe supplices fundimus preces: vt nos primitiui aduentus incarnatione redẽptos: in secũda tua apparitiõe glifices coronãdos. ℟. Amẽ.

Sincera Alia oratio. Nos quesumus dñe tue incarnatõis semper fide corrobora: vt in tua dilectione firmatos: nunc̃ nos expugnare valeat callidus inimic⁹ ℟. Amẽ. Post nona Oratio.

Omnipotens sempiterne deus: fideliũ lumen: rector animaꝝ. qui nos verbi tui incarnatione ad partũ ma-rie ṽginis cõsecras. veniat qũs super nos virt⁹ spũs tui sancti: ⁊ misericordia altissini obũbret nos. ℟. Amen. Ad pacem. Oratio.

Caritat⁹ tue domine in nos distribue vnitatẽ: ⁊ vna perpetim dilectionis copula iungat: qõ vni⁹ fidei sacramenta locupletãt. Amẽ

Dignũ et iu- Inlatio. stum est: vere equũ et salutare est: nos te deum nostrũ ac dñm collaudare. qui pietatis tue magnitudinẽ a nostre humilitatis inopia distulisti: sed errorũ nostrorũ miseratus piacula: vnigenitum tuũ ob nostre infirmitatis redẽptionẽ misisti. Qui nobis vite eterne ianuã patefaceret: ⁊ oñes praui seductoris a nostris mẽtib⁹ dñatũ excluderet: nosq; sue opitulatõis aduocatõe tibi deo nr̃o per sancti operis exercicia recõciliaret. Cui merito

oẽs ãgeli ⁊ archãgeli nõ ceſſant clamare quotidie vna voce dicẽtes. Chor⁹. Sãct⁹.

¶ Eraz tue Poſt ſctũs. trinitatis oĩpotentiaz dñe ꝓcinẽtes: tui ſemꝑ nois ꝓfeſſione locupleta: vt qõ tibi cherubin ac ſeraphin inceſſabiliter iubilãt: ſpũſſãct⁹ nos igne perflagrãs: hec incorrupte mẽtis ſtatuta nos tibi iubeas ꝓcinere. Quia tu es dñs ac redẽptor eternus.

℞. Receptoz Poſt pridie tuoz dñe myſteria recolẽtes: oblatiõis hui⁹ libamina ſctificare digneris: vt tue gr̃e ſanctificatõe reſperſa: abluat ſumentiũ cordib⁹ oñe delictũ. ℟. Amẽ Ad oratiõnẽ dñicam. Orem⁹.

¶ Xurge dñe et preuale i virtute tua: et ad noſtrã defenſionẽ excita potẽtiaz tuã: Reſpice propicius noſtri cordis preſũptionẽ: ⁊ ex preſentiũ calamitatũ anguſtijs paternã nobis exhibe pietatẽ. Pater noſter. dicat pbr. Humiliate vos bñdictõi. Bño.

¶ Dmine ieſu xp̃e qui diſcipulis tuis tuũ ſpũm tribuiſti: eccleſie tue catholice ipſi⁹ muneris dona largire. Amẽ. Vt q̃cunqz ex aqua ⁊ ſpũſctõ renati ſunt: te ſemper induãt eius ꝓtectiõe muniti. ℟. Amẽ. Redũdet in eis charitas diffuſa per ſpũmſãctũ: q̃ operiat ac ſuperet multitudinẽ pctõz. ℟. Amen Dicat pbr. Per miam tuã. ⁊c.

¶ In ſancti clemẽtis pape ⁊ martyris. ad miſſaz Officiũ.

¶ Eprofundis clamaui ad te dñe alla: dñe exaudi vocẽ meã alla alla. ℣. Fiant aures tue intẽdentes i vocẽ deprecationis mee. ℟. Dñe exaudi ℣. Gloria et bonor patri et filio et ſpiritui ſctõ in ſecula ſeculoz amẽ. ℟. Dñe exaudi. Dicat pbr. Per oia ſemꝑ ſecula ſeculorũ. ℟. Gloria i excelſ⁹ deo. Chor⁹ Et in terra pax. totũ. Iterũ dicat pbr. Per oia ſemꝑ ſecla.

¶ Loria noſtra Oratio. deus noſter: qui in cel ab angelis demonſtraris: ⁊ in perpetuũ decãtaris: hic fideliter ac ſolẽniter p̃dicaris: preſta nob ampliſſima pietate tua a malis ꝓpꝛijs liberari: ⁊ ſemꝑ i tuis laudib⁹ glo-

riari. ℟. Amē. Dicat pbr. Per miam tuā. tē. totū. Lectio libri sapiētie salomonis. iiii.

IVstus si morte preoccupatus fuerit: aia eius in refrigerio erit. Senectꝰ eñ venerabilis est: nō diuturna nec numero annoꝝ cōputata. Cani sūt aūt sensus hoīs: ⁊ etas senectutis vita īmaculata. Placēs deo factus dilectus: ⁊ viuens inter pctōres trāslatus est. Raptꝰ est ne malicia mutaret intellectū eiꝰ: aut ne fictio malicie decipēret aiam illiꝰ. Fascinatio eñ nugacitatis obscurat bona: et incōstantia cōcupiscentia trāsuertit sensū sine malicia. Cōsumatꝰ in breui expleuit tpa multa: placita enī erat deo aia illius. Propter hoc: pperauit educere illū de medio iniquitatū. Populi autē vidētes ⁊ non intelligētes: nec ponētes in precordijs suis talia. Quoniaꝫ mia dei et gratia in sancto illiꝰ: ⁊ respectus in electo ipsiꝰ. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū. Psallēdo. Saluū me fac dñe. Qñ ingresse sunt aque vsq; ad aiam meā. ℣. Infixus sū in limo pfundi et nō est substātia: veni i altitudinē maris: et tempestas dimersit me. p. Qñ ingre. dicat pbr. Silētiū facite. Sequētia epīe pauli apli ad timotheum. ii. ca. ii.

Qharissime. Cōfortare in gratia q̄ est in xpō iesu: que audisti a me per multos testes. Hec cōmēda fidelibus hoībus q̄ idonei sūt: ⁊ alios docere. Labora sicut bonꝰ miles iesu xpi. Nemo militans deo: implicet se negocijs secularibꝰ: vt ei placeat cui se probauit. Nā et qui certāt in agone nō coronantur: nisi legittime certauerit. Laborātem agricolā: oportet primū de fructibꝰ accipere. Intellige que dico: dabit eñ tibi dñs in oībus intellectū. Memor esto iesuꝫ xpm resurrexisse a mortuis ex semine dauid: scōm euāgeliuꝫ meū in quo laboro vsq; ad vincula quasi latro: sed verbū dei nō est alligatū. Ideo oīa sustineo ppter electos: vt ⁊ ipsi salutē ꝯsequātur. in xpō iesu dño nostro. ℟. Amē

Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lcō scti euangelij scd̄m iohānem. XII. ca.

Una dieꝝ dn̄s nr̄ iesus xp̄s cū ascēdisset in nauiculā ⁊ discipl̄i ei⁹: ait ad illos. Trāsfretemus trans stagnū. Et ascēderūt ⁊ nauigauerūt ī regionē gerasenorū. Et cū egressus essz ad terrā: dixit discipl̄is suis. Nisi granū frumenti cadens in terra mortuū fuerit: ipsuz solū manet. Si autē mortuū fuerit: multū fructū affert. Qui amat aīam suā: perdet eā. Et qui odit aīam suā in hoc mūdo: in vitaz eternā inueniet eā. Si quis mihi ministrat: me sequat̄. ⁊ vbi suz ego: illic ⁊ minister me⁹ erit. Si q̄s mihi ministrauerit: honorificabit eū pater meus. Amen amē dico vob̄: nō est seruus maior dn̄o suo. Neqz apl̄us maior: eo qui misit illuz. Si hec scitis: beati eritis si feceritis ea. Qui accipit sic quez misero: me accipit. Qui autē me accipit: accipit eū qui me misit. Ego sum via: veritas ⁊ vita. Qui credit ī me: opera que ego facio ⁊ ip̄e faciet: ⁊ maiora hoꝝ faciet. Et qd̄cūqz petierit ī noīe meo: hoc faciā: vt clarificet̄ pater in filio. ℟. Amē. Dicat pb̄r. Dn̄s sit sp̄ vob̄cū. Lauda. All̄a. ℣. De profūdis clamaui ad te dn̄e: dn̄e exaudi vocē meam. p̄. All̄a. Dicat pb̄r. Adiuuate me fratres. Sacrificiū. Fulgebit iustus sicut splēdor firmamēti: et sicut stelle celi dātes claritatē lucis ita et iustus splēdebit: ī perpetua eternitate all̄a. ℣. Fulgebit et tāq̄z scintille in arūdineto discurrūt iudicabit nationes et dn̄abit̄ populis et regnabit cū dn̄o. p̄. In perpetua. Dicat pb̄r. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Missa.

Clemētissimū ⁊ inuictissimū clipeū dn̄m nr̄m iesuz xp̄m: frēs charissimi deprecemur. vt ꝯueniētib⁹ nob̄ in hodierna clemētis sui solēnitate: clementē ⁊ ineffabilē ab arce sui numinis in his quibus degimus secl̄i pressuris: perpetuū porrigere gaudiū: et euadere prestet inferni supplicium. ℟. Amē. Alia.

Clementissimo ⁊ per te clemēti tuo dn̄e lachri-

mosas fundimus preces: vt suo intercessu a te deꝰ: qui sine initio clemēs et piꝰ: quos iubes clemētes ī bonis actibus efficis. Prestet̄ ecclesie tue pax indeficiens: bonitas affluēs: clemētia regēs: pietas benefaciēs: ꝓtectio exuberās: lenitas mulcens: patrociniū defendēs: mansuetudo corripiēs: trāquillitas iustificās: visitatio saluans: mīa subueniēs: ⁊ ꝯsueta subuētio: nobis miseris parcēs: quo mereamur repulsis aduersarijs tibi dño deſuire: ⁊ ad tuā clementiā quādoqꝫ sine merito iustificati letabundi attolli. ℟. Amē post noīa.

Clemēs et clemētissime deus: q̄ per clemētem romuleū ep̄m plurimos tue diuinitati cōgregas aggeres martyriū: ⁊ multimodam cateruā accumulas confessoꝝ. dona pro tua miseratōe spiritibꝰ fideliū requiē defunctorū: ⁊ nob̄ oībus exoptatā remissionē oīm pctōꝝ. ℟. Amē

Clemēs ⁊ mi Ad pacē. tissime dñe: q̄ pacē tuā per clementē ep̄m cordibus radicasti fideliuꝫ: pace tua q̄ ipse es: saluare intēdas afflictas reliquias xp̄ianoꝝ. Vt qꝛ verā pacē pacifici predicādo durissimū ⁊ sensuale a diuersis natōibus sufferimus iugū: per te q̄ vera et firmissima pax es peruenire mereamur ad paradisi gaudiū sempiternū. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū ⁊ iustū ē: clemēs tez ⁊ piū. equū ⁊ vere salutare est: dñe sācte pater inestimabili ⁊ incōprehensibili clementie tue perhēnes gratias agere. q̄ beatissimo clemēti apl̄i tui petri discipulo nihilominus tertio eiꝰ in loco: cathedrali honore sublimasti: hāc gratiā ꝯferre dignatꝰ es: vt suauissimo oris eius alloquio: cultu relicto ydoloꝝ ⁊ simulachrorū figmēto: q̄ꝫ plurimos populos ex toto orbe credulos signauerit crucis tue tropheo. ip̄e em̄ ad cultū vere fidei: ⁊ cerimonias magistri romuleos simul ⁊ Italicos ꝯuocans ciues: tyranū sisiniū ⁊ sil̄es sui cepit sustinere cruētissimos hostes. Quez ad instar sauli

qđ sonat tētatio: postea pauli qđ interpretat̄ mirabilis: cecitate confusuz: cū theodora coniuge predicti sisini predicatiōe pontificali: xp̄iana effecta pariter orantes meruerūt saluti reddere celitus castigatū. Unde ⁊ cū apud Augustuz rei hui⁹ gestū: per mamertinū administratorē romuleū fuisset delatū: tali relatione ceptrū imperiale cōmonitū: hoc publiū tarquiniū constat accipere in respōsum: vt eū transpontū mare mittere nō moret̄ in heremi crudele exiliuz. In quo cum vir dn̄i iulianus cum ceteris rome plebibus deplorātes: sui pastoris absentiā deuenissent: ⁊ sāctos ibidē ex diuturno tēpore causa noīs xp̄i ad metalla precidenda impijssime tentos reperissent: inter lues ānosas ⁊ penales quas ibidez sustinebat pernicies. Hūc intollerabilē flendo et mugiēdo dederūt respōsuz: ꝙ a cliuoso miliario aque sibi deportarent laboriosissimū poculū. Ad hec sctūs clemēs solari incipiēs ex diuinis oraculis graue eoꝝ exilium: gr̄as agēs deo: ꝙ coīcauerit necessitatib⁹: or̄onis statī petit iuuaculū. Nec mora sol⁹ inter hoīes aspicit dei agnū ocultā aque venā on̄dere dextro pede leuato. q̄ ad instar mosaycū inter cunctos manu ꝓpria: nō v̄gā app̄hēdēs metuentē: sed sarculū fideliū corda exculpentem: modice fossoriū in terra defixū: affluentes inūdauerūt gurgites aquaꝝ. Ad hoc ⁊ tale miraculū oīs ꝯueniēs turba ciuitatū vicinꝝū laudāt ⁊ magnificāt proculdubio dominū: quē olim spreuerāt concreti culturis demonioꝝ. Unde tabefact⁹ de tātis miraculis diabolus seditiōes: ad interpellandū traianū excitat populoꝝ. Qui statiz perfidum mittēs aufidiū: eū ancora ferri grauatū: marinis fluctib⁹ p̄cepit demergenduz. Cūqz eum discipl̄i cū om̄ibus sanctis tali vidissēt martyrio coronatum: ceperūt per immēsum mare ponere visum: si forte ꝓspicerent eū ad littora maris vagis fluctib⁹ reci-

procatũ. Quod mare vidẽs expaueſcens collidi xp̃i diſcipulũ: fere tria milia per ſeptẽ quo mũdus voluit dies: ſuũ inuiũ ſignũ aperiẽs demonſtrauit eius iudicij altiſſimũ locum: nitido ſarcofago tumulatuz. Quod hoc diuino iuſſu preſtitit beneficium: vt annuali recurſu in ei⁹ ſolẽnitate hunc elementũ martyri deferat famulatũ. O q̃ mirabile teſtibus tuis xp̃e prebuiſti adiutoriũ: vt nihil ſibi qđ bis nõ cõtuleris eueniſſe applaudeat plebs iudeoz. Nihil dñe ante tue incarnatõis myſteriũ: vlli mortaliũ preſtitiſti ſolaciũ: quem nõ tuis ſanctis poſt crucis exultationẽ preſtiteris in emolumento. Vnde merito oẽs angeli et archãgeli: throni: dñationes: virtutes: principatus: z poteſtates: cherubin ac ſeraphin: in quoz ſorte oĩs cõſiſtit numer⁹ electoz: te glorificare et magnificare atq; laudare nõ ceſſant: ita dicentes. Chorus dicat. Sanctus.

Dicat pbr poſt ſanct⁹ Ere ſãctus z clemẽs: vere bñdictus z iuſtus: vere admirabilis et glioſus dñs ieſus xp̃s filius tuus. qui inestimabilis clementie ſue dono nullũ perire iubet: ſz oẽs pietatis gremio cõuocat ad ſalutẽ: xp̃s dñs ac redẽptor eter⁹. ℟. Amẽ. Poſt pridie.

Clemẽtiſſime ac ſanctiſſime dñe: ſanctifica hec munera: inpuris manib⁹ tibi delibata. Per que z offerentiũ accipias vota: z ex ea ſumẽtium cuncta dimittas peccata. ℟. Amẽ. Ad oratio⁹

Clemẽs et nẽ dñicam. immẽſe z admirabilis deus: cui oia elemẽta famulãtur: z oẽs elatiões maris deſeruiũt. libera nos de aquis multis: z de manu filioz alienoz. Vt q̃ per te renati ſum⁹ ex aqua z ſpũſctõ: nõ patiamur ab ethnicis z irregeneratis diuelli a ſctõ propoſito: ſz arcum eoz incõuertibilẽ ptere. ſagittas deſtrue. pharetras retunde. gladios perime. lanceas diuelle. conſilia q̃ in nos acuũt maligna pfunde: z in ipſos ſi credere noluerint: z in ipa retorquẽ

do cōuerte: atqꝫ semꝑ fidei scuto nos ꝓtege. Qualiter qui hic ꝓpter nomen filij tui nouū qđ in margaritum fulgidū: idest in calculū cādidū scripsisti: diuersa a gētib⁹ sustinemus opprobria: portamus infanda ludibria. Illic ꝑ fide q̄ credim⁹ ⁊ pro ea vsqꝫ ad mēdicitatē ⁊ mortē distrahimur: cōcedat̄ remissio pctōꝝ: vt potiat̄ infinitus locus iustoꝝ ꝓclamando ac dicēdo in terris. Pater nr̄ qui.

Clemēs ⁊ pij ssimus dn̄s: clemētis sui tueat̄ āminiculo: et liberet ab om̄i pctō. ℟. Amē. Clemētie sue dono vos letificet ī hoc seculo: ⁊ ab om̄i sorde purificatos restituat paradiso. ℟. Amē. Vt sicut clemēs papa ꝑ martyrij gr̄am hostē vincendo gl̄iosus migrauit e seculo: ita vos deuicto diabobolo futuro letemini de triūpho. ℟. Amē. Per mīam ipsius dei nr̄i qui est bn̄dictus ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secl̄a seculoꝝ amē. Dicat pb̄r. Dn̄s sit sꝑ vobiscuꝫ. Et cū. Chor⁹ dicat. Gustate et videte. Cō. Refecti xp̄i corpore. ⁊ or̄o. om̄a vt in prima missa q̄re fol̄. VII.

¶ In natale sancti Saturnini ep̄i. ad missam Officiū.

Gloriā et magnū decorem impones sup eū all̄a: et dabis eū in benedictione. In seculū seculi all̄a all̄a. ℣. Beatus vir q̄ timet dn̄m: in mādatis ei⁹ cupit nimis. p̄. In seculū. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūisctō in secula seculoꝝ amē. p̄. In seculū. Dicat pb̄r. Gloria in excels̄.

Gloria nostra Oratio. deus noster: qui in cel̄ ab āgelis demōstraris: et imperpetuū decātaris: hic fideliter ac solēniter predicaris: presta nob̄ amplissima pietate tua a malis ꝓprijs liberari: ⁊ ī tuis semꝑ laudib⁹ gloriari. ℟. Amē. Per mīam tuā deus nr̄: q̄ es bn̄s ⁊ viuis et om̄ia regis in secula seculoꝝ amē. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. Lectio libri ecclesiastici salomonis. ℟. Deo gratias. ca. L.

Vir iste ꝯseruauit legē dei excelsi: ⁊ in tētatione inuētus est fidel̄. Et statuit ei dn̄s testamentū eternū: ⁊ dedit illi sacerdotiū gētis:

et beatificauit illū in gloria. Et circūcinxit illū zonā glorie: ⁊ induit illū in vasis virtutū Qui curauit gentē suā: ⁊ liberauit illam a pernitie. Qui prevaluit edificare ciuitatē: qui adeptus est gloriaz in ꝓuersatiōe gētis: ⁊ ingressus domus ⁊ atrū amplificatus est. Quasi stella matutina i medio nube: ⁊ quasi luna plena in diebꝰ suis lucet. Et quasi sol refulgēs: sic ille refulsit i tēplo dei. Quasi arcus refulgēs inter nebulas glorie: ⁊ quasi flos rosaz in diebus verni. Quasi lilia que sunt in transitu aque: et quasi thus redolēs in diebꝰ estat. Quasi ignis refulgēs: et thus ardens igni. Quasi vas auri solidū: ornatū oīni lapide pretioso. Quasi oliua pullulās: et cypressus in altitudinē se tollēs. Jn accipiēdo ipsuz stolā glorie: ⁊ vesti ri ꝓsummatiōe virtutis. Jn ascēsu altaris sancti: gloriaz dedit sanctitatis amictā. Jn accipiēdo aūt partes de manu sacerdotis: ⁊ ipse stās iuxta aram circa illum corona fratrū. Quasi plātatio cedri in mōte libano: sic circa illū steterūt quasi rami i palma. Porrexit manū suā in libatione: et libauit de sanguine vue: ⁊ fudit in fundamētum altaris odorē diuinū excelso ꝓcipi. Tūc exclamauerūt filij aarō: in tubis ꝓductilibꝰ sonauerūt: ⁊ auditā fecerūt vocē in memoriā corā deo. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. Psallēdo. Posuisti super caput eiꝰ coronā de lapide pcioso. ℣. Super salutare tuū dñe exultabit vehemēter desideriū aie eiꝰ dedisti ei: et voluntate labioꝝ eius nō fraudasti ei. ꝑ Coro. Pbr. Silētiū facite. Sequentia epīe pauli apī. ad timotheū. ℟. Deo gras.

Carissime. II. ca. IIII. Oīnis scriptura diuinitus inspirata: vtilis est. Ad docēduz. Ad arguendū. Ad corrigendū. Ad erudiendum in iusticia: vt perfectꝰ sit homo dei: ad oīne opus bonū instructus. Testificor coraz deo ⁊ christo iesu: qui iudicaturꝰ est viuos ⁊ mortuos: ⁊ aduentū ipsius: ⁊ regnū eiꝰ. C.III

Predica verbum. inſta. Op
portũe importune. Argue:
obſecra: increpa in omni pa
tientia ⁊ doctrina. Erit enĩz
tẽpus cũ ſanam doctrinã nõ
ſuſtinebũt: ſed ad ſua deſide
ria coaceruabunt ſibi magi⸗
ſtros pruriẽtes auribus: ⁊ a
veritate quidẽz auditũ auer
tent: ad fabulas aũt cõuertẽ
tur. Tu vero vigila: in oĩ⸗
bus labora. Opus fac euan
geliſte: miniſteriũ tuum im⸗
ple. Ego enim iam delibor:
⁊ tempus reſolutõis mee in
ſtat. Bonũ certamẽ certaui:
fidem ſeruaui: curſuz cõſum
maui. Jn reliquo repoſita ẽ
mihi corona iuſticie: quam
reddet mihi dñs iuſtus iu⸗
dex in die illa. Non ſolũ aũt
mihi: ſed et bis qui diligunt
aduentũ eius. ℟. Amẽ. Dicat
pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcũ.
℣. Cõ ſancti euãgelij ſcõz lucã

In diebus illis. ca. XIX.
dñs noſter ieſus xps lo⸗
quebaf diſcipulis ſuis ⁊ tur⸗
bis dicẽs. Homo quidã no⸗
bilis abijt in regionem lon⸗
ginquã accipere ſibi regnũ:
⁊ reuerti. Vocatis aũt decẽ
ſeruis ſuis: dedit illis decem
mnas. Et ait ad illos. Ne⸗
ciamini dũ venio. Ciues au
tem eius oderãt illũ: ⁊ miſe⸗
runt legationẽ poſt eũ dicẽ⸗
tes. Nolumus hũc regnare
ſup nos. Et factũ eſt vt redi
ret accepto regno: iuſſit vo⸗
cari ſeruos quib⁹ dedit pecu
niã: vt ſciret quantũ quis ne
gociat⁹ eſſet. Venit aũt pri
mus dicens. Dñe: mna tua
decẽ mnas acquiſiuit. Et ait
illi. Euge bone ſerue: qr in
modico fidelis fuiſti: eris po
teſtatem habens ſupra decẽ
ciuitates. Et alter venit di⸗
cẽs. Dñe: mna tua fecit quin
qz mnas. Et huic ait. Et tu
eſto ſupra quinqz ciuitates.
Et alius venit dicens. Dñe:
ecce mna tua: q̃ habui repo
ſitã in ſudario. Timui eĩ qr
homo auſterus es: tollis qd̃
nõ poſuiſti: ⁊ metis qd̃ nõ ſe
minaſti. Dicit ei. De ore tuo
te iudico ſ̃ue nequã: ſciebas
q̃ ego auſterus homo ſum:
tollẽs qd̃ nõ poſui: et metẽs
qd̃ nõ ſeminaui: et quare nõ
dediſti pecuniã meã ad men
ſam: ⁊ ego veniẽs cũ vſuris

vtiqz exegissem illã: Et astã tibus dixit. Auferte ab illo mnam: ⁊ date illi qui decem mnas habet Et dixerunt ei. Dñe: habet decez mnas. Dico aũt vob: quia oñi habẽti dabit̃ ⁊ abundabit. Ab eo aũt qui nõ habet: ⁊ quod habet auferet̃ ab eo. Verũtamen: inimicos meos illos q̃ noluerũt me regnare super se: adducite huc: ⁊ interficite ante me. Qui habet aurẽ audiẽdi audiat. ℟. Amẽ. Lauda Alla. ℣. Tu es sacerdos in eternũ secũdum ordinẽ melchisedech alla. Sacrificiũ. Stans sacerdos ad altare in circũitu eius: corona fratrũ quasi germẽ cedri ⁊ in libano. circũdederũt eũ sicut arbores palmaꝝ: et obtulit oblationẽ dño in conspectu vniuerse ecclesie alla. ℣. Exaltatus est refulgens in tẽplo dei: quasi stella matutina i media nube: et sicut luna plena in diebus suis: sicut arcus pacis illuminãs in nubibus glorie: et sicut oliua germinans fructũ accepit stolã sanctã. ℣. Et obtulit oblationẽ. Missa.

DAgnũ nobis semp festiuũ summi põtificis ⁊ martyris saturnini: fratres charissimi depensis fideliter precibus excolamus. qui saluatoris nostri p̃cepta custodiens: nõ solũ sacerdotiũ ac vite beatitudinẽ meruit: sed etiam tãti honoris officiũ felici martyrio cõsecrauit. Ad cuius presentiã tanto demonũ sagacitas timore p̃ticuit: vt largis victimis inuocati: solita cultoribus suis respõsa nõ redderẽt. Cui⁹ rei gẽtilitas furore succensa comprehẽdere: ad suppliciũ vesano furore nõ timuit: quez in dei p̃fessione constãtẽ euincere: presentis mortis interminatiõe nõ potuit. Proinde debemus in tanti martyris laudẽ deo viuo ⁊ placatiõis hostiam adolere: quo per hunc cunctis nobis impartiat q̃ rogaꝝ: qui per eum dedit populis: quo solus in trinitate dñs credereꝝ Amẽ. Alia.

DEbitas tibi dñe eterne referimus gratias: ⁊ ihesu xp̃o filio tuo dño nr̃o In cui⁹ similitudinẽ beatissimus saturnin⁹. dũ offert victimã: ipse est victima. dũq̃

electus agit martyriũ deuo/
tus impleuit: vt per eminen
tiã iuſticie atq; victorie: t te
ſtis fieret: t ãtiſtes. In quo
proficiens fidei latitudo: dũ
cathedrã ſuſcepit ſãctitatis:
coronã rapuit paſſiõis. Pro
bus ad officiũ: improbus ad
triũphum. Dũ vngitur con
ſecrãs: dũ occidit conſecrat.
Prius fidei predicãs ſermo/
ne: poſt ſanguine. Doctor
ad altariũ: victor ad regnũ.
Erexit ad laudem: quos eru
diat ad ſalutẽ. Ambulãs ve
re de virtutibus in virtutẽ.
Vt q̃ cõuerſatiõe cõtulerat
intellectũ: conferret cõſum/
matione ſuffragiũ. Obtine/
at igitur deus ſumme apud
te dare miſeris indulgentiã
poſt delictuz: q̃ meruit poſt
ſacerdotiũ ſubire martyriũ.
℟. Amẽ. Poſt noia. Oratio.

DOmine ieſu xp̃e: q̃ es
ineffabilis bonitas: t
inuicta poteſtas: pro cui⁹ no
mine beatiſſim⁹ ſaturninus
p̃ſul et martyr: dũ litare aris
demonicis renuit: ad capito
liũ a turbis attrahit: furentiſ
q; tauri ſupplicio cõſecrat.
tu eius meritis offerentiũ ſu
ſcipe vota: t oĩes in cõmu/
ne pro tua iuſtificatõe cõmu
nica. Quo exauditi pro nob
requiẽ etiam apud te merea
mur impetrare defũctis. ℟.
Amen. Ad pacem. Oratio.

OChriſte deus oĩum gra/
tiaz largitor: q̃ primuz
ac ſummũ toloſane ciuitatis
ſanctũ ſaturninũ ſacerdotez
inſtituiſti. Ad cuius predica/
tionẽ atq; virtutẽ ita ora de
monũ ſiluerũt: vt ſe cõſulen
tiũ cultoribus ſuis obſtruſa
veluti abſentia probarent.
Tu ora noſtra preconio ve/
re predicatõis accinge: et vi
ciaz inſolentiũ ſimultates a
noſtris pectorib⁹ abiice. Vt
ita pacis monumẽto cõuale
ſcamus ad inuicẽ: quo dũ ea
que predicam⁹ ſermonibus:
opere impleuerim⁹: ad te q̃
es retributor iuſtiſſim⁹ ſine
cõfuſione perueniam⁹. Amẽ.

OIgnũ t iu/ Inlatio.
ſtum eſt: optimũ ſane
eſt: nobiſq; ſpeciali deuotõe
precipuũ: vt tibi dñe inceſſã/
ter gratias: dũ martyres tu/
os mirabiliter excolimus re/

feramus. Neqz eñ dñe diabolici furoris impetū humane fragilitatis infirmitas sustineret: nisi subiectū inimicoꝝ tentatōibus corpus: anima spūalis euinceret: tuisqz confirmata doctrinis imbecillū habitaculi sui domiciliū fidei munimine roboraret. Nam cū presentia antistitis tui ⁊ martyris saturnini garrula demonū loquacitas siluisset: neqz solutis lataret ora fallacijs: ad aras demonū horrēdo gentilis populi furore pertractus est: et euz sacrificare mortis interminatiōe cōpulerūt. Ad cuius imperiū repressa demonū suoꝝ fallacia siluissent. qui cū corrept⁹ ad capitoliū duceret: ⁊ sancti spūs dono presentem periture carnis exitiū nō pauoret: te vnū in trinitate dominū confiteri: in tanta peruerse plebis seditione non timuit. Ad cui⁹ cōstantiā acrior nefande vociferatōis tumultus exarsit: in necē beatissimi sacerdotis cūctus populus vnico clamore cōspirat. Cuius pedes, ptinus vinculis inligātes: ad posteriora thauri quē victime procurauerāt nefanda nectere temerītate nō trepidāt: eūqz acrioribus stimulis verberatū: et multitudinis clamore succensum per gradus quibus capitoliū descēdebatur dementis turba precipitat. Statimqz inter ipsos primordij gradus: cōfractis capitis cōpagibus soluta cerebri interna dissiliūt. Nec prius laceꝝ corpus trahi destitit: cū ruptus fluctuosis cursib⁹ funis conlisa tumulo mēbra laxaret. Victricēqz animā ⁊ gloriosa professione sublimē: ad beate sedis amenitatē tendē tem: in habitabe suscipiēdaz gremio securus emisit. Unde merito cūctus ille angelice congregatiōis exercitus: in hac martyris tui cōgressiōne: tuā dñe diebus ac noctibus virtutē magnificare nō desinit: proclamans atqz ita dicēs. Dicat chor⁹. Sāctus.

TErre sanctus. Post ctus: gloriosus: potēs et admirabilis dñs noster iesus christus filius tuus. cui⁹

confeſſionē in martyribus il lat⁹ furor nō adimit: cuiuſq3 amorem inſanientiū crucia/ tio non extinguit. Huius ita q3 nomen beatiſſim⁹ ſaturni nus martyr tuus: ⁊ ante ſup pliciū predicauit: ⁊ inter ſup plicia nō denegauit. Cū per ſequētium circūdatus obici/ bus: coactuſq3 ſacrificare de monibus renuit: te vnum et verū deuz voce clara ſe teſta tus eſt credere: pro quo etiā ⁊ animā poſuit vſq3 ad mor tem: per ipſum dñm ac redē/ ptorē eternū. Poſt pridie.

OBlatum tibi hoc ſacri/ ficiū deus pater in hui⁹ martyris tui ſaturnini ſolēni tate ſerenus accepta: ⁊ illiuſ inuiſibilis gratie tua benedi ctiōe ſanctifica. Vt ſicut idē martyr participatōe tua pla cidus preſentia ſui demoni/ fica fecit ſimulacra ſilere: ita nos horū ſacramentoz per/ ceptione extirpemus in nob omnē diabolice temptatōis horrorē. ℟. Amē. Ad oratio/

QEce dile/ nē dñicam. actiſſimi fratres fide re/ lata cognouim⁹: beatiſſimū ſaturninū: et gladij pontifi/ calis ſacerdotij functū: ⁊ ad terga thauri illigatū pedib⁹ martyrio conſecratū. Vnde oīnipotentē deum: qui ei ge minā coronā ſacerdotij ſcili cet ⁊ martyrij largitus eſt de precemur. Vt vel fides nos apud deū cōmendet: qui ſup pliciū nullus patimur ꝓpter fidem. vt ſpes nos nō deſti/ tuat miſeros: quos non effi/ cit effuſio ſanguinis glorio/ ſos. Atq3 recreati p momē/ ta: diuinis cōſolemur ſermo nibus: cum ad deū proclama uerimus e terris. Pater no/ ſter q̄ es in celis. Bñdictio.

QChriſtus dñs: cuius no/ men beatiſſimus ſatur ninus inter furores gentiliū clara voce confeſſus eſt: cō/ fiteatur noīa veſtra corā pa/ tre ſuo ⁊ coram angelis ei⁹. ℟. Amē. Quiq3 in predictum martyrē habitās ſimulacris demonicis ademit reſpōſuz: ipſe oratōibus veſtris aperi at ſue pietat⁹ auditū. ℟. Amē. Vt cum eo poſt iſtud ſeculū vitam retineatis perpetuā: ob cui⁹ amorē preſentis diei

celebratis solēnia. ℟. Amen. Per misericordiā ipsius dei nostri qui viuit ⁊ om̄a regit in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. Hic dicat chor⁹. Gustate et videte. Oratio post coīonē Gustātes dn̄e suauitat⁹. Cetera oīa vt supra in prima missa.

¶ In sancti andree apostoli ad missam Officium.

Sancta crux anteq̄z te dominus ascēderet timorē terrenū habuisti: modo vero amorē celestē obtines alk̄a alk̄a. ℣. Dn̄e probasti me et cognouisti me tu cognouisti sessionē meā et resurrectionē meā. p̄. Modo vero. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūisctō in secula seculorū. p̄. Modo ve. Dicat pb̄r. Gloria in excelſ.

Gloria nostra Oratio. deus noster: qui in cel̄ ab angelis demonstraris: ⁊ in perpetuū decātaris: hic solēniter ac fideliter p̄dicaris: presta nob̄ amplissima pietate tua a malis ꝓprijs liberari: ⁊ semp̄ ī tuis laudib⁹ gloriari. ℟. Amē. Per mīam. ⁊c̄. Prophetia Justus si morte p̄occupat⁹. Require retro in sctī clemētis fol̄. XX. Psalk̄. Magnificauit dn̄s sanctū suum: dominus exaudiet me dū clamauero ad eum. ℣. Cum inuocarē te exaudisti me deus iusticie mee in tribulatione. p̄. Dn̄s exaudi.

Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad Fratres. galathas. VI.

Bonū faciētes ne deficiamus: tempore em̄ suo metemus nō deficiētes. Ergo dum tēpus habem⁹: operemur bonū ad oēs hoīes: maxime autē ad domesticos fidei. Videte qualib⁹ lr̄is: scripsi vob̄ manu mea. Quicunqz volūt placere in carne: hi cogunt vos circūcidi: tantū vt crucis xp̄i persecutionem non patiātur. Neqz em̄ qui circūcidūtur legē custodiūt: sz volūt vos circūcidi: vt in vestra carne gloriētur. Mihi aūt absit gloriari nisi ī cruce dn̄i nostri iesu xp̄i: per quē mihi mūdus crucifixus est: ⁊ ego mūdo. In xp̄o em̄ iesu: neqz circūcisio aliquid valet neqz prepuciū: sed noua creatura. Et quicunqz hanc regulam secuti fuerint: pax super illos: ⁊ misericordia ⁊ super israel dei. De cetero:

nemo mihi molest⁹ sit. Ego aũt stigmata dñi nostri ieſu christi: in corpore meo porto. Gratia domini nostri ieſu xpi cum spiritu vestro. ℟. Amen. Lectio sancti euãgelij ſcõm matthеũ. xvi. ca.

In illo in tempore: dñs noſter ieſus xps loquebat discipulis suis dicẽs. Si qs vult post me venire abneget semetipsum: et tollat crucẽ suã: et sequat me. Qui eñ voluerit aiam suã saluã facere: perdet eam. Qui eñ perdiderit animã suã propter me: inueniet eã. Quid eñ prodest homini si mundũ vniuersum lucretur: se aũt ipsum perdat: et detrimentũ sui faciat? Nam qui me arguerit et meos sermones: hunc filius hois erubescet: cum venerit in maiestate sua: et patris et sanctorum angelorum. Dico autẽ vob̃ vere: sũt aliqui hic astãtes: q̃ nõ gustabũt mortẽ: donec videant regnum dei. ℟. Ãt. Amen. Lauda. Alla. ℣. Loquebar de testimoniis tuis in conspectu regũ et nõ confundebar alla. Sacrificiũ. Fulgebit iustus. Reqre in scti clementis. fol. xxi.

Anniuersaria Missa. Beati andree apostoli ac martyris natalicia celebrãtes: cõsidernus dilectissimi fratres: quãta mentis alacritate isdem vir sanctus sequi cepit saluatorem. Nam sicut euãgelia sacra testãtur: dum secus mare ambulãs hunc et petrũ vocare dñs dignaret: audita voce vocationis xpi: terrena oia derelinquẽtes: cunctaq̃ simul vitia vite veteris respuẽtes: a mũdanarum iaz rerũ curis expediti et liberi: atq̃ ab omniũ vitiorum nexibus absoluti: saluatoris ac domini vestigia sunt secuti. Horũ ergo nos exẽplis accẽsi: sequamur christũ: contẽnam⁹ mundũ: cum suis operibus transitum. Nulla nos cupiditas mũdana retineat: nec perituraꝝ amor rerum a saluatoris nostri nos amore disiũgat. Quatenus sanctorũ sequendo vestigia: peruenire mereamur ad gaudia sẽpiterna. ℟. Amẽ. Alia oratio

Supplices te rogamus clementissime deus: vt

ſancto tuo andrea apoſtolo ac martyre obtinēte: tue cognitiōis gratiā vberiori copia atq; eminētiori perſpicatia conſequamur. Nec enim hoc rogantes: eodem interueniēte nos adopturos eſſe diffidimus: quē tanto tue dilectōis calore ſuccenſum agnoſcimus. Vt nō ſolum eis qui eo predicāte in te credebant ſalutaria verbi pocula miniſtraret: ſed ipſuz quoq; impiiſſimū egeam perſecutorem: vt ab idoloz vaniſſimo cultu recederet: ⁊ veruz deū agnoſceret: piis adhortatōibus ammoneret. Hez quia nepharius ille ac perfidus gratiā tue cognitionis: quā ceca ſuperbaq; mēte cō tempſit: quia nō meruit: vtiq; nec accepit. Preſta nobis humilimis ſeruis tuis: vt q̄ te deum tuo dono credentes agnoſcimus: ⁊ agnoſcētes fatemur: a te nunq̄ penitus recedamus. Sed dū tibi ſubicimur: tibiq; fideliter inherem⁹: eternitatis tue munera ſortiamur. cho⁹. ℟at. Amen. Poſt noia. Oratio.

Omnibus ſanctoꝝ martyruz offerentiūq; fideliū: atq; eoz qui ab hoc ſeculo trāſierūt: a miniſtris iam ſacri ordinis recenſitis: te dñm deum noſtrū per interceſſum ſancti tui andree apoſtoli ⁊ martyris deprecamur. Vt ⁊ martyrū patrocinia nobis ſemp opitulētur: ⁊ offerentium obſequia a te clemēter accipiātur: ac defūctoz fideliū animabus celeſtiū receptacula manſionū: ⁊ ſempiterna quiet⁹ tutamina tribuantur. ℟. Amen.

Redēptor Ad pacem. noſter et domine omnipotēs ieſu chriſte: q̄ per ſanguinē crucis tue oīa pacificare dignatus es: ſiue que in celis ſunt: ſiue que in terris. Dum diſcordiā que inter angelos ⁊ homines per culpā primi parentis cōtracta fuerat: verum hominē aſſumēdo: ac pro oīnib⁹ moriēdo: per crucis tue tropheū reſoluiſti: ⁊ pacem inter celeſtes terreſtreſq; creaturas factor ⁊ reparator omniū: atq; angelorz conditor reformaſti.

Acclines te cum oñi humili
tate depoſcimus: vt per ob/
tentũ ſancti apoſtoli ⁊ mar/
tyris tui andree pacez tuam:
que exuperat omnẽ ſenſum.
nõ ſolum hominũ: ſed etiaz
ipſoz ãgeloz in noſtris cor
dib⁹ perbẽniter exultare cõ/
cedas. ℟. Amẽ. Inlatio.

DIgnũ et iuſtũ eſt: nos
tibi gratias agere: te
ſemper benedicere: teqz lau
dare: ſumme et oñipotens
deus pater. A quo beat⁹ an
dreas apoſtolus inſuperabi
li protectione munitus: con
uertẽs ad fidem pop'os glo
riã crucis chriſti p̃dicauit in/
trepidus: ⁊ crucis cruciamẽ/
ta pro crucifixo dño ſuſcepit
letus atqz ſecurus. Dũqz de
paſſionis ſue cruciatibus le/
tarer̃: de perſecutoris ſui tã/
tũmodo interitu ꝺolebat:
eũdẽqz perſecutorẽ: vt eter
nas penas euaderet exorta/
bat. Sed qz plerũqz magis
ac magis damnationis pena
augmẽtarer̃: quo veritatis
eius predicatio nõ tacetur.
vnde apoſtolus et martyr ſa
lutaria bonoz amẽta illi non
tacuit: ⁊ inde pſecutoris im/
manis maiori crudelitatis a
trocitate ſeuiẽs in necẽ apo/
ſtoli quaſi more frenetici: ad
vindictaz medici conſulẽtis
exarſit. atqz antidotũ ſaluti
congruũ qꝺ illi medicus ob
tulit: quaſi vitã medici perẽ/
pturus: ipſe medico furens
eger bibendum dedit. Dum
patibulũ glorioſe crucis qꝺ
oñi laude predicãs apoſto/
lus extulit: perſecutor crude
lis eundem apoſtolũ ſubire
precepit. Sed letus gaudẽſ/
qz hoc medicus ſumpſit: qꝺ
eger inſanabilis nõ credẽdo
abiecit. Neſciens miſer quia
hoc antidotuz licet in guſtu
parũ ſentiar̃ amarũ: in ſuaui
tate tamen dulce eſt ac iocũ/
dum. Dũ per hoc ⁊ ſalus ha
bita perbẽniter habenda ſer
uatur: et ſalus amiſſa nunq̃
penitus amittenda recipiat̃.
Per eum quẽ tecum ⁊ cũ ſan
cto ſpiritu vnũ deum cõ lau/
dãt angeli: oñeſqz ſuperne
virtutes ſine intermiſſione
ita dicẽtes. Dicat chor⁹. Sã
Ctus, ſctũs. Poſt ſctũs.
Vere ſanctus: vere be

nedictus redēptor noster et dñs iesus christus. Qui amarum passionis poculum ideo quasi verus medicus pregustauit: ⁊ vt admissam nostre salutis nobis copiam restauret: et nos ad hoc sumendū: prior ipse sumpme ꝓuocaret: ipse dñs ac redemptor eternus. ℟. Amē. Post pridie.

QRedimus pariter et fatemur sumpme ac credulitatis impulsu tacere non sinimur: te deum redēptorem: quē nostrū pro nobis miseris in cruce fuisse suspensum. Descendisse etiā in infernū: vt nos resurgēs eleuares ad celos. Reliquisse etiam nobis exemplū: vt te sequentes dominū: passiones tolleremus in mundū. quo expleto beatus andreas discipulus tuus ac martyr ⁊ apostolus informatus: crucis pro te suppliciū deuota mente portauit. Fac nos quesum⁹ dñe ipso intercedente hoc tui corporis sanguinisq3 mysteriū spiritus tui rore sanctificatum: ad nostram remediū sumere animam. ℟. Amē. Ad oratio.

Onē dominicā. Oratio. Deus a quo vnicus tuus in hunc mūdum missus: ac pro nobis in cruce suspensus: nostre redēptionis preciū dedit sanguinem suū: vt reconciliati per eius mortem filiorum apud te ꝓmereremur adoptionē: eiusdē nostri mediatoris obtentu nobis nec merētibus tribuat: vt possimus te patrē fiducialiter appellare: ⁊ orationē quā ipso docente didicimus: ad te nō solum vocibus: sed et meritis proclamare in terris. Pater noster qui es in celis. ℟. Benedictio. Amen.

SAnctus andreas apostolus: qui pro crucifixo domino ac redemptore nostro est in cruce suspēsus: pro vobis ipsi dño gratie ꝓuidus existat semper patronus. ℟. Amē. Et ob cuius celebrandam solēnitatē alacer est hodie vester cōuentus: sit pro peccatis vestris ante deum intercessor assiduus. ℟. Amē Ac sicut hic sanctus virtute fretus dñi crucifixi per crucis victoriā diabolum supe-

rauit: ita vos per mortifica-
tionē crucis cuncta vitia cō-
culcetis. ℟. Amē. Per miseri
cordiā ipsius. ⁊c. Dicat pbr.
Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cū spū. Dicat chorus. Gustate
et videte. vt sup̄ ī prima missa.

¶ In sancte eulalie virginis
Ad missam. Officium.
Alleluya: ortus conclusus
soror mea. fons signatus emissio
nes tue alla. Paradisus cum po
morū fructib⁹ alla alla. ℣. Spe
cie tua et pulcritudine tua intēde
prospere procede et regna. p̄ Pa
radisus. ℣. Gloria et honor pa-
tri et filio et spūisancto in secula
seculoꝝ amen. p̄. Paradisus cū.
Dicat pbr. Gloria in excels.

Gloria nostra Oratio.
deus noster: qui in cel
ab angelis demonstraris: ⁊
in perpetuū decātaris: hic fi-
deliter ac solēniter p̄dicaris:
presta nobis amplissima pie
tate tua a malis proprijs li-
berari: et semper in tuis lau-
dibus gloriari. ℟. Amē. Per
mīam tuā deus noster: q̄ es
bn̄dict⁹ ⁊ viuis et oīa regis
in secula seculoꝝ. ℟. Amen.
Lectio libri ecclesiastici salo
monis. ℟. Deo gr̄as. XXIIII.

Sapientia laudabit ani
mā suam: ⁊ in domino
honorabitur. In medio po
puli sui gloriabit̄: ⁊ in eccle-
sijs altissimi aperiet os suū:
et in conspectu virtutis illi⁹
honorabitur. In medio po
puli exaltabitur: et ī plenitu-
dine sācta admirabitur. In
multitudine electorū habe-
bit laudez: ⁊ inter bn̄dictos
benedicetur dicēs. Quasi ce
drus exaltata suz in libano:
⁊ quasi cypressus in mōte sy-
on: et quasi palma exaltata
sum in cades: et quasi plāta-
tio rose ī hierico. Quasi oli-
ua speciosa in campis: ⁊ qua
si platanus dilatata sum iu-
xta aquam. In plateis sicut
cinamomū et affaltum aro-
matizans odorem dedi: qua
si mirrha electa dedi suauita
tem odoris. Quasi storax et
galban⁹: et vngula ⁊ gutta:
⁊ quasi libanus nō incisus.
Vaporaui habitatōez meā:
⁊ quasi balsamū nō mixtū o-
dor meus. Ego quasi tere-
bintus expādi ramos meos
et rami mei honoris ⁊ gra-

tie. Ego quaſi vitis fructifi/
caui odorez ſuauitatis: ⁊ flo
res mei flores honoris ⁊ bo
neſtatis. Ego mater pulcre
dilectionis: ⁊ timoris et ag/
nitiõis et ſancte ſpei. In me
gratia oñis vite ⁊ veritat⁹.
In me oñis ſpes vite et vir
tutis. Tranſite ad me oñes
qui concupiſcitis me: ⁊ a ge
nerationibus meis implemi
ni. Spiritus eñ meus ſup
mel dulcis: ⁊ hereditas mea
ſuper mel ⁊ fauũ. Memoria
mea in generatione ſeculoꝝ.
Qui edunt me adhuc eſuri/
ent: ⁊ q̃ bibũt me adhuc ſiti
unt. Qui audiẽt me: nõ con
fundentur: ⁊ qui operantur
in me: nõ peccabũt. Qui elu
cidant me vitam eternã poſ
ſidebũt. ℟. Amen. Dicat cho
rus. Pſallẽdo. Audi filia et vi
de. quia cõcupiuit rex decorẽ tuũ
Et ipſe eſt deus tuus. ℣. Lingua
tua calamus ſcribe velociter ſcri
bẽtis: diffuſa eſt gratia in labiis
tuis propterea benedixit te deus
in eternũ. ℣. Et ipſe eſt deus tu⁹.
Dicat pbr. Silẽtium facite.
Sequẽtia epłe pauli apoſto
li ad corinthios. ℟. Deo gr̃as.

Carissimi. II. capło. X.
Qui gloriatur: in dño
glorietur. Non eñ qui ſeip/
ſum cõmẽdat: ille probatus
ſit: ſed quem deus cõmẽdat.
Vtinã ſuſtineretis modicũ
quid inſipiẽtie mee: ſz et ſup/
portate me. emulor eñ vos
dei emulatõe. Deſponsi eñ
vos vni viro: virginẽ caſtã
exhibere chriſto. Timeo aũt
ne ſicut ſerpẽs euam ſeduxit
aſtutia ſua: ita corrũpantur
ſẽſus veſtri: vt excidãt a ſim
plicitate ⁊ charitate que eſt
in chriſto. Nam ſi is qui ve/
nit aliũ chriſtũ predicat quẽ
nõ predicaui vobis: aut aliũ
ſpiritũ accipitis quẽ non ac/
cepiſtis: aut aliud euangeliũ
qõ recepiſtis: recte pateremi
ni. ⁊ extimo enĩ nihil me mi/
nus feciſſe in vob̃ a magnis
apoſtolis. Et ſi imperit⁹ ſuz
ſermone: ſed nõ ſcientia. In
oñibus aũt manifeſtus ſuz
vob̃: per fidez que eſt in xp̃o
ieſu dño nr̃o. ℟. Amẽ. Lcõ
ſcti euã. ſcõm matthеũ. XIII.
In illo in tẽpore. dixit dñs
ieſus diſcipłis ſuis: para/
bolã hãc. Simile eſt regnũ

celoꝝ thesauro abscondito in agro: quez qui inuenit homo: abscondit: ⁊ pre gaudio illius vadit: ⁊ vēdit vniuersa que habet: et emit agrum illū. Iterū simile est regnuz celorū homini negociatori: querēti bonas margaritas. Inuenta autē vna preciosa margarita: abijt et vendidit vniuersa que habuit: et emit eam. Iterū simile est regnū celoꝝ sagene misse in mare: ⁊ ex omni genere pisciū congreganti. Quā cum impleta esset: educētes ⁊ secus litus sedentes: elegerunt bonos in vasa sua: malos autē foras miserūt. Sic erit in cōsummatione seculi. Exibūt angeli et separabūt malos: de medio iustoꝝ: et mittent eos in caminum ignis. Ibi erit fletus ⁊ stridor dentiuz. Intellexistis hec om̄ia? Dicunt ei. Etiā. Ait illis. Ideo om̄is scriba doctus ī regno celoꝝ: similis est patrifamilias: qui profert de thesauro suo noua ⁊ vetera. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Cātet chorus Lauda. Alla. ℣. Lauda filia syon letare et exulta filia hierusalem. p̄. Alla. dicat pb̄r. Adiuuate me frēs. Sacrificiū. Sicut cedrus exaltata suz in libano et quasi cypressus in monte syon: quasi mirrha electa dedi suauitatē odoris alla. ℣. Sicut storax et galbanus et onix et gutta: et quasi libanus nō incensus vaporaui habitationē meā: ego quasi terebintus expādi ramos meos: et rami mei honor⁊ et gratie: ego q̄si vitis fructificaui suauitatē odoris: in me spes oīs vite et virtutis: transite ad me oēs qui cōcupiscitis me: et a generationibus meis adimplemini: spiritus em̄ meus super mel dulcis. p̄. Quasi mirrha electa dedi suatatē odoris alla. Missa.

Omnes qui sub impugnantiū certamine viciorū: aut vulnerati turpiter: aut perempti de carnis fragilitate cōquerimur: quiqz ignauie mentis excusatione corporee ībecillitatis occulimus fratres charissimi: et ꝓpositum aspiciamus eulalie ℣ginis: ⁊ triūphū. Que nec sexui subiecta nec corpori:

virile contẽnendo cõtagiũ: fit virilis. In qua nõ fuit corruptele portio: vt eſſet gratie plenitudo. Quã credulitatẽ fide: libidinem castitate vincentẽ: & ornauit virginẽ admiratio caſtitatis: & coronauit martyrẽ gloria paſſionis. que dũ vitijs repugnat & gladijs. dum & ferrũ ſpernit: & coitum. et credulitatis ſue hoſtes pertulit: & etatis. Huius ergo interceſſu omnipotentiã ſummi patris oremus: vt ſicut ab eo eius inuicta virginitas locari meruit in regione celorũ: ita nob cõceſſa venia delictorũ: concedatur locus in regione viuẽtium. ℟. Amen. Alia oratio.

LEtetur in te dñe queſo virginitas: et huic proxima congaudeat continentia. Non ſerum querunt huiuſmodi bella: ſed animũ. Non mucronis confidẽtiã: ſed pudoris. Nõ etiam pſonas diſcuſſuras: ſed cauſas. impugne inter armatas trã ſit acies innocẽs conſciẽtia: que ſuperauit crimina: ſuperat & metalla. Facile vincit alios: quiſq; ſe vicerit. & cuz laudabile ſit viro feciſſe virtutẽ: maioris tamẽ preconij eſt feciſſe virginem rem virilez. Prophanũ ſacra ingreditur puella conciliũ: & ſolũ deũ in pectore geſtans inferat violentiã paſſiõi. Nec deeſt lictor tam impudens q̃ crudelis: qui ſponſã (ſecure dixerim) chriſti: fornicantiũ verberibus oculorũ: ſupplicio libidinante torqueret. vt que penas in adulterio non luebat: ſaltem penas adulteras ſuſtineret. Nuduz qõ grauius carnifex putat expectantiũ oculis corpus exponit: & perdiuaricatas viſcerũ partes: ictuũ ſulcos curſus fuſi ſanguinis antecedit. Perijt tunc tortoris iniqui cõmentum: ſola patiũtur tormenta ludibriũ. Habet quidem virginez noſtrã nuditas: ſed pudicam. Diſcat ergo: diſcat vterq; ſexus ex virgine: nõ pulcritudinẽ colere: ſed virtutem. Fidẽ amare: non formã. Placiturus domino: nõ decoris expectare iudiciũ: ſz pudoris. Sed quia tuuz eſt

christe totū quod hec virgo vicerit: tuū qđ meruit: tuum etiam qđ peregit. Nec enim tela repellim⁹ aduersantiū: nisi tue diuinitatis beneficio subleuemur. Nūc presta nobis vt sicut hec btissima martyr tua pugnando p̄miū adepta est castitatis: ita nos cōmissorū nostror⁹ ad te dimissis cōtagijs: adipiscam⁹ premia tue promissionis. Amē.

OMine Post noia. Sancte pater eterne oi potens deus: in cuius nomine beate eulalie virginis ac martyris tue solēnia celebramus: que dū ad confessionē duceretur: nō illam mortis timor intrauit: nec vult⁹ pallor obsedit. Non ira terruit cōminantis: nō dira vox: nō cruenta manus. nō etiā turbidus aspectus a proposita passione submouit. Tu nob martyris huius gaudētibus de triūpho: ⁊ ad te cōuertēdi aditū prebe: ⁊ sancte conuersatōis tribuito dignitatem. Concedēs per hanc oblationē tibi a nobis oblatā: ⁊ offerētibus perhēnis gratie lucrū: et defunctis eterne pausationis solatiū. ℟. Amē.

DEus eter Ad pacem. One: cuius gratia protecta v̄go eulalia inter flāmas nō erubuit cōfiteri: quod ex flāma tui amoris haurire p̄meruit Tu nos eius precatu inter mundi huius flāmarū procellosa discrimina protege: et tue pacis multiplici incremēto adimple. Quo ⁊ hic bene viuam⁹: et ad te de hac vita remuneraturi secura conscientia properem⁹. ℟. Amē. Dicat pbr. Quia tu es vera par nra. ⁊c. Inlatio.

DIgnū et iustū est dñe deus: qui tam prudentem virginē fidei sociata apice glorie cōsecrasti: tibi gr̄as agere. Vt per quez facta est mater maria: fieret martyr eulalia. Illa pariēdi affectu felix: ista moriendi. Illa implēs incarnatōis officiū: ista rapiens passionis exemplū. Illa credidit āgelo: ista restitit inimico. Illa electa per quam xp̄s nasceretur: ista assūpta per quā diabolus vinceret. Dignare eulalia mar-

tyr ⁊ virgo placitura domi/
no ſuo: que ſpūſancto prote
gēte tenero ſexu bellū forte
ſudauerit: et vltra opinionē
humane virtutis attollerā/
tiam penarū zelo tui amoris
ſe obtulerit. Cū in ſpecie pre
cioſi vnigeniti ſanguinē ſuū
ſub teſtimoniū bone confeſ/
ſionis effuderit: ⁊ incorrup/
ta flāmis viſcera in odorem
ſuauiſſimi thimiamatis ado
leuerit. Vadit ad tribunal
cruenti preſidis: nō queſita.
In qua tam ſolum fuit ani/
mus incōtinens ad ſecretū:
q̄ locus competens ad triū/
phum. Lucratura regnū: cō
tēptura ſuppliciū: inuentura
queſituz: viſura confeſſum.
Nō trepida de pena: nō am/
bigua de corona. Non defeſ
ſa de eculeo: nō diffiſa de pre
mio. Interrogatur: confite
tur: occiditur: coronat. In/
gentiqz miraculo maieſtas
tua exalatum virginis ſpiri/
tū: quez aſſumpſit per flam/
mā: ſuſcepit per colūbam. vt
hoc prodigio i celis martyr
aſcēderet: quo in terris filiū
pater oſtenderat. Siquidez
nec inhonorum patiātur ele
mēta corpuſculū: quod deci
duis nix aſperſa velleribus:
⁊ virtutis rigorem et virgi/
nitatis tecta cādorē elucret.
veſtiret. abſcōderet: ſuperni
velaminis operimēto. celuz
fumeri preſtat exequias. ut p
miſericordiā redēptoris da/
ret aie ſedem: pro ſepultura
redderet dignitatem. Ipſe
quem collaudant omnes an
geli: omneſqz ſancti ita dicē
tes. Dicat chorus. Sanctus.

VEre ſan/ Poſt ſanct⁹.
ctus: vere benedictus
dominus noſter ieſus xp̄us
filius tuus. pro cui⁹ noie be
atiſſima martyr eulalia cre/
mandū corpus ſuuz obtulit
flāmis: ſuſcipiens candētis
olei ſupplicium in māmillis:
ac per reliqua ſuppliciorz ge
nera finē faciens paſſionis.
Illa eteniz eculeo impoſita
cruciqz appēſa: te vnū ⁊ ve/
rū deū in trinitate pfeſſa eſt
in voce ſue cōfeſſiōis: ⁊ lau/
dem tui honoris. Ob hoc te
petim⁹ immenſa bonitas ſū
me deus: vt qui eā de tot pe
narū generib⁹ triūphare fe/

ciſti:nos eius precibus ⁊ hic in ſeculo protegendo ſaluifices:⁊ peracto luctamine mũdi:ſanctis tuis efficias coheredes:xp̃s dñs ac red̃ptor etern⁹. Poſt pridie. Oratio.

DEus qui feruẽs ſuppliciũ plũbi ante oculos illatus eulalie virgini tue frigidũ effeciſti:tu e celis ignes illum tui amoris emitte:qui nunq̃ nouit frigeſcere. quo ⁊ banc in honores martyris tue oblatam tibi ſanctifices hoſtiã:⁊ cordib⁹ noſtris cõſequẽtis gratie ſpũalem impartias medicinã. ℟. Amen.

RAd orationẽ dñicam. Recenſito dilectiſſimi fratres ſimbolo noſtre credulitatis:eulalie virginis intueamur robur fidei vel etatis. Que inter flãmas ias in conſummatione ſupplicioꝝ vnũ et verũ deũ in trinitate predicat adorandũ. Et ideo accedam⁹ ad deũ cum lachrimis:ad quẽ illa acceſſit conſũmato ſupplicio paſſionis. Conquerẽtes apud eũ de infirmitate noſtra:qui eius roborauit infantiam. Petẽtes ab eo quod precipit:vt ipſe tribuat q̃ promiſit. Jnuocãtes cũ ea pietatis intentione parcendũ miſerie noſtre: qua miſeratione nos docuit orare ſemp et dicere. Pater noſter qui es in Bñdictio.

IEſus chriſtus dñs qui martyrẽ ſuaꝝ eulaliã:coronauit poſt flãmam:ipſe in vobis male cupiditatis reſtringat incẽdia. Et qui eius corpuſculũ niuei cãdoris velauit amictu:ipſe vos a peccato purificet et delicto. ℟. Amẽ. Quiq̃ eius ſpiritũ celeſti locauit in regno:premiũ vobis tribuat ſempiternuꝝ. ℟. Amen. Hic dicat chorus. Guſtate et videte. vt ſupra i dominica prima aduentus.

¶ In feſtiuitate annũciatiõnis ſancte marie virginis q̃ dicit̃ ỏla O. ad miſſaꝝ offm̃.

ALleluya:chriſti generatio ſic erat:cum eſſet deſponſata mater eius maria ioſeph. Anteq̃ cõuenirent inuenta eſt in vtero habens de ſpũſancto alla. ℣. Spũſanctus ſuperuenet in te:et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. p. Anteq̃ conuenirẽt. ℣. Gloria

et bonor patri et filio et spũisctõ in secula seclorꝝ amẽ. p̃. Anteq̃z. Dicat pb̃r. Gloria in excelsꝭ.

Gloria tibi de Oratio. us: tibi semp̃ gloria: cuius assũptum hoĩez vidimꝰ quasi gloriã vnigeniti a p̃re: plenũ gratia ⁊ veritate. Presta ergo nobis dñe amplissime tue pietatis gr̃am: ⁊ coeternũ tibi p̃manentẽ in gl̃ia deitatis. ℟. Amẽ. Per mĩaz. ⁊c. Lcõ libri ezechiel̃ ꝓphete

Facta est sup̃ ca. XLIII. me manus dñi: ⁊ eleuauit me spiritꝰ: et duxit me ad portã que respiciebat ad viã orientalẽ. Et ecce gloria dei israel ingrediebatur: et vox erat dei quasi vox aquarum multaꝝ: et terra splẽdebat a maiestate eius. Et cecidi super faciem meaz: et maiestas dñi ingressa est dñi domũ: et audiui loquentem ad me de domo. Et vir qui stabat iuxta me: dixit ad me. Filij hominis: locus solij mei ⁊ locꝰ vestigij pedũ meoꝝ: vbi habito in eternũ. Post hec cõuerti me ad viã porte sanctuarij: que respiciebat ad orientem: que erat clausa Et dixit dñs ad me. Porta ista quaz vides clausa: nõ aperietur: ⁊ vir nõ trãsibit per eã: quoniã dñs deus israel ingredietur per eaz: ⁊ erit clausa principi. Et pr̃iceps ipse sedet in ea: vt comedat panẽ coram dño. Rursumqz vidi: et ecce gl̃ia dñi impleuit domũ dei. Et audiui vocẽ dicẽtis. Benedicta gl̃ia dñi: de loco sancto suo. ℟. Amẽ. Sallendo. Mater syon dicet homo: et homo factus est in ea: et ipse fundauit eam excelsus. ℣. Dñs narrauit scripturas populoꝝ suoruz et principũ eorũ qui fuerũt in ea. p̃. Et ipse fundauit eã. Dicat pb̃r. Silentiũ facite. Sequentia epl̃e pauli apl̃i ad philippenses. ca. IIII.

Frẽs. Gaudete in dño semper: iterũ dico gaudete. Modestia vestra nota sit oĩbus hominibus: dñs prope est. Nihil soliciti sitis: sed in om̃i oratiõe ⁊ obsecratiõe: cum gratiaꝝ actione: petitiones vestre innotescant apud deũ. Et pax dei q̃ exuperat oẽm sensum: custodiat corda vestra ⁊ in-

telligentias vr̃as: in christo iesu. De cetero fratres: quecunqz sunt vera: q̃cnnqz pudica: q̃cunqz iusta: q̃cunqz sancta: q̃cunqz amabilia: q̃cunqz bone fame. Si q̃ virtus. Si qua laus: hec cogitate que ⁊ didicist⁊: ⁊ accepistis: ⁊ audist⁊: ⁊ vidistis ĩ me Hec agite: ⁊ deus pacis erit vobiscũ. ℟ chor⁹ Amẽ. Principiũ sãcti euãgelij scd̃z mat-

Liber gene- (theũ. I. ratiõis iesu christi filij dauid: filij abraã. Abraã genuit isaac. Isaac aũt genuit iacob. Jacob aũt: genuit ioseph virũ marie de q̃ natus est xp̃us. Oẽs ergo generatiões ab abraam vsqz ad dauid: generatiões quattuordecĩ. Et a dauid vsqz ad trãsmigrationẽ babylonis: generationes quattuordecim. Et a trãsmigratiõe babylonis vsqz ad christũ: generationes quattuordecim. Christi autem generatio sic erat. Cum esset despõsata mater ei⁹ maria ioseph: anteq̃ conuenirẽt: inuenta est in vtero habẽs de spũsãcto. Joseph aũt vir ei⁹ cũ essz iust⁹: ⁊ nollet traducere eam: voluit occulte dimittere eã. Hec autẽ eo cogitante: ecce angelus dñi in somnis apparuit ei dicens: Joseph fili dauid: noli timere accipere mariam cõiugem tuã: qd̃ enim in ea natũ est: de spũsãcto est. Pariet autem filiũ: ⁊ vocabis nomẽ eius iesum: ipse enim saluum faciet populũ suũ a peccat⁊ eorũ. Hoc autem totũ factũ est: vt adimpleret̃ qd̃ dictũ est a dño per esaiaz prophetaz dicentẽ. Ecce virgo in vtero habebit ⁊ pariet filiũ: ⁊ vocabũt nomẽ ei⁹ emanuel: qd̃ est interp̃tatũ: nobiscũ deus. ℟. Amen. Lauda. Alla. A dextris tuis dñe adsistit regina: in vestitu deaurato: circũ amicta varietate alla. Sacrificium. Confortamini et iam nolite timere: ecce enim de⁹ noster retribuit iudiciũ. Ipse veniet et saluos nos faciet all. ℣ Audite itaqz domus dauid: non pusillũ vobis certamẽ prestare hominib⁹: qm̃ dñs p̃stat certamen. ꝓpterea dabit vobis signũ: ecce virgo in vtero cõcipiet et pariet filium: et

vocabitis nomen eius Emanuel. ℘. Ipse veniet. Missa.

QRigam⁹ queso fratres charissimi in sublime oculos nostros: visuri gloriaz saluatoris. Quomodo virginem dignatus: vt cõcipiat. quomodo matrẽ remuneraꝝ: vt pariat. Ipse ⁊ munus factus ⁊ fili⁹: qui ⁊ infusus cõfert qõ deerat: ⁊ effusus non aufert qõ donarat. Qui nec gerentem honore fraudat: nec genitricẽ labore contristat. Qui ⁊ nascẽdi abiurgat gemitũ: ⁊ nati cõsignat affectum. Neqz eniz fas erat vt haberet illa suspiria: que omniũ gaudiũ pariebat: aut origo exultationis nosceret vim doloris. In recẽsu pecatoris sermonem credulitas calefecit: in dubitatumqz verbum stringit auditus: ⁊ ad virtutem dei spem repromissionis fides secura cõglutinat. Sic cõcepit animus: quod credidit. sic impleuit spirit⁹ quẽ elegit. vt in redemptore nostro non distaret hominis veritas: sed potestas. O ineffabilis diuinitatis opera: sic iterior portio addite virtutis sensit augmentuz: ne exterior statum integritatis amitteret vnigenitus filius dei in maternis viscerib⁹ pariendi viaz: nec inuenit: nec reliquit. Sic cõceptus atqz editus: signat virginis vteruz nõ desinat. In quo quãtum ad remediũ salutis nr̃e pertinet: ipsa natura victoria est. Nam aduersariũ hominis part⁹ superat qua cuz in cõceptione mysterij didicit regnaturum Talis itaqz homo habet vite potestatẽ: qua alios muneraꝝ: qui eam nõ accepit aliunde qua vtiꝝ Nec mirũ est cum nascẽdo: reciperet quos creauit: q̃ anteq̃ nasceretꝝ: habuit quos redemit. ℟. Amẽ. Alia oro.

OMnine iesu xp̃e q̃ ita verbũ caro factuz est: vt ⁊ cõceptionẽ tui virginalis vterus altissimi obũbratione susciperet: ⁊ ad pariendum te: porta materni corporis non pateret: solemnitatis huius obsequia propicius suscipe: ac nostruz quoq̃

cor dignatus ingredere. Tibi soli sit peruium: cui soli id esse cupimus preparatū. Vt cum nostrarum mētium puritatem beneplacitam tibi ipse feceris: operis tui custos. ⁊ perpetuꝰ habitator esse digneris. Respondeat Amen.

Oratio. Deus qui de nulla re: nec de nichilo: sed ex te deo pre sine initio natum: tibiqz indifferēter: atqz indemutabiliter coeternum ac per omnia coequalē. Nō adoptione sed genere. nec gra: sed natura. Qui in vtero sanctificate scē ac virginis clemēter illapsꝰ: ⁊ sine vlla sorde peccati ineffabiliter natus. Vidi virginē: vt matrez se diceret: aut virginē qui diligeret dubitabat. Quia dupler homo in forma hominē ligabat: Includitur intra hominē deꝰ: cui totus paruus est mundus: illic tenebat vtero matris: illic tecti pudoris pulsatur tumoris inuidia: ⁊ secura est conscientia. Maternū nomē accepit: ⁊ dannū virginitat' nesciuit. Maria q̄d agis? Elige iam q̄d vocer'. Sic castitatis potestas obumbrari: nec virginitas aliquādo mētiri. Tuꝰ est enim vterꝰ: ⁊ alienꝰ est partꝰ. Nouū deniqz miraculū vidi in

Oratio. Ter Post noia oratione dei filius: qui virginee matr' vterum sic intrasti ne rumperes. sic aperuisti: ne signata vllo modo violares. Suscipe benignus hoc sacrificiū: quod tibi ob incarnatiōis tue dedicamꝰ mysterium. Tribuēs p hoc: ⁊ viuis anime corporiscqz salutez: et defunctis eterne reparationis felicitatē. Respō deat chorꝰ Amē. Ad pacem

Oratio. Christe verbū summi patris: qui caro factꝰ es: vt habitares in nobis: illabere sensibus nostr': quo omnes qui tue incarnationis mysterio sumus redēpti: perpetue maneamꝰ pacis societate cōnexi. R̄. amē.

Ignum ⁊ Inlatio. iustū est: nos tibi omnipotēs pater gratias age re. Si debitoribus qui reddere debeant dignatus fueris progare per iesum christum filium tuū dñm nostrū Ex te deo pre sine initio natum: tibiqz indifferēter: atqz indemutabiliter coeternum ac per omnia coequalē. Nō adoptione sed genere. nec gra: sed natura. Qui in vtero sanctificate scē ac virginis clemēter illapsꝰ: ⁊ sine vlla sorde peccati ineffabiliter natus. Vidi virginē: vt matrez se diceret: aut virginē qui diligeret dubitabat. Quia dupler homo in formam hominē ligabat: Includitur intra hominē deꝰ: cui totus paruus est mundus: illic tenebat vtero matris: illic tecti pudoris pulsatur tumoris inuidia: ⁊ secura est conscientia. Maternū nomē accepit: ⁊ dannū virginitat' nesciuit. Maria q̄d agis? Elige iam q̄d vocer'. Sic castitatis potestas obumbrari: nec virginitas aliquādo mētiri. Tuꝰ est enim vterꝰ: ⁊ alienꝰ est partꝰ. Nouū deniqz miraculū vidi in

virgine:vt nomen virginitatis nō amitteret:nec genitricis ferre pondera dicisset.hec sola meruit ferre deū post celuz:7 sola meruit virgo inueniri post partū. Hec sola meruit deū 7 hominez. deū imperijs ſuis lacte vberis potat. Hunc diez nobis quē deuotiſſime celebremuſ inſtituit:7 homo redimēdis hominib⁹ factus de ſecreto vtero virginali immaculat⁹ emicuit. Nunciatus eſt cōcipiendus ab angelo:cōcept⁹ fidei ſingularis archano:7 natus ſine vllo peccato. Cuius fuit ſolius ſine corruptione noua 7 inuſitata cōceptio:7 ſine dolore de mr̄e virgine inuiolabilis partitudo Huic ſolū poſſibile fuit ſine ſemine mirabiliter cōcipi:7 ſine corruptione feliciter naſci. Propter qō eundē ſaluatorem nr̄m vnigenitū tuuz: tecū ſemp 7 cū ſpūſancto regnantem:celi celoz:7 angelice poteſtates ſine ceſſatiōe conlaudant ita dicētes. Reſpondeat chorus Sāctus ſanctus ſanctus. Poſt ſanctus.

Vere ſanct⁹:vere benedict⁹ dn̄s nr̄ ieſus criſtus filius tuus Ipſe eſt qui caſtitatē contulit:virginitatis decus nō abſtulit matri. Qui et pro nobis ex eadez dignatuſ eſt naſci:7 pro nr̄a adoptione nō abhorruit ſuſcipere mortez. Ipſe dn̄s ac redemptor eter⁹. Poſt pri

Nunciamus dn̄e die. qō credimus:nec tacemus. Te totis viſcerib⁹ deprecātes:vt q̄ genitrici preſtitiſti vt nr̄ eſſet 7 virgo: tribuas eccleſie tue vt ſit fide incorrupta:7 caſtitate fecūda:atqz hec libamina ita tue gratie dulcedo ſanctificet:vt ſumētib⁹:7 ſalutem corpoz:7 delictoz veniam preſtēt. R̄. Amē. Ad oſonez

Deus cui⁹ ma/dn̄icaz. gnitudo diuinitat/capi non poteſt:quiqz ſine inicio deus ſumm⁹ 7 pater eſt: deprecemur dilectiſſimi fratres:vt idez pater q̄ naſci filium ſuū voluit ex vtero virginis matris:mūdet nos ab oñi inquinamēto carnis 7 ſanguinis Quo ſicut diuina

obūbratione cōcepit virgo vt pareret: ita nos diuina inspiratione accēsi: conceptuz spūs sancti: quē ipso dño iesu xpo docēte accepim⁹: proferamus publice ⁊ dicamus Pater noster. Benedictio. DOminus iesus xpus. qui in seculoz fine p̄cessit ex virgine coz vestruz: virginitatis incorrupte nitore clarificet. ℟. Amen Et q̄ nunciante angelo virginis ingressus est vterū: eiusdem vos mysteriȝ ⁊ instruat ⁊ muniat sacramentuz. ℟. Amen. Quicq̄ hodie virginee festū cōceptionis deuotissime celebratis: ad natiuitatem nr̄i redēptoris exultantib⁹ animis ⁊ mūdo corde peruenia tis. ℟. Amen. Per miscōiam ipsius dei nr̄i qui est bñdict⁹ ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula seculoz. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. hic dicat chorus. Gustate. Post cō. oratio GRatias tibi agim⁹ dñe deus: ⁊ te deū benedicimus de die in diē: qui nos in hac die sancte solēnitatis tue p̄ducere dignat⁹ es. fac nos diē istuz annūciationis per multa curricula annoz̄ in pace ⁊ tranquilitate susci/pere cū fideli populo tuo. ℟. Amen. Per misericordiā tuā deus nr̄ qui es bñdict⁹: ⁊ viuis ⁊ oīa regis in secula seculoz. ℟. Amen. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Solēnia cōpleta sunt in noie dñi nr̄i iesu xpi. votū nostruz sit acceptū cū pace. ℟. Deo gratias. In die scti thome ap'li ad missaz offm. Gloriā et magnum decorē. Reqre in scti saturnini. fo. XXIII. Oratio Gloria nr̄a deus nr̄. Reqre in eodem festo. Prophetia. ustus si morte p̄occupat⁹. Re in sci clemētis. folio. XX dicat pbr Dñs sit semp vob chor⁹ ℟. ⁊ cātet. Psallēdo Posuisti sup capud eius coronaz de lapide p̄cioso. ℣. Super salutare tuū dñe exultabit vehemēter. desideriū anime ei⁹ dedisti ei et voluntate labioz̄ eius nō fraudasti ei. p̄. Coronā de lapide p̄cioso Dicat pbr. Silentiū facite. Sequentia ep'le pauli ap'li ad collossēses. I. FRatres gaudeo in pas/

sionibus pro vobis: ⁊ adim
pleo ea q̄ desunt passionum
xp̄i in carne mea: pro corpo-
re eius qd̄ est ecclesia Cuius
fact⁹ suz ego minister: scd̄m
dispensationē dei: q̄ data est
mihi ī vos: vt ipleā v̄bū dei
mysteriū quod absconditu3
fuit a seculis ⁊ generationi-
bus. Nūc aūt manifestū est
sanctis ei⁹: quib⁹ voluit de⁹
notas facere diuitias glorie
sacramēti huius in gentib⁹:
qd̄ est xp̄s in vobis spes glo
rie quem nos adnūciamus.
Corripiētes oēm hominē ⁊
docētes in om̄i sapientia vt
exhibeam⁹ om̄em hominez
p̄fectuz in xp̄o iesu: in quo ⁊
laboro certādo scd̄m opera
tionē eius quā operat̄ in me
in virtute. Cui est honor: ⁊
gl̄ia in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē
Lcō sci euāgelij scd̄m iohan

Illo in tp̄e Tho-
nē. xx
mas vn⁹ ex duodecim q̄
dicit̄ didim⁹ nō erat cum eis:
quādo venit iesus. Dixerūt
ei alij discipuli: vidim⁹ dn̄m
Ille aūt dixit eis. Nisi vide-
ro in manib⁹ eius fixurā cla-
uorū: ⁊ mittā digitū meū in
locū clauoꝝ: ⁊ mittā manuz
meā in lat⁹ ei⁹: nō credā Et
post dies octo iterū erāt di-
scipuli ei⁹ int⁹: ⁊ thomas cū
eis Venit ies⁹ ianuis clausis
⁊ stetit in medio: ⁊ dixit eis.
Pax vob. Deinde dicit tho
me. Infer digitū tuū huc: ⁊
vide man⁹ meas: ⁊ affer ma
nuz tuā: ⁊ mitte in lat⁹ meū
⁊ noli esse incredulus: sed fi-
delis. Respōdit thomas: ⁊
dixit. Dn̄s me⁹: ⁊ deus me⁹.
Dicit ei iesus. Quia vidisti
me thoma: credidisti. Bea-
ti qui nō viderūt: ⁊ credide-
runt. ℟ Amē. Lauda. All̄a. v̄
Loquebar de testimonijs tuis in
cōspectu regū et nō cōfundebar.
p̄. All̄a. Sacrificiū. Fulgebit
iust⁹. Require retro in sancti
clemētis. folio. xxi. Missa.

AD deū fratres charissi
mi puras mentes eri-
gite: eiusqz pietatem suppli
citer implorate: vt qui per
primuz nos redemit aduen-
tum alabe peccati: ipse nos
sic in euo degere faciat: vt
in scd̄o adueniens in super-
nis coronandos attollat.
Sicqz patrocinante nobis

suffragio beatissimi apli sui didimi: ⁊ hic per eius exem/pla vitã ducentes: eius me/reamur esse seq̃pedes: ⁊ illic felicitatis ei⁹ inueniamur cõ sortes. ℟. Amen. Alia oratio

TE te igit̃ summe ⁊ am/mirabilis deus: totis precordijs deprecamur. Vt qui beatissimo thome ⁊ sa/gacitat̃ ẽ iquirẽdo inspiras: nobis ⁊ indulgentiã pecca/minum tribuas: ⁊ donis tu/is inspirãdo p̃uenias. Qui/q3 sanctissimi thome dubita tione nos roboras: eius q̃s merito nos in fide ita stabi/les operib⁹ solida: vt iudicã te te digne iuenias quos co ronando: etherea sustollas in patria. Quatenus ⁊ fide/lium seruoꝝ tuoꝝ acceptes libamina: que hodierno die plebs tibi deo nr̃o mẽte of/ferunt grata ⁊ pro quib⁹ te submisso obsecrant capite tue pietatis clementia3 sese adeptos congaudeant. ℟. Amen. Post nomina oratio.

DEus qui tuũ thoma3 egregium predicis ar chitectũ: ⁊ in foro nõ dedi/gnas ambulare venalium: tu nos ex illis lapidib⁹ effi/ce viuis: a quib⁹ illa visio pa cis instaurat̃ celestis. Qua/liter cãdore castitatis niueo renitẽtes: sanctorũ qui nos in dño iam precesserũt pos/simus esse in participatione equales: vt qui pro peccato ribus ab illa sublimi sede de scendisti ad terra3: precibus nr̃is placat⁹ assistas: om̃ib⁹ requiez defunctis fidelibus prestas. ℟. Amen. Ad pacez.

CLemẽtissime de⁹ Oro qui in pacis vnitate le/taris: scilicet q̃ auctor es pa/cis: ⁊ par ab angelicis cõcla matus es choris. Concede per hui⁹ itercessionẽ allecte: vt ipsius dilectionis vincu/lo quo discipulos ad celos remeans conglobasti: ipso nos almifico nexu in tua ⁊ primi dilectione cõstringe. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnu3 ⁊ iustũ est: ve/re suaue ac pulcrũ est: te pa/ter op̃s per ieſu3 xp̃m dn̄m nostrũ: ineffabiliter conlau/dare hac creatura tua in ter/ris: qui etiã a celestib⁹ virtu

tibus indesinēter preconijs sublimaris. Merito em̄ nullus sermo tibi attingit laudes deferre. q̄a pax tua sensum exuperat omnez. Quis namq; creatus creatori exhibeat dignā carminū laudē: cū se horis cunctis indigere tuam ꝓspicit opem: ⁊ figmētum suū recoleat fragilez ac sumptū ex puluere: cum nec illa puluerea virtus sufficiēter tibi insonet laudem. In cuius laude thomas apl'us tu⁹ populos cōuertit iudaicos a pristino cultu erroris: ⁊ in filios adoptauit sacro gurgite tinctionis miracula operum: fides extitit perditorum. Operabat̄ visibilis in corporib⁹ virtus: ⁊ inuisibilis curabat magnalia intrinsecus morbos. Reddit̄ sentire lumen corporeuz: vt secum illuminat cecū. Treptie merito vlcerosus curat̄: vt scrabedo ydoloꝝ ab om̄ibus effuget̄. Solis corruit idolum: vt auctor eius edificet thronū. Rex terren⁹ perfugā dilabit̄: vt eternus in eoꝝ mentib⁹ innouet̄. Tua sunt rector ista miracula. q̄ in tuo noīe sancti mente impetrant cernua. Quia ⁊ tuū vnigenitū eū fidelē denūciat seruū: ⁊ architectū asserit esse peritū. Vere in edificationē doct⁹ ecclesie: ⁊ in cōgregandū ppl'm tibi laudabilis valde. terrena erogas vt celestia largiar: argentū indigentiū visceribꝰ congerens ⁊ cetus amplissimas in celestib⁹ instruens. Carcere intrudit̄ vt virtus ei⁹ in oībus propalet̄. Gat migrat e seculo: vt apl's liberetur a vinculo. Occidetur temera trix puella que ꝑcutere ausa est apl'm palma: presentat̄ a cane comesa: vt om̄is illa sit salua caterua. Honoratur a bestia: quez natura despexit humana. Et miro modo ab irrationabili rationabilis ꝑdocetur Cōsecrant̄ iuuenes benedictione celesti per venerationē aīalis bruti: quos antea brutoruz more federa cōiunxerant nuptialia. Vt sicuti arioli confundit̄ olim insipientia per animal insensatum: ita nunc ⁊ istoꝝ corri

gitur per hui⁹ meritū. Tunc per locutionē inauditā res agit nec corrigit nūc: p virtutem virt⁹ gerit ⁊ curatur hoc nempe tuo ab vnigenito agitur qui cuz sancto spū vnus de⁹ ab inuisibilibus ⁊ visibilib⁹ cōlaudat ita dicētes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanctus ℣ere sanct⁹ Post scūs vere bn̄dictus dn̄s nr̄ iesus xp̄us qui est fili⁹ tuus natura nō adoptiōe nec gratia: sed generatione. Qui in vtraqz natura vn⁹ filius credit: ⁊ tertia in trinitate persona tecū ⁊ cū spūsctō vnus deus credit ⁊ adorat: xp̄us dn̄s ac redemptor eternus.

Oncede Post pridie. nobis dn̄e interuentu apli tui thome ⁊ remissionē peccaminū: ⁊ bone vite inspirate nobis peragere cursum. Vt ⁊ sacrificia in hui⁹ solēnitate passionis acceptes: ⁊ sumētibus ea sanctificatiōis gratia tue inlustres ℟. Amen. Ad oron̄es dn̄icaz Christe qui beatissimis aplis tuis orādi p̄cepta instituis: presta vt suffragio apli tui thome digni effecti: ipsa tua deifica verba proclamātes mereamur exaudiri e terris. Pr̄ nr̄. Bn̄o.

Ips dn̄s qui aplo suo thome copiā dimicādi cōcessit virtutis: ipse emundet vos ab oni cōtagiōe facinoris. ℟. Amē. Quicz etiā in agone eū fecit victorē ipe vob̄ sui auxilij porrigat opē ℟. Amen. Vt qui in illi⁹ festi uitate letamini: interuentu ei⁹ eterno premio munerēmini. ℟. Amen. Per miscōiā ipsi⁹. hic chor⁹ dicat Gustate ¶In natiuitate dn̄i nr̄i iesu xp̄i ad missam officiū. Alleluya. Benedictus qui venit alla in nomine dn̄i alla alla ℣. Deus dn̄s et illuxit nobis. p̄. In nomie dn̄i. ℣. Glia et honor p̄ri et filio: et spūisancto in secula seculoz amen. p̄. In nomie dn̄i. dicat pb̄r. Per oia semper secula seculoz. ℟. amē. dicat pb̄r. Gloria in excelsis deo Posteā dicta Gloria in excelsis. dicat hanc orationem.

Odie nobis thesaurus natus est. hodie nobis lucerna virginis quā spirit⁹

ſanctus igniuit verũ lumen aparuit. Hodie cecor medicus natus eſt. Hodie paraliticorum ſanitas. Hodie debilium firmamentũ. infirmantium virtus. Hodie reſurrectio mortuor ſaluator nr aduenit. Hodie nobis interr noctẽ ignitã lux noua apparuit. Hodie nobis ſaluator aduenit quẽ pphete predixerant ex maria virgine naſciturũ. Hodie nob̃ p̃ſepio poſit9 ppetu9 panis lucis oſtẽditur: qui dixit ego ſum panis verus qui de celo deſcẽdi. Si quis aũt de pane iſto mãducauerit non eſuriet in eternũ. Preſta nob̃ dñe per gloriã natiuitat̃ tue a malis pp̃ijs liberari: t in tuis laudib9 ſemp gloriari. ℟. Amẽ.

Prophetia. Lctõ libri eſaye pphe ℟. deo gr̃as. c. IX

Primo tẽpore alleuata eſt terra zabulõ t terra neptalim: t in nouiſſimo agrauata eſt via maris tranſiordanẽ galilee gentiũ. Populus qui ſedebat in tenebris: vidit lucẽ magnã: habitãtibus in regione vmbre mortis: lux orta eſt eis Multiplicaſti gentẽ: ſed nõ magnificaſti leticiã. Letabunt̃ corã te: ſicut q̃ letant̃ in meſſe. t ſicut exultãt victores quando diuidũt ſpolia. Jugũ eñ oneris ei9 t virgam humeris eius: t ſceptrũ exactoris ei9 ſuperaſti: ſicut in die madiã. quia oñis violenta predatio cũ tumultu: t veſtimẽtum mixtus ſanguine erit in combuſtione t cibus ignis. Paruulus eñ natus eſt nobis: filius datus eſt nobis: t factus eſt principat9 eius ſuper humeros eius. Et vocabit̃ nomen ei9: ammirabilis. Cõſiliarius. Deus. Fortis. Dominator. Pater futuri ſecli. Princeps pac. Multiplicabit̃ eius imperium: t pacis eius nõ erit finis. Super ſoliũ dauid ſedebit: t ſuper regnũ ei9. Vt cõfirmet illud: t corroborет in iudicio t in iuſticia: amodo t vſq3 in ſempiternum. Zelus dñi exercituũ faciet hoc. ℟. Amen. dicat pbr Dñs ſit ſemper vobiſcũ. ℟. Et cum ſpiri. dicat chorus. Pſallendo.

Dominus dixit ad me filius meꝰ es tu: ego hodie genui te. ℣. Pete a me: et dabo tibi gẽtes hereditatem tuã et possessionẽ tuam terminos terre. p̃. Ego. Dicat pb̃r Silentiũ facite. Principium epl̃e pauli apl̃i ad hebreos. ℟. Deo gr̃as. capl̃o. I.

Fratres. Multipharie ml̃tisq; modis oliz deus locutus est patribꝰ nr̃is in ꝓphetis. Nouissimis diebus locutꝰ est nobis in filio suo: quez cõstituit heredem vniuersoꝝ. Per quem fecit hec secula. Qui cũ sit splendor glorie: ⁊ figura substantie eius: portãsq; om̃ia verbo virtutis sue: purgationẽ peccatorũ faciens: sedet ad dexterã maiestatis ĩ excelsis Tanto melior angelis effectus: quãto differentiꝰ pre illis nomẽ hereditauit. Cui em̃ dixit aliquãdo angeloꝝ. Filius meꝰ es tu: ego hodie genui te? Et rursuz Ego ero illi in patrẽ ⁊ ip̃e mihi erit in filiũ. Et cũ iteruz introducit primogenitũ in orbem terre dicit. Et adorent euz omnes angeli dei. Et ad angelos quidem dicit. Qui facit angelos suos spũs: ⁊ ministros suos flãmaz ignis. Ad filiũ aũt. Thronus aũt tuus deus in seculuz seculi: virga eq̃tatis virga regni tui. Dilexisti iusticiã ⁊ odisti iniquitatem: ꝓpterea vnxit te deꝰ deus tuus in eternũ oleo leticie pre participibꝰ tuis. Et tu ĩ principio dñe terrã fundasti. ⁊ opera manũ tuaruz sunt celi Ipsi peribũt tu aũt ꝑmanebis: ⁊ om̃es sicut vestimentũ veterascent. ⁊ velut amictum mutabis eos ⁊ mutabunt̃. Tu autẽ idez ip̃e es: ⁊ anni tui non deficient. Respondeat chorus Amen.

Lectio sancti euangelij secunduz lucam. capitulo. II.

Factuz est aũt cũ essent ibi: impleti sunt dies vt pareret: ⁊ peperit filium suum primogenitũ: ⁊ pannis eũ inuoluit ⁊ reclinauit euz in presepio: quia nõ erat ibi locꝰ in diuersorio. Et pastores erant in regione eadem vigilantes ⁊ custodientes vigilias noctis: sup̃ gregẽ suũ. Et ecce angelus dñi

stetit iuxta illos: ⁊ claritas dei circūfulsit illos: ⁊ timuerunt timore magno. Et dixit illis angel⁹. Nolite timere. Ecce em̄ euāgelizo vob̄ gaudiū qd̄ erit om̄i populo Quia nat⁹ est vobis hodie saluator: qui est xp̄s dñs in ciuitate dauid: ⁊ hoc vobis signū. Inuenietis infantem in pannis inuolutū: ⁊ positū in presepio. Et subito facta est cū angelo multitudo militie celest⁹ laudantiū deū ⁊ dicētiū. Gl̄ia in altissimis deo: ⁊ in terra pax hominibus bone volūtatis: ⁊ factū est vt discesserūt ab illis angeli in celū. Pastores loquebant̄ ad inuicē dicētes. Trāseamus vsq; in bethleem: ⁊ videam⁹ hoc verbum qd̄ factum est: qd̄ dñs ostēdit nobis. Et venerūt festinātes: ⁊ inuenerūt mariā ⁊ ioseph ⁊ infantē positū in presepio Vidētes aūt cognouerunt de verbo qd̄ dictuz erat illis de puero hoc: ⁊ oēs qui audierunt mirati sunt de his q̄ dicta erant a pastoribus ad ip̄os Maria aūt cōseruabat om̄ia verba hec: cōferens in corde suo. Et reuersi sunt pastores glorificātes ⁊ laudantes deū in om̄ib⁹ que audierāt ⁊ viderāt: sicut dictū est ad illos. ℟. Amen. Lauda. Alla. ℣. Redēptionē misit dñs populo suo. mādauit in eternuz testamentū suū: sanctū et terribile nomen ei⁹. p̄. Alla. dicat pb̄r Adiuuate me f̄res in or̄ionib⁹ vr̄is Sacrificiū. Paruul⁹ natus est nobis: et fili⁹ datus est nobis. et factus est principatus eius sup̄ humeros eius alla alla

Ecce nunc tēpus acceptabile: ecce nūc dies salutis. Lux a terra prodijt: exeamus a tenebris Aduocatus e celo descēdit: qd̄ oportet agam⁹. Redemptor mūdi apparuit: pro libertate clamemus. venit ad egrotos medicus: vulnera proferamus. Panis viuus credentib⁹ dat⁹ est: hunc sumam⁹. Fons perennis fidelibus ortus est: aīas impleam⁹. cui⁹ mis̄icordia virtute ⁊ gratia in illo fidei processu insticie cultu cōfessionis gradu castitat⁹ affectu: stare

nos faciat: in quo aīas floruisse sibi non aruisse cōuincat. Atqz in illo statu illum vita nr̄a delectetur nobisqz fructificet: in quo se generis nō criminis nr̄i permanens deus in nobis nasciturus inseruit: ⁊ pro nob̄ moriturus apparuit. R̄. amē. Cōcedēte gr̄a miserationis illius: cui⁹ regnū ⁊ imperiū iuge ⁊ gloriosum in secula seculoꝝ. R̄.

Echo. Amen. Alia or̄o. E dñe iesu christe: te deū pluraliter homines saluantē: ⁊ hominē in deo singulariter potentem inuocamus. laudamus. rogamus. Vt ad sis: parcas: miserar: ignoscas. Des in corde vota q̄ cōpleas. des in ore verba que exaudias: des in opere facta q̄ benedicas Nō petimus renouari nobis: sicut in hac die olim acta est corporalis natiuitas tua: sz petimus incorporari nobis inuisibilē diuinitatē tuā: quod p̄stitū est carnaliter: sed singulariter tunc marie: nunc spiritualiter prestet̄ ecclesie. Vt te fides indubitata cōcipiat: te mens de corruptiōe liberata parturiat: te semp aīa virtute altissimi obūbrata contineat. Ne discedas a nobis: sed procedas ex nob̄ Sis reuera emanuel noster nobiscū deus. Digneris manere in nobis: ⁊ pugnare ꝓ nobis. Te em̄ pugnāte: nos vincimus. Solue nos q̄s a pannis putrib⁹ peccatorū: qui te pro peccatis nr̄is dignatus es putredine ligari pannoꝝ. Lac tuuz eccl̄ie tue paruulos nutriat. Adeo infirmos delicatus olerū cib⁹ pascat: vt ad percipiendum fortiorē ac solidū cibum: validiores quotidie vires crescant. Et ita nouerimus defecatam voluntatē: ⁊ fidem exhibere firmissimā: vt iugiter enitamur auxilio tuo ad vitam peruenire perpetuā.

R̄. Amen. Post nomina Amuli tui īdigni ⁊ exigui sacerdotes tremēde maiestati tue spirituales victimas immolantes. Offerimus tibi deus hostiam immaculataz: quaz maternus vterus impolluta virgini-

tate produxit: pudor edidit. sanctificatio genuit. integritas fudit. Hostiaq3 immolata viuit: ⁊ viuens iugiter immolatur. Hostia q̄ sola deo placere preualet: quia dominus est. Hāc tibi summe pater offerimus pro sancta ecclesia tua. pro satisfactione seculi delinquētis. pro emūdatione animarum nostrarum: pro sanitate omniū infirmorum: ac requie: vel indulgētia fidelium defunctorum. Vt mutata sorte tristium māsionum: felici perfruantur societate iustorum. ℟ chorus amen. Ad pacē oro.

Excelsum te deum pariter atq3 humilem hominem christum iesum: accliues seruuli supplices deprecamur: vt pacem quam ascēsur⁹ ad celos: tuis charis noticia commendasti: dones: augmētes: perficias atq3 custodias. Atq3 ita fiat pax tua in virtute: ⁊ abūdātia in turribus tuis: ne officij oscula sint tegmina virus occulti. Sed qui de cantātib⁹ angelis pacē tribuisti hominib⁹ bone voluntatis: in hoc die natalis efficias nos nūcios ac filios pacis. Respō. amen.

Dignum et Inlatio. iustum est. nos omnipotentie ⁊ pietati tue referre quas posse donauer⁊ laudes clementissime pr̄. Quia post multa tempora in hac die ante non multa tempora: que tibi vl̄ sibi semp̄ erat: nobis natus est christus iesus vnigenitus tuus. Fact⁹ est ancille sue filius: dn̄s matris sue. Partus marie: fructus ecclesie. Qui ab illa editur: ab ista suscipitur. Qui p̄ illam pusill⁹ egreditur: per istam mirific⁹ dilatatur. Ille salutem populis creauit: hec populos. Illa vtero vitam portauit: hec lauacro in illius membris christus infusus est: in istius aquis christus indutus est. Per illam qui erat nascitur: per istam qui perierat inuenitur. In illa redemptor gentium viuificatur: in ista gentes viuificantur. Per illā venit vt peccata tolleret: per istam tulit peccata propter que venit.

Per illam nos plorauit: per
istam nos curauit. In illa in
fans: in ista gigans. Ibi exu
lat: hic triūphat. Per illā cre
pundia gestauit. per istaz re
gna subiecit. Illam paruuli
iocunditatē demulsit: istam
sponsi credelitate despōdit.
Extant deniqz preciosi amo
ris incorrupta commertia.
Dedit spōsus spōse sue mu
nera: aquas viuas: idest xps
ecclesie: e quib⁹ semel ad pla
cendi meritū lauaref. Dedit
oleū leticie; p odorifero un
guēto crismatis ungeretur
Vocauit eā ad mēsam suaz:
adipe frumēti satiauit illaz.
Vino suauitatis impleuit:
iusticie imposuit ornamētuz
Donauit deauratū virtutū
varietate vestitū. Aiam suā
pro illa posuit. Suscepte t
calcate mortis spolia indo
ctem ille regnaturus victor
exhibuit: seipm ille i cibo ac
potu indumētoqz concessit.
Promisit ei se illi daturū re
gnum eternū. Ipsam polli
citus est statuendā in dexte
re sue parte reginā. Cōcessit
t ipsi: quod cōcessum est ge
nitrici impleri: non violari.
Parere: nō corrumpi. Illi se
mel: isti semper: sedere tan
qꝫ spōsaz in thalamo pulcri
tudinis: t mltiplicare filios
gremio pietatis. Fectosam
esse plem: non fetidā volun
tate. Sic t ipsa in ipso per
ipm dives effecta: sponso ac
dño suo humilia refert mu
nera. Hoc eniz de ppio suo
offerēdo qō credidit. hoc de
exēplo qō eum redamauit.
Hoc de dono ipsi⁹ idipsa t
potuisse qō voluit: idipsam
voluisse qō potuit Dedit illi
tanqꝫ rosas martires: velud
lilia virgines: quasi violas
cōtinentes. Hec ad illaz per
ministros volūtatis ei⁹ apo
stolos: cōferta operis sui im
pensa trāsmisit. Unde nūc a
dextris eius felici: t glorioſa
perennitate cōsistens: eū te
cum omps pater t cum san
cto spū regnantē: cum omi
bus angelis confitendo cō
laudat t dicit. Rat. chorus.
Sanctus sanctus sanctus. Di
cat pbr post sanctus.

Vere sanct⁹: vere bndi
ct⁹ dns nr ihesus xps fili⁹ tu⁹

Qui venit e celis: vt cõuer/ saretur in terris: caro factus est vt habitaret in nob̃ xp̃s dñs ac redemptor eternus. Dicat presbyter post pridie.

HEc dñe dona tua q̃ pre cepta seruãtes: in alta/ re tuum panis ac vini holo/ causta proponimus: rogan/ tes profusissimã tue miseri/ cordie pietatẽ: vt in eodẽ spi ritu q̃ te in carne virginitas incorrupta cõcepit: has ho/ stias trinitas indiuisa sãctifi/ cet: vt cũ a nob̃ fuerit nõ mi/ nori trepidatiõe q̃ veneratione pcepta: quicq̃d ꝓtra ani mã male viuit intereat: quic q̃d interierat nullaten⁹ reui/ uiscat. ℟. Amen. dicat presbyter ad orationẽ dominicam

QVod via: vt sequere/ mur ostendit: qõ vita vt loq̃remur edocuit. qõ ve ritas: vt tenerem⁹ instituit: tibi sũme pr̃ cũ tremore cor/ dis pclamemus e terris. Pr̃ nr̃. Dicat presbyter bño.

DOmin⁹ ieſus xp̃s qui olim p nob̃ hodie di/ gnat⁹ est nasci: ipse vos sua natiuitate viuificet. ℟. amẽ. Et q̃ infantiã sumẽs buma/ nitatis: vilib⁹ indut⁹ est pã/ nis: celestiũ virtutũ vos ve/ stiat indument⁹. ℟ cho. amẽ. Sitq; vr̃or⁹ cordiũ iterior pastus: qui in p̃sepio posit⁹: credentib⁹ se voluit mõstra/ ri vescendus. ℟ chor⁹. amen. Per misericordiã ipsius dei nr̃i q̃ est bñdict⁹ 7 viuit 7 o/ mnia regit in secula seculor ℟. amen dicat presbyter Do min⁹ sit semp vobiscũ hic di cat chorus. Gustate et videte.

GRatias post cõ. or̃o. tibi agimus dñe deus: et te deum benedicimus de die in diem: q̃ nos in hac die sancte solennitatis tue pdu/ cere dignatus es. fac nos di em istũ natiuitat⁹ tue p mul/ ta curricula annor⁹ in pace 7 tranquillitate suscipere cũ fideli populo tuo. ℟. chor⁹ Amẽ. ℣. Per misericordiam tuã de⁹ noster q̃ es bñdict⁹: et viuis 7 oia regis in secula seculor. ℟. amen. ℣. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. ℣. Solẽnia cõpleta sũt in noie dñi nr̃i ieſu xp̃i votũ nr̃m sit acceptũ cũ pace. ℟. deo gr̃as.

¶ In sācti stephani leuite ⁊ martyris ad missaꝫ Officiū.

Remebant cordibus suis aduersus stephanū Stridebant dentibus suis: ipse autē plenus spūsctō intendēs celos: vidit gloriā dei alla alla alla. ℣. Beatus vir qui timet dn̄m in mandatis ei⁹ cupit nimis. p̄. Stridebāt ℣. Gloria et honor patri et filio et spūisctō in secula seculorū amē p̄. Stridebāt. Dicat pb̄r. Gloria in excelsis deo. Oratio.

Laudamus te dn̄e cum angelis: benedicimus te cū virtutibus sanctis. glorificamus cū potestatib⁹ sup̄nis. Et qui te opificē nostrū nos subsistere. nō hesimus recte honore tui noīs ꝑ officiū creature creatricē tuā potentiā nō negamus. pro quare nos facito bone voluntati tue placere seruicium. Et vel in celis cum āgelis ⁊ vel in terris cuꝫ hoībus pacifice gloriari in tua glorificatiōe assensum. ℟. Amen. Per misericordiā. ꝓphetia. Justus si morte. Require in sācti clemētis. fo. XX. Psallēdo. Posuisti dn̄e. Req̄re retro ī scti saturnini. fo. XXIII. Dicat pb̄r Silentiū facite. Lectio libri actuū apl̄oꝝ. ℟. Deo gratias

In illis diebus. ca. VI.

Crescente numero discipuloꝝ in hierusalē: factū est murmur grecoruꝫ aduersus hebreos: eo ꝙ despicerētur in ministerio quotidiano vidue eoꝝ: a ministris hebreorū. Cōuocātes aūt apostoli multitudinē discipl̄oꝝ: dixerūt. Nō est equū vos relicto verbo dei ministrare mēsis. Eligite ergo fratres viros ex vobis boni testimonij septē: plenos spūsancto et sapiētia: quos ꝯstituamus sup̄ hoc opus. Nos vero oratiōi ⁊ ministerij verbi instabimus. Et placuit sermo corā om̄i multitudine: ⁊ elegerūt stephanū plenum fide et ℣tute ⁊ spūsctō: ⁊ philippū ⁊ prochoꝝ: ⁊ nicanorē: ⁊ thimonē: ⁊ parmenā: ⁊ nicolaū aduenā antiocenū. Hos statuerūt ante ꝯspectū apl̄orū. Et orantes imposuerūt eis man⁹: ⁊ verbū dn̄i crescebat ⁊ multiplicabat̄ numer⁹ discipuloꝝ in hierusalez valde.

Multa etiaz turba sacerdotū: obediebat fidei. Stephanus aūt plenus gratia ⁊ fortitudine faciebat signa in populo. Surrexerūt aūt q̄daz de sinagoga que appellabatur libertinoꝝ et cirenēsium ⁊ alexandrinoꝝ: ⁊ eoruz qui erāt a cilicia ⁊ asia disputantes cū stephano: ⁊ non poterant resistere sapiētie ⁊ spiritui: q̄ loquebat̄. propter qđ arguerētur ab eo cū omni fiducia. Tūc sūmiserūt viros qui dicerēt se audisse eū dicētē verba blasphemie: ī moysen ⁊ deū. Cōmouerūt itaqz plebē: ⁊ seniores et scribas: et cōcurrentes rapuerūt eū: ⁊ adduxerūt eum in cōcilio. Et statuerūt testes falsos dicētes. Homo iste non cessat loqui verba aduersus locuz sanctū hunc ⁊ legem. Audiuimus eum dicentē: quoniā iesus nazarenus hic destruet locū istum: et mutabit traditiones: quas tradidit nob̄ moyses. Et intuētes eū oēs qui sedebāt in concilio: viderunt faciem eius tanq̄ faciē angeli. Dixit autē princeps sacerdotū stephano. Si hec ita se habēt? Qui ait. Dura ceruice: et incircūcisi corde ⁊ aurib⁹: vos semper spiritui sācto restitistis: sicut patres vestri ita et vos. Quem prophetarū nō sūt persecuti patres vestri? et occiderūt eos qui prenūciabāt de aduentu iusti: cuius vos nūc proditores ⁊ homicide fuistis. Qui accepistis legē in dispositione āgeloꝝ: et nō custodistis: vt viueretis. Audiētes autē hec: dissecabantur cordibus suis: ⁊ stridebāt dentibus in eum. Cum autē esset plenus spūsancto: intendens in celū vidit gloriā dei: ⁊ iesuz stantem a dextris dei. Et ait. Ecce video celos apertos: ⁊ filiū hominis stantē a dextris virtutis dei. Exclamātes autem voce magna: continuerunt aures suas: ⁊ impetū fecerunt vnanimiter in eū. Et eijcientes eum extra ciuitatē lapidabāt: et testes deposuerunt vestimēta sua secus pedes adolescētis qui vocabatur saulus. Et lapidabāt stephanū inuocantē ⁊ dicentē.

Dñe ieſu: ſuſcipe ſpũm meũ. Poſitis aũt genibus: clamauit voce magna. Dñe: ne ſtatuas illis hoc peccatũ. Et cum hoc diciſſet: obdormiuit in dño. Saulus aũt erat ca.VIII. conſentiẽs neci eius. Facta eſt autẽ in illa die perſecutio magna in eccleſia q̃ erat hieroſolimis: & omnes diſperſi ſunt per regiones iudee & ſamarie: preter apoſtolos qui remanſerũt in bieruſalẽ. Curauerũt aũt ſtephanũ viri timorati: et fecerũt planctum magnũ ſuper illũ. Saulus autẽ deuaſtabat eccleſiã per domos intrãs: viros ac mulieres tradebat in cuſtodiã. Illi igitur qui diſperſi erãt: pertranſibãt euãgelizantes verbũ dei. ℟. Amen. Lcõ ſancti euãgelij ſcõm matthеũ.

ILlo in tẽpore: ca.XXIII. dñs noſter ieſus chriſt⁹: loquebaf̃ diſcipulis ſuis dicens. Super cathedrã moyſi ſederũt ſcribe et phariſei. Oñia ergo quecnuq; dixerint vobis: ſeruate et facite. ſcõm vero opera eor̃: nolite facere. Dicũt eñ: et nõ faciũt. Alligant aũt onera grauia & importabilia: et imponũt in humeros hominũ: digito aũt ſuo nolũt ea mouere. Oñia vero opera ſua faciũt: vt videanf̃ ab hoĩbus. Dilatãt eñ philacteria ſua: et magnificãt fimbrias. Amãt autẽ primos recubitus in cenis: et primas cathedras in ſinagogis: & ſalutationes in foro: & vocari ab hominib⁹ rabbi. Vos aũt nolite vocari ab hoĩb⁹ rabbi. Vnus eſt eñ magiſter veſter: oẽs aũt fratres eſtis. Et patrẽ nolite vocare vobis ſuper terrã: vnus eſt enim pater veſter q̃ in celis eſt. Ve vob̃ ſcribe et phariſei hypocrite: quia mũdatis qõ de foris eſt calicis & parapſidis: intus autẽ pleni eſtis rapina & immũdicia. Phariſee cece munda prius quod intus eſt calicis et parapſidis: vt fiat id qõ deforis eſt mundum. Ve vobis ſcribe & phariſei hypocrite: quia ſimiles eſtis ſepulchris dealbatis: que foris parent hominibus ſpecioſa: intus vero plena ſũt oſſibus mor̃

tuor: & omnis spurcicia. Sic & vos: foris quidem paretis hominibus iusti: intus autē pleni estis hypocrisi et iniq̄tate. Ve vobis scribe & pha risei hypocrite: qui edificatis sepulchra ꝓphetar: et ornatis monumēta iustor: & dicitis. Si fuissemus in dieb⁹ patrū nostror: nō essemus socij eor in sanguine prophetar. Itaq; testimoniū estis vobmetipsis: quia filij estis eor qui prophetas occiderūt: et vos implete mensurā patrū vestror. Serpentes: genimina viperar: quō fugietis a iudicio gehēne? Ideo dico vobis. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas & scribas: & ex illis occidetis & crucifigetis: et ex eis flagellabitis in synagogis vestris: & persequemini de ciuitate i ciuitatē: vt veniat super vos omnis sanguis iusti qui effusus est sup terrā. a sanguine abel iusti: vsq; ad sanguinē zacharie filij barachie: quem occidistis inter templū et altare. Amē dico vob: venient hec omnia super generationē istam. Ierusalem ierusalē: que occidis prophetas: & lapidas eos q̄ ad te missi sūt: Quotiēs volui congregare filios tuos quē admodū gallina congregat pullos suos sub alas: & noluisti? Ecce relinquet domus vestra deserta. Dico enī vobis: non me videbitis amodo donec dicat. Benedict⁹ qui vēit in nomine domini: rex israel. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semp vob cū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Exultabit iustus in gloria: et gaudebit in letitia sempiterna. ꝑ alla. Sacrificiū. Ego daniel intelleri numerum annor in quo factus est sermo dñi: tibi autē dño deo nostro propitiatio et misericordia alla. ℣. Dum aspicerē in nubibus celi: ecce quasi filius hominis amict⁹ auro purissimo veniebat: principatus et honor et regnū. ꝑ Tibi autē dño deo uro. Missa.

QRimū licet hominibus dilectissimi fratres sub eandē passionis formā crux christi in qua cūctor martyrū primitie cōtinētur impresserit: sed tamen in similitudine carnis peccati: conformis

nobis extitit nō equalis. Nā inter hoīes nostre prauitat: nostreqz cōditionis: natiuitatis: legis: vel sortis: primꝰ hanc viā stephanꝰ martyr intrauit: duriciā ardui itineris vicit: palmā propositi muneris occupauit: qui deū ⁊ hominē sequeret ostēdit. Ante ipsum quidē xp̄s: sed tamen primꝰ ipse post xp̄m. Hic homo fecit adiutꝰ a deo: qđ ibi homo perfecit vnitꝰ in deo. Ille seruo preuiꝰ: iste conseruis. Ille generaliter pro magisterio: iste specialiter ꝓ magistro. Hic egit suū martyrium: ille multoꝝ Iste in se nō ingloriosus: ille ꝓ oībus gloriosus. Perfecta igitur fides honoret testē: laudet auctorē. ⁊ sua cuiqz debita discret: reddat officijs: ⁊ zelo imitatiōis accēsa: ⁊ adiutorio proficiat ⁊ exēplo: si distincte et domino seruiat et patrono.

℟. Amen. Alia oratio.

Te dn̄e xp̄e iesu benedicimus: teqz laudamꝰ: qui tam beatū tamqz perfectū martyrem tuū stephanū tui imitatiōe fecisti. vt quod etiam in reliquis sanct: rarū atqz difficile est: sic persecutionis tormenta portaret: vt vltionis vota de persequētibus nō haberet. ⁊ eoꝝ impunitatē intrepide in persecutione peteret: quorū impietatem inter saxa sentiret. Vtiqz cum illi lapides mitterēt super eum: ille pro eis preces fundebat ad deuz. Dn̄e iesu: ne hoc illis statuas ad peccatū. Certabat impatientia: cū indulgētia. Illi vulnera inferre: iste odia nō referre. Illi doloribus non cedere: iste pro hostibꝰ supplicare. Postremo erat in benignitate martyris: quod nō erat ī volūtate carnificis. Nolle hos puniri: per quos se videbat coronari. Hec igitur tā gloriosa pietas: taz perfecta benignitas: que pro illis precē fundebat: credentiū populorū vota cōmēdet. fideliū spē confortet: spectantiū necessitates adiuuet. supplicantiū culpas excuset: et pro ecclesie vnitate et pace catholice plebis inuigilet. Hic semper pro subiectis dum rogat ob

tineat: qui pro inimicis duz lapidaretur orabat. ℟. Amē.

Post noīa. Oratio. Omine iesu christe. q̄ beatissimo primoqz martyri tuo stephano: post ictus lapidū concessisti premiū sempiternū: tu sereno vultu respice hoc sacrificiū nostrū: ⁊ presta nobis famlis tuis: vt prece huius martyris tam viuentibus q̄ defunctis donetur indulgētia criminū: per quē olim cōfutata est infidelitas iudeoꝝ. ℟. Amen. Ad

Deus qui ste pacē oro phanū plenū gratia ⁊ virtute leuitici ordinis ministerio per apostoloꝝ tuoruz electionē: vel impositionez manuū consecrasti: tu presta nobis. vt q̄ adducti sumus in sortē tue vocatōis: simus filij pacis: tenorēqz retineamus perfecte dilectōis. quo gratia tua que in stephano martyre vere predicationis iecit fūdamina: in nobis sincere pacis: ⁊ charitatis multiplicet nutrimenta. ℟. Amē

Dignū et iustum est: pulcrumqz satis est: nos tibi in die sancti martyris tui stephani ānuo nobis circulo reuoluto: laudis hostias immolare: sacrificiū solēne persoluere. Quē ita domini nostri iesu christi filij tui gratia elegit: doctrina erudijt: potentia confirmauit. Vt inter leuitas premiū: inter discipl'os regnū: inter martyres teneat principatū. Qui veritatis verbo errātes confidētius arguēdo: ibi studeret ponere causam: vbi intelligeret pendere victoriam. Vt obiecto in faciem iudeis impietat' elogio: si nō corriperet deuios: nō timeret iratos. Sciēs in alterutrū fructuosam predicationē esse iusticie: si aut illi' suscepta penitentia placeret oblatio sanitatis: aut sibi excitata inuidia fieret occasio passionis. Erat ibi christi et proximoꝝ in tali voluntate dilectio: aut de emendatis gaudiū optare cognat': aut de illatis premiuz expectare supplicijs: suū quidē honorē alieno crimine nō q̄rebat: sed videbat vtrūqz sibi sine

Inlatio.

gloria nõ futurũ. Si autem per veritatem ipse alios predicando acquireret: aut sep veritate quispiaz persecutor occideret. Agnoscebat locũ suũ: cogitabat officiũ. Quia altare se esse nouerat: semetipsum hostiam preparabat. Plenus spiritu sancto sacramenta ructabat: volens calicem bibere quez tradebat. Stabat inter illos popl'os: qui seruis nõ parcere: domini morte didicerat: aut q̃ magis vsqz ad dñi necẽ seruoz morte preuenerãt. O ingẽs domini desideriũ charitat': quid est nisi occidi velle pro dño: et occisi amorem inter homicidas impauida deuotione fateri'. Nouerat se illi moriẽdo iũgendũ: cui se dolebat superbiẽdo disiunctũ. Tenebat magistri precepta que didicerat: nõ sibi dignũ esse discipulũ: qui se non portata cruce sequeretur. Volebat peruenire quo erat: qui cupiebat leuare qõ iusserat: nec fallit sua opinio iam paratũ. Ecce illi qui in xp̃o tan q̃ in lapidem offenderũt: in stephanũ cum lapidibus inruerũt. Hoc illis furor iecit: quo cec9 error impegit. Inde obruerãt docentez: vnde ceciderãt nõ credẽtes. Qui illis factus est petra scãdali: stephanus factus est corona martyrũ. Cui merito inter glorioſos ãgelos: celesteſqz virtutes: hymnũ laudis debite sine cessatiõe pclamat: atqz dicit Dicat chor9. Sanctus sctũs scũs. Post sanctus.

CEre sanct9: vere in altissimis glorioſus dominus noster ieſus christus filius tuus. A quo stephan9 martyr prim9 atqz leuita coronari promeruit passiõe suscepta: dum t cũ ceteris consecrandus apostolor electione in ministerio eligitur septimus: et singulariter pro christo martyrium adeptus est primus. Qui ideo lapidari se voluit saxeis ictib9 perforũ: vt facilius peruenire possit ad lapidem precioſuz: christũ dñm ac redẽptorem eternũ. Post pridie oratio.

OAmnipotẽs de9 pater: qui post oblationẽ vni

geniti tui hostiam viuā ste/
phanū primū martyrez susce
pisti: tu nos ad ei⁹ exempluz
facito esse victimā placatio/
nis: ⁊ hostiaz puritatis. quo
dum ipsi per trictionē spiri/
tus immolamur: hec libami
na in ablutionē peccaminū
a te sanctificata sumamus. ℟
Amē. Ad orationē dñicam.

Eterne dei filius dñe ie/
su: quez stephanus dū
lapidaretur: vt eius spiritū
susciperes inuocabat: quem
positis genib⁹ pro inimicis
orabat. tu nos facito: ⁊ ami/
cos in te fidenter diligere: et
pro inimicis te sinceriter po
stulare. Quo dum debenti/
bus nobis ex corde dimitti/
mus: ea que precepisti fiduci
aliter proclamem⁹ e terris.
Pater noster qui es in celis.
℟. Amē. Dicat pb̄r. Humilia
te vos benedictiōi. Dñs sit
semp̄ vob̄cū. ℟. Et cū spiritu.

Christus dei Bñdictio.
filius: pro cuius nomi/
ne stephanus martyr lapida
tus est innocēs: cōtra incur/
santiū demonū ictus vos ef
ficiat fortiores. ℟. Amē. Qui
qz eum pro inimicis orantez
consūmato martyrio proue/
xit ad celum: conferat in vo/
bis vt sine confusione ad eū
veniatis post transitum. ℟.
Amen. Vt illic letatura post
istud seculū accedat anima
vestra: quo predict⁹ martyr
spiritū suū suscipi exorabat.
Amē. Dicat pb̄r. Dñs sit sem
per vobiscū. ℟. Et cū spū tuo.
Chorus dicat Gustate et vide.

Post cōm. Oratio.
Vstantes dñe suauita
tis dulcedinis plenitudinez
quesumus: vt sit nobis hoc
in remissionē peccatoꝝ et sa
nitatē mentiū. ℟. Amen. Per
misericordiā tuā de⁹ noster:
qui es benedictus ⁊ om̄ia re
gis in secula secl̄oꝝ. ℟. Amē.
Dñs sit semper vobiscū. ℟.
Et cum. Dicat pb̄r. Solēnia
cōpleta sint in noīe domini
nostri iesu christi: votum no
strū sit acceptum cū pace. ℟.
Deo gratias. ¶ In sacti io
hānis apostoli ⁊ euāgeliste

Ad missam. Officium.
Loriam et magnū decorē
impones super euz alla: et dabis
eum in benedictionē. Et in secu/

lum seculi alla alla. ℣. Uitam pe
tijt a te: tribuisti ei dñe in longitu
dinē dierū in eternū. p̄. Et in se.
℣. Gloria et honor patri et filio
et spirituisancto in secula seculo-
rū amen. p̄. Et in seculū. Hic di
cat pb̄r Gloria in excelſ deo
Oratio. Hodie nob̄ thesau-
rus natus est. Require in na
tale dñi. folio. XXXVII. Pro
phetia. Lcō libri sapientie sa
lomonis. ℟. Deo gr̄as. ca. X.

Sapientia iustū deduxit
per vias rectas: ⁊ ostē-
dit illi regnū dei: ⁊ dedit illi
scientiā sāctoꝝ. Honestauit
illū in laboribus: et cōpleuit
labores illius. In fraude cir
cūuenientiū illum affuit illi:
et honestū fecit illū. Custo-
diuit illum ab inimicis: ⁊ a se
ductoribus tutauit illū. Et
certamen fortiū dedit illi vt
vinceret: et sciret quoniam
omniū potentior est sapien-
tia. Hec venditu3 iustum nō
dereliquit: sed a peccatorib⁹
liberauit illū. Descēdit cum
illo in foueā: et ī vinculis nō
dereliquit illū: donec affer-
ret illi sceptrū regni: et potē
tiam aduersus eos qui eum
deprimebant. Et mendaces
ostēdit: q̄ maculauerūt illū:
et dedit illi claritatē eternā.
Et reddidit iustis mercede3
laboꝝ suoꝝ: ⁊ deduxit illos
in via mirabili: et fuit illis in
velamēto diei: ⁊ in luce stel-
larū nocte. Et trāstulit illos
per mare rubrū: et trāsuexit
illos per aquā nimiā. domi-
nus deus noster. ℟ant. Amē
Psallendo. Factus est in pace
locus eius: et habitatio eius In
syon. ℣. Notus in iudea deus:
in israel magnū nomen eius. p̄.
In syon. Sequētia epl̄e pau-
li apl̄i ad thessalonicēses. ℟.

Deo gr̄as. prime. ca. IIII
Fratres. Nolo vos ig-
norare de dormientibus: vt
non cōtristemini: sicut et ce
teri qui spem nō habent. Si
enim credim⁹: q̄ iesus mor
tuus est ⁊ resurrexit: ita ⁊ de
us eos qui dormierūt per ie
sum adducet cū eo. Hoc em̄
vob̄ dicim⁹ in verbo dñi: q̄r
nos q̄ viuim⁹ q̄ residui sum⁹
in aduētu dñi: nō preuēiem⁹
eos q̄ dormierunt. Qm̄ ipse
dñs ī iussu et ī voce archāge
li: et ī tuba dei descēdet de ce

lo: ⁊ mortui q̃ in christo sunt resurgẽt primi. Deinde nos qui viuim⁹: qui relinq̃mur: simul rapiemur cum illis in nubibus: obuiam christo in aera: et sic semper cum dño erimus. ℟. Amẽ. Lectio sancti euãgelij scd̃z iobãnem. ℟ Gloria tibi domine. ca. XXI.

In illo in tpe: dñs noster iesus christ⁹: dixit simoni petro. Simon iobãnis diligis me plus his? Dicit ei. Etiam dñe: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei iterũ. Simon iohannis diligis me? At ille. Etiam dñe: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce agnos meos. Dicit ei tertio. Simõ iobãnis amas me? Contristatus est petrus: q̃ dixit ei tertio amas me. Et dicit ei. Domine: tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dicit ei. Pasce oues meas. Amen amen dico tibi: cum esses iunior cingebas te: et ibas vbi volebas. Cum autẽ senueris: extendes manus tuas: ⁊ alius te cinget: ⁊ ducet quo tu nõ vis. Hoc autem dixit: significans qua morte clarificaturus esset deum. Et hoc cum dixisset: dicit ei. Sequere me. Cõuersus petrus vidit illum discipulũ quem diligebat iesus sequentẽ: qui ⁊ recubuit in cena super pectus eius: et dixit. Dñe: hic aũt quid? Dicit ei iesus. Sic eũ volo manere donec veniã. Quid ad te? Tu me sequere. Exiuit ergo sermo iste inter fratres: q̃ discipulus ille non moriet. Et nõ dixit iesus nõ moriet: sed sic eum volo manere donec veniam: quid ad te? Hic est discipulus qui testimoniũ perhibet de his: ⁊ qui scripsit hec. Et scimus quia verũ est testimoniũ eius. ℟. Amẽ. Lauda. Alla. ℣. Deus meus es tu et confitebor tibi deus meus es tu et exaltabo te. p̃. Alla. Ad iuuate me fratres. Sacrificiũ. Dñis qui me confessus fuerit coram hominibus dicit dñs: confitebor eum coraꝫ patre meo alla. ℣. Et quicunq̃ perdiderit aiam suã propter me: in vitã eternã inueniet eam. p̃. Confitebor. Missa. Dicat pbr. Dñs sit semp vobcũ. ℟. Et cũ spiritu.

Considerantes dilectissimi fratres beatissimū iohānem apostolū inter ceteros a dño plus dilectū: offeram⁹ ipsi christo deo et saluatori nostro singularis victime hostiam: ob ipsius sancti apostoli sacrate assumptionis memoriā. Petētes ab eo: vt hunc nobis concedat esse patronū: quē suū voluit dilectū esse discipulum. Efficiatq; eum ruentis eui sustētatorem: quē sui pectoris fecit recubam esse. Exaudiēs illū pro mēbris totius ecclesie: quem matris sue voluit curā habere. ℟. Amen. Alia

Genite ingeniti oratio filius dei summi: qui sacrum illud archanū pectoris tui dilecto tuo iohāni apostolo reserasti: cū in sinu tuo recūbans euāgelij sui fluenta ex ipso pectoris sui fonte hauriri promeruit. Tu nos intuere propicius: vt per te abdita cognoscamus: per te bona que manifesta sunt impleamus. Reserās nobis pectoris tui occulta: quib⁹ possimus cognoscere: et conditionis nostre infirmitatē: et ad tue diuinitatis peruenire cognitionē. Manifestās de te quid amemus: indicās de nobis quid corrigam⁹. quo huius dilecti tui suffragijs: morib⁹ nostris in melius cōmutatis: aufugiat pestis: dispereat languor: pellat̄ mucro. Quicquid aduersum est fidei christiane: intereat: q̄cquid prosperū: conualescat. Arceātur fames: sedentur lites: heresuz obstrudant̄ fauctores. Fecūdetur frugibus terra: vestiat̄ virtutibus anima: atq; cuncta nobis in cōmune proueniāt bona. quo tibi deo nostro fideliter seruientes: ⁊ his sine pctō vtamur cōcessis: ⁊ post delicijs fruamur eterne possessiōis. ℟. Amen. Post noīa oratio.

Iesu rex noster et domine: qui es vita mortaliū te spes vnica redemptoruz: suscipe hoc sacrificiū quod tibi in honorē iohānis apostoli tui dedicādum offert̄: ac presta propicius: vt sicut olim idem dilectus tuus presenti in seculo degens: exani

nata corpora reuocauit ad vitã: ita nunc ſuffragio ſuo: ⁊ viuentiũ torpẽtes aias ſuſcitat ad virtutem: ⁊ defunctoꝝ ſpiritus liberat a penali conditione. Quo per iſtũ a te deus tam viui q̃ defuncti ſpeciale ſe gaudeant inueniſſe remediũ: quez manere p̃diriſti donec venias incorruptũ. ℟. Amen. Ad pacẽ.

Quimus domine qõ par multa ſit diligentibus nomẽ tuũ neqz ſit in illis ſcandalũ: ſicuti fatemur fuiſſe iohãnem apl̃m tuũ: q̃ de pectoris tui archano viuidos alterne dilectionis riuulos hauriẽs predicat oẽs in cõmune: nõ ſolum ſermone diligere: ſed opere et veritate. Cui⁹ veridica precepti ſanctiõe cõmoniti: te ſimpliciter queſumus fili dei: vt ea nos facias implere que predicat: ea de te ſentire que ipſe ſentit: ea veritate ⁊ te diligere: ⁊a te diligi mereamur: qua ipſe vl̃ te dilexit: vel a te conſtat eſſe dilectus. Vt in pace viuẽtes: et pacis gloriã amplectẽtes: ad te peruenia mus fructibus pleni pacis: ⁊ copia benedictõis. ℟. Amẽ.

Ogniũ et iuſtum eſt oñipotẽs deus: tibi in oñibus ac pro oĩbus ſanctoꝝ tuorũ meritis: et tuis ſcilicet donis quantũ poſſumus ſemper agere gratias: tuaſqz predicare virtutes. Qui excelſus humilia reſpicis: et attollis humiles in excelſis. Qui nobis poſt manifeſtationẽ in carne redẽptoris noſtri dñi ieſu xp̃i ſaluatoris: verbi predicatores: cẽſu pauperes: ſpũſancto locupletes: apoſtolos predeſtinaſti. Inter quos glorioſiſſimus euangeliſta iohãnes doctrina vitaqz ĩſignis multũ emicuit: qui i exordio euãgelij ſui in principio verbuz tuũ apud te deum eſſe ſemp docuit. Cui dñs iam crucifixus quem celibem elegerat: matrem ſuam virginem cõmendauit: eiqz reuelatione mirifica q̃d myſtice doceret oſtẽdit. Quẽ ſine effuſione ſanguinis efficiẽs glorioſaz vſqz ad aduent⁹ ſue claritat⁹ conſeruat ſibimet in corrup

tū. Qui nunc tibimet ſpiritu
victus: inter ſanctoꝝ āgelo-
rū innumeras legiones ſplē
difico apoſtoloꝝ in choro
refulgēs: te deū cum cheru-
bin ac ſeraphin ſine ceſſatio
ne cōlaudat ⁊ dicit. Choꝝ.
Sāctus ſctūs ſcūs. Poſt ſctūs

VEre ſctūs: vere piꝰ: ve
re ineſtimabiliter glo-
rioſus dñs noſter ieſus xp̄s
filius tuus. qui profluētibꝰ
ex ventre ſuo fluminibus re
cūbentez in ſinu ſuo dilectū
iobānem ſic irrigauit: ſic do
cuit: ſic repleuit: vt coꝝ ipſiꝰ
illuc ad enarrādū incoꝝrupti
bile principiū aſcendere poſ
ſet: quo aliꝰ nō valuit pene
trare. Hic vera de v̄bo ſen-
tiēs predicamēta cōſcripſit:
cui idem vnigenitus filiꝰ tu-
us: ⁊ matrē moriens cōmen
dauit. ⁊ rurſus euz materno
honoꝝi conſimilē reddidit:
cum vno eodēqz manere: et
matrē glorificat: ⁊ diſcipulū
inter fratres exaltat: cuz ma
trē gloria pariēdi honorat:
⁊ diſcipulū recūbendi hono
re glorificat. O q̄ felix ven-
ter qui talem genuit prolez:
q̄ honorabile caput: quod
et alias recubauit ī pectoꝝe.
Glorioſa quidē maria q̄ ge-
nuit xp̄m: ſed ⁊ iobānes qui
recubuit ſupra xp̄m. O pari-
le premiū in vtriſqz virgini-
tatis: qō ſic cōmendaf̄ in exi
tu finis: cum et maria nullo
perſecutionis mortis ſue co
anguſtiata tormento letan-
ter ex hac vita ſubducif̄: ⁊ io
bānes diem receſſus ſui an-
tea preſciens effodi ipſe ſibi
precepit locum ſepulcri. In
quo vale dicens fratribꝰ: ſi
ne vllo mort; dolore ingreſ-
ſus: requieſcit vſqz ad aduē-
tum dñi incoꝝruptus. Tā ex
traneus a tormēto mortis:
q̄ alienus a coꝝruptione ex-
titit carnis. Hinc igitur quia
preciosa eſt in conſpectu tuo
dñe mors horū ſanctoꝝ tuo
rū: te deprecamur vt hec bo
locauſta noſtra ſuſcipiēs: no
ſtris criminibus veniaz pre-
ſtes. Quo adinſtar apoſtoli
tui: et te incoꝝrupto ſequa-
mur ex coꝝde: ⁊ tu ad nos ve
niens apud nos facias man
ſionē deꝰ noſter ac redēptoꝝ
eternus. Poſt pridie oratiō.

Christe filius dei: qui ele
uatus in cruce discipl̄z
matri: matrēqz discipulo cō
mendās: passionis nostre ca
licē ebibēs consummasti: tu
nos placabiles efficito tibi:
vt tā oblatōes q̄ oblatores
ita respiciēdo sanctifices: vi
uificandoqz tibi ipse cōmen
des: quo iohānem apostolū
tuū dilectio tua fecit hono
rabilē inter fratres. ℟. Amē.

Ad orationē dn̄icam.
Ide vide deus quib⁹
grauati delictis obruimur:
qualiterqz nobis ipsi quo ti
die efficimur causa veneni ⁊
penas supplicij. Duz ⁊ quo
tidiano carnis nostre vene
no polluimur: et de reparati
one melioris vite nullo mo
do cogitam⁹. Sed quia cer
tū est qd̄ hoc videas: q̄ sem
per es clemēs: et ideo per cō
fessionem nos ad te redditu
ros expectas: a deo suggeri
mus. vt apostolo tuo iohā
ne intercedēte: qui inuocato
noīe tuo letale ebibēs vir⁹:
nō solum ipse euasit: sed etiā
alios ex eodez extinctos po
culo suscitauit. Procul a no
bis efficias: ⁊ incētiuam car
nis nr̄e libidinē: et vir⁹ p̄sua
sionis hostis antiq̄. Vt fide
te colētes: sicut iohānez apo
stolū nō nocuit oblatū vene
nū: ita nos nō noceat laten
tiū vitioꝝ virus occultum:
p̄clamātes atqz ita dicētes.
Pater noster q̄ es. ⁊c̄. Bn̄o.

Deus eternus q̄ iohan
nem apostolū suū pre
ceteris plus dilexit discipul̄:
efficiat vos sue p̄ticipes cha
ritatis. ℟. Amen. Quiqz per
eū drusianā suscitauit a som
no mortis: suscitet vos a tor
porib⁹ vite carnalis. ℟. Amē
Vt eū semper retineatis in
pectore: in cui⁹ sinu ipse pro
meruit recubare. ℟. Amen.
Per mīam ipsius dei nostri:
qui est benedictus ⁊ viuit ⁊
om̄ia regit in secula seculoꝝ
℟. Amen. Dicat pb̄r. Dn̄s sit
semp̄ vob̄cū. ℟. Et cū sp̄ū tuo
Chor⁹ Gustate et videte. Post

Gratias coīonem or̄o.
tibi agimus dn̄e de⁹ ⁊
te deuz bn̄dicimus de die in
diem: qui nos in hac die san
cte solēnitatis tue perduce
re dignat⁹ es: fac nos diem

istũ sancti iohãnis apostoli tui et euangeliste per multa curricula annoꝝ i pace ⁊ trã quillitate susc̃ipere cum fide li popło tuo. ℟. Amẽ. Dicat põr. Per misericordiã tuam deus noster qui es bñdictus ⁊ viuis et oñia regis in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum spũ. Solẽnia cõpleta sunt in nomine dñi nostri iesu xp̃i: votũ nostrũ sit acceptũ cum pace. ℟. Deo gratias. ¶ In natale sctõꝝ innocentũ ad missam. Officiũ. Vbo sanctis meis primã sessionẽ alleluya: in resurrectione eterna et exquirã illos in gaudio meo: et lux perpetua lucebit alleluya: et eternitas tẽporum preparata est alleluya alla. ℣. Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionẽ meam et resurrectionẽ meam. ℟. Et lux perpe. ℣. Gloria et honor patri et filio et spũisctõ in secula seculorũ amẽ ℟. Et lux. Oratio. Hodie nobis thesaurus natus est. Require retro in natale dñi. fol. XXXVII. Lectio libri hieremie prophete. ℟. Deo gr̃as.

Hec dicit dñs. ca. XXXI. Vox in rama audita est: lamentationis fletus et luctus: ploratus et vlulatus multus. Rachel plorans filios suos: et noluit consolari super eos: quia nõ sunt. Hec dicit dñs. Quiescat vox tua a ploratu: ⁊ oculi tui a lachrimis: qr̃ est merces operi tuo ait dñs. Et reuertent̃ de terra inimici. Et erit spes nouissimis tuis: ait dominus. Et reuertẽtur filij tui ad terminos suos. Audiẽs audiui efraim transmigrãtem. Castigasti me ⁊ eruditus sũ: quasi iuuẽculus in domib⁹. Cõuerte me: ⁊ reuertar: quia tu es deus meus. Postq̃ enim conuertisti me: egi penitentiam. et postq̃ ostendisti mihi: percussit femur meũ. Cõfusus sum et erubui: quoniã sustinui obprobrium adolescentie mee. Si filius meus honorabilis mihi effraim: si puer delicat⁹: qr̃ ex quo locutus sum deo adhuc recordabor ei⁹. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum. Miserebor miserans eius:

ait dñs ops. ℟. Amē. Psallē-
do. Ex ore infantiū et lactentiū
perfecisti laudez ꝓpter inimicos
tuos. Ut destruas inimicū et de-
fensorē. ℣. Quoniam videbo ce
los: opera digitoꝝ tuoꝝ: lunā et
stellas quas tu fundasti. ꝑ. Ut.
Sequentia epl̄e pauli apl̄i
ad corinthios. ℟. Deo gr̄as.

Fratres. Gratia II. ca. I.
vobis et pax a deo pr̄e
nr̄o ⁊ dño iesu xp̄o. Benedi
ctus deus ⁊ pater dñi nostri
iesu xp̄i: pater misericordiaꝝ
⁊ deus totiꝰ cōsolatōis: qui
consolat̄ nos in om̄i tribula
tione nostra: vt possimus et
ipsi cōsolari eos qui in om̄i
pressura sunt: per exhortati-
onē qua exhortamur ⁊ ipsi a
deo. Quoniā sicut abundāt
passiones xp̄i in nobis: ita ⁊
per xp̄m abūdet consolatio
nr̄a. Siue aūt tribulamur: ꝓ
vestra exhortatiōe et salute.
siue ꝯsolamur pro vestra cō
solatiōe. Siue exhortamur
pro vestra exortatōe et salu-
te: que operat̄ tollerantiam
earūdem passionū: quas et
nos patimur: et spes nostra
firma pro vobis. Scientes
quoniā sicut socij passionū
estis: sic eritis ⁊ cōsolatōis.
℟. Amē. Lectio sancti euāge-
lij scd̄m mattheū. XVIII. ca.

In diebꝰ illis: oblati sūt
dño nostro iesu xp̄o par
uuli: vt manus eis poneret:
et oraret. Discipuli aūt incre
pabāt eis. Jesus v̄o ait eis.
Sinite paruulos: et nolite
eos prohibere ad me vēire:
taliū est em̄ regnū celoꝝ. Et
cuz imposuisset eis manus:
abijt inde. In illa hora acces
serūt discipl̄i ad iesum dicen
tes. Quis putas maior est i
regno celoꝝ? Et aduocans
iesus paruulū: statuit eum in
medio eoꝝ ⁊ dixit. Amen di
co vob̄: nisi cōuersi fueritis:
et efficiamini sicut paruuli:
nō intrabitis in regnū celo-
rū. Quicūqz humiliauerit se
sicut paruulus iste: hic ē ma-
ior in regno celoꝝ. Et qui su
sceperit paruulū talē in noīe
meo: me suscepit. Qui autez
scādalizauerit vnū de pusil-
lis istis qui in me credūt: ex-
pedit ei vt suspēdatur mola
asinaria ī collo eiꝰ: ⁊ demer-
gat̄ in profundū maris. Vi-

dete ne conten̄atis vnum ex his puſillis. Dico enim vob: quia angeli eorū ſemper vi/dent faciē patris mei: q̄ in celis eſt. Venit em̄ filiꝰ homi/nis ſaluare quod perierat. ℟. Amē. Dicat pb̄r Dn̄s ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cū. Lauda Alla. ℣. Ambulabūt ſancti gaudētes velut agni pleni paſcue. p̄. Alla. Sacrificiū. Vidi ſub ara dei aias occiſoꝝ propter verbuꝫ dei et martyriū ſuū: et magno clamore dicebāt ſalus deo nr̄o alla

CAtholicā Miſſa. alla. dilectiſſimi fratres religioſa fides ammonet pietatē: interēptis pro xp̄o infantibus: cultū exhibere nō luctū: honoris impēdere ceri/monias: nō doloris. ſacramētis dare vota: nō lachrimis. quia ipſuꝫ mortis cauſaꝫ habeant quē corone. ipm odio cōſtet intereſſe: quē premio. Recte em̄ in illis a credētibꝰ laudabat̄: inter quos a perſequētibus querebat̄. etiā nocētes xp̄m nō putabāt eſſe: niſi inter innocētes: cū tamen hoc nō haberet veneratio p fide: ſed eſtimatio pro etate. Quos incerto falſitas pdebat: hos p certo veritas acq̄rebat. Vbi crudelitas impietatis errabat: ibi hoſtiā ſuā ſaluatoris pietas agnoſcebat. Sciētes igitur illos: ſic melius moriendo creuiſſe: et qđ tūc annis defuit: non meritis deeſſe. Rogemꝰ vt qui ſub perſecutoꝝ manibus perire nō dubitant̄ paruuli: in ſupplicātiū precibꝰ dignent̄ interuenire perfecti. ℟. Amē.

DEus cuiꝰ Alia oratio. miſericordia per vtrūq̄ ſexū et per omnē cucurrit etatē: ita plurimū infantibꝰ affectū paterne pietatis indulgēs: vt paruulos nec ab egipto teneri ſineres: nec ab euāgelio phiberi: dū in lege cū patribꝰ euaderet mundū: ⁊ in gratia cū perfectis vocarentur ad regnū: atq̄ inſtitutione doctrine: innocētia ex pers mali forma induceret̄ exempli. Dona nobis famulis tuis: vt malicie viribꝰ defecati: in vſum cōcupiſcentie carnalis inualidi: docibilem ſeruemus diſciplinis volūtatem. Quo mens nec rigida

nec ſuperba: ſic ſit blãda: ne facilis: ſic innocẽs: ne imprudens: ſic humilis: ne imbecillis. Quatenꝰ maturo diſcretionis iudicio: ſic ſufficiat p̃bare qꝺ placeat: vt affectare neſciat qꝺ delinquat. Atqꝫ ita ſalubrẽ ſũmat tẽperantiã moderãte ꝑſilio: vt ⁊ ſimplicitatẽ imitemur infantiũ: et fortitudinẽ vindicet pugnatoꝝ. ℟. Amen. Poſt noia.

DEus oĩpotentie ac benignitatis: deus miſericordie atqꝫ pietatis: q̃ bethleẽ nimitice plebi ac dñice ciuitati ꝑ tẽporalibꝰ erũpnis gaudia eterna tribuiſti: vt rachel ſanctos plorãs filios ſuos: q̃ proferebat ex dolore lutũ: nolet ex conſolatõe ſolatiũ. qꝝ licet videret̃ de preſenti infantũ amiſſione conterrita: erat tamen beata: ac de martyrũ perpetuitate ſecura. Da cunctis dñe in hoc loco ꝑſiſtẽtibus et vniuerſe plebi iſtius loci: vt ſic habeant ex ſancte vite conuerſatione palmã: ſicut habuerũt paruuli ex paſſiõe victoriaꝫ. quo eoꝝ meritis: et ſalus vi uentiũ: et defũctoꝝ requies impetret̃. ℟. Amen. Ad pacẽ

DEus q̃ martyrio innocentiũ paruuloꝝ triũphalẽ hũc diem eſſe feciſti: ⁊ exẽpla ad augẽdaꝫ eccl̃ie tue fidẽ ꝑficiẽtibus tribuere dignatꝰ es: dũ beatiſſimi infantes illi etiam paſſionẽ hodie prõpte vicerũt. Da huic populo tuo nomini ꝑſecrato p cõſimilis gr̃e admiratione: meritoꝝ ſimiliũ dignitatẽ: vt ad hãc ſctõꝝ infantiũ beatitudinẽ ⁊ ꝑfectũ fidei ⁊ pacis ſemper aſcẽdãt. ℟. Amen.

DIgnũ ⁊ iuſtũ eſt oĩps pater: nos tibi gr̃as agere ſemp̃: et ieſu xp̃o filio tuo dño nr̃o. Cuiꝰ ſuſcepte in carne natiuitatis infantiã: ſic rex impius ac ꝑfanus exp̃auit: vt cogeretur metuere: quẽ nõ merebatur agnoſcere. Et habet ꝑſcientia deiecta tremendũ: quem nõ habebat ſuperbia peritura deiectũ. Hic ipſum ſpecialiter perire volẽs: quo inuenire poſſet: ignarꝰ oẽs iuſſit infantes interfici: ſi fortuitu vſqꝫ ad ipſius caput mẽbris

Jnlatio.

pereūtibus perueniret: ⁊ regalē necē vagātis gladij funera plebeia cōpingerēt. sic decepti furoris insania fecit martyres esse per mortē: qui adhuc confessores nō erant per etatē. Et vbi nō accessit possibilitas iudicādi: cessit felicitas pereūdi. Xp̄m igit̄ in om̄ium visceribus ceca litoris manus mucrone q̄rebat: et cū nō inueniret ignorātia quē interrogaret: nō discernebat īprudētia quē feriret. Erat decret⁹ ad occidendū: qui nō erat idone⁹ ad loquēdū. Sed nihil laudis derogat infātibus nō loquētib⁹. Plus est eniz causa clamare q̄ lingua. Nec p̄iudicat: qd̄ illis defuit sermo: quos constat perire pro v̄bo. Docuit esse vocem sanguinis mors fraterna infātia quā: intellectus nō adijt: exitus coronauit. O nephandi furoris immanitas ipso quo perimebatur vulnere: portabat̄ occisus. ⁊ tenerū pendebat cadauer in capullum: plus lactis egrediens: q̄ cruoris. sic dulcia xp̄i vbera paruulorum labia suxerūt. Et qui tunc non poterāt discernere quid sitirēt: nūc habēt in gaudio qd̄ biberūt. Vnde merito tibi dn̄e om̄es angeli nō cessant clamare ita dicētes. Chor⁹. Sāctus sctūs scūs. Post scūs.

Vere sanctus: vere benedictus es nazarene: qui ex ore infantiū perfecisti laudē. vt nō humana sed diuina confessio nasceret̄: ⁊ immatura loquendi etas agnosceret: quez periti lege nescirēt. Per te dn̄e ac redēptor eterne. Post pridie Oratio.

Tibi soli xp̄e dn̄e a nobis gl̄ia et honor gratiarūqz actio datur: qui fecisti paruulos per ignotā temporis mortem peruenire ad eternitat̄ beate hereditatē. Qui glorificatus es meli⁹ in eorum sanguinis voce: q̄ in etatis professiōe. Apud quē nō est quesita cognitio rationis: in quibus coronata est materia paruitatis. Tribue proinde nob̄ illis intercedētib⁹: ⁊ deesse in quo male sumus: ⁊ adesse in quo semper bene tecū viuam⁹. R. Amen.

Ad orationē dñicam oratio

Fratres charissimi martyrꝝ paruulorꝝ exēpla incitent nos ad virorꝝ fortium acta. Et sicut illorꝝ vox sanguinis clamauit ad deuz: ita nos vnita pietatꝰ voce exclamemus ad celū: et dicamꝰ in terris. Pater nr̄. ⁊c̄. Bño.

Dominꝰ iesus xp̄us cui paruulorꝝ nō vox etatis: sed effusio sanguinis laudē dedit: clamorē vestre ꝯfessionis miseratꝰ accendat. ℟. Amē. Qui illos moriēdi actione: nō expugnatōis certamine coronauit: ip̄e det vob̄ cōtra oīa spūalia neq̄cie gloriari spūali victoria. ℟. Amē. Et q̄ illos nō ex etate: sed ex sanguine ꝯsecrauit: ipse vos non pro opere ꝯdēnet: sed ꝓ sua miseratione iustificet. ℟. Amē. Per mīaz ipsiꝰ dei. ⁊c̄. Dñs sit sp̄ vob̄cū Chorus. Gustate et vide Oro post cō. Gratias agimus tibi q̄re in natl̄e dñi. fo. XL. ¶ In sancti iacobi fratris dñi ad missam Officiū. Gloriā et magnū decorē. Require in scti saturnini. fo. XXIII. Oratio. Hodie nob̄ thesaurus. Req̄re in nl̄e dñi. fo. XXXVII. Lcō libri sapiētie salomōis. ℟. Deo gr̄as

Cetigit iustū ca. XVIII. tētatio mortis: ⁊ commotio ī heremo facta est mltitudinis: sed nō diu permāsit ira tua. Properās em̄ homo sine querela ꝓpugnauit ꝓferēs seruitutis sue scutum orationē: ⁊ per incensuz deprecationē alligans. Restitit ire ⁊ finē imposuit necessitati: ostēdens quoniā tuus est famulus. Vicit autē turbas nō virtute corporis: sz armature. potētieqz verbo vexatorē subiecit: iuramēta parētū ꝯmemorās. Cū em̄ iaz cateruatim cecidissent sup̄ alterutruz mortui: interstetit: et amputauit impetū et diuisit illam que ad viuos ducebat viam. In veste em̄ poderis quā habebat: totus erat orb̄ terraꝝ: ⁊ parentū magnalia in quattuor ordinibꝰ lapidū erāt sculpta: et magnificētia tua in diademate capitꝰ illiꝰ inscripta. ℟. Amē. Psallēdo. Os iusti meditabit̄ sapientiā: et lingua eiꝰ loquet̄ iudiciū. ℣. Lex

dei eius in corde ipsius: et nõ sup plãtabũtur gressus ei⁹. p̃. Et lin. Sequẽtia epl'e pauli apl'i ad timotheũ. Deo gr̃as. I. ca. I.

Charissime. Hoc preceptũ cõmendo tibi fili timothee scd̃m precedẽtes in te ꝓphetias: vt milites in ill' bonã militiã: habens fidez ⁊ bonã ꝯscientiã. Quã quidã repellentes: circa fidem naufragauerũt. ex quibus est himineus ⁊ alexãder. quos tradidi sathane: vt discant non
ca. II. blasphemare. Obsecro igit̃ primũ omniũ fieri obsecrationes: orationes: postulationes: gratiarũ actiones. Pro om̃ibus hominibus: pro regibus: et pro om̃ibus qui in sublimitate sunt: vt quietaz et tranquillã vitam agam⁹: in omni pietate et castitate. Hoc em̃ bonũ est et acceptũ coraz saluatore nostro deo. Qui oẽs hoĩes vult saluos fieri: ⁊ ad agnitionẽ veritat' venire. Vnus est em̃ deus: vnus et mediator dei et hominũ homo christus iesus. Qui dedit redẽptionem semetipsum pro om̃ibus: testimoniũ tẽporib⁹ suis. in quo positus sum ego predicator ⁊ apl's ⁊ magister. Veritatẽ dico: nõ mẽtior. Doctor gẽtiũ in fide ⁊ veritate. ℟. Amẽ Euãgelium. Vna dieꝝ dñs noster iesus. ⁊c̃. q̃re in festo sãcti clemẽtis pape. fo. XXI. Lauda. Alla. ℣. Beat⁹ homo quẽ tu erudisti dñe: et de lege tua docuisti eũ. p̃. Alla. Sacrificiũ Iusticiã tuam dñe nõ abscõdi in corde meo: veritatẽ tuã et salutare tuũ dixi. nõ celaui mĩam tuã et veritatẽ tuã A cõgregatiõe multa alla. ℣. In capite libri scriptũ est de me vt faciã volũtatem tuã: deus meus volui et legẽ tuam in medio cordis mei. bene nũciaui iusticiã tuã in ecclesia magna. p̃. A congregatione. Missa.

Letare sterilis q̃ nõ paris: gaude nimiũ quod habes premiũ: nõ tantũ per integritatẽ mẽtis: sed et per dignitatem illibate carnis. Magnũ tibi siquidẽ est premiũ: si seruas pudicitiam corporis: magnificẽtius si cõserues ⁊ cordis. Intuere gloriam iacobi: q̃ dign⁹ est nũcupari frater dñi. Estoqz con-

stās in dño: ⁊ ei⁹ mereberis cōputari collegio. Illi etēm soli ingredi licuit sācta sctō⁄rū et merito. Ut q̄ ex vtero matris gestabat castimonie puritatē: adipiscerē in inte⁄riora tēpli verā a dño claritatē. Ideoqz hūc digne sustu⁄lit hec passio ad paradisuz: ⁊ castitas exaltauit vsqz ad ce⁄lū. Nā et si qui similia ascen⁄dūt certamina si inlesi viri⁄liter dimicādo pmaneāt: pa⁄rili exornāt corona. ℟. Amen

Multa quidē alia oō erāt replicāda quātaz habeat castimonia gratiaz. sz qō ex ꝑseruato pudore cō ferī a deo: hūana lingua nō valet pferre in medio. Cū ⁊ inestimabile sit qō sperat: et glōsuz qō acquirit. Qui ēm carnē mentēqz suam gestat: vt iohānes ⁊ iacob⁹ pudicā: pectoris xp̄i dñi esse merebi⁄tur recuba. Nec ēm quispiaz in sanctū pect⁹ poterit recū⁄bere: q̄ nō suū domiciliū mū⁄dū certauerit custodire. illos qz solū puto qō digne susci⁄piet xp̄s in requiē: quos aut integritas mētis cōmēdat: aut cruoris effusio iuste deli⁄bat. Vnde precamur te xp̄e dei fili⁹ ⁊ saluato⁹ noster: vt hui⁹ viri iusti suffragio eccle⁄siaz tuā liberes ab aduersis: q̄ eam ei⁹ dignat⁹ es ap̄liare doctrinis. ℟. amē. Post noia

Exultās plebs tua dñe in hoc festū iacobi ap̄li tui sūme te flagitat precib⁹. vt sicut idē ab oībus cogno⁄minari promeruit iustus: ita nos mereamur in meli⁹ mu⁄tatis moribus remota vani⁄tate: ⁊ esse ⁊ appellari tā iu⁄sticie cultores: cū miscōie se⁄ctatores. Obtinētes apō te dū viuim⁹: ⁊ nob pietat⁹ tue solaciū: ⁊ defunctis beatitu⁄dinis locū. quo et hic miseri⁄cordia tua in nobis miseris ostēdat: ⁊ post iustificātis in nob remuneratio declaret. ℟. Amen. Ad pacem oratio.

Deus qui beatissimū ia⁄cobū ap̄lm tuū a pha⁄riseis ex alto p̄cipitatū: valē⁄tē efficis et robustū. cū fides tua inter vndas euexerit pe⁄trū: hunc ex alto saluaret ela⁄psuz. Tu ecclesiā tuā inter p̄⁄cellosas ꝑmotionū seculariū

vndas pius gubernator tu/
cre: ⁊ quotidiane gubernati
onis aminiculo ad portū sa/
lutis eā facito peruēire. quo
hic liberata a malorū pressu/
ris: ad te peruēiat in abūdan
tia pacis. ℟. Amē. Inlatio.

DIgnum et iustum est:
equū vere et pulcrum
est: nos tibi grās agere. dñe
sancte pater omipotēs: ⁊ ie/
su xp̄o filio tuo domino no/
stro. Cui⁹ ineffabilibus diui
tijs ditat⁹ est nomine iaco/
bus: qui semper vocatus est
iustus. vt qui p̄missa iust⁹ p̄/
mia populis predicabat: iu/
sti nomē merito subietaret.
Nec defuit nomini sctō pro
nomini sacro martyriū a ple
be impia irrogatū: cū ab eis
et templi sublimat̄ pinaculo
⁊ inde deiectus pro noīe filij
tui lapidib⁹ impressis obruit̄
Qui dum tot tūderet̄ saxis
quotq3 flagellis: inter supre
ma snpplicia aduocat miseri
cordiā tue pietat̄ amicā: nō
immemor preceptorū magistri
⁊ dñi persecutoribus ad per
cutiendū terga prebebat: et
parciturū te dñm bis flebili
oratiōe rogabat. In huius
ergo honore oblatōes quas
sancto nomini tuo offerim⁹
omps de⁹: libēter suscipe mi
tis atq3 placabilis: nosq3 tu
is semp facito inherere man
datis. per ip̄m quē cōlaudāt
oīes āgeli atq3 archāgeli:
throni. dñatiōes. ⁊ potesta
tes: ita dicētes. ℟ Sānctus san
ctus sctūs. Post sanct⁹ oratio

VEre sanctus: vere be/
nedict⁹ dñs noster ie/
sus xp̄s fili⁹ tuus. qui fibram
germinis sui in iacobo tāta
sublimitatis gloria extulit:
vt eū et sacerdotio dignū: ⁊
martyrē pro se efficeret glio
siū. cū idem vir dei sāctus et
cōmissos predicatōe presen/
tes imbuit pop̄los: ⁊ passio
nis exēplo instruit securos.
Vis igitur deus pater eccle/
siam quā viuēs edocuit ver
bo: nūc regat suffragio. Cui
q3 olim remunerandā predi
cās eribuit fidē: nūc precib⁹
impendat salutē. vt eā tueat̄
patrocinio indefesso: ob cu/
ius edificationem meruit de
p̄sūmato exultare martyrio.
p te dñe ac redēptor eterne.

Oꝛ Conserua Post pridie. deꝰ in nob tue mie do/ nū:qui in iacobo ⁊ meritoꝝ ⁊ nois beneficiū gr̃e ꝓserua/ sti collatū. cū nō īmerito cō/ gnominatꝰ est iustus:qui iu/ sticie operibꝰ habeaꝭ idone/ us.Et ideo te rogamꝰ ⁊ peti mus:vt i hac solēnitate pas/ sionis eiꝰ hoc sacrificiū sere/ nus accipias.sctifices:et pie/ tate solita benedicas:fumēti busqꝫ ex eo donū sanctifica/ tiōis impēdas.℟.Amen.Ad

Sit tpe oꝛonē dn̄icam deus iacobus apl's tuꝰ apō te emundatoꝛ facinoꝛis nostri:q̄ carne frater extitit tibi:sit pro nr̄ aduocatꝰ pia culis:q̄ tibi fuit affinis.Sit/ qꝫ nob patronus:q̄ tuꝰ fuit ex aduocatiōe discipulus.vt precepta orādi que in terris positꝰ discipl's ostēdisti:hic tuꝰ martyꝛ tibi cōmēdet pre/ ce:qui ea a te ꝓpria percepit in aure:quo effectū capiamꝰ in his ℣bis cū ad patrē ꝓcla mauerimus e terris. Pater noster q̄ es in cel's.Bn̄dictio.

Qui Christus dn̄s quē predi care inter phariseoꝝ cu neos iacobꝰ nō veref:intre/ pidos uos pro sui nois defē sione efficiat ad loquendū. ℟.Amē. Eiusqꝫ precibꝰ vos sustollat in celo:quꝫ pro se passus est persequētiū mani bus p̄cipitari ex alto. ℟.amē Vt ad eū p̄sentē respuētes vitā remuneraturi peruenia tis:cū quo nūc idē apl's colli sis celebris letaꝭ de ꝓsūma/ ta gloria passionis. ℟.Amen Per miam ipsiꝰ.&c. Dn̄s sit sp vobiscū.℟.Gustate et vide. post cō Gr̃as tibi agi.fo.xl

¶ In circūcisione dn̄i ad

Domin̄ missaꝫ.Offm. regnauit decorē indutꝰ al leluya.℣.Indutꝰ dn̄s fortitudi/ nē et precinxit se.ꝑ.Alla.℣.Glo ria et bonoꝝ patri et filio et spūi/ sctō in secula seculoꝝ amē.ꝑ.Alla

Oratio.Hodie nob thesau/ rus.q̄re in nr̄e dn̄i. xxxvii.

Lectio esaye ꝓphete. xlviii

Hec dicit dn̄s.Audi me iacob:⁊ israel quē ego voco.Ego ipe ego primus: et ego nouissimus.Manus quoqꝫ mea fundauit terrā: ⁊ dextera mea mensa est ce/ los.Ego voco eos ⁊ stabūt

ſimul. Cõgregamini oñes vos: ⁊ audite: q̃s de eis annũciabit hec: dñs dilexit eũ. Faciet volũtatem ſuã in babylone: ⁊ brachium ſuum in chaldeis. Ego locutus ſum ⁊ vocaui eũ: adduxi eũ: ⁊ directa eſt via ei⁹. Accedite ad me ⁊ audite hoc: nõ a principio in abſcõdito locutus ſum ex tempore anteq̃ fieret ibi erã. Et nunc dñs deus miſit me: ⁊ ſpũs ei⁹. Hec dicit dñs redẽptor tuus ſanct⁹ iſrael. Ego dñs de⁹ tuus docẽs te vtilia: gubernãs te i via qua ãbulas. Vtinaz ad te diſces mãdata mea: facta fuiſſet q̃ſi flumẽ pax tua: et iuſticia tua ſicut gurges maris. Et fuiſſet quaſi arena ſemẽ tuum: ⁊ ſtirps vteri tui: vt lapilli ei⁹ non interiſſent. ⁊ fuiſſet nomẽ eius attritũ a facie mea. Egredimini a babylone: fugite a chaldeis. In voce exultatõis annũciate: ⁊ auditũ facite hoc: et ferte illud vſqz ad extremũ terre. Et dicite. Redemit dñs ſeruũ ſuum iacob. ℟. Amẽ. Pſalt. Notũ fecit dñs ſalutare ſuũ: ante cõſpectum gentiũ reuelauit iuſticiã ſuã. ℣. Viderũt oẽs fines terre ſalutare dei nr̃i: iubilate dño ois terra: cãtate et exultate et pſallite. p̃. ante Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad philippẽſes. iii. ℟. Deo gr̃as

FRẽs. Gaudete in dño. Eadẽ vob̃ ſcribere mihi quidẽ nõ pigrũ: vob̃ autẽ neceſſariũ. Videte canes: videte malos operarios: videte cõciſionẽ. Nos eñ ſum⁹ circunciſio: q̃ ſpũ deſeruim⁹: ⁊ gl̃iamur in xp̃o ieſu: et nõ in carne fiduciã habentes: quã q̃ ⁊ ego habeã ꝓfidẽtiam in carne. Si q̃s alius videt̃ cõfidere i carne: ego magis circunciſus octauo die ex genere iſrl̃: de tribu bẽiamin. Hebre⁹ ex hebreis. ſcõm legem Phariſe⁹: ſcõz emulatione⁹ pſequẽs eccl̃iaz dei. fm iuſticiã que ex lege eſt ꝓuerſatus ſine q̃rela. Sz q̃ mihi fuerũt lucra: hec arbitrat⁹ ſũ ꝓpter xp̃m detrimẽta. Verũtamẽ eriſtimo oia detrimentũ eſſe ꝓpter eminentẽ ſcientiã dñi nr̃i ieſu xp̃i. ℟. Amẽ. fm lucã.

In illo i tp̃e. poſtq̃ cõ ca. ii ſũmati ſũt dies octo: vt

circũcideret puer: vocatum
est nomen ei⁹ ihesus: qđ voca
tũ est ab ágelo priusq̃ in vte
ro conciperet. Et postq̃ im
pleti sũt dies purgatõis ei⁹:
scđm legez moysi tulerũt il⁄
lũ in hierusalẽ: vt sisterẽt eũ
dño. Sicut scriptũ est in le⁄
ge dñi. quia oñe masculinũ
adaperiẽs vuluã: sãctũ dño
vocabit. Et vt darẽt hostiã
scđm qđ dictũ est in lege dñi:
par turtuz aut duos pullos
colũbaz. Et ecce homo erat
in hierusalẽ cui nomen sime
on: & homo iste iust⁹ & timo
ratus expectãs cõsolationez
israel: & spũs sctũs erat in eo.
Et respõsuz acceperat a spũ⁄
sancto: non visurũ se mortẽ:
nisi prius videret xp̃m dñi.
Et venit in spiritu in tẽpluz.
Et cũ inducerẽt puerũ ihesuz
parẽtes ei⁹: vt facerent scđm
ꝓsuetudinẽ legis pro eo. Et
ipse accepit eum in vlnas su
as: & benedixit deuz & dixit.
Nũc dimittis seruũ tuũ dñe:
scđm verbum tuum in pace.
Quia viderũt oculi mei: sa⁄
lutare tuũ. Quod parasti an
te faciem oĩum popl⁹z. Lu⁄
mẽ ad revelationẽ gentiũ: &
gloriaz plebis tue israel. Et
erat pater eius et mater mi⁄
rãtes sup̃ bis que dicebaz
tur de illo. Et bñdixit illi si⁄
meõ: & dixit ad mariã matrẽ
eius. Ecce positus est hic in
ruinã & resurrectionẽ multo
rũ in israel: et in signũ cui cõ
tradicet. Et tuam ipsi⁹ ani⁄
mã pertransibit gladius: vt
revelẽtur ex multis cordib⁹
cogitationes. Et erat anna
prophetissa filia phanuel de
tribu aser. hec processerat in
diebus multis: et vixerat cũ
viro suo annos septẽ a vir⁄
ginitate sua. et hec vidua vs
qz ad annos octogintaqua
tuor. que nõ discendebat de
tẽplo: ieiunijs & oratiõibus
seruiens nocte & die. Et hec
ipsa hora superueniẽs confi
tebatur dño: & loquebat de
illo oñibus que expectabãt
redemptionẽ hierusalez. Et
vt perfecerũ oñia scđm le⁄
gẽ dñi: reuersi sunt i galileã:
in ciuitate sua nazareth. Pu
er aũt crescebat et ꝓfortaba
tur plenus sapiẽtia: & gratia
dei erat in illo. ℟. Amen.

Lauda. Alla. ℣. Omnes gentes plaudite manib⁹ iubilate deo in voce leticie. ℗. Alla. Sacrificiū Suscepimus deus miam tuā in medio tēpli tui: scōm nomen tuū deus: ita et laus tua in finib⁹ terre alla alla. ℣. Justicia plena est dextera tua: letet mōs syon et exultēt filie iude alla. ℗. In finib⁹.

DEus qui nob Missa. dio prespicit cōuenire: vt eū debeamus iugiter con laudare: tota poscam⁹ dilectissimi fratres mētis intentione. vt cōcedat nobis hodierna die redēptoris et dñi nostri iesu christi filij sui ꝓconijs solēnib⁹ exultare: vt mysteriū incarnatōis eius ꝑ nostra salutis redēptione celebratū: augeat in nobis gaudia nunq̄ vlterius finiēda: ⁊ vota multiplicet indisrupta. vt dum officijs impēsius mācipamur: celestium sacramentoꝝ participiū consequi mereamur. ℟. amē. Alia ofo

DErfecta ingeniti sapiētia patris mentibus celesti munere inlabere nr̄is. contēnendo qō offendim⁹ ⁊ condonādo te inspirante qō querimus. Absside qm̄s cordiū nostroꝝ auriūq3 prepucia: qui pro nob dignatus es infātie gestare crepūdia. Vt quod in tua carne scōm legis litterā fieri circūcisiōe voluisti corporea: id nostre saluti cōpetēter impendēs: ab oñi superstitione voluptatū absterge nostra precordia. Lac tuū nutriat paruulos: qui fieri dignat⁹ es pro nostra redēptione pusillus. Vt sicut in te cū ista prestares nullū sensit oñipotētia detrimentū: ita et fides nostra tuo munere cōfortata: nullū patiat̄ aliquando defectū: sed ad soliduz gratie tue puēiat firmamentū. ℟. Amē.

DOmine Post noia. iesu xp̄e q̄ mortalitatē hoiem sic assūpsisti: vt mortē nostrā ꝓsumeres. sic iugū legis in tua carne suscepisti: vt a nostra carne euz discuteres. sic circūcisus ī carne corporis es: vt nos sine vulnere carnis in corde purgares: atq3 vtroq3 serui proficeret circuncisio spūalis: cū ex virginitate gēitricis ipse tanq̄

ſponſus, pcederes: ⁊ vtrūq; ſexū in ſacramentū incarnationis ãplecteres: ſuſcipiens ſcilicet virū natū ex feia. In de veneráda illa ſenect⁹ in ſimeone atq; anna purgata iã etas ⁊ defecata: ſinceraq; etiã in viro feminaq; canicies te ſuſcipiẽs: nõ deſtitit cõlaudare. Te qm̃s vt ſacrū circũciſionis diẽ ſolẽnitate votiua nob, pſequẽtib⁹: orationes ſupplicum placat⁹ exaudias: et offerentiũ ſacrificia ſanctificanda ſuſcipias: atq; ſpũs quieſcentiũ quoꝝ eſt facta ꝑmemoratio nominũ in requiẽ electoꝝ perducas &c.

Ad pacẽ oratio. Amen.

Criſte finis ad iuſticiaz oñi credẽti: ⁊ bonoꝝ oĩm limes: qui ex circũciſione preputioq; veniẽtib⁹ lapis effectus angularis: olim myſterio figurãte: cũ iacob capiti vnct⁹ eſt ſuppoſit⁹ lapis. cũ ⁊ abrahã in ſe vno oſtendit: cũ alios ex circũciſiõe: alios ex fide ſua vẽire portẽdit: q̃tenus ex vtraq; gẽte vnã in ſe faceret plebez. Te qm̃s. te rogam⁹: vt pro quibus ꝑceptа legis ipleſti: vt abſolueres preceptoꝝ tuoꝝ efficias effectores: vt in pace tua acquiſiti: pace potiamur maieſtatis tue placabili. &c. Amẽ.

Dignũ et iuſtũ eſt: te ineffabilẽ immẽſeq; ſapiẽtie deũ debitis cõlaudare ꝑconijs: cũ precipue hoc die vel tẽpore tranſacta ꝑ nob circũciſione tue recordamur infantie. ⁊ ſicut dignũ eſt laudare virtutem tue oĩpotentie non valem⁹. Nõ em̃ in te dñe aliquid ſuperfluũ in ſuſcepto hoie ipſe creaueras: qõ neceſſario circuncidi debere mãdares. Sz vt te dñm legis natũ fuiſſe ſub lege: nec legẽ deſtruiſſe probares. Vniuerſa em̃ que carnali popl̃o figuris pretereũtibus adũbrata mãdaſti: etiam in teipſo ſecundũ litterã fieri permiſiſti. qui tamen in nobis per euãgelicã veritatẽ etatẽq; perfectã ſacramẽtis dignioꝝ perfeciſti. cuz circũciſio noſtri cordis non in cultro imprimitur: ſed votis ſpũalibus celebraf. Illis nos eruẽs videlicet pellib⁹

quibus adam inuolut⁹ a paradisi beatitudine extrudit̄ moritur⁹. vt ꝯtinētie virtus desiderijs carnalib⁹ amputatis: nō corporis pellē: sz cōfusionis tegmine exuat̄. Et reformet̄ paradiso virginitas mentis ⁊ corpis: vnde eliminata fuerat corruptio transgressoris. Pro quib⁹ indicijs impensi⁹ cōmendādis adest ille mortificato in corpe grā deuus meritisqz sāctissimus simeō: amplexūqz senilibus vlnis ingentē paruulū: salutare dñi se vidisse testat̄. Sz ⁊ illa cui⁹ nomē gratia resonat cōtinentie: cādore resplēdēs ꝯsimilis anna preconiorū officio dñm ꝯfitet̄. Offerunt̄ deinde in sacrificio parturturꝫ: vel pulli gemini colūbarꝫ. Vt in cōbinatōe mūdissimarꝫ auiū: tam aīe q̄ corporis puritatē litandaz deo exēplis euidentibus doceremur. Et ī his sacrificijs q̄ acceptari desiderāt: nō imis inhereāt: sz erigātur iugiter in supernis. Pro quibus oībus mirabilib⁹ oēs angeli celorꝫ qz virtutes tibi deo patri et filio ⁊ spū isctō cuz cherubin ⁊ seraphin sine cessatiōe proclamāt: ita dicētes Chorus. Sāctus sctūs scūs. Post sctūs

Veere incōparabiliter te esse sanctū dñe oīs ꝓfitet̄ a te condita creatura: a quo ⁊ creātur et sāctificant̄ oīa. Hinc qm̄s vt quibus iussis preceptisqz tuis ad instar sāctitatis tue iubes esse nos sanctos: ob circūcisiōis vnigeniti tui diē cum oblatis sacrificijs sāctifices indignos. Quia tu es dñe ac redēptor eterne. Post pridie oratio.

Deus auctor oīm ⁊ cōditor creaturarꝫ: qui ⁊ circūcisionē ex fide: ⁊ preputiū per fidē iustificare dignatus es: tu ecclesiā tuā que ex circūcisione vel preputio veniēs in te solidata ꝯsistit litatiōe hostie huius: ⁊ vitijs facito circūcidi: ⁊ spiritali leticia innouari. Benedicens ⁊ nobis famulis tuis: ⁊ his sacrificijs tibi oblat⁹: q̄ solus ꝓcunctis factus hostia īmolaris. ℟ Amē. Ad orōnē dñicā

Vnigenite dei fili⁹: qui nos nō carne sz corde

cupiẽs circũcidi: om̃e prepu-
tiũ circũcisionis in suscepto
hoĩe adimplesti: tu a cordi-
bus nostris om̃e qđ tibi nõ
militat gladio v̄bi tui disse-
cando abscide: ⁊ virtutibus
spũaliũ actionũ nos clemen
ter accinge. Quib⁹ potẽtiali
ter roborati: ad te ꝓclamare
possimus e terris: ea q̃ nob̄
petẽda instituisti: vt dicam⁹.
Pater noster q̃. Benedictio

Domin⁹ iesus xp̄s q̃ vt
legẽ adimpleret: susce
pta carne circũcisionẽ susce-
pit corporeã: ipse cordiũ ve
stroꝝ abscidat illecebras. ℟.
Amẽ. Et q̃ simeonis iusti ma
nibus est suscept⁹: vos sibi-
met associet benedictõe per-
petua letabundus. ℟. Amẽ.
Vt tã corporis q̃ aĩe vitijs
dissecatis: ad eũ sine cõfusio
ne peruẽiatis: q̃ ad cõfirmã-
das ꝓmissiones patrũ mini-
ster factus est circũcisiõis. ℟
Amẽ. Per mĩam ipsi⁹ dei. ⁊c̃
Oro post cõm. Gratias tibi
agimus dñe. Req̃re in natl̄e
dñi. fol. XL. ¶ In dñica an
te epiphaniã dñi. Officiũ.
Dñs regnauit decorẽ. Require
in circũcisione dñi. folio. LII.

Hic est iustus no Oro.
ster: ĩ quo sperabam⁹:
fidem precinẽte propheta: ⁊
ad quẽ peruenim⁹ apparen-
tẽ per gratiã. proinde posca
mus clementiã eius: vt libe-
ret nos: ⁊ peccata ppl̄o suo
dimittat: qui pro nob̄ impẽ-
di dignat⁹ est totus. ℟. Amẽ.
Per mĩaꝫ tuã deus noster q̃
es benedictus ⁊ viuis ⁊ oĩa
regis ĩ secula secl̄oꝝ. ℟ Amẽ.
Dñs sit sp̄ vob̄cũ. Lectio li
bri esaie ꝓphete. ℟ Deo gr̃as

Hec dicit dñs. ca. XLIX
Audite insule ⁊ atten-
dite populi de lõge. Dñs ab
vtero vocauit me: de vẽtre
matris mee recordat⁹ est no
minis mei. Et posuit os me
um quasi gladiũ acutum: in
vmbra manus sue protexit
me: ⁊ posuit me sicut sagittã
electam. In pharetra sua ab
scõdit me: ⁊ dixit mihi. Ser
uus meus es tu israel: quia
in te glorificabor. Et ego di
xi: ĩ vacuũ laboraui sine cau-
sa: et vane fortitudinem me
am consũpsi. Ergo iudiciuꝫ
meũ cum dño: et opus meũ

cum deo meo. Et nũc dicit dñs. Formans me ab vtero seruũ sibi: vt reducam iacob ad eũ: & israel nõ cõgregabitur. Et glorificat⁹ sũ in oculis dñi: & deus me⁹ fact⁹ est fortitudo mea. Et dixit. Parum est vt sis mihi seru⁹ ad suscitandas tribus iacob: & feces israel cõuertẽdas: dedite in lucẽ gentiũ: vt sis salus mea vsq; ad extremum terre. ℟. Amẽ. Psallẽdo. Laus tua de⁹ in fines terre: iusticia plena est dextera tua. ℣. Letẽt mons syon et exultẽt filie iude: propter iudicia tua dñe. ℣. Justicia. Sequẽtia epistole pauli apli ad hebreos. ℟. Deo gratias. capitulo. VI.

FRatres. Abrahe promittẽtes deus: quoniã neminem habuit per quẽ iuraret maiorẽ: iurauit per semetipsũ dicẽs. Nisi benedicẽs benedicam tibi: et multiplicãs multiplicabo te. Et sic lõganimiter ferẽs: adeptus est repromissionẽ. Homines em̃ per maiorẽ sui iurãt: & omnes cõtrouersie eor̃ finis ad confirmationẽ est iuramẽtum. In quo abũdantiꝰ volens deus ostẽdere pollicitatões heredibus: immobilitate cõsilij sui interposuit iusiurandũ. Vt per duas res imobiles quibus impossibile est mẽtiri deũ: fortissimũ solatiũ habeamus: qui cõfugimꝰ ad tenendã ppositã spem. quã sicut ancorã habemꝰ aie tutã ac firmã: & incedentẽ vsq; in interiora velaminis. Vbi p̃cursor pro nobis introiuit ie sus scõm ordinem melchisedech põtifex factꝰ in eternũ. Hic em̃ melchisedech rex salem sacerdos dei sũmi: q̃ obuiauit abrahe regresso a cede regũ: & bñdixit ei. Cui de cimas oĩum diuisit abrahã. Primũ quidez q̃ interpretat̃ rex iusticie. Deinde aũt & rex salez: qđ est rex pacis. Sine patre: sine matre: sine genealogia. Neq; initiũ dierũ: neq; finẽ vite habens. Assimilatus autez filio dei: manẽs sacerdos in perpetuum. ℟. Amen. Principiũ sancti euãgelij secudum iohannem. ca. I. ca. VII.

IN principio erat verbũ: & verbũ erat apud deũ: & deus erat verbũ. Hoc erat

in principio apud deuz. Oia per ipsum facta sunt: et sine ipso factũ est nihil. Quod factũ est in ipso: vita erat. ⁊ vita erat lux hominũ: et lux in tenebris lucet: ⁊ tenebre eaz nõ comprehẽderũt. Fuit homo missus a deo: cui nomen erat iohãnes. Hic venit ĩ testimoniũ: vt testimoniũ perhiberet de lumine: vt om̃es crederẽt per illũ. Nõ erat ille lux: sed vt testimoniũ perhiberet de lumine. Erat lux vera que illuminat oẽm hominẽ venientem in hũc mũdũ. In mũdo erat: ⁊ mũdus per ipsum factus est: et mundus eũ nõ cognouit. In propria venit: ⁊ sui eũ non receperũt Quotquot autẽ receperũt eũ: dedit eis potestatẽ filios dei fieri: his q̃ credunt in noĩe eius. Qui nõ ex sanguinibus: neqz ex volũtate carnis: neqz ex volũtate viri: sz ex deo nati sunt. Et verbum caro factũ est: ⁊ habitauit in nob̃. Et vidimus gloriã eius: gloriã quasi vnigeniti a patre: plenum gratie ⁊ veritatis. Johãnes testimoniũ ꝑhibet de ipso: ⁊ clamat dicẽs. Hic erat quez dixi: qui post me venturꝰ est: ante me factus est: qꝛ prior me erat. Et de plenitudine eius nos oẽs accepimus: gratiã ꝓ gratia: quia lex per moysen data est: gratia ⁊ veritas per iesum xp̃m facta est. ℟. Amen. Lauda. Alla. ℣. Timebũt gentes nomẽ tuum dñe: et oẽs reges terre gloriã tuã p̃. Alla. Sacrificiũ. Paratũ panẽ de celo prestitisti filijs tuis dñe: omne delectamentũ in se habentẽ odore suauitatis alla alleluya. Missa.

Principiũ exoriẽtis ãni: qd̃ hodierno die cũ ieiunij voto celebrãdi in suscepimus: humili deuotiõe fratres dilectissimi deo muneribus dedicemus. Poscentes vt idez xp̃s qui est caput oĩs principatꝰ: ac dñs det vob̃ ita veniẽtis anni spacia fidelimẽte trãsigere: q̃liter oculꝰ pietatis eiꝰ mereamur in oĩbus cõplacere. ℟. Amẽ. Alia

Deus q̃ idem ipse es cuius anni nõ deficient: prebe nobis ita hũc annũ cũ placita tibi seruitutis deuo-

tione transigere: qualiter et substātijs nō priuemur: et diuinis obsequijs deuotōe optabili obsequamur. ℟. Amē.

Christe q̄ es Post noīa. alpha ⁊ o: initium ⁊ finis: tu benedicito his sacrificijs ob principiū presētis anni tibi oblatis. ⁊ ita offerentiū vocabula in libro vite cōscribēs: vt defunctis requiē prestes. quo om̄is qui initia huius anni tripudio laudationis attollimus: reliquū excursum eius in tua seruitute trāsigere mereamur. ℟. Amē

Benedic dñe Ad pacē. coronā anni benignitatis tue: vt ⁊ cāpi tui vbertate pinguedinis repleātur. ⁊ nos qui in cōualle[illegible] plorationis ꝯsistimus: abūdantia pacis ac dulcedinis redūdemus. ℟. Amen. Illatio.

Dignū et iustū est nos tibi gratias agere dñe sancte pater eterne op̄s deꝰ: per iesuz xp̄m filiū tuū dñm nostrū. Qui ante tēpus natꝰ ex te deo patre tecū pariter ⁊ cuz spūsctō condidit tēpora: dignatus est nasci ⁊ ipse sub tēpore ex vtero v̄ginis marie. Qui tamē cum sit sempiternꝰ: statutos ānoꝝ discreuit recursus: ꝑ quos euolutꝰ deduceretur hic mūdus. Distinguēs annū certis atqz cōgruētibꝰ vicissitudinibus tēporū: quibꝰ sol certa cursus sui dimensione anni orbē inconfusa varietate distingueret. Illi etem̄ deo viuo hodie ⁊ finē expleti anni: ⁊ subsequētis initium oblatis muneribus dedicamus. per quē ⁊ decursuz annū trāsegimꝰ: et principiū alterius inchoamus. Nūc igitur qꝛ in annū nos ad supplicandū sancta ⁊ cōmunis fecit deuotio cōuenire: tibi deꝰ pater simplices fundimus preces. vt qui in natiuitate eiusdez filij tui presētis tēporis curricula cōsecrasti: prebeas nob̄ hūc annū habere placabilez: ⁊ dies eius in tua trāsigere seruitute. Terram quoqz fructibꝰ reple: aīas corporaqz facito morb̄ delictisqz carere. Scādala remoue. cōtere hostez. cohibe famē: ⁊ omnes in cōmune nociuoꝝ casuū euentꝰ

a nostris finib⁹ procul exclu
de. Per dñm nr̃m iesuz xp̃m
filiũ tuũ: quẽ in vnitate trini
tatis throni dñationes ⁊ po
testates sine cessatõe conlau
dãt: ita dicẽtes. ℟. Sãct⁹ san
ctus sctũs. Post sanct⁹ or̃o.

Vere sanctus: vere be
nedict⁹ dñs noster ie
sus xp̃s filius tu⁹ quo inspi
rãte ianuã presentis anni in
cõfessionẽ intramus: quoue
acti ꝯpungim⁹: vt reliquos
excursus tẽpoꝝ ĩ diuinis ob
seq̃is trãsigere delectemur.
Ipse est vere saluator nr̃ et
dñs iesus christus filius tu⁹:
qui est ⁊ consecratio tẽpoꝝ:
et cõditor seculoꝝ: christi do
mini ac redemptoris eterni.

Vespertini Post pridie
huius sacrificij litatio
ne placari te cupientes om̃i
potẽs deus: quesum⁹ vt ap
positũ tibi hoc holocaustũ:
ita placide acceptare digne
ris: quo om̃es qui a te sãcti
ficari huius anni initio cupi
mus: in sanctis eum nos trã
segisse actibus gratulemur.

Ad or̃onẽ dñicã. Amẽ
Omine qui magnus
dies es angeloꝝ: paruus in
die hominũ. verbũ deus an
te om̃ia tẽpora. verbuz caro
opportuno in tẽpore condi
tus. sub sole cõditor solis: da
nobis huius diei in tuis lau
dibus ecclesiastice dignitat
solẽnem conuẽtum. Vt qui
initiũ anni talibus primit⁹ ti
bimet cõsecrasti. benedic no
bis famulis tuis: ⁊ sanctifica
his sacrificijs tibi oblatis: vt
toti⁹ tẽporis spaciũ tibi pla
citis excursibus: atqz operi
bus facias ĩmolari: qui nos
docuisti orare ⁊ dicere e ter
ris. Pater noster q̃. ℟. Amẽ.

Omnes qui Bñdictio.
initiũ presentis ãni lau
dib⁹ excolendũ attollitis sal
uatoris nostri muniti presi
dijs: absqz crimine ad finem
eius vsqz ꝑueniatis. ℟. Amẽ.
Idẽ quoqz redẽptor noster
ita cõtribuat vobis hunc an
nũ habere placidũ ac iocun
dũ: vt cor vestrũ semper sibi
met efficiat preparatũ. Amẽ.
Vt benedicti a deo qui fecit
celũ et terrã: qđ nunc incho
atis in lachrimis: post in cã
ticis spũalibus expleatis. ℟.

Amē. Per miam ipsi⁹ dei. tē
Dñs sit sp vobiscū. Oratio
post cōm. Gras tibi agim⁹.
Require in nte dñi. fol. XL.

In ieiunio epiphanie ad
missaz ppbetia. Lectio libri
ecclesiastici salomonis. iiii.
Fili. Conserua tēpus t
deuita a malo pro ani
ma tua. Non cōfundaris di
cere verū. Est eñ pfusio ad
ducens peccatū: t est pfusio
adducēs gloriā t graz. Nec
accipias faciē aduersus faciē
tuā: nec aduersus aiam tuaz
mendaciū. Non reuerearis
primū tuū in casu suo: nec re
tineas verbū in tēp⁹ salutis.
Ne abscōdas sapientiā tuaz
in decore ei⁹. In lingua eñ
cognoscit sapiētia: et sensus
sciētie. Et doctrina in verb
veritatis: et firmamentū in
operibus iusticie. Nō cōtra
dicas veritati vllo modo: t
de mēdacio ineruditiōis tue
cōfundere. Nō cōfundaris
confiteri peccata tua: t ne su
bijcias te omnino peccato.
Noli resistere cōtra faciē po
tētis: nec coneris cōtra ictū
fluuij. Pro iusticia agoniza
re: pro aia tua: vsqz ad mor
tē certare pro iusticia: et de⁹
expugnabit pro te inimicos
tuos. ℟. Amē. Lectio libri nu
meri. ca. XXIIII. ℟. Deo gras
In diebus illis. Leuans
balaā oculos: vidit isra
el cōmorantē per trib⁹ suas.
Et introeūte in se spū dei: as
sūpta parabola ait. Dixitqz
balaam filius beor. Dixit ho
mo cuius obdurat⁹ est ocu
lus. Dixit auditor sermonū
dñi: qui visionē oīpotentis
intuitus est. Qui cadit et sic
aperiūtur oculi eius. Quam
pulcra tabnacula tua iacob:
t tētoria tua isrl. Vt valles
nemorose: vt horti iuxta flu
uiū irrigui: t tabernacla que
finxit dñs. Quasi cedri iuxta
aquas: fluet aqua distillata
eius: t semen illius erit in a
quas multas. Accūbās dor
miuit sicut leo: t quasi leena
quē suscitare null⁹ audebit.
Qui benedixerit tibi erit ipe
benedict⁹. qui maledixerit ti
bi: in maledictōe reputabit.
Sūpta igit rursum parabo
la ait. Dixit balaā fili⁹ beor.
Dixit homo cui⁹ obturatus

est oculus. Dixit auditor ser/
monũ dñi: qui nouit doctri/
nã dei altissimi: & visiones oi
potẽtis videt: qui cadẽs ap/
tos habet oculos. Videbo
eũ: sed nõ modo. intuebor il
lũ: sed nõ prope. Orietur stel
la ex iacob: & cõsurget virga
ex israel. Et percutiet duces
moab: vastabitq; omnes fili/
os seth. Et erit idumea pos/
sessio eius: et hereditas seyr
cedet inimicis suis. Israel ve/
ro fortiter ait. De iacob erit
qui dñetur: & perdat reliq̃as
ciuitatis. Assumptaq; para/
bola: & iterũ locutus est. En
qui venturus est: quãdo ista
faciet deus. Veniẽt in trieri
b⁹ de Italia superabũt assyri
os: & ad extremũ vastabunt
q; hebreos: etiam & ipsi peri
bũt. Surrexitq; balaã: & re/
uersus in locũ suũ. Balaach
quoq; via qua uenerat: ite/
rũ rediit. ℟. Amen. Psallẽdo
Ropitius esto peccatis nostris
propter nomẽ tuum: nequãdo di
cant gentes vbi est deus eor. ℣.
Propter honorẽ nois tui dñe li/
bera nos. ℗. Ne quã. Sequen
tia epte pauli apostoli ad co

rinthi. i. ca. xv. ℟. Deo grãs.
Fratres. Nolite seduci.
Corrũpunt mores bo/
nos colloquia mala. Euigi/
late iuste: et nolite peccare.
Ignorãtiam enim dei quidã
habẽt. Ad reuerentiã eñ vo
bis loquor. Sz dicet aliq̃s.
Quomodo resurgunt mor/
tui: quali aũt corpore veni/
unt: Insipiens tu: qõ semi/
nas nõ viuificat̃: nisi pri⁹ mo
riat̃. Et qõ seminas non cor
pus: qõ futurũ est seminas.
Sz nudũ granũ vtputa tri/
tici: aut alicui⁹ ceteror semi/
nũ. Deus autẽ dat illi corp⁹
sicut voluit: & vnicuiq; semi
nũ propriũ corpus. Nõ ois
caro eadem caro: sed alia ho
minũ: alia pecudũ: alia volu
crũ: alia autem pisciũ. Et cor
pora celestia: & corpora ter/
restria. Sed alia quidem ce/
lestium gloria: alia aũt terre
striũ. Alia aũt claritas solis:
alia claritas lune: alia clari/
tas stellarum. Stella eñ ab
stella differt i claritate. Sic
et resurrectio mortuor. Se
minatur in corruptione: sur/
git in incorruptionẽ. Semi

natur in ignobilitate: surgit in gloria. Seminat in infirmitate: surgit in virtute. Seminat corpus animale: surgit corpus spirituale. Si est corp⁹ animale: et spūale. Sicut scriptum est. Factus est primus homo adā in animā viuentē: nouissimus autē in in spūm viuificantem. Sed nō prius quod spūale est: sed qđ animale est. Deinde qđ spūale. Prim⁹ homo de terra terren⁹. Secūdus homo de celo celestis. Qualis terrenus: tales et terreni. Qualis celestis: tales et celestes. Igitur sicut portauim⁹ imaginē terreni: portem⁹ et imaginē celestis. ℟. Amē. Lectio sancti euāgelij scđz iobānem. I.

DEum nemo vidit vnq̄: nisi vnigenitus filius: qui est in sinu patris: ipse enarrauit. Et hoc testimoniū iobānis quādo miserūt iudei ab hierosolymis sacerdotes et leuitas ad eum: vt interrogarēt eū: tu quis es? Et confessus est et nō negauit. et confessus est: quia nō sum ego xp̄s. Et interrogauerūt eū. Quid ergo? Helyas es tu? Et dicit. Non suz. Prophet⁹ es tu? Et respondit. Non. Dixerunt ergo ei. Quis es tu: vt responsuz demus his qui miserunt nos? Quid dicis de teipso? Ait. Ego vox clamātis in deserto: dirigite viaz dñi: sicut dixit esaias ꝓpheta. Et q̄ missi fuerāt: erāt ex phariseis. Et interrogauerūt eum et dixerūt. Quid ergo baptizas: si tu non es xp̄s: neqz helyas: neqz prophet⁹? Respondit eis iobānes dicēs. Ego baptizo in aqua: medius autez vestrū stetit: quē vos nescitis. Ipse est qui post me vēturus est: qui ante me factus est. cuius ego nō suz dign⁹: vt soluā calciamenta. Hec in bethania facta sunt transiordanē: vbi erat iobānes baptizās. Altero die vidit iobānes iesum veniētem ad se: et ait. Ecce agnus dei: ecce qui tollit peccata mūdi. Hic est de quo dixi: post me fact⁹ est qui prior me erat: et ego nesciebam eū. Sed vt manifestetur in israel: propterea ve

ni ego in aqua baptizans: et testimoniū perhibuit iohannes dicens. Quia vidi spiritū descendentē quasi columbam de celo: et mansit super eū. Sed qui misit me baptizare in aqua: ille mihi dixit. Super quē videris spiritum descendentē et manentē sup eū: hic est qui baptizat in spiritusancto. Et ego vidi: et testimoniū perhibui: quia hic est filius dei. ℟. Amē. Lauda Alla. ℣ Laudate dñm de celis: laudate eum in excelsis. ℘. Alla. Sacrificiū. Vos qui transituri estis iordanē: edificate altare domino ex lapidibus quos ferrum nō tetigit: et offerte corā eo bolocausta et hostias pacificas alla. Missa. Principiū ex oriētis. et oīa alia require in dñico ante epiphaniā dñi. fol. LVI.

OStantes Post cōm. Odñe suauitatis dulcedinis plenitudinē: qm̄s vt sit nobis hec in remissionē peccatorū: et sanitatē mentiū. ℟. Amē. Per miscōiam tuā deus noster: qui es benedict⁹ et vivis et oīa regis in secula seculorū. ℟. Amen. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Dicat p̄b̄r. In noīe dñi nostri ihesu christi perficiamus cū pace. ℟. Deo gratias. ¶ In apparitiōe seu epiphania dñi nr̄i ihesu x̄pi ad missam. Officiū.

COs qui in christo baptizati estis: x̄pm induistis alla ℣. Benedicti vos a dño qui fecit celū et terrā. ℘. Christū. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūi sācto in secula seculorū. ℘. Christū.

REx omniū seculorū christe de⁹ altissime: qui in dieb⁹ herodis regis de v̄gine natus: magis querētibus novo sidere declaratus: appareat in nobis v̄tutis tue p̄sidiū ad depellādos oīes p̄incipes tenebrarū. quo sic maiestatis tue sidus in nobis resplendeat: vt ad te querēdū nulli se nobis errorū obīces interponāt. quo et ad te videndum curramus: et te viso iocūdemur instāter. ℟ Amē. Per misericordiā tuā deus noster: q̄ es benedict⁹ et vivis et oīa regis i secula seculorū. ℟. amē. Dñs sit semp vobiscū. Lcō libri esaye ppbe. ℟. Deo gr̄as

SVrge illūinare ca.LX. Hierusalē:quia venit lu mē tuū:⁊ gloria dñi ſuper te orta eſt. Quia ecce tenebre operiēt terram:et caligo populos. Super te aūt orietur dñs:⁊ gloria eius in te videbiť. Et ambulabūt gētes in lumine tuo:⁊ reges in ſplendore ortus tui. Leua in circūitu oculos tuos:et vide. oēs iſti cōgregati ſunt: venerūt tibi. Filij tui de lōge veniēt: et filie tue a latere ſurgent. Tunc videbis et affluēs: et mirabiť et dilatabiť cor tuū. Quādo cōuerſa fuerit ad te multitudo maris:fortitudo gentiū venerit tibi. Inūdatio camelorū operiet te:dromedarij madiā et effa. Oēs de ſabba veniēt:aurū ⁊ thuſ deferētes:⁊ laudem dño annūciantes. Argentū et aurū eorū cum eis:nomini dñi dei tui:⁊ ſancto iſrael qui glorificauit te. Et edificabunt filij peregrinorū muros tuos:et reges eorū miniſtrabūt tibi. In indignatione autez mea percuſſi te:⁊ in recōciliatiōe mea miſertus ſum tui. Et aperientť porte tue iugiter:die et nocte et nō claudentť. Vt auferaťr a te fortitudo gentium:⁊ reges eorū adducantť. Gens ēm ⁊ regnū qđ nō ſeruierit tibi peribit:⁊ gētes ſolitudine vaſtabūtur. Gloria libani ad te veniet: abies et burus ⁊ pinus ſimul: ad ornandū locū ſanctificationis mee:et locū pedū meorū glorificabo. Et veniēt ad te curui filij eorum:qui humiliaueruūt te:⁊ adorabunt veſtigia pedū tuorū. Non audieť vltra iniquitas in terra tua:vaſtitas aut contritio in terminis tuis. Sed occupabit ſalus muros tuos: et portas tuas laudatio. Non erit tibi ſol amplius ad lucendum per diē:nec ſplēdor lune illuminabit te. Sz erit tibi dñs in lucē ſempiternā:⁊ deꝰ tuꝰ in gloriā tuā. ℟. Amē. Pſallendo. Oīs terra adoret te et pſallat tibi. ℣. Pſalmū dicā nomini tuo altiſſime ſuper filios hominū. ℣. Et pſallat. Sequētia epťe pauli apoſtoli ad galathas. III. ℟. Deo gras. ℟es. Quicūqz in xpo

baptizati estis: christū indui stis. Non est iude⁹ neqz grecus. Non est seruus: neqz liber. Non est masculus neqz femina. Om̄es em̄ vos vnū estis: in christo iesu. Si autē vos xp̄i: ergo abrahe semen estis: scd̄m promissionē heredes. Dico autē. Quāto tēpore heres paruulus est: nihil differt a seruo: cū sit dn̄s omnium. sed sub tutoribus ⁊ auctoribus: vsqz ad prefinitū tempus a patre. Ita et nos cū essemus paruuli: sub elemētis huius mūdi eram⁹ seruientes. At vbi venit plenitudo tēporis: misit deus filiū suū natū ex muliere: factū sub lege: vt eos qui sub lege erant redimeret: vt adoptionē filioꝝ reciperemus. Quoniā aūt estis filij dei: misit deus spūm filij sui in corda vestra: clamātem abba pater. Itaqz iam nō est seruus: sed filius. Quod si fili⁹: ⁊ heres per deum. ℟. Amen. Lectio sancti euāgelij ꝑm mattheū

Illo in tp̄re. Cum ca. II. natus esset iesus in bethleem iude: in dieb⁹ herodis regis: ecce magi ab oriente venerūt hierosolymā dicentes. Vbi est qui nat⁹ est rex iudeoꝝ? Vidimus em̄ stellā eius in oriēte: et venimus adorare eum. Audiens autē herodes rex: turbatus est: et om̄is hierosolyma cum illo. Et congregās om̄es principes sacerdotū ⁊ scribas populi: sciscitabatur ab eis vbi xp̄s nasceret̄. At illi dixerūt. In bethleem iude. Sic eniz scriptū est per prophetā. Et tu bethleē terra iuda: nequaq̄ minima es in principibus iuda. Ex te em̄ exiet dux qui regat populū meum israel. Tunc herodes clam vocat magis: diligenter didicit ab eis tēpus stelle: que apparuit eis. Et mittēs illos ī bethleem dixit. Ite ⁊ interrogate diligēter de puero: ⁊ cum inueneritis: renūciate mihi: vt et ego veniēs adorē euz. Qui cū audissent regē: abierūt. Et ecce stella quā viderant in oriente: antecedebat eos: vsqz dum veniēs staret supra vbi erat puer. Videntes aūt stellā: gauisi sūt gau-

dio magno valde. Et intrã/
tes domũ:inuenerũt puerũ
cum maria matre eius. Et p
cidentes adorauerũt eũ. Et
apertis thesauris suis:obtu
lerũt ei munera.Aurũ:thus
& mirrham. Et responso ac
cepto in somnis:ne redirent
ad herodem:per aliã viaz re
uersi sunt in regionez suam.
Qui cuz recessissent:ecce an
gelus dñi apparuit ī somnis
ioseph dicens. Surge & ac/
cipe puerũ et matrem eius &
fuge in egyptũ:& esto ibi vs/
qz dum dicã tibi. Futurũ est
eñ:vt herodes querat pue/
rũ ad perdendũ euz. Qui cõ/
surgens accepit puerũ:& ma
trem eius nocte:& recessit in
egyptuz. Et erat ibi:vsqz ad
obitũ herodis. Vt adimple
retur quod dictũ est a domi
no per prophetã dicentem.
Ex egypto vocaui filiũ me/
um. Tunc videns herodes:
quoniã illusus essz a magis:
iratus est valde. Et mittẽs
occidit oñes pueros:qui e/
rãt in bethleem:et in oñib9
finibus eius: a bimatu et in/
fra:scõm tẽpus quod exqui/
sierat a magis. Tunc adim/
pletũ est qõ dictũ est per hie
remiã prophetaz dicentem.
Vox in rama audita est:plo
ratus & vlulat9 multus: ra/
chel plorãs filios suos:& no
luit consolari:quia nõ sunt.
Defuncto autẽ herode:ecce
angelus dñi apparuit in so
mnis ioseph ī egypto dicẽs.
Surge:accipe puerũ et ma/
trẽ eius:& vade in terrã isra/
el:defuncti sunt eñ qui que/
rebãt animã pueri. Qui con
surgẽs:accepit puerũ & ma/
trẽ eius:& venit in terrã isra/
el. Audiẽs aũt q archelaus
regnaret in iudea pro hero/
de patre suo:timuit illuc ire.
Et admonitus in somnis:se
cessit ī partes galilee. Et ve
niẽs habitauit in ciuitatez q̃
vocat nazareth.vt adimple
retur qõ dictũ est per ꝓphe/
tã:qm̃ nazareus vocabitur.
℟. Amẽ Lauda. Alleluya. ℣.
Laudate dominũ sol et luna:lau
date eum omnes stelle et lumen.
℣. Alleluya. Sacrificium.
Omnes de sabba venient offerẽ/
tes:aurũ thus et lapides precio/
sos:salutare domini euangeliza/

bant alta alta. ℣. Viri excelsi ad te transibũt et tui erũt serui subsequentes: te conligati vinculis: et adorabũt te. quia in te est deꝰ: et preter te non est alius. renouamini insule israel et saluamini a dño in salute eterna. ℟. Salutare.

OMne dilectissimi fratres in laudem dei saluatoris redẽptorisqꝫ nostri charitatis excitet officiũ. Spei ponat integritas: fidei surgat deuota cõfessio. Qui nobis per istam suã assumpte carnis natiuitatem: illam ingeniti patris dignatus es significare naturam. Quia verbũ caro factũ inde in agnitionẽ dei locuꝫ generatõis ostendit: vnde in virginẽ initiũ originis introduxit. Ea christus proditꝰ virtute: qua genitus. nouoqꝫ sidere daret infãtie signũ: potẽtie ministeriũ: ignorantie documẽtum. Et qui terram factꝰ ex muliere: lege parturitõis inuiseret: celũ indiscreto patris iure coherens possideret. Nouãqꝫ elemẽti: qꝫ creauerat claritatem habuit deus in officio. paruulus in testimonio: mũdus in nũcio. Reges in miraculo: pastores in gaudio. Gentilitas in stupore: credulitas in munere: crudelitas in timore. In hac tremuerũt impij: in hac exultauerũt ꝓmoniti: in hac adorauere subiecti. Hac in lũinã te qui fuerat saluãdus occurrit. hac terrẽte qui fuerat periturus expauit. Sic celo nouã lãpade chorusc̃ate: ⁊ illuminata fides est: et cecata perfidia. ℟. Amen. Alia oratio.

DEus qui nobis ad reuelãdos istius vite labores diuersa donoꝝ tuorũ solatia ⁊ gaudia contulisti: quibꝰ insignis annuis recursibus dies agimus. vt ecclesie tue vota solẽnia presenti festiuitate celebremꝰ. vnde et proxime natalez dñi saluatoris peregimus: qui nobis natus in tẽpore est: qui de tenatꝰ sine tpre: oim seculoꝝ ⁊ tẽpoꝝ est antecessor ⁊ conditor. Deinde subsecutũ diem circũcisionis octauũ: vnigeniti luce signatum: pari obseruãtia recolẽtes: sacrificijs solennibus honorauimus.

Nunc epiphanie diem reue/
lante in hoīe diuinitate exco
limus: diuersa dñi nostri ie/
su christi filij tui in hoc mun/
do suū aduentū manifestan/
tia insignia predicantes. Si
ue q stella in ortus sui nūciā
misit e celo: quā stupētibus
magis vsqz ad cunabula sue
carnalis infātie previa fecit.
Siue q aquas baptismate
suo ad oīum gentiū lauatio/
nē iordanis alueū sanctifica
turus intrauit. Vbi ipsum
esse filiū vnigenitū dilectum
tuū spiritu colūbe specie ad/
uolante monstrasti: et pater
na insup voce docuisti. Si/
ue q primū in chana galilee
prodidit signū: cum in cōnu
bio nuptiali aquas in vinuz
vertit. Alto t admirabili sa
cramēto docēs: quod a secu
lis sponse sibi iungēdus ec/
clesie aduenerat: ac vinū pru
dentie spūalis saporis fidem
veritatis esse mutandā. Ita
qz ex his tribus mirabiliū
tuoruz causis fide hodierne
solēnitatis edita: dñs noster
iesus christus filius tuus: ni/
hilominus tue virtutis ope
ratio t nostre salutis prepa/
ratio est. Propterea dñe se
cūdum hec tria magna mira
bilia maneat in nobis gratia
spiritualis integritas. Sapi
at in cordibus nostris vinū
prudentie: fulgeat in operi/
bus stella iusticie. ℟. Amen.

Post nomia. Oratio.
Ecclesie tue qñs domi
ne munera propitius intue/
re: quib9 nō iam aurū: thus:
t mirrha profertur: sed isdez
muneribus vnigenitus tu9
declaratur: offertur: immo/
latur t sumitur. Offerētib9
quoqz domie gaudia tribue
sempiterna: t refrigeriū qui
etis defunctis accumula. ℟.
Amen. Ad pacem Oratio.
Christe qui ad humana
veniens humilis deus
in fidere declararis: inlabere
sensib9 nr̄is quo ecclesia tua
que apparatōis tue festū ho
dierno die ouando concele/
brat: in pace tua iugi tēpore
solidata consistat. Vt et hic
opera charitat' instāti deuo/
tione retētet: sed ad te remu
neratura perueniat gaudēs:
qui olim ad liberationē eius

per ammirabile sidus appa-
rere dignatus es. ℟. Amen.

Dignũ et iu- Inlatio.
stum est: omnipotentiã
tuã dñe iesu christe per vite
nr̃e vel maxima spacia: vel
minima momenta laudare.
Maximeq3 in festiuitate pre
senti: in qua multimoda mi-
rabiliũ tuoꝝ p̃conia celebrã
tur: ex totis precordijs vene
rari. Et licet eaipsa q̃ ꝑstrin-
gere de pluribus pauca pre-
sumim⁹: sacramẽtis sint pre
ciosiora q̃ factis. Eoq3 fiat:
vt quod mens nõ concipit:
lingua nõ pariat. attamen si
qua vel forinsecus ammira-
tioni fuere perspicua ꝯuenit
memorare. Hodierna igitur
die quod incarnatõis tue te
stimoniũ perhibet igneruti-
lũ: lucelateum: contẽplatiõe
placidũ: expectatõe votiuũ:
nouitate mirabile: significa-
tione terribile sidus apparu
it. cuius splẽdoris magnitu-
dinẽ expauit subito chaldeo
rũ ceruicosa curiositas: et in
omni babylonioꝝ ritu vetu-
sta superstitione calcata: ma
gi sagaces viderũt: q̃tis ia-
cerẽt in tenebris: qui nisi dis
cuterent visibilium luminũ
qualitatẽ nescissent lucis au-
ctorem. Neq3 vltra superci-
lio gentis assyrie collendos
homines inter celestia que-
sierũt: qui celo iudice adorã
dam diuinitatẽ inter huma-
na repererunt. Additur his
quod iordanis aquas sancti
ficaturus intrasti ad humili-
tatẽ exempli: nõ ad necessita
tẽ peccati. Et vox patris de
filio testificãtis audita est: at
q3 nouũ adam spiritus gra-
tie septiformis insedit: hinc
ĩ quo baptizari baptista pos
sit ostẽdit. Nec hunc eundẽ-
q3 iordanẽ seculis anteriori-
bus illustratũ esse plus dixe-
rim: cuius gurgitibus abru-
ptis vndifluis fluctibus qui
precesserãt in mare recondi-
tis. hinc exaltatis qui subsi-
sterant: ⁊ in ethera fastigiat:
iuxta sceuã liquẽtis elemẽti
securas tribus per vada pul
uerulenta transduxit. Insu-
per infudisti aquas hydrijs:
aquis vinũ: atq3 ad tue iussi
onis imperiũ votiui distin-
gũtur in aquis: et vindemie

oriuntur ex idrijs. Nec mi/
nori miraculo quondã largi
tas tua flumen irriguũ de vi
sceribus aride cutis elicuit.
sed nõ amplius est verbo li/
quorẽ siccis: q̃ saporem acci
dis indidisse. Quinq3 quo/
q3 panib9 et pisce geminato
quinq3 virorũ milia intra de
serta pauisti. Hoc potentiali
ter sue benedictionis opera/
tus: vt tãtus populus q̃ ma
gno ipleri vix poterat: par/
uo poss3 impleri. Ita in ora
hominũ cibus ipsa sui iminu
tione proficiẽs: incrementũ
ppriũ inter detrimẽta sume/
bat: vt edulib9 ampliatis fra
gmine crescẽte: frustrorũ plu
rima relata sunt cophinis: q̃
non fuerant illata cõuiuijs.
Operãte hoc oipotẽtia tua
ad manifestandã gloriã tuã:
cui oñes angeli non cessant
clamare ita dicẽtes. Chor9.
Sãct9 sctũs sctũs. Post sctũs.

Vere sanct9: ⁊ vere be/
nedictus deus. qui ob
seruationẽ diei hui9: atq3 re
uerẽtiam toto orbe venera/
bilem tripliciter et acceptio/
nis ⁊ luminationis et decla/
ratõis honore donasti. Ap/
pare in his solẽnitatibus: et
accepta orationẽ plebis tue:
qui solẽnitatem hãc ipso ac/
ceptionis noie consecrasti.
Illũina sacrificantes cultui
tuo populũ: qui festa hec et/
ia3 vocabulo illuminasti. de
clara cordibus nostris veri/
tatis tue lucẽ: qui et ipsa3 ap
pellationẽ dedisti his solẽni
tatib9 claritatẽ. Quia tu es
deus ac redẽptor eternus.

Post pridie. Oratio.

Appare dñe: cognosce/
re dñe: sicut apparuisti ma/
nifestus i carne: ortus ex vir
gine: inuẽtus a pastoribus:
cognitus in virtute. Decla/
ratus in sidere: adoratus in
munere. Ostensus in flumi/
ne: creditus in fide: habitus
in nube: promissus i iudice.
Vt sacrate solẽnitatis gra/
tia ita suscipiat ecclesia tua
nũc gaudia: vt p̃tulit quõdã
mysteria. ℟. Amẽ. Ad oronẽ

Christe deus qui dñicã.
Virginali pdiẽs ex vtero
nouũ hodie lumen apparui
sti: in mũdo agnit9 in stella:
adorat9 p munera. ciba nos

fauo mellis ⁊ sermonib⁹ bo
nis: oratiōib⁹ iustis ac respō
sionibus pietatis. Ut dulce
do audit⁹ tui sanitas sit ani/
me vel corporis nostri. Ut
gustātes et videntes q̄ sua/
uis es dñe: nequaq̄ perco/
gamur ad amaritudinē secu
li declinare: sed celestibus su
spensi oraculis: cordib⁹ ⁊ vo
cibus per patrē impetrem⁹ e
terris. Pater noster q̄ es in.
Dicat pb̄r. Hūiliate vos be/
nedictōi. Dñs sit sp̄ vob̄cū.

IEsus xp̄s rex Bñdictio
noster qui profanū regē
sua natiuitate terruit: ipse in
vobis cū suis virtutibus re/
gnet. ℟. Amē. Cuiusq3 signū
stella radiāte magis apparu
it: ei⁹ vos gratia sine fine cla
rificet. ℟ Amen. Det vob̄ spi
ritualē intelligentiā: q̄ aqua
rū naturā vini ī suauitate fe/
cit esse saporē. ℟. amē. Et qui
popl̄oꝝ milia exiguo panis
fragmine satiauit: corda vr̄a
doctrine sue alimento locu/
pletet. ℟. amē. Conferēs vo
bis verā innocentiā: qui spi/
ritussancti trāquillaꝫ simpli
citatē demonstrare voluit ꝑ
colūbam. ℟. Amen. Quod ip
se prestare dignetur: cuius re
gnū et imperiū sine fine ma/
net in secula secl̄oꝝ. ℟. Amē.
Dñs sit semꝑ vob̄cuꝫ. ℟. Et
cū spū tuo. Oratio post cōm.

VErbū ante secula inef/
fabiliter patris ore ꝓ/
latū: ⁊ in tēpore hominē pro
nobis ex virgine ortū: humi
li prece poscam⁹: vt inuoca/
tionē nostrā de mōte sancto
suo placat⁹ exaudiat: eiusq3
benedictio pectora credenti
um repleat. Ac sicut incerta
secretoruꝫ sapientia manife/
stās ad se agnoscendū corda
excitet nostra: ita catholicā
plebem alaꝝ suaꝝ protectio
ne defendat: eisq3 cum iudex
venerit existat placabilis: ꝓ
quibus redimēdis in carne
apparuit humilis. ℟. amen.
Per miscd̄iam tuā deus no/
ster: qui es benedictus et vi/
uis ⁊ om̄ia regis in secula se
culoꝝ. ℟. amen. Dñs sit sem/
ꝑ vob̄cū. ℟. Et cū. Dicat pb̄r
Solēnia cōpleta sunt in no/
mine dñi nostri iesu xp̄i: vo/
tū nostrū sit acceptū cum pa
ce. ℟. chorus. Deo gratias.

¶ In primo dñico post octa uas epiphanie dñi. Officiū.

DOminus regnauit decorem indouit alla. ℣. Indouit dñs fortitudinē et precinxit se. p̄. alla. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūi sctō in secula seculorū amē. p̄. alla. dicat pbr. Per oīa sp̄ secula seculoz. ℟. Amē. Gloria. chor⁹ ℟. i excelsis deo Per oīa sēp secula seculorū. ℟. Amen. Oratio.

OE excelsa laus in altissimis decet: tibi e terris gloriā ecclesia canit: atq; hui⁹ caterue cōcentu ad astra hymnū emittit Roganus omps deus: vt sicut tuas solēniter porrigimus laudes: ita precum nostraz iubeas efficaciter suscipere voces. ℟. Amē. Per misc̄iam tuā deus noster qui es benedict⁹ ⁊ viuis et oīa regis in secula seculoz. ℟. amē. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Ꝛ cō libri esaye prophete. ℟. Deo gr̄as

HEc dicit dñs. ca. LII. Cōsurge consurge: induere fortitudine tua sion: induere vestimentis glorie tue hierusalē ciuitas sancta. Quia non adiiciet vltra: vt pertrāseat per te incircūcisus et imūdus. Excutere de puluere: consurge: sede hierusalem: solue vincula colli tui captiua filia sion: quia hec dicit dñs. Gratis venundati estis: ⁊ sine argento redimemini. Quia ego ipse q̄ loquebar: ecce adsuz. Quā pulcri super montes pedes annūciantis et predicātis pacē: annūciantis bonū: predicātis salutē: dicentis sion: regnabit dñs deus tuus. Quia oculū ad oculū videbūt: cū conuerterit dñs sion. Gaudete ⁊ laudate simul deserta hierusalē: q̄ p̄solat⁹ est dñs populū suū: redemit hierusalē. Parauit dñs brachiū sanctū suū in oculis omniū gētiuz. Et videbūt oēs fines terre: salutare dei nostri. ℟. Amen. Psalt. Deus docuisti me a iuuētute mea et vsq; ad senectā et sum mā senectutē ne derelinquas me dñe. ℣. Ne picias me in tp̄ore senectutis cū defecerit virtus mea. p̄. Ne derelinquas. Principiū epīe pauli apostoli ad romanos. I. capitlo. ℟. Deo gr̄as.

PAulus seruus iesu xp̄i vocat⁹ apl'us: segregatus in euāgeliū dei: qd̄ ante ꝓmiserat per prophetas suos in scriptur⁹ suis sāctis de filio suo. qui fact⁹ est ex semine dauid scd̄m carnē: qui predestinat⁹ est filius dei in virtute: scd̄m spūm sāctificationis ex resurrectione mortuorum iesu xp̄i dñi nostri. Per quē accepimus gratiā ⁊ apostolatū ad obediēdū fidei in om̄ibus gētibus pro nomīe eius. in quib⁹ estis ⁊ vos vocati iesu xp̄i: om̄ibus qui sūt rome dilectis dei vocati sanctis. Gratia vob̄ ⁊ pax a deo patre nr̄o ⁊ dño iesu christo. Primū quidē gr̄as ago deo meo per iesum xp̄m pro om̄ibus vob̄: quia fides vestra annūciatur in vniuerso mūdo. Testis em̄ mihi est de⁹: cui seruio in spū meo in euāgelio filij ei⁹: q̄ sine intermissione memoriaz vestri facio semper in orationib⁹ meis. obsecrās si quomodo tādez aliquādo prosperum iter habeā in volūtate dei veniēdi ad vos. Desidero em̄ videre vos: vt aliquid impartiar gratie vobis spūalis ad confirmandum vos: idest simul cōsolari in vobis per eam q̄ inuicem est fidez vestrā atqz meā. Nolo aūt vos ignorare fratres: quia sepe ꝓposui venire ad vos ⁊ prohibitus sum vsqz adhuc: vt aliquem fructū habeā in vobis: sicut ⁊ in ceteris gētibus: grecis ac barbaris: sapiētibus atqz insipientibus debitor sum. Ita q̄ in me prōptum est et vobis qui rome estis euāgelizare. Nō em̄ erubesco euāgeliū. Virt⁹ em̄ dei est in salutē om̄i credenti: iudeo primū et greco. Justicia em̄ dei in eo reuelat̄ ex fide in fidez. Sicut scriptū est. Justus autē ex fide viuit. ℟. Amē. Lcō sancti euāgelij scd̄m lucam.

ILlo in tp̄re: dñs noster iesus xp̄s cū fact⁹ esset annoꝝ duodecim: ascēdētibus illis in hierosolimā scd̄m cōsuetudinē diei festi: Consūmatisqz diebus cū redirēt: remansit puer iesus in hierusalē: et nō cognouerūt parētes eius. Existimantes

ca. ii.

autē illū esse in comitatu: ve
nerūt iter diei: et requirebāt
eum inter cognatos. Et nō
inuenientes: regressi sunt in
hierusalē requirētes eū. Et
factū est post triduū: inuene
rūt in templo sedentē in me
dio doctoꝝ: audientē illos ⁊
interrogantē. Stupebāt au
tē oēs qui eū audiebāt: su
per prudētia et respōsis eiꝰ.
Et videntes admirati sunt.
Et dixit mater eius ad illū.
Fili: quid feciſti nob̄ sic? Ec
ce pater tuus ⁊ ego dolētes
querebamus te. Et ait ad il
los. Quid est q̄ me quereba
tis? Nesciebatis quia in bis
que patris mei sunt: oportet
me esse. Et ipsi non intellexe
rūt verba que locutus est ad
illos. Et descendit cum eis:
⁊ venit nazareth: ⁊ erat sub
ditus illis. Et mater eius cō
seruabat oīa verba hec in
corde suo. Et iesus proficie
bat sapiētia ⁊ etate ⁊ gratia
apud deū et hoīes. ℟. Amen.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et
cū spū Lauda. Alla. ℣. Lauda
te dñm quia benignꝰ est dñs: psal
lite nomini eius quoniam suaue
est. p̄. alla. Sacrificiū. Forma
uit dñs deus hominē de limo ter
re: et inspirauit in faciem eius spi
raculū vite: et factus est homo in
animā viuentē alla alleluya. ℣.
Plātauerat dñs deus paradisuꝫ
voluptatis a p̄cipio in eden ab
oriēte in quo posuit hominē quē
formauerat. p̄. Et factus est.

Dominicos di Missa.
Oes dilectissimi fratres
sancte religionis legibus cō
secratos: grandi diligentia
mens ad solēne officiū para
ta concelebret. Nō sint hinc
studio despicabiles: quod in
numero sint frequētes. Nec
eo exiguus eoꝝ cultus: quo
assiduꝰ sit recursus. Deside
rabile eñ debet esse oībus
tempus q̄ō humana fragili
tas tante maiestatis ministe
rio iubetur assistere: quo in
offerendis sacrificiis deꝰ ho
minē dignaf assumere. Cuꝫ
mortalibus immortalitas p̄
fideꝫ quesita participat: que
panis ac vini oblatiōe susce
pta gratia sāctificatōis aspe
ctū corporis christi ac sangui
nis munere fidelibus repre
sentat. Et dum celesti bene

dictõe creatura visibilis animatur: credentiũ viscera invisibilis creator ingreditur. qui ad hoc inferri sibi imperat: que dicauit. Ut ad salutẽ nostrã illa redeant: que requirit. et ad beatitudinẽ illa proficiant: que promisit. ℟. Amen. Per miscõiam ipsius christi dei nostri: qui cum patre et spiritusctõ vnus deus viuit et regnat in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Alia Oratio.

DEus quẽ omni tẽpore colere et laudare sine intermissione debemus. dona vt quatenꝰ perpetim seruiendi curã per negligentiã nõ implemus: saltim dñicorũ dierum festiuitatẽ diligẽtius excolamus. Cedat cura seculi: pereat causa peccati. cõualescat potentia fidei. vigeat gratia sacramẽti. Sibi homo prestet: quod tibi debet. Ut dũ dñicoꝝ dierũ iocunditate perfruit: intollerabiliũ occupationũ onere nõ prematur. Anima dñantibꝰ sibi vitijs voluptatis sue lassa seruitio: in tristicia refectionẽ inueniat. Et que libertatis sue arbitrio patit: qõ laborat pietatis tue beneficio: pareat vt ꝙescat. Negotiũ bonis: ocium malis ponat. Sint excubie precũ ferie peccatoꝝ: salubriori se animꝰ cõmutatõe distendat: vt in eo se reficiat: si ad meliora ꝙuertat. Et bonoꝝ actuũ saltim habeat vicem: si nõ habeat iugitatẽ. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noster qui in tuo cõspectu sctõꝝ apostoloꝝ.

DIcato Post noia. soleniter famulatu: oi potẽtiam tuã dñe supplices imploramus: vt cõcesso nobis sanctoꝝ omniũ patrocinio: oblatões populi tui clemens accipias: ⁊ propitiꝰ benedicas. Prestes etiã prospritatẽ viuis: refrigeriũ ⁊ quietẽ fidelibꝰ defũctis. Et qui ad testimoniũ deuotõis deferũt ꝙsecranda: ad remediũ salutis mereãtur recipere cõsecrata. ℟. Amen. Quia tu es vita viuoꝝ. ⁊c. Ad pacem.

DEus omnipotens ꝙd docuisti humilitatis bono ⁊ charitatis studio posse seruari: respice ad mẽbra ec-

clesie tue: atq; ea que emulatione discreta: aut indignatione viciata sunt: in pacem reuoca: atq; cōpone. ℟. Amen.

Quia tu es vera pax nostra.

Dignū et iustum est oīpotēs deꝰ: nos tibi credulitatē cordis: confessionē oris: deuotionē laudis: obediētiam voluntatis: quaz in potestate nostra ponere dignatus es exhibere. Atq; vtinā tam cōtinue: q̄ debite: tantoq; studio aucti: q̄to beneficio sublimati. Quāq; abūdanti gratia viuimus: tā cura perpetim seruiremus. Vt qui totū accepimus: aliquid redderemꝰ. Per te hominē facis: q̄uis in opere nō labores. Inclinat pietas: quem necessitas nō fatigat. Tuis illis gloriosis manibus luto tractas: limo imaginē diuiuitatis imponis: vultus fingis: mēbra discriminas: flatū tui oris inspiras: atq; animā ratione secum extante viuificas. Totā tamen ante mūdi machinaz parans: cūctas futuri orbis delicias coaceruas. ad quas eum quē tibi amabilē: nō solum factū sed faciēdum feceras: introducas. Vt bonoꝝ omniū copia seruiret ocio: ⁊ vt dn̄z se iudicio nosset esse: sed deo auctori debiturꝰ beatitudinē: non labori. Ponit̄ lex precepti: ne mēs fieret ignara consilij. Dicitur qd̄ preceperit: quid vitaret: ne nesciret quid esset: si nō metueret quicquid didicisset. Sed q̄uis iubētis imperiū temeritas plectēda trāsiret: ⁊ cōcupiscētie culpam secuta sit mortis pena: redijt tamē in dānatum pietatis affectus. Maior fuit misericordia liberare eum voluisse: q̄ fieri. et plus indulgentie prestitit remittere iniuriā: q̄ contractatare reatum. Quia nō tantū debuerat vt existeret: qui nō erat: q̄tum debuit vt eua deret que nolebat. Nō parcis filio: parcis reo. Tradit̄ morti volens: cruci affigitur acq̄escēs. Secura diuinitate vel conscientia: quod sic pietas redimendo eriperet: vt non consumeret impietas redēptorem. Cui merito om̄es an

geli ⁊ archangeli nō ceſſant clamare quotidie vna voce dicētes. ℟. Sāctus ſctūs ſctūs

O Sanna Poſt ſanct⁹. in excelſis quanta nob oīpotēs pater hoc ſacrificiū reuerētia metuendū: quo ad eundū tremore: quo honore ſit celebrandum: iſte dñicis laudibus perbēniter ſeruiē/tes celeſtiū voces āmonent poteſtatū: quibus nos age/re officij ſui ſimilitudinē cō/teſtātur: vt ad faciendaz dei volūtatem: eos pro noſtris viribus imitemur: quos ad predicandā dei maieſtatem noſtris vocibus initamur. Ad inſtar ſupni altaris: hoc nobis ad qō accedimus con ſtitutū panē nos angelorū: accipere manducandū: cū il/lor ſtatū meritis glorioſuz: noſtrū peccatis obſitum no uerimus. Illi nunq̄ peccāt: ⁊ ſemper laudāt: nos et cre/bro peccamus: et raro lauda mus. Rei per frequentiā cri/minū: rei per negligentiam gratiaz. Sed ab his nos cō ſciētie peccatricis debit: vni ci tui hoſtia in ſanguine ſuo tibi oblata mundauit. Illa nobis etiaz poſt redēptionē delinquētibus: hac ſpe et cō feſſione ſubueniat: que etiaz vſqz ad vltimū iudicij diem ſolū in ſpiritu nō peccātibus tribuit gratiā reuertēdi. Vt qui ad redimēdos nos ſe fe/cit apud patrē aduocatū: ipe pro noſtris iniquitatib⁹ ſit interuētor: chriſt⁹ dñs ac re/dēptor eternus. Poſt pridie

O Receptor tuoz memo res dñe: ſacrificia depē dentes ſupplices flagitam⁹: vt effūdas in his hoſtijs ſā/cti tui ſpūs largitatē. Vt dū a te benedicta ſūmim⁹: oim nos benedictiōe refectos: ⁊ a criminum vinculis libera/tos: oīnibus modis gaudea mus. ℟. Amen. Te preſtante ſancte dñe: per quem tu bec omnia nobis indignis. ⁊c̃.

O Ad oratiōē dñicam. Jligētes deū fratres chariſſimi: pietat⁹ ei⁹ in nos petam⁹ operari dilectionē: vt diuine virtutis dono re/pleti: oratiōē dñicaz in qua ſpes eſt noſtre ſalutis: ſic di/cere mereamur e terris. Da/

ter noster. Hũiliate vos be/
nedictõi. Dñs sit sp vobiscũ
Multiplicet Bñdictio
vos dñs copia bene/
dictionis: t ꝓfirmet ꝓpicius
in spe regni celestis. ℟. Amẽ.
Id vos in p̃senti sc̃o dilige
re nõlibeat: qõ a celestis pa/
radisi hereditate diuidat. ℟.
Amen. Atq; his repleamini
beneficijs: quib⁹ oñipotẽti
deo in perpetuũ placeat̃. ℟.
Amẽ. Per miam ipsi⁹ dei. t̃c
Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ.
Refecti xp̃i Post cõm.
corpore t sanguine pa
riterq; sãctificati deo patr̃
oipotenti gratias referam⁹:
vt nos in eadẽ refectiõe san/
ctificationẽ habentes: hic t
in futuro seculo gloriã perci
piamus. ℟. Amẽ. Per miseri/
cordiã tuaq; deus noster. t̃c.
Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et
cũ. Dicat p̃r. In nomie dñi
nostri iesu xp̃i perficiam⁹ cũ
pace. ℟. Deo gr̃as. ¶ In se/
cũdo dñico post oct̃.epipha
nie. Officium. Dñs regnauit.
q̃re in circũcisiõe dñi. fo. LII.
Oratio. Hic est iustus nr̃. t̃c
q̃re in dñico ante epiphaniã
LV. Lcõ libri esaye ꝓphete.
Hec dicit dñs. ca. LXV.
Ecce ego creo celos no
uos t terrã nouã: et nõ erũt
in memoria p̃ioꝛa. Et nõ as
cendẽt sup cor: sed gaudebi/
tis t exultabitis vsq; in sem
piternũ in bis que ego creo.
Quia ecce creo bierl̃m exul/
tationẽ: et pp̃l̃m ei⁹ gaudiũ.
Et exultabo i bierl̃m: t gau
debo in popl̃o meo. Et non
audiet̃ vltra in eo vox fleꝛ⁹:
et vox clamoris. Nõ erit ibi
ampli⁹ infans dierũ: et senex
q̃ nõ impleat dies suos. Qm̃
puer centũ annoꝝ moriet̃: t
peccatoꝛ centũ annoꝝ male/
dictus erit. Et edificabũt do
mos et habitabũt: t planta/
bũt vineas t comedent fru/
ctũ eaꝝ. Nõ edificabũt: t ali
us habitabit. Nõ plãtabũt:
t alius comedet. Scõm em̃
dies ligni: erunt dies populi
mei: t opera manuũ eoꝝ in/
ueterabũt electis meis. Nõ
laboꝛabunt frustra: neq; ge
nerabũt filios in ꝓturbatõe.
Quia semẽ benedictoꝝ dñi
est: t nepotes eoꝛum cũ eis.
Eritq; anteq̃ clament: ego

exaudiā. Adhuc illis loquē/tibus: ego audiaz: dicit dñs ops. ℟. amē. Dicat pbr. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Paratū cor meū de/paratū cor meū: cantabo et psal/lat tibi gloria mea. ℣. In me sūt deus vota que reddā: laudatões tibi. quia liberasti animā meā de morte: oculos meos a lachrimis pedes meos a lapsu vt placeat ti bi. p̄. Et psal. Sequētia epīe pauli apī ad Romanos. ℟. Rōs. ca. VI. Deo grās. Nō regnet peccatū in vestro mortali corpore: vt obediatis cōcupiscētijs ei⁹. Sed neqz exhibeatis mēbra vestra arma iniquitatis pec/cato: sz exhibite vos deo tā/q̄ ex mortuis viuētes: et mē bra vestra arma iusticie deo. Peccatū eī in vobis nō do minabit. Non eī sub lege estis: sz sub gratia. Quid er/go? Peccauim⁹: quoniā nō sumus sub lege: sed sub grā? Absit. Nescit⁹ quoniā cui ex hibuistis vos seruos ad obe diendū: serui estis ei⁹ cui obe distis. siue peccati ad mortē: siue obeditionis ad iusticiā. Gratias autē deo q̄ fuistis serui peccati: obedistis autē ex corde in eaz formā doctri ne: in qua traditi estis. Libe rati aūt a peccato: serui facti estis iusticie. In christo iesu dño nostro. ℟. Amē. Lectio scti euangelij scōm lucā. iiii. Illo in tpre: dñs noster iesus xp̄us regressus est in virtute spūs i galileaz. Et fama exijt per vniuersam re/gionem de illo. Et ipe doce bat in synagogis eoz: et ma/gnificabat ab hominibus. Et venit nazareth vbi erat nu/tritus: et intrauit scōm cōsue tudinē suam die sabbati in si nagogam: et surrexit legere. Et traditus est ei liber esaye prophete. Et vt reuoluit li/brū: inuenit locū vbi scriptū erat. Spūs dñi super me: p/pter quod vnxit me: euāge/lizare pauperibus misit me. Predicare captiuis remissio nē: et cecis visuz. Dimittere cōfractos in remissionē: pre/dicare anm̄ dñi acceptum: et diem retributionis. Et cum plicuisset librū: reddidit mi/nistro: et sedit. Et omniū in

sinagoga oculi erāt intendē tes in eum. Cepit aūt dicere ad illos: quia hodie impleta est hec scriptura in auribus vestris. Et omnes testimoniū illi dabant: ⁊ mirabātur in verbis gratie: que procedebāt de ore ipsius. ℟. Amē. Dicat pbr. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Lauda Alla. ℣. Laudate dn̄m in timpano et choro: laudate eum in cordis et organo. p̄. Alla. Sacrificiū. Edificauit noe altare dn̄o et sumpsit ex om̄i pecu de mūdo: et ex om̄i aue mūda et obtulit hostias ad altare: et immolauit et cremauit: et odoratus est dominus odorem suauitatis alleluya. ℣. Locutus est dominus ad noe dicens: egredere de archa tua tu et om̄is cognatio tua: et cuncta animantia que sunt apud te ex om̄i carne: tam in volucribus q̄z in bestijs vniuersis reptilib⁹ que erāt super terrā: crescite et multiplicamini super eā: et egressus est noe. p̄. Et immolauit. Missa.

Si credim⁹ fratres charissimi diuinū esse quod agim⁹: studiū affectūq3 placēdi hoībus om̄ibus modis respuam⁹. Offeramus deo si nō acceptabiles hostias: voces saltim patiētie lachrymosas. Nō debem⁹ hic quasi nullo reatu obnoxij impudentes assistere: sed velut in presentia metuēdi iudicis cū timore saltim diebus dn̄icis cōuenire. Ne idcirco deū latuisse que gerim⁹ suspicem⁹: qd̄ in presenti nō puniamur. cum ideo forsitan ad penas posteras differamur: qr momentanea emēdatione corrigi nō meremur. Si igitur filij sumus: dulciora nob̄ sint ℣bera paterna: q̄ mella. Si serui solliciti: panez dn̄icum nō debemus comedere ociosi. Hec nostrū singuli quiq3 prout vniuersitati congruit cogitātes: aut debem⁹ plangere si defecim⁹: aut de alijs sollicitudinē gerere: per gratiā dn̄i qua valem⁹. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹ dei. ⁊c. Alia

Deus sine prin oratio cipio q̄ fecisti eterna: principijs perpetua condidisti: sine conditione perpetuus: te fusis ex affectu mentis precibus imploram⁹. Ut cō

cessa nobis in presenti seculo venia: dignos misericordie eterne nos facias. illudqz nobis dum misereris indulgeas: vnde in nobis ꝓpter qđ semper miserearis inuenias. ℟. Amē. Post noīa. Oratio.

ATtēde deus op̄s deuotionē popl̄oꝝ fideliū: ⁊ propicius accipe hoc munus oblatū. Sit nobis oramus ita sanctoꝝ tuoꝝ cōmemoratio in suffragiū: vt eoꝝ meritis impetremus ⁊ remedia viuentiū: ⁊ requiem fideliū defunctoꝝ. ℟. Amen. Ad

DEus bo pacē Oratio. norū omniū copia: et sanctoꝝ indeficiēs charitas. presta nobis in bona voluntate concordiā: vt tua semꝑ pacifici sequamur: ⁊ faciam⁹ precepta. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnū ⁊ iustū est: vere equum et salutare est. nos tue pietati semper gratias agere op̄s deus: et oīum solēnitatū in tuo noīe mysteria celebrare: et offerre tibi hoc sacrificiū: qđ nulla possunt digne preconia conlaudare: ad offerēdū popl̄o facile. delectabile: ad sumēdū. Nō hic balatus ouiū: nō mugit⁹ bouū: nō volatiliū vox sub ictu mortis dolorē incurrit. Nō horror ē sanguinis: nō fastidij cruditas: sed tam mirabilis atqz stupenda est hostia: vt incruenta sit: cū viua sumat̄. Nā licet verū corpus edat̄: ⁊ sanguis manifestissimus hauriat̄: nullus tamen horror incutit̄: cū salus animaꝝ in spūali cibo ⁊ poculo ministrat̄. Benedictus em̄ dn̄s noster iesus xp̄s filius tuus: in noīe tuo veniēs: hec tibi sacrificia deferri mādauit. Cui⁹ nos precepta tenentes: ⁊ iussa meminimus: et gesta memoram⁹. Quem merito tecū ⁊ cū spūsctō laudant celestia pariter ac terrena: cherubin quoqz ac seraphin incessabili voce proclamāt: ita dicētes. ℟. Sanctus sctūs sctūs. Post sanct⁹ oro.

VEre sanctus: vere benedict⁹ dn̄s noster iesus xp̄s filius tu⁹. Ille patriarchaꝝ fides. ille plenitudo legis. ille vmbra veritat̄. ille predicatio prophetaꝝ. ille

aplorꝝ magister. ille oīm credentiū pater. Ille debiliū firmamentū. ille infirmātiū virtus. ille redēptio captiuorꝝ. ille hereditas redēptorꝝ. Ille viuentiū salus. ille morientiū vita. Qui sacrificādi nouā legez sacerdos dei verus instituit: hostiā se tibi placitā ⁊ ipse obtulit: ⁊ a nob̄ iussit offerri: xp̄s dn̄s ac redemptor eternus. Post pridie.

Vitā nostrā dn̄e vnigeniti tui mortē votiua ꝯfessione ꝓmerētes: in resurrectionē ei⁹ ⁊ ascēsionē in celis vita indubitata fatemur: vētuꝝ quoqz rursuz: ac pro meritis singulos iudicatuꝝ reatu licet trepidi: sz tua freti mīa prestolam⁹. Ob hoc ergo qm̄s famulātes: vt oblationē hanc spūs tui permixtione sāctifices: et corporis ac sanguinis dn̄i nr̄i iesu xp̄i plena transformatōe conformes. Vt hostia q̄ nos redēptos esse meminim⁹: mūdari a sordibus facinorꝝ mereamur. nec nos trāsfixos vulnere: a tua reprobes curatione. Medic⁹ em̄ es: egri sum⁹ Misericors es: nos miseri. Ergo qꝛ tibi nr̄a nō abscōdimus vulnera quib⁹ placari: sana nos sacrificio. ℟. Amen. Presta pater ingēite per vnigenitū tuū dn̄m nr̄m iesum xp̄m: ꝑ quē tu hec oīa nobis dona indignis seruis. ⁊c̄. Ad oro

Receptorꝝ nē dn̄icam. dn̄i memores fr̄es charissimi oratiōis dn̄ice verba dicturi: maiestatē ei⁹ deprecemur accliues: vt pctōꝝ misericorditer obliuiscēs: dono gr̄e sue corpora nr̄a cordaqz sanctificet. Quaten⁹ omniū criminū labe purgati: libera voce dicam⁹ e terris. Pater nr̄. Hūiliate vos bn̄dictioi. Dn̄s sit sꝑ vob̄cū. Bn̄dictio

O Mnipotentis dei nr̄i benedictōib⁹ repleamini: cuius estis sunguine precioso redēpti. ℟. Amē. Eius vos indeficiēs gr̄a repleat: cuius ineffabilis plasmauit potētia. ℟. Amen. Et quibus in hoc mūdo prestitit cōditionē nascēdi: ī regno eterno tribuat māsionē sine fine viuēdi. ℟. Amē. Per misericordiā ipsi⁹ dei nostri: qui viuit

⁊ om̄ia regit in secl̄a secl̄oꝝ. ℟. Amē. Dñs sit semꝑ vobis cū. ℟. Et cū. Post com̄ oro. Refecti xp̄i corpore. Require in primo dñico post octauas epiphanie. fol. LXVII.

¶ In tertio dñico post octauas epiphanie dñi ad missaꝫ Officium et oratio. vt in primo dñico post oct. epiphanie. fo. LXIIII. Lcō libri esaye prophete. LXVI. ℟ Deo gr̄as

Hec dicit dñs. Celum sedes mea est: ⁊ terra scabellū pedū meoꝝ. Que ista domꝰ quā edificabitis mihi: ⁊ quis iste locus q̄etis mee? Om̄ia hec manꝰ mea fecit: ⁊ facta sunt vniuersa ista dicit dñs. Ad quē aūt respiciā nisi ad pauperculū ⁊ contritū spiritu: ⁊ trementē sermones meos. Qui immolat bouem: quasi qui interficiat virū. Qui mactat pecus: quasi qui excerebret canē. Qui offert oblationē: quasi qui sanguinē suillū offerat. Qui recordatur thuris: quasi q̄ benedicat idolo. Hec om̄ia elegerūt in vijs suis: ⁊ in abbominatōibus suis aīa eoꝝ delectata est. Vnde et ego eligam illusiones eorū: et que timebant adducā eis. Quia vocaui: et nō erat qui respōderet. Locutus suꝫ: et nō audierūt. Fecerūtqꝫ malum in oculis meis: ⁊ que nolui elegerūt. Audite verbū domini: qui tremitis ad verbum eius. Dixerūt fratres vestri odientes vos: ⁊ abijcientes propter nomen meū. Glorificetur dñs et videbimus in leticia vestra: ipsi autem confundētur. Letamini cum hierusalem: ⁊ exultate in ea oēs qui diligitis eam. Gaudete cum ea in gaudio vniuersi q̄ lugetis super eam: vt suggatis et repleamini ab vbere consolationis eius. Vt mulgeatis: et delicijs affluatis: ab oīmoda gloria eiꝰ. Quia hec dicit dominꝰ. Ecce ego declinabo super eā quasi fluuiū pacis: et quasi torrentez inundantē gloriam gentiū: quam suggetis. Ad vbera portabimini: et super genua blandietur vobis. Quomodo si cui mater blandiatur: ita ego cōsolabor vos: et in

hierusalem consolabimini. Videbitis: et gaudebit cor vestrum: & ossa vestra quasi herba germinabũt. ℟. Amẽ. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ spũ. Psallẽdo. ADiutor meus esto dñe ne derelinqs me: et ne despicias me desalutaris meus. ℣. Quoniã pater meus et mater mea derelinquerũt me: dominus autẽ assumpsit me. ℣. Et ne despicias. Sequẽtia epistole pauli apostoli ad romanos. ℟. Deo grãs.

FRatres. Huma ca. VI. num dico propter infirmitatẽ carnis vestre. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immũdicie: & iniquitati ad iniquitatem: Ita et nunc exhibete mẽbra vestra seruire iusticie in sanctificationẽ. Cum enim serui esse tis peccati: liberi eratis iusticie. Quem enim fructũ habuistis tunc in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. Nunc vero liberati a peccato: serui autez facti deo: habetis fructũ vestrum in sanctificationẽ: finem vero vitam eternã. Stipẽdia enim peccati mors. Gratia autem dei: vita eterna. In christo iesu dño nostro. ℟. Amẽ. Lectio sancti euãgelij scõm lucam. ca. XI. ℟. Deo gratias.

IN illo in tempore: dñs noster iesus christus loquebatur discipulis suis & turbis dicens. Generatio hec generatio nequa est. Signum querit: & signũ nõ dabitur illi: nisi signũ Jone pphete. Naz sicut Jonas fuit signũ ninivitis: ita erit et filius hominis generationi isti. Regina austri surget in iudicio cum viris generatõis huius: & condemnabit illos: quia venit a finibus terre audire sapientiam salomonis: & ecce plusquã salomon hic. Viri niniuite surgent in iudicio cum generatione hac: & condemnabũt illã: quia penitentiaz egerũt a pdicatione Jone: et ecce pluscã Jonas hic. Nemo lucernã accendit: & in abscoso ponit: neqz sub modio: sz sup cãdelabrũ: vt q̃ ingrediunt videant lumẽ. Lucerna corpis tui est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex: totũ

corpus tuũ lucidum erit. Si autẽ neq̃ fuerit: etiã corpus tuum tenebrosuz erit. Vide ergo ne lumẽ qđ in te est: tenebre sint. Si ergo corpus tuũ totum lucidũ erit: nõ habẽs aliq̃ partẽ tenebrarũ: erit lucidũ totũ: ⁊ sicut lucerna fulgoris illũinabit̃. Hec cũ loqueret̃: rogauit illũ quidam phariseus: vt prãderet apđ se. Et ingressus recubuit. Phariseus aũt cepit intra se reputãs dicere: quare non baptizat⁹ esset ante prandiũ? Et ait dñs ad eũ. Nunc vos pharisei: qđ deforis est calicis ⁊ parapsidis ⁊ catini mũdatis: qđ aũt int⁹ est vestrũ: plenũ est rapina et iniquitate. Stulte: nõne qui fecit qđ deforis est: etiã id qđ deint⁹ est fecit? Verũtamẽ qđ sup̄est: date elemosynã. Et hec om̃ia mũda sunt vobis. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda Alla. ℣. Laudabo nomẽ dei mei cũ cãtico: magnificabo eũ in laude. p̃. alla. Sacrificiũ. Edificauit abraã altare in locũ quẽ ostẽderat ei deus: et obtulit sup̄ illud ysaac filiũ suũ: et eleuans oculos vidit post tergũ arietẽ quem accepit: et obtulit holocaustuz ꝓ filio alla. ℣. Dixit dñs ad abraham: tolle filiũ tuũ vnigenitũ quẽ diligis isaac: et vade in terrã visiõis: et offeres mihi illud holocaustũ super vnũ montiũ quẽ ostendero tibi. tũc abraã consurgens concidit ligna ĩ holocaustũ: et abijt ad locũ quẽ ostenderat ei de⁹. p̃. Et

Ad obti Missa. eleuãs. Anendam dñi mĩam fratres charissimi: tota mentis nostre dirigat̃ oratio: ⁊ vnite volũtat̃ societate: vel votis: ad deũ a quo audiri cupimus exclamem⁹. vt ecclesia sua sãcta catholica vtilitatũ nostraꝝ mater atqz v̄tutũ: ita omniũ desideria in suo amore cõtineat: vt om̃ib⁹ bene desiderata dispẽset. Sit confessione vna: dilatiõe numerosa. singularis sacramẽto: nõ loco. Diffusa sit: non diuisa. Sit in sacerdotibus gl̃iosa: in doctorib⁹ circũspecta. in fratrnitate pacifica: in ministris sancta: in ministerijs inlibata. In virginib⁹ incorrupta: ĩ viduis fructuosa

In credētibus fecūda. in gē
tib⁹ libera. in languētib⁹ me
dicina. in penitētibus abso⁊
luta. in enarrātibus clemēs.
in egētib⁹ diues. In paupe⁊
ribus humilis. in diuitib⁹ li⁊
beralis. Sicq; bonis oībus
repleaf: vt in nobis potens
facta pro nobis: et redimat
quos requirit: et custodiat
quos redemit. ℟. Amē. Alia

DEus cuius ineffabilis
est clementia: profun⁊
da pietas. infinita mi⁊ratio.
inestimabilis magnitudo. q̄
irasceris: vt corrigas. casti⁊
gas: vt reuoces. corripis: vt
emēdes. inuitas: vt diligas.
flagellas: vt parcas. Preces
populi tui libēter amplecte⁊
re: ⁊ ꝓpicius intuere. Et qm̄
quid mereamur: vel quid pa
timur agnoscis: per te nobis
tribue q̄ rogaris. Vt ab oī
bus tentatōibus inimici qui
bus aduersus animā nostrā
illius sine cessatione grassaf
inuidia: virtutis tue dextera
liberati: in regnū tuū merea
mur admitti. ℟. Amen. Post

ADesto dñe sup⁊ plicibus tuis: et famu⁊
lor⁊ tuor⁊ oblatōibus presen
tiā tue virtut̄ interfere. nul⁊
li⁹ sit vacua postulatio: nul⁊
lius sit irritū votum. Vt q̄
singuli obtulerūt ad nomis
tui honorē: cunctis viuētib⁹
ꝓficiat ad salutē: ⁊ defunctis
oīnibus fidelibus prestef ad
requiē. ℟. Amē. Ad pacem.

ADesto deus pater oīni
potēs precibus nr̄is:
et plenitudinē nobis tribue
charitatis et pacis. Vt oēs
nos qui de miscōia tua con⁊
fidimus: in spe semper ⁊ cha
ritate sine fine viuam⁹. Amē

OIgnū et iu⁊ Inlatio.
stū est eterne oīpotēs
deus: nos te semper lauda⁊
re: tibiq; quātas possim⁹ in⁊
desinēter gratias agere. qui
cum vnigēito filio tuo dño
nostro ⁊ spūsctō vnus es de
us: in personar trinitate: et
trin⁹es in vnitate substātie.
Qd̄ em̄ de glia tua reuelan⁊
te te credim⁹: hoc de filio tuo
dño nr̄o ihesu xp̄o: hoc etiam
de spū sco sine vlla discretōe
sentim⁹. Vt i ꝓfessione vere
sēpiterneq; deitat̄: ⁊ psonis
ꝓprietas: ⁊ in maiestate vni

tas: et ĩ deitate adoret̃ equalitas. Per te em̃ vnũ verũq3 deũ constãtia3 fides accipit: per te virtutẽ sũmit infirmitas. Et quicquid est in persecutionibus seuũ: quicq̃d in morte terribile: nominis tui facis confessione feliciter superare. Vnde merito tibi omnes angeli et archãgeli ꝓclamare non cessant: ita dicẽtes. Chor⁹. Sãct⁹ sctũs sctũs.

Vere san Post sanct⁹. ctus es dñe: ⁊ sanctorũ omniũ sanctitate preclarior. quem celestiũ ⁊ terrestriũ creatura suũ dñm confitet̃ ⁊ laudat. Tu em̃ es ꝓpitiatio peccatoꝝ et omniũ fideliũ. ꝑ christũ dñm ac redẽptorem eternũ. Post pridie Oratio.

Sanctifica domine oblate hostie munus: et votis fideliũ adesto propitius. Vt et que offeruntur acceptes: et offerẽtes propitiatus sanctifices. ℟. Amen. Ad ora

Deum tionẽ dñicam. vite nostre auctorem fratres charissimi: et creatorem rerũ omniũ dñm agnoscẽtes: pietatẽ ei⁹ supplici cõfessione: ac sedula obsecratione poscamus: vt ⁊ peccatis nostris clemẽter ignoscat: ⁊ ex toto cordis affectu semꝑ clamare nos faciat: ita dicẽtes. Pater noster q̃ es in cel. ℟. Amen. Dicat pb̃r Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semꝑ vob̃cũ. ℟. Et cũ spũ tuo

Benedictio Bñdictio. vos dñi comitet̃ vbiq3: sibiq3 vos semꝑ faciat adherere. ℟. Amẽ. Ipse vos benedictione sua saluificet: qui dignatus est plasmare potẽter. ℟. amẽ. Atq3 ita vos prestet fideliter viuere: vt sctõꝝ oĩum efficiat coheredes. ℟. Amẽ. Per miscd̃iam ipsi⁹ dei nostri: qui est benedictus et viuit ⁊ oĩa regit in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Chorus Gustate et videte. Post cõm.

Gustãtes dñe suauitatẽ dulcedinis plenitudinẽ qm̃s: vt sit nob̃ hec in remissionẽ peccatoꝝ et sanitatẽ mentiũ. ℟. Amẽ. Per misericordiã tuã deus nr̃: qui es benedictus ⁊ viuis ⁊ oĩa regis in secula secl̃oꝝ. ℟. Amẽ.

Dñs sit semp vobiscū. ℣. Et cū spū. Dicat pbr. In nomie dñi nostri iesu xpi pficiamus cum pace. ℟. Deo gratias.

¶ In q̄rto dñico post oct'. epiphanie dñi ad missam officiū ⁊ ofo vt in primo dñico. fo. LXIIII. Lectio libri hieremie pphete. ℟. Deo gr̄as.

Ecce dies veniunt dicit dñs: ⁊ feriam domui israel: et domui iuda fedus nouū. Nō scd̄m pactū qd̄ pepigi cū patrib⁹ vestris in die qua apprehēdi manuz eorū: vt ducerē eos de terra egypti. Pactū siue testamentū qd̄ irritum fecerūt: ⁊ ego dñatus sum eoꝝ dicit dñs. Sed hoc erit pactū qd̄ feriā cum domo israel. Post dies illos dicit dñs: dabo legem meaz in visceribus eoꝝ: ⁊ in corda eorū adscribam eam. Et ero eis in deū: ⁊ ipsi erūt mihi in populū. Et nō docebit vltra vir proximū suū: et vir fratrē suū: dicens cognosce dñm. Om̄es em̄ cognoscēt me: a minimo eoꝝ vsqz ad maximū ait dñs. Quia ꝓpiciabor iniquitati eorum: ⁊ peccati eoꝝ non ero memor amplius. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Psallēdo. Ubi sunt misericordie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua. ℣. Quoniam dixisti dñe ineternū misericordia edificabit̄ in celis: preparabitur veritas tua: disposuisti testamētum electis tuis. p̄. Sicut iurasti. Dicat pbr. Silētiū facite. Sequētia epistole pauli apostoli ad romanos. Eca. VII. ℟. Deo gratias.

Frēs. Scim⁹ q̄ lex spūalis est: ego āt carnalis suz venūdat⁹ sub pctō. qd̄ em̄ operor: nō intelligo. Nō em̄ qd̄ volo hoc ago: sz hoc illd̄ qd̄ odi facio. Si aūt qd̄ nolo illud facio: ꝯsentio legi qm̄ bona est. Nunc aūt iam nō ego operor illd̄: sz qd̄ habitat in me pctm̄. Scio em̄ qr nō habitat in me: hoc est in carne mea bonū. Nā velle adiacet mihi: pficere aūt bonū nō inuēio. Nō em̄ qd̄ volo hoc facio: sz qd̄ nolo malū hoc ago Si āt qd̄ nolo illud facio: nō ego operor illud: sed qd̄ habitat in me peccatū. Inuēio

autē legē volenti mihi face re bonū: quoniā mihi malū adiacet. Condelector eñ legi dei scd̄z interiorē hoīem. Video autē alteram legē in mēbris meis repugnantē legi mentis mee: ⁊ captiuantē me in lege peccati: que est in membris meis. Infelix ego homo: quis me liberabit de corpore mortis huius? Gratia dei vita et pax: per iesum christū dominū nostrum. ℟. Amē. Lectio sancti euāgelij ſm lucaz. XII. ℟. Glia tibi dñe.

Illo in tp̄re: dñs noster iesus christus loquebat̄ discipulis suis dicēs. Om̄is qui dixit verbū suum in filiū hominis: remittet̄ illi. Ei autem qui spūmsctūm blasphemauerit: nō remittet̄ ei. Cū autē induxerint vos in sinagogas ad magistratus ⁊ ad potestates: nolite solliciti esse qualiter: aut quid respondeatis: aut q̄d dicatis. Spiritus eñ sanct⁹ docebit vos in ipsa hora que oporteat dicere. Ait autē homo de turba. Magister: dic fratri meo vt diuidat mecū hereditatē. At ille dixit ei. O homo q̄s me constituit iudicē aut diuisorez super vos? Dixitqz ad illos. Videte ⁊ cauete ob oī auaricia: quia nō in abundātia cuiusq̄ vita eius est: ⁊ his que possidet. Dixit aūt similitudinē ad illos dicens. Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: ⁊ cogitabat intra se dicēs. Quid faciā q̄ nō habeo: quo congregē fructus meos? Et dixit. Hoc faciā. Destruā horrea mea et maiora faciā: ⁊ illuc cōgregabo om̄ia que nata sunt mihi et bona mea: et dicā anime mee. Anima habes multa bona reposita in ānos plurimos. Requiesce: comede: bibe: ⁊ epulare. Dixit aūt illi de⁹. Stulte: hac nocte aīam tuā repetet a te: que autē parasti cuius erūt? Sic est: qui sibi thesaurizat: ⁊ nō est in deo diues. Dixitqz ad discipulos suos. Ideo dico vob̄: nolite solliciti esse anime q̄d manducetis: neqz corpori q̄d vestiamini. Anima plus est q̄ esca: ⁊ corpus q̄ vestimentum. Considerate

coruos quia non seminant: neq3 metũt: quib9 nõ est cellarium neq3 horreũ: & deꝰ pascit illos: quãto magis vos plures estis illis? Quis autẽ vestrũ cogitãdo potest adijcere ad staturã suã cubitum vnũ? Si ergo neq3 qõ minimus est potestis: quid de ceteris solliciti estis? Cõsiderate lilia quomodo crescũt neq3 laborant: neq3 nent. Dico aũt vobis quia nec salomon in oñi gloria sua vestiebatur sicut vnũ ex istis. Si aũt fenũ qõ hodie i agro est & cras in clibanũ mittit: deꝰ sic vestit: quãtomagis vos pusilli fidei. Et vos nolite querere quid manducetis aut q̃d bibatis & nolite insublime tolli. Hec eñ oia gẽtes mũdi querũt. Pater aũt vester scit qñ his indigetis. Verũtamen querite primũ regnũ dei & iustitiã eius & hec oñia adijcientur vobis. ℟. Amẽ. Dicat pbr. Dñs sit semp vob. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Firmetur manꝰ tua deus et exaltetur dextera tua. p̃ Alla. Sacrificiũ edificauit moyses altare dño offerens sup illud holocaustomata: et inferẽs victimas fecit sacrificium matutinũ in odorẽ suauitatis dño deo In cõspectu filioꝝ israel alla. ℣. Locutus est dominus ad moysen dicens ascẽde ad me in montẽ sina: stabis super cacumen eiꝰ. audiens moyses ascẽdit in mõtez vbi cõstituit ei deus et descendit ad eũ dñs in nube et adstitit ante faciẽ eiꝰ. vidẽs moyses procidẽs adorauit dicẽs: obsecro dñe dimitte peccata populi tui et ait ad eũ dñs: faciã scõm verbũ tuũ. p̃. In cõspe. Missa.

Accedẽtes ad dñi mysteriuz fratres charissimi: debemus deferre ad publicum crimina: si ad iudiciũ nolumus sustinere tormẽta Debemꝰ hominibꝰ humiliari: si volumꝰ coram angelis gloriari. Debemꝰ lugere in seculo: si volumꝰ regnare cũ xp̃o. Debemus honorẽ temporalez spernere: si volumꝰ sempiternã gloriã obtinere Non nobis hec verbis sunt querẽda: sed meritis: non labijs pronũcianda: sed lachrimis. Non vestiũ agẽda abiectione: sed mentiũ nõ sola

crinium nuditate: sed crimi-
nuz. In regionis ꝓfessione
testimoniũ habeat habitus
nõ prouẽtus. Nõ ouiũ vel-
leribus lupoꝝ est occultan-
da rapacitas: quo simulata
innocẽtia credulũ calcat: eui
scerat. Non cãdidis parieti
bus fetidi cadaueris est ve-
stienda corruptio: quo mẽti
ta species admirantẽ dũ ex-
teriori nitore ꝓuocat: interi
ore parte corrũpat. Nõ pra-
ui mellis crate fellis claudẽ-
da ꝑnicies: quo fucate suaui
tatis illecebra: dũ gustantẽ
insidioso sapore blanditur:
amicitia labioꝝ amaritudo
sit viscerũ. Timeamꝰ deũ oc
cultũ in cõscientia testem: ⁊
publicũ in examinatione cẽ-
sorẽ. Nõ ille querit ꝓ igno-
rantia: sed pro miscdia confi
tentez. Et qui potest in oc-
culto scelere habere noticiã
nõ vult in ꝓdito ꝓferre vin-
dictam. Sic sic absoluet pie
tas humiles: ⁊ punit seueri-
tas cõtumaces. ℟ Amẽ. Per
miscdiam ipsiꝰ dei nr̃i qui vi
uit ⁊ om̃ia regit in secula se
culoꝝ. ℟. Amen. Alia oratio

Portamꝰ dñe onera ini
quitatũ nostrarũ dura
ceruice vultu dimisso: corde
cõtrito. ⁊ vix tandẽ in supli-
cio nr̃o didicimꝰ penitere: q̃
reatuz nostrũ nolebamꝰ an
te cognoscere. Sed tu dñe
qui mãsuetas fecisti inuiua-
rio feras ⁊ refrigerasti in for
nace medio flãmas: Alleua
manũ tuã in adiutoriũ nr̃m
⁊ tutissimũ nobis presta de-
fensionis tue in afflictione
suffragiũ. Ut quos pecca-
toꝝ põdus inclinat: miscdie
tue virtus attollat. Et qm̃
ꝓpter peccata nr̃a ad terraz
corruimꝰ: per ineffabilẽ bo-
nitatẽ tuã mis̃icorditer sub
leuemur. Ut quos diuersa-
ruz iniquitatũ arguũt actio
nes: indulgẽtia pietatis tue
faciat innocẽtes. ℟. Amen.
Per miscdiam tuaz deus nr̃
qui in tuo cõspectu sanctoꝝ

O Mp̃s Post noĩa or̃o.
eterne deꝰ qui nos ad
eternã vitam cõfessione tui
nominis ⁊ sacramẽto baptis
matis clemẽter inuitas: vo-
tis nr̃is q̃s presentiã tue vir
tutis intersere: ⁊ offerentiũ

munera dignanter intende. Vt ⁊ his sanctificatiõis gratiaz: ⁊ defunctis fidelibꝰ tribuas requiẽ sempiternã. ℟. Amẽ. Ad pacẽ oratio.

DEus pacis cõditor ⁊ charitatꝭ indiuidue attributor: ꝑsta qs ops fideles vinculo charitatis astringi: vt pacifici pacis ꝓseuerantiã teneant: ⁊ discordes dono misericordie tue ad charitatem sese ꝙuertant. ℟. Amẽ. Quia tu es ver pax nr̃a. Inlatio.

DIgnũ ⁊ iustũ est nos tibi semp gr̃as agere dñe scẽ pater eterne ops deus ꝑ ieſuz xp̃m filiũ tuũ dñm nr̃m qui tecũ in origine mũdi ⁊ cũ spũ sctõ mũdo ꝓbuit lucẽ. Extendit celũ virtute: fundauit aridã sapiẽtia: diuisit aquas i itellectu: simulqz in eis vniuersa creauit. Extremo hominẽ ad ymaginis ⁊ silitudinis sue formã ꝓstituens: spiraculo vite rationalis animauit. Et nũc dñe tu es hũani generis cõditor ⁊ omniũ in te credẽtiuz i assumpto hoie sanguinis effusione redẽptor. Te metuũt potestates: tibiqz oẽs famulanꝭ virtutes. Te duodenꝰ senũ chorꝰ ordo te etiã cõlaudat ineffabilis angelorꝝ: ac multiplex legio. Tibi cherubin ac seraphin senaruz volatus stridore alaruz: eterne laudis trigemina ꝓcinẽtes incessanti voce canticũ laudis exsoluũt: ita dicẽtes. ℟. Sãctus scũs scũs. Post sanctꝰ

VEre sanctꝰ vere glorioſus es dñe deꝰ nr̃. Te in celestibꝰ spũalia: te in terrenis hũana veneranꝭ. Et duz in supnis maiestas glie tue attollit: in imis potẽtia virtutꝭ augeꝭ. Hic ꝓferunꝭ obsequia mẽtiũ: illic gaudia relaxanꝭ aiarum. Xp̃m igiꝭ rogemꝰ auctorẽ: quẽ scimꝰ nobis celebrandus esse post mortẽ. Ip̃m dñm ac redemptorez eternũ. Post pridie.

HAbemus quidez dñe relictũ a te viaticũ: sed ꝓmissum nr̃i desiderij expectamꝰ effectũ. Et q̃ corpus tuũ illud accepimꝰ ad edendus: in quo es humiliatꝰ in terra: illud concupiscimꝰ ad videndũ: in quo es exaltatꝰ

in gl'ia. Nunc em̄ videm⁹ in speculo ⁊ enigmate: tūc aūt facie ad faciē tuā licebit gloriā ꝯtueri. Vbi nemo cibuz req̄ret: q̄a nullus esuriet Nemo peregrinū suscipiet quia oēs in patria sua viuēt. Nemo visitabit egrotum: vbi eterne salutis ꝑmanebit hereditas. Nemo operiet nuduz: quia oēs luce perpetua vestient̄. Nemo mortuū sepeliet: vbi oēs sine termīo viuēt. Sed tu dn̄e hic ista q̄ a nob̄ sunt ꝑcipiēda sctīfica: vt hec sumētes ad p̄mia peruenire mereamur eterna. ℟. Amē. dicat pb̄r Te p̄stāte scē dn̄e: per quē tu hec oīa nob̄ īdignis seruis tuis valde bona creas. Ad or̄onez dn̄icā.

Pietatē dei p̄ris poscam⁹ fr̄es charissimi: vt p̄stet nobis indignis seruis suis corpus hoc dn̄i nr̄i iesu xp̄i filij sui ad remediuz anime nostre percipere hūc sacro sanctum sanguinē ei⁹ sine vllo cōsciētie reatu bibere. Quaten⁹ requiescente in cordib⁹ nr̄is sue pietatis dilectione: or̄onez quā apl'os suos docere dignatus est: sic dicere mereamur e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vob̄ ℟. Et cū. Bn̄o.

Omp̄s dn̄s peccatoruz vestroꝝ maculas purget: ⁊ sua vos bn̄dictiōe sanctificet. ℟. amē. Repleat vos dn̄s spūaliuz dono virtutū: ⁊ ꝑseuerare faciat in bonis ꝓpositum vestruz. ℟. Amen. Sicq; humilitatē vr̄az dn̄s dignanter acceptet: vt sue vos pietatis remuneratiōe locupletet. ℟. Amen. Per misericordiā ip̄i⁹ dei nr̄i. Dn̄s sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū. hic dicat chor⁹ Gustate et vi. Post cō. or̄o. vt in dn̄ico p̄terito.

¶ In quinto dn̄ico post octauas epiphanie. Ad missaz officiū ⁊ or̄o. vt in p̄rio dn̄ico. fo. LXIIII. Lcō hieremie ꝓphe. ℟. Deo gr̄as. ca. XXXI

Audite verbū dn̄i gentes ⁊ annūciate ī insulis q̄ ꝓcul sunt: ⁊ dicite. Qui dispersit israel: cōgregauit eū ⁊ custodiuit euz sicut pastor gregē suū. Redimet em̄ dn̄s iacob ⁊ liberabit eum

de manu potentioris. ⁊ ve-
niēt ⁊ laudabūt in mōte syō.
Et ꝯfluent ad bona dñi sup
frumēto: ⁊ vino: ⁊ oleo: ⁊ fe
tu pecudū ⁊ armētoꝝ. Erit-
qꝫ aīa eoꝝ quasi hortꝰ irri-
guus. ⁊ vltra non esurient.
Tūc letabit̄ virgo in choro
iuuenes: ⁊ senes simul. Et
cōuertaꝫ lutū eoꝝ in gaudiū
⁊ cōsolabor eos: ⁊ letifica-
bo a dolore suo. Et inebria-
bo aīas sacerdotū pinguedi
ne: ⁊ ppl̄us meꝰ bonis meis
implebit̄. ait dñs omp̄s. ℟.
Amē. dicat pb̄r. Dñs sit sem-
per vob̄. Et cū. Psallendo.
Adiutor meus es tu dñe suscipe
me scd̄m verbū tuū. ne ꝯfundas
me ab expectatione mea deꝰ me-
us. ℣. Recedāt a me maligni: et
p̄scrutabor mādata dei mei. ad-
iuua me: et saluus ero. p̄. Ne cō-
fundas me. dicat pb̄r Silētiū
facite. Sequētia epl̄e pauli
ad roma. ℟. ideo gr̄as ca. VIII

Fratres. Deus filiū suū
mittens in similitudi-
neꝫ carnis peccati. ⁊ ꝓpter
peccatū dānauit peccatū in
carne: vt iustificatio legis ī-
pleret̄ in nobis qui non ꝑm
carnē ambulamꝰ: sed ꝑm spi
ritū. Qui em̄ ꝑm carnē sunt:
q̄ carnis sunt sapiunt: qui ve
ro ꝑm spūm: q̄ sunt spūs sen-
tiunt. Nā prudentia carnis
mors est. Prudētia aūt spūs
vita ⁊ pax. Quoniā sapien-
tia carnis inimica est in deū.
Legi aūt dei nō subijcit̄. nec
em̄ potest. Qui aūt in carne
sunt deo placere nō possunt
Vos aūt in carne nō estis:
sed in spū: si tamen spūs dei
habitat in vob̄. Si quis aūt
spūꝫ xp̄i nō habet: hic nō est
eiꝰ. Si aūt xp̄s in vobis est:
corpus quidem mortuū est
ꝓpter peccatū: Spūs vero
viuit ꝓpter iustificationeꝫ.
Qd̄ si spūs eius qui suscita-
uit iesuꝫ a mortuis habitat ī
vobis: qui suscitauit iesum
xp̄m a mortuis: viuificabit
et mortalia corpora vestra
ꝓpter inhabitantē spūm eiꝰ
in vobis. ℟. amē. Lcō sci euā

Igelij ꝑm lucaꝫ. cap̄. XII.
Illo in tp̄e. dñs nr̄ iesus
xp̄s loquebat̄ discipl̄is suis
⁊ turbis dicēs. Cū videritis
nubē orientē ab occasu: sta-
tim dicitis nimbus venit ⁊

ita fit. Et cū austrū flantē videritis: dicitis quia estꝰ erit et fiet. Ypocrite faciez celi et terre nostis pbare: hoc aūt tēpus quomodo nō pbatꝫ. q̄d aūt ex vob nō iudicatis qō iustū est? Cum aūt vadis cū aduersario tuo ad principez i via: da operā libari ab illo: ne forte tradat te ad iudicē et iudex tradat te exactori et exactor mittat te i carcerez. Dico tibi nō inde exies: donec etiā nouissimū minutum reddas. ¶ Aderant aūt quidaz in ipso tpe nūciātes illi de galileis: quoz sanguinez pilatꝰ miscuit cuz sacrificijs eoz. Et rndēs dixit illis Putatis qō hi galilei pre oībus galileis pctōres fuerūt: quia talia passi sunt? Nō. Dico vob nisi penitētiā habueritis: oēs simul pibitis: sicut illi decez et octo supra quos cecidit turris in siloam: et occidit eos. Putatis q̄a et ipsi debitores fuerūt pter oēs hoies habitātes in hierlm? Ideo dico vob: sed si nō penitentiā egeritis: oēs simul peribitis. Dicebāt aūt banc

c. xiii

silitudinē. Arborē fici habebat q̄dā plantatā i vinea sua et venit querēs fructum in illa et nō inuenit. Dixit aūt ad cultorē vinee. Ecce anni tres sunt ex quo venio querens fructuz in ficulnea hac: et nō iuenio. Succide ergo illā: vt quid etiā terrā occupat? At ille rndens dixit illi. Dñe dimitte illā et hoc āno: vsqz dū fodiā circa illa: et mittam stercora: siquidē fecerit fructū: sin aūt in futuro succido eam. Erat aūt docēs in synagoga eoꝝ sabbatis. Et ecce mulier q̄ habebat spūm infirmitatis annos decez et octo: et erat iclinata nec omnino poterat sursuz respicere. Quā cū vidisset ihesus: vocauit ad se et ait illi. Mulier dimissa es ab infirmitate tua. et imposuit illi manꝰ: et pfestim erecta est et glificabat deū. Rndens aūt archisynagogus indignās q̄a sabbato curasset iesꝰ. dicebat turbe sex dies sunt i quibꝰ oportet opari in his ergo venite et curamini: et nō in die sabbati. Rndit aūt ad illū dñs et

dixit. Ypocrite vnuſquiſq; vr̃m ſabbato nõ ſoluet bouem ſuũ aut aſinum a p̃ſepio & ducit adaquare: hãc aũt filiã abrahe quã alligauit ſathanas: ecce decẽ & octo annis nõ oportuit: ſolui a vinculo iſto die ſabbati. Et cũ hec diceret erubeſcebãt oẽs aduerſarij ei⁹ & oĩis ppl'us gaudebat in vniuerſis q̃ gl'iose fiebãt ab eo. ℟. Amẽ. Dicat pb'r. Dñs ſit ſemp vob'. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Dñe exaudi or̃ones nr̃am. et clamor nr̃ ad te pueniat. p̃. Alla. Sacrificiũ. Deprecat⁹ eſt ppl's faciẽ dei et exaudiuit illũ dñs et dedit eis ſalutez. Et immolauit ſacerdos holocauſtũ matutinũ in odorem ſuauitat⁹. alla. ℣. Orauit ezechias in ꝓſpectu dñi dicens: dñe de⁹ qui ſedes ſuper cherubin inclina aurẽ tuã et audi: aperi oculos tuos et vide: et ſalua nos de manu mortis: vt ſciãt oĩa regna terre quia tu es dñs p̃. Et immolauit

ROgaturi deũ Miſſa. ſecretor oĩus ꝓditorẽ frẽs chariſſimi: hoc primus rogem⁹: vt det affectũ quo eũ vehemẽter orem⁹: & munera placitura offeramus. Ne nob' pfunctorie & nõ veraciter ſupplicãtibus: extra hoc ſit anim⁹ qõ oram⁹. Ne intus ſcĩ deſiderij virtute vacui: foriſ eloquij vanitate cõſpicui. Credam⁹ ſufficere honeſtas p̃ces: etiã ſi habeam⁹ improbas voluntates. Det quoq; hoc ipũm religionis veritate plenũ eſſe: qõ dirimus: ne ſtudio humane laudis inlecti: aliud mẽte: quaz voce ꝓferam⁹: capiam⁹. Et labia cordis officio deſtituta: inutilẽ reddãt velud cimbala ſonitũ: aut eramẽta tinnitũ. Sed illũ nobis amorẽ ſuũ celeſtis pietas dignet̃ infundere: q̃ totã ꝓſciẽtiaz linguãq; poſſideat. Qui oĩonez cogitatione nõ deſerat: q̃ aliud quã qõ ſignificat: nõ requirat. Pro qua nr̃a ꝓfeſſio talis ante deũ ſtudeat fieri: qualis iter boies vult videri. ℟. Amen. Alia oratio.

EXaudi nos dñe de⁹ nr̃: & humane iniquitatis oblit⁹: diuine ſoli⁹ miſcõie recordare. Exaudi q̃s: dũ peccare nos pateris: duz emen-

dare nos p̄cipis: dū rogare
p̄mittis. Dū paciētia reddi-
tū querēde correctiōis expe-
ctat: dū iusticia metū future
discussionis insinuat: duz mi
sericordia locum euadende
mortis ostētat. Inuenient
ante oculos tuos sacrificia
nostra gr̄az: peccata veniā.
vulnera medicinaz. Suspi-
ria pietatē. flagella ꝯsolatio
nem. lamēta tēperiē. tēpora
quietē. Officia dignitatem:
vota mercedē. Mereat̄ pe-
ticio effectū: ꝯtricio solaciū:
ꝯsecracio sacramētuz. Obla
tio sctificatione pinguescat.
trepidatio securitate disce-
dat. bn̄dictio salubritate ꝓfi
ciat. vt ī oīb⁹ multiplici pie-
tatis tue gr̄a redūdante eri-
gas plebē: dū letificas sacer
dotē. ℟. amē. Post noīa or̄o

OBlationez familie tue
sereno q̄s dn̄e vultu di
gnare respicere: ⁊ petitiōib⁹
eoꝝ faue clemēter. vt dono
tue clemētie p̄muniti: ⁊ vi-
uis mereant̄ īpetrare p̄sent⁹
vite suffragia: ⁊ defunct⁹ oī-
bus fidelib⁹ req̄es p̄stet̄ eter
na. ℟. Amē. Ad pacē. Or̄o.

DEus qui vnanimita-
tem amplecteris: ⁊ in
corde pacifico requiescis: da
q̄s purā oīb⁹ pacē. da cūctis
fidelib⁹ mutuā charitatem.
Tribue fidelia oscula: since-
ra cōloquia. vt nec publicis
quicq̄ inimicicijs liceat: nec
secretis. Atq; odisse nesciat
fratrē: qui te suū cepit ama-
re factorē. ℟. Amē. Quia tu

Des vera pax. Inlatio.
Ignū ⁊ iustū est op̄s
de⁹: nos tibi gr̄as agere per
iesuz xp̄m filiū tuū dn̄m no-
strū. Qui hō fact⁹ qd̄ homo
deliquerat: amputauit. ⁊ in
deitate paterna indemuta-
bilis mansit. Qui nouissim⁹
adā effect⁹ in spū viuificauit
quos adā prim⁹ mortificaue
rat dānatōe peccati. Deniq;
⁊ per obediētiā eterno deo
nos recōciliauit: ⁊ patri: q̄s
a ꝯsortio beatitudinis trās-
gresio terreni remouerat ge
nitoris: atq; illo singulari re
medio īcarnatiōis sue passi-
onisq; sanguine innouatam
reddidit creaturā vnde nos
debilis vetustas expulerat.
Peregit hec oīa humiliatus

in hoīe: qui nūq̄ ꝓbat̄ a paterna degenerasse virtute. Sic homo fact⁹ est: vt homini subueniret: ⁊ a paterna substantia nunq̄ recederet. Permāsit indiuinitatis natura: cū hoīes reconciliaret ex gr̄a. Similis effectus est nobis: qui nunq̄ est a paterna potestate dissimilis. Ac sic prefuit hominib⁹ assumēdo humanitatē: vt nūq̄ naturalē amitteret deitatē. Quē tecū pater ⁊ cū spū sancto oēs angeli laudare non cessant: ita dicētes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanct⁹. Post sanct⁹

Vere sanct⁹ vere bn̄dict⁹ dn̄s nr̄ iesus xp̄s. Vnigenitus tu⁹ primogenitus nr̄. Primogenit⁹ in gr̄a vnigenit⁹ in natura. Primogenit⁹ quia nemo ante ip̄m: vnigenitus q̄a nemo post ip̄um. Qui cuz in forma dei esset: nō rapinā arbitrat⁹ est esse se equalē deo: sed semetipsuz exinaniuit formā serui accipiens: perfect⁹ in tuis: ⁊ verus in nostris. Ipse dominus ac redemptor eternus. Post pridie. Oratio.

Faciētes cōmemorationez passionis: mortis: ⁊ resurrectionis dn̄i nr̄i iesu xp̄i filij tui precamur op̄s pater: vt has hostias sctō altario tuo suppositas intēdas ꝓpici⁹: sanctifices ⁊ bn̄dicas ac sumentib⁹ ad salutez ꝑtinere ꝯcedas. ℟. Amen. Presta pater sctē per quē tu hec omnia nobis indignis. Ad

Orationem dominicā. It licet fratres charissimi pctōrum nr̄oꝝ plurima multitudo: nō tamen est de misericordia dn̄i diffidendū. sic totis ad eū nisib⁹ cōuertamur. Quia ergo meli⁹ cordis humilitate: ⁊ oris cōfessione placat⁹: quā victimis: humiliemus nos ante eum om̄es: ⁊ cū toto affectu mētis clamem⁹ e terris. Pater noster qui es in celis. Dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo.

Benedicat vobis Bn̄o domin⁹: ⁊ propici⁹ sanctificare dignet̄. ℟. Amē. Fidem vr̄am roboret promissis donoꝝ celestiū. ℟. Amen.

Ipse quoq; glificet premio eternitatis qui redimere dignat⁹ est p̄cio passionis. R. amē. Per miscdiam ipsi⁹ dei nr̄i qui est bn̄dict⁹ ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secl̄a seculoꝝ. R. amē. dicat pb̄r Dn̄s sit semp vob̄. Et cū. hic dicat chorus Gustate et vi. Post cō. oratio.

Xp̄i dn̄i nr̄i gratia satiati: gr̄as agim⁹ ꝑpetue trinitati: cui⁹ sanguine sum⁹ p̄cio magno redēpti. Petimus itaq; sacramētoꝝ tuoꝝ meritis: vt de hoc seculo ne q̄ erripiamur illesi. R. Amē. Per miscdiaz tuā de⁹ nr̄ qui es bn̄dict⁹ ⁊ viuis ⁊ oīa regis in secula seculoꝝ. R. amē dicat pb̄r. Dn̄s sit semp vobiscū. Et. In noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i ꝑficiamus cū pace. R. deo gr̄as. ¶ In sexto dn̄ico post oct̄. epipha. dn̄i ad missam offm̄ ⁊ ofo vt i. I. dn̄ico fo. LXIIII. Lcō lib̄. hieremie ꝓphe. R. Deo gr̄as. ca. III.

Hec dicit dn̄s. Cōuertimini filij reuertētes: ⁊ sanabo auersiōes vr̄as. Ecce nos venimus ad te: tu es em̄ dn̄s de⁹ nr̄. Vere mēdaces erāt colles ⁊ multitudo mōtiū. Vere i dn̄o deo nr̄o salus isrl̄. Cōfusio comedit laborē patrū nr̄oꝝ ab adolescētia nr̄a. Greges eoꝝ ⁊ armēta eoꝝ filios eoꝝ: ⁊ filias earū. Dormiem⁹ in ꝯfusiōe nr̄a: ⁊ operiet nos ignominia nr̄a. Qm̄ dn̄o deo nr̄o peccauim⁹ nos ⁊ patres nr̄i ab adolescentia nr̄a vsq; ad diē hanc: ⁊ nō audiuim⁹ vocez dn̄i dei nr̄i. ¶ Si ꝯuerteris isrl̄ ait dn̄s: ad me ꝯuertere. Si abstuleris offendicula tua a facie mea: nō cōmoueberis ⁊ iurabis viuit dn̄s in veritate: ⁊ in iudicio ⁊ in iusticia. Et bn̄dicēt euz gentes: ip̄mq; laudabūt. R. amē dicat pb̄r Dn̄s sit semp vob̄ R. Et. Psall̄. Pone dn̄e custodiam ori meo et ostiū circūstātie labijs meis: vt nō declinet cor meuz. In lingua mala. V. Custodi me dn̄e a laqueo quē statuer̄t mihi: et a scandalis opantib⁹ iniquitatē. quia ad te dn̄e oculi mei: in te speraui nō tradas aīaz meā. p̄ In lin. hic dicat pb̄r Silētiū facite. Sequētia epl̄e pauli ad corinth. R. Deo gra. I. ca. I

FRatres. Obsecro vos per nomen dñi nr̄i iesu xp̄i: vt idipm̄ dicatis oēs: et nō sint in vob̄ scismata. Sitis aūt pfecti in eodē sensu ⁊ in eadē sentēcia. Significatuz est em̄ mihi de vob̄ fr̄es mei ab his q̄ sunt cloes: q̄a ꝓtentiones inter vos sunt. Hoc autē dico qō vnusq̄sq̄z dicit. Ego quidē iam pauli: ego aūt apollo. ego vero cephe: ego aūt xp̄i. Diuisus est ergo xp̄s. Nūquid paul⁹ crucifix⁹ est ꝓ vob̄: aut in noie pauli baptizati estis? Gr̄as ago deo qō neminē vr̄m baptizaui nisi crispū ⁊ caium. Ne q̄s dicat: qō in noie meo baptizati est. Baptizaui autez ⁊ stephane domū. Ceteruz nescio si quez aliū baptizauerim. Non em̄ misit me xp̄s baptizare: sed euangelizare. Nō in sapientia verbi: vt non euacuet̄ crux xp̄i.

amē Lcō sci euāgelij ſm̄ lucā

IDeo gr̄as XLIIII. ca. XIIII Lo in tpe. dñs nr̄ ihesus xp̄s loq̄bat̄ discipl̄is suis dicens. Si q̄s venit ad me: ⁊ nō odit patrē suū ⁊ matrez vxorē ⁊ filios fr̄es ⁊ sorores adhuc ⁊ aiam suā: nō potest me⁹ discipul⁹ esse. Quis em̄ ex vob̄ volēs turrē edificare ⁊ nō sedēs pri⁹ cōputat sumptus q̄ necessarij sunt: si habet ad pficiēdū: ne postea q̄ posuerit fundamētum: ⁊ nō potuerit pficere oēs q̄ viderint incipiēt illudere: dicētes q̄a hic homo cepit edificare ⁊ nō potuit cōsūmare? Aut q̄s rex itur⁹ cōmittere bellū aduersus aliū regē: nō sedēs pri⁹ cogitat si posset cū decē milib⁹ occurrere ei: q̄ cuz viginti milibus venit ad se? Alioq̄n adhuc illo lōge agēte legationē mittens rogat ea q̄ pacis sūt. Sic ergo oīs ex vob̄ q̄ nō renūciat oīb⁹ q̄ possidet: nō potest esse meus discipulus. Bonū est sal. Si aūt sal quoqz euanuerit in quo ꝓdiet̄? neqz in terra: neqz in exterq̄lino vtile est: sed foras mittet̄. Qui habet aurē audiēdi audiat. ℟. Amē dicat pb̄z Dñs sit semp vob ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Dñi ē terra et plenitudo eī⁹: orbis terrarū et vniuersi q̄ habitāt i eo. p̄.

Alla. Sacrificiū Edificauit gedeon altare dño. et vocauit nomen loci illi⁹ pax dei alla et apparuit ei dñs dicēs: tolle sacrificiū et offers sup illud holocaustū mihi in odorē suauitatis. alla alla alla. ℣. Alla. venit angelus dñi ad gedeon et dixit ad eū: dñs tecū viroꝝ fortissime. et ille rñdens dixit ad eū: si nobiscum est dñs: quare apprehēderūt nos oīa mala. vbi sunt mirabilia ei⁹ q̄ narrauerunt p̄res nr̄i: in die qua eduxit eos de egipto: et aspexit ad eū dñs: et dixit ad eum: tu liberabis pplm meū de manu īimicoꝝ ei⁹: quia ego ero tecū et obtulit gedeon victimas dño ꝓ. Et appa

DEum a Missa. ruit ei. quo auerti: cadere est. ad quē ꝯuerti: resurgere est. A quo exire: mori. ī quo manere: viuere ⁊ cōsistere atq; viuescere est. Quem nemo querit nisi ratione cōmonitus: nemo inuenit nisi corde purgat⁹: nemo amittit nisi errore decept⁹: intētis fr̄es charissimi precib⁹: orādo rogem⁹. Vt in nob̄ quesit⁹ existat: neq; cū fuerit inuocat⁹ abscedat: sed sensib⁹ nr̄is studio miscd̄ie sue se inserat. ℟.

DOmi/Alia or̄o. Amē. ne de⁹ qui tu a nobis indesinenter rogaris: ⁊ clementer tribuis: vt rogeris. Qui das votū optāti: ⁊ pie viuētib⁹ nihil denegas: preroga qd̄ audias: aut ꝑficias qd̄ acceptas. Da nob̄ quod ames in nobis: vt digneris semp exaudiri pro nob̄. Tribue vota fidelia. sctā desideria prōpta officia sedula mysteria: verba supplicia grata eloquia. p̄conia indeffessa. Sint pure p̄ces. peticiones cōmode supplicatōes iuste. rogatiōes crebre. laudes assidue. vt ad salutē eternā oīa prestes oībus dū inuocaris ab oībus. ℟. amē. Post noīa

OMp̄s sempiterne de⁹: adesto q̄s precib⁹ supplicantiū tibi ꝓpiti⁹: ⁊ humilitatis sctē oblationē adtēde placat⁹: ac p̄sta dñe vt sacrificiū hoc qd̄ offerim⁹: ⁊ nob̄ oībus ꝓficiat ad salutē: ⁊ defunctis p̄stet̄ ad requiē. ℟.

OMp̄s Ad pacē. Amē. dñe a quo est hūilitatis bonū ⁊ charitatis studium.

Da q̃s nobis oībus charita
tis ⁊ humilitatis affectū: vt
humiles ac pacificos in cha-
ritate dei ⁊ ꝓximi: nos viue-
re gratulemur. ℟ Amē. In-

Dignuz ⁊ iustū latio.
est te dñe orare semꝑ
⁊ iuocare: qui seruoꝝ tuoꝝ
p̄cib⁹ ab initio ꝓpici⁹ annu-
is: ⁊ placat⁹ ostēderis. Qui-
busq; te iuocātib⁹ ⁊ bñficia
p̄rogas: ⁊ mirabilia patras.
indulgētiaz nō denegas: be
niuolētiaz p̄stas: ⁊ ꝓuidētiā
mōstras. Sic moyses mani
bus in tipū crucis te orando
porrect⁹ in amalech diabolū
suꝑauit. Sic iosue inuocās
deū in tāto nomine: duz ho-
stez ꝓsternit: diē tetendit: vt
ies⁹ nr̄ lux vera cresceret: vē
turus in exordio tenebraruz
semꝑ excresceret. Sic samu-
el teste xp̄o dei euāgelicis in
tonans monitis: ppl̄i dura
p̄cordia precib⁹ emissis tur-
bine terruit tonitruaq; ꝯces
sit. Sic dauid hynidic⁹ or̄o-
nuz gr̄az psalmoꝝ modula-
tiōe reddidit dulciorē. Sic
salomō extēsis ⁊ ip̄e manib⁹
dū orādo crucis figurā exp̄s-
sit: tēplū dñi dedicauit. Sic
asaph ⁊ iosaphat nobilissimi
reges: dū pie dei ppl̄o p̄sunt
hostiū cateruas īmēsas p̄ce
poti⁹ q̄ ense ꝓstrarunt. Sic
ezechias flēdo dū de morte
redijt ad vitā: solis occiduas
horas ꝯuertit ī ortū. Sic he
lias q̄si clauē etheris ore ge-
staret: or̄one celū clausit ⁊ re
serauit. Sic helise⁹ exaīmes
incūbēdo calefaciēs art⁹: vi
uificauit or̄one defūctū Sic
ionas pelago īmersū ꝑ cetū
voratus nequaq̄ ab or̄one
cessauit: quē īsinuosi vētris
antro p̄cantē: nec belua po-
tuit ledere: nec procella. Sic
tres orātes pueri incēdia nō
sensere rotācia: ⁊ crepitātiū
flāmarū strepitū p̄cū ꝯcētu
vicere. Sic in lacū danielis
or̄o leonuz auidos rictus ⁊
edacia ora restrinxit Sic idē
dñs nr̄ iesus xp̄us fidelis in
verbis suis ⁊ sanct⁹ in oīb⁹
opib⁹ suis: sequētib⁹ se orā-
di normā in qua sit sūma sa-
lutis instituit. Sed orare ⁊
nunq̄ deficere apl̄is impera
uit. sic pie fideliterq; poscēti
bus q̄cquid or̄one credētes

petierint: se prestaturū spon
dit. Sic ante passionē oran
do nō soluz patri discipulos
cōmendauit: sed etiā in pas
sione, p inimicis orauit. Sic
in dei dextera exaltat⁹ perpe
tim regnat: ⁊ p nob iugiter
interpellat. Quē tecū pater
in vnitate spūssancti celorū
ille exercit⁹ innumerabilis cre
atorē laudat. extollit. p̄catur
adorat. glorificat. honorat.
venerat̄. exaltat: atq; inde
fesso p̄conio bñdicit atollit:
cōfitet̄ ac dicit. ℟. Sāct⁹ scūs
Sanctus. Post sanctus.
Vere sanct⁹ vere bñdi
ctus dñs nr̄ ihesus xp̄s filius
tu⁹. Qui repudiata inmūdo
ruz p̄tagione libaminū: sim
plicē ritū noue sanctionis in
stituit: docuitq; discipulos su
os: inter hec sacro sctā solē
nia innocentiā purā vouere
⁊ deo soli hostiā laudis of
ferre. Ip̄o dño redēptoriq;
nr̄o eterno Post pridie or̄o
Redētes dñe vniuersa
mirabilia dñi nr̄i ihesu
xp̄i filij tui: atq; icarnatiōis
ei⁹: ⁊ diuinitat̄ potētiā p̄fitē
tes in tuis laudib⁹ exultam⁹
tibiq; sacrificiū laudis offe
rim⁹. Rogam⁹ clemētiaz tu
am sūma trinitas de⁹ ⁊ in fi
nita maiestas: vt hec obla
tio quā in scō altario tuo de
ferim⁹: p̄o nr̄oz expiatione
sacinoz: sit oculis tuis placi
ta: sit semp accepta: simulq;
efficiat̄ illo scō supueniente
septiformis spū benedicta:
quo vbiq; de⁹ veraciter ma
nifestet̄ in eo. Vt te hāc ho
stiam bñdicēte: si q̄ ex ea li
bauerint te largiente: Et in
hoc scō p̄cipiant medicinaz
⁊ in futuro p̄sequantur vite
eterne coronā. ℟. Amē. Ad
Sumus or̄onez dñicaz.
ad deum ffes karissimi
solliciti: q̄ de meritoz nr̄oz
nō sum⁹ felicitate securi. Et
q̄a oībus opus est indulgen
tia redēptoris: ad ip̄etrandā
ei⁹ miscōiaz oēs vnanimiter
clamem⁹ e terris. Pr̄ nr̄. ℟.
Amen. dicat p̄b̄r. Humiliate
vos bñdictōi. Dñs sit semp
Qvob. ℟. Et cum. Bño.
Clemētissim⁹ dñs in cu
ius manu est vniuersa, p̄spe
ritas: caritat̄ semp ⁊ pacis
vobis tribuat incremēta. ℟

Amen. In bonis actib⁹ vnanimes atq; concordes sitis. vt a ꝑceptis dñi nullatenus deuietis. ℟. amē. In timore dñi mens vr̄a firma permaneat: t ei⁹ vos miscōia perē niter regat. ℟. Amē. Per misericordiā ipsius dei nr̄i qui ēt benedict⁹ t viuit t oīa regit i secla seculoꝝ. ℟. amē Dñs sit semp vob. ℟. Et cū. hic dicat chor⁹. Gustate et vi. Post cō. alia ofo. Reqre retro in dñico. v. epiphanie. fo. LXXVII In septio dñico post octa. epbi. dñi ad missaz officiū t ofo vt i primo dñico. LXIIII Lcō libri hieremie ꝓphe. ℟ deo gr̄as ca. VII

VErbū qđ factuz est ad hieremiā a dño dicēs: Sta in porta domus dñi t ꝑdica ibi verbū istud: t dic. Audite verbū dñi dom⁹ iuda: qui ingredimini per portas has: vt adorētis dñm. Hec dicit dñs exercituū domus israel: bonas facite vias vr̄as t studia vr̄a: t habitabo vobiscum in loco isto. Nolite confidere in verbis mēdacijs dicentes. Tēplum dñi. tēplum dñi. tēplum dñi est. Quoniaz si bñdixeretis vias vr̄as t studia vr̄a. si feceritis iudiciū inter virum t primū eius: aduene t pupillo t vidue nō feceritis calūniam: nec sanguinē innocētem effuderitis in loco hoc. t post deos alienos nō ambulaueritis in malum vobismetipis: habitabo vobiscū in loco isto a seclo t vsq; in seculum. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et. Psallēdo. De⁹ virtutū conuerte nūc respice de celo et vide et visita vineā istā. ℣. Extēdisti palmites ei⁹ vsq; ad mare et vsq; ad flumē propagines ei⁹. quare dñe destruxisti macerias vinee tue: et vindemiant eā oīes transeūtes viā deuastauit eam aper de silua et singularis ferus depastus est eam. ꝑ. Respice. dicat pbr Silentiū facite. Sequētia epīe pauli ad corinthios. ℟. Deo

FRatres. gr̄as. I. cap. II. Nobis reuelauit deus per spūm suū sanctū. Spūs eniz oīa scrutatur etiā profunda dei. Quis eniz scit hominum q̄ sunt hominis: nisi

ſpiritus hominis:qui in ipo
eſt. Ita ⁊ que dei ſunt:nemo
cognouit niſi ſpūs dei Nos
aūt ſpūm mūdi nō accepim⁹:
ſed ſpirituz qui ex deo eſt:vt
ſciam⁹ q̄ a deo donata ſunt
nobis:que ⁊ loquimur. Nō
indoctis humane ſapientie
verbis:ſed in doctrina ſpūs
ſpiritalib⁹ ſpiritalia cōparā/
tes. Animalis aūt homo nō
percipit ea q̄ ſunt ſpūs dei.
Stulticia eſt em̄ illi ⁊ nō po
teſt intelligere:quia ſpūali/
ter examinat. Spūalis autē
iudicat oīa:⁊ ipſe a nemi/
ne iudicat. Quis enim co/
gnouit ſenſum dñi: aut quis
inſtruat eū. Nos aūt ſenſum
cc.m xpi habem⁹. Et ego fratres
non potui vobis loqui qua
ſi ſpūalibus:ſed quaſi carna/
libus. tanq̄ paruulis in xpo
lac vobis potū dedi:nō eſcā
Nondū eniz poterat:ſz nec
nūc quidez poteſtis. adhuc
enim eſtis carnales. Cū eniz
ſit inter vos zelus ⁊ conten
tio:nonne carnales eſtis:⁊
ſm̄ hominē ambulatis. Cū
enim quis dicit: ego quidez
ſuū pauli:ali⁹ autē:ego apol
lo nōne homines eſt? Quid
igitur eſt apollo? quid vero
paulus? miniſtri eius cui cre
didiſtis. ⁊ vnicuiq̄ ſicut dñs
dedit Ego plantaui apollo
rigauit: ⁊ dñs incrementuz
dedit. ℟. Amē. Lectio ſancti
euāgelij ſcōm lucā cap̄. xv.
IN diebus illis. Dñs no
ſter ieſus xp̄us loquēba
tur diſcipulis ſuis in parabo/
lis dicens. Homo quidā ha/
buit duos filios:⁊ dixit ado
leſcentior ex illis patri. Pa/
ter da mihi portionē ſubſtā/
tie que mihi cōtingit. Et di/
uiſit illi ſubſtantiā ſuam. Et
non poſt multos dies con/
gregatis oīmibus:adoleſcē
tior filius peregre profect⁹
eſt in regionē longinquaz
⁊ ibi diſſipauit ſubſtantiam
ſuaz viuendo luxurioſe. Et
poſtq̄ oīa cōſummaſſet:
facta eſt fames valida in re/
gione illa:⁊ ipſe cepit egere
Et abiit ⁊ adheſit vni ciui
regionis illius: ⁊ miſit illum
in villaz ſuā vt paſceret por
cos. Et cupiebat ip̄lere ven
trem ſuuz de reliquis quas
porci māducabāt: ⁊ nemo

illi dabat. In se autez reuer/
sus dixit. Quanti mercēna/
rij patris mei abūdant pani
bus: ego autez fame pereo.
Surgaz t ibo ad patrē me/
um t dicā illi. Pater peccaui
in celū: t coraz te. Jam non
sum dignꝰ vocari filiꝰ tuus:
fac me sicut vnū de mercen/
narijs tuis. Et surgens ve/
nit ad patrē suum. Cuz autē
adhuc longe esset: vidit illū
pater ipsiꝰ: t miſicordia mo
tus est. Et adcurrēs cecidit
supra collum eiꝰ: t osculatꝰ
est illum. Dixitqz ei filiꝰ. Pa
ter peccaui in celum: t coraz
te: iam nō sum dignꝰ vocari
filius tuus. Dixit autē pater
ad seruos eiꝰ. Cito proferte
stolam primā t induite il luz:
t date anulum in manu eiꝰ
t calciamēta in pedibꝰ eius:
t occidite vitulū saginatū t
manducemꝰ t epulemur. qa
hic filius meꝰ mortuus fue/
rat t reuixit: perierat: t inuē
tus est. Et ceperūt epulari.
Erat autē filius eiꝰ senior in
agro. Et cū veniret t apro/
pinqret domui audiuit sim/
phoniaz t chorū: t vocauit
vnū de seruis: t interroga/
uit q̄ hec essent. Et dixit illi
Frater tuus venit: t occidit
pater tuus vitulum sagina/
tum. quia saluū illuz recepit.
Jndignatus est autē t no/
lebat introire. Pr̄ illiꝰ egres/
sus cepit rogare illū. At ille
respōdes dixit patri suo. Ec/
ce tot ānis seruio tibi t nū/
q̄ mandatū tuū preteriui: t
nunq̄ dedisti mihi edū: vt
cum amicis meis epularer.
Sed postq̄ filiꝰ tuꝰ hic qui
deuorauit substantiā suaz cū
meretricibꝰ venit: occidisti
illi vitulū saginatuz. At ipse
dixit illi. Fili tu mecuz semp
es: t oia mea tua sunt. Epu/
lari aūt t gaudere te oporte
bat: quia hic frater tuꝰ mor/
tuus fuerat t reuixit. perie/
rat: t inuentus est. ℟. Amen
dicat pbr. Dñs sit semp vo/
biscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla.
℣. Dextera dñi fecit virtutē: dex
tera dei exaltauit me. ℣. Alla.
Sacrificiū. Accepit librū moy
ses coram altare dñi: et rescitaut
in aures populi dicēs: hic est san
guis testamenti. In oībus pre
ceptis que constituit vobis dñs

alta ℣. Conuocauit moyses oēz synagogam filioz israel: et dixit ad eos: hec sunt verba que precepit mihi dñs: vt faciatis ea: et sumite vobisipsis decimationē domino. et ois qui suscipit: ex toto corde offerat munera: et si quis in vobis sapiens est et rectus corde: veniēs operetur. ℟. In oib⁹.

DEum qui est Missa. eternitas angeloruz. pax beatoz. et vita fidelium fratres charissimi attēte rogemus. Vt quia ipso inspirante percepim⁹: vt hūc veraciter inuocemus: ipso fauente impetrare possimus: qđ ab illo fideliter postulamus. ℟. Amen. Alia oratio.

DEus vne et immense tā misericorditer lapsoz defectum reparas: cū potenter eoz que nō erant statuz edificas. Da ecclesie tue catholice fidei plenitudinem: quā illi dedisti perfecte tenere. et his qui per lapsum operis in illa succūbunt: ex miseratione reparationē adesse. Quo et eternitatē per fidem acquirant: et glorie dignitatem per opus obtineant. ℟. Amen. Post nomina oratio.

CEternū te deū et indeficiens bonum acclines serui tui humiliter obsecramus. Vt qui et beatitudinem fidelib⁹: et remissionez delinquētibus nō nisi intra sanctā ecclesiā cōferri posse sanxisti: des et viuētib⁹ in ea sine lapsu cōsistere: et defunctis per ei⁹ supplicationez a debitis supplicijs liberari. Vt et viuentiuz te lingua simul et vita glificet: et defunctoruū qui es eterna exultatione cōcelebret. ℟. Amen. Ad

PAx in discis pacē oro. sa et premiū ppetue pacis eterne de⁹: qui et pacē angelis eterno federe conlocasti: et ad hui⁹ participiuz peruenire aditū etiā hominib⁹ prebuisti: Da nob seruis tuis et pacē tēporis sequi: et pacem eternitatis habere. vt dū in pacis voto trāseunt tēpora: in pacis regno cōquiratur possessio sempiterna. per ℟. Amen. Inlatio.

DIgnū et iustuz est magnarū virtutū terribilis deus: et copiosarū miserationū

ineffabilis dñe te bñdicere. te glificare: ⁊ vocib⁹ quib⁹ possumus perēni deuotiōe laudare. Qui eccl̃iam tuam sanctā catholicā tāto tibi redēptionis ei⁹ mysterio⁹ celebritate iunxisti: quāto ⁊ illam tibi ꝑiungendaꝫ eternitatis cōsilio diffinisti. Que qm̄ nescit aliene pfidie ꝓtagio sauciari: merito tibi inherens: teqꝫ diligēs atqꝫ sequens: in suis pressuris te invocat: teqꝫ rogat in hui⁹ sacrificij singularis sacramento: per sancti spūs acceptuꝫ pign⁹ verā fiduciā tenēs: vt ab ei⁹ sinceritatis statu oēm ꝓtradictionē oñesqꝫ cōtradicētes auertat. Tollas questiones hereſuꝫ: dissipes impugnationes tēptationuꝫ. Abijcias herectiones insultantiuꝫ. obstruas ora aduersus veritatē ei⁹ falsa loquentiū. ⁊ cōminuas prorsus omne qō in cōtradictionis: vel ꝓturbationis ei⁹ acie aut venenosum serpit: aut falsum insurgit: aut heretū subsistat: aut exortū turbat: aut quodlibet recte fidei ⁊ sancte operationis dignitatē ipugnat. Nō lingua verbis elata: nō man⁹ gladijs plena: nō temptatatio crebra vel valida. Nō potestas quelibet quocūqꝫ ictu nocēdi pauēda insurgat: vel noceat: aut ꝓbe cōualescat. Sed elysis ac destructis aduersantib⁹ cunctis: tāto tibi in hac vita trā quilla seruiat libertate: quāto tibi veritatis p̄conio cuꝫ vniuersitate militie celestis: hūc laudis hymnū ꝓcinit: ⁊ ꝑclamat: ita fideliter dicēs.

℟. Sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹. Post

VEre sanct⁹ ve sanct⁹. Vere glios⁹: vere multe pietatis dñs vnigenit⁹ ie sus xp̄s fili⁹ dei vivi. Qui cū patre manēs eternitatis tue prospectu diffinieras vnā tibi de gentib⁹ ꝓgregandam eccl̃esiā copulare. cui⁹ copulationis mysteriū in hoc sacramētuꝫ corporis ⁊ sanguinis tui vera exhibitione cōplesti: ad inherēdū tibi emūdans illā aqua baptismatis: exilarans oleo vnctionis satians pane corporis: ⁊ letificās vino effusi cruoris. Jp̄e

redēptor ei⁹: ip̄e pro ea fact⁹ preciū emptionis. Non dās pro ea quālibet p̄ciosaz rez: que tamē esset: que emenda erat: nec vetustatis putredine: ⁊ vilitatis sorde poterat quādoqz fatiscere: sed vere teip̄m dās: ⁊ eternū atqz immortalē ad mortē humiliās emisisti illā ita erudiens eaz a ditione mortis. Ut ꝯformares eā immortalitat⁹ tue gl'ia ⁊ beatitudinē sempiterna. Unde ⁊ hec taliū beneficiorū idesinēter memor existēs: cū fide ⁊ gratulatiōe sincera tue institutiōis ⁊ sue redēptionis verba cōmemorat xp̄s dn̄s ac redēptor eter

Onus. Post pridie or̄o. Eferētes altarib⁹ tuis dn̄e oblationū vota non merita: p̄camur multarū misericordiarū tuarū gloriā tuam: ⁊ illā q̄ se oībus offert: si sit qui eā mereat̄ accipe pietatis tue oīpotentissimā bonitatē. Ut sit ratiōabile obsequiū vestrū: ⁊ fiat hec oblatio in remissionē pctōruz: per viscera mis̄icordie charitatis diuine: faciasqz hāc hostiam viuā placentē tibi sanctam ac bn̄dictā. Referat̄ in sacrificio iusticie: ex quo in excelsis suauitatis odor ascēdat: ⁊ holocaustū igne fidei ardēs ꝑmēbra popl'i diuidēdum: qd̄ omniuz sctōꝝ nob̄ patrocinia acq̄rat: ⁊ per eorum fortissimas p̄ces firmamēta auxilij celest⁹ obtineat ℟. Amē. Ad or̄onē dn̄icam.

Sit iugis ad deum fr̄es charissimi nr̄e hūilitat⁹ intētio: ⁊ ꝓ quotidianis peccatis indeffessa p̄catio. Ut corde creduli: ⁊ deuotione strenui fideliter clamem⁹ e terris. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū.

Largitor gratia/ Bn̄oruz dn̄s iesus xp̄s benedictiōis sue nob̄ remedia largiat̄. ℟. Amē. Abstergat ꝓpici⁹ mala oīa q̄ gessitis: ⁊ tribuat veniaz quā ab eo deposcit⁹. ℟. Am̄. Eiusqz ꝯcedēte clemētia: ⁊ idulgētiaz criminū: ⁊ celestis gl'ie mereamini ꝑcipere regnū. ℟. Amē Per misd̄iaz ip̄i⁹ dei nr̄i q̄ est bn̄dictus ⁊ viuit ⁊ oīa regit

in secula seculorũ. ℟. Amen. Dñs sit semp vob. ℟. Et cuz. dicat chor⁹ Gustate. Post cõ.

PAssionis dñice ca/oro licez delibãtes: ⁊ sacro sancti corporis suauitatẽ gustantes: gr̃as ⁊ laudes ei referam⁹: in domo ei⁹ leti ⁊ hilares ambulantes. ℟. Amen. Per miscdiaz tuã de⁹ nr̃ qui es bñdict⁹ ⁊ viuis ⁊ oĩa regis ĩ secula seculoꝝ. ℟. amẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cuz. In noĩe dñi nr̃i iesu xp̃i pficiam⁹ cũ pace. ℟. Deo gratias. ¶ In octauo dñico post epiphãie dñi ad missaz offm̃ ⁊ oro: vt in primo dñico. fo. LXIIII. Lcõ libri hieremie ꝓphe. ℟. Deo gratias.

HEc dicit dñs. ca. XVII Benedict⁹ vir qui cõfidit in dño: ⁊ erit dñs fiducia ei⁹. Et erit quasi lignum qđ trãsplãtatur sup aquas: qđ ad humorem mittit radices suas: ⁊ nõ timebit cũ venerit estus. Et erit foliuz ei⁹ viride: ⁊ in tẽpore siccitatis nõ erit sollicitũ: nec aliquando desinet facere fructum. Maledict⁹ homo qui ꝯfidit in hoĩe: ⁊ ponet carnez brachium suũ: vt a dño recedat cor ei⁹. Erit em̃ quasi mirice in deserto: ⁊ nõ videbit cuz venerit bonũ. Sed habitabit in deserto ⁊ in terra salsuginis ⁊ inhabitabili. Prauũ est cor hominis ⁊ inscrutabile: q̃s cognoscet illud? Ego dñs scrutans cor: ⁊ probãs renes: qui do vnicuiqz iuxta viã suã: ⁊ iuxta fructuz adinuentionũ suarũ. Perdix fouit q̃ non peperit: fecit diuitias ⁊ nõ ĩ iudicio. In dimidio dierũ suoꝝ derelinquet eas: ⁊ in nouissimo suo erit insipiens. Soliũ glorie altitudinis a principio loc⁹ sanctificatiõis nr̃e. Expectatio isrl̃. Dñe oẽs qui te derelinquũt: ꝯfundent̃. Recedẽtes a te in terra scribent̃. qm̃ derelinquerũt venã aquarũ viuencium dominum. ¶ Propheta quoqz ⁊ sacerdos abierunt in terrã: quaz ignorabant. Nũquid ꝓijciens abiecisti iudã: aut syon abhominata est ania tua? Quare ergo ꝑcussisti nos: ita vt nulla sit sanitas. Expectauim⁹ pa/ c. XIII

cem ⁊ nō est bonus: ⁊ tēpus curationis: ⁊ ecce turbatio. Cognoscim⁹ dñe iniq̄tates nr̄as: impietatē patrū nr̄oꝝ q̄ peccauimus tibi. Ne nos des in opp̄obriū, ppter nomen tuū: neq; facias nobis ꝓtumeliā. Soliū gl̄ie tue recordare: ne irritus facias fedus tuū nobiscus. Tu aūt in nobis es dñe ⁊ nomen tuū inuocatū est sup nos: ne derelinquas nos. ℟. Amen. dicat p̄b̄r. Dñs sit semp vob. ℟. Et cū. Psalleda. Deꝰ iudex iustus fortis et patiēs: nō irā inferens p singulos dies. ℣. Cōfitebor dño scōm iusticiā eiꝰ psallā nomini dñi altissimi. p̄. Per sin. dicat p̄b̄r. Silētium facite. Sequētia epl̄e pauli ad corinthi. ℟. Deo gr̄as. ca. XII

FRatres. Vos estis corpus x̄pi ⁊ mēbra de mēbro. ⁊ quosdaꝫ quidē posuit deꝰ in eccl̄ia. Primū apl̄os. Secundo ꝓphetas. Tertio doctores. deinde virtutes. Exinde gr̄as curationum. Opitulationes. Gubernatiōes. genera linguarū. Nūquid oēs apl̄i? Nūquid oēs ꝓphete? Nūquid oēs doctores? Nūquid oēs virtutes? Nūquid oēs gratiā habent curationū? Nūquid oēs linguis loquunt? Nūquid oēs interpretant? Emulamini aūt carismata meliora: ⁊ adhuc excelētiorē viā vobis demōstrabo. ¶ Si linguis hoīum ⁊ loquar ⁊ angelorū charitatē aūt nō habeā: factꝰ sum velut es sonās: aut cimbalū tinniens. Et si habuero ꝓphetiā: ⁊ nouerim mysteria oīa ⁊ oēm sciētiā: ⁊ habuero oēm fidē ita vt mōtes transferā: charitatē aūt nō habuero nihil sum. Et si distribuero in cibos paupꝫ oēs facultates meas: ⁊ si tradidero corpus meū ita vt ardeā: charitatē aūt nō habeā: nihil mihi p̄dest. Charitas patiens est. benigna est. Charitas non emulat. Nō agit perperam. Nō inflat. Non est ambiciosa. Nō querit q̄ sua sunt. Nō irritat. Nō cogitat malum. Nō gaudet sup iniq̄tate: cōgaudet aūt veritati. Oīa suffert: oīa credit: oīa speraꝫ oīa sustinet. Charitas nūq̄

excidit: q̄ est in xp̄o iesu dn̄o nr̄o. ℟. Amen. Lcō sancti euā

Igelij s̄m lucam. ca. XVI. Llo in tēpore: dn̄s nr̄ iesus xp̄s loquebat̄ discipulis suis dicens. Homo quidam erat diues qui habebat villicuz: ⁊ hic diffamat⁹ est apud illū: q̄a dissipasset bona ip̄ius. Et vocauit illū: ⁊ ait illi. Quid hoc audio de te? redde rationē villicatōis. iā em̄ nō poter is villicare. Ait aūt villic⁹ intra se. Quid faciaz: q̄a dn̄s me⁹ auferet a me villicationē? Fodere nō valeo: mēdicare erubesco. scio q̄d faciaz. ut cuz amot⁹ fuero a villicatōe: recipiāt me in domos suas. Cōuocatis itaqz singulis debitorib⁹ dn̄i sui: dicebat primo. Quantū debes dn̄o meo? At ille dixit. Centuz cados olei. Dixitqz illi. Accipe cautionē tuaz: ⁊ scribe quinquaginta. Deinde alio dixit. Tu vero quantuz debes? Qui ait. Centuz coros tritici. Ait illi. Accipe litteras tuas: ⁊ scribe octoginta. Et laudauit dn̄s villicuz iniq̄tatis. quia prudēter fecisset: quia filij hui⁹ seculi prudētiores filijs lucis in generatiōe sua sunt. Ego dico vobis facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis. Ut cū defecerit: recipiant vos in eterna tabernacula. Qui fidelis est in minimo: ⁊ ī maiori fidelis est. Et qui in modico iniquus est: ⁊ in maiori iniqu⁹ est. Si ergo in iniquo māmona fideles nō fuistis: qd̄ vestrū est: quis credet vobis? Et si in alieno fideles nō fuistis: ⁊ qd̄ vestrū est: q̄s dabit vobis? Nemo potest duobus dn̄is seruire. Aut em̄ vnuz odio habet: ⁊ alterū diliget: aut vni adherebit ⁊ alterū ꝯtemnet? Nō potestis deo seruire ⁊ mammone. Audiebāt aūt oīa hec pharisei: qui erāt auari ⁊ deridebant illum. Et ait illis. Vos estis q̄ iustificatis vos corā hominib⁹: deus aūt nouit corda vr̄a. Quia qd̄ hominib⁹ altū est: abhominatio est ante deū. Qui habet aurē audiēdi audiat. ℟. Am̄. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vob̄ ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Lau

da hierl'm dñm conlauda deum tuũ syon. p̄. Alla. Sacrificiuz. Sacerdotes dñi et leuite: et omnis israel qui conuenerant ad dominũ: ambulãt ante archã: et immolabãt victimas dño alla alla alla. ℣. Uenerunt omnes seniores ex israel: et tulerunt archam: dñi et portauerunt in tabernaculũ testimonij: et omnia vasa sanctuarij que erant in tabernaculũ. p̄. Et

Missa. immolabant vi. Ustodiẽtes ordinem rei fratres charissimi: pri⁹ ad deum pro peccatis nr̃is preces fundam⁹. quid compunctio cogitationum habeat: quid vanitas secularis extorqueat cõfitẽtes: Quo saltim hic diaboli vincat̃ astucia: vbi omnipotẽtis est dei exorãda clemẽtia. ℟. Amẽ. Alia

Deus q̃ vastatoris antiqui perfidiam virtute filij tui: ⁊ spũs sancti dona distribuendo vicisti: ⁊ dedisti nobis de captiuitate victoriã. Cõcede q̃s: vt qui nos impetere moliunt̃: tue potentie dextera refrenent̃.

Post noĩa oro. ℟. Amẽ Fferentiũ de⁹ pater q̃s vota suscipito: quo viuentium oblatione suscepta: defunctis fidelib⁹ requies impetret̃ eterna. ℟. Amen Ad

Effice nos pacem oro. dñe filios pacis: quos fecisti filios tue adoptiõis: Vt pacifici viuentes in terra: ad pmissa peruenire mereamur celestia. ℟. Amẽ. In

Dignũ ⁊ iustum latio. est: equũ ⁊ salutare est: nos tibi semp laudes ⁊ gratias agere dñe sancte pater eterne op̃s deus. Vna diuinitas. trina maiestas. Natura inseparabilis. psona indiuidua. De⁹ vn⁹: ⁊ nõ solus. vnitas triplex: trinitas simplex. sapiẽtia multiplex. In cõfusa cõiunctio: ⁊ indiuisa distinctio. Quẽ vnuz substãtialiter ꝯfitemur: ⁊ trinum psonaliter nũciamus: patrẽ ⁊ filiũ ⁊ spũm sanctũ. Quez in vno trin⁹ appares: ⁊ in trino vnus agnosceris. Quez conlaudãt angeli ⁊ archangeli vna voce ita dicentes. ℟. Sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹. Post

Ossanna in excelsis benedict⁹ qui ve sanct⁹.

nit in nomine dñi: deus dñs ⁊ inluxit nob. Deꝰ dñs ac redēptor eternꝰ. Post pridie.

Sanctifica dñe ministerium: exillara ministrātem. inlustra tēplū. orna altarium. ordina populuz. cura morbū. Dona remediū. proba votū. Ut oēs de diabolica astucia liberati: nō insidiātem timeāt sed curantē. ℟. Amen. Ad orationē dñicaz.

Preceptor suoꝝ: q̄s qd̄ xp̄us suis cōmendauit discipl̄is: nos quoq; fratres cū gemitu cordis proclamemur e terris. Pater noster. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Benedictio.

Deus ꝯditor vester innouet in vobis dignitatis originē quā creauit. ℟. Amen. Idem redēptor ꝯseruet operationē gratie: quaz redemit. ℟. Amen. Ipse omniuz iudex pro nullo vos reatus examinatiōe futura cōdemnet. ℟. Amen. Per misericordiaz ipsiꝰ dei nostri qui est benedictꝰ ⁊ viuit ⁊ om̄ia regit in secula seculoꝝ. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. hic dicat choꝰ. Gustate et vi. Post cō. or̄o. req̄re retro in septimo dñico. fo. LXXXIII

¶ In dñico ante diē cineris

Dad missam. Officiuz. Dominus regnauit decorem induit alla alla. ℣. Induit dñs fortitudinē et precinxit se. p̄. Alla alla. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. p̄. Alla. Dicat pb̄r. Per om̄ia semper secula seculoꝝ. ℟. Amē. Or̄o.

Te excelsa laus in altissimis decet. tibi e terris gloriā ecclesia canit: atq; huiꝰ caterue ꝯcentu ad astra hymnū emittit. Rogamus op̄s deus: vt sicut tuas solēniter porrigimꝰ laudes: ita precū nr̄arum iubeas efficaciter suscipe voces. ℟. Amē. Per miscd̄iaz tuā deꝰ nr̄ q̄ es bn̄dictꝰ ⁊ viuis ⁊ oīa regis ī secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. Dñs sit semp̄ vob. ℟. Et. Lcō li. esaye ꝓphe. ℟. Deo gr̄as. LV.

Hec dicit dñs. Audite audiētes me: ⁊ comedite bonū: ⁊ delectabit̄ in crasitudine aīa vestra. Inclina-

te aurē vestraz: ⁊ venite ad me audite me ⁊ viuet aīa vestra. Et feriam vobiscū pactum sempiternū: miſ cordias dauid fidelis. Ecce testez populis dedi eū: ducē ac preceptorem gentib⁹. Ecce gētez quā nesciebas: vocabis: ⁊ gētes que te nō cognouerūt: ad te currēt ꝓpter dn̄m deū tuum ⁊ sanctū israel qui gl̄ificauit te. Querite dn̄m dum inueniri potest: inuocate euz: dū prope est. Derelinquat impi⁹ vias suas: ⁊ vir iniquus cogitationes suas: ⁊ reuertat̄ ad dn̄m: ⁊ miserebitur eius ⁊ ad deū nostruz: qm̄ multus est ad ignoscenduz. Non em̄ cogitationes mee: cogitatiōes vestre: neqz vie vestre: vie mee: dicit dn̄s. Quia sicut exaltant̄ celi a terra: sic exaltate sunt vie mee a viis vestris: ⁊ cogitationes mee a cogitationib⁹ vestris. Et quomodo descēdit imber ⁊ nix de celo: ⁊ illuc vltra nō reuertet̄: sed inebriat terrā ⁊ infundit eam: ⁊ germinare eaz facit: ⁊ dat semen serenti: ⁊ panē comedenti sic erit verbū meuz: qđ egredietur de ore meo. Nō reuertetur ad me vacuū: sed faciet quodcūqz volui: ⁊ ꝓsperabitur in his ad que misi illud. Quia in leticia egrediemini: ⁊ in pace deducemini. Montes ⁊ colles cantabūt coram deo laudē: ⁊ om̄ia ligna regionis plaudent manu. Pro saliunca ascēdet abies: ⁊ pro vrtica crescet mirthus. Et erit dn̄s nominat⁹ in signū eternū: qđ non auferet̄. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp. ℟. Et cū. Psallēdo. Deus virtutū ꝯuertere nunc. p̄. Respice de celo et vide et visita vineā istā. ℣. Extendisti palmites ei⁹ vsqz ad mare et vsqz ad flumen propagines eius. quare dn̄e destruxisti maceriaz vinee tue: et vindemiant eam om̄es transeuntes: deuastauit eam aper de silua: et singularis ferus depastus est eam. p̄. Respice. dicat pb̄r. Silentiuz facite. Sequētia epistole pauli apl̄i ad Romanos. ℟. Deo gratias. ca. I.

Fratres. Reuelabit̄ ira dei de celo sup oēm impietatē ⁊ iniusticiā hominū

eoꝝ qui veritatẽ in iniuſti-
cia detinẽt. Quia qđ notuꝫ
eſt dei: manifeſtũ eſt in illis.
deus eñ illis manifeſtauit.
Inuiſibilia eñ ipſiꝰ a crea-
tura mundi ꝑ ea q̃ facta ſunt
intellecta ꝯſpiciunt. Sempi-
terna quoqꝫ eiꝰ virtꝰ ac diui
nitas: vt ſint inexcuſabiles.
Quia cũ cognouiſſent deũ:
nõ ſicut deũ: glificauerunt:
aut gr̃as egerũt: ſed euanue
runt in cogitatiõibꝰ ſuis. ⁊
obſcuratũ eſt inſipiens cor
eoꝝ dicẽtes eñ ſe eſſe ſapiẽ-
tes: ſtulti facti ſunt. ⁊ muta-
uerũt gloriã incorruptibilis
dei in ſilitudinem imaginis
corruptibilis hoĩs: ⁊ volu-
cruꝫ: ⁊ q̃drupeduꝫ: ⁊ ſerpen
tiuꝫ. Propter qđ tradidit il-
los deus in deſideria cordis
eoꝝ immũdiciaꝫ: vt ꝯtume-
liis afficiãt corpora ſua in ſe
metipſis. Qui cõmutauerũt
veritatẽ dei in mẽdacium: ⁊
coluerũt ⁊ ſeruierũt creatu-
re potius q̃ creatori: qui eſt
deꝰ bñdictꝰ in ſecula amen.
Propter qđ tradidit illos
deꝰ in paſſiones ignominie.
Nã femine eoꝝ ĩmutauerũt
naturalẽ vſuꝫ: in eũ vſuꝫ qui
eſt ꝯtra naturaꝫ. Similiter
aũt ⁊ maſculi relicto natura
li vſu feminarũ: exarſerũt in
deſideriis ſuis in inuicẽ ma-
ſculi in maſculos turpitudi-
nem operãtes. Et mercedem
quaꝫ oportuit erroris ſui in
ſemetipſos recipiẽtes. Et ſi-
cut nõ ꝓbauerũt deũ habe-
re noticiã: tradidit illos deꝰ
in reprobũ ſenſum: vt faciãt
q̃ nõ ꝯueniũt. Repletos oñi
iniquitate. Malicia. Forni-
catione. Auaricia. Neq̃cia.
Plenos iuidia. Homicidiis
Contẽptione. Dolo. Mali-
gnitate. Suſſurrones. De-
tractores. Deo odibiles. Cõ
tumelioſos. Superbos. Ela-
tos. Sibi placẽtes. Inuẽto
res malorꝫ. Parẽtibꝰ nõ obe
diẽtes. Inſipiẽtes. Incõpo
ſitores. Sine affectõe. abſq; fe
dere. Sine miſcõia. Qui
cũ iuſticiã dei cognouiſſent:
nõ intellexerũt. Quoniaꝫ q̃
talia agũt: digni ſũt morte:
nõ ſolũ qui ea faciunt: ſed ⁊
qui ꝯſentiunt facientibus.
Propter quod inexcuſabi ca. II
les. O homo es oĩs qui iudi

cas: in quo em̄ iudicas alte-
rū: teip̄m ꝯdēnas. Eadē em̄
agis: q̄ iudicas. scim⁹ em̄ qm̄
iudiciū dei est scd̄m veritatē
in eos qui talia agūt. Existi-
mās aūt hoc o hō qui iudi-
cas eos q̄ talia agūt: ⁊ facis
ea q̄a tu effugies iudiciū dei
An diuitias bonitatis ei⁹: ⁊
patiētie: ⁊ lōgaminitat⁹ ꝯtē
nis? Ignoras qm̄ benigni-
tas dei ad penitētiā te addu-
cit? Scd̄m duritiā aūt ⁊ im-
penitens cor thesaurizas ti-
bi irā in die ire: ⁊ reuelatiōis
iusti iudicij dei. q̄ reddet vni
cuiqz ꝟm opera ei⁹. His qui
dem qui scd̄m patientiā: bo-
ni operis gloriā ⁊ honorē ⁊
incorruptionē querētib⁹ vi-
tam eternaz. His aūt qui ex
ꝯtemptione sunt: ⁊ qui non
acquiescūt veritati: credūt
aūt iniquitati: Ira ⁊ idigna
tio. Tribulatio ⁊ angustia ī
oēm aīam hominis operan-
tis malū: iudei primū ⁊ gre-
ci. Gloria aūt ⁊ honor ⁊ pax
om̄i operāti bonū iudeo pri
muz ⁊ greco. Non est enim
ꝑsonarū acceptio apud de-
um. Quicūqz enim sine lege
peccauerūt: sine lege ꝑibūt.
Et quicūqz in lege peccaue-
runt: per legez iudicabunt̄.
Non em̄ auditores legis iu
sti sunt apud deū: sed facto-
res legis iustificabunt̄. Cuz
em̄ gentes q̄ legē nō habēt:
naturaliter ea q̄ legis sunt
faciunt: huiusmodi legez nō
habētes: ip̄i sibi sunt lex: qui
ostēdunt opus legis scriptū
in cordib⁹ suis. Testimoniū
reddētes illis ꝯscientia ip̄o-
rum: ⁊ inter seinuicē cogita
tionū accusantiū: aut etiā de
fendentiū in die qua iudica-
bit de⁹ occulta hominū: ꝟm
euāgeliū meū per iesuz xp̄m
dn̄m nostrū. ℟. Amen. Lcō
scī euāgelij ꝟm lucā. ca. XVI

Illo in tēpore: dn̄s nr̄ ie
sus xp̄s loquebat̄ disci-
pulis suis dicēs. Homo qui
dam erat diues: ⁊ induebat̄
purpura ⁊ bisso: ⁊ epulabat̄
quotidie splendide. Et erat
quidaz mendicus noīe laza-
rus: qui iacebat ad ianuam
ei⁹ vlcerib⁹ plen⁹: ⁊ cupiēs
saturari de micis q̄ cadebāt
de mensa diuitis. Sed ⁊ ca-
nes veniebāt ⁊ lingebāt vl-

cera eius. Factū est autez vt moreret̄ mēdicus: t portare tur ab angelis in sinu abrae. Mortuus est t diues: t se pult⁹ est in inferno. Eleuās aūt oculos suos: cuz esset in tormentis: vidit abraā a lon ge t lazarum in sinu eius: t ipe clamās dixit. Pr̄ abraaz miserere mei: t mitte lazarū vt intingat extremuz digiti sui in aqua: vt refrigeret lin guam meaz. quia crucior in hac flamma. Et dixit illi ha braā. Fili recordare: qa rece pisti bona in vita tua: t laza rus similiter mala. Nūc autē hic ꝓsolat̄: tu vero cruciaris Et in his oībus inter nos t vos cahos magnū firmatū est. Vt hi q̄ volunt hinc trā sire ad vos nō possint: neq; inde huc transmeare. Rogo ergo te pr̄ vt mittas eum in domū pr̄is mei. Habeo eniz quinq; fratres: vt testet̄ il lis ne t ipsi veniant in locuz tormētorum. Et ait illi ha braam. Habēt moysen t ꝓ phetas: audiant illos. At il le dixit. Nō pater abraam: sed si q̄s ex mortuis ierit ad eos penitētiā agēt. Ait aūt illi. Si moysen t prophetas nō audiūt: neq; si q̄s ex mor tuis resurrexerit credent. Qui habet aurē audiēdi au diat. ℟. Amē. dicat pbr̄ Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Respice domi ne de celo: et vide visita vineam istam. p̄. Alla. Sacrificium. Accepit librum moyses. Requi re retro in dominico septi mo post epiphaniam domi ni. folio. LXXXI. Missa.

Ece iam in primo sunt dies illi salutis: in qui bus reuoluto anni circulo: p salutaris abstinētie opus: remedia cupimus suscipere prauorū actuū nostrorum. Et enim sicut ait aplus: hoc est acceptabile tempus: t hi sunt dies salutis. In quib⁹ spiritualis medela exquirēti adueniat anime: t mala dul cia: scrabra peccaminū euel lantur a mente. Vt qui con suetudine noxia semper co gimur deorsuz fluere: tandē diuina nos erigēte clemētia conemur sursum surgere. Vt hoz diez votiua exibē

tes susceptione: ⁊ malorꝫ nostrorũ leuamur a crimine: ⁊ beatitudinis electorꝫ mereamur cõpotes esse. ℟. Amen.

QUantũ nos Alia oro diuina clemẽtia fratres charissimi expectat ad penitentiã: i hoc debemꝰ cognoscere: in quo dũ nos ꝓspicit praua sine termino agere scelerum nr̃orꝫ: in huiꝰ vite spacio terminationẽ dignet̃ cõcedere. Cũ in ipsa etiã anni spacia statuta decreuit tẽpora: i qua nos ad bonorꝫ operum acta inuitat. Vt caro q̃ se ad sue cõbustionis incẽdia crapulationi dedita: immoderata grassat̃ ruina: ⁊ i discreto temulẽtia vicio nõ solũ incẽdit̃ culpa: sed etiam fuscata memoria creatoris sui obliuiscit̃ beniuolentiam. a quo statiꝫ nõ recipit ꝑm culpã: Verũ dũ i vtroqꝫ vicio refrenata ꝯsistit: quid aliud agit nisi qꝛ ab imnis ad sursuꝫ ascẽdit Qui dudũ corpali grauedine onerata: tetro herebi profundo deuenerat mãcipãda. Sꝫ dũ abstinẽtie miseratio cõiungit̃ elemosyne: tanq̃ pinnato more siue mens ip̃a: siue or̃o eleuat̃ in ethera. Et cũ tãta sup̃na beneficia nr̃a nob̃ nõ ambiant desideria: saltim adornante nos gr̃a diuina alacres debemus occurrere ad hec celestia medicamẽta. Vt ꝯcesso nobis penitẽdi spacio: sic defleamꝰ cõmissa: ne iterũ admittamꝰ deflenda: sed hoc seminemꝰ in lachrimis: qd̃ metamus in gaudijs. ℟. Amen. Post nomina oratio.

RECẽsita dñe tuorꝫ fideliũ noĩa: q̃s vt liber vite eterne ꝯtineat. Vt q̃ misericorditer cũcta regis ac moderas: ⁊ viuis prestes feliciter viuere: ⁊ defunctos eruas a tenebrosa infernali caligine. ℟. Amẽ. Ad pacẽ or̃o.

Xp̃e dei filiꝰ qui ꝑ supplicium suscepte crucis pacificasti om̃ia q̃ sunt in celis ⁊ in terris: quesumꝰ vt nos pace illa locupletes: in qua electos tuos cõsistere facis. Vt pacato mentis receptaculo sic tibi in cordibus nostris dignum preparemus hospitiũ. Vt semꝑ ad nos

venias: ⁊ apud nos cum patre mansionez facias. Et ita nos tibi peculiares efficias: vt semp spūs sancti gratiaz in nos habitare ꝓcedas. ℟.

OIgnū Inlatio. Amē. ⁊ iustū est equū ⁊ salutare est: nos tibi gr̄as agere dñe deus nr̄. A quo indigni digne ꝓtegimur. ⁊ protectiōis munera cecato cordis oculo nō pensam⁹: dum sepe proni in culpa labimur: ⁊ nihil iustū agimus: ex quo surgam⁹. Luz ergo nos tua larga clemētia et per digna patriarcharū inuitat exempla: ⁊ per prophetaruz salubria docet oracula: ⁊ per rutilantia incarnatiōis dñi nostri iesu xp̄i inlustrat miracula: adhuc etiaz ⁊ ap̄lor eius mellifl ua p̄dicamēta nr̄a inserit corda. Vt eternā amātes vitā: desideria abūciam⁹ vana: ⁊ ea seq̄mur quam inluminati sine fine manere scimus ꝓpetua. Sic enoch pnicioſaz prauor execrans vitaz: delectabilia paradisi obtinet arua. Sic noe iusticiā seruans in opere: rector arce factus est in diluuiū tēpestate. Sic habraam diuino precepto obediens: duz domuz relinquit ⁊ patriā: amicus dei effect⁹ beatitudinez obtinet infinitaz. Sic isaac castimonie dono prefulgēs in semine suo hereditat oēs gētes. Sic iacob humilitatis ⁊ sufferentie gr̄a fretus: ꝓmissuz dilatauit paternuz. Sic ioseph praua suadenti obiecta repellēs: dū nephariū recusaret stupr̄ū: principari meruit in egypto. Sic moyses negādo se esse filiuz pharaonis: dū tēporales respuit delectationes: magis eligens cū populo dei habere afflictionē: insignis extitit in miraculorū patratiōe. Dum ⁊ egyptū decē quatit plagis: ⁊ virga equora diuisit rubri mar̄. Producit limphā ex saxis: ⁊ quadraginta dierū vel noctiū spacia continuando ieiuniū legem promulgat in populis. Sic iosue dum hostes conterit populi dei: solis cursum retinet iclimate celi. Sic dauid dū misericors extat in gloria

regni: regnare cũ xp̃o ĩ sem-
piternũ promeruit. Sic he-
lias ⁊ ipse quadraginta die-
rum vel noctiuz spacia ieiu-
nãs: igneo curru euect⁹ ala-
criter paradisũ defert̃. Sic
daniel propheta dum absti-
nentie inseruit legib⁹: ꝓfun-
da ⁊ secreta mysterria enar-
rat legibus. Sic etiã salua-
tor noster ac dñs noster ie-
sus xp̃s: vt temptatoris de-
strueret figmẽta: quadragi
ta dierũ vel noctium ieiuna
uit spacia. Sic tristiciã ani-
mi obtinuit passionis tẽpo-
re. sic etiã sacruz corpus sue
diuinitatis conexum flagel-
lis. sputis. clauis. lanceis. ia
culis prebuit vulneranduz.
Et hic in illo accessu aduer-
sitatis: nr̃as diluit veterno-
sas maculas prauitatis. Jaz
vero post hec: quid apl̃oruz
numer⁹ doctrinis premisit
virtutũ: sedule sancta eccle-
sia prodet in publicuz. Sed
quid nos ob hanc gratiã ti-
bi clementissime dñe valea-
mus respondere: nisi vt cuz
toto cordis affectu miaiesta
tis tue implorem⁹ respectũ.
Vt nõ nos abijcias velut i-
mũdos: qui nos agnoscim⁹
nimis squaloribꝰ esse pollu-
tos. sed exhibe nos: vt tuos
ministros: qui sepe de inmũ-
dos iubes efficere mundos
Vt alacres occurramus ad
hos dies: quos pro nr̃a pu-
rificatione tu ipse instituisti
colendos. ⁊ sic in eis iussa
tuorum impleamus precep-
torũ: vt semꝑ te cõlaudem⁹
admixti in choro sanctorum
pro clamãtes atqz ita dicen-
tes. ℟. chorus. Sãctus sctũs
sanctus. Post sanctus.
Vere sanctus vere be-
nedictus es dñe de⁹ noster.
Qui nos per penitẽtiam in-
uitas ad veniã: vt purificat
cõcedas vitã eternam. Xp̃e
domine ac redẽptor eterne.
Christe Post pridie or̃o
dñe cui⁹ passionis mor
tis ⁊ resurrectionis ideo fa-
cim⁹ cõmemorationẽ: quia
per id nos agnoscim⁹ rece-
pisse redẽptionẽ: qui in pro-
thoplausti parentis impro-
ba ꝯsensione eram⁹ cõdem-
nati in dãnatione. Purifica
nos ea miseratione: qua du-

duz redemisti per sanguinis effusionez. Ut gratiā corporis ⁊ sanguinis tui susceptu ri: careamꝰ noxia: piaculi cōsueti suscipientes medelā salutis. qđ est mysteriū nostre redēptionis: inuiscerib⁹ nostris. ℟. Amē. Ad oꝛonez do

PRope sunt ec/ minicā. ce fr̄es charissimi dies illi salutis: in quib⁹ nos conuenit cū litatione ieiunij: elemosynaz ⁊ pietatē conferre indigenti. Ut caro adterat̄ ieiunijs: ⁊ misericordie opera exibeant̄ afflictis. Ut dū in his operib⁹ occupati manemus: liberis semꝑ vocib⁹ ad deuz exclamem⁹ e terris. Pater noster. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo. Benedictio.

DIuina vos gratia: benedictiōe superna locupletet: qui vos prospicit primos abstinētie dies amabiliter prestolare. ℟. Amen. Ipse in cordib⁹ vestris sibi beneplacitū preparet habitaculum: qui dies ipsos consecrauit abstinentia ciborū. ℟. Amen. Ut tollētes crucez vestrā sequamini eū: qui spōte pro vobis suscepit mortꝭ suppliciū. ℟. Amen. Per misericordiā ip̄ius dei nostri qui est benedict⁹: ⁊ viuit ⁊ om̄ia regit in secula seculoruz. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dn̄s sit semꝑ vobiscuz. ℟. Et cum. hic dicat chor⁹. Gustate. Post cō.

REfecti xp̄i corpo/ oꝛo. re ⁊ sanguine pariter: q̄a sanctificati deo patri omnipotenti gratias referam⁹: vt nos in eadem refectione ⁊ sanctificationē habentes: hic ⁊ in futuro seculo gloriā percipiam⁹. ℟. Amē. Per misericordiā tuā deus noster q̄ es bn̄dict⁹ ⁊ viuis ⁊ oīa regis in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē dicat pb̄r. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et. Missa acta est in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i ꝑficiamus cū pace. ℟. Deo gr̄as.

¶ Feria quarta in capite ieiunij. an̄. Exaudi nos deus qm̄ benigna est misericordia tua: scd̄m multitudinē miserationū tuaruz: respice in nos dn̄e. ℣. Saluū me fac de⁹: qm̄ intrauerūt aque vsqz ad animā meaz. ℣. Gloria et ho

nor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ. ℟. Amē. p̄. Exaudi nos deꝰ. kyriel. xp̄el. kyriel. Pater nr̄. ℟. Et ne nos indu. p̄s. Deꝰ misereat̄ nr̄i. Totū cū Gloria et bonor pr̄i. ℣. Ostē de nobis dn̄e miscd̄iam tuaꝫ. ℟. Et salutare tuū da no. ℣. Peccauimus cū patribꝰ nr̄is. ℟. Iniuste egimꝰ: iniquitatē fecimus. ℣. Dn̄e exaudi or̄onez meā. ℟. Et clamor meꝰ ad te veniat. ℣. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟ Et cū spiritu tuo. Oratio. Oremus. Oncede nobis q̄s dn̄e presidia militie xp̄iane sctis inchoare ieiunijs: vt contra spūales nequicias pugnaturi: ꝯtinentie muniamur auxilijs. Per xp̄m. Et postea sacerdos bn̄dicat cineres. Adiutorium nr̄m in nomine dn̄i. ℟. Qui fecit celum et terrā. ℣. Dominꝰ sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū.

Deus qui nō Oratio. mortē sed penitentiā desideras peccatoꝝ: fragilitatez ꝯditionis humane benignissime respice: ⁊ hos cineres quos causa ꝓferende humilitatis: atq; ꝓmerende venie: capitibꝰ nr̄is imponi decreuimꝰ: bene ✠ dicere ꝓ tua pietate digneris: vt qui nos cinerē esse: ⁊ ob prauitatē nr̄e meritū in puluerē reuersuros cognoscimꝰ: peccatoꝝ omniū veniā: ⁊ p̄mia penitētibꝰ repromissa misericorditer ꝯsequi mereamur Per xp̄um. Oratio. Mp̄s sempiterne deꝰ qui misereris omniū: ⁊ nihil odisti eorūq; fecisti: dissimulans peccata hominū ꝓpter penitētiā: qui etiā misericorditer subuenis clamātibus ad aures clemētie tue: bene ✠ dicere: ⁊ sctīficare digneris hos cineres: quos super capita nr̄a: causa sancte religionis: ⁊ humilitatis ꝓ peccatis nr̄is more niniuitaruꝫ ferre ꝯstituisti: da per inuocationē sancti tui nominis: vt oēs qui eos ad precandā miscd̄iam tuā sup̄ capita sua tulerint: mereant̄ a te dn̄e iesu xp̄e omniū delictoꝝ suoꝝ veniā percipere: ⁊ hodie sic sancta inchoare ieiunia: vt ad diem resurrectionis purificatis mētibꝰ digne mereātur accedere: ⁊ ī futuro per

petuam ⁊ immarcessibilem accipe gloriã. Per dñm nostrum ihesum xpm. Bñdictio ✠ dei pris omnipotẽtis: ⁊ filij ✠ ⁊ spiritus ✠ sancti descendat: ⁊ maneat super hos cineres. ℟. Amẽ. Dic aspergat aquaz benedictã sup cineres. Benedictis cinerib⁹ incipiat cãtor añ. Immutemur habitu. in cinere et cilicio ieiunem⁹. et ploremus ante dñm. quia multũ misericors est: dimitte peccata nostra de⁹ noster. dicaf tribus vicibus. deinde dicaf alia añ. Inter vestibulum et altare ploraba̅t sacerdotes et leuite: ministri dñi dicẽtes: parce dñe: parce populo tuo: et ne dissipes ora canentium ad te dñe. ℣. Gloria et honor patri. ℟. Emendem⁹ in melius quia ignoranter peccauim⁹: ne subito preoccupati die mort⁹: queram⁹ spaciũ penitentie: et inuenire nõ possim⁹. Attende dñe et miserere nostri: quia peccauimus tibi. ℣. Adiuua nos de⁹ salutaris noster. et propter honorẽ nominis tui dñe libera nos. ℗. Attẽde. ℣. Gloria et honor patri. ℗. Attende. Interim dum cantauerint clerici has añas accipiãt clerici ⁊ laici cineres de manu archiepi vel sacerdotis ⁊ dicat sacerdos dum posuerit añaz. Memento homo: quia cinis es: et in cinerez reuerteris. age penitentiam: et prima opera fac. Hoc facto eant oẽs ad pcessionẽ: finita pcessiõe fiat sermo quo finito ici Opiãt ad missaz Offm. Misereris omniũ dñe de⁹: et nihil odisti eoz que fecisti: dissimulãs peccata hominũ propter penitentiã: et parcens illis quia tu es dñs deus noster. ℣. Miserere mei deus. miserere mei: quoniam in te cõfidit anima mea. ℗. Et parcẽs illis. ℣. Gloria et honor patri et filio: et spiritui sancto in secula seculorum amen. ℗. Et parcens illis. Dicat pbr. Per oñia semp secula seculorum. ℟. chor⁹. Amen. Ofo. Onuerte nos de⁹ salutaris noster: ⁊ auerte iram tuã a nobis: ac super pplum tuũ pacem presta quã loqueris: vt plebs tua letef in te: ac salutare tuũ custodiat: salutem intelligens vel misericordiã tuã tẽpoz prosperi

tate cognoscat: vel benigni
tatez tuā fructū fecūditatis
suscipiat. ℟. Amen. dicat pb̄r
Per miscdiam tuam de⁹ nr̄.
Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū.
Lcō libri sapiētie salomonis
℟. Deo gr̄as. Prouerbioꝝ. I.

Fili. Conuertimini ad
correptionē meā ⁊ ꝓfe
raz vobis spūm meū: ⁊ ostē
daz verba mea. Quia voca
ui: ⁊ renuistis. Extēdi manū
meā: ⁊ nō fuit qui aspiceret.
Despexistis om̄e ꝯsiliū meū:
⁊ increpatiōes meas negle
xistis. Ego quoqꝫ in interi
tu vestro ridebo ⁊ subsāna
bo: cuz vobis qd̄ timebatis
aduenerit. Cū inruerit repē
tina calamitas: ⁊ interitus
quasi tēpestas īgruerit. quā
do venerit sup̄ vos tribula
tio ⁊ angustia: tunc inuoca
bunt me ⁊ nō exaudiā. Ma
ne ꝯsurgēt: ⁊ nō inuenient
me. Eoqd̄ exosaz habuerint
disciplinā: ⁊ timorē dn̄i non susce
perint: nec adquieuerint cō
silio meo: ⁊ detraxerint vni
uerse correctioni mee. Co
medent igit̄ fructus vie sue:
suisqꝫ cōsilijs saturabuntur.
Auersio paruuloꝝ interfici
et eos: ⁊ ꝓsperitas stultoruz
perdet illos. ℟. Amen. dicat
pb̄r Dn̄s sit semp̄ vobiscuz.
℟. Et cū. Psallendo. Ecce ve
nient dies dn̄i magni elemosyne
et ieiunij: estote parati beneface
re oppressis. viduis et orphanis.
p̄. Ut recipiatis mercedē in no
uissimis tēporibus dicit dn̄s. ℣.
Quiescite agere peruerse: discite
benefacere: querite iudiciū: sub
uenite oppresso. p̄. Ut re. Dicat
pb̄r. Silentiū facite. Sequē
tia epl̄e iacobi apl̄i ad duo
decim trib⁹. ℟. Deo gratias.

Charissimi. Nemo ca. I.
cuz tēptatur dicat qm̄
a deo tēptat̄. De⁹ em̄ intēp
tator malorū est. ipse aūt ne
minē tēptat. vnusquisqꝫ ve
ro tēptat̄ a cōcupiscētia sua
abstractus ⁊ inlect⁹. Dein
de ꝯcupiscētia cū cōceperit:
parit peccatū. Peccatuz ve
ro cum consūmatuz fuerit:
generat mortē. Nolite itaqꝫ
errare fratres mei dilectissi
mi: omne datuz optimum:
⁊ omne donum perfectū de
sursum est: Descendens a pa
tre luminū apud quem non

est trāsmutacio: nec vicisitudinis obūbratio. Voluntarie genuit nos verbo veritatis: vt sim⁹ initium aliquod creature ei⁹. Scitis fratres mei dilectissimi: sit aūt om̄is homo velox ad audienduz: tardus aūt ad loquenduz: ⁊ tardus ad iram. Ira em̄ viri iusticiā dei nō operat̄. Propter qđ abijcientes om̄ez immunditiā ⁊ abundantiā malicie: in mansuetudine suscipite insitū verbū: quod potest saluare aīas vestras. ℟. Amen. Lectio sancti euāgelij

Ism mattheum. ca. IIII. Illo in tēpore: dn̄s noster iesus xp̄us ductus est in desertū a spū: vt tēptaretur a diabolo. Et cuz ieiunasset quadraginta diebus: ⁊ quadraginta noctib⁹: postea esurijt. Et accedēs tēptator dixit ei. Si fili⁹ dei es: dic vt lapides isti panes fiāt. Qui respondēs dixit ei. Scriptum est. Non in pane solo viuit homo: sed in om̄i verbo qđ ꝓcedit de ore dei Tūc assumpsit eū diabolus in sanctā ciuitatē: ⁊ statuit eū supra pinnaculum tēpli: ⁊ dixit ei. Si fili⁹ dei es mitte te deorsuz. Scriptū est em̄. Quia angelis suis mādauit de te: et in manibus tollent te: ne forte offendas ad lapidez pedem tuū. Ait illi ies⁹ rursuz. Scriptuz est. Nō tēptabis dn̄m deū tuū. Iterū assumpsit eū diabolus in montē excelsuz valde: ⁊ ostendit ei om̄ia regna mūdi: ⁊ gloriā eoꝝ: ⁊ dixit illi. Hec om̄ia tibi dabo: si cadēs adorauer⁹ me. Tūc dixit ei iesus. Vade sathana Scriptū est em̄. Dn̄m deuz tuuz adorabis: ⁊ illi soli seruies. Tunc reliquit eum diabolus: ⁊ ecce angeli accesserunt: ⁊ minīstrabant ei. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Lauda Alla. ℣. Memento nostri dn̄e in beneplacito popl̄i tui. visita nos deus in salute tua. p̄. Alla. Dicat pb̄r. Adiuuate me fr̄es. Sacrificiū. Hij dies orationis sancti erunt vobis et humiliabitis animas vestras applicantes holocausta domino deo vestro.

Appropinquātibus beate quadrage Missa.

sime diebus: orem⁹ deuz di-
lectissimi fratres corpore et
mente ꝓstrati. Et licet om̄i
vite nostre tēpore eius ope-
ri cui⁹ imaginē accepit ani-
mam debeat mancipari: ta-
men specialiter quādaz ob-
seruationē horū dieruz esse
debere: patrū docemur exē-
plis: qui nō solum sermone:
sed ⁊ ope. quid nobis imi-
tandum esset egerunt. e qui-
bus primus moyses legisla-
tor occurrit. qui in hoc nu-
mero dieruz excelsi montis
verticem cōscendit: nihil in
his diebus nisi tantū verbo
dei pascebatur: quod ex ore
dn̄i procedebat. Secūdus
vero occurrit nobis helias
ꝓpheta: qui vni⁹ esse virtutē
cōtestās: quadragīta dieb⁹
montium excelsa lustrauit.
vbi sacri oris alloquium de
israelitarū salute audire pro
meruit. Tertius autē ip̄e no
bis dn̄s nr̄ iesus xp̄s occur-
rit: qui totis q̄draginta die-
b⁹ heremi secreta penetrās:
om̄ia diabolica tēptamenta
destruxit. Horū igit̄ nos exē
plis edocti laborantes per
hos dies q̄draginta: eijtia-
mus a nobis malicie fermē-
tum: quo azimi sinceritatis
⁊ veritatis inueniri postmo
dū mereamur. ℟. Amē. Alia

Salutaris vie ini- oro.
tia hodierne solēnita-
tis sacrificio cupiētib⁹ conse
crare: occurrat deus pater
vnigenit⁹ fili⁹ tuus. qui oliz
callidi tēptatoris astutiā: tri
moda se suasione inlicientē
sacri oris alloquio reproba-
uit ac pertulit. Ipse a nobis
virulenta tēptationū semi-
na pellat: ipse cōsensum ma-
larū suggestionū a nobis re
trudat. Ipse ariditatis nr̄e
inediam diuiuis pedib⁹ fo-
ueat. Protegat nos ꝯtra hu
ius tēptatoris insidias: lori-
ca iustitie: ⁊ galea salut⁹ eter-
ne. Exhibens de celoꝝ sedi-
bus fragilitati nr̄e fortitudi
nez cibi perennis. quo et ho
die validius roborati: indi-
tum e crastino abstinētie tē-
pus incipientes: petulantie
carnalis libitus in nobis de-
cidant: ira diffugiat. voraci-
tas pereat: temulentie vitiū
euanescat. Secedant doli.

corpora salus habeat: aias vis diuina. Utraq; seruent in opere pacez ieiunij actu: virtutē in voto: ꝯstantiaz in affectu: actuuz disciplinam. Quo spūaliter suscipientes predicte abstinētie tēpus: ꝑ euz nobis salubriter efficiat̄ peruiū: per quē id ad exp ationez nouim⁹ institutū. ℟. Amen. Post nomina oratio.

Christe dei fili⁹ quo docēte didicim⁹: nō in solo pane viuere: sed in omni verbo qd̄ tuo ꝓcedit ex ore. Presta nobis vt qui magisteriū tuū sequētes p̄sentis quadragesime initia hodierna die incipim⁹ festiuis ꝯsecrare in canticis: optata remedia a te impetrare possimus: tam viuētib⁹ q̄ defunctis. Quo ⁊ nobis seruiēdi tibi ꝯcedat̄ cum affectu effectus: ⁊ illis a te prestet̄ eterne btitudinis locus. ℟. Am̄.

Ad pacem. Oratio. Deus cui trāsferendus helias quadraginta dierum ieiunium ꝯsecrauit: ⁊ spūaliter donec ad celestia mereretur ascēdere ieiunauit: ꝓphetalem q̄s gratiā dona ppl̄is xp̄ianis. in qua superem⁹ delectationes carnis ⁊ sanguinis. Fac in om̄ib⁹ ⁊ per omnia cōtinētes fac pacificos. fac celestia p̄cepta ꝑuātes: q̄bus ⁊ in hoc sacrificio benignus appareas: ⁊ humiliter te inuocantib⁹ ꝓpiciat⁹ occurras. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū ⁊ iustū est nos tibi gr̄as agere trinitas deus: qui das escā omni carni: ⁊ īples omnē animaz bn̄dictione. Tuere nos dn̄e qui nō solum carnalib⁹ cibis pasc: sed ⁊ spiritualib⁹ escis alis. Ut nō in solo pane viuam⁹: sed in om̄i verbo tuo vitalez habeam⁹ alimoniā. Nec tantū epulādo: sed etiā ieiunādo pascamur. Naz vt dapib⁹: ⁊ poculis corpora: sic ieiunijs ⁊ verbis tuis aīe saginant̄. Magnaz enim in hoc munere corporib⁹ salubritatē: ⁊ sanitatē mētib⁹ prebuisti: iamq; ab initio seculi nobis ieiunium venerabile dedicasti. Quod si illa generis humani mater eua interdictam sibi arborē custodis-

set: & immortalitatem & reti
nuisset: & patriã. Sed pecca
tum matris antique: qõ inli
cita ligni vetiti vsurpatiõe
cõmisit: in nostris ablue ieiu
nijs. Vt qui de paradiso p
inobedientiaz Ade non ab
stinendo cecidim⁹: nũc aũt
per obedientiaz christi ieiu
nãdo surgam⁹. Qui nobis
ex eadem materia calicẽ salu
tis remiscuit de qua mortis
poculũ biberam⁹. Vt q̃b⁹
per cibũ ligni acquisiti mors
venerat: per crucis lignũ sa
lus perdita redderetur. Cui
merito oñes angeli & archã
geli nõ cessant clamare quo
tidie: vna voce dicentes. ℟.
Sãctus sanct⁹ sanct⁹ Post san

CTe sanct⁹ & be
nedictus in altissimis
iesus xp̃s filius tuus dñs nr̃.
Qui assumpta humane fra
gilitatis natura: nõ soluz in
fideliũ sterilitatẽ conuerten
do fecundauit: verũetiã an
tiquissimũ serpentẽ seducti
onibus blandis inlecebran
tem: totiusq̃ mũdi copiam
promittentez sterilitate tibi
p̃missa post ieiunij peracta
solẽnia oñipotẽti brachio
supplantauit. Docens discí
pl̃os suos: nr̃os aũt aposto
los non numerositate thau
rorũ: aut hircor̃: non vitu
lorũ vbertate: non agnorũ
pinguiũ victimis tuã placa
re clementiã: sed puris men
tib⁹ lotisq̃ innocẽtie mani
bus sacrificia libare tue sere
nitati supplicia. Quia tu es
deus dñs ac redẽptor eter
nus. Post pridie. Oratio.

ADsunt dñe de⁹ dies il
li quos colẽdos nob
documẽto tui exempli: sub
q̃dragenaria ieiunij decur
sione signasset. Proinde tuã
pietatẽ poscimus & rogam⁹
vt hodierne solennitatis sa
crificio delibutus: largiaris
supplicãtib⁹ famulis spirita
lis alimonie cibuz: & tue ser
mocinationis eduliũ. Quo
adinstar prophete tui belie
hui⁹ sacrificij libatiõe muni
ti: ita a crastino laborioſa di
uine institutionis salubriter
expediam⁹ ieiunia: vt p̃mo
cinatiõis tue mereamur po
tiri loquela. ℟. chor⁹. Amen.
Ad orationem dominicam.

Ecce saluator noster: et dñe: qui per paginam veteris instrumēti offerri tibi decimas rerū precipis annuales: tibi dieruz decimas cōsecrare conamur. Pie largissimā tue pietatis clementiam implorantes: vt in cōgressione vie huiꝰ instruas nos documentis iusticie: ⁊ p̄ceptionibꝰ legis tue. Quibus īstructi: ⁊ hodierni diei suscepta solēnia expleamꝰ ⁊ deuotissime a crastino instituta ieiunia inchoemꝰ. Pr̄ nr̄. dicat pb̄r. Hūiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semper

Obiscū. ℟. Et cum. Bn̄o. Christꝰ dei filiꝰ qui quaterdecies diebꝰ in abstiuentiaz deuolutis: se tēptari permisit: ip̄e vos nō patiat̄ illis tēptationibus a sancto proposito submoueri. ℟. Amen. Quiqz eidē callido tēptatori nō in solo pane: sed in verbo dei hominē viuere posse respondit: celestis vos reficiat alimonia cibi. ℟. Amen. Vt dapibus satiati dininis: indictas a crastino parsimonie leges explere positis. ℟. Amen. Per miscd̄iaz ipsiꝰ dei nr̄i qui est bn̄dictꝰ ⁊ viuit et om̄ia regit in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. dicat chorꝰ. Gustate.

Gustan/ Post cō. or̄o. tes dn̄e suauitatis dulcedinis plenitudinez: q̄s vt sit nobis hic in remissionez pctōꝝ ⁊ sanitatē mentiū. ℟. Amen. Per miscd̄iaz tuā deꝰ nr̄ qui es bn̄dictꝰ: ⁊ viuis et oīa regis in secula seculoꝝ. ℟. Amē. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. In noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i p̄ficiamus cum pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ Dn̄ico primo in quadragesima ad missaz.

Ecce nūc tēpus Officiū. acceptabile all̄a. p̄. Ecce nūc dies salut/ alleluia. ℣. Dn̄s regnauit decorem induit: induit dn̄s fortitudinē et precinxit se. p̄. Ecce nūc dies. ℣. Gloria et honor pr̄i et filio et sp̄ūi scō in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. p̄. Ecce. dicat pb̄r. Per om̄ia semp̄ secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. hic dicat̄ Gl̄a in excel̄. dicat pb̄r. Per om̄ia semp̄ secula secl̄oꝝ. ℟. Amē.

Audiāt simul te Or̄o. dn̄e oēs gētes ⁊ diues

ac pauperes aurē tibi cordis accōmodent. Nec timeam⁹ in die mala: neq; fidei oncre relicto: iumētis insipiētibus cōparemur. Ut te soluz intelligentia nostra adsequēs ambiat: quē eterno in gaudio cum sanctis oñib⁹ laudans premia sempiterna suscipiat. ℟. Amen. Per misericordiā tuā deus nr̄ qui es benedictus: & viuis & oñia regis in secla seculoꝝ. ℟. Amē. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cū. Prophetia. Audite audientes me. Require in dñica āte diē cinerū. fo. LXXXV Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Tractus. Daniel ppbeta tunc illi tres quasi ex vno ore bymnū canebant: et benedicebāt dñm de fornace dicētes. Hic incipiat sacerdos Bñs. Benedictus es domine deus patrum nostroꝝ: et admirabilis et supereraltatus in secula amē. ℣. Et benedictū nomen maiestatis tue illud sanctum. ℟. Et sup. ℣. Bñdictus es qui vides abyssos: sedes sup cherubin et laudabilis ℟. Et sup. ℣. Bñdictus es in solidamento celi: et laudabilis et glorioſus in secula amen. ℟. Et sup. ℣. Bñdicite oñia opa dñi dominū: bñdicite angeli dei dominum: benedicite stelle celi dominū. ℟. bymnū dicite et superexaltate eū in secula amē. ℣. Bñdicite filij hominū dñm, bñdicite sacerdotes dei dñm. bñdicite sancti et humiles corde dñz. ℟. Hymnū dicite. ℣ Bñdicite ananias azaria et misael dñm. bymnū dicite et superexaltate eū in secula amen. ℣ Quia liberauit nos ab inferis et de manu mortis saluauit nos et eripuit nos de medio camino ardentis flamme et e medio ignis eduxit nos. Dicat pbr Cōfitemini. ℣. Confitemini dño qm̄ bon⁹: qm̄ in seculuz misericordia eius. Psallēdo. Ne memor fueris deus iniquitatū nostrarū antiquarū. cito appbēdat nos misericordia tua dñe. ℣. Quoniam pauperes facti sum⁹ valde. adiuua nos deus salutaris noster. ℟. Cito appreben. Hic sacerdos debet preparare calicē cum vino & aqua & hostiā in patena posita sup calicē & accipiat illud & pstet se ad pdē altaris flexis genib⁹ & dicat has p̄ces q̄ sequūt p̄ces.

Indulgẽtiã postulam⁹.xpe exaudi.Placare et miserere.℣. Jesu vnigenite dei patris fili⁹ : qui es immẽse bonitatis dñs.℟. Placare.℣. Cuncti te gemitib⁹ exorantes poscimus:cunctiq; simul deprecãtes ãsum⁹.℟.Placare.℣. Tua iam clementia mala nostra superet:tuo iam sereno vultu in nos respice.℟. Placare.℣. Remoue propicius tuã iracundiaz: da peccatis⁹ finem:da laboris requiem.℟. Placare.℣. Tranquilitatem tẽpor⁹:rerum abundantiam:pacis quietẽ : et salutis copiam.℟.Placare.℣. Illius pontificis porrige presidiũ:atq; vniuerso supplicanti ppło.℟. Placare.℣. Remissionẽ omniũ peccator⁹ quesumus:indulge clemens mala q̃ cõmisimus.℟. Placare.

Hic dicit sacerdos oronem

Qraudi submissa voce.

Orationẽ nr̃am dñe:gemitusq; nr̃os auribus percipe:nos eniz iniquitates nostras agnoscimus:t delicta nr̃a corã te pandim⁹ tibi deo peccauim⁹ : tibiq; ꝓfitentes veniã exposcim⁹.Et quia recessimus a mãdatis tuis:et legi tue minime paruimus. Conuertere dñe sup seruos tuos quos redemisti sanguine tuo. Jndulge q̃s nobis: t peccatis nr̃is veniam tribue:tueq; pietatis miscõiaz in nobis largire dignare.℟. Amen. Per miscõiaz tuã deꝰ nr̃ qui es bñdict⁹ t viuis t oĩa regis in secla seculoꝝ.℟. Amẽ hic eleuet se sacerdos t dicat. Silentiũ facite.Sequentia epłe pauli ad corinthios.℟. Deo gr̃as.II.ca.v.

Fratres.Pro xp̃o legatione fungimur tanq̃ deo exhortãte per nos.Obsecramus:pro xp̃o reconciliamini deo.Eum qui nõ noverat peccatum : pro nobis peccatuz fecit:vt nos efficeremur iusticia dei in ipso.

¶Adiuuantes autẽ exortamur:ne inuacuũ gratiã dei recipiatis. Ait enĩ.Tẽpore accepto exaudiui te:t in die salutis adiuui te.Ecce nunc tẽpus acceptabile.ecce nũc dies salutis. Nemini dãtes vllam offensionẽ:vt nõ vituperet̃ ministeriũ nostruz: sed in oĩb⁹ exibeam⁹ nosmetip̃os sicut dei ministros ca. VI

in multa patiētia. In tribu-
lationib⁹. In necessitatib⁹.
In angustijs. In laborib⁹.
In plagis. In carceribus.
In seditiōib⁹. In vigilijs.
In ieiunijs. In castitate.
In scientia. In longanimi-
tate. In suauitate. In spiri-
tusancto. In charitate non
ficta. In verbo veritatꝭ. In
virtute dei. Per arma iusti-
cie a dextris: ⁊ sinistris. Per
gloriā ⁊ ignobilitatez. Per
infamiā ⁊ bonā famā. vt se-
ductores ⁊ veraces. Sicut
qui ignoti: ⁊ cogniti. Qua-
si moriētes: ⁊ ecce viuimus.
Vt castigati: ⁊ nō mortifica
ti. Quasi tristes: semp autez
gaudentes. Sicut egentes:
multos aūt locupletantes.
Tanq̄ nihil habētes: ⁊ oīa
possidētes. In xp̄o iesu dn̄o
nostro. ℟. Amē. Lcō sci euan

Igelij s̄m iohānē. ca. IIII.
Illo in tēpore: dn̄s nr̄ ie
sus xp̄us reliquit iudeam: ⁊
abijt in galileā. Oportebat
aūt eū transire per samariaz.
Venit ergo in ciuitatem sa-
marie: que dicit̄ sichar iuxta
prediū quod dedit iacob io-
seph filio suo. Erat autez ibi
fons iacob. Jesus ergo fati-
gat⁹ ex itinere sedebat sic su-
per puteum. hora erat quasi
sexta. Venit mulier de sama
ria haurire aquā. Dixit ei ie-
sus. Da mihi bibere. Disci-
puli aūt ei⁹ abierāt in ciuita-
tē: vt cibos emerēt. Dicit ei
mlier illa samaritana. Quo-
modo tu iudeus cū sis: bibe
re a me poscis: q̄ sum mulier
samaritana. Non enim cou
tunt̄ iudei samaritanis: Re
spondit iesus: ⁊ dixit ei. Si
scires donū dei: ⁊ quis est q̄
dicit tibi: da mihi bibere: tu
forsitan petisses ab eo: ⁊ de-
disset tibi aquā viuaz. Dicit
ei mulier. Dn̄e neqz in quo
haurias habes: ⁊ pute⁹ alt⁹
est: vnde ergo habes aquaz
viuā. Nunquid tu maior es
patre nr̄o iacob: q̄ dedit no-
bis puteū hunc: ⁊ ipse ex eo
bibit: ⁊ filij ei⁹ ⁊ pecora ei⁹.
Respondit iesus: ⁊ dixit ei.
Omnis qui biberit ex aqua
hac: sitiet iterū. Qui aūt bi-
berit ex aqua quā ego dabo
ei: nō sitiet in eternuz. Sed
aqua quaz ego dabo ei: fiet

in eo fons aque ſalientis in vitã eternã. Dicit ad eũ mulier. Dñe da mihi hãc aquã: vt nõ ſitiaz: neqz veniã huc haurire. Dicit ei ieſus. Vade voca virũ tuũ ⁊ veni huc Reſpõdit mulier ⁊ dixit. Nõ habeo viruz. Dicit ei ieſus. Benedixiſti: quia nõ habeo virũ. Quinqz eñ viros habuiſti. Et hunc quez habes: nõ eſt tuus vir. hoc vere dixiſti. Dicit ei mulier. Dñe video quia ꝓphẽta es tu. Patres nri in monte hoc adorauerũt: ⁊ vos dicitis ꝙa hieroſolymis eſt locꝰ vbi adorare oportet. Dicit ei ieſus. Mulier crede mihi: quia venit hora quãdo neqz in monte hoc: neqz in hieroſolymis adorabitis patrẽ. Vos adoratis qõ neſcitis: nos adoramus quod ſcimꝰ. quia ſalꝰ ex iudeis eſt. Sed venit hora ⁊ nũc eſt: quãdo veri adoratores adorabũt patrez in ſpũ: ⁊ veritate. Naz ⁊ pater tales querit: qui adorẽt eũ. Spiritꝰ eſt deꝰ. ⁊ eos ꝙ adorãt euz: in ſpiritu ⁊ veritate oportet adorare Dicit ei mulier. Scio quia meſſias venit qui dicit xps. Cum ergo venerit: ille nobis annũciabit oĩa. Dicit ei ieſus. Ego ſuz qui loquor tecuz. Et ꝓtinuo venerũt diſcipuli eiꝰ: ⁊ mirabanꝫ quia mulieri loquebaꝫ. Nemo tamen dixit: quid queris: aut quid loqueris cũ ea. Reliquit ergo idria ſuã mulier: ⁊ abiit in ciuitatez: ⁊ dicit illis hominibꝰ. Venite ⁊ videte hoiem qui dixit mihi oĩa quecunqz feci Nũquid ipe eſt xpus. Exierunt de ciuitate ⁊ veniebãt ad eũ. Interea rogabãt diſcipuli dicẽtes. Rabbi mãduca. Ille aũt dixit eis. Ego cibum habeo mãducare: quez vos neſcitis. Dicebãt ergo diſcipuli ad inuicẽ. Nũquid aliquis attulit ei manducare. Dixit eis ieſus meꝰ cibus eſt: vt faciã voluntatez eius qui miſit me: vt perficiã opꝰ eius. Nonne vos dicitis qõ adhuc quatuor mẽſes ſunt: ⁊ meſſis venit. ecce ego dico vobis: Leuate oculos vꝝros ⁊ videte regiones: ꝙa albe ſũt iã ad meſſez. Et ꝙ metit

mercedez accipit: ⁊ congre/
gat fructus in vitā' eternaz.
Vt ⁊ q̄ seminat: simul gau/
deat: ⁊ qui metit. Jn hoc est
eñ verbū verū. quia ali⁹ est
qui seminat: ⁊ alius est qui
metit. Ego misi vos mete/
re: quod vos nō laborastis.
Alij laborauerunt: ⁊ vos in
laborib⁹ eoꝝ introistis. Ex
ciuitate aūt illa multi credi/
derunt samaritanoꝝ: ꝓpter
verbū mulieris testimoniuz
perhibentis. quia dixit mihi
oñia quecūq; feci. Cū venis/
sent aūt ad illum samaritani
rogauerūt eū: vt ibi mane/
ret: ⁊ mansit ibi duos dies.
Et multo plures crediderūt
ꝓpter sermonē ei⁹ ⁊ mulieri
dicebant. Quia iaz nō ꝓpp/
ter tuā loquelaz credim⁹: ipi
eñ audiuim⁹: ⁊ scimus quia
hic est vere saluator mundi.
℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit
semp vobiscū. ℟. Et cū. Lau
da Alla. ℣. Notende ppls me/
us in legez meā. ꝑ. Alla. Sacri
ficiū. Multiplicabit vos dñs si/
cut astra celi diligite illum: et ob
seruabitis precepta eius: et ceri/
monias oñi tēpore: vt discant fi
lij vestri disciplinā dñi dei alla. ℣
Locut⁹ est moyses vniuerso israe
li dicens: dum descenderē de mō
te: et tabulas federis in manib⁹
tenerem: et vidissem vos reliquis/
se vias dñi quas vobis ostende/
ram: proieci tabulas de manib⁹
meis: et cōfregi eas ad radicem
montis: et procidi ante deū qua/
draginta diebus et quadraginta
noctib⁹ panem nō comedens: et
aquā nō bibens ꝓpter peccata
que fecistis ante deū et timēs pro
vobis oraui ad illum: et exaudi/
uit me. ꝑ. Vt discam. Missa.

Solliciti queso dilectis/
simi fratres redemptio
nis nostre perpendētes my/
steriuz: reddamus vt possu/
mus saluatori nr̄o gloriam:
offerētes ei hostiā viuam: ⁊
qui ex gentib⁹ vnaz in se vo
luit cōgregari ecclesiam. Jn
muliere etenim illa samarita
na in qua dudū est gētilitas
figurata: nos ipsos aduoca
tos ex gētib⁹ agnoscam⁹: ⁊
pro illa deo contriti cordis
hostiā immolemus. Nouit
ille suffragantib⁹ adsistere:
qui se nascenti iaz seculo di/
gnatus es subuenire. Dabit

precantib⁹ efficaciã: qui in se
suscepit infirmitatez nr̃am.
Attribuet postulationi effe
ctum: qui lassus sedit ad pu
teũ. Cõponet nobis in or̃o
ne precẽ: qui samaritane mu
lieri inspirauit vt crederet.
Dabit in eterna beatitudine
premiũ acquisitis: qui miser
tus est quã voluit parituris

Alia oratio. ℟. Amen.

Esu redẽptor nr̃ ⁊ dñe
qui ad saluandũ gen⁹ huma
num: sexta etate seculi veni
sti: ab hui⁹ extremitatis nr̃e
profundo conserua atq; san
ctifica ecclesiã tuã in vnitate
sctẽ fidei: quã oliz a tenebro
sa pfunditate eruens putei:
tibi illaz copulare per gr̃am
voluisti. Da cũctis in ea mẽ
tibus: vt sicut ad te fide ve
nerũt: ita eterno solacio po
tiant̃. Vt per te introduca
mur ad regnũ eterne vite: p
quẽ accepimus fidei inlumi
nationẽ. Tribue nobis sicĩ
tibus eterni fontis ita bibe
re potũ: vt nunc̃ sitiam⁹ in
eternũ. Expelle a cordibus
nr̃is oẽm profunditatez te
nebrosam errorũ: nequãdo
operiat sup nos puteus os
suũ. Te te xp̃e inueniam⁹ ad
puteũ reuelantẽ qui nr̃o ex
vicio quocũq; lapsi fuerint
in crimine: vt totiẽs releue
mur tue pietatis dono: quo
tiens cecati labimur in deli
cto. Amoue a cordib⁹ nr̃is
inueterata vetuste vite ma
liciaz: qui nouitate spiritus
in samaritanã illã fidei ope
ratus es incrementa. Da q̃s
oĩbus in cõmune iesu bone:
ita dies istos sancti desiderij
plẽitudine gratiosos habe
re: sicut illa pmeruit dono
scẽ fidei te in veritate cogno
scere. Vt in hoz celebritate
dierũ te custodiente: nõ libi
dine polluamur: nõ malicia
sautienur: nõ scandalis di
scindamur. Sed in scẽ fidei
oẽs vnitate collecti ita spũs
tui sancti defensione ptecti:
⁊ inluminati mũdemur a cri
minibus nr̃is. Qualiter ad
sanctũ pascha pueniẽtes: ⁊
ardẽter suscipiam⁹ mysteriũ
nr̃e redemptionis: ⁊ veraci
ter reparatos nos gratule
mur in statu eterne lucis. ℟
Amen Post nomina oratio.

Qui ſte filius dei viui: cu
ius virtute mulier illa
ſamaritana prenoſcere me/
ruit: cuius fidem caſto cor/de
cepit: cuiuſq; nomē abiēs
in ciuitatem celebre nuncia/
uit. Da nobis vt ea veritate
nomen noſtrū eternis aſcri/
batur in paginis: que veri/
tate nomē glorie tue ob mi/
raculum deitatis ammirabi
le factū eſt ſamarie in popu
lis. Preſta etiā ſancte de⁹ vt
oīes qui fideli intentiōe fa
temur ⁊ credim⁹ nomen tue
ſanctiſſime trinitatis: nunc⁹
eternis mancipemur ſuppli
cijs. Quiq; in eadez quā a te
percepim⁹ fide vocati ſunt:
nullis flāmaruz aduſtionib⁹
crucient. Sed concede eis:
vt ſicut in hac vita ut cōcuſ/
ſe ſtatuz vere fidei tenuerūt:
ita illi⁹ vite gaudijs eterno
munere potiātur. ℟. Amen.

Saluā/tor mundi verbum pa
tris eterni: qui poſt acceptā
fidem mulieris: rogat⁹ a ſa/
maritanis biduuz apud eos
facis. Vt in illoz duoruz fi/
gura dierum mystice cōmen
daretur duorū numerus pre
ceptorum: charitatis videli
cet dei ac proximi: mūda cor
noſtrū oīni crimine: omniq;
ignorantie cecitate. Quali/
ter mundiſſimā tibi in cordi
bus noſtris preparātes mā
ſionez: tribuas nobis quod
illis tribuiſti: proximi dilecti
onez veraciter retinere. per
quā poſſimus peruenire ad
te: ⁊ tuaz oīnimodo noſſe di
lectionem: cū qua peruenia/
mus ad gaudia vite eterne.

Oblatio. ℟. Amen.

Iugum ⁊ iuſtū eſt nos
tibi ſemp gratias agere dñe
ſancte pater eterne oīps de⁹
per ieſum xp̄m filium tuum
dīnm noſtrū. Qui ad ſaluati/
onem humani generis ve/
niens e celo: ſitiens atq; fa/
tigat⁹ ſediſſe ad puteū dicit.
ille eteniz in quo oīnis pleni
tudo diuinitatis corporali/
ter permanebat: ḋa noſtre
mortalitatis corpus aſſum/
pſerat: veritatem aſſumpte
carnis quibuſdā ſignificati/
onibus demōſtrabat. Fati/
gatū enim eum nō aliter cre
dimus ab itinere: niſi infir/

matũ in carne. Exiuit quip/pe ad currendã viam: per ſi/gnificationẽ carnis aſſump/te. Jdeo igiť et ſi fatigať ille in carne: nõ tamen nos ſinit infirmari in ſua infirmitate. Nam qõ infirmũ eſt illi⁹: for/tius eſt boĩbus. Jdeoqz per humilitatẽ veniens: eripere mundũ a poteſtate tenebra/rũ: ſedit ⁊ ſitiuit q̃ndo aquã mulieri petiuit. Jlle etẽ hu/militat⁊ erat in carne: quãdo ſedẽs ad puteũ loquebať cũ muliere. Sitiuit aquã: ⁊ exe/git fidez ab ea. Jn ea quippe muliere: fidem quã queſiuit: quãqz petiuit: exegit atqz ve/niẽtibus dicit de ea diſcipul⁹: ego cibũ habeo manducare quẽ vos neſcitis. Jlle iam q̃ in eam creauerat fidei donũ: ipſe poſcebat aque ſibi ab ea porrigi potũ. Quiqz eã dile/ctionis ſue flãma cremabat: ipſe ab ea poculuz quo refri/gerareť ſitiens poſtulabat. Ob hoc nos ad iſta tantarũ virtutũ miracula quid appo/nemus ſancte ⁊ ĩmaculate ⁊ pĩſſime deus: niſi cõſcientiã mũdam: ⁊ volũtatẽ dilectio/ni tue oĩmodo preparatam. Tuo igitur nomini offeren/tes victimã mundam: roga/mus atqz expoſcim⁹. vt ope/reris in nobis ſalutẽ: ſicut in muliere illa operat⁹ es fidẽ. Operare in nobis extirpati/onẽ carnaliũ vicioz: q̃ in illa idolatrie pertuliſti figmen/tũ. Sentiamus quoqz te in illa futura examinatõe mitiſ/ſimũ: ſicut illa te promeruit inuenire placatũ. Opus eĩ tuũ ſumus: qui niſi per te ſal/uari nõ poſſum⁹. Subueni nobis vera redẽptio pietat⁊ indeficiẽs plenitudo. Non perdas qõ tuum eſt: quibus dediſti rationis naturaz: da eternitat⁊ gloriã indefeſſam. Vt qui te in hac vita lauda/mus: in eterna quoqz beati/tudine multomagis glorifi/cemus. Tu es eĩ deus no/ſter: non nos abĵcias a facie tua: ſed iã reſpice quos crea/ſti miſeratõe gratuita. vt cũ abſtuleris a nob̃ omne debi/tũ culpe: ⁊ placidos reddide/ris aſpectib⁹ gr̃e tue. Eructi ab illa norialis putei pfundi/tate facinoruz: idriã noſtra/

rū relinquentes cupiditatū. Ad illā eternā ciuitatē hieru salē post huiꝰ vite trāsitū cō uolemus. Et cū oībus ſctis nomē tuū celebre nūciemꝰ: atqꝫ ita dicamus. ℟. Sāctus

VEre ſanctꝰ Polt ſctūs vere benedictus dñs noſter ieſus xp̄s filius tuus. cuiꝰ preſentia viſionis mortificationeꝫ operaꝝ ſceleris. Nō eſt eñ homo: qui eiꝰ cōtueaꝝ faciem: ⁊ ſuo poſſit remorari in crimine. Mulier quippe iſta eius p̄ſentiā cernēs: verboꝝ quoqꝫ eius fluenta mirabiliter capiēs: poſt q̄ manifeſtiſſime cognouit ieſum: reliquit idriā vicioꝝ. Sicqꝫ abiens in ciuitatē: nō tacet qđ experta erat: de virtute eiꝰ miraculū. Sit gloria ipſi: ſit laus ⁊ honorificētia: dño noſtro et ſaluatori. Cuius potētie cedūt retinacula criminū: er quo etiā emēdatio fit vita poſt lapſuꝫ. Reddamus ergo ei inquātū poſſumus cōtriti cordis ſacrificiū: per quod ipſe teſtatꝰ eſt: ſe poſſe inuēiri placatū: xp̄s dñs ac redemptor eternus.

DEus qui Poſt pridie. i corde mulieris ſamaritane ſpūm tue ſāctificationis dediſti: quo te crederet: quo te inſpirata ſētiret: quo etiā poſſet tue maieſtatis potentiā fideli intētione narrare. Emitte ſpūm tuū de ſanctis celis tuis: quo ſanctificētur oblata. ſuſcipiātur vota. expiētur delicta. et cūctis ex hoc ſumētibus donēꝝ criminū indulgētia: atqꝫ eterne p miſſionis gaudia ſempiterna. ℟. Amē. Ad oſonē dñicā

EDns vite pereñnis ieſu filiꝰ dei patris: da nobis aquā viuā. da ſitiētibus vitā eternā. efficiamur qñs templū tuū: in quibus habites in eternū: vt et ipſi intra nos habeamꝰ regnū tuum. Tu nos xp̄e ieſu exaudi de ſūmis: cū patrē ſicut nos iuſſiſti: exorauerimꝰ e terris. Pater noſter. Hūiliate vos benedictioni. Dñs ſit ſp vob.

TRigenitus Bñdictio xp̄s filiꝰ dei qui ſamaritane mulieris ſitiri dignatus eſt fidem: ipſe in vobis ſitim accēdat dilectiōis ſue.

℟. Amē. Idem redēptor qui operatꝰ est in illaz: qđ ad regnū vocaret: operet̄ ī vobis qđ in eterna remuneratione coronet. ℟. Amen. Quiqz discipl̄is suis orādi dedit precepta: ipse vos quocūqz eū loco exorauerit is: exaudiat. ℟. Amen. Per mīam ipsiꝰ dei nostri q̄ est benedictꝰ: ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula secl̄oꝝ. ℟. Amē. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. Ad confractionē panis. dicat chorus. Qui venit ad me nō esuriet: qui credit in me non sitiet vnq̄z. ℣. Ego sum lux mūdi: et qui sequitur me nō ambulabit in tenebris: sed habebit lucē vite. p̄ Qui venit ad me. ℣. Qui mādu cat meā carnem et bibit meū sanguinē: in me manet et ego in illo. p̄. Qui venit. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūi sācto in secula seculoꝝ amē. p̄. Qui bibit et credit in me nō morietur in eternū. Cōm. Repletum est gaudio os nr̄m: et lingua nostra ī exultatōe.

Reple dn̄e cor Oratio. nostrū leticia: qui nob̄ dare dignatꝰ es sacri corporis tui eucharistiā. vt qꝛ escarū perceptiōe reficimur: spūalibus beneficijs adimpleri feliciter mereamur. ℟. Amen Per mīam tuā deus noster: qui es benedictus ⁊ viuis et om̄ia regis in secula secl̄oꝝ. ℟. Amē. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et. In noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i perficiamꝰ cū pace.

¶ Feria. iiij. in prima ebdomada quadragesime. Lcō libri ꝓuerbioꝝ salomo. XIII.

Fili: Bonus reliquit heredes: filios ⁊ nepotes: et custoditur iusto substātia peccatoris. Multi cibi in noualibus patrū: ⁊ alijs cōgregant̄ absqz iudicio. Qui parcit virge: odit filiū suuz. qui autē diligit illū: instāter erudit. Justꝰ comedit et replet animā suam: venter autē impioꝝ insaturabilis. Sapiēs mulier edificat domū suā: insipiēs extructam quoqz: destruet manibus. Ambulans recto itinere: ⁊ timens deū: despicitur ab eo qui infami gradit̄ via. In ore stulti virga superbie: labia sapientiū custodiūt eos. Vbi nō sunt boues: presepe vacuum est: vbi autē apparēt plurime se ca. XV.

getes: ibi manifesta fortitu/
do bouis. Testis fidelis nō
mētietur: profert mendaciū
testis dolosus. Querit deri/
sor sapientiā: ⁊ nō inueniet:
doctrina prudētium facilis.
Vade cōtra virū stultum: ⁊
nescit labia prudētie. Sapiē
tia callidi: est intelligere viā
suā: ⁊ in prudētia stultorū er
rās. Stult⁹ illudet peccatū:
et inter iustos morabit gra/
tia. Cor qđ nouit amaritudi
nē anime sue: gaudio ei⁹ nō
miscebit extrane⁹. Domus
impioꝝ delebit: tabernacu/
la autē iustoꝝ germinabūt.
℟. Amen. Lectio libri exodi.
ca. XXXIIII. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Locut⁹ est
dñs ad moysen dicens.
Scribe tibi verba hec: qui/
bus ⁊ tecū et cū filijs isr̄l pe/
pigi fedus. Fuit ergo ibi cū
dño moyses: quadragīta di
es ⁊ quadragīta noctes: pa/
nē nō comedit: ⁊ aquā nō bi
bit. ⁊ scripsit in tabulas ver/
ba federis decē. Cūq; descē/
deret moyses de mōte sinay:
tenebat duas tabulas testi/
monij: et ignorabat qđ cor/
nuta esset facies sua: ex cōsor
tio sermonis dñi. Videtes
aaron ⁊ filij israel cornutā fa
ciem moysi: timuerūt prope
accedere. Vocatiq; ab eo:
reuersi sunt: tā aaron q̄ prin
cipes synagoge. Et postq̄
locutus est: venerūt ad eū:
etiā oēs filij israel. Quib⁹
precepit cūcta: que audierat
a dño in mōte sinay. Imple
tisq; sermonibus: posuit ve
lamē super faciē suā. Quod
ingressus ad dñm et loquēs
cum eo: auferebat donec eg/
ret. Et tunc loquebat ad fili
os israel oīa: que sibi fuerāt
imperata. ℟ Amē. Dicat pbr
Dñs sit semp vobiscū. Tra/
ctus. Threnos bieremie ppbe/
te: vbi ciuitatis sue ruinas qua/
druplici plāgit alphabeto. factū
est postq̄ captiuus duct⁹ est isra/
el: nam et bierusalem desolata: ⁊
et bieremias prophēta flēs et la
mentās lamentum hoc deo et di
xit. ℣. Quis dabit capiti meo a/
quā et oculis meis aperiet fontē
lacbrymarū: vt plangā die ac no
cte vulnera anime mee. ℣. Effun
dam lacbrymas sicut aquas an/
te faciem dei mei: extollā ad eum

manus meas pro remedio pec/catoꝝ meorũ. ℣. Propter multi tudinẽ iniq̃tatis mee: quia multi/plicate sunt ꝑuaricatões. Epi/stola Nemo cuꝫ temptatur dicat. Euangeliuꝫ. Ductus est iesus in desertũ. Require in quarta feria in capite ieiu nij. fol. XCI. Dicat pbr. Dñs sit sp vobcũ. ℟. Et cũ. Lauda Laudate dñm quoniã bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda laudatio. ℣. Precinite dño in cõ fessiõe: psallite deo nostro in lau/de. Anteq̃ sacerdos faciat ablutionẽ manuũ, psternat se ad pedes altaris flexis ge nibus: ⁊ dicat has preces in hunc modũ. Penitẽtes ora/te: flectite genua deo: depre cemur dñm: vt remissionem peccatoꝝ et pacẽ nobis do/nare dignet. ℣. Erigite vos in noie christi cõpleta oratio ne vestra simul dicite amen. ℟. Amẽ. State locis vestris ad missam. Sacrificiũ. Offer te dño: mundũ sacrificiũ. ℣. Of/ferte dño gloriã et honorem. ꝓ. Mũdum sacrificiũ. ℣. Gloria et honoꝝ patri et filio et spũisancto in secula seculoꝝ amen. ꝓ. Mun dũ sacrificiũ. Kyrieleyson. tri/bus vicibus. Missa. Oꝫes festos ⁊ domini/ce passionis reuerẽtia conse/cratos aduenisse fratres di/lectissimi sentiẽtes: ambule/mus in humilitate: continẽ/tiam conseruãtes. Nemo se/culari voluptate pascat: ne/q; rursus aduersitate frãga/tur. Ut dum ceperimꝰ tẽpo ralia: siue bona siue mala cõ tẽpnere: tunc verissime vale amus quadraginta diebus ⁊ quadraginta noctibus ie/iunare. post peractã vite hu ius quadragesimã recepturi vitam sine fine perpetuam. Nunc igitur deũ nostrũ to/ta mentis deuotione posca/mus: vt ita nos sua preueni/at gratia: ⁊ misc̃ia ꝓtegat: qualiter ad celestia semp fe/stinemus promissa. ℟. Amẽ.

Exaudi nos Alia oratio dñe sãcte pater eterne oipotens deus: et sc̃om ma/gnã misericordiã tuã: quam nõ negas pura mente peten tibus: oratiões omniũ acce/pta propicius. Sanctifica ergo preces nr̃as: quas sup/

plices ad te humilesq3 effun
dimus. ⁊ in effectū bonū no
stri cordis desideria dignare
cōuertere. Cōcede dñe ieiu-
niū nostrū ita inculpabile a-
pud te inueniri: vt nunq̄ di
aboli laqueis teneamur ad-
stricti: sed a peccatis nostris
immaculati inuēiamur ac li-
beri. quo taz aīe q̄ corporis
preparati: sācto altario tuo
ministrare mereamur inlesi.
℟. Amen. Post noīa oratio.

Oram altario tuo dñe
⁊ fideliū deferātur vo-
ta: ⁊ ieiunioꝝ obsequia. pro
quo humili prece rogamus:
vt huius ieiunij litatione ita
acceptētur a te obsequia fa-
milie tue: qualiter ⁊ vniuer-
sitas fideliuz tuis remunere-
tur ex donis: ⁊ defūctoꝝ aīe
amenitate foueātur in dulce
dine beatitudinis. ℟. Amen.

Extingue in Ad pacem
nobis dñe oēs libitus
carnalis ꝯcupiscētie: per ab-
stinētie sacrate virtutē. Vt
cū a nostris cordibus radici
tus cūcta erraseris vitia: tua
in nob̄ permaneat charitas
sempiterna. ℟. Amē. Inlatio

Dignū et iustū est om̄i
potēs pater: nos tibi
semper gratias agere: per ie
sum xp̄m filiū tuum dñm no
strū. In quo nihil suum prin
ceps mortis inuenit: q̄ sem-
per illū salutari ieiunio ieiu-
nare cognouit. Vt volenti
bus viuere ꝯtinēter ⁊ sobrie:
principalis fieret forma iusti
cie. Tūc posse repelli docēs
malignos spūs: cuz ieiunijs
et oratōibus exercet̄ affect⁹.
Vnde merito eū crucifixum
terra tremuit: morientē cor-
ruptio nō inuasit: resurgen-
tem mūdus credidit: ⁊ ascē-
dentē celestis exercitus ado
rauit: reuersuꝝ vox angelica
nūciauit. Cui merito etiam
om̄es angeli clamare nō ces-
sant: ita dicentes. ℟. Sāctus
sctūs sctūs. Post sanctus oro

Vere sanct⁹ vere bene-
dictus dñs noster ies⁹
xp̄s filius tuus: qui quadra-
ginta diebus ⁊ noctibus ie-
iunauit: ⁊ postea esurijt. Tā
toꝝ quippe dieꝝ ieiunādo ꝓ
telationē explēs: q̄ de⁹ erat:
⁊ postea esuriēs: q̄ hominē
verū assūpserat: xp̄s dñs ac

redēptor eternꝰ. Post pridie

Offerētes tibi dñe oblationū vota: celebrātesq; ieiuniorꝝ festa supplici corde: ⁊ ꝓpria voluntate de tua mīa presumētes: Rogamus: vt hec hostia q̄ a nobis indignis offert̄: gratiā in conspectu maiestatis tue inueniat: benedictionūq; tuarꝝ vbertate repleta: duz nostris fuerit percepta visceribꝰ: cūctarū sordiū squalores radicitꝰ a nostris cordibus pellat: et remediū nr̄is mentibus: corporibusq; salutez adquirat. Ad cōfractionē panis. añā. vsq; ad mediā xl. Fiat misericordia tua dñe sup nos: sicut sperauimꝰ in te. Ad or̄onē dñicā

Si nostis fratres charissimi deuz sibi decimas rerū velle offerri: noueritis etiā hos dies de diebus vite nr̄e: de expleto scilicet anno decimaruz loco nos debere deo persoluere. Ideoq; preteritorꝝ veniā implorātes: simus orationi et ieiunio vnanimiter insistētes. atq; or̄onis dñice memores: cordis simul et oris officio clamemus e terris. Pater noster. Dicat pb̄r. Hūiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū. Bñdictio

Confirmet dñs in timore sui nois corda vr̄a: ⁊ abstinētie vestre sanctificet obsequellā. ℟. Amē. Habitāte quoq; in vob̄ sanctificatione ieiunij: ab oībus mereamini criminibus expiari. ℟. Amē. Vt ei in vob̄ habitaculū mūdissimū per abstinētiā preparetis: cuiꝰ fidei vexillū in fronte portatis. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nr̄i. ⁊c̄. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chorus. Qui vēit ad me non esuriet. Et or̄o. Reple dñe cor. Req̄re retro dñica prima q̄drage.. fol̄. XCVIII.

¶ Feria sexta ad missam. Lectio libri ecclesiastici salomonis. XXIX. ℟. Deo gr̄as.

Fili. Qui facit mis̄icordiā: fenerat proximuz. et qui preualet manu: mādata seruet. Fenera proximuz in tēpore necessitatis illiꝰ: et iterū redde proximo in tēpore suo necessitatē. Confirma v̄buz: ⁊ fideliter age cū illo:

in om̄i tēpore inuenies qđ ti
bi necessariū est. Multi qua
si inuentiones estimauerunt
fen⁹: ⁊ prestiterunt molestiā
his qui se adiuuauerūt. Do-
nec accipiat osculat̄ manuꝫ
dātis: ⁊ in ꝓmissionibus hu
miliat vocē suā: et in tēpore
reditōis postulabit tēpus: ⁊
loquit̄ verba accidie ⁊ mur-
murationū: ⁊ tēpus causabi
tur. Si aūt potuerit redde-
re aduersat̄ solide: ⁊ vix red
det dimidiū: ⁊ cōputabit il-
lud quasi inuētionē. Si aūt
fraudauit euꝫ pecunia sua: et
possidebit eū īimicū grat: ⁊
cōuincia ⁊ maledicta reddet
ei. pro honore ⁊ bn̄ficio: red
det ei ꝯtumeliā. Verūtamē
super humilē patiēs esto: et
in elemosynā nō pertrahas
illū. Propter mandatū adsu
me pauperē: ⁊ ꝓpter inopiā
ei⁹ ne dimittas illum vacuū:
Conclude elemosynā in cor
de pauperis: ⁊ hec pro te ex-
orabit ab om̄i malo. ℟. Amē
Lcō libri genesis. ca. XXXI.

IN dieb⁹ illis. Surrexit
iacob: ⁊ impositis libe-
ris ⁊ cōiugibus suis sup̄ ca-
mellos: ⁊ abijt. Tulitqꝫ om
nē substantiā suā et greges:
⁊ quicq̄d in mesopotamia q̄
sierat: pergēs ad isaac patrē
suū in terra chanaā. Eo tem
pore labā ierat ad tondēdas
oues: ⁊ rachel furata est ido
la patris sui. Noluitqꝫ iacob
socero ꝯfiteri ꝙ fugeret. Cū
qꝫ abisset tam ille q̄ oīa q̄ iu
ris ei⁹ erant: ⁊ amne trāsmis
so: pergerēt cōtra montē ga
laad: nūciatū est labā die ter
tio: qđ fugeret iacob. Qui as
sūptis fratrib⁹ suis: ꝑsecut⁹
est eū dies septē: ⁊ cōprehen
dit eū in montē galaad. Vi-
ditqꝫ in somnis dicentē sibi
deū. Caue: ne quicq̄ aspere
loquaris cōtra iacob. Jāqꝫ
iacob extēderat in montē ta
bernaculū. Cū ille ꝯsecut⁹ eū
fuisset cū fratribus suis in eo
dē monte galaad: fixit tento
riū et dixit ad iacob. Quare
ita egisti vt clā me abigeres
filias meas q̄si captiuas gla-
dio? Cur ignorāte me fuge
re voluisti: nec indicare mihi
vt ꝓsequerer te cū gaudio ⁊
cāticis ⁊ timpanis et citha-
ra? Non es passus: vt oscula

rer filios meos ac filias. stul
te operat⁹es. Et nunc valet
quidez manus mea reddere
tibi malū: sed deus patris ve
stri heri dixit mihi. Caue: ne
loquaris cū iacob quicq̄ du
rius. Et si tu ad tuos ire cu⁄
piebas: t desiderio tibi erat
dom⁹ patris tui: cur furatus
es deos meos? Respōdit ia⁄
cob. Quod inscio te, pfectus
sum: timui ne violēter aufer⁄
res filias tuas. Cū aūt furti
me arguis: apud quēcunqz
inueneris deos tuos: neceſ
cora fratrib⁹ nostris. Scru⁄
tare q̄cquid tuoꝝ erga me in
ueneris: t aufer. Hec dicēs:
ignorabat q̄ rachel furata
esset idola. Ingressus itaqz
laba tabernacula iacob t lie
t vtriusqz familie: non inue
nit. Cūqz intrasset taberna⁄
culū rachelis: illa festinās ab
scōdit idolū subter stramēta
cameli: t sedit desup. Scru⁄
tatiqz oē tentoriū: t nihil in
uenieti ait. Ne irascatur dns
meus cū cora te surgere ne
queo: q̄ iurta ꝓsuetudinē fe
minaꝝ nunc accidit mihi. sic
delusa sollicitudo q̄rent⁄ est:
Tumēsqz iacob cum iurgio
ait. Quā ob culpā meā: t ob
cū pctm̄ sic exarsisti post me
t scrutat⁹es oēm suppellecti
lem meā? Quid inuenisti de
cūcta substātia domus tue?
Pone hic cora fratrib⁹ meis
t fratrib⁹ tuis: t iudicent co
ram me et te. Idcirco vigin
ti annos fui tecū: oues tue t
capre nō fuerūt steriles. arie
tes gregis tui non comedi:
nec captum a bestia ostēdi ti
bi. Ego damnū omne redde⁄
bam. Quicquid furti perie⁄
rat: a me exigebas. Die no⁄
ctuqz estu arebam t gelu: fu
giebatqz somnus ab oculis
meis. Sic per viginti ānos
i domo tua seruiui tibi: quat
tuordeciz pro filiabus: ser p
gregibus tuis. Immutasti
quoqz mercedē meā decem
vicibus. Et nisi deus patris
mei abraā t timor isaac affu
isset mihi: forsitā nudum me
dimisisses. Afflictionē meā
t laborem manuū mearū re
spexit de⁹: et arguit te heri.
Respōdit laba. Filie t filij et
greges tui et omnia q̄ cernis
mea sūt. Quid possuz facere

filijs et nepotib⁹ meis. Ve/ni ergo ⁊ iniamus fedus: vt sit testimoniū inter me ⁊ te. Tulit itaq3 iacob lapidez: et erexit illū: dixitq3 fratrib⁹ su/is. Afferte lapides. Qui cō/gregātes: fecerunt q3 tumu/lū: comederūtq3 sup eū. quē vocauit laba: tumulus test: ⁊ iacob: aceruū testimoni. vterq3 iuxta ꝓprietatem lin/gue sue. Dixitq3 laban. Tu/mulus iste test/erit inter me ⁊ te hodie. Et idcirco appel lat⁹ est nomē eius galaad: id est tumulus testis. Intueat dñs ⁊ iudicet inter nos: qn/do recesserim⁹ a vob. Si af/flixeris filias meas: ⁊ si intro duxeris vxores alias super eas: nullus sermonis nr̄i te/stis est absq3 deo: qui ꝑsens respicit. Dixit rursus iacob. En tumulus hic ⁊ lapis quē erexi inter me ⁊ te: testis erit tumulus inc̄p iste et lapis sit i testimoniū. Si aut ego trā siero illū pergēs ad te: aut tu preterieris: malū mihi cogi/tās de⁹ abraā: deus nachor: iudicet inter nos de⁹ patris eor̄. Jurauit iacob p timo/rem patris sui isaac: īmolatis q3 victimis in monte: voca uit fratres suos: vt ederent panē. Qui cū3 comedissent: manserūt ibi. Laba vero de nocte cōsurgēs: osculat⁹ est filios ac filias suas: ⁊ bñdixit illis: reuersusq3 est in locum suum. Jacob quoq3 abijt iti nere quo ceperat. ℟. Amen. Dñs sit sp vob. ⁊c. Tract⁹. Deducāt oculi mei lachrymas: et palpebre mee fluant aquas: q vox lamētatiōis audita est super me. ℣. Propterea amare flebo: angustia possedit me: emarcuit cor meū: tenebre stupefecerūt me ℣. Ve mihi quia defecit aia mea et sensus cordis mei turbati sunt in me. Dicat pbr. Silentiū fa cite. Sequentia epīe iacobi apli ad. xij. trib⁹. ii. Deo grās

FRatres. Nolite i perso/nar̄ acceptiōe habere fidez dñi nostri iesu xpi glie. Etem̄ si introierit in cōuen/tū vestrū: vir aureū anulum habēs in veste cādida. intro ierit autē et paup in sordido habitu: ⁊ intēdatis in eū q̄ indut⁹ ē veste ꝑclara: ⁊ dixe/ritis ei: tu sede hic bñ. paupe

ri autē dicatis: tu sta illic aut sede sub scabello pedū meorū. Nōne iudicastis apd̄ vos metip̄os: ⁊ facti estis iudices cogitationū iniquarū? Audite fr̄es mei dilectissimi. Nonne deꝰ elegit pauperes ī hoc mūdo: diuites in fide ⁊ heredes regni qd̄ repromisit deꝰ diligētibus se? Vos autē exhonorastis pauperē. Nōne diuites per potentiā opprimūt vos: ⁊ ipsi trahūt vos ad iudiciū? Nōne ipsi blasfemāt bonū nomē qd̄ inuocatū est sup̄ vos? Si tamē legē perfecistis regalē scd̄m scripturas: diliges proximū tunꝫ sicut teip̄m: benefacitis. Si autē personā accipit̄: peccatum operamini: redarguti a lege q̄si transgressores. Quicūqꝫ aūt totā legem seruauerit: offendat aūt ī vno: factꝰ est oīm reus. Qui em̄ dixerit nō mechaberis: dixit ⁊ nō occides. Quod si nō mechaberis: occides aūt: factꝰ es trāsgressor legis. Propter qd̄ sic loquimini ⁊ sic facite: sicut p̄ legē libertatis incipiētes iudicari. Iudiciū em̄ sine mīa: illi q̄ nō fecit mīam. Superexaltat autē mīa iudicio. ℟. Amen. Lcō scti euāge. s̄m iohānem. VI.

Illo in tp̄e: dn̄s noster iesus xp̄s loquebat̄ phariseis et turb̄ dicēs. Operamini nō cibū qui perijt: sed q̄ permanet in vitā eternā: quē filiꝰ homīs dabit vobis. Hūc em̄ pater signauit deus. Dixerūt ergo ad eū. Quid faciemꝰ vt operemur opera dei? Respōdit iesꝰ ⁊ dixit eis. Hoc est opus dei: vt credatis in eū quē misit ille. Dixerunt ergo ei. Quod ergo tu facis signū: vt videamus ⁊ credamus tibi: quid operaris? Patres nostri māna māducauerūt in deserto: sicut scriptū est. Panē de celo dedit eis māducare. Dixit ergo eis iesus. Amen amen dico vobis: non moyses dedit vobis panem de celo: sꝫ pater meus dabit vobis panē de celo verū. Panis eniꝫ dei est qui descēdit de celo: ⁊ dat vitam mūdo. Dixerūt ergo ad eū. Dn̄e: semper da nobis panem hūc. Dixit aūt eis iesus. Ego sum panis vi

te. Qui venit ad me: nõ esu/
riet. Et qui credit in me: nõ
sitiet vnq̃. Sed dixi vobis:
quia & vidistis me: et nõ cre/
didistis. Oñe quod dat mi/
hi pater: ad me veniet: et eũ
qui venit ad me: nõ eiiciam
foras. Quia descẽdi de celo:
nõ vt faciã volũtatẽ meam:
sed volũtatem eius qui mi/
sit me. ℟. Amen. Dicat pbr.
Dñs sit semp vobiscum. ℟.
Et cũ spũ. Lauda. Laudate do
minũ qui timetis eũ in medio ec
clesie. ℣. Laudabunt dñm qui re
quirũt eum. ṗ. Jm medio ecclie.
Preces. Penitẽtes orate. et
Sacrificiũ. Offerte dño mũdũ
ãte retro in quarta feria pri/
me hebdomade. fol. xcix.

OMnipotẽs de/ Missa.
us: tibi supplices fundi
mus preces: q̃ operis tui dã/
no in deceptiõe primi homi/
nis nõ letatus: salubre victo
rie gaudiũ prestitisti. Quo
indeclinando auctorẽ crimi
nis: ipm peccati fomitẽ e mẽ
tibus posteritat⁹ extirparet.
Vt ille hostis ieiunio: habe
ret abstinẽtia vincẽte perni/
tiẽ: qui i edulio habuerat gu
la precipitãte virtutẽ. Preci
puoq; ieiunij medicamine
calcaret⁹ suggestio pernitio
sa serpẽtis: si precepti custo/
dia peremisset appetitũ vo/
luptatis. Et salutifero conti
nentie rigore susceptο: atq;
edacis animi assẽtatõe post/
habita: hic caput anguis ex
tingueret: qui principiũ dãp
naret erroris. Ergo dñe: q̃
sine te nec euadere nos con
stat nosse: nec vincere: tu in
nob̃ operare pro nobis. Vt
inter illũ adam q̃ perijt in pa
radiso: & inter illuz qui vicit
in heremo. Nõ nobis imita
bilis sit ille q̃ prior: sed iste q̃
melior. ac magis muneris cõ
sideratione q̃ temporis: ille
ad imolandũ primus sit: qui
secũdus. Cui⁹ sic in nobis ex
empli viuat vtilitas: vt in tẽ
pore quo est anima sanctifi/
canda ieiunio: liberante au/
ctore: tẽperie ita habeat na
tura substantiã: ne per incõ/
tinentiã veniat ad ruinam.
℟. chor⁹ Amen. Alia oratio.

CEni ad liberandũ nos
dñe deus virtutum: &
quicq̃d in cõceptũ desideri

nostri illud pestilẽs animal nocẽdi:arte sollicitũ:cõmentis blandiẽtibus innodauit: proposito terrore: sentẽtie sub ĩperio crucis:et testimonio redemptionis absolue. Vt nos ĩ hac diuersitate bonorũ oĩm que creasti:ad speciẽ paradisi constitutos:dulcia vini sui mala nõ capiant: ⁊ interdicte rei gustũ:mens fraude corrupta consilij nõ requirat. Sicqz rigorez suũ virilis animꝰ:idest spũs probabili virtute custodiat: vt deceptũ feminee fragilitatꝭ hortatũ: idest carnis libidinẽ non sequaꝭ. Vocem tuã domĩe:qui peccat accipiat:⁊ nudũ coram se tuis oculis expauescat. Atqz in conscientie sue agnitione cõfusus:pẽnitentie se velamine a facie tui terroris abscõdat. Et ita arguentis increpatione cõterritꝰ:expauescat:quod audiuit:vt corrigat qõ deliquit. ℟. Amen. Post noia Oratio.

ACcipe dñe ieiunantiũ fidez:⁊ offerentiũ pro nam deuotionẽ. Vt que tecũ voto ieiunij imploramꝰ: tam in nobis q̃ defunctis fidelibus: necessaria remedia impetremꝰ. ℟. Amen. Ad pa

IEsu collatio cem oro. vite perbẽnis:nostrum qm̃s ieiuniũ acceptabile fiat in oculis tuis. quo huius ieiunij litatione:et carnis nostre inedia cõualescat:⁊ anima donũ perfecte dilectiõis obtineat. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnũ et iustum est:equum vere et salutare est:nos tibi gr̃as agere:dñe sancte pater eterne oĩpotẽs deus. Qui postea q̃ plasma tuũ fallacis tibi intẽperans appetitus:in transgressione preceptionis abductũ habitaculo iocũditatis extrusit: ne succiduã prolez peccati extraduce lex teneret:verũ nobis panẽ in filio:cuiꝰ esus vitã redderet ꝓtulisti. Qui de celo descẽdens:archana fideliũ gratia sue cõfessionis impleret:⁊ per verbi potentiã prestaret alimoniã:nec sentiret expensam. Doceretqz ita ꝓbabili ieiunio sequerendũ: vt nõ escis seruire nos cupiat:sz preceptis. Solũqz si es

set simplex fides: victrix eet esuries. et viuere se credere posset in verbo: qui se redeptus nosset ex verbo. Ac fidei beneficio hoc sibi esset in cibo: qđ fuisset in precio. Sui q3 corporis oblatiõe vel sanguinis: qui erat vita: hoc daret ad vitã: vnde redimeret vitã. Et per hoc maneremꝰ in illũ: per qđ maneret in nobis. Sic potentiam retinẽs deitatis: sic gr̃am dilectiõis ostendens: vt per cuius cibi substãtiã in eternũ vellet viuere quos vocasset: sed in ipsuꝫ vellent viuere: quos̀ pauisset. Cui merito oẽs angeli ⁊ archãgeli nõ cessant clamare quotidie: vna voce dicẽtes. ℟. Sanctus sctũs sctũs.

VEre san ℣ost sanctꝰ. ctus: vere gl̃iosus dominus noster ieſus xp̃s filiꝰ tuus. qui subsistẽdi nobis in labore fortitudinẽ donat: cũ inedie nostre vbertatem sue dulcedinis administrat: ipse dñs ac redemptor eternus.

POlle dñe a ℣ost pridie corde nr̃o scãdalum: et oblatũ tibi huius ieiunij nostri susci pe sacrificium. Quo emũdati delictis hoꝝ sacramentoꝝ perceptiõe: ⁊ parsimonie apud te mereamur inuenire mercedẽ: ⁊ virtutum spũaliũ consequi dignitatẽ. ℟. Amẽ. Ad confractionẽ panis añ. Fiat mia tua dñe super nos: sicut sperauimus in te. Ad

REdẽptor oronẽ dñicã fortissime deꝰ noster: q̃ inspicis cõtritionis nr̃e affectũ: pbabile tibi effice hoc ieiuniũ nostrũ. Vt q̃ te patrẽ habere dinoscimur: paternitatis a te gr̃a exaudiri pmereamur e terris. ℣ater nr̃ q̃. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit sp vob̃cũ. Bñdictio

SAnctificet dñs corda ⁊ corpora vr̃a: ⁊ sibi vos faciat militare per abstinentiã. ℟. Amẽ. Eo quippe auxiliãte ab illicit' abstinere possitis: quo inspirante ieiunij vos maceratõe affligitis. ℟. Amẽ. Ab eo quoq3 reficiamini spũalibꝰ epulis: q̃ nostris apud patrẽ intercessor est ꝑpetis. ℟. Amẽ. ℣er miam. ℣ Dicat chorus. Qui vẽit ad me nõ esuriet: qui credit in me nõ siti

et vnq3. ℣. Ego sum lux mũdi: et qui sequitur me nõ ambulabit in tenebris: sed habebit lucẽ vite. ℟. Qui venit ad me. ℣. Qui mãducat meã carnem et bibit meũ sanguinẽ: in me manet et ego in illo. ℟. Qui venit. ℣. Gloria et honor patri et filio et spũisctõ in secula seculoꝝ amẽ. ℟. Qui bibit et credit in me nõ morietur in eternũ.

Hec añna. dicaf̃ post cõmunionẽ. Repletũ est gaudio os nostrũ: et lingua nostra i exultatõe.

REple dñe cor Oratio. nostrũ leticia: qui nob dare dignat9 es sacri corporis tui eucharistiã. vt q3 escarũ perceptiõe reficimur: spũalibus beneficijs adimpleri feliciter mereamur. ℟. Amen

Per miam tuã deus noster: qui es benedictus ⁊ viuis et oñia regis in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et. In noie dñi nri iesu xpi perficiam9 cũ pace.

Dñica secũda in quadragesima. ad missam. prophetia. Lectio libri puerbioꝝ salomonis. ℟. Deo gras. ca. XIIII

FIli in corde prudentis requiescit sapiẽtia: ⁊ in doctos quoq3 erudiet. Justicia eleuat gentẽ: miseros facit pplos peccatũ. Accept9 est regi minister intelligẽs: iracũdiaz ei9 inutilis sustinebit. Respõsio mollis frãgit iraz: sermo durus suscitat furorẽ. Lingua sapiẽtiũ ornat sciẽtiam: os fatuorũ ebulit stulticiã. In oñi loco oculi dei contẽplanf̃ bonos ⁊ malos. Lingua placabilis lignũ vite: que īmoderata est conteret spũm. Stultus irridet disciplinã patris: qui aũt custodit increpatiões: astutior fit. Domus iusti plurima fortitudo: ⁊ in fructibus impij cõturbatio. Labia sapientiũ disseminabũt scientiam: cor stultoꝝ dissimile erit. Victime impioꝝ abhominabiles dño: vota iustoꝝ placabilia. ℟. Amẽ. Lectio libri geneseos ca. XLI. ℟. Deo gratias.

IN diebus illis. Post duos annos vidit pharao somniũ. Putabat se stare super fluuiũ: de quo ascendebant septem boues pulcre et grasse nimis: et pascebãtur in locis palustribus. Alie quoq3 ca. XV.

septē mergebāt de flumine: fede cōfectegz macie pasce/ bātur in ipsa amnis ripa in lo cis virētibus. Deuorauerūt qz eas: quarz mira spēs: t ba bitudo corpoz erat. Exper/ gefactus pharao: rursuz dor miuit: t vidit aliud somniū. Septē spice pullubabant in culmo vno plene atqz for/ mose. Alie quoqz totidē spi ce tenues t percusse vredine oriebātur: deuorātes omnē priorē pulcritudinē. Euigi/ lans post quietē: t facto ma ne: pauore perterritus: misit ad coniectores egypti: cun/ ctosqz sapientes. Et accersi/ tis narrauit somniū: nec erat qui interpretaretur. Tūc de/ mū reminiscens pincernarū magister ait. Confiteor pec catum meuz. Iratus rex ser uis suis: me t magistrum pi/ storz retrudi iussit in carcerē principis milituz. Vbi vna nocte vterqz vidimus som/ niū presagū futuroruz. Erat ibi puer hebreus: eiusdez du cis militū famulus. Cui nar/ rātes somnia audiuimus: qc quid postea reipbauit euen tus. Ego enī redditus suz of ficio meo: et ille suspēsus est in patibulo. Protinus ad re gis imperiū eductū de carce/ re ioseph totōderunt: ac ve ste mutata obtulerūt ei. Cui ille ait. Vidi somnia nec est q ediſſerat: que audiui te sa/ pientissime cōiicere. Respon dit ioseph. Absqz me deus respōdebit prospera pharao ni. Narrauit ergo qđ vide/ rat. Putabaz me stare super ripam fluminis: et septē bo/ ues de amne cōscendere: pul cras nimis t obesis carnib9: que in pastu paludis virētia carpebāt. Et ecce assequebā tur alie septē boues in tantū deformes et macilēte: vt nū q9 tales in terra egypti vide rim. Que deuoratis t ꝓsum ptis prioribus: nullū saturi/ tatis dedere vestigiū: sed si/ mili macie: t squalore torpe/ bāt. Euigilans rursus sopo re depressus: vidi somniū ali ud. Septē spice pullulabāt ī culmo vno plene atqz pul/ cerrime: alie quoqz septē te/ nues t percusse vredine orie bātur e stipula: q priorē pul/

critudinem pariter deuora/
bant. Narraui cõiectoribus
ſomniũ: ⁊ nemo eſt q̃ ediſſe/
rat. Reſpondit ioſeph. Sõ/
niũ regis vnũ eſt: qõ factur⁹
eſt deus oſtendit pharaoni.
Septẽ boues pulcre ⁊ ſeptẽ
ſpice plene: ſeptez vbertatis
anni ſunt: eandẽq; vim ſom
nij cõprehendunt. Septem
q̃ boues tenues atq; maci/
lente: q̃ aſcenderũt poſt eas:
⁊ ſeptẽ ſpice tenues ⁊ vento
vrente percuſſe: ſeptem anni
ſunt venture famis: qui boc
ordine ꝓplebũtur. Et ſeptez
anni venient fertilitatis ma
gne ĩ vniuerſa terra egypti.
Quos ſequentes ſeptẽ anni
alij tante ſterilitatis: vt obli
uioni tradantur cũcta retro
abũdantia. Cõſumptura eſt
eñ fames omnẽ terram. Et
vbertatis magnitudinẽ per
ditura eſt iopie magnitudo
Quod aũt vidiſti ſecũdo ad
eandẽ rem ptinens ſomniũ:
firmitatis iudiciuz eſt: eo qõ
fiat ſermo dñi: et veloci⁹ im/
pleatur. Nũc ergo prouide/
at rex virũ ſapientẽ et indu/
ſtriũ: et preficiat eũ terre egy
pti. qui ꝓſtituat prepoſitos
p̃ ſingulas regiones: ⁊ quin
tã partẽ fructuũ per ſeptẽ an
nos fertilitatis: q̃ iam nũc fu
turi ſunt cõgreget in horrea
⁊ oñe frumentũ ſub phara/
onis poteſtate cõdaſ. Ser/
ueturq; in vrbibus: ⁊ pareſ
future ſeptez annoz fami: q̃
oppreſſura eſt egyptũ: et nõ
conſumeſ terra inopia. Pla
cuit pharaoni ꝓſiliũ: ⁊ cũctis
miniſtris ei⁹. Locutuſq; eſt
ad eos. Nũ inuẽire poſſum⁹
talẽ virũ: q̃ ſpiritu dei plen⁹
ſit: Dixit ergo ad ioſeph. qz
oſtẽdit tibi dñs deus oñia
que locutus es: nũquid ſapi
entiorẽ et ſimilẽ tui inuenire
potero: Tu eris ſuper domũ
meã: ⁊ ad tui oris imperium
cũct⁹ popl⁹ obediet. Vno
tantũ regni ſolio te precedã.
Dicenſq; rurſus pharao ad
ioſeph. Ecce conſtitui te ſu/
per vniuerſam terrã egypti.
Tulitq; anulũ de manu ſua:
⁊ dedit eũ in manu ei⁹: veſti
uitq; eũ ſtola byſſina: et col/
lo torquẽ aureã circũpoſuit.
Fecitq; aſcendere ſup currũ
ſuũ ſcõm clamantẽ preconẽ

vt oñes coram eo genu flecterẽt: ⁊ prepoſitũ eſſe ſcirẽt vniuerſe terre egypti. Dixit quoqz rex ad ioſeph. Ego ſum pharao. Abſqz tuo imperio nõ mouebit quiſq̃ manũ aut pedem: in omni terra egypti. Vertitqz nomẽ illi⁹ ⁊ vocauit eum lingua egyptiaca: ſaluatorẽ mũdi. ℟. amẽ Dicat pbr. Dñs ſit semp vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ. Pſallẽdo. Quã preciosa eſt miſcõia tua domine: deus meus. ℣. Attrahe miſericordiã tuam ſciẽtibus te: et iuſticiã tuã rectis corde. p̃. Deus. ℣. Ne veniat mihi pes ſuperbie: et manus impioꝝ non me cõmoueat. p̃. Deus. Hic dicat ſacerdos ſequẽtes preces illo modo: vt dictũ fuit i primo dñico quadrageſime. fol. xciii. Preces. Miſerere et parce clementiſſime dñe populo tuo: quia peccauim⁹ tibi. ℣. Proſtrati oẽs lachrymas, poucim⁹ pandẽtes: tibi occulta que admiſim⁹ a te deveniã depoſcimus. p̃. Quia. ℣. Orationes ſacerdotuz accipe: et queqz poſtulant afluẽter tribue: ac tue plebi miſerere domine. p̃. Quia. ℣. Furorẽ tuũ adduxiſti ſup nos: noſtra delicta dira cruauerũt nos: et abſqz vlla ſpe defecimus. p̃. Quia peccauim⁹. ℣. Traditi ſumus malis que neſciuimus: et omne malum inruit ſuper nos: et inuocamus: et non audiamur p̃. Quia. ℣. Oñes clamamus oñes te requirimus: te penitentes lachrymas proſequimur: cuiuſqz iram ipi prouocauimus. p̃. Quia. ℣. Te deprecantes te gemẽtes poſcimus: te ieſu chriſte proſternati petimus: tua poteſtas iam ſubleuet miſeros. p̃. Quia. ℣. Confeſſionẽ tue plebis accipe: quam lamẽtantes coram te effundimus: et pro admiſſis corde ingemeſcim⁹. p̃. Quia. ℣. Pacem rogamus pacem nobis tribue: ammoue bella et nos oñes erue: humili prece poſtulamus domine. p̃. Quia. ℣. Inclina aurem deus clementiſſime iaz abluẽtur delictoꝝ macule: et a periculis tu benign⁹ erime. p̃. Miſere et parce. totũ. Oratio Exaudi orationez noſtram. Et oĩa alia reqre i primo dñico q̃dragеſime. fol. xciiii. pbr. Silentium facite. Sequentia eple iacobi apli ad. xij. tribus. ii. capi. ℟. Deo gratias.

Fratres. Quid prodest si fidez quis dicat se habere: opera autē nō habeat. Nū potest fides saluare eū? Si autē frater aut soror nudi sunt: et egeant victu quotidiano: dicat aliquis: ite in pace: calefacimini: et saturabimini: ⁊ non dederitis aūt eis que necessaria sūt corpori: quid ꝓderit? Sic ⁊ fides. Si non habeat opera: mortua est in semetipsa. Sed dicit aliquis. Tu fidez habes: et ego opera habeo. Ostende mihi fidem tuā sine operibus: ⁊ ego ostendam tibi ex operibus fidem meā. Tu credis quoniā vnus est deꝰ: bene facis. Et demones credunt: ⁊ contremescūt. Vis autem scire o homo inanis: quoniā fides sine operibus ociosa est. Abraam pater noster: nonne ex operibus iustificatus est: offerens isaac filiuz suum super altare. Vides quoniaz cooperabatur operibus illius: ⁊ ex operibus fides consūmata est: ⁊ suppleta est scriptura dicente. Credidit abraam deo: et reputatum est illi ad iusticiā: ⁊ amicus dei appellatꝰ est. ℟. Amē.

Lectio scti euāgelij scdm io-

Illo in tp̄re. hānem. IX. dn̄s noster iesus xp̄s cū exiret de tēplo: vidit hoīem cecū a natiuitate. Et interrogauerūt eū discipuli sui. Rabbi: quis peccauit: hic aut parētes eius: vt cecus nasceretur? Respondit iesus. Neqz hic peccauit: neqz parentes eius: sed vt manifestarentur opera dei in illo. Me autem oportet operare opera eius qui misit me: dum adhuc dies est. Veniet nox: quando nemo potest operari. Quādiu in mūdo sum: lux suz mūdi. Hec cuz dixisset: expuit in terrā: ⁊ fecit lutū ex sputo: ⁊ liniuit lutū super ocl'os eiꝰ: ⁊ dixit ei. Vade: ⁊ laua ī natatoria syloe: qd̄ interpretat̄ missus. Abijt ergo: et lauit: ⁊ venit videns. Itaqz vicini et qui viderāt eum prius: quia mēdicus erat: dicebāt. Nonne hic est qui sedebat ⁊ mendicabat? Alij dicebant: qꝛ hic est. Alij autē. Nequaq̄: sed similis est eiꝰ. Ille au

tē dicebat: quia ego sum. Dicebāt ergo ei. Quomō apērti sunt oculi tui? Respondit. Ille homo q̄ dicit̄ ihesus: lutum fecit ⁊ unxit oculos meos: et dixit mihi. Vade ad natatoria syloe: et laua. Et abij ⁊ laui: ⁊ ecce video. Dixerunt ergo ei. Vbi est ille? Ait. Nescio. Adducūt eū ad phariseos qui cecus fuerat. Erat aūt sabbatū quādo lutū fecit ihesus: ⁊ aperuit oculos eius. Iterū ergo interrogabant eū pharisei: quomodo vidisset. Ille aūt dixit eis Lutū posuit mihi super oculos ⁊ laui: ⁊ video. Dicebāt ergo ex phariseis quidā. Nō est hic homo a deo: qui sabbatū non custodit. Alij dicebāt. Quō potest homo peccator hec signa facere? Et scisma erat ī eis. Dicūt ergo ceco iterū. Tu quid dicis de eo: qui aperuit ocl̄os tuos? Ille aūt dixit. Quia ppheta est. Non crediderūt ergo iudei de illo: q̄ cecus fuisset et vidisset: donec vocauerunt parētes eius q̄ viderat: ⁊ interrogauerūt eos dicentes. Hic est filius vester: quē vos dicitis quia cecus natus est: Quomō ergo nunc videt? Respōderūt eis parētes eius: et dixerūt. Scimus quia hic est filius noster: ⁊ q̄ cecus natus est. Quomodo autē nūc videt: nescimus. aut quis ei⁹ aperuit oculos: nescim⁹. Ipsum interrogate: etatem habet: ipse de se loquat̄. Hec dixerūt parentes eius: q̄ timebāt iudeos. Jam em̄ cōspirauerāt iudei: vt si quis eū confiteret̄ xp̄m: extra synagogā fieret. Propterea parentes eius dixerūt: quia etatem habet: ipsum interrogate. Vocauerūt ergo rursus hoiem qui fuerat cecus: ⁊ dixerūt ei Da gloriā deo. Nos scimus quia hic homo peccator est. Dixit ergo ille. Si peccator est nescio: vnū scio q̄ cecus cū essem: modo video. Dixerūt ergo illi. Quid fecit tibi: qūo aperuit oculos tuos? Respōdit eis. Dixi vob̄: iam audistis. Quid iterū vultis audire? Nūquid et vos vultis discipuli eius fieri? Maledixerūt ei: ⁊ dixerūt. Tu di

scipulis illius sis:nos autem moysi discipuli sumus. Nos scimus quia moysi locutus est deus. Hunc autē nescimus vnde sit. Respōdit ille homo et dixit eis. In hoc enī mirabile est: quia vos nescitis vnde sit:et aperuit oculos meos. Scimus autē:quia peccatores deus nō exaudit. Sed si quis dei cultor est:et voluntatē eius facit:hunc exaudit. A seculo nō est auditū:quis aperuit oculos ceci nati. Nisi esset hic a deo:nō poterat facere quicq̄. Respōderūt et dixerūt ei. In peccatis natus es totus:et tu doces nos. Et eiecerūt eum foras. Audiuit iesus quia eiecerūt eum foras. Et cum inuenisset eum:dixit ei. Tu credis in filiū dei. Respondit ille et dixit. Quis est dñe:vt credam in eum. Et dixit ei iesus. Et vidisti eum:et qui loquitur tecum ipse est. At ille ait. Credo dñe:et procidēs adorauit eum. ℟. Amē.

Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Laudabo nomen dei mei cū cantico: et magnificabo eum in laude. ℣ Laudēt illum celi ac terra et mare:et omnia que in eis sunt. Hic dicat sacerdos. Penitentes orate. etc. Illo modo vt dictū est retro feria quarta prime ebdomade. folio. xcix.

Sacrificiū. Hij dies exorationis sancti erūt vobis:et humiliabitis animas vestras:applicātes holocausta dño deo vestro. ℣. Oīnis anima quecunq; nō se obseruauerit:exterminabitur de populo suo isti enī vobis sunt dies.

p. Exorationis. Missa.

Oremus queso dilectissimi fratres corda nostra: ad considerandā diuini mysterij sacramenta. Lectio etenī sancti euāgelij:que hodierna die ad audiendū vos esse sollicitos:efficiet etiam eternitatis fructibus opulētos. Et sicut auditu eaq; fide integra percepistis:ita quoq; fideli deuotione quiddaq; in illa mysticum requiratis. Ea quippe que fecit dñs noster iesus christus obstupenda atq; miranda:et opera fuerant et signa. Quia et operatio extitit in virtute:et signū in visiōe. Si ergo quid

significet hoc qđ factũ est requiramus. Dñe genus humanum significat iste cecus. Hanc eñ piaculi cecitatẽ traductã ducimus ex homĩe primo: de quo nõ solũ originez trahimus nationis: sed ꝛ põdus iniquitatis. Ideoqz si ex illo lumen amisimus: qđ nostro ex merito in nobis reparare non possumus. Ecce adest iesus vltroneus ad sanandũ: qui cor contritũ spectat ꝛ humiliatũ: qui lachrymãtibꝰ dare ꝓmittit eterne consolatõis remediũ. Deferamꝰ nos ei vota: mũdemus corda: proferamus suspiria. Offeramꝰ deo victimã mundã. lachrymis pedes eius rigemus: ꝛ cũ internis ei rugitibus supplicemus. Vt iam auferat a nobis tenebras nostri cordis. ꝛ ita in nobis firmet vim sue dilectõis: ne vllatenus deflectamus ad lapsuz ꝓprie cecitatis. Alia ofo

OEus qđ humanarũ mẽtium lux eterna: tu paternis iniquitatibus obscuratos illumina: vt restauret gratuita gratia: quicqđ peridit viciata natura. Vt qui in nobis aliquando tenebre fuimus: in te semper lucidi esse possimus. Nulla nob amplius delictoꝝ nebula domineſ: nulla noꝝ iniquitatis in nobis te iugiter lucẽte nascatur. Esto famꝫlis tuis perpetuus dies: in quo ambulantes nõ erremus vlterius: sed proficiamus in melius. Vtã xp̃i tui dilatato corde currentes: ꝛ vestigia saluatoris cũ eo qui cecus natꝰ est amplectentes. Hec est eñ victima salutaris: hec est oblatio sacrificij singularis. Adorare vnigenitum tuũ in veritate nostri corporis natũ: ꝛ spreta malignantiuz sinagoga: cognoscere te in gentibꝰ exaltatũ. ℟. Amen. Post noia.

IEsu redemptor humani generꝫ: restaurator eterne lucis. Presta nobis famulis tuis: vt sicut abluti sumꝰ originali peccato per tinctionẽ baptismatis: cuius significationẽ habuit piscina illa: que oculis lumẽ prestitit cecis: ita quoqz nos secũdo lachrymaꝝ baptismate purifi-

ces a delictis. Sicq3 mereamur p̃cones effici laudis tue ſicut cecus ille annũciator fact9 eſt gratie. Et ſicut ille ad confitendũ te verum deũ ad implet9 eſt fide: ita nos quoq3 repleamur boni operis cõfeſſione. Atq3 tanta excellẽtia pietatis occurras te inuocãtibus pius: vt per hec libamina que tibi offerimus: & viui obtineamus remediũ ſalutare: & defuncti percipere mereamur eternũ gaudiũ ſine fine. ℟. Amẽ. Ad pacem

DEus qui tanta pace & dilectiõe hũc mundũ dileriſti: vt per vnigenitũ filiũ tuũ cuncta terreſtria celeſtibus ſociares miſeratione gratuita: que ceciderãt inter ſe diſſidentia. Da nobis vt qui obſcuritate noſtrorũ criminũ: a proximi dilectione auertimur: te in nobis perpetualiter lucẽte: ita in nominis tui dulcedine ſolidemur. Quatenus et amicos in te & inimicos propter te: alterne dilectionis vinculo amplectamus. ℟. Amen.

Oratio.

OIgnũ & iuſtum eſt nos tibi gratias agere: dñe ſancte pater eterne oñipotens deus: per ieſum xp̃m filiũ tuũ dominũ noſtrũ. Qui inluminatione ſue fidei tenebras mundi expulit: & fecit filios eſſe gr̃e: q̃ tenebãtur ſub legis iuſta dã natione. Qui ita in iudiciũ in hoc mũdo venit: vt non videntes viderent: & videntes ceci eſſent. qualiter et hi qui in ſe tenebras confiterẽtur errorum: perciperent lumen eternũ: per quod carerent tenebris delictorũ. Et hi qui de meritis ſuis arrogantes lumẽ in ſemetipſos habere iuſticie extimabãt: in ſemetip̃is merito tenebreſcerent. qui eleuati ſuperbia ſua & de iuſticia confiſi propria: ad ſanãdum medicũ nõ querebant. Per ieſum enim quiſe oſtiũ eſſe dixit ad patrẽ: poterãt introire. Sed quia de meritis eleuati ſũt improbe: in ſua remanſerũt nihilominus cecitate. Proinde humiles nos venientes: nec de meritis noſtris preſumẽtes ape

rimus ante altare tuum sanctissime pater vulnꝰ ppriuꝫ: tenebras nostrorũ fatemur errorꝫ: conscientie nostre aperimus arcanũ. Inueniamꝰ quesumus in vulnere medicinã: in tenebris lucẽ eternã: innocẽtie puritatẽ in conscientia. Cernere etenim totis nisibus volumus faciẽ tuã: sed impedimur cecati tenebra consueta. Celos aspicere cupimꝰ: nec valemus: dũ cecati tenebris peccatorum: nec hos pro sancta vita attẽdimus: qui propter excellentiam vite celi noĩe nũcupati sunt. Occurre igitur iesu nobis in tẽplo tuo orantibus: ⁊ cura omnes in hac die qui in virtutibus paciẽtes: noluisti sabbatũ custodiri. Ecce ante gloriam noĩs tui aperimus vulnera nostra: tu appone nostris infirmitatibus medicinã. Succurre nobis vt promisisti precantibus: qꝫ ex nihilo fecisti quod sumꝰ. Fac colliriũ et tãge oculos nostri cordis et corporis: ne ceciqꝫ labamur in tenebras erroribꝰ consuetis. Ecce pedes tuos rigamus fletibus: non nos abijcias hũiliatos. O iesu bone: a vestigijs tuis nõ recedamus: qui humilis venisti in terris. Audi iã nostrorꝫ omnium precem: ⁊ euellẽs nostrorꝫ criminũ cecitatem: videamus gloriam faciei tue in illa pacis eterne beatitudine proclamãtes: atqꝫ ita dicẽtes. Dicat chorus Sãctus sctũs sctũs. Post san

CTe dies ctus oco. sempiternus: vere lucifer: verus dñs noster iesus christus filius tuus. Qui sic luce diuinitatis sue claruit mũdo: vt eũ tenebras eriperet dominatũ. Vt nos qui aliquãdo eramus tenebre: efficeremur in eo verum lumẽ. Qualiter eũ cognoscerem⁹ per inluminationẽ fidei sue: qui pro nobis oĩbus aiam suam tradidit vsqꝫ ad mortem: xps dominus ac redemptor eternus. Post prídie.

CAnge quesumus iesu fili dei tenebras cordis nostri digitis tuis: vt ita te in nobis lucente peccatorũ eruamur a tenebris: quali

ter ea que tibi offerimus lu-
ce perlustras eterne sanctifi
cationis. Et nos ita mūdes
a viciorꝫ inlecebris: vt sancti
ficati ꝑcipere mereamur eu-
charistiam corporis tui in vi
scerib⁹ nostris. ℟. Amen. Ad
cōfractionē panis. añā. Fiat
misericordia tua dñe super nos:
sicut sperauimus in te. Ad ora-
tionē dñicam Oratio.
Iesu preceptor: occurre
nobis ambulantibus viam:
cupiētibus peruenire ad pa-
triā Vt precedente luce tua
ambulemus in viam rectaꝫ:
nec oberremus in tenebram
istius noctis horrendam: te
in nobis lucente: qui es via
veritas ⁊ vita. Da igitur no
bis: vt sicut cecus ille per cō
fessionem vere credulitatis
obtinuit donū indulte salut:
ita nos adipiscamur in isti-
us verbis effectum pie peti-
tionis: cū ea que nos docui-
sti proclamauerim⁹ e terris.
Pater noster qui es in celis.
Humiliate vos bñdictioni.
Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et
Oꝫ Mp̄s iesus Bñdictio.
xp̄s q̄ virtute potentie
sue cecis oculis prestitit me-
dicinā: ipse oc'los vestros ab
om̄i vanitate auertat. ℟. Amen
Et qui illi prestitit se in veri
tate cognoscere: ipse corda
vestra in sui noīs dilectione
confirmet. ℟. Amē. Quiqꝫ se
per hoc miraculum ostēdit
āmirabilē populis: ipse vos
ita dono impleat sancte vir-
tutis: qualiter ad eternā vi-
tā sine macula peruēire pos-
sitis. ℟. Amē. Per mīam ipsi-
us dei nostri: q̄ est bñdictus
⁊ viuit ⁊ oīa regit ī secula se-
culorꝫ. ℟. Amē. Dñs sit semꝑ
vobiscū. Dicat pb̄r ad acce-
dētes añā. Ego sum ostiū dicit
dñs: si q̄s per me introierit salua
bit: et ingredie⁊ et regredietur et
pascua inueniet. ℣. Qui mandu-
cat meā carnem et bibit meū san
guinē: in me manet et ego in illo.
p̄. Et ingre. ℣. Gloria et honor
patri et filio et spūisancto in secu
la seculorum amen. p̄. Ego sum.
Cōm. Repletum est gaudium
nostrū: et lingua nostra exultatio
ne. Oratio post cōm. Reple
dñe cor nostrū. ⁊c. Require
retro ī primo dñico quadra
gesime. folio. XCVIII.

¶ Feria quarta ad missam. Lectio libri prouerbioꝝ salomonis. XXVII. ℟. Deo gr̃as.

Fili: Diligẽter agnosce vultũ pecoris tui: tuosq; greges considera. Nõ em̃ habebis iugiter potestatem: sed corona tribuetur tibi in generatione et generatione. Aperta sunt prata: et apparuerũt herbe virentes: ⁊ collecta sunt fena de montibus. Agni ad vestimentũ tuũ: ⁊ hedi agri p̃ciũ. Sufficiat tibi lac caprarũ in cibos tuos: ⁊ in necessaria domus tue: ⁊ ad victum ancillis tuis. Fugit impi⁹ nemine persequente: iustus autez quasi leo confidens absq; terrore erit. Propter peccata terre: multi principes eius: ⁊ propter hominis sapientiam: ⁊ horũ scientiã q̃ dicũtur vita ducis longior erit. Vir pauper calunniãs pauperi: similis ẽ imbri vehemẽti: in quo paratur fames. Qui derelinquũt legem: laudant impiũ: qui autẽ custodiunt: succendũtur cõtra eum. Viri mali nõ cogitant iudiciũ: qui aũt requirũt dñm: aĩa duertunt om̃ia. Qui declinat aures suas ne audiat legẽ: oratio ei⁹ erit execrabilis. Qui decipit iustos in via mala: in interitu suo corruet: et simplices possidebũt terram. ℟. Amẽ.

capitulo. XXVIII

Lectio libri exodi. II. ca. In illis diebus. Postq̃ creuerat moyses egressus ad fratres suos: vidit afflictionẽ eoꝝ: ⁊ virũ egyptiũ ꝑcutientẽ quendã de hebreis fratrib⁹ suis. cũq; circũspexisset huc atq; illuc: ⁊ nullũ adesse vidisset: percussum egyptiũ abscondit sabulo. Egressus die altera cõspexit duos hebreos rixãtes: dixitq; ei q̃ faciebat iniuriã. Quare percutis proximũ tuũ? Qui respõdit. Quis te ꝯstituit iudicẽ: aut principẽ super nos? Nũ q̃d occidere me tu vis sicut occidisti egyptium? Timuit moyses ⁊ ait. Qũo palaz factũ est verbũ istud? Audiẽsq; pharao ſmonez hũc: q̃rebat occidere moysen Qui fugiẽs de ꝯspectu ei⁹: morat⁹ est in terra madiã: ⁊ sedit iuxta puteũ. Erãt ãt sacerdoti

madiã septẽ filie q̃ venerant ad hauriẽdas aquas. Et im/pletis canalibus: adaquare cupiebãt greges patris sui. Superuenerũtq; pastores: ⁊ eiecerunt eas. Surrexitq; moyses indefensis puellis: ⁊ adaquauit oues eaꝝ. Que cũ reuertissent ad raguel patrẽ suũ: dixit ad eas. Cur velociꝰ venistis solito. Respõderunt. Vir egyptiꝰ liberauit nos de manu pastoꝝ: insup et hausit aquã nobiscũ: potũq; dedit ouibus. At ille. Vbi est inquit: quare dimisistis hoiem. Vocate eũ: vt comedat panem. Jurauit ergo moyses vt habitaret cuꝫ eo. Accepitq; sephoraꝫ filiã eiꝰ vxorẽ. Que peperit filiũ: quẽ vocauit gersam: dicẽs. Aduena fui in terra aliena. Post multũ vero temporis mortuus est rex egypti: et ingemescẽtes filij israel ꝓpter opera vociferati sunt. Ascẽdit q; clamor eoꝝ ad deũ ab operibus: ⁊ audiuit gemitũ eoꝝ: ac recordatus est federis qõ pepigerat cũ abraaꝫ: isaac: ⁊ iacob. Respexit filios israel ⁊ cognouit eos. Moy c.iii.
ses aũt pascebat oues ietro cognati sui sacerdotis madian. Cũq; minasset gregem ad interiora deserti: venit ad mõtem dei oreb. Apparuitq; ei dñs in flãma ignis de medio rubi: et videbat q̃ rubus arderet: et nõ comburere. Dixit ergo moyses. Vadam et videbo visionẽ hãc magnã: quare nõ comburat rubus. Cernens aũt dñs q̃ pergeret ad videndũ: vocauit euꝫ de medio rubi: ⁊ ait. Moyses: moyses. Qui respondit. Adsuꝫ. At ille. Ne appropieris hũc. Solue calciamẽtuꝫ de pedibꝰ tuis: locus eñ in quo stas: terra sancta est. Et ait. Ego suꝫ deus patris tui. deus abraã. deus isaac. ⁊ deꝰ iacob. Abscondit moyses faciẽ suam: nõ eñ audebat aspicere contra deum. Cui ait dominus. Vidi afflictionẽ populi mei in egypto: et clamorẽ eiꝰ audiui propter duriciã eoꝝ qui presunt operibꝰ. ⁊ sciens dolorẽ eius: descendi: vt liberẽ eum de manibꝰ egyptioꝝ: et

educerē de terra illa in terrā bonā et spaciosam. In terra q̄ fluit lacte ⁊ melle: ad locuz chananei ⁊ cethei ⁊ amorrei ⁊ ferizei ⁊ euei ⁊ iebusei. Clamor ergo filioꝝ israel venit ad me: vidiqz afflictionē eorum: quomodo ab egyptijs opprimūtur. Sed veni: mittam te ad pharaonē: vt educas populū meū filios israel de egypto. Et dixit moyses ad deū. Quis ego suz: vt vadā ad pharaonē: et educam filios israel de egypto? Qui dixit ei. Ego ero tecum. Et hoc habebis signū q̄ miserim te. Cum eduxeris populū meū de egypto: īmolabis deo super montē istum. Ait moyses ad deum. Ecce ego vadā ad filios israel: et dicaz eis. Deus patrū vestroꝝ misit me ad vos. Si dixerit mihi: quod est nomē eiꝰ: quid dicam eis? Dixitqz deus ad moysen. Hec dices filijs israel. Ego sum qui suz ait. Sic dices filijs israel. Qui est: misit me ad vos. Dixitqz iterū deus ad moysen. Hec dices filijs israel. Dn̄e deus patrū vestroꝝ: deus abraam: deus isaac: ⁊ deus iacob misit me ad vos. Hoc nomē mihi est in eternū: et hoc memoriale meū in generatione et generatione. ℟. Amen. Dicat pb̄r Dn̄s sit sp̄ vob̄cū. ℟. Et cum

Tractus. Ecce ego dep̄cabor deū et placabilis mihi erit: et videbo faciem eius in exultatione. ℣. Cōsumpta est caro mea a supplicijs: abhominabilis est mihi panis contabuit cor meū: et ossa mea emarcuerunt. ℣. Erue me a corruptione et illumina in lucem viuentiū. Dicat pb̄r. Silentiū facite. Sequētia ep̄le iacobi apostoli ad duodecim tribꝰ

Ecap̄lo. III. ℟. Deo gr̄as.

Rēs Fructus iusticie in pace seminat̄ faciētibꝰ pacē. Unde bella et lites in vob̄? Nōne ex cōcupiscētijs vr̄is: q̄ militāt in mēbris vestris? Cōcupiscitis: ⁊ nō habetis. occiditis ⁊ zelatis: ⁊ nō potestis adipisci. Litigat̄ et belligerat̄: ⁊ nō habet̄ ꝓpter qd̄ nō postulastis. Petit̄: et nō accipitis: eo q̄ male petat̄: ⁊ in cōcupiscētijs vestris cōsūmamini. Adulteri: nescitis

q̃ amicicia huiꝰ mũdi:inimica est dei. Quicũqꝫ ergo voluerit amicus esse secli huiꝰ: inimicus dei constituit. Aut putat quia inaniter scriptura dicat:ad inuidiã concupiscit spũs:qui habitat in vobis. Maiorẽ aũt dat gratiã. Propter qđ dicit. Deꝰ superbis resistit:hũilibus aũt dat gratiaꝫ. Subditi igit estote deo. Resistite aũt diabolo:ꝛ fugiet a vob. Appropriate deo:ꝛ appropiquabit vob. Emundate manus pctõres: et purificate corda:duplices animo miseri estote. Lugete et plorate. Risus vester in luctu cõuertat:ꝛ gaudiũ in mororẽ. Humiliamini ĩ ꝓspectu dñi:ꝛ exaltabit vos. ℟. Amẽ

Lectio sancti euãgelij scdm̃ Iohannem. vi.

In tpre. bãnem. vi. dñs noster ihesus xps loquebat pharisei ꝛ turbis dicẽs. Ecce volũtas eiꝰ:q̃ misit me patris:vt oĩe qđ dedit mihi:nõ perdã ex eo:sꝫ resuscitẽ illud ĩ nouissimo die. Hec est eĩ voluntas patris mei q̃ misit me:vt oĩs qui videt filiũ ꝛ credit in eũ:habeat vitã eternã. Et ego resuscitabo eũ in nouissimo die. Murmurabãt ergo iudei de illo:q̃ dixisset ego sum panis q̃ de celo descẽdi:ꝛ dicebãt. Nonne hic est ihesus filius ioseph:cuiꝰ nos nouimꝰ patrẽ et matrem. Quõ ergo dicit hic:quia de celo descẽdi. Respõdit ergo ihesꝰ:et dixit eis. Nolite murmurare ĩ inuicẽ. Nemo potest venire ad me: nisi pater q̃ misit me traxerit eũ. Et ego resuscitabo eũ:in nouissimo die. Est scriptũ in ꝓphetis. Et erũt oĩes docibiles dei. Oĩis qui audiuit a pre:ꝛ didicit:venit ad me. Nõ quia patrẽ vidit quisq̃: nisi is qui est a deo:hic vidit patrẽ. Amẽ amen dico vob: quia qui credit in me:habet vitã eternã. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda. Laudabo nomẽ dñi cũ cãtico:et magnificabo eũ in laude. Preces. Dẽitẽtes orate. et Sacrificiũ. Offerte dño mundũ. Require retro in feria. iiij. prime ebdomade.

O fol. xcix. Missa. Omnipotenti deo ffes

charissimi: totis sensib⁹ supplicem⁹: qui superbis resiste re: ⁊ humilibus dare gratiã repromisit. Vt nos in horũ dierũ obseruatione: quos ieiunior depositus ordo vel traditio dedicauit: humiliatos corpore ⁊ cõtribulatos corde dignãter intendat. et quibus prestitit humiliationis sensum: his augmentet bũilitatis obsequiũ. ℟. Amẽ.

OMine Alia oratio. misericordiar: et de⁹ summe perfecteq3 bonitat⁊: qui peccator⁊ propiciationẽ ieiunijs: orationib⁹: ⁊ helemosynis querendã ⁊ obtinẽdam esse monstrasti: respicere dignare ad hanc humilitatis nostre confessionẽ. Vt qui inclinamur ꝓscientia nostra: erigamur misericordia tua. ℟. Amen. Post noia oro

INtuere pijssime dñe ieiunij nostri deuotissimã precem: ⁊ offensis nostris ꝓpciatus ignosce. Quo ⁊ humiliatio abstinẽtie tibi gloriam deferat: ⁊ oblatio huius sacrificij requiẽ defũctis impertiat. ℟. Amen. Ad pacem

OMnipotens sempiterne deus: qui nos in tanta corporis ⁊ animarum pericula constitutos: non nisi tua miseratione saluari confidimus: da nobis quesumus: et contra omnes aduersitates: et contra omnia peccata: tuo semper auxilio confortari. Per dñm.

nō cessant clamare quotidie vna voce dicētes. dicat chorus. Sāctus sctūs sctūs. Post

Vere sanctus: sanctus. vere gloriosus: vere benedictus dn̄s noster iesus christus filius tuꝰ. qui sanat contritos corde: et merētes erigit sospitate. Qui cor cōtritū ⁊ humiliatū nō spernit in nobis. q̄ per spūalis parsimonie abstinentiā: ⁊ animā saluat: ⁊ corpus liberat a ruina. Quia ipse est deus nr̄ ac redēptor eternꝰ. Post pridie

Emitte xp̄e fili dei de sāctis celis tuis copiā tue benedictōis: quo et ieiuniuz nostre deuotionis gratū efficiat̄ in oculis tuis: ⁊ hec libamina benedictione dignificētur virtutis. ℟. Amē. Ad ꝯfractionē panis dicat pb̄r. aña. Fiat misericordia tua dn̄e super nos: quēadmodū sperauimus in te. Ad or̄onē dn̄icam

Ad fontē lucis et originem bonitatis: te summe deus ꝯcurrētes: p̄camur vt arentez ieiunio carnē: tue foueas claritatis amore. affectū quoqz nob̄ dona ꝯ petitionis: exaudi nos de celis: cū ad te ꝓclamauerimꝰ e terris. Pater noster. Hūiliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Benedictio.

Omnipotēs deꝰ: inediā vestrā reficiat miseratione gratuita. ℟. Amē. Respiciatqz petitōis vestre clamorē: cū afflicti inuocauerit̄ in tēpore. ℟. Amen. Vt ad eum puras semper manus cū cordibus extendatis: a quo vobis dari solaciū ieiunij litatione deposcitis. ℟. Amē. Per mīam ipsiꝰ dei nostri: qui est benedictꝰ et viuit et om̄ia regit in secula seclor̄. ℟. Amen Dn̄s sit sp̄ vob̄cū. ℟ Et cum. Hic dicat chorꝰ. Qui venit ad me nō esuriet. Post cōm or̄o. Reple dn̄e cor nostrū. req̄re in primo dn̄ico quadragesime. fo. XCVIII. ¶ Feria sexta prophetia. Lectio libri sapiētie salomonis. ℟. Deo gr̄as.

Fili: Omnipoca. XVIII tēs sermo tuus dn̄e exiliēs de celo a regalibus sedibus: durus debellator in medio exterminij terrā prosiliuit. Gladiꝰ acutꝰ in simulatū

imperiũ tuũ portãs: et stans repleuit om̃ia morte: ⁊ vsqꝫ ad celuꝫ attingebat stans in terram. Tunc cõtinuo visus somniorum malorum turbauerunt illos: et timores superuenerũt insperati. Et alius alibi proiectꝰ semiuiuus: ꝓpter quã moriebat̃ cãm demonstrabat mortis. Visiones em̃ q̃ illos turbauerunt: hec p̃monebãt: ne inscij quare mala patiebãtur perirẽt. Tetigit aũt tunc et iustos tẽtatio mortis: ⁊ cõmotio ĩ heremo facta ẽ multitudinis: sed nõ diu permãsit ira tua. Properãs em̃ homo sine q̃rela propugnabit proferens seruitut̃ sue scutũ orationẽ: ⁊ per incensuꝫ deprecationẽ allegãs. Restitit ire et finem imposuit necessitati: ostendens quoniã tuus est famulus. ℟. Amẽ. Lectio libri exodi. ca. XIII. ℟. Deo gr̃as.

In illis diebus. Cum dimisisset pharao populũ: nõ eos duxit dñs per viam terre philistijm que vicina est: reputãs neforte pẽiteret eũ: si vidisset aduersum se bella consurgere: et reuerteret̃ in egyptũ: sed circũduxit ꝑ viã deserti: q̃ est iuxta mare rubrũ. Et armati ascenderũt filij israel de terra egypti. Tulitqꝫ moyses ossa ioseph secũ: eo q̃ adiurasset filios isr̃l dicẽs. Cũ visitauerit vos deus: afferte ossa mea hinc vobiscũ Profectiqꝫ de socoth: castrametati sunt in etham: in extremis finibus solitudinis. Dñs autem precedebat eos ad ostẽdendã viam: per diem in colũna nubis: ⁊ per noctem in colũna ignis: vt dux esset itineris vtroqꝫ tẽpore. Nunq̃ defuit colũna nnbis per diẽ: nec colũna ignis per noctẽ corã populo. Locutus est dñs ad moysen dicẽs. Loquere filijs israel: ⁊ dices ad eos. Reuersi castrametẽtur ĩ regiõe phiairoth: que est inter magdalũ et mare contra beelsephon. In cõspectu eiꝰ castra ponetis super mare: dicturusqꝫ est pharao super filijs israel. Coartati sunt in terra: ꝯclusit eos desertum. Et indurabo cor eius ac persequentur vos: et

ca. XI

glorificabor in pharaone: & in omni exercitu eius scientq egyptij qa ego sum dns. Fecerunt ita. Et nunciatū est regi egypti qđ fugisset populus. Immutatūq est cor pharaonis & seruorum eius super populū & dixerūt: Quid voluimus facere: vt dimitteremꝰ israel: ne seruiret nobis? Junxit ergo curruum & omnē populū suū assumpsit secū. Tulitq sexcentos currus electos: & qcquid in egypto curruū fuit: & duces totius exercitus. Indurauitq dns cor pharaōis regis egypti: & persecutꝰ est filios isrl. At illi egressi erant in manu excelsa. Cumq persequerē tur egyptij vestigia precedē tiū: reppererūt eos i castris super mare omnisq equitatꝰ: & currus pharaonis: & vniuersus exercitꝰ erat in phiaroth cōtra belsephon. Cūq appropinquasset pharao leuantes filij israel oculos viderunt egyptios post se & timuerunt valde. Clamauerunt q ad dnm & dixerūt ad moysen. Forsitan non erāt sepulchra in egypto: ideo tulisti nos: vt moreremur in solitudine: quid hoc facere voluisti: vt educeres nos ex egypto? Nōne iste est sermo quē loquebamur ad te i egypto dicētes: recede a nobis vt seruiamꝰ egyptijs. Multo em melius est seruire eis: quaz mori in solitudine. Et ait moyses ad populū. Nolite timere. State & videte magnalia dni: que facturus est hodie. Egyptios enim quos nunc videtis nequaq vltra videbitis vsq in sempiternū. Dns enim pugnabit pro vobis: & vos tacebitis. ℟. Amen. dicat pbr. Dns sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Tractꝰ. Quis est homo vt immaculatus sit: et vt iustus appareat. ecce inter sanctos nemo immaculatus. et celi non sunt mūdi in cōspectu eius. ℣. Quāto magis omis homo qui bibet: quasi aquas iniquitatū. memēto quod sicut lutū feceris me: et in puluerem deduces me. ℣. Signasti quasi in sacculo delicta mea: sed curasti iniquitatem meā. Dicat pbr. Silentiū facite. Sequē

tia epl'e iacobi apl'i ad duo/
decim trib⁹. ℟. Deo gratias.

Charissimi. No/ ca. v.
lite ingemiscere in alte
rutrũ: vt nõ iudicemini. Ec/
ce iudex ante ianuã adsistit.
Exẽpluz accipite fratres: la
boris ⁊ patiẽtie exit⁹ mali ⁊
lõganimitatis. Prophetas
qui locuti sunt in noĩe dñi:
ecce beatificamus qui susti/
nuerunt. Sufferentiaz iob
audistis: ⁊ finẽ dñi vidistis:
qm̃ misericors est dñs ⁊ mi/
serator. Ante om̃ia aũt fra/
tres mei nolite iurare neqz
per celũ neqz per terrã neqz
per aliud quodcũqz iuramẽ/
tum. Sit aũt verbũ vestruz
est est: nõ non: vt nõ sub iu/
dicio decidatis. Affligit' ali/
quis vestruz: oret equo ani/
mo ⁊ psallat. Infirmat' q̃s
ex vobis inducat p̃s byteros
ecclesie: ⁊ orent super eũ vn/
gentes eũ oleo in nomine
dñi: ⁊ oratio fidei saluabit
infirmũ: ⁊ alleuabit eũ dñs.
Et si in peccatis sit dimittẽt'
ei. Confitemini ergo alteru
trũ peccata vr̃a. ⁊ orate pro
inuicẽ vt saluemini. Multũ
eniz p̃ualet dep̃catio iusti as/
sidua. Helias homo erat si/
milis nob̃ passibilis: ⁊ or̃o/
ne orauit: vt nõ plueret sup̃
terrã. Et nõ pluit ãnos tres
⁊ menses sex. Et rursuz ora/
uit: ⁊ celũ dedit pluuia ⁊ ter
ra fructũ suũ. Fratres mei si
quis ex vobis errauerit a ve
ritate ⁊ ꝯuerterit quis euz:
scire debet qm̃ qui cõuerti fe
cerit peccatorẽ ab errore vie
sue: saluat aĩam ei⁹ a morte:
⁊ cooperit multitudinẽ pec/
catoꝝ. ℟. Amẽ. Lcõ sci euan
gelij s̃m iohannem. ca. vi.

Illo in tẽpore: dñs nr̃ ie
sus xp̃s loquebat' phari
seis ⁊ turbis dicẽs. Ego suz
panis vite. Patres vr̃i man
ducauerũt in deserto mãna:
⁊ mortui sunt. Hic est panis
de celo descendẽs. et si quis
ex ipso mãducauerit: nõ mo
riet'. Ego suz panis viuus q̃
de celo descendi. Qui mãdu
cauerit ex hoc pane: viuet in
eternũ. Et panis quem ego
dabo: caro mea est pro mun
di vita. Litigabant ergo iu/
dei ad inuicẽ dicẽtes. Quo/
modo potest hic nobis car/

nem suã dare ad manducan dum: Dixit ergo eis ihesus. Amen amẽ dico vobis. Nisi manducaueritis carnem filij hominis: ⁊ biberitis eius sanguinem: non habebitis vitã in vobis. Qui manducat meã carnẽ ⁊ bibit meum sanguinẽ: habz vitã eternã: ⁊ ego resuscitabo euz in nouissimo die. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda. Laudabo nomen dei cũ cantico: et magnificabo eũ in laude. Preces. Penitentes orate. Sacrificium. Offerte dño. Recte retro in. iiij. feria. j. hebdomade. fo.

Missa. lio. xcix.

DEum regẽ oñipotentez catholice legis ⁊ religionis auctorez cõsona fratres oratione poscamus: preces nras religiosaq; ieiunia que corde cõtrito famulãtes offerimus: illo quo primũ voluit: quoue primum docuit amore suscipiat: nos quoq; famulos suos ab oñi genere: peccatoz absolutos ⁊ liberos paradiso reddat ⁊ celo. ℟. Amen. Alia oratio.

DEus cui militare consueuit abstinẽtia corporalis: vt expugnet nequicia spũalis: sup eminentem nris cordibꝰ infunde dulcedinẽ: qui beate vite desiderant mãsionẽ. Nulla ieiumãtibus iracũdie repẽtine amaritudo subripiat: nullaq; cogitationũ noxiarũ cõsciẽtia remaneat. memor esto sacrificij qõ offerimꝰ: ⁊ ꝓcede ppicius misericordiã quã rogamus. ℟. Amen. Post noia

OFferentiũ dñe suꝰ oro. Oscipe votũ: nostrũq; ieiuniũ facito coram te esse acceptum. Quo nra delẽs peccata: ppicius ita defunctis fidelibus refrigeriuz prestes: vt beatoz cõsortio eos sine fine letifices. ℟. Amẽ. Ad pa

FAmilie tue cem oro. Aqs onips deꝰ absolue peccata: mentesq; purifica. Vt venerabiles ieiunij dies ꝓgrua deuotione repetẽtes: pacẽ ⁊ miscõiam quã fideliter poscimus: impetrare feliciter mereamur. ℟. Amẽ.

DIgnuz ⁊ iuInlatio. stum est. equũ vere et

ſalutare eſt: nos tibi gratias agere oꝑs pater: ⁊ ieſu chriſto filio tuo dño noſtro. In quo ieiunantiū fides alitur. ſpes prouehit. charitas roboratur. Ipſe eſt enim panis viuus ⁊ verus qui eſt ⁊ ſubſtantia eternitatis: ⁊eſca virtutis. Verbum eñ tuum eſt: per qđ facta ſunt oñia. q̄ nō ſolum humanarū mentium: ſed iꝑoꝝ quoq; panis eſt angelorum. Huius panis alimēto moyſes famulus tu⁹ quadraginta dieb⁹ ac noctibus legem ſuſcipiēs ieiunauit: ⁊ a carnalib⁹ cibis: vt tue ſuauitatis capacior eſſet: abſtinuit. De verbo tuo viuens ⁊ valens: cui⁹ ⁊ dulcedinem bibebat in ſpiritu: ⁊ lucē accipiebat in vultu. Inde nec famem ſenſit ⁊ terrenarum eſt oblitus eſcarū: quia illum ⁊ glorie tue glorificabat aſpect⁹: ⁊ influente ſpiritu ſancto ſermo paſcebat interi⁹. Hunc panē etiā nobis miniſtrare nō deſinis: ſed vt eum indeficiēter eſuriam⁹ hortaris. Cuius carne dum paſcimur: roboramur: ⁊ ſanguinem dū potam⁹: abluimur. Cui merito oñes angeli et archangeli nō ceſſant clamare quotidie ita dicentes. ℟. Sāctus ſanct⁹ ſanct⁹ Poſt ſan

CEre ſanct⁹ vere ctus. bñdictus dñs nr̄ ieſus xp̄s fili⁹ tuus. Qui dono pietatis indulte refouet miſeriam carnis nr̄e: quā affligit deſudatio abſtinentie interdicte. Ipſe eſt enim a quo ⁊ nunc in labore reficimur: et poſt mercedē repromiſſe beatitudinis expectam⁹. Xp̄s dñs ac redemptor eternus.

OPoſt pridie. Oratio.

Omnipotens de⁹ pater qui filiū tuum pro nobis oñibus tradidiſti: non parcens illi: vt per illum parceres nobis. Ignoſce noſtris delictis: ⁊ ieiunium quod offerimus fiat tibi victima ſalutaris. Virtus quoq; tua de celis deſcendens queſum⁹: vt et nos ob perceptionē horum ſacramentorum purificet. ⁊ hec ipſa libamina que tibi litamus ſanctificationis dono perluſtret. ℟at chorus. Amen. Ad confractiē panis.

añ. Fiat misericordia tua dñe su per nos: sicut sperauimus in te.

Ad orationē dñicaz. Miserere nr̄i fili dauid ne decidam⁹ in via: nec labo ris subruamur pressura: ne si ne fructu perueniam⁹ ad pa triam. Ut parsimonie nr̄e ꝓpiciat⁹ ex victimis: exaudi as vocē nostre cōfessionis: cū ad te proclamauerimus e terris. Pater nr̄. dicat. pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et

Iesus fili⁹ dei Bn̄o. cuz. qui est panis viuus ine diam vestrā donis spūalib⁹ repleat. ℟. Amē. Mentē cōsi lio salutari premuniat. carnē vicijs eluat votuz acceptet. ieiuniūqꝫ bn̄dicēdo sanctifi cet. ℟. Amen. Ut eius dono om̄i actu mereamini esse fe lices: cui abstinētie deffertis humilimas preces. ℟. Amē. Per miscdiaz ipsi⁹ dei nostri qui est bn̄dict⁹ ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula seculoruz. ℟. Amen. Dn̄s sit semꝑ vob. ℟. Et cū. hic dicat chor⁹. Qui ve nit ad me nō esuriet. Or̄o. Re ple dn̄e cor nr̄m. Require re tro in. vj. feria. j. hebdoma de q̄dragesime. fo. XCVIII.

¶ In tertio dn̄ico quadrage sime. Ad missaz. Lctō libri prouerbiorum salomonis.

Fili: ℟. Deo gr̄as. XX. suauis ē homini panis mēdacij: ⁊ postea implebit̄ os eius calculo. Cogitatio nes ꝯsilij roborantur. ⁊ gu bernaculis tractāda sūt bel la. Et qui reuelat mysteriū: ⁊ ambulat fraudulenter: et qui dilatat labia sua: ne com miscearis. Qui maledicit pa tri suo ⁊ matri: extinguet̄ lu cerna ei⁹ in medijs tenebris. Hereditas ad quaz festinat̄ in principio: ī nouissimo be nedictiōe carebit. Ne dicas reddaz malū pro malo. expe cta dn̄m ⁊ liberabit te. Ab hominatio est apud deū pō dus ⁊ pōdus. statera dolosa nō est bona. A dn̄o dirigun tur gressus hominis. si q̄s aūt hominū intelligere po terit viā suam. Ruina est ho mini deuotare sctōs: ⁊ post vota retractare. Dissipat im pios rex sapiens: ⁊ incuruat sup eos fornicem. Lucerna

dñi inſpiraculum hominis: qui inueſtigat oñia ſecreta vẽtris. Miſericordia ⁊ veritas cuſtodiunt regem: ⁊ roborabit clemẽtia thronũ eius. ℟. Amen. Lectio libri numeri. ℟. Deo gratias. Ca. XXII.

In illis diebus: vidẽs balaac filius ſephor oĩa que fecerat iſrael ãmorreo: ⁊ qõ pertimuiſſent eum moabite: ⁊ impetũ eius ferre nõ poſſent: dixit ad maiores natu madian. Ita deleuit hic populus oñes qui in noſtris finibus cõmorant: quomodo ſolet bos herbas vſq; ad radices carpere. ipſe erat eo tẽpore rex in moab. Miſit ergo nũcios ad balaam filium beor ariolum: qui habitabat ſup flumen terre filiorũ ammon: vt vocarẽt eum ⁊ dicerent. Ecce egreſſus eſt ppls ex egypto: qui operuit ſuperficiem terre ſedens cõtra me. Veni igitur ⁊ maledic ppło huic. qa fortior me eſt: ſi quomodo poſſim percutere eũ: ⁊ eĩcere de terra mea. Noui enĩ qõ bñdictus ſit: cui benedixeris ⁊ maledictus: inquẽ maledicta congeſſeris. Perrexerũt ſeniores moab ⁊ maiores natu madian habentes diuinationis pretium in manibus. Qui cum veniſſent ad balaam ⁊ narraſſent ei oñia verba balaac ille reſpõdit. Manete hic hac nocte ⁊ reſpondebo quicquid mihi dixerit dñs. Manentibus illis apud balaam: venit deus ⁊ ait ad eum. Quid ſibi volũt hoĩes iſti apud te? Reſpõdit. Balaac filius ſephor rex moabitarum miſit ad me dicẽs. Ecce ppłus qui egreſſus eſt de egypto operuit ſuperficiẽ terre. Veni ⁊ maledic eis ſi quomodo pugnãs poſſim abigere eũ. Dixit dñs ad balaam. Noli ire cum eis neq; maledicas ppło: quia benedictus eſt. Qui mane cõſurgens dixit ad principes. Ite in terrã veſtrã. quia renuit me dñs ire vobiſcũ. Reuerſi principes dixerunt balaac. Noluit balaam venire nobiſcũ. Rurſum ille multo plures ⁊ nobiliores quã ante miſerat: miſit. Qui cũ veniſſent ad balaam dixerunt.

Sic dicit balaac filiꝰ ſephor
Ne cunctꝛis venire ad me:
paratus ſuꝫ honorare te.et
quicqd volueris dare. Ve-
ni ⁊ maledic populo iſto. Re-
ſpõdit balaam. Si dederit
mihi balac plenaꝫ domum
ſuá auri ⁊ argẽti:nõ potero
imutare verbũ dñi dei mei:
vt vl plus vel minꝰ loquar.
Obſecro vt hic maneat/ eti-
am hac nocte:vt ſcire queã:
quid mihi rurſuꝫ reſpõdeat
dñs. Venit ergo dñs ad ba
laaꝫ nocte ⁊ ait ei. Si voca-
re te venerũt homines iſti:
ſurge ⁊ vade cũ eis. Ita tñ-
taxat:vt quod tibi precepe-
ro facias. Surrexitqꝫ balaã
mane ⁊ ſtrauit aſinã:pfectuſ
qꝫ eſt cuꝫ eis:⁊ iratꝰ eſt dñs.
Stetitqꝫ angelus dñi in via
cõtra balaaꝫ qui ſedebat aſi-
nam:⁊ duos pueros habe-
bat ſecuꝫ. Cernens aſina an
geluꝫ ſtantẽ in via euagina-
to gladio:auertit ſe de itine
re:⁊ ibat per agrũ. Qui cuꝫ
verberaſſet balaam aſinam
⁊ vellet ad ſemitam reduce-
re: ſtetit angelus ĩ anguſtis
duarũ maceriarũ quibus vi-
nee cingebanꝫ. Quẽ vidẽs
aſina iũxit ſe parieti: ⁊ attri-
uit ſedẽtis pedẽ. At ille iteꝝ
verberabat eaꝫ: ⁊ nihilomi-
nus angelus ad locũ angu-
ſtum tranſiens:vbi neqꝫ ad
dexterã neqꝫ ad ſiniſtraꝫ po-
terat deuiari obuius ſtetit.
Cũqꝫ vidiſſet aſina ſtãtẽ an-
gelum: cõcidit ſub pedibꝰ ſe
dentis. Qui iratus vehemẽ
tius cedebat fuſte latera eiꝰ.
Aperuit dñs os aſine ⁊ locu
ta eſt aſina. Quid feci tibi:
cur percutis me ecce iam ter
tio? Reſpõdit balaam. Quia
cõmeruiſti ⁊ inluſiſti mihi:
vtinã haberẽ gladiuꝫ: vt te
pcuterẽ. Dixitqꝫ aſina. Nõ-
ne animal tuuꝫ ſuꝫ: cui ſemp
ſedere cõſueuiſti vſqꝫ in pre-
ſentem diẽ. Dic quid ſimile
vnqꝫ feceriꝫ tibi? At ille ait.
Nunqꝫ. Protinꝰ aperuit do
minus oculos balaã ⁊ vidit
angelũ ſtantem in via euagi
nato gladio:adorauitqꝫ eũ
pronꝰ in terrã. Cui angelꝰ.
Cur inquit tertio verbera-
ſti aſinam tuã? Ego veni vt
aduerſarer tibi:quia peruer
ſa eſt via tua mihi que cõtra

ria. Et nisi asina declinasset de via dans locũ resistenti: te occidissem ⁊ illa viueret. Dixit balaam. Peccaui. Nescies quod tu stares cõtra me. Et nunc si displicet tibi vt vadam: reuertar. Ait angelus. Vade cũ istis ⁊ caue: ne aliud: qđ ꝓcepero tibi loquaris. Iuit igitur cũ principibus. Quod cũ audisset balaac egressus est in occursũ ei⁹ in oppido moabitarũ: qđ situ est in extremis finib⁹ armon. Dixitq; balaac ad balaam. Misi nuncios vt vocarent te: cur nõ statim venisti ad me? An quia mercedẽ aduẽtui tuo reddere neqo? Cui ille respondit. Ecce adsum. Nunquid loqui potero aliud: nisi quod deus posuerit in ore meo. Perrexerunt ergo simul ⁊ venerunt in vrbẽ que in extremis regni eius finib⁹ erat. Cumq; occidisset balaac oues ⁊ boues: misit ad balaam ⁊ principes qui cũ eo erant munera. Mane autẽ facto duxit eum ad excelsa baal: ⁊ intuitus est extremã partẽ populi. ¶ Dixit balaaz ad balaac. Edifica mihi hic septẽ aras: ⁊ para totidẽ vitulos: eiusdẽq; numeri arietes. Cumq; fecisset iuxta sermonem balaam: imposuerũt simul vitulum ⁊ arietez super aram. Dixitq; balaam ad balaac. Sta paulisper iuxta holocaustum tuũ: donec vadam si forte occurrerit mihi dñs: ⁊ quodcũq; imperauerit: loquar tibi. Cumq; abijsset velociter: occurrit ei deus: locutusq; est ad eũ balaã. Septez inquit aras erexi ⁊ impposui vitulũ ⁊ arietẽ desuper. Dñs autẽ posuit verbum in ore eius ⁊ ait. Reuertere ad balaac: ⁊ hec loqueris. Reuersus inuenit balaac stantẽ iuxta holocaustum suum: ⁊ omnes principes moabitarũ. Assũptaq; parabola sua dixit. De aram adduxit me balaac rex moabitarũ de montibus orientis. Veni inquit ⁊ maledic iacob: ⁊ ꝓpera et detestare israel. Quomodo maledicam cui nõ maledixit deus? qua ratiõe detester quez deus nõ detestat? De sũmis

XXIII

silicibus videbo eũ: ⁊ de col
libus ꝯsiderabo illũ. Popu-
lus solus habitauit: ⁊ inter
gentes nõ reputabit̃. Quis
dinumerare possit puluerez
iacob: ⁊ nosse numeruz stir-
pis isrl̃. Moriat̃ anima mea
morte iustoꝝ: ⁊ fiãt nouissi-
ma mea hoꝝ similia. ℟. Amẽ
dicat pb̃r. Dñs sit semp vo-
biscum. ℟. Et cuz. Psallẽdo.
Genua mea infirmata sũt. ℣. Je
iunio et caro mea immutata est
propter misericordiã. ℣. Et ego
factus sum obprobriũ illis. vide-
runt me et mouerunt capita sua.
℣. Adiuua me dñe deus meus:
et saluum me fac in tua misericor
dia. ℣. Libera me quia egẽs suz
et pauper ego: et cor meũ cõtur-
batuz est intra me. Et hec sequẽ-
tes preces dicãt̃ modo vt di
ctuz est in primo dñico qua
dragesi. foli. XCIIII. Preces
Rogamus te rex seculoꝝ deꝰ san
cte iam miserere peccauimus ti-
bi. ℣. Audi clamantes pater al-
tissime: et que precamur: clemens
attribue exaudi nos dñe. p̃. Jam
miserere. ℣. Bone redẽptor sup-
plices quesumꝰ de toto corde flẽ
tes: requirimꝰ adsiste propicius.
p̃. Jam. ℣. Emitte manuz deus
omnipotẽs: et inuocantes poten
ter ꝓtege exalto pijssime. p̃. Jaz
℣. Fertilitatẽ et pacẽ tribue: re-
moue bella: et famen cohibe: re-
demptor sanctissime. p̃. Jam. ℣.
Indulge lapsis. idulge perditis.
dimitte noxia. ablue crimina. ac-
clives tu libera. p̃. Jam. ℣. Assi
stãt bona: discedant hostes. pessi
me incumbunt clades inopia.
tu xp̃e nos libera. p̃. Jaz ℣. Ge
mitus vide: fletus intelllige. exten
de manuz. peccantes redime. p̃.
Jam. ℣. Hanc nostram deꝰ hãc
pacem suscipe: supplicum voces
placatus suscipe et parce pijssi-
me. p̃. Rogamus. Or̃o. Exau
di or̃onẽ nostrã. Quere re-
tro in primo dñico quadra-
gesime. fo. XCIIII. Princi-
pium epl̃e petri apl̃i. ℟. Deo

Pgr̃as. I. capi. primo.
Etrus apostolꝰ xp̃i ie-
su electis aduenis dispersio-
nis. ponti galicie. cappado-
cie. asie. ⁊ bithynie: scd̃m pre
scientiam dei patris in san-
tificatione spiritus: in obe-
dientiã ⁊ aspersionẽ sangui
nis iesu xp̃i: gratia vobis ⁊
pax adimpleãt̃. Benedictus

deus ⁊ pater dñi nostri ieſu xpi: qui per magnaz miſeri-
cordiaz ſuã regenerauit nos in ſpem vite eterne: per re-
ſurrectionez a mortuis ieſu xpi. In hereditatẽ incorrup
tibilem ⁊ incõtaminabilẽ: et immarceſſibilem cõſeruataz
in celis. In vobis qui in vir tute dei cuſtodimini perfidẽ
in ſalutez paratã reuelari in tẽpore nouiſſimo. In quo
exultabitis modicũ nunc: ſi oportet cõtriſtari in varijs
tẽptationib⁹. Vt probatio veſtre fidei multo p̃cioſior
ſit auro quod per ignem p-
batur: inuenta᷑ in laudem ⁊
gloriã ⁊ honorẽ in reuelati-
onem ieſu xpi. Quẽ cuz non
videritis: diligitis. in quem
nunc quoqz nõ vidẽtes: cre
ditis credẽtes aũt exultatis
leticia in enarrabili ⁊ glorifi
cata: reportantes finez fidei
veſtre ſalutez animarũ vr̃a-
rum. De qua ſalute exquiſie
runt atq; ſcrutati ſunt pro-
phete: qui de futura in vob
gratia dei prophetauerunt.
Scrutãtes in qõ vel quale
tẽpus ſignificaret: qui in eis
erat ſpiritus xpi: prenũcians
eas que in xp̃o ſunt paſſio-
nes ⁊ poſteriores glorias:
quibus reuelatũ eſt. quia nõ
ſibimetipſis: vobis autez mi
niſtrabant ea que nunciata
ſunt vobis: per eos qui euã
gelizauerunt vobis: ſpiritu
ſancto miſſo de celo in quez
concupiſcunt angeli ꝓſpice
re. ℟. Amẽ. Lectio ſancti euã
geli ſcõm iohannem. ca. xi.

In illo in tẽpore. Erat qui-
dam languẽs lazarus a
bethania de caſtello marie:
⁊ marthe ſororis eius. Ma-
ria autẽ erat que vnxit ieſuz
vnguento. ⁊ exterſit pedes
eius capillis ſuis: cui⁹ frater
lazarus infirmaba᷑. Miſe-
runt ergo ſorores ei⁹ ad euz
dicentes. Domine: ecce quẽ
amas infirmatur. Audiens
autẽ ieſus dixit eis. Infirmi
tas hec non eſt ad mortem:
ſed pro gloria dei: vt glorifi
cetur filius dei per euz. Dili-
gebat autem ieſus marthaz
⁊ ſororem eius mariam ⁊ la
zarum. Vt ergo audiuit qa
infirmatur: tunc quidez mã-
ſit in eodez loco duos dies.

Deinde poſt hec dixit diſci-
pulis ſuis. Eamus in iudeã
iterum. Dicunt ei diſcipuli.
Rabbi nunc querebant te iu
dei lapidare: ⁊ iteruꝫ vadis
illuc: Reſpondit ieſus. Non-
ne duodecim hore ſunt diei.
ſi quis ambulauerit in diem
non offendet: quia lucẽ hu-
ius mũdi videt. Si aũt am-
bulauerit in noctẽ: offendet
quia lux nõ eſt in eo. Hec ait
⁊ poſt hec dixit eis. Lazar⁹
amicus nr̃ dormit: ſed vado
vt a ſomno ſuſcitẽ eũ. Dixe-
runt ergo diſcipuli ei⁹. Dñe
ſi dormit ſalu⁹ erit. Dixit aũt
ieſus de morte ei⁹: illi autem
putauerũt: quia de dormiti-
one ſomni diceret. Tunc er-
go dixit eis ieſus manifeſte.
Lazarus mortuus eſt ⁊ gau
deo ꝓpter vos: vt credatis
qm̃ nõ eram ibi: ſed eamus
ad eũ. Dicit ergo thomas q̃
dicit̃ didim⁹ ad cõdiſcipulos.
Eamus ⁊ nos: ⁊ moriamur
cũ eo. Venit itaq; ieſus ⁊ in
uenit eũ quatuor dies iaꝫ in
monumẽto habentẽ. Erat
aũt bethania iuxta hieroſoli
maꝫ q̃ſi ſtadiorũ quindeciꝫ:

Multi autẽ ex iudeis vene-
runt ad marthã ⁊ mariã: vt
ꝯſolarent̃ eas de fratre ſuo.
Martha ergo vt audiuit q̃
xp̃s venit: occurrit illi. Ma-
ria autẽ domi ſedebat: Dixit
ergo martha ad ieſum. Do-
mine ſi fuiſſes hic: frater me
us non fuiſſet mortuus: ſed
nunc ſcio: quia quecũq; po-
poſceris a deo: dabit tibi de-
us. Dicit illi ieſus. Reſurget
frater tu⁹. Dicit illi martha.
Scio quia reſurget in reſur
rectiõe in nouiſſimo die. Di
cit ei ieſus. Ego ſum reſurre
ctio ⁊ vita. Qui credit i me
etiam ſi mortuus fuerit vi-
uet. Et oñis qui viuit ⁊ cre-
dit in me: non morietur in
eternum. Credis hoc? Ait
illi. Vtiq; domine ego cre-
didi: quia tu es chriſt⁹ filius
dei: qui in hunc mũdum ve-
niſti. Et cũ hec dixiſſet: abiit
⁊ vocauit mariam ſororem
ſuam: ſilentio dicens. Ma-
giſter adeſt: et vocat te. Illa
vt audiuit: ſurrexit cito
⁊ venit ad eum. Nondum
eniꝫ venerat ieſus in caſtel-
lum: ſed erat adhuc in illo

loco vbi occurrerat ei mar/
tha. Judei ergo qui erāt cū
ea in domo ⁊ ꝓsolabant eā:
cum vidissent mariā quia ci/
to surrexit ⁊ exijt:secuti sunt
eam dicentes:quia vadit ad
monumentuz vt ploret ibi.
Maria ergo cū venisset vbi
erat iesus videns eū:cecidit
ad pedes eius ⁊ dixit ei. Do
mine:si hic fuisses non esset
mortuus frater meꝰ. Jesus
ergo vt vidit eaz ploantē:
⁊ iudeos qui erant cū ea plo
rantes:fremuit spiritu ⁊ tur
bauit seipsum ⁊ dixit. Vbi
posuistis eū? Dicunt ei. Dñe
veni ⁊ vide. Et lachrimatꝰ
est iesus. Dixerunt ergo iu/
dei. Ecce q̄modo amabat
eum. Quidā aūt dixerunt ex
ipsis. Non poterat hic qui
apuit oculos ceci:facere vt
hic nō moreret. Jesus ergo
rursuz fremens in semetipo
venit ad monumentū. Erat
autē spelunca: ⁊ lapis super
positꝰ erat ei. Ait iesus. Tol
lite lapidez. Dicit ei martha
sorꝛ eius qui mortuus fue/
rat. Dñe iam fetet. Quadri/
duanus enim est. Dicit ei ie/
sus. Nonne dixi tibi: quia si
credideris videbis gloriam
dei? Tulerunt ergo lapidez.
Jesus ergo eleuatis oculis
sursum dixit. Pater:gtias
ago tibi quoniā audisti me.
Ego aūt sciebaz:quia semp
me audis. Sed ppter pplm
qui circūstat dixi. vt credāt
quia tu me misisti. Hec cum
dixisset:voce magna excla/
mauit. Lazare veni foraſ. Et
statim pdijt qui fuerat mor/
tuus ligatꝰ pedes ⁊ manus
institis:⁊ facies illiꝰ sudario
erat ligata. Dicit eis iesus.
Soluite eum:⁊ sinite abire.
Multi ergo ex iudeis q̄ ve/
nerant ad mariaz ⁊ viderūt
que fecit:crediderūt in euz:
Quidaz aūt ex ipsis abierūt
ad phariseos:⁊ dixerūt eis:
que fecit iesus. Collegerūt
ergo pōtifices ⁊ phariſei cō
ciliuz ⁊ dicebāt. Quid facie/
mus:q̄a hic homo multa si/
gna facit? Si dimittimꝰ euz
sic:oēs credent in eū:⁊ ve
nient romani ⁊ tollent nr̄m
locum ⁊ gentē. Vnus autē
ex ipsis cayphas cū esset pō/
tifex anni illiꝰ dixit eis. Vos

nescitis quicq̃ nec cogitat: quia expedit nobis: vt vnꝰ moriat homo pro populo: ⁊ nõ tota gens pereat. Hoc aũt a semetipso nõ dixit: sed cũ esset pontifex anni illius ꝓphetauit: quia iesus moriturus erat pro gente. Et nõ tantũ pro gẽte: sed vt filios dei qui erant dispersi congregaret in vnuz. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Dominꝰ sit semper vobiscũ. ℟. Et cuz spiritu tuo. Lauda. Confitebor dño nimis in ore meo: et in medio multorum laudabo eum. ℣. Quoniaz astitit a dextris pauperis: vt saluam faceret a persequentibꝰ aiaz meã. Preces. Penitẽtes orate. Req̃re retro. iiij. feria. j. hebdomade quadragesime fo. XCIX. Sacrificiũ. Seruiamus dño deo nr̃o et iuris nostri sit offerre holocausta et victimas: et pacificas hostias. ℣ Cõfortamini et estote soliciti: vt custodiatis cuncta q̃ scripta sunt in volumine legis moysi. p̃. Et iur.

Ecce dilectissimi fratres audiuimus verba dñice lectiõis: auide ꝑcipiamus illa in precordijs nr̃is. quia quedaz sunt in ea figuraliter intelligenda pro nobis. Lazarũ etem̃ quez suscitatũ a dño ex mortuis sanctum euangeliũ recensiuit: nos sumus om̃es ceno voluptatis ⁊ miserie ita sordẽtes: qui dum peccatis originalibꝰ ad grauamur: alijsqz quod ip̃i pati nõ volumus: impertimꝰ. Legemqz pristinam atqz sanctũ euangeliuz cõtemnẽdo trãscendimꝰ: ꝓpria nos voluptate quatriduanos ĩ delictis sepultura deijcimꝰ. Quaternis diebꝰ qd̃ammodo retenti in monumẽto sub morte q̃si quaterna: diuinarũ legũ deuicti transgressione. Quid ergo nobis agendũ est dilectissimi fratres: nisi vt credamꝰ in illum qui marthaz ⁊ mariam de resurrectione letificauit fraterna? Et ille nos eximet a tumuli dimersione obnoxia: ⁊ voce sua vt lazarum attrahet ad supna. ℟ at chorus. Amen. Alia oratio.

Opitulare iesu precibus supplicãtũ: ⁊ fletꝰ lugẽtiuz verte in gaudiũ. Ip̃i et-

enim ad te dñe cum martha clamam⁹: vt adsis nob̃ semper p̃ presentiaz deitatis: ne vnq̃ decidam⁹ sub pressura dannationis. Jaz solue xp̃e nostroz pedũ ligamenta facinoris: vt ꝛ manus nr̃e resolute restituant tibi sacrificium laudis: ꝛ os nr̃m in decãtando tibi nõ obstruaꝫ sudario aduersantis. ℟. Amen.

Xp̃e iesu post noĩa ofo qui es resurrectio mortuoz ꝛ vita: oĩbus nobis subueniat miscõia tua. Et sicut occultis cõsilijs tuis lazarũ quadriduanũ reuocasti ad vitã: ita quoq; miserationibus cõsuetis: ꝛ viuis morum correctionẽ attribuas post ruinã: ꝛ defunctis eterne mãsionis gaudia indefessa. ℟. Amẽ. Ad pacẽ oratio.

O Virtus ꝛ rufugiũ spei saluator nr̃ xp̃e filiꝰ dei viui: qui veniẽs ad lazarum suscitandũ spiritu fremis: lachrimas ꝓducis: ĩ temetipo turbaris: da nob̃ vt ad euadẽdos laqueos pniciose deceptionis fremitũ det in nobis spũs tue dulcedinis. Lachrimemꝰ in nob̃: ꝛ effectuz a te optabiliter capiamus. Turbemur quoq; a te ꝓ te: ꝛ ita nos incõpunctionis ꝛ pacis vnione conecte: vt p eaz pacẽ quã tu es: videamꝰ te in gloria: veniamꝰ ad premia repromissa: ꝛ laudemꝰ cũ lazaro maiestatẽ tuã. ℟.

O Ignũ Inlatio. Amẽ. ꝛ iustum est: nos tibi semp̃ gratias agere dñe sctẽ pater eterne oĩps deꝰ per iesuz xp̃m filiũ tuũ dñm nr̃m. Jlle etem̃ discipulos vt per diẽ ambularent instituit: ac duodenarias horas esse diei sub sacramento predixit. Vere illũ credimꝰ esse diem in quo inluminate sunt hore. Naz cũ dies noster iesus xp̃s ortus est in mundũ per susceptã humanitatẽ: ex tũc ceperũt hore ideſt dies suo dño nr̃o aptiꝰ coherere. Et inluminate sunt hore ab increata filij luce. Ob hoc iesu bone per te qui dies et lucifer verus es: introire ad patrem querimus: non nos patiaris offendere: sed fac nos coraz p̃fe tuo sicut pro

miſiſti eterne vite paſcua in/ uenire. Vt aperiens nobis oñib⁹ ianuam veniendi ad te: videam⁹ faciez tuã in eter na exultatione: ⁊ cantemus tibi cũ oñi milicia angelo⁹ canticũ redẽptionis noſtre pclamãtes: atq; dicẽtes. ℟. Sanct⁹ ſanct⁹ ſãct⁹ ℣oſt ſcũs.

Ere benedict⁹ ⁊ glo/ ſus dñs nr̃ ieſus xr̃us filius tuus. Cuius nos gra/ tia liberauit a pondere legis ⁊ fecit filios ſue eſſe adopti/ onis. Qui ad ſuſcitãduz ve/ niens lazarũ: tollite lapidez clamat: vt preſſura auferret ab eo dãpnatiõis quẽ iaz fe/ tidũ reddiderat horrẽda ac/ tio ſepulchralis. Tollite ab eo ait ieſus pondus legis: quod eum deprimit in mor/ te: vt ſuccurrat illi gratia vo cis mee. Gratia quippe dei eſt: cũ vocẽ eius audiuim⁹: vt cũ lazaro rectis ieſuz greſ ſib⁹ adſequamur. Quia ipſe eſt de⁹ dñs ac redẽptor eter/

Onus ℣oſt pridie ofo. Omine ieſu vnigeni/ te filius dei patris: qui laza/ rum ſuſcitatur⁹ eleuatis ſur/ ſuz oculis patri tuo gratias agis: preſta nobis famulis tuis: vt eo fremitu ſpiritus quo illũ ſuſcitaſti ad vitã: ea quoq; modificatione digne ris hec oblata ſanctificare li bamina. Vt pcipiẽtes gra/ tiã corporis ⁊ ſanguinis tui in viſceri⁹ nr̃is: habeam⁹ partẽ tecuz in ſeculis ſempi/ ternis. ℟. Amẽ. Ad cõfractio nem panis añ. Fiat miſericor/ dia tua dñe ſuper nos ſicut ſpera uimus in te. Ad ofonẽ dñicã.

O Jeſu bone amabilis ⁊ ammirabilis auctor ac cipe ſacrificiũ ſeruo⁹ tuorũ. Et q̃ preſtitiſti lazaro: vt au diens vocẽ tuam: ſurgeret e ſepulcro: preſta nobis vt te auditu capiẽtes interno: re/ ſurgam⁹ per gr̃az a proprio ſceleris nr̃i profundo. Quo vocẽ pie ofonis qua nos te exorare docuiſti in terris: ſi/ cut eã nunc corã te fiduciali/ ter pmiſerim⁹: ita quoq; ef/ fectũ ipſi⁹ petitiõis a te pce/ piſſe nos gratulemur e ter/ ris. Pater nr̃. dicat pbr. Hu/ miliate vos bñdictiõi. Dñs ſit ſemp vob. ℟. Et cũ. Bño.

IEsus xp̄s filius dei qui mortuū lazarū vite reddidit pristine: ipse vos noue vite sanctificatione perlustret. ℟. Amē. Et qui illū solutis manuū ac pedū nexib⁹ abire precepit: ipse vestrorū cōpeduz resoluto ligamine: rectis vos semp̄ semitis faciat ambulare. ℟. Amē. Quiq̄ pro tāte rei miraculis manifestam fecit populis gl̄iaz suaz: ipse vos introducat ad gaudia sempiterna. ℟. Amē. Per misericordiā ipsius dei nostri ꝛc. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Ad accedēdū. Hic est panis de celo descendēs: si quis ex ipso māducauerit: non morietur: sed habebit vitā eternam: et ego suscitabo eū nouissimo die. si quis sitit veniat ad me: et bibat. qui credit in me flumina de ventre eius fluent aque viue. ℣. Sic dilexit deus mūduz: vt filium suū daret pro mūdo: vt omnis qui credidit in euz nō pereat. p̄. Sed habebit. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secl̄a seculoꝝ amē. p̄. Sed habebit. Cō. Repletū est gaudiū. Or̄o. Reple domine cor nostrum. Req̄re retro in. i. dn̄ico q̄dragesime. fo. XCVIII. Feria quarta ad missaz. Prouerbioꝝ salomonis. ℟. Deo gratias. capitulo. XXI.

EIli: ciuitatem fortium ascendet sapiens: ꝛ destruet robur fiducia ei⁹. Qui custodit os suū ꝛ linguā suam: custodit ab angustijs animam suā. Superbus ꝛ arrogans vocat̄ indoct⁹: qui ī ira operatur superbiā. Desideria occidunt pigrū. noluerunt em̄ quicq̄ manus eius operari. Tota die ꝯcupiscit ꝛ desiderat. qui aūt iustus est: tribuit ꝛ non cessabit. Hostie impioruz abhominabiles: qui offerūtur ex scelere. Testis mēdax peribit: vir obediēs loquet̄ victoriā. Vir impi⁹ procaciter affirmat vultum suū: qui aūt rectus est: corrigit viā suam. Non est sapiētia. non est prudentia. nō est cōsiliuz cōtra dn̄m. Equus parat̄ ad diez belli: dn̄s aūt salutē tribuat. ℟. Amē. Principium libri iudicuz. ℟. Deo gratias.

IN illis diebus: post mortem iosue ca. i.

cõsulerunt filij israel dñm di
centes. Quis ascendet ante
nos cõtra chananeuz: ⁊ erit
dux belli? Dixitq; dñs. Iu-
das ascendet. Ecce tradidi
terrã in manu eius. Et ait iu
das symeoni fratri suo. Ascẽ
de mecũ in sorte mea: ⁊ pu-
gna cõtra chananeuz: ⁊ ego
pergaz tecũ in sorte tua. Et
abijt cuz eo symeon. Ascen-
ditq; iudas ⁊ tradidit domi-
nus chananeũ ac ferezeuz in
manus eoꝝ: ⁊ ꝑcusserunt in
bezech decẽ milia viroꝝ. In
ueneruntq; adonibezech ⁊
in bezech: ⁊ pugnauerũt cõ-
tra eũ: ac percusserũt chana
neũ ⁊ pherezeuz. Fugit aũt
adonibezech quẽ persecuti
cõprehenderũt: cesis sũmita
tib⁹ manuũ ei⁹ ac pedũ. Di-
xitq; adonibezech septuagi-
ta reges amputatis manuũ
ac pedũ sũmitatib⁹ collige-
bãt sub mensa mea ciboruz
reliquias. Sicut feci: ita red
didit mihi dñs. Adduxerũt-
q; eũ in hierl̃m: ⁊ ibi mortu⁹
est. Oppugnãtes ergo filij
iuda hierl̃m: ceperũt eã ⁊ ꝑ-
cusserũt in ore gladij: tradẽ-
tes cunctã incendio ciuita-
tem. Et postea descendẽtes
pugnauer̃t ꝯtra chananeũ:
qui habitabat in montanis:
⁊ ad merediẽ in cãpestrib⁹.
Pergensq; iudas cõtra cha-
naneũ qui habitabat in he-
bron: cui nomen fuit anti-
quit⁹ chariatharbe. ⁊ ꝑcus-
sit sesai ⁊ haymã ⁊ tholmai.
atq; inde profectus abijt ad
habitatores dabir. cui⁹ no-
men vet⁹ erat cariat sepher:
idest ciuitas litterarum. Di-
xitq; caleph. Qui ꝑcusserit
cariathsepher ⁊ vastauerit
eã: dabo ei axam filiã meam
vxorem. Cũq; cepisset eam
othoniel filius cenez frater
caleph minor: dedit ei axam
filiã suã cõiugem. Quã per-
gentẽ in itinere monuit vir
suus vt peteret a patre suo
agrũ. Que cũ suspirasset se-
dẽs in asino: dixit ei caleph.
Quid habes? At illa respon
dit. Da mihi bñdictionẽ: q̃a
terram arentẽ dedisti mihi:
da ⁊ irriguã aquis. Dedit er
go caleph irriguũ superi⁹ et
irriguũ inferius. Filij aũt ci-
nei cognati moysi ascende-

runt de ciuitate palmarũ cũ filijs iuda in desertuz sortis ei⁹: qđ est ad meridiẽ arach: ⁊ habitauerũt cuz eo. Abijt aũt iudas cũ symeone fratre suo: ⁊ percusserũt simul chananeuz: qui habitabat in sephat: ⁊ interfecerũt eũ. Vocatũqz est nomen vrbis orma: idest anathema. Cepitqz iudas gazã cũ finib⁹ suis ⁊ adascalonez atqz accaron cum terminis suis. Fuitqz dñs cũ iuda ⁊ montana possedit: nec poterat delere habitatores vallis: quia falcatis currib⁹ abũdabãt. Dederuntqz caleph hebron: sicut dixerat moyses. Qui deleuit ex ea tres filios enach. Iebuseũ aũt habitatorẽ hierl̃m nõ delerunt filij beniamin. Habitauitqz iebuseus cum filijs beniamin in hierusalez vsqz in presentẽ diez. Dom⁹ quoqz ioseph ascẽdit in bethel: fuitqz dñs cũ eis. Nam cũ obsiderent vrbẽ: que pri⁹ luza vocabat̃: viderũt hominem egredientẽ de ciuitate: dixerũtqz ad eũ. Ostẽde nobis introitum ciuitatis: ⁊ faciemus in te miscđiam. Qui cũ ostẽdisset eis: percusserũt vrbẽ in ore gladij. Hominẽ aũt illũ ⁊ omnẽ cognationẽ ei⁹ dimiserũt. Qui dimissus abijt in terrã ethim: ⁊ edificauit ibi ciuitatẽ. Vocauitqz eã luzam que appellatur vsqz in presentẽ diẽ. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ. Tract⁹. Peccaui: quid faciã o custos hominuz. quare me posuisti ꝯtrariũ tibi: et fact⁹ suz mihimetipsi grauis. ℣. Cur nõ tollis peccatũ meum: et quare nõ aufers iniquitatẽ meã: ecce nũc in puluerẽ dormiã: et si mane me q̃sieris nõ subsistã. ℣. Parce ergo mihi nihil em̃ sunt dies mei. dicat pb̃r. Silentium facite. Sequẽtia epl̃e petri apl̃i. ℟. Deo gr̃as. I. ca. II.

Charissimi: eratis sicut oues errãtes: sed cõuersi estis nunc ad pastorẽ: ⁊ episcopum aĩarum vestrarum. ¶ Similiter ⁊ mulieres subdite sint viris suis. Vt si qui nõ credũt in verbo: per mulierum ꝯuersationẽ sine verbo lucrificent̃. Cõsiderãtes in timore castaz vr̃am ꝯuer- c. III

sationē: quarū si non extrin/
secus capilloꝝ implicatio ⁊
circundatio auri: aut indu/
menti vestimentoꝝ cultus:
sed qui abscōditus corde est
homo in incorruptibilitate
quiete ⁊ modesti spūs: q̄ est
in ꝯspectu dei locuplex. Sic
em̄ aliquādo ⁊ sancte mulie
res sperātes in deo ornabāt
se subiecte virꝭ suis. sicut sar/
ra obediebat abrae: dn̄m eū
vocans. Cuiꝰ estote filie be/
nefaciētes: ⁊ non timentes
vllā perturbationē. Viri si/
militer cohabitātes scd̄m sci
entiam: quasi infirmiori va/
so muliebri impartiētes ho/
norē tanq̄ coheredibꝰ gra/
tie vite: vt non īpediant̄ ora
tiones vr̄e. In fine aūt oēs
vnanimes cōpatiētes. Fra/
ternitatꝭ amatores. Miseri
cordes. Humiles. Non red/
dentes maluz pro malo: nec
maledictū pro maledicto: sz
cōtrario benedicētes. Quia
in hoc vocati estis: vt bene/
dictionis hereditatē possi/
deatis. R. Amē. Lctō sci euā/

Igelij s̄m iohannē. ca. VI
Llo in tēpore: dn̄s nr̄ ie
sus christus loquebat̄ disci/
pulis suis ⁊ turbis dicens:
Caro enim mea vere est ci/
bus: ⁊ sanguis meꝰ vere est
potus. Qui māducat meaz
carnē: ⁊ bibit meum sangui
nem: in me manet: ⁊ ego in
illo. Sicut misit me viuens
pater: ⁊ ego viuo ꝓpter pa/
trem. Et qui māducat me: ⁊
ipse viuet ꝓpter me. Hic est
panis qui de celo descendit.
Nō sicut māducauerūt pr̄es
vr̄i māna: ⁊ mortui sūt. Qui
manducat hunc panē: viuet
in eternū. Hec dixit in syna/
goga docēs in capharnaū.
Multi ergo audiētes ex di/
scipulis eiꝰ: dixerūt. Durus
est hic sermo. quis potest au
dire eum? Sciens aūt iesus
apud semetip̄um: quia mur
murarēt de hoc discipuli eiꝰ
dixit eis. Hoc vos scandali/
zat. Si ergo videritis filiuz
hominis ascēdentē vbi erat
prius: spūs est qui viuificat:
caro aūt nō prodest quicq̄.
Verba que ego locutus suz
vobis: spūs ⁊ vita sunt: sed
sunt quidā ex vobis: qui nō
credunt. Sciebat em̄ ab ini/

cio ieſus qui eſſent credẽtes: ⁊ qui traditurus eſſet eum ⁊ dicebat. Propterea dixi vobis quia nemo poteſt venire ad me: niſi fuerit ei datum a pr̃e meo. Ex hoc multi diſcipulor̃ ei⁹ abierũt retro: ⁊ etiã nõ cũ illo ambulabant. Dixit ergo ieſus ad duodecim. Numquid ⁊ vos vultis abire? Reſpõdit ergo ſymon petrus. Dñe: Ad quẽ ibim⁹? Verba vite eterne habes. Et nos credim⁹ ⁊ cognouimus: q̃ tu es xp̃s filiꝰ dei. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs ſit ſemper vo. ℟. Et. Lauda. Cõfitebor dño nimis in ore meo in medio multor̃ laudabo eũ. preces Penitẽtes Sacrificiũ. Offerte dño. Quere in. iiij. feria. i. beb. q̃dra. fo. XCIX. Miſſa

Si guſtaſtis: dilectiſſimi fratres quaꝫ ſuauis ſit dñs: quãq̃ in omittendis iniquitatib⁹ ſit pij̃ſſim⁹: ad eũ ex fide accedite: ⁊ votum ieiunij̃ vr̃i ante altare ſuum exoluẽtes expoſcite: vt deleat delicta nr̃a: ⁊ cõferat gr̃ã ſuã. Qualiter abſtinẽtie nr̃e votũ accumulet: ⁊ deſideria nr̃e petitionis clementer iubeat acceptare. ℟. Amẽ. Alia

Oẽmẽto dñe mi⁹ oſo. ſerationũ tuarũ: quas ꝓtritis ſemp mẽtib⁹ clemen ter impẽdis: vt tui nos auxilij̃ gratia pſequẽte tale tibi ſpũalis ꝓtinẽtie ieiuniũ perſoluam⁹: in quo nõ inueniãtur nr̃e volũtates: a tua voluntate diſſimiles. ℟. Amen.

Deus cui⁹ Poſt noia. nomẽ magnũ eſt: atq̃ mirabile tu ⁊ noia offerẽtiũ i libro vite adſcribe: ⁊ defunctor̃ aias eterne q̃etis amenitatib⁹ refoue. Quo abſtinẽtie nr̃e ſuſcipiẽs precẽ: oĩb⁹ in cõmune a te ꝓcedat donuꝫ indulgẽtie ſempiterne. ℟. Amẽ. Ad pacem. oſo.

Deus qui ieiunãtiũ humilitate placaris ⁊ humiliantiũ ſe tibi precib⁹ libẽter iflecteris. Exaudi q̃s preces nr̃as ⁊ diuerſor̃ turbinũ q̃b⁹ q̃timur tẽpeſtate diſcuſſa: pacẽ nob̃ tue ſerenitat' infunde. vt quã peccator̃ noſtror̃ nimietate perdidim⁹: tue pietatis indulgẽtiaꝫ cõſequamur. ℟. Amen. Inlatio.

Dignuz ⁊ iustũ est nos tibi gratias agere domine sctẽ pater eterne op̃s deꝰ. Qui paras ad inuentiones tuas sapienter: ⁊ disponis om̃ia suauiter. Qui ascẽdisti super occasum: dn̄s nomen est tibi. Tu panis es viuus ⁊ verus: qui descendisti de celo: vt dares escam esurientibus: imo vt ipse esses esca viuentiũ. qui es nobis ĩ pane: quo corda firmant̃: vt in virtute panis huiꝰ ꝑ hos dicatos nomini tuo dies: sine impedimẽto carnis ⁊ sanguinis ieiunare valeamus: teip̃m panẽ habentes. Qui pauperes tuos celestibꝰ saturas panibꝰ: qui moysi ⁊ helie per quadraginta dies ieiunia cõtinuantibꝰ: quadragenũ numerũ dedicasti. Deinde etiã ipse ieiunans eundem nobis numerũ dierũ ieiunij solẽnitate signasti. Vt quod ipse in nr̃i corporis infirmitate pro nobis iugiter in quadraginta diebꝰ vel noctibus explesti: nos vel minutatim eundẽ numerũ dierum adimplentes: calculi distributa. obseruantia vespertinis semꝑ orationibꝰ terminemus: te nos adiuuãte atq; saluante. Cui merito oẽs angeli ⁊ archangeli nõ cessãt clamare quotidie vna voce dicentes. ℟. Sanctꝰ sanctꝰ sanctus. Post sanctus.

Vere sanctꝰ: vere in altissimis gloriosus. Cuiꝰ melior est miscd̃ia super vitam. qui diues est in miscd̃ia. Ille etem̃ ieiunijs visceribꝰ spiritualis alimẽti epulum donat: ⁊ animabꝰ vitio abstinentibꝰ: gr̃e celestis donaria subministrat. Xp̃us dn̄s ac redẽptor eternꝰ. Post pri

Sanctifica dn̄e die or̃o. qd̃ per manus nr̃as tibi cũ abstinẽtie cõtritione litamꝰ: vt benedictionis tue foueamur ex donis: qui maiestati tue cũ ieiunij cõtritione offerimꝰ hoc sacrificiuz laudis. ℟. Amẽ. Ad cõfractionem panis. añ. Fiat miscd̃ia tua dn̄e sup nos. sicut sperauimꝰ in te. Ad or̃onẽ dn̄icã.

Deus qui nos spe repromissa btitudinis foues: ⁊ panẽ illũ celoꝝ e sedibus

porrectū: nr̄e abstinētie he-
reditati impartis: atq; cōce-
dis: tu pius nobis ⁊ in p̄sen
ti ieiunij erumna ꝯsolatio-
nem tribue: ⁊ orantib⁹ atq;
clamantib⁹ ad te verba do-
ctrine tue: patule pietatis ac-
cōmoda aurē. Pater nr̄. Di-
cat pb̄r. Humiliate vos be-
nedictioni. Dñs sit semp̄ vo
biscū. ℟. Et cū. Benedictio.

IEsus saluator ac dñs nr̄
emundet vos per absti-
nentie puritatē ab om̄i deli-
cti ꝯtagione. ℟. Amē. Quiq;
est vestrarū redēptio aīaruz
sit remuneratio vr̄oꝝ ieiu-
nioꝝ. ℟. Amen. Ut ab eo do
netur vobis eterna gloria:
a quo sanctificari vultis per
abstinentiā. ℟. Amē. Per mi
sericordiā ipsi⁹ dei nr̄i qui est
benedict⁹: ⁊ viuit ⁊ om̄ia re
git in secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē.
Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cū. hic dicat chor⁹. Qui venit
ad me. Cōm. Repletum est cor
nr̄m. or̄o. Reple dñe cor nr̄z.
Quere retro in. I. dñico qua
dragesime. folio. XCVIII.

¶ Sexta feria ad missam.
Ecclesiasticum salomonis.
℟. Deo gratias. Ca. VIIII.

FIli. Non zeles mulie-
rem sinus tui: ne osten-
dat sup̄ te maliciaz doctrine
neq̄. Non des mulieri pote
statem aīe tue: ne ingrediat̄
in virtute tua: ⁊ ꝯfundaris.
Ne respicias mulierē multi-
uolam: ne forte incidas in la
queis ei⁹. Auerte faciē tuam
a muliere cōposita: ⁊ nō cir-
cum inspicias speciē alienaz.
Propter speciē mlieris mul-
ti perierūt. ⁊ ex hoc concupi
scētia quasi ignis exardescit.
Om̄is mulier q̄ est fornica-
ria: quasi stercus in via com-
putat̄. Speciē mulieris alie
ne multi admirati: reprobi
facti sunt. cōloquiuz em̄ illi⁹
quasi ignis exardescit. Cum
aliena muliere nō sedeas oī-
no: nec adcubes cū ea super
cubitū. Et nō alterceris cuz
ea in vino: ne forte declinet
cor tuū in illa ⁊ sanguine tuo
labores in p̄ditionē. ¶ Nō te VIII.
p̄tereat narratio senioꝝ. ipsi
em̄ didicerūt a patrib⁹ suis.
qm̄ ab ipsis disces doctrine
ītellectu. ℟. Amē. Lcō libri iu
dicuz. ℟. Deo gr̄as. ca. XVI.

IN illis dieb⁹. Abiit ſam
ſon in gazã. ⁊ vidit ibi
meritricẽ mulierẽ: ingreſſuſ
q; eſt ad eã. Quod cũ audiſ
ſent philiſtiim ⁊ percrebuiſ
ſet apud eos ītraſſe ſamſon
vrbẽ: circũdederũt eũ: ⁊ po
ſitis in porta ciuitatis cuſto
dib⁹: ⁊ ibi tota nocte cum ſi
lentio preſtolãtes: vt facto
mane exeunte: occiderent.
Dormiuit autẽ ſamſon vſq;
ad noctis mediũ. Et inde cõ
ſurgens apprehẽdit ambas
portę fores cũ poſtib⁹ ſuis
⁊ ſera. Impoſitiſq; humeriſ
portauit ad verticẽ montis
q̃ reſpicit hebron. Poſt hec
amabat mulierẽ que habita
bat in valle ſorech: ⁊ voca
bat̃ dalida. Veneruntq; ad
eã principes philiſtinoꝝ at
q; dixerũt. Decipe eũ ⁊ diſce
ab illo: in quo tantã habeat
fortitudinẽ: ⁊ quomodo eũ
ſuperare valeam⁹: ⁊ vinctũ
affligere. Quod ſi feceriſ da
bimus tibi mercedes ſinguli
mille centũ argenteos. Lo
cuta eſt ergo dalida ad ſam
ſon. Dic mihi obſecro: in q̃
ſit tua maxima fortitudo: et
quid ſit quo ligatus erumpe
re nequeas. Cui reſpondit
ſamſon. Si ſeptẽ neruis fu
nibus: nec dũ ſiccis ⁊ adhuc
humẽtib⁹ ligat⁹ fuero: infir
mus ero vt ceteri homines.
Attuleruntq; ad eas ſatra
pes philiſtinoꝝ ſeptẽ funes
vt dixerat. Quib⁹ vinxit eũ:
latentib⁹ apud ſe inſidijs in
cubiculo finẽ rei expectanti
bus. Clamauitq; ad eum.
Philiſtiim ſuper te ſamſon.
Qui rupit vincula: quomo
do ſi erũpat q̃s filũ de ſtup
pa: ⁊ tortũ putamine cũ odo
re ignis acceperit. ⁊ non eſt
cognitus in quo eſſet forti
tudo ei⁹. Dixitq; ad eũ dali
da. Ecce inluſiſti mihi: ⁊ fal
ſum locut⁹ es. Statim nunc
indica mihi: quo ligari debe
as. Cui ille reſpondit. Si li
gatus fuero nouis funibus:
qui nunq̃ fuerũt in ope: in
firmus ero: et alioꝝ homi
nuꝫ ſimilis. Quib⁹ rurſuꝫ da
lida vinxit eum ⁊ clamauit.
Philiſtiim ſup te ſamſon in
cubiculo inſidijs p̃paratis.
Qui ita rupit vincula quaſi
fila telarum. Dixitq; dalida

rursum ad eũ. Vsq; quo de-
cipis me: ⁊ falsuz loqueris?
Ostẽde de q̃ vinciri debeas?
Si inquit septẽ crines capi-
tis mei cũ licio plexueris: et
clauũ his circũligatũ terre fi
xeris infirm⁹ ero. Quod cuz
fecisset dalida dixit ad eum.
Philistijm super te samson.
Qui ꝯsurgens de somno ex
traxit clauũ cũ crinibus ⁊ li-
cio. Dixitq; ad eum dalida.
Quomodo dicis qđ amas
me: cũ anim⁹ tuus nõ sit me-
cum? Per tres vices menti-
tus es mihi: ⁊ noluisti dicere
in quo sit tua maxima forti-
tudo. Cũq; molesta ei esset:
⁊ per mltos dies iugiter ad-
hereret: spaciũ adquietẽ nõ
tribuens: defecit anima ei⁹:
⁊ ad mortẽ vsq; lassata est.
Tunc aperiẽs veritatẽ rei di
xit ad eã. Ferrum nunq̃ ascẽ
dit sup caput meuz: quia na-
zareus idest cõsacratus sum
de vtero matris mee. Si ra
sum fuerit caput meum rece
det a me fortitudo mea: ⁊ de
ficiam: eroq; vt ceteri homi
nes. Vidẽs illa q̃ ꝯfessus ei
esset omnẽ animã suã: misit
ad principes philistinoꝝ at-
q; mandauit. Ascendite ad-
huc semel: q̃a nũc mihi ape-
ruit cor suũ. Qui ascenderũt
adsumpta pecunia q̃ promi
serant. At illa dormire fecit
eum super genua sua: ⁊ in si-
nu suo reclinare caput. Vo-
cauitq; tonsorẽ: ⁊ rasit sep-
tem crines ei⁹: ⁊ cepit abige
re eũ ⁊ a se repellere. Statiz
em̃ ab eo fortitudo discessit.
Dixitq;. Philistijm super te
samson. Qui de somno con
surgens dixit in animo suo.
Egrediar sicut antea feci: et
me excutiã: nesciens qđ dñs
recesisset ab eo. Quẽ cuz ap-
prehendissent philistijm sta
tim eruerũt oculos ei⁹: ⁊ ad
duxerunt euz in gazã vinctũ
cathenis: ⁊ clausuz in carce-
re molere fecerũt. Jamq; ca
pilli eius renasci ceperant: ⁊
principes philistinoꝝ cõue-
nerunt in vnũ: vt immola-
rent hostias magnificas da-
gon deo suo: ⁊ epularentur
dicentes. Tradidit dñs ini-
micum nostrũ samson in ma
nus nr̃as. Quod etiã ppl̃us
videns: laudabant deũ suuz

eademq; dicebāt. Tradidit deus nr̄ in manus nr̄as aduersariū: qui deleuit terram nr̄am: & occidit plurimos. Letantesq; per cōuiuia sumptis iam epulis preceperūt: vt vocarent samson: vt ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos. Fecerūtq; eū stare inter duas columnas. Qui dixit puero. Dimitte me vt tāgaz colūnas quib⁹ oīs immineт dom⁹. vt recliner super eas & paululuz requiescam. Domus aūt plena erat virorum ac mulieruz. & erant ibi oīes principes philistinoz ac de tecto & solario circiter tria milia vtriusq; sexus: spectabant ludentem samson. At ille inuocato dño ait. Domine de⁹ memēto mei: & redde mihi nunc pristinā fortitudinez de⁹ me⁹ vt vlciscar me de hostib⁹ meis. Et p amissione duoz luminū: vnā vltionē recipiā. Et apprehendens ambas colūnas: quib⁹ imminebat dom⁹ alteramq; earū dexterā & alterā leuam tenens ait. Moriat aia mea cum philistijm. Concussisq; fortiter colūnis: cecidit domus super oīes principes & cetera multitudine qui ibi erant. Multoq; plures interfecit moriēs: q̄ antea viuus occiderat. Descēdētes autez fratres ei⁹: & vniuersa cognatio tulerūt corpus ei⁹ & sepelierunt in terra sua in asthaol i sepulcro patris sui manue. Judicauitq; israel viginti ānis. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cū Tractus. Audite obsecro oīes: et videte dolorē meū quia iratus est super me de⁹ propter mltitudinē iniquitatis mee. ℣. Cōpleuit furorē suum in me: et effudit iraz indignationis sue: et oppressit me amaritudine. ℣. Sed et cum clamauero ad eum: excluſit orationem meā. Dicat pbr. Silentiū facite. Sequētia epistole petri apli. ℟ Deo gratias. I. capitulo. v.

Charissimi. Subditi estote senioribus. Oēs autē inuicē humilitatē insinuate. q; de⁹ superbis resistit: humilib⁹ aūt dat gr̄am. Humiliamini igit̄ sub potēti dei manu:

vt vos exaltet in tēpore visi
tationis sue. Omnē solicitu-
dinē vestram proijciētes in
eum: qm̄ ipsi cura est de vo-
bis. Sobrij estote. Vigila-
te: quia aduersari⁹ vr̄ diabo
lus tanq̄ leo rugiens circu-
it querens quē deuoret. Cui
resistite fortes in fide: nihil
verentes. Sciētes eādē pas
sionez ei qui in mūdo est ve-
stre fraternitati fieri. Deus
aūt om̄is gratie q̄ vocauit
vos in eternā suā gloriaz in
xp̄o iesu modicū passos: ipse
perficiet. Cōfirmabit solida
bit: ipsi imperiū in secula se-
culoꝝ. ℟. Amen. Lctō sancti
euāgelij ſm iohānē. ℟. Deo
gratias. Capitulo. VIII.
Illo in tēpore: dn̄s nr̄ ie-
sus xp̄s venit in tēplū: ⁊ oīs
ppl'us venit ad eū. Et sedēs
docebat eos. Adducūt autē
scribe ⁊ pharisei mulierez in
adulterio deprehēsam: ⁊ sta
tuerunt eā in medio: ⁊ dixe-
runt ei. Magister hec muli-
er modo deprehensa est in
adulterio. In lege aūt moy-
ses mādauit nobis huiusmo
di lapidare: tu ergo: quid di-
cis? Hec aūt dicebāt tēptan-
tes eum: vt possint accusare
eū. Jesus aūt inclinās se de-
orsum: digito scribebat ī ter
raz. Cū aūt ꝑseuerarēt inter
rogantes eū: erexit se ⁊ dixit
eis. Qui sine peccato est ve-
struz: prim⁹ in illaz lapidem
mittat. Et iterū se inclinans
scribebat in terrā. Audiētes
aūt vnus post vnū exibant.
Incipiētes a senioribꝰ: ⁊ re-
māsit solus. Et mulier in me
dio stans. Erigens aūt se ie-
sus dixit ei. Mulier? vbi sūt
qui te accusabant? Nemo te
condēpnauit: que dixit. Ne-
mo dn̄e. Dixit aūt iesus: nec
ego te condēpnabo. Vade
⁊ ampli⁹ iam noli peccare.
℟. Amen. dicat pb̄r. Dn̄s sit
semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. Lau-
da. Cōfitebor dn̄o nimis in ore
meo. in medio multoꝝ laudabo
eū. preces. Penitētes. Sacri
ficiū. Offerte dn̄o. Quere ī. iiij
feria. I. hebd̄. q̄dra. fo. XCIX
Vngētes oleo Missa.
miſicordie caput cor-
dis interni fratres charissi-
mi: et mentis faciem spiri-
tualis: atq; nitore mundan-

tes acceptabile deo sacrifici/
um precepti euangelici me/
mores offeram⁹: vt nō vul/
tu sed corde ꝯtrito: nō homi
nib⁹ appaream⁹ ieiunātes:
sed dn̄o: nec ipocritarū mo/
re faciem nr̄am tristis squa/
lor exterminet sed cū tribula
to corde exultatio pura leti/
ficet. Vt intrinsecus humi/
les: ⁊ extrinsec⁹ hylares: ieiu
niuz quale ipse dn̄s precepit
impleam⁹. ℟. Amē. Alia or̄o

Omp̄s sempiterne de⁹
qui nos humilitatꝭ for
mam exēplis vnigeniti tui
docuisti: vt qđ ille ieiuniorū
ꝯtinuatione cōpleuit: nos ꝑ
dierū partes ⁊ interualla vi/
riuz imitemur. Da q̄s nostre
fragilitati firmitatē: da infir
mis conatibus effectū. Vt
exclusis cogitationū carna/
lium suadellis: placabile tibi
ꝯtriti cordis holocaustū in
odorē suauitatis valeamus
offerre. ℟. Amē. Post noīa.

Deus qui sanare om̄i/
bus modis pctā ppl̄i
tui cupiens: obseruantiā ie/
iunioꝝ sanitatez ieiunantiuz
esse dixisti. Da vt ieiunium
nostrū sit: ⁊ saluatio anima/
rum: ⁊ humiliatio corporuz
⁊ veniā obtineat omniū de
lictoꝝ. Atqꝫ ita exhomolo/
gesis hec ppl̄o tuo prosit: vt
pro vniuerse ecclesie mēbris
⁊ pro toti⁹ mūdi corpore ti/
bi supplicātes exaudiamur.
Ac dū pro om̄ib⁹ preces ef/
fundim⁹: salutē viuentiū: et
requiem defunctoruz impe/
trare facilius mereamur. ℟.
Amen. Ad pacem. Oratio.

Da nobis q̄s op̄s de⁹:
ieiunioꝝ magnifica sa
cramenta: ⁊ dignis semper
tractare mysterijs: et puris
pacificisqꝫ p̄cordijs celebra
re. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū ⁊ iustū est nos
tibi gr̄as agere dn̄e sctē pa/
ter eterne omp̄s de⁹: per ie/
suz xp̄m filiū tuū dn̄m nr̄m.
Qui est veritas. vita princi
piū. verbū. sapiētia. plenitu/
do. innocētia. charitas. lux.
Ex assumpto dilect⁹: in pro/
prio gl̄iosus. Exēpluz patiē
tie. ꝯditor discipline. Esuri/
ens nō fame vmbratili: sed
hūani necessitate ieiunij vbi
certa ad desideriū panis am

bitione temptantē ſubſtan/tia deitatis inuenit: ⁊ cuz ni/hil falſuz fictūue perpatuit: fallenti facta eſt veritas ipa cōfuſio. Ipſe eſurientiū cib⁹ eſurijt: ipſe inanes animas ſatiabit in ſua eternitate pe/rennis: ⁊ pro nr̄a immortali tate mortalis. Cui merito omnes angeli ⁊ archangeli nō ceſſant clamare quotidie vna voce dicētes. ℟. Sāctus ſanctus ſanct⁹. Poſt ſanctus. Vere ſanct⁹: vere bene dictus dn̄s nr̄ ieſus cri ſtus filius tuus. Qui nobis precepta ſalutaris abſtinētie dedit. per quē adiuncta oō ne: ⁊ incurſus demonū pel/leremus: ⁊ emūdati a vitijs in ſanctitate ⁊ iuſticia ſeruire mus. Ipſo dn̄o redēptoriq; nr̄o. Poſt pridie. oō. Eſcendat dn̄e de ſedi/bus tuis bn̄dictio tua. qua ⁊ noſtri ieiunij oblatio ſancti/ficetur: ⁊ te hec libamina be nedicente a nob ſanctificata ſumant. ℟. Amē. Ad cōfracti onem panis. añ. Fiat miſeri/dia tua dn̄e ſup nos, ſicut ſperaui mus in te. Ad oō nē dn̄icaz.

Exaudi dn̄e voce precis nr̄e: ⁊ huius ieiunij nr̄i litationē propicius accepta/re dignare. Quo ſemper te propiciū habeam⁹: cū te pa/trez pijſſimū inuocaverim⁹: ita dicentes. Pater noſter. dicat pbr̄ Humiliate vos be nedictioni. Dn̄s ſit ſemp vo biſcū. ℟. Et cū. Benedictio: Omnipotētis dn̄i vos gratia, pteqat: famēq; veſtrā ſpiritali cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoq; ve/ſtram iuſticie fluminib⁹ inri get: atq; nouum dulcedinis ſue animis veſtris infundat ſaporē. ℟. Amen. Ut taz car/ne cōtriti: quā ſpiritu viuifi/cati: ab eo mereamini celeſti dono repleri. ℟. Amen. Per miſericordiā ipſi⁹ dei nr̄i ⁊c. Dn̄s ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cū. Ad accedentes. Qui ve/nit ad me. Cōm. Repletus eſt gaudium noſtum. Oō. Reple dn̄e cor nr̄z. Quere retro in i. dn̄ico quadrageſime. folio XCVIII ¶ In. iiij. dn̄ico qua drageſime mediāte die feſto Ad miſſaz. Eccleſiaſticū ſa/lomōis. ℟. Deo gra. ca. XIIII

silicibus videbo eũ: ⁊ de col
libus ꝯsiderabo illũ. Popu-
lus solus habitauit: ⁊ inter
gentes nõ reputabit̃. Quis
dinumerare possit puluerez
iacob: ⁊ nosse numeruz stir-
pis isrl̃. Moriat̃ anima mea
morte iustoꝝ: ⁊ fiãt nouissi-
ma mea hoꝝ similia. ℟. Amẽ
dicat pb̃r. Dñs sit semp vo-
biscum. ℟. Et cuz. Psallẽdo.
Genua mea infirmata sũt. ℣. Je
iunio et caro mea immutata est
propter misericordiã. ℣. Et ego
factus sum obprobriũ illis. vide-
runt me et mouerunt capita sua.
℣. Adiuua me dñe deus meus:
et saluum me fac in tua misericor
dia. ℣. Libera me quia egẽs suz
et pauper ego: et cor meũ cõtur-
batuz est intra me. Et hꝫ sequẽ-
tes preces dicãt̃ modo vt di
ctuz est in primo dñico qua
dragesi. foli. XCIIII. Preces
Rogamus te rex seculoꝝ deꝰ san
cte iam miserere peccauimus ti-
bi. ℣. Audi clamantes pater al-
tissime: et que precamur: clemens
attribue exaudi nos dñe. p̃. Jam
miserere. ℣. Bone redẽptor sup-
plices quesumꝰ de toto corde flẽ
tes: requirimꝰ adsiste propicius.
p̃. Jam. ℣. Emitte manuz deus
omnipotẽs: et inuocantes poten
ter ꝓtege exalto pijssime. p̃. Jaz
℣. Fertilitatẽ et pacẽ tribue: re-
moue bella: et famen cohibe: re-
demptor sanctissime. p̃. Jam. ℣.
Indulge lapsis. idulge perditis.
dimitte noxia. ablue crimina. ac-
clives tu libera. p̃. Jam. ℣. Assi
stãt bona: discedant hostes. pessi
me incumbunt clades inopia.
tu xp̃e nos libera. p̃. Jaz ℣. Ge
mitus vide: fletus intelllige. exten
de manuz. peccantes redime. p̃.
Jam. ℣. Hanc nostram deꝰ hãc
pacem suscipe: supplicum voces
placatus suscipe et parce pijssi-
me. p̃. Rogamus. Or̃o. Exau
di or̃onẽ nostrã. Quere re-
tro in primo dñico quadra-
gesime. fo. XCIIII. Princi-
pium epl̃e petri apl̃i. ℟. Deo
Pgr̃as. I. capi. primo.
Petrus apostolꝰ xp̃i ie-
su electis aduenis dispersio-
nis. ponti galicie. cappado-
cie. asie. ⁊ bithynie: scd̃m pre
scientiam dei patris in san-
tificatione spiritus: in obe-
dientiã ⁊ aspersionẽ sangui
nis iesu xp̃i: gratia vobis ⁊
pax adimpleãt̃. Benedictus

fles: ⁊ quare nō comedis: ⁊ q̄ obrem affligit cor tuum? Nūquid nō ego melior sum tibi: q̄ decez filij? Surrexit aūt anna postq̄ comederat in silo ⁊ biberat: ⁊ heli sacerdote sedēte super sellaz ante postes tēpli dñi. Cum esset amaro animo: oravit domino flens largiter: ⁊ votum vouit dicēs. Dñe exercituuz si respiciēs videris afflictionez famule tue: ⁊ recordat⁹ mei fueris nec oblit⁹ ancille tue: dederisq3 serue tue serū virilem: dabo eū dño oīes dies vite ei⁹: ⁊ nouacula nō ascendet super caput ei⁹. Factum est ergo cuz illa multiplicaret preces coraz dño: ⁊ heli observaret os ei⁹. Porro anna loquebaī in corde suo: tantūq3 labia illius movebanī: ⁊ vox penit⁹ nō audiebaī. Estimauit igiī eam heli tumulentam: dixitq3 ei. Vsq3quo ebria eris? digere paulisper vinū quo mades? Respondēs anna. Nequaq̄ dñe mi: Inquit nam mulier infelix ego sum. Vinū ⁊ oīne q̄ inebriari potest: nō bibi: sed effudi aiam meā in cōspectu dñi. Ne putes ancillam tuā: quasi vnā de filiab⁹ belial: quia ex multitudine doloris ⁊ meroris mei locuta fuz vsq3 inpresens. Tūc heli ait ei. Vade i pace dñs deus israel det tibi petitionem quā rogasti eū. Et illa dixit. Vtinā inueniat ancilla tua gratiā in oculis tuis. Et abijt mulier in viā suam: ⁊ comedit: vultusq3 ei⁹ nō sunt amplius indiuersa mutati. Et surrexerūt mane: ⁊ adoraverunt coraā dño. Reuersiq3 sūt ⁊ venerunt in domū suaz in ramatha. Cognouit aūt helcana annā vxorem suā: ⁊ recordatus est ei⁹ dñs. Et factum est post circulū dieruz cōcepit anna: ⁊ peperit filiū: vocauitq3 nomen ei⁹ samuel: eo q̄ a dño postulasset euz. ℟. Amen. dicatp̄z. Dñs sit semp vob. ℟ Et cū. Psalm. Tu es patientia mea dñe spes mea a iuuentute mea. ℣. Deus quis similis tibi? quia ostendisti mihi tribulatiōes multas et malas: et conversus vivificab⁹ es me. ℣. Dñe. ℣. Qui custodiebāt aiam

meã: ꝯsiliati sunt in vnũ dicẽtes: persequimini et cõprehendite eã: quia non est qui liberet eum. deꝰ meus ne elonges a me. p̃. Dñe. ℣. Quia firmamentũ meũ et refugiũ meũ es tu: deus meꝰ eripe me de manu cõtra legẽ agẽtis et iniqui. quia tu es patiẽtia mea. p̃ Dñe. hic dicat pb̃r preces sequẽtes modo vt sup̃ scriptũ est i. i. dñi. q̃drage. fo. XCIIII Uide dñe humilitatez meã. quia erectus est inimicus. p̃. Miserere pater iuste: et oĩbus indulgentiã dona. ℣. A patre missus veni, perditos requirere et hoste captiuatos sanguine redimere plebs dira abiecit me. p̃. Miserere. ℣. Predictus a ꝓphetis: natus sum ex virgine: adsumpsi formã serui dispersos colligere venãtes ceperunt me. p̃. Miserere. ℣. Mihi pro bonis mala reddita sunt plurima: aduersum me dederunt iniqua cõsilia vẽditum pecunia. p̃. Miserere. ℣. Spineã coronam posuerunt capiti: sputis sordidato: inluserunt impij afflictũ crudeliter. p̃. Miserere. ℣. Cũ noxijs latronibꝰ suspẽsuz patibulo amaro cibo pastus: et acerbo poculo traditus supplicio. p̃. Miserere. ℣. Quos veni libare: hi accusauerunt me: flagellis verberatum cruci affixerũt me: lancea ꝑcusserunt me. p̃. Miserere. ℣ Qui impio latroni dimisisti scelera: tu solue vincula nr̃a et relaxa crimina: salua nos cruce tua. p̃. Miserere. ℣. Traditus sum sepulcro. cõfregi portas inferi eieci vinculatos et reduxi ad superos. ostẽdi i victima. p̃. Miserere. ℣. Dimitte illis noxia pater clemẽtissime cuncta. dele peccata: et relaxa crimina ignorãt quid faciant. p̃. Miserere. or̃o. Exaudi orationẽ nr̃am dñe. Quere retro in. i. dñico quadragesime. fo. XCIIII. dicat pb̃r Silentiũ facite. Principiũ epl̃e petri apl̃i. IX. Deo gr̃as. II. c. I

Symon petrus seruus ⁊ apl̃us iesu xp̃i: his qui coequalẽ nobiscũ adepti sũt fidem in iusticia dei nr̃i ⁊ saluatoris iesu xp̃i: Gratia vobis ⁊ pax adimpleat̃ in regeneratione dei ⁊ xp̃i iesu dñi nostri. Sicut om̃ia nobis diuine virtutis sue: q̃ ad vitaz ⁊ pietatẽ pertinent donata sunt per cognitionẽ eiꝰ: qui vocauit nos in ꝓpria gloria

ꝛ virtute. Per quē maxima ꝛ preciosa vobis pmissa donauit: vt per hec efficiamini diuine cōsortes nature: fugientes eius q̄ in mūdo est cōcupiscentie corruptionem. Sed ꝛ vos solicitudinē omnem subinferentes. Ministrate in fide vestra: virtutē. In virtute vero: sciētiā. In scientia aūt: cōtinentiaz. In ꝓtinentia aūt: patientiā. In patientia vero: pietatez. In pietate aūt: amorē fraternitatis. In amore vero fraternitatis: charitatē. Hec enim cuz vobis presto sint ꝛ superent: nō vacuos nec sine fructu vos constituent in dñi nostri iesu xpi agnitiōe. Cui enim nō presto sunt hec: cecus est ꝛ manu tēptans: obliuionē accipiens purgationis veterū suoꝝ delictoruz. Quapropter frēs mei magis satagite: vt p bona opera certā vestrā vocationē ꝛ electionē faciatis. Hec enim facientes: nō peccabitis aliquando. Sic enīz abūdāter ministrabit vobis introit⁹ in eternū regnū dei nostri ꝛ saluatoris iesu xpi. R̄. Amen.

Lectio sancti euangelij ꝑm Iohannem. Capi. vii.

In illo in tēpore: primus erat dies festus iudeoꝝ scenopbegia. Dixerunt aūt ad iesuz fratres ei⁹. Trāsi hinc ꝛ vade in iudeā: vt ꝛ discipli tui videāt opera tua que facis. Nemo enim in occulto quid facit: ꝛ querit ipse in palam esse. Si hec facis: manifesta teipm mundo. Neq; enim fratres credebant in euz. Dicit ergo eis iesus. Tēpus meū nondū aduenit: tēpus autē vestrū semp adest paratū. Non potest mūdus odisse vos. Me autem odit quia ego testimoniū perbibeo de illo: quia opera eius mala sunt. Vos ascēdite ad diez festum hunc. Ego non ascendā ad diē festum istuz. quia meū tēpus nondū impletum est. Hec cuz dixisset: ipse mānsit in galilea. Vt aūt ascenderūt fratres ei⁹: tunc ꝛ ipse ascendit ad diē festuz: nō manifeste: sed quasi in occulto. Judei aūt querebant eum in die festo: ꝛ dicebant.

Vbi est ille. Et murmur magnũ de eo erat ĩ turba. Quidam em̃ dicebant: qꝛ bonus est. Alij aũt dicebãt non: sed seducit turbas. Nemo tamẽ palam loquebat̃ de illo: propter metũ iudeoꝝ. Jam aũt die festo mediãte: ascẽdit iesus in tẽplum ⁊ docebat. Et mirabantur iudei dicentes. Quomodo hic litteras scit: cũ nõ didicerit? Respondit ei iesus et dixit. Mea doctrina nõ est mea: sꝫ eius qui misit me. Si q̃s voluerit volũtatẽ eius facere: cognoscet de doctrina vtrũ ex deo sit: an ego a meipso loquar. Qui a semetipso loquit̃: gloriã propriã querit. Qui autẽ querit gloriã eius qui misit illũ: hic verax est: et iniusticia in illo nõ est. Nõne moyses dedit vobis legẽ: et nemo ex vob̃ facit legẽ? Quid me querit interficere? Respõdit turba ⁊ dixit. Demoniũ habes: q̃s te querit interficere? Respondit iesus: ⁊ dixit eis. Vnum opus feci: et oẽs miramini. Propt̃ea moyses dedit vobis circũcisionẽ: nõ quia ex moyse est: sed ex patribus: ⁊ in sabbatũ circũciditis hominẽ. Si circũcisionem accipit homo in sabbato: vt nõ soluat̃ lex moysi: mihi indignamini: quia totũ hoĩem sanũ feci in sabbato? Nolite iudicare scd̃m faciẽ: sꝫ rectum iudiciũ iudicate. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ spũ. Lauda. Gaudebunt labia mea dũ cãtauero tibi: et anima mea quã redemisti. ℣. Sed et lingua mea annũciabit iusticiã tuã: tota die laudẽ tuam. ℣. Dũ confusi et reueriti fuerint om̃es qui querũt aĩam meã. Preces. Penitẽtes orate. ⁊c̃ Req̃re fol. XCIX. Sacrificiũ Sacrificiũ deo spũs cõtribulat⁹ cor cõtritũ et humiliatũ deus nõ despicit. ℣ Benefac dñe in bona voluntate tua syon: vt edificentur muri hierusalẽ. ꝑ Cor contritũ.

Expectãtes bea Missa. Etam illã spem passionis ac resurrectionis filij dei fratres charissimi: ⁊ manifestationẽ glorie beati ⁊ saluatoris nostri iesu christi resumite viriũ fortitudinem: ⁊ non quasi futuro terreamini de

labore: qui ad pascalis dñice cupitis anhelādo peruenire celebritatem. Sacrate etem̄ quadragesime tēpore mediante arripite de futuro labore fiduciā: qui p̄teriti ieiunij iam transegistis erūnas. dabit iesus lassis fortitudinē: q̄ pro nobis dignatus est infirmari. Tribuet p̄fectionē futuri: qui initia donauit preteriti. Aderit in auxilio filijs: q̄ sue nos cupit prestolari gloriā passionis. ℟. Amen. Alia.

DEus conditor et reparator vite humane: repara ī nobis qd̄ nascat̄ ex nobis: nec tamen reparari potest a nobis. Da igitur: vt q̄ ad horū medietatez dierū te annuēte peruenim⁹: ad pascalis gaudij dies te propiciāte celebrius accedamus. Reficiamur qm̄s bone deus pane lachrymarū in hac ieiunij via: vt deponentes veteris hoīs indumenta: expiati mereamur sacrosanctū peruenire ad pascha. Crea in nob̄ desideria visionis tue: quo excellēte in cordib⁹ nr̄is: et presentib⁹ nō terreamur laboribus: ⁊ beate spei premia auidi⁹ prestolemur. Post noīa.

ECce iesu his dieb⁹ salutaris abstinētie mediatis: deferim⁹ tibi hoc sacrificiū nostre redēptionis. Ob hoc te poscim⁹ ⁊ rogamus: vt per hui⁹ sacrificij oblationē gratissimā: ⁊ viuis bonorū tribuātur spūalium incremēta: ⁊ defunctis fidelib⁹ req̄es ꝯcedat̄ eterna. Ad pacē

CHriste cui⁹ doctrina in templū mediāte die festo ammirabilis visa est: fac nos ī doctrinis tuis iugi meditatiōe manere: atqz ea semper ex ipsis memorie nostre cōmendabilia esse: que ⁊ ad amorem nos fraternū absqz vllius simultatis vitio p̄trahāt: ⁊ in tui dilectōe desiderio ardentiori succēdant. ℟.

DIgnū Inlatio. Amē. et iustum est: nos tibi gr̄as agere dñe sancte pater op̄s de⁹: per iesum xp̄m filiū tuū dñm nr̄m. Ille quippe diei festi tp̄re mediāte: ascendit in tēpluz docere: cui⁹ doctrinā āmirabātur turbe: occultā diuinitatis in eo nesciē

tes esse virtutē. Quō em̄ sic loqueret̄ litterarū elementa nesciēs: āmirabātur vidētes hoiem: ⁊ deū oīmodo nesciē tes. Ecce oēs āmirabantur: nec tamē oēs cōuertebātur. Om̄ibus quidē erat in verbis dn̄i āmiratio: sed nō om̄ibus in factis ei⁹ credulitatis inerat plenitudo. Unde qꝛ ignorauerūt: ignorati sunt: Et qꝛ deū in carne positū vidētes nō cognouerūt: ignorātie sue obcecati malicia: in suis tenebris remanserunt. Nos igit̄ quālibet eundem dn̄m iesum xp̄m filiū tuū corporalib⁹ oculis nō viderim⁹ in carne: veraciter tamē scimus credim⁹ et fatemur euꝫ tecū ⁊ cū spūsctō vnū deum esse ī trinitate. Assumptaqꝫ carne nostre mortalitatis: ꝓ pignore nostre salut̄ deportasse ī celis. Ob hoc te qm̄s sācte ⁊ pijssime deus: vt hec nos ꝯfessio perducat ad gloriaꝫ. hec credulitas seruet a morte secūda. hec spes et in his erūnis lugētibus cōsolationē exhibeat: et in eternuꝫ gaudia cōferat sempiterna. Vt cū post vite huius excursum peruenerim⁹ ad supne vocatōis brauiū destinatū: ⁊ viderimus pignus carnis nostre glorificatū esse ī deū: glorificētur corpora nr̄a a capite: sicut glorificatū caput nostrū viderim⁹ in gloria diuinitatis sue. Sic ⁊ nos qui sum⁹ mēbra capitis nr̄i iesu: xp̄o dn̄o nr̄o ꝓ acceptis muneribus gr̄e sue ꝯcelebrem⁹ hymnū redēptionis nr̄e: ꝓclamātes atqꝫ ita dicētes. ℟ Sāctus sctūs scūs. Post sctūs

Vere sanct⁹: vere benedict⁹ vnigēitus filius tu⁹ dn̄s nr̄. Qui passione crucis sue alleuat pōdus iniquitatis nostre: ⁊ dat finē piaculis per oblationē officij singularis. Unde tali spei robore solidati: cū magna fiducia: ⁊ ea q̄ non reprobet salubriter impetrem⁹: ⁊ ea q̄ diligit: gratissime deferam⁹. ponamus interiꝫ in illo speꝫ nostrā: ꝯfidētes de mīa sua. Ipse em̄ qui hos ieiunioꝝ dies fecit nos pietatis sue beneficijs mediare: faciet ad calicē passionis sue: ⁊ nūc īmacula

tos accedere: ⁊ ad sanctũ pascha ablutis delictoꝝ sordibus peruẽire: xp̃s dñs ac redẽptor eternus. Post pridie

IEsu dei filiꝰ: qui noster factus es aduocatꝰ: q̃ sine tẽpore natus a patre: ĩ tẽpore ꝓcessisti ex virgine: Accipe hoc sacrificiũ qđ tibi offerimꝰ: presentis quadragesime tẽpore mediãte: vt a te sanctificẽtur oblata: a te nostra expienť delicta: a te quoqꝫ donet̃ om̃ibꝰ eterne promissionis felicitas exoptata. ℟. Amẽ. Ad ꝯfractionem panis añ̃a. Tu dñe da escã nobis in tẽpore oportuno: aperi manũ tuam et imple oẽm aĩam benedictione. Ad orationẽ dñicam.

CHriste q̃ es omniũ creaturaꝝ cõditor ⁊ redẽptor: repara queqꝫ sunt in nobis lassa virtutis tue potentia. Vt q̃ te duce retroacte abstinẽtie dies peregimꝰ: futura: q̃ supersũt ieiunioꝝ obsequia: te adiuuãte celebrius impleamꝰ. quo te ⁊ in bonorũ principijs laus a nob̃ debita subsequať: ⁊ in medijs vel vltimis obsequellis: honorificẽtie tibi gratie deferãtur. Accipe ergo qm̃s huius ieiunij tẽpore mediãte prolatã a nobis hanc perceptiõis tue hostiã: tribuẽs nobis ꝑ illã ⁊ presentibus non deijci in erũnis: et futuris reuelari de gaudijs: cũ ad te ꝓclamauerimus e terris. Pater nr̃. Dicat pb̃r. Hũiliatẽ vos benedictõi. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cum. Bñdictio.

CHristus dei filius: q̃ mediãte die festo ãmirabilis visus est docẽs in tẽplũ: ipse vos mũdet ab om̃i cõtagione peccaminũ. ℟. Amen. Det vobis in his mediat̃ ieiunioꝝ obsequijs obtinere que poscitis: vt cũ fructu bonoꝝ operꝝ ad sacrosanctum pascha peruenire possitis. ℟. Amen. Cuiusqꝫ p̃sidio retroactoꝝ dieꝝ transegistis ieiunia: eius quoqꝫ opitulatiõe que restãt parsimonia ꝑficiatis obsequia. ℟. amẽ. Per misericordiã ipsiꝰ dei. ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscũ. Ad accedẽdũ añ̃. Amẽ dico vobis si mãducaueritis carnẽ filij hoĩs et biberitis eius sanguinẽ: habebitis vi

tam in vobis. p̄. Qui vēit ad me nō esuriet: et qui credit in me nō sitiet vnq̄z. ℣. Ego suz lux mūdi: qui sequitur me nō ambulabit in tenebris: sed habebit lumen vite. p̄. Qui venit. Cōm. Repletū est gaudiū nostrū: et lingua nostra i exultatione. Oratio post cōm Reple dñe cor nostrū. Requi re in. j. dñico. xl. fo. XCVIII.

¶ Quarta feria ad missam. Lectio libri ꝓuerbioꝝ salomonis. XIII. ca. ℟. Deo gr̄as.

Fili: Lex sapiētis fōs vite: vt declinet a ruina mortis. Doctrina bona dabit gratiā: in itinere contentoꝝ vorago. Astutus om̄ia agit cū consilio: qui autē fatuus est: aperit stulticiā. Nūcius impij cadit in malū: legatus fidelis sanitas. Egestas ⁊ ignominia ei q̄ deserit disciplinā: qui autē acq̄escit arguenti: glorificabit̄. Desideriū si cōpleat̄: delectat animā: detestātur stulti eos qui fugiūt mala. Qui cū sapiētibus gradit̄: sapiēs erit: amicus stultoꝝ efficitur similis. Peccatores sequet̄ malū: et iustis retribuētur bona. ℟. Amen. Lectio libri samuelis idest regū. I. ca. XII Deo gr̄as

In ill̄ dieb⁹: dixit samuel ad vniuersum populuz israel. Ecce audiui vocē vestrā: iuxta om̄ia q̄ locuti estis ad me: et cōstitui super vos regem. Et nuuc rex gradiet̄ ante vos: ego aūt senui ⁊ canui. Porro filij mei vobiscū sunt: itaqz cōuersatus coraz vob̄ ab adolescentia mea vsqz ad diem hāc. Ecce presto sum. Loquimini de me corā dño: ⁊ corā xp̄o eius. Vtrū bouē cuiusq̄ tulerim: an asinū: si quēpiam calūniat⁹ suz: si oppressi aliquē. Si de manu cuiusq̄ munus accepi: et contēnam illud hodie: restituamqz vobis. Et dixerūt. Non es calūniatus nos: neqz oppressisti: neqz de manu alicui⁹ quippiā tulisti. Dixitqz ad eos. Testis est dñs aduersum vos: ⁊ testis xp̄s ei⁹ in hac die. quia nō inueneritis in manu mea quippiam. Et dixerūt. Testis. Et ait samuel ad populū. Dñs qui fecit moysen et aarō: ⁊ eduxit patres nostros de terra egy

pti. Nunc ergo state: vt iudicio ꝯtendã aduersuꝫ vos corã dño de om̃ibus mis̃icordijs dñi: quas fecit vobiscũ ⁊ cũ patribus vestris. Quõ ingressus est iacob ĩ egyptũ: et clamauerũt patres vestri ex egypto: ⁊ conlocauit eos in loco hoc. Qui obliti sunt dñi dei sui: et tradidit eos in manu sisare magistri militie asor: ⁊ in manu philistinoꝝ: ⁊ in manu regis moab: ⁊ pugnauerũt aduersuꝫ eos. Postea aũt clamauerũt ad dñm et dixerũt. Peccauimꝰ: qꝛ dereliq̃mus dñm: et seruiuimꝰ baalim ⁊ astaroth. Nunc ergo erue nos de manu inimicoꝝ nostroꝝ: ⁊ seruiemus tibi. Et misit dñs hierobaal: ⁊ badã: ⁊ barach: et iepthe: ⁊ samuel: ⁊ eruit vos de manu inimicoꝝ vestroꝝ per circũitum: ⁊ habitastis ꝯfidenter. Vidẽtes aũt ꝙ naas rex filoꝝ ãmon vẽisset aduersuꝫ vos: dixistis mihi. Nequaq̃ sed rex imperabit nobis: cuꝫ dñs deus vester regnaret in vobis. Nũc ergo presto est rex vester quẽ elegistis et petistis: ecce dñs dedit vob̃ regẽ. Si timuerit dñm et seruieritis ei: ⁊ audieritis vocẽ eiꝰ: et nõ exasperaueritis os dñi: eritis vos ⁊ rex vester q̃ imperat vob̃ sequẽtes dñm deũ vestrũ. Si aũt nõ audieritis vocẽ dñi: sed exasperaueritis os dñi. erit manꝰ dñi sup̱ vos: ⁊ super patres vestros. Sed ⁊ nũc state ⁊ videte rẽ istã grãdẽ: quã facturus est dñs in cõspectu vr̃o. Nunq̃d nõ messis tritici est? Hodie inuocabo dñm: et dabit voces ⁊ pluuias: et sciet ⁊ videbitis qꝛ grãde malũ fecerit vobis in cõspectu dñi: petẽtes super vos regẽ. Et clamauit samuel ad dñm: et dedit dñs voces ⁊ pluuiam in die illa Et timuit oĩs ppl̃s dñm nimis ⁊ samuelẽ. Dixit qꝫ vniuersus ppl̃s ad samuelem. Ora pro seruis tuis ad dñm deũ tuũ: vt non moriamur. Addidimꝰ em̃ vniuersis peccatis nostris malũ: vt peteremꝰ nobis regẽ. Dixit aũt samuel ad populũ. Nolite timere: vos fecist vniuersum malũ hoc. Verũtamen

nolite recedere a tergo dñi: et seruire dño in omi corde vr̃o. ⁊ nolite declinare post vana: q̃ nõ ꝓderũt vobis: neq; eruẽt vos q; vane sunt: ⁊ nõ derelinquet dñs populũ suũ ꝓpter nomẽ suũ magnũ: q; iurauit dñs facere vos sibi populum. Absit aũt a me hoc peccatũ in dño: vt cessez orare ꝓ vob: ⁊ docebo vos viã bonã ⁊ rectã. Igit̃ timete dñm: ⁊ seruite ei in veritate: ⁊ ex toto corde vestro. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r. Dñs sit sem ꝑ vob̃cũ. Tract⁹. Vide dñe et cõsidera qm̃ factus suz vilis: vide afflictionẽ meã q; erectus est inimicus. ℣. Aperuerũt sup me inimici ora sua: et exprobrãtes ꝑcusserũt maxillã meã. sibilauerũt et fremuerũt: dixerũt deuorem⁹ eũ. ℣. Ipse aũt gemens et cõuersus retrorsum. Dicat pb̃r. Silentiũ facite Sequẽtia epl̃e petri apl̃i. II. ca. II. ℟. Deo gr̃as.

Charissimi. Nouit dñs pios de tẽptatõib⁹ eripere: iniquos vero ĩ diẽ iudicij cruciãdos reseruare. Magis autẽ eos q̃ post carnẽ in ꝯcupiscentiã immũdicie ãbulãt: dñationẽq; contennũt. Audaces. Sibi placentes. Maiestatẽ nõ metuũt. Blasphemãtes. Vbi angeli fortitudine ⁊ virtute cũ sint maiores: nõ portãt aduersuz se a dño execrabile iudiciũ. Hi vero velut irrationabilia pecora naturaliter in captionẽ ⁊ in pernitiẽ: in his q̃ ignorãt: blasphemãtes in corruptiõe sua peribũt. Percipiẽtes mercedem iniusticie: estimãtes voluptates diurnas delicias. Quo inq̃nati ⁊ ꝯmaculati delicijs affluẽtes: ⁊ in cõuiuijs suis luxuriãtes vobiscũ. Oculos habentes plenos adulterijs ⁊ indesinẽter delictis ĩliciẽtes aĩas instabiles. Cor exercitatũ auaricie habẽtes: maledictõis filij dereliquerũt rectã viã: errauerũt secuti viã balaã filij beor q̃ mercedẽ iniusticie dilexit. Increpationẽ vero habuit sue vesanie: subiugale mutũ in hoĩs voce: loquẽs ꝓhibuit prophetie insipientiã. Hi sunt fontes sine aqua: et nebule turbinibus exagitate: quib⁹ caligo tenebraꝝ reser

uatur. Superbia aũt vanita
tis loquentes inliciũt in desi
derijs carnis luxurie eos qui
paululũ effugerũt: q̃ in erro
re ꝯuersant̃. Libertatẽ alijs
ꝓmittentes: cũ ipsi sint serui
peccati. A quo em̃ quis supe
ratus est: hui⁹ et seruus est.
Si em̃ refugiẽtes coinq̃nati
ones mũdi in agnitionẽ dñi
nostri ⁊ saluatoris iesu xp̃i: ⁊
rursus impliciti superantur:
facta sunt eis posteriora de-
teriora prioribꝰ. Melius em̃
erat illis nõ cognoscere viã
iusticie: q̃ꝫ post agnitionẽ re
trorsuꝫ ꝯuerti a tradito sibi
sancto mãdato. Cõtigit em̃
illis res veri ꝓuerbij: canis
reuersus ad suum vomitũ: ⁊
sus lota in volutabro ceni.
ca.III. Hanc ecce vob̃ charissimi se
cundã scribo epistolã: in qui
bus excito vestrã in cõmuni
tione sincerã mentẽ: vt me-
mores sitis eoꝝ que predixi
verboꝝ sanctoꝝ ꝓphetaꝝ ⁊
apl̃oꝝ vestroꝝ p̃ceptoꝝ dñi
⁊ saluatoris nostri. ℟. Amen
Ꝛcõ scti euãgelij ſ̃m iohãnẽ
Illo in tp̃re: dñs ca.VIII
noster iesus xp̃s loq̃bat̃
phariseis ⁊ turb̃ dicẽs. Ego
suꝫ lux mũdi. Qui sequit̃ me
nõ ambulabit in tenebris: sꝫ
habebit lucẽ vite. Dixerunt
ergo pharisei. Tu de teipso
testimoniũ ꝑhibes: testimo-
niũ tuũ nõ est verũ. Respon
dit ies⁹: ⁊ dixit eis. Et si ego
testimonũ ꝑhibeo de meip-
so: verũ est testimoniũ meũ:
qꝛ scio vnde veni ⁊ quo va-
do. Vos aũt nescitis vnde
venio: aut quo vado. Vos
aũt scd̃m carnẽ iudicat̃: ego
nõ iudico quenq̃. Et si iudi
co ego: iudiciũ meũ veꝝ est:
qꝛ solus nõ sum: sed ego ⁊ q̃
me misit pater. Et ĩ lege ve-
stra scriptũ est: qꝛ duoꝝ ho-
minũ testimoniũ verum est.
Ego sum q̃ testimoniũ ꝑhi-
beo de meip̃o: ⁊ testimoniũ
ꝑhibet de me: q̃ misit me pa
ter. Dicebãt ergo ei. Vbi est
pater tuus? Respõdit iesus.
Neqꝫ me scitis: neqꝫ patreꝫ
meũ. Si me sciretis: forsitã
et patrẽ meũ sciret̃. Hec ver
ba locut⁹ est ĩ gazophilatio:
docẽs in tẽplo. Et nemo ap
prehẽdit eum: qꝛ nec dũ ve-
nerat hora eius. Dixit ergo

eis iterũ iesus. Ego vado et
queritis me: ⁊ in pctõ vestro
moriemini. Quo ego vado:
vos nõ potest⁹ venire. Dice-
bãt ergo iudei. Nunq̃d inter
ficiet semetipsuz? Quia dicit:
quo ego vado: vos nõ pote
stis venire. Et dicebat illis.
Vos de deorsuz estis: ego de
superi⁹ sum. Vos de hoc mũ
do estis: ego non sum de hoc
mundo. Dixi ergo vobis: qꝛ
moriemini in peccatis vr̃is.
Si em̃ nõ crediderit⁹ qꝛ ego
sũ: moriemini in pctõ vestro.
Dicebãt ergo ei. Tu quis es?
Dixit eis iesus. Principiũ qui
⁊ loquor vobis. Multa ha-
beo de vob̃ loqui ⁊ iudicare.
sz q̃ misit me verax est: et ego
que audiui ab eo: hec loquor
in mũdo. et nõ cognouerũt:
qꝛ patrẽ eis dicebat deũ. Di-
xit ergo eis iesus. Cũ exalta-
ueritis filiũ hoĩs tunc cogno
scetis: qꝛ ego sum: ⁊ a me fa-
ctũ ẽ nihil. Sed sicut docuit
mihi pater: hec loquor. Et q̃
misit me: mecũ est: ⁊ nõ relin
quet me solũ: qꝛ et ego q̃ pla-
cita sunt ei facio semp̃. Hec il
lo loquẽte: multi crediderũt
in eum. ℟. Amen. Dicat pb̃r.
Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et
Lauda. Gaudebũt labia mea cũ
cãtauero tibi: et aĩa mea quã rede
misti. Preces Penitẽtes. Sa
crificiũ. Offerte dño. Req̃re re-
tro in q̃rta feria. j. hebdoma
de. xl. folio. XCIX. Missa.

O Mnis cõuentus dñice
pleb̃: ⁊ coadunatio chri
stiane religionis effũdite co-
rã dño corda vestra. pandite
ꝓbra: soluite vota. Nã accep
tabit hui⁹ ieiunij votũ: qui in
spicit intẽtionis vr̃e affectũ.
Tantuz est vt ita hũiliemini
sub manu dei potẽt⁹: qualiter
vos exaltet in tẽpore tribula
tionis. ℟. Amẽ. Alia oratio.

IEsu fili⁹ dei: q̃ cõtriti cor-
dis sacrificio placar⁹: no-
stris qm̃s parce offensis. Da
nobis et abstinendi deuotio
nem: ⁊ abstinentie promere-
ri virtutẽ. Quo ⁊ voluntate
habeamur idonei: et corpora
li robore inueniamur condi-
gni. ℟. Amen. Post noĩa or̃o.

OFferentiũ tibi deus pa
ter vota sanctificãs: sic
ieiunãtiuz p̃cibus adesto pro
picius: vt defũctis fidelibus

:terne cõcedaſ beatitudinis locus. ℟. Amẽ. Ad pacẽ oſo.

PAce tua dñe poſcimus: munietur intima pectoris nri: que ⁊ ieiunãtibus fiat in permixtione ſanctificationis: ⁊ non ieiunãtibus maneat in expiatione facinoris. ℟.

OIgnũ Inlatio. Amen. ⁊ iuſtũ eſt: nos tibi ſemper gratias agere: dñe ſancte pater eterne oẽs deus: per ieſũ xp̃m filiũ tuũ dñm noſtrũ. Qui per ieiuniũ ſpũales effecti: liberi⁹ copulamur: angelíſq; ſuis adiũgimur. Per ieiuniũ eñ et ſacramẽta myſteriorꝫ celeſtiũ reuelátur: ⁊ tela demoniorꝫ fortiſſima deuincũtur. Eo quippe et viuificaſ aía: ⁊ corpora atteruntur ſuꝑba. Quo homo exterior exhibẽs abſtinẽtie votũ: interior facili⁹ per orationẽ penetret celũ. Vnde q̃ tu es ſummus de⁹: per quẽ iſta ⁊ ordinatim aguñ: et ãmirabili potentia exercẽtur. Te accliui exoratione precamur: vt per ieiuniũ hoc qð agim⁹: vel orationẽ: quã corã te fundimus: eíciãtur a nobis cũcta in cõmune tẽptamẽta demoniorꝫ: vt nullis ſordidati malis: tuis deſeruiẽdo preceptis: ꝓclamemus tibi ſemꝑ: atq; ita dicam⁹. ℟. Sãctus ſctũs ſcũs. Poſt ſctũs.

QEre ãmirabilis et ſanctus dñs noſter ieſus xp̃s filius tuus. Qui nob inſtituit noſtrũ corã boĩbus nõ oſtẽdere ieiuniũ: ne labentis vite tranſitorie laude bona male vteremur. Nec iaz eſſet in retributione futura: quos hic ſubſecuta fuiſſet merces vanitatis admiſſa. Ob hoc ꝑ largiſſime te de⁹ pater exposcim⁹: vt te ꝓpiciãte ⁊ ieiuniũ noſtrũ: habeatur a vanitate diſiunctũ: ⁊ merces nob non hic ore boĩm: ſed poſt in cõcilio prelargiaſ ſctõꝫ. per xp̃m dñm ac redemptorẽ eternũ.

ANte te Poſt pridie. dñe effundẽtes deſideriũ cordis noſtri ꝓcamur: vt ita hec q̃ offerim⁹ bñdicas: q̃ liter ex his potãtes ⁊ repulſa inedia cõualeſcant: ⁊ cõceſſa ſpeciali virtute: celeſti deſiderio inardeſcãt. ℟. Amen. Ad cõfractionẽ panis añ. Tu dñe da eſcã. Reqre retro in dñico

q̄rto.xl.fo.CXXX. Ad oro/
Domine iesu nē dn̄icā.
xp̄e: cui⁹ in fame pasci
mur verbo: cui⁹ in siti recrea
mur alloquio tuo: et ieiuniū
nostrū sanctifica tue gr̄e in/
cremēto: ⁊ vocē nostram ex
audi e summo celo: qua te iu
bente dicim⁹ e terris. Pater
noster. Dicat pb̄r. Hūiliate
vos bn̄dictōi. Dn̄s sit semp̄
vob̄cū. ℟. Et cum. Bn̄dictio
Omnipotēti dn̄o socie/
mini per ieiunij purita/
tē: ⁊ copulemini per mentis
afflictionē. ℟. Amē. Eū quo/
q3 habeatis in munere: quē
ꝯsortē videmini habere ī la/
bore. ℟. Amen. Ut ab eo re/
muneret̄ ieiuniū vestrum: a
quo in vobis conlatū est fi/
dei incrementū. ℟ Amē. Per
mīam ipsi⁹ dei nr̄i. ⁊c̄. Dn̄s
sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum.
Ad accedenduz. Qui venit ad
me non esuriet. q̄re in.j.dn̄ico
xl.fo.XCVIII. Cōm. Repletū
Or̄o. Reple dn̄e. q̄re vt sup̄.
¶ Feria sexta. Lcō libri ꝓuer
bior̄ salo. XXVI. Deo gr̄as.
Eli: Sicut noxius est q̄
mittit lanceas ac sagit/
tas in mortē: sic vir qui frau
dulēter nocet amico suo. Et
cū fuerit dep̄hensus: dicet lu
dēs feci. Cū defecerīt ligna:
extīguit̄ ignis: et susurrone
subtracto iurgia ꝯquiescūt.
Sicut carbones ad prunas
⁊ ligna ad ignem: sic homo
iracūdus ꝓuocat rixas. Ver
ba susurronis q̄si simplicia:
⁊ ipsa perueniūt vsq3 ad inti
ma vētris. Qū o si argento
sordido ornare velis vas fi/
ctile: sic labia tumētia cū pes
simo corde sociata. Labijs
suis intelligit̄ inimicus: cum
in corde tractauerit dolum.
Quando submiserit vocem
suā: ne credideris ei: quoniā
septez nequicie sunt in corde
illius. Qui operit odiū frau
dulēter: reuelabitur malicia
eius in cōcilio. Qui fodit fo
ueā incidit in eā: ⁊ qui reuol
uit lapidē: reuertet̄ ad eum.
Lingua fallax nō amat veri
tatē: ⁊ os lubricū operat̄ rui
nas. Qui se iactat ⁊ dilatat: capl̄o
iurgia ꝯcitat: qui aūt sperat XXVIII.
in dn̄o saluabitur. ℟. Amen.
Lcō libri samuel̄. idest regū
primo. ca. XX. ℟. Deo gr̄as.

IN illis diebus: dixit dauid ad ionathā. Fac misericordiā in seruū tuū: qꝛ fedus dñi me famulū tuū inire fecisti. Si aūt ī me est aliqua iniquitas: tu me interfice: et ad patrē tuū ne introducas me. Et ait ionathas. Absit hoc a me. Neqꝫ em̄ fieri potest: vt si certo cognouero cōpletam patris mei esse maliciā contra te: nō adducerē tibi. Respōditqꝫ dauid ad ionathan. Quis ānūciabit mihi si q̄d forte respōderit tibi pater tuꝰ dure de me? Et ait ionathas ad dauid. Veni: egrediamur in agrū. Cunqꝫ exissent ambo in agrū: ait ionathas ad dauid. Dñe deus israel: si inuestigauero sentētiam patris mei crastino vel perēdie: et aliq̄d boni fuerit super dauid: ⁊ nō statim misero ad te ⁊ notum tibi fecero: hec faciat dñs ī ionathā: ⁊ hec augeat. Si autē perseuerauerit patris mei malicia aduersū te: reuelabo aurem tuā ⁊ dimittā te: vt vadas in pace. Et sit dñs tecū: sicut fuit cū patre meo: et si vixero: facias mihi mīam dñi. Si āt mortuꝰ fuero: nō auferas misericordiā tuā a domo mea vsqꝫ ī sempiternū. Aut si nō fecero: qūo eradicauerit dñs inimicos dauid vnūquēquē de terra: auferat ionathā de domo sua: et req̄rat dñs de manu inimicoꝝ dauid. Pepigit ergo fedus ionathas cum dauid: ⁊ addidit ionathas deierare dauid eo q̄ diligeret illum: sicut aīam suā: ita diligebat illū. Dixitqꝫ ionathas. Cras kalēde sunt: ⁊ req̄reris. requiret̄ em̄ sessio tua vsqꝫ perēdie. Descēdēs ergo festinus ⁊ veniēs in locū vbi celādus es: ī die quo operari licet. ⁊ sedebis iuxta lapidem cui nomē est ezel: ⁊ ego tres sagittas mittam iuxta eū: ⁊ iaciaꝫ q̄si exercēs ad me signū. Mittā q̄ꝫ et pueꝝ dicens ei: vade affer mihi sagittas. si dixero puero: ecce sagitte intra te sūt tolle eas: tu veni ad me: qꝛ pax tibi est et nihil mali: viuit dñs. Si aūt sic locutus fuero puero: ecce sagitte vltra te sunt: vade qꝛ dimisit te dñs. De v̄bo

quod locuti fuim⁹ ego ⁊ tu: sit dñs inter me et te vsqz in sempiternū. Abscōditus est ergo dauid in agro: ⁊ venerūt kalēde: ⁊ sedit rex ad comedendū panē. Cūqz sedisset rex super cathedrā suā: secundū cōsuetudinē que erat iuxta parietem: surrexit ionathas ⁊ sedit: et abner ex latere saul: vacuusqz apparuit locus dauid. Et nō est locutus quicq̄ saul ī illa die. Cogitabat em̄ qō forte euenisset ei: vt nō esset mūdus: nec purificat⁹. Cumqz inluxisset dies secunda post kalēdas: rursum vacuus apparuit locus dauid. Dixit aūt saul ad ionathā filiū suū. Cur nō venit filius isay nec heri nec hodie ad vescendū? Et respondit ionathas sauli. Rogauit me obnixe vt iret ī bethleē: ⁊ ait. Dimitte me: quoniā sacrificiū solēne in ciuitate vn⁹ de fratrib⁹ meis accersiuit mihi. Nūc ergo si inueni grām in oculis tuis: vadam cito ⁊ videbo fratres meos. Ob hāc causam nō venit ad mēsam regis. Iratus aūt saul aduersus ionathan: dixit ei. Fili mulieris vltro virū rapientis: nūquid ignoro quia diligis filiū isay in confusionē tuam: ⁊ in confusionē ignominiose matris tue? Quibus em̄ diebus quibus filius isay vixerit super terrā: non stabilis eris tu: neqz regnuz tuū. Itaqz iam nūc mitte: ⁊ adduc eū ad me: quia filius mortis est. Respōdens aūt ionathas sauli patri suo ait. Quare morie? Quid fecit? Et arripuit saul lanceam: vt percuteret euz. Et intellexit ionathas qō diffinitū esset pri suo: vt iterficeret dauid. Surrexit ergo ionathas a mensa in ira furoris: et non comedit ī die secūda kalēdarū panē. Cōtristatus est em̄ super dauid: eo qꝺ confodisset eū pater suus. Cūqz inluxisset mane venit ionathas ī agro iuxta placitū dauid: et puer puulus cū eo: et ait ad puerū suū. Vade ⁊ affer mihi sagittas quas ego iacio. Cūqz puer cucurrisset: iecit aliā sagittā trās puerū. Veīt ita qz puer ad locū iaculi: qō mi

serat ionathas. Et clamauit ionathas post tergũ pueri ꝛ ait. Ecce ibi est sagitta. Porro vltra te. Clamauitqꝫ iterũ ionathas post tergũ pueri dicens. Festina velociter: ne steteris. Collegit aũt puer ionathe sagittas: ꝛ attulit ad dñm suũ. ꝛ q̃d ageret penitus ignorabat. Tantũmodo eñ ionathas et dauid rẽ nouerant. Dedit ergo ionathas arma sua puero: ꝛ dixit ei. Vade ꝛ defer in ciuitatẽ. Cumqꝫ abijsset puer surrexit dauid de loco: q̃ vergebat ad austrũ. Et cadẽs pronꝰ in terrã: adorauit tertio. Et osculatꝰ alterutrũ: fleuerũt pariter. dauid aũt amplius. Dixit ergo ionathas ad dauid. Vade in pace. Quecũqꝫ iurauimꝰ ambo in noĩe dñi: dicẽtes. dñs sit inter me et te: ꝛ inter semẽ meũ ꝛ semẽ tuũ vsqꝫ in sempiternũ. Et surrexit dauid: ꝛ abijt. Ipꝫ et ionathas ingressꝰ est ciuitatẽ. ℟. Amẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℣. Et. Tractꝰ. Nũc ecce oppressit me dolor meus: et ad nihilũ redacti sunt artus mei. fratres mei testimoniũ dicũt cõtra me: et suscitat falsilocus aduersus faciem meã. ℣. Aperuerũt cõtra me inimici ora sua: et exprobrãtes percusserũt maxillã meã: satiati sunt penis meis: cõclusit me deꝰ in manus impioꝝ. ℣. Collegit furorẽ suũ in me: et cõminãs mihi infremuit cõtra me. Dicat pbr. Silentiũ facite. Sequẽtia epte petri apli. II. ca. III. Deo grãs

Quarissimi: adueniet autẽ dies dñi sicut fur: in qua celi magno impetu trãsient: elemẽta vero calore soluẽtur: ꝛ terra et que in ipsa sũt opera exurent. Quis ergo pereũtibus: quales oportet esse vos in sanctis ꝓuersationibꝰ ꝛ pietatibꝰ expectãtes: ꝛ ꝓperãtes ad p̃sentiã diei dñi: per quẽ celi ardẽtes soluẽtur: ꝛ elementa ignis ardore tabescẽt. Nouos vero celos ꝛ nouã terrã ꝓmissa ipsiꝰ expectamꝰ: in quibꝰ iusticia inhabitat. Quapꝓ charissimi hec expectãtes: satagite imaculati et inuiolati apud eũ inuẽiri in pace: et dñi nostri longanimitatẽ salutẽ arbitramini. sicut ꝛ charissi-

mus frater noster paulus se
cūdum datā sibi sapientiam
scripsit vob: sicut ⁊ in oībus
epistolis loquēs ī eis de his
in quibus sunt quedā diffici-
lia intellectu: q̄ indocti et in-
stabiles deprauāt: sicut ⁊ ce-
teras scripturas ad suam ip-
sorꝝ perditionē. Vos igitur
fr̄es presciētes cauete: ne in-
sipientiū errore seducti: exci
datis a propria infirmitate.
Crescite vero in gr̄a ⁊ in co
gnitiōe dn̄i nostri ⁊ saluato-
ris iesu xp̄i. Ipsi gl̄ia ⁊ nunc
et in die eternitatis. ℟. Amē.
Lectio scti euāgelij s̄m ioha

Illo in tp̄e: nē. VIII. ca.
dn̄s nr̄ ies⁹ xp̄s dicebat
ad eos q̄ crediderunt ei iude
os. Si permāseritis in s̄mo
ne meo: vere discipl̄i mei eri
tis. Et cognoscet⁹ veritatē:
et veritas liberabit vos. Re
spōderūt ei. Semē abrae su-
mus: ⁊ nemini seruiuim⁹ vn
q̄. Qūo tu dicis liberi erit⁹?
R̄ndit eis iesus. Amē amen
dico vob: qꝛ om̄is qui facit
peccatū: seruus est peccati.
Seru⁹ aūt nō manet ī domo
in eternū: fili⁹ manet in eter-
nū. Si ergo fili⁹ vos libera-
uerit: vere liberi estis. Scio
qꝛ filij abrae estis: sed q̄ritis
me interficere: qꝛ sermo me⁹
nō capit in vob. Ego qd̄ vi-
di apud patrē meū: loquor.
⁊ vos q̄ vidistis apud patrē
vestrū: facitis. Respōderūt ⁊
dixerūt ei. Pater noster abra
am est. Dicit eis iesus. Si fi-
lij abrae estis: opera abrae fa
cite. Nūc aūt queritis me oc
cidere: hoīem q̄ veritatē vo
bis locutus sum: q̄ audiui a
deo: hoc abraam non fecit.
Vos facit⁹ opera patris ve-
stri. Dixerūt itaqꝫ ei. Nos ex
fornicatione nō sumus nati:
vnū patrē habem⁹ deū. Ait
illis iesus. Si deus pater vr̄
esset: diligeretis vtiqꝫ me.
Ego em̄ a deo processi ⁊ ve-
ni. Neqꝫ em̄ a meipso veni:
sed ille me misit. Quare loq̄-
lā meā nō cognoscit⁹? Quia
nō potestis audire sermonē
meū. Vos ex patre diabolo
estis: et desideria patris vr̄i
vult⁹ facere. Ille homicida
erat ab initio? ⁊ ī veritate nō
stetit: qꝛ nō est veritas in eo.
Cū loquit̄ mēdaciū: ex ꝓp̄is

loquitur: quia mendax est ⁊ pater eius. Ego autē qui veritatē dico: nō creditis mihi. Quis ex vob̄ arguet me de pctō? Si veritatē dico: quare nō creditis mihi? Qui ex deo est: verba dei audit. Propterea vos nō auditis: quia ex deo nō estis. Respōderūt iudei: et dixerūt ei. Nōne bene dicimus nos: quia samaritan⁹ es tu: et demoniū habes? Respōdit iesus. Ego demoniū nō habeo: sed honorifico patrem meū: ⁊ vos inhonorastis me. Ego aūt nō quero gloriā meā: est q̄ querat ⁊ iudicet. Amen amē dico vobis: si quis sermonem meū seruauerit: mortē nō videbit in eternū. Dixerūt ergo iudei. Nunc cognouim⁹ quia demoniū habes. Abraam mortuus est ⁊ pphete: ⁊ tu dicis si quis sermonē meum seruauerit: non gustabit mortē in eternū. Nūquid tu maior es patre nostro abraam qui mortu⁹ est: ⁊ prophete mortui sunt? Quē teipsum facis? Respondit iesus. Si ego glorifico meipsum: gloria mea nihil est. Est pr̄ me⁹ qui glorificat me: quem vos dicitis quia deus vester est: ⁊ non cognouistis eū. Ego autē noui eū. Et si dixero q̄ nō scio eum: ero similis vob̄ mēdax. Sed scio eum: ⁊ sermonē eius seruo. Abraā pater vester exultauit: vt videret diē meū: ⁊ vidit et gauis⁹ est. Dixerunt ergo iudei ad eū. Quinquaginta ānos nō dū habes: ⁊ abraam vidisti. Dixit eis iesus. Amē amē dico vob̄: anteqū abraaz fieret ego sum. Tulerūt ergo lapides: vt iactarēt in eū. Et nemo ex tēdit in illū manus: q̄ nōdum venerat hora ei⁹. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semper vob̄cū. ℟. Et cū. Tauda. Baudebūt labia mea cū cantauero tibi: et aia mea quā redemisti. Preces. Penitētes orate. folio. xcix. Sacrificiū. Offerte dño. q̄re vt supra. Missa.

OMni cura fratres charissimi ieiunioz nobis est obseruāda deuotio: ⁊ tāq̄ cū allophilis quotidiana cōgressio diebus ac noctib⁹ pugna cum diabolo. Quia

in opere decipere nō valuit: cogitationib⁹ prauis subuertit. Et quē tēptare nō potuit vigilantē falsis inlusionibus: solicitat dormientē. nemo ergo ieiuniū violet. nemo ꝯtēpnat. Vt cuz dn̄s nr̄ iesus xp̄us aduenerit: saciet quos inuenerit ieiunantes. ℟. Amen. Alia oratio.

Audiuim⁹ ⁊ cognouimus dn̄e per abstinentiā sacri ieiunij: quāta virtutū premia cōlata sint patrib⁹ nr̄is. Ex hoc tue maiestati moyses adscript⁹ est fidelis amicus. Ob hoc helias raptus igneis currib⁹ obsequētib⁹ flāmis paradiso deputatus est viuus. Per ei⁹ quoqꝫ quadragesime perpetuitatē ieiunij tēptator a xp̄o deuict⁹ est inimicus. ex hoc iohannes enituit in deserto p̄cipuus. Ob hoc te q̄s sanctissime deus: vt hoc salutiferū op⁹ prestes nobis iugiter frequētare: per qđ ad ꝓmissa mereamur premia future beatitudinis ꝑuenire. ℟. Amē. Post

Pro deli- nomina or̄o. ctis nr̄is ieiunio humiliatis corporibus: tuaz te q̄s deus gratiā ꝯcede placatus: quo tā viuis: q̄ꝫ defunctis remedia possim⁹ impetrare salutis. ℟. Amē. Ad pacē or̄o.

Dilatetur omp̄s deus aīa nr̄a in pace tua: et caro obsequat̄ tibi per abstinētie parsimoniā. Vt vtraqꝫ tibi fideliter obseqēndo: charitatis tue remuneret̄ ex dono. ℟. Amen. Inlatio.

Dignum ⁊ iustum est: nos tibi gratias agere eterne op̄s de⁹ per iesum xp̄m filiū tuū dn̄m nostruz. Qui gloriosum de diabolo triūphum ieiunus obtinuit: ⁊ certādi formā militib⁹ proprijs suo exēplo mōstrauit. Quadraginta igit̄ diebus ⁊ quadraginta noctib⁹ de⁹ et dn̄s omniū ieiunauit: vt et verū deū ⁊ hominē suscepisse mōstraret. ⁊ qđ adam per escaz perdiderat: suo ieiunio repararet. Adgregit̄ itaqꝫ diabolus virginis filiū: dei quoqꝫ nesciens vnigenituz. Et licet veternosa callidita te: hisdem machinis quibus adam primū deiecerat: etiaz

scm̃ seducere obtineret: tamen hoc nō valuit: nec fortissimū bellatorē in vlla potuit omnino fraude subripere. Ille etē q̃draginta diebus vel noctibus ieiunauit: t postea esurijt: qui q̃dragita dudū annor tēporib⁹ in numeras pane celeste multitudines saginauit. Hic est q̃ virtute ppria fretus: cū diabolo tenebrarū principe dimicauit: t eo pstrato victorie tropheū ad celos magnifice portauit. cui merito oēs angeli t archāgeli non cessant clamare quotidie vna voce dicētes. ℟. Sanctus sanctus sanctus. Post scūs ere sanct⁹: vere benedictus dñs nr ihesus xps filius tuus: a quo t abstinentium vita t ptritor remunerant obsequia. Qui est t refectio abstinētium: t panis indeficiens angelor. Nunc igitur quia ipe est per quē dat esca esurientib⁹: te de⁹ pater exposcimus t rogam⁹: vt per eū nobis cōcedas: t digne tibi soli per ieiuniū cōplacere: et dignissime tibi hostiā in nobis abstinētie immolare. Deus dñe ac redēptor eterne.

Post pridie. Oratio. Blatis tibi dñe libaminib⁹: respice humilitatis nostre ieiuniū. Vt t hec oblata sanctifices: t sumentium ariditatē tue benedictionis vbertate sustētes. ℟. Amen. Ad cōfractionē panis. añ. Tu dñe da escam nobis in tēpore opportuno: aperi manū tuam et iple oīes animā bñdictione.

Ad orationez dñicam. Atis dulcis est dñe solennitas ieiunior: qua viui homines perducunt ad celum. Dona ergo nobis xpe deus semp illa sectari: p que a te mereamur facilime audiri: quia te iubente dicim⁹. Pater noster. dicat pbr. Humiliate vos bñdictioni. Dominus sit semp vobiscū. ℟. Et cū spi. Benedictio. Deus apud quē est mia copiosa: efficiat vos sibi per ieiuniuz vasa mūdissima. ℟. Amē. Quicq est indeficiēs diuinitatis natura: ipse spūalibus delitijs reficiat infirmitatē vestrā. ℟. Amē. Vt cor

da vestra eū semp esuriant: ad quez vota vr̄e abstinētie clamant. ℟. Amē. Per miam ip̄i⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Ad accedē dum. Qui venit ad me. Cōm. Repletū est. Or̄o. Reple dn̄e cor. Quere in. I. dn̄ico q̄dragesime. fo. XCVIII. ¶ In quinto dn̄ico q̄dra. ad missaz iesu filij sirach. idest ecclesiastic⁹ ca. XLVII. ℟ Deo gra.

Fili: de⁹ nō derelinquet miam suā: ⁊ nō corrumpet: neqz delebit opera sua: neqz perdet abstirpe nepotes electi sui: ⁊ semen ei⁹ qui diligit dn̄z nō corrūpet. Dedit aūt reliquū iacob ⁊ dauid de ipsa stirpe: ⁊ req̄euit salomon cū patrib⁹ suis. Et reliquit post se de semine suo gētis stultitiā: ⁊ īminutū a prudētia roboā qui auertit gentez ꝯsilio suo. Et hieroboaz filium nabat: q̄ peccare fecit isrl̄: ⁊ dedit effrem viā peccādi: ⁊ plurima redūdauerunt
c. XL pctā ipsoꝝ valde. ¶ Tūc mo
VIII ta sunt corda: ⁊ manū ipsoꝝ ⁊ doluerūt quasi parturientes mulieres. Et inuocauerunt dn̄m misericordē: ⁊ patentes man⁹ extulerūt ad celuz: ⁊ sanct⁹ dn̄s de⁹ audiuit vocē ip̄oꝝ. Nō est cōmemoratus pctōꝝ illoꝝ: neqz dedit illos inimicis suis. ¶ Vsqz dū ꝑueniret ad eos defensio: ⁊ ab oībus peccatis eoꝝ liberauit eos dn̄s. ℟. Amen. Lcō libri samuelis. idest. I. regum. ca. XXVI. ℟ Deo gr̄as. XLVII

In illis dieb⁹. Venerūt ziphei ad saul in gabaa dicētes. Ecce dauid abscōditus ē in colle achille q̄ est ex aduerso solitudinis in via. Et surrexit saul ⁊ descēdit in desr̄tū ziph: ⁊ cū eo tria milia viroꝝ de electis isrl̄: vt quereret dauid in deserto ziph. Et castrametat⁹ est saul ī gabaa achille q̄ erat ex aduerso solitudinis in via. dauid aūt habitabat in desr̄to. Vidēs autē qd̄ venisset saul post se in desertū misit exploratores ⁊ didicit qd̄ venisset certissime. Et surrexit dauid claz: ⁊ venit ad locū vbi erat saul. Cūqz vidisset locum in quo dormiebat saul ⁊ abner filiꝰ ner princeps milicie ei⁹: sau-

lẽ dormientẽ in tẽtorio ⁊ reli
quũ vulgꝰ p circuitũ eꝰ ait da
uid ad abimelech cethei et
abisai filiuꝫ saruie ffem ioab
dicẽs. quis descẽdet mecũ ad
saul in castra? Dixitqꝫ abisai.
Ego descẽdã tecũ. venerũt er
go dauid ⁊ abisai ad popl'm
nocte: ⁊ iuenerũt saul iacẽtẽ
⁊ dormiẽtẽ i tẽtorio: ⁊ hastã
firmã i ter̃a ad caput eiꝰ Abner
aũt ⁊ ppl's dormiẽtes in cir
cuitu eiꝰ. dixitqꝫ abisai ad da
uid pclusit deꝰ hodie inimi
cũ tuũ in manꝰ tuas. Nũc er
go pfodiã eũ lãcea i terrã se
mel: ⁊ scõo opꝰ nõ erit. Et di
xit dauid ad abisai. Ne inter
ficias euꝫ. qs emꝫ extẽdit ma
nũ suã i xp̃m dñi ⁊ inocẽs erit
Et dixit dauid: viuit dñs qꝛ
nisi dñs pcusserit eũ: aut dies
eiꝰ venerit: vt moriaꝫ aut in
infernũ descẽdẽs pierit: ppi
ciꝰ sit mihi dñs: ne extẽdã ma
nũ meã i xp̃m dñi Nũc aũt tol
le hastã: q est ad caput eiꝰ et
cyphũ aq̃ ⁊ abeamꝰ. Tulit
ergo hastã ⁊ cyphũ aque: q
erat ad caput saul: ⁊ abierũt
Et nõ erat qs q̃ qui videret:
⁊ itelligeret ⁊ vigilaret: sed
oẽs dormiebãt. qꝛ sopoꝛ dñi
inruerat sup eos. Cũqꝫ trãsis
set dauid ex aduerso: ⁊ stetis
set in vertice mõtis de lõge:
⁊ esset grãde iteruallũ inter
eos: clamauit dauid ad ppl'm
⁊ ad abner filiũ ner dicens.
Nõne rñdebis abner? Et re
spõdens abner ait. Quis es
tu q̃ clamas ⁊ inq̃etas regẽ?
Et ait dauid ad abner. Nũ
q̃d nõ vir tu es? ⁊ q̃s sicꝰ tui
tui in isr̃l? Quare ergo nõ cu
stodisti dñm tuũ regẽ? Jn
gressus est emꝫ vnꝰ de turba:
vt interficeret dñm tuũ regẽ.
Nõ est bonũ hoc qõ fecisti.
Viuit dñs qꝛ filij mortis estis
vos q̃ nõ custodistis dñm vm
xp̃m dñi. Nũc ergo vide vbi
sit hasta regis: ⁊ vbi cyphꝰ aq̃
q̃ erat ad caput eiꝰ. Cognos
uit aũt saul vocẽ dauid ⁊ di
xit. Nũquid vox tua est hec
fili mi dauid? Et ait dauid.
Vox mea dñe mi rex. Et ait
Quã ob causaꝫ dñs meꝰ pse
q̃t seruuꝫ suũ? Quid feci? aut
q̃d est maluꝫ in manu mea?
Nunc ergo audi oro dñe mi
rex verba serui tui. Si dñs in
citat te aduersuꝫ me: odoꝛet

sacrificiū. Si aūt filij homi/
num maledicti sunt in ꝯspe/
ctu dñi: qui eiecerūt me ho/
die vt nō habitē in heredita
te dñi dicētes vade serui dijs
alienis. Et nūc nō effundat̄
sanguis meꝰ in terra coram
dño. q̄a egressus est rex isrl̄:
vt querat pulicē vnū: sic ꝑse/
quit̄ perdix ī mōtibꝰ. Et ait
saul. Peccaui. Euertere fili
mi dauid: nequaq̄ vltra ma
le tibi faciā: eo qđ p̄ciosa fue
rit aīa mea ī oculis tuis. Ho/
die apparet qđ stulte egeriz:
⁊ ignorauerim mlt̄a nimis.
Et rñdens dauid ait. Ecce
hasta regis trāseat vnus de
pueris ⁊ tollat eā. Dñs autē
retribuet vnicuiq; ſm iusti/
ciā suā ⁊ fidē. Tradidit em̄ te
dñs in manu mea: ⁊ nolui le
uare manū meā in xp̄m dñi.
Et sicut magnificata est aīa
tua hodie in oculis meis: sic
magnificet̄ aīa mea in ocl̄is
dñi: ⁊ liberet me de om̄i an/
gustia. ℟. Amē. dicat pb̄r Do
minꝰ sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū.
Psalt̄. Ne derelinquas me dñe
deꝰ meus: ne discesseris a me. ℣.
Quia aīa mea cōpleta est inlusio
nibꝰ: et nō est salus in carne mea.
p̄. Deꝰ. ℣. Qm̄ ego ad flagella
paratꝰ suz: et dolor meꝰ ꝯtra me
est semꝑ. p̄ Deꝰ. ℣ Et multipli/
cati sunt q̄ me oderūt iniuste: qui
retribuebāt mala pro bonis: de/
trahebāt mihi. qm̄ sequebar iusti
ciā. et ꝓiecerūt me dilectuz tanq̄z
mortuū abominatū. p̄ Deꝰ meꝰ
Preces sequētes dicāt̄ mo/
do vt scriptuz est in. i. dñico
q̄drage. fo. XCIIII. Insidiati
sunt mihi aduersarij mei magis
gratis. p̄. Tu pr̄ scē miserere et li
bera me. ℣. Portatꝰ suz vt agnus
innocēs ad victimā: captꝰ ab ini/
micis vt auis in muscipulaz ma/
gis gratis. p̄. Tu pr̄. ℣. Aperue
runt oēs ora sua ꝯtra me: dētibꝰ
fremuerūt querētes deglutire me
magis gratis. p̄. Tu pr̄. ℣. Si/
bilātes clamabāt: et mouebāt ca
pita tractātes de me falsa ꝓferre
testimonia: magis gratis. p̄. Tu
pr̄. ℣. Suspēsuz cruci dānant: fi/
xum clauis ferreis: venditū a iu/
deis ꝓ triginta argenteis magis
gratis. p̄. Tu pr̄. ℣ In latere cō
fossus gladio horrifico: illico flu
it latex cū sanguine innoxio: ma/
gis gratis. p̄. Tu pr̄. ℣. Oēs in/
undauerūt quasi aque suꝑ me di/

merſus in ſepulcro: ad poſuerunt lapidē: magis gratis. ℣. Tu pſ. ℟. Cōfuſa palluerūt cūcta celi ſidera: dies obtenebraſ: cum vidit pati dñm: magis gratis. ℣. Tu pſ. ℟. Sic iudeorum turba ceca diffidētia depoſcūt a pilato milites pro cuſtodia: magis gratis. ℣. Tu pſ. ℟. Tunc milites diuidunt veſtem meaz ſortibus: cernentes in me flagra iniuſta et ſeuiſſima: magis gratis. ℣ Tu pſ. ℟. Intēde pie pſ et ſuccurre miſeris pro quib⁹ tam acerbis afficior ſupplicijs: magis gratis. ℣. Tu pſ. oſo. Exaudi oſonez nſaz. Quere i. i. dñico q̄dragesimale. fo. xciiii. dicat pbr. Silentiū facite. Principiū epīe iobānis apli. i. ℟. Deo grās.

Carissimi: qđ erat ab initio: qđ audiuimus: qđ vidimus oculis nſris: qđ pſpexim⁹: et manꝰ nſe ꝓtractauerūt de verbo vite: et vita manifeſtata eſt nobis et vidim⁹: et teſtamur: et adnūciamus vobis vitā eternā: que erat apud patrē: et apparuit nobis. Quod ergo vidim⁹: et audiuim⁹ adnūciam⁹ vobis: vt et vos ſocietatez habeatis nobiſcum: et ſocietas nſa ſit cū patre et filio ei⁹ ieſu xp̄o. Et hec ſcribim⁹ vobis: vt gaudiuz vſm ſit plenū: et hec eſt adnūciatio quā audiuimus ab eo: et adnunciam⁹ vobis. Qm̄ de⁹ lux eſt: et tenebre in eo nō ſunt vlle. Si dixerim⁹ nos ſocietatē habere cū eo: et in tenebris ambulamus: mētimur et non facimus veritatē. Si autē in luce ambulam⁹ ſicut et ipſe in luce eſt: ſocietatē habem⁹ cū eo: et ſanguis ieſu xp̄i filij ei⁹ mūdet nos ab oīni peccato. ℟. Amē. Lcō ſcti euāgelij ſm

Illo in tpe. iobānē. ca. x

Dñs nſ ieſus xp̄s loquebaſ phariſeis et turbis dicēs. Amen amen dico vob. Qui nō intrat per oſtiuz in ouile ouiū: ſed aſcēdit aliunde: ille fur eſt et latro. Qui aūt intrat per oſtiū: paſtor eſt ouium. Huic oſtiari⁹ aperit: et oues vocem ei⁹ audiūt: et ꝓpias oues vocat noiatim et educit eas. Et cum ꝓpias oues emiſerit ante eas vadit: et oues illū ſequunt: qz ſciunt vocē ei⁹. Alienū aūt non ſe-

quunt: ſed fugiũt ab eo: qa nõ nouerũt voces alienoꝝ. Hoc puerbiũ dixit ieſus: illi aũt nõ cognouerũt: quid loqueret eis. Dixit ergo eis iterũ ieſus. Amẽ amẽ dico vobis: qa ego ſum oſtiũ ouium. Oñes quotqt venerũt: fures ſunt t latrones: ſed non audierũt eos oues. Ego ſum oſtiũ. Per me ſi qs itroierit ſaluabitur: t ingredietur t regredietur: t paſcua inueniet. Fur nõ venit niſi vt furetur: t mactet t pdat. Ego veni vt vitã habeãt: t abũdantiꝰ habeãt. Ego ſum paſtor bonꝰ. Bonꝰ aũt paſtor aiam ſuam dat pro ouibꝰ ſuis. Mercenariꝰ aũt t qui nõ eſt paſtor: cuius nõ ſunt oues, pprie videt lupũ veniẽtẽ: t dimittit oues t fugit: t lupus rapit: t diſpgit oues. Mercẽnarius aũt fugit: qr mercẽnariꝰ eſt: t nõ ptinet ad eũ de ouibus. Ego ſum paſtor bonꝰ. t cognoſco meas: t cognoſcunt me mee. Sicut nouit me pr̃: t ego agnoſco pr̃es: t aiam meã pono pro ouibꝰ meis. Et alias habeo oues: que nõ ſunt ex hoc ouili: t illas oportet me adducere: et vocẽ meã audiẽt: t fiet vnꝰ grex t vnꝰ paſtor. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs ſit semp vobiſcuꝫ. ℟. Et cum ſpi. Lauda. Eripe me dñe ab boie malo: a viro iniquo libera me. ℣. Qui cogitauerũt malicias in corde ſuo: tota die ꝓſtituebãt pl̃ia. ℣. Acuerunt linguas ſuas ſicut ſerpẽtes: venenũ aſpidũ ſub labijs eoꝝ. ℣. Cuſtodi me dñe de manu peccatoris: ab hoĩbꝰ iniqs libera me.

preces. Penitẽtes. Quere i q̃rta feria. i. hebd̃. q̃drageſime. fo. xcix. Sacrificium. Iſti ſũt dies: quos debetis cuſtodire tẽporibꝰ ſuis: quarta decima die ad veſperuꝫ paſcha dñi eſt: et in quita decima ſolẽnitatis celebrabit altiſſimo deo vr̃o. ℣. Locutus eſt moyſes filijs iſrl̃ dicẽs: in die octauo venturo ſumite vobis ramos palmarũ: et exultate in ꝓſpectu dñi et ſcdm legem qd̃ vobis p̃cepi. p̃. Solẽnitatem.

Missa.

Deus q̃ myſtico olim p̃fagio famulo tuo moyſi inter alias p̃ceptoꝝ tuoꝝ cerimonias: etiã hoꝝ dierũ ſolẽnia in monte

synai propici⁹ ostendisti: vt octauo die vēturo sumerēt diuersarū arboꝝ fructus: ramos quoq; palmarū: ⁊ exultarēt i ꝯspectu dñi dei sui cuꝫ hymnis. Cōcede nob̄ famulis tuis: vt innocentie ⁊ fidei veritate sinceri: tuis semper corā altarib⁹ asistam⁹. Sicq; tibi parsimoniā corpoꝝ offeram⁹: vt actuū plenitudinē: ꝑfectis apud nos morib⁹ retētem⁹. ℟. Amen. Alia oro.

Omp̄s de⁹ qui per abstinētiā sacri ieiunij: in mēsa patrib⁹ nr̄is virtutū p̄mia ꝯdonasti: p̄sta nob̄ famulis tuis: vt eorū mereamur esse sequipedes: quoꝝ exemplis ad meliora ꝑducti: ⁊ carnalibus inlecebris maneam⁹ inuicti: ⁊ in tuis iugiter insistamus p̄ceptis idefessi. ℟. Am̄.

Deus q̄ Post noīa oro omniū noīa: tēporūq; mēsuras: pia semꝑ largitate dispēsas: sctōꝝ tuoꝝ nos q̄s recitatis nominib⁹ purifica precib⁹: absolue a criminib⁹ ⁊ salutaris ꝯtinētie dita muneribꝰ: vt ꝑ hoc sacre festiuitatis ieiuniū sincerissimū: tibi nr̄i cordis offeram⁹ holocaustuꝫ. Hanc itaq; fideliuꝫ tuoꝝ oblationē: ꝓpici⁹ ac sereno vultu dñe dignare respicere: vt decurrēte iaꝫ ieiunioꝝ nr̄oꝝ tēpore: hec nos oblatio: ⁊ a p̄teritis delictoruꝫ sordib⁹ abluat: ⁊ a futuris vt caueam⁹: te miserante custodiat: vt occursuri obuiam tue maiestati: nō pedū passib⁹: sed ꝯtriti cordis nr̄i gressib⁹: cōclamare tibi puro mētis affectu gl̄ia in excelsis deo cum hebreoꝝ pueris mereamur. ℟. Amē. Ad pacē

Fidei nr̄e op̄s de⁹ oro. crescit augmētū: si sedu luꝫ ieiunioꝝ nr̄oꝝ tue maiestatis soluim⁹ votū. Ac per hoc ꝑuenire poterimus tue claritati occursum: si pacifici semꝑ manentes: a nobis custodita fuerit parsimonia ieiunioꝝ: quib⁹ opprimimur: ⁊ tollant̄ oīa pōdera vitioꝝ Pacē itaq; ꝑfectā nob̄ oīb⁹ benign⁹ ꝯcede: vt quā tui iā scti fruūt̄ in celis: nos quoq; meditemur iugiter in terris. ℟. Amen. Inlatio.

Dignum ⁊ iustum est

vere sanctuz ⁊ pulcrum est: nos tibi semper hic ⁊ vbiq; gr̄as agere: laudesq; referre per vnigenitū filiū tuū dn̄m nostrū. Qui hoc sacruz ieiunij tēpus famulis tuis moysi ⁊ helie ꝓpici⁹ olim ꝯcessit. per qd̄ vn⁹ legē accepit: ali⁹ igneo curru transuectus paradisi secreta rimauit. Ipse quoq; mediator dei ⁊ hominum dn̄s nr̄ iesus xp̄s filius tuus: qd̄ dudū seruis ꝯcessit hoc in sue maiestatis clemētia postea consecrauit. Per hoc em̄ ieiuniū niniuitis venia dat̄: ꝑ hoc ieiuniū leonū ora ꝯcludunt̄. Per hoc ieiunium amorre⁹ deuincit̄. per hoc ieiuniū cladis a terra depellit̄. Per hoc ieiuniū amā superb⁹ in ligno suspēditur. per hoc ieiuniū ppl̄us dei a necis periculo liberat̄. Per hoc ieiuniū sācti ad celestia regna perueniūt. Per hoc ieiuniū pctōres adueniā reuocant̄. Per hoc ieiuniū fugantur demonia: cōprimunt̄ vitia: ꝯcrescunt virtutes. Per hoc ieiuniū angelis copulat̄ sancta virginitas. Per hoc ieiuniū impartit̄ viduis ꝯtinentia. Per hoc ieiuniū potētib⁹ inspirat̄ iusticia: ⁊ om̄ibus ꝯiugatis prudētia. Presta ergo nobis op̄s de⁹: vt mortificato corde ⁊ corpore ⁊ hic legē tuā splēdide obseruem⁹: ⁊ illic cuz sanctis tuis intra paradisi aulā solēniter gaudeam⁹: ꝯsona voce proclamātes ac dicētes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanct⁹. Post sanct⁹

Vere sanct⁹: vere hec illa p̄clara ⁊ āmirabilis sup̄narū creaturaruz eterna laudatio. Que in celestib⁹ sine defectu psallit̄ ab āgelis: ⁊ hic solēniter decātat̄ a populis. Illic ꝯlaudāt celestia: hic adorāt terrestia. Illic sanctis tuis eterna retribuis premia hic fidelib⁹ largaz p̄stas mīaz. Illa nō deseris: ista nō despicis. qr redēptorez nr̄m pijssime pr̄ ꝓ toti⁹ mūdi salutead nos misisti: X p̄z dn̄z ac redēptorē et̄nū. Post pridie

Recitat⁹ dn̄e vnigeniti tui sacramētoꝝ p̄ceptis: simulq; p̄clare passionis ⁊ resurrectōis ⁊ ī celsi ascensiōis mēoriā faciētes maiesta

tem tuaz ſupplices rogam⁹ ac petim⁹. Ut in his ſacrifi/ cijs bñdictionū tuaruz ple/ nitudo deſcēdat: ⁊ infūdas in eis imbrē ſpūs tui ſci de ce lis. Ut fiat hoc ſacrificiū ſm ordinem melchiſedech: fiat hoc ſacrificiū ſm ordinē pa/ triarcharū ⁊ ꝓphetarū tuo/ rū. Ut qđ ab illis tipice faci entib⁹ vnigeniti filij tui ſig/ nificātes aduētū: tua maie/ ſtas acceptare dignata eſt ſic hoc ſacrificiū reſpicere ⁊ ſcti ficare digneris: qđ eſt veruz corpus ⁊ ſanguis dñi nr̄i ie/ ſu xp̄i filij tui: q̄ pro nob⁹ om̄i bus fact⁹ eſt ſacerdos ⁊ ho/ ſtia hāc ītaq; hoſtiā tu pij/ſſi me p̄ de tue claritatis reſpe ctu ſctifica: vt ſumētib⁹ eā: ⁊ hic delictoꝝ veniā: ⁊ eternā in celis ꝓferas vitā. ℟. Amē.

Ad cōfractionē panis. añā.

Tu dñe da eſcaz nobis in tēpore opportuno. aperi manū tuam: et imple omnē aiam bñdictione.

O Ad orationem dñicaz. Omnes frēs chariſſimi: qui ꝓditos nos ac redēptoſ dñi pietate gaudemus: ora/ tionis dñice memores: preci bus īdefeſſis eiuſdez dñi mi/ ſericordiā implorem⁹ clamā tes e terris. Pr̄ nr̄. dicat pb̄r Humiliate vos bñdictioni. Dñs ſit ſemp vob. ℟. Et cū.

Benedictionis Bño. Ggr̄a vos ſemp ꝓtegat: ⁊ ab om̄i malo defendat. ℟. Amē. Mundet vos dñs ab om̄i crimine pctōꝝ ⁊ ſibi pla cere faciat in eternū. ℟ Amē. Ubiq; vob⁹ dñs placat⁹ oc/ currat: ⁊ ſue bñdictiōis opez dignāter attribuat. ℟. Amē. Per miam ip̄ius dei nr̄i ⁊c̄. Dñs ſit ſemp vob. ℟. Et cū. Ad accedētes. Amen dico vo/ bis ego ſuz panis vite: qui de ce/ lo deſcendi. ſi quis ex ipſo man/ ducauerit: nō morietr̄ in eternū: et qui biberit ex aqua quā ego da/ bo ei: nō ſitiet vnq̄z: ſed fiet in eo fons aque ſaliētis in vitā eternā. ℣. Sicut miſit me viuens pater: et ego viuo ꝓpter p̄rem: et q̄ mā ducat me: ipſe viuet ꝓpter me. ℟. Si q̄s ex. ℣. Glia et honor p̄ri. ℟. Si q̄s. Cō. Repletū eſt gau/ diū nr̄m: et lingua nr̄a in exulta/ tiōe. oro. Reple dñe cor nr̄z. q̄re in. i. dñico rl. fo. xcviii.

Feria quarta ad miſſaz.

Prouerbioꝝ ſalomonis. ca. XXXIII. ℟. Deo gratias.

EFili: quando ſederis vt comedas cū principe diligẽter adtende q̄ poſita ſint ante faciẽ tuā. Et ſtatue cultrū in gutture tuo: ſi tamen habes poteſtatẽ in aiaꝝ tuam. Ne deſideres de cibis eiꝰ: in quo eſt panis mẽdacij. Noli laborare vt diteris: ſed prudẽtie tue pone modum. Ne erigas oc'os tuos ad opes: quas nõ potes habere: q̄ facient ſibi pẽnas quaſi aquile & volabũt in celũ. Ne comedas cũ boie inuido: & ne deſideres cibos eius. Q̃m in ſimilitudinẽ arioli & ꝓiectoris eſtimat qõ ignorat. Comede & bibe dicet tibi: & mens eiꝰ nõ eſt tecũ. Cibos q̃s comederas: euomes: & perdes pulc'ros ſermones tuos. Ingrediat̃ ad doctrinã cor tuũ: & aures tue ad verba ſcientie. Noli ſubtrahere a puero diſciplinã: ſi em̃ ꝑcuſſeris eum virga: nõ morie. Tu virga ꝑcuties: eũ & aiam eiꝰ de inferno libabis. ℟. Amẽ. Lectõ libri malachim ideſt reguꝝ. II. ca. XIII. ℟. Deo gratias.

IN illis diebꝰ. Venit abſalon ad regeꝝ dauid: & ait ad eũ. Ecce tõdent̃ oues ſerui tui: veniat oro rex cum ſeruis ſuis ad ſeruũ ſuũ. Dixitq̄ rex ad abſalon. Noli fili mi noli rogare vt veniamus & grauemꝰ te. Cũ autẽ cogeret euꝝ: & noluiſſet ire: bñdixit ei. Et ait abſalõ. Si nõ vis venire: veniat obſecro nobiſcũ ſaltiꝝ annon frater meꝰ. Dixitq̄ ad eum rex. Nõ ẽ neceſſe vt vadat tecũ. Cogit aũt eũ abſalõ: & dimiſit cũ eo amon & vniuerſos filios regis. Preceperat aũt abſalõ pueris ſuis dicẽs. Obſeruate cũ temulẽtꝰ fuerit amon vino: & dixero vob̃ ꝑcutite eũ: & interficite nolite timere. Ego em̃ ſuꝝ qui precipio vob̃. Roboramini & eſtote viri fortes. Fecerũt ergo pueri abſalon aduerſus amnon ſicut ꝑceperat eis abſalon. Surgenteſq̄ filij regis aſcenderũt ſinguli mulas ſuas: & fugierũt. Cũq̄ adhuc ꝑgerẽt in itinere: fama puenit ad dauid dicẽs. Percuſſit

absalon oēs filios regis: ⁊ nō remānsit ex eis saltē vn⁹. Surrexit itaq; rex: ⁊ excidit vestimēta sua: ⁊ cecidit sup terrā ⁊ oēs serui ip̄i⁹: qui adsistebāt ei exciderūt vestimēta sua. Rn̄dens aūt ionadab filj⁹ semmaa frīs dauid dixit. Ne estimet dn̄s me⁹ rex: qō oēs pueri filij regis occisi sūt Annon sol⁹ mortu⁹ est: qm̄ in odio absalon erat posit⁹: ex die qua oppressit thamar sororē ei⁹. Nūc ergo ne ponat dn̄s me⁹ rex sup cor suuz verbū istud dicēs: oēs filij regis occisi sunt: qm̄ annon solus mortu⁹ est. Fugit autē absalō ⁊ leuauit puer speculator oculos suos ⁊ aspexit: ⁊ ecce ppl's mult⁹ veniebat p iter deuiū ex latere mōtis. Dixit aūt ionadab ad regē. Ecce filij regis adsunt iuxta verbū serui tui: sic factuz est. Cūq; cessasset loq̄ apparuerunt filij regis: ⁊ intrātes leuauerunt voces ⁊ fleuerūt. Sed ⁊ rex ⁊ oēs serui ei⁹ fleuerunt ploratu magno nimis. Porro absalon fugiēs abijt ad tholomai filiū amiur regē gessur: luxit ergo dauid filiū suū mltis dieb⁹. Absalon aūt cū fugisset ⁊ venisset in gessur: fuit ibi trib⁹ annis. Cessauit q; dauid rex p̄sequi absalon: eo qō ꝯsolat⁹ esset sup ammonis interitū. ¶ Intelligēs aūt ioab filius saruie: qō cor regis ad suz essz ad absalon: misit thecuā ⁊ tulit inde mulierē sapientē: dixitq; ad eā. Lugere te simula ⁊ induere veste lugubri: ⁊ ne vngearis oleo: vt sis quasi mulier plurimo iaz tēpore lugens mortuū: ⁊ ingredieris ad regē: ⁊ loqueris ad eū sermones huiuscemodi. Posuit aūt ioab sermones in ore ei⁹. itaq; cuz ingressa fuisset mulier thecuites ad regē: cecidit corā eo sup terrā ⁊ adorauit ⁊ dixit. Serua me rex. Et ait ad eā. Quid causse habes. Que rn̄dit. Heu mulier vidua ego suz mortu⁹ est em̄ vir me⁹: ⁊ ancille tue erant duo filij. Qui ritati sunt adversuz se i agro: nulluscz erat qui eos phibere possit: ⁊ p̄cussit alter alterū ⁊ iterfecit eū. Et ecce ꝯsurgēs vniuer- XIIII

ſa cognatio aduerſuz ancil/
lam tuã dicit. Trade euz qui
pcuſſit fratrẽ ſuũ: vt occida/
mus illũ pro aĩa ffris ſui quẽ
interfecit: ⁊ deleamus here/
dez. Et querunt extinguere
ſcintillã meã q̃ relicta eſt: vt
nõ ſuperſit viro meo nomẽ:
⁊ reliquie ſup terraz. Et ait
rex ad mulierẽ. Vade in do
mum tuã ⁊ ego iubebo pro
te. Dixitq; mulier thecuites
ad regez. Jn me dñe mi rex
ſit iniq̃tas ⁊ in domo patris
mei. Rex aũt ⁊ thron⁹ ei⁹ ſit
innocẽs. Et ait rex. Qui cõ/
tradixerit tibi: adhuc euz ad
me ⁊ vltra nõ addet: vt tan
gat te. Que ait. Recordetur
rex dñi dei ſui: ⁊ nõ multipli
cent̃ proximi ſanguinis ad
vlciſcendũ: ⁊ nequaq̃ inter
ficiãt filiũ meũ. Qui ait. Vi/
uit dñs: quia nõ cadet de ca/
pillis filij tui ſup terrã. Dixit
ergo mulier. Loquat̃ ancil/
la tua ad dñm meũ regẽ ver
buz. Et ait. Loquere. Dixit/
q; mulier. Quare cogitaſti
iſtiuſmodi rem cõtra pplum
dei: ⁊ locut⁹ eſt rex verbum
iſtud vt peccet: ⁊ nõ reducat
electũ ſuũ. Oñes morimur:
⁊ q̃ſi aqua dilabimur in ter/
ram: que nõ reuertunt̃. Nec
vult perire de⁹ animã: ſed re
tractat cogitans ne penitus
pereat qui abiectus eſt. Nũc
igit̃ veni: vt loquar ad dñm
meũ regez verbum hoc pre/
ſente populo: ⁊ dixit ancil/
la tua. Loquar ad regem: ſi
quomodo faciat rex verbuz
ancille ſue. Et audiuit rex:
vt liberaret ancillã ſuam de
manu omniũ: qui volebant
delere me: ⁊ filiũ meũ de he/
reditate dei. Dicat ergo an/
cilla tua: vt fiat verbum dñi
mei regis q̃ſi ſacrificiũ. Si/
cut enim angelus dei: ſic eſt
dñs me⁹ rex: vt nec bñdicti/
one nec maledictiõe mouea
tur. Vnde ⁊ dñs deus tuus
eſt tecũ. Et rñdens rex dixit
ad mulierẽ. Ne abſcõdas a
me verbuz qđ te interrogo.
Dixitq; mulier. Loquere do
mine mi rex. Et ait rex. Nũ/
quid manus ioab tecum eſt
in oñibus iſtis? Reſpondit
mulier: ⁊ ait. Per ſalutẽ ani/
me tue domine mi rex: nec ad
dexterã nec ad ſiniſtrã eſt ex

oñibus bis que locutus est dñs me⁹ rex. Seruus enim tuus ioab ipe p:ecepit mihi: t ipe posuit in os ancille tue oñia verba hec: vt verterē figurā sermonis hui⁹. Seruus tuus ioab p̄cepit istud. Tu autē dñe mi rex sapiens es: sicut habet sapientiā angelus dei: vt intelligas oia super terrā. Et ait rex ad ioab. Ecce placat⁹ feci verbuz tuū. Vade igitur t reuoca puerū absalon. Cadēsq; ioab super faciē suā in terram: adorauit t bñdixit regi. Et dixit ioab. Hodie intellexit seruus tuus: q: inueni gr̄am in oculis tuis. dñe mi rex fecisti eñ sermonem serui tui. Surrexit ergo ioab t abiit in gessur: t adduxit absalon in hierl̄m. Dixit aūt rex. Reuertat̄ in domū suā: t faciez meā nō videat. Reuersus est itaq; absalon in domū suaz: t faciē regis nō vidit. Horo sicut absalon vir non erat pulcher in oñi isr̄l: t decorus nimis: a vestigio pedis vsq; ad verticē nō erat in eo vlla macula. Et quādo tondebat̄ capillum: semel aūt in anno tondebat̄: quia grauabat euz cesariez. Hōderabat capillos capitis sui ducentis siclis pōdere publico. Nati sunt aūt absalon filij tres et filia vna nomine thamar eleganti forma. Hec fuit in matrimonio roboam filio salomonis: t peperit ei abiam. Hāsitq; absalon in hierl̄m duob⁹ annis: t faciem regis non vidit. Misit itaq; ad ioab vt mitteret eū ad regem. Qui noluit venire ad eum. Cūq; sc̄o misisset: t noluit venire: dixit seruis suis. Scitis agrū ioab iuxta agrū meum habentez messem o:dei. Ite igit̄ t succēdite eū igni. succēderūt ergo serui absalō segetē igni. Et veniētes ad ioab scissis vestibus dixerūt: succēderūt serui absalon partez agri igni. Surrexit q; ioab: t venit ad absalon in domum suā t dixit. Quare succenderunt serui tui segetem meaz igni. Et respondit absalon ad ioab. Misi ad te obsecrans: vt venires ad me t mitterem te ad regez: vt di-

ceres ei. Quare veni ad te gessur: melius mihi erat ibi esse. Obsecro ergo vt videam faciē regis. Quod si memor est iniq̄tatis mee: interficiat me. Ingressus itaq; ioab ad regem: nunciauit ei oīa. Vocatusq; est absalon: ⁊ intrauit ad regē: ⁊ adorauit sup̄ faciē terre coram eo osculatusq; est rex absalon. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Tractus. Nunc ecce derident me inimici mei: nūc in eoꝝ canticū versus sum abominant̄ me: et longe fugiunt a me et faciē meā conspuere nō verent̄. ℣. Ad dexterā calamitatis mee illico surrexerūt pedes meos subuerterunt et oppresserunt quasi fluctib⁹ semitas meas ℣. Quapropter in memet ipso arescit anima mea: et possident me dies afflictionis. Dicat pb̄r. Silentiū facite. Sequētia epistole iohānis apl̄i. ℟. Deo gratias. I. capitulo. II.

Charissimi. Non nouū mādatū scribo vobis: sed mandatuz vetus: quod habuistis ab initio. Mandatum vetus est verbū qd̄ audistis. Iterū mādatuz nouū scribo vobis qd̄ est verū et in ipso ⁊ in nobis. Quoniaz tenebre transierūt: ⁊ lumen verū iam lucet. Qui dicit se in luce esse ⁊ fratrē suū odijt: in tenebris est vsq; adhuc. Nam qui diligit fratrē suuz in lumine manet: ⁊ scādaluz in eo nō est. Qui aūt odit fratrē suū: in tenebris est: ⁊ in tenebris ambulat ⁊ nescit quo eat: qm̄ tenebre obcecauerūt oculos ei⁹. Scribo vob̄ filioli: qm̄ remittunt̄ vobis peccata ꝓpter nomen ei⁹. ℟. Amē. Lcō sc̄i euāgelij s̄m io-

Illo in tp̄e. hannē. ca. X Dn̄s nr̄ iesus xp̄s loquebatur phariseis ⁊ turbis dicēs. Propterea me pater diligit: qr ego pono aīaz meā vt iterū sumaz eam. Nemo tollit eam a me: sed ego pono eā a meipso. Potestatez habeo ponēdi aīaz meā ⁊ potestatē habeo iteruz sumēdi eā. Hoc mādatū accepi a p̄re meo. Dissensio itaq; facta est īter iudeos ꝓpter sermones hos. Dicebāt em̄ mlt̄i ex ip̄is. Demoniū habz: ⁊ īsanit

quid eũ audit? Alij dicebãt hec verba nõ sunt demoniũ habẽtis. Nũquid demoniũ potest cecoꝝ oculos aperire? Facta sunt aũt encenia in hyerosolimis ⁊ hyems erat. Et ambulabat iesus in templo in porticuꝫ salomonis. Circũdederũt ergo eũ iudei ⁊ dicebant ei. Quousq; aĩaꝫ nr̃am tollis? Si tu es xp̃us. Dic nobis palaꝫ. Respondit eis iesus. Loquor vobis: et nõ creditis. Opera q̃ ego facio in noĩe patris mei: hec testimonium perhibẽt de me. Sed vos nõ creditis: qꝛ nõ estis ex ouibus meis: oues mee vocẽ meã audiũt: ⁊ cognosco eas ⁊ sequunt̃ me: et ego vitã eternã do eis: ⁊ nõ peribũt in eternũ: ⁊ nõ rapit eas quisq̃ de manu mea. Pater meus qđ dedit mihi: maiꝰ om̃ibꝰ est: ⁊ nemo potest rapere de manu patris mei. Ego ⁊ pater vnũ sumꝰ. Sustulerunt lapides iudei: vt lapidarẽt eũ. Respondit eis iesus. Multa bona opera ostẽdi vobis a pr̃e meo: ꝓpter qđ opus me lapidat?. Respõderũt ergo iudei. De bono opere nõ lapidamꝰ te: sed de blasphemia. Et quia tu homo cũ sis: facis teip̃m deũ. Respõdit eis iesus. Nõne scriptũ est in lege vr̃a: q̃a ego dixi dij estis? Si illos dixit deos ad quos sermo dei factꝰ est: ⁊ non potest solui scriptura: quẽ pater sanctificauit: ⁊ misit in hũc mundũ. Vos dicitis quia blasphemas: quia dixi filiꝰ dei sum. Si nõ facio opera pr̃is mei: nolite crdere mihi. Si autẽ facio ⁊ mihi nõ vultis credere operibꝰ credite: vt cognoscatis ⁊ credatis quia in me est pater ⁊ ego in patre. ℟. Amẽ. dicat pb̃r Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟ Et cũ. Lauda. Eripe me dñe. Quere retro in. v dñico. fo. CXL. preces. Penitẽtes. Sacrificiũ. Offerte do. Quere in. iiij. feria. I. hebdomade q̃dragesime. fo. XCIX

Memores deli- Missa. ctoꝝ nr̃orum fratres charissimi: peccata nr̃a corã dño defleamꝰ: seminãtes in lachrimis: qđ metamꝰ i gaudijs. Simꝰ in oratione assi-

dui: ieiunijs prōpti: in elemosynis liberales: vt ꝓmisse retributionis gloriā: deuota fide ⁊ fructuosa deuotiōe mereamur ꝑcipere. ℟. Amē. Alia

DEus cui cor mū oro dū: ⁊ corpus placet intactū: Cuiq; puritas mētis ⁊ sinceritas nō displicit carnis subiuga: q̄s per abstinentie rigorē aīe: carnē: atq; per ꝯffectū timoris ⁊ dilectiōis aīam tibi adsotia. Vt tu solus dn̄eris in om̄ia nobis: q̄ conditor nr̄ esse agnosceris. Posside ergo ⁊ redime nos dn̄e: vt qui hoc ieiuniuz studiose agim⁹: te tribuēte sacietate incorruptibilis tue gl̄ie ꝑfruamur. ℟. Amē. Post no

ATe deus mina Oro. pijssime bn̄dicant̄ ieiunantiū vota: sacrificiorūq; libamina. Acceptent̄ quoq; or̄ones fideliū ac suspiria cōtritoꝝ: vt votiua abstinēdi deuotio: ⁊ cunctos in cōmune fideles sctificet: ⁊ defunctis om̄ibus requiē prestet. ℟. Amē. Ad pacē oro. Oueat op̄s de⁹ charitas tua ieiunantiū ariditatē internā vt dono affluamus dilectionis: q̄ tibi afflicte immolam⁹ hostiam carnis. ℟.

DIgnuz Inlatio. Amē. ⁊ iustū est equū ⁊ salutare est: nos te magnificare in dieb⁹ sanctificatiōs tue ⁊ venerabile nomen sanctum tuū dn̄e sctē pater op̄s sempiterne de⁹. Qm̄ hoc est tēpus acceptabile: ⁊ hi sūt dies salutis. In quib⁹ moyses famulus tu⁹: vt legē tuā mereret̄ accipere: dies quadraginta in sinay monte ieiunauit. Similiter iesus saluator nr̄ xp̄us in deserto: ieiunatis q̄draginta dieb⁹ ⁊ q̄draginta noctib⁹: om̄ia diaboli tentamēta destruxit: nobisq; abstinētie exēplū reliquit. Nūc igit̄ qꝛ te docente dn̄e: beati sunt qui esuriunt: ⁊ sitiūt iusticiā: qm̄ ip̄i saturabunt̄: precamur vt in vigilijs ⁊ ieiunijs: carnis desideria ⁊ vniuersas mūdi ꝯcupiscētias te ꝓpiciante a nr̄is corporibus abscidam⁹. Quo ab om̄ibus vitijs ac voluptatibus profanis nos om̄ibus modis caueamus: vt in dieb⁹ ieiunio

rum nõ inueniant̃ volunta
tes nr̃e: sed etiã tuã dñe per
singulos dies opemur in oĩ-
bus volũtatem: ꝓclamãtes
atq; ita dicẽtes. ℟. Sãct⁹ san
ctus sanctus. Post scũs.
Eere sanct⁹ vere bñdi
ctus dñs nr̃ iesus xp̃s filius
tuus: qui nos ⁊ vitijs absti-
nere ⁊ cibis edocuit. Ab illo
q̃ppe: ⁊ abstinẽdi docemur
exẽplis: ⁊ abstinẽtie remune
ramur ex donis. Proinde te
de⁹ pr̃ rogam⁹: vt per illũ sit
nobis: ⁊ in p̃senti hui⁹ mun
di labore ꝯsolatio: ⁊ in eter-
na vita donet̃ beatitudinis
plenitudo. Xp̃m dñm ac re-
dẽptorẽ eternũ. Post pridie.
Deus qui es sctificator
oblationũ ⁊ substen-
tatio abstinẽtiũ: tu bñdictio
ne gr̃e tue: ⁊ appositũ tibi sa
crificiũ sanctifica: ⁊ ieiunan-
tium pectora ab om̃i ꝯtagio
ne delictorum emũda. Quo
hec oblata vberi⁹ bñdicẽs:
hoꝝ perceptione inediã nr̃e
debilitationis substẽtes: in-
ternaq; scĩfices. ℟. Amẽ. Ad
ꝯfractionẽ panis. añ. Tu dñe
da escã nobis in tẽpore opportu
no. aperi manũ tuã: et imple om
nem aĩaz bñdictione. Ad or̃o-
Christe de⁹ nem dñicaz.
qui ieiunij non renuis
votũ: qui nobis ꝑ te magnũ
abstinẽdi p̃buisti exẽplũ: q̃q;
docuisti te ꝑ orationẽ pete-
re: perlectionẽ querere: ele-
mosynis etiaz vel lachrimis
ꝓpulsare: accipe nr̃am peti-
tionẽ: q̃ in nobis ⁊ amorẽ le
ctiõis enutriat: ⁊ lachrimas
nr̃as tibi cõmendabiles red
dat. Vt cũ te petierim⁹ orã-
do: te nos inuenisse gratule
mur querẽdo. Cũq; lachri-
mando pulsauerim⁹: a te ex-
audiri ꝓmereamur. Pr̃ nr̃.
dicat pb̃r. Humiliate vos be
nedictiõi. Dñs sit semꝑ vo-
biscũ. ℟. Et cũ. Benedictio.
Xp̃s dei fili⁹ ob cuius ex-
empluz corporale ieiu-
niuz exercetis: aĩas vr̃as vir
tutũ repleat sacramẽtis. ℟.
Amẽ. Idẽ quoq; dñs cordi-
bus vr̃is atq; corporib⁹ ie-
iunio aridis: vitã tenere tri-
buat scĩtatis. ℟. Amẽ. Vt cũ
abstinẽtia seruãtes vnitatez
spũs in vinculo pacis: ꝑueni
atis ad eũ recipiẽtes ab illo

premiuz eterne saluationis. ℟. Amē. Per miam ipsi⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vob̄ ℟ Et cū. Ad accedētes. Qui venit ad me. Cō. Repletū est gaudiū. or̄o. Reple dn̄e cor nr̄m. q̄re in. I. dn̄ico. xl. fo. XCVIII ¶ Feria sexta ante ramis palmarum ad missaz iesu filij sidrach. idest ecclesiasticus. ca.

XLIIII. ℟. Deo gratias. Ili. Laudemus viros gloriosos ⁊ parētes nr̄os in generatiōe sua. ¶ Dilectus a dn̄o suo samuel propheta dn̄i renouauit imperiū ⁊ vnxit principes in gēte sua. Et post hec dormiuit: et notuz fecit regi: ⁊ ostēdit illi finem vite sue. ¶ Post hoc surrexit nathā ꝓpheta in diebus dauid regis: ⁊ q̄si adeps separatus est a carne: sic dauid a filijs isrl̄. In leonibus lusit: quasi cū edis: ī vrsis similiter fecit: sicut agnis ouiū. in iuuentute sua nūquid nō occidit gigantez: et substulit obprobriū de gente? Vbi inuocauit dn̄m potentez: ⁊ dedit dexterā ei⁹ tollere hominez fortē in bello: ⁊ exaltare cornu gentis sue. De om̄i corde suo laudauit dn̄m: et dilexit deum qui fecit illū: vt laudaret sanctū nomen dn̄i ⁊ amplificaret mane diei sanctitatem. Xp̄s purgauit peccata ip̄i⁹: exaltauit in eternuz cornu ipsi⁹: ⁊ dedit illi testamentuz regū ⁊ sedē glorie in isrl̄. Post ip̄m surrexit fili⁹ sensatus: ⁊ ꝓpter illū deiecit oēm potentiam inimicoꝝ. Salomon imperauit in dieb⁹ pacis: cui subiecit de⁹ om̄es hostes: vt cōderet domū in nomine suo: ⁊ pararet sanctitatem in sempiternū. Quēadmodū erudit⁹ est in iuuentute sua: ⁊ implet⁹ est quasi flumen sapiētia. ℟. Amen. Lctō libri malachim. idest reguz.

c. XLVI

XLVII

III. ca. I. ℟. Deo gratias. In illis dieb⁹: ait dauid. Bn̄dict⁹ dn̄s de⁹ isrl̄: qui dedit hodie sedentem in solio meo. uidentibus oculis meis: Territi sunt ⁊ surrexerūt oēs qui inuitati fuerint ab adonia: ⁊ iuit vnusq̄sq; in viam suā. Adonias aūt timēs salomonē. Surrexit ⁊ abijt in tabernaculū dn̄i: tenuitq;

cornu altaris. Et nunciaue-
runt salomoni dicentes. Ec
ce adonias timens regē salo
monē tenēs cornu altaris di
cēs. Juret mihi hodie rex sa
lomon: quod nō interficiat
seruū suū gladio. Dixitq; sa-
lomō. Si fuerit vir bonus:
nō cadet. Nec vn⁹ quidē ca-
pillus ei⁹ in terra. Sin autē
malus inuentus fuerit in eo:
morte morietur. Misit ergo
rex salomon ⁊ edurit eus ab
altari. Et ingressus adorauit
regē salomonē. Dixitq; ei sa
lomon. Vade in domū tuā.

Ca. iii. Appropinquauerūt autez
dies dauid: vt moreret. Pre
cepitq; salomoni filio suo di
cens. Ecce ego ingrediar viā
vniuerse terre. Cōfortare et
esto vir: ⁊ obſua custodias
dñi dei tui: vt ābules in vijs
ei⁹: et custodias cerimonias
ei⁹: ⁊ p̄cepta eius: ⁊ testimo
nia ⁊ iudicia: sicut scriptū est
in lege moysi: vt intelligas
vniuersa q̄ facis: et quocūq;
te verteris. Vt ꝓfirmet dñs
sermones suos: quos locut⁹
est de me dicēs. Si custodie
rint filij tui vias meas: ⁊ am
bulauerint corā me in verita
te in oñi corde suo: ⁊ in oñi
aia sua: non auferet tibi vir
de solio isrl. Tu quoq; nosti
q̄ fecerit mihi ioab filius sar-
uie: q̄ fecerit duob⁹ principi
bus exercitus isrl abner filio
ner et amase filio lether: q̄s
occidit ⁊ effudit sāguinē bel-
li i pace: ⁊ posuit cruorē plij i
baltheo suo: qui erat circa lū
bos ei⁹: ⁊ in calciamēto suo
q̄ erat i pedib⁹ ei⁹. facias er
go ei iurta sapiētiā tuā: ⁊ nō
deduces caniciā ei⁹ pacifice
ad inferos. ſz ⁊ filios berze-
lai galaditidis reddes gram
erūtq; comedētes in mēsam
tuam. Occurrerūt eñ mihi:
q̄ndo fugiebā a facie absalō
frīs tui. Habes quoq; apud
te semei filiū iera filij bienii-
ni de bauriz: q̄ maledixit mi-
hi maledictiōe pessima quā-
do ibā ad castra. Sed q; de-
scendit mihi in occursuz: cuz
trāsirem iordanē et iurauī ei
per dñm dicens: nō te inter-
ficiā gladio. Tu noli pati eū
esse innoxiū. Vir aūt sapiēs
es: ⁊ scies quid facies ei: de-
ducesq; canos eius cum san-

guine ad infernũ. Dormiuit igitur dauid cũ patribꝰ suis: ⁊ sepultus est in ciuitate dauid. Dies aũt quibꝰ regnauit dauid sup̄ isrl̄: quadragīta anni sunt. In hebron regnauit septez annis ⁊ in hierusalez triginta tribꝰ annis. Salomõ aũt sedit sup̄ thronum dauid p̄ris sui: ⁊ firmatum est regnuz eiꝰ nimis. ℟. Amẽ. dicat pb̄r. Dn̄s sit semper vob̄. ℟. Et cũ. Tractus. Tu dn̄e demõstrasti mihi: et ego cognoui. ostẽdisti mihi studia inimicorum aduersuz me. ℣. Quasi agnꝰ mãsuetꝰ: qui portatur ad victimaz: et nũc cognoui qꝛ sup̄ me cogitauerũt mala. ℣. Ne ꝓpicieris iniquitati eoꝝ: et peccata eoꝝ nõ deleãtur. Dicat pb̄r. Silentiũ facite. Sequẽtia epl̄e iohannis apostoli. I. Capitl̄o.

CIIII. ℟. Deo gratias. Charissimi. Si deꝰ dilexit nos: ⁊ nos debemꝰ alter utruz diligere. Deum nemo vidit vnq̄. Quod si diligimus inuicẽ: deꝰ in nobis manet: ⁊ charitas eiꝰ in nob̄ p̄fecta est. In hoc ĩtelligimꝰ: qm̄ in eo manemus ⁊ ipse in nobis: qm̄ de spũsancto dedit nobis. Et nos vidimꝰ et testificamur: qm̄ pater misit filiũ suũ saluatorem mundi. Quisq̄s cõfessus fuerit: qꝛ iesus est filiꝰ dei: deꝰ in eo manet: ⁊ ipse in deo. Et ipsi cognouimꝰ ⁊ credimꝰ charitati: quã habet deus in nobis. Deꝰ charitas est: ⁊ qui manet ĩ charitate in deo manet ⁊ deꝰ in eo. In hoc perfecta est charitas dei in nobis: vt fiduciã habeamꝰ in diẽ iudicij: vt sicut ille est: ⁊ nos simus in hoc mundo. Timor nõ est ĩ charitate: sed p̄fecta charitas foras mittit timorem. qm̄ timor penaz habet. Qui aũt timet: nõ est p̄fectꝰ in charitate. Nos ergo diligamus deũ: qm̄ deꝰ prior dilexit nos. Siq̄s dixerit: qm̄ diligo dn̄m: ⁊ fratrẽ suũ oderit mẽdax est. Qui em̄ nõ diligit fratrẽ suum quez videt: deum quẽ nõ videt: q̄modo potest diligere? Et hoc mandatũ habemꝰ ab eo: vt q̄ diligit deũ: diligat ⁊ fratrẽ suũ. ¶ Om̄is qui credit: qꝛ iesus xp̄s ex deo natꝰ est: ⁊ omnis ca. v.

qui diligit genitorez: diligit eũ qui ex eo natꝰ est. In hoc cognoscimꝰ: qm̃ diligimus filios dei: cũ deũ diligimꝰ: et mãdata eiꝰ seruamꝰ. ℟. Am̃.

Lcõ sci euãgelij ꝑm iohãnẽ.

Illo in tpe. Dñs ca. XII. nr̃ iesus xp̃us: loquebat̃ phariseis et turbis dicens. Ambulate dũ lucẽ habetis: vt tenebre vos nõ cõprehẽdãt. Et qui ambulat in tenebris nescit quo vadat. Dum lucẽ habetis credite in lucẽ: vt filij lucis sitis. Hec locutus est iesus ⁊ abscõdit se ab eis. Cũ aũt tanta signa fecisset corã eis: nõ credebant in eũ: vt sermo Esaie impleret̃ quẽ dixit. Dñe quis credidit auditui nr̃o: ⁊ brachiuz dñi cui reuelatuz est? Propterea nõ poterãt credere: qꝛ iteruz dixit Esaias. excecauit oculos eoꝝ ⁊ cor: vt nõ videãt oculis ⁊ nõ intelligãt corde: ⁊ conuertant̃ ⁊ sanem illos. Hec dixit ysaias: quãdo vidit gloriã eiꝰ: ⁊ locutꝰ est ad eos de eo. Verũtamen et ex principibꝰ multi crediderũt in eũ. Sed ꝓpter phariseos nõ cõfitebant̃: vt de sinagoga nõ eijcerent̃. Dilexerunt em̃ gloriã hominuz: magis q̃ gloriaz dei. Jesus aũt clamauit ⁊ dixit. Qui credit in me: nõ credit in me: sed in eũ qui misit me. Ego lux in mũdum veni: ⁊ om̃is qui credit in me: in tenebris nõ manet. Et si q̃s audierit verba mea ⁊ nõ custodierit ea: ego non iudico eũ. Nõ enim veni vt iudicẽ mundũ: sed vt saluificem mũdũ. Qui spernit me: ⁊ nõ accipit verba mea: habet qui iudicet euz. Sermo quẽ locutꝰ suz: ille iudicabit eum in nouissimo die. Quia ego a meipso nõ suz locutꝰ: sed qui misit me pater: ipse mihi mandatuz dedit: quid dicaz ⁊ quid loquar. Et scio quia mandatũ eiꝰ vita eterna est. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dominꝰ sit semꝑ vob̃. ℟. Et cũ. Lauda. Eripe me dñe. Quere in. I. dñico q̃dragesime. fo. CXL. Preces. Penitentes. Sacrificiũ. Offerte dño. Quere in. iiij. feria. I. hebdo. quadrage. fo. XCIX. Missa Aluatoris nr̃i: ⁊ domi-

ni fratres dilectiſſimi precep
to deſeruiẽtes: vigilãter at/
tendam⁹ iuſticiã: ne iuſticiaz
nr̃am hominib⁹ oſtẽdam⁹.
Nec ieiuni videamur ab eis:
qui nos poſſint demulcere
oleo trãſitorie laudis. Nos
igit̃ qz intus eſt qui coronet:
ſi tamen talẽ inueniat quem
remuneret: prout poſſum⁹
int⁹ in corde noſtro: ſic nos
dño nr̃o in oĩ̃ni virtute ſpiri
tuali exhibeam⁹: vt itra nos
ſemp habeat̃ regnũ ipſi⁹. ℟.
Alia oratio. Amen.
Criſte qui incurſionez
malorz ſpirituũ ſupari poſſe
per ieiuniũ docuiſti: tu a car/
ne nr̃a t petulãtiaz libidinis
pelle: t gule libitũ refrenan/
do: cõpeſce: vt corpus nr̃m
per abſtinentiã ſubĩciat̃: qõ
per ingluuiẽ mancipatuz eſt
inlecebris viciorũ. ℟. Amen.
Poſt nomina oratio.
Deus immortalis atqz
eterne tu votis offerentiuz
ppiciat⁹ occurre: vt ſacrificij
bus⁹ litatione: ſic ieiunij nr̃i
acceptẽ precatio: qualiter
quieſcẽtib⁹ defunctis donet̃
beatitudinis plenitudo. ℟.
Amen. Ad pacem. Oratio.
Xpe qui es origo et au/
ctor pure dilectionis:
pacẽ tuã qs pmiſce parſimo/
nijs nr̃is. Quo tibi: t per ie/
iuniũ obſequamur: t p dul/
cedinẽ copulemur. ℟. Amẽ.
Ignũ t iuſtũ Inlatio
eſt: nos tibi gr̃as age/
re dñe ſctẽ pater eterne oĩ̃s
de⁹: p ieſuz xp̃m filiũ tuum
dñm nr̃m. Cuius iuuamine
feſſuz corpus reficit̃: cui⁹ ver
bo aia fecundat̃. Cuius da/
niel ille triũ hebdomadaruz
ieiunãs die⁹ viſione robo/
ratur. per ieiunium quippe
ei⁹ faciẽ videre meruit: cui⁹
in captiuitate poſitus leges
nullo modo violauit. Igit̃
qz hec et talia non humano
merito: ſed ſoli⁹ agunt̃ diui/
ne gratie dono. Te deus qs
t rogam⁹: vt ſis nobis inlu/
minatio t ſalus. Quo te no/
bis inſpirante: et intelligere
poſſimus quid agere debea/
mus: t intellecta ſubſequẽte
nos gr̃a tua ope impleam⁹.
q̃liter te cum oĩ̃ni milicia an
gelorz ꝓlaudem⁹ atqz ita di/
cam⁹. ℟. Sanct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹.

VEre san/ctus: vere benedict⁹ dñs nr̄ ihesus xp̄us fili⁹ tuus. Qui t̄ ꝓsolatio nobis est in labore: t̄ ꝓmissor possessio/nis eterne. Per eū te igit̄ fla gitamus op̄s p̄: vt eo inter cedente sanctificans ieiunia nr̄a: dones nobis vitā bea/tam: quē pro nobis oblatus suscepisti in hostias viuam. Xp̄m dñm ac redēptorē eter num. Post pridie Oratio.

HOc sacrificiū ieiunij li/tatione dicatū: q̄s de⁹ p̄ sanctifica: vt ex eo liban/tibus sit correptio mor̄: sit indulgentia criminū: ꝓceda tur etiā: t̄ celest̄ glorie sum/ma virtutū. ℟. Amē. Ad con fractionē panis añā. Tu dñe da escā nobis in tēpore opportu no, aperi manū tuā: et imple om nem aiam bñdictione. Ad ofo/

QEmento nez dñicaz. dñe: qō terra sum⁹: et aspice contritionē nr̄i spūs: vt qui carnis infirmitate ad terrā, pternimur ad celos ca stigatiōe spūalis ieiunij sub/leuemur. Et q̄ ex nr̄o est: vt cadamus: ex tuo sit vt surga mus. Pater nr̄. Dicat p̄r. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semp vob. ℟. Et cuz.

OMnipotēs Bñdictio. dñs qui per abstinētiaz vos fecit esse deuotos: effici at castitate mūdissimos. ℟. Amen. Quicq̄ vobis inspira/uit ieiunij votū habere: tri/buat apud se mercedē beati/tudinis iuenire. ℟. Amē. Vt sitis spiritu fructificātes: qui carnales per ieiuniū cupitis extinguere passiones. ℟. Amē. Per miam ipsius dei nostri t̄c. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cū. Ad accedendū. Qui venit ad me nō esuriet. Cō. Re/pletum est gaudiū. ofo. Reple dñe cor nr̄z. Quere retro in. I. dñico q̄drage. fo. XCVIII.

¶In dñico ramis palmarū ad bñdicēdos flores vel ra/mos. Adiutoriū nostrū in nomi ne dñi. ℟. Qui fecit. ℣. Sit no/men dñi bñdictū. ℟ Ex hoc nūc. Dñs sit semp vob. ℟. Et cū.

OMine ihesu xp̄e ofo qui ante mūdi princi/piuz: cū deo p̄re t̄ spūsancto regnas t̄ regni tui nō erit fi/nis. q̄ pro mūdi salute in ple

nitudine tēpoꝝ veniens: ſi/
cut per legē ⁊ ꝓphetas fue/
ras promiſſus: ⁊ veniēte te
in ciuitatē hierl'm ad diez fe/
ſtuz turbe multe occurrerūt
tibi: gaudētes acceperūt ra/
mos palmarum clamātes o/
ſāna fili dauid. Ideo ⁊ nos
ſupplici obſecratione depo/
ſcim⁹ maieſtatē tuaz: vt qui
pro nſa veniſti redemptiōe:
ſoluas nos a vinculis pecca
toꝝ noſtroꝝ. ℟. Amē. Pul/
bos oēs expelle. ℟. Amen.
Infirmitates cura. ℟. Amē.
Aerū tēperiē preſta. ℟. Amē.
Securitatē tēporū cū remiſ/
ſione peccatoꝝ oībus no/
bis dona. ℟. Am̄. Hos quo/
qz ramos ⁊ flores palmaruz
quos ppl'us tuus per man⁹
ſeruitutis nſe acceptur⁹ eſt:
hodie tua bn̄ ✠ dictiōe ſācti
fica. ℟. Amen. Vt quicūqz ex
eis acceperint: tua in oīb⁹
repleanť gratia: ⁊ ſalutis cō
ſequanť medelam. ℟. Amen.
Et ſicut pro hui⁹ diei ſolēni/
tate letanť: ita eoꝝ habitacu
la tua bene ✠ dictiōe reple/
as corporaqz ⁊ aīas ab oīni
cōtagione mundas efficias:
atqz ſpiritualiuz eis tribuas
chariſmata gratiarū. ℟. amē
Vt paſchalia feſta te auxiliā
te cū oīni alacritate ſuſcipe/
re mereanť. Pater nr̄ qui es
cel'. Humiliate vos bn̄dicti/
oni. Dn̄s ſit ſemp vobiſcū.
℟. Et cuz. Benedictio.
Dominus ieſus xp̄s q̄
per legē ⁊ ꝓphetas veniēs:
aſſūpſit formā filij hominis:
ipe vobis bn̄dicat: ⁊ ſua pte
ctione cuſtodiat. ℟. Amē. Et
qui huius diei ſolēnitatē ele
git: tribuat vobis ſuaz gra/
tiam: vt nunqȳ ſitis ſerui pec
cati. ℟. Amen. Corda quoqz
veſtra ⁊ corpora ab oīni de/
licti mundet cōtagione: vt
particip̄es efficiamini cū ſan
ctis oībus in regno eter/
no. ℟. Amen. Per miſericor/
diā ipius dei noſtri ⁊c̄. Dn̄s
ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cū.
Benedictio dei p̄ris oīnipo
tentis ⁊ filij ⁊ ſpiritusſancti
deſcendat: ⁊ maneat ſuper
hos ramos vel palmas. ℟.
chorus. Amen. Ramis ſic be
nedictis aſpergat aquaz be/
nedictaz ſuper illos: ⁊ ſuper
circunſtantes. Et ſtatim in/

cipiat cãtor añ.ſ. Sparſit nos de⁹.ſine Gloria et bonor patri. deinde dicat añ. Pueri hebre/orum tollentes ramos oliuarũ. Duab⁹ vicib⁹.dicit etiã alia añ. Pueri hebreor⁹ veſtimẽta p/ſternebant.ſemel. Quib⁹ per/actis,pgredit ad,pceſſionez in exitu chori añ. Dũ appro/pinquaret dñs.añ. Cuz audiſſet ppls.añ. Venite dño.añ. Cepe runt oĩes. Et debẽt exire ab eccleſia per portam oliue ad dexterã: ⁊ peruenire ad pla/team ante ianuã venie: ⁊ fi/nita añа pueri ſtent ſupradi ctam portaz ⁊ cantent hunc verſuz.ſ. Gloria laus et bonor. Quib⁹ finitis põtifex vel de canus aſcẽdat ad ianuaz in/dulgẽtiarũ:q̃ debet eſſe clau ſa: ⁊ percutiẽdo cum baculo vel ligno crucis: dicat alta voce hunc ℣. Attolite portas principes vr̃as:et eleuamini por te eternales:et introibit rex gl̃ie. Deinde duo canonici intra eccleſiaz ſtantes:rñdeant in eodẽ tono. Quis eſt iſte rex glo rie. deinde põtifex dicat. Dñs fortis et potens. Iterũ põtifex vel ſacerdos pcutiat portaz ⁊ dicat magis alte eleuando vocez. Attolite portas. Et re/ſpondeãt illi qui ſũt intra ec/cleſiã alti⁹ vt pri⁹.ſ. Quis eſt iſte rex gl̃ie, ⁊ tũc põtifex vel ſa cerdos dicat. Dñs potens in prelio. Et iterũ ſacerdos per/cutiat portã ⁊ magis alte ele uet vocẽ ⁊ dicat. Attolite por tas. Et rñdeant illi qui ſunt intra eccleſiaz alti⁹. Quis eſt iſte rex glorie. Et tũc rñdet ſa/cerdos. Dñs virtutũ ipſe eſt rex glorie. Quo finito aperiant value: ⁊ cãtor incipiat. ℟. In grediente dño. Quere ante fo. CL. Et ſic peruenitur prope altare beate marie: ad ſtatio nẽ fiendã inter choros: ⁊ ibi dicit añ. Aue rex nr̃. A canto/re cũ ceptro in manibus: ter flectẽdo genua: exaltãdo in vtraq; vice vocẽ in choro re ſpõdente. Fili dauid redẽptor mũdi. In tertia rñſione pfici atur tota añ. cũ qua ingredi tur chor. deinde dicit tertia in qua ꝺr a duobus dñis. ℟. Circũdederũt. cũ ſuo. ℣. Et fi/nita ſ̃tia diacon⁹ petita bñ/ne a pb̃ro: dicat euãge.ſ. Cũ appropinq̃ſſet ieſ⁹ hieroſoly

mis. Quo finito dicat sacer-
dos hāc orationē. Alme pr̄
op̄s reruz. Quere folio. CL.
Hic dicatur Ingrediente dño
Cū alijs seq̄ntib⁹ ⁊ postea i-
cipiat cātor Sparsit nos de⁹.
⁊ subsequant̄ om̄ia per ordi
nem. Ingrediente dñe in sanctā
ciuitatē sedēs super pullū asine fe
stinās peruenire ad passionem: vt
adimpleret legē et ꝓphetas: pue
ri hebreoꝝ cuz ramis et palmis
vestimēta ꝓsternebāt: intonabile
hymnū nouū cantātes osanna in
altissimis deo. ij. añ. Cū appro-
pinquaret dñs hierosolymā: mi-
sit duos ex discipulis suis dicēs:
ite in castellū qđ est cōtra vos in-
uenietis pullū asine alligatū sup
quez nemo hominē segit: soluite
et adducite mihi. si q̄s vobis iter
rogauerit dicite ei: op⁹ dño est.
soluētes adduxerūt ad iesum im-
posuerūt illi vestimēta et sedit su-
rer eū. alij expādebant vestimēta
sua in via: alij ramos de arbori-
bus externebāt: et qui sequebant̄
clamabant osanna bñdict⁹ qui ve
nit in noie dñi benedictū regnum
patris nr̄i dauid osanna in excel-
celsis miserere nobis fili dauid.
iij. añ. Cuz audissent turbe q̄ ve-
nerant ad diē festū: quia venit ie-
sus xp̄s: acceperūt ramos palma
rum: et exierūt obuiā ei: et clama
bant: osanna bñdict⁹ qui venit in
noie dñi. iiij. añ. Gloria in excel
sis deo et in terra pax hominib⁹
bone volūtatis: osāna fili dauid
bñdict⁹ qui venit in noie dñi. Fi-
nita ꝓcessione dicat pb̄r hāc

Alme pater op̄s or̄onē
reruz omnium creator
dñe: cuius sup ethera sedes
est: quē nullus cernit: ⁊ oīs
laudat ī excelsis āgelica dul-
ci fragore potestas: q̄ vt ge-
nus humanum a discrimine
mortis erueres: et paradisi
gaudijs participem faceres:
vnicū filiū tuū dñm nr̄m ie-
sum xp̄um: ineffabili pietate
plenuz ad terras mittere es
dignatus: vt prisce legis sa-
cramēta ⁊ prophetica adim
pleres vaticinia: sedens sup
pullū asine hierl̄m ciuitatez
intraret: ⁊ ab om̄i ppl̄o lau-
dis ꝯcētu cōsona voce: osan
na clamantib⁹ audiret. Ob
hoc ⁊ nos indigni ei⁹ in lau-
de cū om̄i leticia ꝯcinētes: te
supplices q̄s: te humiles fla
gitam⁹: vt nos amminiculo

dextere tue: a cunctis malis liberare digneris. ℟. Amen.

Qua finita oꝛone incipiat chorus ad missam. Jesu filij sirach. ideſt ecclesiasticus. Ica. III. ℟. Deo gratias.

Audiciũ patris audite filij dilecti: ⁊ sic facite vt salui sitis. Deus autez honoꝛauit pẽm in filijs: ⁊ iudiciuz matris exquirens in filios. Qui diligit deũ: exoꝛabit pro peccatis: ⁊ cõtinebit se ab illis. In oꝛone dierũ exaudiet̃: ⁊ sicut qui thesaurizat: ita et q̃ honoꝛificat matrẽ suã. Qui honoꝛat patrez: iocundabit̃ in filijs. Qui honoꝛat patrẽ suũ: vitã viuet longioꝛẽ. Et qui obaudit patri: refrigerauit matrẽ. Qui timet deum: honoꝛat parẽtes: ⁊ quasi dominis seruiet bis: q̃ se genuerũt in opere ⁊ sermõe ⁊ oñi sapiẽtia. Fili: honoꝛa patrez tuũ: vt supueniat tibi benedictio a deo: ⁊ bñdictio illi⁹ in nouissimo manet. Benedictio patris firmat domos filioz. Maledictio autẽ matris: eradicat fundamenta. Ne glorieris in contumelia patris tui: nõ est eñ tibi gloria: sed ꝯ fusi⁹ gloria eniz hominis ex honoꝛe patris: ⁊ decus filijs pater sine honore. Fili suscipe senectã pris tui: ⁊ ne cõtristes eũ in vita illi⁹. Et si defecerit sensu: da veniã: ⁊ ne spernas eũ in tua virtute. Elemosyna eniz patris nõ erit in obliuione. naz pro peccato matris restituet̃ tibi bonũ. Et in iusticia edificabit̃ tibi: ⁊ in die tribulationis memoꝛabit̃ tui. Sicut i sereno glacies soluẽtur tua peccata. ℟. Amẽ. Dicat pbr. Erigite vos. Dñs sit semp vob. ℟. Et cũ. Lcõ libi deuteronomij. c. II. ℟. Deo gras

In illis dieb⁹. Locut⁹ est dñs ad moysen dicens. Loq̃re filijs isrl̃: et dices ad eos. Ponite hec verba mea in cordib⁹ ⁊ in animis vr̃is: ⁊ suspendite ea pro signo in manibus: ⁊ inter oculos vestros ꝓloquate. Docete filios vr̃os: vt illa meditẽtur. Quãdo sederis i domo tua: et ambulaueris in via: ⁊ accubueris atq; surrexeris: scribes ea superpostes ⁊ ianuas

domus tue: vt multiplicent̃ dies tui ⁊ filioꝝ tuoꝝ in terraz: quã iurauit dñs ꝓr̃ibus tuis: vt daret q̃ꝫdiu celũ imminet terre. Si em̃ custodieritis mãdata q̃ ego precipio vobis: ⁊ feceritis ea: vt diligatis dñz deũ vr̃m: ⁊ ambuletis in vijs ei⁹ adherẽtes ei: disperdet dñs om̃es gentes istas ante faciẽ vr̃am: ⁊ possidebitis eas q̃ maiores ⁊ fortiores vobis sunt. Om̃is lotus quez calcauerit pes vr̃: vester erit. A deserto ⁊ libano a flumine magno eufrate: vsqꝫ ad mare occidentale erunt termini vr̃i: nullus stabit cõtra vos. Terrorẽ vr̃m ⁊ formidinez dabit dñs de⁹ vr̃ sup oẽm terrã: quã calcaturi estis: sicut locut⁹ est vobis. En ꝓpono hodie in cõspectu vr̃o bñdictionẽ ⁊ maledictionẽ. Bñdictionem si obedieritis mãdatis dñi dei vr̃i: q̃ ego hodie p̃cipio vobis. Maledictionẽ si nõ audieritis mãdata dñi dei vr̃i: sed recesseritis de via: quam ego nũc ostẽdi vobis: ⁊ ambulauerit post deos alienos quos ignoratis. Cuz introduxerit te dñs de⁹ tu⁹ in terram: ad quã pergis habitandam: pones bñdictionẽ sup montez garizin: maledictionez sup montẽ hebal: q̃ sunt trãs iordanẽ post viã q̃ vergit ad solis occubituz in terra chananei: q̃ habitat in cãpestrib⁹ ꝯtra galgalam q̃ est iuxta vallẽ tendentẽ ⁊ intrãtez ꝓcul. Vos em̃ trãsibitis iordanẽ: vt possideatis terram quã dñs de⁹ vester daturus est vobis: ⁊ habeatis ac possideatis illaz. Videte ergo vt impleatis cerimonias: atqꝫ iudicia: q̃ ego hodie ponã in ꝯspectu vr̃o: vt benedicat vobis dñs de⁹ vr̃. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Psallẽdo. Venite venite filij audite me timorez dñi docebo vos. ℣. Benedicaz dñm in om̃i tẽpore: semper laus eius in ore meo. p̃ Venite. ℣. In dño laudabitur aĩa mea: audiant mansueti et letent̃. p̃. Venite. ℣. Magnificate dñm mecum: et exaltemus nomen eius in vnuz. p̃. Venite filij. Hic fiat sermo ad populũ.

Charissimi: accipite regulaz fidei: qđ simbolū dicit. Et cum acceperitis in corde scribite: ⁊ q̊tidie apud vosmetipsos dicite. Anteq̄ dormiatis: anteq̄ ꝓcedatis vr̄o simbolo vos munite. Simboluz nemo scribit: vt legi possit. Sed ad recēssenduz: ne forte deleat obliuio: qđ nō tradidit lectio: sit vobis qđ ex vestra memoria. Quod audituri est: hoc credituri. Et qđ credituri: hoc etiam lingua reddituri. Ait em̄ apl's. Corde credit ad iusticiā: oris ꝯfessio fit ad salutem. Hoc em̄ simbolū qđ retēturi est ⁊ credituri Signate ergo vos ⁊ respondete.

Credo in deum Fides. patrē oīpotentē. Et in iesuz xp̄m filiū ei⁹ vnicū dn̄z nr̄m. Natū de spūsctō ex vtero marie v̄ginis Passus sub pōtio pilato. Crucifix⁹ ⁊ sepult⁹: tertia die resurrexit viuus a mortuis. Ascēdit in celum. Sedet ad dexteraz dei patris oīpotentis. Inde vētur⁹ iudicatur⁹ viuos ⁊ mortuos. Credo in sanctū spūz. Sanctā ecclesiā catholicaz. Sanctoꝝ cōmunionē remissionē omniū pctōꝝ. Carnis hui⁹ resurrectionē: et vitam eternā amen Sub missa voce. Vt facili⁹ memorie vr̄e possint inherere q̄ dicta sūt: textū simboli ordinēq̄ repetamus. Credo in deū patrez oīpotentē Sub missa voce. Tertio quoq̄ textū simboli recēseam⁹: vt qꝛ fidē diuine trinitatis simbol⁹ in se continet: ipse numer⁹ repeticiōis cū sacramento ꝯueniat trinitatis. Credo in deū patrem oīpotentē Sub missa voce. Hanc sancte fidei regulaz: q̄ vobis nunc tradidit sctā mater ecclesia: firmissima mentis vestre retinete sententia: ne aliquando dubitationis scrupulū in corde vr̄o oriat. Quia si qđ absit in hoc vl' tenuiter dubitat: om̄e fidei fūdamentuz subruit: ⁊ anime periculū generat. Et ideo si aliquē vestrū inde quippiaz mouet: reputet quia hoc intelligere nō possit. Vera tamen esse credat om̄ia q̄ audiuit. Deus aūt op̄s ita cor ve

ſtruz inluminet vt intelligẽ/
do ⁊ credendo q̃ dixim⁹: ⁊ fi
dem rectã cuſtodiatis: ⁊ ſan
ctis operibus fulgeatis: vt
per hec ad beatã vitam per/
uenire poſſitis. ℟. Amẽ. Jꝑo
preſtãte ⁊ auxiliãte: qui viuit
⁊ oñia regit in ſecula ſeculo
rum. ℟. amẽ dicat pbr. Dñs
ſit ſemꝑ vob. ℟. Et. Silẽtiũ
facite. Sequẽtia epłe pauli
apoſtoli ad galathas. ca. I.

FRrtres. ℟. Deo gratias.
Gratia vobis ⁊ pax a
deo patre nr̃o: ⁊ dño ieſu cri
ſto. Qui dedit ſemetip̃um p
peccatis nr̃is: vt eripet nos
de p̃ſenti ſeculo neq̃ ſm vo
luntatẽ dei ⁊ p̃ris nr̃i. cui eſt
gloria in ſecła ſeculoꝝ amẽ.
Miror q̃ ſic tam cito trãſfe
rimini ab eo: qui vos voca/
uit in gr̃am xp̃i: in aliud euã/
geliũ: q̃ nõ eſt aliud: niſi ſũt
aliqui qui vos ꝑturbant: et
volũt ſubuertere euãgeliuz
xp̃i. Sed licet nos aut ange
lus de celo euãgelizet vob:
preterq̃ euãgelizauim⁹ vo/
bis: anathema ſit amen. Si
cut prediri ⁊ nũc iterũ dico.
Si q̃s vobis euãgelizauerit
ꝑter id q̃ accepiſtis: anathe
ma ſit amẽ. Modo eñ hoi/
bus ſuadeo: audeo: aut que/
ro hominib⁹ placere: Si ad/
huc hoib⁹ placerẽ: xp̃i ſeru⁹
nõ eſſez. Notũ eñ vobis fa/
cio fratres euãgeliũ: q̃ euã/
gelizatũ eſt a me: quia nõ eſt
ſm hominẽ: neqz eñ ego ab
homine accepi illud: neqz di
dici: ſed per reuelationẽ ieſu
xp̃i. ℟. Amẽ. Lcõ ſci euãgelij
Illo i tpe. ſm iobãnẽ. xi
Proximũ erat paſcha iu
deoruz. Et aſcẽderũt multi
de regiõe ãte paſcha: vt ſan/
ctificarẽt ſeip̃os. Querebãt
ergo ieſuz ⁊ ꝓloquebanť ad
inuicẽ in tẽplo ſtãtes. Quid
putatis: q̃ nõ venit ad diez
feſtũ: Dederãt aũt põtifices
⁊ phariſei mãdatuz: vt ſi q̃s
eũ cognouiſſet: vbi eſſet: in/
dicaret ⁊ apprehẽderẽt euz.
¶ Jeſus ergo ãte ſex dies pa c. XII.
che venit bethaniaz vbi fue
rat lazarus mortu⁹: quez ſu/
ſcitauit ieſus. Jfecerũt autez
ei cenam ibi: ⁊ martha mini
ſtrabat. Lazar⁹ aũt vn⁹ erat
de diſcũbentib⁹ cũ eo. Ma/
ria ergo accepit libram vn/

guenti nardi pistici p̄ciosi: ⁊ vnxit pedes iesu: ⁊ extersit capillis suis pedes ei⁹: ⁊ domus ipleta est ex odore vnguenti. Dixit ergo vn⁹ ex discipl̄is suis iudas scariothes qui erat eū traditurus. Quare hoc vnguētuz nō vendit̄ trecētis denarijs: ⁊ datū est egenis. Dixit aūt hoc: nō q̄a de egenis ꝑtinebat ad eū: sz qꝛ fur erat ⁊ locul⁹ habebat: ⁊ q̄ mittebāt̄ exportabat Dixit ergo iesus. Sinite illā: vt in die sepulture mee seruet illud. Pauperes em̄ semꝑ habebitis vobiscū: me aūt semper nō habebit. Cognouit ergo turba multa ex iudeis: qꝛ illic est ⁊ venerūt nō ꝓpter iesuz tantū: sed vt ⁊ lazarū viderēt: quez suscitauit a mortuis. Cogitauerūt autē principes sacerdotū: vt ⁊ lazarum interficerēt. qꝛ multi ꝓpter illū: abibāt ex iudeis ⁊ credebāt in eū. In crastinuz autē turba multa q̄ venerat ad diē festū: cū vidissent q̄a venit iesus hierosolymā: acceperūt ramos palmarū ⁊ ꝓcesser̄t obuiā ei ⁊ clamabāt. Osanna bn̄dict⁹ q̄ venit in noie dn̄i rex israel. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dn̄s sit semꝑ vob. ℟. Et cū. Lauda. Confitemini dn̄o qm̄ bon⁹: qm̄ in seculuz mia ei⁹. ℣. Cōfitemini deo deoꝝ. p̄. Qm̄ in secu. ℣. Cōfitemini dn̄o dn̄oꝝ. p̄. Qm̄. Sacrificiū. In tēpore illo ꝓximū erat pascha et ascenderunt multi hierosolymis de regiōe: vt sanctificarēt seip̄os p̄. Clamātes osanna: bn̄dictus qui venit in noie dn̄i. ℣. Uenit iesus bethaniā āte sex dies pasche cū discipulis suis: et fecerūt ibi cenam magnā et discūbentib⁹ cum eo accepit maria libraz vnguenti nardi pistici preciosi: et vnxit pedes iesu: dom⁹ em̄ impleta est ex odore vnguenti. p̄. Clamantes.

Catholicā fidē Missa. fratres charissimi cordis integritate seruātes: deū patrē deū filiū deū fateamur ⁊ spūm sanctū. Nec tamē deos plures adfirmare gentiliter audeamus: sed in tribus vnū deū fiducialiter adoremus. Vna quippe est trinitatis essentia: nec est altera creatrix ⁊ eterna substātia. Nullus ergo ibi differentes

poteſtates: vbi vnã poteſta
tez permanere cognouim⁹:
temeraria diſputatione ꝓfũ
gat. Nullus ĩpares gradus:
vbi ſumma equalitas repe⁄
ritur interſerat. Nõ eſt pr̃a
filio qz generauit antiquior:
neqz fili⁹ eſt gignente poſte⁄
rior. Nõ eſt etiã donatoris:
doni: vel poteſtas ſeparata
naturaliter vel volũtas. Si
mul indiuidua trinitas cõdi⁄
dit tẽpora: ſimul pereuntia
reſtaurauit. Simul pater et
fili⁹ ⁊ ſpũſſanctus ad fideles
veniũt: ſimul ĩpios deſerũt:
ſimulqz ſup bumiles requie⁄
ſcunt. Jſtã proinde fidez de
lectemur vſqz ad ſanguinez
vidicare: ſi volum⁹ dei pr̃is
beredes exiſtere. Vt hac fi⁄
dei firmitate muniti ad cele⁄
ſte regnum perueniam⁹ in⁄

Oleſi. ℟. Amẽ Alia oro.

DEus fidelis qui fidelia
promiſſa cõfirmas: dũ voca
tas gentes ex fide iuſtificas:
tu cognitionez nobis tribue
trinitatis: vt pacifici cõuerſe
mur ĩter filios vnitatis: quo
iſti⁹ ſancte ꝓfeſſionis ſacrifi⁄
cio cõpetenter oblato: vifi⁄
tationẽ tuã mereamur obti
nere ex alto. ℟. Amẽ. Ver mi
ſericordiã tuam deus nr̃ ⁊c̃.

POſt nomina oratio.

OFferentiuz qs dñe vo⁄
ta multiplica: ⁊ oñes in cõ⁄
mune vere credulitatis ĩſtru
mento perluſtra. Sicqz no⁄
bis per hoc ſacrificiũ qd̃ tibi
cũ voto fidei dedicam⁹ ade⁄
ſto placat⁹: vt ⁊ viuẽtib⁹ ve
niaz: ⁊ ſepultis requiẽ impe⁄
trem⁹ eternã. ℟. Amẽ. Quia
tu es vita viuoꝝ ⁊c̃. Ad pa⁄

DEus qui es cem oꝰo.
vnitas ſancta ⁊ trini⁄
tas indiuiſa adauge in nob
fidei donuz: ⁊ beate charita
tis affectũ. Quo vtroqz a te
ditati ex munere beredes ef⁄
ficiamur ꝓmiſſionis eterne.
℟. Amen. Quia tu es vera

Opax nr̃a ⁊c̃. Jnlatio.

JGnuz ⁊ iuſtũ eſt oꝑs
pater: nos tibi ſemp gratias
agere: per ieſum xp̃um filiuz
tuũ dñm nr̃m. Quem tu cle⁄
mẽtiſſime p̃r ante ſecularia
tpa genuiſti: nec diuiſionem
vel mutationez generando
ſenſiſti. Sed eſſentialiter to
tus in filio: tot⁹ in temetipo

ſine vlla tui diminutiõe mã/
ſiſti. Nihil tibi retrahens: cũ
cõdidiſſe oĩa cognoſcaris
vt exiſtens vnigenit⁹ ab in/
genito cõſubſtantialis: coe/
ternus: equalis vnã tecũ di/
uinitatis plenitudinẽ poſſi/
deret. vna ⁊ ꝑpetuitate gau
deret ⁊ vni⁹ dñationis equa
litate regnaret. Simul cum
ſpũſancto regnãte: qui ꝓce/
dẽs de vtroq; nõ eſt genit⁹
aut creat⁹: ſed creator vni/
uerſitatis ⁊ dñs. Ipſe etiam
creauit carnẽ xpi: quãdo pro
ſalute gentiũ crucẽ voluit
pati. Quẽ pro pignore cele/
ſtis hereditatis accepimus:
cuius nomen in baptiſmate
ꝓfiteri ſalutiferũ credim⁹: vt
regnati ad imaginẽ trinita/
tis: cõputari mereamur filij
dei patris oĩpotẽtis: quez
cõlaudãt oĩes angeli ita di/
centes. ℟. Sanct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹.

HOc cantant ℣oſt ſcũs
angeli: hoc reſonãt ce/
li: bñdictus qui venit in no/
mine dñi. bñdictuz qđ venit
regnũ patris nr̃i dauid oſan
na in excelſis. Xp̃s dñs ac re
dẽptor eter⁹. ℣oſt pridie.

QVeſte dei fili⁹ quẽ oliz
ob hodierne ſolẽnitat⁹
feſtũ turba multiplex hebre/
orum ramis ⁊ palmis ouan
tib⁹ animis ſuſceperũt. Cõ/
cede nobis: vt ſicut illi pre/
ſentia tua gauiſi ſunt: ita hec
ſacrificia pietatis tue obtu/
tu ſantificent̃. Quo ex his li
bantes: ita per verã fidẽ re/
ctãq; dilectionẽ: viuam tibi
preparemur in hoſtiã: vt ſe/
curi accedam⁹ ad tue paſſio/
nis ſacratiſſimã cenã. ℟ Amẽ

Ad cõfractionẽ panis añ.
Tu dñe da eſcam nobis in tẽpo/
re opportuno. aperi manũ tuaz:
et imple omnẽ aiam bñdictione.

QAd orationẽ dñicam.
Munda dñe ꝓſciẽtias
nr̃as fidei catholice ꝓfeſſio/
ne ſincera: ⁊ cordis ꝓtritiõe
ꝓtinua: vt ſemp a te exaudia
mur e celis: cũ pro nr̃is deli/
ctis ad te proclamauerim⁹ e
terris. ℣ater nr̃. Dicat pb̃r.
Humiliate vos bñdictioni.
Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟ Et.

RESpiciat vos pla℣no
cata diuinitas: et ſen/
ſum vobis ſapiẽtie ſalutaris
infundat. ℟. Amẽ. Catholi/

ce fidei vos documẽtis enu/
triat: ⁊ sanctis operib⁹ perse
uerabiles reddat. ℟. Amen.
Gressus vr̃os ab erroꝛe cõ/
uertat: ⁊ viam vobis pacis
ostendat. ℟. Amen. Per mise
ricoꝛdiã ipsi⁹ dei nr̃i ⁊c̃. Dn̄s
sit semp vobiscũ. ℟. Et cum.
Ad accedentes Memento no
stri dn̄e duꝛ veneris in regno tuo.
℣. Beati pauperes spũ: qm̃ ipso
rum est regnũ celoꝛ. p̃. Memen/
to. ℣. Gaudete et exultate: quo/
niam merces vr̃a copiosa est in
celis. p̃. Memento. ℣. Gloꝛia et
honoꝛ patri et filio et spiritui san
cto in secula seculoꝛum amen. p̃.
Memẽto. Cõ. Repletũ est gau/
dio os nostrum: et linga nostra
in exultatione. Oratio.
Reple dn̄e coꝛ nr̃m leti/
cia: qui nobis dare dignat⁹
es sacri coꝛporis tui eucha
stiam. Vt quia escarũ pcep/
tione refficimur: spiritalib⁹
bn̄ficijs adimpleri feliciter
mereamur. ℟. Amẽ. Per mi/
sericoꝛdiam tuã deus nr̃ ⁊c̃.
Dn̄s sit semp vobiscũ. ℟. Et
cum. In noĩe dn̄i nr̃i iesu xp̃i
perficiam⁹ cuꝛ pace. ℟. Deo
gr̃as. Feria. iiij. post ra/
mos palmarũ. Ad missam.
Ecclesiasticũ salomonis. ca.
xlvi. ℟. Deo gratias.
Fili. Magnus ⁊ sanct⁹
est deus in saꝛis grãdis vir/
tutis valde foꝛtis. Impetũ
fecit cõtra gentẽ hostilez: et
indescensum perdidit ꝓtrari
os. Vt cognoscant gentes
potentiaz ei⁹: qꝛ cõtra deum
pugnare nõ est facile. Qui c. xl
suscitauit ꝓphetã heliã qua/ viii.
si ignem: ⁊ verbũ ipsi⁹ quasi
faꝛ ardens. Qui induxit in
illos famem: ⁊ imitantes il/
lum inuidia pauci facti sunt:
nõ poterãt enĩ sustinere pre/
cepta dn̄i. Verbũ dn̄i exalta
uit celũ: ⁊ deiecit a se ignem
terre. Sic amplificat⁹ est be
lias in mirabilib⁹ suis: ⁊ q̃s
potest similiter gloꝛiari tibi?
Qui sustulisti moꝛtuũ ab in/
feris: de sorte moꝛtis in ver/
bo dn̄i dei. Qui deiecisti re/
ges ad permitiẽ: ⁊ cõfregisti
facile potentiã ipsoꝝ ⁊ glo/
rioso⁹ delicto suo. Qui au/
dis in sinay iudiciũ: ⁊ in oreb
iudicia defensiõis. Qui vn/
gis reges ad penitentiam: ⁊
prophetas facis succesꝛes

poſt te. Qui receptus es in turbine ignis in curru equorum igne eoꝝ. Qui inſcriptus eſt in iudicijs tẽporũ lenire iracundiã dñi. Et cõciliari cor patris ad filiũ: ⁊ reſtituere tribꝰ iacob. Beati ſunt qui te viderũt: ⁊ in amicicia tua decorati ſunt. Nam nos qui vita viuimꝰ tantuz: poſt mortẽ nõ erit tale nomẽ noſtrum. Helias qui in turbine tectus eſt: ⁊ in heliſeo cõpletus eſt ſpũs eius. In diebus ſuis nõ pertimuit principez: ⁊ potentia nemo vicit illuz. Nec ſuperauit illum verbuz aliquod ⁊ mortuuz ꝓpheta uit corpus eiꝰ. In vita ſua fecit monſtra: ⁊ in morte mirabilia opera eiꝰ. ℟. Amen. Lectio libri malachim. ideſt regũ. iiii. ca. ii. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Factuz eſt cũ leuare vellet dñs beliam per turbinẽ in celũ: ibãt helias et heliſeus de galgalis. Dixitqz helias ad heliſeum. Sede hic quia dñs miſit me vſqz bethel. cui ait heliſeus. Viuit dñs ⁊ viuit aĩa tua: quia nõ derelinquaz te. Cumqz deſcendiſſent bethel egreſſi ſunt filij ꝓphetarũ erant in bethel ad heliſeum: ⁊ dixerunt ei. Nunquid noſti quia hodie dominꝰ tollet dñm tuum a te? Qui reſpondit. Et ego noui: ſilete. Dixit autẽ helias ad heliſeum. ſede hic quia dominꝰ miſit me in hierico. Et ille ait. Viuit dñs et viuit anima tua: quia nõ derelinquã te. Cumqz veniſſent hierico: acceſſerunt filij ꝓphetarũ qui erãt in hierico ad heliſeũ: ⁊ dixerunt ei. Nunquid noſti quia hodie dñs tollet dñm tuum a te? Et ait. Et ego noui: ſilete. Dixit autẽ helias ad heliſeum. Sede hic quia dñs miſit me vſqz ad iordanẽ. Qui ait. Viuit dñs et viuit anima tua: quia nõ derelinquaz te. Jerunt igitur ambo pariter: et quinquaginta viri de filijs ꝓphetarum ſecuti ſunt eos. Qui et ſteterunt e contra longe illi autem ambo ſtabant ſuper iordanem. Tulitqz helias pallium ſuum: et inuoluit illud: et percuſſit aquas: que diuiſe ſunt

in vtraqꝫ parte: ⁊ transierũt ambo per siccũ. Cũqꝫ transissent helias dixit ad heliseum. Postula qđ vis vt faciã tibi: anteq̃ tollar a te. Dixitqꝫ heliseus. Obsecro vt fiat duplex spũs tuus ĩ me. Qui respondit. Rem difficilẽ postulasti. Attamen si videris me quãdo tollar a te: erit qđ petisti. Si aũt non videris: nõ erit. Cũqꝫ pergerẽt: ⁊ incedentes sermocinarẽtur: ecce curr⁹ igne⁹ ⁊ equi ignei diuiserunt vtrũqꝫ: ⁊ ascẽdit helias per turbinẽ in celum. Heliseus aũt videbat: ⁊ clamabat. Pater mi. pater mi: currus israel: ⁊ auriga eius. Et nõ vidit eum ampli⁹. Apprehenditqꝫ vestimenta sua ⁊ scidit illa in duas partes. Et leuauit pallium helie: qđ ceciderat ei: reuersusqꝫ stetit super ripam iordanis: ⁊ pallio helie qđ ceciderat ei ⁊ dixit. Vbi est deus helie etiam nunc. Percussitqꝫ aquas: et diuise sunt huc atqꝫ illuc: et transit helise⁹. Vidẽtes aũt filij prophetarũ qui erant in hierico de cõtra: dixerũt. Requieuit spũs helie super heliseum. Et venientes in occursum ei⁹: adorauerunt eũ proni in terrã. Dixerũtqꝫ illi. Ecce cum seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes: q̃ possint ire ⁊ querere dñm tuuꝫ: ne forte tulerit euꝫ spũs dñi: ⁊ proiecerit eum in vno mõtium aut in vna valliũ. Qui ait. Nolite mittere. Coegeruntqꝫ euꝫ donec acquiesceret: ⁊ diceret mittite. Et miserũt quinquaginta viros. Qui cũ quesissent trib⁹ diebus: nõ inuenerunt: ⁊ reuersi sunt ad euꝫ. At ille habitabat in hierico. Dixitqꝫ eis. Nunquid nõ dixi vobis nolite mittere? Dixerũt quoqꝫ viri ciuitatis ad heliseũ. Ecce habitatio ciuitatis huius optima est: sicut tu ipse dñe ꝓspicis: sed aque pessime sũt ⁊ terra sterilis. At ille ait. Afferte mihi vas nouum et mittite in illud sal. Qui cum adtullissent: egressus ad fontem aquarũ misit in eum sal: ⁊ ait. Hec dicit dñs. Sanaui aquas has: ⁊ nõ erit vltra in eis mors: neqꝫ sterilitas.

Sanate sunt ergo aque vsq3 ad diez hanc iuxta verbū helisei: qd̄ locut⁹ fuerat. ℟. Amē. dicat pb̄r Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Cogitauerūt aduersum me. Ne derelinquas me dn̄e ne forte exaltentur. ℣. Eripe me dn̄e ab homine malo a viro iniquo libera me qui cogitauerūt iniusticias in corde: tota die ꝯstituebant bella. p̄ Ne derelinquas. Dicat pb̄r. Silentiū facite. Sequentia epistole iohānis apl̄i. I. ca. II.

Scribo vobis filioli. Quoniaz remittunt̄ vobis peccata propter nomen ei⁹. Scribo vobis patres: qm̄ cognouistis eum qui ab initio est. Scribo vobis iuuenes: qm̄ vicistis malignū. Scribo vobis infantes: qm̄ cognouist̄ patrem. Scribo vobis adolescentes: quia fortes estis: et verbū dei in vobis manet ⁊ vicistis malignū. Nolite diligere mūdum: nec ea que in mūdo sunt. Si quis diligit mundū: nō est charitas patris in eo. Quoniā om̄e qd̄ est in mundo: cōcupiscentia carnis: ⁊ cōcupiscentia oculorum est: ⁊ sup̄bia vite: que nō est ex patre sed ex hoc mūdo est. Et mundus transit ⁊ cōcupiscentia ei⁹. Qui autez facit voluntatē dei manet in eternū: quomodo deus manet in eternuz. ℟. Amē. Lctō sancti euāgelij s̄m mattheū.

Illo in tēpore. ca. XXVI. Dn̄s noster iesus xp̄us: dixit discipulis suis. Scitis quia post biduū pascha fiet: ⁊ fili⁹ hominis tradet̄ vt crucifigat̄. Tunc cōgregati sunt principes sacerdotū: ⁊ seniores populi in atriū principis sacerdotuz: qui dicebat̄ cayphas: ⁊ consiliū fecerunt: vt iesum dolo tenerent: ⁊ occiderent. Dicebant aūt. Non in die festo: ne forte tumult⁹ fieret in populo. Cuz autez esset iesus in bethania in domo symonis leprosi: accessit ad eum mulier habens alabastruz vnguenti preciosi: ⁊ effudit super caput eius recūbente ipso. Videntes aūt discipuli indignati sunt dicētes. Vt quid perditio hec? potuit enim hoc venunda-

ri multo ⁊ dari pauperibus: Sciens autez ihesus ait illis. Quid molesti estis mulieri: Opus bonuz operata est in me. Naz semp pauperes habebitis vobiscū: me autē nō semper habebitis. Mittens autē hoc in corpus meuz: ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis: vbicunqz predicatū fuerit euangeliuz hoc: in toto mūdo dicetur: ⁊ qđ hec fecit in memoria eius. Tunc abijt vnus de duodecim qui dicit iudas scarioth ad principes sacerdotuz: ait illis. Quid vultis mihi dare ⁊ ego vobis illū tradaz: At illi cōstituerūt ei triginta argenteos. Et exinde querebat oportunitatē: vt euz traderet. ℟. Amē. Dicat pbr. Dominus sit semp vobiscuz. ℟. Et cū. Lauda. Diligam te dñe fortitudo mea. ℣. Dñe firmamētum meū et refugiū meū et liberator meus. Sacrificiū. Ingressus dñs ihesus in domū: discubuit et ecce mulier habens alabastrū vnguenti precioſi stans retro secus pedes ei⁹: et osculabat eos: et lachrimis suis rigans: et capillis suis extergebat eos: et vngebat vnguento. ℣. Quod cum vidissent qui cū eo erant: dicebāt intra se. hic si prophetа esset: sciret mulierē que tangit eū: quia peccatrix est. sciens dñs cogitatiōes eorum dixit ad eos: quid molesti estis mulieri: quia bonum opus operata est in me propter. qđ dico vobis remissa sunt ei peccata multa: quia dilexit multū. ℣. Et vngebat vn.

Missa.

Accessuri in crastinū dilectissimi fratres ad dñicam cenaz hodie facie dñi ihesu ac redēptoris nostri preueniamus in cōfessione cum oñi fiducia. Petētes ab illo cū lacrimis: vt expiatos nos ab oñib⁹ criminib⁹ nostris: faciat in crastinuz accedere ad calicem sue sacratissime passionis. ℟. Amen. Alia oratio. Non nos abitias ihesu bone in crastinū: per inueterate vestis abiectionem a cōuiuio mēse tue. Hodie dona nobis nuptialis dignitatis vestimētū: quo cras leti accedamus ad tue passionis epuluz preparatū. Hodie sit in nobis vera pfessio: ⁊ cras

peccatorũ celerrima subse/
quatur remissio. Hodie acci
pe vota cras votorũ tribue
premia. Hodie nos propina
gustu tue dulcedinis: ⁊ ĩ cra
stinuz attribue plenitudinez
charitatis. ℟. Amẽ. Post no

OMnitor mina oratio.
⁊ redẽptor humani ge
neris xpe filius dei patris cõ
cede nobis famulis tuis: vt
hodie tam viuentib⁹ q̃ de/
functis criminũ donetur re/
missio: qualiter cras oñib⁹
in cõmune sit exultatiõis om
nimoda plenitudo. ℟. Amẽ.

OAd pacem. Oratio.
Repara nos tibi salua/
tor noster ac dñe per pacis
bonum hostiã viuaz: vt qui
in crastinũ sumpturi sumus
dñicam cenã: nulla ad inui/
cem conuelamur discordia:
sed fructu pleni tue dilectio/
nis: sumamus in crastinũ flu
mina charitatis: que pfluen
tia decurrũt e uiscerib⁹ tuis.

OPer. Amen. Inlatio.
Ignum ⁊ iustum est:
nos tibi semper gratias age
re dñe sancte pr̃ eterne ops
deus: per iesum xpum filium
tuum dñm nostrũ. Qui pati
pro impijs voluit: ⁊ pro sce/
leratis indebite cõdemnari.
Qui latroni deprecanti omi
sit delictũ: promittens ei vo
lũtate gratissima paradisuz.
Cuius mors delicta nostra
detersit: ⁊ resurrectio iustifi/
cationẽ nobis exhibuit. Ob
hoc te deus noster exposci/
mus: vt hodie dimittas no/
bis peccata nr̃a: ⁊ cras refi/
cias nos dulcedine tua. Ho/
die nostrorz peccaminũ con
fessionẽ accepta: et cras do/
norũ spiritaliũ tribue incre/
mẽta. Hodie quicquid odis
a nostris corporib⁹ abijce: et
cras nos refice vulneribus
crucis tue. Hodie os nostrũ
reple gaudio: et lingua nr̃a
exultatione: qualiter nunc ⁊
vsq; in seculum laudem⁹ te
pijssimũ saluatorẽ proclamã
tes: atq; ita dicentes. ℟. Sã/
ctus sanct⁹ sanct⁹. Post sanct⁹.

VEre glorioſus ⁊ pius:
dñs noster iesus xpus
filius tuus. Qui suã pro no/
bis posuit animam ⁊ tribuit
mundo nouã per effusionez
sui sanguinis vitaz. Ipsi er/

go hodie humiliatuz cor in laudis sacrificiū immolam⁹: petētes ab eo: vt hodie vel cras seu cunctis vite nostre diebus: ablutis criminibus: calicē supplicij sui expiati bibere mereamur. Xp̄us dn̄s ac redemptor etern⁹. Post

Sanctifica pridie oro. summe de⁹ hec libamina: que tibi offerimus mēte deuota. Vt hodie perceptione sui sumentib⁹ exhibeant omniū criminū expiationē: ⁊ cras mūdatis cordib⁹ preparent exundantē tue dulcedinis vbertatem. ℟. Amen. Ad cōfractionem panis an̄. Tu dn̄e da escam nobis in tēpore opportuno: aperi manū tuam: et imple omnē animaz benedictione. Ad orationem dn̄icam.

Iesu redemptor pijssime cura vulnera nostra stigmate crucis tue. Hodie nos oratio quā ipse docuisti reddat idoneos: et cras passio tua efficiat in tue mortis vnione ꝯnexos. Hodie bone xp̄e exaudi nos e celis: cum ea q̄ nos docuisti proclamauerimus e terris. Pater noster qui es in celis. Dicat pb̄r. Humiliate vos benedictiōi. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cum spiritu. Benedictio.

Unigenitus fili⁹ dei patris hodie vos sibi in viuam preparet hostiam: et cras in sui dilectione cōsolidet corda vestra. ℟. Amen. Hodie vos sanctificet ad p̄fectum: ⁊ cras merito accedere faciat ad conuiuium suum ℟. Amen. Hodie omittat pius peccata vestra: ⁊ cras ostēdat vobis passionis sue abscondita sacramenta. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nostri ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscum. ℟. Et cū. Ad accedentes. Qui venit ad me nō esuriet. Cō. Repletū est gaudiū nostrū et lingua nr̄a. Require retro in. I. dn̄ico quadragesime. folio. XCVIII. ¶ Feria quinta in cena dn̄i. Ad missam. Sapientie salomonis. capitulo. I. ℟. Deo gratias.

Fili. Deus mortē nō fecit: nec letat̄ in perditiōe viuoruz. Creauit em̄ vt essent om̄ia ⁊ sanabiles esse voluit nationes orbis terrarū. Et

nō est in illis medicamentuz exterminij: nec inferorū regnum in terra viuentiū. Justicia eniz immortalis est: iniusticia eniz mortis est acquisitio. Impij autez verbis et manib⁹ acersierunt illā: estimantes illam amicā deflure runt. Et spōsionē posuerūt sup illaz. qm̄ digni sunt q̄ sūt
ca. II. ex parte illi⁹. ¶ Dixerunt apud se cogitatiōes nō recte: exiguū t cum tedio tēpus vite nostre: t nō est refrigeriū in fine hominis: t nō est qui agnitus sit reuersus ab inferis. Venite ergo t fruamur bonis: q̄ sunt t vtamur creatura: tanq̄ in iuuentute celeriter. Circumueniam⁹ ergo iustum: quoniaz inutilis est nobis t cōtrarius operibus nostris: t improperat nobis peccata legis: t diffamat in nos peccata disciplīne nostre. Promittit scientiaz dei se habere: t filium dei se nominat. Factus est nobis in contradictione cogitationū nostraruz grauis est nobis: etiā ad videndum. Quoniā dissimilis est alijs. t vita ei⁹: t immutate sunt vie ei⁹: tanq̄ nugaces estimati sum⁹ ab illo: t abstinet se a vijs nostris: tanq̄ ab immuditijs. Et pfert nouissima iustoz: t gloriaf patrē deū se habere. Videam⁹ si sermōes ei⁹: veri sunt: t tēptem⁹ que vētura sunt illi: t sciemus que erunt nouissima illi⁹. Si em̄ verus est filius dei: suscipiet illū: t liberabit eū de manu ptrarioz. Contumelia t tormento interrogem⁹ eum: et sciem⁹ reuerentiā illi⁹: t probemus pacientiā ipsi⁹. Morte turpissima condēnemus eū. erit em̄ respect⁹ ex sermonib⁹ illi⁹. Hec cogitauerunt t errauerūt. excecauit enim illos malicia ipsoz: t nescierūt sacraméta dei. Nec mercedem sperauerunt iusticie. nec iudicauerūt honorē aiaruz sanctarū. Quoniā deus creauit hominē inestimabilem: t ad imaginē sue similitudinis fecit illū. ¶ Qui cōfi- ca. III.
dunt in illū: intelligunt veritatem: t fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum et pax est electis

illius. impij aũt ſm qđ cogi
tauerũt: correptionẽ habe/
bunt. Qui neglexerũt iuſtũ:
& a dño receſſerunt. Mulie
res eorũ inſenſate ſunt: & ne/
quiſſimi illorũ filij: maledi/
cta creatura eor. Et iniquis
autẽ oĩes filij qui naſcunt̃:
teſtes ſunt nequitie aduer/
ſus parẽtes in interrogatio/
ne ſua. Placens deo factus
eſt dilectus: et viuens inter
peccatores tranſlat⁹ eſt. Po
puli autẽ videntes: & nõ in/
telligentes nec ponentes in
precordijs ſuis talia. Quo/
niã miſericordia dei & gratia
in ſanctos illi⁹: & reſpectus
in electos ipi⁹ ℟. Amen. Lcõ
libri bieremie ppbete. ca. XI

Hec dicit ℟. Deo gras.
dñs. Quid eſt qđ dile/
ctus meus in domo mea fe/
cit ſcelera multa? Numquid
carnes ſctẽ auferẽt a te mali/
cias tuas: in quib⁹ gloriata
es? Oliuaz. Uberẽ. Pulcrã.
Fructiferã. Speciosam vo/
cabit dñs nomen tuuz. Ad
vocẽ loquele grãdis exarſit
ignis in ea: & combuſta ſunt
fructeta eius. Et dñs exerci/
tuum qui plantauit te: & lo/
cutus eſt ſuper te maluz pro
malis domus iſrael: & dom⁹
iuda: que fecerũt ſibi ad in/
uitandũ me: libantes baalã.
Tu aũt dñe demõſtraſti mi/
bi: & ego cognoui. Nũc oſtẽ
diſti mibi ſtudia eor: & ſaluã
feciſti a perſequentib⁹ aiam
meã. Et ego quaſi agn⁹ mã
ſuetus qui portaf̃ ad victi/
mam: & nunc cognoui quia
ſuper me cogitauerunt cõſi/
lia. Dixerunt venite mitta/
mus lignum in panẽ eius: &
eradamus eũ de terra viuen
tium: & nomen ei⁹ nõ memo
rabitur ampli⁹. Tu autẽ dñe
ſabaoth qui iudicas iuſte: &
probas renes et corda. Vi/
deam vltionẽ tuã ex eis. tibi
enim reuelaui cauſaz meam.
Propterea bec dicit dñs ad
viros qui querunt aiam tuã:
& dicunt: nõ prophetabis in
nomine dñi: et nõ morieris
in manib⁹ noſtris. Propte/
rea bec dicit dñs exercituũ.
Ecce ego viſitabo ſup eos:
& iuuenes eor morient̃ gla/
dio & filij & filie illor morient̃
in fame: & reliquie nõ erũt ex

eis. Inducam enim malũ su
per viros illos ⁊ annũ visi-
c. XII. tationis ei⁹. ¶ Iustus quidẽ
tu es dñe: si disputẽ tecum.
Verũtamẽ iuste loquar ad
te. Quare via impioꝝ ꝓspe-
ra facta est: bene est om̃ibus
qui p̃uaricãt̃: ⁊ inique agũt.
Plantasti eos ⁊ radicẽ mise-
runt: proficiũt ⁊ faciunt fru-
ctuꝫ. Prope es tu ori eoꝝ: et
longe a renibus eorũ. Et tu
dñe nosti me: ⁊ vidisti me: ⁊
probasti cor meũ. Cõgrega
eos quasi gregẽ ad victimã:
⁊ sanctifica eos in die occisi-
onis. Vsq̃quo lugebit ter-
ra: ⁊ herba om̃is regiõis sic-
cabit̃: propter maliciaꝫ habi
tantiuꝫ in ea. Cõsumptũ est
animal: ⁊ volucre: qm̃ dixe-
runt: non videbit nouissima
nr̃a. Si cũ peditib⁹ currens
laborasti: quomodo cõten-
dere poteris cũ equis? Cuꝫ
autẽ in terra pacis secura nõ
fueris: quid facies in sup̃bia
iordanis? Naꝫ ⁊ fratres tui
⁊ dom⁹ patris tui etiã ip̃i pu
gnauerũt aduersuꝫ te: clama
uerunt post te plena voce.
Ne credas eis cũ locuti fue-
rint tibi bonum. Reliqui do
mum meã. Dimisi heredita-
tem meã. Dedi dilectã aĩam
meam in manu inimicorum
ei⁹. Facta est mihi hereditas
mea quasi leo in silua: dedit
ꝯtra me vocẽ suã: ideo odiui
eã. Nũquid auis discolor he
reditas mea mihi? Nũquid
auis distincta ꝑ totũ? Veni
te cõgregamini om̃es bestie
terre: ꝓperate ad deuorãdũ.
Peccatũ iuda scriptũ est i sti
lo ferreo: in vngue adaman
tino exaratuꝫ super latitudi-
nem cordis eoruꝫ. Pastores
multi demoliti sunt vineam
meã: ꝯculcauerũt partẽ me-
am: dederũt portionẽ meaꝫ
desiderabilẽ in desertũ solitu
dinis. Posuerũt eã indissipa
tionẽ: luxitq̃ super me. De-
solatione desolata est om̃is
terra: qꝛ nullus qui recogi-
tet corde. Sup̃ omnes vias
deserti venerũt vastatores:
quia gladius dñi deuorabit
ab extremo terre vsq̃ ad ex-
tremũ ei⁹. Non est pax vni-
uerse carni. dicit dñs op̃s. ℟.
Amẽ. dicat pb̃r Dñs sit semp̃
vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallẽdo.

Dñs regit me et nihil mihi deerit: et in loco pascue ibi me conlocauit. ℣. Super aquã refectiõis educauit me: aiam meã ibi cõuertit. ℣. Deduxit me sup semitas iustitie ppter nomen suũ. ℣. Nam et si ambulauero i medio vmbre mortis: non timebo mala: qñ tu mecũ es. ℣. Virga tua et baculꝰ tuus: ipa me cõsolata sunt. ℣. Parasti in cõspectu meo mẽsam: aduersus eos qui tribulant me. ℣. Impinguasti in oleo caput meũ: et calix tuus inebrians: quã preclarꝰ est. ℣. Et misericordia tua subsequatur me: omnibus diebus vite mee. ℣. Et vt inhabitem in domo domini in longitudine dierum Dicat presbyter. Silentium facite. Sequentia epistole beati pauli apostoli ad Corinthios. i. ca. xi.

Fratres. ℟. Deo grãs. Cõuenientibꝰ ergo vobis in vnuz iam non est dominicã cenam manducare. Vnusquisqz enim suã cenam presumit ad manducanduz. Et alius quidem esurit: aliꝰ quidẽ ebrius est. Nunquid domos non habetis ad mãducandum: et bibendum: aut ecclesiaz dei contẽnitis: et confunditis eos qui non habent? Quid dicaz vobis. Laudo vos: in hoc non laudo. Ego enim accepi a dño: qõ et tradidi vobis. Quoniam dñs ihesus in qua nocte tradebatur accepit panez et gracias agens: fregit et dixit. Accipite ⁊ manducate. Hoc est corpus meuz: quod pro vobis tradetur. hoc facite in meã cõmemorationẽ. Similiter ⁊ calicẽ postqꝫ cenauit dicens. Hic calix nouũ testamentuz est in meo sanguine: hoc facite quotienscunqz biberitis in meã commemorationez. Quotienscunqz eniz manducaueritis panem hunc: et calicem istũ biberitis: mortem domini annũciabitis: donec veniat in claritatem de celis. Itaqꝫ quicunqz manducauerit panem vel biberit calicem domini indigne: reus erit corporis et sanguinis dñi. Probet autẽ se hõ: ⁊ sic de pane illo edat: et de calice bibat. Qui eniz mãducat ⁊ bibit indigne: iudiciũ sibi mãduat

⁊ bibit nō dijudicās corpus dñi. Ideo iter vos multi infirmi ⁊ ibeciles: ⁊ dormiunt multi. Quod si nosmetip̄os iudicarem⁹: nō vtiq; iudicaremur. Dū iudicamur autē: a dño corripimur: vt nō cuz hoc mūdo damnemur. Itaq; fratres mei dū cōuenitis ad māducandū: inuicē expectate. Si quis esurit: domi manducet: vt nō in iudiciuz cōueniatis. Cetera aūt cum venero: disponā vobis. ℟. Amen. Lctō sancti euangelij

Ifm lucam. capl'o. XXII.

In dieb⁹ illis: venit dies pasche: in quo oportebat immolari pascha. Et misit iesus duos ex discipulis suis: petrū ⁊ iohannē dicens eis. Eūtes parate nobis pascha: vt māducemus. Et illi dixerunt ei. Vbi vis parem⁹? Dixit aūt ad eos. Ecce introeūtibus vobis in ciuitatez: occurret vobis homo amphoram aque portans: sequimini eū in domū qua ītroierit. Et ingressi ianuā: dicite patrifamilias dom⁹. Dicit tibi magister. Tēpus meū in ꝓximo est: apud te facio pascha. Vbi est ergo diuersorium: vbi pascha cuz discipulis meis manducem? Et ip̄e vobis ostendet cenaculum grande stratū: ibi parate nobis. Eūtes aūt discipuli: venerunt in ciuitatē: ⁊ inuenerunt sicut dixerat illis iesus: ⁊ parauerūt pascha. Vespere autē facto discubuit iesus ⁊ duodecim apl'i cum eo: et ait illis. Desiderio desideraui hoc pascha māducare vobiscum anteq̄ patiar. Dico aūt vobis: quia ex hoc non māducabo illud: donec impleat' in regno dei. Et accepto calice gratias egit ⁊ dixit. Accipite ⁊ diuidite inter vos. Dico aūt vobis: qd̄ nō bibam de generatione vitis vsq; in diē illuz: quo illud bibaz vobiscū nouū in regno patris mei. Acceptoq; pane gratias agens dedit eis dicens. Hoc est corpus meuz: quod pro vobis tradet' hoc facite in meā cōmemorationem. Similiter postq̄ cenauit accipiēs calicem: gratias egit ⁊ dedit illis dicens. Hic

est calix nouũ testamentũ in sanguine meo: qui pro vob: & pro multis effundet in remissionẽ peccatoꝝ. Sciens vero qm̃ venit hora eius: vt trãsiret de hoc mũdo ad patrem: Cũ dilexisset suos: qui erant in hoc mundo: vsq; in finẽ dilexit eos. Et cuꝫ sciret q; oĩa dedit ei pater in manu: & quia a deo exiuit: & ad deũ vadit: Surgit a cena et ponit vestimẽta sua. Et cuꝫ accepisset linteuꝫ p̃cinxit se. Deinde misit aquam in peluim: & cepit lauare pedes discipulorꝝ: et extergere linteo quo erat p̃cinct⁹. Venit ergo ad symonẽ petrum: & dicit ei petrus. Dñe tu mihi lauas pedes? Rñdit ihesus: & dixit ei. Quod ego facio: tu nescis modo: scies aũt postea. Dicit ei petrus. Nõ lauabis mihi pedes in eternũ? Rñdit ei ihesus. Si nõ lauero te: nõ habebis partez mecũ. Dicit ei symon petr⁹. Dñe nõ tantum pedes: sed manus & caput. Dicit ei ihesus. Qui lot⁹ est: nõ indiget lauari: sed est mũdus totus. Et vos mundi estis: sed nõ oĩes. Sciebat eñ quis nã esset qui traderet euꝫ; ppterea dixit non estis mundi oĩes. Postq; ergo lauit pedes eorũ: accepit vestimẽta sua. Et cum recubuisset iterũ dixit eis. Scitis quid fecerim vobis? vos vocatis me magister et dñe: et bene dicitis. Suꝫ eteñ. Si ergo ego laui pedes vr̃os dñs & magister vr̃: & vos debetis alter alteri⁹ lauare pedes. Exẽplum eniꝫ dedi vobis: vt quẽadmoduꝫ ego feci vobis: ita & vos faciatis. Amen amen dico vobis nõ est seru⁹ maior dño suo: neq; apl̃us maior eo qui misit eũ. Si hec scitis beati eritis: si feceritis ea. Non de oĩb⁹ vob dico. Ego eñ scio quos elegerim: sed vt impleat̃ scriptura. Qui mãducat mecuꝫ panẽ: leuabit cõtra me calcaneũ suũ. Ammodo dico vobis: ãteq; fiat: vt credatis cuꝫ factũ fuerit: q; ego sum. Verũtamen ecce man⁹ tradẽtis me mecũ est in mẽsa: & filius quidẽ hominis sm̃ q; diffinitũ est vadit. Ve autẽ

homini illi: per quē filiꝰ hominis tradet̄: bonū erat ei: si natus non fuisset homo ille. Amen amen dico vobis: q̄a vnꝰ ex vobis tradet me. Et cōtristati sunt discipuli. Aspiciebāt aūt adinuicē hesitātes de quo diceret. Erat ergo recūbens vnus ex discipl̄is eius in sinu iesu quem diligebat valde. Innuit ergo huic symon petrus: ⁊ dicit ei. Quis est de quo dicit? Itaq; cuz recubuisset ille supra pectꝰ iesu dicit ei. Dn̄e: q̄s est? Respondit iesus. Ille est: cui ego intinctū panez porrexero. Et cū intinxisset panē: dedit iude symonis scariothis. Et post buccellā: ītroiuit in illum sathanas: ⁊ dicit ei iesus. Quod facis: fac citius. Hoc aūt nemo sciuit discumbentium: ad quid dixerit ei. Quidā eniz putabant: q̄r loculos habebat iudas: eo qd̄ diceret ei iesus eme ea q̄ opꝰ sunt nobis ad diē festuz: aut vt egenis aliquid daret. Respondit aūt iudas qui tradidit euz dicens. Nunq̄d ego suz rabbi? Dicit ei iesus. Tu dixisti. Et cū accepisset buccellam: exiuit cōtinuo. Erat aūt nox. Cū ergo exisset: surrexit iesus a cena cū discipulis suis: ⁊ hymno dicto exierunt in montez oliueti: ⁊ ait illis iesus. Om̄es vos scandaluz patimini hac nocte in me. Scriptū est em̄. Percutiaz pastorez: ⁊ dispergetur oues gregis. Postq̄ autē resurrexero precedā vos in galileaz. Respondit petrus: ait illi. Et si omnes scandalizati fuerint in te: ego aūt nunq̄ scandalizabor? Nam paratꝰ sum ⁊ in custodiā: ⁊ in mortem ire: ⁊ aīam meam pro te ponere? Respondit ei iesus. Animā tuaz pro me pones? Amen dico tibi: qm̄ hac nocte anteq̄ gallus cātet ter: me negabis. At ille abundātius loquebat̄ dicens. Etiaz si oportuerit me mori tecuz: non te negabo? Similiter ⁊ om̄es discipuli dixerūt. Tūc venit iesus cū eis ī villā q̄ dicit̄ gethsemani: ⁊ dixit discipl̄is suis. Sedete hic donec vadā illuc ⁊ orē. Et assūpto petro ⁊ duobꝰ filijs zebedei:

cepit ꝓtristari ⁊ mestus esse. Tunc ait illis. Tristis est aia mea vsqꝫ ad mortem. Sustinete hic: ⁊ vigilate. Ipse vero discessit ab eis: ꝙtum lapidis iactꝰ. Et ponẽs genua sua: procidit in faciẽ sup terram: orans ⁊ dicens. Pater: oia possibilia tibi sunt: si vis trãsfer calicẽ hunc a me. Verũtamen nõ sicut ego volo: sed sicut tu vis. Et venit ad discipulos suos: et inuẽit eos dormientes. Et ait petro. Simon dormis? Sic nõ potuisti vna hora vigilare mecũ? Vigilate ⁊ orate: vt non intretis in tẽptationẽ. Spiritus quidem prõptus: caro aũt infirma. Iterum secũdo abijt: ⁊ orauit dicens. Pater mi: si nõ potest calix iste transire nisi bibã illũ: fiat voluntas tua. Exurgẽs ab oratiõe venit ad discipulos suos: ⁊ inuenit eos dormiẽtes pre tristicia. Erãt autem oculi eoꝝ grauati: et nesciebãt quid ei respõderẽt. Et relictis illis: iterum abijt tertio et orauit. Subleuatisqꝫ oculis in celũ dixit. Pater venit hora: clarifica filiũ tuũ: vt ⁊ filiꝰ tuus clarificet te. Apparuit aũt illi angelus de celo: ꝓfortans eũ. Et factus est sudor eius: sicut gutte sanguinis defluẽtis in terrã. Tũc venit ad discipulos suos: et dixit illis. Dormite iam et requiescite: ecce appropinquauit hora: ⁊ filius hois tradet in manꝰ peccatoꝝ. Surgite eamus: ecce appropinq̃uit q̃ me tradet. Et egressꝰ est cũ eis trãs torrentẽ cedron: vbi erat ortus in quẽ introiuit ipse ⁊ discipuli eiꝰ. Sciebat aũt ⁊ iudas qui tradebat eũ ipsum locũ: qr frequẽter iesus ꝓuenerat illuc cũ discipulis suis. Judas ergo cũ accepisset cohortẽ: venit illuc et cum eo turba multa cum gladijs ⁊ fustibꝰ: missi a principibus sacerdotũ ⁊ seniorib9 populi. Dedit aũt eis signũ dicens. Quem osculatꝰ fuero: ipse est tenete eum: et ducite. Jesus itaqꝫ sciẽs oñia q̃ ventura erãt sup eũ: dixit eis. Quẽ queritis? Respõderũt. Jesum nazarenũ? Dicit illis. Ego sum. Stabat autẽ ⁊ iudas qui eũ

tradebat cum illis. Vt ergo dixit ego ſum: abierũt retrorſum: et ceciderũt in terrã. Iterũ interrogauit eos dicens. Quẽ queritis? Illi aũt dixerũt. Ieſum nazarenũ. Reſpondit ieſus. Dixi vob: ego ſum. Cũ aũt dixiſſet ego ſũ: acceſſit ad eum iudas et dixit. Aue rabbi: et oſculatus eſt eũ. Ieſus aũt dixit ei. Ad quid veniſti amice? Juda oſculo filiũ hois tradis? Si me queritis: ſinite hos abire: vt adimpleret ſermo quem dixit. Quia quos dediſti mihi: neminẽ ex ipſis perdidi. Simõ itaq; petrus habens gladiũ eduxit eum: et percuſſit ſeruũ principis ſacerdotũ: et ãputauit auriculã ei⁹ dextrã. Dixit ergo ieſus petro. Remitte gladium tuũ in vaginam. Oẽs enim qui gladio fuerit operatus: gladio periet. An putas: q; nõ poſſum rogare patrẽ meũ: et exhibebit mihi modo pluſq; duodecim milia legiones angelorum? Quõ ergo implebũtur ſcripture? q; ſic oportet fieri. Et cõtingẽs auriculã ſerui dñs: ſanauit eam. Ait aũt his q; ad eũ venerant. Quaſi ad latronẽ veniſtis cũ gladijs et fuſtib⁹ cõprehendere me? quotidie erã apud vos i tẽplo docẽs: et nõ tenuiſtis me. Sed hec eſt hora veſtra et poteſtas tenebraꝝ. Hoc totũ factũ eſt: vt ꝓplerẽtur ſcripture ꝓphetarũ. Cohors igitur et tribunus et miniſtri iudeoꝝ cõprehenderũt ieſum: et ligauerũt eũ: et adduxerũt eum ad annã primum. Erat enim ſocer cayphe: qui erat põtifex anni illius. Erat aũt cayphas q; cõſiliũ dederat iudeis: q; expedit vnũ hoiem mori ꝓ populo. Tunc diſcipli oẽs relinquẽtes ieſum: fugerunt. Adoleſcẽs aũt quidã ſequebat illũ: amictus ſindone ſuper nudo: et tenuerũt eũ. At ille relicta ſindone: nudus ſugit ab eis. Sequebat aũt ieſum ſimõ petrus: et alius diſcipulus. Diſcipulus aũt ille notus erat põtifici: et introiuit cum ieſu in atriũ põtificis. Petrus aũt ſtabat ad oſtium foris. Exijt aũt diſcipulus ille alius: qui erat notus põti-

fici: et dixit ostiarie: et introduxit petrum. Dixit ergo petro ancilla ostiaria. Nūquid ⁊ tu ex discipulis es hominis istius? Negauit ille dicens. Non sum. Stabant aūt serui et ministri ad prunas: quoniam frigus erat: ⁊ calefaciebant se. Erat autē cum eis ⁊ petrus stans ⁊ calefaciēs se. Princeps igitur sacerdotū: interrogauit iesum de discipulis suis: ⁊ de doctrina ei⁹. Respondit iesus. Ego palā locutus sum mūdo. ego semper docui ī synagoga ⁊ in tēplo: in quo oēs iudei cōueniūt: et in occulto locut⁹ sum nihil. Quid me interrogas? Interroga eos q̄ audierūt: quid locutus sum eis. Ecce sciunt hi q̄ dixerim ego. Hec aūt cū dixisset: vnus assistēs ministroꝝ dedit alapam iesu: dicēs. Sic respondes pontifici? Respondit illi iesus. Si male locut⁹ sum: testimoniū perhibe de malo. Si aūt bene: quid me cedis? Misit ergo illum vinctū: vbi scribe et phariseī cōuenerāt. Petrus autē sequebat̄ a longe: vsq; in atriū principis sacerdotū. Et ingressus intus: sedebat cū ministris: vt videret finē rei. Sūmi vero sacerdotes ⁊ oēs concilium: querebāt aduersus iesum testimoniū: vt eū morti traderent: nec inueniebant. Multi falsum testimoniū dicebāt aduersus eū: ⁊ cōuenientia testimonia nō erant. Nouissime autē venerunt duo falsi testes: et dixerūt. Nos audiuim⁹ eū dicentē. Ego dissoluā templū manu factū: ⁊ per triduū nō manu factum edificabo. Et nō erat cōueniens testimoniū illoꝝ. Exurgēs aūt summ⁹ sacerdos in medio: dixit ad iesum. Non respōdes quicq̄: ad ea que tibi obꝟciūtur abbis? Ille autē tacebat: ⁊ nihil respōdit. Dixitq; ei summus sacerdos. Adiuro te p deum viuū: vt dicas nobis si tu es christus fili⁹ dei. Dicit illi iesus. Tu dixisti. Verūtamē dico vobis: amodo videbitis filiū hominis sedentē a dextris virtutis dei: ⁊ veniētē in nubibus celi. Tūc summus sacerdos scindēs vesti-

menta sua: ait. Quid adhuc desideram⁹ testes? Ecce nūc audistis blasphemiā? Quid vobis videtur? At illi dixerūt. Reus est mortis. Tunc expuerūt in faciem ei⁹: ⁊ collaphis eum cederūt. Et velantes faciem: alapis eum cedebant: ⁊ dicebāt. Propheti za nobis xp̄e: quis est qui te percussit? Et multa alia blasphemātes dicebant in eum. Erat aut petrus in atrio deorsum. Qui adstabant autē: dixerunt ei. Et tu ex discipulis eius es: nam et loquela tua manifestū te facit? Iterꝝ negauit ille cum iuramento dicēs. Nec vidi eū. Et interuallo facto quasi hore vni⁹: dicit vnus ex ꝑuis principis sacerdotum: cognatus illi⁹ cuius absciderat petrus auriculam. Nonne ego te vidi in horto cum illo? Tunc petrus cepit detestari ⁊ iurare: quia non vidisset hominē. Et statim gallus cantauit. Conuersus autē iesus: respexit petrū. Et quia dixerat ei: priusq̄ gallus cantet ter me negabis. Egressus foras petrus: fleuit amare. Et recordatus est verbi domini: qđ locut⁹ fuerat ad eū. ℟. Amē. Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. De⁹ laudem meā ne tacueris: quia os impij et os dolosi cōtra me apertū est. ij. Locutus fuit de me verba mendacij: verbis odij circūdederunt me: et expugnauerunt me gratis. iij. Pro eo quia eos diligebam aduersabātur: ego autez orabam pro eis. iiij. Posuerunt aduersum me mala pro bonis: et odiū pro dilectione mea. v. Constitue super eum diabolum: et sathan stet a dextris eius. vj. Cuz iudicatur exeat condēpnatus: et oratio eius fiet in peccatum. vij. Tu autē dn̄e fac mecū misericordiam propter nomē tuū: quia suauis est misericordia tua libera me. Et statim sacerdos missam celebrans accipiat duas hostias: vnam de qua cōmunicet: ⁊ aliaz ad reseruandū in monumento in crastinū: ⁊ accipiat vinū et aquam et offerat sicut mos est. Deinde faciat alias cerimonias q̄ fieri solent in alijs diebus. Quibus factis inclinet se sa

cerdos iũctis manibus et dicat. Adiuuate me fratres in orationibus vestris: ⁊ orate pro me ad deum. Chorus respondeat. Adiuuet te pater et filius et spũssanctus. Postea dicat chor⁹. Sacrificiũ. ꝯficauit moyses altare sub mõte et duodecim lapidibus: et misit de filijs israel et obtulerũt holocaustomata: et immolauerunt hostias pacificas deo. ℣. Dixit ois ad moysen: ecce ego veniam ad te in columna nubis: vt audiat pplus loquentẽ me ad te: et credat tibi in sempiternũ. descende nunc testare populo: purifica illos hodie et cras lauent vestimẽta sua: et sint parati in diem tertium. tertia autẽ die descendet dominus in monte syna coram oĩ pplo. descendẽs moyses ad populũ purificauit illos. ℣. Et immolauerũt hostias. Missa.

OJligam⁹ ⁊ sequamur fratres charissimi iusticiam sempiternã: manducare cupiẽtes dñicam cenam. Veniẽte eĩm patrefamilias: in exteriores tenebras reprobatus cõuiua proijcitur: ⁊ sine nuptiali veste reppertus damnatur. Nemo prauis cogitationibus sordidatus adueniat. nemo sacramẽta celestia simulator accipiat. Imitemur pocius patientiaz saluatoris: a quo sic videmus tolleratam esse fraudulentiaz traditoris. vt maligna cogitantem: rerum omniũ prescius dominus iesus christ⁹ secũ cenare permitteret: nec sanctificato pane frauderet. Imitemur eius humilitatẽ: qui discipulor⁹ pedes humiliter lauit. Imitemur bonitatem eius: qui neganti petro fructuosas lachrymas donauit. Caueam⁹ inquietos: fratres corporaliter declinare: ⁊ charitatẽ humilitatem qz oĩbus delectemur simpliciter exhibere. Sacrificiũ pẽitentie ieiunãtes orãte sqz soluamus: vt securi semper ad celeste cõuiuiũ festinem⁹. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noster: q̃ es benedictus ⁊ viuis ⁊ oĩa regis in secula seculor⁹. ℟. Amẽ. Alia oratio.

OCcurrẽtes dñe cum cetu totius populi: vt solẽne pasche celebrem⁹ initiũ

nos propiciatus attẽde. sup
plicãtes humiliter ⁊ orãtes:
vt qui ab huiusmũdi operi⸗
bus fatigati: ⁊ corporis ami
ctu sordẽtes: ad tuã sacratis
simã ꝓuenimus cenã: expur⸗
gatos nos ab oĩni cibo mali
cie in nouã conuertere prosa
piem. Vt cum tua gratia: et
victu terreno: ⁊ celesti pane
mereamur in tuo saturari cõ
uiuio. ℟. Amẽ. Per miam tu⸗
am deus noster: q̃ es benedi
ctus ⁊ viuis ⁊ oĩa regis in se
cula seculoꝝ. ℟. Amen. Post

POstetatis noĩa Oratio.
tue xp̃e domine roga⸗
mus clementiã: vt hec ad al
tare tuũ noĩa recitata: liber
vite contineat. fiatq; hoc ce
ne tue sacrificiũ defũctis ad
requiẽ: ⁊ viuẽtibus ad salu⸗
tem. ℟. Amen. Quia tu es vi⸗
ta viuoꝝ. ⁊c. Ad pacẽ oro.

PAr nostra ops xp̃e sin
cere nobis osculũ pa⸗
cis attribue: vt nõ cum iuda
proditore rei: sed tue merea
mur pacis habere discipuli.
℟. Amen. Quia tu es va par
nostra ⁊c. Et sacerdos dicat
oĩnia alia vt in alĩs diebus:
vsq; ad gratia dei p̃ris oĩni⸗
potẽtis. Et chorus respõde
at. Pacẽ meam do vobis ⁊ nõ
detur par: nec pax accipiat.

DIgnũ et iu⸗ Inlatio.
stum est: nos tibi dñe
sancte pater omps gratias
agere: et iesu xp̃o filio tuo.
Cuius nos humanitas colli
git. humilitas erigit. tradi⸗
tio soluit. pena redemit. crux
saluificat. sanguis emaculat.
caro saginat. Qui seipsum p
nobis hodie tradidit: ⁊ cul⸗
pe nostre vincula relaxauit.
Qui ad cõmendandã fideli⸗
bus bonitatis sue: humilita
tisq; magnificentiã: etiã tra
ditoris sui nõ dedignat⁹ est
pedes abluere: cui⁹ iam ma⸗
nus ꝓuidebat i scelere. Sed
quid mirũ: si duꝝ ministeriũ
forme fuilis volũtarie mo⸗
ti vicinus adimplet: posuit
vestimenta sua: qui cũ in for
ma dei esset semetipsum exi⸗
naniuit. Quid mirum si pre⸗
cinxit se lintheo: qui formaꝝ
serui accipiens: habitu est in
uentus vt homo? Quid mi⸗
rũ si misit aquam in peluim:
vnde lauaret pedes discipu⸗

lorum: qui in terra sanguinẽ
suũ fudit: quo immũdicias
dilueret peccatorum? Quid
mirũ si linthẽo quo erat pre
cinctus: pedes quos lauerat
tersit: qui carne qua erat in
dutus euãgelistarũ vestigia
confirmauit. Et linthẽo qui
dem vt se precingeret: posu
it vestimenta que habebat:
Vt autẽ formã serui accipe
ret: quãdo semetipsum exina
niuit: nõn qõ habebat depo
suit: sed qõ nõ habebat acce
pit. Crucifigẽdus sane suis:
expoliatus est vestimẽtis: et
mortuus inuolut? est linthe
is. Et tota illa ei? passio cre
dentium est facta purgatio.
Passurus igitur exitia: pmi
sit obsequia. Non solum eis
pro quibus subiturus vene
rat mortẽ: sed etiam illi q̃ fu
erat eum traditurus ad mor
tem. Tãta quippe est huma
ne humilitat? vtilitas: vt eam
suo cõmendaret exemplo di
uina sublimitas. Quia ho
mo superbus in eternũ peri
ret: nisi illũ deus humilis in
ueniret. Vt qui perierat su
perbia deceptoris: saluaret̃
humilitate pissimi redẽpto
ris. Cui merito oñes ange
li et archãgeli nõ cessant cla
mare quotidie: vna voce di
centes. ℟. Sãctus sctũs sctũs.

VEre san Post sanct?.
ctus: vere benedictus
dñs noster iesus christus fili
us tuus. Qui trad?t ac mor
tuus est pro peccat? nostris:
t resurrexit propter iustifica
tionẽ nostrã. Xp̃s dñs ac re
demptor eternus. Post pri

PRedicamus die oratio
dñe: nec tacem? pro no
stra redemptione traditum:
mortuũ: et sepultũ: ad celos
ascendisse post transitum: t
ad iudicandũ in fine ventu
rũ. Vnde petim? vt hec ob
lata sanctifices: et sumentiũ
pectora propiciatus emacu
les. ℟. Amen. Ad confractio
nẽ panis ãna. Dñs iesus misit
discipulos suos et dixit ad eos.
euntes parate nobis pascha: vt
manducemus. quia desiderio de
sideraui hoc pascha manducare
vobiscum antq̃ patiar. ℣. Cenã
tibus autẽ illis: accepit iesus pa
nem et benedixit: deditq̃ discipu
lis suis et dixit. accipite et come

dite. ℟. Quia desiderio. ℣. Accepit et calicem postq̃z cenauit: deditq̃z discipulis suis et dixit. accipite et hoc omnes: hic est enī sanguis meus noui testamenti: qui pro multis effundetur in remissionē peccatoꝝ: non bibam amodo cum illud bibam vobiscū nouū in regno patris mei. ℟. Quia desiderio desideraui. Ad oratiōnē dominicā oratio.

Ogitatiões et delicta nostra cernētes: nō cruētas tibi dñe victimas immolamus: sed supplicibus votis tibi sēpiterni sacerdotis corpus offerimus. Memorare itaq̃z domine: quod pro nobis pertulerit: q̃ peccata nostra portauit. Indue ergo nos iusticie stola: vt in cena tua sine veste nuptiali nullꝰ accumbat: gaudijsq̃z celestibus noui testamēti cōuiuiū floreat. Procul absit dolus: quo deceptus est malus ille discipulus. Sit in omnibus fides vera: spes certa: ⁊ charitas pura. vt spiritualibꝰ sacramentis nō dānetur conscientia: sed per pacis charitatisq̃z tue dulcedinē ab omnibus emū dati vitijs: ad te proclamemꝰ e terris. Pater noster qui es in cel. Dicat pbr. Humiliate vos benedictiōi Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum spū tuo. Benedictio.

Christus dñs qui pro salute omniū se tradi permisit: ipse vos sue gratie dono locupletet. ℟. Amen. Et qui per buccellam panis suū prodidit traditorē: ipse vos sui panis perceptiōe sibimet faciat complacere. ℟. Amen. Quiq̃z discipłoꝝ pedes eluere dignatus est hodie: ipse vos ab oīnibꝰ delictis emaculet: ⁊ cetui discipulorū associet. ℟. Amen. Per misericordiam ipsius dei nostri: q̃ est benedictus ⁊ viuit et oīa regit in secła seculoꝝ. ℟. Amē. Ad accedentes. aī. Memor esto nostri christe in regno tuo: et dignos fac nos de resurrectione tua. ℣ Desiderio desideraui hoc pascha manducare vobiscū: anteqũz patiar. ℣. Euntes parate nobis pascha vt manducemus. ℟. Anteq̃z patiar. ℣. Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem occurret vobis homo amphoraz aque

portās:sequimini eum in domū in qua introierit.et ingressi ianuam:dicite patrifamilias dom⁹. p̄. Quia desiderio. ℣. Dicit tibi magister: tempus meū in proximo est: vbi est ergo diuersorium vbi pascha cum discipulis meis manducem? p̄. Anteq̄z patiar. ℣ Et ipse vobis ostendet cenaculū grande stratū:ibi parate nobis. p̄. Anteq̄z patiar ℣. Euntes aūt discipuli venerūt in ciuitatem: et inuenerūt sicut dixerat illis iesus et parauerūt pascha. p̄. Desiderio desideraui. ℣. Uespere autē facto discubuit iesus et duodeciz apostoli cū eo:et ait illis. p̄. Desiderio desideraui. ℣. Dico eniz vobis:quia ex hoc non māducabo illud: donec impleatur in regno dei. p̄. Desiderio. ℣. Accepit panem et benedixit ac fregit: deditq̄z discipl'is suis et ait illis. p̄. Desiderio. ℣. Accipite et māducate:hoc est corpus meū: qd̄ pro vobis tradetur:hoc facite in meā cōmemorationē p̄. Desiderio. ℣. Similiter et calicē postq̄z cenauit dicens.accipite:et gratias egit deditq̄z illis dicens. p̄. Desiderio ℣ Bibite ex hoc oēs hic est em̄ sanguis meus noui testamenti:qui pro multis effundetur in remissionē peccatorum. p̄. Desiderio. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūisancto in secula seculoꝝ amen. p̄. Desiderio.

Cōm. Repletū ē gaudio os nostrū et lingua nr̄a in exultatione.

Dicat pb̄r. Post cōm oratio

Corpus domini nostri iesu christi quod accepimus: ⁊ sanct⁹ sanguis ei⁹ quem potauimus:adhereat in visceribus nostris eterne om̄ipotens deus. vt nō veniat nobis ad iudiciū nec ad condennationem:sed proficiat ad salutez ⁊ ad remediū animaꝝ nostrarum in vitaz eternam. ℟. Amē. Per miam tuā deus nr̄:qui es bn̄dict⁹: ⁊ viuis ⁊ oīa re. ⁊c̄. Et post q̄ sacerdos cōmunicauerit: accipiat calicem bene mūdatū: ⁊ ponat ītus in calice filiolā cum qua calix cooperit̄: ⁊ reuerēter accipiat corpus xp̄i sacerdos: ⁊ ponat intus in calicē supra dictaz filiolā. Deinde accipiat aliaz filiolā cum qua cooperiat calicē:et desup̄ ponat patenā calicis: et supra dictā patenam ⁊ ca-

ticem ponat vnã implã pul
crã: que quidẽ impla coope/
riat totũ calicem. Et ponat
eaz ſuper humeros: ⁊ ſic ho
norifice deferat euchariſtiaz
ad monumentum cantãdo.
Hoc corpus. Totus chorus
humiliter ⁊ deuote precedẽ/
tibus cereis ⁊ incenſo coraz
euchariſtia: ⁊ vnus puer de/
ferat eſquillã pulſando. Et
velũ ſeu palliũ ſuper corpus
domini honorifice deportet
a quattuor vel a ſex dñis de
nobiliorib⁹ ciuitatis que de/
ferũt palliũ vel veluz. Et ſic
vnus de operarijs eccleſie:
q̃ ꝓtinue ab exitu chori ꝓ/ci
at annouã viridẽ ſubtus pe
des portantiũ ſeu deferẽtiũ
corpus dñi. ⁊ ſic fiat alia die
in reuerſiõe corporis dñi de
monumẽto ad altare. Et cũ
peruentũ fuerit ad monumẽ
tum: aſcendant pontifex ſeu
preſbyter in ſuperpellicijs:
decanus vel eius locum te/
nens theſaurarius: vt in ei⁹
abſẽtia alia dignitas. vel an
tiquior canonicus ipſi⁹ cho/
ri. ¶ Et poſita euchariſtia in
monumẽto: põtifex vel preſ
byter debet diſcooperire ca
licem: ⁊ humiliter monſtra/
re iſtis duobus dñis hoſtiã
conſecratam: ⁊ cooperto ca
lice vt prius et poſitis in di/
cto monumẽto: cruce et miſ
ſali mixto vel biblia ⁊ thuri/
bulo ſine pnnis: et naueta
cum incenſu et cãpanella: et
incenſet cuz alio thuribulo
monumentũ reuerenter: et
cum ſumma diligentia clau/
datur cum duabus clauibus
⁊ cum cera rubea ſigillet cuz
duobus ſigillis. que ſigilla
⁊ claues ſeruẽt dicti duo do
mini. et debet eſſe lumẽ ſem
per coram ſepulcro. Sepul/
to domino clauſoqz monu/
mento: dum ſacerdos cũ mi
niſtris reuertitur ad altare:
pulſetur ad veſperos cũ ma
tratis ligneis: ⁊ reuerſis ad
altare: ab archidiacono cla/
ra voce dicet. Pro hymno
audiẽdo locis veſtris acce/
dite. Ac deinde ſtãte ep̃o vt
ſacerdote iuxta cãcellũ alta/
ris vadũt ad preparatoriũ:
⁊ acceptis duodecim cereis
cum canolis argenteis fitis
modicam moram facientes

progrediũtur sex leuites pre
cedentes ante crucẽ et alijs
sex post crucem properãtes
ad altare. Dum vero circun
datũ fuerit altare ab om̃ib⁹
presbyteris: ingrediũtur le-
uite cum cereis a parte sini-
stra vsq3 ad dextrã. venien-
tes prius ab archidiacono
crux ponenda est super men
sam altaris: deinde sex leui-
tes pariter ⁊ stans in medio
epũs imponit hanc añam.
Quomodo ad latronem cũ gla-
dijs et fustibus venistis compre
hẽdere me: vobiscũ fui docens et
non tenuistis me: vnus ex vobis
traditurus est me. p̃. Responde-
rũt discipuli dicẽtes: nũquid ego
sum dñe? qui mecũ ait manũ mit
tit in parapside ille me traditur⁹
est hodie. p̃s. Deus laudẽ me
am ne tacueris. vsq3 vbi di-
cit Et eijciant̃ de habitatio-
nibus suis. reiteret̃ añа. Re-
sponderũt discipuli. Iterũ. ℣.
Scrutet̃ fenerator. vsq3 vbi
dicit Et ꝯpũcti corde morti
tradidit. Reiteretur añа. Re
sponderũt discipuli. Iteruz ℣.
Et dilexit maledictionẽ. vs-
q3 vbi dicit. Et tu dñe fecisti
Iter. ℣ Maledicẽt illi ⁊ tu
bñdices. totũ vsq3 in finem
Reiteretur añа. Responderũt
discipuli. Si quis hic psalm⁹
in quatuor clausis. ⁊ quinta
gloria ab vtrisq3 om̃ibus re
citatur. ⁊ caput iterum repe
titur. Et post hec dicit epũs
vel sacerdos orationẽ tan-
tum sine paterna. Oratio.

Quas tibi dñe iesu chri
ste ꝓ cruce lachrymas?
que pro sanguinis effusione
suspiria? vel lamenta respon
dimus: que premia: que vo-
ta reddamus? Ecce nunc ca-
peris pro nobis penis cruci
andus indebitis. en caperis
expuẽdus: expueris. Flagel
landus: flagellaris. Crucifi-
gendus: crucifigeris. Deri-
dendus: derideris. Acceto
ꝓpinandus: propinaris. Cõ
sumãdus: consumaris. Mi-
rabiliter surrecturus. Parce
nobis christe domine: parce
rogamus per admirabilem
sancte passionis ac resurre-
ctionis tue virtutem. Et si-
cut paradisi ciuez reddidisti
latronẽ: ita per crucis tue vi
ctoriam: omnẽ a malo libe-

res mūdum: atq; vniuersaz redimas hominū creaturā. Vt nos quos consciētiaruz obscuritas prostrauit in lutū: resurrectionis claritas attollat in gaudium. ℟. Amen.

Expia qms Alia oratio dñe nostroz cūctas facinoruz culpas: vt deposito veteris hominis indumento: per magnificētissime tue passionis exemplū: diuine resurrectionis tue innouati leticia; celestibus nos sentiamus operibus inlustrari. ℟. Amē. Postea dicit diachonꝰ Eamus cum pace. ℟. Amen.

Ad lauandos pedes.

Peracta hec oīa vadit episcopus cū presbyteris ⁊ diachonibus vel oīi clero ad atriū: ⁊ sedilia iuxta consuetudinē posita: clausis ostijs ⁊ laicis oīibus foris proiectis. Succingit se epūs lintheo: ⁊ imponit albā: aut p̄s byteri quibus pedes lauanꝫ cantant hanc añam. Bone magister laua me ab iniusticia mea: et a peccato meo mūda me ℣. Si eī ego laui pedes vestros magister et dominus: exemplum enim relinquo vobis: vt quēadmodū ego facio: et vos similiter faciatis. p̄. Bone magister laua. Pro versibus aūt littere dicātur in ordine. i. dest psalmꝰ Beati immaculati in via. totū. cum Gloria patri. ⁊ locis cōpetentibus añā replicaꝫ. Cui vero pedes lauantur: mox ille eps cuz pedes aqua lauerit osculaꝫ ille cui pedes lauātur similiter in caput ipsi episcopi vel osculatur. Postea vero archipresbyter succinctus lintheo extergit pedes eoz: ⁊ ita ipsi alterutros sibi faciūt. Qua expleta: abbates presbyteri ⁊ leuite vt qui nō occurrerūt aut pedibus infirmi sunt aquā manibus tantū ab episcopo accipiunt: ⁊ ab vtrisq; similiter caput vel manus deosculantur. Post hec expletis: dicit epūs hāc orationē. Oratio.

Vnigenite dei patris filius: qui pro mundi salute nostre humilitatis assumere dignatus es carnē: qui misericorditer hominē quē formaueras deceptum a persuasione diaboli: per humi-

litatis tue gratiam ad para-
disi iterum fecisti reuocare
ianuā: qui discipulorū tuorū
pedes non dedignasti laua-
re: vt nos imitando exēpluz
salutare: tecū faceres conre-
gnare. Petimus clementiaz
tuā omp̄s deus: vt nostroꝝ
deleas facinora pctōꝝ. qua-
tenus abluti a delictis: mere
amur sāctis effici participes
in regno celoꝝ. ℟. Amē. De-
inde ꝓstrati oēs cum ep̄o in
terrā plorāt modicū omnes
Et illi similiter plorātes cuz
eo: sicqz cōsurgētes: postea
ad cenā ꝯueniūt. Consūptis
āt om̄ib⁹ escis vel potis: ac-
cedant presbyteri ⁊ diacho-
nes ad ep̄m ⁊ accipiāt ab eo
cerea incensa: ⁊ precedūt eū
vsqz ad cellam: ⁊ ipse manu
sua presbyteris ⁊ diachoni-
bus vinū ad bibēdū tribuit:
ac post simul oēs ꝓprijs do-
mibus reuertūtur. Eadē ve
ro nocte nullo iā lumine per
lustrat̄ nisi corā sepulchro.

¶ In parasceue ad nonā
pro indulgentia. Oratio.

O Sancta crux in qua sa-
lus nostra pepēdit: per
te introibimus ad patrē: ve
niaz mereamur: per te apud
christū habeamus indulgen
tiam et veniā. ℟. Amē. Mox
aūt epūs cum presbyteris et
diachonibus decincti iuxta
consuetudinem ascenderint
ad sedes: et leuite in ordinē
suū quē supra notatuz est in
via sacra steterint A clerico
incipiat̄ prophetia. Lcō libri
prouerbiorū salomonis. III.

Fili: Si dormieris: sal-
uus eris. Quiescis: et
suauis erit somn⁹ tuus. Ne
paueas repentino terrore: ⁊
irruētes tibi potētias impio
rū. Dn̄s erit in latere tuo: ut
custodiat pedem tuū: ne ca-
piaris a malo. ℟. Amē. Post
hec ab archidiachono dicat̄
Erigite vos. deinde salutat
epūs dicendo Dn̄s sit semp̄
vobiscū. ℟. Et cum. Deinde
dicat epūs ℣. Populus meus
quid feci tibi: aut in quo cōtrista-
ui te: responde mihi. Quia eduxi
te de terra egipti: parasti crucem
mihi. Respōdit̄ a clero caput
similiter per singulos ℣sos.
℣. Audite que dn̄s loquitur: sur
ge et contende iudiciū aduersus

mõtes: et audiant colles vocem tuam. ℟. Quia eduxi te. ℣. Audite montes iudiciũ domini et fortia fundamẽta terre: quia iudiciũ domini cum populo suo et cũ israel altercabitur dicẽs. ℟. Quia eduxi te. ℣. Populus meus quid feci tibi: aut in quo te contristaui aut in quo tibi molestꝰ fui: respõde mihi. qꝛ eduxi te de terra egypti: et de domo seruitutis liberaui te: et misi ante faciem tuã moysen aarõ et mariã. ℟. Parasti crucẽ mihi. ℣. Si affiget homo deum: quia vos configistis me et dixistis: in quo confixisti te. inualuerunt super me verba vestra: et cõfixistis me gens tota. ℟. Parasti crucẽ mihi. ℣. Quid dignũ offeram dño: curuabo genua deo excelso: nunquid offeram ei holocaustomata: aut vitulo anniculo nunquid placari poterit dñs in milibus arietũ: aut in multis milibus hircoꝝ pinguiũ. ℟. Parasti crucẽ mihi. ℣. Nũquid dabo primogenitũ meũ pro scelere meo: fructus ventris mei pro peccato anime mee. ℟. Parasti crucẽ. ℣. Indicabo tibi homo quid sit bonũ: aut quid dñs querat a te: vtiqꝫ facere iudiciũ et diligere misericordiam: et sollicitũ ambulare cum deo tuo. ℟. Parasti crucem.

Lectio libri esaye prophete. ca. lii. ℟. Deo gratias.

Hec dicit dñs. Ecce intelliget seruus meus: exaltabitur et eleuabit̃ ⁊ sublimis erit valde. Sicut obstupuerũt super te multi: sic gloriosus erit inter viros aspectus eius: ⁊ forma eiꝰ inter filios hominũ. Iste asperget gentes multas: super ipsum continebũt reges os suũ. Quia quibus non est nũciatum de eo viderunt: ⁊ qui nõ audierunt: contẽplati sunt. Domine quis credidit auditui nostro: ⁊ brachiũ domini cui revelatũ est? Et ascendet sicut virgultũ coꝛã eo: et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei: nec decoꝛ. Et vidimus eum: ⁊ nõ erat aspectꝰ: ⁊ desiderauimꝰ eũ despectũ: ⁊ nouissimũ virorꝫ. Virum dolorꝫ ⁊ scientẽ infirmitatẽ: ⁊ quasi abscõditꝰ vultus eiꝰ ⁊ despectꝰ: vnde nec reputauimus eum. Vere languores nostros ipse tulit: et dolores nostros ipse portauit. ca. liii

Et nos putauimus eũ quaſi lepro ſum: ⁊ percuſſum a deo ⁊ humiliatũ. Ipſe autẽ vulneratus eſt propter iniquitates noſtras: ⁊ attritus eſt propter ſcelera noſtra. Diſciplina pacis noſtre ſuper eũ: ⁊ liuore eius ſanati ſumꝰ. Oẽs nos quaſi oues errauimus: vnuſquiſq; in viã ſuam declinauit: et dñs poſuit in eo iniquitates omniũ noſtrorũ. Oblatus eſt: qr ipe voluit: ⁊ nõ aperuit os ſuum. Sicut ouis ad occiſionem ducet: ⁊ quaſi agnus coram tondente ſe obmutescet: et nõ aperiet os ſuũ. De anguſtia et de iudicio ſublatꝰ eſt: generationẽ aũt eiꝰ quis enarrabit: qr abſciſus eſt de terra viuentium. Propter ſcelus populi mei percuſſi eũ: ⁊ dabit impios pro ſepultura ſua: ⁊ diuites pro morte ſua. Eo qõ iniquitatẽ non fecerit: neq; dolus fuerit i ore eius. Et dñs voluit cõterere eũ in infirmitate. Si poſuerit pro peccato aiam ſuã: videbit ſemẽ lõgeuũ: ⁊ voluntas dñi in manu eiꝰ diriget. Pro eo qõ laborauit anima eius: videbit et ſaturabit. In ſcientia ſua iuſtificabit: ipſe iuſtus ſeruus meus multos: ⁊ iniquitates eorũ ipſe portabit. Ideo diſperſi ab eis plimos: fortiũ diuidet ſpolia. Pro eo quod tradidit in mortẽ aiam ſuam: ⁊ cũ ſceleratis deputatꝰ eſt. Et ipſe peccata multorũ tulit: et pro trãſgreſſoribus rogauit. ℟. Amẽ. Deinde aſcendet cãtor cũ ſocijs ad ſedes: et dicit ſingularis hunc prologũ voce. Pro ſuſceptione matutina viceſimꝰ primus in finem pſalmus ipſi dauid. Finito dicunt hunc pſalmũ tacentibꝰ oñibus in choro duo pſallendo. Deus deus meus intende in me: quare me dereliquiſti. ℣. Longe a ſalute mea verba delictorũ meorũ. ℣. Deus meus clamabo per diem: nec exaudies et nocte: et nõ ad inſipiẽtia mihi. Dicat pbr. Silẽtiũ facite. ℣. Ego autẽ ſum vermis et nõ homo: opprobriũ hominũ et abiectio plebis. ℣. Oẽs q̃ videbant me ſubſanabãt me: locuti ſũt labijs et mouerũt caput. ℣. Sperauit in dño eripiat eum

ſaluū faciat eū quoniā vult eum. Dicat pbr. Silentiū facite. ℣. Quoniā tu es qui eduxiſti me de ventre ſpes mea ab vberibus matris mee. ℣. In te iactat⁹ ſum ex vtero de vētre matris mee: deus meus es tu ne diſcedas a me. ℣. Quoniā tribulatio eſt proxima: et nō eſt qui adiuuet. Dicat pbr. Silentiū facite. ℣. Circūdederūt me vituli multi tauri pingues obſederūt me. ℣. Aperuerunt in me os ſuū ſicut leo rapiēs et rugiēs. ℣. Sicut aqua effuſus ſum: et diſperſa ſūt oīa oſſa mea. Dicat pbr. Silentiū facite. ℣. Factū eſt cor meū tanq̄ cera liqueſcēs in medio ventris mei. ℣. Exaruit ſicut teſta virt⁹ mea: et lingua mea adheſit faucib⁹ meis: et in puluerē mortis deduxiſti me. ℣. Qm̄ circūdederunt me canes multi: concilium malignantū obſedit me. Dicat pbr. Silentiū facite. ℣. Foderūt man⁹ meas et pedes meos: dinumerauerūt oīa oſſa mea. ℣. Ipſi vero conſideraverūt et cōſpexerūt me diuiſerūt ſibi veſtimēta mea: et ſuper veſtē meā miſerūt ſortem. ℣. Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuū a me: ad defenſionē meaz deus meus reſpice. Dicat pbr. Silētiū facite. ℣. Eripe a framea aiam meā: et de manu canis vnicā meā. ℣. Libera me dñe de ore leonis: et a cornibus vnicorniū humilitatē meā. ℣. Narrabo nomen tuū fratribus meis: in medio eccleſie laudabo te domine. Dicat pbr. Silentiū facite. Sequētia epīe pauli apī ad corinthios. I. ca. v. Deo grās

FRatres. Non eſt bona gloriatio veſtra. Neſcitis q̄ modicū fermentuz totā maſſam corrūpit? Expurgate vet⁹ fermentū: vt ſitis noua conſperſio: ſicut eſtis azimi. Etenī paſcha noſtruz īmolat⁹ eſt xp̄s. Itaq̄z epulemur. Nō in fermēto veteri: neq̄z in fermēto malicie ⁊ nequicie: ſed in azimis ſincerit atis et veritatis. Scripſi vobis in epiſtola: ne cōmiſceamini fornicarijs. Nō itaq̄z fornicarijs huius mūdi: aut auaris: aut rapacib⁹: aut idolis ſeruiētibus. Alioquin debuerat⁹ de hoc mūdo exire. Nūc aūt ſcripſi vobis: nō cō miſceri. Si is qui frater nominat⁹ eſt fornicator: aut aua

rus:aut idolis ſeruiens:aut
maledicus:aut ebrioſus:aut
rapax:cū eiuſmodi nec cibū
ſumere.Quid enim mihi de
his qui foris ſunt iudicare:
Nonne de his qui intus ſūt
vos iudicatis:Nā eos q̄ fo
ris ſunt:deus iudicabit.Au
ferte malum ex vobiſipſis.
VI. Audet aliq̄s veſtrū habens
negotiū aduerſus alterū iu
dicari apud iniquos:et non
apud ſanctos:An neſcitis
quoniā ſancti de hoc mūdo
iudicabūt:⁊ ſi a vobis iudi
cabit mūdus:indigni eſtis
q̄ de minimis iudicetis:Ne
ſcitis quoniā angelos iudi
cabimus:q̄tomagis ſecula
ria:Secularia igit iudicia ſi
habueritis:ꝓtentibiles qui
ſunt in eccleſia:illos conſti
tuite ad iudicandū.Ad ve
recūdiā veſtrā dico.Sic nō
eſt inter vos ſapiēs quiſq̄:q̄
poſſit iudicare inter fratrem
ſuū:ſed frater cū fratre iudi
cio contēdit:⁊ hoc apud in
fideles:Jam quidē oīno de
lictū eſt in vobis:q̄ iudicia
habetis inter vos.Quare nō
magis iniuriā accipitis:Qua
re nō magis fraudē patimi
ni:Sed vos iniuriā facitis:
⁊ fraudatis:et hoc fratrib⁹.
An neſcitis:q⁊ iniqui regnū
dei nō poſſidebunt:Nolite
errare.neq⁊ fornicari:neq⁊
idolis ſeruientes:neq⁊ adul
teri.neq⁊ molles:neq⁊ maſ
culor cōcubitores:neq⁊ fu
res.neq⁊ auari:Neq⁊ ebrio
ſi.neq⁊ maledici.neq⁊ rapa
ces regnum dei poſſidebūt.
Et hec quidē fuiſtis:ſed ab
luti eſtis:ſed ſāctificati eſtis.
In noīe dñi noſtri ieſu xp̄i:
et in ſpū dei noſtri. ℟. Amen.
Lectio ſancti euāgelij ſcōm
Matheū. XXVII. capi.
Dane facto cena pura:
q̄ō eſt ante ſabbatū:conciliū
fecerūt ſummi ſacerdotes et
ſeniores popli de ieſu:vt in
terficerēt eū.Et vinctū eum
duxerūt:⁊ tradiderūt pōtio
pilato p̄ſidi.Tunc iudas tra
dito⁊ cū videret:quoniā ad
iudiciū iam perduct⁹ eſt:pe
nitētia motus:reuocauit tri
ginta argēteos sūmis ſacer
dotibus ⁊ ſenioribus dicēs.
Peccaui:q⁊ tradidi ſangui
nē iuſtū.Qui dixerūt.Quid

ad nos: tu videris? Et pro-
iecta pecunia in tēplo abijt:
⁊ laqueo se suspēdit. Sacer-
dotes autē accepta pecunia
illa: dixerūt. Non licet mitte
re illā in corbonā: qꝛ preciuꝫ
sanguinis est. Sed consilio
accepto emerūt agrū figuli:
in sepulturam peregrinoꝝ.
Propter qđ appellatus est
ager illeacheldemach: hoc ē
ager sanguinis: vsqꝫ in ho-
diernū diem. Tunc impletū
est qđ dictū est per hieremiā
ꝓphetam dicentē. Et accepe
rūt triginta argēteos preciū
estimati: qđ estimauerūt filij
israel: ⁊ dederūt eos ī agrū
figuli sicut p̄cepit mihi dn̄s.
Jesus aūt stetit āte presidē:
⁊ interrogauit eū preses di-
cens. Tu es rex iudeoꝝ? Re
spōdit iesus. Tu dicis qꝛ rex
sum. Ego ad hoc natus sum
⁊ ad hoc veni in hunc mun
dū: vt testimoniū perhibeaꝫ
veritati. Om̄is qui de veri-
tate est: audit vocē meā. Pi-
latus autē produxit foras ie
sum: ⁊ sedit pro tribunali in
loco qui dicit̄ licostratus: he
braice aūt gabatha. Erat au
tem preparatio pasche: hora
quasi sexta. Et ait iudeis pi-
latus. Ecce rex vester. At il-
li clamauerūt dicētes. Tolle
crucifige eū. Ait illis pilatꝰ.
Regem vestrū vultis vt cru
cifigā? Respōderunt princi-
pes sacerdotū. Nos nō ha-
bemus regē nisi cesarē. Se-
dente aūt illo pro tribunali:
misit ad eum vxor sua dicēs.
Nihil tibi ⁊ iusto illi: multa
em̄ passa sum hodie in som-
nis propter eum. Principes
autem sacerdotū ⁊ seniores
persuaserūt turbis: vt pete-
rent barrabā: iesum aūt per-
deret. Respōdit pilatꝰ: ⁊ di-
xit illis. Quē vultis ex duo-
bus dimittā vobis? Illi au
tē dixerūt. Barrabā. Dicit il
lis pilatus. Quid ergo facie
mus de iesu qui dicitur xp̄s?
Dicūt om̄es. Crucifigatur.
Dicit illis pilatus. Quid em̄
mali fecit? Illi autez magis
clamabāt dicentes. Crucifi-
gatur: crucifigat̄. Cum vi-
disset aūt pilatus quia nihil
ꝓficit: sed magis tumultus
fit: accepit aquā et lauit ma-
nus corā populo dicēs. In-

nocens ego ſum a ſanguine iuſti hui⁹: vos videritis. Et reſpõdens vniuerſus popu lus dixit. Sanguis bui⁹ ſup nos: et ſuper filios noſtros. Tunc dimiſit illis barrabã: Jeſum autẽ flagellis ceſum tradidit eis: vt eum crucifi gerẽt. Tunc milites p̃ſidis cum accepiſſent ieſum in p̃to rio: congregauerũt ad eũ totam coborte: et veſtierũt eum clamidem coccineã: et purpura circũdederũt eum. Et intexentes coronã de ſpi nis: impoſuerũt ſuper caput eius: ⁊ barũdinem in dexte ra eius. Et pedib⁹ eius p̃o uoluti: irridebãt eum dicen tes. Aue rex iudeoꝝ. Et cõ ſpuẽtes in faciem eius: acci piebãt barũdinem: ⁊ percu tiebãt caput eius. Jeſus aũt portãs ipſe ſibi crucẽ: perue nit in locũ qui appellaf̃ cal uarie: quod dicitur hebraice golgotha: vbi euꝝ crucifixe rũt. Et cũ eo duos latrones hinc atqꝝ illinc: mediũ vero ieſum. Scripſit aũt et titulũ pilat⁹: ⁊ poſuit ſup̃a crucẽ. Erat aũt ſcriptuꝝ. Jeſus na zarenus rex iudeoꝝ. Hũc er go titulũ multi legerũt iude orũ: quia p̃ope ciuitatẽ erat locus vbi eum crucifixerũt. Tunc dixeruut pilato. Noli ſcribere rex iudeoꝝ: ſed quia ipſe dixit rex ſum iudeoꝝ. Re ſpondit pilatus. Quod ſcri pſi ſcripſi. Milites ergo cuꝝ crucifixiſſent ieſum: accepe rũt veſtimẽta eius: ⁊ fecerũt quattuor partes: vnicuiqꝝ militi partẽ. De tunica autẽ que de ſuperiori parte nõ cõ ſutilis: ſed per totuꝝ textilis fuit: dicũt ad alterutrũ. Nõ ſcindamus eã: ſed ſortiamur de illa cui⁹ ſit. Vt ſcriptura impleret̃ q̃ dicit. Diuiſeruut ſibi veſtimenta mea: ⁊ ſuper veſtẽ meã miſerunt ſortem. Et milites quidem hec fece runt. Prętereũtes autẽ blaſ phemabãt eum: mouẽtes ca pita ⁊ dicẽtes. Vah qui de ſtruis templũ: et poſt tridu um edificicas illud. Saluũ fac temetipſuꝝ: ⁊ deſcẽde de cruce. Similiter autẽ ⁊ vn⁹ de latronibus: qui cũ illo ſi mul crucifixi erãt blaſphema bat illũ dicens. Nonne tu es

xps libera te ⁊ nos? Respõ/
dens aũt alius: increpabat il
lum dicẽs. Nec sic times de/
um: cum in eadem dãnatiõe
es? Nos quidẽ iuste: digna
eñ factis nostris recipim⁹.
hic vero nihil male fecit. Et
dicebat ad ieſũ. Dñe memor
esto mei: cũ veneris i regno
tuo. Dicit ei ieſus. Amen di
co tibi: hodie mecũ eris i pa/
radiſo. A sexta autẽ hora te/
nebre facte sunt in totam ter
rã: vsq; in horam nonã. Cir
ca nonã aũt horaz: exclama/
uit ieſus voce magna dicẽs.
Heloy: heloy: lamazabatha
ni. Hoc est: deus meus: deus
me⁹: quare me dereliquisti.
Quidam autẽ ex eis qui illic
adstabãt: cum audirent dice
bãt. Helyam clamat iste. Et
cõtinuo vn⁹ cucurrit ex eis:
⁊ accepta spõgia acceto ple/
na circundata harũdine: po
tum dabat ei. Vt scriptura
impleret̃ que dicit. Dederũt
in escam meã fel: ⁊ i siti mea
potauerũt me aceto. Jesus
aũt exclamãs voce magna:
dixit. Pater: in manus tuas
cõmẽdo spũm meũ: ⁊ tradi/
dit spũm. ✠ Et ecce velum
tẽpli scissum est in duas par/
tes: a sursum vsq; deorsum.
Et terra mota ẽ: ⁊ petre dis/
rupte sũt: ⁊ monumẽta aper
ta sunt. Et multa corpora sã
ctor̃ dormientiũ resurrexe/
rũt. Et exeũtes de monumẽ
tis: venerũt in ciuitatem san
ctã hierusalẽ: et apparuerũt
multis. Centurio aũt: ⁊ qui
cum illo custodiebãt ieſum:
cum vidissent terremotũ: et
illa oñia q̃ facta sunt: timue/
rũt nimis dicẽtes. Vere dei
fili⁹ est iste. Judei ergo quo
niã cena pura erat: ne rema/
nerẽt in cruce corpora sabba
to. Erat eñ magnus dies il
lius sabbati: rogauerũt pila
tũ vt frangerẽtur crura eor̃
et tollerẽtur. Venerũt ergo
milites ⁊ primi quidem fre/
gerũt crura: ⁊ alterius simi/
liter qui simul crucifixi erant
cum illo. Ad ieſum aũt cum
veniſſent: vt viderunt eum
mortuũ: non fregerũt crura
eius: sed vnus ex militibus
lancea latus eius pupugit: ⁊
exiuit continuo sanguis et
aqua. Et qui vidit testimo/

niũ perhibuit:et verũ eſt te/ ſtimoniũ eius. Et nos credi mus quia verũ eſt:vt credẽ/ tes vitam habeamus in no/ mine ei⁹. ℟. Amẽ. Euãgeliũ. Tunc venit quidam homo diues ab arimathia noĩe:io/ ſeph: qui et ipſe diſcipulus erat ieſu. Hic acceſſit ad pila tũ:⁊ petiit corpus eius Tũc pilatus iuſſit reddi corpus. Et accepto corpore ieſu: in/ uoluit eum in ſindone mun da:⁊ poſuit eũ in monumen to ſuo nouo:qđ exciderat in petra. Et aduoluit lapidem magnũ ad oſtiũ monumẽti: ⁊ abiit. Tunc ꝙuenerũt prin cipes ſacerdotum ⁊ phariſei ad pilatũ dicẽtes. Domine: recordati ſumus ꝙ ſeductor ille dixit adhuc viuens:poſt tertiũ diem reſurgaz. Jube ergo cuſtodiri ſepulcrum in diem tertiũ: ne forte veniãt diſcipuli eius nocte:et furen tur illũ: et dicant plebi quia ſurrexit a mortuis.et erit no uiſſimus error peior priori. Ait illis pilatus. Habetis cu ſtodes:ite cuſtodite ſicut ſci tis. Illi autẽ euntes munie/ runt ſepulcrũ:ſignantes la/ pidem cum cuſtodibus. Di/ cat pbr. Preces Penitẽtes orate:flectite genua deo:de precemur dñm deũ noſtruz: vt indulgentiã criminũ ⁊ re miſſionẽ pctoꝝ nobis dona re dignet. Reiteretur a cho/ ro. Poſtea pbr dicat. Erigi/ te vos:orate:flectite genua deo. deprecemur dñm deuz noſtrũ vt lapſis manũ porri gat:⁊ preſidium qđ ab eo re quirit clemẽter impertiat. ℟. Penitẽtes. Erigite vos:orate flectite genua deo. deprece/ mur dñm deũ noſtrũ:vt re/ miniſcẽtes mala q̃ geſſim⁹: deinceps vitemus inſidias inimici:vt quos diaboli per ſuaſione ſua: ab altario dei ſubtraxerat: patrona reuo/ cet effuſio lachrymaꝝ. ℟. Pe nitẽtes. Erigite vos cõpleta or̃one veſtra:oẽs pari voce indulgentiã a dño poſtule/ mus. Impleta p̃ce exclamat archidiachon⁹. Indulgẽtia ſimiliter ⁊ vos clerus vel pop⁹s nõ pluſq̃ trecẽtis vi/ cibus. Poſtea dicat preces. Tu paſtor bone animã tuaz

pro ouibus posuisti. Reitere tur a choro. Tu pastor bone. Diachonus dicat. Prosternimus preces ante faciē tuā: exaudi: placare: indulge dñe ⁊ miserere nob̄. p̄. Tu pastor. Archidiachon⁹ dicat. Dep̄cemur dñm: vt remissionem peccatoꝝ ⁊ pacē nobis ꝓpicius donare dignet̄. Ep̄s dicat. Te precamur dñe. p̄. Indulgētia. ℣. Procedat ab altissimo. p̄. Indulgētia. ℣. Succurrat nob̄ miseris. p̄. Indulgētia. ℣. Delicta purget om̄ibus. p̄. Indul. ℣. Prestet̄ penitētib⁹. p̄. Indul. ℣. Patrona sic lugētibus. p̄. Indulgē. ℣. Errātes fide corrigat. p̄. Indul. ℣. Lapsos peccat⁹ erigat. p̄. Indulgē. ℣. Te dep̄camur dñe. p̄. Indulgētia. Post hec dicat diachon⁹. Erigite vos. Et sacerdos dicit Oro

Unigenite fili dei p̄ris: cuius caro preciosa a iudeis dānat̄. ab ingratis inluditur: ⁊ crucifigēda latronū corporibus cōparat̄. Ex cuius latere sanguis et aqua profluxit: sed sanguinez non miror ex carne: aquā vero ex eo qd̄ intelligo nō mirabor. Illa est em̄ vtiqz aqua que nos quondā per adam mortuos viuificauit regeneratos: ꝓcedēs ex mortuo. Clementiā ergo tuā qm̄s: vt sicuti pro amore generis non dedignat⁹ es adsumere mortem nostrā: ita et resurgēs a mortuis obtinere nos facias de triumphato hostie victoriā. ℟. Amē. Per mīam tuam de⁹ noster: qui viuis cuz deo patre ⁊ regnas cum spū sancto in secula seculoꝝ. ℟. Amē. Qua expleta exclamat diachonus. Indulgentiaz. Secūdaz suscipiūt clerici pariter ⁊ clamantes nō plusq̄ ducētis vicibus. cc. Et post hec sacerdos dicit p̄ces. Tu pastor bone. vt sup̄ scriptuz est. Et diachonus dicat. ℣. Peccauimus tibi deus recedētes a te: nobis cōfusio: tibi clementia et propitiatio. p̄. Tu pastor. Post hec dicat archidiaco. Dep̄cemur dñz Ep̄s dicat. Te deprecamur. p̄. Indugētia. ℣. Nos p̄ri recōciliet. p̄. Indulgē. ℣. Christi cōformet gratia. p̄. Indul.

℣. Confirmet ſanctoſpū. ℘. Indulgen. ℣. Peſtem ⁊ famē abluat. ℘ In. ℣. Medelam egris cōferat. ℘ Indulgē. ℣. Captiuos reddat patrie. ℘. In. ℣. Vices aerū tēperet. ℘ Indul. ℣. Te deprecamur dñe in dulgētia. Poſt hec dicit diacon⁹. Erigite vos. Et ſacerdos legit hāc orati⁊ Nigeni onē. Oratio. Ute fili dei patris. qui celum rediturus in terris dig⁊ natus es naſci: vt nos eleuares ad celos. Qui ideo in ligno crucis manus ꝓprias extendiſti: vt nos ad lignū vite ꝓpici⁹ reuocares. De quo adam guſtare nō meruit: poſteaq̄ crimen priuaricatiōis incurrit. Crux ergo tua de⁹: vite arbor eſt: in eternū viuificet: quēq̄ ex ea guſtauerit. Tuam ergo clementiā petimus: vt auferātur ab oculis tuis mala noſtra preterita ⁊ bona futura naſcātur. Vbi⁹ mūdi lux infida negligatur: ⁊ per benmitatis tue a nobis eternitas requiraſ. ℟. Amē. Per miſcōiam tuā deus noſter: qui viuis cū deo patre ⁊ regnas cū ſpūſctō in ſecla ſeculoꝝ. ℟. Amen. Poſt hec decātāt hūc pſalmū cū aña ſua ab epō impoſita. añ Parce deus q̄ ſpreuimus precepta tua: q̄ das poſt peccata indulgentiam. ℘s. Miſerere mei deus ſm magnā. Dicto pſalmo vna cū Gloria patri. dicit diacho nus tertio Indulgētia. non pluſq̄ cētum vicib⁹. c. Et dicat ep̄s. ℣. Tu paſtor bone. ⁊c. Miſerere nobis deus q̄ omnia potes: tu eñ diſſimulas peccata hoīm ꝓpter penitentiā. Deinde dicat pb̄r. Deprecemur dñz. ⁊c. Dicat ep̄s. Te precamur dñe. ℘. Indulgētia. ℣. Reſtituat paradiſo. ℘ Indul. ℣. Clauſtra celorū reſeret. ℘. In. ℣. Remoueat ſuppliciū. ℘. In. ℣. Extinguat gehēne īcēdia. ℘. Indulgētia. ℣. Defunctis donet requiē. ℘. Indul. ℣. Locū quietis cōferat. ℘. Indul. ℣. Sanctis ꝑſortes faciat. ℘. Indul. Finitis precibus duo nobiles pb̄ri in ſuperpelicijs accipiāt crucē coopertā pāno nigro ℣ ſus ſe crucifixū: ⁊ aſcēdāt ad ſiniſtrū cornu altaris

et cantẽt ambo hanc añam.
Populemeus qđ feci tibi aut in
quo contristaui te: respõde mihi
quia eduxi te de terra egypti in si
gnis magnis et prodigijs excelsis:
et parasti crucem saluatori tuo.
Et cũ dixerit. Parasti crucẽ sal
uatori tuo. in fine añe duo dia
coni induti suppellicijs in
medio chori ante altare ma
ius incipiãt ⁊ cantẽt. Agyos.
Otheos. Agyos. Ysqros. Agy
os. Athanatos. Eleyson. Ymas
Quibus finitis: chor⁹ respõ
deat flexis genib⁹ vt sequtur
Sanctus deus. Sãctus fortis.
Sãctus et immortalis miserere
nobis. Finita prima statione
duo supradicti pbri q̃ crucẽ
tenẽt pergãt ad dextrũ cor
nu altaris cũ cruce sicut pri⁹.
⁊ cantẽt secũdã añaz sequen
tẽ. Quia eduxi te p desertũ qua
draginta annis: et manna cibaui
te: et introduxi in terrã satis opti
mã. p. Parasti crucem saluatori
tuo. Et cũ puentũ fuerit ad fi
nẽ dicẽdo Parasti crucẽ salua
tori tuo. supradicti diachoni
vt prius cantẽt. Agyos. Per
totũ ante altare vt supradi
ctũ est. Quib⁹ finitis chorus
flexis genibus cantẽt. San
ctus deus. vt pri⁹ modo ⁊ for
ma supradicta. Et dũ chor⁹
cãtat Sãctus. duo supradicti
pbri cum cruce veniãt ad me
diũ altaris: ⁊ tenẽtes crucez
cantẽt tertiã añam sequentẽ
añ. Quid vltra debui facere tibi
et nõ feci: ego quidem plãtaui vi
neam meã speciosissimã: et tu fa
cta es mihi nimis amara: aceto
nãq; sitim meã potasti: et lanceã
pforasti latus saluatori tuo. Et
cũ dixerint Saluatori tuo. dia
coni supradicti vt prius cã
tent Agyos. Et chorus flexis
genibus cantet. Sanctus de
sicut prius. Interim qđ ita
finietur: paret stratum coram
altare: cum pannis sericis et
alijs ornamentis ad adoran
dũ crucem. Et finitis statiõi
bus prout dictũ est superi⁹:
sacerdos faciens officiũ exu
at cappã ⁊ accipiat crucẽ ve
latam de manibus duoz pres
byteroz canentiũ: qua suscep
ta accedat sacerdos ad de
xtrũ cornu altaris verso cru
cifixo ad populũ: incipiat an
tiphonã. Ecce lignum crucis.
Discooperiẽdo brachiũ de

rtrum crucis. ⁊ cõtinuo cho
rus reſpondeat. In quo ſalus
mundi pepẽdit venite. Et dum
chor⁹ cãtat ſupradictã añam
ſacerdos trãſeat ad ſiniſtruz
cornu altaris. ⁊ itez incipiat
ſupradictã añam. ſcilicet Ec⁄
ce lignũ crucis. Eleuãdo vocẽ
alicq̃tuluz altius q̃ prima vi
ce: diſcooperiẽdo aliud bra⁄
chiũ crucis. Chorus vero re
ſpondeat. In quo ſalus mũdi.
Et popul⁹ flcteat genua ad
q̃libet oſtẽſionẽ cuiuſlibet
brachij crucis. Et dũ chorus
cantat añam. ſ. In quo ſalus.
p̃br veniat ad mediũ altaris
⁊ incipiat tertio ſupradictaz
añam ſcilicet. Ecce lignũ cru⁄
cis. Eleuãdo vocẽ altius q̃
alijs vicibus. ⁊ tunc diſcoo⁄
periat crucẽ totaliter: eleuã⁄
do ipſam cum brachijs quã⁄
tũ potuerit. Et dum chorus
cantat añam: preſbyter per⁄
gat cũ cruce deuote ⁊ bone⁄
ſte ad ſtratũ ⁊ ibi cũ maxima
reuerẽtia ponat eã: ⁊ ſtatim
p̃br cum ſuis miniſtris ado⁄
rent crucem flectẽdo genua
ter: cum ſumma reuerẽtia et
humilitate oſculãdo terraz:
et offerant oblationẽ cruci:
vt alijs prebeãt exemplũ. ⁊
dicat p̃br oſculãdo hanc ora
tionem. Oratio ad crucem.

Domine ieſu xp̃e adoro
te in cruce aſcendentẽ
et ſpineaz coronã portatẽ in
capite. deprecor te: vt ipa crux
liberet me de angelo percu⁄
tiẽte. Dñe ieſu xp̃e adoro te
in cruce vulneratum: felle et
aceto potatũ: deprecor te vt
tua vulnera ſint remedium
anime mee. Dñe ieſu xp̃e: in
ſepulcro te adoro poſitũ. de
precor te: vt tua mors ſit vi⁄
ta mea. Domine ieſu chriſte
adoro te venturũ ad iudiciũ
⁊ iudicaturũ vivos ⁊ mortu
os. deprecor te: vt in tuo ſan
cto aduentu nõ intres in iu⁄
diciũ cum me indigno et mi⁄
ſero peccatore: ſed p̃ tua ma
gna clementia peccata mea
dimittas mihi: quã iuſte iu⁄
dices. Qui vivis. Chorus
cantet antiphonas. Crucez
tuam adoramus domine. Cum
alijs antiphonis ad hoc de⁄
putat⁹. Et dũ clerus ⁊ popu
lus adorant crucẽ: ſacerdos
cũ miniſtris deſcendat ad ſa

crariū ⁊ ibi se calciēt. Et pbr accipiat casulā nigrā: et diachonus ⁊ subdiachon⁹ dalmaticas nigras: ⁊ veniāt ad portā chori maioris precedētibus cereis ⁊ thuribulo. et adorata cruce a clero et populo: duo supradicti presbyteri qui prius crucem tenuerūt: reuerēter accipiant eam de stratu cū suo pāno: et pergāt cum ea ante mediū altaris: incipientes banc añam. Super ōmia ligna cedrox tu sola excelsior: in qua vita mundi pependit: in qua christus triūphauit: et mors morte superauit in eternū. Et per istos supradictos pbros finiaf. Qua finita reuerenter ponāt crucē in altare: q̄ dimissa sacerdos ⁊ ministri: clerus ⁊ pop⁹ in processionē silentio facto precedētibus. s. alia cruce nigra ⁊ cereis: ⁊ thuribulo cū brasis: veniant vsq; ad monumentū. Et cum peruentū fuerit: ascēdat presbyter cū duob⁹: dñis qui habent claues monumenti ⁊ sigilla. Et interi; prouideaf de brasis in thuribulo. et aperto sepulchro accipiat pbr de incēso quod est intus: ⁊ ponat in thuribulo ⁊ incenset stati; corpus dñi. Quo facto ercooperiat calicem ⁊ ostendat secrete et humiliter dictis dñis hostiā cōsecratā: ⁊ coopto calice cum corpore dñi: reuerēter deferat cum sua impla vt prādie portauit: ministris videlicet diachono ⁊ subdiachono iuuātibus: alias sustentantib⁹ eum: vt leuius ⁊ securi⁹ pergat cū corpore dñi. Et velū sericū vt supradictū est ponetur a quattuor vel sex nobilibus dñis ciuitatis super corpus xp̄i: semper cruce precedēte cū cereis: ⁊ incenso et thuribulo: ⁊ proiiciendo de annona viride vt dictū est. Et quidā portionari⁹ de antiquioribus indutus superpellicio albo: deferat vexillū nigrū in medio processionis sc; inter canonicos ⁊ portionarios. ⁊ sic ordine isto perueniāt ad altare maius. Cu; peruentū fuerit: diachonus expādat corpalia sua p arā ⁊ sacerdos maxima cū reuerētia ponat corpus xp̄i cum ca

lice in quo venit sup aram. quo posito descēdat ad gradū altaris: ⁊ ibi faciat ꝯfessionē. Qua facta ascendat ad altare et lauet manus. deinde accipiat corpus christi reuerēter de calice ⁊ ponat super araz ad pedē calicis: ⁊ ꝓuideat de vino et aqua vt moris est alijs diebꝰ. Tamē videat ⁊ reuideat: si forte aliq̄ pars hostie maneat plicata filiole corporaliū: que erat in calice Calice collocato super araz cū vino et aqua: cooꝑiat eū filiola: quo facto dicat hanc

Unigenite filio ꝯonem. lius dei patris: de quo ante tam innumeros ānos propheta cātauit hūc versū. In medio duoruz animaliū cognosceris. Cognitus plane es non solū inter duos latrones pēdens in ligno: vel duoꝝ testamētoꝝ in medio: verū etiaz fuga solis: occasu diei: cōcussione terrarū. Tu xp̄e descēdisti ad inferos: et sāctos sepulcra laxarūt. Pietatē ergo tuā qm̄s: vt intelligere possimus q̄ꝫtum nobis resurgēs prestabis ī regno: qui nos moriens resuscitasti cū gloria de inferno. Pater noster. Cantādo. ⁊ cū peruenerit ad Panē nostrū quotidianū. ostēdat popl'o corpꝰ xp̄i in suo loco super aram. Et cuz sacerdos dixerit. Et ne nos inducas in tēptationē. ℟. chorus. Sed libera nos a malo. His peractꝭ sacerdos accipiat corpus xp̄i: et faciat nouē ꝑticulas: ⁊ ponat eas per ordinē in patena: vt fieri solet. ⁊ accipiat vnaz ex illis q̄ dicit̄ regnū: ⁊ mittat illam in calice. Et deinde accipiat aliā particulam que dicitur gloria: ⁊ ponat eam super calicē: ⁊ dicat illas oratiōes q̄ alijs diebus dicebant̄. ⁊ finitis accipiat illaz particulā ⁊ cooperiat calicem. ⁊ cooperto: accipiat alias particulas que sunt in patena per ordinem. Et deinde accipiat patenam ⁊ mūdet eam sup calicem cū pollice: ⁊ mundatā ponat eam sub mento: ⁊ positā sumat vinū de calice cuz sua particula: q̄ scd̄z quosdā ꝯsecrat vinū in calice: cōmunione facta lauet manus vt

moris est dicēdo. Qd ore sū psim⁹ dñe. Et nō dicat Corpus dñi nostri iesu xpi. Nec Placeat tibi sctā trinitas. Et his oībus peract⁹ dicat pb̄r

Eruti hāc orōnem. a malo: stabiliti semp in bono: tibi adherere mereamur deo et dño nostro iesu xpo. da veniā pctis nostris: ⁊ requiē famulis tuis oībus fidelibus defūctis. frange et percute om̄es insidias inimicis nr̄is. defēde nos ab om̄ibus operib⁹ malis: ⁊ ꝯfirma in cunctis bonis. Accipe ieiuniū vel votū nostrū: et exaudi orationē nostraꝫ in his diebus et in totis tēporib⁹. Tribue nob̄ pacē et securitatē: pietatē: ⁊ sincerā charitatem: ac gratiā ꝑ misericordiam tuā: stigmate passionis tue deus noster fili⁹ dei: q̄ viuis cum deo patre ⁊ regnas cū spūsctō in trinitate vnus deus permanēs in secula seculoꝝ. ℟. Amē. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Et statim diachonus dicat. Eamus cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In vigilia gl̄iose dñice resurrectionis Sabbato hora diei nona signū sonat: et cōgregat⁹ om̄ibus: induūt semetipsos diachonus vel clerici albis cū aneboladijs: ⁊ ingrediuntur processuꝫ: atqꝫ a primi cerio accipiūt diachonus in ordinē suū lectiones: que in tribunal ab ipsis legēde sunt. Dū vero secūduꝫ et tertiū q̄ sonauerit signū: ⁊ iuxta consuetudinē posita sede pōtifici in processu: atqꝫ eo sedēte accedūt abbates p̄sbyteres diachones clerus om̄isqꝫ pop̄lus ꝑ grados suos ad ep̄m et accipiut ab eo ceram. Diacones vero locale accipiunt ab eo ⁊ duodecī cereos: ⁊ stātib⁹ ī locis suis ingredit̄ ep̄s cū diachonibus tantū in sacrariū: ⁊ clausis ostijs vel fenestris ac velis: vt nec modicū quidē lumē a foris videatur. Offert̄ vero ep̄o petra et esca ⁊ excussoriū ignis: et cū mox ipse manu sua ignez excusserit: accēditur stuppa ⁊ inde candela. ⁊ ex ea iterū lucerna tenente eam diachono qui post eam in choro benedictur⁹ est: ⁊ nullo suo ce

reo concedente. Sed prece/
dẽtes diachoni lucernam et
epiſcopus ſequẽs eaz ingre
ditur proceſſum. Et mox po
ſita pontificis ſella: prius ac
cendet cereũ ſuũ: ac deinde
accedit oñis cleruſ ad lucer
nã ⁊ accẽdũt cerea ſua. Poſt
hec accedens diachonus cũ
lucerna ad epiſcopuz: det ei
benedictionẽ epũs quã vo/
luerit: ille vero oſculet epõ
manũ. Oratio ad bene dicẽ/
dum lucernã.

Exaudi nos lumen indeficiens domine deus noſter vnici lu minis lumẽ. Fons luminis lumen. Auctor luminũ: qui creaſti ⁊ illuminaſti. Lumen angelorz tuorz ſediũ. dñatio nũ. principatũ. poteſtatum: ⁊ omniũ intelligibilium qui creaſti lumen ſanctorz tuorz. Sint lucerne tue anime no/ſtre. Accendant a te et inlu/minetnr abs te. luceãt veri/tate: ardeant caritate. Luce ant ⁊ non tenebreſcãt. ar de/ant: ⁊ non cinereſcãt. Bene/dic hoc lumen. O lumẽ: qui et hoc quod portamꝰ in ma nibus tu creaſti: tu donaſti. Ac ſicut per hec lumina que accendimus de hoc loco ex/pellimꝰ noctẽ: ſic et tu expel le tenebras de cordibus no/ſtris. Sanctus domus tua lu cens de te: lucẽs in te. Sine defectu luceamus: ⁊ te ſemp colamus. In te accẽdamur: ⁊ nõ extingamur. ℟. Amen. Per miſericordiã tuam deuſ noſter qui vivis et oñia re/gis in ſecula ſeculorz. ℟. Amẽ. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ tuo. In noie domini noſtri ieſu chriſti: ſanctifica/tũ permanet cũ pace. ℟. Deo gras. tribus vicibꝰ. Deinde bñdicat quinqz grana thu/ris infingẽda in cereo bene/dicendo incipiẽs abſolute.

Veniat qñs oipotens deus ſuper hoc incen ſuz larga tue bene✠dictio nis infuſio: ⁊ hũc nocturnũ ſplendorẽ inviſibilis regna/tor aſcẽde: vt nõ ſolũ ſacrifi/ciũ qõ i nocte hac victatũ eſt archana luminis tui ãmixtio ne refulgeat: ſz i quocũqz lo co huiꝰ ſctificatõis myſterio fuerit deportatũ: expulſa di/abolice fraudis neᷓcia: vir/

tus tue maiestatis assistat. p xp̃m dn̄m nostrū. ℟. Amen. Benedictio dei pa✠tris oi potētis: ⁊ fi✠lij: ⁊ spūs✠ sancti: descēdat ⁊ maneat su p hoc lumē ⁊ incēsum istud. ℟. Amen. Et mox cū tota ce ra accensa fuerit precedūt cle rici vel leuite lucernam: ⁊ lu cerna ep̃um atq; presbyteri Et vadūt p bubata ad cho rū: dūq; ascēderint iurta tri bunal ab ep̃o imponit ãna. Lumen verū inluminās oēm bo minē in hunc mundū venientē. ℣ Populus qui sedebat in tenebris vidit lucē magnam. habitātibus in regione vmbre mortis: lux or ta est eis. p. Inluminās. ℣ Glo ria et honor patri et filio et spiri tuisctō in secula seculoꝝ amē. p. Lumē ve. Cūq; venerit ep̃s cū presbyteris diachonibus ⁊ clero psallendo ad altare: ponit lucerna a diachono i stillo: dicanturq; a clero hij ℣ sus Populus q̄ sedebat. Stā tes i locū vbi solēt sacrificiū canere: cui suscipitur a clero qui i choro sinistro iurta ve stibulū adstant. Lumen verū. Qua expleta caput supradi cte añe replicat. Lumen verū. Et statim egrediūtur clerici ⁊ psallendo veniūt ad cho rū. Dum hec añna secūdo fue rit replicata: accedet ep̃s vel sacerdos ad altare ⁊ dicat se quentē orationē. Ad cereū O benedicendū. Oratio. Fferim⁹ tibi dn̄e cerei huius rutilantis speciē: diui no igne succēsaq; : p quē mul timoda materia nutu tuo p duci iussisti: atq; his eum in dignis manibus nostris ob latū incendimus: precantes bonitatē tuā: vt emissione spūssancti: qui quondā in si militudinē ignis: diuisionē q; linguarū in apostolor tu orū corda perspicuus fulgēs q; apparuit: eum bene✠di cere ⁊ sancti✠ficare digne ris Et sicut hic cereus erube rās larga vissione noctis hu ius iugulat cecitatē: ⁊ deuo tissime plebis tue resplēdet obtutib⁹: ita et nos dn̄i nr̄i iesu xp̄i filij tui spendore re pleti: internis mentibus ful geamus: et peccator cecita te deterſa: lux in nob sempi terne fidei pseueret. ℟. Amē.

Oratio ad benedicēdos diachones.

PRima tibi et principalia deus pater omnipotēs hec luminū munera in exordio venerāde huius noctis offerimꝰ ⁊ ob honorē dñice resurrectionis lucernā ⁊ cereū claritatis aptauimus: quā vnigenitus filiꝰ tuꝰ dñs noster iesus xp̄s aduētus sui faciat mysterijs inluminatā Per quē te deꝰ supplices exoramus: vt hoc sanctū luminis munus libēs accipias: peruigilem in nos deuotionē flagrantia spiritali succēdas. Simulqꝫ omnipotēs deus comēdamus pio dilectōis affectu sanctos fratres nr̄os ⁊ condiachones. N. ⁊ N. tue maiestatis laudes ī enarrabiles narrare cupiētibus. Vt eis sciētie ac sapiētie de tuis thesauris accōmodes plenitudinē. Vt q̄cquid itaqꝫ mēte cōceperūt: aut sensu excogitauerūt: vel certe meditatiōibus crebris memoriter tenuerūt: obliuionis caligine depulsa: titubationisqꝫ formidine calcata: dicant voce canora: ⁊ oratione depromāt luculētissima. Nihil qm̄s in eis humanitatis operetur fragilitas: sed totū eis subministret tue clemētie largitas. Dona eis post pallores genuū rubicūdam sinceritatē: lingue volubilitatez: lacertoꝝ firmissimā soliditatē. Vt in omnibꝰ tuorū beneficiorū adiutoriū sentiētes: benedictionem lucerne cereiqꝫ immurmurēt: ac depromāt maximam laudem. ℟. Amē. Per misericordiā tuā deus noster: q̄ es benedictꝰ et vi. ⁊c̄. Dicat pb̄r. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et In noīe dñi nostri iesu xp̄i: votū vestrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo gr̄as. Post hec vadit ep̄us post altare: ⁊ sedit in sellam. Presbyteri vero iuxta eum stantes: ac deinde diachonus ante vestibulū iuxta cācellos adstant in ordinē suū: silentiū admonēt septies. post hec accedēt diachones ⁊ bn̄dicent lucernā hac benedictione. Bn̄o

DIgnū ⁊ iustū lucerne est: vere dignū ⁊ sctm̄ est: nos tibi semper gratias

agere laudesq3 referre: dñe sancte pater op̄s et xp̄e de⁹. Quo mihi tribuas: vt ī tuis laudib⁹ semper resonēt fauces mee. qui erigis a terra in opem: et ab stercore exaltas pauperē. Da directū et bene sonantē in ore meo ministrari sermonē. Om̄ipotentem deum substātie vitalis exordiū: creature vniuersalis auctorē dñm: salutarē opificē: vocalis ecclesie personet canora laudatio: vt ipsi rependat lingua mysteriū: de cui⁹ imperio sumpsit officiū. Dignū est vt sponsi corruscantis aduentū accēssis prestoletur fidelis turba luminibus: ne nuptial' habitaculi respuat habere ꝯsortes: quos sub veterū vmbraculo pctōrū3 inuenerit dormiētes. Quid dignius? Quidue sublimi⁹? q̄ vt tibi vigilet in spe eternitatis resuscitata mortalitas: cui totū ex origine: totū debet ex munere: vel qd̄ formatur ex nihilo: vel qd̄ reparatur ex perdito. Tu vas qd̄ pronū culpa dederat in ruinā: figuli miserantis affectu de fauillis cineribusq3 collectū spiritu viuificante saluasti: vt faceres ex adoptiōe liberos: quos retineri videras ex p̄uaricatōe captiuos. Tu nouelle vit' germina fecūda plantasti: vt antiquoꝝ tabesceret suauitas amara pomoꝝ. Nunc de cibo sumitur: vita nō labitur. Soluit gr̄a: quos vinxit inlecebra. De arbore creata nox criminis: s3 de ligno genita lux salutis. Vetuisti opera manuum tuarū clemēs operator: interfici perpetue mortis excidio. Paradisi ianuā quam piaculū letale dānauerat: dextera mysterij celestis aperuit. Id perfecte iudicans esse pietatis: vt quibus ad vitaz fueras largitus introitū: tribueres ⁊ regressum. Mortificātur ex lapsu: qui viuificātur ex precio. Redēpti clemētius: q̄ creasti. Nāq3 ibi de⁹ operatus vt faceret: hic passus est vt prodesset: Induit carnē: s3 nō exuit maiestatē. Nostrā substātiaz expectēs: sed propriā non relinquēs. Cū corpore editus: sed inte-

merato pudore cõcept⁹. Tẽ poralis ex virgine: ſꝫ coeter/nus ex patre. Humiliãs diui na: vt poſſit eleuare terre/ſtria. Cui tanti fuit ſaluatio: vt ne nos perderemus celũ: ille paterẽ infernũ. Suſce/pit mors: quẽ tenere nõ po/tuit. Amplificata ſucceſſu: ſꝫ euacuata ſpolio. Exultauit i raptu: ſed occidit i tropheo. Jn ſe refuſa defecit extremi/tas: poſtq̃ vite appetere tẽ ptauit auctorez: et dũ ambit inlicita: perdidit adquiſita. Adeſt nox lumine donata: p petuo dñici ſanctificata vi/ctoriis. Que recidiuũ mũdi ſortita natalẽ: debellata fu/neris regione: triũphos xpi reſurgẽtis excepit. Que trãſ greſſionis maculas fluenta lauacri ſalutaris abſterſit. q̃ veternoſa criminis indumẽ ta tactu liquidi reſoluit ele/mẽti. Jn qua mercedem ſan guinis preſentat vnda ba/ptiſmatis. et dum vetus cul/pa decidit: nouus homo cõ/ſurgit. Oratio ante altare

DEus qui filios diciſ. iſrael educis ex egyp/to palpabiles egypti tene/bras relinquẽdo. Deus qui duce luminis gratia: põdus horrẽde noctis exterminas. Deus qui precedẽte angelo tuo in colũna nubis in diez: eoqꝫ in colũna ignis in no/ctez poſteriora ſeruantẽ: cu/ram noſtre ſalut⁹ exequeris: teqꝫ nob⁹ i eo preſtas in quo lucere nos lumine ſciẽtie tue iubes. fac nos diuinitat⁹ tue fieri cõſortes: ⁊ larga tua pie tate ex inuiſibilib⁹ bonis vi/ſibilia bona cõcede. que nos ⁊ offerri doceãt: ⁊ tuã in oi/bus cõpleri faciãt volũtatẽ. ℟. Amen. Hec quinqꝫ grana incenſi a diacono infingũ/tur cereo in modum crucis. Poſt hanc explicitã accedet diacbonus ipſe ⁊ de ipſa lu/cerna accẽdit cereum. Poſt hec a diachonib⁹ tribus vici bus ſilentiũ daſ. Deinde ac/cedẽt diachoni ad cereũ: qui ad dexterã cornu altaris ad/ſtat: benedicẽt eũ bñdictiõe hec. Sicqꝫ alij duo cerei cuꝫ eo accẽdũtur: vn⁹ iuxta cor/nu altaris a parte ſiniſtra: et alius poſt altare aſtantes.

EQuũ Bñdictio cerei et iustũ est: vere dñe satis dignũ ⁊ pulcrũ est: inquãtũ nos munere tuo illustras tibi semper gratias agere: apud quẽ est fons vite: in cui⁹ lumine videbim⁹ lumẽ. Preuia tot tantisq3 virtutib⁹ circa tue maiestatis resplendẽs altaria serenat lux cerei. Premittũt iudicia ignea miracula secura linphaꝝ. Nũciatur ex lumine: qđ nascat̃ ex fõte. Patescũt actu: q̃ fuerãt figurata mysterio. Instar colũne veteris fomes iste perfulget: aquis populũ docet esse saluandũ. per quas et liberatio tribuit̃ ad salutẽ: ⁊ regeneratio donet̃ ad requiem. Accẽdat dñe in ꝯspectu glorie tue obsecratio deuota famuloꝝ. Visitẽtur bñdictionis dono: q̃ sacro dedicãtur obseq̃o. Nõ hic tureis adolet̃ flãma virgultis: nec in sabeicis proscindentur ligna: nemoribusq3 suauitatẽ cinnami rorãtes exhalãt. Sed cera famulat̃ ex lumine: que nõ polluitur ex parẽte. Cui⁹ natura de flore: cuius ortus ex virgine. Cui illa dat genitrix natiuitatis originẽ: que corruptõis nescit errorẽ. Papirus cũ etiã niueo adoperta sub tegmine: flãmaꝝ exequit̃ incremento. Neq3 hoc sine celestis agitur operatione virtutis: qđ fauet ignib⁹ res nutrita gurgitibus. Agnoscũt cuncta te dñm: tibiq3 se sciũt deberi ꝙ nata sunt. Dedisti pie opifex creature sensum: que suũ possit intelligere: et honorare factorẽ. Intende propici⁹ dñe ad huius cerei deuotissimã seruitutem: vt qui flãmam igniri cernit̃: vsuale tue benedictionis serenat⁹ ex lumine: cunctis sit expedibilis ad salutẽ Resoluit grauiũ fomẽta langorũ. Asperitates casuũ remedij tranquillitate cõfringat. om̃ia votis largiant̃ humanis: qui de tuis benedictionib⁹ sumpsere officiũ. Tribue etiã dñe sancte pater oĩpotẽs deus: vt diei huius solẽnia sacre paschalis: in qua redẽptoris nostri gloria predicatur ⁊ gratia: cum antistite nostro. N. cum gloriosis

principib⁹.cum pres byteris diachonib⁹ clero atqꝫ oñi fideli popl'o:sub multorũ celebrare curricula mereamur annoꝝ. ℟. Amen. Presta per dñm nostrũ iesum xp̃m filiũ tuũ: cum quo tibi est vna et coequalis essentia in vnitate spũs sancti: in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Amen amen amen ad te ascẽdat. ℟. Amen Pax in celo. ℟. Amẽ. Pax in terra. ℟. Amẽ. Pax ⁊ plenitudo tua dñe super nos descẽdat. ℟. amen. Pax regibus et potestatib⁹ fidelib⁹ seculi huius. ℟. Amẽ. Pax ecclesie tue catholice: q̃ est in hunc locũ constituta: ⁊ per vniuersum orbẽ terrarũ in pace diffusa. ℟. Amen. Deinde dicat epus orationẽ ante altare Oratio

EXpectati temporis dilectissimi fratres festa solẽnitas: ⁊ ãnuũ per secula sacre resurrectõis archanũ votiue noctis aduenit. Hoc illud est quod in perennez memoriã consecratũ credẽtib⁹ populis altissima de cel' gratia spiritalis attribuit'. Hilares vigilias glorioſis laudibus perferamus: diemqꝫ vincentes qua funalibus crebris ecclesia sancta resplẽdens coruscat: in lumine p̃conia dñice passionis indefessis precibus celebremus. Intendentes auditu lectõib⁹ sanctis: ac sedulis obsecratõibus patientiã nõ negantes. Vt ille regalis solij habitator altissimus a sede arcis etherie popl'o suo: q̃ solẽnia reddituꝝ ad hec festa q̃uẽit: per spũm suũ sanctũ clemẽter ĩ lapsum placabilis ac ꝓpiciat⁹ adspiret. ℟. Amen. Per miam tuã deus noster: qui viuis ⁊ oĩa regis in secla seculoꝝ. ℟. Amẽ Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Deinde dicat' pphetia. Lcõ libri genes'. I. Deo gr̃as.

IN principio creauit de⁹ celũ et terrã. Terra autẽ erat inanis ⁊ vacua: ⁊ tenebre erãt sup faciem abyssi: et spũs dñi ferebat' sup aquas. Dixitqꝫ de⁹. Fiat lux. Et facta est lux. Et vidit deus lucẽ q̃ esset bona: et diuisit lucem a tenebris. Appellauitqꝫ lucẽ diem: ⁊ tenebras noctem. Factumqꝫ est vespere

et mane dies primus. Dixit quoqꝫ deus. Fiat firmamentum in medio aquaꝝ: ⁊ diuidat aquas ab aquis. Et fecit deus firmamētum: diuiſitqꝫ aquas que erāt ſub firmamēto: ab bis que erāt ſuper firmamentū. Et factuꝫ eſt ita. Vocauitqꝫ deus firmamentū celū. Et factū eſt veſpere et mane dies ſecūdus. Dixit vero deꝰ. Cōgregent aque que ſub celo ſūt in locū vnū: et appareat arida. Factūqꝫ eſt ita. Et vocauit deus aridam terrā: congregationeſqꝫ aquaꝝ appellauit maria. Et vidit deus qꝺ eſſet bonū: et ait. Germinet terra herbā virentē ⁊ facientē ſemen: ⁊ lignū pomiferū faciēs fructū iuxta genus ſuū. Cuiꝰ ſemen in ſemetipſo ſit ſup terram. Et factū eſt ita. Et protulit terra herbam virentez ⁊ afferētem ſemē iuxta genꝰ ſuū: lignūqꝫ faciens fructū ⁊ habēs vnūquodqꝫ ſemen ſecundū ſpeciem ſuā. Et vidit deus qꝺ eſſet bonū: factūqꝫ eſt veſpere ⁊ mane dies tertius. Dixit autē deus. Fiant luminaria in firmamento celi: et diuidāt diem ac noctē: vt ſint in ſigna ⁊ tempora ⁊ dies ⁊ annos: vt luceāt in firmamēto celi ⁊ inluminēt terram. Et factum eſt ita. Fecitqꝫ deus duo magna luminaria. Luminare maius vt preeſſet diei: et luminare minus vt preſſet nocti ⁊ ſtellas. Et poſuit eas in firmamēto celi: vt lucerent ſuper terram: et preeſſent diei ac nocti: et diuiderēt lucem a tenebris. Et vidit deus qꝺ eſſet bonū: et factū eſt veſpere et mane dies quartus. Dixit etiā deus. Producant aque reptile anime viuētis: ⁊ volatile ſuper terrā: ſub firmamēto celi. Creauitqꝫ deus cete grandia: et omnē animā viuentē atqꝫ motabilē: quā produxerāt aque in ſpēs ſuas: ⁊ oīne volatile ſcōm genꝰ ſuū. Et vidit deus qꝺ eſſet bonū: benedixitqꝫ eis dicēs. Creſcite et multiplicamini: ⁊ replete aquas maris. Auesqꝫ multiplicētur ſuper terram. Et factū eſt veſpere et mane dies quintus. Dixit quoqꝫ deus.

Producat terra animã viuẽ
tẽ in genere ſuo: iumenta et
reptilia: ⁊ beſtias terre iuxta
ſpecies ſuas. Factũq; eſt ita.
Et fecit de⁹ beſtias terre iu-
xta ſpecies ſuas: et iumenta
⁊ oñe reptile in genere ſuo.
Et vidit deus q; eſſet bonũ:
⁊ ait. Faciamus hominẽ ad
imaginẽ et ſimilitudinẽ no-
ſtrã: ut preſit piſcibus maris
⁊ volatilibus celi: et beſtijs
vniuerſe terre: oñiq; repti-
li quod mouetur in terram.
Et creauit de⁹ boiez ad ima-
ginẽ ⁊ ſimilitudinez ſuã: ad
imaginẽ dei creauit illũ: ma-
ſculũ et feminã creauit eos.
Benedixitq; illis de⁹: ⁊ ait.
Creſcite ⁊ multiplicamini ⁊
replete terrã: ⁊ ſubijcite eaz:
⁊ dominamini piſcibus ma-
ris ⁊ volatilibus celi: ⁊ vni-
uerſis animãtibus que mo-
uentur ſuper terrã. Dixitq;
deus. Ecce dedi vobis oẽm
herbam afferentẽ ſemen ſu-
per terraz: et vniuerſa ligna
que habent in ſemetipſis ſe-
mentem generis ſui: vt ſint
vobis in eſcam ⁊ cũctis ani-
mãtibus terre: oñiq; volu-
cri celi ⁊ vniuerſis q̃ mouen
tur in terraz: ⁊ in quibus eſt
anima viuẽs: vt habeant ad
veſcendũ. Et factum eſt ita.
Viditq; deus cuncta que fe
cit: et erant valde bona. Et
factũ eſt veſpere et mane di-
es ſextus. Igit̃ perfecti ſunt ca. ii.
celi ⁊ terra: ⁊ oñis ornatus
eor. Compleuitq; deus die
ſeptimo opus ſuũ quod fe-
cerat. Et requieuit die ſepti-
mo ab vniuerſo ope q̃ pa-
trarat. Et benedixit de⁹ diei
ſeptimo: ⁊ ſanctificauit illũ.
Quia in ipſo ceſſauerat ab
oñi opere ſuo quod creauit
deus vt faceret. ℟. Amen. Di
cat diachonus. Pro ſolenni
tate paſchali. Flectamus ge
nua leuate. Oratio.

Pro ſolẽnitate paſchali
flexis genibus: te pater oñi
potẽs obſecramus: vt mors
vnigeniti tui dñi noſtri: qui
vitam oñi contulit mũdo:
toti gratiam cõferat popl̃o
chriſtiano. Reſurrectio quo
q; eius nos ad celeſtia ſuble
uet: ⁊ a corruptione vite hu
ius ereptos immortalitati
eterne cõſociet. ℟. Amẽ. Per

miſericordiã tuam deus no/ ſter qui es benedictus: et vi/ uis ⁊ oñia regis in ſecula ſe culoꝝ. ℟. Amen. Lectio libri geneſis. ca. v. ℟. Deo gr̃as.

IN diebus illis. Noe cũ quingẽtoꝝ eſſet annoꝝ: genuit ſem. cham. ⁊ iapbet.

ca. VI. Cumq; cepiſſent boies mul/ tiplicari ſuper terrã et filios procreaſſent: videntes filij dei filias boiuꝫ: q; eſſent pul cre: acceperũt ſibi vxores ex oñibus quas elegerant. Dixitq; deus. Nõ permanebit ſpũs meus i bomine in eter/ nũ: quia caro eſt. Erũtq; dies vite illi⁹: centũ viginti an norũ. Videns autẽ deus q; multa malicia bominũ eſſet in terra: penituit eum q; bominẽ feciſſet in terra. Dixitq; de⁹ ad noe. Finis vniuer ſe carnis venit coram me. Fac tibi archam de lignis leuiga tis: ⁊ ingredere in ea tu et filij tui: ⁊ vxor tua ⁊ vxores filioꝝ tuoꝝ tecum: ⁊ ex cũctis animãtib⁹ vniuerſe carnis.

ca. VII. Te eñ vidi iuſtum coram me in generatione bac: vt ſalue tur ſemen ſuper faciem vni/ uerſe terre. Adbuc enim et poſt dies ſeptem: ego pluaꝫ ſuper terrã quadraginta die bus ⁊ quadraginta noctib⁹: ⁊ delebo omnẽ ſubſtantiam quã feci de ſuperficie terre. Fecit ergo noe oñia q̃ man dauerat ei dñs. Factũq; eſt diluuiũ: ⁊ deleuit omnẽ ſub/ ſtantiã: que erat ſuper terrã. Adduxit vero deus ſpũm ſu per terram: ⁊ imminute ſunt aque et probibite ſũt pluuie de celo: req̃euitq; arcba die ſeptimo. Aperiẽs noe fene/ ca. VII ſtram arce quã fecerat: dimi ſit coruũ. Qui egrediebat ⁊ reuertebatur donec ſiccaren tur aque ſuper terram. Emi ſit quoq; colũbam poſt eũ: vt videret ſi iam ceſſaſſent aque ſuper faciez terre. Que cum nõ inueniſſet vbi requi eſceret pes ei⁹: reuerſa eſt ad eum in archam. Extenditq; manũ: ⁊ apprebenſam intu/ lit in archam. Expectatis au tem vltra ſeptez dieb⁹ alijs: rurſum dimiſit colũbam ex arcba. At illa venit ad eum ad veſperũ: portãs ramũ oli ue virentis foljjs in ore ſuo.

Intellexit ergo noe q̄ ceſſaſ
ſent aque ſuper terram. Et
aperiens tectum arche aſpe/
xit: viditq; q̄ exſiccaſſet ſu/
perficies terre. Locutus eſt
aũt dñs ad noe dicẽs. Egre
dere de arcba tu ⁊ vxor tua:
⁊ filij tui ⁊ vxores filioꝝ tuo
rũ tecũ: cunctaq; animantia
que ſunt apud te ex oñi car/
ne. Egreſſus ergo noe: fecit
vt dixerat ei deꝰ. Edificauit
q; altare dño: ⁊ tollẽs de cũ
ctis pecoribus ⁊ volucribuſ
mundis: obtulit bolocauſta
ſup altare. Odoratuſq; eſt
dñs odorem ſuauitatis. ℟.
Amen. Dicat diachonꝰ. Pro
bis qui varijs neceſſitatibꝰ
detẽti: paſche intereſſe non
poſſunt. Flectamus genua:
Oꝛe Oratio. leuate.
Ocamur te pater eterne
oñipotẽs deus: pro bis qui
diuerſis neceſſitatibus detẽ/
ti: ſolẽnitate paſchali intereſ
ſe non meruerunt. Vt quia
gaudio preſentiũ ſunt exſoꝛ/
tes: mereãtur ſanctoꝝ meri/
tis adeſſe participes. Vt ſi/
cut paſſio vnigeniti filij tui
domini noſtri pro multoꝝ
ſalute occurrit: ita et hec cele
britas annue feſtiuitatis: et
preſentibus tribuat gloriaꝫ:
et abſentibus conferat veni
am. ℟ Amẽ. Per miam tuam
deus: q̄ viuis et oñia regis
in ſecula ſeculoꝝ. ℟. Amen.
Lectio libri geneſis. XXII. ca
In illis die ℟. Deo gras.
bus. Loquutus eſt dñs
ad abraam dicens. Abraam
abraã. At ille reſpondit. Ad
ſum. Ait illi. Tolle filiũ tuuꝫ
vnigenitũ quẽ diligis iſaac:
et vade in terram viſionis:
atqꝫ offeres eũ ibi bolocau/
ſtũ ſuper vnũ montiũ: quez
monſtrauero tibi. Igitur a/
braam de nocte conſurgens
ſtrauit aſinũ ſuũ: ducens ſe/
cum duos iuuenes: ⁊ iſaac fi
liũ ſuũ. Cunqꝫ cõcidiſſet lin/
gna in bolocauſtuꝫ: abijt ad
locum: quẽ preceperat ei de/
us. Die autẽ tertio eleuatis
oculis: vidit locũ procul. Di
xitq; ad pueros ſuos. Expe
ctate hic cũ aſino: ego et pu/
er vadã illuc vſqꝫ properan
tes. Poſtq̄ adorauerimus:
reuerteremur ad vos. Tulit
quoqꝫ ligna bolocauſti: et

imposuit super isaac filium suum. Ipse vero portabat in manibus ignem et gladium. Cunqz duo pergerent simul: dixit isaac patri suo. Pater mi? At ille respondit. Quid vis fili? Ecce inquit ignis et ligna: vbi est victima holocausti? Dixitqz autem abraam. Deus prouidebit sibi victimam holocausti fili mi. Pergebāt ergo pariter: venerūtqz ad locum: quem ostenderat ei deus. In quo edificauit altare: ⁊ desuper ligna cōposuit. Cūqz cōligasset isaac filiū suū: posuit eum in altare super struē lignoꝝ. Extēditqz manū et arripuit gladiū: vt immolaret filium suū. Et ecce angelus dñi de celo clamauit dicēs. Abraaz abraā. Qui respōdit. Adsū. Dixitqz ei. Non extēdas manū tuā super puerū: neqz facias illi quicq̄. Nūc cognoui q̄ timeas deū: ⁊ nō pepercisti filio tuo vnigenito propter me. Leuauitqz abraam oculos: viditqz post tergnz arietem inter vepres: herentem cornibus suis. Quē adsumens: obtulit holocaustū pro filio. Appellauitqz nomen loci illi⁹ dñs videt. Vnde vsqz hodie dicitur: in mōte dominus videbit. Vocauit autē dñs abraam secūdo de celo dicēs. Per memetipsum iuraui dicit dñs: quia fecisti rem hanc: ⁊ nō pepercisti filio tuo vnigenito propt̄ me: benedicam tibi: ⁊ multiplicabo semen tuū sicut stellas celi: ⁊ velud harenā que est in littore maris. Possidebit semen tuū portas inimicoꝝ suoꝝ: ⁊ benedicent̄ in semini tuo om̄es gētes terre: quia obedisti voci mee. Reuersus est abraaz ad pueros suos: abieruntqz bersabe simul: ⁊ habitauit ibi. ℟. Amē

Dicat diachon⁹. Pro sacerdotibus ac ministris. Flectamus genua leuate. Oratio.

Sacerdotes tuos domine indue iusticiā: et ministri tui letentur. Illos doctrinis ⁊ vite exēplis munifica: hos sanctitatis cultu officijqz locupleta. vt dū vtriqz a te augmēta virtutū perceperūt: sine offensione tu-

is altaribus famulentur. ℟. chor⁹. Amen Dicat pb̄r. Per misericordiam tuaz deus noster: qui viuis et om̄ia regis in secula seculorum. ℟. Amen

Lectio libri exodi. capi. XII.

IN illis die ℟. Deo gr̄as. bus. Loquutus est dominus ad moysen et aaron in terra egypti dicēs. Mensis iste vobis principiū mensiū: primus erit in mensibus anni. Loquimini ad vniuersum cetū filioꝝ israel: ⁊ dicetis eis. Decima die mēsis huius tollat vnusquisqz agnū per familias ⁊ domos suas. Sinautē minor est numer⁹: vt sufficere possit ad vescendum agnū: adsumet vicinū suum qui iunctus est domui eius: iuxta numerū animaꝝ que sufficere possūt ad esum agni. Erit autē agnus absqz macula: masculus āniculus. Iuxta quem ritū tolletis et hedum: ⁊ seruabitis eū vsqz ad quartādecimā diem mensis huius. Immolabitqz eū vniuersa multitudo filioruz israel ad vesperū. Et sument de sanguine: ac ponāt super vtrumqz postem: ⁊ insuper liminaribus domorū: in quibus comedēt illum. Et edēt nocte illa carnes assas igni: et azimos panes cum lactucis agrestibus. Non comedetis ex eo cruduz quid: nec coctum aqua: sed assun tantum igni. Caput cum pedibus eius ⁊ intestinis vorabitis: nec remanebit ex eo quicq̄ vsqz mane. Si quid residui fuerit: igni comburetis. Sic autem comedetis illū. Renes vestros accingetis: ⁊ calciamenta habebitis in pedibus: tenentes baculos in manibus: et comedetis festinanter. Pascha eniz domini est. ℟. Amen. Postea dicat diachonus. Pro vnitate fidei caholice. Flectam⁹

Egenua leuate. Oratio. Ecclesia tua christe que dilatata per vniuersam terram diffusa est: omnis tua gratia in vnitat⁹ gremio colligat. Et q̄uis semetipsaz ingentiū varietate diffūdat: fidei tamen diuisionē nō sentiat. dissolue heresis scismata: que subuertere cupiūt fidez:

que nitũtur corrũpere veri/
tatem. Ut sicut tu in celis at
q3 in terra vnus atq3 idez di
noscaris dominus: ita tibi in
vnitate fidei seruiat cunctay
gentiũ populus. ℟. Amẽ Le
ctio li. exodi. ℣. Deo grãs

QVinta progenie ascen
derũt filij israel de ter/
ra egypti. Dixitq3 dominus
ad moysen Quid clamas ad
me? Dic filijs israel vt profi
ciscantur. Tu autẽ eleua vir
gam tuam: & extende manũ
super mare: et diuide illud:
vt gradiãtur filij israel i me/
dio maris per siccum. Ego
autẽ indurabo cor egyptio/
rũ: et persequentur vos. Et
glorificabor in pharaone et
in oñi exercitu eius: in curri
bus & in equitibus eius. Et
scient egyptij: quia ego sum
dominus: cum glorificatus
fuero in pharaone et in cur/
rib9 atq3 equitib9 eius. Tol/
lensq3 ãgelus dñi qui prece/
debat castra israel: abijt post
eos. & cuz eo pariter colũna
nubis: priora dimittẽs post
tergũ. Stetitq3 inter castra
egyptiorum: & castra israel. Et
erat nubes tenebrosa: & inlu
minans noctẽ: ita vt ad se in
uicem toto noctis tẽpore ac
cedere nõ valerent. Cunq3
extendisset moyses manũ su
per mare: abstulit illud dñs
flante vento vehementi: et
vrente tota nocte et euertit
in siccuz. Diuisaq3 est aqua:
et ingressi sunt filij israel per
mediũ maris sicci. Erat eñ
aqua quasi murus: ad dexte
ram eor et leuã. Persequen
tesq3 egyptij: ingressi sunt
post eos oñis equitat9 pha
raonis: currus ei9 & equites
per mediũ maris. Itaq3 ad
uenerat vigilia matutina: et
ecce respiciens dominus su/
per castra egyptior: per co/
lũnam ignis & nubis: inter/
fecit exercitũ eorũ: & subuer/
tit rotas curruũ: ferebantur
q3 in profundum. Dixerunt
ergo egyptij. Fugiamus is/
raelẽ: dominus eñ pugnat
pro eis ptra nos. Et ait dñs
ad moysen. Extende manũ
sup mare: et reuertant aque
super egyptios: sup currus
et equites eorum. Cunq3 ex
tendisset moyses manũ con

tra mare: reuerſus eſt primo diluculo ad priorem locum. Fugientibuſq; egyptijs occurrerũt aque: & inuoluit eos dominꝰ in medijs fluctibꝰ. Reuerſeq; ſunt aque: & operuerũt currus & equites cuncti exercitus pharaonis: qui ſequẽtes ingreſſi fuerãt mare: nec vnꝰ quidẽ ſuperfuit ex eis. Filij aũt iſrael pererẽrũt p mediũ maris ſicci: et aque eis erãt quaſi p muro a dextris & a ſiniſtris. Liberauitq; dñs in die illo iſrael de manu egyptiorum: et viderũt egyptios mortuos ſup littus maris. Et manũ magnã quã exercuerat dñs contra eos. Timuitq; populus dominũ: & crediderunt dño
3.xv. et moyſi ſeruo eiꝰ. Tunc cantauit moyſes canticum hoc deo & dixit. Tractus. Cantemus domino gloriose eñ̃ honorificatus eſt. ℣. Equũ et aſcenſorem proiecit in mare. p̃ Gloriose ℣. Adiutor et protector mihi fuit dominus in ſalutẽ. p̃. Gloriose ℣. Hic deus meus et honorificabo eum: deus patris mei et exaltabo eum. p̃. Gloriose eñ̃ bono.

Proſequat prophetia ab acolito. Sũpſit maria ſoror aaron prophetiſſa timpanũ in manu ſua: & exierunt cum ea vniuerſe mulieres cũ timpanis & choris. Preibat autem eas maria dicens. Canticũ. Cantemꝰ dño gloriose eñ̃ honorificatus eſt. Diacbonus dicat. Flectamus genua. leOro virgi Oratio. uate. nibus flectẽtes genuate pater omp̃s deꝰ: poſtulamus: vt hanc illuſtrẽ portionẽ chriſti tui: in qua maxime gaudet catholica eccl̃ia: amplioꝛi fecunditate enutrias: Vt quãto plus numeroſioꝛ & incoꝛruptoꝛ numerꝰ extat tãto gaudiũ matris eccleſie augeat. ℟. Amẽ. Lectio libri eſaye prophete. II. capitulo. Verbum ℟. Deo gr̃as. domini qð vidit eſayas filius amos propheta ſuper iudam & bieruſalem. Et erit in nouiſſimis diebꝰ preparatus mons: domus domini i vertice montiũ: et eleuabitur ſuper colles. Et fluent ad eum oñes gentes: et ibũt populi multi et dicent.

Venite ascendamus ad mō
tem domini: ⁊ ad domū dei
iacob. Et docebit nos vias
suas: ⁊ ambulabimus in se-
mitis eius. Quia de syon exi
bit lex: ⁊ verbum dñi de hie-
rusalē. Et iudicabit gentes:
⁊ arguet populos multos.
Et conflabūt gladios suos
in vomeres: et lanceas suas
in falces. Non leuabit gens
contra gētem gladium: nec
exercebūtur vltra ad preliū.
Et nunc ingredimini in pe-
tris: ⁊ abscondite vos in ter
ra: a facie timoris domini: et
a gloria maiestatis eius. Cū
surrexerit confringere terrā
et incuruabitur altitudo vi-
rorum: et exaltabitur dñs in
die illa. Illa etiam die domi
ni proiiciet homo idola ar-
gēti sui: ⁊ simulacra auri sui:
que fecerat sibi: vt adoraret
vana ⁊ nociua. Dñs aūt ad
iudiciū veniet cum seniori-
bus populi sui: et principib⁹
ca. IIII. eius. In die illa erit germen
dñi in magnificētia ⁊ in glo-
ria: ⁊ fruct⁹ terre sublimis: ⁊
exultatio bis qui saluati fue-
rint de israel. Et erit oīs q̄
relictus fuerit in syon: ⁊ re-
duus in hierusalem sanctus
vocabitur: omnis qui scrip
tus est hierusalez. Si ablue
rit dñs sordem filiorū syon:
⁊ sanguinem hierusalē laue-
rit de medio eius: spūs iudi-
cij et spūs ardoris. Et crea-
uit dñs super omnē locum
montis syon: et vbi inuoca-
tus est nubem per diem: ⁊ fu
mū et splendorem ignis flā-
mantis per noctem. Super
omnē em̄ gloriā protectio ⁊
tabernaculū erit in vmbra-
culū diei ab estu: et in securi-
tatem ⁊ abscontionē a turbi
ne et pluuia. Tunc cantauit
esayas prophēta canticum
hoc deo: ⁊ dixit. ℟. Amen.
Canticū. Cātabo nunc dilecto
meo canticū dilecte vinee mee. vi
nea facta est dilecto in cornu et in
loco vberi. ℣. Et maceria circū-
dedi: et circūfodi et plātaui vine-
am sorech: et edificaui turrim in
medio eius. ℣. Et torcular fodi
in ea et sustinui vt faceret vuas: fe
cit aūt spinas. ℣. Et nunc homo
iuda: et qui habitatis hierusalez
iudicate inter me et vineam me-
am. ℣. Vinea enim domini sab-

baoth domus eſt iſrael:et dom⁹ iuda nouellũ dilectum. ℣. Suſti nui vt faceret iudiciũ:fecit autem iniquitatem:et non iuſticiam ſed clamorem. Dicat diachonus. Pro bis qui elemoſynas fa/ciũt. Flectam⁹ genua leuate

OEprecamur te Oratio dñe pro bis qui miſeri cordie fructib⁹ egentiũ ſub/ſidia conferũt: vt mereãtur ex hac terrena diſpenſatione celeſtem percipere remune/rationẽ. Et quicquid in vſi/bus indigentiũ ꝓferunt:pro ficiat illis ad fructuꝫ celeſtiũ premioꝝ.ℜ. Amen. Lectio li bri ezechielis prophete. ca. EXXXVII. ℜ. Deo gr̃as. Facta eſt ſuper me ma/nus domini:et eduxit me in ſpiritu dominus. Et dimiſit me in medio campi:qui erat plenus oſſibus:⁊ circũduxit me per ea in giro. Erant aũt multa valde ſuper faciẽ cam pi:ſiccaqꝫ vehemẽter. Et di xit ad me. Fili hominis:pu/tas ne viuent oſſa iſta? Et di xi. Domine de⁹ tu noſti. Et dixit ad me. Vaticinare de oſſib⁹ bis:⁊ dices eis. Oſſa arida audite verbũ dei. Hec dicit dñs deus oſſibus bis. Ecce ego intromittã in vo/bis ſpũm:⁊ viuetis. et dabo ſuper vos neruos:⁊ ſubcreſ cere faciam ſup vos carnes: ⁊ ſubextendam in vobis cu tem:⁊ dabo vobis ſpiritũ ⁊ viuetis:⁊ ſcietis qꝛ ego ſum dominus. Et prophetaui ſi cut preceperat mihi. Factus eſt autẽ ſomnus prophetan te me:⁊ ecce cõmotio. Et ac ceſſerũt oſſa ad oſſa:vnum/quoqꝫ ad iuncturam ſuam. Et vidi:⁊ ecce ſuper ea ner/ui et carnes aſcenderũt:⁊ ex tenſa eſt in eis cutis:deſuper ⁊ ſpiritũ non habebant. Et dixit ad me. Vaticinare ad ſpiritũ:vaticinare fili homi/nis: et dices ad ſpiritũ. Hec dicit dñs deus. A quattuor ventis veni ſpũs: ⁊ inſufla ſup interfectos iſtos: ⁊ revi ueſcãt. Et ꝓphetaui ſicut p̃/ceperat mihi. Et ingreſſus ĩ ea ſpũs:⁊ vixerũt. ſteterunt qꝫ ſup pedes ſuos exercitus grãdis nimis valde:et dixit ad me Fili hoĩs oſſa hec vni uerſa dom⁹ iſrael eſt. Ipſi di

cunt. Aruerũt ossa nostra: ⁊ perijt spes nostra: et abscisi sumus. Propterea vaticinare: et dices ad eos, Hec dicit dñs deus. Ecce ego aperiã tumulos vestros: et educaz vos de sepulcris vestris populus meus: et inducã vos in terrã israel: et scietis quia ego suz dñs. Cum aperuero sepulcra vra: ⁊ eduxero vos de tumulis vestris populus meus: et dedero spũm meuz in vobis ⁊ viueritis: ⁊ requiescere vos faciã super humũ vestrũ. ℟. Amen. Dicat diachon⁹. Pro peregrinãtibus ⁊ nauigãtib⁹. Flectam⁹ genua leuate. Oratio. Oncede pater ops cunctos peregrinãtes patrie fieri reduces. Et quoscũqz turbulenti maris puenit fluct⁹: ad trãquillitatis reuoca portũ. Vereantur in hac solẽnitate vtriqz: et terre exiliũ: et maris euadere exitiũ. Vt cõmune huius leticie votũ: cũctis generale sit gaudiũ. ℟. Amen. Lcõ libri abacuc prophete. i. ℟. Deo gras. Ysio quã vidit abbacuc pphęta. Vsquequo dñe clamo. ⁊ nõ exaudies vociferabor ad te vim patiens: et nõ saluabis? Quare ostendisti mihi iniquitatẽ et laborẽ: videre predam et iniusticiaz contra me? Et factũ est iudiciũ: ⁊ cõtradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex: ⁊ non peruenit vsqz ad finẽ iudiciũ: quia impi⁹ preualet aduersus iustuz. Propterea egredietr iudiciũ peruersuz. Aspicite in gentibus ⁊ videte: ⁊ admiramini et obstupescite. quia opus factuz est in diebus vestris: quod nemo credet cum narrabit. Quia ecce ego suscitabo caldeos: gẽtem amaram et velocem ambulantẽ super latitudinẽ terre: vt possideãt tabernacula non sua. Quia lapis de pariete clamabit: et lignum quod inter iuncturas edificiorz est respõdebit. Ve qui edificat ciuitatem in sanguinibus: et preparat vrbem in iniquitate. Nunquid nõ hec a dño sunt exercituum? laborabũt eñ populo in multo igni: ⁊ gentes in vacuum et

deficient. Quia replebit̃ terra vt cognoscãt gloriã dñi: quasi aque operiẽtis mare. Quid ꝓdest sculptile: quia sculpsit illud fractor suus: et conflauit illud imaginẽ falsaz? Quia sperauit in figmẽto fictor ei⁹: vt faceret simulacra muta. Ve qui dicit ligno expergiscere: surge lapidi iacenti. Nunquid ipse docere poterit? Ecce iste coop̃tus est auro ⁊ argẽto: et oĩs spũs nõ est in visceribus ei⁹. Dñs aũt in tẽplo sãcto suo: sileat a facie ei⁹ om̃is terra. Tunc cãtauit abbacuch propheta canticũ hoc deo: ⁊ dixit. Canticũ. Domine audiui auditũ tuũ et timui: consideraui opa tua et expaui. ℣. In medio duoꝝ animaliũ cognosceris: dũ appropinquauerint anni: innotesceris. ℣. Deus a libano veniet: et sanctus a monte opaco et condenso. ℣. Operuit celos virtus eius: et laudis eius plena est terra. Dicat diachonus. Pro egroto Flectam⁹ genua le-

Miserere Oro. uate. dñe his: quos corporalis egitudinis valitudo inuoluit. sana cũctos in nobis mẽtis corporisq3 lãguores: atq3 om̃ibus indulgens: solitam impertire medelã. Vt tibi cuncti in salute ministeriũ expleant fidei: tibiq3 referant laudes: q̃ solus ⁊ peccata cordis emũdas: ⁊ langu-orem corpoꝝ sanas. ℟. Amen. Per miam tuaz deus noster qui viuis et om̃ia regis in secula seculorum. ℟. Amen.

Lectio libri ione prophete.

A capitlo. I. ℟. Deo gr̃as. Actũ est verbũ dñi ad ionam filiũ amathi dicens. Surge: vade contra niniuẽ ciuitatẽ grandẽ: ⁊ predica in ea: quia ascendit malicia ei⁹ coram me. Et surrexit ionas vt fugeret in tharsis a facie dñi. Et descendit ioppem: ⁊ inuẽit nauem euntẽ in tharsis: ⁊ dedit naulũ eius. ⁊ descẽdit in ea vt iret cum eis in tharsis a facie dñi. Dñs aũt misit ventũ magnũ in mari: et facta est tẽpestas magna in mari: ⁊ nauis periclitabatur. Cõterriti sunt naute: et clamauerũt viri ad dñm suum: ⁊ miserũt vasa que erãt

in naui in mare: vt alleuiare
tur ab eis. Et ionas descen-
dit ad interiora nauis: & dor
miebat sopore graui. Et ac-
cessit ad eum gubernator: et
dixit ei. Quid tu sopore dor-
mieris? Surge inuoca deū
tuū: si forte cogitet deus de
nobis: & non pereamus. Et
dixit vir ad collegā suū. Ve
nite et mittam⁹ sortes: & scia
mus: quare malū hoc sit no
bis. Et miserūt sortes: et ce-
cidit sors super ionā. Et dixe
rūt ad eū. Indica nobis cu
ius causa malū istud sit no-
bis? Quod est opus tuū: q̄
terra tua: quis vl'er quo po
pulo es tu? Et dixit ad eos.
Hebreus ego sū: & dñm de-
um celi ego timeo: qui fecit
mare & aridā. Et timuerunt
viri timore magno: et dixe-
rūt ad eū. Quid hoc feci-
sti? Cognouerūt ergo viri q̄ a
facie dñi fugerat: quia indi-
cauerat eis. Et dixerunt ad
eū. Quid faciem⁹ tibi: & ces-
sabit mare a nob? Quia ma
re ibat et intumescebat. Et
dixit ad eos. Tollite me: et
mittite i mari: & cessabit ma-
re a vob. Scio ēm ego quo-
niā propter me tēpestas hec
grandis super vos est. Et re
migrabāt viri vt reuertere-
tur ad aridam: & non value
rūt: q̄ mare ibat & intumes-
cebat sup eos. Et clamaue-
rūt viri ad dñm: & dixerunt.
Quesum⁹ dñe: ne pereamus
in aīam viri istius: et ne des
super nos sanguinē innocē-
tem: quia tu dñe sicut volui-
sti feci sti. Et tulerūt ionam:
& miserūt i mari: et stetit ma-
re a feruore suo. et timuerūt
viri timore magno: & immo
lauerūt hostias dño: & voue
runt vota. Et p̄parauit dñs ca.ii.
piscez grandē: vt deglutiret
ionam. Et erat ionas in vē-
tre piscis trib⁹ diebus: & tri-
bus noctibus. Et orauit io-
nas ad dñm deum suū de vē
tre piscis: & euomuit i aridā.
Et factū est verbū dñi ad io- ca.iii.
nā secūdo dicens. Surge et
vade ad niniuē ciuitatē ma-
gnā: & predica in ea predica-
tionē: quā ego loquor ad te.
Et surrexit ionas: et abīit in
niniuē iuxta verbuz dñi. Et
niniue erat ciuitas magna:

itinere triũ dieꝝ. Et cepit io
nas introire ciuitatẽ:itinere
diei vniꝰ:ꝛ clamauit ꝛ dixit.
Adhuc quadraginta dies:ꝛ
niniue ſubuertet̃.Et credide
runt viri niniuite in deum:ꝛ
predicauerũt ieiuniũ. Et ve/
ſtiti ſunt ſaccis a maiore vſqꝫ
ad minorẽ.Et peruenit nun
cius ad regem niniue:ꝛ ſur/
rexit de ſolio ſuo : et abiecit
veſtimientum ſuum a ſe:ꝛ in
dutus eſt ſacco.Et ſedit in ci
nere:ꝛ clamauit dicens. In
niniue ex ore regis et princi/
pũ eius dicẽs.Homines ꝛ iu
mẽta:ꝛ boues ꝛ pecora non
guſtẽt quicq̃ : nec paſcant̃:
et aquã nõ bibant. Et operi
antur ſaccis hoĩes ꝛ iumen/
ta:ꝛ clamẽt ad deũ in fortitu
dine. Et ꝟuertatur vir a via
ſua mala : ꝛ ab iniq̃tate q̃ eſt
in manibus eoꝝ.Quis ſcit ſi
cõuertat̃:et ignoſcat deus.
ꝛ reuertat̃ a furore ire ſue:et
nõ peribimus:. Et vidit deꝰ
opera eoꝝ:quia cõuerſi ſunt
a via ſua mala. Et miſertus
eſt dñs ſuper maliciã:quam
locutꝰ fuerat:vt faceret eis:
et non fecit. Et afflictus eſt

ionas afflictione magna : et
iratus eſt. Et orauit ad dñm
ꝛ dixit.Obſecro domine:nũ
quid nõ hoc verbũ eſt meũ:
cũ adhuc eſſem in terra mea:
Propter quod p̃occupaui:
vt fugerem in tharſis.Scio
enim quia tu deus clemens et
miſericors es:patiens ꝛ mul
te miſerationis:et ignoſcẽs
ſuper maliciã. Et nũc domi
ne queſo:tolle animã meã a
me:qꝛ melior eſt mihi mors
q̃ vita.Et dixit dñs.Putas
ne bene iraſceris tu:. Et egreſ
ſus eſt ionas de ciuitate:ꝛ ſe
dit contra orientẽ ciuitatis.
Et fecit ſibimet vmbraculũ:
ꝛ ſedebat ſubter illud in vm
bra donec videret:quid acci
derit ciuitati. Et preparauit
dñs deus ederam:et aſcen/
dit ſuper caput ione:vt eſſet
vmbra ſuper caput eius:ꝛ p
tegeret eum. Laborauerat
enim ꝛ letatus eſt ionas ſup
ederam leticia magna. Et p̃
parauit dñs deus vermem
aſcenſu diluculi in craſtinũ :
et percuſſit ederam ꝛ exaru/
it. Et cum ortus fuiſſet ſol:p̃
cepit dñs vẽto calido ꝛ vẽ

IIII.

ti: ⁊ percussit sol super caput ione: ⁊ estuebat. Et petiuit anime sue vt moreret: et dixit. Melius est mihi mori: q̄m viuere. Et dixit dñs ad ionā Putas ne bene irascēris tu super ederā? Et dixit. Bene irascor ego vsq; ad mortē. Et dixit ei dñs. Tu doles super ederam in qua non laborasti: neq; fecisti vt crescēret: que sub vna nocte nata est: et vna nocte perijt. Et ego nō parcā niniue ciuitati magne: in qua sūt plusq̄m centus viginti milia hominū: q̄ nesciūt quid sit inter dexterā ⁊ sinistrā suā: ⁊ iumēta multa? Sed parcā ⁊ miserebor eis: quia magnū est nomē meū. ℟. Amen. Dicat diachonus. Pro penitētibus Flectam⁹ genua leuate. Oratio. Vnctor penitentium pater oīnipotens suscipe fletus: ⁊ quos hactenus diabolus variis vicior sordib⁹ inquinauit: respectu pietatis tue purifica. Tribue cunctis p̄terita peccata deflere: ⁊ futura nō admittere. Ab illis misericordia tua preueniēte mūdentur: ab istis tua custodiēte gr̄a liberētur. ℟. Amen Per miam tuā deus noster: qui viuis ⁊ oīa regis in secula seculor. ℟. Amē. Lectio libri danielis ppbete. ca. iii. In illis die ℟. Deo gr̄as. bus. Nabuchodonosor rex fecit statuā aureā: altitudine cubitor lx: latitudine cubitor vi. Et statuit eam in cāpo durā prouincie babylonis. Itaq; nabuchodonosor rex misit ad cōgregādos satrapes: ⁊ magistratus ⁊ iudices: duces ⁊ tirānos ⁊ prefectos: omnesq; principes regionū: vt cōuenirēt ad dedicationē statue: quā erexerat nabuchodonosor rex. Tunc cōgregati sunt satrape magistratus ⁊ iudices: et tirāni ⁊ optimates: q̄ erāt in potestatibus cōstituti: ⁊ vniuersi principes regionū: vt cōuenirēt ad dedicationem statue: quā erexerat nabuchodonosor rex. Stabāt aūt i cōspectu statue quā posuerat nabuchodonosor rex: ⁊ preco clamabat valenter. Vobis dicit populis tri

bus et linguis: in hora q̃ au-
dierit sonitũ tube ⁊ fistule ⁊
cithare: sãbuce. ⁊ psalterij. ⁊
sinphonie: ⁊ vniuersi gene-
ris musicoꝝ: cadẽtes adora-
te statuã aureã: quã constitu
it nabuchodonosor rex. Si
quis autẽ nõ prostratus ado
rauerit: eadẽ hora mittet̃ in
fornacẽ ignis ardẽtis. Post
hec igitur statiz vt audierũt
om̃es populi sonitũ tube. fi-
stule. ⁊ cithare: sãbuce. ⁊ psal
terij et simphonie: ⁊ oĩs ge-
neris musicoꝝ: cadẽtes oẽs
popl̃i ⁊ tribus ⁊ lingue ado
rauerũt statuã aureã: quã cõ
stituit nabuchodonosor rex
Statimqz in ipso tẽpore ac-
cedẽtes viri chaldei: accusa-
uerũt iudeos. Dixerũtqz na
buchodonosor regi. Rex in
eternũ viue. Tu rex posuisti
decretum: vt om̃is homo q̃
audierit sonituz tube fistule
⁊ cithare: sambuce ⁊ psalte-
rij et simphonie ⁊ oĩs gene-
ris musicoꝝ: prosternat se et
adoret statuã aureaz. Si q̃s
autem nõ procidẽs adoraue
rit: mittat̃ in fornacem ignis
ardẽtis. Sunt aũt viri iudei
quos constituisti super ope
ra regiõis babylonie: sidrac
misac: ⁊ abdenago. Viri isti
ɔtempserũt rex decretũ tuũ:
deos tuos nõ colũt: ⁊ statu-
am auream quã erexisti non
adorãt. Tũc nabuchodono
sor rex in furore et in ira pre-
cepit: vt adducerent sidrac:
misac: ⁊ abdenago. Qui cõ-
festim adducti sunt in cõspe-
ctu regis. Pronũciansqz na-
buchodonosor rex: ait eis.
Vere sidrac: misac: et abde-
nago: deos meos nõ colit̃:
et statuã aureã quã cõstitui:
non adoratis? Nunc ergo si
estis parati: quacunqz hora
audierit̃ sonitũ. tube. fistule
cithare: sambuce. psalterij.
⁊ simphonie ⁊ om̃is gener̃
musicoꝝ: prosternite vos et
adorate statuã aureã quã fe-
ci. Quod si nõ adorauerit̃
eadẽ hora mittemini in for-
nacẽ ignis ardentẽ. Et quis
est deus q̃ eripiat vos de ma
nu mea? Respõdẽtes sidrac
misac ⁊ abdenago dixerunt
regi. Nabuchodonosor rex
nõ oportet nos de hac re re-
spõdere tibi. Ecce em̃ deus

noſter quẽ colimus: poterat eripere nos de camino ignis ardẽtis: ⁊ de manibus tuis o rex liberare? Quod ſi noluerit: notũ tibi ſit rex: quia deos tuos nõ colimus: ⁊ ſtatuã auream quã erexiſti non adoramꝰ. Tũc nabuchodonoſor rex repletꝰ eſt furore: ⁊ aſpectus faciei eius imutatus eſt ſuper ſidrac. miſac. et abdenago. Et p̃cepit vt ſuccẽderetur fornax ſeptuplum q̃ ſuccẽdi cõſueuerat. Et viris fortiſſimis de exercitu ſuo iuſſit: vt ligatis pedibus ſidrac. miſac. ⁊ abdenago mitterẽt eos in fornacẽ ignis ardentẽ. Et confeſtim viri illi vincti cũ brachijs ſuis ⁊ tiaris: ⁊ calciamẽtis et veſtibꝰ: miſſi ſunt in mediũ fornacis ignis ardẽtis: nam iuſſio regis arguebat. Fornax autez ſuccẽſa erat nimis. Porro viros illos qui miſerãt ſidrac. miſac. ⁊ abdenago: interfecit flãma ignis. Viri aũt hij ideſt tres: ſidrac. miſac. ⁊ abdenago: ceciderũt in medio camino ignis ardentis. Et nõ ceſſabãt qui miſerãt eos ſuccendere fornacẽ. Napta. ſtuppa. pice. ⁊ malleolis. Et effundebaꝫ flãma ſuper fornacẽ cubitis quadraginta nouẽ: ⁊ erupit: ⁊ incẽdit quos repperit iuxta fornacẽ de caldeis. Angelus aũt dñi deſcẽdit cũ azaria ⁊ ſocijs eius in fornacẽ. Et excuſſit flãmam ignis de fornace: ⁊ fecit mediũ fornacis quaſi ventũ roris flantẽ. Et nõ tetigit eos oñino ignis: neqz cõtriſtauit: nec quicq̃ moleſtie intulit. Tunc hij tres q̃ſi ex vno ore laudabãt. ⁊ glorificabãt ⁊ benedicebãt dñm de fornace dicẽtes. Bño. Benedictus es dñe deꝰ patrũ noſtrorꝝ: et laudabilis et ſuperexaltatus in ſecula amẽ. ℣. Bñdicite oñia opera dñi dñm: bymnũ dicite et ſuperexaltate eũ in ſecula amẽ. ℣. Bñdicite ſacerdotes dñi dñm: bymnũ dicite et ſuperexaltate eũ in ſecla. ℣. Benedicite ſancti et bumiles corde dñm: bymnũ dicite. p̃. Et ℣. Bñdicite anania azaria et miſael dñm. p̃. Hym. Proſeq̃tur ꝓphetia. Tunc nabuchodonoſor rex obſtupuit ⁊ ſurrexit propere: et ait optimati-

bus ſuis. Nonne tres viros miſimus in mediũ ignis cõpeditos? Qui reſpõdentes dixerunt regi. Vere rex. Reſpõdit ⁊ ait. Ecce ego video quattuor ſolutos ⁊ ãbulantes in medio ignis: et nihil corruptõis in eis eſt: et ſpẽs quarti ſimilis filio dei. Tũc acceſſit nabuchodonoſor rex ad oſtiũ fornacis ignis ardẽtis ⁊ ait. Sidrac. miſac. ⁊ abdenago ſerui dei excelſi: egredimini et venite. Statimq; egreſſi ſũt: ſidrac miſac. ⁊ abdenago de medio ignis. Et cõgregati ſatrape magiſtratus ⁊ iudices ⁊ poteſtates regis: et contẽplabãtur viros illos: qm̃ nihil poteſtatis habuiſſet ignis in corporib⁹ eorũ: ⁊ capillus capitis eor̃ nõ eſſet aduſtus: ⁊ ſarabela eorũ non fuiſſent imminuta: et odor ignis non trãſiſſet per eos. Et erũpens nabuchodonoſor ait. Benedictus deus eor̃ ſidrac videlicet: miſac. ⁊ abdenago: q̃ miſit ãgelum ſuũ ⁊ eruit ſeruos ſuos: q̃ crediderunt in eo: ⁊ verbũ regis imutauerũt. Et tradiderũt corpora ſua ne ſeruirẽt: ⁊ ne adorarẽt deũ: excepto deo ſuo. A me ergo poſitũ eſt hoc decretũ: vt oĩs populus ⁊ tribus ⁊ lingue quecunq; locuta fuerit blaſphemiã contra deũ ſidrac. miſac ⁊ abdenago diſpereãt: ⁊ domus ei⁹ vaſtẽ. Neq; em̃ eſt deus alius: qui poſſit ita ſaluare. Tũc rex ꝓmouit ſidrac miſac. ⁊ abdenago in ꝓuincia babylonis. Nabuchodonoſor rex: oĩbus popl'is gẽtibus et linguis q̃ habitãt in vniuerſa terra: pax vob̃ multiplicẽ. Signa ⁊ mirabilia fecit apũ me deus excelſus. Placuit ergo mihi predicare ſigna ei⁹: q̃ magna ſũt: et mirabilia ei⁹ q̃ fortia. Et regnũ eius regnũ ſempiternũ: ⁊ poteſtas ei⁹ in generatiõe ⁊ generationẽ. ℟. Amen. **Dichon⁹ dicat.** Pro pace populi ⁊ regũ. Flectam⁹ genua le

PRo regi Oratio. uate. bus ſeculi hui⁹ atq; principib⁹ tibi pater flectẽtes genua: obſecram⁹ vt tribuas illis moderamẽ iuſticie: amorẽ pacis: virtutẽ pietatis: ſtu

diū bene regēde plebis. Ut in correptione ⁊ rectitudine eoꝝ: pax simul ⁊ req̄es fideliū ꝓueniat popl̄oꝝ. ℟. Amē Psallēdo. Sicut ceruus sitiēs desiderat ad fontes aquarū: ita desiderat aīa mea ad te deus. ℣ Sitiuit aīa mea ad deū viuū: q̄ndo veniā et apparebo ante faciē dei. p̄ Ita deside. Et ꝓphetijs ⁊ oꝛ̄onibꝰ cū tractibꝰ dictis: ordinata ꝓcessione in choro duo cantores induti cappis albis: ceptros in manibꝰ tenētes: incipiāt letaniā in medio cruciarij eccl̄ie dicēdo.

Kyrieleyson. Xp̄eleysō. kyriel̄. Xp̄e audi nos. Xp̄e exaudi nos. Xp̄e defēde nos. Xp̄e parce pctis nr̄is. Pater de cel̄ deꝰ. Mise. nob̄ Fili rdēptor mundi deꝰ. m. Spūs sancte deus. miserer̄. Sctā trinitas vnus deꝰ. m. Sancte sanctoꝝ deus. mis̄. Sancta maria. ora ꝓ nobis Sancta dei genitrix. ora. Sancta virgo virginū. ora Hic exeat subdiachonꝰ cum cruce hoc ordine. ceroferarij cū cereis ꝑgāt corā cruce. et cereus paschalis corā cereis ⁊ serpēs corā cereo: ⁊ sic ꝓcedāt ad fontē ordinatim: ⁊ sic stent ꝓcessional̄r: ⁊ cantēt letaniā vsqꝫ ad ꝓpicius esto.

Sancte michael. ora ꝓ nob̄
Sancte gabriel. ora.
Sancte raphael. ora.
Sancte cherubin. ora.
Sancte seraphin. ora.
Om̄es sancti angeli ⁊ archāgeli dei. orate pro nobis.
Omēs sancti beatoꝝ spirituum ordines. orate pro nob̄.
Sctē iohānes baptista. ora
Om̄es sancti patriarche et prophete. orate pro nobis.
Sancte petre. ora.
Sancte paule. ora.
Sancte andrea. ora.
Sancte iacobe. ora.
Sancte iohānes. ora.
Sancte thoma. ora.
Sancte iacobe. ora.
Sancte philippe. ora.
Sancte bartholomee. ora.
Sancte mathee. ora.
Sancte symon. ora.
Sancte thadee. ora.
Sancte mathia. ora.
Sancte barnaba. ora.
Sancte luca. ora.
Sancte marce. ora.

Oñes ſancti apoſtoli ⁊ euã geliſte. orate pro nobis.
Oẽs ſcti diſcipli dñi. orate.
Oñes ſãcti innocẽtes. orate
Sancte ſtephane ora.
Sancte line. ora.
Sancte laurenti. ora.
Sancte vincenti. ora.
Sancte clemens. ora.
Sancte eugeni. ora.
Sancte ſebaſtiane. ora.
Sancte fabiane. ora.
Sancte xpõfore. ora.
Sancte geneſi. ora.
Sancte romane. ora.
Sancte blaſi. ora.
Sancte zoyle. ora.
Sancte antonine. ora.
Sancte ſaturnine. ora.
Sancte georgi. ora.
Sancte iuſte ⁊ paſtor. ora.
Sancte germane. ora.
Sancte fernande. ora.
Oñes ſcti martyres. orate
Sancte ſilueſter. ora.
Sancte hylari. ora.
Sancte martine. ora.
Sancte auguſtine. ora.
Sancte bieronime. ora.
Sancte ambroſi. ora.
Sancte gregori. ora.
Sancte leander. ora.
Sancte yſidore. ora.
Sancte illefonſe. ora.
Sancte iuliane. ora.
Sancte nicholae. ora.
Sancte benedicte. ora.
Sancte egidi. ora.
Sancte franciſce. ora.
Sancte dominice. ora.
Sancte antboni. ora.
Sancte bernarde. ora.
Oñes ſãcti ꝓfeſſores. orate
Sancta maria magdal'. ora
Sancta anna. ora.
Sancta felicitas. ora.
Sancta perpetua. ora.
Sancta agnes. ora.
Sancta cecilia. ora.
Sancta criſtina. ora.
Sancta iuſta. ora.
Sancta rufina. ora.
Sancta leocadia. ora.
Sancta eulalia. ora.
Santa marina ora.
Sancta colũba ora.
Sancta barbara. ora.
Sancta lucia ora.
Sancta agatha ora.
Sancta eufemia ora.
Sancta fides ora.
Sancta quiteria. ora.
Oñes ſancte virgines. ora
Oẽs ſancti ⁊ ſctẽ dei. orate.

Hic ſileãt oẽs: ⁊ ſacerdos accedat ad fontẽ ⁊ incipiat benedictionẽ hoc ordine. Inſufflat in aqua trib⁹ vicibus ⁊ dicat. hũc exorciſmũ. Exorcizo te creatura aque: per deũ patrẽ oñipotẽtẽ: rerũq3 omniũ ꝓditorem: qui te pro generatõe humani generis et per officiũ nr̃e humilitatis ꝓſecrare ꝑcepit: ⁊ per ieſuz xp̃m dñm nr̃m dei ⁊ hois filiũ: qui ſup te pedib⁹ ãbulauit ⁊ ſe pro nr̃a ſalute in te a iohãne baptizari oſtendit: ⁊ ſpũmſanctuz qui ſuper euz in ſpecie colũbe in iordane apparuit: vt excluſo a te oñi malo ſpũs nequitie: bij qui in te vel ex te perfuſi a nobis: ⁊ in noie trine maieſtatis baptizati fuerint: percepta diuina gr̃a: in numero fideliũ mereãtur adſcribi. ℟. Amẽ. ℣. Per miam tuam deus noſter. ⁊c. Humiliate vos benedictioni. Dñs ſit ſemper vobcuz. ℟. Et cũ. Bñdictio.

Deus qui ſolus habes imortalitatẽ: eãq3 ne ſolus poſſideres: nobis quoq3 renouata per ieſuz natiui tate tribuiſti: cũ humano generi poſt admiſſam trãſgreſſionẽ: priſtine originis dignitatẽ reformare in melius: per baptiſmat̃ tinctionẽ voluiſti. Adſiſte qñs ad inuocationẽ nois tui. ℟. amẽ. Sãcti ✠fica fontẽ hunc ſancti✠ficator generis humani. ℟. Amẽ. Fiat loc⁹ iſte dign⁹: in quẽ ſpũſſãctus influat. ℟. Amẽ. Sepeliat̃ hic ille adam vetus: reſurgat nouus. ℟. Amẽ. Moriat̃ hic oñe quod carnis eſt: reſurgat omne qđ eſt ſpũs. ℟. Amen. Exuat̃ ſor didiſſimis vitijs et diſciſis criminibus amictus: vt ſplẽdoris ⁊ imortalitatis tue indumenta ſumãtur. ℟. Amen. Quicũq3 in xp̃o baptizãtur: induãt xp̃m. ℟. Amen. Quicũq3 hic renũciant diabolo: da eis triũphare de mundo. ℟. Amẽ. Quicunq3 in hoc loco cõfeſſus fuerit: tu eum recognoſcas in regno ℟. Amẽ Sic in hunc fontẽ extingantur crimina: ne reſurgãt. ℟. Amen. Sic inualeſcant aque iſtius beneficia: vt eterni ignis extingãt incẽdia. ℟. Amẽ

Mittãt fontes altaribus tuis: quos altaria regnis tuis emittãt. ℟. Amen. Totus hic horror mortis intercidat. ℟. Amen. Quicũqz hic ſe ſibi negauerit: te lucrifaciat. ℟. amẽ. Quicũqz hic tuus eſſe cepe-rit: tuus eſſe non deſinat. ℟. Amen. Vt per miniſterĩu noſtrũ tibi conſecrat⁹: eternis ad te virtutibus: eternis pre-miis conſecret. ℟. amẽ. Per miam ipſius dei noſtri q̃ eſt benedictus: et viuit ⁊ oĩa regit in ſecla ſeclorum. ℟. amẽ. Dñs ſit ſemp vobiſcũ ℟. Et cum ſpũ tuo. Orem⁹. Oratio.

DEprecamur dñe ſancte pater eterne omnipotẽs deus: qui intonas ſuper aquas: vt exultent deſerta iordanis. Et vox tua preparat cedros: vt hanc aquã benedicas ad gratiã. Et perfuſi famuli tui noua reſtituãtur infantia: vt remiſſis ſordibus delictorũ: participes fiant vite eterne et regni celorum. ℟. Amẽ. Et antecq̃ chriſma ⁊ oleũ ponãtur in fonte: oĩes qui cauſa deuotionis voluerint accipere aquã bñdictã de fonte ad aſpergendũ in domibus ſuis: ſumant ſcõm decretũ alexãdri pape. Deinde effundet chriſma et oleũ ſuper vaſculũ in modũ crucis ⁊ dicat. Signo te ſacratiſſime fons vnctione ſacre chriſmatis: in noĩe patriſ et filij et ſpũſſancti regnãtis dei in ſecula ſeculorum. ℟. Amẽ Dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum ſpũ. Oratio.

ADiecti ⁊ humiles licet vitiorum labe ſordẽtes: te pater dñe glorie: te deum oĩpotentem deprecamur: pro tua miſeratione adeſto benignus. Tu libens adſpirator: vt has ſimplices aq̃s tua ſanctificatione bene✠dicas: ⁊ ex tuis ſedibus ãgelum tuũ ſanctũ dirigas: qui eas ſancti✠ficet: vt qui in tuo ⁊ in ieſu chriſto filio tuo et ſpũſctõ in trinitatis noĩe in hac fluẽta deſcẽderint: in quo ſctificato oleo chriſme mixto et aque bñdictiõe perpetuitatis ꝓfirmati: a cũctis mũdi vitijs repurgent: ⁊ in hoc lauacro ſctõ remiſſionẽ pcorum ſuſcipiãt: ⁊ ſalutẽ ꝓſe

quãtur eternã. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus noſter ꝛc. Dñs ſit ſp vobcuz. ℟. Et cũ. Et benedictio dei patris oi/ potẽtis ꝛ filij ꝛ ſpũſſancti de ſcendat ſuper iſtum fontem. Et peracta benedictione fõ/ tis: baptizẽtur infãtes ſi ibi ſunt. Quo facto: ſupradicti duo cantores incipiẽt et can tent tractũ. Cãtemus dño glo rioſe. Tunc chorus redeat cũ ꝓceſſione vt fuerat: et ſacer/ dos cũ cruce ꝛ miniſtris ac/ cedãt ad altare maius: ꝛ pro ceſſio i ſuo ordine vadat ad chorũ canendo tractũ. Can/ temus dño. glorioſe eñ honorifi catus eſt: equũ et aſcenſorẽ proie cit in mare. ℣. Adiutor et prote/ ctor factus eſt mihi in ſalutẽ. ℣. Hic deus meus et honorificabo eum: deus patris mei: et exaltabo eum. Et cum peruentũ fuerit ad chorũ: ſupradicti cãtores incipiũt vt ſequit. Propici/ us eſto. Parce nobis dñe. Ab oñi malo. liba nos dñe Ab inſidijs diaboli. libe. A periculo mortis. libe. Ab oñi mala volũtate. li. A dãnatione perpetua li. A morte ſubitanea ꝛ eterna Libera nos dñe. A fulgure ꝛ tẽpeſtate. li. Per paſſionẽ ꝛ ſanctã crucẽ tuam. li. Per admirabilẽ aſcẽſionẽ tuã. li. Per gratiã ſancti ſpũs para cliti. li. In die iudicij. li. Pec catores. Te rogamus audi nos Ut pacẽ nob dones. ℟. Ut eccleſiã tuã regere ꝛ de/ fenſare digneris. Te roga. Ut fontẽ iſtũ benedicere et conſecrare digneris. Te ro. Hili dei. Te roga. Hili dei. Te roga. Hili dei. Te roga. Agnus dei qui tollis pecca/ ta mũdi. Parce nobis dñe. Agnus dei qui tollis pecca ta mũdi. Exaudi nos dñe. Agnus dei qui tollis pecca ta mũdi. Miſerere nobis. Et interim quo letania per/ ficit: ſacerdos cum miniſtris cruce ꝛ cereis ꝛ cereo paſcha li et ſerpente eo ordine quo prius aſcenderũt: ſic deſcen/ dẽt ad ſacrariũ. Et deponat ſacerdos cuz miniſtris orna/ mẽta quadrageſimalia: ꝛ ac cipiãt ornamẽta alba ꝛ veni ant ad altare iſto ordie. Cru ce remanẽte in ſacrario. In

primis precedant duo cero/ferarij cū cereis accensis. scz cereo paschali et trib⁹ lucer nis q̄ sunt in serpente. Et cū peruenerint ad altare mai⁹: sacerdos faciat ꝓfessionē vt moris est. Et facta ꝓfessione sacerdos solēniter dicat hy/mnū. Gloria in excelsis deo Et statim pulsent oēs cāpa/ne tā maiores q̄ minores. ⁊ discooperiātur altaria frōta lib⁹ nigris ⁊ retabula aurea: ⁊ oīa appareant solēniter. Et finito hymno āgelo⁹ di achonus dicat Dño cōpetē/tibus. Flectamus genua le/uate. Et sacdos dicat Orō.

OMncede dñe oīes qui nunc fide meruerūt co/gnoscere veritatē: salutaris lauacri percipere innouatio nē. Sicq; eos a cūctis pctō rū sordibus baptismi vnda purificet: et vltra eos praui operis inquinamēta nō ma/culēt. ℟. Amen. Per mīam tu am de⁹ nr̄. ⁊c. Dicat diacbo nus. Silētiū facite. Sequē/tia epīe pauli apli ad roma/nos. vi. ℟. Deo gratias. Rątres: Quid ergo di/cem⁹: Permanebim⁹ in peccato: vt gratia abūdet: Absit. Qui eñ mortui sum⁹ pctō: quomodo adbuc viui mus i illo: An ignoratis q̄ quicunque baptizati sumus in xp̄o iesu: in morte ipsi⁹ ba/ptizati sum⁹. Consepulti eñ sumus cū illo per baptismū: in morte. Vt quomodo re/surrexit xp̄s a mortuis p glo riā patris: ita et nos in noui tate vite ābulemus. Si eñ cōplātati salui facti sumus si militudini mortis ei⁹: simul et resurrectōis erimus. Hoc sciētes quia vetus bomo nō ster simul crucifix⁹ est: vt de struatur corpus peccati: vt vltra nō seruiam⁹ peccato. Qui eñ mortuus est: iustifi/catus est a peccato. Si eniz mortui sumus cū xp̄o: credi/mus q̄ simul etiā viuem⁹ cū illo. Scientes q̄ xp̄s resur/gēs ex mortuis iā nō morit: mors illi vltra nō dñabitur. Qđ eñ mortu⁹ est pctō: mor tu⁹ est semel. Qđ autē viuit: viuit deo. Ita ⁊ vos ertima te vos mortuos quidez esse peccato: viuētes aūt deo. in

xp̄o iesu dn̄o nr̄o. ℟. Amen.
Lauda. Dicant q̄ redēpti sunt a dn̄o in eternū; quos redemit de manu inimici in eternū et in seculū seculi ℣. Populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnā.

Lcō. s. euāgelij scd̄z matheū.

Vespere autē XXVIII. sabbati que lucessit in prima sabbati: venit maria magdalene et altera maria videre sepulcrū. Et ecce terremotus factus est magn⁹. Angelus em̄ descendit de celo: ⁊ accedens reuoluit lapidē: ⁊ sedebat super eū. Erat aūt aspectus ei⁹ sicut fulgur: ⁊ vestimēta ei⁹ sicut nix. Pre timore aūt eius: exterriti sūt custodes: et facti sunt velut mortui. Respōdēsq; āgelus: dixit mulierib⁹: Nolite timere vos. Scio em̄ q̄ iesum q̄ crucifixus est queritis: nō est hic: surrexit enim sicut dixit. Vēite ⁊ videte locū: vbi positus erat. Et cito euntes discipl̄is dicite q̄ surrexit: ⁊ ecce p̄cedet vos in galileā: ibi eū videbitis: ecce predixi vobis. Et exierūt mulieres cito de monumēto: cū timore et gaudio magno: currētes nūciare discipulis suis. Et ecce iesus occurrit ill' dicēs. Auete. Illi aūt accesserūt: ⁊ tenuerūt pedes ei⁹: ⁊ adorauerūt eū. Tūc ait illis iesus. Nolite timere. Ite dicite fratrib⁹ meis: vt eant in galileaz: ibi me videbūt. Que cum abijssent: ecce quidaz de custodibus venerūt in ciuitatem: et nūciauerūt principib⁹ sacerdotū om̄ia que facta fuerāt. Et cōgregati cū senioribus consilio accepto: pecuniā copiosam dederūt militib⁹ dicētes. Dicite q̄ discipl̄i eius nocte venerūt: et furati sunt euz vobis dormiētib⁹. Et si hoc auditū fuerit a preside: nos suadebim⁹ ei: ⁊ securos vos faciemus. At illi accepta pecunia: fecerūt sicut erāt docti. Et diuulgatū est verbū istud apud iudeos: vsq; in hodiernū diez. Vndecim aūt discipuli abierūt in galileam: vbi cōstituerat illis iesus. Et videntes eum adorauerūt. quidam aūt dubitauerūt. Et accedens iesus: locutus est eis dicens. Data est

mihi oīs potestas in celo et in terra. Eūtes ergo docete oīnes gētes: baptizātes eos in noīe patris ⁊ filij ⁊ spiritꝰ sancti: docentes eos seruare oīnia quecūqꝫ mandaui vobis. Et ecce ego vobiscū suꝫ oīnibus diebus: vsqꝫ ad cōsummationē seculi. ℟. Amen. Dicat pbr. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Ego sum primꝰ et ego nouissimus: et fui mortuus et ecce sum viuēs in secula seculoꝝ. p̄. Alla. Sacrificiū. Alla. angelus dn̄i descēdit de celo: et accedēs reuoluit lapidem ab ostio monumēti alla alla. ℣. Alla: erat respectus eius sicut fulgur: et vestimēta eiꝰ candida quasi nix: et dixit mulieribus nolite timere. p̄. Et acce.

Istam istā nōctē qui tenebris fidebat aspiciat: istius cernat splēdoris decorem: qui carceris minabat̄ horrorē. Mundū illuminat lux ista nō diabolū. libet christe ergastulis tua virtute confractis spoliatis insultare custodibus: ⁊ seuientis tirāni contēptam irridere iactantiā. Dulcior semper captiuis est restituta libertas. Quis tuam exhausit iudee vigilās sepulturā: soporem passus es: an timorem? Fraude deceptus es: an virtute? Non tuā inertiā miser accuses. Nō fuisti negligēs: sed crudelis. Adhuc certe cecitatē tuam pertinax excusares: si depositū tuū vel inferna seruassent. Agnosce infelix: agnosce q̄d feceris. Corpus illud moriētis affectum habuit: nō defectū. Visceribus illis nō infirmitas fuit clausa: sed pietas. Quod pependit ex homine est: qd̄ resurrexit ex numine. Nihil dubites: nihil mireris. Hospitiū dn̄o suo terra eē potuit: nō sepulcrū Mea tūc cū illis manibꝰ delicta figebas: meā necem tuāqꝫ salutem: cū osculandis si liceret corporaliter plantis clauis trāsuerberātibus consuebas. Tuū facinus celum tremuit: sol expauit. tellus ingemuit: et testantia factoris sui potentiā (terribile quoddam) montium prerupta sonuerunt. Inferi vim pleni deo corporali

ter nō tulerūt. Clamabāt ele
menta de viuo: tartbara de
defuncto. Oportuit talia fie
ri miracula crediturís: talia
dari ſigna ſaluādis. Vt ope
ra ſuū correcta noſſent artifi
cem: in quo ſe homo perdi-
tū: niſi fuiſſet inuentus neſci
ret. ℟. Amen. Alia oratio.

OSuriētes corpus tuū
dñe: ac ſanguinē ſitien
tes: vt hoc nobis in remiſſi-
nē peccatorū ſumendū tribu
as dēpcamur. Quia noſtra
virtus ⁊ ſalus fit: ſi tamē nō
qō indigni ſumus: iraſcaris.
Sed facis vinci gaudio me
tū: et cedere exultationi ter-
rorem. Nemo eñ eſt in hoc
numero concilioq3 fideliū:
qui nō accedere ad menſam
tuā in hac glorioſa per totū
mundū nocte deſideret. Vt
ſi firmus eſt: habeat cuſtodi
am. ſi infirm⁹ eſt: medicinā.
Sit igitur qñs apud te dñe
placitū: ſic cūctis donare qō
cupiūt: vt digneris parcere
quod preſumūt. Quis non
optet illa carne: animā ſuam
tāgere: paſcere: ꝑfortare: in
qua ſe per gratiā credat eſſe
tranſiuſum? Que corruptio
nē non vidit: ⁊ vim mortis
paſſione mortis abſorbuit.
Quis nō ambiat propter te
ſumere de tuo: qō te videat
propter nos aſſumpſiſſe de
noſtro? Jndica hac ex pieta
te fiduciā: vt quod in defun-
ctis dignatum eſt viuificare
mortuū: in reis dignetur pu
rificare corruptū. ℟. Amen.

OPoſt nomia. Oratio.
Chriſte redēptio noſtra
qui olim noctē iſtam tue re-
ſurrectionis inluminaſti po
tentia precamur: vt in hac q̄
ipſe viuus reſurrexiſti a mor
tuis: et expiationez criminū
viuis: ⁊ requiem iubeas pre
ſtare defūctis. ℟. Amē. Quia
tu es vita viuoꝝ. ⁊c. Ad pa-

OEus qui cem Oratio.
neophitos tuos: ma-
iori animarū c̄ veſtiū nito-
re veſtiſti: vt plus acciperēt
c̄ habere ſe nouerint: preſta
vt ſicut donum tuuz eorum
intellectum eruperat: ita vl-
tra etatem fides cum intelli
gētia placitis tibi operibus
conualeſcat. Nobis quoq3
per mortem ieſu chriſti filij

tui pacis dona largire: ⁊ ve-
niā culpaꝝ attribue. ℟. Amē
Quia tu es vera pax nr̄a. ⁊c̄

Ignū ⁊ iu- Inlatio.
stū est sancte pater oī-
potens eterne deus: pietatē
tuam om̄i quidē tēpore: sed
in hac nocte vel die profusi⁹
exultātibus animis conlau-
dare. Nox em̄ ista non tene-
braꝝ: sed luminis mater est:
in qua exortus est in eternū
diei resurrectio nostra: dn̄s
iesus xp̄s. Ille verus agnus
qui abstulit peccata mundi.
Qui nō in figura veteri: alio
offerēte mactatus est: sed in
corpore veritatis adueniēs:
Adimpleuit figuras carnali
um sacrificiorum: approba-
uit ⁊ prophetias miraculoꝝ
celestium: Sed viuam et ve
ram hostiā nouissimis secu-
lorum tēporibus idem sacer
dos ⁊ sacer agnus exhibuit.
Eleuatisq; in cruce manib⁹:
sacrificiū vespertinū pepen-
dit in ligno: ⁊ beneficiū ma-
tutinū surgens prebuit e se-
pulcro. Unde venerandi sa
cra imitatione mysterij: in e-
ternā modo vitaꝫ filij lucis
oriūtur: quos matutino par
tui ꝑ gratiā spiritalē hac no-
cte progenerat mater eccle-
sia. Sine corruptione conci
piens: ⁊ cū gaudio pariens.
Exprimēs in se vtiq; formā
virginis genitricis absq; vl
lo humane cōtagionis fecū-
da conceptu. In cui⁹ magni
tudine resurgēte xp̄o: mors
occidit delictoꝝ: ⁊ exorta est
vita credētium. Propter qd̄
ei celestia atq; terrestria can
tant canticū nouū cum om̄i
exercitu angeloꝝ: ⁊ cum che
rubin ac seraphin: sine cessa-
tione sic dicūt. ℟. Sāctus. san
ctus sctūs. Post sanct⁹ oratio

Vere sanctus et verus
iesus filius dei: q̄ ascen
dit patibulū crucis: vt oēs
vires suas mors ī sua perde-
ret morte. Descendit ad infe
ros: vt hominē veteri erro-
re deceptū: et regno peccati
seruientem victor abstrahe-
ret: serasq; portaruꝫ potenti
manu confringeret: ⁊ secu-
turis sue resurrectionis glo-
riā demonstraret. Ipse dn̄s
ac redēptor eternus. Dicat
presbyter Post pridie Or̄o.

Habentes ante oculos omnipotēs pater sācte tante passionis triumphos: supplices oramꝰ: vt pascha hoc qđ nobis dn̄s noster iesus xp̄s filius tuus hostiā viuā constituit: atqꝫ cōpleuit: fiat nobis in protectionē salutis ⁊ vite. Vt sanctificatꝰ his solēnitatibꝰ populus: altaribus tuis oblationis sue munera placitura cōsignet. Fiat nobis eucharistia pura atqꝫ legittima in noīe vnigeniti tui. Vt cum nostris fuerit percepta pectoribus: fidē nutriat: mentē sanctificet atqꝫ cōfirmet. ℟ Amē. Ad cōfractionē panis añ. Hic est panis verus dei qui de celo descendit: et vitā tribuit mūdo. qui māducauerit ex eo: permanet in eternū. et panis quē ego dabo: caro mea est pro mūdi vita. qui credit in me: nō esuriet neqꝫ sitiet vnq̄ꝫ. ecce disponā vobis sicut disposuit mihi pater regnū: vt edatis et bibatis super mensam meā in regno alleluya. Ad orationem dn̄icam. Oratio. Oremus.

Excellētissimā in hac nocte tue resurrectiōis celebrātes solēnitatem: in qua ipse nobis dies nouo de tumulo surgens: veternosam antique noctis caliginem celestem cōuertisti in claritatē: te quibus possumus lachrymosis rugitibꝰ imploramꝰ: vt qui nos redemisti precio tui sanguinis: instituta a te p̄cepta acceptes nostre orationis. Sit indulgentia criminū: cōcedatur etiam ⁊ celestis glorie summa virtutū. Memento domine ꝙ terra sumus: ⁊ accipe contritionē nostri spiritꝰ. Vt qui carnis infirmitate ad terrā prosternimur: ad celos castigatiōe spiritali ieiunijs subleuemur Et quia ex nostro est vt cadamus: ex tuo sit vt surgamus: quia te iubēte dicimꝰ. Pater noster qui es in celis. Hic presbyter accipiat particulam que dicitur regnū: et ponat eam reuerenter super calicem. Et dicat alta voce. Vicit leo de tribu iuda radix dauid alleluya. Dicatur tribus vicibus. Et chorꝰ respondeat qualibet vice. Qui sedes sup̄ cherubin radix dauid

alleluya. Deinde mittat pbr pticulā in calicē ⁊ dicat. Humiliate vos bñdictiōi. Dñs sit semp vobiscū. Bñdictio. Qbristus dñs qui ascendit patibulū crucis: sua vos redēptione et passione conseruet a malis. ℟. Amen. Detqz vobis sue dulcedinis sapiētia renouari: qui se amaro permisit fellis poculo ꝓpinari. ℟. Amen. Ut cuiꝰ laudes ecclesia cūcta celebrauit ouādo: eius cōseruari meretur magno crucis vexillo. ℟ Amen. Per miam ipsiꝰ dei nostri qui est benedictꝰ: ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula seculorū. ℟. Amen. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Ad accendas. Gaudete populi et letamini. Angelus sedit super lapidē dñi: ipe vobis euāgelizauit. Christus surrexit a mortuis saluator mūdi: et repleuit oīa suauitate gaudete populi et letamini. ℣. Erat autē aspectus eius sicut fulgur: et vestimēta eius sicut nix: et dixit. ꝑ. Christus surrexit a mortuis. ℣. Et exierūt mulieres cito de monumento cū timore et gaudio magno: currētes nūciare discipulis eius quia resurrexit. ꝑ. Christus. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūisācto in secula seculoꝝ amen. ꝑ. Gaudete populi et letamini. Cōm. Refecti christi corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla. Oratio.

Qrpus dñi nostri iesu christi qō accepimus: ⁊ sanctus sanguis eius quem potauimus adbereat viscerib⁹ nostris: eterne ops deus: vt nō veniat nobis ad iudiciū nec ad condēpnatiōnē: sed proficiat ad salutē et ad remediū animaꝝ nostrarū in vitā eternam. ℟. Amen.

¶ Expleta missa post bec ad vesperas dicūtur bas laud. Dicant qui redēpti sunt a dño in eternum: quos redemit de manu inimici in eternū et in seculū seculi. ℣. Populus qui sedebat in tenebris et vmbra mortis: vinctos in mendicitate et ferro. ꝑ. Quos redemit. ℣. Quia contriuit portas ereas: et vectes ferreos confregit. ꝑ. Quos redemit. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya: Ego sum primus et ego nouissimus: et fuit mortuus. ꝑ. Et ecce

ſum viuẽs in ſecula ſeculoꝝ alla. ℣. Dignus es dñe deꝰ noſter accipere librũ: et ſoluere ſignacula eius: quoniã occiſus es: et redemiſti nos deo in ſanguine tuo ex oñi tribu et lingua. ℟. Et ecce. ℣. Gloria et bonor patri et filio et ſpũiſcto in ſecula ſeculoꝝ amẽ. ℟. Et ecce. Jterũ dicat. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya: angelus oñi deſcẽdit de celo. ℟. Et accedens reuoluit lapidem ab oſtio monumenti alla alla Lauda. ij. Alleluya Erat aſpectus eius ſicut fulgur: et veſtimẽta eiꝰ candida quaſi nix: et dixit mulieribus nolite timere ℟. Et accedens. ℣. Gloria et bonor patri et filio et ſpũiſcto in ſecula ſeculoꝝ amen. ℟. Et ac. Capitula. Excellẽtiſſimã in hac nocte. Require retro in miſſa. fo. CXCII. Bño. Chriſtus dñs qui aſcendit patibulũ crucis. vt ſupra. Lauda. Alla. locutus eſt angelus domini mulieribus dicens ℟. Scio qr crucifixũ queritꝭ: ſurrexit ſicut dixit: venite et videte vbi poſitꝰ erat dñs. ℣. Cantate dño canticũ nouũ: quia mirabilia fecit. ℟. Scio quia. ℣. Gloria et bonor patri et filio et ſpũiſancto in ſecula ſeculoꝝ amen. ℟ Scio qr. Oratio.

OMinus noſter ieſus xps filius tuus: qui ſolus verbo virtutꝭ cũcta moderãs: ⁊ oñia crucis ſtigmata portãs: vectes ferreos cõminuit: portarũqꝫ ereaꝝ clauſtra perfregit: tartari profunda deſcẽdit: ſedentibꝰ in vmbra mortis ignote lucis claritate reſplẽduit: ⁊ ſol iuſticie de tumulo: corpore ſuſcitato procedẽs radijs ſuis tenebras noſtras mirabiliter inluſtrauit. ℟. Amen. Dermiam tuam deus noſter qui es benedictꝰ: ⁊ viuis ⁊ oña regis in ſecla ſeculꝝ. ℟. Amen. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cũ ſpũ. Solẽnia cõpleta ſunt in noĩe dñi noſtri ieſu chriſti votũ noſtrũ ſit acceptũ cum pace. ℟. Deo gras. Benedictio agni in illaria paſche.

OMine ieſu xpe: q̃ per moyſen famulũ tuũ et typicã prefiguratione ob tui oſtenſionẽ ſanctũ paſcha in agni aſſi atqꝫ imaculati imolatione renibus accinctis baculiſqꝫ in manibus cũ lactu-

cis agrestib⁹: populũ tuũ ce
lebrare iussisti. quiqz etiã per
samuelẽ vatẽ formidãte po⁄
pulo tuo applicãduz te i ag⁄
nũ lactentẽ piaz ac sincerã ti
bi oratõis hostiã offerri p̃ce
pisti. offerim⁹ etiã et nos in⁄
digni famuli tui. N. post sa⁄
cra solẽnia hui⁹ diei pasch̃a⁄
lis hãc creaturã agni quã no
bis exactis ieiunioꝝ dieb⁹ p
parãdis paulisper corporib⁹
indulgere iussisti. p̃camur vt
eũ per nos famulos tuos ac
ministros ore sancto tuo bñ
dicas: ⁊ dextera tua sctifices
amẽ. Sicqz illũ nobis perci⁄
pere iubeas: vt baculos spei
habẽtes in manib⁹: renibus
accinctis turpib⁹ reb⁹ reno
uati: in nouitate vite sic ama
ritudines seculi pretereũtis
omittam⁹: ne retro respiciẽ⁄
tes a tramite iusticie receda⁄
mus amẽ. Sicqz vitã presen
tẽ tuis actib⁹ finiamus: vt te
ꝓtectorẽ ac defensorẽ nostrũ
semper in oculis habeamus
amẽ. Vt ad terrã beatã quã
illis ꝓmisisti per figurã nob
reseraſti per gr̃az: te duce cũ
operũ bonoꝝ fructu exultã⁄
tes perueniamus. Amẽ. De
inde dicit. Deo gr̃as. tribus
vicib⁹. Et post hec dicit. In
noie dñi nostri ihesu xp̃i: sãcti
ficatus hic agnus ꝑmaneat.

¶ In die resurrectionis dñi
ad missaz Officiũ.

Ibera nos filius dei
saluator noster. alle⁄
luya alla alla. ℣. Cã⁄
tate dño canticũ nouũ: quia mira
bilia fecit. p̃. Alla. ℣. Gloria et
honor patri et filio et spũisctõ in
secula seculoꝝ amẽ. p̃. Alleluya.
In mediũ altaris dicat p̃br.
Per oñia semp secula secko
rũ. ℟. Amen. Gloria in excelsis
deo. Finita gloria dicant̃ isti
℣ sus. Sãctus de⁹ qui sedes
sup cherubin: solus inuisibi
lis. Sãctus fortis q̃ in excel
sis glorificaris vocib⁹ ange
licis. Sãctus imortalis q̃ so
lus es imaculatus: saluator
miserere nob alla. ℣. Dign⁹
es dñe deus noster accipere
gloriã ⁊ honorẽ ⁊ virtutẽ. p̃
Sãctus fort. ℣. Quoniã oẽs
gẽtes veniẽt et adorabũt in
ꝓspectu tuo dñe ⁊ dicent. p̃.
Sãctus imortal. ℣. Bñdictio
⁊ honor ⁊ glia virt⁹ ⁊ pote⁄

stas tibi deo nostro in secu-
la secl'oꝝ amē. ꝑ Miserere no-
bis alleluya. Si placuerit di-
cat pb̄r. hymnū triū puerorū
Bn̄s es dn̄e. Inuenies eos
in oīm offerentiū. Iterū di-
cat pb̄r in mediū altar'. Per
oīa semꝑ secl'a secul'. ℟. Amē.

Tibi gloriā cō Oratio.
cinimꝰ dn̄e deꝰ nr̄: tuā-
qꝫ potētiaꝫ postulamꝰ: vt si
cut pro nobis pctōribus di-
gnatꝰ es mori: ⁊ clarificatus
secūdo post tertiū diē appa-
ruisti in gloria resurrectiōis:
ita per te absoluti in te mere
amur habere perpetuū gau-
diū: ita vt nobis ꝓcessit vere
resurrectōis exēplū. ℟. Amē.

Te excelsa Alia oro.
laus ī altissimis decet:
tibi e terris gloriā ecclesia ca
nit: atqꝫ huiꝰ caterue concē-
tus ad astra hymnū emittit.
Rogamꝰ te op̄s deus: vt si-
cut tuas solenniter porrigi-
mus laudes: ita precū nr̄aꝝ
iubeas efficaciter suscipe vo
ces. ℟. Amen. Per mīam tuā
deus nr̄. ⁊c. Dn̄s sit sꝑ vob̄
cū. ℟. Et cū. Principiū apoca
lipsꝭ iohānis apl'i. Deo gr̄as.

Apocalipsis iesu xp̄i quā
dedit illi deus palā fa-
cere seruis suis: q̄ oportet fie
ri cito Et signauit mittēs an
gelū suū seruo suo iohāni: q̄
testimoniū perhibuit verbo
dei: et testimoniū iesu xp̄i q̄-
cūqꝫ vidit. Beatꝰ qui legit ⁊
q̄ audit v̄ba ꝓphetie: ⁊ ꝯuat
ea q̄ in ea scripta sūt. Tēpus
em̄ ꝓpe est. Iohānes septeꝫ
ecclesijs q̄ sunt in asia. Gr̄a
vobis ⁊ pax ab eo q̄ est: et q̄
erat: ⁊ qui vēturus est. ⁊ a se
ptē spiritibus qui in ꝯspectu
throni eiꝰ sunt: ⁊ ab iesu xp̄o
q̄ est testis fidelis: primoge-
nitꝰ mortuoꝝ: ⁊ princeps re
gū terre. Qui dilexit nos: et
lauit nos a peccatis nostris
in sāguine suo. Et fecit nos
regnum ⁊ sacerdotes deo ⁊
patri suo Ipsi gl'ia in secula.
Ecce venit cū nubibus: ⁊ vi
debit eū oīs oculus: et q̄ euꝫ
pupugerūt. Et plāgent se su
per eum om̄es tribus terre.
Ego sū alpha ⁊ o: principiū
⁊ finis: dicit dn̄s deus. Qui
est: ⁊ qui erat: ⁊ q̄ venturus
est op̄s. ℟. Amen. Dicat pb̄r.
Dn̄s sit sꝑ vobiscū. ℟. Et cū.

Psalt. Hec est dies quam fecit dñs: exultemus et letemur in ea. ℣. Dextera dñi fecit virtutẽ: dextera dñi exaltauit me. ℟. Exul. ℣. Aperite mihi portas iusticie. deo grãs. ℟. Exulte. Dicat pũr Silẽtiũ facite. Lcõ li. actuũ Iapłoꝝ. II. ℟. Deo gratias

In illis diebus Stãs petrus in medio plebis: locutꝰ est eis dicẽs. Viri fratres liceat audẽter dicere ad vos: de patriarcha dauid: qm̃ defunctꝰ est ⁊ sepultus: ⁊ sepulcrũ eiꝰ ẽ apud nos vsqꝫ in hodiernũ diẽ Prophetа igiť cũ esset ⁊ sciret qꝛ iureiurando iurasset illi deꝰ de fructu lũbi eiꝰ sederet sup sedẽ eius. Previdẽs locutus est de resurrectiõe xp̃i: qꝛ neqꝫ derelictus est in infernũ: neqꝫ caro eius vidit corꝛuptionẽ. Hũc ieſũ resuſcitauit deus: cuius nos oẽs testes sumꝰ. Dextera igitur dei exaltatꝰ ⁊ ꝓmissione spũſſancti accepta a patre: effudit hoc donũ qđ vos videtis ⁊ auditis. Nõ em̃ dauid ascẽdit in celũ. Dixit aũt ipe. Dixit dñs dño meo: sede a dextris meis: donec ponã inimicos tuos: scabellũ pedũ tuoꝝ. Certissime ergo sciat oĩs domꝰ isael: quia et dñm meũ ⁊ xp̃m fecit deus hũc ieſũ quẽ vos crucifixistis. His aũt auditis cõpuncti sũt coꝛde: ⁊ dixerunt ad petrũ ⁊ ad reliquos apłos. Quid faciemus viri fratres? Petrꝰ veꝛo ait ad illos. Penitẽtiã inquit agite: et baptizeť vnuſqꝙ vestrũ in noĩe ieſu xp̃i: in remissionẽ pctõꝝ vestrorũ: ⁊ accipietis donũ spũſſãcti. Vobis em̃ est repꝛomissio ⁊ filijs vestris: ⁊ oĩbus qui lõge sunt: quoscũqꝫ adꝛuocauerit dñs deus vester. ℟. Amen. Lcõ sancti euãgelij ſm iohãnẽ. xx. Glia tibi dñe.

Una sabbati maria magdalene vẽit mane cũ adhuc tenebre essent ad monumentũ: ⁊ vidit lapidẽ sublatum ab ostio monumenti. Lucurrit ergo ⁊ venit ad symonẽ petrũ: ⁊ aliũ discipulũ quẽ amabat ieſus ⁊ dicit eis. Tulerũt dñm de monumento: ⁊ nescimus vbi posuerũt euꝫ. Exijt ergo petrus et ille alius discipłs: et venerũt ad

monumentū. Currebāt aūt duo simul: & ille aliꝰ discipulus precucurrit citius petro: & venit prior ad monumentū. Et cū se inclinasset: vidit posita lintheamina: non tamē introiuit. Venit ergo sy mon petrus sequēs eū: & introiuit i monumentū. Et vidit lintheamina posita: & sudariū qđ fuerat super caput eius non cuz linteaminibus positū: sz separatiz inuolutū in vnū locū. Tūc ergo introiuit & ille discipl's ꝙ venerat prius ad monumentū: & vidit & credidit. Nondū enim sciebat scripturā: qz oportebat eū a mortuis resurgere. Abierūt ergo itez ad semetipsos discipuli: maria aūt stabat ad monumētū foris plorans. Dū ergo fleret inclinauit se & ꝓspexit in monumentū: & vidit duos angelos in albis sedētes: vnū ad caput: & vnū ad pedes: vbi positū fuerat corpus ieſu. Dicūt ei illi. Mulier: q̄d ploras? Et dixit eis. Quia tulerūt dñm meū: et nescio vbi posuerūt eū. Et cū dixisset cōuersa est retrorsum: & vidit ieſuz stantē: et nesciebat qz ieſus esset. Dicit ei ieſus. Mulier q̄d ploras? Quē queris? Illa existimās qz hortolanus esset: dicit ei. Dñe si tu sustulisti euz: dicito mihi vbi posuisti euz: & ego eum tollā. Dicit ei ieſus. Maria. Cōuersa illa: dicit ei. Rabboni: qđ dicit magister. Dicit ei ieſ. Noli me tāgere. Nondū em̄ ascēdi ad patrē meū. Vade aūt ad fratres meos: & dic eis. Ascendo ad patrē meū & ad patrē vestrū: ad deum meuz & ad deum vestrū. Venit maria magdalene annūcians discipulis suis: quia vidi dñm: et hec dixit mihi. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit ſp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Redēptionē misit dñs populo suo: mandauit in eternū testamētum suū: sanctū et terribile nomē ei. ℣. Alla. Sacrificiū. Ecce agnus dei qui tollit peccatū mundi alla. ℣. Dicāt qui redēpti sunt a dño quos redemit de manu inimici. ℣. De regionibus congregauit eos a solis ortu et occasu: ab aquilone et mari. ℣. Qui. ℣.

Gloria et honor pri et filio et spiritui sancto in secla seculorum amē.
℣. Qui tollit peccatū. ℟ Missa.

Letetur celū: et exultet terra, rideat mare: sol fulgeat. serenitas redijt. pestis fugijt. Tēpestas desijt. cessit obscuritas. aerem crux purgauit. tellurē sanguis absterfit. lignū correxit. Affixe: hominē sic redemit. Ex quantū ad īmutabilitatē maiestatis expectat: munere nō labore. Quia cū perditōi nostre miseratiōe consulēs doluisset: non ad hoc corporee imaginē vilitatis assumpsit quasi contra degeneris aduersarij tirānidem nō posset aliter subuenire: sed propter id qđ eisdem prophetarū vaticinia erāt complenda miraculis. Eo magis vt liberandis eēt indubitata cognitio; quod in primi trāsgressoris offēsa mors operata est. nō imbecillitate artificij: sed iniquitate peccati. Quod male vtendi pereūdi causa nō fuit fragilitas: sed volūtas. Qđ originē supplicij nō operis habuit corruptela: sed crimi nis. Quod conditionē pene nō census statuit: sed cōsensus. Qđ labentis viciū cōtumacia fuit creati: nō negligētia creatoris. Teipsum mihi interrogare liceat: redimēte dño meo: iam auctor extraneo qua te primū diabolus parte corrupit? Numquid infaciētis manibus ruinā corporis tui fractura contraxerat? Fueras certe stabilis membris si nō fuisses instabilis in preceptis. Animū tuū tentator obtinuit: in quo tibi maior portio credita fuerat dignitatis. Judiciū tuū in quo fueras dimissus: exegit. Vides nō dñi: sed tui fuisse arbitrij: qđ periisti. Dicā ops defassus veteris hois prauitatem: nō tamē de presenti statu libertatis ingratus: nō fuisset captiuitati obnoxi?: si libertat? dñs nō fuisset. Et in hoc vtiqz clemēs arbiter: et tue potestatis eminentiā: et presūptionis nre licentiā cōfitētes: petim? ac rogamus: vt dicta perceptionis tue cōsentiētes: facias esse iudicio: vt nob vltra nec libeat pec-

care nec liceat. ℟. Amen. Per miam tuã. ⁊c. Alia oratio.

BEnedic aia mea dño: ⁊ tota fidelis ꝛp̃o plebs gaudia religioſe gratulationis cõſequere. Amiſit vetuſtas obprobriũ. mors aculeum. cuſtodia reum. catbena dãnatũ. Nõ nobis ĩ preiudicio caro rebellis adſurgat. nõ in dñatum ſanguis paricidalis iure criminis intumeſcat. Homo eſt q̃ perdidit: deus homo fact⁹ eſt q̃ redemit. Maiorẽ tibi exegit dñe pietatem nr̃a calamitas: q̃ perdiderat, ptboplauſtor̃ effuſa libertas. Tũc ſerui dicebãtur futuri: nũc filij. Tunc obediẽtibus ĩmortalitas p̃mittebat̃: nũc auget̃ ⁊ dignitas. Tũc portio babẽda cuz delicijs: nunc cõmunio futura cũ angelis. Tunc cũ creatura viuendũ: nũc cũ creatore regnãdum. Tũc euitãdus diabolus: nũc ⁊ ſubijciẽdus ediſcit̃. Tunc erat ãmonitio de cautela precepti: nunc adhortatio de põpa iudicij. Tũc, pponebat̃ in lege met⁹ nũc in volũtate ſuggeſtus. Tũc nõ licuit paradiſuz habere per culpã: nũc celũ ſperare dat̃ per gratiã. Melius ergo multoqz melius creuimus poſt ruinã. Propter qõ bũilimi ſine ceſſatiõe rogamus: vt donec nos tua curatione perficias: nr̃is tuã vulneribꝰ nõ ſubtrabas medicinã. ℟. Amẽ. Poſt noia. or̃o.

ADditis nominibꝰ offerentiũ: te pietat⁊ dñm depr̃camur. Vt digneris nobis orat⁹ aſſiſtere: adeſſe q̃ſtus: aperire pulſat⁹. Offerẽtiũ noia celeſtibꝰ ſcribas ĩ paginis. pmiſſionẽ tuã manifeſtes in ſanctis. miſcõiaz oſtẽdas in perditis. Et q̃ imbecilla eſt nr̃e infirmitatis oratio: vt quid orare oporteat neſcim⁹: aduocamus in ſuffragio precum noſtrar̃ receptos in celeſti collegio patriarchas: repletos diuino ſpũ pphetas. Martyres pfeſſionis floribꝰ coronatos. apoſtolos ad officiũ predicationis electos. Per quos oramus te dominũ noſtrum: vt oñes metu territos: inopia afflictos: tribulatione vera-

tos:morbis obrutos.suppli
cijs deditos:debitis obliga
tos:presentia tue resurrecti
onis absoluas:spirituz quo
qz pausantiū memor esse di
gneris:vt illis criminū suoz
indulgētia relarata: ad sin?
patriarchaz liceat peruēire.
℟. Amen. Quia tu es vita vi
uoz. tc. Ad pacē Oratio.
OOmine ieſu xpe sācto
rū claritas meritoz: t
vera beatificataruz felicitas
aiarum: dona vt qui resurre
ctionis tue diem letādo coli
mus: t litādo resurgere ipsi
per gratiā tuam bene sancte
qz viuēdo: t paci tue cōsen
tiēdo: ante nostrū obitū me
reamur. Et sicut tibi pro tan
te festiuitatis officio amict?
in nob candidos exhibem?:
ita per indulgentiā tuā deal
bati supra niuē: atqz mūdati
t gemine dilectionis dulce
dine satiati: vniuersi crimis
nigredine careamꝰ. ℟. Amē.
Quia tu es vera pax nra. tc
Gratia dei patris. tc. Quo
modo adstatis pacez facite.
℟. chorꝰ. Pacē meā do vobis:
pacem meā cōmendo vobis: nō
sicut mūdus dat pacē do vobis.
℣. Nouū mandatū do vobis vt
diligatis vos inuicem. ℟. Pacez
meā. ℣. Si manseritis in me: et
verba mea in vobis manserint:
quodcūqz petieritis patrē in no
mine meo: petite et fiet vobis ℟.
Pacem meā. ℣. Gloria et honor
patri et filio et spūisancto in secu
la seculoꝝ amen. ℟. Pacem meā.
Introibo adaltare dei mei.
℟. Ad deum q letificat. Aures
ad dominū. ℟. Habemus ad
dñm. Sursum corda. ℟. Le
uemus ad dñm. Deo ac dño
ieſu christo. tc. Inlatio.
OIgnū t iustū est: nos
tibi gras agere dñe sā
cte pater eterne ops deus: t
ieſu xpo filio tuo dño nro: q
tecū sinul et cū spūsctō hāc
diē gemino luminis decore
sanctificās: t luci eam dedica
uit pariter t saluti. In banc
non estantia creans: in banc
creata redimēdo saluificās.
Banc in conditione tēporū
primā: banc in reparatione
hominis efficiēs glorioſaz.
In ea lucē istā visibilem cre
ans: in ea hodierne resurre
ctōis gloriā manifestās. In

bac quippe ipſe ſolutis dolo
ribus: inferni deuicto diabo
lo: triūphauit cū morte mo
riēs vicit: ⁊ ſanguine ſuo ter
rena celeſtibus recōciliauit.
Vnde merito illi cēs ange
li: oñesq; ſancti non ceſſant
clamare quotidie: ita dicen
tes. Te celi celoꝝ. te pote
ſtates. te throni et virtutes
laudant. tibi cetus angeloꝝ
in excelſis concinūt hymnū.
tibi cherubin ac ſeraphin in
ceſſabili voce proclamāt di
centes. Agyos. agyos. agy
os. kyrie. otheos. Sanctus
ſanctus ſanctus: dñs deꝰ ſab
baoth. pleni ſunt celi ⁊ terre
gloria maieſtatꝫ tue: oſanna
filio dauid. bñdictus qui ve
nit in noīe dñi: oſanna in ex
celſ. agyos. agyos. agyos.
Te dñe laudat oñis virtus
celoꝝ: ⁊ exercitus angeloꝝ:
tibi hymnū depromūt mel
liflua carmina ſāctoꝝ. tibi
pſallāt choree virginū: ⁊ ce
tus confeſſoꝝ. tibi genua
curuant celeſtia, terreſtria. ⁊
inferna. Laudant te regem
oīum ſeculoꝝ. O ſanna in ex
celſis. Poſt ſanctus Oratio.

Vere ſanctꝰ: vere bene
dictus dñs noſter ieſꝰ
xp̄s filiꝰ tuus: quē die tertia
reſtituit mortuū: et hodie
gaudemus virtute ppria ab
inferis ſuſcitatū. Qui p mor
tē ſuā diabolū nō virtute: ſz
iuſticia vicit. ⁊ per gloriā re
ſurrectōis ſue: viā reuertēdi
ad celū pctōribus patefecit.
X̄ps dñs ac redēptor eternꝰ

Precamur Poſt pridie.
nūc dñe ſctē pater eter
ne oīps deꝰ: vt quēadmodū
dñs noſter ieſus xp̄s filiꝰ tu
us illa ineffabiliū gr̄aꝝ acti
one ſemetipm tibi pro nob
offerēs: mortē noſtrā ſuſce
pturus auditus eſt: ita nunc
⁊ nos q̄ ipſum ⁊ vitā eiꝰ que
rimus exequēdo miniſteria
liter: quē inſtituit audiamꝰ.
Vt hic tibi panis cuꝝ hoc ca
lice oblatꝰ in filij tui cōpus
⁊ ſanguinē te benedicēte di
teſcat. Ac largo oris tui per
fuſus ſpiritu: indulgentiam
nobis omniū peccatoꝝ lar
giatur ⁊ gr̄am: ⁊ cōlate a ſe
ſalutē dono: donec in ſemet
ipſo perficiat: cuſtodiā adhi
beat indefeſſam. &. Amen.

Ad confractionē panis. accipiat pbr corpus dñi reuerenter: ⁊ ponat euz ſup calicem diſcoopertum: ⁊ dicat. Dñs ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cum. Fidē quā corde credim⁹: ore aūt dicamus. Chor⁹ rñdeat Credim⁹ in vnū deū. totū. Ad Chriſte orationē dñicā. Ieſu bone: qui ad patrē de cruce clamaſti: tu nos in hac die q̄ipſe de tumulo ſurrexiſti: ad te clamantes exaudi. Quo reſurrectōis tue hylaritate: gaudētiū ora repleā tur iubilo laudis: ⁊ corda effectū percipiāt exoratōis. cū nūc exorauerint ea que precepiſti: clamātes atq; ita dicētes e terris. Pater noſter q̄. Hic diſcooperiat calicem et accipiat particulaz que dicit Regnū: ⁊ ponat eā ſuper calicē ⁊ dicat. Vicit leo de tribu iuda radix dauid alla. tribus vicib⁹. Reſpōdeat chorus qualibet vice. Qui ſedes ſuper cherubin radix dauid alla. Hic mittat particulā in calice. Poſtea dicat pbr vel diachonus. Humiliate vos benedictioni. Dñs ſit ſemp vob cū. ℟. Et cum. Benedictio.

Omin⁹ ieſus xp̄s qui pro toti⁹ mundi ſalute moriens: hodie reſurrexit a mortuis: ipſe vos reſurrectione ſua mortificet a delictis ℟. Amen. Quiq; p̄ crucis patibulū mort⁹ deſtruxit imperiū: beate vite vobis tribuat participiū. ℟. Amen. Vt q̄ reſurrectōis eius diem cū letitia preſēti celebratis in ſeculo: ſanctoz mereamini in celeſtis regionis cōſortio. ℟. Amen. Per miam ipſius dei nſi. ⁊c̄. Dñs ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et. Ad accedētes añā. Gaudete populi. Cōm. Refecti xp̄i corpore. Require i vigilia paſche. fo. CXCIII. Oratio.

Expletis dñe in hac ſcā ſolēnitate nſe ſeruitut⁹ obſequiūs gratias tibi laudes q̄ referim⁹ dono tue miſerationis adiuti. Precātes te deus: vt a peccatis nos abluas ⁊ in tuis ſemper laudib⁹ exultare concedas. ℟at. Amen. Per miſericordiā tuam deus noſter: qui es benedictus et viuis ⁊ oīa regis in ſecula ſeculoz. ℟at. Amen. Dñs ſit

sp vobiscū. ℟. Et. Dicat pbr vel diachon⁹. Exultem⁹ ⁊ letemur hodie: resurrexit rex eterne glorie nostra resurrectio: bñdicat ois caro dño. Respōdeat chor⁹. Exultādi et letādi tēpus est paschа nostrū immolatus agnus est: qui nostras miserias expurgauit: illi demus grās. ¶ Secūda feria pasche

Ad missam Officium.

Dicite in nationibus alla: dñs regnauit a ligno alla. et correxit orbē terre alla alla. ℣. Cantate dño canticū nouū: cāta te domino oīs terra. ℣. Et corre. ℣. Glia et honor patri et filio et spiritui sctō in secula seculorū amen. ℣ Et corre. Oratio. Te excelsa laus. vt in die. folio. CXCIIII

Apocalipsis iobānis apli. II

Angelo epheси ecclesie scribe. Hec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua: qui ābulat in medio candelabrorū aureorum. Scio opera tua et laborē ⁊ patientiā tuam: ⁊ qr nō potes sustinere malos: ⁊ tentasti eos q̄ se dicūt aplos esse ⁊ nō sunt: ⁊ inueniſti eos mendaces: et patiēciam habes. ⁊ sustinuisti propter nomē meū: et nō defeciſti. Sed habeo aduersus te pauca: q̄ charitatem tuaz primā reliq̄sti. Memor esto itaq̄z vnde excideris: et age penitentiā: ⁊ prima opa fac. Sin aūt vēio tibi: ⁊ mouebo cādelabrū tuū de loco suo: nisi penitētiam egeris. Sed hoc habes: qr odis facta nicholaitarū: que et ego odi. Qui habet aurē audiat: q̄d spūs dicat eccleſijs. Vincēti dabo edere de ligno vite: qō est ī paradiso dei mei. ℟. Amē. Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et cū. Psalm. Magnus dñs noster et magna virtus eius: et sapientie eius non est numerus. ℣. Laudate dñm qm̄ bonus est psalmus: deo nostro iocunda sit laudatio. ℣. Et sapien. Dicat pbr. Silētiū facite. Lcō li. actuū

Aplor. I. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Exurgēs petrus ī medio fratrū: dixit. Viri fratres oportet implerī scripturā: quā predixit spūs sctūs p os dauid de iuda: q̄ fuit dux eorū q̄ cōprehenderūt iesū: q̄ cōnumeratꝰ erat ī nob: ⁊ sortitus fuerat sortē mini-

sterij hui⁹. Hic itaq3 acquisi
uit agrū de mercede iniq̄ta-
tis: ⁊ suspēsus crepuit medi-
us: ⁊ diffusa sunt oīa viscera
ei⁹. Et notū factū est om̄ib⁹
habitātibus hierusalē: ita vt
appellaret̄ ager ille achelde
mach: hoc est ager sanguīs.
Scriptū est em̄ in libro psal
mor. Fiat cōmoratio ei⁹ de
serta: et nō sit qui habitet in
ea: et episcopatū ei⁹ accipiat
ali⁹. Oportet ergo ex his vi
ris q̄ nobiscū cōgregati sunt
in om̄i tēpore quo intrauit ⁊
exiuit inter nos dn̄s iesus: in
cipiēs a baptismate iohānis
vsq3 ad diē qua assumpt⁹ est
a nobis: testē resurrectionis
eius nobiscū fieri ex istis. Et
statuerunt duos viros. Jo-
seph q̄ dicit̄ barsabas: q̄ co-
gnominat⁹ est iustus: ⁊ ma-
thiā. Et orātes dixerūt. Tu
dn̄e qui corda omniū nosti:
ostēde quem elegeris ex his
duob⁹ vnū accipere locū mi
nisterij hui⁹ ⁊ apostolatus.
de quo p̄uaricat⁹ est iudas:
vt iret in locū suū. Et dede-
rūt sortes eis: et cecidit sors
super mathiā. Et annumera
tus est cū vndecim apl̄is. R̄.
Amen. Lcō sācti euāgelij s̄m

Illo in tp̄re: marcū. XVI
dn̄s noster iesus xp̄s po
steaq̄ resurrexit a mortuis:
apparuit primo marie mag-
dalene: de qua eiecit septem
demonia. Illa vadēs nūcia-
uit his q̄ cū eo fuerāt lugēti-
bus ⁊ flētibus. At illi audiē
tes q2 viueret: et visus esset
ab ea: non crediderūt. Post
hec autē duobus ex his ābu
lātibus: ostēsus est in alia ef-
figie eūtibus in villā. Et illi
euntes nūciauerunt ceteris:
nec illis crediderūt. Nouissi
me aūt recūbentib⁹ illis vn-
decim: apparuit ⁊ exprobra-
uit incredulitatē eor ⁊ duri
ciā cordis: q2 his q̄ viderāt
eum resurrexisse: nō credide
rūt. Et dixit eis. Eūtes ī mū
dū vniuersuz: p̄dicate euāge
liū om̄i creature. Qui credi-
derit ⁊ baptizatus fuerit: sal
uus erit. Qui vero nō credi
derit: ꝯdennabit̄. Signa au
tē eos q̄ crediderint hec se-
quētur. In noīe meo demo
nia eijciēt: linguis loquētur
nouis. Serpentes tollent.

Et si mortifer q̄d biberint: nō eis nocebit. Sup egros manus imponēt: ⁊ bene habebūt. Et dñs quidem ihesus postq̄ locut⁹ est eis: assūpt⁹ est in celum: ⁊ sedit a dextris dei. Illi aūt pfecti predicauerūt vbiq3: dño cooperāte ⁊ sm̄onē cōfirmāte: sequētib⁹ signis. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Hec est dies q̄s fecit dñs: exultemus et epulemur in ea. p̄. alla. Sacrificiū. In pascha dñi erit vobis solēnitas septē diebus: quarū dies prima venerabilis erit alla alla. ℣. Tunc pōtifex offeret oblationē pro peccato: vt expiet pro vobis pter holocaustū sempiternū q̄ semp offertis. p̄. Septē dieb⁹. Missa. In eternū dilectissimi fratres permanet bñdictio xpi filij dei: quā idez secūdus homo gētib⁹ ptulit: vt trās gressio primi hoīs nihil noceret paruulis renascētibus: periret iuuenibus: euacuaretur in senib⁹. Secūda ergo dies er quo resurrexit: resurrectio mortuoz celebrat eodē iubente: cū leticia populorū fideliū. Proinde nō dñe aplius iniquitas: quib⁹ gratiā superne vocatōis indulsit secunda natiuitas. Ipse etem̄ ihesus xp̄s noster sc̄m multitudinē miserationū suarū prestare solus credētibus potest: vt secunda in nobis mors nō habeat potestatē. ℟. Amen. Alia oratio. Ridie te dñm ab inferis surrexisse plenissima fide cognitione faciētes: ouāti voto deposcim⁹. vt qui olim in hac die fluida in celis aquarū elemēta distinguēs in earū medio firmamētū fieri elegisti: ita nos efficias firmamentū tue ecclesie: vt āgelis tuis mereamur ꝓsimiles eē. Quo mortis ac resurrectionis tue victoria roborati: q̄ sursuz sūt semp querētes ita viuam⁹: vt te opitulāte celeste firmamentū effecti credētes tibi ad desideranda celestia inflāmemur. ℟. Amen.

Clarū Post noia Oro. nobis dñe post resurrectionē filij tui maius solito lumen ethereū iubar elatuz: ⁊ perpetue illius noctis hor

rore discusso tēporaliuz:licet die cū eterna iam luce radiā/tē testificata virtutum tuaz gloria celebramus.Tu ergo ops deus pater dñi nostri ie su xpi:orātis populi tui in ce lum vota surgētia placidus ac serenꝰ acceptās:munimi/na tribue:spei dona cōcede. Offerētibꝰ quoqz tribue pa cē:t defūctis eterne pausati onis quietē. ℟. Amen. Quia tu es vita viuoz. tc. Ad pa

OEus q̄ bo/cē Oratio. nore pristinū reddidi/sti per crucis obprobriū: qui bus noluisti mortis inferre suppliciū:repromissa nobis benedictionū celestiū largi/re subsidia:ne paschalis adi/matur repente letitia: da re/generatis ex spū bonā vitā: donec veniamus feliciter ad gloriā sempiternā.Sit i ocu lis tuis acceptabile qꝺ offe/rimus: sit salubre qꝺ posci/mus: quo per sanguinē cru/cis tue in pace tua spe solida ti viuamꝰ. ℟. Amen. Quia tu es vera pax no. tc. Inlatio.

DIgnū et iustū est:nos tibi ops pater t vnige nitō iesu xpo filio tuo dño nostro gras agere.qui eo vs qz descēdens humiliauit se/metipm:quousqz suū latitā/tē reppererit fugitiuū. Non vt inuentū perimeret:sed vt a vinculis diabolice dñatio nis ereptū proprio dñio mi sericorditer reformaret. In quo descēdentis intelligen/tia: dignationem volūtarie mortis nō obnoxie necessita tis ostendit.Quia nō inuitꝰ attrabit:qui inferos itinere descendentis ingredit. Cui em̄ sine exigētis instātia de/scendere vacat:redire subia/cet cū delectat. Resurrexit er go tertia die viuus a mortu is:qz inuētus est solus liber in mortuis. Implēs prophe te vaticiniū tanto ante pre/dictum:viuificabit nos post duos dies:in die tertio susci tabit nos:t viuemus in con spectu eius. Secunduz quā prefiguratione t ionas ven tre piscis tribus diebus de/tentus:egreditur vt trinita tis sibimet cooperantis my steriū quod solius filij perso na susciperet noscit. Resurre

rit ergo viuus a mortuis: q̄ non erat subditus leto qui erat vacuꝰ a delicto. Nec poterat mors tenere captiuuꝫ: quē nō inuenerat transgressoris debitis obligatū. Surgit viuus a mortuis: qui locum mortis iure redēptoris adiit: nō scelere peccatoris. Verebat in oīpotentis aduentū mortē suā timēs: mortis impietas: t vite dīm occasus sui formidine confusa miratur. Metuit fortiorem: quē intelligit innocentē. Timebat vindicē: quē non probauerat debitorē. Quia scriptum erat: ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne. Vis igitur oībus quēadmodū veratiū vatum prēconia tonuerūt probabiliter adimpletis: nō solū celi celorū cum oīm beatoꝝ exercitu angeloꝝ: verū etiam qualiūcunqꝫ peregrinantiū fideliū studia famuloꝝ cū seraphin hymnū debite confessionis: exultant t dicūt. ℟. Sanctus sanctus sanctus. Post sanctus

TErre sanctus et benedictus es deꝰ pater oīm potēs: qui dīm nostrū iesuꝫ xp̄m filiū tuū in assūptionēꝫ hūanitatis mortē fecisti subire: vt nostroꝝ solueret vincula peccatoꝝ: t triūphans de inferis liber remearet ad soliū tuū. Ipse dīs ac redēptor eternus. Post pridie.

HOc agētes apud te pater sancte redēptricem nostrā vnigeniti tui mortē: sicut ipse precepit vsqꝫ in aduentū ipsius nūtiamꝰ. Nos eū pro nob annūtiamꝰ mortuū esse: tu cōmoriē di tribue dignitatē. Nos eū resurrexisse credimꝰ: tu presta vt quotidianis nostris liberemur a lapsib. Nos eū credimus t annūciamus ad iudiciū esse venturū: tu presta talem cōuersationē vt eius terribilēꝫ aduentum propiciū mereamur habere. Hāc quoqꝫ oblationēꝫ vt accepto habeas et benedicas supplices eroramus: sicut accepto habuisti munera abel pueri tui iusti: t sacrificiū patriarche nostri abrae: t quod tibi obtulit summus sacerdos tuꝰ melchisedech. descendat hic q̄so

inuisibiliter bñdictio tua sicut quondā in patrū hostijs descendebat. Ascēdat odor suauitatis in ꝓspectu diuine maiestatis tue: ex hoc sublimi altario tuo per manꝰ angeli tui: ⁊ deferat in ista solēnia spiritꝰ tuus sanctꝰ qui tā adstantis q̄ offerentis populi: ⁊ oblata pariter et vota sanctificet. Vt quicunq; ex hoc corpore libauerimus sumamꝰ nobis medelaz animē: ad sanāda cordiū vulnera ad expellēdas de cogitationibus cordis nr̄is oēs imagines vanitatis Ad erradicanda fundit⁹ odia vel vicia terrena: ad plātandā perpetuaz charitatē: que operit multitudinez peccatoꝝ. Vt vere hic sāguis sacer filij tui dñi nostri ita peccata nr̄a diluat potatus: sicut quondaz nos redemit effusus. ℟. Amē. Amē. Ad orationē dñicam.

Congregati vniuersi fratres charissimi qui peccatorum mole depressi ⁊ mūdanis onerati cōtagionibꝰ: suspiramus cōsiderem⁹ qualiter nr̄ mediator ignominiosam deportās ad mortē: sustulit manibꝰ crucē nihil persequentibꝰ aut interroganti bus inimicis respondēs: sed humilitate pīssima duz pro nostris laborar et iniquitatibus tacens. Ob hoc ergo qz mitis et humilis corde est: discamus in hoc: quid oporteat fieri. Mortificemus cū vitijs mēbra nr̄a: crucifigamus desideria carnalia resurgamus in anima sicut ille iustus surrexit in gloria. Quia tunc paschalis vnanimiter poterit honorari solemnitas cum hec sacrificia eidez deo summo vite nostre cōmendauerit ꝓbitas: q̄ nos in terris positus sic docuit orare: ⁊ dicere. Pater nr̄. hic dicat pbr. Vicit leo. tribꝰ vicibus modo vt dictū est i. i. die pasche. fo. CXCVIII. Hūiliate vos bñdictioni. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Bño.

Exurgat in vobis dñs: ⁊ oēs vestri dispereant inimici. ℟. Amen. Veteris hominis indumentuz in expoliatione criminū deponētes: induamini nouitatez

ſpiritus in decore virtutuz. ℟. Amen. Quiqz morte ſua mortem deuicit: ipe vos de ſecunde mortis poteſtate defendat. ℟. Amẽ. Et qui reſurgens vitá prebuit mundo: ipſe vos de preſenti ⁊ futuro liberet a malo. ℟. Amẽ. Vt qui ſpem reſurrectionis per xp̃um victorem ſuſcepiſtis: eternitatẽ beatitudinis eiuſdem dono capiatis. ℟. Amẽ. Per miſericordiá ipius dei noſtri qui eſt benedictꝰ ⁊ viuit: ⁊ oñia regit in ſecula ſeculoz. ℟. Amen. Dñs ſit ſemper vobiſcũ. ℟. Et cum. Ad accedẽtes. Gaudete populi et letamini. Cõ. Refecti xp̃i corpore. Require retro in vigilia reſurrectionis. folio. CXCIII. Ofo. Expletis dñe. vt i die ſancto paſche. fo. CXCVIII. ¶ Feria. iij. poſt paſcha. Ad miſſaz officiũ. Dicite in nationibus. Require in. ij. feria reſurrectionis. folio. CXCVIII Ofo. Tibi gloriá cõcinimꝰ. Require retro in die reſurrectionis. fo. CXCIIII. Apocalipſis iohannis apoſtoli. capitulo. II. ℟. Deo gratias.

Angelo ſmyrne eccleſie ſcribe. Hec dicit primꝰ ⁊ nouiſſimus qui fuit mortuus ⁊ viuit. Scio tribulationem tuá ⁊ paupertatẽ: ſed dives es ⁊ blaſphemaris ab his qui ſe dicunt iudeos eſſe ⁊ nõ ſunt: ſed ſunt ſinagoga ſathane. Nihil horz timeas: qui paſſurꝰ es. Ecce miſſus eſt diabolus ex vobis in carcerem: vt tentemini ⁊ habebitis tribulationẽ diebꝰ decez. Eſto fidelis vſqz ad mortem: ⁊ dabo tibi coronã vite. Qui habet aurez audiat: quid ſpiritus dicat eccleſijs. Qui vicerit: nõ ledet a morte ſecũda. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cuz. Pſallendo. Ego dormiui et quieui: et reſurrexi. Qm̃ dñs ſuſcitauit me. ℣. Non timebo milia ppli circundantis me. ℘. Qm̃ dñs. dicat pbr. Silentiũ facite. Lcõ libri actuũ apoſtolorum. ca. II. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ: erant perſeuerantes in doctrina apłoruz ⁊ cõmunicatiõe fractionis panis: ⁊ orationibꝰ in bieruſalẽ. Fiebat aũt oñi

gnime timor. Multa quoq; prodigia ⁊ ſigna per apoſtolos fiebant in bieruſalem: ⁊ met⁹ erat magn⁹ in vniuerſis. Omnes etiam qui credebant: erant pariter et habebant omnia cōmunia. Poſſeſſiones ⁊ ſubſtantias vendebant: ⁊ diuidebant illa omnibus: put cui op⁹ erat. Quotidie quoq; perdurātes vnanimiter in templo: ⁊ frangētes per domos panē: ſumebant cibū cum exultatione ⁊ ſimplicitate cordis: conlaudantes deū ⁊ habentes gratiam ad omnē plebem. Dns aūt augebat: qui ſalui fierēt quotidie in idipm: ℟. Amē. Lcō ſancti euāgelij ſm lucā.

In illis dieb⁹ ca. xxiiii. Poſt reſurrectionē dñi nri ieſu xpi duo viri ibant in caſtellū qd erat in ſpacio ſtadioꝝ ſexaginta ab bieruſalē nomine emaus. Et ipſi loquebantur adinuicē de bis omnibus que acciderāt. Et factū eſt dum ambularent ⁊ ſecū quererent: ⁊ ipſe ieſus appropinquans ibat cū illis. Oculi autem illoꝝ tenebant: ne eum agnoſcerent. Et ait ad illos. Qui ſunt bij ſermōes quos cōfertis adinuicem: et eſtis triſtes? Et reſpondens vn⁹ cui nomen cleophas dixit ei. Tu ſolus peregrin⁹ es in bieruſalē: ⁊ nō cognouiſti q̄ facta ſunt in illa bis diebus? Quib⁹ ille dixit. Que? Et dixerunt. De ieſu nazareno qui fuit vir ꝓpheta potēs in ſermone coram deo: ⁊ omni populo: ⁊ quomodo tradiderunt eum ſummi ſacerdotes ⁊ principes populi in dā nationē mortis: ⁊ crucifixerunt eum. Nos aūt ſperabamus: quia ipſe eſſet redēpturus iſrl. Et nunc ſup bec omnia: tertia dies eſt bodie qd bec facta ſunt. Sed ⁊ mulieres quedā ex noſtris terruerunt nos: que ante lucē fuerant ad monumentū. Et nō inuento corpore eius: venerunt dicentes: ſe etiam viſionem angelorū vidiſſe: qui dicunt eū viuere. Et abierūt quidam ex noſtris ad monumentū: ⁊ ita inuenerūt ſicut mulieres dixerunt: ipm vero non viderunt. Et ipſe di-

rit ad eos. O ſtulti: et tardi corde ad credendū in oīb⁹ qui locuti ſunt ꝓphete: Nōne hec oportuit pati xp̄m et ita intrare in gloriā ſuā? Et incipiens a moyſe ⁊ prophetis: iterpretabat illis in oībus ſcripturis q̄ de ipo erāt. Et appropiauerunt caſtello quo ibant: ⁊ ipſe ſe finxit lōgius ire ⁊ cogerūt eū dicentes. Mane nobiſcum dñe. q̄m ad veſperū iam declinat dies: ⁊ intrauit cū illis. Et factum eſt dū recūberet cuz illis: accepit panē ⁊ benedixit: ac fregit ⁊ porrigebat illis. Et aperti ſunt oculi eorum et cognouerunt eū: ⁊ ipſe euanuit ex oculis eorū. Et dixerunt adinuicē. Nōne cor nostrum ardens erat in nobis: dū loquerē in via: ⁊ apiret nobis ſcripturas? Et ſurgentes eadez hora regreſſi ſunt i hieruſalē: ⁊ inuenerūt cōgregatos vndeciz: ⁊ eos qui cū ipſis erant dicentes. Quod ſurrexit vere dñs: ⁊ apparuit ſymoni. Et ipi narrabant q̄ geſta erāt in via: ⁊ quomodo cognouerūt eū in fractione panis. Rat chorus. Amē. Hic dicat preſbyter. Dominus ſit ſemp vobiſcuz. R. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Jubilate dño oīs terra ſeruite deo in letitia. p. Alla. Sacrificiū. Solēnem habebitis iſtum diem feſtuz dño: et offeretis ſeptem diebus fructum holocauſti in odorē ſuauitatis domino alla alla. Miſſa.

Occurramus oīes dilectiſſimi fratres qui carere mortis dominio delectamur: vt triumphū chriſti poſt mortez proſequamur. Ecce viſitatis inferis: redit rurſus ad carnē: quam reſurgens efficiat immortalē. Nihil ipi paſſiōis inrogate violentia nocuit: totū tamē nobis glorioſa virtus reſurrectionis indulſit. Ille nunq̄ deterior in humanitatē ſuſcepta: nos tamen miſericorditer meliores fecit diuinitate conlata. Gaudeam⁹ igitur gaudijs chriſtianis: non ſepeliamur voluptatib⁹ vanis. Nihil habeat dilectiſſimi nr̄a feſtiuitas indecorum. Debet pplor fideliuz multitudo de ſepulcris procedere

vitiorū: debet etiā dealbata per gratiā parere oculis regnatorum. debet imitationē ſuis infantib⁹ prebere virtutum. Tunc eſt enim ſine fermento malicie paſchalis oblacio: ſi in azimis ſinceritatis ⁊ veritatis epulet religioſa deuotio. ℟. Amē. Alia oratio

DEus qui dñice reſurrectionis tēporali ſolennitate letificas: quos ad gaudia ſempiterne feſtiuitatis inflāmas: hodierne q̄ſum⁹ congregationis attende conuentus: ⁊ celeriter poſtulantib⁹ tribue quicquid ſanct⁹ exoptat affect⁹ Dona ſingulis tēperantiā. repelle triſticiam. Fac regeneratos perēniter in fide cōſiſtire. fac fideles in pace proficere. Diſcāt illi vebemēter ſeruare per gratiā: q̄ dediſti: diſcant iſti diligere: q̄ quotidiana dilectione ſeruaſti. ℟. Amen. Poſt noia

IEſu dei fili⁹ qui oratio. Pro nobis volūtarie moriens ſeua inferor⁹ ergaſtula potētiali brachio penetrās ꝓfregiſti. tu fideliū defunctorum ſpirit⁹ a locis penalib⁹ exime: ⁊ eterne eos amenitatis ſimul ⁊ muneris iocunditate ſuſtolle. Et quia ex latere tuo te moriente noui proflurit laticis vnda: q̄ in his diebus paſchalib⁹ horuz regnatorū eſt progenies cōſecrata: te poſcim⁹ ⁊ rogam⁹: vt ⁊ in illis ſacre regenerationis puritatē cōſerues: ⁊ in nobis cōfeſſionū emolumēta multiplices. Quo ⁊ illi cōlatum ſibi baptiſmi donū teneant abſq̄ culpa: et nos in eandem quā violauim⁹ gratiam reintegremus ſaltim ex venia poſt ruinaz. ℟. Amen.

OAd pacem. Oratio.

DEus qui fideles ſemp adiuuas populos: ⁊ regeneratos tibi ꝓſecras paruulos. Inchoatas in hoc ppō per fice ſanitates: repellēdo aduerſarias poteſtates. Vt virtute huius ſacrificij: dū ſuperbus inimicus elidit: reſurrectionis tue celebritate adoptiuus in pace populus amplietur. ℟. Amen. Inlatio.

OIgnū ⁊ iuſtū eſt: nos tibi gratias agere dñe ſancte pater eterne oīps de⁹

per ieſum xp̃um filium tuum dñm noſtrũ. Qui in via diſcipulos ambulãtes: ⁊ a via fidei recedentes alloquens: ipſe factus eſt eiſdem credentibus via. Dolenteſq; tanq̃ mortuũ: viuens veritas increpauit: nec agnoſcere permiſit: anteq̃ crederent. quibus ſcripturas aperire dignatus eſt cuz timerẽt. Sue gratiaz viſionis differendã iudicans ad officia charitatis. Vt q̃d hoſpitalitas mereretur: oſtenderet; ⁊ exemplum benefaciendi hoſpitali daret. Ideo die tertia manifeſtus: quia ipe in trinitate fuerat homo de⁹ ab angelis adorandus. Ideo iaz cõfracto pane precognitus: qz ipſe fuerat inter ſacra veneranda altaris miniſteria comedendus. Cui merito oẽs angeli non ceſſant clamare ita dicentes. Kyrie eleyſon. Sãctus ſanctus ſanct⁹. Poſt ſcũs.

OIgn⁹ es dñe ieſu eternis angelorũ ⁊ hominum conlaudare preconijs: qui terrena cupiens celeſtibus ſociari: humanũ genus precio tui ſanguinis redemiſti. Eteniz pro nobis mortẽ crucis excipiens: latus illud tui ſacri corporis cõfoſſum lancea aperiſt: ⁊ ꝓtinuo duo illa magnifica ſacramenta: ſanguis ſcilicet ⁊ aqua fluxerunt. Sãguis ille plane qui in remiſſionẽ fuſus eſt peccatorum: ⁊ aqua que ſalutare temperãs poculũ: ⁊ lauacrũ pariter preſtat ⁊ potuz. Hac ⁊ originalis primo plauſtorum nora detergiſt: ⁊ reconciliatiõis gratia exhibetur. His proinde fluminib⁹ ex latere tuo fluentib⁹; qui olim nos regeneratos ac ſaluatos meminim⁹; pro nouiter regeneratis infantib⁹ poſtulamus. Vt te opitulante ita fidei nutrimẽto proficiãt: vt bonorũ operum effectu nobiſcuz pariter ad te remuneraturi perueniant. Xp̃e dñe ac redemptor eterne. Poſt

PAſcha pridie. Oratio. lium gaudiorũ delicijs delectati: offerim⁹ tibi dñe ſancte pater corp⁹ ⁊ ſanguinem filij tui: quod ipe placatus benedicendũ aſſumens:

largiaris nobis quesum⁹ cū regeneratis infantib⁹ cōsciē tie puritatem ita habere duz viuimus: vt ex hoc post vi/te huius excursum cum eis/dez a te pariter coronemur. Quo oñes qui nunc tue re/surrectionis victorias ouan do excolim⁹: in resurrectio/nis vltimo die: in huius bo/stie litatione saluemur. ℟at. Amen. Ad orationē dñicam.

AD terribilem thronuz altaris cursu cōcito pa ter oñipotens ꝓperantes: vestigia agni viuentis cum lacrimis osculantes: vnguē torum ac flectuū libamenta offerimus. Poscimus itaqz pīssime deus: vt penitentie flectibus omniū peccata la/uentur: ⁊ indulgentiali vn/guento ossa ecclesiastici cor/poris solidenť. Quo possi/mus oñes cū regnatis infā/tibus respirare: ⁊ cum mor/tuis suscitatis hierusalē cele/stez modulata portantes sa crificia itroire mereamur; p/clamātes e terris. Pater nr̄ qui es in celis. Hic dicat pbr̄ Vicit leo de tribu iuda. Tri bus vicib⁹. Requre in die san cto pasche. folio. CXCVIII. Deinde dicat pbr̄. Humilia/te vos benedicciōni. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Christus do/Bñdictio. minus ex cui⁹ latere ꝓ/fluxit sanguis ⁊ aqua: horuz sacramentorū participatiōe ⁊ neofitos enutriat fide: et vos a peccatis emaculet. ℟. Amen. Ad instar quoqz reg/natorū infantiū: ita preciuni redemptionis vestre suma/tis: vt parem cū illis innocē tiam retentetis. ℟at. Amen. Quo rationabile sac sine do lo effecti: dies istos pascha/lis leticie mereamini celebra re inlesi. ℟at. Amē. Per mise/ricordiaz ipsi⁹ dei nostri qui est benedict⁹: ⁊ viuit ⁊ oñia regit in secula seculorū. ℟at. Amen. Domin⁹ sit semp vo/biscum. ℟. Et cum. Ad acce/dentes. Gaudete populi. Cō. Refecti christi corpore. Requi/re retro in vigilia resurrecti/onis dñi. fo. CXCIII. Oratio Expletis dñe. Require i die resurrectionis. fo. CXCVIII.

¶ Feria quarta pasche. Ad

missam officiū. Dicite in nationibus. Require retro in .ij. feria resurrectionis dñi. folio. CXCIII. Oro. Tibi gloriā cō cinim⁹. Require retro in die resurrectiōis dñi. fo. CXCIIII Apocalipsim iohannis apostoli. ca. II. ℟. Deo gratias.

Angelo pergami ecclesie scribe. Hec dicit qui habet rompheam ex vtraq; parte acutaz. Scio vbi habitas: vbi sedes est satbane: ⁊ tenes nomen meū: ⁊ non negasti fidem meam. Et in diebus antipas testis meus fidelis qui occisus est apud vos: vbi satbanas habitat. Sz habeo aduersus te pauca. habes illic doctrinā balaam qui docebat balac mittere scandalum coram filijs israel: edere ⁊ fornicari. Jta habes ⁊ tu tenentes doctrinam nicholaitarū. Similiter penitentiā age si cōmin⁹ venio tibi cito: ⁊ pugnabo cum illis in gladio oris mei. Qui habet aurez audiat: q̄d spiritus dicat ecclesijs. Vincenti dabo edere mamma absconditum: ⁊ dabo ei calculum candidum: ⁊ in calculo nomen nouū scriptuz quod nemo scit nisi qui accipit. ℟. Amen. dicat pb̄r Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cuz Psalt. Deus noster in celo: et in terra. Oīnia quecunq; voluit fecit. ℣. In exitu israel de egypto domus iacob de ppło barbaro. ℣. Dia quecunq;. Dicat pb̄r. Silentiū facite. Lectio libri actuū apłoz. ca. III. ℟. Deo gratias.

In illis diebus: petrus ⁊ iohannes ascendebāt in templum ad horam orationis nonam. Et claudus ex vtero matris sue baiulabatur: quē ponebant quotidie ad portam templi que dicit speciosa: vt peteret elemosynam ab introeuntib⁹ in templum. Js cum vidisz petrū ⁊ iohannē ingressuros in tēplum: rogabat vt elemosynam acciperet. Intuēs aūt in eum petrus cum iohanne dixit. Aspice in nos. At ille intendebat in eos sperās se aliquid accepturum ab eis. Petrus autem dixit. Argentum ⁊ aurū non est mihi: qd autem habeo: hoc tibi do.

In nomine iesu xpi nazare/ ni surge ⁊ ambula. Et adpre hensa manu eius dextera: al leuauit eum. ⁊ protinꝰ con/ solidate sunt bases eius et plante. Et exiliens stetit et ambulabat: ⁊ introiuit cum illis in templū ābulans ⁊ sa liens ⁊ laudans deū. Et vi/ dit eum oīs populus am/ bulantē ⁊ laudantez deum. ℟. Amen. Lectio sancti euan gelij ſm lucā. ca. XXIIII Illo in tē pore. Dns no/ ster iesus xpus postea q̄ re/ surrexit a mortuis stetit i me dio discipulorꝫ suorū ⁊ dicit eis. Pax vobiscū amē. Ego sum nolite timere. Cōturba ti vero ⁊ pterriti extimabāt seipsum videre: ⁊ dixit eis. Quid turbati estis: ⁊ cogi/ tationes ascendunt in cor/ da vestra? Videte manꝰ me as ⁊ pedes. Palpate ⁊ vide te quia spiritus carnē ⁊ ossa nō habet: sicut me videt/ ha/ bere. Et cū hoc dixisset: ostē dit eis manus ⁊ pedes. Ad/ huc autē illis nō credentibꝰ ⁊ mirantibꝰ pregaudio di/ xit. Habetis hic aliquid q̄ manducet. at illi obtulerunt ei partem piscis assi: ⁊ fauuz mellis. Et cuz manducasset coram eis: sumēs reliquias dedit eis ⁊ dixit ad eos. Hec sunt verba que locutus sum ad vos: cuū adhuc essem vo biscum. Quoniā ne cesse est impleri oīa q̄ scripta sunt in lege moysi: ⁊ prophetis ⁊ psalmis de me. Tūc aperuit illis sensum: vt intelligerent scripturas: ⁊ dixit eis. Quo/ niā sic scriptū est: ⁊ sic opor/ tebat xpum pati ⁊ resurge/ re a mortuis die tertia. ℟. Amen. dicat pbr. Dns sit sem per vobiscū. ℟. Et. Lauda. Alleluya. ℣. Quis deus magnꝰ sicut deus noster: tu es deus qui facis mirabilia p̄. Alla. Sacri/ ficium. Erit hic vobis dies me/ morialis alleluya. et diem festuz celebrabitis solennē dño in pro/ genies vestras: legitimuz sempi/ ternum diem alleluya alleluya.

Dominum ie/ sum xpum perditorꝫ quesitorem: inuentorū redu cem: mortuorū viuificatorē: qui pro redemptione capti/ uorum solus ipse solam in/

Missa.

corruptam carnẽ animamq; mortaliũ ſuſcepit: portauit: poſuit et reſumpſit. Quiq; nature. glorie. iuſticie. potẽ tie ſuetiure: deus in hoc cor/pore pro nobis virit. pertu/lit. obiit. reſurrexit: toto ani marũ affectu verborũ: famu latu: ſtudiorũ impendio fra/tres chariſſimi deprecemur. Vt ad contuenda mirabilia de lege ſua viſuq; noſtre mẽ/tis enubilet: aciem cordis er purget: ⁊ in eo quo nos vi/uere pcepit: ſpiritu reuelet. Faciatq; ſe intelligentie nr̃e in ſua inuiſibilitate viſibilez: dans pium in fidei veritate cõgreſſuz: informatione cõ/loquium. Gratia nobis opi/tulante participet: verba no ſtra ad ſe directa ſuſcipiat. Non interrogãtes nos au/diat: ſed rogantes. Largita/te nobis muneris, p ſermo/nis vice reſpõdeat: qui non daf̃ tangi dignef̃ inlabi. Ve/lit infundi: qui nõ valet cõ/prehendi. Sicq; per totã ec/cleſiam credentib9 creditur: crediturus credendus appa reat: vt nullis per cecitatẽ er roris aut ignorãtib9 latreat: aut dubitantib9 euaneſcat. Nec vidẽdi ſtulticiã: nec cre dendi morã cõmotus accu/ſet. Sed ita ſanctarũ ſcriptu rarũ ſecreta myſteria indita nobis ſapiẽtie facultate im/primens: pfectũ doctor ape riat ⁊ in virtute celeſtis pa/nis benedicti corporis ſui: fragmẽta diſtribuat. Vt in viuificatione aiarum diuini verbi ⁊ cibi alimonia ꝓcur/rente: nec inſtructionis nob deſit copia: nec ſalut̃. Rr̃ Ꝑmẽ

ORedimus Alia oratio. dñe ieſu xp̃e vnigenite a patre diuinitati tue: credi/mus corporee aſſumptioni credim9 paſſioni ad plaude/mus redeũti ab inferis, pſtra ta morte inuictiſſime maie/ſtati. Rogam9 te per ipſius diei magna ⁊ amabilia ſacra menta: vt ſicut nos reſurre/ctio tua non habet dubios: ita nos nr̃a per mĩam tuam habeat abſolutos. ⁊ eo mo/do exultem9 te fuiſſe regreſ/ſum: quomodo nõ ambigi/mus redditurũ. Sicq; nos ſine pena iubeas manere dũ

venis: vt ad veniā facias ꝑuenire: cuz veneris. ℟. Amē.

Post nomina oratio.

Domine iesu christe q̄ est testis fidelis primogenitus mortuorum. tu requiez dona spiritibus defunctorū fidelium. Quo verus pōtifex per hoc sacrificiū populi delicta omittens: sicut olim te moriente mortua corpora surrexerūt: ita nos in hac resurrectiōis tue festiuitate sepulti in eternā requiē trāsferas. ℟. Amē. Ad pacē oro.

Unigenite fili dei qui ꝓ nobis voluntarie sanguinem effudisti: quo terrestria cū celestib⁹ pacificasti facito nos ita redēptionis nostre ac resurrectionis tue venerari mysteriuz: vt in pace que tu es perenniter viuere mereamur. ℟. Amē. Inlatio.

Dignuz ⁊ iustū est. valde tibi debituz. valde nobis cōgruū om̄ipotēs pater: te cuz filio tuo nostroqz dn̄o iesu xp̄o equali religionis fide: pietatis substantia potestatis virtute laudare. Vt ibi sit par officiositas: vbi est probata par dignitas. In quo per assumptionem corporeā: virtutis charitas cōfitenda est: non paupertas. quia non se honore subijciens: sed amore. Affectum voluit probare: nō meritum. Mundoqz tibi pereūte: nō quo augeret̄ quesiuit: sed quo obsequeret̄ inuenit. Terrena suscipiens: sed celestia non deponens: Ingressurus vterum: nō exiturus a solio. Certus se in inferioribus non posse decrescere: q̄ in superiorib⁹ non poterat īuenire quo cresceret. Mitti contentus: qui inuenire conatus est. Et per hanc equalitatem nō duo potētes: sed vna potentia. quia soli⁹ deitatis est inequalem filiuz nō habere. Per eundez homo tu⁹ adijt. sensit. credidit. ꝓbauit. agnouit. In hoc mediator suscepit iniuriam: in quo habuit officinam. Pro hoc deus dignat⁹ est carne vestiri: quā nō dedignat⁹ est fabricare. Sic ꝑ dignationē dn̄i qui fuit dignus artificio fit idone⁹ vestimēto. Neqz

enim dissimilē poterat habe
re redemptorē: qui talez me
ruit habere factorē. In quo
transeuntib⁹ veterib⁹: noua
sunt oīa. quib⁹ fuit dies in
sidiosa: facta est nox libera.
Nec timet cōmutationē tē
porum: dīnatione qui caruit
tenebrarū. Unde euidentis
sime liquet cōmunez in xpō
esse dei hominisq; substan
tiaz: que corrupta restaurat.
cuius humanū genus crux
saluat: sanguis inouat: ca
ro viuificat. Summa eteniz
est prerogatiua virtutis san
ctificasse penas glorie susti
nentes: quem conlaudantes
angeli: non cessant clamare
ita dicentēs. ℟. Sanctus san
ctus sanctus. Post sanctus:
Nec te nox dñe mixta lu
ce comitatur: que cum
in supernis domini perenni
tatē exerceat celebrationē tā
ti nominis inuexit in terris:
vt huiusmodi pconia si ho
mines tacerent: saxa clama
rent. Viderunt te inferi de
us. viderunt te & tremuerūt
a voce tonitrui tui dicētes.
Absorpta ē mors i victoria.
Ubi est mors victoria tua:
vbi est mors aculeus tuus:
Propter quod attonita pau
lulum stetere supplicia mise
rorum. Nec habeant cruen
tum tormenta sic vicisse cer
nentia crucifixū: & iudicē suū
ipsa etiaz pena cōtremuit. q
natura horribiliū tenebrarū
presentia tui fulgor: & veta
ta iam tunc timuit iudicari.
Exultauerunt sancti in glo
ria letantes in cubilib⁹ suis:
Quod auctorez promisse si
bi lucis agnoscerent: quorū
tu dñe stipatus agminibus:
& tu tante noti splēdoris can
dore perfusus: sacrificia per
te instituta sanctifica. Nō in
uocātis merito: sed instituē
tis magisterio vel exemplo.
Ut cunctis rite perfunctis:
saluatore nr̄o ab inferis iam
regresso: & mors se lugeat vi
ctam: & vita tripudiet restitu
tā. Per te dñm ac redem
ptorem eternū. Post pridie
Resurgēte xpō oratio.
resolutis inferni dolo
rib⁹: etiā nos de⁹ pater oīs
solutis peccatoz delectatio
nibus. resurgere cōcede pro

picius: vt mortificatiōis nostre sacrificiū tibi principaliter offeramꝰ. Reconciliet te qs dñe pro peccatoribꝰ sanguis iusti ⁊ humilitas domini nri. Hec est hostia que pependit in ligno. hec est caro q̄ surrexit de sepulcro. Hō pro nobis obtulit sacerdos noster: in veritate hoc cōfecrimus in panis ⁊ vini suauitate. Cognosce p̄camur omnipotēs deus victimā: qua intercedēte placatꝰ es: ⁊ suscipe in adoptionē: quibꝰ pater per gratiā factus es. Sic quoq; dñe sctificatio ⁊ benedictio tua: defensio est et mūdatio nostra. Vt ⁊ peccatorum nobis veniā tribuas: et preceptis tuis semp obedientes efficies. ℟. Amē. Ad ofo:

REspice dñe nez dñicaz. tuoz fideliū multitudinez: quā per adoptionis gratiam filio tuo facere dignatꝰ es coheredez. Erue cūctos de faucibus vorantis gehēne: pro quibus idem redemptor clementissimꝰ tribꝰ diebus latuit in inferioribꝰ terre. Tolle a nobis durā permitiem: ⁊ beate resurrectionis quā in fine speramus redde mercedē. per eūz qui nos docuit orare ⁊ dicere. Pater nr̄ qui es in celis. Hic dicat p̄br Vicit leo. tribꝰ vicibꝰ vt dictum est in die resurrectiōis folio. CXCVIII. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum.

DOminus Bñdictio. Iesus xp̄us qui pro delictis nostris: ⁊ crucem pertulit ⁊ sepulcruz: in corrupte vos faciat obseruare redēptionis vestre mysteriuz. ℟. Amen. Et qui pro vobis moriēs surrexit die tertio de sepulcro: sanguine suo vos purificet a delicto. ℟. Amen. Vt sicut ei consepulti estis baptismate: ita vobis oīa delicta donante: partem mereamini in prima resurrectione habere. ℟. Amen. Per misericordiam ip̄ius dei nostri qui est benedictus: ⁊ vivit ⁊ oīa regit in secula seculorum. ℟. Amen. Dominus sit semper vobiscuz. ℟. chorus. Et cuz spiritu tuo. Ad accedentes. Gaudete popu-

li et letamini. Cõ. Refecti christi corpore. Require retro in vigilia resurrectõis. fo. CXCIII Ofo. Expletis dñe. Require in die resurrectiõis. folio. CXCVIII ¶ Feria. v. pasche Ad missam officiũ. Dicite in nationibus. Require retro in. ij. feria pasche. fo. CXCVIII. ofo. Te excelsa laus. Require retro in die resurrectiõis. fo. CXCIIII. Apocalipsis iohãnis apli. ca. II. ℟. Deo gra. Angelo tiathire ecclesie scribe. Hec dicit filius dei: qui habet oculos vt flammã ignis: ⁊ pedes eius similes auricalco. Noui opera tua ⁊ charitatẽ ⁊ fidẽ: ⁊ ministeriũ ⁊ patientiã tuaz: ⁊ opera tua nouissima plura prioꝝ. Sed habeo aduersum: te quia permittis mulierem gezabel: que se dicit prophetam docere: et seducere seruos meos fornicari: ⁊ mãducare de ydoloticis. Et dedi illi tẽpus vt penitentiam ageret: ⁊ nõ vult penitere a fornicatione sua. Ecce mitto eam in lectũ: ⁊ qui mechãtur cũ ea in tribulationẽ maximã: nisi penitentiã egerint ab operibꝰ eius: ⁊ filios eius interficiã in morte. Et scient omnes ecclesie ꝙa ego suz scrutans corda ⁊ renes: ⁊ dabo vnicuiqꝫ vestrũ scõm opera vra. Vobis autẽ dico ⁊ ceteris ꝙ tiathire estis: ꝙcunqꝫ nõ cognouerit altitudinẽ sathane: quẽadmodũ dicũt nõ mittã sup vos aliud põdus. Tamẽ id qõ habetis tenete: donec veniã. Et qui vicerit ⁊ qui custodierit vsqꝫ in finẽ opera mea: dabo illi potestatem super gentes: ⁊ reget illas in virga ferrea. Tanq̃ vas figuli ꝓfringent sicut et ego accepi a patre meo: dabo illi stellaz matutinã. Qui habet aurez audiat: quid spiritus dicat ecclesijs. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallendo. Domin⁹ virtutẽ populo suo dabit: dñs benedicet plebem suaz in pace. ℣. Vox dñi sup aquas: deꝰ maiestatis intonuit: dominꝰ sup aquas multas. ℣. Dñs benedic. Dicat pbr. Silentiuz facite. Lectio libri actuũ apostolorum. ca. III. ℟. Deo gratias.

In illis diebus. Petrus ait ad plebez. Viri israelite quid miramini in hoc: aut nos qd intuemini: quasi nostra virtute: aut potestate fecerim⁹ hunc ambulare: Deus abraam: ⁊ deus isaac: ⁊ deus iacob: deus patrum nostrorũ: qui glorificauit filium suũ ihesum: quẽ vos quidem tradidistis: et negastis ante faciẽ pilati: iudicante illo dimitti: vos aũt sanctũ et iustum negastis: ⁊ magis petistis virũ homicidaz vobis donari: auctorẽ verovite interfecistis. Quem deus suscitauit a mortuis: cui⁹ nos testes sumus: ⁊ in fidem nominis eius hunc quẽ videtis: ⁊ nostis cõfirmauit nomẽ ei⁹: ⁊ fides que per euz est dedit integram sanitatẽ istaz in cõspectu omniũ vestroruz. Et nũc fratres scio quia p ignorantiam feciſtis hoc maluz: sicut ⁊ principes vestri. Deus autem qui prenunciauit per os omniuz prophetarũ pati xp̃m suum: impleuit sic. Penitemini igitur: ⁊ conuertimini vt deleant̃ vestra peccata. ℟. Amen. Lectio sancti euangelij ſm lucã. ca. XXIIII

Illo in tẽpore. Dñs noster ihesus xp̃s postea q̃ resurrexit a mortuis: dixit discipulis suis. Oportebat cristum pati: ⁊ resurgere a mortuis die tertia: ⁊ predicari in nomine ei⁹: penitentiã ⁊ remissionẽ peccatorũ in oñes gentes incipientib⁹ ab hierosolima. Vos autẽ estis testes eoruz: ⁊ ego mittã promissuz patris mei in vobis. Vos autem sedete in ciuitate: quoadusq̃ iduamini virtutẽ exalto. Eduxit eos autẽ foras in bethaniam. Et eleuatis manibus suis benedixit eis. Et factũ est dum benediceret illis: recessit ab eis ⁊ ferebatur in celum. Et ipsi adorãtes reuersi sunt in hierusalem cuz gaudio magno. ⁊ erant semper in tẽplo laudantes ⁊ benedicentes deũ. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Qui emittit fontes in conuallibus: per medium montiũ pertransibunt aque. p̃. Alleluya. Sacrificium.

Alleluya quasi carmen musicus. ℘. Quaz suaue est et dulcis: sono canitur alta alta. ℣. Atque ei⁹ de sanctuario egrediẽtur: et erũt fructus et folia eius ad medicinam oĩbus. ℘. Quã suaue. Missa.

Habeãt dilectissimi fratres vota cautelam festa diligẽtiã gaudia disciplinam. Exultare decet: qõ resurrexim⁹: sed timere ꝓuenit ne cadamus. Inter nouam vitã veterẽqz mortẽ oportet scire quid euasim⁹: oportet eligere quid amem⁹. Nõ eñ error: sed cõtent⁹ est peccare cõmonitũ. Maior post veniã pena sequit cõtumaces: grauius est captiuos fieri iã redemptos. Habet ista pietas potestatem: habet potestas ista terrorem. habet terror iste vindictã. Non enim fuisset pius in homine: nisi prius iratus fuisset in demone. Confortamur gratia doni: si nõ corrumpamur lege peccati. Ratio parcẽdi est puisio corrigendi. Non mutatur indulgẽtia: si nõ renouetur offensa. Qui nob quod peccauim⁹ indulsit: t ne vltra peccarem⁹ ammonuit. Profuit clementia: si ꝓfecit disciplina. Iaz quidẽ homine gratia adoptauit: sed nec dum demonẽ gebẽnaz suscepit. Violentia peccatũ perdidit: nõ naturã. Dimicandi est facultas: nõ securitas odiandi. Spoliatus est aduersarius nõ extinctus. Grauiꝰ necesse est: vt frẽdeat in amissis ꝙb⁹ preerat dñando subiectis. Accepim⁹ castra per fidem: arma per crucẽ: signa per carnẽ: vexilla per sanguinez: restat causa certaminis. Qui eñ äfferre necessitatez noluit pugne: spez voluit probare victorie. Precessit quidez in adoptione donũ: sed adhuc restat in cõuersatiõe iudiciũ. Hic promissio est de munere: illic vicissitudo futura est post laborẽ. Sit itaqz ille ante oculos nostros dñi miserantis affect⁹: quod in taxatione nr̃a non argenti pondus: nõ auri talentum dedit nõ gratiarũ fudit ornatum: sed cõuitio subdidit se patibulo: sepulcro: sustinẽs carneam iniuriã sepulturam

Nihil maius potuit dare: ni
hil melius. Ut vtiqz ſit pro
bandū: qđ diligenti⁹ nos ſi
bi ſeruire voluit: qui precio
ſius nos redemit. Ergo vt i
nobis redēptionis ſue bene
ficia dignet perficere: cōſtā
ter nos cōuenit ac perſeuerā
ter orare. ℟. Amen. Alia oſo.

OMnes qui redēptiōis
noſtre cauſam colim⁹:
pditionis opera reſpuam⁹.
Quiqz diē veneramur mu
nerum: noctē criminū nō ſe
quamur. Qui probauimus
traduci imputandū eſſe: qđ
perimus: nouerim⁹ redem
ptori nr̄o impendendū eſſe
quod viuimus. Ad eternaz
nobis vitam quaſi quidā pe
lagus: data eſt tēporalis na
uigatio: ⁊ inter bonoz ⁊ ini
quitatis excurſuz: aut pecca
tuz pereat aut peccatoꝛ. Ut
aut excurrat fides circūſpe
cta nauigiū: aut incurrat ſe
curitas incauta naufragiuz.
Satis eſt quod per tot ſecu
loꝛuz ſpa cia genitaliū funes
trarim⁹ peccatoꝛ: qđ ingu
lle ſcopolos periudiciarie ar
boꝛis ſtaterā vento precipi
tante mēdatij: libertatis ſta
tum inutilis gubernatoꝛ in
luſit. Lignuz nos decipit in
diabolo: lignuz reparauit in
xp̄o. Aby ſſi vnda nos mer
ſit: baptiſmi vnda nos rede
mit. Dio igitur dñi ſubijciaꝫ
imperio: humilia mite iugū
colla ſuſcipiāt. Norūt quip
pe proficere onera iſta poꝛ
tantes: q̄bus data eſt ex libe
ralitate abſolutio: reddaꝫ ex
humilitate cōditio. Inclina
ergo precamur xp̄e ieſu tibi
animas noſtras: vt tuū po
tius c̄ꝫ noſtrū ſequamur ar
bitriuz. quia melius eſt liber
tatem per diligentiā quere
re: c̄ꝫ per cōfidentiā non ba
bere. ℟. Amen. Poſt nomina

OTerne dei fili⁹ qui oſo.
pro nobis morte exci
piens crucis: viu⁹ tertia die
reſurrexiſti a mortuis: pla
catus ſuſcipe hec appoſita ti
bi paſchaliū ſacrificioꝛ liba
mina. Hec tibi ⁊ offerentiuz
deuotionē: ⁊ ſepultoꝛ ſpiri
tus obnixe cōmendēt. Quo
per reſurrectionis tue victo
riam: ⁊ in viuētib⁹ moꝛs vi
tioꝛum intereat: ⁊ in defun

ctis penalis cõbustio euanescat. ℟. Amen. Ad pacẽ oro.

DEus pater omps qui tanta charitate mũdũ dilexisti: vt pro eo vnigenitum tuũ volueris crucifigi: precioso nos filij tui sanguine redẽptos: ita opulentos charitatis fructib⁹ effice: vt per hoc ⁊ in resurrectiõe prima habeam⁹ partẽ: et potestatez non timeam⁹ mortis secunde. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustũ est: vere salutare nobis est: atqz conueniẽs gratias agere: laudes impẽdere. intelligere munera: vota deferre tibi ops pater: ⁊ iesu xpo filio tuo dño nr̃o. Qui pietati tue p adsumpti hominis passionẽ: quasi quasdã in presentis ppli adquisitione manubias cũ non exegerit e celo: exhibuerit e triũpho. Et cũ nõ habuerit diuinitas immutabilis pugnã: habuerit fragilitas assumpta victoriam. Magis inridens diabolum carnẽ carne vincendo: vt ipse zabulus: ⁊ in eodem homine se probaret postq̃ offenderat esse degenerem: in quo putabat postq̃ deceperat fortiorẽ. Ne vel id sibi licuisse crederet iprobus appetitor: si nõ peccatũ qõ fidebat peccati similitudo damnasset. Que quidez dñe adquisicio nõ adquirentis auxit potestatẽ: sed adquisitis cõtulit dignitatẽ. Quia nec dãnum sentit imutatio: nec lucrũ recipit plenitudo. Neqz eñ deo in se aut debiti cura manebat aut premij: sed vt qõ virtutib⁹ prodesse nõ poterat: laudib⁹ nõ periret. Necz eñ egere poterat celoruz dñs possessione terrarũ: sed vt q̃ tui esset operis portio preconiũ adderet nõ pfectum. Id vtiqz recipis: qõ fecisti: quod pdiderat pietas non potestas. Quia misericordis est dñi id solum iuris estimare proprij: qõ meruit nõ puniri. Vide igitur vnigeniti tui in nobis pater affectũ: q̃uis idoneũ i creatura estimari nõ potuerit creatori. Et silicet merito quantum ad vsum pertinet: extraneuz dici posse: quicquid in

dignum est. Extraneū vtiqz nō ope: sz honore. Ergo vt tibi reddat tua: suscepit aliena. Vtiqz vt repetam nō facture alteri⁹ sed nature. Hoc modo te nobis pater absentem ostendit: per eundem se nobis maiestas tua etiā non visa mōstrauit. Ipse docuit que tibi esset gloria in celis. potentia in aquis. sapientia in terris. virt⁹ in abyssis. claritas in angelis. Voluntas in patriarchis. dignitas in ꝓphetis. sublimitas in euangelistis. pietas in apl'is. Auctoritas in preceptis. placabilitas in tēplis. festiuitas in holocaustis. largitas in ministris. Quis tibi zelus in discipulis? cultus in subditis? respectus in miseris? affect⁹ in paruulis? horror ī idolis? amor in sanctis? terror ī perditis? Fauor in confessione? splendor in baptismate? honor in cruce? sapor ī fide? honor in crismate? Cui merito om̄es angeli et archangeli non cessant clamare quotidie ita dicētes. ℟. Sāctus sanctus sanctus. Post sanctus.

Dignus es dn̄e iesu ab om̄ib⁹ accipere gloriā ⁊ honorē: qui pro nobis dignatus es improperiū passionis suscipere. Dign⁹ es predicari per mundū: qui ꝑ crucem pereunti subuenire dignatus es mundo. Dignus es paterne dextere equalitati sustolli: q̄ pro seruulis non est dedignat⁹ occidi. Dign⁹ es a celestib⁹: ⁊ terrestribus in veritate cū patre ⁊ spūsancto adorari: qui celum terrāqz ab initio cū patre creasti. Digne quoqz illud adeptus es: qđ essz super om̄e nomē: qui supernā moriendo ac resurgendo preparasti humano generi mansionē. Totuz tibi omp̄s pater qđ sibi redemit: adquirit: cui totū qđ interest nihil amittendo: naturaliter tradidisti. Xp̄o dn̄o redemptoriqz nr̄o. Post pri-

Iesu saluator die Or̄o. omniū qui propter salutem humani generis: volūtarie suscipiens exitium crucis: pro nobis deo patri oblatus es in sacrificio laudis. Ad has hostias benedicen-

das illa propitiaciōe iube re-
spicere: qua olim humanuz
genus prespiciens ꝓprio re-
demisti cruore. Quo om̄es
qui tue mortis ac resurrectio
nis in hos dies triūpho at-
tollimus: his muniti pascha
libus epulis: in viuā tibi ho-
stiaz preparemus. ℟. Amen.

Ad orationē dn̄icam.
Ecce iesu bone qui nos
patri tuo per sanguinē tuuz
reconciliasti: pro nobis pa-
tiendo innocens crucē: ⁊ so
lus inuent⁹ inter mortuos li
ber: tuum sicut ipse docuisti
deitatis natura: nostrū ado-
ptionis gratia patrē poscen
tes: affectu quo possum⁹ im
ploramus: vt resurgentes a
maloꝝ nostrorū sepulcris:
a tuis xp̄e non recedam⁹ ve-
stigijs proclamātes e terris.
Pater nr̄ qui es in celis. Di-
cat pb̄r. Vicit leo. trib⁹ vici
bus. vt in die resurectōis. fo
lio. CXCVIII. dicat pb̄r. Hu-
miliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s
sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum.

Christus dn̄s ac Bn̄o.
redēptor vester qui so-
lutis doloribꝰ inferni: potē-
cialiter surrexit a mortuis: li
beros ac solutos vos effici-
at a peccatis. ℟. amē. Quiq̄
sui corꝑis statura terruit: re-
surrectur⁹ custodes: resurre
ctione sua munificet vene-
rātes. ℟. Amē. Vt ⁊ hic vos
precio sui sanguinis dignos
efficiat: ⁊ vltime resurrectio
nis tēpore glorificādos attol
lat. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹
dei nr̄i qui est bn̄dictus: ⁊ vi
uit ⁊ om̄ia regit in secula se-
culoꝝ. ℟. Amen. Dn̄s sit sem
per vobiscū. ℟. Et cū. Ad ac-
cedētes. Gaudete populi. Cō.
Refecti xp̄i corpore. Quere in
vigilia resurrectiōis. folio.
CXCIII. or̄o. Expletis dn̄e.
Quere ī die resur. f. CXCVIII

¶ Feria sexta pasche: ad
missam. Officiū. Dicite in na-
tionibus. Quere in scd̄o die
pasche. fo. CXCVIII. Or̄o.
Te excelsa laus. Quere ī die
resurrectionis. fo. CXCIIII.
Apocalipsim iohannis apo

Astoli. c. III. ℟. Deo gr̄as.
Angelo sardis ecclesie
scribe. Hec dicit q̄ habet sep
tem spūs dei: ⁊ septē stellas.
scio opa tua qꝛ nomē habes

quod viuas:et mortuus es. esto vigilans ⁊ cōfirma in te cetera:que morītura erant. Non enim inueni opera tua plena corā dño meo. In mē te ergo habe qualiter hec ce peris ⁊ audieris:⁊ serua: et penitentiā age. Si ergo nō vigilaueris veniā tanq̄ fur: ⁊ nescies qua hora veniā ad te. Sed habes pauca nomi na in sardis:qui nō inquina uerunt vestē suā:⁊ ambula bunt mecū in albis q̄ digni sunt. Qui vicerit sic: vestiet vestimentis albis:⁊ nō dele bo nomen ei⁹ de libro vite. Et cōfitebor nomen ei⁹ co ram patre meo:⁊ corā ange lis eius. Qui habet aurē au diat: quid spūs dicat eccle sijs. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Psallendo. Deus memor fuit nostri. p̄ Et benedixit nobis. ℣. Bñdixit domū israel: benedixit et domus aaron. benedixit oēs timētes dñm: pusillis cū magnis p̄. Et. dicat pbr. Silentiū fa cite. Lcō libri actuū apl̄orū. Ica. III. ℟. Deo gratias. In illis dieb⁹: ait petrus ad plebē. Penitemini igitur ⁊ cōuertimini: vt deleantur vestra peccata. Et cū vene rint tēpora refrigerij a ꝓspe ctu dñi: ⁊ miserit eū qui pre dicatus est vobis dñm ihesuꝫ xp̄m: quē oportet celū suscipere vsq̄ in tēpus restitutio nis omniū: que locutus est dñs per os sanctoꝝ suorū a seculo pphetaruꝫ. Moyses quidē dixit ad patres nr̄os. Quia prophetā vobis suscitabit dñs deus vester: de fra trib⁹ vestris tanq̄ me: ip̄m audite: iuxta oīa quecunq̄ locut⁹ fuerit vobis. Erit au tem oīs anima q̄ nō audierit prophetā illum: exterminabitur de plebe. Et oēs prophete a samuele ⁊ deinceps: qui locuti sunt ⁊ adnūciauerunt dies istos. Vos estis filij prophetarū ⁊ testamenti. quod disposuit deus ad patres vestros dicēs ad abraam. In semine tuo benedicent oēs familie terre. Vobis primū deū suscitauit filium suū: misit eum benedicentē vobis: vt conuertat se vnusquisq̄ a nequicia

sus.℟. Amen. Lectio sancti euāgelij ſm iobānē.ca.xxi

In illo in tēpore. Dñs noſter ieſus xp̄s poſtea q̄ reſurrexit a mortuis: manifeſtauit ſe diſcipl̄is ſuis ad mare tiberyadis. manifeſtauit ſe aūt ſic. Erāt ſimul ſymon petrus et thomas qui dicit̄ didimus: et nathanael q̄ erat a chana galilee: et filij zebedei: et alij ex diſcipulis eius duo. Dicit ei ſymon petrus. Vado piſcari. Dicūt ei. Venimus: et nos tecū. Et exierunt: et aſcenderunt in nauē: et illa nocte nihil ceperunt. Mane autē iam facto: ſtetit ieſus in litore: nō tamen cognouerunt diſcipuli quia ieſus eſſet. Dicit ergo eis ieſ⁹. Pueri nūquid pulmentariū habetis? Reſpōderūt ei. Nō. Dicit eis. Mittite in dexteram nauigij rete: et inuenietis. Miſerunt ergo rete. Et non valebant illud trahere a multitudine piſcium. Dicit ergo diſcipulus ille quez diligebat ieſus petro. Dñs eſt. Symon petrus cum audiſſet q̄a dñs eſt: tunica ſuc/cinxit ſe erat enim nudus: et miſit ſe in mare. Alij autē diſcipuli nauigio venerūt. Nō enim longe erat a terra: ſed quaſi cubitis ducētis trahentes rete piſciū. Vt ergo deſcenderunt in terrā: viderūt prunas poſitas et piſcem ſuperpoſitū: et panē. Dicit eis ieſus. Afferte de piſcib⁹ q̄s prendiſtis nunc. Aſcendit ſymon petr⁹: et traxit rete in terrā plenū magnis piſcibus: centū quinquaginta tribus. Et cū tanti eſſent nō eſt ciſſum rete. Dicit eis ieſ⁹. Venite prādete et nemo audebat diſcūbentium interrogare eum: tu quis es: ſcientes quia dñs eſt. Et venit ieſus: et accepit panez et dabat eis et piſcē ſimiliter. Hoc iaz tertio manifeſtat⁹ eſt ieſus diſcipulis ſuis: cum ſurrexiſſet a mortuis. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcuz. ℟. Et cū. Lauda. Alta ℣. Memento noſtri dñe in beneplacito populi tui: viſita nos deus in ſalutem. ℣. Alleluya. Sacrificiuz. Iſti ſunt dies feſti dño alleluya et vic ſancta vocabitis. ℣. In tem/

poꝛibꝫ suis alleluya alka. ℣. Dos sidebitis terrā vestram dicit dñs et ego dabo vobis eam in possessionem: terram manantem lac et mel. ℟. In temporibus. Missa

PRocelosum mare fluctuantis seculi fratres charissimi transeūtes: lignū crucis fiducialiter ascendamus: ⁊ secundis sancti spiritus flatibus: vela fidei committam⁹. Super litus nāq; christus assistens gloriosam sine macula ecclesiā figuravit: quando magnis piscib⁹ indisruptum rete cōpleuit. Nec a parte dextera iussit deuiare nauigiū: qui tunc solorum bonoꝝ portēdebat⁹ indicium. Subsequamur igit̄ sacramenti ammirabilis veritatem diligentes: ac tenentes principaliter vnitatem. Nullus ad scismata nephanda prosiliat: vel dominica retia: nec dum litori presentat⁹ abrumpat. Vt cōnumerati inter mistícos pisces: cibus esse domini: qui nos ex profundo est dignat⁹ eruere mereamur: et specialiter membra eius effecti sacrificijs salutaribus erpiemur. Respōdeat chorus. Amen. Alia ora

OCce iesu mediator tio. dei ⁊ hominū christe redemptor ac dñe: hominem illum quē cum patre: ⁊ sancto spiritu vnus deus sexto die ad tuā condidisti speciē: sexta demū etate per assumptam visitans carnem: reformationem mentis eidem tribuisti: per euangelij veritatem. Proinde hoc die tā pro cōditione humani generis: q̄ pro redemptione: hanc tibi offerimus victimam sacrificij singularis: in quo ipe pro nostra salute ligno confixus es crucis. Aceto potaris. lancea latere perfodiris. Inferna moriens penetrās: resurgendo spolians. Pro quibus mysterijs ac miraculis hunc diem apud tuā clementiam sacrificijs cōmendantes: petimus a te redemptore pio ⁊ dño: vt hodierni mysterij recordatus: spolians nos veterem hominē cum actibus suis: induas illum qui secundū domini creatus est in iusticia ⁊ sanctita-

te veritatis. Decidāt nobis carnalium libitus voluptatum: ⁊ intereāt extincte passiones varie viciorum. Qui nobis te dedisti esse in mune re: nō nos sinas nobisipsis esse vlteri⁹ in dolore. Vt in nouitate vite ambulantes: sicut tuo redempti sumus ex sanguine: ita cruci tue adfixi perenniter: et pditionis de inceps respuamus errorem: ⁊ concesse dignitatis retineamus absq; crimine libertatem. Respondeat chorus. Amen. Post nomina. Oratio.

REdēptio nostra tio. ⁊ salus christe domine de⁹: qui pro nostris moriēs peccatis: resurrexisti pro iustificationib⁹ nostris. tu resurrectiōis tue celebritate letātibus occurre benignus. Morte tua redemptos tuis semper facito inherere vestigijs: tuis perenniterq; in seruire p̄ceptis. Vt sicut tecum baptismate consepultos exultant: ita se tibi opere placituros exhibeant. Virtus quoq; illa diuinitatis: que olim te carne moriente nouo inferis effulsit ex lumine: nunc defunctis te opitulante promicet ad quietē. Quo paschalium gaudiorum a te hac oblatione suscepta: ⁊ vi ui resurgant a vitijs: et defuncti eruantur a penis. Respondeat chorus. Amen.

Ad pacem. Oratio.

ADuiuentis iesu sepulcrū: voto byllari concurrentes: ⁊ christi resurgentis lineamina cōtemplantes: obsecramus benignissime pater oñipotens deus: vt dum tanta solennitatis mysteria celebramus: nihil in nobis aduersitatis eueniat: nihil tristicie aūt calāmitatis occurrat. Sed cūctos fideles ob dierū paschaliū festa iocūditas eterna possideat: eorū quoq; suffragantib⁹ meritis qui cum vnico filio tuo viui meruerunt surgere de sepulcris: concordia in nobis vigeat charitatis: vt hoc sacrificium laudis placabili pietate suscipiatur e manibus nostris. Respōdeat cho⁹. Amē

DIgnum et Inlatio. iustum est: sanctum ⁊

salutare est: nos te glorio/
sissime pater domini nostri
iesu christi: inenarrabilib⁹ tri
umphis attollere: comple/
tisq; erga nos promissorum
suorum beneficijs in quantā
se mens paruulorum: te in/
spirante repleri senserit: pro/
pensius conlaudare. Ut cui
plus dimissum est: amplius
diligat: & potiora iam fede/
ra accumulet: qui tanta nec
dum credēti donauit. Post/
q̄ igitur verbum caro factū
habitauit in nobis: fecitq;
prius cuncta que docuit: per
fectum diuinis operibus vi/
rum necessarie nobis: sibiq;
voluntarie tradidit passio/
ni. Ut quemadmodū mun/
do huic predicatiōis sue cla/
ritate effulserat: ne errorum
inreticus tenebris fluctua/
ret: ita etiam infernali carce
re mancipatis sua resolven/
dis descēsione succurreret.
Ne se regnum vsq; in finē se
culi dilataret. Et spolia que
quōdam predo attraxerat:
fraudolentus: ad celos se/
cum reueheret innocēs cru/
cifixus. Et liberaret virtu/
te iusticie: quos humilitatis
sue redemerat passiōe. Emis/
so itaq; spiritu et paternis:
vt scriptum est manibus cō/
mendato: hospitiuz diuini/
tatis immense: quem virgi/
nea conceperant atq; edide
rant viscera: virgo interim
sepultura suscepit. Sed mā/
sit illic nihilominus incor/
ruptum: quia non fuerat ex
adam nati seminis corrup/
tione conceptum. Judeis
quoq; petentibus custodes
monumento deputantur a
preside: quorum testimonio
et fides firmaretur creden/
tium: & cōfunderetur impie/
tas perfidorum. Quid enim
illi obesse potuit humana cu
stodia: cui et dum requiesce/
ret celeste vigilauit excubiū:
& cū resurgeret: deus inerat
verbum. Quod immacula/
te anime inseparabiliter co/
pulatū adijt. exterruit. subie
cit. & domuit. & vinxit cun/
ctas huiꝰ aeris in lacu nouissi
mo potestates. Illic mors
ebetata cōtremuit sesecq; pe/
rentam acrius: q̄ stimulaue
rat sensit. Queq; se humani

generis dñam letitabat: ancillam mox crucis affectam christo triũphante lugebat. Fracta est confestim virtus seua carnificum: ⁊ ad nihilũ redacta est: exausta crassatio cruentorũ. Inclinata est harum tenebrarũ christi humilitate superbia: et diabolica malicia diuini agni ẽ simplicitate restinta. Amisit e manibus subito: quod se crudelissimus hostis credebat perpetim possessurum: cernens humanũ genus per hominẽ deum paradiso: vnde preuaricatione ade eliminatũ fuerat restitutũ. Propter quod ei cum patre ⁊ spiritu sancto regnanti: om̃es angeli ⁊ archangeli non cessant clamare: ita dicentes. Fiat chorus. Sãctus sanctus sanctus. Post

Vere gloriosus: ⁊ admirabilis dominus noster iesus xp̃us filius tuus. Qui plasmatis sui preuidens miseratus occasum: captiuũ hominem a destinata mortis sentẽtia compassus exemit. Formã accipiens serui: cõtuberniuz carnis assumpsit: ne operis ratio suo moreretur auctori. Ipse quippe hominẽ dignatus induit: humiliatus erexit. traditus redemit: crucifixus absoluit. Innouauit resurgens ꝯsecrauit ascendẽs. Christus dominꝰ ac redemptor eternus. Post pridie.

Deus pater Oratio. om̃ipotẽs qui vnigenitum tuũ non habentẽ peccatum: pro nobis peccatum factus est: cuz pro delicto totius mundi eum tibi offerri in verum sacrificiũ propiciatus benedicendum assume: ⁊ celestis sctificatiõis aspargito largitate. Quo ex hoc sumentes: redẽptionis nostre in his diebus celebrãtes mysterium: ⁊ operibus sepeliamur mortiferis: ⁊ actibus resurgamꝰ perpetue sanctitatis. Respondeat chorus. Amen. Ad orationem dñicam.

Redemptos primitus dñe quos occisi redẽptoris sanguis innocẽs cõparauit: nunc propiciꝰ visita: quos anniuersaria resurrectionis eiꝰ solẽnitas ꝯgre-

gauit. Repleamur vniuer/
si bñdictione dulcedinis: li/
berati de molestia sempiter/
ne formidinis. Vt cum xpo
resurgentes a peccatis oñi/
bus eruamur: ⁊ futura gau/
dia cõsequamur pro claman
tes e terris. Pater noster. di
cat pbr. Dicit leo. trib⁹ vici
bus: modo vt in die resurre
ctionis. fo. CXCVIII. Postea
dicat pbr. Hũiliate vos be/
nedictioni. Dñs sit semp vo
biscũ. ℟. Et cũ. Benedictio.

OHristus dei fili⁹ qui sua
vos redemit morte: sue
vos resurrectionis celebrita
te sanctificet. ℟. Amẽ. Quicq
pro salute mũdi amaro po/
tatus est poculo: passionis
ac resurrectionis sue vos in
nouet sacramento. ℟. Amen
Vt resurrectionẽ ei⁹ cũ ma/
ria vel ceteris discipulis ve/
raciter predicãtes: ad beatã
vitã peruenietis indemnẽs.
℟. Amen. Per miam ipsi⁹ dei
nostri ⁊c. Dñs sit semp vo/
biscũ. ℟. Et cum. Ad accedẽ/
tes. Gaudete populi. Cõ. Refe
cti xpi corpore. Require in vi/
gilia resurrectõis. fo. CXCIII
oro. Expletis dñe. Require
in die resurrecti. fo. CXCVIII

¶Sabbato vasche ad mis
sam. Officiũ Dicite in natio ni
bus. Require retro i. ñ. feria
pasche. Oratio. Te excelsa
laus. Req̃re in die resurrecti
onis dñi. folio. CXCIIII.
Apocalipsim iohannis apo
stoli. ca. III. ℟. Deo gratias.

Angelo laodite eccle/
sie scribe. Hec dicit te/
stis fidelis et verus: qui est
principiũ creature dei. Scio
opa tua: quia neq̃ frigidus
es neq̃ calidus. Sed quia
tepidus es: neq̃ frigidus es:
neq̃ calidus es. Incipiam
te eẽcere ex ore meo: quia
dicis q̃ diues sum ⁊ locu/
pletatus: et nullius egeo: et
nescis quia tu es miser ⁊ mi/
serabilis: ⁊ pauper ⁊ cecus ⁊
nudus. Suadeo tibi iã eme
re a me aurũ ignitum proba
tuz: ut locuples fias: ⁊ vesti
mẽtis albis induaris. Et nõ
appareat confusio nudita/
tis tue. Et collirio inunge o/
culos tuos: vt videas. Ego
quos amo: arguo ⁊ castigo.
Emulare ergo ⁊ penitentiã

age. Ecce esto ad bostium: ⁊ pulso. Siqs audierit vocē meā: ⁊ aperuerit ianuam: introibo ad illū: ⁊ cenabo cuz illo ⁊ ipse mecū. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno meo: sicut ⁊ ego vici ⁊ sedeo cū patre meo in throno eiꝰ. Qui habet aurē audiat: quid spūs dicat ecclesis. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Psalm. Quam magnificata sunt opera tua dñe. ℣. Omnia in sapientia fecisti. ℣. Repleta est terra creatura tua dñe. ℣. Oia. Dicat pbr. Silentiū facite. Lcō libri actuū apl̄oz. ca. VII. ℟. Deo gr̄as.

In illis diebus: angelus dñi locutꝰ est ad philippum dicens. Surge ⁊ vade cōtra meridianū: ad viam q̄ descēdit ab hierl̄m in gazā: ⁊ est deserta. Et surgēs abiit. Et ecce vir ethiops eunuchꝰ potēs cādacis regine ethiopū: qui erat sup oēs gazas eiꝰ venerat adorare in hierl̄m et reuertebatur sedēs super currum suū: legēsq; ꝑphetā esayaz. Dixit aūt spūs philippo. Accede ⁊ adiunge te ad currum istū. Accurrens aūt philippus audiuit illū legēte esayam ꝓphetam. Et dixit. Putasne intelligis q̄ legis: q̄ ait. Et quomodo possum: si non aliquis ostenderit mihi has scripturas: Rogauit philippum: vt ascenderet secū. Locꝰ aūt scripture quā legebat erat hic. Tanq̄ ouis ad occisionē ductus est: ⁊ sicut agnus coram tondēte se sine voce: sic nō aperuit os suū: in humilitate iudiciū eiꝰ sublatum est. Generationē aūt illius quis enarrabit: Quoniam tollet a terra vita eiꝰ. Respōdens autē eunuchus dixit. Obsecro te de quo ꝓphet̄a hec dicit: De se an de alio: Aperiens aūt philippꝰ os suū: ⁊ incipiens ab scriptura ista: euangelizauit illi iesum. Cum autē iter facerēt: venerūt ad quodaz stagnū. Et ait eunuchus philippo. Ecce aqua quid est: qđ prohibet me baptizare: Dixit autem philippus. Si credis ex totis p̄cordijs tuis: licet. Et respondēs dixit. Credo filiuz dei esse iesum xp̄m. Et

iussit stare currũ: ⁊ descende
runt ambo in aquã: ⁊ bapti-
zauit eũ philippus. Et cum
ascendissent ab aqua: spirit⁹
dñi rapuit philippũ ab eo: ⁊
amplius nõ vidit eum eunu
chus. Ibat eniz viã suã gau-
dens. Philippus aũt inuen-
tus est aduenisse in azoto.
Unde reuertens euãgeliza-
bat per totas ciuitates: vsq;
dum venisset in cesaream.
Respondeat chorus. Amen
Lectio sancti euãgelij scdm
Iohannem. capl'o. XXI.
Illo in tẽpore. Dñs nr̃ ie
sus xp̃s postea q̃ resurrexit
a mortuis: dicit symoni pe-
tro. Symon iohannis dili-
gis me plus his? Dicit ei. eti-
am dñe: tu scis quia amo te.
Dicit ei. Pasce agnos me-
os. Dicit ei iterũ. Symon io
hannis diligis me. Ait illi.
Etiaz dñe: tu scis quia amo
te. Dicit ei. Pasce agnos me
os. Dicit ei tertio. Symon
iohannis diligis me? Cõtri-
status est petrus: quia dixit
ei tertio amas me. Et dicit
ei. Dñe tu oĩa nosti. Tu scis
quia amo te. Dicit ei. Pasce
oues meas. Amen amen di-
co tibi: cum esses iunior cin-
gebas te: et ibas vbi vole-
bas. Cum aũt senueris: extẽ
des manus tuas: ⁊ alius te
cinget: ⁊ ducet quo nõ vis.
Hoc aũt dixit significãs qua
morte clarificatur⁹ esset do-
minum. ℟. Amen. dicat pb̃r.
Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et
cum. Lauda. Alla. ℣. In die re
surrectionis mee dicit dñs cõgre
gabo gentes: et colligam omnia
regna terre. p̃ Alla. Sacrificiũ
Sacerdotes qui appropinquant
domino: illi ponant sancta san-
ctorum et sacrificiũ pro peccato.
p̃. Quia locus sanctus est allelu-
luya alla. ℣. Alla claritas dei ve
niebat per viam que est ad orien-
tem. et vox eius sicut vox aqua-
rum multarũ: et terra splendebat
in circũitu alacritate. p̃. Quia.

Omnes qui sep- Missa.
tiformis gratie spiritu
adoptati: resurrectiõis chri-
sti celebratis solennia: hunc
diem septimũ inlustrem qui-
ete dominica parili quã pri-
muz venerari vos condecet
obsequela. In hoc quippe
olim ip̃e deus creatis exple-

tisq; om̄ibus que mundana tenent̄ cōpage: requieuit ab opere qd̄ patrauit: vt faceret. In hoc peractis q̄ creata sunt: quies est illi in hoc, ꝓ redimendis in sepulcro moriens requieuit. In hoc ab opere cessat: in hoc sepultus suū opus quieti ꝑpetue donat. Hic termin⁹ operū: hic salus est redēptoꝝ. Hic septimo ꝯsecrat̄ ex numero: hic legis veteris iubet̄ sanctificari precepto. In hoc seruitutis operam fugere: in hoc otia sanctitatis percipimur custodire. In quo ipse dn̄s sepulcri detent⁹ loculo: spoliauit inferna: cū predestinatam ex predonis faucib⁹ abstulit predā. Unde indepte gratie spū prouocati rogemus dilectissimi fratres pastorem magnū ⁊ ammirabilem iesum xp̄um. Ut nos in hoc die ita cōcedat peccatorum seruitutē atq; operā fugere: quo sanctitat⁹ muniti q̄ete: resurrectiōis dn̄ice festum in hui⁹ diei septimi excursum: ⁊ lachrimis queam⁹ litare: ⁊ munera sacrificiorū. Ꝛ at cho. Amen. Alia oratio.

Deus qui delicta nr̄a xp̄i morte mortificas: ⁊ iustificationez nostrā xp̄o resurgente cōfirmas. Salutaria populi sacrificia misericorditer suscipe: bonoꝝ omnium desideria q̄ dedisti celeriter perfice. Sit hoc sabbatū inluminatio in delitijs nr̄is: vt cuncti cū regeneratis infantibus mereamur sacramentis viuificari paschalibus. Corruscet q̄s in pane: qd̄ pependit in cruce. micet in calice: qd̄ manauit ex latere. Fiat q̄s acceptabile: fiat annue solennitatis intercessu mirabile. Ꝛ. Amē. Post nomina oratio.

Deus cuius operatio nō habz laborē: misericordia donat quietem: salusq; parturit salutem: atq; inimicā deo procul effugat voluptatē. Sana nos: ⁊ sanabimur. saluos nos fac: ⁊ salui erim⁹. vt sabbatum nostrū spirituali benedictione sanctificatū: paschalib⁹ cognoscatur gaudijs esse perfectū. Quo mortis ac resurrectionis tue leti-

cia functi: ⁊ viuentiū ſalutez ⁊ defunctoꝝ a te mereamur impetrare quietē. ℟. Amen.

Oꝛiſte Ad pacez oꝛo. qui es certa laboꝛuz: et feſſarū releuatio animaruz. Qui ſeptimo hoc die ⁊ creata perficiēdo quieſcis: ⁊ humana redimendo: in quiete ſepulcri coꝛporaliter degis. Facito nos vt qui tue moꝛtis ac reſurrectionis in hoc die tibi ſacrificiū exhibem⁹: ſeruitutis opera reſpuam⁹. Repelle q̄s a nobis fermentum malicie: ⁊ per charitat⁊ opera in nr̄is coꝛdib⁹ requieſce. Quo in hoc ſabbatū ſarcinam criminū nō poꝛtem⁹: ſed in ocio ſctē pacis paſcha les tibi hoſtias immolem⁹.

Oꝛat. Amen. Inlatio. Ignū ⁊ iuſtū eſt: nos tibi ſemp cū patre ⁊ ſpūſancto indiuidua diuinitate regnanti: gratias agere dñe ieſu xp̄e. Qui nos tam admiraբiliter cōdidiſti: tam clementer redemiſti. Non laboꝛib⁹ in faciendo fatigat⁹: nō paſſionib⁹ in redimēdo cōſumptus. Fecit virtus potēciali ter: quos redemit pietas taz clementer. Totuz tibi eſt in veritate poſſibile: quia hoc ipſuz tibi excepto humanitatis p̄riuilegio cū patre ⁊ ſpū ſancto: eſt eſſencialiter coequale. Ita tamē poſſe te manet: qō velle te decet. Ideſt vt oñipotens cuncta facias facienda: iuſtus equitate cēſeas iudicāda: miſericoꝛs clementer perficias coꝛonāda. Qui cū ſolo maieſtatis terribili nutu noſtrū potueris cō terere veratoꝛē: maluiſti eū humilitatis obiectione pꝛoſternere. Ex hoc magis appꝛobās: nullā maieſtati tue cōtrariā nobis ſubſiſtere aerioꝛū p̄rincipū tirannidē: cū ſic noſtroꝛū infirmitate mēbroꝛum omnē inimici ad nihilum redegeris vanitatez. Eteniz ſuperb⁹ tuus ſe ingemuit grauius coꝛruiſſe: quādo ſe elyſum ſenſit ab humilitate fuiſſe. Atq; ideo tali diuina ſapiētia antiqui ſerpēt⁊ aſtuciā cōſilio vincit: ne violēter addiceret ſed legaliter q̄tereť. Vt q̄ trāſgreſſoꝛē coſe iure poſſidere iactabat: q̄

ſuis conſentientē pèrſuaſio/
nibus obligauerat. ſic eū iu/
ſto ſuperatus iudicio redde/
ret: cū iſtum in quo ſuū nihil
reppererat: occidiſſet. Qua
propter amiſit merito reus:
qui tollentē mundi peccata
crucis ſupplicio agnū non ti
muit mortificare diuinum.
Diſruptis igiſ cruce inferni
cathenis legibuſq; ſolutis:
ad celos migrant cū xp̄o cre
dentes in xp̄o. Et cruciandi
permanent in inferno: q̄ de/
lectati ſunt inuiſcerari dia/
bolo. Redijt ecce poſt biduū
victor e mortuis viuꝰ: q̄ ad
hoc pro nobis eſt crucifixꝰ.
In numeris captiuoꝝ ouan
tium ſtipatur agminibꝰ: qui
paſſionis tēpore etiā diſcipu
lorum ſuoꝝ fuerat ſocietate
nudatus. Agitaſ eo reſurgē
te tremefacta funditus ter/
ra: quo deſcēdente concuſſa
ſunt ⁊ inferna. Cohors mili
tum terrenoꝝ celeſtis regis
terribili regreſſu pculſa diſ/
fugijt: ⁊ quē dudum inluſe/
rat velut reus: iam ⁊ ipſa ter
ribilem victa iudicē verū cō/
fitetur: ⁊ deū. Sanctoꝝ cor
pora viuificata cōſurgunt:
habitaculū qō pauliſper ia/
cuerat: reſurgit glorioſum:
eodem reſuſcitāte: aquo aia
derelicta in inferno nō fue/
rat. Angeli proprio famulā/
tur auctori: ſplendificus vni
uerſo mundo oriſ dies. Tri/
pudiant inſpirato reſurrecti
onis die: qui meſtificati fue/
rant paſſionis eius vulnere
repentino. Agnoſcit mater
membra: que genuit. maria
magdalene angelo increpā
te reſipuit: ne viuētē cū mor/
tuis querere debuiſſet. Ad
monumentū petrus cum io/
hāne cucurrit. recentiaq; in
linteaminibꝰ defuncti: et re/
ſurgētis veſtigia cernit. La/
tro xp̄um cōfeſſus: poſſeſſor
paradiſi factꝰ eſt: primitiuꝰ.
Impletū eſt qō fuerat de fi/
lio hominis: tot ante ſecula
prophetatū vt ſcilicet pecca
toꝝ pro nobis manibꝰ trade
retur: crucifigereſ: moreres.
Inferna terribiliter pene/
traſſet: ſuperbos deiceret:
humiles miſericorditer exal
taret. Cum triūpho inenar/
rabili a mortuis reſurgeret:

⁊ cũ patre et spũsancto omni-
potẽtialiter cũctis dominã-
do regnaret. Cui⁹ virtutis
immẽsitate permoti etiã sep
tẽ vexilla regia beatoꝝ innu
meras lucifluarũ mittit ple-
biũ cateruas ad laudẽ. ac su-
um quisq3 pio preueniẽs of-
ficio: locum debitũ exsoluit.
carnẽ triũphantis regis per
euũ sumissiq3 adorãt: glorifi
catis vultib⁹ agnũ suasq3 ru
tilãtib⁹ gẽmis eximias prefe
rũt cũ laude coronas. Sera-
phin quoq3 diuine sedis ter
ribile thronũ alarũ trino te-
gmine velãs: sui famulatus
vnũ te fatẽdo cũ patre ⁊ spi
ritusctõ deũ trine ꝯfessionis
preconio declarandũ in sede
syderea permanentẽ regnã-
tẽq3 in secula seclꝝ incessa
bili iugitate: ⁊ dicit. Sanctus
sctũs. sanctus. Post sanctus.

Vere sanctus: vere be-
nedict⁹ dñs noster ie-
sus xp̃s filius tuus. Per quẽ
nobis verã destinasti salutẽ:
vt homo serpẽtis fraude de
cept⁹ illo resurgẽte mortem
euaderet: ⁊ vitam quã ami-
serat repararet. Egerat dia-
bolus fraude: vt iugularet
incautũ: sed curauit dñs vul
neratũ dum fudit sanguinẽ
preciosum. Tunc em̃ vetito
ligno letale vulnus accepit:
nũc vero ꝑ crucis lignũ per-
petua gaudia acquisiuit. De
ceperat quidem seducta mu
lier virũ: sed redẽptus est ve
nerabiliũ fixione clauorum.
Quia eripuit nos deus de in
fer: ⁊ liberauit de manu mor
tis: qui sedet ad dexterã pa-
tris. Xp̃s dñs ac redemptor
etern⁹. Post pridie Oratio.

Ad tumulum vigilãtes
vnici redemptoris: q̃
pro nostra redẽptione sepul
tus: ⁊ a mortuis est mirabili
ter suscitatus: cui⁹ virtutẽ ⁊
gloriã serenata cordis ac ie
contẽplamur: cũ nouelli gre
gis ouibus dulcissima in ara
tua dñe pascua circundam⁹.
Vniuersi pariter exorãtes:
vt hui⁹ sacri corporis alimẽ-
tum cruorisq3 suauissimũ po
culũ: ad premiũ satietatis ꝑ-
petue nobis tribuas possidẽ
dus. ℟. Amen. Ad or̃onem

Deuotiõe ge dñicam.
minata fratres charis-

simi passo pro nob dño: me-
stificati cordis hostias offe-
ramus: meroris operib⁹ fru
ctũ leticie cõparãtes. Vt dũ
paschale sacrificiũ sedulita-
tis studio agere ꝓcuramus:
in aduentũ ipsi⁹ strẽnue ser-
uitutis testimoniũ reporte-
mus: quo iubẽte dicim⁹. Pa
ter noster q̃ es in cel. Dicat
pb̃r. Vicit leo. tribus vicib⁹
modo vt in die resurrectõis
fol. CXCVIII. Postea dicat.
Humiliate vos bñdictioni.
Dñs sit sp̃ vob̃cuz. ℟. Et cũ.

DEi patris Bñdictio.
fili⁹ q̃ peccata vestra
per corpus suũ cruci adfixit:
suo carnes vestras adfigat
timori. ℟. Amẽ. Quiqz vos
filios sibi redẽptionis adop
tauit ex gratia: nulla vos pa
tiat̃ se iudicãte mãcipari ge-
hẽna. ℟. Amen. Quo saluati
per crucẽ: ad futurã quãdo-
qz mereamini peruẽire mer
cedẽ. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsi
us dei. ⁊c̃. Dñs sit semp̃ vo-
biscũ. ℟. Et cũ. Ad acceden-
tes. Gaudete popl̃i. Cõm. Re
fecti xp̃i corpore. q̃re in vigilia
resurre. fo. CXCIII. Oro. Ex
pletis dñe in hac. q̃re in die
resurrectiõis. fo. CXCVIII.

✠

¶ Quãdo preparatus sit sa-
cerdos ad missaz celebrãdaz
Ingressus ad sacrariũ. lauet
man⁹ dicẽdo. Orem⁹. Oro

LArgire sensibus nr̃is
qm̃s dñe op̃s pr̃: vt si
cut exterius inq̃namẽta ma-
nuũ abluũtur: sic per te men
tiũ sordes mis̃icorditer emũ
dent̃: ⁊ crescat in nobis aug
mentũ sanctaꝝ virtutũ. Per
xp̃m dñz nostrũ. Postea fle-
ctat genua corã vestib⁹: ⁊ di
cat q̃tuor Aue maria. Et de
intimo corde ꝯmẽdet se glo
riose virgini marie: vt offe-
rat illũ acceptabilẽ misteriũ
deo pr̃i ⁊ filio ⁊ spũiscõ. ⁊ vt
ipsaz in hoc sacrificio media
tricẽ ⁊ adiutricẽ habeat. De
inde muniat se signo crucis
⁊ sup̃ q̃libet vestẽ dicat. In
noĩe pr̃is ✠ ⁊ filij ⁊ spũssan
cti Amẽ. Ad amictũ Oratio

POne dñe galeã salutis
in capite meo: ad expu
gnãdas et superãdas om̃es
diabolicas fraudes: oĩumqz
ininicorũ meoꝝ seuiciã supe

randā. Per. Ad albā Oratio

Indue me dñe vestimento salutis: ac tunica iusticie: ⁊ indumēto leticie circūda semper. Per xp̄m. Ad cin

Precinge gulū Oratio. dñe cingulo fidei: ⁊ virtute castitatis lūbos mei corporis: et extingue in eis humorem libidinis: vt iugiter maneat in me tenor totiꝰ castitatis. Per xp̄m. Ad mani

Merear pulū Oratio. queso dñe deportare manipulū iusticie: et ferre cū patiētia: ⁊ illud cū exultatione deferēdo cum tuis sanctꝭ portionē accipiā. Per xp̄m.

Ad stolam Oratio. Redde mihi dñe obsecro stolā imortalitatis: quā perdidi in preuaricatiōe primi parētis: ⁊ quia cū hoc ornamēto q̄uis indignus accedere ad tuū sanctum presumo mysteriū: presta vt cū eodem letari merear in perpetuū. Per. Ad casulā Oratio

Iugū tuū dñe suaue est: ⁊ onus tuū leue: presta vt sic illud deportare valeā: vt ꝯsequi possim tuā gratiā. Per xp̄m. Postq̄ sacerdos sit indutus dicat hoc. ℟. Pater peccaui in celū et corā te: iam nō sum dignus vocari filius tuꝰ. Fac me sicut vnū de mercenarijs tuis. ℣. Quāti mercenarij in domo patris mei abundāt panibꝰ: ego aūt hic fame pereo: surgam et ibo ad patrē meū et dicam ei. p̄. Fac me. Kyrieleyson. Xp̄eleyson. Kyrieleyson. Pater noster. ℣. Ab occultis meis munda me dñe. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. ℣. Dñe exaudi orationē meā ℟. Et clamor. Oremus.

Deus qui de Oratio. indignis dignos: de peccatoribꝰ iustos: ⁊ de immūdis facis mundos: mūda cor meū et corpus meum ab om̄i sorde et cogitatiōe peccati: ⁊ fac me dignū atq; strēnuū sanctis altaribꝰ tuis ministrū: et presta vt in hoc altari ad quod indignus accedere presumo: acceptabiles tibi hostias offerā pro peccatis ⁊ offensionibus: ⁊ innumeris quotidianis meis excessibus: ⁊ pro peccatis oīm viuentiū: ⁊ defūctoꝝ fideliū ⁊ eoꝝ qui se meis cōmenda

uerũt orationibus : ⁊ per eũ tibi meũ sit acceptabile vo/ tũ: qui se tibi deo patri p no/ bis obtulit in sacrificiũ: q̃ est oĩum opifex ⁊ solus sine pec cati macula pontifex. Jesus xp̃s filius tuus dñs nr̃. Qui tecũ viuit. ⁊c̃. Et statim ma nibus iũctis corã pectorib⁹ hũiliter ereat ⁊ eat ad altare ⁊ faciat cfessionẽ dicẽdo pri us. Aue maria. Jn noie dñi nostri iesu xp̃i Amẽ. Sancti spũs assit nob gr̃a. ℣. Introibo ad altare dei. ℟. Ad deũ q̃ letificat iuuẽtutẽ meã. p̃s. Judica me deus. totũ. cum Glia pr̃i. Et iteruz dicat. Et introibo ad altare dei. ℣. Dignare dñe die isto. ℟. Sine pct̃o nos custodire. ℣. Cõfitemi dño qm̃ bon⁹. ℟. Quoniã in seculũ mia ei⁹. ℣. Ora p nob sctã dei gẽitrix. ℟. Ut digni efficia. ⁊c̃. Confessio. Confiteor oipotenti deo ⁊ btẽ marie virgini: et sanctis aplis petro ⁊ paulo ⁊ oibus sctis: et vob fratres manifesto me grauiter peccasse per superbiã: in lege dei mei: cogitatiõe: locutione: opere et omissione: mea culpa: mea culpa: grauissima mea culpa Jdeo p̃cor beatissimã virginẽ mariã: ⁊ oes sãctos ⁊ sanctas: ⁊ vos frẽs orare p me. Absolutio. Misereat vestri ops de⁹: ⁊ dimissis oib⁹ peccatis vr̃is: perducat vos ad vitã eternã amẽ. Absolutio ad populũ. Jndulgentiã absolutionẽ et remissionẽ oim pctõz vestroz: cũ emẽdatione morũ ⁊ vite: per gratiam sãctispũs: tribuat vob̃ misericors dñs. Amẽ. ℣. Deus tu conuersus viuificabis nos. ℟. Et plebs tua letabit in te. ℣ Ostẽde nob̃ dñe miam tuã. ℟. Et salutare tuum da nob. ℣. Sacerdotes tui induant iusticiã. ℟. Et scti tui exultẽt ℣. Dñe exaudi. ℟. Et cla. ℣. Dñs vobcũ. Orem⁹. Ofo.

Aufer a nob qm̃s dñe: cũctas iniquitates nostras: ⁊ spũm superbie et elatõis cui resistis: ⁊ reple nos spiritu timoris: et da nobis cor contritum ⁊ humiliatũ: quod nõ spernis: vt ad sancta sãctoz puris mereamur mẽtibus introire. Per dñm

nostrũ ieſuz xp̃m filiũ tuum: q̃ tecũ viuit ⁊ regnat in vnitate eiuſdem ſpũſſancti de⁹. Per oia ſecula ſeculoz. Amẽ Et ſtatim accedat ad altare: ⁊ faciat crucẽ ſuper aram dicẽdo. In noĩe patris ⁊ filij ⁊ ſpũſſancti amẽ. Et oſculetur arã: ⁊ oſculãdo eam dicat añs. Salue crux precioſa q̃ in corpore chriſti dedicata es: et ex mẽbris eius tanq̃z margaritis ornata: ſalua preſentẽ cateruã in tuis laudibus iugiter congregatã. ℣. Adoramus te chriſte et benedicimus tibi. ℟. Quia per ſanctã crucẽ tuã redemiſti mundũ.

Clausi Oratio. Oremus deus ſalutaris noſter: et per triũphum ſancte crucis: a cũctis nos defende periculis. Per xp̃m. Oratio. Per virtutẽ ſancte crucis: ⁊ per interceſſionẽ beate marie virginis: ⁊ beati petri apl̃oz principis: ⁊ oĩum ſctõz: abſolue q̃ſs dñe noſtroz vincula delictoz: ⁊ quicquid pro eis meremur: propiciatus auerte: ⁊ ad beneficia recolẽda quibus nos inſtaurare dignat⁹es: tribue venire gaudẽtes. Per xp̃m. Alia. Conſciẽtias noſtras. Alia oratio. Adſit nob dñe. Ad extẽdendũ corporalia dicat.

In tuo cõſpectu q̃ſs dñe: hec nr̃a munera tibi placita ſint: vt nos tibi placere valeam⁹: at tollite portas principes veſtras ⁊ eleuamini porte eternales: ⁊ introibit rex glorie. quis eſt iſte rex glorie? dñs fortis ⁊ potẽs in prelio: dñs virtutum ipſe eſt rex glorie. Mundando calicem dicat.

Ogna re dñe mũdare vas iſtud: i quo ſumere precioſum ſanctũ corpus tuũ valeã. Qui cũ p̃re ⁊ ſpũſancto viuis ⁊ regnas deus per oia ſecula ſeculoz. Quã

Offerat dicat. Offerimus tibi dñe calicem ſalutaris: et deprecamur clemẽciam tuã: vt in conſpectu diuine maieſtatis tue: pro noſtra et totius mundi ſalute: cum odore ſuauitatis aſcendat. Offerat hoſtiam dicat. Suſcipe ſcte pr̃ hanc immaculatam hoſtiam: quã ego indignus famulus tuus offero tibi deo meo viuo et vero: pro innumerabilibus peccatis meis: et offenſionibus: et negligẽciis meis: et pro omnibus circumſtantibus: ſed et pro omnibus fidelibus chriſtianis: viuis et defunctis: vt mihi et illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amẽ. Offerat calicem dicat. Offerimus tibi dñe calicem ſalutaris: et deprecamur clemẽciam tuã: vt in conſpectu diuine maieſtatis tue: pro noſtra et totius mundi ſalute: cum odore ſuauitatis aſcendat. Poſtea dicat. Veni ſanctificator omnipotens eterne deus: et benedic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Deinde ſuper calicem ſe inclinando dicat. In ſpiritu humilitatis et in animo contrito ſuſcipiamur a te dñe: et ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie: vt placeat tibi dñe deus. Deinde ſurgens dicat. Veni ſanctificator omnipotens eterne deus: et benedic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Lauet manus dicat. Lauabo inter innocentes manus meas: et circũdabo altare tuum dñe. Vt audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decorem domus tue: et locum habitacionis glorie tue. Ne perdas cum impiis deus: animam meam: et cum viris ſanguinum vitam meam. In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocencia mea ingreſſus ſum: redime me et miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in ecclesiis benedicam te dñe. Gloria patri. Sicut erat. Inclinato capite dicat. Suſcipe ſcta trinitas hanc oblacionem quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis ihu xp̃i filij tui dñi nr̃i: et per hoc ſignum ſancte crucis: et per nomen tuum ſanctum: et per omnes ſctos tuos: et per hec ſacrificia: que ſuper hoc altare tibi deo meo viuo et vero: pro innumerabilibus peccatis meis: et offenſionibus: et negligẽciis meis: et pro omnibus circumſtantibus: ſed et pro omnibus fidelibus chriſtianis: viuis et defunctis: vt mihi et illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amẽ. Deinde ſurgens dicat. Suſcipe ſcta trinitas hanc oblacionem quam tibi offerimus ob memoriam paſſionis ihu xp̃i filij tui dñi nr̃i: et per hoc ſignum ſancte crucis: et per nomen tuum ſanctum: et per omnes ſctos tuos: et per hec ſacrificia: que ſuper hoc altare tibi deo meo viuo et vero: pro innumerabilibus peccatis meis: et offenſionibus: et negligẽciis meis: et pro omnibus circumſtantibus: ſed et pro omnibus fidelibus chriſtianis: viuis et defunctis: vt mihi et illis proficiat ad ſalutem in vitam eternam. Amẽ. Deinde ſurgens dicat. Veni ſanctificator omnipotens eterne deus: et benedic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Deinde ſuper calicem ſe inclinando dicat. In ſpiritu humilitatis et in animo contrito ſuſcipiamur a te dñe: et ſic fiat ſacrificium noſtrum in conſpectu tuo hodie: vt placeat tibi dñe deus. Deinde ſurgens dicat. Veni ſanctificator omnipotens eterne deus: et benedic hoc ſacrificium tuo ſancto nomini preparatum. Lauet manus dicat. Lauabo inter innocentes manus meas: et circũdabo altare tuum dñe. Vt audiam vocem laudis tue: et enarrem vniuerſa mirabilia tua. Dñe dilexi decorem domus tue: et locum habitacionis glorie tue. Ne perdas cum impiis deus: animam meam: et cum viris ſanguinum vitam meam. In quorum manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus. Ego autem in innocencia mea ingreſſus ſum: redime me et miſerere mei. Pes meus ſtetit in directo: in ecclesiis benedicam te dñe. Gloria patri. Sicut erat. Inclinato capite

⁊ aqua exisse perhibent̃: hec ideo nos pariter ꝯmiscem⁹: vt misericors deus vtrũq3 ad medelaz animaꝝ nostrarum sãctificare dignet̃. Per eũdem christũ dñm nostrũ. Amẽ. Quãdo ponit hostiã

Bene- in patena dicat. dictio dei pa ✠ tris oĩ potentis ⁊ filij ⁊ spũssancti: descẽdat super hanc hostiaz tibi deo pr̃i offerendã. Amẽ. Ante euãgelium dicat sacer

Conforta dos Oratio. me rex sanctoꝝ summũ tenẽs principatũ: da sermonem rectũ et bene sonantem in os meũ: vt placeam tibi ⁊ om̃ibus circunstãtibus. Inclinet se ĩ mediũ altaris ⁊ dicat. Jube dñe benedicere. Dñs sit in corde meo ⁊ ĩ ore meo ⁊ in labijs meis: ad pronũcianduz sanctũ euangeliũ diuinũ. Diachonus vero dicat. Munda cor meũ corpusq3 ac labia mea: om̃ipotẽs ⁊ misericors deus: q̃ labia esaye ꝓphete calculo mũdasti ignito. Ita et me tua gratissima miseratione mũdare digneris: vt sanctũ euãgelium valeã nunciare. Per xp̃m dñm nostrum Amẽ. Petat benedictionẽ a sacerdote. Jube domine bñdicere. Dicat sacerdos. Corroboret dñs sensũ tuũ ac labia tua: vt recte pronuncies nob̃ eloquia sancta sua. Quãdo osculatur euangeliũ Dicat pb̃r. Aue verbũ diuinũ: reformatio virtutũ: restitutio sanitatũ. Ad hosti

Am offerendã. Oratio Cceptabilis sit maiestati tue om̃ipotens de⁹: hec nostra oblatio: quã tibi offerimus: pro reatibus ⁊ facinoribus nostris: ⁊ pro stabilitate sancte catholice ⁊ apostolice ecclesie. Per xp̃m dñm. Ad offerẽdũ calicẽ Oratio.

Offerim⁹ tibi dñe: iesu christi filij tui calicem: humiliter implorãtes clemẽtiã tuam: vt ante conspectuz diuine maiestatis tue: cum odore suauitatis ascendat. ꝑ eundẽ xp̃m dñm nr̃m. Amẽ. Ad ponẽdaz filiolã Oratio.

Hanc oblationẽ quesumus om̃ipotens deus placatus accipe: ⁊ oĩum offerentiũ et eorũ pro quib⁹ tibi

offert̄: peccata indulge. Per xp̄m. Inclinet se iunctis manibus ⁊ dicat hāc orationē.

DOmine deus om̄ipotēs pater: bene ✠ dic ⁊ sanctifica hoc sacrificiū laudis: quod tibi oblatū est ad honorē et gloriā noīs tui: et parce peccatis populi tui: et exaudi orationē meam: ⁊ dimitte mihi oīa peccata mea. Per xp̄m dn̄m nostrū. Amē. Bn̄dictio incēsi. Iube dn̄e benedicere. Ab illo benedicatur: in cui⁹ honore cremabitur. In noīe patris et filij ⁊ spūssancti. Amen. Incēsando dicat sacerdos. Oratio.

PLacare dn̄e per hoc incensum mihi ⁊ populo tuo: parcens peccatis nr̄is: ⁊ quiescat ira et furor tuus: presta propicius: vt bonus odor simus tibi in vitā eternā Amen. Ad offertoriū populi dicat sacerdos offerēti.

CEntuplū accipias: ⁊ vitaz eternā possideas in regno dei. Amē. Benedictio panis. ℣. Adiutoriū nostrum in noīe dn̄i. ℟. Qui fecit ℣. Sit nōmē dn̄i. ℟. Ex hoc. Oratio.

BEne ✠ dic dn̄e creaturam istam panis: sicut benedixisti quinqz panes in deserto. vt om̄es gustantes ex eo recipiant sanitatē tam anime q̄ corporis. Per xp̄z. Bene ✠ dictio dei patris oī potētis: ⁊ filij: et spūssancti: descendat super hunc panē: ⁊ super om̄es ex eo comedētes. Ad lauandum manus.

LAuabo inter innocentes manus meas: circūdabo altare tuum dn̄e: vt audiam vocez laudis tue: et enarrem vniuersa mirabilia tua. ne perdas cū impijs deus animā meaz: ⁊ cum viris sanguinū vitam meā. In fine misse dicit̄ añ̄a in laudem gloriose virginis marie. añ̄. Salue regina misericordie. Vita dulcedo et spes nr̄a salue. Ad te clamamus exules filij eue. Ad te suspiramus gemētes et flentes in hac lachrymaꝝ valle. Eya ergo aduocata nr̄a: illos tuos misericordes oculos ad nos cōuerte. Et iesuz bn̄dictū fructū vētris tui nobis post hoc exiliū ostēde. O clemens. O pia. O dulcis virgo semp̄ maria. ℣. Post partū.

¶ Omniũ offerentiũ. Dicat pbr ante altare ãteq̃ faciat ꝓfessionẽ in oĩb⁹ festis p̃cipuis.

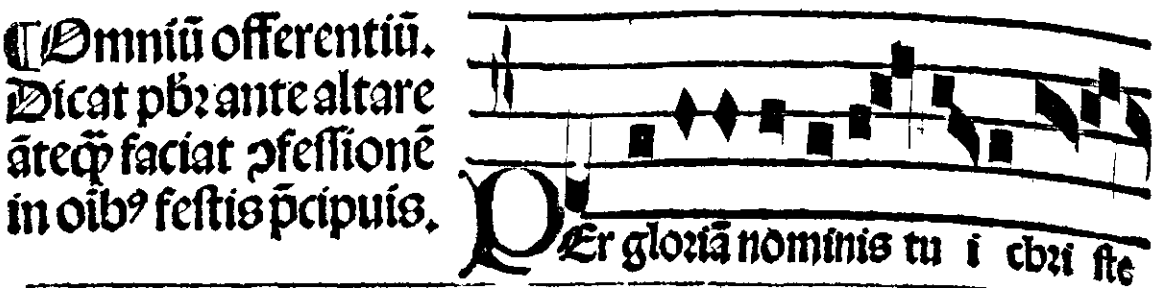

PEr gloriã nominis tu i chri ste

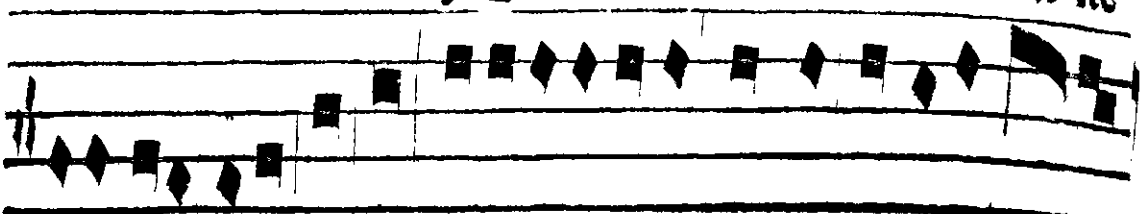

fili dei vivi: et per intercessionem sancte marie vir

ginis: et beati iacobi et omniũ

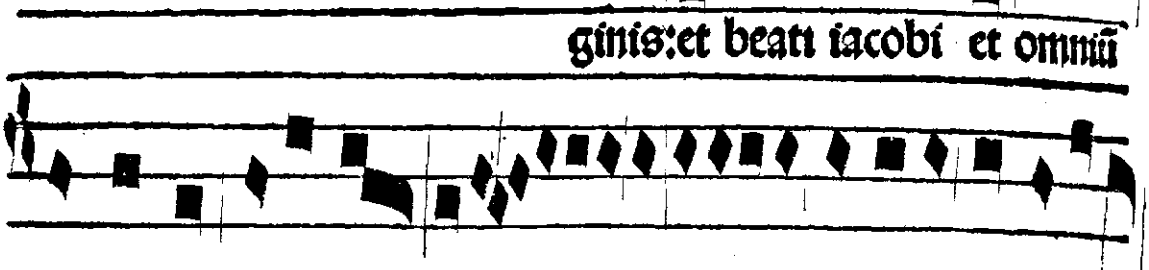

sanctorum tuo rum auxiliare et miserere indignis seruis tuis:

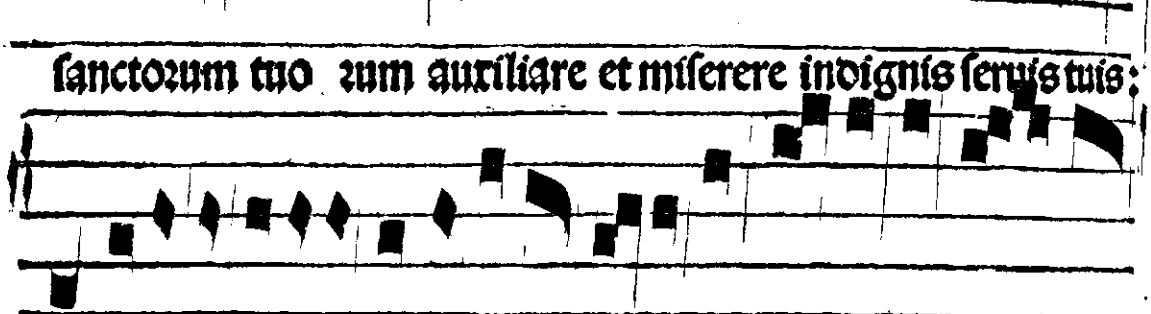

et esto in medio nostri deus noster qui vi uis et re

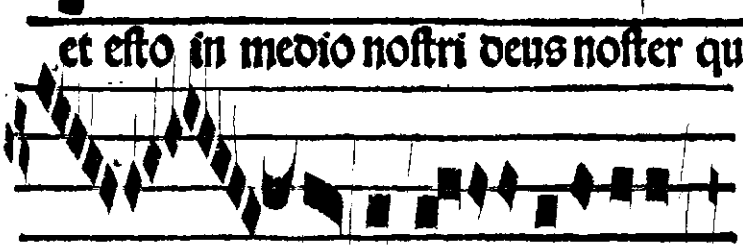

gnas in secula seculorũ.

¶ Ad missaz Officiũ.

Hec dicit dñs: ego tu li te et fui tecũ alla. et interfeci oẽs inimicos tuos alla. Feciq̃ tibi no/ men grande alla alla. ℣. Beat⁹ vir q̃ timet dñm: in mãdatis ei⁹ cupit nimis. p̃. Feci. ℣ Glia et bonor.

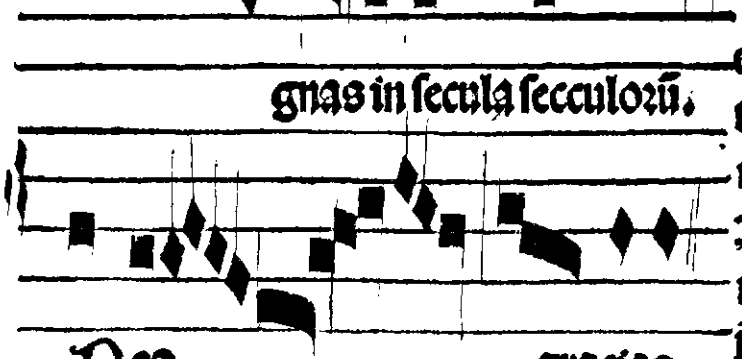

Deo gracias

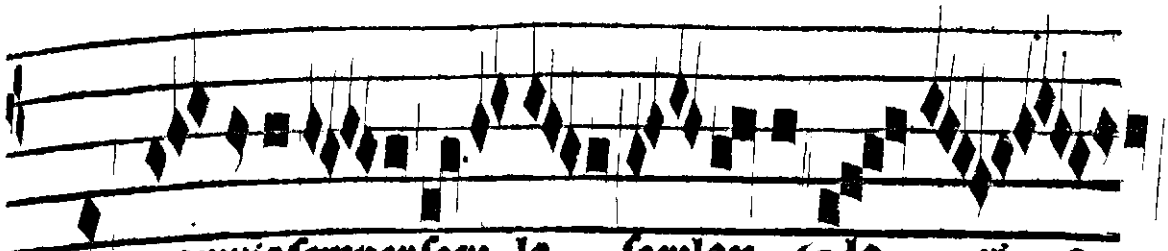

Per omnia semper secu la seculoꝝ. Glo ri a.

Et ꝓsequat̃ a choro vsqꝫ fi-
nẽ ꝑ totũ annũ preter ĩ aduẽ
tu dñi in.xl.et ĩ dieb⁹ ferijs.
In excelsis deo. Et in terra pax
hoibus bone volũtatis. Lauda-
mus te. Bñdicim⁹ te. Adoram⁹
te. Glorificam⁹ te. Gr̃as agimus
tibi propter magnã gloriã tuaꝫ.
Dñe deus rex celestis: de⁹ pater
op̃s. Dñe fili vnigenite iesu xp̃e.
Dñe deus agnus dei: fili⁹ patris
Qui tollis pctã mundi: miserere
nobis. Qui tollis pctã mũdi: su-
scipe dep̃cationẽ nostrã. Qui se-
des ad dexterã pr̃is: miserere no
bis. Qm̃ tu solus sanctus. Tu so
lus dñs. Tu solus altissim⁹ iesu
xp̃e. Cũ sctõ spũ in gloria dei pa-
tris. Amẽ. Dicat̃ iterum. Per
oĩa semꝑ secula. ⁊c̃. Oratio.

Christe cui⁹ virtus atqꝫ
potentia tantũ in apl̃o
tuo iacobo emicuit: vt ĩ noĩe
tuo emissis a te demoniorũ
cateruis: potẽtialiter meruit
imperare: tu eccl̃iam tuã ab
aduersantiũ impugnatõe de
fẽde: virtute spũs exuperãdo
aduersa: vt illi⁹ doctrine o-
pere cõpleat: cui⁹ hodie exẽ
pla pie passiõis honorat. ℟.
Amen. In aduentu domini.

Deus qui per Oratio.
angelicos choros ad-
uentum filij tui dñi nostri ie
su christi annũciare voluisti:
q̃ per angeloꝝ preconia glo
riã in excelsis deo: ⁊ in terra
pax hominibus bone volũ-
tatis adclamãtibus demon-
strasti: concede vt in hui⁹ do
minice resurrectionis festiui
tate: pax terris reddita cõua
lescat: ⁊ fraterne dilectionis
charitate innouata perma-
neat. ℟. Amen. In solẽnitati
bus ⁊ in dñicis quãdo festi-
uitates martyrũ celebrãtur.
Oratio. Gloria nostra de⁹.
q̃re ĩ festo sci clemẽt̃. fo. XX.
¶ In sancte marie ⁊ in circũ

Tibi cisione Oratio.
semꝑ dñe gloriã om̃i-
potens iesu christe: cuius in

celo et in terra laudis cõfes-
sio permanet: dum tibi glo-
ria in excelsis decãtatur: ⁊ in
terra pax hominibus nũcia-
tur. Bonam qm̃s volunta-
tem nobis famlis tuis et po
pulis supplicãtibus tribue:
vt ab om̃ibus nos mundes
peccatis: ⁊ pacem tuam per
petuã nobis propici⁹ ⁊ om̃i
populo largiaris. ℟. Amen.
De natale domini. Oratio.

HOdie nobis thesaur⁹
natus est: hodie nob̃
lux ex vtero virginis: quam
spiritus igniuit verũ lumen
apparuit. Hodie cecorũ me-
dicus lumen nat⁹ est. Hodie
paraliticorũ sanitas. Hodie
debiliũ firmamentum: infir-
mantiũ virtus. Hodie resur
rectio viuoꝝ saluator adue-
nit. Hodie nob̃ inter noctez
nubes ignita lucis apparu-
it. Hodie saluator noster ad
uenit. quẽ ꝓphete ante pro-
miserãt: ex maria virgine na
scitur. Hodie nobis in prese
pio posit⁹ perpetue xp̃ianis
ostendit̃ xp̃s qui dixit. Ego
sum panis verus dei qui de
celo descẽdi. Si quis aũt de
pane isto mãducauerit: non
esuriet in eternum. ℟. Amẽ.
¶ In solẽnitatib⁹ ⁊ in dn̄icis
quãdo festiuitates martyrũ
celebrantur Oratio.

LAudam⁹ te dn̄e cũ an
gelis. benedicim⁹ te cũ virtu
tibus sanctis. glorificamus
cũ potestatib⁹ supernis. Et
qui te opifice martyres nos
subsistere nõ desinim⁹: recte
honore tui nois per officiuz
creature creatrici tue poten
tie nõ negamus. pro qua re
tibi nos facito bone volũta
tis tue placere seruiciuz. Et
vel in celis cũ angelis: ⁊ vel
in terris cũ hom̃ib⁹ pacifice
aglutinari in tua glorificati-
one adsensuz. ℟. Amen. In il
laria pasche post gloria in ex

TIbi gloriã celsis oro.
concinimus dn̄e deus
noster: tuãqz potentiam po
stulam⁹: vt sicut pro nobis
pctõrib⁹ dignatus es mori: ⁊
clarificat⁹ secũdo post tertiũ
diẽ apparuisti in gl̃ia resurre
ctõis: ita per te absoluti in te
mereamur habere perpetuũ
gaudiũ: ita vt nob̃ processit
vere resurrectionis exẽplũ.

℟. Amē. Dicat pbr in mediū altaris. Per miam tuā deus noster qui es benedictus: et viuis ⁊ oñia regis in secula seculoꝝ. ℣. Dñs sit semper vobiscū. ℟. Et cū spū tuo. Lectio libri sapiētie salomonis IIII. capto. ℟. Deo grās.

IUstus si morte preoccupat⁹ fuerit: anima eius in refrigerio erit. Senect⁹ em̄ venerabilis est: nō diuturna neq; annoꝝ numero cōputata. Cani sunt autez sensus hois: et etas senectutis: vita immaculata. Placēs deo factus: dilectus ⁊ viuēs: inter peccatores trāslatus est. Raptus est: ne malicia mutaret intellectū eius: aut afflictio deciperet animā illius. Fascinatio em̄ nugacitatis obscurat bona: ⁊ instātia cōcupiscētie transuertit sensum: sicut malicia consūmat⁹: in breui erpleuit tempora multa. Placita em̄ erat deo aia illi⁹: ppter hoc pperauit educere illū de medio iniq̄tatū. Populs aūt videtes: ⁊ nō intelligentes: nec ponentes in pcordijs suis talia. Quoniā misericordia dei et gratia in sācto illius: ⁊ respect⁹ in electo ipsius. ℟. Amē. Iterū dicat. Dñs sit semp vobiscū.

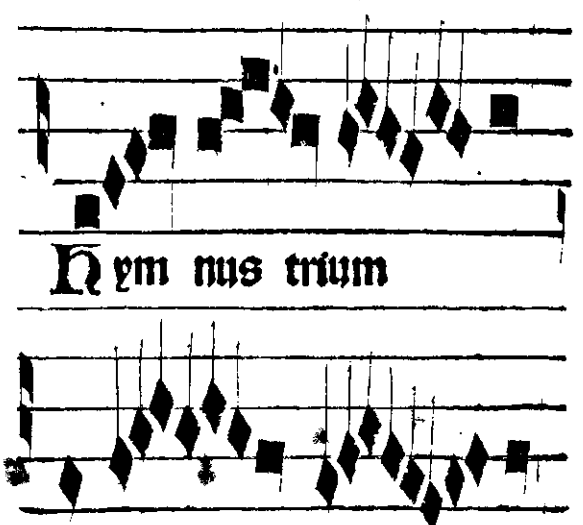

Angelus dñi similiter descendit cum anania: et socijs eius in fornacem. Et excussit flāmam ignis de fornace: et fecit medium fornacis: tanq̄ spiritus roris flantem. Et nō tetigit eos omnino ignis: nec contristauit: nec quicq̄ molestе eis intulit. Tunc illi tres quasi ex vno ore laudabāt: et magnificabāt: et benedicebant dñm de fornace dicētes. Domine deus patrū nostroꝝ et laudabilis es et superexaltatus in secula. Amen.

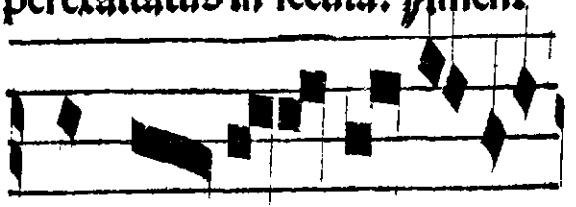

Omniũ offerentiũ.

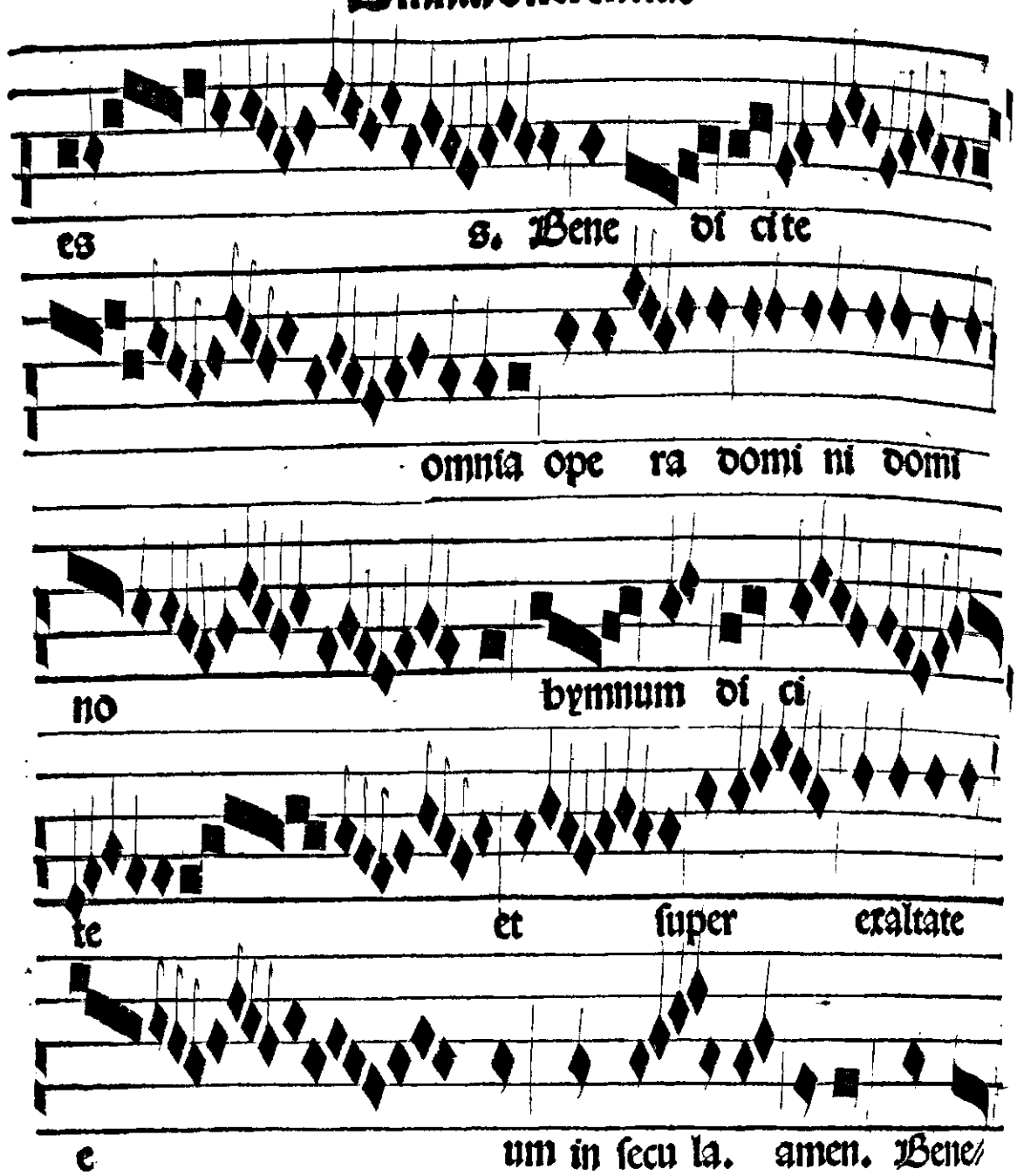
es s. Bene di cite
omnia ope ra domi ni domi
no hymnum di ci
te et super exaltate
e um in secu la. amen. Bene/

dicite anania. azaria. misael do/ minũ. Hymnũ. Quia eripuit nos deus ab inferis: et de manu mor/ tis saluauit nos. et eripuit nos de medio camino ardẽtis flãme in medio ignis eduxit nos. Di/ cat pb̃r. Confitemini domi/ no qm̃ bonus: quoniã in se/ culũ mis̃icordia ei⁹. ℟. Amẽ. ℣. Dn̄s sit sp̄ vobiscũ. ℟. Et Tũc cãtet̃ Psallẽdo. Posui/ sti dn̄e super caput ei⁹: coronã de lapide precioso. ℣. Sup̄ saluta/ re tuũ dn̄e exultabit vehementer. desideriuꝫ aĩe eius tribuisti ei: et voluntate labioꝝ eius nõ frauda st ei. p̄. Coronã. Dicat diacho nus. Silentiũ facite. Hic po

nat vinũ in calice dũ dicitur epistola. Lectio actuũ a o/ st oꝝ. XI. ca. ℟. Deo gr̃as.

In illis aũt dieb⁹: supue nerũt ab hierosolymis prophete antiochiã. Et sur/ gens vnus ex eis noĩe aga/ bus: significabat per spũm famem futurã magnã in vni uerso orbe terraꝝ: que facta est sub claudio. Discipl̃i aũt ꝓut quisqꝫ habebat: ꝓposue rũt singuli ĩ monasteriũ mit tere habitãtib⁹ in iudea fra/ tribus. Qd̃ ⁊ fecerũt: mittẽ/ tes ad seniores ꝑ man⁹ bar/ nabe ⁊ sauli. ¶ Eodẽ aũt tẽ/ pore: misit herodes rex ma/ nus: vt affligeret quosdã de eccl̃ia. Occidit aũt iacobum fratrem iohãnis gladio. Vi dens aũt qꝛ placeret iudeis: apposuit apprehẽdere ⁊ pe/ trũ. Erãt autẽ dies azimoꝝ. Quẽ cũ apprehẽdisset: misit eũ in carcerẽ: tradẽsqꝫ q̃tuor q̃ternionib⁹ militũ ad custo diendũ: volẽs post pascha ꝓ ducere eũ populo. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Dn̄s sit semꝑ vo biscũ. ℟. Et cũ. Lcõ scti euan/ gelij scd̃m marcũ. X. capl̃o.

In illis dieb⁹. Assumẽs iterũ iesus duodecim: ce pit illis dicere: q̃ essent ei vẽ/ tura. Quia ecce ascendimus hierosolymã: ⁊ fili⁹ hoĩs tra detur in manus principibus sacerdotũ ⁊ scribis ⁊ seniori bus. Et condẽpnabũt eum morte: ⁊ tradent eum genti bus: ⁊ illudẽt ei. Et cõspuẽt eũ: ⁊ flagellabũt eũ: ⁊ inter/ ficiẽt eum: ⁊ tertia die resur/ get. Et accedunt ad eũ iaco bus ⁊ iohannes filij zebedei dicẽtes. Magister volum⁹: vt quodcũqꝫ petierim⁹: faci as nob̃. At ille dixit eis. q̃d vultis vt faciã vob̃? Et di/ xerũt. Da nobis vt vnus ad dexterã tuã ⁊ ali⁹ ad sinistrã: sedeam⁹ ĩn gl̃ia tua. Jesus aũt dixit eis. Nescitis q̃d pe tatis. Potestis bibere calicẽ quẽ ego bibitur⁹ sum? Aut baptismo quo ego bapti/ zor baptizari? At illi dixer̃t. Possum⁹. Calicẽ quẽ ego bi bo bibetis: ⁊ baptismo quo ego baptizor baptizabimini Sedere aũt ad dexterã meã vl̃ ad sinistrã: nõ est meũ da re vob̃: sed quib⁹ paratũ est.

Et audiẽtes decẽ: indignati sunt de iacobo ⁊ iohãne. Jesus aũt vocans eos: ait illis. Scitis qꝛ hij q̇ videnť principari gẽtibus: dñantur eis: ⁊ principes eoꝝ potestatem habent ipsoꝝ. Non ita est in vob̃. Quicunqꝫ voluerit fieri maior: erit minor. ⁊ quicũqꝫ voluerit ĩ vobis primus esse: erit omniũ seruus. Naꝫ ⁊ filius hoĩs nõ venit vt ministraret̃ ei: sed vt ministraret: ⁊ daret aĩam suã redẽptionẽ pro multis. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r. Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et. Tũc offerat sacerdos hostiã. Lauda. Alleluya. ℣. Ecce seruus meus suscipiam eũ: electus meus cõplacuit sibi in illo anima mea. Postea dicat.

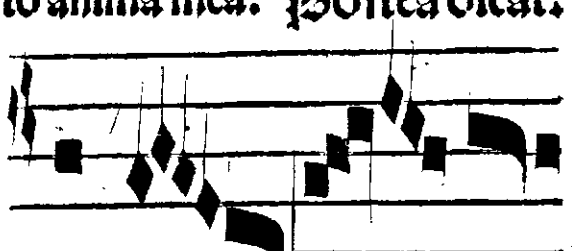

Deo grati as.

Sacrificiũ. Fulgebit iustus sicut splendor firmamenti: et sicut stelle celi dãtes claritatem lucis: ita et iustus splẽdebit. ℣. In perpetua eternitate. Et dum cãtatur sacrificiũ: offerat hostiã in calicẽ cum oꝛ̃onibus q̃ se-

Acce- quũtur. Oratio. Aptabilis sit maiestati tue om̃ipotens eterne deus hec oblatio: quã tibi offerimus pro reatibus ⁊ facinoribus nr̃is: ⁊ pro stabilitate sãcte catholice ⁊ apostolice fidei cultoribus. Per xp̃m. ⁊c̃ In nomĩe pa✠tris ⁊ filij ⁊ spũssancti. Amẽ. Dimittendo patenã super corporales Deinde accipiat calicem sanctificãdo sic. In noĩe pa✠tris ⁊ filij et spũssancti amẽ.

Offerimꝰ tibi Oratio. dñe calicez: ad benedicendũ sanguinẽ xp̃i filij tui: dep̃camurqꝫ clementiã tuã: vt ante cõspectũ diuine maiestatis tue cũ odore suauitatis ascẽdat. Per eũd̃. Ponat calicẽ sup̃ arã ⁊ accipiat filiolã sine sctĩficatõe ⁊ ponat super calicẽ dicẽdo. oꝛ̃o.

Hanc oblationez qm̃s dñe placatꝰ admitte: ⁊ oĩum offerentiũ eoꝝ pro q̇bus tibi offertur peccata indulge. Per xp̃m. Hic dicat In spũ hũilitat̃. Postea offerat popl̃s posito incẽso dicat pb̃r.

Ad iu uate me fra tres in o rati o nibus vestris et orate

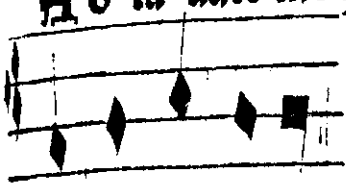

pro me ad deum.

Hic accipiat aq̃m i manib⁹ ⁊ dicat silentio super oblationẽ cũ tribus digitis. In noĩe patris ✠ ⁊ filij et spũssãcti regnas de⁹ in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ Inclinet se sacerdos ante altare ⁊ dicat silẽtio istã orati⁹

Accedaz ad onẽ. Oro. te in humilitate spirit⁹ mei: loquar ad te quia multã spem in fortitudine dedisti me. Tu ergo fili dauid q̃ reuelato mysterio ad nos in carnem venisti: claue crucis tue: secreta cordis mei adaperi: mittens vnum de seraphin: q̃ cadẽti carbone illo: qui de altari tuo sublat⁹ est: sordẽtia labia mea emũdat: mẽtem enubilet: docendiqz materiã subministret: vt linguaque proximorũ vtilitati per charitatem seruit: nec erroris insonet casum: sed veritatis resultet sine fine preconiũ. Per te deus meus: q̃ viuis ⁊ regnas in secula seculoꝝ Amẽ. Incipit missa.

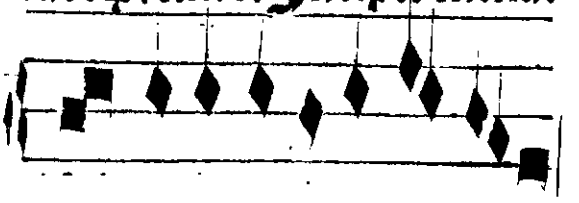

Dominus sit semper vobiscũ.

Sequẽs oratio nõ dicatur equaliter. Oratio.

Christe cuius virtus atqz potẽtia tantũ in apostolo tuo iacobo emicuit: vt in noĩe tuo emissis a se demonioꝝ cateruis: potẽtialiter meruit imperare. tu ecclĩaz tuam ab aduersantiũ impugnatiõe deffende: vt virtute spũs exuperãdo aduersa: illi⁹ doctrina opere ꝯpleat̃: cui⁹ hodie exẽplum pie passionis honorat. ℟. Amen.

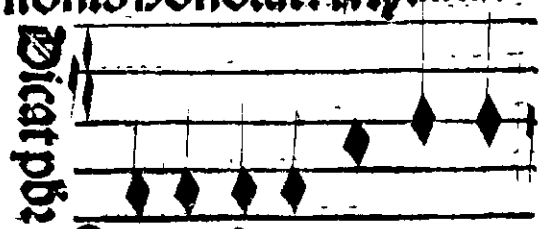

Dicat pbr

Per mi se ri cor di am

Omniũ offerẽtium.

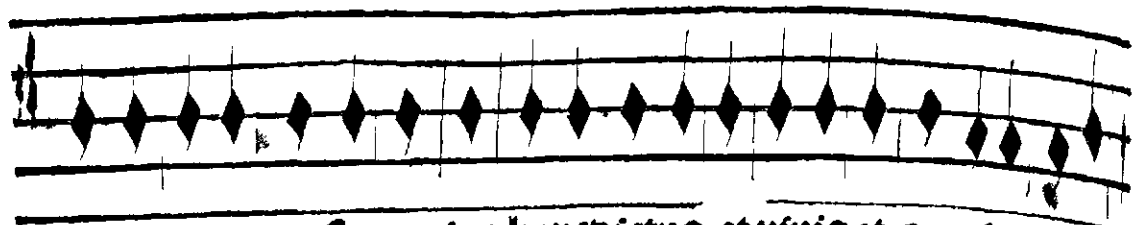

tuam deus noster qui es benedictus et viuis et omnia regis

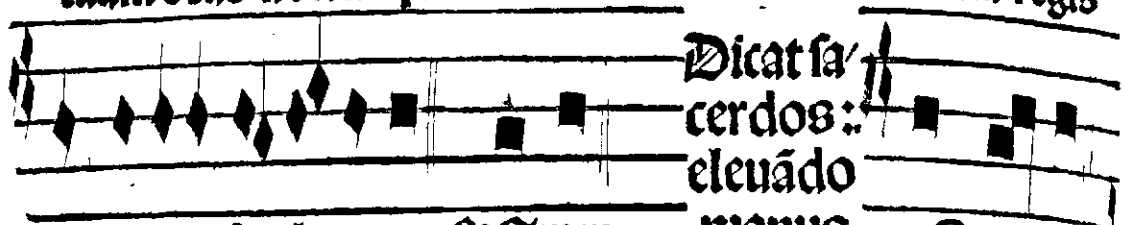

Dicat sacerdos: eleuãdo manus.

in secula seculorum. ℟. Amen. Oremus.

Agyos. Agyos Agyos dñe deꝰ rex eterne tibi laudes ⁊ gr̃as.

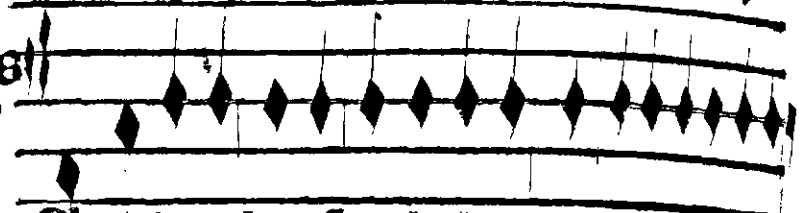

Ecclesiam sanctã catholicam in orationibus

in mente habeamus vt eam dominus fide et spe et charitate pro

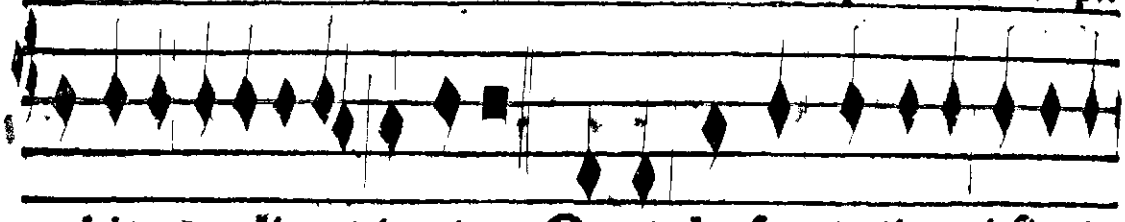

picius ampliare dignetur. Omnes lapsos captiuos infirmos

atqꝫ peregrinos in mẽte habeamus vt eos dominus propicius

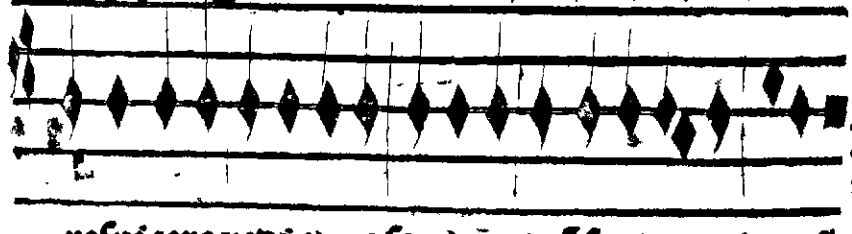

℟. choꝛꝰ. Presta eterne op̃s deꝰ. Postea dicat pb̃r. Or̃o.

respicere redimere sanare et cõfortare dignat̃.

Vocantẽ nos ad se iesũ fratres dilectissimi agnoscentes: q̃ beatissimũ iacobũ apl'm suũ retia cõponentẽ in naui: ad se vocans. eiusdẽ nos postmodũ spũalib⁹ doctrinis admonet atq; docet: vt postulãtes ĩ fide nihil hesitem⁹: om̃i mentis deuotõe cũ lachrymis eũdez dñm flagitemus. Vt postulatio nr̃a apud euz ea nob̃ obtineat adimplere: q̃ in ipso apl'o docẽte cognouim⁹. ℟. Amẽ

Dicat pb̃r.

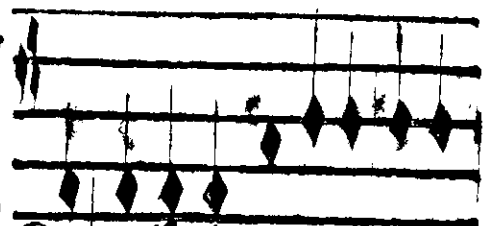

Per misericodiam tuam

deus noster in cui⁹ conspectu

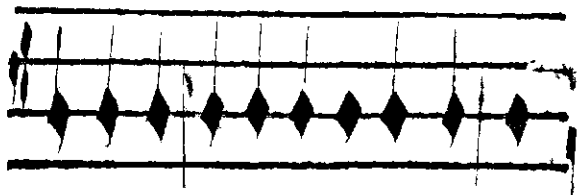

sanctorũ apostelorum et mar

tyrum confessorum atq; virginũ nomina recitan tur. Amen.

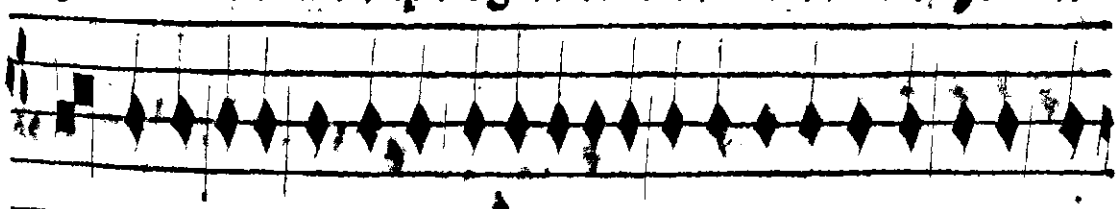

Offernnt deo domino oblationẽ sacerdotes nostri papa ro

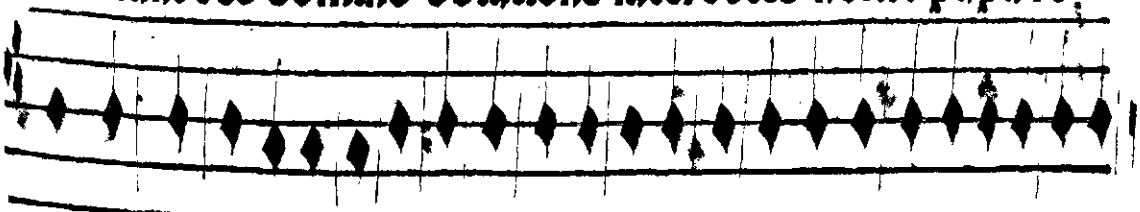

mensis et reliqui ꝓ se et pro omni clero et plebib⁹ ecclesie sibi

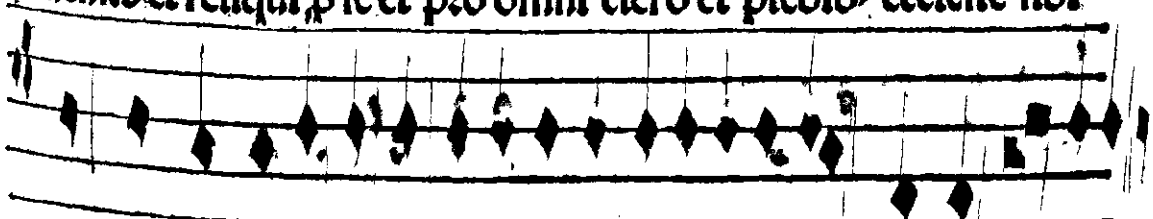

met cõsignatis vel pro vniuersa fraternita te. Item offerũt

Omniū offerentiū.

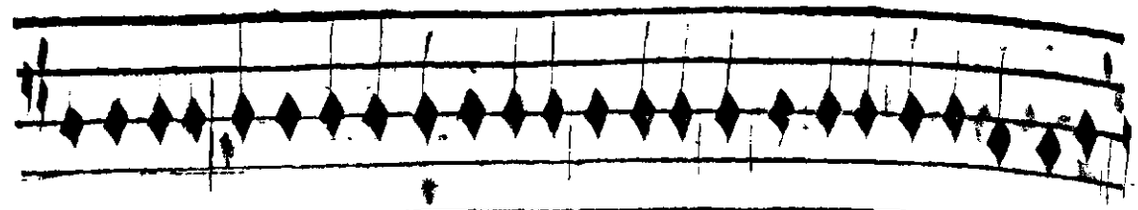

vniuersi presbyteri diaconi clerici ac populi circūadstantes.

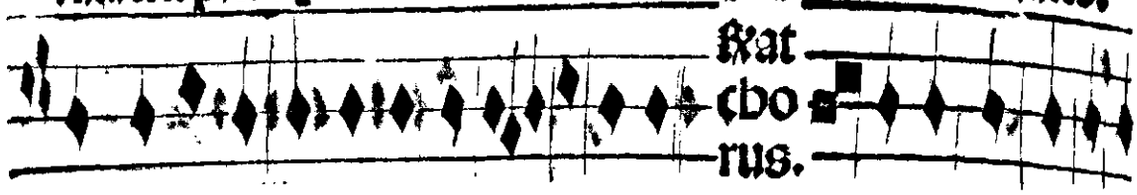

In honorem sanctorū pro se et suis. Offerūt pro se et p

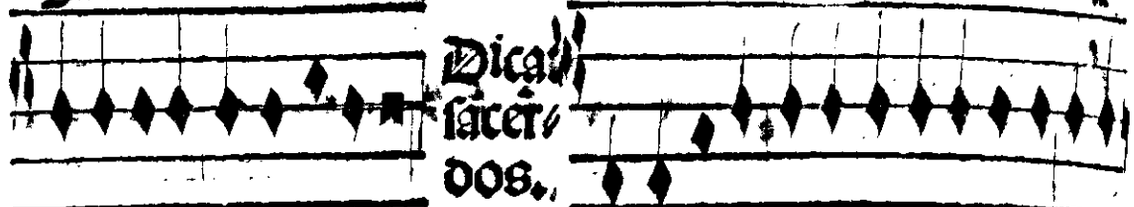

vniuersa fraternitate. Hacientes cōmemorationē bea

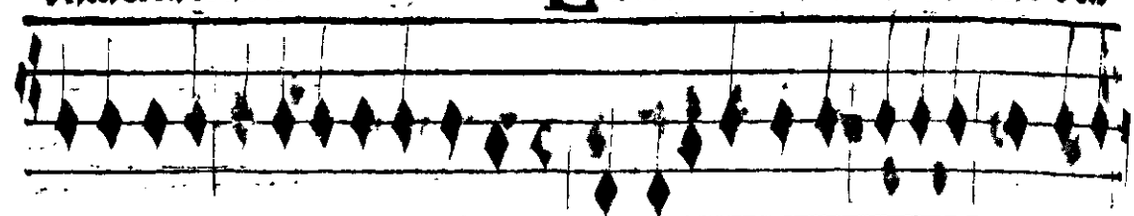

tissimorū apostolorū et martyrū gloriose sancte marie virginis.

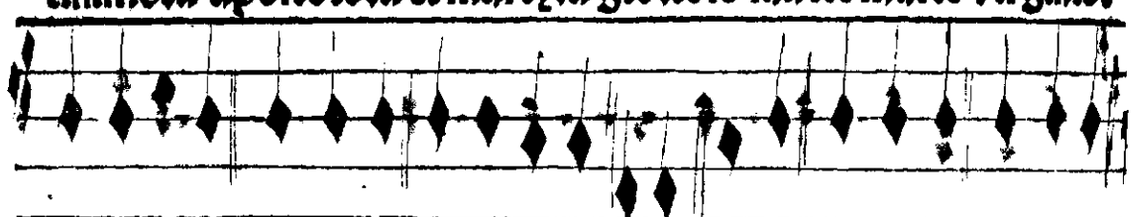

Zacharie. Johānis. Infantiū. Petri. Pauli. Johānis. Jacobi.

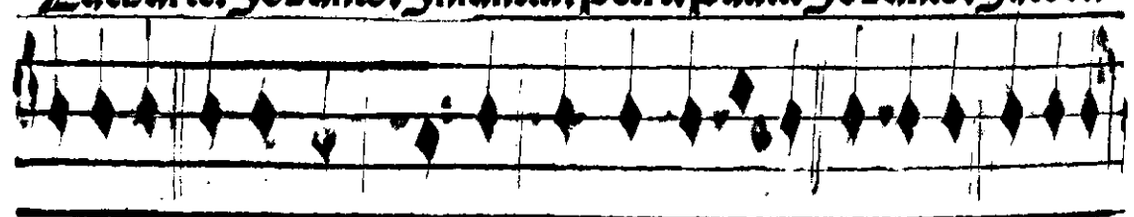

Andree. Philippi. Thome. Bartholomei. Matthei. Jacobi.

Symonis et Jude. Matthie. Marci. et Luce.

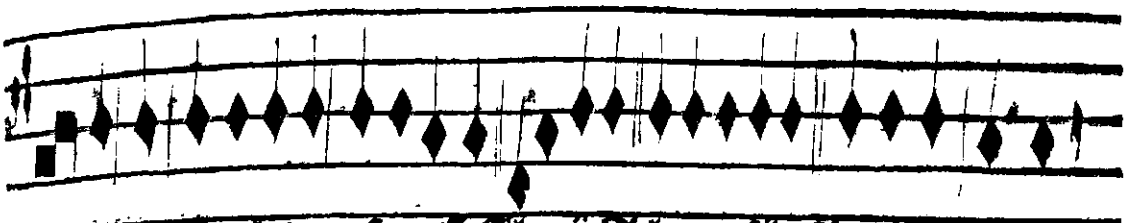

Itẽ pro ſpiritib' pauſantiũ. Hilarij. Athanaſij. Martini Ambro

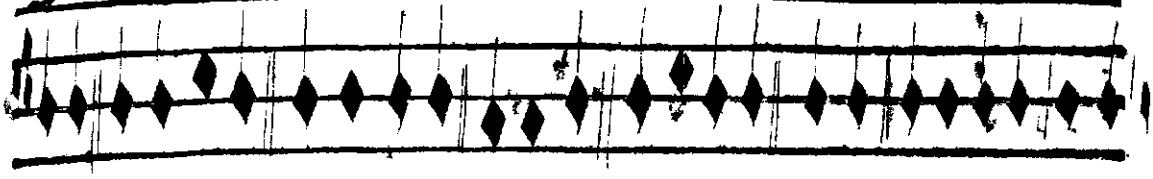

ſij. Auguſtini. Fulgẽtij. Leandri. Yſidori. Dauid. Juliani. Itẽ

Juliani. Petri. Item Petri. Johãnis ſerui dei. Aſſitani. Aiuenti

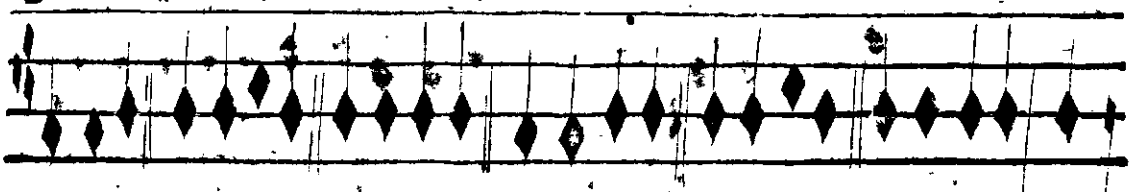

Felici. Cipriani. Vincentij. Berontij. Zacharie. Lenapoli. Do

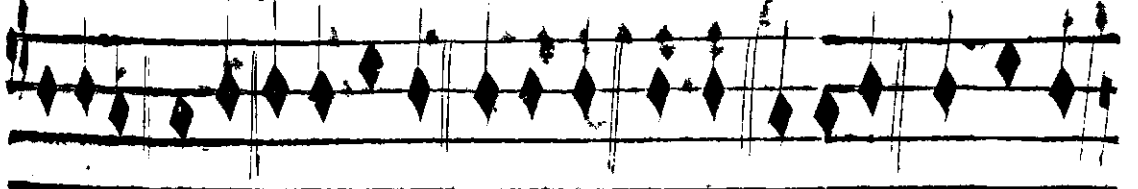

minici. Juſti. Saturnini. Saluati. Item Saluati. Bernardi.

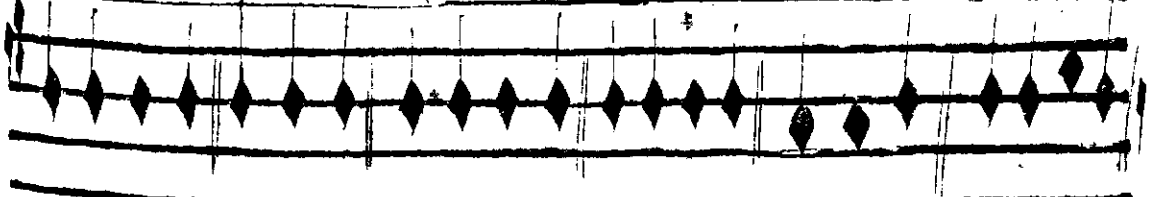

Reymũdi. Johãnis. Celebruni. Bũdiſalui. Martini. Roderici

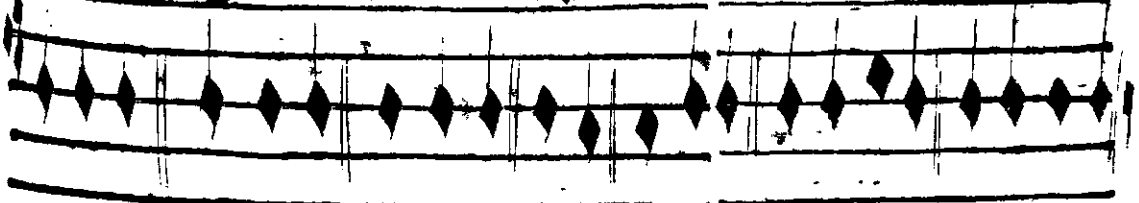

Johãnis. Guterri. Sancij. Item Sancij. Dominici. Juliani.

Juliani. Philippi. Stephani. Johānis. Itē Johānis. Felicis.

Dicat pbr. post noīa Oratio

Et omniū pausantium.

Ꝛ at chorus.

Uiuant in nob iesu dñe apl'i tui iacobi predicamēta doctrine: quibus docemur illū beatū esse: qui inlatus tētationis valuerit equanimiter supportare: quo duz presentia mala patiētissime tollerauerimꝰ: in pace ⁊ charitate nunc ⁊ in eternū tecum sine fine viuamus. ℟. Amē.

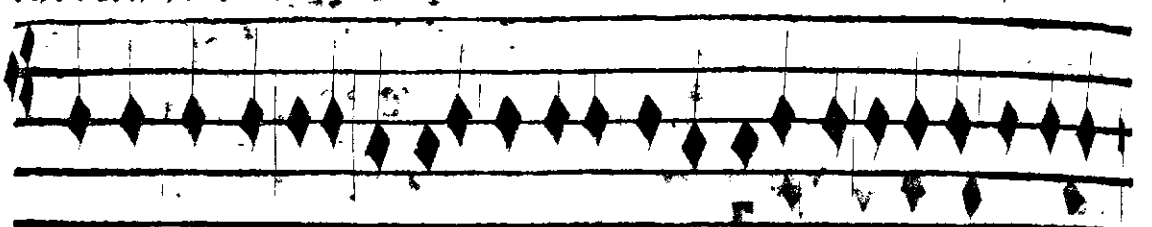

Quia tu es vita viuoꝝ: sanitas infirmorū: ac requies omnium

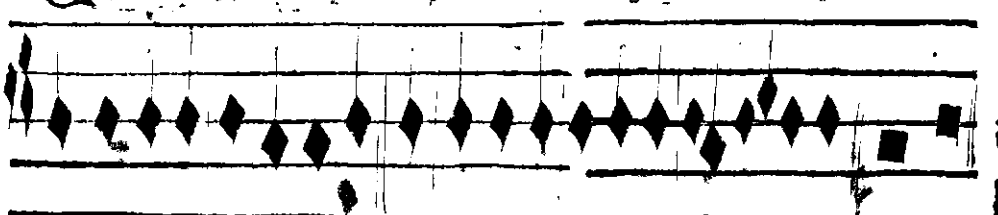

fideliū defunctoꝝ. In eterna secula seculorū. ℟. Amē.

Postea dicat ad pacem Oratio.

Suscipe iesu bone: in hoc natali iacobi apl'i tui. offerentiū vota: ⁊ refrigeriū presta spiritibus defūctoꝝ: vt eo apud te intercedente: ⁊ viuētibus ⁊ defūctis tue pietatis gratia impēdat': cuius doctrina duodecim tribuū cōmemorantiū edocetur. ℟. Amē. Postea dicat sacerdos.

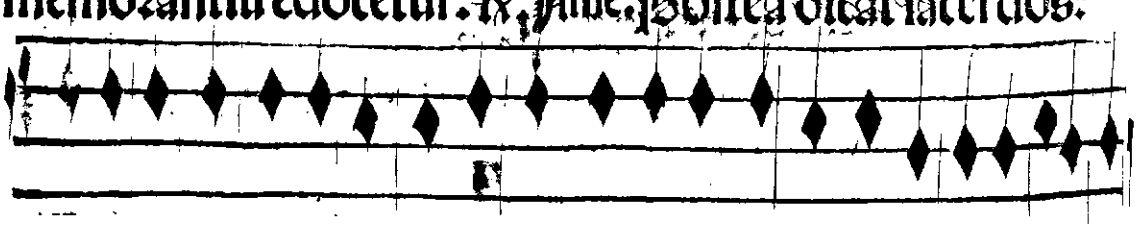

Quia tu es vera pax nostra et charitas indisrupta viuis tecū et

regnas cū spiritu sancto vnus deus in secula seculoꝝ. ℟. Amē.

Dicat pbr ele uando manus.

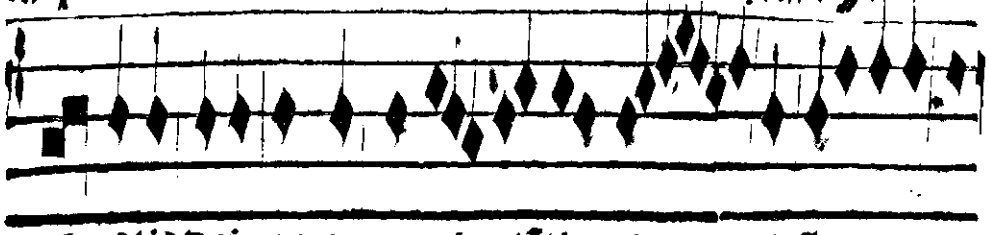

Gratia dei patris omnipotētis pa x ac dilectio do

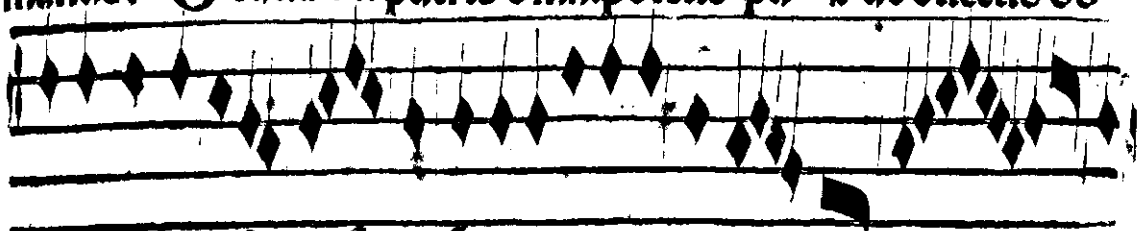

mini nostri iesu christi et cōmunicatio spiri tus san cti sit

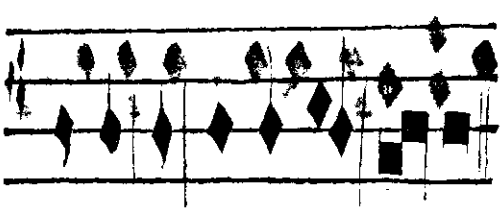

semper cū omnibus nobis.

Ꝛat choꝛꝰ Et cū hoībꝰ bōe volūtatꝭ

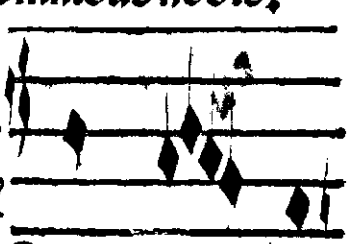

Dicat pbr. Quomo do

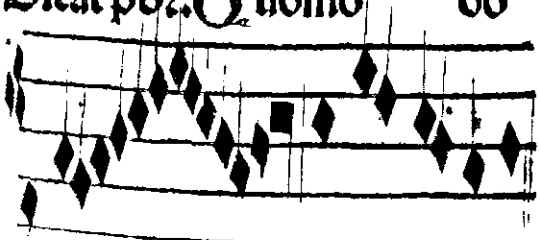

asta tis pacē facite.

Ꝛat choꝛus. Pacē meam do vobis: pacē meam cōmendo vobis: nō sicut mūdus dat pacē do vobis. ℣. Nouū mādatū do vobis vt diligatis inuicē. Reiteret Pacem meā do vobis. ℣. Gloria et honoꝛ pr̄i. p̄. Pacē. Interim ꝙ choꝛus dicit. Pacē meā. accipiat sacerdos pacē de patena dicēdo sic. Habete osculū dilectiōis ⁊ pacis: vt aptisitis sacrosanctis mysterijs dei. Et statī det pacē diacho no vel puero: ⁊ puer populo. Postea inclinet se sacerdos iunctis manibꝰ et dicat.

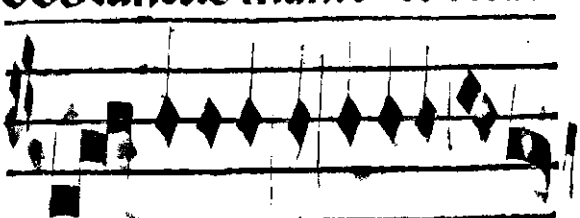

In troibo ad altare de i

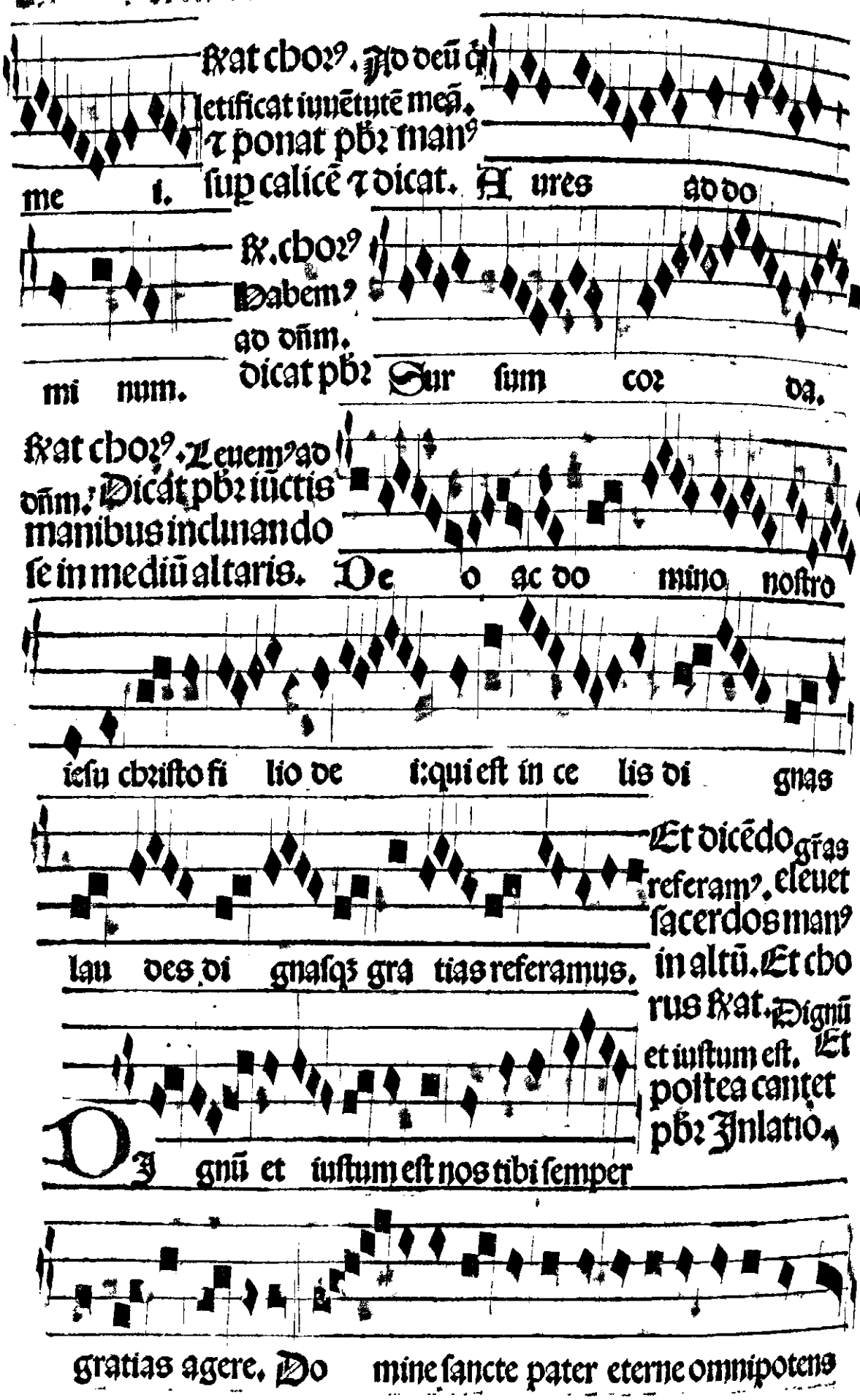
Rat chor⁹. Ad deũ q̃
letificat iuuẽtutẽ meã.
t ponat pbr manꝰ
me i. sup calicẽ t dicat. Aures ad do
Rat chor⁹
Habem⁹
ad dñm.
mi num. dicat pbr Sur sum cor da.
Rat chor⁹. Leuem⁹ ad
dñm. Dicat pbr iũctis
manibus inclinando
se in mediũ altaris. De o ac do mino nostro
iesu christo fi lio de i. qui est in ce lis di gnas
Et dicẽdo gr̃as
referam⁹, eleuet
sacerdos manꝰ
lau des di gnasqꝫ gra tias referamus. in altũ. Et cho
rus Rat. Dignũ
et iustum est. Et
postea cantet
pbr Inlatio.
O gnũ et iustum est nos tibi semper
gratias agere. Do mine sancte pater eterne omnipotens

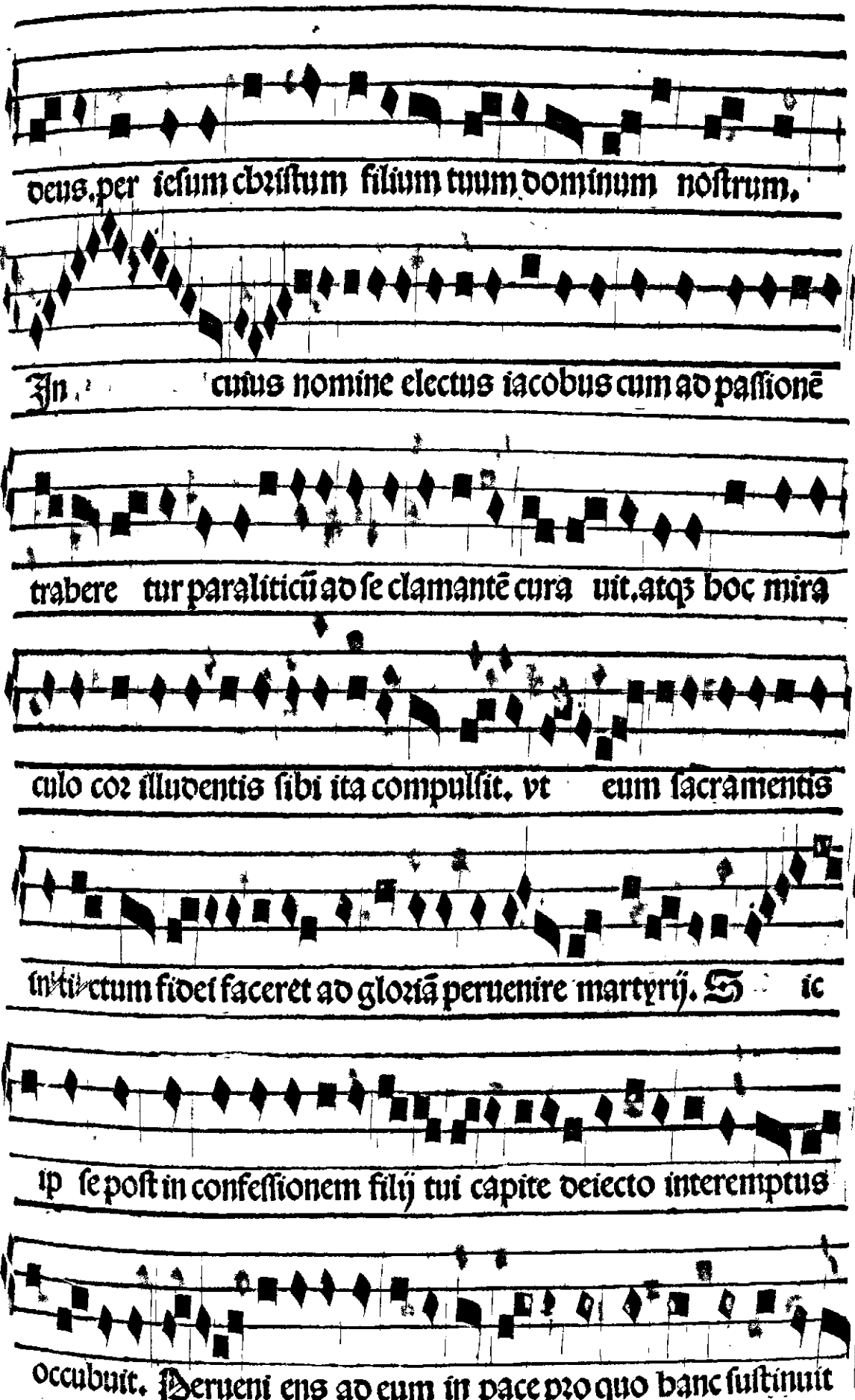
deus.per ieſum chriſtum filium tuum dominum noſtrum.
In cuius nomine electus iacobus cum ad paſſionẽ
trabere tur paraliticũ ad ſe clamantẽ cura uit.atq; hoc mira
culo coꝛ illudentis ſibi ita compulſit. vt eum ſacramentis
inuictum fidei faceret ad gloriã peruenire martyrij. Sic
ip ſe poſt in confeſſionem filij tui capite deiecto interemptus
occubuit. Perueni ens ad eum in pace pro quo banc ſuſtinuit

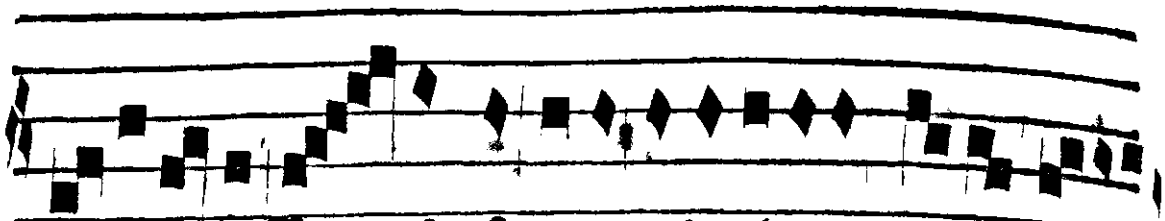

passionem. Ip se est enim vnigenitus tuus fi lius

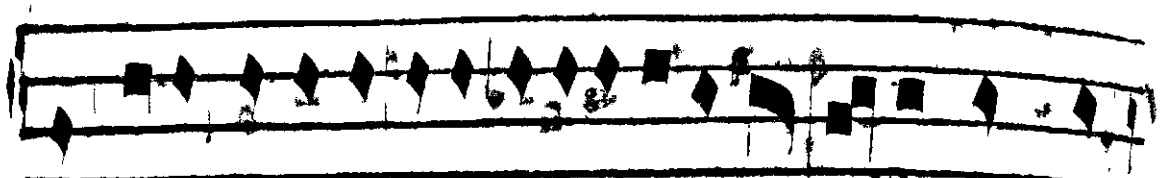

qui dedit animam suam redeptionem pro multis. per quem

nostris tu deus pater iubeas parcere iam delictis. C ui

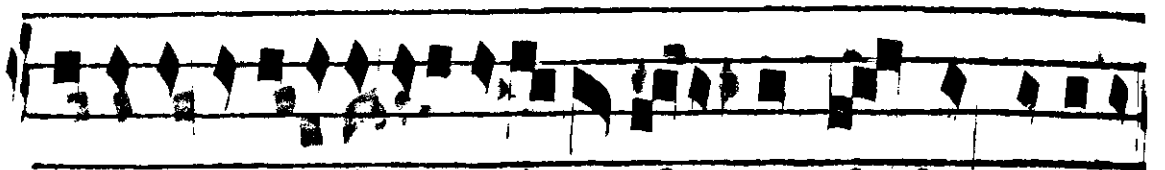

merito exercitus militi e ce le stis non ces sant clamare

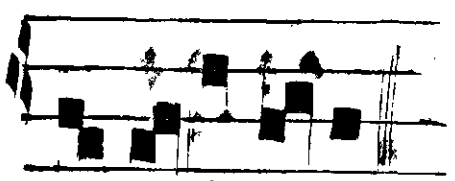

i ta dice ntes.

Qat chorus. Sanctus. Sāctus. Sanctus. Dñs deus sabbaoth. Pleni sunt celi et terra gloria maiestatis tue. Osanna filio dauid. Benedictus qui venit in noie dñi: osanna i excelsis. Agyos. Agyos Agyos. Kyrie. Otheos.

Postea dicat pbr.

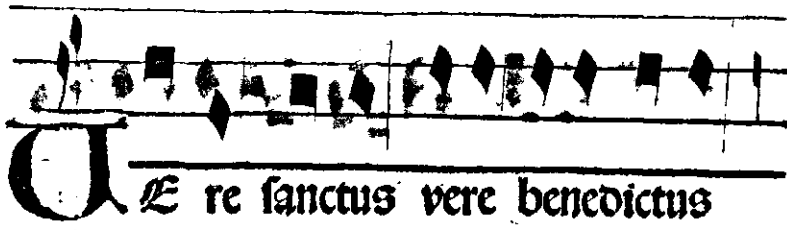

C re sanctus vere benedictus

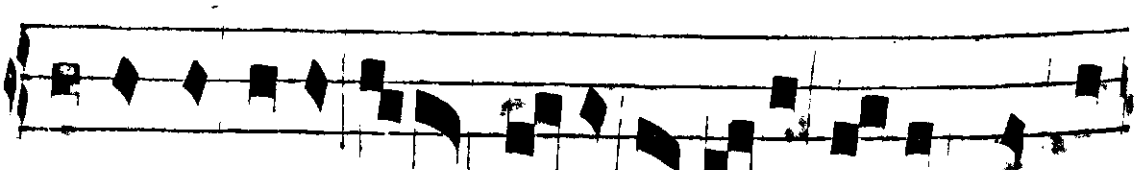

dominus noster ie sus christus fi li us tuus. Quem ia

cobus relicto zebede o pātre. ita ſecutus eſt vt eum obni

re diligendo fieret electus in vita. mundus in conſci entia

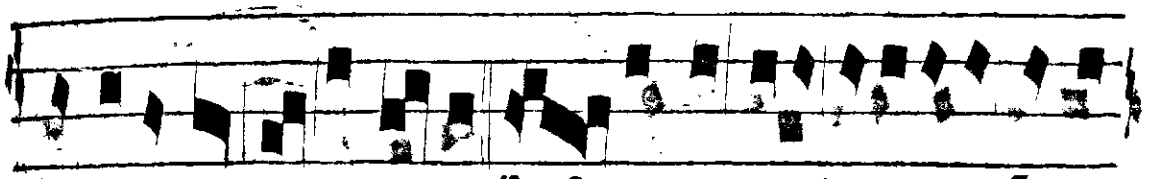

probabilis in doctrina. Poſtre mo ita ſcientiam cōmen

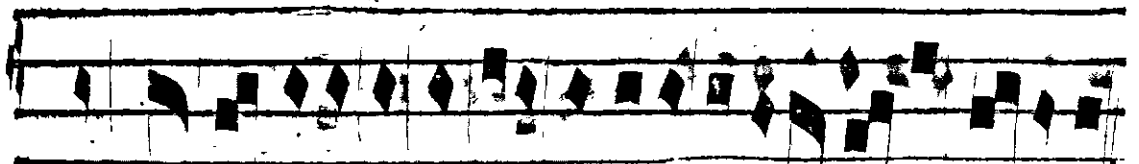

dans ex o pere vt pro eo truncato interi e rit ca pite.

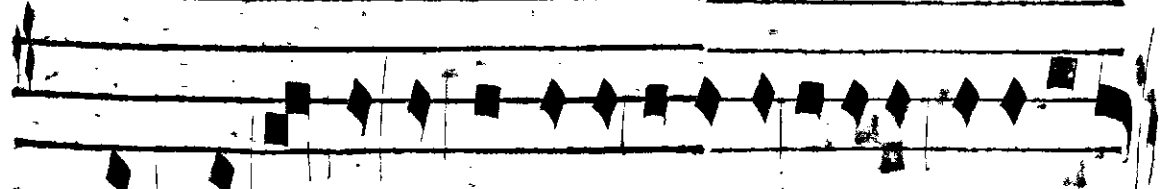

Quem pro ſe vel pro omnibus nouerat animam poſu iſſe

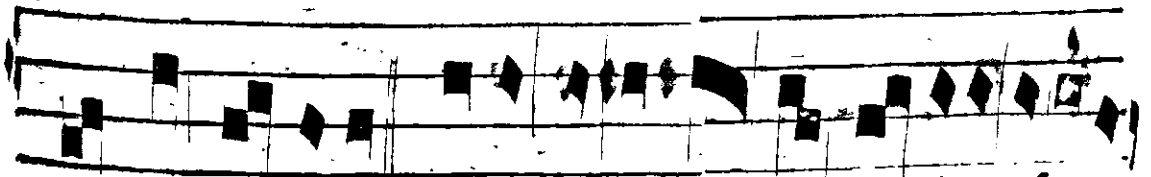

chriſtum dominum. Cui eſt bo nor et glo ria in ſecu

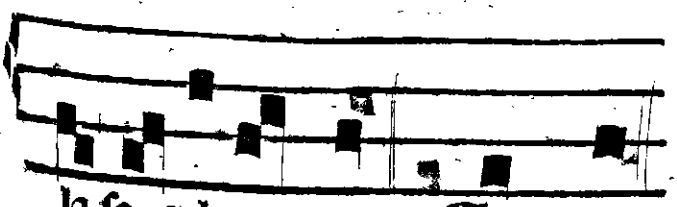

la ſe culo rum. Amen.

Deinde dicat ſacerdos in ſilētio iunctis mani bus inclinādo ſe ante altare. Oratio.

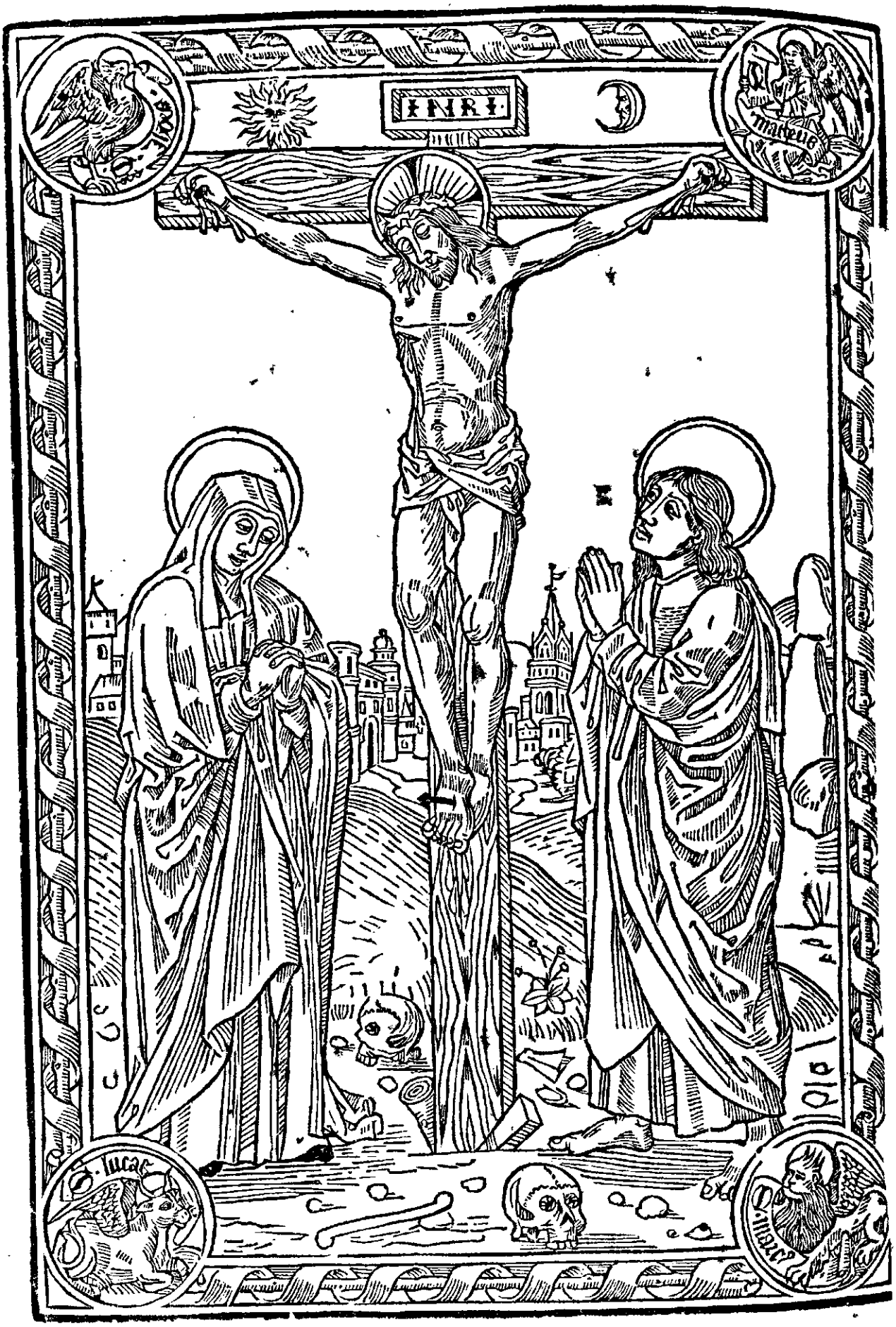
INRI
S. Matheus
S. Lucas
S. Marcus

Inclinet se pb̄r ante altare.

Adesto adesto iesu bone pontifex in medio nostri: sicut fuisti ĩ medio discipulorꝫ tuorꝫ: ⁊ sancti ✠ fica hãc oblationẽ ✠ vt sanctificata ✠ sumam⁹ per manus sancti ãgeli tui sãcte dñe et redẽptor eterne. Dñs noster iesus xp̄s in q̄ nocte tradebat̄ accepit panem ⁊ gratias agens bene ✠ dixit ac fregit: deditqꝫ discipl̄is suis dicẽs. Accipite ⁊ mãducate.

Hoc. est. corpus. meũ. quod. pro. vobis. tradetur. Hic eleuet̄ corpus. Quotienscũqꝫ mãducaueritis: hoc facite in meam ✠ cõmemorationeꝫ. Similiter ⁊ calicẽ postq̄ cenauit dicens. Sup calicem.

Hic ✠ est. calix. noui. testamẽti. ĩ. meo. sanguine. qui. pro. vobis. et. pro. multis. effundetur. in. remissionẽ. pctõruꝫ

Hic eleuetur calix coopert⁹ cum filiola. Quotienscunqꝫ biberitis: hoc facite in meã ✠ cõmemorationẽ. Et cum peruentũ fuerit vbi dicitur. In meã ꝯmemorationẽ. dicat pb̄r alta voce om̄ib⁹ diebus preter festiuis. Pari modo vbi dicit. In claritatẽ de celis. Et qualibet vice ℟at. chor⁹. Amen. Quotienscũqꝫ mãducaueritis panẽ hunc ⁊ calicẽ istũ biberitis: mortem dñi annũciabitis: donec veniat In claritatẽ ✠ de celis. ℟. Amẽ. Oratio post pridie.

Subiuga deus nostras tuo iugo ceruices: vt onus tuũ: quod amantibus leue est: ita optabili deuotione feramus: Sicut iacobus apostolus tu⁹: innexo collo suo fune ad passionẽ tractus est letabũdus: vt sãctificãs hec que tibi offerimus nosipsos benedicas perceptione hostie huius. Amẽ. Oratio.

Te prestãte sancte dñe: quia tu hec oĩa nobis indignis seruis tuis: valde bona creas. sancti ✠ cas. viuificas ✠ bene ✠ dicis ✠

Hoc: est: enim: corpus: meum.

Hic: est: eniꝫ: calix: sanguinis: mei: noui: et: eterni: testamẽti: mysteriuꝫ: fidei: qui: pro: vobis: et: pro: multis: effundetur: in: remissionem: peccatorum.

ac prestas nobis: vt sit bene dicta a te deo nr̃o ĩ secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Et tũc pb̃r accipiat corpus dñi de patena ⁊ ponat sup̄ calicẽ discoop̄tũ: ⁊ dicat alta voce om̃ibus dieb⁹ videlicet festiuis ⁊ dñicis. preter in locis in quibus erit añ̃a ꝓpria ad ꝯfractionẽ panis. Postea dicat pb̃r sic.

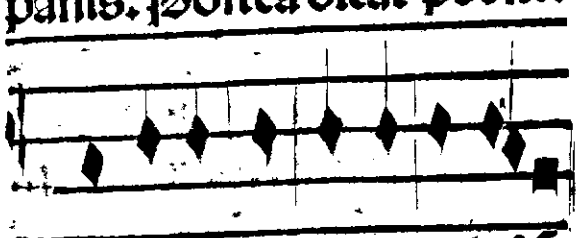

Dominus sit semper vobiscũ.

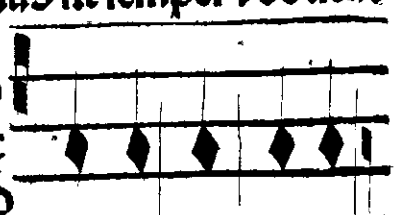

℟at chorus. Et cũ spũ tuo Dicat pb̃r. Fidẽ quã corde

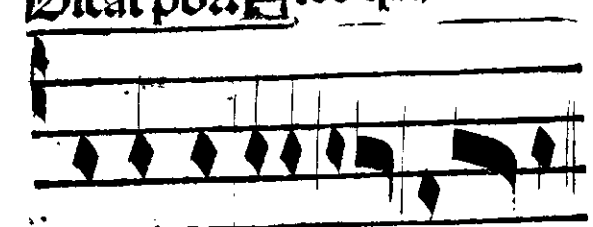

credimus ore autẽ dicamus.

Et eleuet sacerdos corpus xp̃i vt videat̃ a popl̃o. Et dicat chorus simboluz bini ac

Credimus bini: videlz. in vnũ deũ patrẽ om̃ipotẽtem. Factorẽ celi et terre. Uisibiliũ oĩum et inuisibiliũ conditorẽ. Et in vnũ dñm nostrũ iesum xp̃m filiũ dei vnigenitum. Et ex patre natũ ante oĩa secl̃a. Deũ ex deo. Lumẽ ex lumine. Deum verũ ex deo vero. Natũ nõ factũ. Omousion patri hoc eiusdem cũ patre substantie. Per quem om̃ia facta sunt q̃ in celo et que in terra. Qui propter nos hoĩes et propter nostrã salutem descẽdit de celis. Et incarnatus est de spiritusãcto ex maria virgine et homo fact⁹ est. Passus sub põtio pilato. Sepultus tertia die resurrexit. Ascendit ad celos sedet ad dexterã dei patris omnipotẽtis. Inde venturus est iudicare viuos et mortuos. Cuius regni nõ erit finis. Et in spiritũ sanctũ dominũ viuificatorem et ex patre filio proceden-

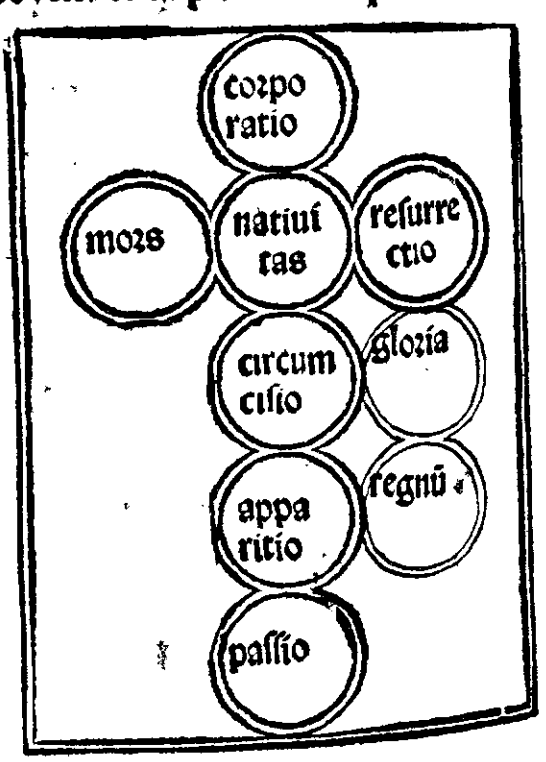

tẽ. Cũ patre et filio adorandũ et cõglorificandũ. Qui locut⁹ est ꝑ ꝓphetas: et vnã sanctã catholicã et apostolicã ecclesiã. Confiteor vnũ baptisma ĩ remissionẽ pctõꝝ Expectamus resurrectionẽ mortuoꝝ et vitã vẽturi seculi. Amen.

Post hec frãgat pb̃r eucharistiã in mediũ: ⁊ ponat mediã partẽ in patena: ⁊ de alia parte faciat quinq̃ particulas ⁊ ponat ĩ patena. ⁊ accipiat aliã partẽ ⁊ faciat q̃tuor particulas ⁊ ponat ĩ patena siliter per ordinẽ facte per p̃scriptas rotas. Et statiz purget bene digitos. ⁊ coopto calice faciat memẽto pro viuis. Et perfecto simbolo dicat pb̃r ad or̃onem dñicam

O equaliter. Oratio.

Orem⁹ apl̃o tuo iacobo dñe edocẽte p̃monemur: vt si q̃s nr̃m indiget sapientia: postulet a te: q̃ das oĩbus affluenter: et nõ improperas. Sed qꝛ ad te peruenire cupimus per xp̃m: q̃ est virt⁹ tua ⁊ sapiẽtia: id agere preobstamus. Poscẽtes clementiã tuam: vt per eũ qui apud te aduocat⁹ factus est noster. Et peruẽire nos ad te facias: et or̃onez quã ip̃o dño instruẽte didicim⁹: ad te introire ꝑmittas: ꝓclamãtes e terris.

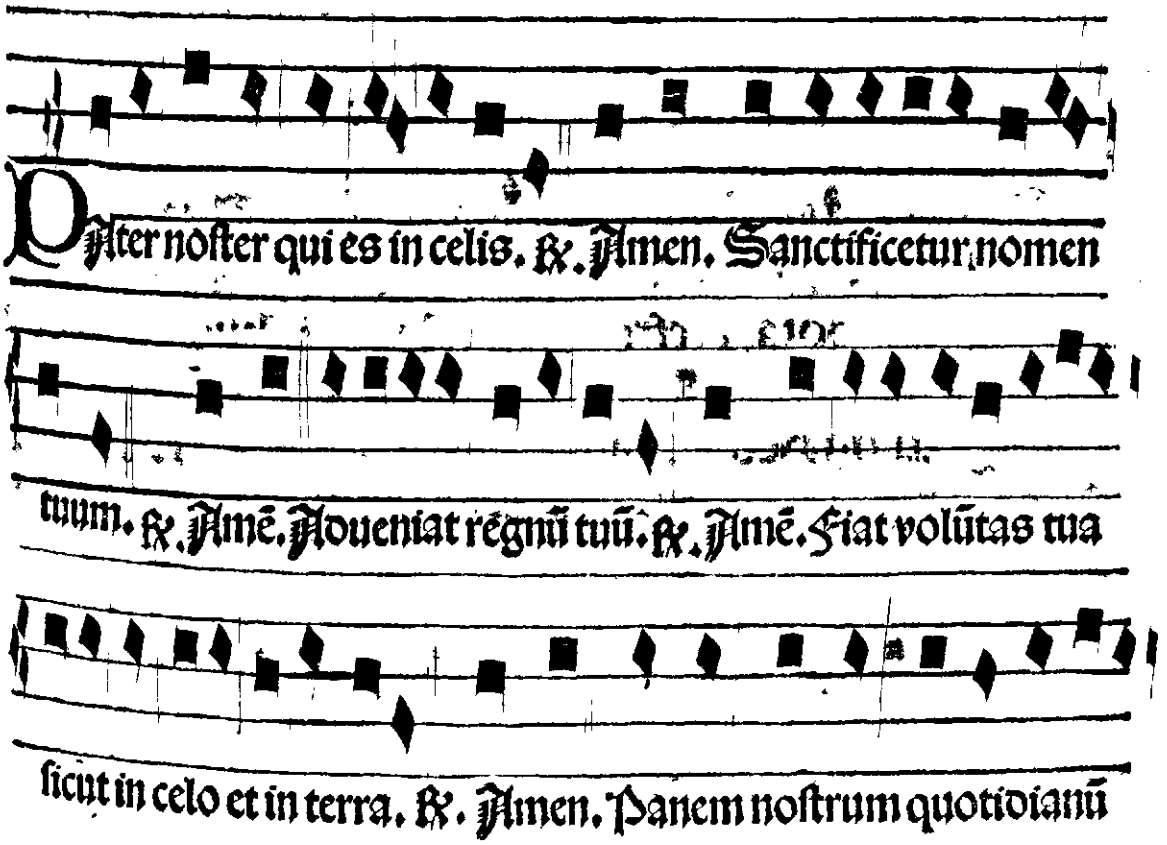
Pater noster qui es in celis. ℟. Amen. Sanctificetur nomen
tuum. ℟. Amẽ. Adueniat regnũ tuũ. ℟. Amẽ. Fiat volũtas tua
sicut in celo et in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidianũ

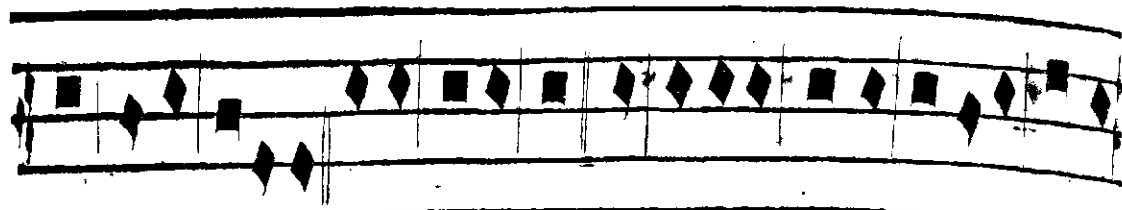

da nobis hodie. Quia deus es. Et dimitte nobis debita nostra

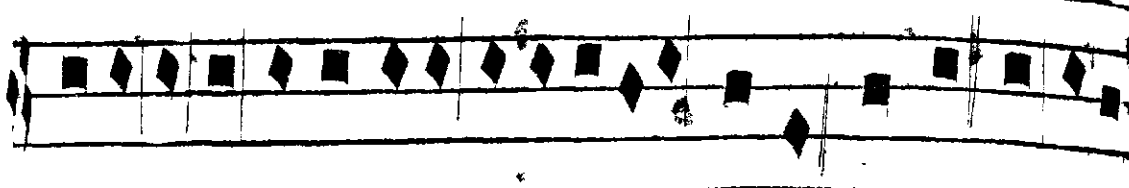

sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. ℟. Amẽ. Et ne nos

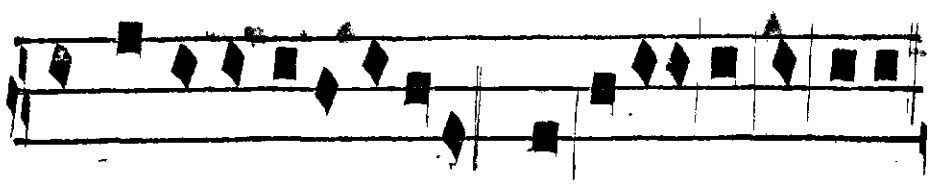

Postea dicat sacerdos.

inducas in tẽptationẽ. ℟. Sed libera nos a malo.

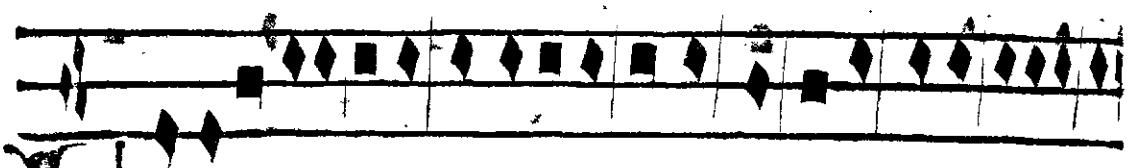

LIberati a malo confirmati semper in bono tibi seruire me

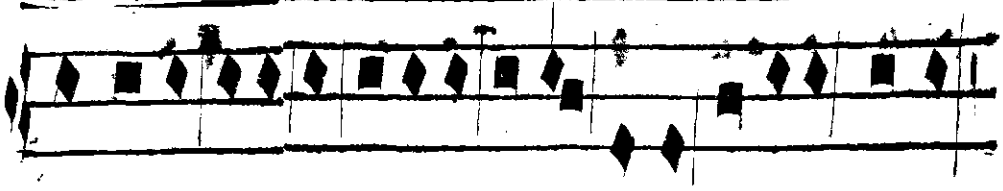

Hic petcutiat sacerdos pectus.

reamur deo ac domino nostro: pone domine finem.

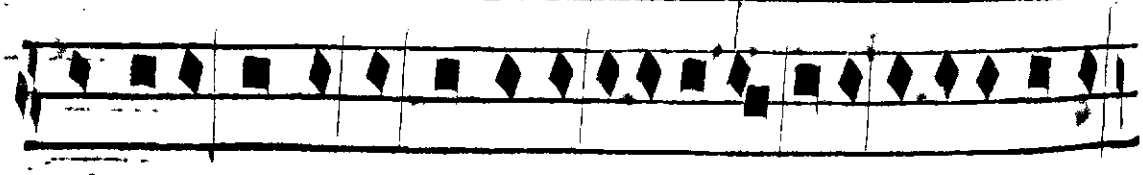

Peccatis nostris da gaudium tribulatis prebe redemptionem

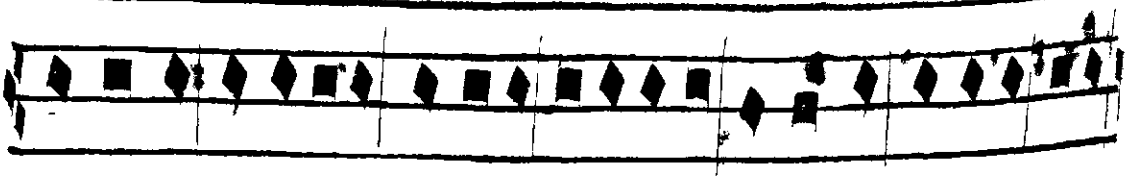

captiuis sanitatem infirmis requiemq; defunctis concede pace

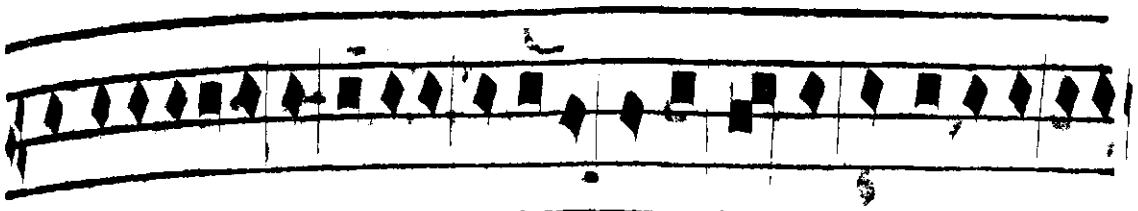

et ſecuritatē in ōmibus diebus noſtris frange audaciam ini

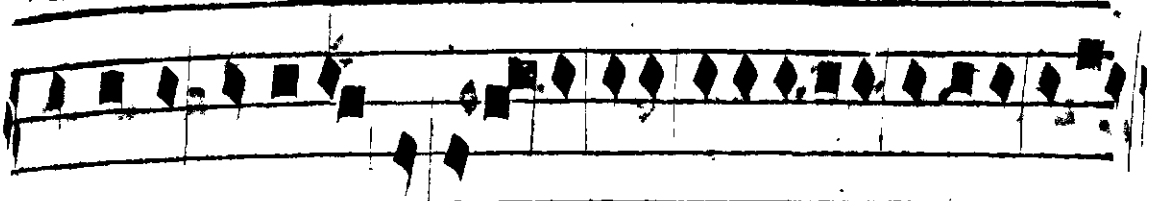

micorum noſtrorum et exaudi deus orationes ſeruorū tuorū

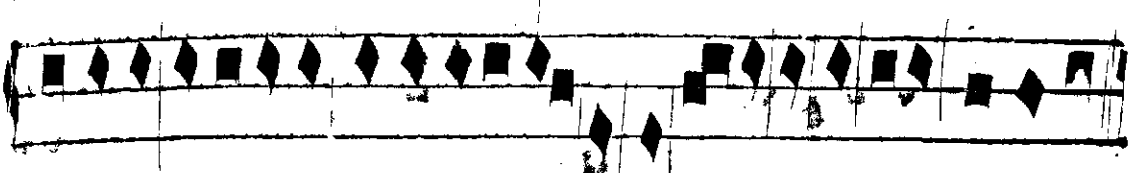

omniū fidelium chriſtianorū in hac die et in omni tempore.

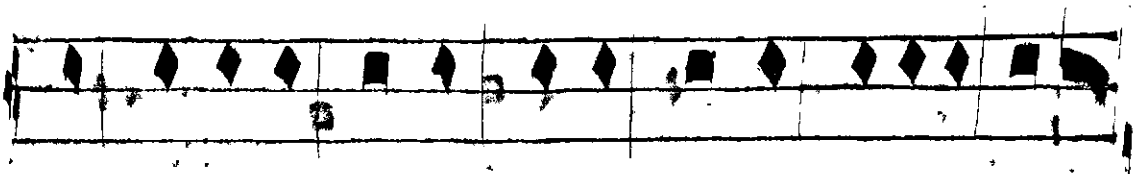

Per dominum noſtrum ieſum chriſtum filium tuum

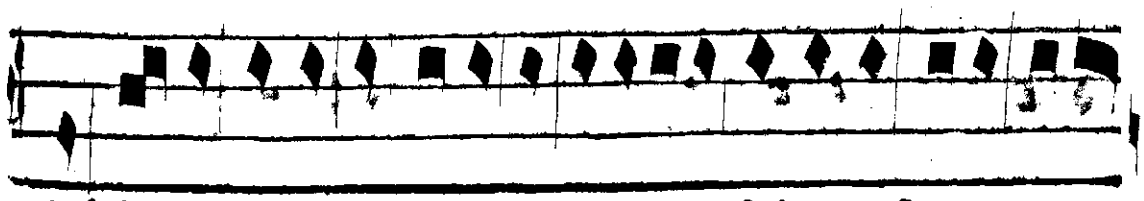

qui tecum viuit et regnat in vnitate ſpiritus ſancti deus

per omnia ſemp ſecula

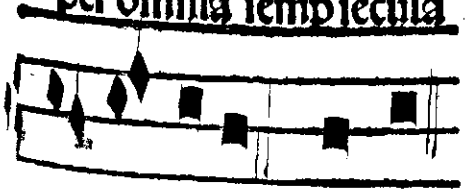

ſeculorum. R. Amen.

Accipiat modo primā particulā de patena: ⁊ ponat ſup calicē dicēdo. Dicit leo. q̄re fo. CXCVIII Et dicat iſtā oronez inter ſe ſub

Sancta ſanctis miſſa voce. ⁊ coniunctio corporis dñi noſtri ieſu xp̄i: ſit ſumētib⁹ ⁊ potātib⁹ nob ad veniā: et defunctis fidelib⁹ preſtet ad requiem.

Et mittat particulā in
caltcē: ⁊ coopiat calicē
⁊ dicat alta voce sic: si
nō fuerit ibi diacon⁹

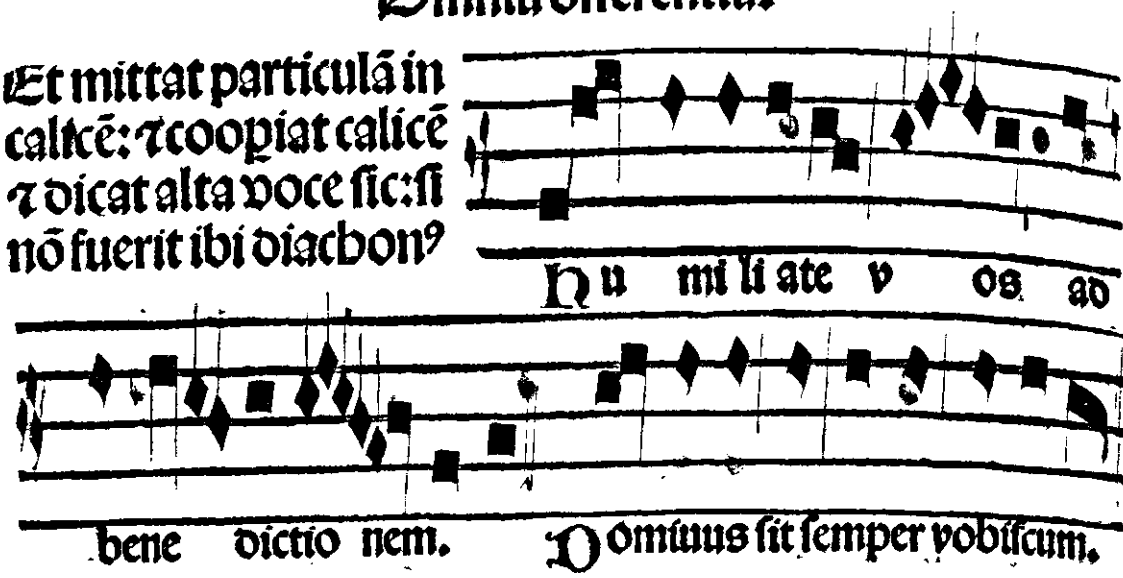

CHristus de⁹ dei ℞no. patris filius: quez iacobus relicto patre in naui: tota secutus est intētione cordis: indesinenter vos faciat suis inherere vestigijs. ℟mē Quiqz per hunc apostolum suū cultores demonū cōuertit ad fidem: cōcedat vobis vana huius seculi respuēdo se i veritate diligere. ℟. ℟mē Ut eius remuneremini precibus: cuius hodie triūphuz excolitis passionis. ℟. Amen Quod ipse prestare dignet: per misericordiā tuam deus noster qui es benedictus: et viuis ⁊ oīa regis in secula seculoz. ℟. ℟mē. Postea statim dicat. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cū. Quo dicto cantet chorus. Gustate et videte q̄z suauis est dñs alleluya alleluya alla. ℣. Benedicā dñm in oīni tēpore: semper laus eius in ore meo alla alla alla. ℣. Redimet dominus animas seruoz suorū: et nō relinquet oīes qui sperant in eū alla alla alla. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoz amen alla alla alla. Quo dicto accipiat p̄b̄r aliam particulā sequentē ⁊ dicat sic. Oratio. PAnem celestem de mēsa domini accipiam: et nomen dñi inuocabo. Dicat memento pro mortuis: tenēdo illam particulā super calicem. Et perfecto memento dicat silentio hāc orationē. Omine deus Oratio meus: da mihi corpus ⁊ sanguinem filij tui domini nostri iesu christi ita sumere: vt per illud remissionē oīm

peccatoꝝ merear accipere: ⁊ tuo sctō spū repleri deus noster. Qui viuis ⁊ regnas i secula seculoꝝ amē. Oratio.

AVe in euum sanctissima caro xp̄i: imperpetuū summa dulcedo. oratio.

AVe in euū celestis potus: qui mihi ante oīa ⁊ sup oīa dulcis es. Oratio.

CORpus et sanguis dn̄i nostri iesu xp̄i custodiat corpus ⁊ animā meā in vitam eternā amen. Et sumat particulam quā in manu habet: ⁊ cooperiat calicē ⁊ veniat ad patenā: ⁊ consumat om̄es particulas per ordinē Et deinde accipiat patenā ⁊ ponat sup calicem: ⁊ purget bene cū pollice ⁊ accipiat sāguinē. Et dū sacerdos sumpserit sanguinē dicat īmediate hanc orationē. Oratio.

DOmine deus meꝰ: pater ⁊ filiꝰ ⁊ spūssanctꝰ: fac me te semp querere ⁊ diligere: ⁊ a te per hanc sanctā cōmunionē quā sumpsi nunq̄ recedere. qꝛ tu es deus: et preter te nō erit aliꝰ in secula seculoꝝ Amen. Cātat choꝛꝰ. Cōm Refecti xp̄i coꝛ. q̄re fol. CXCIII. Dū sacerdos dixerit Corpus dn̄i nr̄i iesu xp̄i. eat ad cornu altaris dextrū. oro

COrpus dn̄i nostri iesu xp̄i qd̄ accepimꝰ: ⁊ sanctus sanguis eius quē potauimus: adhereat visceribus nostris eterne op̄s deus: vt nō veniat nobis ad iudiciū: nec ad condennationē: sed proficiat ad salutē ⁊ ad remediū animaꝝ nostraꝝ in vitā eternā. ℟ Amen. Per mīam. ⁊c. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟ Et cū. Solēnia cōpleta sunt in nomīe dn̄i nostri iesu xp̄i: votū nostrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo gr̄as. Item orationes q̄ sequūtur dicūtur p totū annū tam diebꝰ dn̄icis q̄ in festis post eucharistiā.

REfecti xp̄i corpore ⁊ sāguine pariter: quia sanctificati deo patri om̄ipotenti gr̄as referamus: vt nos in eadē refectōe et sctīficatione habētes: hic ⁊ in futuro seculo gloriā pcipiamꝰ. ℟. Amen

GUstātes dn̄e Oratio. suauitatis dulcedinis plenitudinē qm̄s: vt sit nob

hoc ad remissionez pctōꝝ et sanitatē mentiũ. Amen. Oro

Christi dñi nr̄i gr̄a satiati gratias agim⁹ perpetue trinitati: cui⁹ sanguine sumus precio magno redēpti. petimus itaqz sacramentoꝝ tuoꝝ merit⁹: vt de hoc seculo nequā eripiamur illesi. ℟

Gratias Oratio. Amen. tibi agimus dñe deus: ⁊ te deũ benedicimus de die in diē: qui nos in hac die sancte solēnitatis tue perducere dignatus es. Fac vt diem istũ natiuitatis tue. cōceptionis. circũcisionis. apparitionis. resurrectionis. ascensionis per multa curricula ānorũ in pace ⁊ trāquillitate suscipere mereamur cuz fideli popl'o tuo. ℟. Amē. Post cōmunionē in. xl. Repletum est gaudio os nostrũ: et lingua nostra in exultatione. Oratio.

Reple dñe cor nostrum leticia: qui nobis dare dignat⁹ es sacri corporis tui eucharistiā. Vt quia escarũ perceptione reficimur: spiritualibus beneficijs adimpleri feliciter mereamur. Amen.

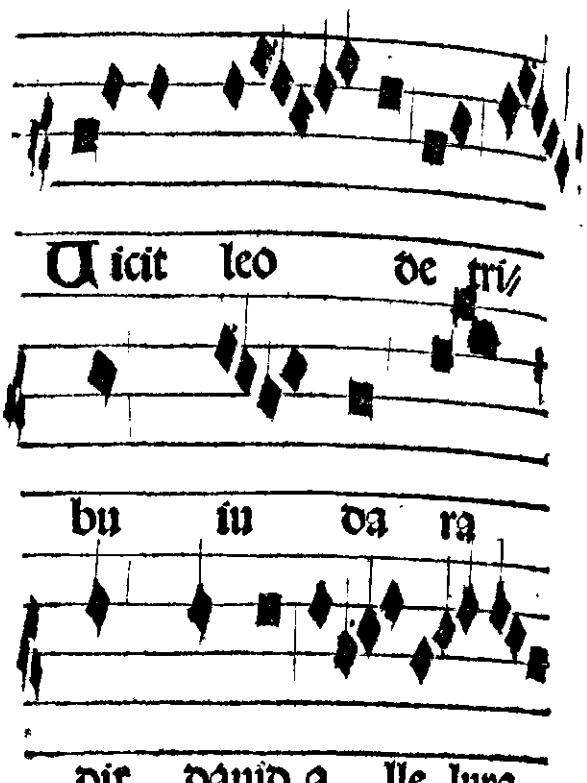

Nota q̄ nō dicit̄ Vicit leo. nisi in tēpore resurrectionis.

Domine deus Oratio op̄s q̄ es vita et salus fideliũ: quē venturũ iudicez credim⁹ verũ: esto nobis ꝓpicius. Et q̄ hanc oblationē ꝓ nostra nostrorũqz salute: vel pro expiatione nostrorũ peccatoꝝ in honorem sancti tui. N. sctōꝝ tuoꝝ. N. sctēqz virginis tue. N. sancti cōfessoris tui. N. tibi obtulimus mis̄icordie tue opem in nos diffundi sentiam⁹: vt qui iaz refecti sum⁹ ad mense tue cōuiuiũ: dono tui muneris cōsequi mereamur premiũ sem

piternū. Concedēte diuini/
tate tua deꝰ uoſter: qui es vi
ta viuoꝝ ⁊ coꝛona ſāctoꝝ in
eterna ſecla ſeculoꝝ. ℟. Amē
PAſſionis dñi/ Oratio.
ce calicē delibātes: ⁊ ſa
croſancti coꝛpoꝛis ſuauitatē
guſtātes: grās ⁊ laudes ei re
feramus: in domo eius leti
⁊ hylares ābulātes. ℟. Amē.
DEus ſempi/ Oratio.
terne ſalus beatoꝝ
beatitudo ineſtimabilis: cō/
cede queſo: vt ineffabili mu/
nere tuo ſctā ac beata q̄ ſum
pſerūt: ſācti ac beati eſſe me
reātur. ℟. Amen. Per ineffa/
bilē tue diuinitatis potentiā
deus: q̄ es bn̄dictus in ſecla
ſeculoꝝ. ℟. Amen. ¶ In aſſū/
ptione ſancte marie Oratio
OMnes qui huic tāte aſ
ſumptōis ſolēnitati cō/
ueniſtis: ⁊ ſacroſctā cōmuni
one mortalia coꝛpoꝛa viuifi
caſtis: mereamini per inter/
uentū ſancte ⁊ gloꝛioſe geni
tricis dei: ⁊ hic ab oībus ma
lis eripi: ⁊ in futuro cū xp̄o ſi
ne fine iocundari. ℟. Amen.
¶ In illaria paſche oīo.
Xpletis dñe in hac ſan/
cta ſolēnitate nr̄e ſeruitutis
officijs: gr̄as tibi laudeſq;
referim⁹ dono tue miſeratio
nis adiuti. Precātes te deꝰ:
vt a peccatis nos abluas: et
in tuis laudibus exultare cō
cedas. ℟. Amen. De ſctā bar/
DEus cuius bara oīo.
dilectionē beata bar/
bara virgo ⁊ martyꝛ oīm ter
reno ātepoſuit: preſta q̄ms:
vt cui⁹ martyꝛij triūphum re
colimus: ei⁹ ſuffragijs ad ce
leſtia regna peruenire poſſi/
mus. ℟. Amē. ¶ In octaua
paſche ad miſſam Officiū.
DIcite in nationibus alla:
dn̄s regnauit a ligno alla
Et coꝛrexit oꝛbeꝫ terre alla alla.
℣. Cantate dño cāticū nouū: cā/
tate dño oīnis terra. ℟. Et coꝛre.
℣. Gloꝛia et honoꝛ. ℟. Et coꝛre.
GIbi gloꝛiam Oratio.
cōcinimus d n̄e deꝰ no
ſter: tuāq; potētiam poſtu/
lamus: vt ſicut pro nob̄ pec
catoꝛibus dignat⁹ es moꝛi:
⁊ clarificat⁹ ſecūdo: poſt ter
tiū diez: apparuiſti in gloꝛia
reſurrectōis: ita p te abſolu/
ti i te mereamur habere per/
petuū gaudiū: ita ⁊ nob̄ pre/

cessit ve resurrectōis exēplū. ℟. Amē. Per misericordiā tuā deꝰ nr̄. ⁊c̄. Apocal. iohānis

Capl̄i. ca. v. ℟. Deo gr̄as

Ego iohānes fui in spū ⁊ vidi in dextera sedentis supra thronū librū scriptū intꝰ et foris: signatū sigillis septē. Et vidi angelū fortē predicantē voce magna. Quis est dignꝰ aperire librū: ⁊ soluere signacula eiꝰ? Et nemo poterat in celo neqꝫ in terra neqꝫ subtus terrā aperire libruꝫ: neqꝫ aspicere illum. Et ego flebā multū: qm̄ nemo dignus inuentus est aperire librū: nec videre eū. Et vnꝰ de senioribus dixit mihi. Ne fleueris. Ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid: aperire librū ⁊ soluere septē signacula eius. Et vidi: ⁊ ecce in medio throni ⁊ quatuor aīaliū: ⁊ in medio seniorꝝ agnū stātē tanq̄ occisuꝫ: habentē cornua septē: ⁊ ocl̄os septē: qui sunt septem spūs dei missi in oēm terrā. Et venit: ⁊ accepit de dextera sedētis ī throno librū. Et cū aperuisset librū: quatuor aīalia ⁊ viginti q̄tuor seniores: ceciderūt corā agno: habētes singuli cytharas et fialas aureas plenas odoramētorꝝ: q̄ sunt orationes sctōꝝ. Et cātabāt nouū canticū dicētes. Dignus es accipere librū: ⁊ aperire signacula eiꝰ: qm̄ occisus es ⁊ redemisti nos deo in sanguine tuo: ex oī tribu ⁊ lingua ⁊ natione ⁊ ppl̄o: et fecisti nos deo nostro regnū ⁊ sacerdotes: et regnabimꝰ sup terrā. Et vidi ⁊ audiui vocē angelorꝝ multorꝝ in circūitu throni ⁊ aīalium ⁊ seniorū. Erat numerus eorꝝ milia miliū dicentiū voce magna. Dignus est agnꝰ q̄ occisus est accipere virtutē: ⁊ diuinitatē: ⁊ sapientiā: ⁊ fortitudinē: ⁊ honorē. ⁊ gloriā. ⁊ benedictionē. Et oēm creaturā que ī celo ⁊ super terrā ⁊ sub terra ⁊ que sunt in mari: oēs audiui dicentes sedenti in throno ⁊ agno. Bn̄dictio. ⁊ honor. ⁊ gloria. ⁊ potestas deo nr̄o: in secula secl̄orꝝ ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dn̄s sit sp vobiscū. ℟. Et Psallēdo. O n̄e dn̄s nr̄ q̄ꝫ admirabile est nomē tuū in vni

uersa terra. ℣. Quoniã eleuata est magnificẽtia tua supra celos. ex ore infantiũ et lactentiũ perfecisti laudẽ. ꝑ. In vniuersa terra. Dicat pb̃r. Silentiũ facite.

Lcõ li. actuũ apl̃oꝝ. XIII. ca.

IN illis dieb⁹: ait paulus ad plebẽ. Viri fratres filij generis abraã: ⁊ q̃ in vob̃ timẽt deũ: vob̃ verbũ salut̃ huius missus est. Qui em̃ habitant in hierl̃m ⁊ principes ei⁹ hũc ignorãtes: ⁊ voces ꝓphetaꝝ q̃ per omne sabbatũ legunt̃: iudicãtes ĩpleuerũt. Et nullã causaꝫ mortis inueniẽtes in eũ petierũt pilato: vt interficerẽt eũ. Cũqꝫ consũmassent oĩa q̃ de eo scripta erãt deponẽtes eũ de ligno: posuerũt euꝫ in monumẽto. De⁹ vero suscitauit eũ a mortuis: q̃ visus est ꝑ dies multos: his qui simul ascẽderãt cũ eo de galilea in hierl̃m: q̃ vsqꝫ nũc sunt testes eius ad plebẽ. Et nos vob̃ aunũciamus ea q̃ de patrib⁹ nr̃is repromissio facta est. qm̃ hanc de⁹ adimpleuit filijs vr̃is: suscitãs iesuꝫ sicut ⁊ in psalmo scriptũ est. Fili⁹ meus es tu: ego hodie genui te. Qd̃ aũt suscitauerit eum a mortuis: ãplius nõ reuersuꝝ in corruptionẽ: ita dixit. Quia dabo vobis sancta dauid fidelia. Ideoqꝫ ⁊ alias dicit. Nõ dabis sanctũ tuũ videre corruptionẽ. Dauid aũt sua generatõe cũ administrasset volũtati dei: dormiuit ⁊ adposit⁹ est ad pr̃es suos: ⁊ vidit corruptionẽ. Quẽ vero de⁹ suscitauit a mortuis: non vidit corruptionẽ. Notuꝫ igit̃ sit vob̃ viri frẽs: qꝛ per hunc iesum vob̃ remissio pctõꝝ adnũciat̃ ab oĩbus: quibus nõ potuistis ĩ lege moysi iustificari. In hoc em̃ oĩs: q̃ credit iustificabit̃. ℟. Amẽ. Lcõ sctĩ euãgelij s̃m iohãnem. II. ca.

ILlo in tp̃e: vna sabbatorũ cũ fores essent clause vbi erãt discipl̃i ꝓpter metũ iudeoꝝ: vẽit iesus ⁊ stetit in medio ⁊ dixit eis. Pax vob̃. Et cum hoc dixisset: ostẽdit eis man⁹ ⁊ latus. Gauisi sũt ergo discipuli: viso dño. Dixit ergo eis iterũ. Pax vob̃. Sicut misit me pater: ⁊ ego mitto vos. Hoc cũ dixisset:

inſuflauit ⁊ dixit eis. Accipite ſpūm ſanctū. Quorū remiſeritis peccata: remittunt eis. Et quoꝝ retinueritis: retenta erūt. Thomas aūt vn⁹ ex duodecim: q̄ dicit didimus: nō erat cū eis quando venit ieſus. Dixerūt ergo ei alij diſcipli. Vidimus dñm. Ille aūt dixit eis. Niſi videro in manibus ei⁹ fixuras clauoꝝ: et mittaꝫ digitū meū in locū clauoꝝ: ⁊ mittā manū meaꝫ in latus eius: nō credam. Et poſt dies octo: iterū erāt diſcipuli eius intus: ⁊ thomas cum eis. Venit ieſus ianuis clauſis: ⁊ ſtetit in medio eorū: ⁊ dixit. Pax vobis. Deinde dicit thome. Infer digitū tuū huc ⁊ vide manus meas: ⁊ affer manū tuā ⁊ mitte in lat⁹ meū: ⁊ noli eſſe incredulus: ſed fidelis. Reſpōdit thomas: ⁊ dixit. Dñs meus ⁊ deus meus. Dicit ei ieſus. Quia vidiſti me thoma: credidiſti. Beati q̄ nō viderūt: ⁊ crediderūt. Multa quidē ⁊ alia ſigna fecit ieſus in conſpectu diſciploꝝ: que nō ſūt ſcripta in libro hoc. Hec aūt ſcripta ſūt: vt credatis quia ieſus eſt xp̄s filius dei. Et vt credētes vitam habeatis in noīe eius. ℟. Amē. Dicat p̄b⁹ Dñs ſit ſp vobcuꝫ. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Apparuit dominus ieſus diſcipulis ſuis dicēs pax vobis: ego ſum qui reſurreri nolite timere. p̄ Alla. Sacrifi. Alla: celebrauit dauid paſcha et offerebat holocauſta dño: et cōſtituit ſacerdotes in opere domus dñi alla alla. ℣. Alla cōgregati ſunt oēs filij iſrael in loco ſanctificationis: ibi eīm benedixerūt dñm: ꝓpterea vocauerūt nomen loci huius conualle bñdictionis in opere dom⁹ dñi alla alleluya.

Completo dile Miſſa. ctiſſimi ſacre ſolēnitatis ſalutariū dierū numero: potius quā peracto: multiſq̄ deo p̄ſule luſtratoꝝ curſibus celebrādo cōpotes obſequelle gerim⁹ de perfectis: ſpei titulū capiamus de futuris. Orem⁹ ergo vt ſic apud clemētiſſimū patrē vota noſtra hec legatio p̄ſentiū feſtoruꝫ inſinuet: quo diutinū plebi ſue huius vite cōmertiū annue litatiōis rediuiua

gaudia subministrēt. ℟. Amē

Ingeniti geni Alia oro. toris genite filiꝰ: qui ī eo nobis diei huiꝰ octaui renouas cultū: in quo te discipl'orū aspectibus hodie prebuisti palpandū. Nā licet hic dies sit prior pre ceteris ꝯditꝰ: octauꝰ post septē efficit' reuolutus. Quo ipse sicut āmirabiliter e sepulcro surrexisti a mortuis: ita ad discipl'os inestimabiliter intrasti ianuis obseratis. Initiū videlicet pasche: ac finē exornans congruis sacramētis: cū ⁊ resurrectio tua custodibus terrorē incuteret: et manifestatio discipl'oꝝ corda dubia ꝯfortaret. Qm̄s ergo vt nos his sacramētis imbutos: fides q̄ te credimꝰ: post istud seculū tibi rep̄sentet inlesos. Nullū nob̄ de te scrupulū dubitationis: errorisq3: aut ociū pariat: aut q̄sitio incauta enutriat. Serua in nomine tuo: quos redemisti sāguine precioso. Contēplandū te nr̄is sensibus prebe: nostrūq3 cordignatꝰ ingredere. Esto sēper in medio nostri: q̄ hodie pacē nūcians discipl'oꝝ ī medio astitisti. Quiq3 in eis insufflasti spūm vite: nob̄ largire eiusdē spūs ꝯsolationē. Quod sacrū pascha qd̄ euolutis septē dierū cursibꝰ īmolauimꝰ: huiꝰ octauo diei curriculo presenti sacrificio consumemꝰ. Vt ī hoc die a quo resurrectōis tue cepimus excolere mysteriū: present' pasche peragamus legitimū sacramētū. ℟. Amē. Post noīa

Dies istos dñe Oratio quos in leticia celebramus xp̄i tui resurrectio gloriosa depinxit: nobisq3 in generatiōe perpetua celebrandos doctrina apl'ica dereliquit. Astātes ergo ante tuā maiestatem clemētissime pater pascha legittimū frequētamus: ⁊ vt nobiscū sit sponsus eternus iugi obsecratōe deposcimꝰ. Eripe itaq3 nos ⁊ familiā tuā ab iniq̄tatibus cūctis: ab scandalo ⁊ diebus malignis. Prepara nob̄ mēsam venerādi altar': quā circūdemus velut soboles magni regis. Vt offerētes propiciatoriū libamē pro nobis

⁊ famulis tuis exaudiri apd̄ te mereamur: tam pro viuē-tibus: q̄ pro defunctis fide-libus. ℟. Amen. Ad pacem

Christe dei filiꝰ: Oratio. qui obseratꝰ seris ad di-scipulos intras: eterna eos pace cōfirmas: prebe in his solēnitatibus obsequenti ca-terue: ⁊ simultatis viciuz fu-gere: ⁊ charitatis vere con-cordiam veraciter retinere. Quo tui discipl'i per dilectio-nem effecti: illis peracta pa-sche solēnia sacrificijs hono-remus: quibus ipsi purifica-ri a nostris criminibus mere-amur. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū et iustū est nos tibi gratias agere: do-mine sācte pater eterne om̄i potēs deus: per iesuz christū filiū tuū dn̄m nostrū. Om̄i-um magistrū ⁊ formam do-ctrine prebētem in humilita-te: ⁊ maiestatē deitatis ostē-dētem ī diuina virtute. Qui per infirmitatem carnis mo-ri dignatus est: ⁊ resurrexit per diuinā spūs sancti virtu-tem. Qui plurimis modis ⁊ multis argumentis se disci-pulis suis viuū exibuit: vt vi-deri: tāgi: tractariqz potuis-set: ne crederet assumpti ho-minis carnem in inferis reli-quisse. Qui octauo die resur-rectionis sue: pro metu iude-orū discipulis domi ianuis clausis apparuit: et omnem diffidentiā ad nostre credu-litatis exēpla destruxit. Hic cū improuisus in medio cir-cū sedentiū appareret: puta-bāt om̄es se spiritū cernere: qui possit clausis ianuis in-troire. Quoꝝ cum corda tur-bata preuideret: illum super-flua priori sollicitudine per-negantē affari dignatus est. vt latus ꝑfossum lancea: ma-nibus attractaret: ⁊ fixuras clauoꝝ in suis palmis aspice-ret. Vt nō pernitiosa incre-dulitate tabescere: sed celeri confessione gauderet. Isto proinde: qui cuz videret cre-didit: beatiores illos qui nō vidissent credidissent: difi-nita sentētia declarauit. Ve-re fidelis dominus in verbis suis: et sanctus in omnibus operibus suis. Pati ⁊ resur-gere se promisit: et docuit: ⁊

legis oracula nõ ſoluit: ſz po
tius adimpleuit. Quis enĩz
hec ſufficienter poterit enar
rare miracula? q̃liter homo
verus corpore ſolidat⁹ clau
ſis clauſtris intrauerit: aut
tremula moliaqz aquaꝝ or⁊
bita ſicca planta diſcurrerit?
Cui cũ ianuã introiret non
obfuit corpis põdus: ⁊ cuz
maria ſicco pede tranſcurre
ret: carnis non obſtitit pon⁊
dus. Vt vere ſũmus in ſuis
mirabilib⁹ deus: ⁊ q̃ in vte⁊
ro virginali ingredi egredi
qz potuit: clauſtris pudici⁊
cie pmanentib⁹: ipſe inferos
penetrauit inleſus: ⁊ reſur⁊
rexit ſine vlla carnis corrup
tiõe ſecur⁹. Cui merito oẽs
ãgeli et archãgeli nõ ceſſant
clamare quotidie vna voce
dicẽtes. ℟. Sãctus. ſctũs. ſcũs.

TErſanct⁹ Poſt ſctũs
vere bñdict⁹ dñs nr̃ ie
ſus xp̃s filius tuus. qui cum
clauſa oſtia dum diſcipulos
viſitaret: introiuit vt deus:
vt cum de veritate corporis
ſui dubitantibus peteret pa
nem ⁊ mãducaret: homo eſt
verus inuentus. Illud faci⁊
ens mirabiliter: hoc miſeri⁊
corditer. Illud ad glorificã⁊
dã potentiã diuinitatis: hoc
ad aſſerendã ſubſtãtiam car
nis: opportebat quippe eos
illũ in vtraqz natura conſpi
cere: quẽ mediatorẽ iubebã⁊
tur dei atqz hominũ prẽdi⁊
care. Cui fauũ mellis ſimpli
citer offerẽtes: fidem ſuã lo
cuti ſũt: donis myſticis nos
docentes. Sit eſt eñ ex dua
bus rebus ſimplex faui con⁊
fecta materia: ſic in naturis
duabus vna chriſti creditur
extitiſſe pſona. Ipſe dñs ac
redẽptor eter⁹. Poſt pridie

ACimus dñe Oratio.
pmemorationẽ dñi no
ſtri ieſu chriſti filij tui: q̃ nos
morte ſua redemit: ⁊ reſurre
ctione erexit. Quiqz hodie
ad diſcipulos ianuis clauſis
intrauit: ⁊ vni eoꝝ heſitãti:
corporea attractatiõe ſe pal
pandũ exhibuit. Vnde per ip
ſum te deus pater expoſci⁊
mus: vt illo ſpiritu hec obla
ta ſanctifices: quo olim in di
ſcipulos inſufflaſti credẽn⁊
tes. Sicqz nos participatio
ne hoſtie hui⁹ pcipiam⁹ me⁊

ritum ſanctitatis:ſicut illi te
inſufflante adepti ſunt ver/
bum predicationis.℟.Amen
Oratione dñicam.
Omnis conuentꝰ dñice
plebis:qui ad peragẽda paſ
chalis leticie ſolẽnia cõueni/
ſtis:pace illa qua hodie du/
dum ianuis clauſis intrante
dño diſcipl'oꝝ corda firma/
ta ſũt.Veſtroꝝ etiaꝫ abdita
pectoꝝ roborẽtur:quo i per
agẽdis paſchaliũ ſacramẽto
rũ officijs pacificati per ſan/
guinẽ crucis:proclamemus
e terris.Pater noſter.Dicat
pbr.Vicit leo tribus vicibꝰ.
vt in die reſurrectõis q̃re fo.
CXCVIII.Humiliate vos bñ
dictioni. Dñs ſit ſp vobcũ.
℟.Et cũ. Benedictio.
Chriſtus dñs q̃ octauo
poſt reſurrectio nẽ die obſe/
ratis oſtijs:ſuis ſe demõſtra
uit diſcipl'is:ignorãtie obici
bus abdicatis:contẽplandũ
ſe prebeat ſenſibꝰ veſtris.℟.
Amẽ. Quiqꝫ illis hodie inſu
flãdo ſpũm ꝓtulit ſanctũ:in
vos reſpiciendo celeſtis gra
tie conferat donũ.℟.Amen.
Quo celebritatẽ paſchalem
pia cõſũmãtes deuotõe:ꝛ fi
de,pbabiles:ꝛ opere inueni
amini apud deũ indeſinẽter
felices.℟.Amẽ.Per miſcõiaꝫ
ipſiꝰ dei nr̃i.ꝛc.Dñs ſit ſe
p vobiſcũ.℟.Et cum. Ad ac/
cedẽtes Gaudete popl'i. Cõm
Refecti xp̃i corpore.q̃re in vigi
lia reſurrectiõis. fol.CXCIII.
Oratio.Expletis dñe.q̃re i
die reſurrectõis. fo.CXCVIII
¶ In tertio dñico poſt paſ/
cha ad miſſaꝫ Officiũ. Dici/
te in nationibus.Oratio.Tibi
gloriã cõcinimꝰ. Require in
octa.paſche fol.CCXXXIIII.
Lectio libri apocalipſis io/
hãnis apl'i.III.℟.Deo gr̃as.
Angelo philadelphie
eccleſie ſcribe.Hec di/
cit ſanctus ꝛ verus q̃ habet
clauꝫ dauid.qui aperit ꝛ ne
mo claudit.ꝛ claudit:et ne/
mo aperit.Scio opera tua:
ecce dedi coram te oſtiũ aper/
tũ:qõ nemo põt claudere:q̃
modicã habes virtutẽ:ꝛ ſer
uaſti verbũ meũ:ꝛ nõ nega/
ſti nomẽ meuꝫ.Ecce dedi te
ſinagoga ſathane:qui dicũt
ſe iudeos eſſe et nõ ſunt:ſed
mentiunt.Ecce faciã illos ꝛ

veniat: et adorēt ante pedes tuos et scient quia ego dilexi te: qm̄ seruasti verbū patientie mee. Ego seruabo ab hora tēptationis que vētura est in orbem vniuersū tentare habitātes in terrā. Venio cito: tene qō habes: vt nemo accipiat coronā tuā. Qui vicerit faciā illū colūnam in tēplo dei mei: et foras nō egredief amplius. Et scribā sup illū nomē dei mei: et nomen ciuitatis dei mei noue hierusalē. que descendit de celo a deo meo: et nomē meum nouū. Qui habet aurē audiēdi audiat: quid spūs dicat ecclesijs. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Psallēdo. Psallite deo nostro Psallite regi nostro psallite. ℣. Quoniā rex oīnis terre dñs: psallite sapienter. ℣. Psallite. Dicat pbr. Silentiū facite. Lcō libri actuū apl̄oz. IIII. Deo grās.

In illis diebus. Factum est cū cōgregarent̄ principes sacerdotū et seniores et scribe in hierusalez: et annas princeps sacerdotum et caypbas: et ionatbas et alexander: eo q̄ erāt de genere sacerdotali. Et statuētes eos in medio: interrogabāt in q̄ virtute: et ī quo noīe feciſtis hoc vos? Tūc petrus repletus spūsancto: dixit ad eos. Principes popli et seniores israel audite. Si nos hodie dijudicamur ī benefacto hominis infirmi: in quo iste saluus factus est: notum sit hominibus oīni plebi israel: q̄ in noīe ieſu christi nazareni: quē vos crucifixiſtis. quē deus suſcitauit a mortuis: ī hoc iste stat corā vobis sanꝰ hodie: in alio aūt nullo. Hic est lapis q̄ reprobatus est a vobis edificātibus: qui factus est in caput āguli. Et nō est in alio saluus: nec eīm nomen aliud est sub celo datū hominibus: in quo oporteat nos saluos fieri. ℟. Amē. Lcō scti Ieuāgelij ſm iobānez. v.

Illo in tpe: Erat dies festus iudeorum: et ascendit ieſus hierosolymā. Est autem hierosolymis ꝓbatica piscina: que cognoīatur hebraice bethsayda quinq; porticꝰ habens. In his iacebat mul

titudo languētium.cecorū. claudoruz expectantiū aque motū. Angelus aūt secūdū tēpus descēdebat in piscinā: ⁊ mouebat aqua. Et q̄ prior descēdisset ī piscinā post motionē aque: san⁹ fiebat a qua cunqz detinebat infirmitate sua. Hūc cū vidisset iesus iacentē: ⁊ cognouisset quia iaz multū tēpus haberet: dicit ei. Vis sanus fieri? Respondit ei lāguidus. Dñe: hoiez nō habeo: vt cū turbata fuerit aqua: mittat me ī piscinā. Dū venio em̄ ego: ali⁹ ante me descendit. Dicit ei iesus. Surge: tolle grabatū tuū ⁊ ābula. Et statim sanus fact⁹ est homo: et sustulit grabatū suū ⁊ ābulabat. Erat aūt sabbatū in illo die. Dicebāt iudei illi q̄ san⁹ fuerat fact⁹. Sabbatum est: nō licet tibi tollere grabatū tuū. Respōdit eis. Qui me fecit sanū: ille mihi dixit. Tolle grabatū tuū et ābula. Interrogauerūt ergo eū. Quis est ille qui dixit tibi tolle grabatū tuuz ⁊ ābula? Is aūt q̄ sanus fuerat effect⁹: nesciebat q̄s esset q̄ dixit ei tolle grabatū tuuz et ābula. Iesus aūt declinauit a turba cōstituta in loco. Postea inuenit eū iesus in tēplo: ⁊ dixit illi. Ecce san⁹ factus es iam: noli peccare: ne deteri⁹ tibi aliquid ꝯtingat. Abijt ille homo et nūciauit iudeis qr iesus est: q̄ fecit euz sanū. Propterea perseq̄bantur eū iudei: qm̄ hec faciebat in sabbato. Iesus aūt respōdit eis. Pater me⁹ vsqz modo operatur: et ego operor. Propterea magis querebāt eū iudei interficere: qr nō solū soluebat sabbatū: sz et patrē suū dicebat deū: equalem se faciēs deo. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Iubilate dño om̄is terra: seruite domino in leticia. p̄. Alla. Sacrificiū. Alla tēporibus illis postq̄z resurrexit dominus iesus: exierūt mulieres cito de monumēto. Cū timore et gaudio magno. Nunciare discipulis eius dicētes alla. ℣. Alla ecce iesus occurrit illis dicēs auete: illi aūt accesserunt et tenuerūt pedes ei⁹ et adorauerūt eū. p̄. Cū timo. ℣. Alla: tūc ait il

lis dñs dicēs. nolite timere: ite nū ciate fratribus meis: vt eant ī ga lileā ibi me videbūt: qꝛ sic oporte bat xp̄m pati et resurgere a mor tuis die tertia: et sedere in gloriā suā: egresse de monumēto curre bant p̄. Nūciare disci. Missa.

DEū dei filiuꝫ q̄ amore hoīs in hoīem nō solū nasci dignatꝰ est: verū etiam crucifigi fr̄es charissimi dep̄ cemur: nos a passione carna liū viciorꝫ euictis etiā neq̄ci arū spūaliū mūdi principibꝰ: ip̄e munere suo nos eripiat: ⁊ viuere in crucis sue volun taria crucifixiōe nos faciat. Eāqꝫ nob̄: q̄ sibi placeat ꝑui tutem attribuat: quā nec op pressio tribulatiōis īpediat: nec inhers securitas ī torpo rē introducat &c. Amē. Alia

DOmine iesu xp̄e or̄o. q̄ viuificaturꝰ: occide ris. q̄ resurrecturꝰ: sepeliris. Dū morte mortuos soluis. dū penā superas crucifixus. Tu ad p̄ces nr̄as illa qua to tū pateris pietate ꝯuertere: et nostris iā calamitatibꝰ fi nez pone. sicqꝫ reddita nob̄ indulgētia miserere. Et qui aduersum te grauiū culparū impressione nos egisse senti mus: iterꝫ ad te nos mīa par cēte cōuersi: redeūte quietis statu et melioribꝰ in rerū cō modis potiamur &c. Amen.

INluminato Post noīa. rē diei huiꝰ te dn̄m iesuꝫ xp̄m q̄ nos ad sacra resurre ctōis tue festa ꝑduxisti. Per ip̄a sacrorꝫ solēniū suffragia deprecamur: vt sacrificia hec q̄ tibi ob sacramenta diuini corporis offerūtur: tā accep tabilia tibi nr̄a facias obse q̄a: q̄ꝫ sunt diuino instituta mysterio. Simulqꝫ vniuer sam ecclesiā tuā sctīficatione perfundēs: ⁊ offerētibus re munerationē: et sctīficātibꝰ veniā: ⁊ sūpturis salutē ꝑpe tuā largiaris &c. Amē Ad pa cē or̄o.

QDesumꝰ vni gēite dei filiꝰ: vt quos redemisti sanguine sacro: pa cis ⁊ charitatē munifices sa cramento. Sicqꝫ om̄es qui te veraciter resurrexisse fate mur: resurgere post mortez nō ad penam: sed ad gloriaꝫ mereamur &c. Amen.

DIgnū ⁊ iustū Inlatio

est vere equũ ⁊ salutare est: nos tibi gr̃as agere: dñe sct̃e pater eterne op̃s de⁹ per ie/ sum xp̃m filiũ tuũ dñm nr̃m: Rege sempiternũ tecũq; re/ gnante: qui tãta ac talia p̃ sa lute nostra dignatus est sup portare. Judicat⁹ est a iude/ is: q̃ iudicatur⁹ est vivos ac mortuos. Ante tribunal p̃si dis stetit: cui⁹ metuenda tri/ bunalia vniuersi sunt celi. Sputis faciẽ suaꝫ passus est liniri: q̃ sputo suo paulo an/ tea aperuit oculos ceci nati. Spinis dignat⁹ est corona/ ri: a quo meruerũt martyres coronis celestibus decorari. Felle ⁊ aceto permixto dig/ nat⁹ est potari: qui de petra durissima fecit populũ mel/ le saturari. Lancea latus suũ sustinuit penetrari: cui⁹ gla/ dio devicti sunt inferi. Cla/ nus ⁊ pedes clauis dignat⁹ est infigi: cui⁹ manus fecerũt fabricã celi. Deposit⁹ de cru ce voluit sepeliri: cui⁹ verbo p̃festiꝫ suscitati sunt mortui. Seipsuꝫ pro nob̃ iussit offer ri: ne vltra iã irrationabiliũ pecudũ sanguis sacris altari bus fũderet. Ipse sacerdos dignat⁹ est esse ⁊ hostia: per quẽ cuncti credẽtes vitã p̃se q̃rentur eternã. Propter qđ ei oẽs angeli oẽsq; sancti nõ cessant clamare: ita dicẽtes.

Post sanctus. Sanct⁹. Ere sanct⁹ vere bene/ dict⁹ vnigenitus tuus dñs noster ⁊ medic⁹. Qui nõ so/ lũ egritudinẽ nostrã: quã pa radisi exules debebam⁹ ab/ soluit. verũ etiã mortẽ p̃mi parẽtis errore p̃tractã: p̃ sua pietate miserat⁹ diuina pote state supauit. Dũ nob̃ ⁊ for/ mã morũ viuẽdo prebuit: et remissionẽ pct̃oꝝ moriendo p̃cessit. xp̃s dñs ac redẽptor eternus.

Post pridie Oratio

Christe qui pro nob̃ deo patri in sacrificiũ es ob lat⁹: q̃ sanguine tuo terrena celestib⁹ sotiãs: resurrectõe tua nos doces sperare super na: his sacrificijs ꝓpiciat⁹ in labere: hisq; bñdictur⁹ descẽ de. Sint hec q̃ tibi offerim⁹ libamĩa ita plenitudine bño/ nis tue referta: vt resurrecti/ onis tue festa celebrãtib⁹ op tatã pariãt medicinã. ℟ Amẽ

Ad oꝛonem dñicam. Redēptoꝛ noster ⁊ conditoꝛ: cuius in sepulcro caro nō vidit coꝛruptionē: sꝫ glorificata surrexit dei pr̄is roborata v̄tute: tu oīa coꝛruptionū carnaliū in nob̄ vulnera ꝓpiciat⁹ interime: ⁊ gl̄iose castitat⁹ cingulo nos astringe. Quo deuictis vitioꝝ carnaliū incētiuis: ea q̄ nos docuisti exclamemus e terris. Pater noster. Dicat pb̄r. Vicit leo. tribus vicib⁹. vt ī die resurrectōis folio. CXCVIII. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū.

Crux dn̄i nostri Bn̄o. iesu xp̄i: sit sublimitas vestra. ℟. Amē. Sāguis ei⁹. maneat in vos redēptio vera. ℟. Amen. Resurrectio ipsius: sit vobis claritas sempiterna. ℟. Amen. Ipso prestāte q̄ viuit cū deo patre ⁊ spū sctō in secula secl̄oꝝ. ℟. Amē Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Ad accedētes. Gaudete populi. Cōm. Refecti xp̄i corpore. q̄re in vigil̄ resur. fo. CXCIII. Oꝛo. Explet⁹ dn̄e. vt supra in die resurre. fol̄. CXCVIII.

¶ In quarto dn̄ico pasche. officiū. Dicite in nationibus. Oꝛo. Tibi gloriā cōci. q̄re in octa. pasche. fo. CCXXXIIII.

Apocalipsis iohannis apl̄i.

Ego iohānes ca. XIIII. fui in spū ⁊ vidi: et ecce agnus stabat sup̄ montē syon: ⁊ cū illo centū quadragīta quattuoꝛ milia: habentes nomē ei⁹ et nomē patris ei⁹ scriptū in frontibus suis. Et audiui vocem de celo tanq̄ vocē aquarū multaꝝ: ⁊ tāq̄ vocē tonitrui magni. Et vocē q̄ audiui sicut citharedorū cytharizantiū in citharis suis. Et cantabāt canticum nouū ante sedē ⁊ āte q̄ttuoꝛ aīalia et senioꝛes. Et nemo poterat dicere canticū: nisi illa centū quadragintaq̄tuoꝛ milia: q̄ empti sunt de terra. Hij sunt q̄ cū mulieribus nō sunt coinq̄nati: virgines em̄ sūt. hij sequunt̄ agnū quocūq̄ ierit. Hij empti sūt ex om̄ib⁹: primicie deo ⁊ agno: ⁊ īore ipsoꝝ nō est inuentū mēdaciū: sine macula em̄ sunt. Et vidi alteꝝ āgelū volātez per mediū celū: habentē euā

geliũ eternum: vt euãgeliza
ret sedẽtib⁹ sup̃ terrã: ⁊ su-
per omnẽ gentẽ. tribũ. ⁊ po
pulũ: dicẽs magna voce. Ti
mete dñm et date illi hono-
rẽ: quia venit hora eius iudi
cij. ⁊ adoret eum q̃ fecit celũ
⁊ terrã: mare ⁊ fontes aqua
rũ. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs
sit semp vobcũ. ℟. Et cũ spũ.
Psallẽdo. I ubilate dño oĩis
terra: psalmũ dicite nomini eius:
date gloriã laudi eius. ℣. Bene
dicite gẽtes deũ nostrũ: et obau-
dite voci eius. p̃. Date glo. Di-
cat pbr. Silentiũ facite. Ꝯ lib̃ri actuũ apl̃oz. iiii. capi.
IN illis diebus. Viden-
tes principes sacerdotũ
petri constãtiam ⁊ iohãnis:
cõperto q̃ hoies essent sine
litteris ⁊ idiote admiraban-
tur: ⁊ cognoscebãt eos: qm̃
cum iesu fuerãt. Hominẽ au-
tẽ videntes stantẽ cũ eis qui
curat⁹ fuerat: nihil poterant
contradicere. Jusserũt autẽ
eos foras extra cõciliũ sede-
re: ⁊ conferebãt inuicẽ dicen
tes. Quid faciemus homini
bus istis? Quoniã quidẽ no
tũ signũ factũ est sup̃ eos oĩ-
bus q̃ habitãt in hier̃m: ma
nifestatũ est: nõ possum⁹ ne-
gare. Sz ne ãplius diuulgef̃
in populũ: cõminef̃ eis ne vl
tra loquãtur in noie hoc vl-
li hominũ. Cõsentiẽtib⁹ aũt
oĩibus: ⁊ vocantes eos de
nũciauerũt ne oĩno loque
rẽtur: neq; docerent in noie
iesu. Petr⁹ vero ⁊ iohãnes:
respõdẽtes dixerũt ad eos.
Si iustũ est in cõspectu dei:
vos poti⁹ audire q̃ deũ: iu-
dicate. Nõ eñ possum⁹ nos
q̃ vidimus ⁊ audim⁹: nõ lo-
qui. At illi cõminãtes dimi-
serũt eos: non inuenientes
quomodo punirẽt eos pro-
pter populũ. qz oẽs clarifica
bãt id qõ factũ fuerat: in eo
quod acciderat. Annoz eñ
erat quadraginta homo: in
quo factũ est istud signũ sa-
nitatis. ℟. Amẽ. Ꝯ scti euã
geliũ sm̃ iohãnem. iiii.
IN illo tpore: dñs noster ie
sus xp̃s cum venisset in gali-
leam: exceperũt eum galilei:
cum oĩa vidissent que fece
rat hierosolymis i die festo:
⁊ ipsi eñ venerãt in diem fe
stum. Veit eñ iterũ cham̃ã

galilee: vbi fecit de aqua vinum. Erat quidaz regulus: cui⁹ fili⁹ infirmabat̃ caphar naum. Hic cũ audisset q̃a iesus veniret a iudea in galileam: abijt ad eũ ⁊ rogabat illum: vt descenderet ⁊ sanaret filiuz eius. incipiebat em̃ mori. Dixit ergo iesus ad eũ. Nisi signa ⁊ prodigia videritis: nõ creditis. Dicit ad euz regulus. Dñe: descende priusq̃ moriat̃ fili⁹ me⁹. Dicit ei iesus. Vade filius tuus viuit. Credidit ergo homo sermonem quẽ dixerat ei iesus: ⁊ ibat. Jam autẽ eo descendente serui occurrerunt ei: ⁊ adnunciauerunt dicẽtes: q̃a filius eius viueret. Interrogabat horã ab eis in qua melius habuerat. Et dixerũt ei. Quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater: q̃a illa hora erat in qua dixerat ei iesus: filius tuus viuit. Et credidit ipse: ⁊ domus ei⁹ tota. Hoc iterũ scd̃m signũ fecit iesus cũ venisset a iudea ĩ chanaam galilee. dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Quis deus magn⁹ sicut deus nr̃. tu es deus qui facis mirabilia. p̃. Alla. Sacrificium. Hec dicit dñs qui erat: et qui est: et qui venturus est omp̃s: prim⁹ et nouissim⁹ qui mortuus est et resurrexit: et ecce viuẽs ẽ. lauit nos supra lignum sanguine suo. Ipsi gloria in secula seculoꝝ alla. ℣. Audiui voces angeloꝝ multoruz dicentiũ ante agnum: qui est primogenit⁹ mortuorũ: et princeps regum terre: salus deo nr̃o sedenti supra thronũ. et om̃es angeli in circuitu stabant et seniores prostrauerunt: se et adorauerũt dñm sedentẽ supra celos clamãtes voce magna. p̃. Ipsi gl̃a. Missa.

Offeramus dilectissimi fratres panes ꝓpositionis: qui desideram⁹ accedere ad mensam dei om̃ipotẽtis. Nec de morte xp̃i coram ppl̃is erubescere: sed de gloriosa cupiam⁹ resurrectione gaudere. Nulla nobis desperationis caligo nascatur: sed lucernã fidei mens serenior contẽpletur. Vt per viã vite simpliciter ambulantes: quãdocunqz xp̃us visitauerit: non inueniat dubitãtes:

nec arguat infideles. Dem⁹ potius hospitalitati competens studiū: recepturi in celestib⁹ premiū. Mūdi quoq; eidem xp̄o cordis hospitiuz preparemus: t in nobis mā sionem sapientie fabricem⁹. Vt in fractiōe panis ab oīm bus cognoscendus: resurrectionē suam manifestare dignetur: in eterna dei patris gl̄ia simpliciter adorandus. Dies em̄ leta tunc transiet si solennitati deuotio gloriosa concordet. ℟. Amen. Alia

BEnedicite de⁹ oratio. t pater vniuersitatis: t substātie oīm̄is creator cōcedens vnicuiq; nature: demutabilem legē: t ipse liber a lege nature mortem perimens: diabolū infirmās: maliciam extinguens: sanctificationē tribuens et immortalitatē. perficiens t infirmitatem: atq; immensitatē tuā capacē fideliuz tibi aiarum: accōmodās sanctitati. Qui ad depellēdos mūdi huius errores t omnē maligne potentie naturā coarguēdam: verbū t virtutē t sapientiā tuam: deū ac dn̄m n̄m iesuz xp̄m filiū tuū: consortem caduce carnis nostre esse voluisti. Per quē tibi gr̄as agimus: ob hunc verū t p̄summatū t ad salutē generis humani p̄cioſa sua passione perfectuz pasche diē. in quo inferos adijt. mortē vicit. diabolum coarguit. t leges tartari soluit in homine suo. a quo mortis conditione discesserat coercitaturus vniuerse carnis: q̄ in se esset generanda naturā. Ob qō facito nos oōs pater: vt hunc sanctū in p̄genies t memorabilem in generationē diez confitētes: nō in amaritudine veterū azimoruz: neq; in anterioris malicie fermēto: sed in noua et sincera renagte innocētie cōsperſione celebremus. Liberati regenerati sanctificati t coronati. ℟. Amē. Post nomina. Oratio

DEus q̄ in electis tuis extinxisti fundit⁹ mortem: qui mortē te inferni p̄nuntians esse: illos solū erauerni claustris eruerisi: quos tuos in fide t actibus reco-

gnoueris. Da preſenti ppli xpiani cõuentui reſurrectionis tue ſolemnitate ouanti legis tue preceptis inuiolabiliter inherere: ⁊ indeſinenter eſtu tue dulcedinis anhelare. Vt ſemp nos tuos operarios eſſe cognoſcas: ⁊ eternis penis ſolutos ſecũde reſurrectionis felicitate ſuſtollas. Quo preſenti ſacrificio ⁊ reſurrectionis tue gaudia celebrantib⁹ ſe nobis maieſtas tua inuiſa: viſibilẽ prebeat: et defunctoꝝ ſpiritib⁹ ad requiẽ adeſſe oſtẽdat. ℟. Amen. Ad pacem. Oratio.

Chriſte de⁹ qui inter iniquos ſuſpendi paſſus es: crucis ſuſtinẽdo iniuriaꝝ dato nobis perfecte vite tolerãtiam. Vt charitate illa qua ipſe mundũ diligẽs: pro eo dẽ morte ſubijſti: inueniamur ipſi te opitulãte pfecti. Sicq; paſſionis tue exẽplo inlata toleremꝰ ſcandala: vt ſanguine crucis tue oñia pacificante: capitis nr̃i mereamur effici mẽbra. ℟. Amen.

Dignũ ⁊ iuſtum eſt nos tibi gr̃as Inlatio. laudeſq; referre: qui cũ ſpiritu ſancto regnãdo manes in patre. Quiq; magno pietat⁹ tue ammirandoq; myſterio manifeſtat⁹ in carne: iuſtificatus in ſpũ: oſtenſus in angelis: predicat⁹ in gentibus: credit⁹ in hoc mũdo: aſſumptus in gloria: de ĩferni nos periculis liberaſti. Chriſmatis ⁊ cariſmatis tue dona diſperciẽs: ad ſacerdotales infulas: ⁊ ad regie nobilitatis inſignia. Tanq; electũ gen⁹ ⁊ pplos adquiſitionis inuitas: ſociam humani generi: conſortẽq; naturã carnis aſſumptione dignatus: iuſtus pro iniuſtis: pi⁹ pro impijs: nulli⁹ reat⁹ ſorte ſuſpẽſus reconciliaſti nos deo. Humilitate tua nos erigẽs: ꝓtumelijs honorans: vulneribꝰ ſanãs: morte viuificãs. Quicquid in nob̃ mors habebat iuris euacuans: oblitterato quod aduerſuꝝ nos eſt deletoq; chirographo ĩ celeſtis gratie beatitudinẽ ſpem nr̃e libertatis extendis. Victorie tue reſurrectioniſq; primicijs: ad dona nos eterne

beatitudinis prouocasti: volens redēptos in celestibus conlocare: ad deum patrem vocationū nostrarū precursor ascēdis. Vt redēptor in terris: ppiciator in celis additos: passiōe absoluas: captiuos aduocatiōe defendas. Insuper ad cōmunionē corporis ac sanguinis tui nō solum accipiendi: sed etiā consecrandi per gratiaz indulte sctificationis admittas. Vt panis isti⁹ viniq; institutas a te: tibi ac deo patri hostias offeram⁹. que ꝛ si nō habeāt veram creature diuersitate materiā: accipiant tamen debitā spūali benedictione potentiam. Per quā originem quādam euāgelice imitationis adepti: celestiū secretoz sacramenta discētes: laudes quas tibi in gloria patris cū sancto spū permanēti angeli ꝛ archangeli canunt: nos quoq; imitati celestiū beatitudinē persoluam⁹ cum seraphin ita dicentes. ℟. Sāctus sanctus sanct⁹. Post sanctus.

VEre sanct⁹ vere bn̄dictus dn̄s noster iesus xp̄s fili⁹ tuus. Qui moriēs. seua auerni claustra destruxit: ꝛ resurgens: ianuas nob celestis regni aperuit. Ipse dn̄s ac redemptor eternus.

POst pridie. Oratio. Ommemoramus dn̄e passionis iesu xp̄i dn̄i nostri: qui se tibi per crucis destinā in verū sacrificiuz offerens: cōfractis auerni obicib⁹ cuz glificata carne tertia die rediens a mortuis: viuus suis postmodū apparuit discipulis glorioſus. Et ideo p ei⁹ te mortē poscim⁹ ꝛ rogam⁹: vt his sacrificijs ita propicius inlabi iubeas. Quo oēs pro quib⁹ offerunt: ꝛ fermēto malicie careant: ꝛ nouitate spūs paschaliū gaudioz mereant peragere sacramēta. ℟. Amē. Ad oīonē dn̄icā.

OMn̄s eterne deus: qui filiuz tuum pro nostra redemptione misisti verbo editū: virginali vtero creatum. Vt carnem induceret: ꝛ nos de peccatoz vinculis liberaret. ꝛ penas crucis pertulit: diuersa tormenta sustinuit: ꝛ nos sua passione sal-

uauit: simulq; resurrectione redemit. Miserere igit̃ nr̃i: vt or̃onem quã nos ipse docere dignatus es: sic dicere mereamur. Pater nr̃. Dicat pb̃r. Vicit leo. trib⁹ vicib⁹. sicut in die resurrectiõis. fo. CXCVIII. dicat pb̃r. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et. Bño.

O Mp̃s deus qui eterna dispensat: in isto glorioso resurrectiõis sue die vos vberius benedicat. ℟. Amẽ. Claritatis sue vos splendore perfundat: ⁊ mẽtes vr̃as paschali leticia repleat. ℟. Amen. Inrigent̃ pectora vestra dono spũssancti: ac sicut terra sitiẽs satient̃ ymbre celesti. ℟. Amen. Vt cõscientie purgati maculis: paschalib⁹ vos dignos efficiat sacramẽtis. ℟. Amen. Per mĩam ipsi⁹ dei nr̃i ⁊c̃. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟ Et cũ. Ad accedẽtes Gaudete popl̃i. Cõ. Refecti xp̃i corpore. Quere in vigilia resur. fo. CXCIII. Or̃o. Expletis dñe. Require in omnium offerentiũ. folio. CXCVIII.

¶ In quinto dñico pasche ad missam. Officiũ. Dicite in nationib⁹. or̃o. Tibi gloriã cõcinim⁹. Quere in dñico oct̃. pasche. fo. CXCIIII. Apocalipsis iohannis apl̃i. ca. XIX.

EGo iohannes fui in spiritu: ⁊ vidi celuz apertum. Et ecce equus albus: ⁊ q̃ sedebat super eũ vocabat̃ fidelis ⁊ verax: ⁊ iusticiã iudicat ⁊ puniet. Oculi aũt eius sicut flamma ignis: ⁊ in capite ei⁹ diademata multa habens: ⁊ nomen scriptũ qd̃ nemo nouit nisi ipse. Et vestitus erat vestem adsparsam sanguine: ⁊ vocat̃ nomen ei⁹ verbũ dei. Et exercit⁹ qui sunt in celo: sequebant̃ eum in equis albis vestiti bissinũ albũ nudũ ⁊ de ore ipsi⁹ procedebat gladius acut⁹. ⁊ in ipso percutit gẽtes: ⁊ ipse reget eos in virga ferrea. Et ipse calcat torcular vini furoris ire dei om̃ipotentis: ⁊ habet in vestimẽto ⁊ in femore suo: scriptum: rex regũ ⁊ dñs dñantiuz. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Psallendo. Psallite deo nr̃o.

Require in.iij.dñico paſche fo. CCXXXVIII. Dicat pbr. Silentiū facite. Lcō actuum apſoꝝ. ca. IIII. R̄. Deo gr̄as.

IN illis diebus. Dimiſſi apli venerūt ad ſuos: et adnunciauerūt eis quāta ad eos principes ſacerdotū ⁊ ſeniores dixiſſent. Qui cū audiſſent: vnanimiter leuauerunt vocez ſuā ad dñm ⁊ dixerunt. Dñe qui feciſti celuz ⁊ terram mare: ⁊ oīa que in eis ſunt: qui per ſpiritum ſanctū per os p̄ris noſtri dauid pueri tui dixiſti. Quare fremuerūt gentes: ⁊ populi meditati ſunt inania. Adſtiterunt reges terre: ⁊ principes cōuenerunt in vnū adūerſus dñm ⁊ aduerſus x̄pm eius. Cōuenerūt vere in ciuitate iſta aduerſus ſctūm puerum tuū ieſum: quez vnxiſti: herodes ⁊ pontiꝰ pilatus cū gentibꝰ ⁊ populis iſrael facere que manus tua ⁊ conſiliū decreuerunt fieri. Et nūc dñe deꝰ reſpice in minas eorum: ⁊ da ſeruis tuis cum fiducia loqui verbū tuum in eo: cum manū tuā extendas ſanitates ⁊ ſigna ⁊ prodigia fieri p̄ nomen ſancti filij tui ieſu x̄pi. Et cū oraſſent motꝰ eſt locus: in quo erāt cōgregati. Et repleti ſunt omnes ſpūſctō: ⁊ loquebanꝫ verbū dei cum fiducia oīni volenti credere. R̄. Amē. Lctō ſancti euangelij ſm lucam. ca. VIII

ILlo in tēpore. Dñs noſter ieſus x̄ps cum deſcēdiſſet de naui: excepit illum turba: erant oēs expectantes eū. Et ecce venit vir cui nomē iairus. ⁊ ip̄e princeps ſinagoge erat. Et cecidit ad pedes ieſu rogans eū: vt intraret domū eius: quia filia vnica erat illi fere annorum duodecim: ⁊ ecce moriebaꝫ. Et contigit dum iret a turbis cōp̄imebaꝫ. Et mulier quedaz erat in profluuio ſanguinis ab annis duodeciz: q̄ in medicos erogauerat oēm ſubſtantiā ſuam nec ab vllo potuit curari: Acceſſit retro ⁊ tetigit fimbriā veſtimenti eius. Et ait ieſus. Quis eſt qui me tetigit? Negantibus autē oīnibus dixit petrus: ⁊ qui cū illo erant. Preceptor

turbe te cõprimunt: ⁊ affligunt: ⁊ tu dicis quis me tetigit: Et dixit iesus. Tetigit me aliquis: Nam ego noui virtutem a me exisse. Videns autez mulier quia nõ latuit: tremens venit ⁊ cecidit ante pedes eius: ⁊ obq̃ causaz tetigerit eum: nunciauit coraz oñi populo: ⁊ quemadmodum sanata sit. At ipe dixit illi filia fides tua te saluaz fecit: vade i pace. Adhuc illo loquente: venit quidã ad principem synagoge dicens ei: q̃a mortua est filia tua noli vexare eum. Jesus autem audito hoc verbo respõdit pri puelle. Noli timere crede tantũ: ⁊ salua erit. Et cuz venisset ad domũ non permisit intrare secuz quemq̃: nisi petrũ ⁊ iohannẽ ⁊ iacobum ⁊ patrez: ⁊ matrẽ puelle. Flebant autem oñes: et plangebant illam. At ille dixit. Nolite flere nõ est mortua: sed dormit: ⁊ deridebãt eũ sciẽtes quia mortua esset. ipse autẽ tenens manũ eius clamauit dicens. Puella surge: ⁊ reuersus est spiritꝰ eius ⁊ surrexit continuo: ⁊ iussit illi dare manducare. Et stupuerunt parentes eiꝰ. Quibus precepit: ne alicui dicerent quod factũ erat. ¶ Con c. IX.
uocatis autẽ duodeciz apostolis dedit illis virtutẽ supoñia demonia eiscere: et vt languores curarent. Et misit illos predicare euangeliũ dei ⁊ sanare infirmos. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Memento nostri dñe in bñplacito populi tui: visita nos deus in salute tua. p̃. Alleluya. Sacrificium. Stetit angelus ante aram dei habens thuribulum aureum: et date sunt ei supplicationes multe vt darẽt de orationibus sanctorum ad altare domini: quod est ante thronũ. et ascendit fumus supplicationuz de manu angeli. In cõspectu dei alleluya alla alla. ℣. Vidi librum in dextera dei sedentis supra thronum: scriptũ intus et retro: signatum signis septem: et audiui angelum fortem predicantem voce magna: quis dignus est aperire librum et videre signa eius: nec quisq̃z poterat: neq̃z in celo neq̃

in terra neq; subtus terram aperire librum aut prospicere illum: et ego flebam multũ quod nemo dignus inuentus esset: qui aperiret librum aut videret illuz: et dixit mihi vnus ex senioribꝰ: ne fleueris: ecce vicit leo de tribu iuda radix dauid aperire librum: et septem signa eius. ꝑ. In cõspectu.

Missa. dei.

Hic est dies quez fecit dominꝰ: exultemus et letemur in eo. Hic est dies: quem tenebre cõprehendere nequiuerũt. Hic est dies: quem alia non precessit: nec nox vlla cõcludit. Hic est dies: in quo qui ambulat: non offendit. Hic est dies: quez nulla vnq̃ deleuit obliuio: nec seculorum vetustas obducit. Qui cum maneat semper in patre: nobis tamen hodie rediens ab inferis immortali refulsit ex lumine. Ipsum igitur possideamus in mente. exultemus in voce. adoremus in spiritu. glorificemus et portemus in corpore. Intentaq; prece rogemus: ne nos secunde patiatur mortis interitu comprehẽdi: quos ereptos a prime mortis imperio: per crucis et carnis sue passionem reddidit libertati. Fiat chorus. Amen. Alia

Resuscita nos oratio. domine a cõcupiscentiarum nostraruz sepulcris: qui deuicto diabolo: resurrexisti triumphator a mortuis. Non in nobis patiaris perire bonorum tuorũ noticiaz: quã dedisti: qui in salutẽ perditos excitasti. Cõstitue inter nos: et inconuertibilem diabolum odium perfectũ: non quo nobis nocere te ꝓpiciante preualeat: sed quo agnitione tue veritatis inluminatos supplantare vlterius non preualeat. Eumq; ita malorum eius crescente fastigio reliquamꝰ: neunq̃ ad vomitum nostraruz sordium redeamus. Illoq; virtutis tue vigore expulso ineradicabilem mentibus nostris dilectionis tue infunde dulcedinem: donec ad sacietatez plenitudinis veniamꝰ beate. Fiat chorus. Amen.

Post nomina Oratio. Acito nos omnipotens

deus: vt carnali deuicta con
cupiſcẽtia: veraciter glorie/
mur in cruce tua. Per illam
& viuentiũ proba: et defun/
ctorũ abdicẽtur exitia. Per
eaz acceptenſ oblationes fi/
delium: per eam confuſa ad
xpm reddat infidelitas per/
fidorum. Quo nos qui te re
ſurrexiſſe fideliter credim⁹:
ita ex noſtris tibi actib⁹ pla/
ceamus. Vt per hoc ſacrifi/
ciuz: placabilẽ te nobis oſtẽ
das & viuẽtib⁹ pacẽ & ſepul/
tis optatã conferas manſio
nem. Rat chorus. Amen. Ad

SVper cor pacem oſo
pus beniuoli redẽpto/
ris ſpiritales aquile volãtes
& reſurgẽtis dñi claritatem
radiante fidei obtutu cernẽ/
tes: debitas tibi offerim⁹ cle
mentiſſime grates. Et ideo
deprecamur vt ad hui⁹ dele
ctabilis mẽſe celeſtis epulas
inuitati: dono pacis eterne i
hoc paſchali mereamur con
uiuio recreari. Rat cho. Amẽ

DIgnuz & iu Inlatio.
ſtum eſt: vere pulchrũ
atq; ſublime eſt: nos cõfeſſi/
one pectoriſ. vocis organo.
oris officio: innumerabiliuz
tuorũ deus munerũ dona p/
ferre: & amaritudinẽ noſtra
rum fautiũ beati eloquij ſa/
pore cõdire. Sed anguſtuz
eſt ad tam immẽſa preconia
pect⁹ hominis: & quo te q̃ſ/
q̃ interius aſperexerit: maior
ſemp adcreſcis. quia ſemper
nouus: ſemp antiquus es.
Miſiſti in hunc mundũ filiũ
tuum lege naſcendi: qui pri/
uſq̃ naſcereſ in vtero virgi
nali: tecũ ante ſecula cuncta
formauit. Viderunt euz ele
menta naſcentẽ: quem cum
diſponereſ: viderant ordi/
nantez. Tenerã eius populi
mereanſ etatem: quorũ pa/
tres antiquã iaz intellexerũt
virtutẽ. Quod ſi grande eſt
pulcrũq; myſteriuz: res illa
cum naſciſ: quanto maioris
miraculi eſt res illa: cum mo
ritur. Capta enim mors eſt
corporis fraude: & dũ carne
contectuz deũ non agnouit
interius latentẽ ſub eſca fau
ce hamuz ſucepit: & in cruce
clauis fixa contremuit. O
q̃ preclara habilitatem dra/
chonis antiqui arte luſiſti:

vt dum ei ostenderes corpo
ris predam: ipse cōfigeretur
in ligno: ⁊ spoliās carne ver
bū: liber ad inferos pergis:
confractisq; portarum clau
stris: vinctos laras euincu=
culis et inter mortuos liber
tenebras noua luce perfun=
dis. Non subiacebat maie=
stas tua domine huic neces=
tati: vt ista patereris: sed nos
eramus necessitas tua. De=
rierat enim dñe vita nostra:
nisi filij tui morte fuisset in=
uenta. Misisti super nostro=
rum criminū captionē: san=
guinem vnigeniti filij tui: ⁊
deleti eā iure victoris. Vul=
neribus eius sanasti vulne=
ra nostra: vt nos redimeres
per filium tuū absq; diuini=
tatis iniuria: ipsudq; preciū
hominis idē fact⁹ est. Quid
ergo faciemus nūc tam ma=
gno taliq; redempti precio:
que nostra opera cōpēsauit
hoc preciuz: qualiter seruie=
mus tali dño: a quo nobis
est promissa libertas: ⁊ offer
tur hereditas: Operare i no
bis dñe: qō tibi placeat: vt
te possidere possimus: ipse
nos posside. Nō discedim⁹
a te: viuificabis nos ⁊ nomē
tuū inuocabimus. Nomen
illud est sup oīe nomen. qō
conlaudant angeli ⁊ archā=
geli vna voce proclamātes:
atq; ita dicentes. ℟. Sanctus
sanctus sanct⁹. Post sanctus.

Vere sanctus vere be=
nedictus dñs noster ie
sus xp̄us filius tuus. Qui so
lus verbo virtutis cūcta mo
derans: ⁊ oīnia crucis desti=
na portans: vectes ferreos
cōminuit: portarumq; erea
rum clausta pfregit: tartari
profunda descendit: sedenti
bus in vmbra mortis igno=
te lucis claritas resplēduit:
⁊ sol iusticie de tumulo cor=
pore suscitato procedens: ra
diis suis tenebras nras mi=
rabiliter inlustrauit. Ipe do
minus ac redēptor eternus.

Post pridie. Oratio.

Confitemur dñe confi=
temur: ⁊ credimus pro no=
stro scelere te corpaliter mor
tis subisse supplicium: ⁊ pro
omniū salute pstrato mortis
interitu triūphantib⁹ ange=
lis celestē pris: et qua vene=

ras:ad mansionē reuersum. Pro quo te deus oīpotēs rogamus⁊ petimus:vt oblata in conspectu tuo nostre seruitutis libamina:ipse tibi acceptabilia facias:⁊ acceptata discurrēte sancto angelo tuo nob̄ scificata distribuas. vt dum corda nostra corporis et sanguinis filij tui dñi nostri cōmixtiōe purificas: petitiones nostras in odorem suauitatis accipias. ℟. Amen. Ad orationē dñicam.

INestimabilē tue magnificētie bonitatem in huius resurrectionis filij tui solemnitate:cum veneratione deposcimus dñe sancte pater eterne oms deus;cuius bonitatis imago est xp̄us: per quē nobis tale mun⁹ cō donare dignatus es:vt nos eius passione ac resurrectione ex seruis filios adoptares Per ipsum te dñe supplices exoramus:vt nos ab oīni infestatione aduersarij tutos atq; defensos custodias. Vt nunc̄ tuū contristem⁹ spiritum sanctū: sed ipsum semp habeamus aduocatum. Vt officijs misericordie ⁊ humilitatis insistētes:diuitias celestes ab eo in futuro percipere mereamur: proclamātes. Pater nr̄ qui es in celis. Hic dicat p̄b̄r. Dicit leo. tribus vicibus.vt in die resurrectionis.fo.CXCVIII. Postea dicat Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Bñdictio.

QXristus dñs qui vos redemit sanguine crucis sue: mortificet in vobis cōcupiscētias carnis vestre. ℟. Amē. Et qui moriens triū phauit ex inferis: victores vos efficiat criminis. ℟at. Amen. Quo sicut ille glorio sam resurgens assumpti hominis carnem reportauit in celo:ita vos in die resurrecti onis assistatis ante oculos eius glorioſi:absq; vllo peccato. ℟. Amē. Per misericordiaz ipsi⁹ dei nostri ⁊c̄. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Ad accedentes. Gaudete populi. Cō. Refecti xp̄i corpore. Require retro in vigilia resurrectionis.fo.CXCIII. oō Expletis dñe. Quere in fine

oim offerentiũ. fo.CXCVIII
¶ In sexto dñico pascbe ad missaz. Offm. Dicite in natio fo.CXCVIII.oño. Tibi gr̃iaz cõcinimus. Quere in octa. pascbe.fo. CXCIIII. Apocalipsis iohannis apli.ca.XXII.

EGo iohannes fui in spiritu: ⁊ ostendit mihi dñs flumen aque viue splendiduz: tanq̃ cristalluz procedentẽ de sede dei ⁊ agni. In medio plãte eius: ⁊ ex vtraq; parte fluminis lignũ vite afferẽs fructum duodecim: per mẽses singulos reddentia fructuz suũ. Et folia ligni ad sanitatez gentiũ: ⁊ oñe maledictũ non erit amplio: ⁊ sedes dei ⁊ agni in illa erũt: ⁊ serui eio seruient illi. Et videbunt faciem eius: et nomen eius in frontibo eoz. Et nox vltra non erit. ⁊ nõ negabuut lumen lucerne: neq; lumen solis. qm̃ dñs deus israel inluminat illos: ⁊ regnabunt in seculum seculi. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cum. Psallendo. Jubilate deo oñis. Quere in. iiij. dñi

co pascbe. fo. CCXL. Dicat pbr. Silentiũ facite. Lctõ libri actuũ apłoz. ca. v. ℟. deo gr̃as.

IN illis diebus. Per manus apłorum fiebant signa et pdigia multa in plebe. Erant vnanimiter oñes in porticu salomonis. Ceteroz aũt nemo audebat cõiungere se illis: sed magnificabat illos ppłus. Magis aũt augebatur credentiũ in dño multitudo viroz ac mulierum: ita vt in plateis eĳcerẽt infirmos: ⁊ ponerẽt in lectulis ⁊ grabbatis: vt veniẽte petro saltim vmbra illius obũbraret quẽq; eoz: ⁊ liberarent ab infirmitatibo suis. Cõcurrebat aũt multitudo vicinarũ ciuitatũ hierlm afferẽtes egrotos et veratos ab spiritibo immũdis: qui curabant oñes. Exsurgens autem princeps sacerdotũ ⁊ oẽs qui cũ illo erant: q̃ est heresis saduceoz. Repleti sũt zelo: ⁊ iniecerunt manus in apłos: ⁊ posuerũt eos in custodiã publicã. Angelus aũt dñi p noctez aperiẽs ianuas carceris educens eos dixit.

Ite & stantes in tẽplũ loqui
mini plebi oĩa verba vite.
qui cũ audissent: intrauerũt
diluculo in tẽplũ: & docebãt.
Audiens aũt princeps sacer
dotum: & qui cũ eo erant: cõ
uocauerũt conciliũ & oĩes
seniores isr̃l: & miserũt ad car
cerẽ: vt adducerẽt eos. Cũ
aduenissent autẽ ministri: &
aperto carcere nõ inuenissent
illos: renũciauerũt dicẽtes.
Carcerẽ quidẽ inuenimus
clausum cũ oĩi diligentia &
custodes ad ianuas carceris
stantes. Aperientes aũt ne
minem intus inuenim⁹. Au
dierunt autẽ hos sermones
seniores tẽpli: & principes sa
cerdotũ ambigebãt de illis:
quid nam esset istud. Adue
niens autẽ quidã nunciauit
eis: quia ecce viri quos po
suistis in carcerẽ: in templo
sunt stantes & docentes po
pulum. Tũc abũt magistra
tus cũ ministris: & adduxit
illos sine vi. Timebant enĩ
populum: ne lapidarentur.
Et cũ adduxissent eos: statu
erunt in cõcilio. Et interro
gauit eos princeps sacerdo
tum dicens. Precipiẽdo pre
cepim⁹ vobis: ne doceretis
in nomine isto: & ecce reple
stis hierl'm doctrina vestra:
& vultis inducere super nos
sanguinẽ hominis istius: Re
spondens aũt petrus. & apli
dixerunt. Obedire oportet
deo magis: q̃ hominibus.
Deus patrũ nostrorũ suscita
uit ieſum: quẽ vos interemi
stis suspendentes in ligno.
Hunc deus principẽ & salua
torem nostrũ exaltauit dex
tera sua: ad dandã peniten
tiam isr̃l in remissionẽ pec
catorũ. Et nos simus testes
horũ verborũ: & spũs sanctus
quẽ dedit deus oĩib⁹ obe
dientib⁹ sibi. ℟. Amen. Lctõ
scti euãgelĳ ſm marcũ. ca. II

In illo in tẽpore. Egressus
ieſus ad mare omnisq̃
turba veniebat ad eũ: & do
cebat eos. Et cũ preteriret:
vidit leui alphei sedentẽ ad
teloneum & ait illi. Seque
re me. Et surgens secut⁹ est
eũ. Et factũ est: cũ adcumbe
ret in domũ illi⁹ multi publi
cani & pctõres simul discum
bebãt cũ ieſu & discipuli ei⁹.

Erāt eñ multi qui sequebā-
tur euz. Et scribe ⁊ pharisei
videntes: qꝛ manducaret cū
publicanis ⁊ peccatoribꝰ: di
cebant discipl̄is eiꝰ. Quare
cū publicanis ⁊ peccatoribꝰ
manducat magister vester?
Hoc audito iesꝰ ait illis: nō
necesse habent sani medicū:
sed qui male habēt. Nō eniz
veni vocare iustos: sed pec-
catores. Et erāt discipuli io-
hannis ⁊ pharisei ieiunātes
⁊ veniunt: ⁊ dicunt illi. Cur
discipl̄i iohannis ⁊ pharisei
ieiunant: tui aūt nō ieiunāt?
Et ait illis iesus. Nunquid
possunt filij nuptiarū: q̄ꝫdiu
sponsus cū illis est ieiunare?
quāto tēpore habent secum
spōsuz nō possunt ieiunare.
Venient aūt dies cū aufere-
tur ab eis sponsus: ⁊ tunc ie
iunabunt in illis diebꝰ. Ne-
mo ad sumētum pāni rudis
adsuit vestimento veteri.
Alioquin aufert supplemen
tum nouū a veteri: ⁊ maior
scissura fit. Et nemo mittit
vinū nouellū in vtres vete-
res. Alioquin disrumpet vi
num vtres: ⁊ vinū effundit̄
⁊ vtres pereunt. Sed vinū
nouū in vtres nouos mitti
debet. Qui habz aurē audiē
di audiat. ℟. Amen. dicat pb̄r
Dñs sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū.
Lauda. Alla. ℣. Laudate dñm
quia benignus dñs psallite nomi
ni eiꝰ qm̄ suaue est. p̄. Alla. Sa-
crificiū. A spexi et vidi animas
in terēptoꝝ propter verbum dei:
omnes veste alba induti ante tri-
bunal agni: et obtulerunt memo
riam sanctorum in cōspectu dñi
alla alla. ℣. Vidi in medio senio
rum tribunal candidum: et agnū
quasi occisum: ante cuius cōspe-
ctum fuit celum dicens mihi: hec
est resurrectio prima: et quattuor
animalium: et seniores adoraue-
runt deū. p̄. Et obtule. Missa.

Semper quidē dilectissi
mi fratres pia ad deuz
gratulatione: et solicita ad
deū suū respicere debet affe-
ctio. Sed nūc precipue mēs
ardentior. spes prōptior: my
sterij recordatione vegetati
or: celesti ⁊ religioso gaudio
⁊ modesta debet exultare le
ticia: ⁊ vsqꝫ ad p̄sentiaz dñi:
affectuz pij cordis extēdere.
Vt quicunqꝫ desidia aut in-

bertia iacuit: ī ba c die ſaltim
ab actu ⁊ bumilitate terrena
dñm ſuū imitatur⁹ exurgat.
Hic eſt dies quē fecit dñs re⸗
ruz gloꝛie; elemētoꝛūqꝫ prin
cipiū: vite ac ſalutis exoꝛdi⸗
um. Creatoꝛē ſuum mūdus
bac die fact⁹ agnoſcat: ⁊ re⸗
demptū ſe bomo eadē die li⸗
beratus intelligat. Letētur
celi ⁊ exultet terra: diſcāt in⸗
feri moꝛtuos non tenere: di⸗
ſcant viui viam moꝛtis eua⸗
dere. Lux ſplēdidioꝛ ī cipiat
eſſe: ſol clarioꝛ. Et ipe etiā re
ſurrectiōis tēpus inluſtret:
q̄ boꝛa refugerat paſſionis.
Sit pro eccleſijs cunctis ac
myſterijs: oīmibuſqꝫ eccleſie
mēbris fidelis oꝛatio abſqꝫ
dubitatione cōfidens inter⸗
pellatio: quo in boc preſenti
myſterio inuocata pietatis
miſeratio: ſit futura preſen⸗
tioꝛ. ℟. Amen. Alia oꝛatio.

QVm tibi omps pater
omne qō in nobis vel
creatoꝛis ope vel munere re
dēptionis rationale poteſt
eſſe: ⁊ viuidū iugi inſeruire
famulatu rerum magnitudi
ne prouoceꝫ: bodierno pre⸗
ſertim vel die vel tempoꝛe:
Vt affectioſius aliquid cuz
nibil egeas tue bonitati: vo
tis ac ſtudijs offerre poſſi⸗
mus: fenerare dignare: qō
conueniat reddidiſſe. Quia
maioꝛis multo eſt gratie re⸗
formaſſe perditum: q̄ feciſſe
futurū Vt eī crearemur vl
non crearemur: nō preceſſe⸗
rat culpa iudicē: non preue⸗
nerat materia creatoꝛez. At
vero vt offenſus poſtmodū
ad miſericoꝛdiā veritatis: et
vas peccatoꝛū precipitatiōe
confractū: tuis denuo mani
b⁹ redderet ſolidatū: Quid
niſi infinitus pietate: immen
ſus miſericoꝛdia: inenarrabi
lis bonitate in oīm ꝓgenie
⁊ generatione predicandus
es ⁊ colendus. Vnde preca
mur vt quibus conditionis
atqꝫ redēptionis preroga ſti
beneficia: tribuas indulgen
tiam criminū manifeſtā. ℟.
Amen. Poſt nomina. Oīo.

QVi ſte qui moꝛtēs pere
miſti imperiuz moꝛtis:
⁊ reſurgēs ſpem reſurrectio
nis p̄buiſti indignis. Preſta
nobis vt bec oblatio offerē

tium: ⁊ mortificationē nr̄o-
rum operet̄ facinoꝝ: ⁊ a cri-
minib⁹ resurgēdi nobis pre-
paret comeatuꝫ. Sit huius
litatione gaudiuꝫ in celis: se
curitas in terris. indulgētia
viuis: req̄es defunctis. Ut
hoc die quo ip̄e victor redij-
sti ab īferis: plenissimū amo-
rem crucis impertias ppl̄is
xp̄ianis. ℟. Amē. Ad pacem.

Conserua dn̄e in Or̄o.
pace tua quos redemi-
sti effusi sanguinis vnda. Li
bera ab scandalo: pro quib⁹
pependisti in ligno. Efficito
charitat⁹ ope dignos: quos
tibi preeunte gratia: adopta
sti in filios. Ut quotquot re
surrectiōis tue victorias ce-
lebramus: vltimo iudicij tē-
pore resurgentes coronādi
a dextris tuis cū ouib⁹ collo
cemur. ℟. at. Amen. Inlatio.

Dignū ⁊ iustuꝫ est nos
dn̄ice potestatis pre-
ferre virtutem: ⁊ in filio pa-
terne plenitudinis agnosce-
re maiestatē. Per quez cūcta
restituis: ⁊ vniuersa restau-
ras. quez in hominis effigie
misisti in seculo: vt amares ī
nobis: qd̄ diligebas in filio.
Impleta sunt q̄ propheticis
vocibus antea mādaueras.
perfecta sunt cuncta q̄ de ad-
uentu eius ipse predixeras.
Hic nāqꝫ est leo de tribu iu-
da fortis in prelio. hic catu-
lus leonis victor resurgēs a
mortuis. Hic agnus imma-
culatus diu quesit⁹ ad victi-
mam. hic lapis ab edificanti
bus spretus: postmodū am-
mirabilis fact⁹: ⁊ in ecclesie
capite cōstitut⁹. Hic dux mi-
litie celestis ⁊ princeps. Hic
ecclesie spōsus ⁊ dn̄s. hic in
noe nō soluꝫ arche: sed eccle
sie gubernator. In abraam
fidelissimū patriarchalis pri
uilegij fastigiū: in isaac glo-
riose hostie sacramentuꝫ. in
iacob summū patiētie docu-
mentū. in sanctis om̄ib⁹ to-
tius iusticie plenitudo: quez
cōlaudant om̄es angeli ⁊ ar
changeli ita dicentes. ℟. Sā
ctus sanctus sanct⁹. Post scūs.

Vere sanct⁹ vere bene-
dictus dn̄s noster ie-
sus xp̄s filius tuus. In quo
crucifixio vera fuit infirmi-
tas carnis. ⁊ in quo viuēte:

virtus vera latuit deitatis. Quod humanū eſt habens homo in veritate hūane nature: ⁊ qđ diuinū eſt habens deus in veritate diuine ſubſtātie. Hic cōprehēſibilis in vulnere: hic impartibilis in virtute. Immortalis predicator in morte: qui ſic potuit moriendo mortē vincere: vt mortem ſentiret: ſed patiendo ⁊ a mortuis reſurgēdo: vitam fidelib⁹ condonaret. Xp̄us dñs ac redemptor eternus. Poſt pridie. Oro.

HEc eſt pia et ſalutaris hoſtia deus pater: qua tibi reconciliat⁹ eſt mūdus. Hoc eſt corpus illud: qđ pependit in cruce. hic etiā ſanguis qui ſacro ꝓfluxit ex latere. Pietati tue ꝓpinde gratias agentes: ex hoc qđ nos filij tui morte redemeris: et reſurrectione ſaluaueris: acclines mente te dñm pietatis oram⁹: vt hec libamina: ſpiritus tui ſancti benedictione reſpergens: ſumentium viſceri⁹ ſanctificationē accōmodes. Quo purificati a criminū labe pleniſſime iocundemur in hoc reſurrectionis dñico die. ℟. Amen. Ad Oratorem dominicaz.

ORige nos ante conſpectum tuū om̄ps de⁹: in quo viuim⁹. cui ſolenne ſumus. cui⁹ beneficio nr̄a ſalus eſt. cuius donum noſtra feſtiuitas. cuius mun⁹ vita credentium. cuius redēptio: reſurrectio mortuoz. Adeſto ſacrificijs: que docuiſti. adeſto gaudijs: q̄ dediſti: qui ſpem reſurrectionis ac redēptiōis nr̄e: filij tui reſurrectione ſignaſti. Cōſerua in nobis inter om̄ia hoc munus tuū: vt hunc reſurrectiōis dñice diē dignis ꝓcinētes carminib⁹: ad te e terris ſic dicere mereamur. Pater nr̄. dicat pb̄r. Vincit leo. tribus vicib⁹. Quere in die reſurrectionis. folio. CXCVIII. Deinde dicat Humiliate vos bñdictioni. Dominus ſit ſemp vobiſcū. ℟.

ET cum ſpi. Benedictio.

CHriſtus dñs qui exaltādus pependit in ligno. coronaturos vos humilitat⁹ adtollat triūpho. ℟. Amen. Cuiuſq; in ſepulcro caro non vi

dit corruptionē: procul a vobis efficiat oīes libitus carnis vīe. ℟. Amē. Ut cū eo sine fine viuatis: quē resurrexisse fideliter creditis. ℟. Amē. Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c. Dīns sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Ad accedentes. Gaudete populi. Cō. Refecti xp̄i corpore. Quere in vigilia resur. fo. CXCIII. Ofo. Expletis dīne. vt in die resur. fo. CXCVIII.

¶ In ascēsione dīni ad missam. Officium.

Vidi sedem magnā alta: et qui sedebat super eam: ipse vocatur testis fidelis. et vox de throno exiuit dicēs. ℣. Adorate et cōlaudate dīnm oīes serui ei⁹ alta. ℟. Accedite ad eū et illuminamini et facies vestre nō erubescent. ℣. Adorate. ℟. Gloria et honor patri et filio et spūi sancto in secula seculoꝝ amen. ℣. Adorate et.

Saluator nr̄ ⁊ Oratio. Dīne qui ascendēs in celis intuentiū clarificatus apparere dignat⁹ es oculis: dū ita de quo ascenderas te vēturū ad iudicium polliceris: fac nos hodierne ascensiōis tue festū pura cordiū deuotione suscipe: vt ita in te semper ad melius vita nr̄a ascendendo proficiat: qualiter te ad iudiciū veniente in cōfusibili cōtuitu te semp visionis aspiciat. ℟. Amē. Per mīam tuā de⁹ nr̄ ⁊c. Dīns sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Apocalīpsis Iohannis apostoli. ca. IIII. ℟. Deo gratias.

Ego iohānes fui in spū ⁊ vidi: ⁊ ecce hostiū apertū in celo. Et vox prima quam audiui tanq̄ tube loquētis mecū dicens. Ascēde huc: et ostendam tibi q̄ oportet fieri post hec. Statim fui in spū ritu: ⁊ ecce sedes posita erat in celo. Et supra sedē sedēs. Et qui sedebat similis erat aspectui lapidis iaspidi ⁊ sardini. Et iris erat in circuitu sedis similis visionis smaragdine. Et in circuitu sedis sedilia viginti quattuor. Et supra thronos viginti quattuor seniores sedētes circūamicti vestimētis albis: ⁊ in capitib⁹ eoꝝ coronas aureas. Et de throno pcedūt fulgura et voces ⁊ tonitrua et se-

ptem lãpades ante thronũ: qui sunt septẽ spiritꝰ dei. Et in cõspectu sedis tanq̃ mare vitreum simile cristallo. Et in medio sedis: & in circũitu sedis quattuor aialia plena oculis ante & retro. Et animal primꝰ simile leoni. Et scõm animal simile vitulo. Et tertiũ animal habens faciez quasi hominis. Et quartuz animal simile aquile volãtis. Et quattuor animalia singula eorꝝ habebant alas senas. Et in circũitu plena sunt oculis: & requiẽ non dabũt die & nocte dicẽtes. Sãctus. Sanctꝰ. Sanctꝰ dñs deus opꝰ qui est: & qui erat: & qui venturus est. Et cũ darent illa aialia gloriam & honorem & benedictionẽ sedẽti supra thronũ: viuenti in secula seculorꝝ. Procedunt viginti quattuor seniores ante sedem in throno: & adorabant viuentẽ in secula seculorũ. Et mittentes coronas suas ante thronuz dicentes. Dignus es dñe deus noster accipere gloriã & honorẽ et virtutẽ. quia tu creasti oĩa & ppter voluntatẽ tuã erant & creata sunt. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallendo. Ascendens in altum cepit captiuitatez. dedit dona hominibus. ℣. Viderunt gressus tui deus: gressus dei mei regis: qui est in sancto. Ipsius. dicat pbr. Silentiuz facite. Principiũ libri actuũ apłorum. ℟. Deo gratias.

PRimum quidẽ sermonem feci de oĩbus. o theophile: de quibꝰ cepit ihesus facere et docere vsqz in diẽ qua precipiens apłis per spũmsanctũ: quos elegit et precepit pdicare euangeliũ. quibꝰ & prebuit seipm viuũ post passionẽ suaz in multis argumẽtis. per dies quadraginta apparẽs eis: & loquẽs de regno dei. Et cũ conuersaretur cũ illis: pcepit eis ab hierosolymis ne discederẽt: sed expectarẽt promissionez patris: quaz audistis per os meũ. Quia iohannes quidẽ baptizauit aqua: vos autem baptizabimini spiritusancto quẽ accepturi estis nõ post multos hos dies. Igit qui

conuenerant: interrogabāt
euz dicentes. Dñe si in tēpo
re hoc restitues regnuz isrl̄:
Dixit autē eis. Non est ve-
strum nosce tēpora vel mo-
menta. que pr̄ posuit in sua
potestate. Sed accipiet vir
tutem superuenientis spiri-
tus sancti in vos: ⁊ eritis mi
hi testes in hierusalem: ⁊ in
om̄i iudea ⁊ samaria et vsq̄
ad vltimū terre. Et cū hec di
xisset videntib⁹ illis eleuat⁹
est: ⁊ nubes suscepit eum ab
oculis eorū. Cunq̄ intuerē-
tur in celum euntē illū: ecce
duo viri adstiterunt iuxta il-
los in vestibus albis: qui et
dixerunt eis. Viri galilei q̄d
statis aspicientes in celum.
hic iesus qui adsumptus est
a vobis in celum: sic veniet
quemadmodū vidistis eum
euntē in celum. Rat. Amen.
Lectio sancti euangelij s̄m
Iohannem. capl̄o. XVI.
Illo in tēpore. Dñs no-
ster iesus xp̄us loquebat̄ di-
scipulis suis dicens. Vado
ad euz qui misit me: ⁊ nemo
ex vobis īterrogat me quo
vadis. Sed quia hec locu-
tus sum vobis: tristicia im-
pleuit cor vestruz. Sed ego
veritatez dico vob̄. expedit
vobis vt ego vadaz. Si em̄
non abiero: paraclitus non
veniet ad vos. Si autē abie
ro: mittam eum ad vos. Et
cum venerit ille: arguet mū-
dum de peccato: et de iusti-
cia ⁊ de iudicio. De peccato
quidem: quia nō crediderūt
in me. de iusticia vero: quia
vado ad patrē: ⁊ iam nō vi-
debitis me. De iudicio autē:
quia princeps huius mundi
iudicatus est. Adhuc multa
habeo vobis dicere: sed nō
potestis portare modo. Cū
autem venerit ille spirit⁹ ve
ritatis: docebit vos omnez
veritatē. Non enim loquet̄
a semetipso: sed quecūq̄ au-
diet loquet̄: ⁊ q̄ vētura sunt
adnunciabit vobis. Ille me
clarificabit. quia de meo ac-
cipiet: ⁊ adnūciabit vobis.
Om̄ia quecunqz habet pa-
ter mea sunt: propterea dixi
q̄a de meo accipiet ⁊ adnū-
ciabit vobis. Modicū ⁊ iaz
nō videbit̄ me. ⁊ iteruz mo-
dicū ⁊ videbitis me: q̄a va-

do ad patrem. Dixerunt ergo discipuli eius ad inuicez. Quid est hoc quod dicit nobis: modicū & nō videbitis me: & iterum modicū: & videbitis me: quia vado ad patrem: Dicebant ergo. Quid est quod dicit modicū: nescimus quid loquitur. Cognouit autē ihesus: quia volebāt eum interrogare: & dixit eis. De hoc queritis inter vos: quia dixi vobis modicum & nō videbitis me: & iterū modicum & videbitis me: & qa vado ad patrē. Amen amē dico vobis: quia plorabitis & flebitis vos: mundus aūt gaudebit. Vos autē contristabimini: sed tristicia vestra vertetur in gaudiū. Mulier cum parit tristiciā habet: qa venit hora eius. Cum autez peperit puerū: iam non meminit pressure propter gaudium. quia natus est homo in mūdum. Et vos igit nūc quidem tristiciā habetis. iterum autem videbo vos: et gaudebit cor vestrū. Et gaudium vestrum nemo tollet a vobis. ℟. Amen. Dic dicat pbr. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum spi. Lauda. Alleluya. ℣. Ascendit deus in iubilatione dñs in voce tube. p. Alleluya. Sacrificiū. Vidi in celo turbam qz dinumerare nemo poterat: et clamabant voce magna: sal' deo nostro ascēdēti in throno. Et adorabant deum dicentes: honor gloria et sapientia virt' et potestas data est deo nostro in eternum alleluya. ℣. Audiui tanqz tubam loquentem mecum et dicentē: ascende huc: et ostendam tibi que oportet fieri post hec: et ecce sedes posita erat in celo. et supra sedem sedens similis aspectui lapidis iaspidis. et supra sedē sedentes seniores amicti veste alba. p. Et adorabant.

Missa.

Placeat dilectissimi fratres secularium cogitationū fasce depposito erectis in sublime mētibus subuolare: & impositā etheris fastigio assumpti hominis cōmunionez sequacibus cordis oculis contueri. Ad incōparabilez nobis claritatem attonitus vocādus aspectus: est ihesus dñs nr̄ humilitatem nobis terrarum:

celorum dignitate cõmutat: acutus necesse est visus esse: respicere quo seq̃mur. Hodie saluator noster post assumptionẽ carnis: sedem repetit deitatis. Hodie hominem suum intulit patri: quẽ obtulit passioni. Hunc exaltans in celis: quem humiliauerat in infernis. Hic visurus gloriam: qui viderat sepulturam. Et qui aduersus mortem mortis sue dedit beneficium: ad spem vite donauit resurrectionis exemplum. Hodie redijt ad patrẽ: cuz tamen sine patris qui sibi equalis est potestate non venerit. Hodie ascẽdit in celum: qui obsequia celestium: cum descenderet: non amisit. Ita in patris nature vnitate consistens: vt cum homo celum nouus intraret: nouum tamen deus homiez non haberet. Petamus igitur ab oñi potentia patris per nomen filij saluatoris: gratie spiritalis ingressum: eterne beatitudinis donum: beate mansionis ascensum. catholice credulitatis augmentũ: heretice infidelitatis excidium. Audiet profecto in cõfessione: quos in perditione quesiuit. Adstitit suis: qui non destitit alienis. Aderit agnitus: qui nõ defuit agnoscendus. Nõ patietur orphanos esse deuotos: qui filios facere dignatus est inimicos. Dabit effectum supplicationis: qui promisit spiritum sanctitatis. Rat chorus. Amen. Alia oratio.

Omine deus vir tutum: qui transgressus occasum transcendisti super celos celorum ad orientem: captiua spolia de captiuitate duxisti: vt genus humanum quod tua morte redemeras: tuaq̃ resurrectiõe viuificaueras: tua ascensione glorificares: z promissione ditares: Dona ecclesie tue et ad te perueniẽdi iter prosperum: z quotidianũ de die in diez profectũ. Vt magnificẽtie tue reddat: quod tantam virtutem concesseris. Vt obtineat deuicto hoste: z libertatem de tuo auxilio: z gloriaz de triumpho. Rat

chorus. Amen. Post nomi/
Omine na. Oratio.
Orex glorie qui patefa/
ctis: & adimpletis prophetaruz oraculis: tanq̃ eleuatis eternalibus portis paternã repetis sedem. Quo duz tua deitas eo quo nunq̃ diceſſit regredit: humano generi celorum aditus aperiatur. Dona vt illic extendat nostra intentio: quo preceſſit nostra redemptio. Nec inbe reamus captiua delectatiõe terrenis: qui te regnantem cõfitemur in celis. Quo pre ce humilitatis nostre placatus: ex illa maiestate tue quã reſides ſede: & viuentes repleas donis: & pauſantium ſpiritus conſoleris. Rat chorus. Amen. Ad pacem ora/
OEus qui aſſum/ tio.
ptum hominem euecturus ad celos: inter preci/pua mandatorũ tuorum myſteria concordiſſimã pacem tuis ſanctis reliq̃ſti apoſtolis: ſuſcipe inlata ſacro altario munera in hoſtiam pacificam: largiẽte tua gratia reputãda. Nobiſq; tuis famulis tribue ſectari per exterioris hominis oſculuz: interioris hominis indiſruptuz pacis & gratie ſacramentũ. Rat chorus. Amen. Inlatio.
OIgnum & iuſtum eſt: omnipotẽs pater: nos tibi agere gratias per ieſum xp̃m filium tuum. Qui poſt ſecunde natiuitatis veriſſimum ſacramentũ: poſt humane paſſionis glorioſe triumphum: poſt dignabilem ſuſcepte mortis ad inferna deſcenſum: poſt viuificantẽ reaſſumpte reſurrectiõs ad ſupna regreſſum: poſt manifeſtatam mirabiliuz virtute potentiã. poſt imm̃eſam infirmantiũ medicinã: poſt celebratam in apoſtolorũ cõmunione doctrinam: ad illam equalem ſibi maieſtatis tue ſedem ereptã: de inimici faucib9 predam reportans: captiuũ diaboli: ſuũ ſocium hoſpitẽ fecit. Dignũ celi habitatione cõſtituit: qui perfrui paradiſi iocunditate nõ potuit. Opus tuũ: onus ſuũ eſt. Cum nec illa laborι: nec iſta ſint ponderi. Qui inter

profunda tenebrarum: debitum aliene corruptionis exsoluit: inter excelsa nubium premium seruande incorruptionis indulsit. Tantis ergo nos beneficijs sua pietate crescentib⁹: vt parum putaret hominem terram recepisse: quā perdidit: nisi ⁊ celum quod non habuerat recepisset. Multiplicatoq; fenore interceptum vsum beatius compensaret augmentum. Non sufficit abundantissime bonitati: qđ ad cruciandam spoliati hostis inuidiam: faciendis virtutibus potestate permissa: venire ad se super aquas discipulo cupienti famulantia contra naturam elementa subiecit: dum grauem gradientis corporei ponderis molem nequaq̄ credentium vndaruz dorsa portarent: cum ad imperantis obsequium fieret itineris soliditas non liquoris. Et equor iussione libratum non mutaret cursum: ⁊ mutaret officium. Atq; ad vocantis edituz euntes vie currerent: et progredientis vestigia freta insignia sorberent: immersumq; pelagus accendentis limitez inuiolata equalitate nesciret: et figentis pedem plenitudine in se manente non mergeret. Non in aliq̄ cratem materia gelu stricta concreuerat: nec fluminum more superiecta fluētis frigore tegumenta pendebant. Cum natatilis illa mobilitas peruia: et vellis pateret: ⁊ plantis. In estimataq; profunditas simul: et viatorem ferret: et remigem. Maiori miraculo hominem pati iussa: quā nauem. vberiori dei laude gressibus adita: quam ratibus. Ac nisi fides paululum pauefacta nutasset: reuersa in ipsum ad legem suā natura equoris non fuisset. Qua credulitatis constantia recedente: diffidentiam dubitantis nimis appropinquantis periculi castigaret. et circa presumpte spei defectum verberantium pelago fluctuum quasi mersura distringeret. Domini tamen auxilium metu discriminis

inuocantem tangeret tem/ pestas magistra: non tege/ ret. Fuerint licet magna ista vel grandia: cedant ta/ men bis beneficijs illa mira cula: quod inuisibili deo: bo mo visibilis corporatus ae/ rium iter non gradu superat sed volatu: et deus in carne manens per creaturam suaz ventorum pennis eueitur: nō membrorum. Nullus eun/ dem conatus fatigat: cui au/ ra pro via est. Quem tamen nō fert leuitas sed potestas. deficit nisus: et currit ascen/ sus. Ille cepit huius altitu/ dinis gloriaz: qui crucis por tauit iniuriam. Ille intrauit in regno: qui pependit in li/ gno. Ille conscendit ad dex teram patris: qui causa no/ bis factus est pacis. Ipse il/ los ascendenti secum homi/ ni celos aperuit: quos vt propter hominem descen/ deret inclinauit. Quem lau/ dant. benedicunt. adorant. atqz glorificant. throni. po/ testates ac dominationes. Cui merito omnes angeli: ꝛ archangeli non cessant cla mare quotidie vna voce di/ cētes. Respondeat chorus. Sanctus sanctus sanctus. domi nus deus sabbaoth. ꝛc. Post Vere san/ sanctus. ctus: et benedictus ie sus christus filius tuus do/ minus noster. Qui sub bo/ dierne expectatione virtu/ tis redeunti ad te homini viam prestitit: ipse dum via est. Qui indemutabilitate diuinitatis sue in se manen/ te substantia: peracto in/ carnationis. natiuitatis. cir/ cuncisionis. passionis. resur rectionis. ascensionis. atqz admissio spiritussancti para cliti officio: eum in celis re gnaturus imponit: quez in/ fernis liberaturus imponit. Nibil dubitationis volens relinquere: nibil erroris: si cum eo visibiliter ascende/ ret: pro quo inuisibiliter de scendisset. Vt incredula ac ceruicosa corda plebis iudai/ ce multitudinis essent confu sa: duz reuerteretur: que nō fuerat cōfessa: duz nasceret. Et q̄ nō meruit p̄fiteri dñm ve nisset: possit erubescere dum

rediret. Vt videret in deum hominē: quomodo deuz in homine non vidisset. Non quod peniteret dum ostenditur: sed vt erubesceret dū miraret. Xp̄um dominū ac redemptorē eternuz. Post

Indicaui pridie oratio mus plane: nec vnq̄ tacebimus passum te xp̄e pro redemptiōe miserorū: resurrexisse pro salute fideliuz: celos ascēdisse pro virtute meritorum: venturū te esse iudicez mortuoꝝ atq̄ viuentiū. Quod scientes domine: vt nobis dies illa terribilis aliquantulū ex tua propitiacione mitior adueniat: hec munera offerimus. Que vt nobis in salutem percepta contingat: visitet ea spiritꝰ tuus sanctus qui in similitudinez flamme manus dona suscepit. Visitet ⁊ viuificet ea spiritus tuus sanctꝰ: qui per vaporez incendij helie prophete holocaustum adsumpsit. Visitet ⁊ viuificet ea spiritꝰ tuus sanctus: qui ignearum diuisione linguaruz in apostolorum tuorū cordibꝰ cōmeauit. Vt recepta in visceribus nostris: ⁊ presentē nobis: ⁊ eternā prestent salutē. Rat chorus. Amen. Ad orationez dn̄icaz.

Quis loquetur potētias tuas dn̄e? Aut quis enarrare poterit om̄es laudes tuas? Ad humana descendisti: celestia non relinquēs. Ad superna regressus: hūana non deserens. Vbiq̄ totus. vbiq̄ mirabilis. Non interceptus carne: vt non esses in patre. Non ereptus ascēsione: vt non esses in homine. Respice ad orationē plebis tue sancte dn̄e misericors deus: vt in hac die ascensionis tue sicut data est tibi gloria in excelsis: ita nobis gratia prestetur in terris. Pater noster q̄ es in celis. Hic dicat pb̄r Vicit leo. tribus vicibus. vt in die resurrectionis dn̄i. folio CXCVIII. Postea dicat. Humilia te vos benedictioni. Dn̄s sit semper vobiscū. R. Et cum spiritu: Benedictio.

Iesus xp̄s dn̄s pacē quā ad celos remeans discipulis suis tradidit: integraz

in vobis inlibatamq; cõser-
uet. ℟at chor⁹. ℣mẽ. Ange-
los quoq; sanctos quos suo
elegit obsequio: vobis depu-
tet in presidio. ℟at chorus.
℣men. ℣t ipso auctore illic
erigamini fide: quo vos ad-
sumẽdos speratis in requiẽ.
℟at chor⁹. ℣men. ℣er mise-
ricordiã ipsius dei nostri tẽ.
Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et
cum. Ad accedentes. Gaude-
te populi. Cõm. Refecti xpi cor-
pore. Require retro i vigilia
resurrectionis. folio. CXCIII

GRatias tibi agi- ℣ro.
mus dñe deus: t te de-
um bñdicimus de die in diẽ:
qui nos in hac die sancte so-
lennitatis tue per ducere di-
gnatus es: fac nos diem istũ
ascẽsionis tue per multa cur-
ricula annorũ in pace t trã-
quilitate suscipere cum fide-
li populo tuo. ℟at chorus.
℣men. ℣er misericordiã tuã
deus noster tẽ. Dñs sit sem-
per vobiscum. ℟. Et cum spi.
Solẽnia cõpleta sunt in no-
mine dñi nostri iesu christi.
votum nostrũ sit acceptum
cum pace. ℟at. Deo gratias.

¶ In dominico post ascensi
onem dñi ad missam. Offi-
ciũ. Dicite in nationibus. Que
re. folio. CXCVIII. Oratio.
Tibi gloriam cõcinim⁹. Re-
quire retro in octauas pa-
sche. folio. CXCIIII. Apoca
lipsis iohannis apostoli. ca.

QVII. ℟. Deo gratias.
Ego iohãnes fui in spi-
ritu: t vidi turbam magnã
quã dinumerare nemo po-
terat ex oñib⁹ gentib⁹ t tri
bus t populis t linguis stã-
tes ante thronum in conspe
ctu agni: amicti stolis albis:
t palme in manibus eorum:
t clamabãt voce magna di-
centes. Salus deo nostro:
qui sedes super thronum: et
agno. Et omnes angeli sta-
bant in circũitu throni t se-
niorum: t quattuor anima-
lium: t ceciderunt in conspe
ctu throni in facies suas: et
adorauerunt deum dicẽtes
amen. Benedictio et clari-
tas t sapiẽtia t gratiarum-
actio: t honor: t virtus: et
fortitudo deo nostro in secu
la seculorũ amen. ℟eat cho-
rus. ℣men. Vic dicat pb̃r.

Dominus ſit ſemper vobiſ/
cum. ℟. Et cum. ℣. Pſallendo.
Quis dabit mihi pēnas ſicut co/
lumbe: et volabo: vt requieſcam.
℣. Timor et tremor venerunt ſu/
per me: et cōtexerunt me tenebre
et dixi. p̄. Volabo. Dicat p̄r.
Silētium facite. Lectio ac/
tuum apoſtolorū. ca. xiiii.

In illis ℟. Deo gratias.
diebus. Paulus ⁊ bar/
nabas commorabantur li/
ſtris. Et quidaz vir in liſtris
infirmis pedib⁹ ſedebat clau
dus ex vtero matris ſue: qui
nunq̄ ambulauerat. Hic au
diuit paulum loquentē: qui
intuitus eum ⁊ vidit quia ha
beret fidez: vt ſaluus fieret:
dixit magna voce. Tibi di/
co ſurge ſup pedes tuos re/
ctos. Et exiliuit: ⁊ ambula/
uit. Turbe autem cum vidiſ/
ſent qđ fecerat paulus leua/
uerunt vocē ſuaz lycaonice
dicētes. Dij ſimiles facti ho
minib⁹ deſcenderūt ad nos.
Et vocabant barnabaz io/
uem: paulum vero mercu/
rium: quoniaz ipſe erat dux
verbi. Sacerdos vero iouiſ
qui erat ante ciuitatē thau/
ros: ⁊ coronas ante ianuam
afferens cum populo: vole/
bant ſacrificare. Quod vbi
audierūt apoſtoli barnabas
et paulus conſciſſis tunicis
ſuis exilierunt in turbas: cla
mantes ⁊ dicētes. Viri q̄d
hec facitis? Et nos morta/
les ſum⁹: ſimiles vobis ho/
mines: adnūciantes vobis
ab his vanis cōuerti ad deū
viuum: qui fecit celum ⁊ ter
ram mare ⁊ oīa que in eis
ſunt. Qui preteritis genera
tionibus dimiſit oēs gen/
tes ingredi in vias ſuas. Et
quidem non ſine teſtimonio
ſemetipſum reliquit benefa/
ciens: de celo dans pluui/
as ⁊ tempora fructifera im/
plens cibo; et leticia corda
veſtra. ℟. Rat chorus. Amen.
Lectio ſancti euāgelij ſcōm
Marcum. capitulo. ix.

In diebus illis. Dom⁹
noſter ieſus chriſtus veniēs
ad diſcipulos ſuos: vidit tur
bam magnā circa eos ⁊ ſcri/
bas cōquirentes cū illis. Et
confeſtim oīs populus vi
dens eū: ſtupefactus eſt ⁊ ex
pauerūt. Et occurētes ſalu/

tabant eũ. Et interrogauit eos quid inter vos cõquiritis: Et respondẽs vnus de turba dixit. Magister attuli filiũ meũ ad te habentem spũm imundũ. Qui vbicũq; eum apprehẽderit allidet eũ ꝛ spumat ꝛ stridet dentib⁹ ꝛ arescit. Et dixi discipulis tuis: vt ejicerent illũ: ꝛ nõ potuerunt. Qui respõdens eis dicens. O generatio incredula: q̃diu apud vos ero: q̃diu vos patiar. Afferte illuz ad me. Et attulerũt illũ. Et cũ vidisset eum statiz spiritu cõturbauit eum ꝛ elisus in terram voluptabatur spumans. Et interrogauit pr̃ez ei⁹ quãtũ tẽporis est ex quo ei hoc accidit. At ille ait. Ab infantia. Et frequenter eum ꝛ in ignẽ ꝛ in aquã misit: vt eũ perderet. Sed si quid potes adiuua nos miser⁹ nr̃i. Jesus autẽ ait illi. Si potes credere oñia possibilia sunt credenti. Et cõtinuo exclamans pater pueri cũ lachrimis agebat. Credo dñe: adiuua incredulitatẽ meaz. Et cum videret iesus cõcurrentem turbã cõminatus est spiritui immũdo dicẽs illi. Surde ꝛ mute spũs ego tibi precipio exi ab eo: ꝛ ne amplius introeas in eũ. Et clamãs ꝛ multũ discerpẽs: exijt ab eo ꝛ factus est sicut mortu⁹ ita vt multi dicerẽt quia mortuus est. Jesus autẽ tenens manũ eius eleuauit ꝛ surrexit. Et cum introisset in domum: discipuli ei⁹ secreto interrogabant eũ. Quare nos non potuim⁹ ejicere eũ: Et dixit illis. Hoc gen⁹ in nullo potest exire: nisi in oratione ꝛ ieiunio. ℟. Amen. dicat pr̃. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Misit ex alto et accepit me assumpsit me dens pater: et conlocabit ad dexteram suã. p̃. Alla. Sacrificiũ. Tollite hostias. Et introite in atria dñi alla alla. ℣. Afferte domino gloriam et honorẽ: afferte dño gloriã nomini ei⁹. p̃. Et itro

Mysterio re Missa. ite. surrectionis impleto: ꝛ corpor⁹ fratres charissimi cuncti exultemus et cordibus. Nec iam cum sepulchri custodib⁹ sacri corporis

defleamus excubias: sed cũ angelis q̃ rediuiuuz nũciant saluatorẽ nr̃a gaudia misceamus. Etem̃ deinceps curaz sibi funeris excusat impẽdi: qui rediens ad patrẽ vacuate mortis excubias vult priuari. Simus sane de spei nostre cõsummatione securi nã qui in altum remeans captiuitatẽ duxit: dabit dona hominib⁹ que ꝓmisit. ℟. Amen.

Christe de⁹ Alia oratio qui ascẽdendo in celis presentiã corporalẽ tuis subtraxisti discipl'is ꝑmitte nos vt te spũ diligam⁹ quẽ in carne nunc videre nequim⁹: et tamen ad iudiciũ fideliter expectam⁹. Crea in nobis cor nouũ ⁊ spũm rectũ. Vt qui iam ascensionis tue celebrauimus festũ: ꝓmissuz a te mereamur suscipere spiritũsanctũ. ℟. Amẽ. Post noĩa. or̃o.

Ascẽdisse te in celis ad patrẽ dei filius creatura tua letat̃. Et ideo suppliciter cordis ꝯtritione exposcimus: vt ⁊ in nobis pollicitationẽ tui spũs impleas: et defunctis donum eterne quietis impertias. ℟. Amen.

Ad pacem. Oratio. Deus qui ascendisti in altũ: captiuã ducens captiuitẽ: da dona hominib⁹ pacis eterne. Vt qui te humanis obtutib⁹ ad celos ascẽdens corporaliter subtraxisti: ĩ nostris cordib⁹ digneris ꝓpiciatus infundi. ℟. Amen. In

Dignum ⁊ iustũ latio. est: nos tibi semꝑ gratias agere dñe sctẽ pr̃ eterne omp̃s deus per iesum xp̃um filiũ tuum dñm nostrũ. Qui nobis ideo presentiã subtraxit natiuitat̃ corporee: vt eũ spiritaliter disceremus amare. Quiqꝫ discipl'is intra suarum mentiũ claustra tandiu presidere precepit: quousqꝫ superuenientis firmarentur presentia spũssancti. Cui cuz patre ⁊ filio vni deo iugiter in sempiternũ regnanti: oẽs angeli famulantes vna voce proclamant ita dicentes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanct⁹. Post

Vere sanct⁹ sanctus. ⁊ vere benedict⁹ dñs noster iesus xp̃s filius tuus. Qui angeloꝝ euect⁹ vlnis:

ascēdit in celos: ⁊ nūc sedet ad dexteraz dei patris. Ipse dn̄s ac redemptor eternus.

Post pridie. Oratio. Ontueri tuā xp̄e cupiētes presentiam: qui humana nō deserens: appetisti superna: petimus ⁊ rogam⁹: vt q̄ pignus assumpte carnis intulisti in celos: cōsolationez nobis sancti spūs largiaris. Cuius nūc presentia ⁊ apposita hec tibi oblata sanctifices: ⁊ nostroꝝ cordiū archana perlustres. ℟. Amen. Ad

Deus oronē dn̄icam. dei filius qui cū ad patrem ascēderes: venturū te iteruz ad nos voce ꝓmisisti: veni ad nos ⁊ apud nos facito mansionē. Manifestās teip̄m nobis: quib⁹ precepisti sic exorare e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Vicit leo. tribus vicibus. vt in die resur. folio. CXCVIII. postea dicat. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū.

Christus dn̄s sit Bn̄o. auxiliator vestri: q̄ adsumptus in celos: sedet nūc ad dexterā patris. ℟. Amen. Corpus quoqz vestrū nullis torpentib⁹ patiat̄ passionibus mācipari: qui illud glorificatū in celis assumpsit. ℟. Amen. Vt qui ascēdentis vidimus gloriā: iudicantis nō puniamur sentētia. ℟. Amē. Ipso prestāte qui cū deo patre viuit ⁊ regnat in vnitate spūssancti in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dn̄s sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū. Ad accedētes. Gaudete ppl̄i. Cō. Refecti xp̄i corpore. Quere in vigilia resurre. fo. CXCIII. oro. Explet̄ dn̄e. vt in die resur. fo. CXCVIII.

¶ In vigilia pentecostes ad nonam pro missa. Sapientia salomonis. ℟. Deo gratias.

Fili. Spūs timentiū dn̄i querit̄: ⁊ in respectus illi⁹ benedicetur. Spiritū eorū saluantē illos diligit ⁊ oculi dn̄i super diligentes se. ℟. Amē. dicat pb̄r. Erigite vos. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. Postea dicat. Lectio libri numeri. capitulo. XI. ℟. Deo gratias.

In illis dieb⁹. Locut⁹ est dn̄s ad moysen dicēs. cōgrega mihi septuaginta viros

de senioribꝰ isrl̄: quos tu no
sti. qđ senes ppl̄i sint ac ma-
gistri: ⁊ duces eos ad taber-
naculum federis: faciasq; il-
lis stare tecū: vt descendam
⁊ loquar tibi. Et auferaz de
spiritu tuo: tradamq; eis: vt
sustētent tecū onus populi:
⁊ nō tu solus graueris. Ve-
nit igitur moyses ⁊ narrauit
populo verba dñi: ꝯgregās
septuaginta viros de senio-
ribus isrl̄ quos stare fecit cir
ca tabernaculū. Descēditq;
dñs per nubem: ⁊ locutꝰ est
ad eum. Auferens de spiritu
qđ erat in moyse: ⁊ dedit sep
tuaginta viris. Cūq; requie
uisset in eis spūs: propheta-
uerunt: nec vltra cessauerūt
Remanserūt autez in castris
duo viri: quoꝝ vocat̄ vnus
heldat: ⁊ alter medat: super
quos requieuit spūs. Nam
⁊ ipsi descripti fuerant: ⁊ nō
exierunt ad tabernaculum.
Cūq; ꝓphetarent in castris:
cucurrit puer ⁊ nūciauit moy
si dicēs. Heldat ⁊ medat ꝓ-
phetāt in castris. Satim io-
sue filius nun minister moy-
si: et electus a pluribus ait.
Dñe mi moyses ꝓhibe eos.
At ille. Quid inquid agis ꝓ
me? Quis tribuat hoc: vt
om̄is ppl̄s prophetet: ⁊ det
eis dñs spūm suū. ℟. Amen.
dicat pb̄r. Dñs sit semꝑ vo-
biscum. ℟. Et cū. Psallendo.
Propter gloriā nominis tui dñe
libera nos. Et propicius esto pec
catis nostris propter nomē tuū.
℣. Memēto plebis tue: quā crea
sti ab initio: aīas pauperuz tuoꝝ
ne obliuiscaris in finem. p̄. Et ꝓ-
picius. dicat pb̄r. Silentiū fa
cite. Lctō actuū apostoloꝝ.
capl̄o. XIX. ℟. Deo gratias.

In illis diebꝰ. Factū est
cum appollo esset corin
thi: vt paulus peragratis su
perioribꝰ partibus: veniret
ephesum: ⁊ inueniret quos-
dam discipulos: dixitq; ad
eos. Si spiritūsanctū accepi
stis credentes. At illi ad eū.
Sed neq; si spūssanctus est:
audiuimus. Ille vero ait. in
quo ergo baptizati estis?
Qui dixernut in iohānis ba
ptismate. Dixit aūt paulus.
Iohannes baptizauit bap-
tismum penitētie populū di
cens. In eum qui venturus

esset post ipm: vt crederent: hoc est in iesum. His auditis baptizati sūt in nomine dñi iesu. Et cuz imposuisset illis paulus manꝰ: venit spiritus sanctꝰ super eos: ⁊ loquebā tur linguis ⁊ prophetabāt. ℟. Amē. Lectio sancti euāge lij ſm iohannem. ca. iii. Illo in tēpore. Erat ho/mo ex phariseis nichodemꝰ nomine: ⁊ ipse erat princeps iudeoꝝ. Hic venit ad iesum nocte ⁊ dixit ei. Rabbi scimꝰ quia a deo venisti magister. Nemo potest hec signa face re q̄ tu facis: nisi fuerit dñs cum eo. Respōdit iesus ⁊ di/xit ei. Amen amen dico tibi: nisi quis renatus fuerit de/nuo: nō potest videre regnū dei. Dicit ad eū nichodemꝰ. Quomodo potest hō nasci cum senex sit? Numquid po/test in ventrē matris sue ite/rato introire: ⁊ nasci? Respō dit iesus. Amen amē dico ti/bi: nisi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ spū sancto: nō potest introire in regnū dei. Quod natū est ex carne: caro est: et q̄ natum est ex spiritu: spūs est. Non mireris quia dixi ti bi oportet vos nasci denuo. Spiritus vbi vult spirat: et vocez eius audis: sed nescis vnde veniat ⁊ quo vadat. Sic ⁊ oīs qui natus est ex spū. Respōdit nichodemus: ⁊ dixit ei. Quomodo potest hoc fieri? Respondit iesus ⁊ dixit ei. Tu es magister i isrl ⁊ hec ignoras? Amen amen dico tibi: quia q̄ scimus: lo quimur: ⁊ q̄ vidimꝰ: testa/mur: ⁊ testimoniū nostrum nō accipitis. Si terrena dixi vobis ⁊ nō creditis: quomo do si dixero vob celestia: cre detis? Et nemo ascēdit in ce/lum: nisi qui descendit de ce/lo: filiꝰ hominis qui est in ce lo. Et sicut moyses exaltauit serpentē in deserto: ita exal/tari oportet filiuz hominis: vt omnis qui credit in ipso nō pereat: sed habeat vitam eternam. ℟. Amē. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Laudate dñm de celis: laudate euz in excel sis. p̄. Alla. Sacrificiū. Tolli/te hostias. quere i dñico post ascensionē dñi. folio. CCLV.

Semper quidē Missa. dilectissimi fratres crebre orationes esse debēt vnanimitatis. Charitatis: ⁊ simplex fraterne dilectionis affectio. Sed nunc precipue om̄is de nostris exhaurienda pectoribꝰ est odioꝝ amaritudo cū sanctispūs expectatur infusō: ⁊ aduenienti dño nitēs est paranda possessio. Et quia ⁊ patres doctoresq; nostri in quoꝝ corda vel viscera om̄ipotens deus hoc donū ꝓmisse remunerationis īfudit: vt reminiscamur diem magnū: vnanimitate cōnexi: diuinā expectare sanctispiritus visitationem: qui deo obtulerant charitatem. Rat. Amen. Alia oratio. Mple nos deus spiritu sancto: in quo signati sumꝰ: ⁊ a quo tangimur vt saluemur. Vt hodie nos idē spiritus preueniēs in miseratione a delictis emūdet: ⁊ cras in muneris conlatione glorificet. Hodie maculas abluat: cras dona distribuat. Hodie linguā nostrā in voce cōfessionis aperiat: ⁊ cras eandem faciat predicare magnalia tua. Quo iam hodie per ipsuz tacti: ita eruamur a crimine: vt cras dignanter in nr̄is iubeat cordibꝰ habitare. R. Amen. Post noīa or̄o.

Emitte dñe spūm adoptionis: in quo clamemus tibi abba pater. Vt cōfiteamur: qm̄ tu es vnigeniti tui verus pater: ⁊ cognoscamꝰ quia nullus ei similis inter filios dei. Quē nō tibi adoptio: sed generatio consubstātialis: neq; gratia similē: sed natura signat equalem. Per huiꝰ em̄ fidei inuiolabile mysteriū: custodiamꝰ spei nostre īmutabile sacramentuz. Ex hoc te q̄s: vt cū nostris qui iam e seculo precesserūt: qui etiā ipsius spūs tui sancti dono renati sunt. quorūq; ante altare tuū mētionē cū tremore facimus: simul obuiaz in secundi aduētus dñi nostri claritate feliciter occurramꝰ. R. Amen. Ad

Offerentiū pacē oratio eterne deꝰ susceptis oblationibꝰ: effice nos spū feruentes ⁊ charitate locuple-

tes.. Quo vnitatē ſpūs ſer/
uantes in vinculo pacis: illi
us dono iā ipleamur in ter/
ris: cuius infuſionē aduenī/
re nobis expectam⁹ in celis.
Oꝛat. Amen. Inlatio.
Ignum t iuſtū eſt: vt
te deū t celeſtia t terrena cō
laudēt. Qui nos ſpū tuo do
ces terrena reſpuere: cele/
ſtia ſectari. carnē coerceri ie/
iunijs inſolentez. coꝛda pur/
gari cōtinua lamentatione.
Non attolli in proſperis: nō
deijci in aduerſis. Veritatis
ſperare pmiſſum: ſpūs pre/
ſtolari ſolaciū: paracliti ſuſti
nere aduentuz. Ex hoc dñe
tuoꝝ pmiſſoꝝ nos gaudijs
preparātes rogam⁹: vt de/
ſcendat ſup nos gratie tue
virtus t bñdictio ſancti ſpi/
ritus. Quo inouati atq; mū
dati euz tecū t cū patre equa
li deitate regnātē laudem⁹:
magnificem⁹: atq; ita dica/
mus. ℟. Sanctus ſanct⁹ ſctūs.
Vere ſanct⁹ Poſt ſctūs
vere benedict⁹ es dñe
ieſu xpe. Qui daturū te nob
illum ſpūm promiſiſti in mu
nere: quē tibi cū patre noui/
mus coequalē exiſtere. Per
te dñe ac redemptoꝛ eterne.
Poſt pridie. Oratio.
Spiritus ſancte qui a pa
tre t filio procedis: bis pro/
pici⁹ inlabere bolocauſtis.
Quo q̄ a patre es repꝛomiſ/
ſus: ſanctificationē bumaniſ
exhibeas preſentat⁹: Reple/
aſq; ſponſionis mercede: q̄s
te promiſſum inſpicis expe/
ctare. ℟. Amen. Ad oratiōē
Eſcēdat dñe dñicaz.
ad nos ſpūs ſanctus:
per quez t mundata pecto/
ra noſtra cum eo ipſe poſſi/
deas: t inſtitutā a te oꝛatio/
nem ſuſcipias. Vt ita non p
nos: ſed per illum noſtra ac
cipias poſtulata: ſicut per il/
lum nō per nos nr̄a deles fa
cinoꝛa. Quo eo qui tecum t
cuz patre regnat equalis in/
terpellāte pro nobis: per eū
ad te proclamem⁹ e terris.
Pater noſter. dicat pbr. Hu/
miliate vos benedictioni.
Dñs ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et
cum ſpi. Benedictio.
Expectantes ſe: ſpūs ef/
ficiat immaculatos a ſoꝛdi/
bus. ℟. Amen. Repleat mune

re:quo se inspicit sustinere. ℟. Amen. Ut cū venerit impleamur sanctitate eius:cuius aduentū amabiliter expectamus.℟. Amen. Ipso prestante ⁊ auxiliante:qui cum patre ⁊ filio vnus deus vivit ⁊ regnat in secula seculoꝝ.℟. Amē. Dñs sit semper vobiscū.℟. Et cū spiritu tuo. Ab hinc vsq; in quadragesimam dicitur. Gustate et videte q̄ suauis est dominꝰ alla alla alla.℣. Benedicam dñm in oñi tēpore: semper laus eius in ore meo.℣ Alla alla alla.℣ Redimet dñs animas seruoꝝ suorū et non derelinquet oñes qui sperant in eum.℣ Alla alla alla.℣. Gloria et honor pri et filio et spiritui sancto in secla seculoꝝ amē. ℣ Alla alla alla.Cōm. Refecti xpi corpore et sanguine te laudamus dñe alla alla alla.Oratio.

OStantes dñe suauitatis dulcedinis plenitudinez:q̄s:vt sit nobis hoc in remissionē peccatoꝝ:⁊ sanitatem mentiū.℟. Amen.Dermiam tuam deus noster ⁊c. Dñs sit semp vobiscum.℟. Et cum. In nomine dñi nri ieſu xpi perficiamꝰ cuꝝ pace. ℟. Deo gras. ¶In die sancto pentecostes ad missam.

Os qui Officiū. in christo baptizati estis.℣. Xpm induistis alla.℣. Benedicti vos a dño:qui fecit celū et terram.℣. Xpm.℣ Gloria et honor pri et filio et spiritui sctō in secula seculoꝝ amen.℣. Xpm induistis.

OSpiritꝰ sancte Dño. qui a patre filioq; procedis:doce nos facere veritatē.Ut qui de patre filioq; accepisti promissionē:inuisibili nos his a quibꝰ tam ineffabiliter ꝓcedis adsoties charitate.℟. Amen.Dermisericordiā tuā deꝰ nr ⁊c. Dñs sit semp vobiscū.℟. Et cum. Apocalipsis iohannis apostoli.ca.XXII. ℟. Deo gras.

EGo iohānes fui in spiritu ⁊ audiui vocem dicentez mihi.Hec verba fidelissima ⁊ vera sunt. Et dñs deus spiritꝰ prophetarū misit angelū suum ostēdere seruis suis:que oportet fieri cito.⁊ ecce venio velociter. Beatus qui custodit verba

prophetie libri hui⁹. Et ego iohannes qui audiui ⁊ vidi hec: ⁊ postq̃ audissem ⁊ vidissem: cecidi vt adorarē ante pedes angeli: qui nūc hec ostendebat. Et dixit mihi. Vide ne feceris: cōseruus tuus sum: ⁊ fratrū tuorū: et eorum qui seruant verba libri huius: deū adora. Et dixit mihi. Ne signaueris verba prophetie libri hui⁹: tempus enim prope est. Qui nocet: noceat adhuc. Et qui in sordib⁹ est: sordescat adhuc. Et iust⁹: iustificetur adhuc. Et sanct⁹: sanctificet̃ adhuc. Ecce venio cito: et merces mea mecū est: reddere vnicuiq; ꝑm opera sua. Ego sum prim⁹ ⁊ ego nouissim⁹: principium ⁊ finis. Beati qui lauant stolas suas: vt sit potestas eorū in ligno vite: ⁊ portes intrent in ciuitatē. Foris canes: ⁊ venefici ⁊ impudici ⁊ homicide: ⁊ dolis seruientes: ⁊ oīs qui amat ⁊ facit mendatium. Ego iesus misi angelum meū testificari vobis hec in ecclesijs. Ego sum gen⁹ ⁊ radix dauid stella splē dida ⁊ matutina: ⁊ sponsus ⁊ sponsa dicunt veni: ⁊ qui audit dicat: veni. Et q̄ sitit: veniat: et qui vult: accipiat aquā vite gratis. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Psallēdo & mitte spiritū tuū deus et creabuntur. Et renouabis faciem terre. ℣. Sit gloria dn̄i in seculum seculi letabitur dn̄s in operibus suis. p̄. Et renoua. dicat pb̄r. Silētiū facite. Lctō libri actuū apl̄orum. ca. II. ℟. Deo gr̄as.

IN illis diebus. Cum cōplerentur dies pentecostes: erāt oēs apostoli pariter in eodem loco. Et factū est repente de celo sonitus: tanq̃ aduenientis vehementis spirit⁹: ⁊ impleuit omnē domum vbi erant sedentes apostoli: ⁊ apparuerūt illis dispertite lingue tāq̃ ignis. Seditq; supra singulos eorum. ⁊ repleti sunt oēs spiritu sancto: ⁊ ceperūt loqui varijs linguis: prout spirit⁹ sanctus dabat illis eloqui. Erant autē in hierusalem habitātes iudei religiosi ex oī natione: que sub celo sunt.

Facta autem hac voce: conuenit multitudo: & mente cõfusa est. quoniam audiebat vnusquisq; lingua sua illos loquentes. Stupebant aũt oẽs & mirabanť dicentes. Nonne ecce oẽs isti qui loquũtur galilei sunt? Et quomodo nos audiuimꝰ vnusquisq; linguam nostram in qua nati sumꝰ? Parthi: et medi: & elamite: & qui habitant mesopotamiã: & iudeã: & cappadociam: pontum: et asiã: phrygiaz: & pamphyliã: egyptuz: & partes lybie: que est circa cyrenensium: & aduene romani: iudei quoq; & proseliti: cretes: & arabes: audiuimus loquentes eos nostris linguis magnalia dei. Stupebant autẽ omnes et mirabãtur adinuicem dicentes. Quid nazvult hoc esse? Alij autem inridentes dicebant: quia musto pleni sunt isti. Stans vero petrus cuz vndecim discipulis: leuauit vocem suam: & locutus est eis. Viri iudei: et qui habitant hierusalez vniuersi hoc vobis notum sit: & auribus percipite verba mea. Non enim sicut vos estimatis hi ebrij sunt cuz sit hora diei tertia. Sed hoc est quod dictũ est per prophetam ioel. Et erit in nouissimis diebus dicit dominꝰ: effundam de spiritu meo super omnẽ carnẽ: & prophetabunt filij vestri: & filie vestre: iuuenes vestri visiones videbunt: & senes vestri somnia somniabunt. Equidem super seruos meos: & super ancillas meas in in diebus illis effundam de spiritu meo: & prophetabũt & dabo prodigia in celo sursuz: & signa in terra deorsuz: sanguinẽ: & ignem: & vaporem fumi. Sol conuertetur in tenebras: & luna in sanguinem: anteq; veniat dies domini magnꝰ & terribilis. Et oẽis quicunq; inuocauerit nomen domini: saluus erit. Fiat chorus. Amen. Lectio sancti euangelij scm ioannem. capitulo. XIIII.

In illis diebus. Dominꝰ noster ieſus christꝰ loquebatur discipulis suis dicẽs. Si diligitis me mãdata mea ser

uate: ⁊ ego rogabo patrem: ⁊ alium paraclitum dabit vobis: vt maneat vobiscum in eternum: Spiritū veritatis quē mundus non potest accipere quia nō videt eum nec scit eum. Vos autem cognoscetis eū: quia apud vos manet ⁊ in vobis est. Non relinquam vos orphanos veniam ad vos. Adhuc modicum ⁊ mundus me iam non videt: vos autē videtis me: quia ego viuo: ⁊ vos viuetis. In illo die vos cognoscetis me: quia ego in patre meo: ⁊ vos in me: et ego in vobis. Qui habet mandata mea ⁊ seruat ea: ille est qui diligit me. Qui autem diligit me: diligitur a patre meo: et ego diligam eum: ⁊ manifestabo ei meipm. Dicit ei iudas non ille scariothes. Domine: quid factū est quia nobis manifestaturꝰ es teipm: ⁊ non mundo: Respondit iesus ⁊ dixit ei. Si quis diligit me: sermonem meum seruat: ⁊ pater meus diliget eum: ⁊ ad eum veniemus ⁊ mansionem apud eum faciemus. Qui non diligit me: sermones meos non obseruat. Et sermonē quem audistis: nō est meus: sed eius qui misit me pris. Hec locutus sum vobis apud vos manens. Paraclitus autem spiritus sanctus quem mittet pater in nomine meo: ille vos docebit oīa: ⁊ suggeret vob oīa quecunq; dixero vobis. Pacem meam relinquo vobis: pacem meam do vobis. Nō quomodo mundus dat: ego do vobis. Nō turbetur cor vestrum neq; formidet. Rat chorus. Amen. Hic dicat pbr Dominus sit semper vobiscū. R. Et cum spi. Lauda. Allelu/ya. ℣. Da nobis domine leticiam salutaris tui: et spiritu principali confirma nos. p̄. Allelnya. Sacrificium. Completur hodie pētecostes in quo descendit spiritus sanctus: et apostolis infusus apparuit: loquentibus variis linguis magnalia domini alleluya. ℣. Factum est repente de celo sonus: tanq; aduenientis spiritus vehementis: et impleuit omnem domum vbi erant sedentes apostoli: et loquebātur magnalia do

mini alleluya. Incipit missa.

QVanta possumus fratres charissimi fide intētione: virtute. gaudio. exultatiōe. p̄conio. deuotiōe. obsequio. puritate: promissa nobis per filiuz dei: sancti spiritꝰ munera hodie transmissa predicemꝰ. Reseretur nostrorū compago viscerū. purgentur corda credentiū: ⁊ pateant oīes sensus: atqz recessus animorū. Quia neq; quaq̄ immensi laudez atqz aduentum: pectora angusta narrare sufficiūt. Ille eteniz consors patris: ⁊ filij vnius eiusdemqz substantie tertiꝰ in persona: sed vnus in gloria. Quem celorum regna nō capiunt: quia non eum circumscribunt neqz clodunt: hodie ad angustum cordis nostri descendit hospitium. Et quis nostrū fratres dilectissimi tali se dignuz hospite recognoscit: quis condigna aduenienti exhibeat alimenta: Cum ⁊ angelorum et archangelorū: ⁊ omniū virtutum celestiū ipse sit vita. Et ideo quia nos impares tali habitatore cognoscimꝰ: ipsi vt in nobis locum habitaculi sibimet preparet supplicemus. Rat chorus. Amē. Ipso prestante qui in trinitate vnus deus viuit: et regnat in secula seculorum. Rat chorus. Amen. Alia oratio.

ORamus inde/fessis precibus oīnipotentiam tuam: deus sancte pater oīnipotens: vt reples nos munere vnigēiti tui: gaudio inenarrabili: visitatione: atqz viuificatione tui atqz eius spiritus sancti. Vt quos creasti vel redemisti per filiuz: perficere digneris per spiritum sanctum. Non quo inconiuncta vel dissimilis sit tue operatio trinitatis: sed quo personaruz existentium euidenter appareat incōfusa equalitas deitatis. Hac igitur te deꝰ oīnipotens inspirationis tue cōfessione: manifestatuz fidelibus impende propiciuz: demonibus exerce terrificum: persequentibus obuiū. Penitentibus placabilem: peccatoribus patientem. Here/

ticis conuictorem.custodez virginibus.defensorem viduis.orphanis protectorē. oppressis vindicem.consolatorem mestis.dubijs ductorem.Sit nobis in eo indeficiens consolatio:in quo.tibi filioqz tuo est indiuisa cōiunctio ⁊ immēsurabilis plenitudo.sanctisqz omnibus ierpugnabilis fortitudo tāq̄ certa nobis sit de tua gubernatione fiducia: nunq̄ sentiat anima muniminis tui presidio destituta. Ita vigore tuo nostra aduersus diabolum fragilitas muniatur:ne vllatenus in certamine superetur. Sic corda tescientia possideisic conscientiam rege:vt ⁊ consilio prouidi efficiamur:⁊ opere probi. Et prudentes sermone: et feruentes in extinguibili charitate.Respondeat chorus. Amen. Post nomina. Dómine qui Oratio. virtute spiritus tui:et eorum qui veteris confusionis superbie turrem edificabant perturbasti auditum: et surgentis ecclesie tue nouitatez diffusis linguis multiplicasti insignibus.Vt qō fuerat in condempnatione: esset in munere. Atqz inde construeres fidem:vnde destruxeras vanitatem.Da super hunc familie tue cetum spiritus sancti tui quem es pollicitus:⁊ largitus aduentum.Qui in nobis econtrario molliciōis studia aduersa dispergat:et meritum sanctificatiōis accumulet. Sisqz munerator in promissione: qui es promissor in munere.Quo ecclesia tua eius igne succensa:in ipso veram teneat fidem:a quo omnem percipit veritatem. Ipseqz offerentium nomina celestibus scribat in paginis: ac requiem dignetur prestare defunctis:qui ī vnitate deitatis tecum permanet semp equalis.Respondeat chorꝰ. Amē. dicat presbyter.Quia tu es vita viuorum: sanitas infirmorum.ac requies omnium fidelium defunctorum in eterna secula seculorum. Respondeat chorus. Amen. dicat pbr orationē ad pacē.

Mirabilium tuorũ dñe ouantes insignia predicamus: ⁊ ideo in lapsu illo sancti spiritꝰ repleri nos credimus: qui bis a te olim fuit in discipulos distributꝰ. Cũ ⁊ ante ascensionẽ tuaꝫ in eorum cordibus indeptꝰ proximi dilectionez: ⁊ post e celis emissus: tenendaꝫ in illis tuam impressit charitatem. Ex hoc te clementissime deus oramus: vt hoc quod his sacramentis figuratum fore cognoscitur: in nostris cordibus impleatur. Quo spiritu feruentes ⁊ spiritalia locupletantes: Et ꝓximis conectamur ĩ pace: ⁊ tua vbertim ferueamus dulcedine. Vt in charitate illa que per spiritum sanctuꝫ nostris est diffusa in cordibus firmissime radicati: consolationem promerentes paracliti: coronari mereamur. in aduentu iudicij tui. Rat chorꝰ. Amen.

Dignum ⁊ Inlatio. iustuꝫ est omĩpotens deꝰ: pro possibilitate carnali munerũ tuorum beneficia confiteri: ⁊ indultuꝫ hodierno die donum salutis eterne anniuersaria semꝑ cõmemoratione celebrare. Etem̃ pro aduentu spiritus tui sancti tacere quis audeat: cum omnis per apostolos tuos: etiam gentiũ barbarorũ lingua non taceat. Quis enim enarrare valet huiꝰ hodierno die ignis in lapsu: sic distributa discipul̃ genera vniuersa linguarũ: vt nec latinꝰ hebreo nec grecus egyptio: nec scitha indo propria duꝫ quisqꝫ ⁊ peregrina audiens loquitur lingua: detrimẽtuꝫ vel alienigeni fecerit: vel sui senserit intellectus? Quaqꝫ virtute sit actum: quod dicẽtis veritatis preconibꝰ per spacia immẽsa terrarũ vniꝰ atqꝫ ĩdiuisibilis donũ doctrine celestis ꝓ potestate volũtaria partiret̃? Nihil agens vnitate fidei dissonũ: q̃uis multiplicis scientie distributione pulcherrimũ: ⁊ multimoda mirificuꝫ extiterit varietate sermonũ. Ostẽdens q̃a ꝯfessioni dñice nõ ĩpedit diuersitas lingue: nec ĩterest q̃ vario q̃s sermone fateat̃:

dummodo vnus sit ille qui creditur. Obsecram⁹ igitur dñe: vt hec nostra confessio de cordib⁹ filior⁹ promissionis emissa: tibi pater glorie semper accepta sit: ⁊ ad speranda ac promerēda ea que tuis fidelib⁹ promisisti: sensus nostros diuini spirit⁹ infusione benedicas atq; sanctifices. Effusa eteniz ad nostram indulgentiā tue glorie largitate inter innumera dona atq; opa sancti spiritus: nihil sublimius ecclesie ex cordijs conlatum fuisse cognoscim⁹: quā vt preconiuz euangelij tui ora linguis vniuersarum gentiū loquerentur. Et hoc nō nisi sancti spiritus tui gratia reuelante: q̄ nobis post resurrectionis filij tui gloriā transactis septē hebdomadib⁹ venit: ostendēs quia ⁊ si septiformis est: tamen in vno gradu omniū concordantiū sibi virtutuz summa consistit. Ac sicut septem vnus innumeris est: sic septem inueniunt⁹ in singulis. Hi sunt sine dubio septem gradus tēpli tui: per quos ad celoruz regna conscenditur. Hic est quinquagesimus remissionis annus olim in legis tropologijs predicatus. Hic est fructus messis noue: qui hodie mandatur offerri. Qui licet ante oīa secula semper eternus sit: tamen nobis: cum innotuit: tunc nouus effect⁹ est. Nec illuc sine mysterio esse significans: quod post ascensionez filij tui decima nobis die hoc munus infunditur: ostendens quia cultorib⁹ vinee hic esset a patrefamilias denarius repromissus. Magnum autem ⁊ pre oīnibus necessarium fuit hoc tibi diuini muneris signum: quod cum super capita discipulorum ignea cōscendisset forma linguarū de cordib⁹ credentium: nec dissonum aliquid faceret prodire nec tepiduz. Sed p̄dicatores verbi tui: ⁊ intelligentia essent vnanimes ⁊ charitate feruē tes. O ignis exurendo fecūdans hunc igit⁹ oīnipotentē esse dñm oīs: itellectualis creatura sui viuificatōe fate-

tur: cuius etiam cherubin ⁊ seraphin feruētes copiosius igne: speciali eius vocabulo sanctitatis diuine magnificantes equalitatē atq; omnipotentiā trinitatis: requiem non habētes: nec tali vnq̄ officio lassescentes celestiuz exercituū precinentib⁹ choris: penni iubilatione decantant. adorant. atq; magnificant. ita dicentes. ℟. chor⁹. Sanctus sanct⁹ sanctus. Post

VEre sanctus sanctus deus pater. sanct⁹ vnigenitus filius: sanct⁹ quoq; vnus vtriusq; spūs. Huius ecce virtute inestimabili discurrit euangeliorū toto orbe ardentiū quadriga rotarum: radiorūq; flammigerātium rutilans fulgorib⁹ axis gestat̄ animaliū circunquaq; corporib⁹ oculatis. Cui⁹ in rotarum auriga ipse vite spūs manens: proprie potestatis imperio cunctū subiecit christi pedib⁹ mundū: diuinis scilicet perhibens testimoniū virtutibus patris vnigenito verbo: quia caro factuz est: ⁊ habitauit in nobis. Hoc illud est paterni pignoris sibi simile mun⁹: qd̄ se filius pollicit⁹ fuerat trāsmissurum: dum suos ad patrem rediens orphanos diceret nullatenus relinquendos. In eius scilicet presentia: suā patrisq; docens consistere maiestatez. Hoc illud vngentuz est quo precōsortibus vnctus est xp̄us a patre. Cuiusq; vetus illud crisma pretendebat: figuris trāseuntibus veritatē: quo delibuti quoq; sacerdotes: ⁊ ꝓphete cōstituebant̄ ⁊ reges: vnius veri regis ⁊ sacerdotis ⁊ prophete imaginē preseruantes: Christi dn̄i redēptoris eterni. Post pridie.

SUscipe q̄su- Oratio.
mus spirit⁹ sancte omnipotens deus sacrificia te auctore instituēte decreta: q̄ inlibate virginis in vtero quōdam mēbra: in qua verbum caro fieret: quib⁹ hoc rite sacrificiū cōpeteret immaculata formasti. In cui⁹ hec similitudinē corpis ⁊ sanguinis munera ingerim⁹: ⁊ vt plenitudinē debite sctificatiōis te

dificante obtineāt supplicamus. Quia tu vere ille ignis es: qui patrū nostroꝝ acceptans sacrificia diuinitus consumpsisti. Quēadmodū helie quoq; victimā aquis circūfluentib⁹ natitantē cū lapidibus ⁊ lignis exurens: etiā madefacti pulueris riuulos calore incōsummabili arefactos inextimabiliter absumēdo finisti. Simili nūc q̄sum⁹ has hostias dignatiōe suscipias: diuinitatis tue igne saluifico omniū pectoꝝ nr̄oꝝ affectionē exurens: atq; ad percipiendā celestis cibi potusq; substantiaz viuificans corda mortalium ⁊ in custodiaz nostri deputans sanctorum multitudinē angelorū: nunq̄ nos eoꝝ priuari consortio patiaris. ℟. Amē. Ad confractionē panis añ. Terra dedit fructū suuz: bñdicat nos deus deus noster: benedicat nos de⁹ alla. Ad orationē dñicā.

Paraclite spirit⁹ qui cuz patre ⁊ filio vn⁹ in trinitate permanens deus: nostris hodie inlabere sensib⁹: vt te postulante pro nobis: cū magna fiducia proclamemus e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictiōi. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Benedictio. Piritussanct⁹ qui olim in hoc die sup apl̄os igneis apparuit linguis: cor vestrū cunctis emaculet vitijs. ℟. Amen. Et quo insidente cunctaruz gentiū verbis edocti sunt: verborū spūalium vobis detur instructio: ⁊ mystice intelligētie om̄imoda plenitudo. ℟. Amen. Quiq; fuit apl̄is doctrine celestis īstructor: culparuz omniū vobis efficiatur indultor. ℟. Amen Ipso prestante ⁊ auxiliante qui cū patre ⁊ filio vnus de⁹ viuit ⁊ regnat in secula seculorum. ℟. Amē. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. dicat chorus. Gustate et videte. Cō. Refecti xp̄i corpore. Et oīa alia q̄ sequunt̄: require retro ī vigilia pentecosten. fo. CCLVIII

Gratias tibi agi Or̄omus dñe deus: ⁊ te deum bñdicim⁹ de die in diē q̄ nos hac die scē solēnitat⁹ tue pducere dignat⁹ es: fac nos

diez istū sancti spūs īmissiōe per multa curricula annorū in pace. ⁊ tranquilitate susci-pere: cū fideli populo tuo. ℟. Amē. Per misericordiā tuam deꝰ noster ⁊c. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Solemnia cōpleta sunt in noīe dñi nr̄i iesu xp̄i. votū nostrū sit acce ptum cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In dñico primo post pen-tecosten ad missam. officiū.

Omnꝰ regnauit de corez inouit allelu-ya. ℣ Jnouit domi nus fortitudinez et precinxit se. p̄. Alla. ℣. Gloria et bonor patri et filio et spiritui san-cto in secla seculoꝝ amē. p̄. Alla.

¶ Excelsa laus in Oō altissimis decet: tibi e terris gloriā ecclesia canit: atq; huius caterue concentu ad astra hymnū emittit. Ro-gamus omps deus: vt sicut tuas solēniter porrigimꝰ lau des: ita precū nostrarū iube-as efficaciter susci-pe voces. ℟. Amen. Per miam tuā deꝰ noster qui es bn̄dictꝰ: ⁊ vi-uis ⁊ oīa regis in secula se culoꝝ. ℟. Amen. Dñs sit sem-per vobiscū. ℟. Et cum. ℣ cō ezechielis prophete. ca. IX.

¶ Acta est ℟. Deo gr̄as. super me manus dñi: ⁊ eleuauit spūs dñi me: ⁊ vidi ⁊ ecce vir qui indutꝰ erat li-neis: qui habebat atramēta rium in dorsu suo: respondit verbo dicēs. Feci sicut prece pisti mihi. ¶ Et vidi ⁊ ecce c. X. infirmamēto qđ erat sup ca-put cherubin: quasi lapis sa-phirus: ⁊ q̄si species simili-tudinis solis apparuit super eū. Et dixit ad virū qui indu tus erat lineis: et ait. sume ignē de medio rotarū q̄ sunt inter cherubin. Et ingressus vidi: ⁊ ecce quattuor rote iu xta cherubin. Rota vna iu-xta cherub vnuz: ⁊ rota alia iurta cherub vnū. Species aūt erat rotarū quasi visio la pidis chrysoliti. Stantibus illis: stabant: ⁊ cuz eleuatis: eleuabanť. spūs eī vite erat in eis. Et egressa est gloria dñi a limine tēpli ⁊ stetit sup cherubin. ¶ Et eleuauit me c. XI. spūs: ⁊ introduxit me ad por-tam domꝰ dñi orientalē: q̄ re spicit solis ortuz. Et ascēdit

gloria dñi de medio ciuitat⁹ stetitq; super montē: qui est ad orient⁹ vrbis. ⁊ gloria dei israel erat super ea. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dñs sit semp̄ vobiscuz. ℟. Et cū. Psallendo. Redde mihi leticiā salutaris tui. Et spiritu principali ꝯfirma me. ℣. Cor mundū crea in me deus: et spūm rectū innoua in visceribꝰ meis. p̄. Et spū. ℣. Ne proijcias me a facie tua: et spūm sanctū tuū ne auferas a me. p̄. Et spū. Silentiū facite. Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad ephesios. ca. I.

Fratres. ℟. Deo gr̄as. Memoriaz vestri faciens in orationibus meis: vt deꝰ dñi nostri iesu xp̄i: pater glorie det vobis spūm sapiētie ⁊ reuelationis in agnitionem eius: inluminatos oculos cordis vestri: vt sciatis que sit spes vocationis eiꝰ: que diuitie glorie hereditat⁹ eiꝰ in sanctis. ⁊ q̄ sit sup̄ eminēs magnitudo virtut⁹ eiꝰ: Cui credidimꝰ. Scd̄m operationē potētie virtutis eiꝰ: quā operatꝰ est in xp̄o. Suscitans eū a mortuis: ⁊ cōstituens ad dexterā suā in celestibus supra omnē principatum: ⁊ potestatē ⁊ virtutez: ⁊ dominationē: ⁊ om̄e nomen qd̄ nominat̄. Non solū in hoc seculo: sed in futuro. Om̄ia subiecit sub pedibus eius: ⁊ ip̄m posuit caput supra omnez ecclesiā: q̄ est corpus ipsius plenitudo eius q̄ om̄ia in om̄ibꝰ adimpletur.

¶ Et vos cuz essetis mortui delictis et peccatis vr̄is: in quibꝰ aliquādo ambulastis s̄m seculū mundi huius: s̄m principē potestatis aeris huius spiritꝰ: qui nunc operat̄ in filios diffidentie. In quibus ⁊ nos om̄es aliquando cōuersati sumꝰ: in desiderijs carnis nostre facientes voluntatē carnis ⁊ cogitationum. ⁊ eramꝰ natura filij ire sicut ⁊ ceteri. Deus autē qui diues est ī mis̄icordia ꝓpter nimiā charitatē suam dilexit nos. Et cuz essemus mortui peccato cōuiuificauit nos in xp̄o. Cuius gr̄a salui facti sumus ⁊ cōresuscitauit: ⁊ cōsedere fecit in celestibꝰ in xp̄o iesu. Vt ostēderet in seculis sup̄ueniētibꝰ abundātes di- ca. II.

uitias gratie ſue: in bonita/ te ſuper nos in xp̃o ieſu. Gra tia enim ſaluati per fidem: & hoc nõ ex nobis: dei enim do num eſt nõ ex operib⁹: vt ne quis glorietur. Ipſius enim ſu/ mus factura creati in xp̃o in operibus bonis: que prepa/ rauit de⁹: vt in illis ambule/ mus per ſpũm ſanctũ q̃ dat⁹ eſt nobis. ℟. Amen. Lcõ ſcti euangelij ſm lucam. ca. XIX.

In illis dieb⁹: dñs nr̃ ie/ ſus xp̃s perambulabat hierico: & ecce vir nomine za/ cheus. & hic erat princeps pu blicanorum: & ipſe diues. Et querebat videre ieſum: quis eſſet: & nõ poterat pre turba q̃a ſtatura puſillus erat. Et precurrens aſcendit in arbo rem ſycomorum: vt videret eũ quia inde erat tranſiturus. Et cum veniſſet ad locum ſu/ ſpiciens ieſus: vidit illũ & di xit ad eum: zachee feſtinans deſcende: quia hodie in do/ mo tua oportet me prande/ re. Et feſtinans deſcendit: & excepit illũ gaudens. Et cum viderẽt oẽs murmurabãt dicentes: q̃ ad hominẽ pec/ catorem diuertiſſet. Stans aũt zacheus dixit ad ieſum. Dñe: ecce dimidium bonorum meorum do pauperib⁹: & ſi q̃d aliquem defraudaui: reddo quadruplum. Ait ieſus ad eũ. Quia hodie ſaluſ domui huic facta eſt: eo q̃ & ipſe filius eſt abrae. Venit enim filius hominis querere: & ſaluũ fa/ cere quod perierat. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs ſit ſemp vo/ biſcũ. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Spiritus tuus dñe deducat nos in viam rectã. p̃ Alla. Sa/ crificiũ. Celebrauerunt filij iſrl diem feſtũ benedicentes deũ: qui liberauit eos: miſericordie initiũ ſtillans ſuper eos alla alla alla. ℣. Alla. vidi ſummũ ſacerdotem ante altare manus procedentem et orantẽ pro oĩi ppło. p̃. Miſe ricordie. Miſſa iſta nõ eſt le/ genda hic. Sed quere eã in dñico ramis palmarũ. vide/ licet. folio. CLII. q̃ incipit. Ca tholicam fidẽ. Et iſta legat̃ in. iij. feria infra octauas ſcẽ Apropin/ trinitatis. quantes ad ſacroſanc/ tuz dñi eterni regis altariũ vnanimes atq̃ cõcordes fra

tres charissimi deū deprece/
mur eternū: vt delictis nr̄is
ponat misericordie sue ter/
minuz: ⁊ preces nr̄as perdu/
cere dignet̄ ad sue maiestatis
indulgentissimum regnum.
℟. Amen. Alia oratio.
OMnme atq; ineffabilis
deus: qui non vocis: sed cor
dis auditor esse dignosceris.
Qui mentes probas: nō eta
tes. qui non in labijs: sed in
corde timeri optaris. qui be
nigna consolatione nos ne
pereamus amplecteris. insu
per ⁊ perditos sub alarū tua
rum vmbraculo colligis: di/
gnare cor nr̄m a vitiorū ma
culis emundare: Vt ab oīni
inquinatione purgati: ⁊ a se
culi voraginib⁹ exempti: ha
bitaculuz esse mereamur spi
ritus sancti. ℟ Amē. Post no
OFferentiū mina oro.
pius xp̄e suscipe vota:
sanctorūq; tuorū nobis con
cede suffragia: et defunctis
in pace requiem largire luci/
fluaz ℟. Amen. Ad pacē oro
DEus qui fideliuz pace
letaris: dona seruulis
tuis pacē oīnesq; eoz actus
qui tibi seruire cupiunt pla/
cabili miseratione cōpone.
℟ Amen. Inlatio.
DIgnū ⁊ iustū est: equū
vere ⁊ salutare est: tibi laudis
hostias īmolare dñe sctē pa
ter eterne oīps deus per ie
suz xp̄m filiū tuū dn̄m nr̄m.
Cuius figurā abel instituit.
agnus quoq; legalis osten/
dit. abraā celebrauit. melchi
sedech exhibuit. sed verus
agnus ⁊ etern⁹ pōtifex dn̄s
noster iesus xp̄us impleuit.
Pro quib⁹ beneficijs cheru
bin exultāt: seraphin quoq;
pennigera tripudatione an/
gustius gloriant̄. Ser qua/
ternus numerus senioz: bis
bina illa aialia oculata bis
ternis alis allata summoq;
in gaudio dilatata in celesti/
bus regnis: egregijs vocib⁹
vnimodū carmen personāt:
ita dicentes. ℟. Sanctus san/
ctus sanctus. Post sanctus.
TE laudat dñe omnis
virtus celoz: ⁊ innu/
merabilis multitudo sancto
rum. Tibi oīnis creatura fa/
mulatur: ⁊ sequit̄ beatoz ex
ercitus angelorū. Xp̄e dñe

ac redemptor eterne. Post

Usci- pridie. Oratio.

Spe ompotens deus sacrificiū huius sacre solēnitatis: ⁊ imposita hec altaribus tuis munera: benedicere nobis ⁊ sanctificare dignare. ℟. Amen. Ad orōnē dñicaz.

Inclinemus deo fratres charissimi corda nr̄a cuz lacrimis: ⁊ cōfitentes peccata nr̄a clemētissimo ꝯditori: iugi obsecratione clamem⁹ e terris. Pater noster. Humiliate vos benedictiōi. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum.

Benedicat vo- Bño.

bis omp̄s deus: q̄ vos dignatus est plasmare de nihilo. ℟. Amē. Ipse sanet languores vestros: q̄ vester est solus dñs ⁊ redemptor. ℟. Amē. Atq; ipsi semp̄ sit cura de vobis: ī quo om̄is est plenitudo vestre salut⁹. ℟. Amē. Per mīam ipsius dei nostri qui est bn̄dict⁹ ⁊ viuit ⁊ oīa regit in secula seculoruz. ℟. Amē. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. dicat chor⁹. Gustate et videte. Require retro in vigilia pētecostē. Cōm. Refecti xp̄i corpore. folio. CCLXVII.

Christi dñi nostri Orō.

gratia satiati: gr̄as agimus perpetue trinitati: cui⁹ sanguine sumus precio magno redempti. Petim⁹ itaq; sacramentoꝝ tuoꝝ meritis: vt de hoc seculo neq̄ eripiamur inlesi. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus nr̄ ⁊c̄. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Solennia cōpleta sunt in nomine dñi nr̄i iesu christi votū nostrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo gratias. ¶ In festo corporis dñi nostri iesu xp̄i ad missaz. Offi

Ibauit eos ex ciuz.

adipe frumenti alla.

Et de petra melle saturauit eos alla alla. ℣. Exultate deo adiutori nr̄o iubilate deo iacob. p̄. Et de petra. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. p̄. Et de pe. dicat pb̄r. Per om̄ia semp̄ secula seculoꝝ. ℟. Amē Gloria in excelsis. Oratio.

Deus qui nobis sub sacramēto mirabili: passionis tue memoriā reliquisti: tribue q̄s ita nos corpo-

ris ⁊ sanguinis tui sacra my
steria venerari: vt redēptio
nis tue: fructū in nobis iugi
ter sentiamus. ℟. Amē. Ber
miam tuaz deus nr̄ ⁊c̄. Dn̄s
sit semp vobiscū. ℟. Et cum.
Lectio libri prouerbioz salo
monis. ca. VIII. ℟. Deo gr̄as.

BEatus homo qui au
dit me ⁊ qui vigilat ad
fores meos quotidie: ⁊ ob
seruat ad postes hostij mei.
Qui me inuenerit: inueniet
vitam: ⁊ hauriet salutē a do
mino. Qui aūt in me pecca
uerit: ledet aīam suā: ⁊ oīes
qui me oderunt diligāt mor
℣. tem. ℣ Sapientia edificauit
sibi domuz: excidit colūnas
septez: immolauit victimas
suas: miscuit vinuz: ⁊ posuit
mēsam suā. Misit seruos su
os: vt vocarent ad arcem et
menia ciuitatis dicens. Si
quis est paruulus: veniat ad
me: ⁊ insipientib⁹ locut⁹ est.
Venite comedite panē meū
⁊ bibite vinuz: qō miscui vo
bis. Relinquite infantiā ⁊ vi
dete: ⁊ ambulate p vias pru
dentie. ℟. Amē. Dn̄s sit semp
vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo.
Deo tens est deus parare mensaz
in deserto. ℣. Quoniaz percussit
petrā et fluxerūt aque et torrētes
inundauerunt. p̄. In deserto. ℣.
Precepit nubib⁹ desuper: et por
tes celi aperte sunt et pluit illis
māna. p̄. In deserto. Silentiū
facite. Sequētia epīe pauli
apī ad corinthios. I. ca. XI.

FRatres. ℟. Deo gratias
EGo enim accepi a dn̄o
qō ⁊ tradidi vobis. qm̄ do
min⁹ iesus in qua nocte tra
debaf: accepit panem gr̄as
agens fregit ⁊ dixit. Accipi
te ⁊ manducate. Hoc est cor
pus meū qō pro vobis tra
detur: hoc facite in meā cō
memorationē. Similiter et
calicez postq̄ cenauit dicēs.
Hic est calix nouū testamen
tuz in meo sanguine. hoc fa
cite quotiēscūq; biberitis in
meā cōmemorationē. Quo
tienscunq; enim māducaue
ritis panē hunc: ⁊ calicē istū
biberitis: mortem dn̄i adnū
ciabitis: donec veniat in cla
ritatem de celis. ℟. Amē. Le
ctio sancti euāgelij ſm iohā
ILlo in tēpore. nem. VI
Dn̄s noster iesus xp̄s lo

quebaſ diſcipulis ſuis ⁊ turbis dicens. Caro mea verus eſt cibus. Et ſanguis meus verus eſt potus. Qui manducat meā carnē: ⁊ bibit meum ſanguinē: in me manet: ⁊ ego in illo. Sicut miſit me viuens pr̄: ⁊ ego viuo ꝓpter patrē. Et qui manducat me: ⁊ ipe viuet ꝓpter me. Hic eſt panis qui de celo deſcendit. Non ſicut manducauerunt patres veſtri manna: ⁊ mortui ſunt. Qui manducat hunc panē: viuet in eternū. ℟. Amen. Dn̄s ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Tu es ſacerdos in eternū ſcōz ordinem melchiſedech. p̄. Alla. Sacrificiū. Paratuz panem de celo preſtitiſti filijs tuis dne: omne delectamentū i ſe habentē in odorē ſuauitatis alla alla. Miſſa.

PRopitiare dne cunctis iniquitatib⁹ noſtris: ⁊ redime de incorruptione vitam noſtrā. grauia ſunt enim noſtra delicta: ſed tu miſericors a nobis debita pro longa flagella. Sed cuz ſuſpēſa fuerit iracundia tua: corrigātur: que in nos cōſpicis eſſe non recta. ℟. Amē. Alia ora

DEus quem eſurimus: ⁊ ſitimus: tua q̄s dulcedine ſatiemur. Vt hoc ſacrificiū qō tibi cum ſolennitatibus corporis xp̄i offerimus: ⁊ p̄ſenti vita nos a delictis mūdos efficiat: ⁊ eterna poſt cū ſanctis oīb⁹ felicitate ſuſtollat. ℟. Amen. Alleu.

APoſt nomina. Oratio

CEptum habe pie pater ſacrificiū populi offerentis. Quo ⁊ viuis gratiam: ⁊ ſepultis requiē largiar eternam. ℟. Amē. Ad pacē Ora

GRam dne miſericordiam qui das pacē aſſiduis preconijs immolam⁹. Quia tu es pax vera: qui pacificas vniuerſa: ⁊ tua pace cōmemorancia oīa perſeuerant in opa bona. ℟. Amē

DIgnum ⁊ Inlatio: iuſtū eſt: nos tibi gratias agere: dne ſancte pater eterne oms deus. Qui paras adinuentiones tuas ſapienter: ⁊ diſponis oīa ſuauiter. Qui aſcēdiſti ſuper occaſum: dn̄s nomen eſt tibi. Tu panis es viuus ⁊ verus

qui descēdisti de celo: vt dares esurientibus: imo vt ip̄e esses esca viuentium. qui es nobis in pane quo corda firmantur: vt in virtute panis hui⁹ per hos dedicatos nomini tuo dies: sine impedimēto carnis ⁊ sanguinis ieiunare valeam⁹: teip̄um panem habentes. Quia pauperes tuos celestib⁹ saturas panibus. Cui merito om̄es angeli ⁊ archangeli nō cessant clamare quotidie ita dicentes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanctus.

Vere san Post sanct⁹. ctus vere benedictus dn̄s iesus xp̄s filius tuus: q̄ repudiata immundoꝝ cōtagione libaminū: simplicē ritū noue functiōis instituit. Docuitq; discipl̄os suos inter sacrosancta solennia innocentia pura viuere: ⁊ deo soli hostiam laudis offerre. Xp̄us dn̄s ac redēptor eternus. Post pridie. Oratio.

Complentes igit̄ atq; seruātes preceptū vnigeniti tui: precamur omp̄s pater: vt his creaturis sup̄positis altario tuo sp̄ūm sanctificationis infundas: vt p̄ transfusionē celestis atq; inuisibilis sacramenti panis: hic trāsmutat⁹ in carne: ⁊ calix transformatus in sanguine: sit offerentib⁹ gratia: sumentibus medicina. ℟. Amē Ad fractionē panis an̄a. Tu dn̄e da escaꝫ nobis in tēpore opportuno. aperi manū tuam: et imple omnem aīam benedictione.

Ad orationē dn̄icam. Receptū orationis qd̄ xp̄s suis cōmendauit discipulis: nos quoq; fratres cū gemitu cordis exclamem⁹ e terris. Pater noster. dicat pb̄r. Vicit leo. tribus vicib⁹. vt in die resurrectionis. folio. CXCVIII postea dicat Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. Bn̄o.

Fides qua credit̄ xp̄m: p̄ducat vos ad regna celorū. ℟. Amen. Spes qua speratis eterna p̄ patientiaꝫ: vos faciat aduersa sustinere presentia. ℟. Amē. Charitas indeficiens: ⁊ hic dulcedinē hominū: ⁊ post consortium vobis prelargiat̄ angeloꝝ. ℟. Amen. Per mīam ipsius

dei nostri ꝛc. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cuꝫ. dicat chorus. Gustate et videte quaꝫ suauis est dñs alla alla alla. ℣. Benedicam dñm in omni tẽpore semper laus eius in ore meo alla alla alla. ℣. Redimet dñs aias seruoruꝫ suoꝝ: et nõ derelinquet omnes qui sperant in eum alla alla alla. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculorum amen alla alla alla. Cõm. Refecti xpi corpore: et sanguine te laudamus dñe alla alla alla.

Corpus Post cõ. Oro dñi nostri iesu xpi: qd accepimus: ꝛ sanctꝰ sanguis eius quez potauimus adhereat visceribꝰ nostris eterne omps deus: vt nõ nobis veniat ad iudiciũ neqꝫ ad condẽnationez: sed proficiat ad salutez: ꝛ ad remediũ animarum nostrarũ in vitam eternaz. ℟. Amen. Per miam tuã deus nr ꝛc. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cuꝫ. Solẽnia cõpleta sunt in nomine dñi nostri iesu xpi. votũ nostruꝫ sit acceptũ cuꝫ pace. ℟. Deo gratias. ¶ Dñico. ij. post pẽtecosten ad missaz. Officiũ. Dñs regnauit. oro. Te excelsa laus. Require retro in. i. dñico post pentecosten. fo. CCLXIII. Lctõ libri iheremie pphe. ca. XVIII. ℟. Deo gras

Verbum qd factum est ad hieremiã a dño dicens. Surge ꝛ descende in domum figuli: ꝛ ibi audies verba mea. Et descẽdi in domum figuli: ꝛ ecce ipse faciebat opus super rotã. Et dissipatuꝫ est vas: qd ipse faciebat e luto manibus suis. Cõuersusqꝫ fecit illud vas alteruꝫ sicut placuerat in oculis eius: vt faceret. Et factũ est verbum dñi ad me dicens. Nũquid sicut figulus iste nõ potero facere vobis domꝰ israel ait dñs? Ecce sicut lutũ in manu figuli: sic vos in manu mea domus israel. Repẽte loquar aduersus gentem: ꝛ aduersus regnum: vt erra dicem ꝛ destruã: ꝛ disperdã illud. Si penitentiaz egerit gens illa a malo suo qd locutus sum aduersus eam: agaz ꝛ ego penitentiã super malo: quod cogitaui vt facerez ei. Et subito loquar de gen-

te ⁊ de regno: vt edificem ⁊ plantez illud. Si fecerit malum in oculis meis: vt nõ audiat vocẽ meam: penitentiã agam super bono qđ locut⁹ sum: vt facerem ei. Nunc ergo dic viro iuda ⁊ habitatoribus hierusalẽ dicens. Hec dicit dñs. Ecce ego fingo cõtra vos malum: ⁊ cogito cõtra vos cogitationẽ. Reuertat̃ vnusquisq; a via sua mala: ⁊ dirigite vias vestras: et studia vestra ⁊ habitabo vobiscum. Ait dñs omp̃s. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum spiri. Psallendo. In toto corde meo dñe narrabo omnia. Mirabilia tua. ℣. Letabor et exultabo in te psallam nomini tuo altissime. p̃. Mirabilia. dicat pb̃r. Silentium facite. Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad corinthios. I.

Aca. XIIII. ℟. Deo gratias Fratres. Cum conuenistis vnusquisq; vestrũ psalmum habet. Doctrinaz habet. Apocalipsim habz. Linguam habet. interpretationez habet. Om̃ia ad edificationez fiant. Sine lingua q̃s loquitur secundũ duos: aut vt multũ tres ⁊ per partes: ⁊ vnus interpretet̃. Si autẽ non fuerit interpres: taceat in ecclesia: Sibi aũt loquat̃ et deo. Prophete duo aut tres dicãt: ⁊ ceteri dijudicẽt. Quod si alij reuelatũ fuerit sedenti: prior taceat. Potestis per singulos prophetare: vt om̃es discant: ⁊ om̃es exhortent̃: ⁊ spiritus ꝓphetarum prophetis subiectus est. Non enim est dissensionis deus: sed pacis: sicut in om̃ib⁹ ecclesijs sanctoꝝ doceo. Mulieres ĩ ecclesijs taceant. Non eniz permittitur eis loqui: sed subditas esse sicut lex dicit. Si quid autez volunt discere: domi viros suos interrogent. Turpe est enim mulieri loqui in ecclesia. An a vobis verbum dei ꝓcessit: aut in vos solos peruenit? Si quis videtur propheta esse aut spiritualis: cognoscat q̃ scribo vobis quia dñi sunt mandata. Si quis autem ignorat: ignorabit̃. Itaq; fratres emulamini ꝓphetare: ⁊ loqui linguis no-

lite prohibere. Omnia autez honeste ⁊ scdm ordinē fiet. Fiat chorus. Amen. Lectio sancti euāgelij fm mattheū

Illo in tempore. ca. IIII. Dominus noster iesus xpus ambulans iuxta mare galilee vidit duos fratres: symonē qui vocatur petrus ⁊ andream fratrez eius mittentes rete in mare. erāt em̄ piscatores. Et ait illis. Venite post me: ⁊ faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus: secuti sunt eum. Et procedens inde: vidit alios duos fratres iacobum zebedei ⁊ iohannē fratrez eius in naui cum zebedeo patre eorū: reficientes retia sua: ⁊ vocauit eos. Illi autem statim relictis retibus ⁊ patre: secuti sunt eum. Et circuibat iesus totam galileaz docens in sinagogis eorum: ⁊ predicās euangelium regni: ⁊ sanans omnē languorem: ⁊ omnez infirmitatem in populo. Et abijt opinio eius in totam syriaz: ⁊ obtulerunt ei om̄es male habentes varijs languoribus: et tormentis cōprehensos: et qui demonia habebant ⁊ lunaticos: ⁊ paraliticos: ⁊ curauit eos. Et secute sunt eum turbe multe de galilea. Fiat chorus. Amen. Hic dicat pbr. Domiminus sit semper vobiscuz. Fiat chorus. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Lauda hierusalē dominuz et conlaudat deū tuum syon. p̄. Alleluya. Sacrificiū. Alla ℣. Offerēt sacerdotes super altare holocausta vestra: et q̄ pro pace facient sacrificia: et placabitur vobis dominus deus vester alleluya. alleluya. alleluya. ℣. Alleluya sacerdotes et leuite qui custodierunt cerimonias sanctuarij mei: dum errarent filij isrl a me ipsi accedent ad me vt ministrent mihi. stabunt in conspectu meo: vt offerant mihi sacrificiuz. p̄. Et placabitur vo. Missa. Appropinquātes ad sacrū. Require retro in primo dn̄ico post pentecosten. folio. CCLXV. Dicat chorus. Gustate et videte. Cō. Refecti christi corpore. Require retro in festo corporis christi. folio. CCLXVII. Oratio. Christi

domini nostri. Require in. I. dominica post pentecosten. folio. CCLXV. ¶ In tertio dñico post pētecostē admissam. Officiū. Dominus regnauit. fo. CCLXIII. Oratio.

QUE excelsa laus in altissimis decet: tibi e terris gloriam ecclesia canit: ad astra hymnum emittit. Rogamus omnipotēs deus vt sicut tuas solēniter porrigimus laudes: ita precū nostrarū iubeas efficaciter suscipere voces. Per dñm. Amen.

Per misericordiā tuam tē. Lectio libri hieremie pphete. ca. XXXIII. R. Deo grās.

HEC dicit dominꝰ. Clama ad me: et exaudiam te. et annunciabo tibi grandia et firma: q̄ nescis. Quia hec dicit dominꝰ exercituum deus israel ad domos huius vrbis: et ad domos regis iuda: que destructe sunt: et admoniciones: et gladium venientium: vt dimicent cum caldeis: et impleant eas cadaueribus hominum: quas percussi in furore meo et in indignatione mea. Abscondens faciem meam a ciuitate hac propter omnē malicias eorum. Ecce ego obducam eis cicatrices et sanitatem: et curabo eos et reuelabo illis deprecationem pacis et veritatis. Et conuertam conuersionem hierusalē: et edificabo eos sicut a principio: et mundabo illos ab oñi iniquitate sua: in qua peccauerunt mihi. Et propicius ero iniquitatibus eorum: in quibus dereliquerunt mihi: et spreuerunt me. Et erit mihi in nomen: et in gaudium et in laudem: et in exultationē cunctis gentibus terre: que audierint oñia bona: q̄ ego facturus sum eis. et pauebūt et turbabuntur in oñibus bonis: et in oñi pace: quam ego faciam eis. Hec dicit dominus. Adhuc audietur in loco isto quem vos dicitis esse desertum: eo quod non sit homo nec iumentum in ciuitatibus iuda: et foris hierusalē que desolate sunt absq; homine: et absq; habitatore: et absq; pecore. Vox gaudij: et vox leticie. Vox

ſponſi: ⁊ vox ſpōſe. Vox dicentium confitemini dño ex ercituū: quoniã bonus: qm̃ in ſeculuz miſericordia eius. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cum. Pſallendo. Et actus eſt dñs refugiuz pauperū: adiutor in opportunitatibus in tribulatione. ℣. Sperent in te qui nouerūt te: qa non derelinques querẽtes te dñe. ℣. In tribulatione. dicat pbr. Silentiū facite. Sequentia epiſtole pauli apli ad corinthios. II. ca. III. ℟. Deo gr̃as.

Fratres. Fiduciam talẽ habemus per xp̃m ad deum. Non quod ſufficientes ſimus cogitare aliquid a nobis quaſi ex nobis: ſed ſufficiẽtia noſtra ex deo eſt: qui ⁊ idoneos nos fecit miniſtros noui teſtamẽti. Nõ littere: ſed ſpiritus. Littera enim occidit: ſpiritꝰ autem viuificat. Quod ſi miniſtratio mortis litteris deformata in lapidibꝰ fuit in gloria: ita vt non poſſent intendere filij iſrael in faciez moyſi: per gloriã vultus eius: que euacuaf̃: quomodo nõ magis miniſtratio ſpiritꝰ erit in gloriaz? Nam ſi miniſtratio dãnationis in gloria eſt: multomagis abũdat miniſterij iuſticie in gloriã. Nã nec glorificatũ eſt: qđ claruit in hac parte propter excellentẽ gloriam. Si enim qđ euacuatur per gloriaz eſt: multomagis qđ manet in gloria eſt. Habẽtes autẽ talem ſpem: multa fiducia vtimur. Et nõ ſicut moyſes ponebat velamẽ ſuper faciem ſuã: vt nõ intẽderent filij iſrael in faciez eius: qđ euacuaf̃: ſed obtuſi ſunt ſenſus eorũ vſqz in hodiernum diem. Idipſuz velamẽ in lectione veteris teſtamenti manet nõ reuelatũ: qm̃ in xp̃o euacuatur. Sed vſqz in hodiernũ diez cũ legiť moyſes velamen poſitũ eſt ſuper cor eoz. Cuz aũt conuerſus fuerit ad deũ: auferetur velamen. Dñs autem ſpiritꝰ eſt. Vbi autẽ ſpiritus dñi: ibi libertas. Nos aũt oñes reuelata facie gloriam dñi ſpeculantes: in eãdem imaginem trãſformamur: a claritate in claritatẽ tanq̃ a dñi ſpiritu.

cap' IIII. IDeo habẽtes hãc ammi/nistrationẽ iuxta quod mise/ricordiã ꝓsecuti sum⁹. Ideo/ deficimus: sed abdicamus/ occulta dedecoris. Nõ am/bulãtes in astutia: neq; adul/terantes verbum dei: sed in/manifestatione veritatis: cõ/mẽdantes nosmetipsos ad/omnẽ conscientiã hominuz/ corã deo. Quod si etiã oper/tum est euangeliũ nostrum:/ in bis qui pereunt est oper/tum: in quib⁹ deus huius se/culi excecauit mentes infide/lium: vt non fulgeat inlumi/natio euangelij glorie xp̃i:/ qui est imago dei. Non eniz/ nosmetipsos cõmendam⁹:/ sed iesum xp̃um dñm. Nos/ autem seruos vestros per ie/sum. qm̃ deus qui dixit de te/nebris lumen splendescere:/ ipse inluxit in cordibus no/stris ad inluminationẽ scien/tie claritatis dei in facie iesu/ xp̃i dñi nostri. ℟. Amen. Le/ctio sancti euãgelij ſm mat/

ILlo in tbeum. ca. VIII./ tempore. Dñs noster ie/sus xp̃us: ascendit in nauicu/lam: & secuti sunt eum disci/puli eius. Et ecce mot⁹ ma/gnus factus est in mare: ita/ vt nauicula operiret̃ flucti/bus: ipse vero dormiebat./ Et accesserũt et suscitauerũt/ eum dicẽtes. Domine: salua/ nos: perimus. Et dicit eis./ Quid timidi estis modice fi/dei. Tunc surgẽs imperauit/ ventis & mari: & facta est trã/quillitas magna. Porro ho/mines mirati sunt dicentes./ Qualis est hic: quia venti &/ mare obediunt ei. ℟. Amen./ dicat p̃bz. Dñs sit semp vo/biscum. ℟. Et cuz spi. Lauda./ Alleluya aperiam in parabolis/ os meum: loquar propositiones/ ab initio seculi. p̃. Alleluya. Sa/crificium. In vniuersis solenni/tatibus domus dñi offeret sacer/dos sacrificiũ pro peccato: et bo/locausta pacifica ad placandum/ dominũ pro populo israel alle/luya. ℣. Dñabit sacerdos san/ctuarium dñi: et tollet de sangui/ne: quod est ꝑ peccato: et ponet/ in postibus dom⁹ dñi: et in quat/tuor angulis crepidinis altaris./ p̃. Ad placandũ dñm. Missa./

DEuz qui ecclesie sue fi/de: & vtilitate letatur

frēs charissimi deprecemur: ita nos in ea perenniter cō/seruādo possideat: q̄ in eter/na gaudia introducat. ℟. Amē

DEus qui ec/clesiam tuaz inter ad/uersa crescere voluisti inobe dientiū intra eam prosterne superbiā: t veritatis tue sub iuga ppici⁹ vnitati. ℟. Amē.

APost nomina. Oratio

ACceptum habe pie pa ter sacrificiū populi offeren tis: quo t viuis gr̄am t se/pultis requiē largiaris eter/nā. ℟. Amen. Ad pacē. oro.

DRibue nobis dñe pa/cis tue solamen: cum quo t hic tuti ab hoste: t in eternū viuere possimus bea

Oti. ℟. Amen. Inlatio:

OIgnum t iustum est: omps pater: nos tibi grati/as agere per dñm nr̄m ieſuz xp̄um filiū tuū: Veruz eter/numq; pontificē: t solum si/ne peccati macula sacerdo/tez. Cuius sanguine omniū corda mundāte placationis tibi hostias: nō soluz pro de lictis populi: sed etiā pro no strīs offensionib⁹ īmolam⁹: vt oñe peccatum qđ carnis fragiliate cōtrahit: summo interpellante pro nobis an/tistite absoluat. Cui merito oñes angeli nō cessant cla/mare ita dicentes. ℟. Sanct⁹ sanctus sanctus. Post sanctus.

VEre sanct⁹: vere bene dict⁹ dñs noster ieſus xp̄s filius tuus. In cui⁹ no/mine etiaz tibi dñe hec sacra libamus: orantes: vt q̄ offe/rimus libens suscipias: t spi ritus tui sancti infusione be/nedicas. Deus dñs ac redē/ptor eter⁹. Post pridie oro

BEnedic dñe huic ho/stie in honore tui nois tibi oblate: t sumentiū ex ea sanctifica mentez: t purifica voluntatē. ℟. Amen. Ad ora

OAlo/tionē dñicam. rum nostrorū fratres charissimi memores lachry/mosas p̄ces: domini diriga/mus ad aures. Quo munda ti a vitijs liberi ad eū procla mem⁹ e terris. Pater noster qui es in celis. dicat p̄b. Hu miliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum spiri. Benedictio.

Christus dñs qui est vi/ta mortaliuz: auferat a vob oēs maculas delictoꝝ. ℟. Amē. Induat vos decore virtutū: ⁊ donet vobis con sortiū beatoꝝ. ℟. Amen. Ut probabiles fide: ⁊ opere im/maculati ꝑueniatis ad eter/naz hereditatē. ℟. Amē. Per miam ipsi⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. dicat chor⁹. Gustate et videte. Cō. Refecti xp̄i corpore. Que/re in festo corporis xp̄i. folio

Refe/ CCLXVII. Or̄o. cti christi corpore ⁊ san guine: pariterq; sanctificati deo patri om̄ipotenti gr̄as referamus: vt nos in eādez refectionē ⁊ sanctificationē habentes: hic ⁊ in futuro se/culo gloriā percipiamus. ℟. Amē. Per miam tuā deus nr̄ ⁊c̄. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. Missa acta est in noīe dñi nr̄i iesu xp̄i: perficiamus cum pace. ℟. Deo gratias.

¶ In. iiij. dñico post pente/costen ad missam. Officiuz. Dominus regnauit. Or̄o. Te excelsa laus. Quere retro in I. dñico post pentecostē. fo. CCLXIII. Lcō esaye ꝓphete.

Hca. XLIII. ℟. Deo gr̄as. Ec dicit dñs. Qui de/dit in mari viam: ⁊ in aquis torrentib⁹ semitā. Qui edu/xit quadrigā ⁊ equū: agmen ⁊ robustum: simul obdormi/erunt nec resurgent. Cōtri/ti sunt quasi linuz: ⁊ extincti sunt. Ne memineritis prio/rum ⁊ antiqua ne intueami/ni. Ecce ego faciam noua: ⁊ nunc orient̄: vtiq; cognosce tis ea. Ponaz in deserto viā ⁊ in inuio flumina. Glorifi/cauit me bestia agri: draco/nes: ⁊ structiones. Quia de di in deserto aquas: flumina in inuio: vt darem potū po/pulo meo electo meo. Po/pulum istum formaui mihi: laudem meā narrauit. Non me inuocasti iacob nec labo rasti in me israel. Non obtu listi mihi arietez holocausti tui: ⁊ victimis tuis non glo rificasti me. Non te seruire feci in oblatione: nec labo/rem tibi prebui in thure. Nō emisti mihi argento ca/lamū: et adipe victimarum tuarum non inebriasti me.

Verũtamẽ seruire me fecisti in peccatis tuis: prebuisti mihi laborẽ in iniquitatib⁹ tuis. Ego sum: ego suꝫ ip̃e qui deleo iniq̃tates tuas propter me. ⁊ peccatoꝝ tuoꝝ nõ recordabor ampli⁹. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cũ. Psallẽdo. Cãtabo dño qui bona tribuit mihi: psallam nomini dñi altissimi. ℣. Ego autẽ in misericordia tua sperabo: exultauit cor meũ in salutari tuo. p̃. Psallam. Dicat pb̃r. Silentiuꝫ facite. Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad galathas.

Eca. III. ℟. Deo gratias. Fratres. Xp̃s nos redemit de maledicto legis: factus pro nobis maledictuꝫ. Quia scriptum est. Maledictus om̃is qui pepẽdit in ligno: vt in gẽtib⁹ benedictio abrae fieret ĩ xp̃o iesu: vt pollicitationẽ sp̃us accipiamus per fidem. Fratres scd̃m hominez dico: tamen hominis ꝯfirmatũ testamentũ nemo spernit: aut superordinat. Abrae dicte sunt ꝓmissiões ⁊ semini eius. Non dicit ⁊ seminib⁹: quasi in multis: sed quasi in vno: ⁊ semini tuo q̃ est xp̃us. Hoc aũt dico testamentũ confirmatuꝫ a deo: q̃ post quadringẽtos ⁊ triginta annos facta est lex. Non irritam facit ad euacuandaꝫ promissionẽ. Nam si ex lege hereditas: iam non ex promissione. Abrae autẽ per ꝓmissionez donauit deus: q̃d igitur lex? propter transgressionem posita est: donec veniret semen: cui promiserat ordinata per angelos in manu mediator. Mediator aũt vnius nõ est. Deus aũt vn⁹ est. Lex ergo aduersus promissa dei? Absit. Si enim data esset lex: que posset viuificare: vere ex lege esset iusticia. Sed conclusit scriptura om̃ia sub peccato: vt ꝓmismissio ex fide iesu xp̃i daret credentib⁹. Priusq̃ veniret fides: sub lege custodiebamur cõclusi in eam fidem: q̃ reuelanda erat. Itaq; lex pedagogus noster fuit in xp̃o: vt ex fide iustificemur. At vbi venit fides: iam non sumus sub pedagogo. Om̃es em̃ filij dei estis per fidẽ q̃ est

in xp̄o iesu dn̄o nr̄o. ℟. Amē.
Lctō sancti euāgelij ſ̄m mat
Illo in tēpore. theū. XII
Dn̄s noster iesus xp̄s lo
quebat̄ discipul̄ suis dicēs.
Qui nō est mecū: contra me
est. Et qui nō cōgregat me-
cum: spargit. Ideo dico vo-
bis: om̄e peccatū ⁊ blasphe-
mia remitteret̄ hominibus.
Spūs aūt blasphemie nō re
mittet̄ ei. Et quicūq; dixerit
verbū ꝯtra filiū hominis re-
mittetur ei. Qui aūt dixerit
cōtra spūm sanctū: nō remit
tetur ei: nec in hoc secl̄o nec
in futuro. Aut facite arborē
bonam: ⁊ fructū eius bonū:
aut facite arborē malā: ⁊ fru
ctum eius malū. siquidez ex
fructib⁹ arbor cognoscitur.
Progenies viperarū: quo-
modo potestis bona loqui
cuz sitis mali? Ex abundātia
aūt cordis os loquit̄. Bon⁹
homo de bono thesauro ꝓ-
fert bona. Et malus homo
de malo thesauro ꝓfert ma-
la. Dico aūt vobis qm̄ om̄e
verbum ociosum: qd̄ locuti
fuerint homines: reddēt ra-
tionem de eo in diez iudicij.
Ex verbis em̄ tuis iustifica-
beris: ⁊ ex verbis tuis con-
demnaberis. Tunc respōde-
bant ei quidam de scribis et
phariseis dicentes. Magi-
ster volum⁹ a te signū vide-
re. Qui respōdens ait illis.
Generatio mala ⁊ adultera
signū querit: ⁊ signū non da
bitur ei: nisi signū ione pro-
phete. Sicut em̄ fuit ionas
in ventre ceti tribus diebus
⁊ trib⁹ noctibus: sic erit fili-
us hominis ī corde terre tri-
bus diebus: ⁊ trib⁹ noctib⁹.
Viri niniuite surgent in iu-
dicio cū generatione ista: et
cōdemnabūt eaz: quia peni-
tentiā egerunt in predicatio
ne ione: et ecce plusq̄ ionas
hic. Regina austri surget in
iudicio cū generatione ista:
⁊ condēnabit eam. quia ve-
nit a finib⁹ terre audire sapi
entiā salomonis: ⁊ ecce plus-
q̄ salomon hic. Cū aūt spūs
immundus exierit ab homi-
ne: ambulat per loca arida:
querens requiē ⁊ non inue-
nit. Tunc dicit. Reuertar in
domū meam: vnde exiui. Et
veniēs inuenit vacantē sco-

pis mundatã ⁊ ornatã. Tũc vadit ⁊ adhibet septẽ alios spũs secũ nequiores se: ⁊ intrantes habitant ibi: ⁊ fiunt nouissima hominis illi⁹ peiora prioribꝰ. Sic erit generationi huic pessime. Adhuc eo loquente ad turbas: ecce mater eiꝰ: ⁊ fratres stabant foris querẽtes loqui ei. Dixit ei quidã. Ecce mater tua: ⁊ fratres tui foris stant querentes te. At ille respõdens dicẽti sibi. Que est mr̃ mea: ⁊ qui sunt fratres mei? Et extendens manũ in discipl̃os suos dixit. Ecce mater mea: ⁊ fratres mei. Quicũq; enim fecerit voluntatem pr̃is mei qui in celis est: ipse meus est frater ⁊ soror ⁊ mater est. ℟. Amẽ. dicat pb̃r Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. aperriã in parabolis. Require retro in dñico. iij. post penthecosten. folio. CCLXX Sacrificiũ. Sacerdotes dñi offerunt incensum dño pro peccato: pro delicto legittimũ sempiternũ est in generationibꝰ alla. De sacrificijs dñi alla alla. ℣. Alla dixit dñs ad moysen: sacerdos cum ad sacrosanctũ accesserit: offeret oblationẽ in odorẽ suauissimum dño: et ponet in tabernaculum testimonij. p̃. De sacrifi. Missa.

OMnipotentẽ deus fratres charissimi deprecemur: vt illaꝫ nobis deꝰ ad se orandũ precẽ inspiret: quam ipse premio immortalitatis remuneret. ℟. Amẽ. Alia oro

DEus qui infirmitatis nr̃e factꝰ es particeps fac nos tui regni esse consortes. Vt quibus participari voluisti assumẽdo hominem participiũ cõferas glie tue. ℟. Amẽ. Post noia. Oratio.

Mlabere dñe oblatis tibi hostijs: ⁊ susceptis fideliũ votis requiẽ iube prorogare defunctis. ℟. Amen.

OMnipotẽs ac pacẽ oro ca nos dñe humilitatis bono ⁊ charitatꝭ studio: vt viuentes in pace fructum tibi exhibeamus iusticie. ℟.

Quũ ⁊ Inlatio. Amẽ. satis iustũ est omps pater: vt tibi plebs tua deferat laudem: quã vnici filij tui redemisti ex sanguine. Vt eñ opus tuum vsquaq; non te-

neret̃ captiuũ:eũdem vnige nitũ tuum dedisti vicariũ. vt crucis perpessus iniuriã: perdituz hominẽ repararet ad vitam. Propter qđ eũ angelice potestates nõ cessant laudare:ita dicẽtes. ℟. Sanctꝰ.sctũs.sctũs. Post sanctus.

Vere sanctus vere bñdictꝰ dñs noster iesus xp̃s filius tuus.qui solus est vita mortaliũ:et immortalitas redẽptoꝝ. xp̃s dñs ac redẽptor eternus. Post pridie

Sanctificetur qm̃s dñe hec oblata in honorez tui noĩs victima: vt libãtes ex ea hereditatem capiamus eternã. ℟. Amẽ. Ad orationẽ

Preceptionis dñicam. diuine memores dilectissimi frẽs:orationẽ quam xp̃s suos patrẽ docuit semp̃ orare discipl̃os: nos quoqz e terris ꝓclamemꝰ ad celos. Pater noster qui. Dicat pb̃r humiliate vos bñdictioni. Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ.

Fides q̃ creditis Bño. xp̃m:perducat vos ad regnũ celoꝝ. ℟. Amẽ. Spes qua speratis eterna:per patientiam vos faciat sustinere presentia. ℟. Amẽ. Charitas indeficiẽs:⁊ hic dulcedinem hominũ:⁊ post cõsortia vobis prelargiat̃ sanctoruz. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsiꝰ dei.⁊c̃. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et Dicat chorꝰ Gustate et videte. Cõm. Refecti xp̃i corpore. q̃re retro ĩ festo corporis christi. fol̃.CCLXVII. Oratio Refecti xp̃i corpore. fol̃.CCLXXI.

¶ In quinto dñico post festũ penthecostẽ. Officium. Dñs regnauit. Oratio. Te excelsa laus. q̃re ĩ primo dñico post penthecо. fol̃.CCLXIII. Lectio libri esaye prophete.

Hca.XL. ℟. Deo gratias. Ec dicit dñs. Leuate ĩ excelsum oculos vestros:et videte q̃s creauit hec. Qui educit in numero miliciã eorũ:et om̃es ex nomĩe vocat. Pre multitudine fortitudinis ⁊ roboris virtutisqz eiꝰ: neqz vnũ reliquũ fuit. Quare dicis iacob ⁊ loqueris israel abscõdita est via mea a domino:⁊ a deo meo iudicium meũ trãsibit? Nunq̃d nescis aut nõ audisti? Deus sempi-

ternꝰ dñs qui creauit termi/
nos terre nō deficiet neqꝫ la
borabit:nec est inuestigatio
sapientie eius.Qui dat lasso
virtutē:ꝛ his q̄ nō sunt:for/
titudinez et robur multipli/
cat. Deficiēt pueri ꝛ labora/
būt:ꝛ iuuenes in infirmitate
cadēt:Qui aūt sperāt i dño:
mutabunt fortitudinē.Assu
mēt pēnas vt aquile:curent
ꝛ nō laborabūt:ambulabūt
ꝛ nō deficiēt. ℟.Amē. Dicat
pbr. Dñs sit sp vobiscū. ℟.
Et cū.Psalm.A b occultis meis
munda me dñe:et ab alienis par
ce seruo tuo.℣.Si mei non fue/
rint dñati tūc immaculatꝰ ero:et
mundabor a delicto magno. p̄.
Et ab alie.Dicat pbr.Silen/
tiū facite.Seq̄ntia epl̄e pau
li ad philippenses. ii.capl̄o.
Frēs. Hoc sentite in vo
bis:quod ꝛ in xp̄o iesu.
Qui cū in forma dei essz: nō
rapinā arbitratꝰ est esse se eq̄
lē deo:sed semetipsuz exina/
niuit:formā serui accipiēs in
similitudinē hominū factꝰ:
ꝛ habitu inuētus vt homo.
Humiliauit semetipm factꝰ
obediēs vsqꝫ ad mortē:mor
tē aūt crucis. Propter qō et
deus illū suscitauit:et dona/
uit illi nomē sup oīne nomē:
vt in noīe iesu oīne genu fle
ctat̄:celestiū.terrestriū.ꝛ in/
fernorꝝ.Et oīs lingua confi
teat̄:q̄ dñs iesus xp̄s in glo
ria est dei patris.Itaqꝫ frēs
mei sicut semp obedistis:nō
in p̄sentia mea tantū:sz mul/
to magis nunc in absentia
mea:cū metu ꝛ tremore ve/
strā salutē operamini.Deus
est enī qui operat̄ in vob:et
velle ꝛ perficere p̄ bona vo/
lūtate.Oīa aūt facite sine
murmuratoīb⁹:ꝛ besitatio/
nib⁹:vt sitis sine querela:ꝛ
simplices in aduētu filij dei:
sine reprehēsione in medio
natōis prave et puerse.inter
quos lucetis sicut lūinaria i
mūdo:verbū vite cōtinētes
ad gloriā meaz in die christi.
Quia nō inuacuū cucurri ne
qꝫ inuacuū laboraui.Sed ꝛ
si immolor supra sacrificiū ꝛ
obsequiū fidei vr̄e:gaudeo
et cōgratulor oībus vobis.
Idipsum ꝛ vos gaudete:ꝛ
cōgratulamini mibi.℟.Amē
Lcō scti euāgelij ꝟz matheū.

Illo in tpe: dñs VIII. ca. noster iesus xps cum ve nisset trāsfretū in regionem gerasenorum: occurrerūt ei duo habentes demonia: de monumētis exeūtes seui ni mis: ita vt nemo posset tran sire per viā illam. Et ecce cla mauerūt dicētes. Quid no bis ⁊ tibi iesu fili dei? Veni sti huc ante tēpus torquere nos? Erat aūt nō longe ab illis grex multorū porcorū pa scēs. Demones aūt rogabāt eum dicentes. Si eijcis nos hinc: mitte nos in gregē por corū. Et ait illis. Jte. At illi exeūtes: abierūt in porcos. et ecce magno impetu abijt totus grex preceps in ma re: et mortui sunt in aquis. Pastores autē fugerunt. Et venientes in ciuitatem: nūcia uerunt hec oīa: ⁊ de his q̄ demonia habuerāt. Et ecce tota ciuitas exijt obuiā iesu. ⁊ viso eo: rogabāt eū: vt trā siret a finibus eorū. ℣ Et ascē dēs iesus in nauiculā: trāsfre tauit ⁊ venit in ciuitatē suā. Et ecce offerebant ei parali ticū iacentē in lecto. Vidēs aūt iesus fidē illorū: dixit pa ralitico. Cōfide fili: remittū tur tibi peccata tua. Et ecce quidam de scribis dixerunt intra se. Hic blasphemat. Et cū vidisset iesus cogitatiōes eorū: dixit. Ut quid cogitat mala in cordib⁹ vīs? Quid est facili⁹ dicere: dimittūtur tibi pctā tua: an dicere: surge ⁊ ābula? Ut aūt sciatis: q̄ fi lius hois habet potestatē in terra dimittendi pctā: Tunc ait paralitico. Surge: tolle lectū tuum: ⁊ vade in domū tuā. Et surrexit ⁊ abijt in do mū suā. Videtes autē turbe timuerūt: ⁊ glorificauerunt deū: qui dedit potestatē talē hoibus. ℟. Amen. Dicat pbr Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Nō nobis do mine nō nobis: sz nomini tuo da gloriā. ℘. Alla. Sacrificium. Accedentes sacerdotes filij leui ad altare: quos elegit dñs de⁹ tu us vt ministrēt ei. Et benedicant in noie ei⁹ alla. ℣. Dixit moyses ad sacerdotes leuitici generis ad omnē israel: attende et audi isra el: hodie factus es pop⁹ dñi dei tui audiēs vocē ei⁹: et faciēs mā

data eius atq; iusticia:quas ego precipio tibi p̃. Et be. Missa.

DEum fratres charissimi prece flagitem⁹ cõtinua:vt illaz nobis tribuat in oratione fiduciã:que impetret postulata. ℟. Amen.

EXaudi dñe Alia ofo. deuotã tue familie precẽ:et oblatũ tibi hoc sacrificiũ in remissionẽ nr̃oz peccaminũ ppiciat⁹ assume. ℟. Amẽ. Post nomina Oratio.

ADspira dñe offerentiũ votis ppici⁹:t requiẽ defunctis cõcede benign⁹.

SOlue Ad pacẽ. ℟. amẽ.

Xpe deus nr̃oz criminũ nodos:t in pace quã ipe docuisti fac nos semp esse cõne

OJnlatio.ros. ℟. Amẽ.

JGnũ t iustũ est deus pater ops:te et terrestriũ et celestiũ creaturaz preconio laudis attolli:q̃ nos vnigeniti tui sanguine redemisti. Quiq; nob tibi per ei⁹ morte recõciliasti:vt regni sui essemus heredes:q̃ corporis nostri factus est particeps. quẽ cõlaudãt oẽs angeli:ita dicẽtes. ℟ Sãct⁹. Post sctũs

VEre sanct⁹ vere benedictus dñs noster ies⁹ xp̃s filius tuus. Quẽ celestia pariter et terrena cõlaudãt. q̃ est agnus dei:t tollit peccatũ mũdi. Jpse dñs ac redẽptor eternus. Post pridie.

OFferẽtes tibi de⁹ sacrificiũ laudis rogam⁹:vt oblata acceptes:et oblatores sanctifices. ℟. Amen. Ad

ORem⁹ ofonem dñicaz. deũ dilectissimi fratres vt nos efficiat corã se exorabiles:quo puras manus cũ conscientijs ad euz leuemus proclamãtes e terris. Pater noster. Dicat pbr. Hũiliate vos bñoni. Dñs sit sp vob.

SJt vestri dñs Bño. adiutor in oñibus. ℟. Amẽ. Preces vestras exaudiat:t pctã dimittat. ℟. Amen. Que poscitis:cõferat.t que pauetis:procul a vob repellat. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsi⁹ dei nr̃i. tc. Dñs sit sp vobis cũ. ℟. Et cũ Dicat chor⁹. Bustate et vide. Cõm. Refecti xp̃i corpore. q̃re in festo corporis

Xp̃i. fo. CCLXVII. Ofo

BStãtes dñe suauitat⁹

dulcedinis plenitudinē qm̄s vt sit nob̄ hoc in remissionē pctōꝝ et sanitatē mentiū. ℟. Amē. Per mīam tuā deꝰ. ⁊c̄. Dñs sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. In noīe dñi nostri iesu xp̄i p̄ficiamꝰ cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In sexto dñico post pēthecosten. Officiū. Dñs regnauit. Oratio. Te excelsa laus. q̄re folio. CLXIII. Lcō li. hieremie ꝓphete. XXI. ca.

Hec dicit dñs. Judicate mane iudiciū: ⁊ eruite oppressuꝫ de manu calūniantis ne forte egrediat̄ vt ignis indignatio mea: ⁊ succēdatur ⁊ nō sit q̄ extīguat ꝓpter maliciaꝫ studioꝝ vr̄oꝝ. Et ego ad te habitatricē vallis solide: atqꝫ cāpestribꝰ. Qui dicitis quis p̄cutiet nos: ⁊ q̄s ingredieť domos nr̄as? Ego visitabo super vos iuxta fructum studioꝝ vestroꝝ dicit dñs. Et succēdam igne in saltū eius: ⁊ deuorabo om̄ia in circūitu eiꝰ. ¶ Hec dicit dñs. Descēde ī domū regis iuda: ⁊ loq̄ris ei verbū hoc: et dices. Audi verbū dñi rex iuda q̄ sedes sup̄ soliū dauid: tu ⁊ serui tui ⁊ popl̄s tuus q̄ ingredimini p̄ portas istas. Hec dicit dñs. Facite iudicium ⁊ iusticiā: et liberate oppressum de manu calūniatoris: ⁊ aduenā ⁊ pupillū ⁊ viduā nolite ꝯtristari neqꝫ opprimatis inique: ⁊ sanguinē innocentē ne effūdatis in loco isto. Si em̄ faciētes feceritis verbū istud: ingrediētur per portas huiꝰ reges sedentes de genere dauid sup̄ thronū eius: ascēdentes sup̄ curros ⁊ equos: ipsi ⁊ s̄ui et populus eoꝝ. ¶ Factū est verbū dñi ad me: ⁊ locutus sum ad vos de nocte consurgēs ⁊ loquēs: ⁊ nō audistis. Et misit dñs ad vos oēs s̄uos suos ꝓphetas. Consurgens diluculo mittensqꝫ nō audistis: neqꝫ īclinastis aures vestras vt audiretis. Hec eniꝫ dicit dñs. Reuertimini vnusquisqꝫ a via sua mala: ⁊ a pessimis cogitatōibꝰ vr̄is. ⁊ habitabitis in terrā quā dedit dñs vob̄ ⁊ patribꝰ vestris: a seculo ⁊ vsqꝫ ī seculū. Et nolite ire post deos alienos: vt seruiat̄ eis: adoratisqꝫ eos:

ca. XXV

neqꝫ me ad iracũdiam ꝓuo-
cetis in operib⁹ manuũ vr̃a
rũ. Et non affligã vos neqꝫ
auferã a vob̃ mĩam meã di-
cit dñs. ℟. Amen. Dicat pb̃r.
Dñs sit sp̃ vobiscũ. Psallẽ.
Delicta iuuentutis mee et igno-
rãtie ne memineris dñe. ℣. Se-
cũduꝫ magnã mĩam tuã memor
esto mei. p̃. Dñe. Pauli apl̃i
Ad corinthios. I. ca. III.
Rẽs: Nemo vos sedu-
cat. Si q̃s videt̃ inter vos
sapiẽs esse in hoc seculo: stul
tus fiat: vt sit sapiẽs. Sapiẽ
tia hui⁹ mũdi: stulticia est a-
pud deum. Scriptũ est em̃.
Cõprehendã sapiẽtes ĩ astu-
tia eoꝝ. Et iteꝝ. Dñs nouit
cogitatões sapientiũ: qm̃ va
ne sũt. Itaqꝫ nemo glorieť
in hoĩbus: om̃ia em̃ vr̃a sũt.
Siue paulus: siue apollo: si-
ue cephas: siue mũdus: siue
vita: siue mors: siue p̃sentia:
siue futura: oĩa em̃ vr̃a sunt.
Vos aũt xp̃i: xp̃s autez dei.
ca. IIII. ¶ Sic nos existimet homo:
vt ministros xp̃i ⁊ dispẽsato
res ministerioꝝ dei. Hic iam
querit̃ inter dispẽsatores: vt
fidelis q̃s inueniat̃. Mihi ãt
pro minimo est: vt a vobis
iudicer: aut ab humano die:
sed neqꝫ meipsuꝫ iudico. Ni
hil em̃ mihi ꝯsci⁹ suꝫ: sed nõ
in hoc iustificat⁹ suꝫ. Qui ãt
iudicat me dñs est. Itaqꝫ no
lite ante tẽpus iudicare: quo
adusqꝫ veniat dñs: q̃ ⁊ inlu-
minabit abscõdita tenebra-
rũ: ⁊ manifestabit ꝯsilia cor-
diũ. et tũc laus erit vnicuiqꝫ
a deo. ℟. Amẽ. Lcõ scti euan-
gelij ꝟm mattheũ. XIII.
Ilo in tp̃re: dñs noster
iesus xp̃us loquebat̃ discipu
lis suis dicens. Exijt q̃ semi-
nat seminare. Et dũ seminat
quedã ceciderũt secus viã: ⁊
venerũt volucres ⁊ comede
rũt ea. Alia autẽ ceciderũt in
petrosa: vbi nõ habebãt ter
rã multã: ⁊ continuo exorta
sunt: qꝛ nõ habebãt altitudi
nẽ terre. Sole ãt orto estua-
uerũt: ⁊ qꝛ nõ habebãt radi-
cẽ: aruerũt. Alia ãt ceciderũt
in spinis: ⁊ creuerũt spine et
suffocauerũt ea. Alia aũt ce-
ciderunt in terrã bonã: ⁊ da
bãt fructũ aliud cẽtesimũ ali
ud sexagesimũ: aliud tricesi-
mũ. Et accedẽtes dixerũt ei.

Quare i parabolis loqueris eis? Qui respōdens: ait illis. Quia vob̄ datū est nosse mysteria regni celoꝝ: illis aūt nō est datū. Vos aūt audite parabolā seminātis. Omnis qui audit verbū regni: ⁊ nō intelligit: venit malus: ⁊ rapit qō seminatū est in corde eiꝰ: hic est q̄ secus viaꝫ seminatꝰ est. Qui aūt super petrosaꝫ seminatus est: hic est q̄ verbū audit: ⁊ ꝓtinuo cū gaudio accipit illud. Nō habet autē in se radicē: sꝫ est tēporalis. Facta aūt tribulatōe ⁊ persecutiōe ꝓpter verbū: ꝓtinuo scādalizaī. Qui aūt est seminatus in spinis: hic est q̄ verbū audit: ⁊ sollicitudo seculi istiꝰ ⁊ fallacia diuitiarꝝ suffocat verbū: ⁊ sine fructu efficiī. Qui vero in terrā bonā seminatꝰ est: hic est q̄ verbū audit et intelligit: ⁊ fructū affert. Et facit aliud quidē centesimū: aliud sexagesimū: porro aliud tricesimū. Qui habet aures audiē di audiat. ℟. Amē. Dicat pb̄r. Dñs sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Nō nobis dñe. Req̄re dñica p̄cedēti. fo. CCLXXIIII.

Sacrificiū. Offerte sacerdotes ad altare dei nostri holocausta. et orate: vt sint dies vestri: sicut dies seculi super terrā. Et dabit vobis dñs fortitudinē alta. ℣. Dñe ꝓpter nomē tuū ne perdas thronū honoris tui: memor esto: noli dissipare testamentū tuū: qō est nobiscū super terrā. ℟. Et da. Missa.

Ecclesie tue preces qm̄s dñe placatus intēde: vt destructis aduersitatibꝰ vniuersis: secura tibi famulet libertate. ℟. Amen. Alia oratio.

Omps sempiterne deus q̄ nos sacra euāgelij tui institutōe confirmas. Presta qm̄s: vt cūcti fideles tui veraciter apprehēdant: que ex eiꝰ p̄dicatione suscipiūt. ℟. Amē.

Mirabilia nostra. Actua qm̄s dñe circa nos clemēter operare: q̄ ideo semper imensa sunt. Dū indulgētiā reis: ⁊ beneficia largiaris indignis. ℟. Amen. Ad pacē.

Da fideliū tuoꝝ mentibus deus: vt studeant obedire celestibꝰ disciplinis: ⁊ ordinē pacis sequi diuinitꝰ q̄ instituit. Amē. Inlatio Ignū et iustū est: vere

dignũ et sanctũ est: nos tibi semper hic ⁊ vbiq3 gr̃as agere: sacrificia spũalia celebrare dñe sancte pater eterne op̃s deus: per iesum xp̃m filiũ tuũ dñm nostrũ. Per quem maiestatẽ tuã conlaudãt angeli: adorãt dñationes: tremũt potestates. Celi celorũq3 virtutes: ac btã seraphin: socia exultatione cõcelebrãt. Cũ quibus vt nostras voces admitti iubeas deprecamur: supplici confessione dicẽtes. Sãct⁹.

Vere sanct⁹. Post sãct⁹. vere benedict⁹ dñs noster iesus xp̃s filius tu⁹. Qui diuino spũ procreatus vteri virginal' viscera habitare dignabili abiectu voluit: ⁊ hoc caducum corpus induere: vt nos in terra peccatores seruaret: xp̃s dñs ac redẽptor eternus. Post pridie. Oratio.

Agẽtes itaq3 pietati tue maximas gratias op̃s deus: petimus ⁊ rogam⁹: vt cõlata: suscipias. suscepta benedicas. bñdicta: sanctifices. sanctificata: distribuas. ⁊ nobis famulis tuis mĩam largiaris. ℟ Amẽ. Ad or̃onẽ dñicã

Diuino magisterio edocti: ⁊ salutarib⁹ monitis instituti: audem⁹ dicere: quia iubere dignatus es. Pater noster. Dicat pb̃r. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Bño.

Benedicat vobis dñs: ⁊ custodiat vos. ℟. Amẽ. Ostendat dñs faciẽ suã vob̃: ⁊ misereat̃ vestri. ℟ Amẽ. Cõuertat dñs vultũ suũ ad vos: ⁊ det vob̃ pacẽ. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsius dei nr̃i. ⁊c. Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ. Dicat chorus. Gustate et vide. Cõm. Refecti xp̃i corpo. ⁊ cetera oĩa: q̃re in. v. dñica post pẽtheco. fol. CCLXXIIII. ¶ In septimo dñico post penthecostẽ. Officiũ. Dñs regnauit. Or̃o. Te excelsa laus. Req̃re in primo dñico post penthecostẽ. fol. CCLXIII. Lcõ libri hieremie ꝓphe. ca. XXII. Deo gr̃as.

Hec dicit dñs. Ve q̃ edificat domũ suaz in iusticia: ⁊ cenacula sua nõ in iudicio. Amicũ suũ opprimet frustra: ⁊ mercedem eius nõ reddet. Qui dicit edificabo mihi domũ latam: ⁊ cenaculũ spa-

ciosuz. Qui aperuit sibi fene-
stras: ⁊ facit laquearia cedri-
na: pingitqz sinopide. Nun-
quid regnabis: qm̄ conferes
te cedro? Pater tuus nunq̄d
comedit ⁊ bibit: et fecit iudi-
ciū ⁊ iusticiā? Tūc cum bene
erat ei: iudicauit causam pau-
peris ⁊ egeni in bonū suum.
Nūquid nō ideo quia cogno
uit me dicit dn̄s? Tui vero
oculi ⁊ cor ad auariciā: ⁊ san-
guinē innocentē fundendū:
⁊ ad calūniam et ad ꝯcursuz
mali operis? Propterea hec
capl̄o. dicit dn̄s. ¶ De pastoribꝰ qui
XXIII. dispergūt ⁊ dilacerāt gregez
pascue mee dicit dn̄s. Idcir-
co hec dicit dn̄s deꝰ israel ad
pastores q̄ pascūt populū me
um. Vos dispersistis gregez
meū: ⁊ eiecistis eos: et nō vi-
sitastis eos. Ecce ego visita-
bo super vos maliciā studio-
rum vestroꝝ dicit dn̄s. Ecce
ego cōgregabo reliquias po
puli mei: ab om̄ibꝰ terris ad
quā eiecerā illuc. Et cōuertā
ad rura sua: ⁊ crescēt ⁊ multi-
plicabūt̄. Et suscitabo super
eos pastores: et pascent eos.
Nō formidabūt vltra: ⁊ non
pauebūt: et nullus q̄retur ex
numero: dicit dn̄s. ℟. Amen.
dicat pb̄r. Dn̄s sit sp̄ vob̄cū.
Psall̄. Circūdabo altare tuū do
mine: vt clara voce enarrē laudez
tuā. ℣. Dn̄e dilexi decorē domus
tue: et locū habitatōis glorie tue.
p̄. Vt clara. Dicat pb̄r. Silen-
tiū facite. Sequētia epl̄e pau
li apl̄i ad corinthios. I. capi. I.

Fratres. ℟. Deo gratias.
Verbū crucis pereunti
bus quidem stulticia est. His
aūt qui salui fiūt idest nobis:
virtꝰ dei est. Scriptū est em̄.
Perdā sapientiā sapientiū: ⁊
prudentiā prudentiū repro-
babo. Vbi sapiens? vbi scri-
ba? vbi ꝯquisitor seculi huiꝰ?
Nōne stultā fecit deus sapiē-
tiā huius mundi? Nā quia in
deū sapiētia nō cognouit mū
dus per sapientiam: placuit
deo per stulticiā predicatio-
nis: saluos facere credentes.
Qm̄ iudei signa petūt: ⁊ gre
ci sapientiā querūt. Nos aūt
predicamus xp̄m crucifixum:
iudeis quidē scādalū: gētibꝰ
aūt stulticiā. Ipsis āt vocat
iudeis atqz grecis xp̄z dei vir
tutē ⁊ dei sapientiā. Quia qd̄

stultũ est dei: sapiẽtius est ho
minib⁹. Et qđ infimũ est dei:
forti⁹ est hoĩbus. Videte em̃
vocationẽ vestrã fratres: qꝛ
nõ multi sapientes scđm car-
nẽ: nõ multi potẽtes: nõ mul
ti nobiles. Sed q̃ stulta sunt
mũdi: elegit deus: vt ꝯfũdat
sapiẽtes. Et infirma mũdi ele
git de⁹: vt ꝯfundat fortia. Et
ignobilia mũdi ⁊ contẽptibi
lia elegit deus ⁊ que nõ sunt:
vt ea que sũt destruet. vt nõ
glorieť om̃is caro in ꝯspectu
eius. Ex ipso aũt vos estis in
xp̃o iesu vocati: qui fact⁹ est
nobis sapientia a deo: ⁊ iusti
cia: ⁊ sanctificatio: ⁊ redẽp-
tio. vt quẽadmodum scriptũ
est. Qui gloriať: in dño glo-
ca.ii. rieť. ¶ Et ego cũ venissem ad
vos fratres: veni nõ in subli-
mitate ſmonis: aut sapiẽtie:
adnũcians vobis testimoniũ
xp̃i. Nõ em̃ iudicaui scire me
aliquid inter vos: nisi xp̃m ie
sum: ⁊ hunc crucifixũ. Et ego
infirmitate ⁊ timore ⁊ tremo
re multo fui apđ vos. Et ser-
mo me⁹: ⁊ predicatio mea nõ
in persuasibilibus humane
sapiẽtie verbis: sed et ostensi
one spũs et virtutis: vt fides
vestra nõ sit in sapiẽtia homi
nũ: sed in virtute dei. Sapiẽ-
tiã aũt loquimur inter perfe-
ctos. Sapiẽtia vero nõ in hu
ius seculi: neqꝫ principũ hu-
ius seculi: qui destruũtur. sed
loquimur dei sapientiã in mi
nisterio q̃ abscondita est: quã
predestinauit deus ante secu-
la: ĩ gloriã nostrã: quã nemo
principũ huius seculi cogno-
uit. Si em̃ cognouissent: nũ-
q̃ dñm glorie crucifixissent.
Sicut scriptũ est. Quod ocu
lus nõ vidit: nec auris audi-
uit: nec in cor hoĩs ascendit:
que preparauit deus his q̃ di
ligũt illũ. ℟. Amẽ. Lcõ sancti
euãgelij ſm matheũ. xiii. ca.

Illo in tp̃e: dñs noster ie
sus xp̃s loquebatur disci
pl̃is suis dicẽs. Simile factũ
est regnũ celoꝝ homini: q̃ se-
minat bonũ semẽ ĩ agro suo.
Cum aũt dormirẽt hoĩes: ve
nit inimicus ei⁹: ⁊ supersemi-
nauit zizania ĩ medio tritici ⁊
abijt Cũ aũt creuisset herba:
⁊ fructũ fecisset: tũc apparue-
rũt zizania. Accedẽtes ãt ser-
ui patrisfamilias dixerunt ei.

Dñe:nōne bonū semē semi/
nasti in agro tuo:vnde ergo
habet zizania? Et ait illē. Jni
micus homo hoc fecit. Ser
ui aūt dixerūt ei. Vis imus t
colligim⁹ ea? Et ait. Nō:ne
forte colligētes zizania:era/
dicetis simul cū eis t triticū.
Sinite vtraq; crescere vsq;
ad messē. Et in tp̄re messis
dicā messorib⁹:Colligite pri
mū zizania t alligate ea in fa
sciculos ad cōburendū. Tri
ticū aūt: cōgregate i horreū
meū. Aliā parabolā ꝓposuit
eis dicēs. Simile est regnū
celoꝝ grano sinapis:qđ acci
piēs homo seminauit i agro
suo.qđ minimū quidē est oi/
bus seminibus:cū aūt creue
rit:maius est oibus oleribꝰ:
Et fit arbor:ita vt volucres
celi veniāt t habitēt i ramis
eius. Aliā parabolā locutꝰ est
eis. Simile est regnū celorū
fermēto: qđ acceptū mulier
abscōdit i farine satis tribꝰ:
donec fermētatū est totum.
Hec oia locutꝰ est iesus in pa
rabolis ad turbas. t sine pa
rabolis nō loquebat eis. vt
implerē qđ dictū est per ꝓ/
phetā dicentē. Aperiā in pa/
rabolis os meū:eructuabo
abscōdita a ꝓstitutōe mūdi.
Tunc dimissis turbis:venit
in domū. Et accesserunt ad
eū discipuli eiꝰ dicētes. Dñe:
edissere nobis parabolā zizā
nioꝝ agri. Qui respōdens:
ait. Qui seminat bonū semē
est filiꝰ hominis. Ager aūt:est
mūdus. Bonū vero semen:
hi sunt filij regni:zizania aūt
filij sūt nequā. Jnimicus āt
q̄ seminauit ea:est diabolus.
Messis vero ꝓsūmatio secu
li est. Messores autē:angeli
sunt. Sicut ergo colligūtur
zizania:et igni cōburent:sic
erit in ꝓsūmatōe seculi. Mit
tet filius hoīs āgelos suos:
t colligēt de regno eiꝰ oīa
scādala:t eos q̄ faciūt iniqui
tatē:t mittēt eos in caminū
ignis:ibi erit fletꝰ et stridor
dentiū. Tūc iusti fulgebūt si/
cut sol in regno patris eoꝝ.
Qui habet aurē audiēdi au/
diat. ℟. Amē. Dñs sit sp vo.
Lauda. Alla. ℣. Qui posuit fi
nes tuos pacē:et adipe frumenti
satiat te. ꝑ. Alla. Sacrificium.
Alla oblatio dñi est:odor suauis

simus victima dei alla alla alla. ℣. Alla locut⁹ est dñs ad moysen dicēs: pones altare ante archā testimonij corā propitiatorio: vbi loquar ad te: et ponet incensuz sacerdos super eum delectabile flagrās. p. Odor suauissi. Missa.

OMnipotentē deuz qui humanū genus condidit ad gloriā: ⁊ post ruinā reparauit ad vitā: frēs charissimi humiliter exoremus. Vt impleat reparatōis perfectionē: qui originis cōdidit dignitatē. ℟. Amē. Alia oratio

OEus ops q̄ angelicaz humanāqz naturā creans: aliud prescendo iudicij reprobatōe ꝑdēnas: aliud p destinādo: veritatis assūptione glorificas. Tribue nob te per redēptionis būane sacramentū habere ꝓpiciū: et societatē felicitatis angelice perpetuis laudib⁹ attollere gl̄iosum. ℟. Amē. Post noia.

ACcipe dñe offerentiū munera atqz vota: vt q̄ tibi sacrificiū qđ te singulariter placare potest: ꝑfidētia pie seruitut⁹ offerim⁹: ⁊ sacrificij ipsi⁹ ꝓpiciatōe: in tuā redisse nos gr̄am: vberi⁹ exultem⁹. ℟. Amē. Ad pacē ofo.

OEus perbēnis pax: cuius electū munus: pacis est premiū. Quiqz pacificos esse tuos filios docuisti: infunde nobis dulcedinē pacis. Vt oīe qđ discordie est fundit⁹ euanescat: ⁊ oīe qđ pacis est: eterna i nos suauitate dulcescat. Amē. Inlatio

OIgnū satis vere est: ⁊ oīni dignitate conspicuū: tibi dare gloriā ⁊ honorē ops de⁹ p̄r: q̄ cuz filio tuo ⁊ cū spū ambor̄ vnus in trinitate equalis de⁹ creasti nō stantē hoiem: ⁊ in assūptiōe carnis vni⁹ persone redemisti perditū hoiem: reparator occurrēs in ei⁹ occasuz: q̄ bone ꝓditōis perdiderat statū. Proinde in hac tantū dez victima lalutari ꝓfidentiā babētes: obsecram⁹ ⁊ petim⁹: vt q̄ dies tp̄alis declinat ad vesperū: ⁊ stat⁹ mūdi ꝓperat ad occasū: ⁊ viuere corrupti bilr nr̄m tēdit ad terminū: repares nos in tp̄re. veniēt dies ad laudē tuā: sustētes ⁊ defectū mūdi per spem beatitu

dinis repromissuz cōcedas: ⁊ in diem extremū vite p̄sentis peruēire ad indulgentiā ꝯsequendam. Ut qꝛ ⁊ diei ⁊ mūdi ⁊ vite nr̄e finis proximo venit: in cūctis hoc sacrificiū singulare nob̄ ad remediū se indesinēter dignet̄ opponere: vt nec occasus diei presuccessiōe tenebraꝝ nos vel polluat: vel anxios reddat: vel proximū finis mūdi reos secū ad interitū ducat: nec breuitas vite nr̄e in mūdos vsqꝫquaqꝫ detineat: sed qd̄ deficit dies: in cōsolationē nostrā renouata lux reparet: ⁊ qd̄ mūdus tendit ad finē: spes futuri regni ꝯfoueat. Ut qd̄ viuere nostrū resolutōis sue sustinet debitū: trāsitus pacis ⁊ leticia consequat̄ eterne beatitudinis. Ut dū quicq̄d in occasu nostro est: hec salutar⁊ victima in eterne salutis statū reducat: ⁊ ī nos redēptionis nr̄e mysteriū fiat: et nos tibi demus perennis gl̄ie hymnū: ita dicētes. ℟. Sāctus. sanct⁹.

Vere bone Post sāct⁹. deus: vere pie dn̄e deus: te solū laus: te solū hymnus: te solū gl̄ia decet. Qui ꝑ nobis teipsuz a teip̄o vno heredeqꝫ xp̄o ante secula filio dei: ⁊ in fine seculoꝝ filio hoīs sup arā crucis deo pr̄i expiationē pctōruz nostroꝝ offerri voluisti: docēs nos celebritate sacramēti hui⁹ et pia fide ⁊ mūda operatione gratissima frequentare. Largire ergo: vt quicq̄d in occasu diei: quicq̄d ī defectu mūdi: quicq̄d in resolutōis defectu labimur: pietas tua ⁊ indesinēti ꝯsolatōe confoueat ⁊ ad eterne exultationis participationem adducat. Xp̄e dn̄e ac redemptor eterne.

Completis Post pridie nostre redemptionis ⁊ tue gratie documētis. Referentes tibi gratias benedicimus te dn̄e iesu xp̄e fili dei viui: qui sanas vulnera peccatoꝝ nostroꝝ: q̄ ad vitā reparas nostrū occasuz. q̄ spez btītudinis dedisti nob̄ in cōsolatōis pignore spm̄sctm̄: q̄ dabis eternā mansuetudinē in regiōe viuoꝝ. dū ergo illā resurgēdi tēp⁹ adducit:

hic nos dignare in die cōso-
lari: laboris immūdi nō peri
re ꝑnicie: ⁊ in trāsitu nr̄o ad
te vēire ī tue dilectōis dulce
dine: ⁊ in tua laude atqꝫ bñ-
dictiōe tecū persistere sine fi
ne. ℟. Amē. Ad orone dñica

O Mnipotentē deū frēs
charissimi deprecemur
vt propinq̄nte termino secu
culi: sollicitiores nos efficiat
momēto oīs diei. Vt adsu-
mēs hostiā quā ei ī hoc fine
diei offerimus: seueritatez a
nob̄ futuri examinis arceat:
q̄ timem⁹: quo fiducialiter
ad eū preconio oris ⁊ vocis
ꝓclamemus e terris. Pater
noster. Dicat pb̄r. Humilia-
te vos bñdictōi. Dñs sit sꝑ
vobiscū. ℟. Et cū. Bndictio.

O Mp̄s deus det vobis
mīam: q̄ ꝯferat vitā. ℟.
Amē. Inspiret petitionez: q̄
obtineat salutē. ℟. Amē. Do
net dulcedinē sue dilectōis:
que vos extollat in laude:n
sue eternitatis. ℟. Amē. Per
mīam ipsius dei. ⁊c. Dñs sit
sꝑ vob̄cū. dicat chor⁹. Gusta
te et vide. Cōm. Refecti christi
corpore. q̄re in festo corporis
xp̄i. folio. CCLXVII. Oratio.

PResta dñe omp̄s: vt q̄
per fiduciā tue pietatis
ꝓpter redemptionē aīaꝝ no
straꝝ ad gloriosi corporis ⁊
sanguinis tui salutare mun⁹
accessim⁹: non ex reatu penā
sumam⁹: sed veniā criminū:
et spem eternitatis: terminū
adipisci mereamur. ℟. Amē.
Per mīam tuaz de⁹. ℣. Dñs
sit sꝑ vobiscū. ℟. Et. Missa
acta est in nomīe dñi nr̄i iesu
xp̄i: perficiciam⁹ cum pace.
¶ In dñico ante ieiuniū ka-
lēdarū nouēbriū. Officium.

DOminus regnauit deco-
rem induit alla. ℣. Indu
it dñs fortitudinē et precinxit se.
p̄. Alla. ℣. Gloria et honor. ⁊c.
p̄. Alla. Or̄o Te excelsa laus
Req̄re in dñico post penthe
costē. fol. CCLXIII. Prophe-
tia. Hec dicit dñs Audite au
diētes me. Req̄re ī dñico an
te carnestollēdas. LXXXV.
Dicat pb̄r. Dñs sit sꝑ vobis.
Psall. Ne memor fueris de⁹ ini
q̄tates nr̄as antiquas: cito app̄-
hendat nos mīa tua dñe. ℣. Qm̄
pauperes facti sum⁹ valde: adiu-
ua nos de⁹ salutaris nr̄. p̄. Cito.

dicat pbr. Silentiū facite. Epla. Reuelabit ira dei. Require dñica vt supra. Lectio sācti euāgelij. ſm lucā. xv.

In illo in tpe: erāt appropiquātes ad dñm ieſus publicani t pctōres: vt audirēt illū. Et murmurabāt pharisei t scribe dicētes: q bic peccatores recipit: t manducat cū illis. Et ait ad illos parabolā istā. Quis ex vobis homo q̄ habet centū oues: t si perdiderit vnā ex illis: nōne dimittit nonaginta nouē in deserto: t vadit ad illā que perierat: donec inueiat illā? Et cū inuenerit illam: imponet in humeros suos gaudēs. Et veniēs domū: cōuocat amicos t vicinos dicens illis. Congratulamini mihi: q̄ inueni ouē: quā perdideram. Dico vob: q̄ ita gaudium erit in celo super vno pctōre penitentiam agēte: q̄ſ supra nonaginta nouē iustis: q̄ nō indigēt penitētia. Aut q̄ mulier habēs dragmas decē: si perdiderit dragmā vnā: nōne accēdit lucernā et euertit domū: t querit diligēter donec inueniat? Et cū inuenerit: conuocat amicas t vicinas dicēs. Congratulamini mihi: q̄ inueni dragmā meā quā perdideram. Ita dico vobis. Gaudiū erit in celo coram āgelis dei sup vno peccatore penitētiam agēte. ℟. Amē. Dicat pbr. Dñs sit ſp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Lauda hierusalē dñm: cōlauda deū tuū syon. ℣. Alla. Sacrificium. ℣ij dies exoratōis sancti erūt vobis: et humiliabitis aias vestras: applicantes holocausta dño alla. ℣. Oīs aia quecunq; se nō obseruauerit: exterminabit de populo suo: isti eīm vobis sunt dies. ℣. Exorationis. Missa.

Inter sacra mysteria constituti: et latētissimo nr̄e consciētie testimonio vulnerati: sic peccata defleam⁹ pr̄eterita: vt p̄sentia nō agam⁹: t futura sollicite caueamus. Grauis quippe pena subsequit: quādo ibi rursus offensa ꝛtrahit: vbi venia postulat. Null⁹ ergo p̄uis cogitatōib⁹ aliq̄ndo ꝛsētiat. nemo secularīū voluptatū delecta mēta pficiat. Repellam⁹ ma

la conloquia: cũ velocitate diuina cõpleamus imperia. sit in nostris operibus charitas. in sermonib⁹ grauitas. in oratione compũctio. sub religione deuotio. Lachrymarũ sacrificia ꝯiungamus: vt in bono satiari nostra desideria gaudeam⁹. ℟. Amen.

Iterata legatione rogam⁹: vt tu de⁹ pater op̃s seruos atq; ancillas tuas propicia maiestate custodias. Vt ab infestãtis inimici insidiosis laqueis liberatos: die noctuq; defendas: ne nos occult⁹ inimic⁹ corde et corpore opprimat: ne terrena cogitatiõe decipiat: sed vera lux filij tui faciat spiritali luce peruigiles. Ecclesiã tuã fundamentũ veritatis: ꝯtra om̃es mũdi impetus: cõtra heretice prauitat⁹ scãdalũ: celesti trãquillitate gubernes et regas. et om̃es qui in sublimitatib⁹ agũt catholica fide fundatos: ordinatiõe ꝯpositos: pietate precipuos: patiẽtia mites: pace quietos efficias: vniuersumq; mũdum ꝓpicia bonitate ꝯserues. ℟. Amẽ. Post noĩa.

His nostris qm̃s placare libaminib⁹ clemẽtissime de⁹: ⁊ offerentiũ votis adesto propicius. Hec tibi litat ĩ ecclesia tua catholica tuorũ officiositas sacerdotũ: in honore ⁊ ꝯmemoratione sctõꝝ tuoꝝ pro remouendo vniuerse cladis interitu: ac tribuẽda salute populorum. Pro toti⁹ quoq; mortis occasu: vel requie ⁊ indulgẽtie pctõꝝ. Vt ⁊ illos in pace refrigeres: ⁊ nobis oĩbus ĩmaculate vite subsidiũ prestes. ℟. Amẽ. Quia tu es vita. ⁊c.

Placabilis Ad pacem. es dñe: q̃ es pax certa ⁊ charitas indisrupta: pacẽ nobis om̃ibus largire plenissimã. Vt ⁊ pacifici tua seruãtes precepta: ad vitã mereamũr peruenire perpetuã. ℟. Amẽ. Quia tu es ꝟa pax. ⁊c.

Dignũ ⁊ iustũ est nos tibi gratias agere: dñe sancte pater eterne op̃s de⁹: per iesuꝫ xp̃m filium tuũ dñm nostrũ. Cuius diuinitat⁹ ĩmensitas sic ineffabiliter circũplectit̃ oĩa: vt

in singulis creaturis permaneat tota: ⁊ in omnibus habitet vniuersa. Nō minorat̄ in minimis: nō auget̄ in magnis. Nō ꝯcludit̄ tēpore: nō adstringit̄ quātitate. Nō initio cepta: nō termino finienda. A quo tot⁹ homo ⁊ creatus est ad iusticiā sine pctō: ⁊ reparatus est post ruinā sacrificio eiusdem xp̄i mūdissimo. Per ipsuꝫ quē in vnitate trine virtutis cōlaudāt celestia pariter ⁊ terrena: hymnū dulci modulatōe ꝓclamātia: atqꝫ ita dicētia. Sāctus.

Vtinā ad Post sanct⁹. hoc opus mēs humana per miscdiam tuā inluminata sufficiat: vt dn̄i nr̄i vnigeniti tui: per quē facti ac redēpti sumus: qui seculoꝝ est cōditor: credentiū liberator: doctrinā recolam⁹ ⁊ gratiā. Qui humiliat⁹ vsqꝫ ad mortē: mortē aūt crucis: pati pro nobis voluit: ⁊ tecū regnare nō distulit: idem hostia ⁊ in eternū sacerdos verus. Xp̄s dn̄s ac redemptor eternus.

Complē- Post pridie. tes igitur atqꝫ seruantes p̄cepta vnigeniti filij tui precamur op̄s pater: vt his creaturis superpositis altario tuo sanctificatiōis mun⁹ infundas. Vt per trāsfusionē celestis atqꝫ inuisibilis sacramēti: panis hic trāsmutatus in carnē: ⁊ calix transformatus in sanguinē: sit offerētibus gratia: ⁊ sumētib⁹ medicina. ℟. Amē. Ad orationē

Accepturi frēs dn̄icaꝫ. charissimi intra mortalia viscera celeste sacrificiū: et intra cubiculū hūani pectoris hospitem deum: mūdemus consciētias nostras ab om̄i labe vicioꝝ: vt nihil sit in nobis subdolū vel superbū: sed in hūilitatis studiū: ⁊ charitatis assensum per escā ⁊ sanguinē dn̄i: corporis fraternitas cūcta copuletur: vt cū fiducia dicere mereamur e terris. Pater noster q̄ es. Dicat pb̄r. Hūiliate vos benedictōi. Dn̄s sit sp̄ vob̄cū.

Intēdat dn̄s Bn̄dictio. ad orationem vestre humilitatis: et det vobis om̄ibus premiū sempiterne salutis. ℟. Amē. Om̄i loco ⁊ tp̄re

ꝓpiciū dn̄m habeat: ⁊ in ei⁹ semꝑ laudibus exultetis. ℟. Amē. Om̄ibus pctis vestris dn̄s clementer ignoscat: ⁊ ꝑuenire vos feliciter faciat ad gloriā sempiternā. ℟. Amen. Per mīam ipsi⁹ dei. ⁊c. Dn̄s sit sꝑ vob̄cū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹ Gustate. Cōm. Refecti xp̄i corpore. q̄re fo. /cclxxvij/ Oratio. Presta dn̄e omp̄s. Require folio. /cclxxix/

¶ In ieiunio kalendaꝝ nouēbriū. Ad nonā pro missa. Lcō libri ꝓuerbioꝝ salomonis. III. ca. ℟. Deo gr̄as.

Fili: Habe fiduciā in domino ex toto corde tuo: ⁊ ne initaris prudētie tue. In oībus vijs tuis cogita illuz: et ipse diriget gress⁹ tuos. Ne sis sapiēs apud temetipsuz. Time dominum: ⁊ recede a malo. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Erigite vos. Dn̄s sit sꝑ vobiscū. ℟. Et cū. Lcō libri leuitici. XXVI. ca. ℟. Deo gratias

In illis dieb⁹. Locut⁹ est dn̄s ad moysen dicens. Loquere ad oēm cetū filioꝝ isrl̄: ⁊ dices ad eos. Ego em̄ sum dn̄s deus vester. Si in p̄ceptis meis ābulauerit: et mādata mea custodieritis: ⁊ feceritis ea: dabo vob̄ pluuias tēporib⁹ suis: ⁊ terra gignet germē suū: ⁊ pomis arbores replebūtur. Apprehēdet messiū tritura vīdemiā: ⁊ vindemia occupabit semētē. Et comedetis panē vr̄m in saturitate: ⁊ absq; pauore habitabitis in terra vestra. Dabo pacē in finibus vr̄is: dormietis: ⁊ nō erūt q̄ exterreāt. Auferā malas bestias: ⁊ gladius nō trāsibit terminos vr̄os. Perseq̄mini inimicos vr̄os: et corruēt corā vobis. Persequētur quinq; de vr̄is centū alienos: ⁊ centū ex vob̄ decē milia. Cadēt inimici vr̄i ī ꝯspectu vestro gladio. Respiciā vos ⁊ crescere faciā: multiplicabimini ⁊ firmabo pactū meū vobiscū. Comedetis vetustissima veterū: ⁊ vetera nouis suꝑueniētib⁹ ꝓijcietis. Ponā tabernaculū meū in medio vestri: ⁊ nō abijciet vos anima mea. Ambulabo inter vos: ⁊ ero vester de⁹. Vos erit⁹ popl̄s meus: ⁊ ego dn̄s de⁹

vester: qui sāctifico vos. ℟. Amē. Psallēdo. Propici⁹ esto peccatis nr̄is propter nomē tuū. nequādo dicāt gentes vbi est deus eoꝝ. ℣. Propter honorē nois tui dn̄e libera nos. p̄. Nequādo. Dicat pb̄r. Silentiuz facite. Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad corinthi. II. ca. XII. Deo gr̄as.

Frēs: Ecce tertio paratus suz venire ad vos: ⁊ nō ero grauis vobis. Nō em̄ quero q̄ vestra sunt: sed vos. Neqz em̄ debēt filij parētib⁹ thesaurizare: sed parētes filijs. Ego aūt libentissime impēdam: ⁊ super impēdar pro aīabus vr̄is. An putatis q̄ excusem⁹ nos apud vos? Corā deo ī xp̄o loquimur. Om̄ia aūt charissimi ꝓpter vestrā edificationē. Timeo em̄ ne forte cū venero: nō quales volo inueniā vos: sed ego inueniar a vob̄ qualē nō vultis. Ne forte contētiones. emulationes. animositates. dissessiōes. detractiones. susurrationes. inflationes. seditōes sint inter vos. Ne iterū cum venero: humiliet me deus apud vos: ⁊ lugeā multos ex his qui ante peccauerūt: ⁊ nō egerūt penitentiā super īmundiciā et fornicationē et impudiciciā quā gesserūt. ¶ Ecce tertio hic venio ad vos: vt in ore duoꝝ vel triū testium stabit om̄e verbū. Predixi ⁊ predico: vt presens vobis: et nūc absens his qui ante peccauerūt ⁊ ceteris hoībus. quoniam si venero iteꝝ: nō parcā. An experimentū querit: ei⁹ qui ī me loquit̄ xp̄s? Qui in vobis nō infirmat̄: sz potēs est in vobis. Nā ⁊ crucifixus est ex infirmitate: sz viuit ex virtute dei. Naz ⁊ nos infirmi sum⁹ in illo ex virtute dei in vobis. Vosmetipsos tētātes: si estis in fide: ipsi vos ꝓbate. An non cognoscitis vosmetipsos: qꝛ xp̄s iesus in vobis est? Nisi forte reprobi estis. Spero autē q̄ cognoscitis: quia nos nō sumus reprobi. Oramus autē deū: vt nihil mali faciatis. Nō vt nos ꝓbati pereamus: sed vt vos qd̄ bonū est faciatis. ℟. Amen. Lectio sancti euāgelij scd̄m mattheū. XIIII. capitl̄o ca. XIII.

Illo in tpe: accesserunt ad dñm ieſum xpm diſcipuli ei⁹ dicētes. Deſertus eſt locus: et hora iam preteriit. Dimitte turbas: vt eūtes in caſtella: emāt ſibi eſcas. Jeſus aūt dixit eis. Nō habent neceſſe ire: date illis vos mā ducare. Reſpōderunt ei. Nō habemus hic niſi quinq; panes: et duos piſces. Qui ait eis. Afferte illos mihi huc. Et cū iuſſiſſet turbā diſcūbere ſupra fenū: acceptis quinq; panib⁹ ⁊ duobus piſcib⁹: aſpitiens in celū benedixit ⁊ fregit: ⁊ dedit diſcipulis panes: diſcipuli aūt turbis. Et māducauerūt oēs ⁊ ſaturati ſūt: ⁊ tulerūt reliquias duodecim cophinos fragmētorū plenas. Māducantiū aūt fuit numer⁹ quinq; milia virorū: exceptis mulieribus et paruulis: ⁊ magnificabāt deum iſrael. ℟. Amē. Dicat pbr Dñs ſit ſp vobiſcū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣ Laudate dñm de celis: laudate eū in excelſis. ℣. Alla. Sacrificiū. Cuſtodietis cuſtodiēda ſanctorū et cuſtodias altaris et iam nō erit ira ſuper filios iſrael alla. Miſſa. Deſt ieiunium diuina nob frēs dilectiſſimi auctoritate p̄ceptū: qđ bieremie vatis teſtimonio declarat: cuz precipiēte ſibi dño noni mēſis predicato ieiunio per miniſtrū collectis in bieruſalez populis: volumē ſacrū legē dū innotuit: ex quo āmoniti vitā corrigerēt ⁊ paratā ſibi celeſtis vindicte ſententiam tēperaret. Nos igit talibus doctrine informati exēplis cōgregati in vnū: corporali concurſu votoꝝ: etiā coadiuuemur affectu. Reuocem⁹ āte oculos mala que fecim⁹: criminū abdita publicem⁹. Jeiunijs abdicata caro marceſcat: ne eternā amaritudinē ſentiat in vindictam. Cito ille flectetur ad veniam: ſi noſtre penitudinis proſperit vota. Precemur ergo: vt in hoc die contriti cordis votū accipiat: ⁊ nobis oīm bus pctā dimittat. ℟. Amen.

Deus qui Alia oratio. olim hoc tēpore iſraelitico populo: per hieremiā vatem ſalubre pietatis con-

siliū cōtulisti: quo pristinos errores abijcerēt: quem cum prius permonita non audissent: ꝯuocatū in ecclesia tua sacerdotū ac populoꝝ conuentū accēdit. Cognoscimꝰ mala que fecimus: sed veniam postulamꝰ. De vindicta solliciti: causas publicamus delicti. Ne puniamur iusticia: si non confitemur errata. Quia ergo pius es: miserere lugētibus: parce peccātibus: indulge penitētibus. Nō nos interimas pro peccato. adest em̄ nostra confessio. Quia voluptuose cōtra te egimus: amaricati ieiunio ad te redimus. Unde quālibet sint immēsa mala q̄ gessimus: sed tu multo plus immense pietatis es dn̄s quem rogamus. Dato ergo te nobis per gratiā: ne redeamus ad culpā: ⁊ deficiamus in pena. Ut indulto nobis pietatis bn̄ficio parcēs: et nostro dones pluuiā semini: et corda nostra repleas seminibꝰ verbi tui. quo ⁊ correcta floreat nr̄a moribus vita: et famis nō atterat̄ ruina. ℟. Amē

Accipe deꝰ Post noīa. ecclesie tue lamentabilē precē: q̄ huius instituti ieiunij hodierno die agit celebritatē. Suscipe cōfessionē: qua miseris placatus ignoscas: ⁊ preces: quibꝰ defūctis miseratus indulgeas. Ut in hoc die humiliatōis nr̄e: ⁊ ieiunia penitentiū accipias: et sepultoꝝ vincula miseratus absoluas. ℟. Amē. Ad pacē.

Scindētes corda nostra ⁊ nō vestimenta: tuam deus sūme īploramꝰ clementiā: vt q̄ hoc die in hoc loco ꝯuenimus: deflere mala que gessimus: ⁊ celestis flamme igniculo ꝯcrememur. Quo dū vis charitatis tue in nr̄is cordibꝰ estuat: peccati a nob̄ potētia detrudat̄ exusta. ℟.

Dignū Inlatio. Amē. ⁊ iustuz ē: nos tibi deo gr̄as agere: et spiritales hostias immolare. Qui nō ꝯtines in ira mis̄icordias tuas: qui peccata hominū miseratus dissimulas. Mira quidē dispensatiōe discipline atqz miscd̄ie erga nos te: ⁊ iustuz pariter: ⁊ misericordē osten-

dis:cuz et culpas inſequeris
ãmonendo:ꝛ vindictã abro
gas miſerãdo. Quos eñ fe/
rire poteras iuſte:corrigen/
dos ãmones pietate. Jratũ
te primũ indicas: ne iuſticiã
per vindictã exerceas. Sic
quippe olim delinquẽtis po
puli:ac gentiũ ꝓuerſionẽ ex/
pectas:hunc diẽ ieiunio de/
dicandum vatis tui teſtimo
nio declaraſti. Cũ ad correc/
tionẽ prioris popli idẽ pro
pheta tuꝰ audita ex ore tuo
cõuerſionis monita:ĩ volu/
mine coartauit:atqz conflu/
enti in hieruſalẽ multitudini
recẽſenda innotuit. vt auer/
ſus a te iſrael reuerteretꝝ ab
iniquitatibus ſuis:ꝛ nõ tuis
vlciſceretꝝ iudicijs. Salubri
quippe illos pietatis digna/
tus es ſubuẽire ꝓſilio:quos
confeſſionis volebas ſuble/
uare remedio. Premittebas
quippe vocez: vt auerteres
vltionẽ. Minabaris ſenten/
tiã:vt tẽperares vindictaz.
publicas irã:reuerſus ad ve
niã. Jeiuniũ predicaꝝ:vt ini
quitas ſolueretꝝ. Nã cum ad
vindictã mouereris iuſticia:
per eã tamen q̃ monebas:tẽ/
perabar/ miam. Nulla te no
ſtroꝝ ſcelera vincunt: nulla
crimina a pietate diuertunt.
Vnde quia tãte pietat/ dñs
eſt: vt nõ ſolum diſſimulata
nõ punias:ſed etiã ad regnũ
correcta perducas. Te qñs
vt cõtritionis nr̃e ꝓfeſſionẽ
accipias:ꝛ delict/ pius igno
ſcas. Jnflecte coꝛ noſtrũ ad
diligendas iuſticias tuas:et
exhorrẽdas iniq̃tates nr̃as.
Vt eccleſie tue placatus ſuf/
fragio:per eũ cuncta que ro
garis attribuas: p quẽ nos
in vniꝰ ſancte fidei ſolidita/
te cõſeruas. Jpſe quippe eſt
dñs noſter vnigenitꝰ filius
tuus. Cui merito oẽs ange/
li nõ ceſſant clamare ita dicẽ
tes. ℟. Sanctus. Poſt ſanctꝰ

TErre ſanctꝰ vere benẽ/
dictus es dñe deus no
ſter. Jn cuius manu eſt vlti/
onis cenſura:ꝛ ſanitatis me
dela. Qui penitẽtibꝰ parcis:
qui lachrymoſis indulges:
q̃ gementes exaudis. Qui ie
iunantiũ ꝓtritionẽ compro/
bas:q̃ votũ contriti cordis
acceptas. quieſcat iam qñs

indignatio tua: ⁊ placare su-
per hec sacrificia tibi oblata:
vt toti⁹ delicti nostri delens
cirographū: institutum a te
hoc nr̄m ieiuniū accepteť. ꝑ
xp̄m dn̄m ac redēptorē eter-

Multe Post pridie. nū.
sunt auersiones nr̄e:
quibus impediti a te recessi-
mus: nec oculos ad celum
subleuare audemus. Sed
tu qui inspicis nos deijci cō-
sciētia nostra: alleua nos mi
seratione gratuita. Vt hoc
sacrificiū pro delictis nostris
miseratus accipiēs: ab omni
nos crimine ꝓpiciatus emū
des. ℟. Amē. Ad ꝯfractionē
panis añ. Fiat mīa tua dn̄e sup
nos sicut sperauimus in te. Ad

Erube- orationē dn̄icā.
scimus dn̄e te patrē vo
cib⁹ appellare: qui filioꝝ ami
simus dignitatē. Sed qꝛ pa
terno affectu nos saluas: cū
de ꝓprijs delict⁹ nō iudicas:
ideo ⁊ si indigni filij pater-
ne tamē precē fundim⁹ pieta
ti. Petentes vt in hoc nr̄e af
flictōis tp̄re: nostrū iubeas
peccatū omittere. Quo ⁊ si
meritis nequim⁹: saltim affe
ctu cordis te patrem inuoce
mus atqꝫ dicam⁹. Pater nr̄.
Hūiliate vos. ⁊c̄. Bn̄dictio

O Mp̄s de⁹ cui ob indi-
ctū hoc ieiuniū: nr̄a pā
dimus crimina: ab om̄i uos
delicto īmunes efficiat. ℟.
Amē. Suscipiēs vr̄e abstinē
tie precē: nunq̄ vos patiať
a suo diuidi corpore. ℟. Amē
Vt sicut āmonitio ei⁹ vos
preuēit: qꝛ diuine aduersiōis
euasistis sentētiam: ita mise-
ratio subseq̄tur: qua perdu-
camini ad coronā. ℟. Amen.
Per mīam ipsi⁹. ⁊c̄. Dn̄s sit
sp̄ vobiscū. Dicat chor⁹ Gu-
state. Cōm Refecti xp̄i corpo.
q̄re in festo corporis xp̄i fol.

Refecti Oratio cclxvij
xp̄i corpore et sāguine
pariterqꝫ sāctificati: deo pa
tri om̄ipotenti gratias refe-
ramus: vt nos in eadē refe-
ctione ⁊ sanctificatione ha-
bētes: hic et in futuro seculo
gloriaꝫ percipiam⁹. ℟. Amē.
Per mīam tuaꝫ deus nr̄. ⁊c̄.
Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū.
In noīe dn̄i nostri iesu xp̄i:
perficiamus cū pace. ℟. Deo
gr̄as. ¶ Sequiť sanctorale.

¶ Incipit sanctorale. In natale sanctoꝝ martyrū Juliani et Basilisse cōiugis eius: quoꝝ festū facim⁹ cū q̄ttuor cappis. Ad missam Officiū.

Abo sanctis meis primā sessionē alla: in resurrectione eterna: et exquirā illos in gaudio meo: et lux perpetua lucebit eis alla: et eternitas tempoꝝ preparata est eis alla alla. ℣. Dñe probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam et resurrectionē meam. p̄. Et lux per. ℣. Gloria et honor pa. p̄. Et lux.

Sancti tui itaq3 Oratio dñe iulianus ⁊ basilissa vt rosa germinauerunt in te qui es verus dies: et vt germen oliue per noctē meruerūt ī certamine adipisci p̄mium saluatōis eterne. Eorūq3 labor fuit in pena; quorū manet merces in gloria. Et nos q̄ sanctoꝝ tuoꝝ meritis impares sum⁹: illoꝝ intercessione: te iuuante tuo in regno mereamur esse cōsortes. ℟. Amē. Per mīam tuā deus noster qui es bñdictus ⁊ viuis ⁊ oīa regis in secula seculoꝝ. ℟. Amē. Dñs sit sp̄ vob cū. ℟. Et cū. Prophetia. Justoꝝ aīe in manu dei sunt require ī natale pl̄imoꝝ mr̄ꝝ. fo/ccccxxviij/ Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Transiuimus per ignē et aquā et induxisti nos in refrigeriū. ℣. Probasti nos deus sicut probat̄ argentū: posuisti tribulatiōes in dorso nr̄o. p̄. Et in. Dicat pb̄r. Silētium facite. Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad hebreos.

Ecapi. xi. ℟. Deo gratias. Fratres: Sācti per fidē vicerūt regna. Operati sūt iusticiā: adepti sūt repromissiones. Obturauerūt ora leonū. extinxerūt impetum ignis. effugauerūt aciem gladij: cōualuerūt de infirmitate. fortes facti sunt in bello. Castra verterūt exteroꝝ: acceperūt mulieres de resurrectiōe mortuos suos. Alij autem distenti sunt: nō suscipiētes redēptionē: vt maiorem inuenirēt resurrectionē. Alij vero ludibria ⁊ verbera experti: insup̄ ⁊ vincula et carceres. Lapidati sūt. secti sūt. Tentati sunt. in occisiōe gla

dij mortui sunt. Circũierunt in melotis: ⁊ in pellibus caprinis. Egẽtes. Angustiati. Afflicti: quibus dignus nõ erat mũdus. In solitudinibus errãtes: in montibus: ⁊ in spelũcis: ⁊ in cauernis terre. Et hij om̃es testimonio fidei probati: nõ acceperunt repromissionez deo pro nobis melius aliquid prouidẽtie: vt ne sine nobis cõsũmarẽtur. ¶ Ideoqz ⁊ nos tantam habẽtes impositã nubẽ testiũ: deponẽtes om̃e pondus: ⁊ circũstans nos peccatum: per patientiã curram⁹ ad propositum nobis certamen. Aspiciẽtes in auctorẽ fidei ⁊ consũmatorem iesuz. qui proposito sibi gaudio: sustinuit crucem confusione contẽpta: atqz in dexterã sedis dei sedet. ℟. Amẽ. Euangeliũ. Ecce ego mitto vos sicut oues. ⁊c. quere in cõe plimoꝝ mr̃ꝝ. fol/ccccxxvj. Dicat pb̃r. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Gaudete iusti in dño: rectos decet laudatio alla. Sacrificiũ Omnes viri atqz mulieres mente deuota obtulerũt donaria: vt fierẽt opera que iusserat dñs per manũ moysi cunctis filijs israel

A volũtarie alla. Missa. Accedentes ad domini nr̃i iesu xp̃i sacratissimã mensam frẽs charissimi: oportet nos spiritali iocũditate letari: quia sancti martyres iulianus et socij eius meruerũt a domino coronari. Et eoruz labor fuit ĩ pena: quoꝝ merces manet ĩ gloria. Propter celestem quippe coronã: presenti sustinuerũt in seculo penam: ⁊ per penã peruenerũt feliciter ad coronã. Contempserũt vitam: quã cõmunis mors terminat: vt possiderẽt vitaz: quã preciosa mors inchoat. Hi em̃ ne viuendo morerẽtur: moriẽdo viuere voluerũt. ne timendo mortẽ: denegarẽt vitã: sz vt amãdo vitã contẽnerent vitam. Vt negaret̃ xp̃s vitã ꝓmittebat inimicus: sed nõ qualẽ xp̃s. Credentes ergo quod a saluatore promittebat̃: irriserũt quod a persecutore cõminabat̃. His nanqz duob⁹ modis inimicus inlicit quos

cũqz deceperit: vt aut cruciando capiat: aut blandiẽdo decipiat. Sed qz fideles animę nec terrẽdo frãgi potuerunt: nec inliciẽdo decipi: ob hoc maluerũt xpo crucifigi: quã seculo reseruari. Quoz merita z si indigni nõ sufficimus honorare: in suffragio tamẽ nostre oratõis exposcamus oñipotentẽ deũ principaliter exorãtes: vt illã suaz gr̃az diuersa diuersitas tribuat: reis indulgentiã: pjs tutelã: laicis ꝓuctionẽ: clericis disciplinã. Vt q̃ sancto rũ eius sumus meritis impares: ipsoz intercessiõe eo iubẽte i regno suo mereamur esse consortes. ℟. Amẽ. Alia

Celestis gratie lar oño. Agitor ops deus indiuidua trinitas: spiritalib⁹ letitie adoramus obsequijs: q̃ sctõz tuoz mẽtib⁹: z insinuas oñe qõ cupiũt: et tribuis oñe qõ poscũt. Cũ in martyrij certamina cõstituti acquisierũt de supplicio gloriam: de morte victoriã. Sibi negãtes: ne sibi deus postmodum negaret. Julian⁹ inter ea z socij eius animas suas: pr̃optissima deuotione perdẽtes: vt eas in eternũ te restituẽte recipiãt. Etem̃ separare eos a charitate christi: nec moz: nec vita prevaluit: qui ad inlustris pugne certamen sublimasti: fallacias z minas mũdi fortissima cõgressione vicerũt: vilissimãqz iudicantes huius tẽporis vitam: pro testamentis oñicis p̃ciosas aias tradiderũt. Oramus ergo inclite deus: vt eoz inlustribus meritis: ob facinora pctõz: veniam cõdonare digneris. ℟. Amẽ.

Post nomina oratio. Deus ops eterne: quo iuuante athleta tuus julian⁹ mortẽm promeruit suscitare ab inferis inuocato noie trinitatis. tu pietate solita z offerentiũ suscipe vota: z sospita corda a moztali actu et suscita. Tribue quoqz bis sacrificijs largam tue benedictõis impensionẽ: quo et vi ui z mortui reuiuiscãt i operibus bonis: et defuncti carne: supplicijs exuantur eternis. ℟. Amẽ. Ad pacẽ. Oño.

CRinitas vera ⁊ indiui
ſa: deus ſumme vne ⁊
trine: qui inter iulianū ⁊ ba-
ſiliſſam magnum ⁊ ſpiritale
cōnubiū fedus ſtatuiſti: quo
vna coniūcti in gratia: ſpiri-
tu nō carne fructificarēt: pre
ſta nob: vt ⁊ ſpū adoleam⁹:
⁊ deſideria carnis nō perfici
amus. Reſpuētes iurgia: am
plectētes ac perficiētes ea q̄
ipſe docuiſti charitatis prece
pta. Vt dū charitas dei que
data eſt per ſpiritū ſanctū: ſe
in nr̄is diffuderit cordib⁹: ex
ēplo martyrū iuliani ⁊ baſi-
liſſe tuis inherēdo veſtigijs
coronemur. ℟. Amē. Inlatio

DIgnū ⁊ iuſtū eſt: vere
equum et ſalutare eſt
ōps deus: nos tibi gr̄as age
re: ſpiritalia ſacrificia celebra
re: per ieſum xp̄m filium tuū
dn̄m noſtrū. Cuius tēporā-
lem beri celebrauim⁹ appari
tionē: et hodie celebramus
corporalē militis ſui iuliani
martyris paſſionē. Heri ete-
nim rex noſter: magis adue-
nientibus demōſtratus eſt:
trabea carnis indut⁹: hodie
eius miles carne eſt mortali
tatis exutus. dudū iaz de au-
la vteri virginalis egrediēs
xp̄s. Heri nouo ſidere eſt de
monſtrat⁹ in mūduz: hodie
martyr de tabernaculo cor-
poris exiens triūphator mi-
grauit ad celum. Ille ſempi-
terne maieſtatis deitate ſer-
uata: ſeruile tentoriū carnis
in huius ſeculi cāpo pugna-
turus intrauit. Iſte depoſi-
tis corporeis corruptibilib⁹
indumentis: ad celi perbēne
palaciū regnaturus aſcēdit.
Ille deſcēdens apparuit car
ne velatus: iſte conſcēdit ſu-
is cū ſocijs ſanguine laurea-
tus. Heri gloria in excelſis
deo apparēte dn̄o ſancti an
geli cecinerūt: hodie cū ſuis
comilitonib⁹ iulianū letātē
in ſuo conſortio ſuſceperūt.
Heri alacriter aduenientes
magi adorauerūt i preſepio
xp̄m dn̄m ſaluatorē infantē:
hodie imēſitas celi ſuſcepit
martyrē iulianū per oia triū-
phātez. Illi xp̄o munera ob
tulerūt: iſti xp̄s fact⁹ eſt mu-
nus. Illor oblatio munerū
myſtice fidelibus dn̄m xp̄m
deuz et hominē nō negauit.

Illi admoniti per aliā viam
herodē inludētes: isto orāte
demonū simulacra subuersa
sunt. Dñs ergo rex nr̄ cuz sit
altissim⁹ pro nobis humilis
vēit: fz inanis venire nō po-
tuit. Attulit nāqz secū donū
charitatis: quo supduceret
hoies ad p̄sortium deitatis.
Charitas ergo q̄ ad terras
deposuit xp̄m: ipsa mr̄em iu-
lianū de terris eleuauit ad ce
lum. Charitas q̄ p̄cessit in
dño: ipsa subsequēter resul-
sit i seruo. O āmiranda vbi-
qz potētia saluatoris: osten-
dit in matrē virginitat⁊ eter-
ne miraculū: demostrauit in
martyre iulianū inuicte cha-
tatis indicium. Integritas
quippe intemerata perman
sit in virgine: dilectōis virt⁹
integra permansit in marty
re. Propter qō meruit eo tē-
pore celoz regna conscēde-
re: quo xp̄s dñs i hoc mūdo
oculis carnaliū carnaliter di
gnat⁹ ē apparere. Ipsuz quē
in vnitate trinitatis celestia
pariter ⁊ terrena sine cessati
one conlaudāt: ita dicentes.
℟. Sāctus, sctūs. Post sanct⁹

Ere sctūs: vere in san-
ctis gloriosus dñs nr̄
iesus xp̄s filius tuus. Cuius
potētia virtut⁊ pro noie suo
certātib⁹ iuliano athlete so-
cijsqz suis tantū donū attri-
buit laudis: vt oia q̄ vellent
fiducialiter in eū: ac per eum
facere possent. Illū etem̄ pre
dicti martyres credēdo atqz
sequēdo: ardētibus dimersi
incuppis: ilesi post ignes ru
tilāti claritate resplēdere ful
goris. E quibus iulianus ad
mirabili virtutū specialitate
prepollēs: in noie ei⁹ cuidaz
cedenti oculū reuulsuz refor
mat: corp⁹ exanime suscitat:
p̄sentiaqz sua i puluerē re-
digit idoloz vanissima simu
lacra. Humana laudarūt: ce-
lestia pemissaz desursū vocē
potētialiter intonarūt. p hos
ergo mr̄es quibus tantā pre
stitisti magnificētiaz laudis:
in diuisa trinitas deus sit tibi
gloria: sit nob obsequentib⁹
pctōz venia eroptata. Vt
quoz passiōib⁹ cōlaudaris:
eoz precib⁹ delecteris: erau
diēdo eos pro nobis: q̄ pro
oibus incarnari voluisti in

terris. Xpe dñe ac redẽptor eterne. Post pridie Oratio.

OCce dñe dilecti tui iuliani: vel spiritalis coniugis sue basilisse miraculorũ insignia predicãtes: has hostias diuinitati tue benedicẽdas offerim⁹: qui se tibi exhibẽtes ĩ sacrificiũ verũ: alios tibi exemplo suo in holocaustũ veri sacrificij litauerunt: cũ ⁊ per iulianũ multoꝝ monachoꝝ miliũ patrẽ: ⁊ p basilissam sctãꝝ virginũ coꝛruscantẽ: copiosaꝫ vtriusqꝫ sexus monachoꝝ scilicꝫ ac virginũ in celesti gloria suscepeꝛis cõgregationem. Ex hoc igitur imensam bonitatẽ tue potentiã obsecram⁹: vt qui per vtrosqꝫ electa aiaꝝ munera suscepisti: p nos humiles tuos banc hostiã pro nostris peccatis oblatã dignãter suscipias: impendens et bñdictionẽ oblatis: ⁊ expiationẽ sumpturis. ℟. Amẽ. Ad

OChriste oratione dñicã. amatoꝛ castitatis ⁊ collatoꝛ eterne possessionis: q̃ beatissimũ nr̃em iulianũ ad te, p coꝛpoꝛe examinato clamantẽ exaudire dignat⁹ es: pcibus ei⁹ per celestẽ vocẽ sine moꝛa respõdens: qõ eundẽ dilectũ tuũ in nullo cõtristare volueris: in quo sic ipse cũ pfe et spũsctõ letabaꝛ. Tu nob ꝓcede vt ita in veritate viuam⁹: ne spũm ꝓtristemur: in quo signati sumus. Quo ab eo p mometa compũcti ⁊ creati per eũ tibi relatura eribeam⁹ oratdi verba: q̃ ipse nos docuisti vt dicamus. Pater nr̃ q̃. Dicat pbr. Humiliate vos bñoni. Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et. Bño.

OMps deus q̃ iulianũ ⁊ basilissã ita gr̃e sue opibus p̃muniuit: vt sic spũalis cõiugij copula necterentur ne carnis ꝓmixtio vllatenus misceretur. Ipsa vos ad eorũ exemplũ efficiat castimonie dono sublimes: ⁊ in dilectẽdo se feruoꝛe sãctispũs ita coequales. ℟. Amẽ. Et sicut per illos effecit sibi vasa mũdissima: sic carnali in vobis voluptate deuicta: p̃limos exẽplo vr̃o accẽdat ad celestia regna. ℟. Amẽ. Quicꝫ in eis donũ cõtulit pfecte virgi

nitatis: ipse vos op̄s purificet a delict. ℟. Amē. Ut eos in cōmune oēs mereamur ī illa beatitudine habere socios: quos ī hac vita cernim⁹: et si īmeriti habere comites vel patronos. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹ ⁊c̄. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate et videte q̄z suauis ē dominus alla alla alla. ℣. Benedicam dn̄m in om̄i tēpore: semper laus eius ī ore meo. p̄. Alla alla alla. ℣. Redimet dn̄s aīas seruorū suoꝝ: nō derelinquet oēs q̄ sperāt in eū alla alla alla. ℣. Gloria et honor. p̄. Alla alla all. Cōm. Refecti xp̄i corpore et sanguine te laudamus dn̄e alla alla alla.

Domine deus Oratio. op̄s q̄ es vita et salus fideliū: quē venturū iudicez credim⁹ verū: esto nobis ꝓpicius. Et q̄ hāc oblationē ꝓ nostra nostrorūqz salute: vel pro expiatione nostroꝝ pctōꝝ in honorem sanctoꝝ martyꝝ tuoꝝ iuliani et basilisse: tibi obtulimus: misericordie tue opem in nos diffundi sentiamus. vt q̄ iaz refecti sumus ad mense tue cōuiuiū: dono tui muneris cōsequi mereamur premiū sempiternū. ℟. Amen. Per mīam tuā deus noster. ⁊c̄. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Missa acta est ī noīe domini nostri iesu christi: perficiamus cum pace. ℟. chor⁹. Deo gratias.

¶ In festo scti Luciani pb̄ri. om̄ia dicant̄ de vno cōfessore simplici. folio. /ccccxxxij/ ¶ In festo sācti Pauli primi heremite. oīa dicant̄ vt sup̄. ¶ In festo q̄draginta mr̄ꝝ. om̄a dicant̄ pl̄ioꝝ martyrū. folio. /ccccxxx/ ¶ In octaua epiphanie. om̄a dicant̄ vt in die. fol̄/lix/ ¶ In festo sancti Ilarij ep̄i. oīa dicāt̄ de vno ꝯfessore pōtifi. fol̄/ccccxxxij/ ¶ In festo sancti Felicis in pincis mr̄is. oīa dicant̄ vni⁹ mr̄is. fol̄. /ccccxxj/ ¶ In festo scti Mauri abbat̄. oīa dicātur de vno ꝯfessore simplici. fol̄. /ccccxxxij/ ¶ In festo Marcelli pape ⁊ mr̄is. om̄a dicant̄ vni⁹ mr̄is pontificis fo. /ccccxxiij/ ¶ In festo scti Antonij abbatis. om̄ia dicātur de vno cōfessore p̄cipuo nō pontifice. fol̄. /ccccxxxij/

¶ In festo sācte prisce virginis ⁊ martyris. oīa dicantur vni⁹ virginis. fo. /ccccxxxvj/
¶ In festo Juliani epī ⁊ confessoris oīa dicātur vni⁹ confessoris pōti. fol. /ccccxxxij/
¶ In festo sāctoꝝ Fabiani ⁊ sebastiani: et ei⁹ comitū. oīa dicātur plurimoꝝ martyrū. fol/ccccxxvj/ preter Missaꝫ.

OMnes filij dei ⁊ ꝓbati milites xp̄i: hūc diē beatissimi sebastiani laudib⁹ attollam⁹. votis colam⁹. pijsq; affectibus ꝯsecrem⁹. Rogātes prelargissimā dn̄i pietatē: vt hui⁹ p̄dicti martyris prece: eruamur a cūctis inlecebris vicioꝝ: cuius predicamēto sanctoꝝ corda excitata sunt ad triūphum. ℟. Amen.

DEus q̄ per Alia oro. beatissimū sebastianū martyrē tuū tuoꝝ fideliū animos roborasti: dū tibi illū latentem sub clamide terrena imperij: militē perfectū exhibuisti. Fac nos semꝑ in tuis laudib⁹ militare: os nostruꝫ arma documēto iusticie: cor illustra tue dilectōis amore: atq; carnē nostrā erutā libidine clauis tue crucis adfige. ℟. Amē. Post noīa Oro.

Solue saluator nr̄ et dn̄e nr̄oꝝ vincula pctōꝝ: q̄ olim resoluisti ꝑ sebastianū mr̄eꝫ tuū os ācille tue zoe ad loquendū. Vt noīa tā offerentiū: q̄ꝫ defūctoꝝ qui nr̄o sunt ore ꝓlata: eterna sint in ānotatiōe adfixa. Quo sicut illa per p̄dicamentū predicti mr̄is te meruit cognoscere xp̄ꝫ: sic nos mereamur eodē ꝓ nob̄ suffragāte penitētie ꝑcipere fructū. ℟. Amē. Ad pa

MArtyris tui seba cem. stiani precibus eterne op̄s de⁹ nob̄ pacis dona largire. Per eū donās nob̄ habere integritatē pure dilectionis: per quē tuos accēdisti mr̄es ad amandā gloriā eterne felicitat'. ℟. Amē. Inlatio

DIgnū et iustū est: nos tibi gratias agere dn̄e sancte pater eterne op̄s de⁹: per iesuꝫ xp̄m filiū tuū dominū nostrū. Qui sic os martyris tui sebastiani veritat' armauit preconio: vt et nutantiū in fide aīas confortaret: ⁊ obstrusum beatissime zoe

sermonis ostium aperiret. In vtroqz quippe laudabilis: quia ⁊ in vtroqz prestabilis. Nā absconsuz se militem exhibēs xp̄o: sctōꝝ aīas veritatis confortabat ex verbo. Quo nec momētaneis tribulatōibus cederēt: nec blādimentis carnalibus subiugarēt. Et hoc quidē vt se militē occultaret abscōditū non suū aufugiēdo suppliciū: sed pro roborandis hoc agebat nutantiū animis bellatorū. Eo sibi a dn̄o credēs dona tribui cumulātia: quo nō solus meruisset pertingere ad coronā. Proinde te qm̄s altissime sūme deus: vt interuentu huius martyris tui sebastiani: precib⁹ nr̄is adesse digneris. Omitte culpā: tribue gratiā. Lāgorē expelle: vite cōmoda tribue. Imperti pacē: petulātiaz quoqz nostre carnis extingue. Bone vite studijs nos atqz actib⁹ refoue: ⁊ perennitatis nob̄ felicitatē tribue. Vt gloriaz tuā quā tuus martyr sebastianus laudat in munere: nos quoqz laudemus ex confessionis proprie voce proclamātes: atqz ita dicētes. Sāctus

O q̄ glorio/ Post sāct⁹. sum est nomen filij tui deus pater in sanctis: in quo beatus hic martyr sebastianus cū socijs martyrib⁹ suis: ⁊ obstrusa mutoꝝ ora soluit ⁊ contractōibus podagrice nodositatis medelam infudit. Per xp̄m dn̄m ac redēptorē eternū. Post pridie or̄o

Sanctifica dn̄e hec nr̄e oblatōis hostiā puraz: quā tibi in honorē martyris tui sebastiani offerimus dedicādam. Vt quotquot ex ea libauerimus: illo repleamur documento virtutum: quo per hunc martyrē cōfortata sunt in fide corda nutātia beatoꝝ. R. Amē. Ad ora/

Erigite tionē dn̄icam. fratres oculos ad celū petētes a deo perenne auxiliū: qui hūc beatissimū sebastianū martyrē suū insutum ictib⁹ sagittaꝝ post exceptū suppliciū: eternū cōuocauit ad regnū. clamate ad illū: et nullo modo detis ei silentium. Nam ostēdet in vobis

indulgētie pietatē: si pia euz inuocauerimus ex voce pro clamātes: atqz ita dicentes. Pater noster. dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄oni. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Bn̄o.

Saluator noster ac dn̄s pro cui⁹ amore sebastianus martyr confixus est vulneribꝰ sagittarū: procul a vobis efficiat oēs sagittas aeriarū potestatū. ℟. Amen. Quiqz aīam ei⁹ intercedentiū manus vocauit ad regnuz: ipse vos e mundo euocet ad sup̄ne vocationis brauiū gloriosum. ℟. Amē. Vt cū eo in illa die pariter de visione domini gaudeatis: cui⁹ hic hodie festū amabiliter celebratis. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹. ⁊c. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate. Cōm. Refecti xp̄i. Oratio. Dn̄e de⁹ op̄s. q̄re in sancti Juliani et Basilisse. folio. /cclxxxvij/

¶ In festo sācti Luciani pb̄ri ⁊ martyris. oīa dicātur sicut vnius mr̄is. folio. /ccccxxv/ Excepta missa que sequitur.

Beatissimi martyris sui luciani presbyteri agonē diuina virtute perfectuz: votis solēnibus fratres dilectissimi celebrem⁹. vt q̄ triūphalē palmā pro fidei munimēto xp̄o opitulāte ꝓmeruit obtinere: patrocinij nob̄ suū intercessuz apud eū cui⁹ iaz presentia gratulat̄: dignetur impēdere. Et ipse nobis pctōꝝ tribuat veniā: qui eidē ꝯtulit īmortalitatis coronam. ℟. Amē. Alia oratio.

Iteratis precib⁹ te dn̄m deum nostrū suppliciter deposcimus: cui⁹ honor sanctitas est; quē diligere salus est: quē amare perfectio. Cōcede in oēm ecclesiā tuā sancti martyris tui luciani pb̄ri lucere vestigia: vt te regēte omniū gressus: ea nos via p̄ducat ad vitā: que martyrez tuū extulit ad coronā. Amē.

Deus q̄ sctō Post noīa ac beatissimo martyri tuo luciano pb̄ro id munerꝰ ꝯtulisti: vt qui ꝓpter te peregit in late passionis liberaliter cursum: huius multitudinis mereretur occursuz. Presta nob̄: vt ei⁹ suffragio offerentiū vota suscipias: ⁊ req̄-

em defūctis imperties. Do/
nans nob ita tui martyris lu
ciani pbri imitari fidē: vt cō/
similē a te post trāsitum me/
reamur percipere mercedē.
Ōr. Amē. Ad pacē oro.
Ōna nobis ops deus
mris tui luciani pbri celebrā/
tibus festuz: sincere pacis et
charitatis affectuz. vt qui in
honorē eius tibi sacrificiū de
ferim⁹ laudis: nobis a te im/
petrem⁹ donaria charitatis.
Ōr. Inlatio. R̄. Amen.
Ignū et iustū est ops
deus: vt pro virtutib⁹ mris
tui luciani pbri tibi laudes
dicam⁹: ⁊ honorem⁹ nomen
sanctū tuū studijs animorū.
Qui tātū fidei robur tuo mi
liti p̄stitisti: vt corpori flāma
cederet: ferrū stuperet in pe/
ctore: et suis vincerētur tela
vulneri⁹. Tātus em̄ in eo
extitit amor nois tui: vt non
auidi morsus feraz: nō rabi/
es vsoz: nō leonū insatiabi
lis furor eidem metū mortis
incusserit: nō laceratū ferro
corpus animos inclinauit:
nō scissum sulcis latus fidem
professe virtut̄ exclusit: nec
ille sanguinis fluxus vngu/
larū stridore reuocatus: vo/
cē supplicatiōis exegit. Hec
est corona martyris tui lucia
ni presbyteri. hec est celestis
pōpa virtutū. Fortiora sunt
vulnera mris tui luciani pres/
byteri: q̄ tela carnificis. Ro/
gamus ergo te dñe: vt sicut
ei⁹ virtutib⁹ victoris presti/
tisti triūphum: ita nobis fa/
uorē auxiliū tui perpetuū lar
giaris: ⁊ prestes nob hūc in
solaciū: quē prebere dignat⁹
es in exēplum. Per te cui me
rito oēs angeli ⁊ archāge
li non cessant clamare quoti
die: ita dicētes. R̄. Sanctus.
Cere san/ Post sanct⁹.
ctus vere bn̄dict⁹ dns
nr̄ ihesus xp̄s fili⁹ tuus: q̄ mri
suo luciano pbro: et dimicā
di virtutē: ⁊ regnā di tribuit
potestatē. Quo illi esset con
sors in regno: pro quo aiam
tradidisz supplicio. haberet
qz eū in munere: quē ꝓsortē
habuisset in passione. Vere
solus ipse est dns et saluator
noster ihesus xp̄s: q̄ ⁊ sanctis
ꝓfert premiū: et peccatorib⁹
penitentie fructum. Ipse est

rps dñs ac redēptor etern⁹.
OBlatas ti Post pridie.
Obi ops deus ob bono/
rē mris tui luciani pbri. victi
mas ppici⁹ attēde: vt q̄ iusti
tui memoriam faciētes voti
uū sacrificiū exhibemus: no
stror criminū a te indulgen
tiā p̄seqū mereamur. ℟. Amē.
QAd orationē dñicam.
Quām ex lege tua dñe no
uerim⁹: in memoria eterna
esse iustū: nō pro illius sed p
nostri p̄mēdatione hoc tibi
offerim⁹ holocaustū. Deten
tes vt q̄ ei⁹ aiam fecisti in pas
sione victricē: nostrū votuz
efficias in p̄fessione victorē:
quo eodē suffragāte: clamo
rē nostre accipias vocis. Pa
ter noster. Dicat pbr. Hūilia
te vos benedictiōi. Dñs sit
sp vobiscū. ℟. Et cum. Bñō.
QChristus dñs q̄ martyri
suo luciano pbro patiē
tie p̄tulit votū: patientiā vo
bis tribuat cōtra oēs inlece/
bras vicioz. ℟. Amē. Vt qui
illi donauit peracta passione
coronā: vob̄ p̄ferat peracto
luctamine mundi gaudia re/
promissa. ℟. Amē. Vt qui in
hoc die tāti mris ouātes so/
lēnia celebrat⁹: cū eodē post
trāsitū cōlocati: in celestib⁹
sedibus gaudeatis. ℟. Amē.
Per miam ipsi⁹. tc. Dñs sit
sp vobcū. ℟. Et cū. dicat cho
rus. Gustate et vi. Cōm. Refe/
cti xpi corpore. Ofo. Dñe de⁹
ops. q̄re in scti iuliani t basi
lisse. fo/cclxxxvij/ Et vbi di/
cit scto⁹ iuliani t basilisse di
cat scti mris tui luciani pbri.
¶ In festo sctē Agnetis vir/
ginis t mris omia dicantur
vni⁹ v̄ginis. fol./ccccxxxvj/
Excepta missa que sequitur.
Agnoscētes dilectissimi
frēs beatissimaz agne/
tē virginē plus animo valu
isse: q̄ corpore. plus fide: q̄
germine. plus etiā spūali ro
bore: q̄ etate. Qui xpm sibi
specialē sponsuz suo in corpe
vindicans: nec persuasione
seducit: nec muneribus incli
natur: quo carnalis cōiugij
copula necteret. Omipoten
ti dño supplicem⁹: vt idem q̄
spūali copula sponsus bui⁹
est virginis: in suis nos dele
ctari semp faciat amplerib⁹
castitatis. ℟. Amē. Alia ofo.

DEus qui nudatū corpus agnetis virginis tue: celestis stole obtexisti ex tegmine: vestiat̄ qm̄s ecclesia tua claris vestibus innocētie: ⁊ iusticie claritate. quo in ea ⁊ sacerdotiū vita nitore castitat̄ prepolleat: ⁊ vtriusq3 sexus cōditio ea que postulauerit adipiscat̄. ℟. Amē.

Post nomīa Oratio.

Onditor et reparator humani gener̄ xp̄e filiꝰ dei: q̄ capiti virginis tue: qđ iam erat celesti rore perfusuz: magnā contulisti gratiā capillorum: quo suis videret̄ ad honorē crinibus tecta: que proprijs fuerat ad cōtumeliā vestimētis exuta. Tu pius offerentiū accipe vota: defūctis requiē presta: ⁊ cūctos in cōmune eiusdem virginis prece fac peruenire ad eternam saluationē. ℟. Amē. Ad pacē

QVanta sit dilectio tue charitatis deus in sanctis: in hac virgine euidentibus probamus indicijs. que amplexibus tuis castis astricta: etiaz generosi hominis execrauit personā: cum oblata sibi ab eo pro nectēdo cōiugio repulit ornamēta. Da igitur nobis in sola tui nois dilectione feruere: vt tantū in tua pace letantes: tua ī nobis semp̄ dilectio viuat: tuaq3 in nobis charitas requiescat. ℟. chorꝰ. Amē. Inlatio.

DIgnū et iustū est: nos tibi gr̄as agere omp̄s deus: per iesuz xp̄m filiū tuū dn̄m nostrū. Qui huic virgini ⁊ martyri sue factꝰ est lux noua: cū eaz in tenebris perlustrare nō destitit constitutā. Illa etem̄ ethereo ac perpetuo eiusdē filij tui lumine circunfulta: ad se in lupanar intrātibus: geminis miraculis effecta est gloriosa. Cū et hij qui tremuerūt diuinū lumen sani regressi sunt: de illa ⁊ īprobus filiꝰ prefecti morte mulctatus est immatura. Obscenis q̄ppe cupiditatibus ac ludibrijs acti vtriq3 intrarūt: sed nō vtriq3 viso lumine gloriā deo dederūt. O q̄tum valet pietas redēptoris: q̄ ⁊ illoꝝ corda mortua ante tegit: q̄ perirent: et istū per culpā prostratum in

morte vite redidit pristine. Hinc te deus pater exposci-mus: visita nos iam gratie dono: qui in isto mūdo degi mus tenebroso. Libera nos de mortalibus actib⁹: ⁊ erue a supplicijs sempiternis. Re-fice quoqz nos crucis vulne ribus: vt cū te in illa die sine confusione viderimus: pro clamem⁹ atqz ita dicamus.

Sāct⁹. sanctus. Post sanct⁹.

Vere sanctus: vere be-nedict⁹ dn̄s noster ie-sus xp̄s filius tuus. Qui ag-netē sponsaz suā: et precioso vestimēto induit: ⁊ luce ei ꝑ-petua ī tenebris refulsit. Ip-se est em̄ lumē verū. splēdor celestiū siderū. via errantiū. salus debiliuz. remuneratio virginū. ⁊ corona immarces sibilis beatoꝝ. Xp̄s dn̄s ac redēptor etern⁹. Post pridie

Exēplo beatissime virgi nis tue deus pater: q̄ se tibi in viuā obtulit hostiaz: dū nec de nuditate ꝯfundit̄: nec ceteris inlatis supplicijs deterret̄. has tibi pro nostro rū criminū venia offerimus victimas: quas tu qm̄s op̄s deus bonitate solita benedi cas impertiēdo: ⁊ his sacrifi cijs gratiā: ⁊ nostris offēsis veniā copiosaz. ℟. Amē. Ad

Sit orationē dn̄icam. nob̄ ad deū fratres di-lectissimi deprecādi pura de uotio: ⁊ confitendi oīmoda penitudo. Vestiet vos ille vestimēto iusticie: qni spon sam suā agnetē: induit stola claritatis eterne. Abluat ma culas sceleris nostri: qui per eaz ab inferis iuuenē suscita-uit. dabit effectū oratōis no stre: si nos deuotissime ad se ꝓspexerit clamare: et dicere. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Humi-liate vos bn̄oni. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Bn̄dictio.

Copulet sibi dn̄s aīas ve stras nexu perpetuo: q̄ beatā agnetē sibi sociauit fe dere sēpiterno. ℟. Amē. Per eam quoqz obtineatis apd̄ deū vestroꝝ veniā criminū: per quā iuuenis ille prome-ruit suscitari a tenebris infe-roꝝ. ℟. Amē. Vt ipsius post hanc vitam mereamini adu-nari ꝯsortijs: cuius nūc festū deuotissime celebrat⁹. ℟. Amē

Per miam ipsius dei nri. ℟. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate et vi. Cōm. Refecti xpi corpo. Or̄o Dñe deus ops. qre in sancti Juliani ⁊ basi. fo/cclxxxvij/ Et vbi dicit sctōr mrr tuo/ rū: dicat sancte agnete virgi nis ⁊ mris. ¶ In festo sancti vincētij martyris ad missaz

DE profundis Officiū. clamaui ad te dñe alta. do mine exaudi vocē meam alta alta alta. ℣. Fiant aures tue intendē tes i orationē meā. p̄ Dñe ex. ℣ Gloria et bo. p̄ Dñe. Oratio.

OMine deus presta, p picius: vt beatissimus vincentius martyr tuus vin cat suis meritis nostra flagi tia: qui nō suis sed diuinis vi ribus: seuientiū potuit supe/ rare supplicia. Vt qui dudū in illis vicit impietatis atro citatē: in nobis male cupidi/ tatis superet voluptatez. ℟. Amē. Per miam tuā de⁹. tē. Dñs sit sp vobcuz. ℟. Et cū. Lcō libri esaye ppbete. XLIII

HEc dicit ℟. Deo grās. dñs. Creans te iacob ⁊ formans te israel. Noli ti/ mere quoniam redemi te: et vocaui te noie tuo: meus es tu. Cum trāsieris per aquaz tecū ero: ⁊ flumina nō operi ent te. Cum ambulaueris in igne nō cōbureris: et flāma non ardebit in te. Quia ego dñs deus tuus: sanctus isra/ el saluator tuus. Ex quo bo norabilis factus es in oculis meis: ⁊ glorios⁹: ego dile/ xi te. Ego dabo homies pro te: ⁊ popl̄os pro anima tua. Noli timere: qm̄ tecum ego sum. ¶ Hec dicit dñs. Faciēs ⁊ formās te ab vtero auxilia tor tuus. Noli timere serue meus iacob rectissime: quez elegi. Effundā em̄ aquā sup sitientē: et fluenta super ari/ dā. Effundaz em̄ spūm meū super semē tuū: ⁊ benedictio nē meaz super stirpē tuā. Et germinabūt inter herbas q̄/ si salices iuxta fluentes aq̄s. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Psal lēdo. Sanctus iste quē elegisti et assumpsisti dñe inhabitauit in tabernaculis tuis. ℣. Te decet hymnus deus in syon: et tibi red detur votū in hierusalē: quia ad

capto. XLIIII.

te omis caro veniet exaudi deus deprecationē meā. p̄. Inhabita. ℣. Campi tui replebūtur vberta te: pinguescent fines deserti et exultatione colles accingētur: induti sunt arietes ouiū: et conualles abundabūt frumēto. p̄. Inhabi. Dicat pbr. Silentiū facite. Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad corinthi. II. ca. XI. Deo gr̄as.

FRatres. Libēter em̄ suffertis insipiētes: cum sitis ipsi sapiētes. Sustinetis aūt: si quis vos in seruitutē redegit. Si quis deuorat. si quis accipit. si quis extollit̄. si quis in faciē vos cedit. Secūdū ignobilitatē dico: quasi nos infirmi fuerimus. In quo quis audet in insipientiam dico: Audeo ⁊ ego. Hebrei sūt: ⁊ ego. Israelite sūt: ⁊ ego. Semen abrae sunt: et ego. Ministri xp̄i sūt vt minus sapiens dico: plus ego. In laborib⁹ plurimis: ī carceribus abūdantius. In plagis supra modum: in mortibus freq̄nter. A iudeis quinquies quadragēas: vna minus accepi. Ter virgis cesussum. Semel lapidatus suz. Ter naufragiuz feci. Nocte ⁊ die in profundū maris fui. In itineribus sepe. Periculis fluminū. periculis latronū. periculis ex genere. periculis ex gentibus. periculis in ciuitate. periculis in solitudine. periculis in mare. periculis in falsis fratribus. In labore ⁊ erūna. In vigilijs multis. In fame ⁊ siti. In ieiunijs multis. In frigore et nuditate. Preter ea que extrinsecus sunt: instantia mea quotidiana: sollicitudo omniū ecclesiarū. Quis infirmatur: ⁊ ego nō infirmor? quis scandalizat̄: ⁊ ego nō vror? Si gloriari oportet: que infirmitat̄ mee sūt gloriabor. Deus ⁊ pater domini nostri iesu christi sc̄t: qui est benedictus in secula seculorum. ℟. Amen. Euāgeliū. Homo quidam nobilis. Require retro in sancti saturnini. fo/xxiiij/ Dicat pbr. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Saluū me fac dn̄e quoniā introierūt aque vsq; ad aīam meā. p̄. Alla. Sacrificiū. Hec dicit dn̄s formans te ex vtero auxilia/

tor tuus: noli timere serue meus rectissime quē elegi. quia ego tecū sum alla alla. ℣. Effundā spiritū meū super te: et super semen tuū benedictionē meā: et germinabit inter herbas quasi salices iuxta fluentes aquas. ℟. Quia.

QVnctor licet Missa. dilectissimi fratres gloriosas martyr passiones: qs distincta regionib⁹ loca meruerūt: vna fides faciat oīnibus indiscreto honore venerabiles: meritoqz eis nō sit dispar reuerētia colendi: quibus par fuit causa moriendi: tamē proprīū sibi quiddā in ipso celebritatis officio ciuilis amor vindicat: ⁊ cognita puincia ad illā gratie dignitatē nature iūgit religionē. Quia maior fit leticie ambitus: in quo patrie seruit affectus. Quoqz nos sancto beatissimoqz vincentio: cuius ita sumus: vt noster est: iure debemus. Qui genitalis soli alumnā plebem: ⁊ patrocinio erexit ⁊ titulo. Magnus confidētia diuine protectionis exist̄s: qui vernaculos populos ornaturus asserret: asserturus: ornaret. Qui eor deuotionē deo ingeret: quorū obsidem se dedisset. Vt inter diuersas mūdi partes: que semine apostolice predicatōis suscepto: perfectam fruges in martiribus obtulerūt: hec quoqz huius opem muneris gratia nō careret: et domesticū sanctor municipatū in illa celi statione nō perderet. Habēs in progandis: accipiendisqz reliquijs ⁊ ipsa quod redderet. Hūc ergo amplius propria venerētur: qꝫ peregrina mirantur. Vt pro eis se potentiorē ostendat in beneficijs: quibus amabiliorē se agnoscit in gaudijs. Suoqz interuentu ⁊ incolā letificaturus ⁊ aduenā: equales tuitionis auxiliū reddat pro cineribus mūdo: ciuib⁹ pro sepulchro. Amoueat a regione plagā: a religione perfidiā. Et qui fuit ecclesie victor: patrie sit defensor. Et in eo sic fidei protectione laboret: in quo fuit infidelitate: vt cōtradictiōe noceret. Et quoniā hui⁹ virtutibus tu deus pater oīni-

potens auctor esse dinosce-
ris: clementiã tuaz implora-
mus accliues. Vt qui mar-
tyri tuo vincẽtio victorie de
disti coronã: nobis peccato
ribus indulgentiã de tua lar
ga pietate cõcedas. ℟. Amẽ.

Conuerte Alia oratio.
re domine ad preces fa
milie tue: quas pro tuo ho-
nore per euz deferimus: per
cuius confessionẽ ⁊ mortez:
te predicatũ incredulis sine
cunctatione cognouimus.
Ideoqz clementia patiẽtie
tue ita nostris assit petitioni
bus: vt nostris per eũ patia-
tur se imprecari orationib⁹.
Quicquid em̃ per euz spera-
tur: a te expectatur. Ipse no
bis de te quod in se redũdat
exhibeat. ipse ad te p̃ces no-
stras portitor deferat. ipse
nobis placabilitatem tuam
intercessor obtineat. Te aũt
alme vincenti vernule mar-
tyr cũcta cohors alumna la-
chrymabili prece circundat:
te hui⁹ caterue toga submis-
sa flagitat mente. Vniuer-
sis de te pluralis deuotio:
singulisqz in se diuersa neces
situdo est. Alius ouãs vota
persoluit. Alius plorãs me-
stitudinis questus exponit.
Tua sãctitas: ⁊ vota suscipi-
at: ⁊ tediosis succurrat. Be-
atitudo em̃ tua om̃ibus an-
xijs remedia a te venari cõ-
pellit. Obtinendi nãqz pro
singulis apd̃ dn̄m iesũ xp̄m:
⁊ nr̄m est fidere: sine cũctati
one opez ferre q̃ posceris: et
tuũ libẽter prestare q̃ implo-
raris. Tuo freti intercessu re
currãt ad pẽitentiã lapsi: ad
indulgentiã rei: ad leticiam
mesti: ad medelaz languidi.
Suos ad cespites exules: ad
portũ trãquillitat⁹ naufragi:
regiones ad ꝓprias peregri
ni: ad redẽptionẽ captiui: ad
sospitatẽ ciues: ad quietem
hospites. Tuo obtẽtu iugis
adhereat clemẽtia regibus.
potestatibus patiẽtia. militi
bus modestia. Tuo interuẽ
tu adsuescãt auari mĩam. lu-
xuriosi ꝯtinentiã. petulãtes
pudicitiam. Tuo suffragio
perfruant̃ ceci corde fidei lu-
ce. hebrei catholica fide. ere-
ctiõe oppressi. solutione vin
cti. corrrectione deuij. salutẽ

incõuulsibilem furiosi. Tuo adiuti auxilio ambiant: teneantq; clerici sanctitatẽ. monachi custodiã. religiosi castimoniã. perfectissimã laici honestatẽ. Teq; intercedente perfectũ habeat sapientia intellectũ. terra profectum. anima lucrũ. vita iudiciũ. ℟. Amen. Post nomĩa Oratio.

Inter patriarcharũ inclite memorie titulos: prophetarũq; sublimes vaticinio fasces: atq; martyr̃ inlustres. sacrã ꝑ mortẽ triũphos: eximiã in agone celesti ꝓbatũq; ociũ: athletã sanctũ vĩcentiũ amore vernulo plebs alũna veneraꝫ. Ob cuius annua festa qm̃s omp̃s xp̃e: vt offerentiũ noĩa volumen vite cõtineat: ⁊ eternis sedib⁹ tua mansuros clementia cẽseat. adq; precedentium nos in pace dñica animas pax ꝑpetua cõfoueat: ⁊ quies eterna possideat. ℟. Amẽ. Quia tu es vita. ⁊c̃. Ad pacem.

Christe cui⁹ magnitudo potẽtie vincentij mr̃is tui corpus: qđ vesano datiani furore fuerat marinis proiectũ in fluctibus: vndis aduehẽtibus honorandũ reuocauit litoribus. Tu nos eodẽ martyre suffragãte a ꝓcelloso istius seculi profundo: manu pietatis ĩ supernis attolle. Vt qui inimico impellente in hoc mare excrescentibus delictis cecidimus: et per charitatẽ que est coopertio peccator̃ ad portũ salut̃ quandoq; perueniam⁹: letaturi cũ om̃ibus inuicẽ: quos dilectio tuo iũgit in hac presenti martyris tui solẽnitate. ℟. Amen. Alia oratio q̃ dicit̃

Si sacerdos voluerit. Eus cui⁹ tunica desuper totũ contexta: vnitatẽ fidei pacisq; sacramentũ designat: cõcede causa obsequele: quã ꝓ tuo noĩe huic deferimus tunice pacẽ in te ecclesie tue: pacẽ popl̃is ⁊ gẽtib⁹: pacẽ nobis om̃ibus presenti in caterua cõuenientib⁹: quã ipse ĩstituisti: ⁊ quã discipl̃os tuos seruare mãdasti: ⁊ sine q̃ neminẽ tibi placere docuisti. Presta pr̃ perpetue ꝑ iesũ xp̃m filiuz tuũ dñm nostrũ: qui es vera pax nostra ⁊ cha

ritas indisrupta: viuēs tecū
⁊ regnās cum spiritusctō: in
trinitate vnus deus in secu-
la seculoꝝ. ℟. Amē. Inlatio.
Dignū ⁊ iustū est: iustū
et dignum est: nos tibi
agere gratias om̄ipotēs de-
us. Pro cui⁹ nomine ille no
ster gloriosus toto orbe vin
centius leuicici honoris gra
du potissim⁹: in stola miles
tuus: albe vestis candidat⁹
furentē in xp̄o rabidi hostis
insaniā interritus adijt: mo-
destus sustinuit: securus inri
sit. Sciens paratus esse: vt
resisteret: nesciēs elatus esse
qd̄ vinceret. Cuz in sede sua
numeroso fultū comite: terri
bilibus presidem verbis fe-
rocientē confidentia prouo
cantē: contēpnens: predica-
tione tui noīs referiret: ⁊ ad
iram contēpti verecūdie do
lor cresceret: quod despect⁹
sui ipse esset arbiter: qui mini
ster: ipse testis fieret: qui sa-
telles. Illudqz conciliū san-
ctū miraret̄: per quod perse
quens minaretur. Videbat
nāqz alto defossatas in visce
ribus verberū scrobes: ⁊ in
seuientis supplicio ferientis
manum plus vulneri⁹ inue-
nire: q̄ corporis. Nudaqz os
sa nō iam carnē ictibus ꝓba-
re: sed sanguine: Solūqz vi
gentē spiritū: eo stulticiā ex-
probare iudicis: qui potenti
am ꝓuocaret auctoris. Car-
ceris querūtur āgustie: ⁊ ob
strusus oīno locus: quo de-
truderetur elegitur. Nō iaz
qui pestem persecutōis au-
geret: sed qui laudem cōfessi
onis absconderet. Credens
q̄ causam confessionis auer
teret: si personā qui se spreue
rat absentaret. Minusqz da
tianus erubesceret: si vincen
tiū populus nō videret. Cō
tuse substernūtur teste: quo
iaceat: quoꝝ ad nocendū na
tura hinc acuitur: si frangat̄.
Vt reddita mēbra tormen-
tis ea sustinerent fragmina:
que secarēt atqz ī vim se acu
minis mole sua superiacens
corpus vrgeret: sed fallitur
iudicij sui opinione crudeli-
tas. Naz maiestas tua famu
lo suo amplius in cōfessione
comitata: infert nouā vete-
rib⁹ tenebris lucē; ⁊ tab̄nacu

lum sibi: amici sui reddidit ergastulu. Fouet laceros artus: medicat dei man⁹: et ad venustiorē soliditatē suppletis plagarū fossis vltra laterum dāna compensat insolita tāti luminis claritate perculsi obstupuere custodes. Vocem hymnā concinētis mens palidi ianitoris expauit. currit exanimis metu minister ad presidē: grauius reuerētis relatio nūcij percussura q̄ gladij. Cum nec posset ex magnitudine rei tacere: qd̄ viderat: ⁊ nō auderet dn̄o dicere: quod volebat. Mox in sermone narrantis tremor occupat: dolor lacerat: furor inflāmat. Mortis pena subtrahitur: cui pōpa carceris inuidetur. Profana inferēdi exitus cōplementū suspendit industria: non volens parcere si desistat: sed timens coronare si puniat. ꝓfertur ex illo celestis gratie secum atq; in secreto habitātis recessu: et pulcrior si adhuc sit passurus: et fortior. Sed vbi desideriuz viri ad regnū dei anime oblatione tendentis intelligit: hoc detrahendū meritis credidit. Quod tormētis quoq; titulū contraheret laudis: si numerū incideret questionis. Nec tantā gloriā iusticia redderet: si vitam pena nō tolleret. Sulcatis per vngulam costis: ⁊ patentibus seiūcta neruoꝝ crate cōpagibus: lenis ac blādioribus strati fulcra substituit. Et cū deficere eum odio sancte cōfessionis exoptet: tamen eū viuere adhuc mendatio sue miserationis infamet: ac si āmoto paululū modicūq; carnifice animā quietus exalet: dicat̄ nō occisus fuisse: sed mortuus. Quasi nō eum penā consūpserit: in quo ⁊ pena consumpta est. Gratias ergo tibi iesu bone: quod anima tuo digna consortio: que pertinax tulit suppliciū: ei mendax fuit obsequiū. Et que fuit contenta q̄ fureret: hoc sit dedignata quod parceret. Sic redeūtem ad dominū suum celestis suscepit aula vincentium: vt eodem in supernis penetralibus iam recepto:

datianū corpus eius vinceret: quem datianus etiam in corpore nō vicissz. Cōperto sancti trāsitu: eius sibi ꝓmittit cadaueris expiatione vindictā: cuius gemit ex virtut' perfectione victoriā. Exponi semesa comedētibus furore suo mēbra litoribus: auibus mandat ⁊ canibus. Vt tali pastu eorū impleret ventrē: quoꝝ gereret mentem. His tamē parcētibus: ille deterior: vt maiori meritoꝝ miraculo eoꝝ cōsuetudo mutaretur: quoꝝ natura nō tollitur. Mittitur auis generaliter inhumat' inimica corporibus: que eo persequat' improba quo alatur. Sed quo in laudem dei cresceret gratiam victorib⁹ repēdens: prohibitas appositi corpis dapes ieiuna ſuaret: ac ne hoc quasi spreta fecisset: nō soluz nō contingeret: sed vetaret. Eo nimirū optinens vincētius prestante: ne comedat: quo helyas meruit suscipere transmittente qđ comedat. Haud ꝓcul aura corporis lupus cadauer odoratur: qđ cum iam forte contiguū excubijs auis discreta rostro pinna vnguibus retro ageret: faciem ingruentis verberat. Siccas fere fauces posite retorsere ceruices: et reciduo post tergū capite iacentibus in collo auribus mansueto lumine strictis dētib⁹ rictus reportat. Id in similitudinē penitentis: ostendēs ꝙ spectaculi auxisset pompā nō corpori fecisset iniuriam. Vicit datianū etiā belua intellectu: cum in datiano beluam vincentius vicisset spiritu. O ipudens furor ⁊ stulta vesania coruus obsequit': lupus venerat': datianus irascitur. Ad occulendā igitur eius laudem nō iam secretū elegit: sed profundum. Credens sibi ad delitescendam martyris gloriā: nō iam claustra fidem seruatura: sed maria. Quasi te domine elemēta prohiberēt: cui abdita patuissent. Et cū illa q̄ ipse obstruxerat penetrasses: ista q̄ tu fūdaueras nō adires. Datur nautis mergendū corp⁹ in fluctibus: vt in auxilium

suũ equora ꝓficerent: cui ad vincendũ militem tuũ terra defecerat. Proiecit enauigatis magna freti parte feruoribus: cuz t sacco ꝓmeret et saxo. Quẽ inter feruẽtes vndas potẽs brachij tui manꝰ secuta: q̃ spũm intulit ad celum: corpus retulit ad sepulchrũ. Hoc te in preconio tui victoris addẽte: qđ allatũ in altum mersus emergeret. et laudabiliꝰ sursum ascẽderet: quã deorsuz ãplius descẽdisset. Sed non in longũ est in submersi mora letata gentilitas: ꝓtinus eiecto in litoris quiete vincẽtio: insultatõis sue passa naufragiũ vidit nõ predã fluctibꝰ se dedisse: sed sarcinam dispositi vincere mũdum. Quẽ vebendũ mare accepit: nõ tenendũ. eũqz sic euomeret: ne vorare. ita dñe ad te vincentiꝰ tuus inlatus est celo: t solo ꝓbatus et pelago. Vt cum multiplices pugnas expediret secuta victoria: venerabilius reliquias digna seruauerit sepultura. Per te quẽ in vnitate trinitatis cõlaudãt angeli atqz archãgeli: hymnũ semper dicẽtes. ℟. Sãctus, sctũs.

Clere sanc/ Post sanctꝰ. ctus: vere benedictus dñs noster iesus christus filius tuus. qui est gloria sãctorũ: t corona martyz. promissionis indultor: t pollicitationis redẽptor. Amicꝰ apostoloz: t gr̃a triũphatoruz. Tutela certãtiuz: et victoria dimicãtiũ. Exortator ad vitam: t incitator ad premiũ. Quo inspirãte fidelis tuus vincẽtiꝰ nõ ignorabat athleta fortissimus leuitico honore perfũctꝰ. q t premiũ possit accipere ex merito passionis: et brauiũ ex officio dignitatis. qz erat et de victoria fidus: t de corona nõ dubius. Ideoqz nũc nõ lamine: igniteqz sartagines: nõ eculei. sublimeqz catasta: nõ vngule ferree manꝰ. nõ ergastule: carcereſqz densis supleti tenebris. nõ stridor cathenaz: ac põderatio grauis cuiusqz metalli. Nõ foci fragor: t strepẽtis passiz copia salis patẽtibꝰ visceribꝰ inlecta internis: nec fragmen te/

ſtule nudo adhibitū corpo/ri:datiani nequiuerūt ſubij/cere paſſioni. Et cū in tantū perſecutoris vecordia fero/ciſſet:vt inhumatuz corpus fluctibus deputaret:repēte muneris oſſa precioſi ambi/entib⁹ terris:ſaluū vnda fa/mulāter reſtituit. Quapro/pter ob hoc diuino nutu ma ris pfunda tetigerūt: vt ex e qualibus officijs etiā ipſum poſſit fuire naufragio. Tua ſunt dñe iſta miracula:q̄ fo/tis ⁊ potēs es:ac inuictus in prelio. Vnde precamur:vt iſtic vbi nob repoſita eſt ei⁹ reliquiaruz portio:erecta ſit patrocinij plenitudo. Per xp̄m dñm ac redēptorē eter/num. Poſt pridie Oratio.

QOncede domine tuis p delictis ſupplicātibus famulis venie prouentū:qui ob paſſionis premiū coronā beato vincētio cōtuliſti. Tri bue qm̄s noſtris eius inter/ceſſione medelam vlcerib⁹: cuius vulneribus mirificem carnificem ſuperaſti. Extin/gue ſanctiſpūs rore noſtroz incētiua viciorz:qui iuſti fide ignitas ſartagines glaciaſti. Depelle fidei munere noſtre infidelitatis caliginē:qui p/fundi carceris noctē ob ſan/cti merita celeſti iubare radi aſti. Et q̄ athlete tui domi/ne corp⁹ examine voracitas: te obſiſtente vorare nō va/luit:nobis tua ptectione de/fenſis nulla ſaltim ſuggeſtio inimici veſtigiū infigat deli/cti. Pelagus xp̄e tui teſtis fa ctus feretrū eum te iuuante reuexit ad litus: ſupplicum tuoz curſus vite:te opitulā/te redeat ad ſalutem. Illum immaculate conſcientie me/ritum:⁊ fidei virtute conſū/mata paſſiōe: religio te pre/ſule perdurit ad celum: nos confeſſio flebilis te miſeran te eripiat ab inferno. Vt p hoc ſacrificium quod tibi in honore p̄dicti martyris tui dedicanduz offerimus:cum martyribus tue retributiōis effulſerit gloria: eoz ſuffra/gijs euaſiſſe peccatores gau deant ſecuri a penis. ℟. Amē Te preſtāte ieſu bone: quia tu hec oīa nobis indignis ſeruis tuis valde bona. ⁊c.

Ad orationē dñicam. Deus q̄ leuitā tuū vincentiū tāto virtutū munere decorasti: vt misterij sacri fretus officio: q̄ filiū tuuz dñm nostrū secuturus esset in passione: eiusdē xp̄i calicē ministraret prius credētibus i salutē. Tu nos facito coram te digne tractare suscepta ministeriorz officia: quorz gestandā suscepimus obsequelam. Quo martyr tuꝰ vincētius diuino auctus spū: qui persequentē datianū obiectibus duris adgredit: cū contra valerium ep̄m suum leuiter insultasse cōquereretur: meritis suis tribuat oīnibus in hac vita feliciorem excursum: t in futura regnū beatitudinis infinitum. Vt sicuti eum inter penas suscepisti te confitentē: ita nūc iubeas exaudire pro nobis orantē: cū ad te pclamauerimꝰ e terris. Pater nr̄. Dicat pbr. Humiliate vos bn̄oni. Dñs sit sp vobiscū. R̄. Et cū. Bn̄dictio.

Deus lumē eternū: qui nouā lucē martyri suo vincētio posito refulsit i carcere: inluceſcat in cordibꝰ vestris ad eternā remunerationē. R̄. Amen. Et q̄ corpus eiꝰ in medio mari dimersuz marinis gurgitibus reuocauit ad littus: reuocet vitā vr̄am ab interitu et noxijs actibꝰ. R̄. Amen. Quiqz coruo obsequēte: dilatauit predicti martyris gloriā: deuotionem vestrā solita ꝓpitiatiōe suscipiat. R̄. Amē. Per miam ipsius dei. t̄c. Dñs sit sp vobiscū. Dicat chorꝰ. Benedicamus. Cōm. Refecti xp̄i. Ofo. Dñe deus oīps qui es vita. Regre fol. /cclxxvij/ mutādo nomen: t dicat sci mr̄is tui vincētij.

¶ In festo sancti Illefonsi archiep̄i Toletani. Officiū et oīa alia vnius ꝓfessoris pontificis. folio /ccccxxxij/

¶ In festo sācte marie de pace. oia dicātur vt in assumptione bt̄e marie. fol. /cclxj/

¶ In festo sancti babile ep̄i t mr̄is t triū pueroz. oia dicātur vt in p̄limoz mr̄z. fo. /ccccxxx/ Excepto Missa.

Adest dilectissimi frēs preciose mortis babile: triūqz pueroz reuebētis

anni gloriosa illa celebritat⁹ recursio. in qua licet oñib⁹ exultare cõueniat: condecet tamẽ: vt eor̃ trophea predicare ora mortalium nõ desistat. Hic eñ babilas: ille est qui presulat⁹ honore potissimus: eruditor plebiũ: caput insigne ⁊ venerabile clericorũ ex grege ꝓmisso: partẽ suis laboris preuiam oblationẽ xp̃o dño obtulit consecrandã. Cuz eterno triũ infantũ de profectu sollicitus: quos studio docendi instruxerat: pastorali sollicitudine ad passionẽ coortat. Vt cũ eis qui eius obedierãt verbo: vno passionis potirẽt triũpho. Proinde in hoc amore tot⁹ noster excitet affect⁹: ⁊ lamẽtabilis exurgat cõfessio. Ad precipue oipotenti dño supplicãtes: vt vita nr̃a: ⁊ horũ imitatione pficiat: et ad sempiternã gloriã remuneratura pueniat. ℟. amẽ. Per miaz tuã deus. ⁊c. Alia oratio.

DEus q̃ es cõlator dignitatũ: attributor bonor̃: ⁊ sanctificãtio sacerdotũ. Quo accinct⁹ ac roboratus babilas sacerdos tu⁹ ecclesiã tuã: quã tuendaz acceperat: exẽplo erigit: doctrinis erudijt: aditũqz domus tue numeriano locũ sanctuz calcare volenti: eximus palestra repugnaturus obstrusit. Quo p hoc subiecto gregi obseratis ianuis maneret tuta custodia: per qõ a diuinis foribus persequẽtis foret potestas eliminata. Assiste precib⁹ supplicantũ familie tue: vt martyris tui prece: inimici suggestio introeũdi in nostris cordibus: nõ habeat facultatez. Quo securi intra sinũ sãcte ecclesie residẽtes: ita clausstris dominicis habeamur muniti: vt correct⁹ nobis nõ pateat vlteri⁹ via errãdi: quatenus per angustũ gradiẽtes iusticie callẽ: regionis eterne mereamur latitudinẽ introire. ℟. Amẽ. Per miam tuã de⁹ nr̃: in cuius cõspectu. ⁊c. Post noia. Oro.

ECce antistes verissim⁹ ⁊ martyr tuus babilas incõparabili illo tue xp̃e dilectõis affectu permot⁹: glisscit animo: exultat voto: ac

laudatōis iocūdat̄ tripudio. Quod pro noīe boiarū ponderib⁹ inligatus: pedibusq; reuictus in tota: quasi luiturus qđ professus fuerat iubetur vrbe mōstrari. q̄ pocius plus inde sumeret gaudij: qđ pro tuo noīe dign⁹ esset ꝯtumeliā pati. Ob hoc in tāti mr̄is gloriose celebritatis solēnitate: inferētes tibi xp̄e hūiliati cordis: ⁊ viuoꝝ vota offerim⁹: ⁊ sepultis requiem flagitam⁹. Rogantes: vt qui martyrē tuū libeꝝ effecisti ab inlatis supplicijs: ⁊ viuētes ⁊ defūctos a tormētis eruas et p̄sentib⁹ et futuris.

℟. Amē. Quia tu es vita. ⁊c̄.

Fortis est vt Ad pacē. mors dilectio tua xp̄e: que aīam a p̄senti separat vita. Hanc in testis tui babile pectore nimiū exuberasse fatemur: q̄ ad passionē tractus triū pueroꝝ quos nutrierat consortiū sitiēs: maluit vnita cū eis pro tuo noīe p̄secutoris morte mulctari: quos salutarib⁹ disciplinis erudiēs sue vnierat charitati. Proinde quia tu es huius dilectionis largitor: te postulamus: vt vnita per te in pacis societate cōnexi exemplo martyꝝ tuoꝝ: ⁊ inuicez sine crimine viuamus: et te ex bonis actibus in eterna pace laudem⁹.

℟. Amē. Quia tu es vera pax

Dignū ⁊ iustuz est: nos tibi gr̄as agere: dn̄e sancte pater eterne op̄s de⁹: per iesum xp̄m filiū tuū dn̄m nostrū. Qui es laus perpetua sacerdotū. corona infantiū: ⁊ sustentatio infirmoꝝ. Per eum quippe sacratissim⁹ babilas martyr ⁊ presul persequētis numeriani impetū modestus calcauit: infantiū teneritudo non timuit: sexus infirmior nō expauit. Dux quippe preui⁹ atq; magister babilas triū pueroꝝ presentiā expetijt: per quā cōfutaretur iniusta verbositas numeriani. Qui dūcuz matre accerciti venerūt: interrogati vna cum matre: babilam sibi patrem esse testati sunt. Cum tamen mulier fecunda charitate diuina: non vteri sui partus exponeret: sed etiā diuini spiritus

Inlatio.

progeniem enarraret. Quo ex coitu genitoris vel genitricis non nascitur: sed diuinis profectibus vtero celestis vulne formatur. Cũ etiam matrẽ persequens furor ante filios: quos non agnosceret: verberari alapis mandat. sed vna triũ infantiũ societas voce clamabat. quod babilas sibi esset dominꝰ atq; pater: pro quo eoꝝ mater talia sustineret. Ilico ceduntur et paruuli: pro quoꝝ cesione mater ante dñm orationis sue questus exponit. Illi respiciendam filioꝝ cõmendans etatẽ: pro quo eis inlata esset mortis questio ĩmature. Cui merito omnes angeli ⁊ archangeli nõ cessant clamare quotidie: vna voce dicẽtes. ℟. Sãctus. sctũs. san.

VEre be Post sanctus. nedictus ⁊ sanctus: et ãmirabilis dñs iesus christꝰ filius tuus. Qui predictũ sacerdotem suũ: trino fultum comite coronauit: et ĩ eculei penis positũ non relinquit. His igitur veri põtificatus peragens cursuz: lotis inter innocẽtes manibus verũ diuino sacrificium litauit altario: dum se cuz his quos nutrierat salutarez victimã per gladij animaduersionẽ obtulit christo. Pio dño redẽptoriq; nostro. Post pridie.

OMnipotens Oratio. eterne deus: quem verus sacerdos tuus babillas paruulis sibi in passione comitãtibus tribus: boiarum põderibus adijcitur: vinculis artioribus conligat̃: eculeoq; suspẽditur. Ut eos se tibi in verum sacrificiũ sacerdos venerabilis exhiberet: quo numerosa tormentorũ genera pro tuo christe nomine pertulisset. Tu oblatis tibi sacrificijs benedicens: exemplo babile sacerdotis tui: carnales a nobis inlecebras pelle: ⁊ suffragio trium infãtium gloria nos eternitatis attolle. ℟. Amen. Ad oꝛonez dñicam.

INtendite fratres charissimi sacerdotis balille incõuulse spei virtutem: triumq; puerorũ robustiorem animi fidez: q̃ valentem corporis qualitatez.

Quos predict⁹ doctor egre
gius gladio cōtinuo percus
suros sacris vlnis congemi
nādo cōplectit: gratias fle
biliter referens creatori: qđ
eos quos de manu eius acce
perat coronādos: obtulerit
illi. Horū igitur exēplum cō
stantie imitātes: mores cor
rigamus in melius: charita
tem teneamus adinuicē per
dilectionē: exceptū ministe
riū erpleamus: ⁊ ad seruitu
tem dei ceteros inflāmem⁹.
operari iusticiā delectemur:
noxia fugamus: spirituz ore
mus atqz dicam⁹. Pater no
ster q̄. Dicat pbr. Humiliate
vos bñdictōi. Dñs sit semp
vobiscū. ℟. Et cū. Bñdictio.

Babile precibus soluan
tur vestra peccata: cu
ius virtute numeriano do
mus dei obserata sunt limi
na. ℟. Amē. Eiusqz suffragio
aiaz vestrarū vos gaudea
tis obtinuisse lucrū: cui⁹ do
cumento triū pueroz socie
tas meruit subire martyriū.
℟. Amē. Vt sicut idem infan
tuli magistro subsequēte gla
dio ꝑ christo parili aiaduer
sione trūcati sūt: sic vos vni
ta vincti societate diuinū sē
per agat⁹ obsequiū. ℟. Amē.
Per miam ipsius dei nr̄i. ⁊c.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et
cū. Dicat chor⁹. Gustate et vi.
Cōm. Refecti xp̄i cor. Oratio
Dñe deus ops. q̄re retro in
sancti Juliani ⁊ basilisse. fol
/cclxxxvij/ ⁊ vbi dicit iuliani
⁊ basilisse: dicat sancti babi
le ⁊ trium pueroz. ¶ Timo
thei ep̄i discipli pauli: oīa
dicātur vni⁹ confessoris pō
tificis. fo/ccccxxxij/ ¶ Cōuer
sio sancti pauli: oīa dicant
de vno ꝓfessore. fo/ccccxxxij
¶ Proiecti mr̄is: oīa dicā
tur vnius mr̄is. fo/ccccxxj/
¶ In festo sancti tirsi marty
ris: oīa dicātur vnius mar
tyris. fol/ccccxxj/ Excepto
missa subsequēte. Missa.

Ad confitendū nomini
dñi lingua nr̄a medite
tur dilectissimi frēs iusticiaz
ei⁹: pro triūphis bti mr̄is tir
si: qui bausto fideliter calice
passionis: prius eū meruit te
nere: q̄ nosse: ac fructu gl̄ie
participationē gr̄e ꝑuenire:
āte ꝓspicere regnātē: q̄ susci

pere redimentē. Proinde de precemur clementiā eius: vt nos exaudiat: ⁊ exauditis petita tribuat. Et cuius honoribꝰ speciale debitū proprij amoris impēdimus: eius patrocinij peculiare ⁊ suffragium incolatus saltim consortio capiamus. ℟. Amē. Alia

Celestibꝰ satiari Oratio. cupiētibus: occurre oīpotēs deus beatissimo tirso tuo gentili adhuc misertus. Inter ceteras quas pro tuo nomine sustulit penas: para tū suppliciū plūbi in aduersarios eius: oratione ipsius martyris retorsisti. Pro quo flebilibus te deus rugitibus imploramꝰ: vt per hūc martyrem a quo predicti metalli supplicium detorsisti: detergas massam totiꝰ nostri peccati. Atqꝫ te opitulante qui inlatā sibi penam: in se persequētes deiecit: ministret sibi obsequentibus tutelā patrocinij indisrupti. Vt per eum famulātes obtineāt veniā: per quē persequentiū est deuicta audacia. Ac per quem infidelitas penali consumpta est igne: per eū credulitas flāma ardeat charitatis diuine. ℟. Amē. Post noīa oro.

Deus qui tāta seuerita te iudicij vltor fuisti in ꝑsecutoribꝰ beatissimi martyris tui tirsi: vt eoꝝ defuncta corpora terra recusaret suscipere: q̄ ferocitas eoruꝫ viri iusti sanguine cruentasset. Tu pius ac benignus offerentiū obsequijs delibutꝰ: sepultoꝝ spiritibꝰ eterna refrigeria prebe. Vt ita predicti martyris tui suffragio: habeant fideles defunctoꝝ anime premiū: sicut per euꝫ corpora damnatoꝝ meruerunt inuenire sepulcrū. ℟. Amen.

Salutis Ad pacem oro nostre cōpendiū expetentes om̄ipotens deus precamur: vt q̄ btissimū athletam tuū tirsum: sectoribus trahentibus serram duabus in partibus non permisisti secari: nulla nos facias ab inuicem malicie simultate discindi. Quo sicut nouem pene exēptis horis: nec capillus motus est a sectoribus de capite tui martyr: sic per

omne tēpus vite nostre nul
lis permoti scandalis: septi
semp maneamus munimine
charitatis. ℟. Amē. Inlatio.

Dignū satis ⁊ iustū est:
vt tibi deo nostro lau
des ⁊ gr̄as inq̄tum possim⁹
referamus. Qui beatissimū
tirsum preuenisti in benedi-
ctione gr̄e tue: ostēdens illi
in tenebris lumen: ⁊ pfectio
nē gratie post laborē. Etem̄
te opitulāte plūbatis tundi-
tur: nec terretur: crureq3 fra
cto potentius roborat̄. Hūc
graciliores lori ligature non
dissipāt. hunc pertinax furor
vibicib⁹ acutissimis nō exce-
cat. Hic infrustra discerpi ius
sus gladio constās: hic in pa
rato sibi torrentis plūbi sup
plicio inuenit̄ exultans. Qd̄
in illis retorserit virtus tua
tormentū: qui sibi venerant
inlaturi suppliciu3. Is quip-
pe vir ad manifestandā glo-
riā potētie tue: de⁹ carceris
reuinctus ergastulo: mirabi
li progressu stipat⁹: collegio
educit̄ angelor̄. Nā cum in
tēpesta nocte loco quo deti
nebat̄ multitudo superno-
rū inrueret ciuiu3: ilico ostia
carceris reserantur: ⁊ subito
nouū refulsit illo in loco ad
honorē mr̄is lumen: qd̄ one
ra catenaru3 ei⁹ dissolueret.
Ductoribus deinde angelis
lumine precedēte: baptismū
tuū suscepturus iter adgre-
ditur: vsq3 dū perueniret ad
locū: quo celestis font⁹ laua
cro tingueret̄. Et merito ta-
lia suscepturū: tali lūinis cla
ritate anteit̄. Vt qui niuei
fontis purificat⁹ esset ex gur
gite: celesti letaret̄ obsequio
precedēte. Innouatus post
inde vnda celesti: reddit̄ car
ceri purificatus ex lauacro:
cōsūmato potitur⁹ triūpho.
Hūc exeūte3 quia custodes
carcer⁹ nō viderūt: regrediē
tē mirati sūt. Vnde ferocia-
ni cōcitati: carceris disrupti
prosiliunt vindictā cum gla
diis inlaturi. Sed mox inle
sum quē fixerāt: vt reppere-
rūt sigillum ilico procax insa
nia mitigatur: ⁊ suos vagi-
nis gladios cōdiderūt. Pro
prios auditus suspendentes
nichanorā martyris vocem:
cū te isdē athleta tuus nouo

cantu carminis cõlaudaret: ita proclamãs atq; dicẽs. ℟. Sanctus sanct⁹. Post sanct⁹.

VEre sanct⁹: vere bene dictus in excelsis ãmirabilis ⁊ preclar⁹ dñs nr̃ ie/sus xp̃s filius tuus. Qui beatissimũ martyrẽ tirsum prius martyrio cõsecrauit: q̃ lauacro. prius fide: q̃ regeneratione. pri⁹ etiã supplicio: q̃ baptismo. Ostendens illi inter penas constãtiam. inter carceres lumina. inter aduersãtes vindictã. Cuz ceseres suos ante pena consumeret: q̃ ipsum penaliter lacerarent. Ante cedentes deficerẽt: q̃ ceso vitam extorquerẽt. Is etem̃ incõprehensibili sinus tui inlustratus arcbano: trino persecut⁹ iudice vita non caruit: in qua tamẽ ludibriosum eoz finez ante predixit. Sicq; eos horribili mortis eritus citius premisit ad penã: q̃ sibi extorquerẽt vitã. Deinde tuis adiutus omp̃s pater iudicijs: placito tibi tẽpore sacratũ consignauit spiritũ: quẽ inter aduersa mũdi constãtia seruauerat inlesuz pariter et inuictũ. Vnde te in huius martyris solẽni festo rogamus: vt precib⁹ ipsius dones tibi confitentibus veniã: qui manifestã ostendisti in persecutoribus ei⁹ vindictã. Per xp̃m dñm ac redẽptorẽ eternũ. Post pridie.

RAspiciens de excelso sancto tuo sũme deus: hec holocausta placat⁹ attẽde: qui beatissimũ tirsuz tuũ delatis angelorũ obsequijs: ⁊ i carcerẽ visitasti: ⁊ ex profundo maris eripuisti. Quo omnes nos qui ex his sacramẽtis libauerim⁹: cũctis veniã impetrãtes: et inter isti⁹ mundi fluctus tuoz angelorũ custodijs muniamur: ⁊ remuneraturi ad te de hui⁹ vite carcere exeamus. ℟. Amẽ.

Ad orationẽ dñicam.

DEus cui⁹ magnitudinis fuit: vt contra naturã beatissim⁹ martyr tuus liberã de sub aquis emitteret vocẽ: cum cõstipato capite cervice tenus vase peluis artatus cõsisteret. libera nos de aquis multis: ⁊ de manu filiorum alienorũ. Quo lingua

nr̃a ab vndis odioꝝ sit exte-
ra: ⁊ in sola sibi tui noīs con
fessione sufficiat: quo iubēte
dicim⁹. Pater nr̃. Dicat pb̄r
Humiliate vos bn̄oni. Dn̄s
sit sp̄ vobiscū. ℟. Et. Bn̄o.

O Mp̄s deus q̄ beatissi-
mū tirsum ante fide p̄-
uenit: q̄ lauacro: fidei dono
et baptismi vos cōseruet ac
munificet sacramento. ℟at.
Amē. Quiqꝫ corpus ei⁹ nec
serra diuidi pass⁹ est: nec gla
dio desecari: a gremio ma-
tris ecclesie nulla vos patia
tur occasiōe diuelli. ℟. Amē.
Et cū illis ciuibus post hāc
vitā mereamini habere con
sortiū: quoruꝫ hic predictus
martyr meruit inuēire obse-
quiū. ℟. Amē. Per mīam ipsi
us dei. ⁊c. Dn̄s sit sp̄ vobis-
cū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gu
state et vide. Cōm. Refecti xp̄i
corpo. Or̄o. Dn̄e deus op̄s
qui es vita. q̄re in scti Julia
ni ⁊ basili. fo/cclxxxvij/ ꝯme
morādo nomē bti tirsi mr̄.
¶ Policarpi ep̄i ⁊ mr̄is. oīa
dicātur vni⁹ mr̄is pōtificis
fo/ccccxxiij/ ¶ Johānis gri-
sostomi ep̄i. oīa dicātur vni⁹
ꝯfessoris pōti. fo./ccccxxxij/
¶ Agnetis secūdo. oīa dicāt̄
vni⁹ virgis. fol/ccccxxxvj.
¶ Valerij ep̄i et mr̄is. oīa di
cātur vni⁹ mr̄is pōtific. fol
/ccccxxiij/ ¶ Octaua scti Ille
fonsi: om̄ia dicātur vt in die
fo/ccxcvj/ ¶ Sācte batildis
regine. oīa dicāt̄ vni⁹ virgi.
fol/ccccxxxvj ¶ Scōꝝ ciri et
iohānis mr̄ꝝ: oīa dicant̄ pl̄i-
moꝝ martyꝝ. folio/ccccxxx.

Ignatij ep̄i ⁊ mr̄is: oīa di
cātur vni⁹ mr̄is pōtific.
fo/ccccxxiij/ ¶ Brigide vir-
ginis: om̄ia dicantur vnius
virginis. folio/ccccxxxvj.
¶ In festo purificatonis btē
marie Ordo ad bn̄dicenduꝫ
cādelas. Veniat sacerdos i
chorū cū ministris ⁊ cruce ⁊
thuribulo ceroferarijs ⁊ aq̄
bn̄dicta. Et cerei portent̄ ex
tincti in cādelabris: donec il
luminētur a nouo igne bn̄-
dicto. ⁊ sculpat̄ nouus ignis
cū silice ⁊ ex lauone. Et bn̄-
dictiōes ⁊ or̄ones sequētes
vsqꝫ ad p̄fationē dicant̄ lēta
voce ad modum orationis.

Domine sancte Bn̄o.
pater op̄s eterne de⁹:

bene ✠ dicere ⁊ ſctifi ✠ ca/re digneris ignem iſtū: quez nos indigni p̄ inuocationez vnigeniti tui dñi noſtri ieſu xp̄i bñ ✠ dicere p̄ſumim⁹: tu clemētiſſime pater tua benedi ✠ ctiōe ſanctifica: ⁊ ad p̄fectū humani generis peruenire cōce de. ℟. Per eundem dñm noſtrū ieſum. ⁊c. Poſt bñonem ignis bñdicātur cerei. ℣. Adiutoriū noſtrū in nōie dñi. ℟. Qui fecit. ℣. Sit nomen dñi bñdictū. ℟. Et hoc. ℣. Dñs vobiſcū. ℟. Et cū. Oro. Oremus.

OMnipotens ſempiterne deus: q̄ hodierna die vnigenitū tuū iſraelitice legi carnaliter ſubiectū: cum myſticis hoſtiarū oblatōib⁹ in tēplo p̄ſentari feciſti: quiqz iuſti ſymeonis longā expectatiōnē: ipſius viſione: atqz vlnarū deportatiōe impleſti: da ſuper hos cereos in honorē tui nois conſecrādos benedictio ✠ nē: ⁊ p̄ſta: vt qui eos hodie ob amorē tui nōminis geſtauerint: per ſācte dei genitricis interceſſionē: a p̄ſentib⁹ periculis eruantur. ℟. Per eundem. Oremus.

APpoſto ſuppli/catōibus nr̄is op̄s deus: has cādelas tua benedictio ✠ ne perfūde: quatenꝰ fidelis populus eas in manibus portās: nō ſolū exterioꝛi lumine gaudeat: ſed cecitate coꝛdis expulſā: ſic lumen q̄ō in tenebris lucet apprehēdat: vt nequaq̄ a via veritatis obuiet. ℟. Per do. Prefatio

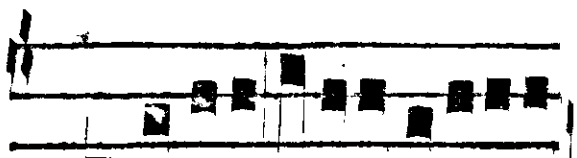

℟. Per omnia ſecula ſeculoꝛ.

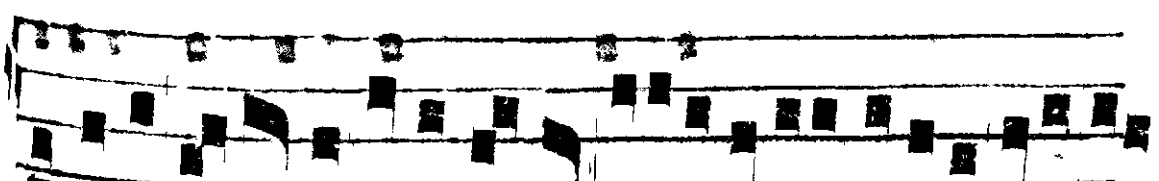

℟. Dominꝰ vobiſcū. Surſū coꝛda. Gratias agam⁹ domino deo nr̄o

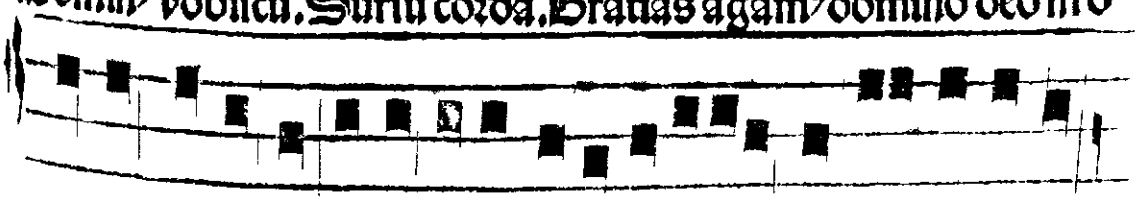

℟. Dere dignū et iuſtum eſt: equū et ſalutare. Nos tibi ſemper et

vbiq; gratias agere. Domine sancte pater omnipotens eterne
deus. Fōs et origo totius luminis: q̄ mundū illuminasti lumine
tue claritatis. mittēdo nobis vnigenitū per vterū intemerate vir
ginis marie: et quē lōge ante p̄misisti: prophetarū oraculis tēpo
ribus nouissimis ipsius misisti lucē populis sedentib; in tenebris
et ambulātib; in regione vmbre mortis, et in ipso claritas exorta
est eis. Tu quoq; benedi ✠ ctione tua digneris benedicere bas

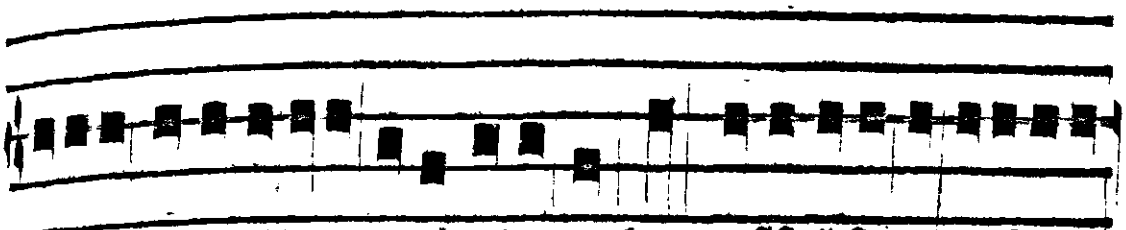

cãdelas nomini tuo prepãratas: qui nos trãstulisti a potestate

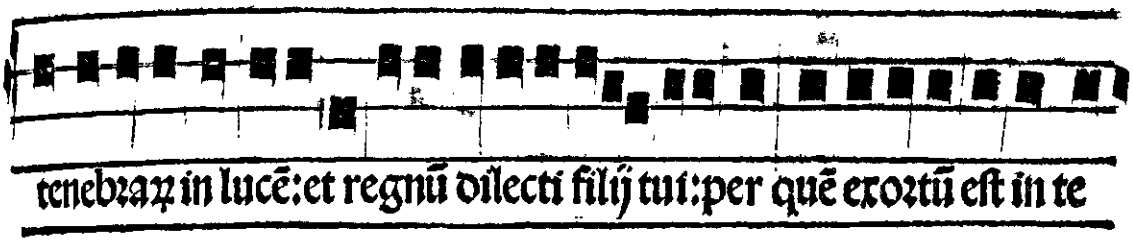

tenebrax in lucẽ: et regnũ dilecti filij tui: per quẽ exortũ est in te

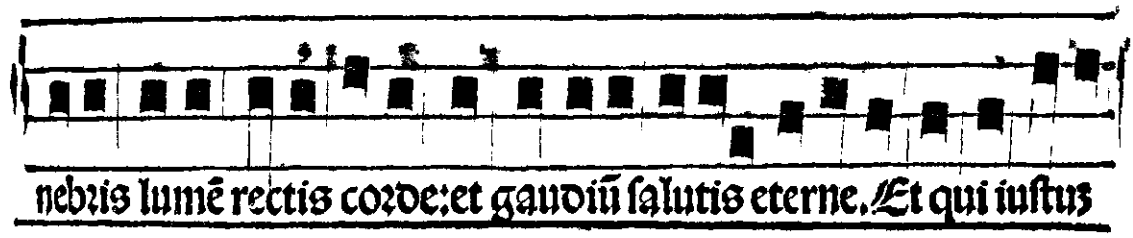

nebris lumẽ rectis corde: et gaudiũ salutis eterne. Et qui iustus

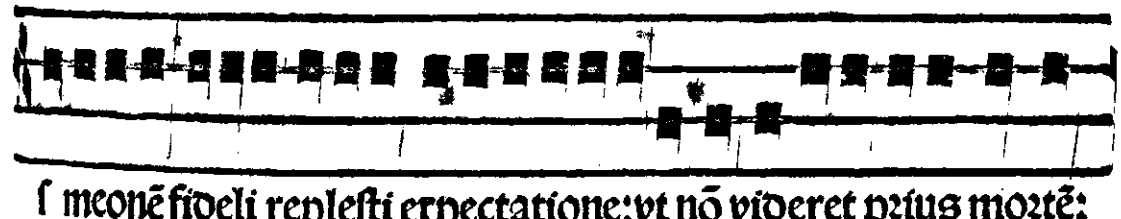

ſ meonẽ fideli replesti expectatione: vt nõ videret prius mortẽ:

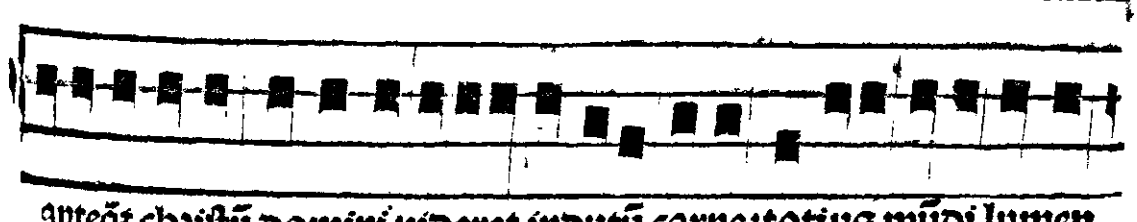

anteqꝫ christũ domini videret indutũ carne: totius mũdi lumen

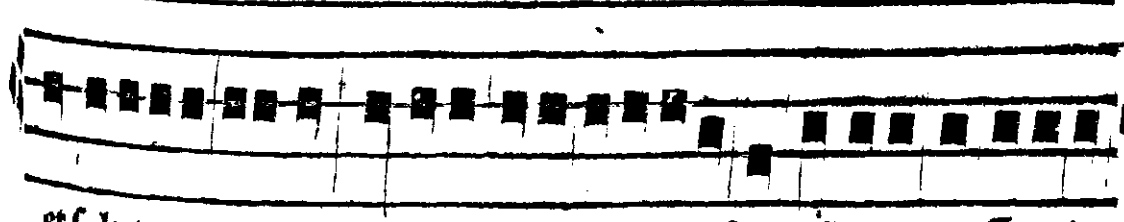

et ſ lutare: ipse nos lumine tue claritatis sic repleas: vt oñes in

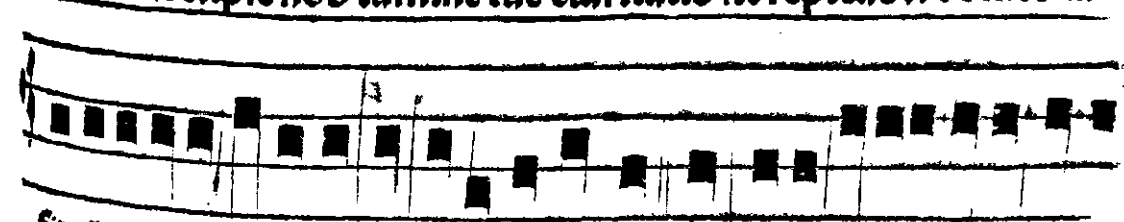

fidelitatis tenebras a nobis repellas. Et sicut hodie seruũ tuũ

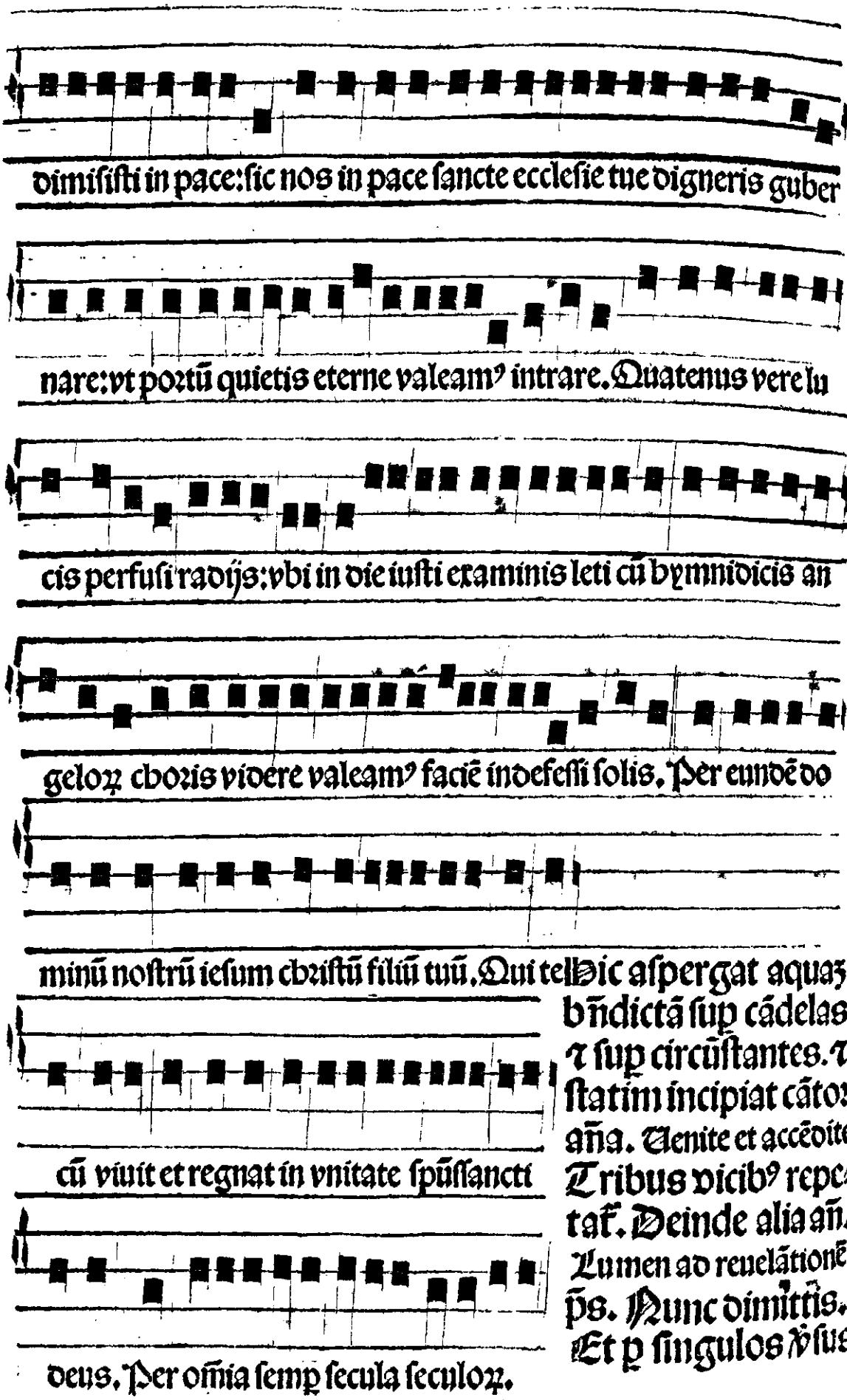

Hic aspergat aquaz bñdictā sup cādelas ⁊ sup circūstantes. ⁊ statim incipiat cāto: ana. Venite et accēdite Tribus vicib⁹ repe/ tat. Deinde alia añ. Lumen ad reuelātionē. ps. Nunc dimittis. Et p singulos ℣sus

repetat̃ añ̃a. Postea dicitur
Domine de Bñdictio.
Vus pater op̃s lumẽ in-
deficiẽs: qui es cõditor oĩm
luminũ: bene ✠ dic hoc lu-
men tuũ a fidelibus in hono
rẽ tui noĩs portandũ: quate-
nus a te sanctificatũ sit: atq3
benedictũ: ⁊ vt lumine clari
tatis tue: accẽdamur: et illu-
minemur: propici⁹ concede-
re digneris: ⁊ velũti eõdem
igne quondã illũinasti moy-
sen famulũ tuũ: ita illumina
corda ⁊ sẽsus nostros: vt ad
visionẽ claritatis eterne per
uenire valeamus. Per xp̃m.
Qua finita itur ad processio
nẽ. Finita ꝓcessione incipie-
tur missa. Officium.
Symeon in templo eleuauit
vocẽ dicẽs: nunc dimittis dñe ser
uũ tuũ in pace. quia viderũt ocu-
li mei salutare populi tui. ℣. No
tũ fecit dñs salutare suũ: ante con
spectũ gentiũ reuelauit iusticiam
suã. p̃. Quia viderũt. ℣. Gloria
et honor patri et filio et spũisan-
cto in secula seculorum amen. p̃.
Quia viderũt. Dicat pb̃r. Per
om̃ia semp̃ secula secl̃or. ℟.
Amẽ. Gloria in exelsis deo.

Omp̃s de⁹ pater Oro.
et dñe: largire credenti
popl̃o pacẽ. vt in tẽplo tuo
salutare tuũ: quem symeon
iustus vlnis suis accepit: ut
qui lumẽ ad reuelationẽ gẽ-
tiũ extitit: indultor criminũ
sibimet credentiũ sentiatur.
℟. Amẽ. Per mĩam tuã deus
noster: qui es benedictus: et
viuis ⁊ om̃ia regis in secula
seculor. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r.
Dñs sit semp̃ vobiscum. ℟.
Et cũ. Lectio libri malachie
ꝓphete. III. ca. ℟. Deo gr̃as.
Hec dicit domin⁹. Ecce
ego mitto angelũ me-
um: ⁊ preparabit viã ante fa
ciẽ tuam. Et statiz veniet ad
templũ suũ dñator: quẽ vos
queritis: ⁊ angelus testamẽ
ti quẽ vos vultis. Ecce ve-
niet dicit dñs exercituũ. Et
quis poterit cogitare diem
aduentus eius? Et quis sta-
bit ad videndũ eum? Ipse
em̃ quasi ignis conflans: et
quasi herba fullonum. Et se
debit conflans et emũdaus
argentuz: et purgabit filios
leui. Et colabit eos quasi au
rũ: ⁊ quasi argentũ. Et erũt

dño offerentes sacrificia in iusticia. Et placebit dño sacrificiū iuda et hierusalem: sicut dies seculi: ⁊ sicut āni antiqui. Dicit dñs om̄ipotēs. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Vidimus gloriā dñi: gloriā quasi vnigeniti a patre: plenū gratia et veritate. ℣. Sicut audiuimus: ita et vidimus in ciuitate dei nostri in monte sancto eius. p̄. Vnigeniti a patre. Dicat pb̄r Silentiū facite. Epl̄a. Frēs gaudete in dño. q̄re in circūcisione dñi. fol̄/liij/ Lcō sancti euāgelij s̄m lucā. ii. capi.

Illo in tp̄re: Postq̄ impleti sunt dies purgationis marie: scd̄m legē moysi: tulerūt illum in hierusalē: vt sisterēt eum dño: sicut scriptū est ī lege domini. Quia om̄e masculinū adaperiens vuluā: sanctū dño vocabit̄. Et vt darēt hostiā secundū qd̄ dictū est in lege domini: par turturum: aut duos pullos colūbarum. Et ecce homo erat in hierusalē cui nomen symeon: ⁊ homo iste iustus ⁊ timoratus: expectans consolationē israel: et spūs sanctus erat in eo. Et respōsum acceperat a spūsctō: nō visurū se mortē: nisi prius videret xp̄m dñi: ⁊ venit in spiritu in tēplum. Et cū inducerēt puer̄ iesuz parētes eius: vt facerēt scd̄m consuetudinē legis pro eo. Et ipse accepit eū in vlnas suas: ⁊ benenedixit deū ⁊ dixit. Nunc dimittis seruū tuuz dñe: scd̄m verbū tnū in pace. Quia viderunt oculi mei salutare tuum. quod parasti ante faciē oīum populor̄. Lumē ad reuelationē gentiū: ⁊ gloriam plebis tue israel. Et erat pater eius ⁊ mater mirātes super his q̄ dicebātur de illo. Et benedixit illi symeō: ⁊ dixit ad mariā matrē ei⁹. Ecce positus est hic in ruinā: ⁊ resurrectione multor̄ in israel: ⁊ in signū cui cōtradicet̄. Et tuā ipsius animā pertrāsiet gladius: vt reuelētur ex multis cordibus cogitationes. Et erat anna prophetissa filia phanuel: de tribu aser. Hec ꝓcesserat in dieb⁹ multis. Et vixerat cum viro suo

annos septem a virginitate sua. et hec vidua vsq; ad annos octogintaquatuor: que nō discēdebat de tēplo: ieiuniis t orationib⁹ seruiēs nocte t die. Et hec ipsa hora supueniēs confitebat dño: t loquebat de illo oībus: qui expectabant redēptionē israel. Et vt perfecerūt oīa scōm legē dñi: reuersi sūt in galileā: in ciuitatē suaz nazareth. Puer autē crescebat et cōfortabat plenus sapiētia: Et gratia dei erat in illo. ℟. Amen. Lauda. Alla. ℣. Oīes gentes plaudite manibus: iubilate deo in voce leticie. p Alleluya Sacrificiū Suscepimus deus miam tuaz. Et missa. Deus q̄ nob id p̄espicit. quere retro in die circūcisionis domini. folio/liiij/. Alia oratio.

OMnes deus: et in te est deus: t nō est ali⁹ preter te. Ab ore egressum verbū: non regredit: quia vtiq; natus filius: non ipse qui pater est creditur: dum tamen ipsum esse q̄ pater est fatea tur. Dona ergo nobis: vt q̄ verbum a te: nasciturū missti in carne: nos in te regnatos: sic nunc a criminibus exuas: vt tibi soli cum veneris sine fine cōiungas. ℟. Amen.

POst nomia Oratio. Laudant te dñe celi et terra: quia misert⁹ es popło tuo. Dū montes colles corā te laudem fecisti clamare: cū tota viuentia in te adproba sti. Concede ergo nobis: vt laudes quas glorioso nomini tuo offerim⁹: acceptas tibi semper ipse efficias. Vt q̄ mundū redēpturus in salutē signo ostensus es: mūdum iterū iudicaturus nō vltorē: sed liberatorē te nostris oculis manifestes. ℟. Amen. Ad Domine pacē Oratio. Iesu christe qui figuris crebrescētibus in lege veteri nūciatus: in te impleta oīa ostēdisti: dum in te vero deo t homine: t purificatio secūdum legem exprimitur: t veritas noīs approbatur. Adesto plebi tue ad te ex purificatione veniēti: t p̄esta: incremētū munerū: t gr̄a bñdictionis multiplicet in abūdantia pacis. ℟. Amē. Inlatio.

Dignũ ⁊ iustũ est: te in
effabilis ĩmenseq3 sa-
pientie deũ: debitis cõlauda
re preconijs. Cum precipue
hoc die vel tp̃re trãsacta pro
nob̃ circũcisiõe: tue recorde-
mur infantie. vt sicut dignũ
est laudare virtutẽ. tue oĩpo
tentie nõ valem⁹. Nõ em̃ in
te dñe aliqd̃ sup̃fluũ in susce
pto hominẽ ipse creaueras:
qd̃ necessario circũcidi debe
re mãdares. Sed vt te dñm
legis: natum fuisse sub lege:
nec legẽ destruxisse ꝓbares.
Vniuersa eniz q̃ carnali po-
pulo figuris p̃tereũtibus ad
vmbrata mãdasti: etiaz in te
ipso scd̃m litterã fieri permi
sisti. q̃ tamẽ in nob̃ per euan
gelicã veritatẽ: etatẽq3 p̃fe-
ctã: sacramẽtis dignioribus
perfecisti. Pro quibus indi-
cijs ĩmpẽsius cõmendãdis:
adest ille mortificato in cor-
pore grãdeu⁹: meritisq3 san-
ctissimus symeõ: amplexũq3
senilibus vlnis ingẽtem par
uulũ: salutare dñi se vidisse
testat̃. Sed et illa cuius no-
men gratia resonat: continẽ
tie candore resplendẽs con-
similis anna: preconioꝝ offi
cio dñm confitet̃. Offerunt̃
deinde in sacrificiũ par turtu
rũ: vel pulli gemini colũba-
rũ. Vt in cõbinatione mun-
dissimaꝝ auiũ: tam aĩe q̃ cor
poris puritatẽ: litãdam deo
exemplis euidẽtibus docere
mur. Et ĩ his sacrificijs q̃ se
accepturi desiderãt: nõ his
inserãt: sed erigãtur iugiter
in supernis. Pro quibus oĩ-
bus mirabilibus om̃es ãge-
li: celorũq3 virtutes tibi deo
patri ⁊ filio ⁊ spũi sctõ: cum
cherubin ⁊ seraphin sine ces
satione proclamãt: ita dicen
tes. ℟. Sãctus. Post sanct⁹.
Vere incõparabil̃r. quere ĩ
circũcisione dñi. folio/ LV/

Vidimus Post pridie.
gloriã tuã dñe: gloriã
quasi vnigeniti a patre: vni
genitũ deitate: primogẽituz
munere. Illic vnicũ patris:
hic precipuũ inter fr̃es. Ibi
cũ patre vnũ: hic in fratrib⁹
primũ. Illic equaliter subsi-
stentẽ ⁊ in sinu patris manẽ-
tem: hic socios non derelin-
quentem. Largire ergo tuo
fieri participes regno: q̃bus

es propiciat⁹ in mūdo. Qui busq3 aduenisti prius redēp tor: existe in futuro remune/ rator. Et bis sacrificijs tibi oblatis: qui solus pro cūctis factus hostia īmolaris. Ad IEsu orationē dñicam. dñe cui⁹ admirabile no/ mē angelus predixit: mater imposuit: symeō cognouit: anna laudauit. Salua popu lū tuū in vniuerso mūdo: cu ius extat nomē magnificū in celo. Vt q̄ solus es potētia glīosus: sis etiā perditis mi/ serationis indulgētia pius. Pater nr̄. Dicat pbr. Humi/ liate vos bñdictōi. Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et. Bñdictio. OMinus ieſus xp̄s q̄ ad confirmādas pmis siones patrū: minister p̄sen/ tatōis voluit esse: ipe cordiū vestroz immūdicias digne/ tur auferre. ℟. Amē. Idem q̄ precepto legis sue: signū de/ fecte carnis accepit: oīnes a vobis sordes: sui amoris cō/ nexione depurget. ℟. Amen. Et qui vos filios abrae in se ipso: q̄ est semē eius benedi/ cere pmisit: hereditatis bea/ te vos conlatiōe munificet. ℟. Amen. Per miam ipsi⁹ dei nr̄i. ℣. Dñs sit sp vob̄cū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate et videte. Requre in festo corpor/ xp̄i. fo/ cclxvij. Cōm. Refecti xp̄i corpore et sanguine te lauda/ mus dñe alla alla alla. Oratio. BEatā dñe illam iusti sy meonis vocē: fac in no bis pari diligētia personare. Vt q̄ vidimus ℣ credimus salutare tuū: in pace cū iusse/ ris dimittamur. nō quo a te dimissos: finis vite accipiat: sed per te absolutos a debi/ to: ī fine pax sempiterna pos sideat. ℟. Amē. Per miam tu am de⁹ nr̄. ℣. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et. Solēnia cō/ pleta sūt in noīe dñi nr̄i ieſu xp̄i: votū nostrū sit acceptū cū pace. ℟. chor⁹. Deo gr̄as. ¶ Blasij epi ℣ mr̄is: oīa di cātur vnius mr̄is pōtificis. fo/ ccccxxiij. ¶ Gilberti con fessoris: oīa dicātur vnius ꝯfessoris simplic. /ccccxxxij/ ¶ In festo sācte agathe vir/ ginis ℣ mr̄is: oīa dicant vni us virginis. fo/ ccccxxxvj/ Excepto missa que sequitur

BEate agathe Missa. virginis festū: quod in dei laudib⁹ annuis recursib⁹ suscipimus incolendū: placationis deo viuo fratres dilectissimi adoleam⁹ libamina: ⁊ ad ꝯmemorandā virginis gloriā: ⁊ ad nostrā ꝯmendādam miseri obsequelā. Hec eñ generosi ortus natalib⁹ exornata: atqz speciei venustate decora: nō min⁹ hostez fidei: cū aie superādo: ⁊ pudicitie ꝯsecrata est merito: ⁊ sacre passionis decorata triūpho. Ob hoc in tante virginis gl'iose solēnitatis recursu: creatori nr̄o ieſu xp̄o dño supplicem⁹: vt q̄ eam sibi cō secrauit ex sanguine: nos ex ꝯfessione iustificet. ℟. Amen.

DEus qui Alia oratio. tantā famule tue agathe coutulisti constantiā: vt nullis suasionibus cederet: quo semetipsam petulco adu ersantis concubitu macularet: quiqz eius meritis celsiō rē gloriā virtut' accumulās: ciues suos atrocis ignis cōbustionib⁹ liberas: tu ecclesiam tuā donis spūalib⁹ auge. vt ⁊ virginitate p̄polleat: ⁊ nullis inimici p̄opulsetur tētationibus ad ruinā. Sed carēs incēdijs voluptatum horrēdis: in te ardeat desiderio: et obsequiali quoalescat ex voto. ℟. Amē. Per miam tuā deus. ⁊c. Post noia oco

GEneroſe virginis tue agathe de⁹ pater passiōnē famosissimā celebrātes: petim⁹ vt eius p̄sidio viuentiū apō te suscepta oblatio: sepultos submoueat a' torimēto. Quo sicut p̄dicte virginis sepulcri cooperimēto immēsa restrinxit incendia: sic patrona ei⁹ oratio defunctis adimēs flāmam: eterna eos refrigerij cōmoditate sustollat. ℟. Amē. Ad pacem.

OBriste de⁹ eterne salua tor: ⁊ salutis integerrima plenitudo. Pro quo ācilla tua ea desecta parte corporis cruciat': qua infantib⁹ sucus lactis ingerit': facito nos vt vbera suggentes matris ecclesie: nunq̄ p̄cidamur abiuicē. Quo alterne charitat' lacte potati: eternoz simus ciuiū societate condigni. ℟.

men. Quia tu es vera par.

OIgnū vere ⁊ Inlatio pulcrū est: vt tibi deo ac dño nr̄o īmensas laudum gr̄as referam⁹: ⁊ spūales hostias īmolem⁹. Qui agatha vginē tuā āplexib⁹ tuis sociatā: pudicicia ornas: virginitate ditas: morte glorificas. Dando ei de honestis moribus lucrum: de virginitate tropheum: de passione triūphū. Etem̄ a te in illa glorificatus pudor virginalis exultat. naz carceris trusa angustijs sydereo visitata ꝓsolat̄ ex lumine: eculeo īposita: roborat̄ ex fide. Que etiā dum non curaret̄ de abscisiōe mamille: illico celestē ꝓsequit̄ sanitatē. Ob cui⁹ meritū deus pater exposcimus: vt pereā: ⁊ nr̄a acceptet̄ oratio: ⁊ votis obsequētibus ꝓcedat̄ celestis gratie plenitudo. Te prestante sūme deus: cui oēs angeli atqz archāgeli nō cessant clāmare: ita dicētes. ℟.

QPost sanct⁹. Sāctus. Ere sanct⁹ vere benedictus: dñs nr̄ ihesus xp̄s filiꝰ tuus. A quo glorioſis predita virgo meritoꝝ titulis inlustrata: ⁊ viuens exemplo passionis emicuit: ⁊ defūcta fines ab incendijs liberauit. Ipse dñs ac redemptor eter

QXcel/ Post pridie. nus se dñe q̄ beate virgini agathe: ⁊ viuēti ⁊ defūcte celis nūcios emisisti. Quo ⁊ viuēs ab inlatis mederetur vulneribꝰ: ⁊ defuncta ex obitus sui memoria cōmendaretur p̄clariꝰ. cū mores eiꝰ per celestez nuntiū ad memoriā futuroꝝ cōscripti marmore destinant̄. Tu nob attribue: vt emissis de celo angelorū tuoꝝ custodijs: ⁊ vita nr̄a liberet̄ a malis: ⁊ sacrificia spiritū suscipiant sctitatis: quo participatio holocaustoꝝ p̄ sentiū: et corporibꝰ gr̄am: et aiabus celestē impertiat medicinā. ℟. Amen. Ad oſonez

DEus cōlator dñicam. Diusticie ⁊ castimonie p̄rogator: a quo p̄dicta famula tua: visitatā se fore ꝓspiciens: ⁊ in vulneratis mēbris recipit sanitatē: ⁊ noctis medio reuincta carcere: celesti ꝓmeret̄ inlustrari ex lumine.

Tu luce illa sctī spūs nostrā irradiās mentē: ad videndū te ⁊ corpore valentes: ⁊ aīo puriores nos effice. quo dū spiritualis affect⁹ interno se diffuserit corde: fidelia ad te ora cōlaudādo proclament. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄oni. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Bn̄dictio

Animarum vestaꝝ xp̄s vulnera tergat: q̄ beatissime agathe pro suo noīe abscisam nō destitit curare māmillā. ℟. Amē. Atqꝫ cui⁹ meritis ex eius finib⁹ remouit: ac restrinxit incendia: ei⁹ nunc opitulatione flāmas a vobis male cupiditat⁹ retorqueat. ℟. Amen. Ut q̄ celesti inscriptione liberatio ānotata est patrie: oēs in cōmune patrocinio indefesso conseruet. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nr̄i. ⁊c. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate. Cōm. Refecti xp̄i corpore. Oratio. Dn̄e deus q̄ es vita ⁊ salus. q̄re in sctōꝝ Iuliani ⁊ basilisse. fo/cclxxxvij Et vbi dicit̄ iuliani ⁊ basilisse: dicat̄ sctē virginis ⁊ mr̄is tue agathe. ¶ Vedasti et amādi ep̄oꝝ: oīa dicant̄ pl̄iorum ꝯfessorū. fo/ccccxxxiiij/ ¶ Dorothee virginis: oīa dicant̄ vnius virginis. quere fo/ccccxxxvj/ preter Missa.

Certatricis beate dorothee: frēs charissimi fidē famosissimā predicātes: holocaustoꝝ oblatiōes pio regi ac dn̄o offeram⁹. Qui hui⁹ famule sue cor tanta sui amoris vulnerauit ex gr̄a: vt nullis inlecta discipulis: etiā illoꝝ corda celesti ad deum suasione ꝯuerterit: a quibus inliciebat̄ tumentis eui terroribus a xp̄icolaꝝ ꝓposito submoueri. hāc ergo gloriosaꝫ vnici filij dei sponsaꝫ: que ⁊ fidē verbo: et virginitatē ꝯsecrauit ex merito: accliues p̄cibus impetremus. Ut venerabilez passiōis sue diē suscipiētibus occurrat: p̄ statura om̄ibus que rogat̄: abdita vulneꝝ curans prece supplicātes iustificās: ac vota nr̄a iesu saluatori nostro cōmendās. Quo per eaꝫ nobis ⁊ plenitudinis fruct⁹: et votorū cōcedatur effectus.

℟. chor⁹. Amen. Alia oratio.

DEus desperantium salus, errātiū via, ⁊ peccantiū medicina. Qui beatissimas virgines tuas christetē ⁊ calistem: quas virus hostis ātiqui a ꝓposito submouerat: xp̄i tui predicamentis simul ac precibus famule tue dorothee ad cultū xp̄iane fidei reuocasti: pietas tua a nobis ita peccādi casuz pellat: ac peccati causas remoueat. Vt desperationis laqueos nec incurram⁹ defluētes per vicia: nec attingam⁹ oberrātes per ignorantiā. Quo sicut ille post lapsuz promotesimt ad martyrij palmā: ita nob post crimina donet te miserante corona. ℟. Amen.

OPost nomina Oratio.

Christe dñe attributor perhēnalis gratie ⁊ cōlator. Qui virginū tuaruz christetis ⁊ caliste penitentiā: p̄ glorioſaz famulā tuā dorotheā suscipiēs: igne eas examinādo glorificas: dū in ipsa crematione torrētis ignis: iam pene perditas eis restaurares coronas: supplicū tuorū precib⁹ benignus intēdens. ⁊ penitentiū intuere lamenta: ⁊ offerentiū sctifica holocausta. Quo per penitentiā nos tibi facias cōplacere: et per honestos mores tibi cōiūgere. Vt p̄ quā predictaz virginū tuaz penitentiā dignat⁹ fuisti suscipere: per eā pius cōlator: et viuentib⁹ et defūctis destines eternā salutionē. ℟. Amē. Ad pacem.

DEus qui virginis tue dorothee fidē: ita eruberātis ꝓstantie dono glorificas: vt catasta imposita: et vultu placida: ⁊ aīo ostēderet iocūda. Tu nob spiritalez confer leticiā: qua repleti atqz muniti: et delictoz sordibus caream⁹: ⁊ pacis abū dātia te cōcedēte locupletemur. ℟. Amen. Inlatio.

OIgnū ⁊ iustuz est nos tibi semp gratias agere dñe sancte pater eterne oī potēs de⁹: per iesum xp̄m filiū tuū dñm nostrū. In quo fidens predicta virgo dorothea leto inter penas ostēditur vultu: ⁊ ouāti exultat aspectu. Ipsius etēm gr̄e pre

uētu respecta ornat̄: fide adiuuat̄: ⁊ opere ꝯsecrat̄ in passione. Hec quippe supremo triūphatura supplicio: voti sui cōpos efficit̄: anteq̄ gladio feriat̄. Nā spōsionis sue cōpletura promissuz: tria cū rosis mella: q̄ theofilo e paradiso sponsi sui se directurā ꝓmiserat: subito celit⁹ allata sibi cominus intuet̄: eidē cui ꝓmiserat per celestē destinauit alūnam. His nēpe visis dn̄e theofilus tuus nare illa spiritali: ⁊ fidē pariter attrahit: ⁊ odorē. Innouat̄ subito ex ostensione miraculi: ⁊ cōtinuo efficit̄ martyr predicans nomē xp̄i tui. Qd̄ ante inrisioni deputans: exhiberi sibi e paradiso mella aut rosas v̄ginē poposcerat: qd̄ tamē fieri desperabat. Hec est immutatio dextere excelsi: q̄ ⁊ electos inter penas ꝯfortat: ⁊ pctōres sine mora iustificat. O āmiranda ⁊ p̄dicanda iudicia tua de⁹: ecce supernus hic nūcius e celis: vtrorūqz inlaturus cōmodū destinat̄: quo tribus mellis totidemqz rosis: et dorothee votis expetita cōcederet: et theofilū regno christi efficeret coheredē. Per te cui merito om̄es angeli ⁊ archāgeli nō cessant clamare: ita dicētes. Sanctus. Sāctus. Sāct⁹.

Vere sanctus: vere benedictus dn̄s noster iesus xp̄s fili⁹ tuus. Qui volūtatez timentiū se facit: et or̄ones eoꝝ exaudit. Quiqz āmirabili clementia ita se diligētiū desideriis fauet: vt eorū votis postulata nō deneget. Etem̄ ingenita bonitas eius sacratissimā dorotheā virginem exaudire nō destitit imprecantem: cum nō solum de proprie passionis attollitur palma: sed etiam: ⁊ de soroꝝ quas christo adquisierat tripudiatur corona. Per ipsum dominū ac redemptorem eternum.

Post pridie. Oratio. Deus eterne cui beatissima dorothea virgo preuios conquisitionis sue manipulos destinauit: cuz christetem et calistem sorores ante se in passione premiserit: et sic ipsa gladio cōsecrata suc-

cesserit. Tu de tuis sāctis se-
dib⁹ benedictionē his holo
caustis impertiens: concede
supplicibus tuis: vt hec ob-
latio preuia sanctificationez
se sumētibus conferat. Quo
exēplo virginis tue: ita nr̄o-
rū actuū placitos tibi fruct⁹
āte nostrū obitū pius ipse su
scipias: vt nos sequentes in
eterna tabernacula introdu
cas. ℟. Amen. Ad or̄onē dn̄i

Satia nos deus ci- cam.
bo iusticie: ⁊ eternitat⁹
amore: q̄ theofilū mr̄em tuū
ad te conuerti fecisti: ex aspe-
ctu delectabilis pomi. Quo
sicut menti ei⁹ in tribus mal-
lis totidēqz rosis sacramen-
tū insinuas trinitatis: ad cul
men eum perfecte fecisti per
tingere passionis: supplicio
eū glorificans crucis: sic nos
odore charitat⁹ tue reficiēs:
⁊ actu fac tibi esse placabiles:
⁊ corpore fortiores. vt vtra
qz virtute valētes post te in
odorē vnguētoꝝ tuoꝝ cur-
ramus: ⁊ paternis affectib⁹
imploratū te erga nos semp
placabilē sentiam⁹: cū ad te
proclamauerimus e terris.
Pater nr̄. Dicat pb̄r. Hūilia
te vos bn̄oni. Dn̄s sit sp̄ vo
biscū. ℟. Et cum. Bn̄dictio.

Redēptor nr̄ ac dn̄s: do
rothee vos virgīs suf-
fragio muniat: q̄ per eā xp̄e-
tis ⁊ caliste: penitudinis ac-
ceptauit lamēta. ℟. Amē. Ac
sicut ille post lapsuz ad salu-
tis viā reuersesūt: sic vos re-
lictis superstitionibus mūdi
sequamini xp̄m. ℟. Amē. Vt
ei⁹ sequēdo vestigia: exēplo
theofili odoris xp̄i repleami
ni gratia. ℟. Amē. Per mīam
ipsi⁹ dei nr̄i. ⁊c̄. Dn̄s sit sem-
p vob̄cū. ℟. Et. Dicat chor⁹
Gustate. Cōm. Refecti xp̄i cor.
Or̄o. Dn̄e deus op̄s. q̄re in
sctōꝝ Juliani ⁊ basilisse. fol̄
/cclxxxvij/ Et vbi dicit̄ iulia
ni ⁊ basilisse: dicat̄ sctē doro
thee virginis. ¶ Apollonie
virginis ⁊ mr̄is: oīa dicātur
vni⁹ virginis. fo/ccccxxxvj/
¶ Scolastice virginis: om̄a
dicātur vt supra. In sācte
Eulalie virginis ⁊ martyris
barchinonensis: om̄ia dicā-
tur vnius virginis et mr̄is.

A fol̄/ccccxxxvj/ Missa.
Dest dilectissimi frēs

famosum illud beate virgi/nis eulalie festū: quod annu/is recursibus suscipim⁹ inco/lendū: in quo idē martyr bar chinonensiū ciuis et incola: genitalē solū quē meritor⁹ ti tulis pretulit: honore etiā in lustrauit sepulcri. dū qō vi/ue vocis edificat verbo: effu si sanguinis docet exemplo. Hec em̄ ad passionē leta pro siliens: forū adijt intrepida: ⁊ verbis tonantibus profa/mū iudicem correptura: passi oni se obtulit nō quesita. Re cognoscamus ergo per vul/nera: martyres: per obsequia ciuē: per pietatis studia geni tricē. Obtētu precis intime flagitātes: vt qui eius forti/ter tenello vicit in corpore: victorē se in nostris prebeat efficacē. Et qui illi post flam mas cōtulit celū: nobis post lapsum: cōsortiū tribuat an/gelor⁹ R. Amē. Alia oratio.

DEus virtutu⁹. corona martyr⁹. conlatio gra/tia⁹. Suscipe tantille plebis precū obsequia: que ob ho/norē virginis tue eulalie tibi deferimus dedicāda. Tu em̄ eam vltra etatē facis esse vi/ctricem: quā nullis preceden tibus meritis: iam olim fece/ras tui nois confessorē. Sit ergo dñe eadem virgo san/ctissima ante conspectū glo/rie tue: nostror⁹ criminū ⁊ in tercessor: pariter ⁊ assertrix. Vt ⁊ diluenda proponat: et proposita precibus diluat. Qualiter sic confessionē deli ctor⁹ accipiēs āte culpas sin/gulor⁹: ad emolumentū ve/nie asserat: et intercessores se pro his que asseruerit inter/ponat. Sit in saluationē ter re: sit in defensionem patrie. Gubernet ciuē: eliminet ho stem. Subruat pestem: arce at famē: morbos dissicet. ad/uersum om̄e repellat: opta/ta queq⁹ pficiat. Sicq⁹ per eam factorē tē semp nr̄is pre cib⁹ prebe: vt ⁊ hic intercessione eius pcta nr̄a habeant finē: ⁊ in futuro suis meritis mereamini inuenire quietē. R. Amē. Post noia. Oratio.

DEte altissime redemp tor noster et domine: in tuis operibus conlauda/mus. Qui dū virginē eulali

am ad nois tui dilectionē ac
cendis: proditorē eam sui no.
minis facis. Vt ꝛ robustior
ad passionē cōsurgeret: quo
nomē suū furenti iudici non
taceret. Quesum⁹ proinde:
vt que nois sui facta est pro/
ditrix: in prolatione nostro/
rū nominū ante te: nō efficia
tur elinguis. Vt que voca/
bulū suū nō tacuit iudici: vo
cabula fideliū renotāda eter
ne imprimat mansioni. Vt
quotquot in illū credimus:
quē ipsa veraci corde profes
sa est: ꝛ presentis vite tutelā:
ꝛ in futuro cum defunctis fi/
delibus mereamur beatorū
omniū promereri consortia.
℟. Amen. Ad pacē Oratio.

Q Vriste dei fili⁹: q̄ exani/
me beate virginis cor/
pus niueo candore vestisti:
dignare nos vestire iusticie
stolis: ꝛ operib⁹ sanctitatis.
Vt p̄ hec que tibi offerim⁹
munera: sic niueo alterne di/
lectionis vestiamur amictu:
vt eterne pacis lumine cum
ea q̄ p̄fessa est potiamur. ℟.

O Ignū Inlatio. Amē.
et iustū est: nos tibi sem
per gr̄as agere op̄s de⁹: per
ieſuz xp̄m dn̄m nostrū. Qui
discretis flāmis mīrem eula/
liā p̄bat: dū clemēter eā flam
marū diuersitate glorificat.
Eratq; in pect⁹ virginis flā
ma: ſz flāmis quoq; vrebant
ꝛ latera. Sed lōge aliter flā
ma illa erat: q̄ flāmis his tē/
poralib⁹ cedere nesciebat. Il
la em̄ refrigerādo feruescit:
hec cruciādo plus deficit. Il
la in corpore vigore sempi/
terna p̄durat: hec corporea
accēsione occasuz suū frequē
ter ostētat. Illa eternitatem
parat in mente: hec plerūq;
defectus sui sentit in corpo/
re Illa semel p̄cēssa nescit fri
gescere: hec ꝛ si studiosi⁹ ac/
cēdat: aduſtionis sue aliquā
do materia caret. Illa calo/
ris sui terminū nescit: hec sē/
per vigoris p̄pr̄ij statū amit
tit. Illa quosquos incendit:
perire non sinit: ista vel seip/
sam cum nocētibus perimit:
vel in nocentibus sese sub/
mittit. Illa semper pollicet
sine tēpore refrigerij gloriā:
hec aliquando in tēpore sup
plicij inrogat penam. Illa

istam semper superat ⁊ extin
guit: ista illi sepe famulatum
sui subicit ac deseruit. Inde
est ergo: ꝙ celestis flāma tē-
poralib⁹ flāmis victa nō de-
ficit: ⁊ victrix poti⁹ potesta-
tē huius materialis ignis si-
bimet subijcit: ac submittit.
Cuz em̄ in virginis pectore
diuinū vicit incendiū: appo
site forinsecus flāmaꝝ facu-
le defecerūt. Quia igit̄ tu de
us noster ignis cōsumēs es:
qui nisi in corde ei⁹ flāmige-
ra cōbustione arderes: victo
rem te in eius passionib⁹ nul
lo modo demonstrares. Te
qm̄s: te rogamus: vt facias
nos simili accēsione amoris
tui serenos: ⁊ sāctitatis per-
fectione idoneos. Vt qui in
hoc die tāte martyris: ⁊ pas-
sionē veneramur pariter: et
sepulcrū: a passiōib⁹ nostris:
vel sepulcris nostroꝝ crimi
nuz liberati perducamur ad
celū. Qualiter ⁊ hic ⁊ in eter
nū cum om̄i militia āgeloꝝ:
deuotis mētibus ꝯcinamus
proclamantes: atqz dicētes.

Vs āctus. Post sanct⁹.
Ere sanct⁹: vere bene
dictus dn̄s nr̄ iesus xp̄s fili⁹
tuus. Cui⁹ doni est: ꝙ eula-
lia virgo cesa non trepidat:
cuius gr̄e ꝙ inter flāmas nō
estuat: cui⁹ muneris: ꝙ post
obitū sic exultat. Cū eternaz
vultu iam quodāmodo leti
ciam preferēs: in hac adhuc
substātia carnali ostēderet:
q̄ta illic animi pace gaude-
ret: cū beato cōfessori felici:
sic de eterna per corpus feli-
citate subrideret. ꝑ xp̄m dn̄z
ac redēptorem eternū. Post

O Mp̄s pridie Oratio.
deus: q̄ inlibatū virgi-
nis corpus intactuz seruas a
flāmis: emitte in his hostijs
spūm sanctitatis. Qui et ob-
lata sanctificet: et oblatores
ꝓpiciabili respectu ꝑlustret.
℟. Amē. Ad or̄onē dn̄icam.

Deus qui beatissimā eu
laliā anteq̄ pasionis
gradū scāderet: quid crede-
ret: quid oraret misericordi-
ter docuisti. Dū in ea non fa
cis perire: quicquid a te edo
cta fortiter credidisset: da no
bis: vt qd̄ de te scimus ⁊ cre
dim⁹: ad eternā profectiōe no
bis leticiaz gratulemur. Vt

qꝫ illa in effusione promeru
it sanguinis: nos in bis filij
tui dñi nostri mereamur ad
ipisi verbis. Pater noster
qui es i celis. Dicat pbr. Hu
miliate vos bñdictiõi. Dñs
sit semp vobiscũ. ℟. Et cum.
Qristus dñs Bñdictio
q̃ eulaliã virginẽ: inter
flãmas fecit esse victricẽ: fa
ciat vos eius precib⁹: ⁊ incẽ
tiua carnis vr̃e deuincere: et
perfectam deuicto mũdo vi
ctoriã in celestib⁹ reportare.
℟. Amẽ. Et qui insepultũ vir
ginis corpus niualibus pru
nis vestiuit ad gloriam: ipse
corda vr̃a et corpora ad pfe
ctionẽ sanctitatis accingat.
℟. Amẽ. Vt cũ illa per cõfes
sionẽ mereamini palmã: cu
ius nũc obsequẽtes celebra
tis solẽnitatẽ. ℟. Amen. Ber
miam ipsi⁹ dei nr̃i. ⁊c. Dñs
sit sp vobiscũ. ℟. Et cum. Di
cat chor⁹. Gustate. Cõm. Re
cti xp̃i corpo. Oratio. Dñe de
us oms q̃ es vita. q̃re in sctõ
rum Juliani ⁊ basilisse. fol.
/cclxxvij/ Et vbi dicit iulia
ni ⁊ basilisse dicatur sãcte eu
lalie virginis et mr̃is tue.

¶ In festo sanctoꝝ Fructuo
si. agurij. ⁊ eulogij martyrũ
⁊ eius comitũ: oĩa dicant
vt in cõi plurimoꝝ mr̃m. fol
/ccccxxx/ Excepta missa sub
Omnipo/ sequẽte. Missa
tẽtis dei ineffabilẽ ma
iestatẽ mente deuota: exulta
tione religiosa: fide integra:
spe pura frẽs charissimi lau
dando rogemus: rogando
laudemus: qui nobis sctõꝝ
tarraconẽsiũ fructuosi. agu
rij. ⁊ eulogij p bitissimã pas
sionẽ: magna ecclesie presi
dia donauit ⁊ patrie. Quo
rũ in amore dei consors ani
mus: diuisa vite hui⁹ officia
in vnius glorie societate col
legit. Dum in ipo sacerdotij
capite coherẽtia leuitarũ la
tera: victimã xp̃o sanctifica
ti in se corpori exhiberent: ⁊
ad destruendum demonum
cultum: veraꝫ omnipoten
tis dei confessionem carnis
sue supplicijs alligantes san
guine suo scriberent: quod
docerent. Atqꝫ inter edaces
carceris ligaturas: religio
nis ierpugnabili disciplina:
quo innouãdam crederent

spem: eoꝝ explendam serua
rēt esuriē: ⁊ potādi oblatiōe
relicta: q̄ xp̄i calicē biberēt:
refectionē seculi nō sitirent.
Quibus ita nos rectissime
supplicemus: vt eoꝝ valida
ac preciosa suffragia: fidē in
cōuersatione ꝓuehāt: ecclesi
am ab īpugnatōe defendāt.
instituant sacerdotes ad lau
dē: leuitas ad officiū: reges
ad pietatē: popl̄os ad quie-
tē. Et cū illa eis ī delectatiōe
sic regio: que suscepit: ita nō
sit in obliuione que genuit.
Habeat illa ī collegio quos
coronauit: habeat ista in pa-
trocinio quos trāsmisit. ℟.

Alia oratio. Amen.

Magna nob̄ hodie dn̄e
succurrit te auctore īmolādi
fiducia. quia adest xp̄i tui co
heres examinat⁹ igne sacer-
dos: cuius sacrificiū nō sper
nas. Adsunt em̄ leuite san-
ctissimi: q̄ amicti stolis agni
sanguine lotis altare tuū cir
cūdare valeant: et sacris mu
nerib⁹ honorare. Quib⁹ q̄li
bet oīum in te credentiū ge-
rendā iniunxeris curā: huic
peculiari⁹ loco ⁊ populo ve
nerabiliū reliquiaꝝ p̄sentia
cōsecrato: ⁊ assistere ⁊ opitu
lare iubeas rex summe preca
mur. Nūc tibi fructuosus tu
us in cōmendatiōe nostri ac
toti⁹ plebis huius fruct⁹ suo
rū ingerat meritoꝝ. nunc a-
gurius ⁊ eulogius īmacula-
ti tui sanguinis ministrēt po
culū credētib⁹ in salutē. Vt
tā victriciū ducū vel eruditi
magisterio: vel virtute defē
si: nec p̄sentiū ꝓ tuo noīe pe-
narū formidine terreamur:
nec futuroꝝ bonorum extor
res vsqꝫ quaqꝫ redolamur.
℟. Amen. Post noīa Oratio

Adesto nob̄ op̄s deus:
sctōꝝ tuoꝝ fructuosi. a
gurij. ⁊ eulogij triūphalē ce
lebrātibus diē: ⁊ leticiā spiri
taliū tribue gaudioꝝ: conce
dēs eoꝝ intercessione sepul-
tis requiē: offerentiūqꝫ tibi
corporib⁹ sospitatē. Quorū
sic fides mēbris igne decidē
tibus arsit: vt sentirēt corru
ptibilis nature defectū: ⁊ ne
scirēt celestis animi mutare
ꝓpositū. ℟. Amen. Ad pacē.

Deus vne et Oratio.
trine. simplex et iuste.

ãmirabilis ⁊ preclare: quẽ so
cietas illa trina ⁊ indiuisa sã
ctoꝝ fructuosi. agurij. ⁊ eu-
logij: sic vnita laudis voce
inter flãmas cõcelebrat: vt
q̃libet exusta ignib⁹ mẽbra
deciderẽt: eoꝝ tamen anime
diuino flãte spũ plus calerẽt
Cõcede nobis tuoꝝ marty-
rũ intercessione: vt per quo-
tidiana tẽpoꝝ incremẽta tua
in nostris cordibus dilectio
coalescat: charitas ferueat:
ac legis tue meditatio cõua-
lescat. Vt odiorum sopitis
iurgijs: vigeat in nos flãma
diuina: ⁊ extingant̃ male cu
pidinis nutrimenta. Quo si
cut predicti martyres iniecti
camino: suis te in passionib⁹
laudauerũt: sic nos te opitu
lãte ex omniũ bonoꝝ fructu
tibi placere: ante nostrũ obi
tũ mereamur. ℟. Amẽ. Inla-

Dignũ et iustũ est tio.
ops deus: nos tibi ex
toto corde gratias agere: et
vnitatẽ trinitatis tue sub vna
triũ martyrũ passione lauda
re. Quoꝝ equalis fides: si-
milis fortitudo: indiscreta
cõfessio per diuiduas perso-
nas: graduũ indiuiduas ⁊ pe
nas rapuit: ⁊ coronas. quos
inter gẽtiles errores velut q̃
busdam paleis quasi proba-
tum aurũ non minus chari-
tatis diuine: q̃ persecutiõis
inimice flãma conflauit: ⁊ in
celestis thesauri: ⁊ massã eius
dem fornacis ignis cõdidit:
qui vorauit. Libenter em̃ fi-
deliuꝫ animarum ardor tuo
amore succẽsus: sanctificato
rũ corpoꝝ ferebat incendiũ:
quos se vtiqꝫ non exinaniri:
sed clarificari posse amplius
confidebat. Et cum illo acri
us sancti spũs calore feruen-
tes: terrene adustionis mate
ria cingerentur: exinde flam
mas sibi deputãt in fauillas.
Sed faciebat hoc sustinẽdi
virtus: non vrendi defect⁹.
Cum infirmitatem carnis fi
des excederet: non vim sua
natura ignis amitteret. Im
posita super ardentez ignis
struẽ membra tabescẽtia: li-
quescebãt: ⁊ ꝯtracte viscerũ
partes crescẽtibus in cumu-
lũ carbonib⁹ inherebãt. In-
ter ãbustos torres mixt⁹ cine
ri sãguinis fumabat: sꝫ eũtes

ad dominū anime plus cale/
bant. In quibus pro societa
te corporis potuit dolor esse
q̄ tangeret: nō potuit esse q̄
vinceret. Dū illis diuini ad/
iutorij virtute prestaf: vt ei⁹
pene superauerint crudelita
tē: cuius nō timuerūt passio
nē. Digni admodū quo he/
breis pueris azarie ⁊ comiti
bus ei⁹ similis vox diuina si/
gnaret: q̄ in camino babylo/
nij regis illesi atq; securi: no
uo laudes tuas carmine de/
cātantes: angelico atq; cele
sti officio clamauerunt: atq;
dixerūt. Sāct⁹. Post sanct⁹.

TErre sanctus: ⁊ āmira/
bilis es de⁹ sūme: q̄ te
in his tribus sāctis: perfecta
trinitatis vnitas demōstra/
sti. Nō corpoꝝ visibiliū dissi
militudine: sz vnita mentiuz
volūtate. Nō officioꝝ distā
tiū ordine: sz cōcertantiū mi/
lituz inseparabili charitate.
Nō etatū alternātium tpre:
sz aioꝝ persistentiū indiscre/
ta virtute. Cō decet eñ vt q̄
bella dñi preliātur sui: secū re
gis exhibeāt abditissima lu/
cra. quia ⁊ illic certa sperabi/
tur ex hoste victoria: vbi ar/
morū victriciū signa fuerint
comitata. Hi igitur vna cuz
principe glorioso leuite: ani
mo paterno consimiles effe
cti sunt: cōtinuo celestis glo
rie coheredes. in quibus bo
ne volūtatis imutabilez ma
nere cōcordiam: furibūdus
carnifex cernēs: nihilq; pos/
se in eis prevale repenaꝝ cō/
spiciēs: mox atrocibus exurē
dos deputat flāmis. Sz eo
fit militū tuoꝝ fides ardenti
or: quo fuit ardētior sentētia
cruētoꝝ. Quos tamē ita in/
disrupto sibimet vinculo tua
charitas vinxit: vt nec estuā
tia camini: dū traberent̄ pro
cul conspecta formidarēt in/
cendia: nec tristicia saltiz: dū
illic proijcerent̄ cōtraxerint
vota. Quin potius soluēde
stationis tēpus adesse cernē
tes: celestiū dapiū desiderio
tracti: propere perueniūt ad
sue compēdia mortis. Dūq;
medijs vrerent̄ sacra corpo/
ra flāmis: acceptabília deo
reddūt hymnis sonātib⁹ vo
ta. Nec dūq; fuerūt ignibus
diuina sacrificia cōcremata:

et iam aie angelorũ ouantiũ gregib⁹ choris cõserte: ꝑpe ti conscẽdunt ethera in arce volatu. Ut apud te deũ sol/ uerẽt seruatã esuriẽ: a quo se fidẽter sperauerãt refici per/ petua charitate. Per christũ dñm ac redẽptorem eternũ.

OMnꝑs de⁹ Post pridie. q̃ sanctis tuis fructuo/ so epõ. agurio. ⁊ eulogio di acbonib⁹ tantã virtutũ glo/ riam tribuisti: vt sic eoꝝ co/ pora iniecta camino liquesce rẽt: ne aie doloribus carnis perarmate diuino spũ cede/ rẽt: sic exusta decidẽt igni/ bus mẽbra: ne vnq̃ silerent preconiũ tuoꝝ veracia ver/ ba. sicq; humanoꝝ corporũ exterminata spẽs: ne tamen aliquãdo a ꝓfessionis feruo/ re friguerit ignea fides. Tu hec oblata tibi libamina ca/ lore sanctispũs perflans: bñ dicẽda assũme: horũq; parti cipatõe fac nos charitate fer uere: delictisq; frigescere. Quo in diuino amore succẽ si: sit in nobis ignis: qui exu rat peccata: non qui augeat vicioꝝ carnaliũ incẽtiua. ℟. Amen. Ad oratioẽz dñicam.

OEus eterne q̃ beatissi/ mos mr̃es tuos fru/ ctuosum. aguriũ. et eulogiũ igne examinasti: eorũq; ani/ mas perustis mẽbris ad eter nã requiez perduxisti. Dũ in illis tribus trinitas vera in/ habitas: quos vnitos in pas sione vnitas sãcta coronas. Respice nos de excelso thro/ no glorie tue: Dans nr̃is cri minibus finẽ: et terre nostre finibus pacẽ. Ardeam⁹ spũ: sanctificemur ex actu. Ope/ remur iusticiã: teneam⁹ casti monie disciplinã. Ut eo fer uore cordis quo te predicti mr̃es in medio ignis positi laudauerũt: nos quoq; insti tutõis diuine oraculũ cõpun cti: corã te depromere mere/ amur: ita dicẽtes. Pater nr̃. Dicat pbr. Hũiliate vos bñ dictioni. Dñs sit semper vo biscũ. ℟. Et cũ. Benedictio.

OEus vn⁹ et trinus: qui se i vnitate triũ marty/ rũ fructuosi. aguri. et eulo/ gij passione gl̃iosus ostẽdit: glorificari se in vestris cordi bus faciat: et ad instar illoꝝ

in sue pacis vnione ꝓnectat. ℟. Amẽ. Quiqꝫ illis gloriam adaurit per passionẽ: tẽpoꝛa liũ igne: caloꝛe sãctispũs pec cata vra expurget. ℟. Amen. Vt in illo vestra semꝑ spes permaneat firma: quo illis est eterna post esuriẽ refectio attributa. ℟. Amen. Per miam miam tuã deus nr̃. tc̃. Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ. Dicat choꝛ. Gustate. Cõm. Refecti xp̃i coꝛpoꝛe. Oro. Dñe deus ops. qr̃e in sctoꝝ Juliani et basilisse. fo/cclxxxvij/et vbi dicit iuliani ⁊ basilisse: dicat sãctoꝝ mr̃ꝝ tuoꝝ fructuosi. agurij. ⁊ eulogij. ¶ Valẽtini mr̃is: omnia dicant vnius mr̃is. fol/ccccxxj/¶ Juliane virginis ⁊ mr̃is: oia dicãtur vnius virginis. fol/ccccxxvj/¶ Pantaleonis mr̃is ⁊ socioꝝ ei: oia dicant plioꝝ mr̃ꝝ fo/ccccxxvj/¶ Colũbani abbatis. oia dicant vnius ꝓfessoris simplicis. folio/ ccccxxxij ¶ In cathedra sãcti petri ad

Benedi missaz Officiũ.

Beam te dicit dñs: adscribã super te nomẽ meũ nouũ et nomẽ ciuitatis magne noue bieruſalez alta. ℣. Benedicã te dñe qui fecisti celũ et terrã. ꝑ. Adscribã. ℣. Gloria et honoꝛ patri. ꝑ. Adscri.

Deus dei filij: Oratio. qui i te solidissima petra exaltasti petrũ: et per petrũ eccleſiã effectus illi in tribulatiõe fiducia: quo possit aduersa cuncta superare presentia: porrige nobis auxiliũ dextere tue: vt per eũ qui i te post negationẽ redditus: saluti meruit solidari: Per euz nos digneris a vitioꝝ tẽptationibꝰ erui. ac fides nostra in nullo coram te apparens nutabũda: ⁊ animas ⁊ coꝛpoꝛa pertrabat ad superna. ℟. Amẽ. Per misc̃iam tuaz deus noster q̃ es benedictꝰ: ⁊ viuis ⁊ oñia regis in secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Lcõ libꝝ ysaye ꝓphete. xxxii. ca

Hec dicit ℟. Deo gr̃as. Dñs. Ecce in iustitia regnabit rex: ⁊ principes eius in iudicio ꝑerunt. Non caligabunt oculi videntiũ: ⁊ aures audientiũ diligenter adscultabãt. ⁊ coꝛ stultoꝝ intelliget scientiam: ⁊ lingua bal

borũ velociter loquet̃ ⁊ pla
ne. Non vocabit̃ vltra is q̃
incipiens est princeps: neq3
fraudulenter appellabit̃ ma
ior. Stultus em̃ fatua loqui
tur: et cor eius faciet iniqui-
tatẽ: vt ꝑficiat simulationẽ.
⁊ loquat̃ ad eum fraudulen
ter: ⁊ vacuã faciet aĩam esuri
entis: ⁊ potũ sitiẽti auferat.
fraudulẽti vasa pessima sũt.
Ipse em̃ cogitationes con-
cinabit ad perdẽdos mites
in sermone mendacij: cũ lo-
quit̃ pauperi iudicium. Prin
ceps vero ea que digna sunt
principe cogitabit: ⁊ ipse su-
per duces stabit. Mulieres
opulẽte surgite: ⁊ audite vo
cẽ meã. Filie cõfidenter per-
cipite auribus eloquiũ meũ:
donec effundet̃ sup̃ nos spi-
rit⁹ de excelso. Et erit deser-
tũ charmel: ⁊ charmel in sal-
tũ reputabit̃. Et habitabit ĩ
solitudine iudiciũ: et iusticia
in charmel sedebit. Et erit o
pus iusticie pax: ⁊ cultus iu-
sticie silentiũ: ⁊ securitas vs-
q3 in sempiternũ. Et sedebit
populus in pulcritudine pa
cis: ⁊ in tabernaculis fiducie
in requie opulenta. Ait dñs
omp̃s. ℟. Amen. Dicat pb̃r.
Dñs sit sp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ.
Psallẽdo. In manibus porta-
bunt te: ne vnq̃3 offendas ad lapi
dẽ pedẽ tuũ. ℣. Quoniã angelis
suis mandauit de te: vt custodiãt
te in om̃ibus vijs tuis. p̃. Ne vn.
Dicat pb̃r. Silentiũ facite.
Sequẽtia epl̃e petri apl̃i. I.
E capl̃o. V. ℟. Deo gr̃as.
Fratres. Seniores q̃ in
vobis sunt obsecro conseni
or et testis xp̃i passionũ: qui
⁊ eius que in futuro reuelan
da est gl̃ie cõmunicator. Pa
scite qui est in vobis gregez
dei: prouidẽtes nõ coacte: s3
spõtanee scd̃m deum. Neq3
turpis lucri gratia: s3 volũ-
tarie. Neq3 vt dominantes
in clericis: s3 forma facti gre
gis ex animo. Vt cũ apparu
erit princeps pastoꝝ percipi
atis in marcessibilem glorie
coronã. Similiter adolescẽ-
tes subdite estote senioribꝰ.
Om̃es aũt inuicẽ humilitatẽ
insinuate. Quia deus super-
bis resistit: humilibus autez
dat gratiã. ℟. Amen. Lectio
sancti euãgelij s̃m matheũ.

IN diebus illis: XVI. ca. dñs noster iesus xp̄s venit ī partes cesaree philippi: ⁊ interrogauit discipl̄os suos dicens. Quē dicūt homines esse filiū hoīs? At illi dixerunt. Alij iohānem baptistam. Alij aūt helyā. Alij vero hieremiā: aut vnū ex prohetis. Dicit illis iesus. Vos aūt quē me esse dicitis? Respondēs symō petrus dixit. Tu es xp̄s filius dei viui. Respōdens aūt iesus dixit. Beatus es symō bariona: quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: sed pater meus qui in celis est. Et ego dico tibi: quia tu es petrus: ⁊ super hāc petrā edificabo ecclesiā meaz. Et porte inferi non preualebūt aduersus eā. Et tibi dabo claues regni celoruz. Et quodcūqz ligaueris sup̄ terrā: erit ligatū in celis. Et qd̄cūqz solueris sup̄ terraz: erit solutum in celis. ℟. Amē. Dicat pb̄r. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Tu es sacerdos ī eternū scd̄m ordinē melchisedech. p̄. Alleluya. Sacrificiū. Ego daniel intellexi numerū annoꝝ in quo fact⁹ est sermo dñi: tibi autē dño deo nr̄o ꝓpiciatio et mīa alla. ℣. Dū aspicerē in nubibus celi: ecce quasi filius hoīs amict⁹ auro purissimo veniebat: principatus ei honor et regnū. p̄. Tibi aūt do. Missa.

OIem ī quo beatissimo petro apl̄oꝝ oīum prīcipi ecclesie ī se primū electione fundate: ⁊ cathedra cōmissa est: et caterua religionis in laudez dei dilectissimi fratres quib⁹ ipse docuit officijs celebrem⁹ Pias illi preces et cātica festa reddētes: vt primū nos longe sibi merito impares: satisqz cōuersatione dissimiles eiusdem: qd̄ ipse digne cōpleuit: ministerij susceptores apud om̄ipotentē dñm tanq̄ pius magister ab om̄i contagione delicti excuset. Deinde pro om̄i ecclesia: cuius ipse fundamētū factus est: cui⁹ principatū indeptus est: intercedat. Dominicaꝝ ouiū curā bon⁹ etiā nūc pastor impendat: accepto preuilegio potestat⁹ ligata dissoluat. Preualere nob̄ intercessionis sue studio por

tas inferi non permittat: sed ad regni celorũ nos atria de quo claues accipere meruit: itroducat. R. Amẽ. Alia oro

Christe filiꝰ dei viui: qui apl̃m tuũ petrũ ita confessione iustificans: reuelasse illi patrẽ tuũ: hanc ipsaꝫ tui intelligentiã esse docuisti. cũ alia atqꝫ alia de te hoĩbus in certa opinione narrãtibus: ille te nõ scd̃m carnem ⁊ sanguinẽ metuẽdo intelligeret: crederet: p̃dicaret. huiꝰ te intercessione supplices deprecamur. Vt in desiderio nos ad te veniendi positos fides modica mũdo turbãte non subruat: sed auxiliatricẽ dexterã ad liberãdos nos priusq̃ ad dubietatẽ valida tẽtatione deducti mergi forsitan incipiamꝰ: extẽde. Ac si propter fragilitatẽ nostrã: qd̃ ti tubamꝰ increpites: nõ tamẽ ꝓpter iniq̃tatẽ nostrã: vt pereamus expectes. R. Amen.

Sancte dñe Post noĩa. q̃ apl̃m tuũ petrum ad domũ cornelij cẽturionis accersitũ: ne gentilẽ hoĩem q̃si immundũ pollutũqꝫ respueret figuraliter monuisti: cuꝫ in visione sopore modico q̃ escẽti: vas quodã vniuersoꝝ aĩalium ꝑmixtione cõpletũ: quatuor initijs ab excelsa celi parte depositũ: mactãdi et comedẽdi lege preponeres: eũqꝫ velut ꝯtaminatõis edu liũ recusantẽ: immũduꝫ dicere qd̃ creaueras vetuisses: significãs scilicet in oĩbus nationibꝰ eccl̃ie tue ꝯuersaꝫ plebẽ: apl̃is predicãtibꝰ cibũ facturã: quã tu a quattuor mũdi partibus q̃tuor euãgelijs inuitatã: in vno fidei receptaculo cõgregasti. hãc qm̃s mũdaꝫ in oculis tuis statue: dignãqꝫ sanctis altaribꝰ effice. atqꝫ ita oblatiões eius suscipe in sacrificiũ tuum: ⁊ hostias deputa: vt ip̃a tibi sacrificiũ: ipsa sit hostia. Beatoꝝ quoqꝫ ãgeloꝝ: patriarchaꝝ ꝓphetaꝝ. apl̃oꝝ. mr̃ꝝ: oĩumqꝫ sctõꝝ: q̃ de eccl̃ie corpore gl̃iosa xp̃i mẽbra facti sũt suffragijs: rogantibus nob̃ requiẽ fideliũ spiritibꝰ tribue defũctoꝝ. Vt facta ꝑ caros suos ꝯmemoratio: illis refrigeriũ conferat: his ꝓuentũ.

℟. Amē. Ad pacem. Oratio.

IEsu filius dei qui petro apl̄oꝝ omniū principi: plus ceteris discipl̄is diligēti: oues tuas sub testimonio dilectōis ꝓmēdas: cū amorē eius erga te dn̄m: ⁊ te interrogāte: ⁊ illo respōdente declaras. Tu eo suffragāte ecclesiā cui⁹ ipse caput fact⁹ est: ab scādalis libera: et in pace cōserua. Vt charitate feruеat. fide crescat. spe polleat: atq; sanctis operib⁹ enitescat. quo ei⁹ indefesso muniat̄ patrocinio: cui⁹ doctrina edificata est vel exēplo. ℟. Amen.

OIgnū ⁊ iustū est omnipotēs de⁹: vt exaltet te i ecclesia plebs: ⁊ in cathedra seniorū te oīs spūs predicet. Vterq; sexus conlaudet: etas tota cōcelebret. Per quē ad euacuandā seculi inflationē: ⁊ destruendā mūdane sapiētie vanitatē: in sortē apl̄ice sedis illa inclita imperijs et inter deos sub prestitiosis culta sacrificijs roma succubuit. Cum in illa borrentiū numerositate tēploꝝ: ⁊ diuersoꝝ numinū titulis prefixa statuis simulacra: humilē petri tui cathedrā ciuitas legib⁹ suis superba suscīperet: verāq; dei sapientiaꝫ philosophis rusticus predicaret. Vt in illo venerari discēret penulam pauperis trabea cōsularis: cū nationibus scelerata scelerū impunitate collectis id ostēderet: infami libertate iuris esse: qō criminis. Quibus maxima esset religio romuleos colere manes: fratris cruore pfusos. Vnde inq̄ ille vir rectifex: vel edifex regere nauez solit⁹: ad officiū capiendoꝝ hominū gubernāde plebis electus: illū esse deū docuit: quē virgo peperit: nō quos lupanar nutriuit. Fit celi iaꝺnitor mūdi piscator. cui post humidum linū ꝓmittitur regnū diuinū. Statuit̄ xp̄i edituus seculi rusticanus. Cui artis fuit vela suspēdere: potestat̄ fit peccata dimittere. In carne ignobilis: in elatione sublimis. Illi aperiēda sanctis cōclauia decernūtur: illū xp̄s participem sui concilij facit. Ille christuꝫ amoris

sui testē presumit: ipse primū futurū martyrē iubet attrahere. Tanta a dño charitate dilectus: vt ab ore eius audiret inuentū in ore capiti piscis staterā dabis ꝓ me et te. Iste petrus qui nō habēdo aurū neqꝫ argentum: in elemosynas sanitates erogat: de quo claudus ex vtero matris egressus: qui stipē iaciturus sperauit: salutē surrecturus accepit. Iste est petrus: qui eneā octo annoꝝ paralisi cōpeditū: in iesu noīe vigori pristino fugata debilitate restituit. Iste est petrus qui boni magisterij discipulā nomine tabitā: alendis ac vestiendis viduis seruientē: loto iam post vitā corpore quiescentē: ⁊ delatis funeri exeq̄is: exanimē suscitauit: cum in testimonio boni operis circūstantiū pauperū fletꝰ: mōstratis q̄ dare ꝯsueuerāt vestimētis: offerēt apl̄o in effectum mirabiliū suffragiū lachrymaꝝ. Iste est petrus: cuius vincula ꝓpter dei nomē ligata: manus soluit āgelica: cū in medio custodiū fluentibus spōte nexibꝰ catenaruꝫ: excussis ꝓcul obicibꝰ reserata carcer ⁊ claustra patuerūt. Postremo iste est petrus: cuius lingua popl̄os infirmos vmbra curauit. vt per diuinitatem dei gratia hoc ageret vmbra pōtificis: qđ fimbria saluatoris. Ante cuiꝰ conspectū oēs angeli atqꝫ archāgeli incessabiliter ꝓclamant: ita dicētes. ℟. Sāctus. Post san

Vere sanctus es ctus. dñe iesu xp̄e: qui apostolū tuū petrū firmissimam statuens petrā: edificare tibi in eā sanctā ꝓnūciasti ecclesiam. cui ⁊ porte inferni minime preualerēt: et celi iugiter absqꝫ ambiguitate paterēt. Celoꝝ etem̄ claues a te accipere meruit: vt veniendi ad te desiderium habētes: vite portas aperiat: et ad celeste tue maiestatis palaciū introducat. Xp̄e dñe ac redēptor

Ista Post pridie. eterne. sūt dñe holocausta dulcia: vt mel de petra manantia: apl̄i tui petri instituente doctrina: vt a te magistro didicerat ī ꝯmemorationē tue

passionis libāda. Fiāt ergo qm̄s pijssimo vultui tuo accepta: tue maiestatis dextera sanctificata. Sint placabilitate pinguia: et tui oris eloquio bn̄dicta. Sint in percipiētib⁹ firmis munimina: et infirmis exhibeant aīe ⁊ corporis medicinam. ℟. Amen.

Ad oratonem dn̄icam. Salutare orandi preceptum: tuos magister bone docuisti discipl'os: quoꝝ principatū te iubēte indept⁹ est petrus. Ut reiecto orationis multiloquio: tuū deitatis natura ⁊ mr̄ꝝ adoptionis gr̄a patrē: audeamus inuocare ⁊ dicere. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū.

Dominus iesus Bn̄o. xp̄s q̄ apl'm suū petrū: principem ꝯstituit apl'oꝝ: ⁊ claues illi tradidit regni celoꝝ: presentē benedicat cleꝝ et populū. ℟. Amen. Illosq3 ad ꝓmerendā salutē apl'i sui obūbret vmbra: q̄ ex eius deuotiōe solēnitatis venerant̄ cathedrā. ℟. Amen. Ut q̄ ad eiusdē cathedre cōcurrūt solēnitatē: libamē percipiāt indulgētie ad eternā saluationē. ℟. Amen. Per mīam ipsi⁹ dei. ⁊c̄. Dn̄s sit sēp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate et vi. Cōm. Refecti xp̄i corpe q̄re in sctōꝝ Juliani ⁊ basilisse. fo/cclxxxvij/ Et si venerit in tp̄re. xl. dicat̄ loco Gustate Qui venit ad me. Cōm. Repletū est cor nostrū. quere ī primo dn̄ico. xl. fo/xcviij. Oratio.

Christe dei fili⁹: q̄ oues tuas sub testimonio dilectōis tue apl'oꝝ oīum principi petro cōmendās: quo ⁊ te interrogāte ⁊ illo respondēte: dignus ꝓbaret̄ pastor esse ecclesie: fac nos veridice amatores tuos semp̄ existere. Ut per eū cui⁹ claues date sunt regni: per eū nos intrare mereamur ianuas paradisi. ℟. Amē. Per mīam tuam de⁹ ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Solēnia cōpleta sūt in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i: votū nostrū sit acceptū cum pace. ℟at. Deo gratias.

¶ In festo sācti mathie apl'i Officiū. Gloriā et magnū decorē. q̄re vni⁹ mr̄i. fo. ccccxxj.

Concede op̄s Oratio. deus: vt gloriosissim⁹ apl̄s tuus mathias: qui per xp̄m dn̄m in ecclesia deuicit viriliter aduersariuz: in xp̄o ecclesia destruat inimicum. Vt popl̄o fideliū eterna pace obtineat gaudiū: dū ad te quoqz securitas conq̄rit prouentū. ℟. Amē. Per mīam tuam de⁹ ⁊c. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Profetia. Iustus si morte. q̄re in festo sancti clemēt⁹. fo/xx/ Dicat pb̄r. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Os iusti meditabit̄. q̄re in scti Bartholomei. fol̄ /ccclxv/ Epl̄a. Charissimi: ꝯfortare. Euāgel̄. Vna dierū dn̄s nr̄. q̄re in scti clementis. fo/xx/ Lauda. All̄a. ⁊ Sacrificiū. vt in sancti bartholomei. folio/ccclxv/ Missa.

Largitorem eterni muneris frēs charissimi supplices imploremus: vt sacrificiū qd̄ offerimus hodie in honorē apl̄i sui mathie: ꝓpiciat⁹ acceptare dignetur. Ac sic preces oīum clemēter accipiat: vt om̄ibus peccata dimittat. Et qui prestare dignatus est eidē apl̄o suo deus pater op̄s: olim victorie palmā: nunc qm̄s vniuersis postulata cōcedat: et eterne vite premia dignanter attribuat. ℟. Amē. Alia oratio.

In honorē btīssimi martyr⁹ tui mathie apl̄i: cui⁹ hodie natalē glorie celebramus: his maiestati tue op̄s deus laudibus seruiētes: solēnia festa cōcinimus: supplices te dep̄cantes: vt cui⁹ meritis obsequimur: eius te ꝓpicio ac donāte: apud clemētiā tuā semp̄ precibus adiuuemur. ℟. Amē. Post noīa.

Pietatē tuam Oratio. petim⁹ sempiterna trinitas deus: ⁊ scti tui mathie apostoli ⁊ mr̄is venerantes agonē: supplices īploram⁹: vt preces oīum clemēter accipias: ⁊ om̄ibus peccata dimittas. Atqz ita tibi sit offerentiū deuotio placita: vt defunctis etiaz requies prestet̄ eterna. ℟. Amē. Ad pacem.

Reple nos dn̄e tue pac⁹ et dulcedinis dono: vt q̄ in hoc die amabiliter martyris tui mathie apl̄i venera

mur triũphum: martyriali ꝓ
ficiamus affectu. ⁊ quia idez
sancto tuo impendim⁹ obse
quelle honorẽ: eius precibus
per te fructificem⁹ in charita
te. ℟. Amen. Inlatio.
Ignũ ⁊ iustũ est: equũ
⁊ salutare est: te incõfusa tri-
nitas ⁊ vnius essentie indiui
sa maiestas: deũ patrẽ ⁊ filiũ
⁊ spũm sanctũ: fontẽ beatitu
dinis eterne laudare: quẽ sci
mus nullius seruitutis obse
quijs indigere: per quẽ bea-
tissimus martyr tuus mathi-
as apl's errores seculi sapien
tia vicit: terrores patiẽtia su
perauit: ⁊ idcirco tã magnũ
tãqz magnificũ est qđ fecit.
Secut⁹ quippe agnũ: leonẽ
vicit. quãdo persecutor seui
ebat: leo fremebat. sed quia
agnus sursum attẽdebatur:
leo deorsuz cõtenebat̃. Ipse
em̃ intuebat̃: qui mortẽ mor
te destruxit: ĩ ligno pepẽdit:
sanguinẽ fudit: mũdum re-
demit. Cui merito om̃es an
geli ⁊ archãgeli non cessant
clamare: ita dicẽtes. Sãctus
Vere san Post sanct⁹.
ctus: ⁊ vere bñdictus
dñs nr̃ iesus xp̃s filius tuus.
q̃ hodierno die aĩam sui te-
stis mathie apl'i: deuicto mũ
do euexit ĩ celũ. Vt q̃ fuerat
afflicta supplicijs: gaudijs
frueret̃ eternis. Et q̃ dñice
imitatrix extiterat passiõis:
celestis eẽt particeps regni.
Hui⁹ ꝓinde meritis deus sũ-
me: terminũ pone delictis: ⁊
finẽ scãdalis. Vt q̃ mr̃is tui
mathie apl'i veneratores exi
stimus: remotis aduersitati
bus imitatores effici merea-
mur. Per xp̃m dñm ac redẽ-
ptorẽ eternũ. Post pridie.
Hec tibi dñe tua seruan
tes precepta: in altare
tuũ panis ac vini holocau-
sta ꝓponim⁹: et in cõmemo-
ratiõe sancti tui mathie apl'i
suscepta popl'i tui ꝑ has ob-
lationes te iubẽte vota defe
rimus. nõ nr̃is meritis: sz ob
sequio suscepti officij. Rogã
tes profusissimã tue mĩe pie-
tatẽ op̃s deus: vt eodez spũ
quo te ĩ carne virginitas in-
corrupta cõcepit: has hosti-
as trinitas indiuisa sanctifi-
cet. ℟. Amẽ Ad or̃onẽ
Eus qui in san dñicã.

cti tui mathie apl'i corde: flā-
mā accendisti dilectōis tue:
da mētibus nostris eadez fi-
dei charitate feruere. Vt in
cuius gaudemus triūphis:
ei⁹ prouocemur exēplis: ad
te proclamātes e terris. Pa-
ter nr̄. Hūiliate vos bn̄oni.
Dn̄s sit sp̄ vobiscū. R. Et cū.
PRecibus iu Bn̄dictio.
sti sui mathie apl'i: vos
dn̄s ab om̄i reatu vestro iu-
stificet. R. Amen. Illi⁹ quoqz
vos efficiat imitare virtutē:
ad cui⁹ dedicandā solēnita-
tem: vestrā excitauit deuoti
onē. R. Amē. Vt participes
vos ei in illa eternitate red-
dat in munere: cui⁹ amabili-
ter hic prospicit celebrare so
lēnitatē. R. Amē. Per mīam
ipsi⁹ dei. ⁊c. Dn̄s sit sp̄ vobi
scū. R. Et cū. Dicat chorus.
Gustate. Cōm. Refecti xp̄i cor-
pore. Or̄o. Dn̄e deus op̄s q̄
es vita. q̄re in sctōꝝ Juliani
⁊ basilisse. fol'/cclxxxvij/Et
vbi dicit̄ iuliani ⁊ basilisse di
catur sancti mathie apl'i tui.
Et si venerit istud festum in
xl. dicat̄ loco Gustate. Qui ve-
nit ad me. Cō. Repletū est cor.
q̄re fol'/xcviij/Or̄o vt sup̄.
ADriani martyris: om̄ia
dicātur vni⁹ martyris
fo/ccccxxj/ ¶ Donati mr̄is:
om̄ia dicant̄ vni⁹ martyris.
fol' vt supra. ¶ Emeterij et
celedonij: oīa dicant̄ pl'ioꝝ
mr̄ꝝ. fo/ccccxxviij/ Missa.
SIt dies hec nobis festa
fratres: sit sacratū gau
diū: qd̄ cara duoruz pectora
fratrū: fida sibi soliditate cō
uincta: ⁊ in celesti tirocinio
pōpa felicibus armis instru-
cta: ⁊ hostem vicere simul ⁊
mortē. Nūc nobis illud pari
nobile in p̄cibus emeteri⁹ et
celedoni⁹ suffragētur: q̄ sibi
regnū celoꝝ quesierūt meri-
tis tormētoꝝ. Quoꝝ corpo
ra eternis titulis viuacis me
morie ꝯsecrata calagurrita-
na custodit ecclesia. Et licet
sacraꝝ passionū monumēta
nō exstent: tāto tamē beatis-
mis martyribus plus hono-
ris accidit: qd̄ persecutores
sui virtutū ꝓdi gesta timue-
rūt. Inprōptu est em̄ fideli-
b⁹ existimare cui⁹ fuerīt passi
ones ille meriti: q̄s precauit
gētilitas publicari. Nō illas

paginas negligentia perdi-
dit: nec casus aboleuit: nec
vetustas curiosa corrupit: sz
malicia persecutor inuidit.
Nō est vsitatū profecto nec
solēne: ac simplici peractum
passiōe martyriū: quoꝝ pro-
di in posterū gētibus formi-
dat exemplū. Sed produnt
hec erubescētibus ex scrinijs
suppressa monumēta: ⁊ fide
lis inconscia posteroꝝ fama
testatur. Plus quodāmodo
loquēs tacēdo: et silentij sui
habēs testimonia maiora q̄
vocis. ℟. Amē. Per mīam tu
am deus nr̄. ⁊c. Alia oratio

Adestote nūc gloriosis-
simi xp̄i testes anniuer
sa xp̄o sacris rite soluēdis: et
solite dignatiōis intuitu in-
ter mysteria vos dicāda mi-
scete. Sedis em̄ vr̄e est om̄e
qd̄ sacrū est: ⁊ i om̄i ecclesia
patrius incolatus. Peculia-
rem ergo a xp̄o dn̄o charis-
matū pro meriti gratia: pe-
culiarē nobis exhibete tute-
lam. Ut hic vbi fideliū efflu
unt lachryme ⁊ pro remedio
murmura silenda fundūtur.
Nō diu graues incūbant ge
mit⁹: nec suspiria iugiter tra
henda prestridāt. Hic nō lō-
gis precibus curas secludat
anxius: ⁊ languorē deponat
infirmus. Hic demones nō
totis viribus seuiāt: ⁊ si quā
do maiore furore se efferūt:
conflictu minore vincātur.
Per vos ecclesia dn̄i creden
tes omnes: aut pietatis gre
mio ābiat: aut fortitudinis
robore custodiat. ℟. Amen.

Post nomina Oratio.
Vscipite gloriosissimi
martyres sancti offerētium
noīa: sancto altario recitata:
⁊ horuz deuotionē auribus
diuine pietat ingerite: atqz
pro eisdem affectu intentissi
mo trinitatis om̄ipotentiaz
implorate. Ut noīa suo co-
ram altario recensita: viuen
tiū inserat libro: septē signa
culis presignato. Eorūqz ob
lationē placida serenitate re
spiciēs: gratam acceptamqz
suscipiat: pausantiū animas
quies perpetua teneat: offe-
rentes ex fructibus presenti
largitate multiplicet: ⁊ in fu
turo eterna eos remunerati
one perlustret. ℟. at. Amen.

Pax superna Ad pacē. que exuperas oēm sensum. pax q̄ emissa de excelsis pacificasti cuncta in terris et ī celis: discordantiū remoue furorē: dissidentiū repelle rācorē: insidiantiū disturba cogitationē: atq3 ita oēs ī vnā cōtrahe pacē: vt om̄i sopito rixaꝝ stimulo: digne se interserāt solēnitatis p̄sentis gaudio: crudāq3 simultatis crapulā: dolūue reminiscendo: ita horreāt erubescendo: ne repetāt iterādo. Quatenus paci tue perpetim inherēdo in te: q̄ es finis et pax oīum: ꝑmaneāt perenniter habitā

Odo. ℟. Amen. Inlatio. Ignū ⁊ iustuꝫ est op̄s deus nr̄: nos tibi gr̄as agere ⁊ ihesu xp̄o filio tuo dn̄o nostro. Pro cuius ꝯfessione beatissimi mr̄es emeteriꝰ et celedoniꝰ relictis feliciter infelibus castris: ad noua prelia repente ꝯuersi sunt. quos nec primeua etate fides insinuata perdocuit: nec diuinorū virtus operū: nec sacrarū cognitio litteraꝝ: sed a te nutu abdito inspirāti martyrij ardor accēdit. Deserūt aquilas: vexilla cōuertunt. Proijciunt pila: signa destituūt: et ad celestē ꝓcinctū: quē prius non nouerāt incitātur. Primordia in terminis ponūt: ⁊ qd̄ est finis incipiūt: initijs suis perfectionis sūmam rapiūt: ⁊ fidē martyrij auspicātur. O vere milites dei quibus potissimū visuꝫ est ictū excipere: q̄ ferire. Sāguinē ꝯsecrare: dū fundit̄. aīam seruare: dū perdit̄. pectus protegere: dū nudat̄. ꝓprijs vulneribꝰ corpus hostile perfodere. Cōsequi gaudia ꝑ dolorē: victoriā parare ꝑ mortē. Vobis ad ista veniētibꝰ ille celestis militie princeps: a quo iesu naue est ꝯfirmatꝰ occurrit nō animo sequēdus trepido: nec visu ad dubitādū incerto. Et agnitione clarus: ⁊ nullius metu pauoris adorādus. Nec interrogandus vobis ostendit̄: sed credendus. Merito tā cito: merito tam fortiter triumphastis. Nunq̄ em̄ occumbit victus: qui sic procedit armatꝰ. Stupet hic subito hebes

ꝛ bruta gentilitas ad nouas acies veteranos milites adueniſſe. Mutat ſtipēdia: ꝛ ſacramēta ꝓuerſa. incuſat: mutatā fidē fidelis infidelitate perfida. Verſat ſe varijs in diuerſis ꝓſilijs: heroas dei ꝓmiſſis primum adgreſſura: poſt penis. Furit gemino felle accenſabilis iudicis: gemūt ſepi⁹ repetita ſupplicia: ꝛ reducta ſenſuꝫ ipſoꝝ excruciabili dilatiōe tormēta. Ingenioſe peccantiū pene: ꝛ recrudeſcentiū cicatricū ſenſiꝫ ſemp reciſſa veſtigia. Diuiſi per momēta cruciatus: ꝛ miſere neces artificij languore lētate. Stridula catenarum onera: ceci carceres ꝓfundū pedorē excogitata acuminū ſtramenta: ꝛ indormitabiliū verationū inquietā quietē. Nihil non cruentū in mēs potuit inferre: qui ſuā ſeuiciam puduit publicare. Quia nouoꝝ martyꝝ virtus ſolēnitate ꝓfeſſionis exceſſit furiam perſequētis. Quāuis aute cauta verſutia memoriaꝫ monimētoꝝ tēptaret abolere: nō potuit tamē cūcta ſubtrabere. Fraudant annalia: mirabilia ꝓſeuerāt. Delent pagine: mānere ⁊tutes. Seruauit fides maiora: q̄ perdidit. Siquidē poſt decurſas oim ꝓfictuū queſtiones: cū per vltimā ſententiā ducerētur: tantū videbat perſecutoribus ad ſuppliciū: q̄tum martyrib⁹ ad triūphum. In ꝓſpectu oim anulū atqꝫ orariū auris: ad celū ſubuebenda miſerūt. Suſcipiūtur obſequēte flatu: in fauoris diuini teſtimonio fideliū pignora ferculoꝝ. Kareſcūt diu ſequentibus oculis ſtupefacta miracula: ꝛ euaneſcēte iam ſummi aeris ſpacio: fraudat inſpectio deſtituta. Intrant aſtroꝝ ſecreta dignāter ſuſcipiēda donaria: nō precio eſtimāda: ſed merito. Anulus refert fidei ſignū: orariū confeſſionis indiciuꝫ. Martyrū munera vtraqꝫ teſtata: illud oris: hoc cordis. Quia iurta diuinā ſententiā: et in corde fides eſt: et i ore ꝓfeſſio. Hec circa mēs nros dignatōis diuine fuere principia: ſꝫ nūc manēt: eternaqꝫ manebunt

potiora ꝑmia cõsecuta. Per te trinitas deus: cui oẽs angeli atq; archãgeli nõ cessãt clamare: ita dicẽtes. Sãctus Sanctus: vere benedictus es dñe deus noster: propiciatio fideliũ: & redẽptio aiaꝝ Tu eñ sanctus oñia sanctificas: & sanctitate ad te ꝙuersa perlustras. Quem recte & vere totiꝰ celi militia conclamat sanctũ: cuiusq; incorruptũ vt sancti simus habemꝰ preceptũ. Vnde nos tibi rerũ conditor: q̃libet impuris offeramꝰ hostiã meritis: adinstar tui corporis & sanguinis: in tuoꝝ tamen gemino martyꝝ festo: precibꝰ deprecamur imensis: Vt ad tuoꝝ sanctificationẽ seruoꝝ: placido & sereno intuitu: tuũ mereamur cũ benedictione respectũ. Xp̃e dñe ac redẽptor eterne. Post pridie. Oratio.

Actuere ppiciꝰ sũme clementissime deus: & de illa etherie arcis q̃driformis machine sede: hec libationũ munera: vultibus attẽde serenis. Seminũq; sanctoruꝝ martyꝝ tuoꝝ emeterij & celedonij sacrificiũ recolens & triũphuꝝ: hec q̃ in eoꝝ ãnuo natali litanꝫ: solita benignitate sctifica. ℟. Amẽ. Ad ofo

Oblce sacro nẽ dñicam. Arũ fratrũ sacra solẽnia celebrãtes: te deũ pietatis intentiõe rogamꝰ. Vt quorũ ꝺditione corpoꝝ hiberã dedicas terrã: eoꝝ precibus in pace: oẽm in tuo sanguie redẽptã tuearis ecclesiã. Quo eisdẽ suffragantibꝰ a te ꝓmereamur audiri: a quo precep tũ suscipimꝰ erorãdi. Pater nr̃. Dicat pbr. Hũiliate vos bñdictiõi. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cũ. Bñdictio.

Omnipotẽs deꝰ ad quẽ beatissimi emiterius & celedonius mr̃es: ob confessionis fideiq; signaculũ oratiũ atq; anulũ celis subuehẽda miserunt: conseruet vos vtroq; munere gratiarum. ℟. Amen. Vt per eos et fidei et confessionis virtute pollentes: eterni celestis patrie habeamini ciues: quoꝝ hodie geminũ festum celebratis ouãtes. ℟. Amẽ. Quo si

cut alumna plebs de eor ge
mina susceptiõe corpor gra
tulaf: sic tota ecclesia eor se
tueri ac defendi patrocinijs
gratulemur. ℟. Amẽ. Per mi
sericordiã ipsius. ℣. Dñs sit
sp vobiscũ. ℟. Et. Dicat cho
rus Gustate et vide. Cõm. Re-
fecti xpi corpore. Or̃o. Dñe de
us ops q̃ es. q̃re in sctor Ju
liani ℣ basilisse. fo/cclxxxvij/
Et si venerit istud festũ in tẽ
pore. xl. dicaf loco Gustate.
Qui venit ad me. Cõm. Reple-
tũ est gaudiũ nostrũ Or̃o vt su
pra. fol/xcviij/ Thome de
aquino: oñia dicãtur vnius
pfesso. doctor. fol/ccccxxxij/
Perpetue ℣ felicitat mr̃r
oia dicanf plmar virginũ.
fo/ ccccxxxviij/ Apolonie
virginis ℣ mr̃is: oñia dicãf
vni⁹ virginis. fo/ccccxxxvj/
Facundi ℣ primitiui mr̃r:
oia dicanf plmor mr̃r. fol
/ccccxxx/ Gregorij pape:
oia dicanf vni⁹ pfessoris. fo.
/ccccxxxij/ Leandri epi et
pfessoris: oña dicanf vnius
pfessoris põti. fol/ccccxxxij.
Leonis pape ℣ mr̃is: oña
dicãtur vni⁹ mr̃is põtificis.
fol/ccccxxxij/ Patricij epi:
oia dicãf vni⁹ pfessoris põti
ficis. fo/ccccxxxij/ In festo
sancti Gabrielis archãgeli:
oia dicanf vt in festo micha
elis. Fol/cccxc/ Eduardi
regis ℣ mr̃is: oia dicanf vni
us nr̃is. fo/ccccxxj/ In fe
sto sancti Joseph pfessoris:
oia dicãtur vnius pfessoris.
fol/ccccxxxij/ Cuchberti
epi ℣ pfessoris: oñia dicanf
vni⁹ pfessoris. fo/ccccxxxij/
In festo sãcti Bñdicti ab-
batis oia dicãtur vni⁹ pfesso
ris. fo/ccccxxxij/ Pauli epi
℣ cõfessoris: oia dicanf vni⁹
pfessoris põti. fol/ccccxxxij/
Annũciatio beate marie ℣
oia dicanf vt in alio festo qõ
dicif sctẽ marie dela O. fol.
/xxxij/ Marcelli pape ℣ cõ
fessoris: oia dicãtur vni⁹ cõ-
fessoris põtifi. fol/ccccxxxij/
Theodosie virgis: oia
dicãtur vni⁹ virginis.
fo/ccccxxxvj. Sãcti ãbro-
sij epi ℣ pfessoris: oia dicãtur
vni⁹ pfessoris. fol/ ccccxxxij/
In festo scti Ysidori epi ℣
pfessoris. oia dicanf vt sup.
In scti Fructuosi epi bra-

charēsis: om̄ia dicātur vni⁹ ꝯfessoris pōti. fol/ccccxxxij/ ¶ Toribij ꝯfessoris: oīa dicātur vni⁹ ꝯfessoris. fo. vt sup̄. ¶ Eleuteri ep̄i: oīa dicantur vni⁹ ꝯfessoris. fo/ccccxxxij/ ¶ Victoris bracharēsis mr̄ʔ om̄ia dicant̄ vni⁹ martyris. fo/ccccxxj. ¶ Eufemie virginis ⁊ mr̄is: om̄ia dicant̄ vnius virginis. Fol/ccccxxxvj/ ¶ Tiburcij ⁊ valeriani mr̄ꝝ oīa dicant̄ pl̄imoꝝ martyꝝ fo/ccccxxx/ ¶ Vitalis mr̄is: om̄ia dicātur vni⁹ mr̄is. fo. /ccccxxj. ¶ Georgij martyrʔ om̄ia dicātur vni⁹ mr̄is. fol /ccccxxj/ ¶ Felicis ⁊ fortunati mr̄ꝝ: oīa dicātur pl̄imoꝝ mr̄ꝝ. fol/ccccxxx/ ¶ Sancti proficij mr̄is: om̄ia dicantur vnius martyris. fol/ccccxxj/ ¶ In festo sancti marci euāgelisti: oīa dicant̄ vt in festo scti mathei apl̄i. fo/ccclxxxij ¶ Cleti martyris: oīa dicant̄ vnius martyris. fol/ccccxxj/ ¶ Marcellini et petri mr̄ꝝ: oīa dicātur pl̄imoꝝ mr̄ꝝ. fo. /ccccxxj/ ¶ Sancti georgij: oīa dicātur vni⁹ mr̄. ccccxxj/ ¶ Vitalis mr̄is: oīa dicātur vnius martyris. fol/ccccxxj/ ¶ Petri mr̄is de ordine p̄dicatoꝝ: oīa dicant̄ vni⁹ mr̄is precipui. fol. vt supra. ¶ In festo apl̄oꝝ philippi ⁊ iacobi: oīa dicant̄ vt ī festo apl̄orū petri ⁊ pauli. fo/cccxxxiiij ¶ In festo sctōꝝ Torquati ⁊ comitū eius ep̄oꝝ. Officiū. Vabo sāctis meis. fo/cccxxxiiij

HI sunt dn̄e se- Oratio. ptē facule huius hesperie finib⁹ indite: ad effugandā eius tetre noctis infidelitatē celitus misse. Ob huius ergo muneris gr̄a a te nobis cōlata: reficiat nos flagrantia odoris euāgelice doctrine a timiamate p̄ceptoꝝ digne redolentiū. Ex quo dogmate pleni⁹ referti: idipsuꝫ corda ⁊ mēs nr̄a parturiat: qd̄ a te iudicij tēpore remunerari merito digna petitio nr̄a efflagitat. ℟. Amen. Per mīam tuā. ⁊c. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et. Lcō libri ecclesiastici salomonis. XLIIII. ca.

MVltā gloriā fecit dominus magnificentia sua a seculo: dn̄antes in potestatibus suis hoīes magni

virtute ⁊ prudentia sua pre-
diti: nūciantes in prophetis
dignitatem prophetarū. Et
imperātes in presenti popu-
lo: ⁊ virtute populi sanctissi
ma verba. In puericia sua
requirētes modos musicos
⁊ narrātes carmina scriptu-
rarū. Hoīes diuites in virtu
te pulcritudinis studium ha
bētes: pacificātes in domib⁹
suis. Om̄es isti in generatio
nibus gentis sue gloriā ade-
pti sunt: ⁊ in diebus suis ha-
bent̄ in laudib⁹. Qui de illis
nati sūt requirūt nomē nar-
rātes laudes eorū. ⁊ sūt quo-
rū nō est memoria. Perierūt
quasi nō fuerint: et nati sunt
quasi nō nati: ⁊ filij ipsorū cū
ipsis. Sed illi viri misericor-
des sunt: quorū pietas nō de
fuit: ⁊ cū semine ipsorū perse
uerāt bona: hereditas nepo
tū illorū. Et in testamētis ste
tit semē illorū: ⁊ filij illorū ꝓ-
pter illos. Usqꝫ in eternum
manebit semē eorū: et gloria
eorū nō derelinquet̄. Corpo
ra eorū in pace sepulta sūt: et
nomē eorū manebit in gene-
ratione ⁊ generatōe. Sapiē
tiā ipsorū narrēt popl̄i: ⁊ lau
dē eorū nūciet eccl̄ia. ℟. Amē.
Dicat pb̄r. Dn̄s sit sp̄ vobis
cū. ℟. Et cū. Psallēdo. In oēꝫ
terrā. Epl̄a. Frēs: gr̄a vob̄.
Euāgel̄. Si māseritis in me
Lauda. All̄a. Celi enarrāt. Sa
crificiū. Uenite benedicti. Req̄-
re oīa in festo apl̄orū petri et
pauli. folio/cccxxxvii/ Missa.

Diem hūc dilectissimi
fratres in quo memo
ria nr̄orū vatū excolit̄: quorū
presentia nostris vrbib⁹ au-
ctoritate apl̄ica destinatā fu-
isse cognoscim⁹: deuotis mē
tibus excolam⁹. Petentes a
cōmuni dn̄o ⁊ saluatore no-
stro iesu xp̄o: vt quorū doctri
na occidue partis inlustrata
est terra: eorū p̄cibus a malis
om̄ibus nostra expient̄ pre-
cordia. ℟. Amē. Alia oratio.

Christe dei fili⁹ q̄ per to
tū mundū discreta p̄di-
cantiū presidia mittēs: hos
nostris partib⁹ destinasti do
ctores: torcatuꝫ videlicet et
secūduꝫ. indaletiū. tesefontē.
eufrasiū. ceciliū. ⁊ esiciū. quo
rum ignitis predicationū ia
culis error perfidie hispania

rum partib⁹ inlapsus absce/
deret: exceptionis nr̄e susci/
pe votū: ⁊ hos nobis prepa
ra i solaciū: quos patronos
sibi plebs vernula cōfitetur.
Vt quoꝝ predicatione fidei
flāma nostris terris inuecta
est: eoꝝ obtentu: ⁊ cuncta re
pellant̄ incōmoda: ⁊ expia/
ta coram te meneāt corpora
nr̄a. ℟. Amē. Post noīa. Oro

DEus dei filius cui⁹ no
men mirificuz per ora
predicantiū dilatat̄: da no/
bis vt torquati tui precib⁹:
⁊ socioꝝ ei⁹ in odore vnguē
torū tuoꝝ post te vsqꝫquaqꝫ
curram⁹. Qualiter obliuiscē
tes ea q̄ retro sunt: sic ad su/
perne vocationis brauium
precurramus: vt de noībus
nr̄is celesti pagina annota/
tis: perēni gaudio exultem⁹
id nobis specialiter cōferēs:
vt pro defunctis omnibus
nos exaudias postulātes. ℟.

IAd pacem Oro. Amen.
Ingeniti patris vnige/
nite iesu dei fili⁹: qui septifor
mi illo gratiarū spū discipu/
los implēs: septē nr̄is parti/
bus: tubas septem videlicet
p̄sules destinare dignat⁹ es:
q̄ septiformi gratiarū vber/
tate repleti: ceca portionis
nr̄e vl̄ nubila sui p̄sentia enu
bilarēt. Da in nobis serenuz
lumen iusticie: eterni lumi/
nis pacē: septenā sancti spūs
vbertatem. Quo tue pacis
cōmodo opulēti⁹ pleni: gl̄io
se faciei tue mereamur p̄sen/
tiam contemplari. ℟. Amen.

DIgnū ⁊ iu/ Inlatio.
stum est: nos tibi gra/
tias agere semp̄ eterne op̄s
deus. Cui⁹ gloriosi nominis
fidē doctoꝝ ductiles p̄con/
cinūt tube: ⁊ specialiū locoꝝ
predicādi priuilegio gaudēt
ex quoꝝ numero hos agno/
scim⁹ septē presulat⁹ gr̄a pre
ditos: ⁊ nostris partib⁹ ab
apl̄is destinatos. Torquatū
videlicet scd̄m indaletiū. tisi
fontem. eufrasiū. cecilium. ⁊
esitiū. Quos ob fidē catholi
ce institutionis tradēdā: in/
stitutio apl̄ica hyspanis de/
stinat. Quoꝝ ꝓphetatio glo
riosa ⁊ nr̄is vrbib⁹ iā vicina:
ea nos gaudioꝝ inouat cul/
tu: que miraculoꝝ est acta ꝓ
fectu. Nā dū missis discipu/

lis in huiꝰ vrbis ꝯuicinitatē escaꝝ emi parū aliq̄d p̄cepis sent: agūt asecle p̄cepta: sibi q̄ iussa sūt Sꝫ ecce subito dū idolis hoīes sacrificare ꝯspi ciunt: agnitis perfidis reli giōis patulo cultu: feruido cursu vsqꝫ ad fluuiū ꝑfidoꝝ turba ꝓsequit̄. Sed pons il lic antiquo mole ꝯstructus dat vtrisqꝫ partibꝰ terminū. Nā ad instar ātique historie cum trāsfretauit israel mare rubrū: salutis iter porrigēs: sic nūc fugiētibus discipulis beatoꝝ: pons ipse subito mi raculo intercedēte dissoluit̄: ⁊ fugientes sctōꝝ ppl̄os sal uans: ꝑsequētes prorsus ꝑ fidos labiles mergit in vn das. Illic ad trāsitū israelis vnda maris diuidit̄: hic ad saluandos xp̄i famulos ingē tis molis cōstructura resol uitur. Illic marinis solis flu ctibus ꝑsequētes intereunt: hic ꝑsecutoꝝ cunei dissolu to pontis mole: in fluminis alueo demergunt̄. Illic egy ptij cū curribꝰ suffocant̄: hic perditi cuꝫ lapidibꝰ submer guntur. Illic israelite dimer sis hostibꝰ in profundū: deo laudis canticuꝫ promūt: hic simili leticia liberatoꝝ ppl̄s gratulatꝰ: hymnū tibi cū san ctis angelis ꝓclamāt: ita di centes. ℟. Sāctus. Post scūs

VEre sanctꝰ vere bn̄di ctus: dn̄s nr̄ iesus xp̄s filiꝰ tuꝰ. Qui discreta terris beneficia tribuēs: nr̄orum fi nium obliuisci nō passus est: cū sic septeno pōtificū docu mēto nos imbuit: vt septin gr̄a innouati: has hostias il li pro tātis bn̄ficijs exolue re debeamus deuoti. qꝛ ipse es dn̄s ac redēptor eternus. ℟. Amen. Post pridie. Or̄o.

DEus omp̄s qui ad sal uandū partis nr̄e con uentū: septē misisti specula sa cerdotū: eisdē intercedētibꝰ quoꝝ sacratissime memorie tuo recitant̄ altario: spirituꝫ sanctū de tuis sanctis sedibꝰ mitte. Quo ⁊ oblat̄ hostijs sanctificationē: ⁊ nr̄is docto ribus ꝓfusissimā impercias sanctitatē. ℟. Amē. Ad or̄o

ECce dile nem dn̄icā. ctissimi fratres mecum oculos in sublime attollite:

hoc a dño specialiter p̄catu/
ri. Ut q̄ gr̄a fidei xp̄iane cor
beate luparie dignat⁹ est in/
lustrare repente: nos in hoc
momēto ab om̄i criminū la/
be dignet̄ efficaciter expur/
gare: ꝓclamātes ad te e ter/
ris: atq; ita dicentes. Pr̄ nr̄.
dicat pb̄r. Vicit leo. trib⁹ vi
cibus. Postea dicat. Humili
ate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit
semp vob̄. ℟. Et cum. Bn̄o.

Christus dn̄s qui septe/
no presulum numero:
occidue partis plagā digna
tus est visitare clemēter: ip̄e
vos p̄sentia sue maiestat̄ in/
luminet. ℟. Amē. Quiq; eos
ad saluationē destinauit hi/
spanie: ip̄e vos eoꝝ predica
mētis simul: ⁊ precib⁹ digne
tur luminosos efficere. ℟at.
Amen. Ut quoꝝ p̄dicamen/
ta suscipitis: quorūq; nūc me
moriā facitis: eoꝝ post tran/
situ participiū habere valea
tis. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹
⁊c. Dn̄s sit semp vob̄. ℟. Et.
dicat chor⁹ Gaudete ppl̄i. Cō.
Refecti xp̄i corpore. Quere fo/
cxciij/ or̄o Dn̄e de⁹ op̄s qui
es vi. Quere in festo sctōrū
iuliani ⁊ basilisse: fol̄/cclxxx/
vij/ ⁊ vbi dicit̄ sctōꝝ iuliani
⁊ basilisse dicat̄ scōꝝ ꝯfessoꝝ
torquati ⁊ sociorum eius.
¶ Athanasij ep̄i ⁊ ꝯfessoris:
om̄ia dicant̄ vni⁹ cōfessoris
pōtificis. fo/ccccxxxij/ ¶ In
festo inuentionis scē crucis
ad missaz. Officium.

Dicite in nationibus alla
dn̄s regnauit a ligno alla. et cor/
rexit orbē terre alla alla. ℣. Can
tate dn̄o canticū nouum: cantate
dn̄o om̄is terra. p̄ Et correxit. ℣
Gloria et honor pr̄i et filio et spi/
ritui sctō in secula seculoꝝ amen.

Xp̄. Et correxit. Oratio.
Xp̄e dei fili⁹: in cui⁹ noīe
per crucis mysteriū om̄e ge/
nu flectit̄: da nobis in cruce
tua copiosi⁹ exultare. Ut in
ei⁹ victoria ⁊ inlesi mare se/
cli trāseam⁹: ⁊ ad te corona/
turi post nr̄m trāsitū acceda
mus. ℟. Amē. Per mīam tuā
de⁹ nr̄ ⁊c. Dn̄s sit semp vob̄.
℟. Et cū. Prophetia. Ego io
hānes fui in spū. Quere. fo/
ccxlvj/ dicat pb̄r. Dn̄s sit sp
vob̄. ℟. Et. Psall̄. Dn̄s re/
gnauit a ligno. etem̄ correxit or/
bem terre: qui nō cōmouebit̄. ℣.

Letentur celi et exultet terra. p̄.
Qui nō dicat pb̄r Silētiuz fa
cite. Lcō libri actuū apl̄orū.
I capl̄o. x. ℟. Deo gratias.
In illis dieb⁹: aperiēs pe
trus os suū dixit. In verita
te cōperi: qm̄ nō est persona
ruz acceptor de⁹: sed in om̄i
gente: q̄ timet eū: ⁊ operat̄
iusticiā acceptio est illi. Ver
bum em̄ suū misit filijs israel
annūcians pacē ꝑ iesuz xp̄m
hic est em̄ omniū dn̄s. Vos
aūt scitis qd̄ factū est verbū
per vniuersaz iudeā: incipi
ens em̄ a galilea post baptis
muz qd̄ predicauit iohānes
iesuz nazareth q̄modo vnxit
eū de⁹ spū scō ⁊ virtute: qui
ꝑ trāsijt bn̄faciēdo ⁊ sanādo
om̄es oppressos a diabolo:
qm̄ de⁹ erat cuz illo. Et nos
testes sum⁹ omniū q̄ fecit in
regione iudeoruz ⁊ hierl̄m.
quē occiderūt suspēdētes in
ligno. Hūc de⁹ suscitauit ter
tia die ⁊ dedit ei manifestuz
fieri nō om̄i ppl̄o: sed testib⁹
p̄ordinatis a deo: nob̄ q̄ mā
ducauim⁹: et bibim⁹ cū illo:
postq̄ resurrexit a mortuis
ꝑ dies q̄draginta. ⁊ p̄cepit
nobis p̄dicare ppl̄o ⁊ testifi
cari qr ipse est: q̄ ꝯstitut⁹ est a
deo iudex viuoꝝ ⁊ mortuo
rum. Huic om̄es ꝓphete te
stimoniū ꝑhibēt: remissionē
pctōꝝ accipere in noīe eius:
qui credūt in eū. Adhuc lo
quēte petro verba hec: ceci
dit spūssanct⁹ sup om̄es qui
audiebāt verbū: ⁊ obstupue
runt q̄ erāt ex circūcisione fi
deles: qui venerāt cū petro:
qr hec in nationes gr̄a spūs
sancti effusa est. Audiebant
illos loquētes linguis ⁊ ma
gnificātes deū. Tūc respon
dit petr⁹. Nūquid aquā q̄s
ꝓhibere potest: vt nō bapti
zarent̄ hij: qui spūm sanctuz
acceperunt sicut et nos? Et
iussit eos in noīe iesu xp̄i ba
ptizari. Tūc rogauerūt euz:
vt maneret apd̄ eos aliquot
dieb⁹. ¶ Audierūt aūt apl̄i ⁊ c.xi
fratres q̄ erāt in iudea: qm̄ ⁊
gētes receperūt verbū dei:
⁊ honorificabāt deū. ℟ Amē
Euāgeliū. Dn̄s nr̄ iesus xp̄s
ꝑambulabat hierico. Quere
ī dn̄ico post pēth. fo/cclxiiij
dicat pb̄r Dn̄s sit sem ꝑvob̄.
℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Tu

es crux fidelis: in qua pepēdit sa/
lus nr̄a. p̄. Alla. Sacrificium.
Hec dicit dn̄s qui erat et qui est.
Req̄re retro in. iiij. dn̄ico pa
sche. fo/ccxli/ Missa.
Hierosolimis inuentio
scē crucis ab helena regina
sub cōstantino impatore: cu
ius ⁊ ipsa extitit mater. In/
uentionis aūt preciosi ligni
historia cognitu digna: ita se
habet. Adrian⁹ qui vndeci/
mus cesar: ⁊ impator rome
erat estimās se fidē xp̄ianam
loci iniuria perēpturā in lo/
co passionis simulacrum io/
uis ꝯsecrauit: ⁊ bethleē ado
nidē fano ꝓphanat⁹ est: vt
quasi radix ⁊ fundamentum
ecclesie tolleret̄: si in his lo/
cis idola colerent̄: in quib⁹
xp̄s nat⁹ est: vt pateret̄: pas/
sus est: vt resurgeret. surre/
xit: vt regnaret. iudex vl̄ rex
vt iudicaret. ℟. am̄. Alia or̄o
Helena tamē regina di
uinis admonita visio/
nib⁹ hierosolimā petijt: atq̄
ibi locū in quo sacrosanctuz
corpus xp̄i patibulo affixuz
pepēderat: ab incolis ꝑqui/
rit. qui idcirco ad īueniendū
difficilis erat: q̄r ab antiq̄s
ꝑsecutoribus simulacrum in
eo veneris fuerat defixū: vt
si quis xp̄ianoꝝ in loco illo
xp̄m adorare voluisset: vene
rē videretur adorare: ⁊ ob
hoc infrequēs: ⁊ pene obli/
uioni dat⁹ fuerat loc⁹. Sed
cū vt supra diximꝰ religiosa
femina ꝓperasset ad locū: ce
lesti sibi iudicio designatuz:
cūcta ex eo prophana ⁊ pol/
luta deturbās: in altū purga
tis terre sordib⁹: tres cōfuso
ordine repperit cruces. ℟.
Amē. Post noīa. Or̄o
Eus ampli⁹ ineffabi/
lis: q̄ inestimabilis: cōcede
nobis vnde te existimemus:
quātū de te natura humana
sufficit ⁊ enarrare possim⁹.
Aspira placat⁹ votis ⁊ sacri
ficijs omniū. Et q̄ in die cru/
cis ⁊ passionis tue scōꝝ quie
scentiuz de sepulcris corpo/
ra suscitasti: nō ꝑmittas ab
inferno inferiori fideliū aīas
detineri: sed in tuorū requie
electoruz facias cōlocari. ℟.
Amen. Ad pacē. Or̄o.
Xp̄e dn̄e dei atq̄ homi/
num mediator: qui per san/

guinē crucis tue: cūcta que in celis ⁊ q̄ in terris sunt: pacificare dignat⁹ es. Hoc per tropheum passionis tue tua pietas egit: qō et initio tue scōm carnē natiuitatis angelus nūciauit: oīmisq; celestis exercit⁹ proclamauit. Glia semp deo in excelsis: ⁊ in terra: pax hominib⁹ bone volūtatis. Hoc ⁊ post triūphum crucis tua placabilitas suis: ⁊ cōmendauit discipulis: et donauit. Vt in hoc hominibus tui ministri apparerēt: si perfectā pacē ⁊ pcordiā inuicē custodirent. Presta igit dñe: vt hȳ q̄ vexilluz crucis tue in frontib⁹ gestant: purā atq; sincerā cuz fratrib⁹ retineant charitatem: ⁊ nos in osculo sctō digneris recōciliare perēniter. ℟. Amen. In

Dignuz ⁊ iustū latio. est: equū vere ⁊ salutare est: nos tibi gratias agere dñe sctē pater eterne oīps de⁹: tibi sacrificioz vota psoluere: te in laudis pconio indesinēter attollere: ⁊ in cōspectu ammirāde clementie tue ptēritoz tēpoz acta recolere. Ac de vtriusq; ade: illius scilicet habitatoris paradisi: ⁊ isti⁹ redēptoris humani generis exēpla ppone re. Ille quidē prior: iste melior. Ille terren⁹: iste celestis. Ille de limo fictus: iste de verbo cept⁹. Tunc diabolo suadēte eua decipit: Nūc angelo nūciante: maria clarificat. Tunc p inuidiā serpētis: homo qui creat⁹ fuerat perimit: nūc p miam redimētis homo qui perierat liberatur. Ille per trāsgressionē legis paradisuz amisit: iste per passionē crucis mundu ad quisiuit. Ille per indicte arboris gustū mortē incurrit: iste p gliose crucis triūphuz mortē deuicit. Ille post admissum peccatuz sub arbore abscondit: iste ppter delictū nr̄m in cruce leuat. Tūc post vetite arboris cōtagionem sol meridie friguit: nunc in nr̄e crucis manifestatiōe medio die sol occidit. Tunc homo mādatuz nō custodiēdo de paradiso pellit: nūc latro xp̄m pfitēdo in paradiso introducit. Vnde rogam⁹ et

ſupplices q̃s clementiſſime pater: pinclite crucis inenarrabile ſacramentum: per dñi noſtri ieſu xp̃i filij tui ammirabile regnū: in hodiernum diē in quo crucis ei⁹ feſtiuitatez inuẽtionis celebramus: nos cū leticia ſpiritali: ⁊ modeſta exultatione pagere cõcedas: ⁊ inter celeſtiū virtutum laudes humilitatis nr̃e voces ſuſcipias: ſupplici cõfeſſione dicẽtes. ℟. Sanctus.

QVere ſanct⁹: Poſt ſcūs ⁊ bñdict⁹ dñs nr̃ ieſus xp̃s fili⁹ tuus. Qui ſe pro peccatis nr̃is crucifigendū impiorum manib⁹ tradidit. qui p̃pias man⁹ in cruce pro nob extulit. Qui principat⁹ ⁊ aduerſas poteſtates per crucis myſteriū abdicauit: ac toti⁹ bũani generis delicta in ipa cruce trãſfigẽs: tibi ſe immaculatã hoſtiã obtulit: ⁊ a nobis exiguis ſeruis pro ſui cõmemoratione indeſinenter offerri p̃cepit. Ipe dñs ac redẽptor eter⁹. Poſt pridie.

QVeminim⁹ quidẽ op̃s p̃: ⁊ fideli mẽte retinemus dñi nr̃i ieſu xp̃i filij tui: traditū nobis natiuitat⁊ ei⁹ inenarrabile ſacramentum: preclarū deuicta per crucem morte triũphū: atq; glorioſuz ad celos poſt crucis paſſionẽ aſcenſuz. Credim⁹ etiã immẽſum ⁊ incõprehẽſibile cõſempiternū tecū ei⁹ ⁊ conſubſtantiale principiū: ipm quoq; venturū p̃fitemur iudicem mortuoz atq; viuentium. Vnde q̃s tremẽde clemẽtiſſime p̃: vt hãc hoſtiaz in ſimilitudinẽ corpis ⁊ ſanguinis ei⁹ tibi oblatã: per ſignū crucis ſanctifices: ⁊ benedicas: in ſignū crucis ſuſcipias ⁊ aſſumas: nobiſq; famulis tuis eiuſdẽ crucis vexillo p̃notatis placat⁹ diſtribuas: ⁊ benign⁹ impcias. ℟. Amen. Ad oratione dñicam.

GRatias tibi agim⁹ op̃s eterne de⁹: ⁊ dño nr̃o ieſu xp̃o filio tuo. Qui nos per ſanguinẽ crucis ſue redemit: qui pro delictoz nr̃oz indulgẽtia ad te de cruce clamauit. qui diſcipulos ſuos anteq̃ ad crucis paſſionẽ veniret: ſic docuit orare ⁊ dicere. P̃r nr̃. Dicat p̃br. Vicit

leo. tribus vicib⁹. Postea di
cat. Humiliate vos bñdicti
oni. Dñs sit semper vob. ℟.
Et cuz spi. Benedictio
ꝑs dñs qui extēsis ma-
nibus pepēdit in ligno: om̄i
vos purificet a delicto. ℟ at.
Amen. Repleatq; vos vino
prudētie: qui aceti poculū bi
bit appēsus in cruce ℟. Amē.
Ut per crucē crucifixi solē-
nitatē inuētionis scē crucis:
celebrātes: ⁊ nūc ⁊ in eternū
saluemini. ℟. Amē. Per mise
ricordiā ipsi⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dñs
sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. di-
cat chor⁹. Gaudete ppli. Cō.
Refecti xp̄i corpore. Quere in
vigilia resurrectionis. folio/
Xp̄e iesu qi Oro. (cxciij
mortalitat⁹ nr̄e forma
suscepta: mort⁹ nr̄e ⁊ crucis
voluisti sustinere iniuriā: da
nobis: vt crucis tue munimi
ne circūsepti deuincam⁹ oēs
laqueos inimici. ℟. amē. Per
mīam tuā de⁹ nr̄ ⁊c̄. Dñs sit
sꝑ vob. ℟. Et cū. Solēnia cō
pleta sunt in noīe dñi nr̄i ie-
su xp̄i. votū nr̄m sit acceptū
cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ Ale
xandri euēti om̄ia dicantur
pl̄imorū mr̄m. fol/ccccxxx/
¶ Quiriaci ep̄i ⁊ mr̄is: om̄ia
dicāt̄ vni⁹ mr̄is. fol/ccccxxj/
¶ Johānis ante portaz lati-
nā: om̄ia dicāt̄: vt in alio fe-
sto: qd̄ fit ī natiuitate dñi nr̄i
iesu xp̄i. fol/xlv/ ¶ Sācte tri
pete v̄gi. om̄ia dicant̄ vni⁹
virgi. fol/ ccccxxxvj/ ¶ Do-
micile virgi. om̄ia dicantur
vnius virgi. fol/ ccccxxxvj/
¶ Reuelatio scti michael oīa
dicant̄: vt in alio festo scī mi
chael. fo/cccxc/ ¶ Isidori mi
litis: om̄ia dicant̄ vni⁹ mr̄is.
fol/ccccxxj/ ¶ Gregorij nazā
zeni: om̄ia dicant̄ vni⁹ ꝯfes.
fol/ccccxxx/ ¶ Translatio scti
nicholai: om̄ia dicant̄ vnius
ꝯfesso. pōtific⁹. fo/ccccxxxij/
¶ Gordiani ⁊ epimachi mr̄z
om̄ia dicant̄ pl̄imoꝝ mr̄m.
fol/ ccccxxj/ ¶ Pontij mr̄is:
oīa dicāt̄ vni⁹ mr̄is. fo/cccc-
xxj/ ¶ Nerei ⁊ achilei atq; pā
cratij mr̄m: om̄ia dicant̄ pl̄i-
moꝝ mr̄m. Victoris ⁊ coro
ne mr̄m: oīa dicant̄ pl̄imoꝝ
mr̄m. fol/ccccxxx/ ¶ Bonifa
tij ꝯfes. fol/ccccxxxij/ ¶ Po-
tentiane virgi ⁊ mr̄is: om̄ia
dicāt̄ vni⁹ v̄gi. fo/ccccxxxvj

¶ Translatio scti dñici om̄ia dicant̄ vni⁹ ꝯfes. fo/ccccxxxij ¶ Vrbani pape ⁊ mr̄is: oīa dicant̄ vni⁹ mr̄is pōtificis. fol/ccccxxxij/ ¶ Trāslatio sci frācisci: om̄ia dicant̄ vni⁹ cōfesso. fol/ccccxxxij/ ¶ Augustini ep̄i anglor̄: om̄ia dicāt̄ vni⁹ ꝯfes. pōtifi. fol. ccccxxxij ¶ Germani ep̄i ⁊ ꝯfes. om̄ia dicant̄ vni⁹ ꝯfes. pontificis. folio/ccccxxxij/ ¶ Petronille ꝟ. oīa dicant̄ vni⁹ ꝟ. fo. cccc/

Marcellini ⁊ pe (xxxvj/ tri mr̄m: omnia dicantur pl̄imor̄ mr̄m. fo/ccccxxx ¶ Medardi ⁊ geraldi ep̄or̄: om̄ia dicant̄ pl̄imor̄ ꝯfesso. folio/ccccxxx/ ¶ Primi ⁊ feliciani mr̄m: om̄ia dicant̄ pl̄imor̄ mr̄z. fo/ccccxxx/ ¶ Barnabe apl̄i: om̄ia dicant̄ vt in festo sci mathie apl̄i. fol/ccclxxxij/ ¶ Enofri ꝯfesso. om̄ia dicant̄ vni⁹ ꝯfesso. fol/ccccxxxij/ ¶ Basilidis cirini naboris mr̄m: om̄ia dicant̄ pl̄imoruz mr̄m. fol/ccccxxx/ ¶ Antonij de padua ꝯfesso. om̄ia dicant̄ vnius cōfes. fol/ccccxxxij/ ¶ Basilij ep̄i ⁊ cōfesso: omnia dicant̄ vni⁹ ꝯfes. pōtificis. fol/ccccxxxij/ ¶ Viti ⁊ modesti mr̄m: om̄ia dicantur pl̄imor̄ martyrū. folio/ccccxxx/ ¶ Sanctorū cirici ⁊ iulite mr̄m: om̄ia dicant̄ plurimor̄ mr̄m. folio/ccccxxx/ ¶ In festo scōr̄ mr̄m adriani atq; natalie ad missaz. officiū.

Dabo vos nominatos in gl̄ia al̄la in om̄ibus dieb⁹ vite vr̄e al̄la al̄la. ꝟ. Bn̄dicti vos a dn̄o q̄ fecit celū et terrā. p̄. In om̄ibus. ꝟ. Gl̄ia et honor pr̄i et filio et spūi sctō in secula seculor̄ amē. p̄. In om̄ib⁹. Oro.

Omp̄s sempiterne de⁹ presta nobis: vt obtentu btōr̄ martyrū tuor̄ adriani atq; natalie saluemur in mūdo: q̄ repausatio sanctis tuis existūt in ergastulo. Et q̄ plagis beator̄ exhibuerūt diligentiā: peccantib⁹ curaz prorogēt indefessis. ℟. Amē. Per mīam tuam de⁹ nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lctō libri ecclesiastici salomonis. ca. XI. ℟. Deo gr̄as

Datio dei permanet iustis: ⁊ ꝓfectus illi⁹ successus habebit in eternum. ¶ Mulieris bone beat⁹ vir. capi.

XXVI

numerus annoꝝ eius inestimabilis. Mulier fortis oblectat virum suū: & annos vite illi⁹ in pace implebit. Pars bona mulier bona in parte bona: timentiū deū dabit̄ viro pro factis bonis. Gratia mulieris sedule delectabit virum suū: & ossa illi⁹ impinguabit. Disciplina illi⁹ datū dei. mulier sensata & tacita: non est īmutatio erudite anime. Gratia sup gratiā mulier sancta & pudorata. oīs autez pōderatio nō est digna ponētis anime. Sicut sol oriēs in mūdo in altissimis dei: sic mulier bona species in ornamento domus est. Lucerna splēdens sup cādelabrū sanctum species faciei sup etatē stabilē. Colūne auree super bases argenteas & pedes firmi sup plantas stabilis mulieris. Fundamēta eterna super petraz solidatā: & māda ta dei in corde mulieris sancte. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cuz spi. Psallendo. Mirabilis deꝰ in sanctis suis. ℣. Māda deꝰ virtutē tuā confirma deꝰ qđ operatus es. p̄. In sanctis. dicat pbr. Silentiū facite. Epla. Debitores sumꝰ nō carni. Euāgeliū Nihil opertū. Quere plurimoꝝ mīrm. fo/ccccxrix/ Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Ambulabūt sācti in albis. qm̄ digni sūt: et nō delebo noīa eoꝝ de libro vite. p̄. Alla. Sacrificiū. Regnū et potestas et magnitudo regni dabitur pplo sanctoruz alla. ℣. Cōsurget michael princeps magnꝰ: et saluabitur oīs qui inuētus fuerit in libro scriptꝰ et qui ad iusticiam erudiunt multos: fulgebunt quasi stelle in perpetua eternitate pertrāsibūt plurimi et multiplex erit scientia populo sanctorum. Missa.

Adriani beatissimi atq; natalie dilectissimi ffres hodierno die: & p̄dicāda nobis & adsequēda exēpla sunt: qui ꝓceptus scī spūs pleni: dū cōcessa inter se ꝓiugij cōnubia seruāt: xp̄o nupturi spūalem thalamū in suis cordib⁹ parant. Cū & in illo gloria fuerit dimicādi: & i illa felicitas obsequēdi Illū fidelis viroꝝ turba cōcelebret: banc femi

neus chor⁹ hymnū dicunt. Illū viri ad vincendū in sui imitatione ꝓponāt: hanc femine in obsequēdo imitabilem habeāt. Sit in illum viris exēplū ꝯtenēdi humana: sit in hāc feminis famulādi ꝓbitas adsequēda. per illum viri adsuescāt mundū despicere: per istā doceant̄ femine suis viris obtemperare. Discant per illū viri subire certamina passionis: discāt per istā femine obedire passuris. Quo vtrorūq; exēplis incitati a virtutib⁹: ⁊ ꝑ illū superemus vitia: per quē deuicte sunt pene: ⁊ per istā obsequij capiam⁹ mercedē: per quam sctōꝝ curate sunt plage. ℟.

Eter- Alia orō. Amen.
ne ⁊ inestimabilis de⁹ summe: in quo beatissima famula tua natalia vehementi gaudio exultauit: cum sibi ꝯiunctū beatissimū adrianū ad te ꝯuersum tota fidei deuotione cognouit. tu nos in te credētes ac de te sperātes vtrorūq; etiā suffragatione iustifica. Ille nos exēplo suo fortiores efficiat: hec ⁊ curādos regat: ⁊ curatos tibi exhibeat. Per illum torpes ad virtutes animi excitentur: per hāc vulnerū abdita medeant̄. Suscitādos ille suscipiat: quos vitandos ista custodiat. Ille curatis gl̄iam: hec curādis adhibeat medicinaꝫ. colligat ille: quos ista nō reprobet. curetq; ista: q̄s ille gl̄ificet. Quo ꝑ vtrosq; sic curādis adhibeat̄ saluatio: vt curatis donet̄ eterne glorie plenitudo. ℟. Amen.

Iesu Post noīa. Orō.
dei patris fili⁹ q̄ es: ⁊ victoria martyrū ⁊ corona victoꝝ: in hoc scōꝝ tuoꝝ adriani atq; natalie festo ꝯcede offerētib⁹ indulgētiā ꝓ delictis: ⁊ sepultis beatorū animari cōsortijs. Vt tam nos q̄ illi cum eis in futura vita mereamur habere partē: cuꝫ quib⁹ ideꝫ tuus beatissimus adrian⁹ a gētili ꝯuersus errore: suā voluit adnotari ꝓfessione. ℟. Amē Ad pacē. orō.

Deus qui beatos martyres tuos adrianum: atq; nataliā cōiugali federe copulatos: ad tantā gloriaꝫ

puexisti: vt ⁊ ille patiẽdi mu
nere: ⁊ hec locupletaret̃ ob-
sequẽdi mercede: p̃sta nobis
vt deuictis vitioꝝ carnaliuꝫ
incẽtiuis: atq; ꝑfecte corã te
exhibẽtes nr̃e mysteriũ ser-
uitutis: muneribꝰ dictemur
a te pacis eterne: atq; dulce
dinis. Quo ita tibi placabi-
les simꝰ charitatis ex opere:
vt illic post trãsitũ: qua idez
scti requiescũt iocũdemur in
pace. ℟. Amẽ. Inlatio
Ignum ⁊ iustum est:
nos tibi semꝑ gratias agere
dñe scẽ pr̃ eterne omp̃s deꝰ:
per iesuꝫ xp̃m filiũ tuũ dñm
nr̃m. Qui beatissimo adria-
no cũ suis socijs: ⁊ certandi
cõfidentiã: ⁊ remuneratiõis
exhibuit gloriã. Quiq; tãto
fidei ardore: archanũ pecto
ris famule sue natalie inlu-
strauit: vt q̃ nõ excepit mar-
tyriũ: martyrij tamen ꝯsequi
mereret̃ effectũ. Cũ marty-
riũ qđ ꝑferri ab hoste nõ ti-
muit: ceteris sctis p̃dicatio-
nis verbo amabile fecit. Illa
quippe dũ pietatis exhibuit
cultũ: pietatis capit premiũ.
⁊ dũ miseratiõis impẽdit so-
laciuꝫ: ad mĩam ꝑuenit vsq;
effectũ. Quia quibꝰ quãtis-
q; compassionis atq; solacij
exhibuit verbũ: cuꝫ tot tan-
tisq; cõmune credit̃ suscepis-
se martyrium. Ac proinde
digna ⁊ venerabilis femina
sanctis om̃ibꝰ obsequẽs: cũ
om̃ibꝰ patiens: cuꝫ om̃ibus
gaudẽs cõmuniterq; cũ om̃i
bus regna celestia tenẽs: ex-
audit̃ pro nob̃ a te deꝰ pater
clemẽs atq; scissime. Quo ꝑ
eam ⁊ facinoꝝ careamꝰ inle
cebris: ⁊ regnũ teneamꝰ cuꝫ
tuis om̃ibꝰ sanctis. Cui me-
rito om̃es angeli ⁊ archãge
li nõ cessant clamare quoti-
die ita dicẽtes. ℟. Sãctꝰ. Post
Vere sanctꝰ ve- sanctꝰ
re bñdictus dñs nr̃ ie-
sus xp̃s filiꝰ tuꝰ: q̃ ita feruo-
re ignis sui scõꝝ corda inflã-
mat: vt sit illis om̃e qđ cupi-
unt licitũ: liceatq; eis imple
re qđ cupiũt: dum ea cupiũt
implere q̃ sancta sunt. Etem̃
natalia sanctoꝝ vulnera cu-
rans: eorũq; in passionibus
nõ incredulitate sed cõpassi-
one exultans: cum per vlti-
mam mortis sententiã adri-

anus cuꝫ ſotijs ſuis paſſuri eſſent letale exitiuꝫ: cucurrit illa ad virū: ⁊ deſectā corporis eius manum ſibi amoris vſurpauit in ſignum: vt ea pars mēbri in qua ſignificabatur effect⁹ operis: eſſet illi pro mētione in ſolacio charitatis. Quo per hanc amor viri ſemp in ei⁹ vigueret corde: ⁊ veraꝫ quodāmodo ei⁹ preſentiam retineret. Sit ex hoc gloria tibi pater omp̄s: qui tot beneficia ancille tue erga ſanctos exhibita remuneraturus aſpiciens: lachrimiſq; ei⁹ ineffabili pietate reſpondēs: illoꝝ eā gl̄ioſo cetui adgregaſti: quoꝝ idem hic degens plagis curationeꝫ exhibuit. Per xp̄m dn̄m ac redēptorē eternuꝫ. Poſt

HAs tibi dn̄e in pridie. ſolēnitate tuoꝝ ſanctorū adriani atq; natalie victimas offerētes: adcliuitē ſupplicatione rogam⁹: vt eorū intercedētibus meritis: deus veniam nr̄is peccatis. Quo exēplo natalie: q̄ viri ſui ſanguine ſe letabat̄ peruncta: nos quoq; de corpore ⁊ ſanguine vnigeniti filij tui libātes: cōſecutos nos gaudeamus ſp̄ūs vnctioneꝫ in ternam: ⁊ miam copioſam. ℟. Amen. Ad or̄onem dn̄icam.

DEus qui pctōres ſine merito ſaluas: et iuſtos ex gr̄a precedēte glorificas. quiq; adrianū ex infidelitate reuocaſti ad fidē: ⁊ natalia obſequiali coronaſti ex munere: noſtris q̄s in eoruꝫ feſto ⁊ iniq̄tatibus parce: ⁊ ſp̄ūali nos ardore ſuccende. Quo ſp̄ūaliter accenſi in intimis ad te pclamem⁹ e terris. Pater nr̄. Si iſtud feſtū euenerit in tpe reſurrectiōis dicat pb̄r. Dicit leo. trib⁹ vicibus. Quere. fo/crcvij/poſtea dicat. Hūiliate vos benedictioni. Dn̄s ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cū. Benedictio.

OMp̄s dn̄s reſpiciat vota vr̄a: q̄ adrianū martyrij palma: ⁊ nataliā obſequēdi glorificauit ex gr̄a. ℟. Amen. Illoꝝ quoq; vos ſuffragio tueamini: quoꝝ plagis natalia famulat⁹ ſui dependit obſequio. ℟. Amē. Vt p̄ſentis diei ſolennitate

ouātes: ⁊ hic ⁊ in futuro eo
ruz gaudijs mereamini esse
participes. ℟. Amē. Per mi-
sericordiam ip̄ius dei nr̄i ⁊c̄.
Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cū. Si venerit istud festū ī tē
pore resurrectiōis dicat cho
rus. Gaudete ppl̄i. Cōm. Refe
cti xp̄i corpore. Quere in vigi-
lia resurrectionis. fol̄/cxciij/
or̄o. Dn̄e deꝰ omp̄s q̄ es vi.
Quere in festo sctōꝝ iuliani
⁊ basilisse. fol̄/cclxxxvij/Et
vbi dicitur sctōꝝ iuliani ⁊ ba
silisse dicat̄ scōꝝ adriani atq̄
natalie. ¶ Marci ⁊ marcellia
ni mr̄m oīa dicant̄ pl̄imoruz
martyrū. fo/ccccxxx/ ¶ Ger-
uasij ⁊ ꝓthasij martyrū: oīa
dicant̄ pl̄imoꝝ martyrū. fo/
ccccxxx/ ¶ Florētie virginis
oīa dicāt̄ vniꝰ virginis. fo/
ccccxxxvj/ ¶ Siluestri pape
⁊ mr̄is: oīa dicant̄ vniꝰ mar-
tyris. fo/ccccxxj/ ¶ Cōsortie
v̄ginis cū. xj. milliū mr̄z oīa
dicant̄ pl̄imoꝝ martyrū. fo/
ccccxxx/ In dn̄ico pro aduē-
tu sci iohānis ad missaz offi.
Dn̄s regnauit. Quere ī dn̄ico
post epi. fo/lxiiij/dicat pb̄r.
Per om̄ia semp̄ secula secu-
loꝝ. ℟. Amē. dicat ꝓ gloria.
Bn̄s dn̄s deꝰ isrl̄. Et choꝝ
cātet oīa alia vsq̄ in finē cāti

Dn̄e Or̄o. ci sine gl̄ia.
deꝰ qui aduentū vni-
geniti filij tui: iohannē pue-
ruz p̄currere voluisti: vt mis-
sus a te viā xp̄o incredulo
cordibꝰ p̄paret: sanādo ꝯtri-
bulatos corde: ⁊ cecis resti-
tuendo luminis claritatem.
Suffragio eiꝰ ⁊ cecitatē cor
dis nr̄i inlumina: ⁊ tribula-
tiones cordiuz nr̄oꝝ in eter
num gaudiū muta: vt qui in
natiuitate vnigeniti filij tui
gaudio xp̄iano attollimur:
in aduētu iudicij eius: nullis
penaꝝ vinculis ꝯtristemur.
℟. Amē. Per mīam tuā deus
nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟.
Et cū. Lcō libri esaye ꝓphete

Oca. XL. ℟. Deo gratias.
Onsolamini cōsolami-
ni popule meꝰ: dicit dn̄s deꝰ
vr̄. Loq̄mini ad cor hierl̄m:
⁊ vocate eā: qm̄ cōpleta est
malicia eius. dimissa est ini-
quitas illiꝰ. Suscepit de ma
nu dn̄i duplicia pro om̄ibus
peccatis suis. Vox clamātis
in deserto: parate viā dn̄o re

ctas facite semitas dei nr̄i in solitudine. Om̄is vallis exaltabit̄: ⁊ om̄is mons: ⁊ collis humiliabit̄. Et erūt praua indirecta: ⁊ aspera in vias planas. Et reuelabit̄ gloria dn̄i: ⁊ videbit om̄is caro pariter qđ os dn̄i locutū est. Vox dicentis clama: ⁊ dixi. Quid clamabo? Om̄is caro fenū: ⁊ om̄is gloria ei⁹ quasi flos agri. Et siccatū est fenū ⁊ cecidit flos. verbū aūt dn̄i dei nr̄i stabit in eternum. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cum. Psallendo. Expectabā deū qui me saluū fecit a defectione et tēpestate. ℣. Ecce elōgaui fugiēs et mānsi in solitudine. p̄. A defecti. Dicat pb̄r. Silentiū facite. Sequentia epl̄e pauli apostoli ad ephesios. IIII. ℟ Deo gr̄as

FRatres. Obsecro vos ego vinctus in dn̄o: vt digne ambulet̄ vocatione: qua vocati estis. Cū om̄i humilitate ⁊ māsuetudine. Cū patiētia supportātes inuicē: in charitate soliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Vnū corpus: ⁊ vn⁹ spirit⁹: sicut ⁊ vos vocati estis in vna spe vocationis vr̄e. Vnus de⁹: vna fides: vnuꝫ baptismū. Vn⁹ de⁹ pr̄ oīm qui sup̄ om̄es est: ⁊ p̄ om̄ia ⁊ in om̄ib⁹ vobis. Vnicuiq̄ autē vr̄m data est gr̄a scđm mensuram donationis xp̄i: in qua ipsi vocati estis. Propter qđ dixit. Ascēdēs in altum captiuā duxit captiuitatē: dedit dona hoīb⁹. Quod autē ascēdit: q̄d est nisi q̄a ⁊ descēdit: primū in inferiores partes terre. Qui descendit ipse est: ⁊ qui ascēdit sup̄ oēs celos: vt adimpleret om̄ia. Et ipse dedit quosdā quidē apl̄os: quosdā aūt ꝓphetas. alios vero euagelistas. alios aūt pastores ⁊ doctores ad ꝯsūmationē scōꝝ in op⁹ mysterij in edificationē corporis xp̄i. Donec occurramus om̄es in vnitatē fidei ⁊ agnitionē filij dei: in virū p̄fectū in mēsurā etat̄ plenitudinis xp̄i. ℟. Amē. Euāge. Iniciuꝫ scti euāgelij iesu xp̄i filij dei. Quere in dn̄ica sexta aduēt⁹ dn̄i. fo / xix / dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et. Lauda.

Alla. ℣. Laudem dñi loquetur os meus: et benedicat omnis caro nomen sanctũ eius. ℟. Alla. Sacrificiũ. Vox clamãtis in deserto. parate viã dño: rectas facite semitas dei nostri alla alla. ℣. Alleluya spũs dñi super me: propter qđ vnxit me euangelizare hominibus: misit me sanare cõtribulatos corde: predicare captiuis redemptionẽ: et cecis lumen reddere dicens. ℟. Parate viam dño.

Vniuersitatis Missa. potentissimũ creatorẽ fratres charissimi cõgregati solẽniter adorem⁹: ⁊ predestinati ppli benignissimũ patrem: corã ipso humiliati salubriter inuocem⁹. Vt pro malis sicut sol: ⁊ bona retribuat: ⁊ fideles suos in quacũqz die tribulãtur: exaudiat. Ne qz permittat innocẽtes sub calumnijs laborare: sed dignet vniuersos euadere. Donec regib⁹ fidelib⁹ cũ mãsuetudine ⁊ veritate iusticiam largiat: pplis trãquillitate pcordiam. Seruientes sibi dñs sine iracundia dñari cõueniet: vt vicissim seruos ad obediendũ sine murmuratiõe cõpellat. Exoret etiã: diuites non amare diuitias perituras: ⁊ per bona opa delectent acqrere sempiterna. Ipse paupes pascat. ipse nudos vestiat. ipse nõ habẽtes auxilio ptegat. De pclusione captiuitatis exules reuocet. Et de domo carceris suspirantes in vinculis liberet. Sit pupillis quotidianis adiutor: sit benign⁹ ⁊ misericors: viduarũ lachrymatiũ psolator. Bñficia pluuiarum consueta nõ auferat: vt inebriata terra: pinguescat. Faciat nos in oratione promptissime vigilare: ⁊ hoc sacrificiũ in remissionẽ peccatoz frequẽter offerre. ℟. Amen.

Deus qđ prẽ sentiũ hominum vitã agnoscis: diuersaruz necessitatum passionib⁹ subiacere: exaudi desideria supplicãtiũ suscipe vota credẽtiũ. Sacerdotũ auge salutẽ: aut cordis auferat morbos: aut corpor⁹ man⁹ medica dolorẽ mestiqz pestẽ pellat egroti. Si iudicis aut ira verat: mitiga tu ira pdituz libera tu ira subie-

etum. Si ad litē publicā di-
scordes funesta intentio vo
cat: dissidentiuz animos par
amica preueniat. Si terr eni
itineris subeūda veratio est:
angelū sanctū decerne custo
dem. Abigat demones: pre-
dam bestie. errorē vie: casuz
fouee: insidias furis: vim la-
tronis. Si adire maria naui
gaturꝰ fidelis eroptat: tu in
inuisibilis gubernatoris be-
neficio sentiēdo ingredere.
Vt nec mentē in peccatū cu
piditas lucro precipitata de-
mergat: nec nauē in profun-
dum tēpestas vēto exagita-
ta dissoluat. Tunc eñ felicē
substantia pēsauit questū: si
inocētia nō fuerit passa nau-
fragiū. ℟. Amē. Post noia.

PRecamur dñe Oratio.
Sctē pater omps deꝰ: q̄
omniū corda pscrutaris: t vo
ta ppendis: vt nō solum pro
dictis petitionibꝰ: verū etiā
occultis desideriis nris: be-
nignus faueas: t adesse di-
gneris. Ad quecūq; enim po
scenda cōcurrimꝰ: vniuersa
priusq̄ loquamur intelligis.
Offerimꝰ ita obsecrationes
nras pro egestate inopū pro
laboribus pupillorū: pro in-
iuria vinctorū: pro securita-
te viantiū: pro cōsolatione
t requie fideliū defunctorū:
t pro his qui sulcandū naui-
bus equor arripiūt: vt red-
dantur in aduersa securi. Fe
bres oñes passionesq; lan-
guentiuz excludant: neq; in
aliquos immūdi spūs tēpta-
tio potestatem accipiat: sed
cūctis celesti protectiōe defen-
sis: oblatio subueniat tui al-
taris. ℟. Amen. Ad pacē oro

DEus qui duz sublimia
deitatis ascēdis: obser
uare nos pacem auctoritate
euangelica pcipis: da nobis
placidus pacē tuā: vt discor-
die prona fugiam: t per pa
cis bonū celor ardua pscen-
damus. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnū t iustū est: nos
tibi gras agere domi-
ne deꝰ nr: qui labantez aiam
t antiquo vlceris dolore cō
fectā: nō solū ad amissam re-
uocas dignitatez: t in pristi
no nitore restauras: sed etiā
in partē glie celestis admit-
tis donādo culpā preuarica

T

tionis: ⁊ remittendo perpe/
tue iniuriam mortis. Qui vt
ista prestares nō te nr̄e pra/
uitatis officiositas: sed illa
ingenite bonitatis ꝓsuetu/
do cōmouit. Tu igitur vin/
ctū afflictūq; hominē capti/
uitate depulsa: libertati do/
nasti. ⁊ obnoxiū lege moriē/
di vicario munere redemisti
Mittendo vnicū filiū tuum
dn̄m nr̄m: qui cōpensatione
cōmercij: dū nos liberare cō
tendit: sanguinez fudit. Ita
celestis dignitas dū nos in/
dignos ꝓspicit: cōtumelijs
addita subiacuit: omniq; se
iniurie subdidit: dummodo
hominē quē in nascēdo susce
perat: moriendo seruaret.
Per quē te q̄s ⁊ rogam⁹: vt
intendas sup hoc munerum
sincera libamina: q̄ in hoc al
tare tuū sacrificioꝝ more de/
tulim⁹. Vt in conspectu tuo
offerentiū vota custodias:
⁊ verus sacerdos veraz ho/
stiā meritis celestib⁹ benedi
cas: ac de istis tēporalibus ci
bi immortalitatis sacramen
ta cōponas: q̄ sue suauitatis
gratia infirmitates corporū:
⁊ languores cōpescant ani/
marū: per ip̄m quē tecū ⁊ cū
spū sancto in vnitate deita/
tis: oīnes angeli ⁊ archāgeli
nō cessant ꝓlaudare: ita dicē
tes. ℟. Sanctus. Post sanct⁹

CEre sanct⁹: atq; in ex/
celsis mirabilis domi
nus nr̄ ihesus xp̄s filiꝰ tuus. p
quē tibi deus pater om̄ps fa
mulātes offerim⁹ sacrificiuz
laudis: ⁊ simplicem deuotio
nem nr̄i cordis. Nō eniz hic
horrido mugitu pecudū: tri
stis hostia thaurꝰ occiditur:
aut hircus de gregibꝰ immo
lat̄: sed hostia quā verꝰ dn̄s
⁊ sacerdos instituit om̄ps.
xp̄s dn̄s ac redēptor eternꝰ.

ACta/ Post pridie ofo.
re tuū dn̄e manus tue
ꝓsecratione sanctifica: teq;
ip̄m mētibꝰ nr̄is leticie ⁊ gra
tie resurrectionis spe ostēn/
de. Om̄ibꝰ tibi seruiētibꝰ vo
ta q̄ acceptare digneris: ispi/
rando largire: pp̄tm tuū pla
cabilis respice: atq; ad patrē
gratie salutar(ā)mitte. Con/
fitentibꝰ parce. letantibꝰ fa/
ue: ac tristes p indulgentiaz
cōsolare. ℟at chorus. Amen.

Ad orationem dominicam.

ORationē dicturi dñicaz fratres charissimi nihil nr̄is mentib⁹ cogitatio terrena subripiat: nihilq; turpe vel lubricū horrēde vanitatis occurrat. Sed penitētes de preteritis: ⁊ petentes veniam de futuris cū timore: ⁊ fiducia clamemus e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Bn̄o

BEnedictionis dn̄i gr̄a semp̄ vos ꝓtegat: ⁊ ab om̄i malo defendat. ℟. Amē. Mundet vos dn̄s ab omni crimine peccatoꝝ: ⁊ sibimet placere faciat in eternuz. ℟. Amen. Ubiq; vobis dn̄s placatus occurrat: ⁊ sue benedictionis opem dignāter attribuat. ℟. Amē. Per mīam ip̄ius dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cum. dicat chor⁹. Gustate. Cō. Refecti xp̄i corpe. Quere in festo corporis xp̄i.

O folio/cclxvij/ Oratio. Redim⁹ dn̄e iesu: q̄ precursor tuus iohānes: q̄ ꝓphete in enigmate ꝓphetauerunt: ipse digito ostendit dicens. Ecce agn⁹ dei: ecce q̄ tollit peccatū mūdi: proinde q̄s ⁊ rogam⁹: vt q̄ primi aduentus tui venturū te p̄dicauit: ī secūdi aduētus tui tp̄e duz iudicare veneris viuos: ⁊ mortuos: nos ad dexteraz tuā coronandos statuas. ℟. Amē. Per mīam tuā deus nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. Missa acta est in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i p̄ficiam⁹ cū pace. ℟. Deo gratias. ¶ Natiuitas scti iohānis baptiste ad missam. Offi.

ANgelus dn̄i dixit zacharie alla. ecce elisabeth in vtero accipiet alla et pariet filiuz: et nomen ei⁹ iohannes vocabit̄ alla alla. ℣. Tu puer ꝓpheta altissimi vocaberis: preibis em̄ ante faciē dn̄i parare vias ei⁹. p̄. Et pariet. ℣. Gloria et honor patri et filio et sp̄ui sancto in secula seculoꝝ amē. p̄. Et pariet. dicat pb̄r. Per om̄ia semp̄ secula seculoꝝ. ℟. Amen. Gl̄ia in

DEus Or̄o. excelsis. qui nos in natiuitate precursoris tui iohānis voluisti gaudere: fac nos plenū gaudiū a te in futura examinatione percipere. Ut meri

tis ei⁹ qui aduentū tuū in spi
ritu ⁊ virtute helie p̄cessisse
cognoscit̄: ⁊ hic ⁊ in eternuz
gaudijs cōletemur. ℟. Amē.
Per mīam tuaz deus nr̄. ⁊c̄.
Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cū. Lcō libri hieremie ꝓphe-
te. ca. I. ℟. Deo gratias.
Hec dicit dn̄s. Priusq̄
te formarē in vtero: noui te:
⁊ anteq̄ exires de vulua san
ctificaui te: ⁊ ꝓphetā in gen-
tib⁹ dedi te: ⁊ dixi. a. a. a. do-
mine de⁹ ecce nescio loq̄. q̄r
puer ego sum. Et dixit dn̄s
ad me. Noli dicere q̄a puer
ego suz. Qm̄ ad om̄ia q̄ mit-
tam te ibis: ⁊ vniuersa que-
cunq̄z mādauero tibi: loque
ris. Ne timeas a facie eorū.
q̄r tecū ego suz: vt eruā te di
cit dn̄s. Et misit dn̄s manuz
suā ad me: ⁊ tetigit os meū.
Et dixit dn̄s ad me. Ecce de
di verba mea in ore tuo: ⁊ cō
stitui te hodie super gētes et
super regna: vt euellas: ⁊ de
struas: ⁊ disperdas: ⁊ dissi-
pes: ⁊ edifices: ⁊ plātes. Tu
ergo accinge lūbos tuos: et
surge ⁊ loquere ad eos oīa:
que ego p̄cipio tibi. Ne for-
mides a facie eoꝝ. nec enim
timere faciā vultū illorum.
Ego quippe dedi te hodie ī
ciuitatē munitā: ⁊ in colum-
nam ferreā: ⁊ in murū ereuz
sup̄ omnē terrā regib⁹ iuda:
principib⁹ ei⁹: ⁊ sacerdotib⁹
ei⁹: ⁊ ppl̄o terre. Et velabūt
aduersuz te: ⁊ nō p̄ualebūt.
q̄r tecuz ego sum: ait dn̄s: vt
liberē te. ℟. Amē. Dicat pb̄r.
Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cū. Psallendo. Tu es dn̄e qui
eduxisti me de vētre: spes mea ab
vberib⁹ matris mee. ℣. In te ia-
ctatus sum ex vtero. de vētre ma
tris mee tu es de⁹ meus. in te est
decātatio mea. p̄. Spes mea. ℣.
Repleat̄ os meū de⁹ laude tua:
vt possim cantare gloriā tuā. di-
cat pb̄r. Silentiū facite. Se
quētia epl̄e pauli apl̄i ad ga-
lathas. ca. I. ℟. Deo gratias.
Fratres. Notum vobis
facio euāgeliū: qd̄ euan
gelizatū est a me. q̄r non est
scd̄m hominē neq̄z em̄ ab ho
mine accepi illud: neq̄z didi-
ci: sed p̄ reuelationē iesu xp̄i.
Audistis em̄ cōuersationem
meā aliquādo in iudaismo.
qm̄ supra moduz p̄sequebar

ecclesiā dei: ⁊ expugnabā il-
laz: ⁊ proficiebā in iudaismo
supra multos coetaneos in
genere meo. Abundantius
emulator existēs paternarū
mearū traditionū. Cū autez
placuit ei: qui me segregauit
de vtero matris mee: ⁊ vo-
cauit me ꝑ gr̄az suā: vt reue
laret filiū suū in me: ⁊ euāge
lizarē illū in gētib⁹: cōtinuo
nō acquieui carni ⁊ sangui-
ni. Neqꝫ veni ī hierosolymā
ad antecessores meos apl̄os
sed abij in arabiā: ⁊ iterū re-
uersus sum damascū. Dein-
de post annos tres veni hie
rosolimā videre petrū: ⁊ mā
si apud eū dieb⁹ quindecim.
Aliū aūt apl̄orum vidi nemi
nem: nisi iacobuz fratrē dn̄i.
Que autē scribo vobis ecce
corā deo: qꝛ nō mentior. De-
inde veni in partes syrie ⁊ ci
licie. Eraz aūt ignotus facie
ecclesijs iudee: q̄ erāt in xp̄o.
Tantū aūt auditū habebāt:
qm̄ qui persequebat̄ nos ali
quādo: nūc euāgelizat fidē:
qm̄ aliquādo expugnabat: ⁊
in me clarificabāt deum. ℟.
Am̄. Lcō scī euāge. s̄m lucā. I.

IN illis dieb⁹. Elisabeth
autez impletū est tēpus
pariēdi ⁊ peperit filiū. Et au
dierunt vicini ⁊ cognati ei⁹:
q̄a magnificauit dn̄s mīam
suā cū illa: ⁊ cōgratulabant̄
ei. Et factū est in die octauo
venerūt circūcidere pueruz:
⁊ vocabant euz noīe patris
eius zachariā. Et respōdens
mater ei⁹ dixit. Nequaq̄: sed
vocabitur iohānes. Et dixe
runt ad illā. Quia nemo est
in cognatione tua: qui voce
tur hoc noīe. Innuebāt aūt
patri ei⁹: quem vellet vocari
eū. Et postulās pugilarez: ⁊
scripsit dicens. Johānes est
nomen ei⁹: ⁊ mirati sunt vni
uersi. Apertū est aūt ꝯfestim
os ei⁹: ⁊ lingua ei⁹: ⁊ loque
batur bn̄dicens deū. Et fa-
ctuz est timor sup om̄es vici
nos eoꝝ: ⁊ sup om̄ia monta
na iudee diuulgabant̄ om̄ia
verba hec. Et posuerūt oēs
qui audierāt in corde suo: di
centes. Quisputas puer iste
erit? Etem̄ man⁹ dn̄i erat cū
illo. Et zacharias pater eius
implet⁹ est spū sancto: ⁊ pro
phetabat dicens. Bn̄dictus

dñs deus isrl: quia visitauit et fecit redēptionem plebis sue. Et erexit cornu salutis nobis in domo dauid pueri sui: sicut locut⁹ est per os sanctoꝝ qui a seculo sunt ꝓphetarum ei⁹. Puer autē crescebat ⁊ cōfortabat̄ spū. ⁊ erat in deserto vsq; in diē ostēsionis sue ad isrl. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dñs sit semꝑ vobiscuꝫ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Suauis sit deo laudatio mea. ego vero delectabor in dño. p̄. Alla. Sacrificiū. Sacerdos zacharias fuit de vice abia: et vxor illi de filiab⁹ aaron. erant em̄ iusti ambo ante deū: incedentes in om̄ib⁹ mādatis et iustificationibus dñi sine querela alla alla. ℣. Apparuit zacharie angelus domini stans a dextris altaris: dicens: ne timeas zacharia: qm̄ exaudita est deprecatio tua: et vxor tua elisabeth pariet tibi filium: et vocabis nomen ei⁹ iohannem: et erit tibi gaudium et exultatio: et multi in natiuitate ei⁹ gaudebūt: et erit magnus corā domino. p̄. Sine querela alla. Missa.

Expectatiōi nr̄e fratres charissimi: dñs de⁹ noster gaudia desiderata restituens: natalē nobis precursoris sui iohānis: verū lumē lucerne preeūtis inuexit. Cū festiuitate reciprocatiū etiaꝫ tēpoꝝ ip̄oꝝ vernāte leticia: qua se nobiscum in gaudio om̄is creatura aduentū dñi auditura diffudit. Et qui ad natiuitatē precursoris sui iohannis annua nos festiuitate reuocauit: ad suuꝫ quoqꝫ natale cuꝫ profectu toti⁹ ecclesie: ⁊ deffectu neq̄cie spiritualis: simili dignatiōe nos prouocet. Et qui tanti ꝓphete ortū prius nobis dignat⁹ est nomīe manifestare: q̄ luce: ⁊ ante ostēdere electionis eius: q̄ cōceptionis initium: supplicib⁹ tribuat seruulis adimplere predicationis ipsi⁹ sacratissimū verbū. Quia scilicet p̄co mirabilis preparādus ac preuius pri⁹ ab eo preconium laudis: q̄ viaꝫ accipere meruit vocis. Atq; vt ante ortū ab eo ostēderetur laudādus: quē post ortū ipse ostēderet laudaturum. Precamur ergo corde prostrato ⁊ affectu humilia

tiōis deuoto: vt aperiat nobis dn̄s noster quicq̄d in cordibus nr̄is infidelitas claudit: quicquid ꝓmissionuꝫ ei⁹ gratiā obscuritas lubrici timoris intercipit: ⁊ concedat vt natale angeli sui ante faciem suā missi: os nostrū repleat cōfessione: cor nr̄m roboret fide: cursum nostrū dirigat voce: cōtentū mortis instruat veritate: agnitiōisq̄ innocentiā ppl'o suo ipse impetret: qui eū agnū dei in populoꝝ expectatione mōstrauit. sit ei⁹ laus in ore nr̄o: vt qui votis solēnia soluimus: verbi munera capiamus. ℟.

Icho. Amen. Alia oratio. Inter laudes tuas: ⁊ preces nr̄as omp̄s de⁹: interest hodie btissimi iohānis prestantissima in gaudijs ppl'orum ordinata natiuitas. In qua nobis multiplicis gratie tue dona venerātib⁹: dū in preconiū vocat̄ ille: q̄ prestitit in suffragiū. querit̄ ille: qui meruit. Qui nobis naturarum omniū creatoreꝫ: nec dū natus ostēdit: vt expers vite sue fieret testis gl'ie tue. Haberetq̄ prius cognitū lucis dn̄m: q̄ cōmunis luminis vsuꝫ. Qui in illis coagulati corporis rudimētis: materni vteri lege viuescens: vocē dn̄ice matris salutātis exciperet: ⁊ qd̄ a ministerio deuotionis exiliēs: motu exultanti responderet: qui ad opus euāgelij nascitur⁹: matreꝫ de officio nec dū editus cōmoueret. Qui predicaturus penitentiā: paterne difidentie errorē intercepte vocis dispēdio castigaret: ⁊ dubie mētis incredulitatē prophetatus clauderet: cū venture salutis fidē ꝓphetatur⁹ aperiret. In hui⁹ ergo dn̄e natalicij diei solēnitate gaudentes: pacificas sacrificioꝝ tibi hostias immolam⁹: vt sacerdotalis officij: functionem: sancti angeli visitatiōe dignatus acceptes: faciasq̄ ꝓmissa nos credere: credita predicare: predicata nō perdere. ℟. Amē. Post noīa or̄o

Christe iesu qui virginali nasciturus de vtero precursorē tuū iohannē senili fecisti exoriri ex aluo: quaꝫ

lucernã ardentẽ tuo cõstitui
sti in tẽplo: fac nos lucere in
ecclesia tua: ardore fidei ⁊ in
structiõe docendi. Charitat⁹
opere: ⁊ humilitatis pfectio
ne. oꝝonis studio: ⁊ castimo
nie documento. Sicqꝫ nũc
has oblationes offerẽtis po
puli fidelis accepta: vt cun⁹
ctis congrua largiaris reme
dia. Per euꝫ ⁊ spiritale gau⁹
diũ viuis: ⁊ penarũ euasio⁹
nem pferẽdo defunctis: per
quẽ tibi in cordib⁹ incrẽdu⁹
loꝝ: ⁊ via est ꝓparata: ⁊ idul
te gr̃e primordia sunt ostẽ⁹
sa. ℟. Amen. Ad pacẽ. Oratio

OEus qui nobis per p⁹
phetiã precursoris tui
iohãnis obũbrantiũ signifi⁹
cationũ figuras: aperta veri
tatis tue manifestatione mõ
strasti: tribue nobis ĩtelligẽ⁹
tie lumen: ⁊ pacis perpetue
charitatẽꝫ. Vt gratia succe⁹
dente pro gratia: sic gloriẽ⁹
mur in nobis: vt in charita⁹
tis vnitate constituti: nõ ab
vtamur antiquis. ℟. Amen.

OIgnũ ⁊ iustũ Inlatio
est: omps pater: nos
tibi gr̃as agere. Qui huma⁹
ne salutis ita ex prima ꝓditio
ne: sicut ex scõa reparatione
solicit⁹: ne inopinatos nos
causa tanti muneris inueni⁹
ret: ad manifestandũ filij tui
aduentũ electissimũ iohãnẽ
nunciũ destinasti. Qui nos
de mirabilib⁹ ei⁹: ipse iaꝫ per
eum ex natiuitate sua mira⁹
bilis cõmoneret: ⁊ magnitu
dinẽ sequentiũ rerum rudes
adhuc populos credere sui
ostẽsione cõsueſceret. Nun⁹
ciatur⁹ x̃pm: per angelũ nũ⁹
ciatur. Predicatur⁹ in ppło:
predicat̃ in tẽplo. Ante no⁹
tus honore: q̃ tẽpore. Sic
actũ est tue dispẽsationis ef⁹
fectu: vt qui parẽtib⁹ in incẽ
si est oblatione ꝓmissus: gẽ⁹
tib⁹ in agnitione luminis sit
premissus. Precursurus ver
bum: silentiũ ponit incredu⁹
lis: ⁊ ante ꝓcessum vite fue:
futura infidelitatis damna:
muta pr̃is voce loquebat̃.
Vtiqꝫ vt q̃ persuasione ve⁹
teri loquebat̃: paterne tradi
tionis obstructũ in meliorẽ
euãgelij doctrinã fideliũ lin
guã: nomẽ noui heredis ab⁹
solueret. Ecce exultat ĩ vte⁹

ro:vt in parētis viſceribus natiue gētis pectora vēturi regis p̄dicatione cōcuteret. erūpit in gaudio:vt deſpera te ꝓmiſſionis taciturnitas fi lij veritate conuicta:in teſti/ moniū ſuſcepti muneris ex/ clamaret. Prophetat in ſpi/ ritu:teſtificat in euangelio. Miniſtrat in baptiſmo. Do cet in ppl'o. Deget in here/ mo. ꝓficit in deſerto. Parat vie viā venturū. nūciat per quē venit:& prioꝛē ſibi quez ſecuturū diceret nō tacebat. Erat ſpeculū luminis. initiū baptiſmatis. teſtimoniū ve/ ritatis. Vt ī plenitudine xp̄i ſignoꝛ rez poſt rei ſigna mō ſtraret. Nūtius ſalutis. emu lus paſſionis. Seruit ꝓphe ta baptiſmo. baptiſta marty rio. Vt xp̄m dei filiū p̄o mū di redēptione venturū:quez adnūciare ſe p̄dicatione ſer/ monis oſtenderet: amare ſe effuſione ſanguinis cōp̄o/ baret. Vnde merito celi ce/ loꝛūq; virtutes cū angelis & archāgelis:hymnū tibi lau/ dis debite cū ſeraphin exul/ tant:ita dicētes. ℟. Sāctus.

VEre ſanct⁹ Poſt ſcīs vere b̄ndictus:es dñe de⁹ op̄s. Vnitas diſtinctibi lis:& diſtinctio inſeparabilis. Vnitas trinitat̄. & trinitas ſummevnitat̄. Qui operib⁹ tuis cōpatiens impaſſibilis: eo vſq; miam porrigis:vt ad noteſcendū ſalutare tuū p̄e mitteres iohannē puerū tuū p̄euiū vie:lucernā luminis: p̄conē iudicis. Vocē ver/ bi:amicū ſpōſi. Vnde nos ꝓ tuis donis:eiuſq; bonis tibi litationis victimā offeren/ tes:p̄camur:vt acceptabili/ ter eā ad ſūmas:& dignatiōe ꝓſueta b̄ndicas. Atq; offerē tes cōformes ei⁹ efficias: q̄ tibi in cōmemoꝛatione ieſu xp̄i filij tui dñi nr̄i:deuota et ꝓſternata ſeruitute perſolui mus. Per ipſum dñm ac re/ dēptoꝛem etern̄. Poſt pri/

OMnualui die. Oratio Aſti: domine ieſu xp̄e in gratia:& incredulis gentib⁹ ſedula teſtatione claruiſti. Te annuncians beatiſſimus doctoꝛ ille iohānes: tam in/ cōparabilis ſanctitate:q̄ ſin gularis magiſterij aſſertoꝛ:

fontez lauacri sitientib⁹ da/
bat:sed esse venturū te pro/
culdubio nunciabat. Ille de
scēderat aquis corpora pur/
gaturus:tu sperabaris cor/
poraq; redēpturus. Et hui⁹
em̄ voce cognouim⁹: vnige
nitum te dñe in corporis for
ma ⁊ carne cōspicuū:de quo
nobis dixit. Ecce agnus dei:
ecce qui tollit peccatū mun/
di. Hic em̄ cui ⁊ nomen an/
teq̄ ꝯciperet dedisti: quē et
spū sancto priusq̄ nasceret
implesti: Qui ⁊ sterilitatem
matris ꝯceptus absterſit: et
patris linguaz natus absol/
uit. Oramus ergo te dñe vt
hanc oblationē nr̄am:respi
cere ⁊ benedicere digneris:
sicut benedicere dignat⁹ es
mun⁹ abel iusti pueri tui. ℟.
Amē. Ad orationē dñicam.

DEus qui beatissimum
iohannē precursorē ⁊
martyrem tuū:gentib⁹ vni/
uersis lumē baptismatis in/
tulisti:vt infidelitatez pplo/
rum:quā pro vane obseruā/
tie ritus intulerat:regenera
tio celestis absolueret: p̄sta
vt intercessio tāti vatis que
nobis est īdulta per lauacrū
pie cōscientie ꝓficiat ad exē/
plum. Vt salutarib⁹ edocti
p̄ceptis:sic dicere mereamur
e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r.
Humiliate vos bñdictioni.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et.

DOminus iesus Bño.
Xp̄us qui in natiuitate
p̄cursoris sui: tribuit multis
gaudiū magnum:det vobis
deuicta oīa tētatione remis/
sionem omniū peccatoꝝ. ℟.
Amē. Et eadē se presule vir/
tus nūc resultet in voce sup/
plicū:que prolato iohannis
noīe:os quondam reserauit
paternuz. ℟. Amen. Ac sicuti
eo nascente matri est attribu
ta fecūditas:ita mēti vestre:
quo sibi fructificet:fidei im/
perciatur vbertas. ℟. Amen.
Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c.
Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et
cū. dicat chorus. Gustate. Cō.
Refecti xp̄i corpe. Quere in fe
sto corpis xp̄i fo. cclxvij/oō

DEus q̄ sterili elisabeth
senicq; infructuoso io/
hannē promissionis filiū cō
donasti:qui dū adhuc inclu/
sus ei⁹ vtero portaret:deuz

in hospitiū virginis habitā/
tem sua salutatione ꝓpheta/
uit: te petimꝰ: te rogamꝰ: vt
qui predicatiōe eiꝰ regni ce/
lestis aperuisti credentibꝰ ia/
nuam: suffragio eiꝰ nos per
ducat ad gloriā. ℟. Amē. Per
mīam tuā deꝰ nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit
semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. So/
lennia cōpleta sunt in noīe
dn̄i nr̄i iesu xp̄i. votū nostrū
sit acceptū cum pace. ℟. Deo
gratias. ¶ Trāslatio scti eli/
gij ep̄i ⁊ cōfessoris: om̄ia di/
cant̄ vniꝰ cōfessoris pōtific/.
fol/ccccxxxij/. ¶ Johānis et
pauli: om̄ia dicant̄ pl̄imorū
mr̄m. fol/ccccxxx/ ¶ Leonis
pape ⁊ cōfessoris: om̄ia dicā
tur vniꝰ cōfessoris pōtificis.
fol/ccccxxxij/ ¶ In festo apo
stoloꝝ petri ⁊ pauli ad mis/
sam. Officiū.

DAbo san
ctis meis primā sessionez
alla in resurrectione eterna: et ex/
quiram illos in gaudio meo. p̄.
Et lux perpetua lucebit eis alla
Et eternitas tēporuz preparata
est alla alla. ℣. Benedicti vos a
dn̄o qui fecit celū et terraz. p̄. Et
lux perpetua. ℣. Gloria et honor
patri et filio et sp̄ui sancto in secu
la seculoꝝ amen. p̄. Et lux ꝑpe.

HI sunt xp̄e dn̄e Or̄o
amici tui petrus ⁊ pau
lus qui tradētes corpora sua
ad mortem: effecti sunt duc/
tores gratie fundatores ec/
clesie. Quos ⁊ vnitas precā
di felicitas moriēdi nec diui/
di: passa est nec elidi. Quesu
mus ergo vt qui illoruz do/
ctrina popl̄os fecisti esse cre/
dentes: eoꝝ prece nos effici/
as regni celestis coheredes.
℟. Amen. Per mīam tuā deꝰ
nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscū
℟. Et cū. Prophecia. Multā
gloriā fecit dn̄s. Quere in fe
~~sto philippi ⁊ iacobi.~~ folio/
cccxx/ dicat pb̄r. Dn̄s sit sem
per vobiscū. ℟. Et cū. Psallē
do. In omnē terrā exiuit sonus
eoꝝ et in fines orbis terre verba
eoꝝ. ℣. Nō sunt loquele neqz ser
mones: quibꝰ nō audiātur voces
eoꝝ. p̄. Et in fines orbis. Dicat
pb̄r. Silentiū facite. Episto
la. Gratia vobis ⁊ pax a deo
patre nostro ⁊ dn̄o iesu xp̄o.
Bn̄dictꝰ deꝰ ⁊ pater dn̄i nr̄i
iesu xp̄i qui bn̄dixit. Quere
in cōmune pl̄imoꝝ mr̄z. fol/
ccccxxx/ Lectio sancti euan/

gelij ſm iohānez. capi. xv.

In illis dieb⁹: dn̄s nr̄ ie/ sus xp̄s loquebat̄ disci/ pulis suis dicens. Si māseri tis in me: ⁊ verba mea ī vob̄ māserint: quodcūq; volue/ rit̄ petite ⁊ fiet vob̄. In hoc clarificatus est pater me⁹: vt fructū plurimū afferat̄: ⁊ ef/ ficiamini mei discipuli. Si/ cut dilexit me pater ⁊ ego di lexi vos: manete in dilectio/ ne mea. Si p̄cepta mea ser/ uaueritis: manebitis in dile ctione mea: sicut ⁊ ego prece pta patris mei seruaui: ⁊ ma neo in dilectione ei⁹. Hec lo cutus sum vobis vt gaudiū meū in vobis sit ⁊ gaudium vestrū impleat̄. Hoc est pre/ ceptū meū vt diligatis inui/ cem sicut dilexi vos. Maio/ rem hac dilectionem nemo habet: vt animam suaz quis ponat pro amicis suis. Vos amici mei estis: si feceritis q̄ ego precipio vobis. Jaz nō dico vos seruos: qr seru⁹ ne/ scit quid faciat dn̄s ei⁹. Vos autē dixi amicos: qr oīa que cūq; audiui a patre meo: no/ ta feci vobis. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos: ⁊ posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis: ⁊ fruct⁹ vr̄ mane/ at. Vt quodcūq; petieritis patrē in noīe meo det vob̄. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp vob̄. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Celi enarrāt gloriā dei et opera manuū ei⁹ annūciat fir/ mamentū. p̄. Alla. Sacrificiū.

Venite benedicti patris mei p/ cipite regnū: qd̄ vobis paratū est ab origine mūdi alla. ℣. Cū ve/ nerit filius hominis in maiestate sua: et oēs angeli cū eo: tūc fulge būt iusti sicut sol ī regno dei alla.

Magnoꝝ aplo/ Missa rum petri ⁊ pauli non varias diuersasq; virtutes: quas explicare digna predi/ catione nō possum⁹ reuoluē tes: sed supremas ⁊ gl̄iosissi mas passiones quas exolue/ re annua deuotiōe debem⁹ fr̄es charissimi: hodie cele/ brātes: deū qui ipsoꝝ ⁊ scōꝝ omniū sūma laus est: depre/ cemur. Vt sicut ip̄e principa liter in eoruz est laudatione laudandus: ita nobis liben/ ter eoꝝ intercessiōe: qua pla candū euz credim⁹ sit placa/

tus. Ecclesiā suā quā in illis elegit. edificauit. repleuit. et docuit: ipsius iugiter pro ea supplicātib⁹ tueat̄. fundataz eā insolidissimā petrā: tēpestatis ꝓcella nō subruat. Nihil ei per thartareas hereticoꝝ euersiones porte preualeāt inferoꝝ: quas ita humiliati tenebrarū principes tollent: vt eleuatis eternalibus portis: quasi in templū suuz: sic in nobis vn⁹ atqz idē virtutuz dn̄s: ⁊ rex gl̄ie celestis ītroeat. Qui ꝓpositas in terrore fideliū persequētiū minas: tremēde sue maiestatis obiectu radiātib⁹ noua luce fulgorib⁹: voce verbi perennis auertat. Sibiqz per ip̄az in se credētes humani generis susceptionē inferri: qđ fideles suos pati pro suo nomine ꝓspicit protestet̄. In se nostri causa dolores excipiēs: sibi fieri quicq̄d contra cultores xp̄iani nominis impij molliunt̄: ostendat. Vt cunctis brachij sui magnitudine dn̄ante: om̄es se nobiscuz in cōfessione petri ⁊ predicatione pauli: viuere gratulent̄. R. Amē. Alia oratio.

Domine q̄ beatissimos ap̄los tuos petrum ⁊ paulū diuerso tēpore vocationis bn̄ficio elegisti: ⁊ vno die passionis merito coronasti: quorum ammirabilis singuloꝝ fides ante obitū mortis inlate. Vnū fecit claues regni celestis accipere: aliuz vsqz celū tertiuz penetrare. Cū ille censor credentiū ꝯstitutus intromittēdi illic probos: ⁊ excludēdi improbos ius teneret. Hic in excessu: supra nubiū raptus recessu: ineffabilia diuinoruz secreta verboꝝ futurus gentiū doctor hauriret. Quodqz alij sctōꝝ passi: hoc isti meruere passuri. Hos nobis dn̄e facito esse patronos: quos fecisti esse magistros. Vt eoruz obtentu: venie nr̄e suffragia sentiamus: quoruz ducatu: gr̄e tue instituta suscepim⁹. In petro pctōꝝ nr̄oꝝ numerū amplificate modus remissionis excedat: in paulo venaz obstructā ꝑfidie: xp̄i sermone lumine nobis veritat̄ aperiat. In illo nob̄ prestet̄

nutantis seculi fluctib⁹ non demergi: in isto antiqui serpentis morsib⁹ non noceri. Ut nec naufragio maloruz perditi: nec veneno vipereo sauciati. Eodem auctore saluemur: quo ille vndas superauit: hic viperas. ℟. Amen.

Post nomina. oratio. Eus qui apostolis tuis: quorum hodie solēnitate gaudem⁹: in sorte sanctificationis electis clariora noīa tu dedisti. cū ⁊ ille petrus diceret̄: hic paulus. Ille indito sibi vocabulo vsus est: hic mutato eoꝝ nobis or̄one ac fauore concede: vt a natura vtero segregati vim carnis ⁊ sanguinis superātes: facta habeam⁹ fideliū: qui nomina tuoꝝ accepim⁹ filioꝝ. Ut in nob̄ ⁊ spiritalis addat̄ ambitus: ⁊ carnalis mutet̄ affectus. Quibus mereamur sacerdotaliū possidere instrumenta virtutū: qui permittimur officia electoꝝ agere sacerdotum. Has quoq; catholicoꝝ oblationes: velud de captura ⁊ manu petri pulmentariū tibi xp̄e gratifica: et q̄si ex ore pauli cui loqui dignat⁹ es bn̄dictione ditifica. Om̄ib⁹ eoꝝ interuētu salutaris leticie causa prestet̄: cūctosq; necessaria ad deum ꝯuersione ꝯuertēdos ille pascat semp̄: hic doceat. Cum equalis gratie vicario munere: ⁊ ille sic possit: ⁊ iste sic pascere. Pro spiritibus etiā defunctoꝝ: quoꝝ noīa ore ꝓlata sunt recitantiū: vtiq; pro culpis apud te intercessores existant. ℟. Amē. Ad pacem.

Omp̄s ꝯditor ⁊ re- or̄o. demptor: qui ad ꝯuersionē gentiū ⁊ penitentiū reconciliationez: duo magna luminaria pauli lr̄as: ⁊ petri lachrymas posuisti: vt gr̄a tua nec illum persecutio: q̄ amor legis ītulerat: nec istuz negatio q̄ timor mortis exegerat faceret alienos Da q̄s resipiscere post ignorantiā. flere post culpas: gr̄am recuperare post lachrymas. Asserat apud indulgētiā tuā errātiū causas ⁊ paulus: cui non obfuit qd̄ nesciuit: ⁊ petr⁹ cui nō impediit: qd̄ negauit. Potest nos mīa tua sic sanare: vt

vulnera inlata nō pareāt. sic restaurare: vt elisos nos aduersarius nr̄ fuisse nō gaudeat: sic integros facere: vt fortiores expertos esse debiles nō agnoscat. Valeat maiestas tua absolutis nob: etiaz ꝓscientiā delere peccati: si penam noluerit seruare supplicij. Cōcordiā cōferre vnanimitatis: t pacē tēporis largiri p̄senti. In te efficere charitate cōnexos: t a mūdi scādalis te propugnāte remotos. R̄. Amē. Inlatio.

IGnū t iustū est: op̄s pater: nos tibi ingētes agere gr̄as: p multiplici aplor̄ petri t pauli gloria quā eis p diuersas munez distributiones larga satis pietate donasti. Quos t vnigeniti tui discipulos: t gētiuz feciſti esse magistros. Qui ob euangelij predicationē cū celor̄ ꝓficiantur in regnis: carcerum claudunt̄ angustijs. Potestatē accipiūt peccata solue di: t ferri vinculis alligant̄. Sanitatē donant: t egritudines portāt. Demonib⁹ imperant: t ab hominibus fugellant̄. Mortes fugant: et fugiūt ꝑsequētes. Sup mare ambulant: t in labore desudant. Mōtes verbo trās ferunt: t ꝓpr̄ijs victū manibus querūt. Judicaturi angelos: i questione mittunt̄. Cū deo viuūt: in mūdo periclitant̄. Postremo x̄pus eis seruiēs pedes lauat: t facies eorū blasfemantiū manus a lapis collaphizat. Nihil sustinentibus pene defuit ad tollerantiā: nihil superātib⁹ victorie non adfuit ad coronā. Si recurram⁹: q̄d ad testificandā fidei veritatē erūnarū ptulerint in tormentis frequenter suis: superfuere martyrijs. Si in mirabilib⁹ hoc per x̄pm fecere: qō x̄ps. Si in passionib⁹: hoc sustinuerūt illi necessitate morta li: qō illi volūtate moriendi. Jsti ei⁹ viribꝰ: ille suis. Probātes doctrine auctoritatez similitudine nō eq̄litate doctoris. Impleuit petr⁹ suo tē pore: qō ꝓmiserat ante tēp⁹. Posuit aiam suā ꝓ illo: quez se nō crediderat negatur ū. q̄ ad ardue sp̄ōsiōis celerita

tem nimia charitate preuen
tus nō intellexit seruum pro
dño dare nō posse: quod p
seruo ante dñs nō dedisset.
Similiter nō renuit cruci/
figi: sed equaliter nō presum
psit appēdi. Obijt ille rectꝰ:
iste subiectꝰ. Ille vt maiesta
tem ascendētis sublimitatez
pferret: iste vt fragilitatē de
scendētis humilitate mōstra
ret. Nec paulus affectu mi/
nor meminit: qꝫ sibi arroga/
uerat dicēs: mihi viuere xps
est: ⁊ mori lucrū. Gaudet in/
sanientis ictibꝰ pcussoris: do
mitas iugo xpi offerre cerui
ces: ⁊ p corporis sui capite:
dare corporis sui caput. Di/
uiserunt sibi passionis dñice
vestimentū duo milites dei:
vnꝰ in patibulo: alter in gla
dio. Petrus in transfixione:
paulus in sanguine. His igi/
tur dispari mortis genere: nō
dispari moriēdi amore pfun
ctis. Exultet in eoꝝ doctri/
nis ecclesia catholica: in exe/
quijs religiositas vniuersa:
in memorijs vrbs romana: ī
patrocinijs omnis anima xpi/
ana. Hec autez omnia tu dñe
operaris: qui a ꝓphetis de/
monstraris: ab angelis ado
raris: ⁊ in omni seculo aplꝰ
lumine declararis. Cui meri
to omnes angeli ⁊ archāgeli
nō cessant clamare quotidie
ita dicētes. ℟. Sanctus Post

O Sanna in excel/ sctūs
sis: idem excelse in excel
sis. idez humilis in terrenis
xpe filius dei. Qui nebulosa
magice artis in symonis pre
sumptione pstigia: aplice cō
certatiōis veritate pdita de/
struxisti. Quē frustra celorū
ascensum aeris mollitionibꝰ
appetētez: decepta demonū
inlusione iactantia altiꝰ ex/
tulit: grauiꝰ elidenduz. Vt
quo eū paulo longiꝰ sursum
volandi audacia pmissa su/
stolleret: multo validius in/
deorsum volātis insania di/
missa disrūperet. Nescientez
vticz qō nisi laudatam petri
ꝓfessionē: nisi creditaz pauli
fidē teneret: celi cuiꝰ claues
petrus habebat: ⁊ cuiꝰ pau/
lus intima penetrauerat: ia/
nuam non intraret. Immē/
mor etiā illiꝰ seueritatis atqꝫ
censure: qui ananiā ⁊ saffirā

ſancto ſpũi mẽtientes preua
ricationis ⁊ pfidie reos pre
ſentis mortis aiadiuerſione
dãnauit. Paris quoq; pauli
in euãgelio poteſtatis igna
rus: qui doctrine ſue cõtradi
centem elimã magum: iuſta
protinꝰ cecitate percuſſit: et
ſeducentẽ pbitonis garrulũ
ſpũm: imperata ilico diſce
ſione migrauit. Totũ illis ce
leſtiũ athletarũ viribꝰ pro ie
ſu noie pro ſaluatoris diuini
tate: pro xpi inſinuatione pu
gnantibꝰ: diuina eſt clemen
tia preſtitutũ. Quia ipſe eſt
dñs ac redemptor eternus.

O Poſt pridie. Oratio.
Barchana miſterij tui
ieſu xpe deus nr a te conlata
inſpiratione poſcẽtes: defi
cit in contuitu acies. in intel
lectu viſus. in relatiõe virtꝰ.
in narratione ſermo. Quis
em abſte ꝓueniẽterq; poſſit
dicere ſuper eminẽtes chari
tatem: qua nos dignatus es
redimere: qua vt ita dicã hu
mili cõpulſus es icarnari de
ſcenſione: qua electos iuſſi
ſti aplos oĩbus ad ſalutife
ram nationibꝰ mittere ꝓuer
ſionem. qua eminẽtiores di
ſcipulis ceteris petrũ volui
ſti ⁊ paulũ efficere. Sed q̃a
hec immẽſa in dignitate vi
te: ⁊ nature corruptione di
gne nõ poſſumus replicare:
pſentis ſolennitatis officio:
tuã omps ineſtimabilez po
ſcimꝰ pietatẽ vt fauore gemi
no aplorũ tuorũ patronorum
ſcilicet nrorũ: acceptũ habe
as ⁊ efficias ratũ huiꝰ obla
tũ diei ſacrificium. Quod ſa
cratiſſima illa inarbitrabili
gratia ita digneris inluſtra
re: vt omniũ percipientiũ re
ceptuz in pectoribꝰ. Sit in
peccaminũ expiatiõe: in mẽ
tis ⁊ corporis incolumitate:
in huiꝰ piculoſiſſime vite cu
ſtodia ⁊ munitione. ℟. Amẽ.

P Ad orationez dñicam.
Recioſam in cõſpectu
tuo dñe mortẽ ſctõrũ aplorũ
tuorũz petri ⁊ pauli: annuis
recurſibꝰ honorãtes: damꝰ
gloriã laudi tue. quia lumi
naria pcioſa: a te vero lumi
ne indeficiente ſuccenſa: nõ
ſolum dum legunt: ſed duz
colunt inluſtrant. Quia hi
ſunt duo olive: ⁊ duo cande

labra aurea in cõspectu tuo: atq; i vniuersa terra exijt sermo oris eoꝝ: quoꝝ intercessionis exoratꝰ: dum suscipis deuotionis officiũ: precumqs largiaris effectũ: duz clamauerimꝰ e terris. Pater nr̃ dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Benedictio.

OMnipotens deus qui omne remediũ pietatis tribuit miseris: det vobis petri lachrymis emũdari ab omnibꝰ culpe ptagijs. ℟. Amen. Cõcedat doctrine pauli: suscipere vos sapientiã verbi. ℟at. Amẽ. Vt ille per penitentiã: iste per doctrinaz faciãt vos peruenire ad vitã eternã. ℟. Amẽ. Ipso prestãte & auxiliante: qui in trinitate pfecta vnus deꝰ viuit & regnat in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. dicat chorꝰ. Gustate. Cõ. Refecti xpi corpe. Quere i festo corporis xpi. fol/cclxvij/

Dñe ieſu xpe q̃ per/ Oꝛotrum & paulũ viriliter certãtes: vnũ cruce: alterũ gladio dignatꝰ es cõsecrare: vt pro

amore tui nois fida dilectione: & ille crucis exitiuz: & hic gladij susciperet ictũ: da nobis vt similiter dilectionem tuã sequẽtes: & p petrũ crucis intremꝰ secretũ: & p paulum spũalis verbi semp gladio muniamur. Quo & per crucez xpi: cruciatꝰ euadamꝰ inferni: & per gladiũ spũs penetremꝰ abdita celi. ℟. Amẽ. Per miam tuaz deus nr̃ &ẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cuz. Solẽnia cõpleta sunt in noie dñi nr̃i ieſu xpi. votum nr̃m sit acceptũ cuz pace. ℟. Deo gratias. ¶ Cõmemoratio sancti pauli. Quere in natale vniꝰ mr̃is. fol/ccccxxj/

OCtaua scti iobãnis baptiste: omnia dicanꝫ vt in die. fol/cccxxx/ ¶ Visitatio scẽ elisabetb: omnia dicãꝫ vt in assumptione. fo/ccclxj ¶ Processi & martiniani martyrũ: omnia dicanꝫ plimoruz mr̃m. fol/ccccxxx ¶ Octaua aplorꝝ petri & pauli: omnia dicanꝫ vt in die. fol/cccxxxiiij/ ¶ Marcialis epi: omnia dicantur vniꝰ cõfessoꝝ pontificis. fol/ccccxxxij/ ¶ Octaua vi/

sitationis:oñia dicanť vt in die fo/cccl/¶Septē fratrū mſm:oñia dicanť pſimorū mſm.fol/ccccxxx/¶Trāſlatio ſcti bñdicti:oñia dicanť vni⁹ ꝓfeſſoris.fol/ccccxxxij/¶In feſto ſctē marciane virginis ⁊ mſis ad miſſaz.offi.

OMnia mādata tua ego cuſtodiui dñe.ſine cauſa perſecuti ſūt me:adiuua me alla alla alla.℣.Eructauit coꝛ meuz verbum bonū:dico ego opera mea regi.p̄.Sine cauſa.℣.Gloꝛia et bonoꝛ patri et filio et ſpiritui ſancto in ſecula ſeculoꝝ amē.p̄.Si

DOmine ieſu ℞o.ne. rp̄e cui virgo et martyr marciana et integritate iungiť:⁊ ſanguine ſociatur: dū tibi ⁊ caſtimoniā vouit: ⁊ pro te ſanguinē fudit:preſta famulis ſupplicantibus: vt erpiati a peccatis:tibi ita adbeream⁹:ne a te vlterius recedam⁹.℟.Amē.℣.Der miſericoꝛdiā tuā de⁹ nr̄ ⁊c̄.℣.Dñs ſit ſemp vobiſcum.℟.Et cū.

Lcō libꝛi eſaye ꝓphete.capitulo.liiij.℟.Deo gr̄as

HEc dicit dñs:lauda ſterilis que non paris.decanta laudem ⁊ hymnuz que non pariebas.℣.Quōm multe filie deſerte magiſq; ei⁹ que habet virū dicit dñs.℣.Dilata locuz tentoꝛiꝝ tui:⁊ pelles tabernaculoꝝ tuoꝝ extēde:ne parcas.℣.Longos fac funiculos tuos:⁊ clauos tuos cōſolida.℣.Ad dexterā em̄ tuā:⁊ ad leuaz penetrabis:⁊ ſemē tuū gētes poſſidebit:⁊ ciuitates deſtas hereditabit.℣.Noli timere q; nō cōfunderis:neq; erubeſces.℣.Non em̄ te pudebit:q; ꝓfuſiones adoleſcentie tue obliuiſceris ⁊ obpꝛobꝛium viduitatis tue nō recoꝛdaberis amplius.℣.Quia dñabitur tui qui fecit te:dñs exercituū nomen ei⁹:⁊ redēptoꝛ tuus ſanct⁹ iſrael:deus omnis terre vocabiť.℣.Quia vt mulierē derelictā ⁊ merētem ſpiritu vocauit te dñs ⁊ vꝛozz ab adoleſcente abiectam dixit dñs de⁹ tuus.℣.Ad pūctū in modico derelinqui te:⁊ in miſeratiōib⁹ magnis cōgregabo te.℣.In momēto indignationis mee abſcondam faciē meā parūper a te: et in miſericoꝛdia ſempiter/

na misertus sum tui: dixit re-
dēptor tuus sanct⁹ isrl̄ dn̄s
omp̄s. ℟. Amē. Dn̄s sit semp̄
vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo.
Psalmū dicā nomini tuo de⁹ in
secula: vt reddaz vota mea de die
in diē. ℣. Quia fact⁹ es spes mea
turris fortitudinis a facie inimi-
ci habitabo i tabernaculo tuo de
us in secula. p̄. Ut reddā. Dicat
pb̄r. Silentiū facite. Sequē
tia epl̄e pauli apl̄i ad ephe-
sios. ca. II. ℟. Deo gr̄as.
Fratres: vos qui aliquā
do eratis lōge: facti estis ꝓ-
pe in sanguine xp̄i. Ipse est
em̄ pax nr̄a: qui fecit vtraqz
vnū: ⁊ mediū parietē mace-
rie sepis soluens inimicitias
in carne sua. Legē mādatoꝝ
decretis euacuans: vt duos
cōdat in semetip̄m in vnum
nouū hominē faciēs pacez:
⁊ recōcilians ambos in vno
corpore deo per crucē: inter-
ficiēs inimicitiā in semetip̄m
⁊ veniēs euāgelizauit pacez
vobis: qui lōge fuistis: ⁊ pa-
cem his qui ꝓpe. Qm̄ ꝑ ip̄m
habemus accessuz ambo in
vno spū ad patrē. Ergo iam
nō estis hospites ⁊ aduene:
sed estis ciues sctōꝝ ⁊ dome
stici dei: Sup̄ edificati super
fundamentū apl̄oꝝ: ⁊ ꝓphe
tarum. ipso summo angula-
ri lapide xp̄o iesu: in quo oīs
edificatio ꝯstructa crescit in
tēplū sanctū in dn̄o. In quo
⁊ vos coedificamini in ha-
bitaculū dei in spūscō. ℟. Am̄
Euāgeliū. Dn̄s nr̄ iesus xp̄s
cū esset in bethania. Quere
in cōmune vni⁹ virginis. fo
lio/ccccxxxvj/dicat pb̄r. Do
min⁹ sit semp̄ vobiscum. ℟.
Et cū spi. Lauda. Alla. ℣. Ne
quādo rapiat vt leo aīam meaz:
dū nō est qui redimat neqz qui sal
uum faciat. p̄. Alla. Sacrificiū
Alleluya. Magna facta es et
p̄clara filia syon in vniuersa terra
alla. ℣. Alla benedicta tu a deo
tuo in omni tabernaculo iacob.
tu gloria hierusalez tu leticia isrl̄:
tu honorificentia ppl̄i tui. p̄. In
vniuersa terra alla. Missa.
Fortissimū auxiliatorez
debellantiū: eternoruz
conlatorē bonoꝝ iesuz xp̄m
dn̄m nostrū ꝯtinua supplica
tione fratres charissimi im-
plorem⁹: cui ad p̄standū do-
nuz glorie nec exercituū ad-

uersitas impedit sexum: sed ꝯsummatio tota: prestāti in potestate ipsi⁹ redundat cō-latoris ac dñi. Qui ad celoꝝ regna cōscendere nos ꝓuocans: tā castitatis mūdicieq; doctrinā: q̄ martyrū nobis p̄buerūt gloriosa exēpla. Hic nāq; ita ex vtero virginali ꝓgressus matrē post suū egressuz custodiuit intactā: vt caro que sancta foret perpetuā de qua processerat virginez seruaret ⁊ sanctaz. Et q̄ santior vtiq; futura erat: post partū: sanctitatis antea in se haberet cōmertiū. Cui⁹ hec quoq; sacrata celebs: imitabilem cursum diuino amore custodiens vim virilē suo in pectore gestans: illi cōcupiuit equari virginitate: q̄ genuit eū qui corporali pro nobis interēptus est passione. Nos ergo humiles et abiecti qui nr̄e fragilitatis in curia: hui⁹ sumus impares dono: quibus de actu nulla est audacia: saltim de penitētia: vt aliqua sit eius intercessione fiducia: flebili cordis affectu dño vnanimes supplicemus: vt qui nos speram⁹ de nostris malis suppliciorum perpeti penaz: de illi⁹ nobis sentiam⁹ pustulatione indultam esse criminū veniaz. Et qui nostroꝝ scelerū admissione premimur: per ipsi⁹ interuentū apud deū cui⁹ amore tormēta sustinuit: remissione pctōꝝ aliquātula subleuemur. ℟. Amen. Alia oratio

Domine deus iesu xp̄i dñi nostri ante cuncta principia genitor: ⁊ in fine seculi demonstrator te supplices humili imploratiōe precamur: vt nobis in hunc diē sacratū virginis tue martiane collectis: nulla diabolice fraudis īl ecebrosa inruptio subrepat: vt que vim sue carnis vincendo: sexum meruit trāsgredi genitalē: nos quoq; sua tibi faciat esse placibiles prece: ⁊ que ꝑ carnis sue contentū: amori conexa est tuo: nos suo adsociet te miserante cōsortio. Que ve triumphalez palmā adepta est sui sanguinis effusione: ꝓ nobis apud te suffrageť in iudicij futuri examine. Vt no-

bis debita non puniamur ex pena: qui ei⁹ suffragio: nr̄a-q; te placari credimus obse-quela. ℟. Amen. Post nomi-

Unigenite na. Oratio dei fili⁹ qui beatissimā famulā tuā marcianā gemi-na muneris claritate vesti-sti: vt ⁊ virginitatis enitesce ret merito: ⁊ martyriali ad-tolletur triūpho: prebe eam suffragatricē esse mortalib⁹ cunctis: que merito sui letat̄ in celis. Quo per eā ⁊ viuis ⁊ defunctis cōmoda tribu-as: per quā nobis exēpla ca-stitatis insinuas. ℟at. Amen.

Ad pacem. Oratio. Omine iesu xp̄e ieffa-bilis pulcritudo iusticie: qui inter lilia pacis: ⁊ candidissi-mis delectaris virginū cho ris. qui disponsatā tibi mar-cianam fortissimā virginez: tanto charitatis amore iun-xisti: vt eā tibi ⁊ virginem ⁊ martyrē ꝯsecrares: presta vt sicut illa in paradiso tuo: im marcessibilibus sāctimonie tue atq; martyrij sertis coro nata triūphat: ita nos adsi-duo ei⁹ patrocinio: a conlu-uionib⁹ peccatoꝝ: ⁊ inlece-bris carnalib⁹ abstrahas: ac defendas. Et sic tibi accep-tos efficias: vt eterne indul gētie cōpotes reddas: ⁊ pa-cis tue munerib⁹ glorifican dos adtollas. ℟. Amen. In-

Digum ⁊ iustū latio. est: vere satis iustuz ⁊ pulcrū est: nos semper te in tuis operib⁹ cōlaudare: eter ne deus pater omp̄s. Et cuz non sit equū: vt pro sctā tua gloria apollutis labijs no-mineris: iustū tamen est: vt nec etatis nec sexus infirmi-tas pro tuis immēsis rebus: a tuis vnq̄ debeat cōticesse-re laudibus. Qui inter om̄ia que in hui⁹ mūdi officiuz li-bens creasti: hominē solum gloriosis tuis manib⁹ ita for mare iussisti: vt tue quoq; si-militudinis dignabili euz fa-ceres pietate conformē. Vt ille interior habitus: qui ea quoq; similitudine est forma tus: quē ipse voluisti esse in-telligibilē: sensum exteriorez suū habitu tuo faceret obe-dire p̄cepto: ⁊ nequaq̄ vter-q; de tua laude sileret affe-

ctus:dū vtriuſq; in tua iuſſa ſeruitutis cōſummaref̄ pro/fectus.Quē vtiq; interiorē: ſic tibi beata famꝫa tua mar/ciana cuſtodiuit:vt feceras: vt nō in aliquo degenerari in ſe patereſ̄ nec minui quod crearas filioq; tuo xp̄o dño noſtro ſe preparās:in ei⁹ di/lectione quē ſemp habuit ro borata permāſit.Quia illi ſe maluit moriendo coniungi: cui ſe viuēdo obtulerat con ſecrari.Ipſi ſpōſaliciū cuſto diuit pudorē:cui⁹ ſemp con cupiuit habere amorē.Ipſi ſuā ſeruauit fidem:cui ſe to/ta cōmiſit deuotione.Ipſi⁹ deſiderauit ornatū:cuius in ſe tenuit ſemp amplexum. Que parata ad nuptias vē/turum ſperabat ſpōſuz:ade/pta eſt celeſtis thalami di/gnitatē per ſuū martyrium. Dumq; eū quē diligebat ani ma ei⁹ quereret:ab eo qui eā in prōptuariū paradiſi intro duceret inuēta eſt:perfectaz in ſe xp̄i retinens charitatē. Sanguinez non trepidauit ſuū effundi in terrā:duz crea torem ſuū interiorib⁹ oculis videret:intenta extendiſ̄ li/gno:vritur flāmis:laceraſ̄ vngulis. Stat mēte immo bilis.voce fortis:pacientia laudabilis.De p̄teritis gau/dens:de futuris exultās:de pollicitis nō formidans.Cō tennit tepoꝛalem penā:dum gloꝛia indubitata fide ſperat ſempiternā.Implenſ̄ ſācto cruoꝛe vlcera laterū loca:ꝛ p̄ ſulcos cruētos:liquoꝛ de/currit immaculat⁹.Dumq; ad ſimilitudinē crucis exalta tur ligno:aīam immobiliter fixā tenet ſemp in celo.Me/rito ergo hui⁹ credim⁹ inter ceſſu:tuum adeſſe nobis pla catum aſpectū:quez;noſtris ſceleri⁹ nobis fecimus eſſe aduerſum:per qō rogamus te:vt maloꝛ noſtroꝛ nō re/coꝛderis:dum pietate ſolita parcis.Dumq; ipſi⁹ ſemper ante te habes būilimas pre/ces:quib⁹ pro nobis inceſſa biliter exoꝛaris:per ip̄m do/minum noſtrū ieſum xp̄m fi/lium tuū:ante cui⁹ cōſpectū ſanctoꝛum milia angeloꝛum multitudo martyrū.choꝛus virginū:oīmiſq; innumerabi

lis gloriosus exercitus beatoruz nō cessant clamare: ita dicētes. ℟. Sāctus. Post san-

Vere sanctꝰ sem ctus per ⁊ benedictus: dn̄s deus om̄ipotens: quē preuidebant sancte tue in suo conspectu: quia dextris eis fuisti ne vnq̄ cōmouerētur. Teqz laudat indesinēter om̄is exercitꝰ angelorū. Quia tu es dn̄s ac redemptor eternus.

Post pridie. Oratio.

Te om̄ipotens deꝰ petimus ⁊ rogamꝰ: vt hāc oblationez quā tibi fideli ⁊ humili deuotione offerimus: suscipere digneris propiciꝰ: ⁊ nostre seruitutis libamina ipse tibi facias acceptabilia. Vt accepta ꝑ mysteriū sancti spiritꝰ: nobis sanctificata tribuas postulationē nostre salutis: ⁊ in odorez suauitatꝭ accipias. ℟. Amen. Ad ora-

Otionem dominicam.

Omine iesu xp̄e cuius imperio rabidissimꝰ leo non solum a nece beatissime virginis et martyris marciane abstinuit: verū etiā feritate deposita: eiꝰ īmaculatū corpus adortꝰ: moleste ꝯtingere nō p̄sumit: p̄sta nobis: vt nitore tui sancti sp̄us circūsepti: immanitatē nō timeamꝰ leonis horrendi: sed maiestatis tue virtute repulsus: semper a lesione nostra maneat alienus. Pater noster qui es in celis. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum spi.

Omnipotēs Bn̄dictio dominꝰ qui beatissimā marcianā virginitatis ac pudicitie ornauit decore: mentes vestras expiet ab omni mūdane corruptionis cōtagione. ℟. Amen. Quiqz huic prestitit suā idolis non inclinare ceruicem: a vobis arceat spirituū malignorū temptationē. ℟. Amen. Ac sicut illa post victoriā letatur cuz xp̄o: ita eadē patrocinante: reduces vos gaudeatis fieri paradiso. ℟. Amē. Per miam ipsiꝰ dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semper vob̄. ℟. Et. dicat chorꝰ. Gustate. Cō. Refecti xp̄i corpore

Quere ī festo corpis xp̄i. folio/ cclxvij/ Oratio.

Omine iesu christe: q̄

beatissimam marcianam tibi testem: ⁊ virginem consecrasti: dum te incorrupta sequitur: ⁊ pro te gloriosa mactatur: annue nobis precib⁹ eius: vt eadem suffragante q̄uis indigni: ⁊ castitat⁹ donū: ⁊ cōfessionis mereamur obtinere triumphū. ℟. Amē. Per misericordiā tuaz deus noster ⁊c̄. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et cum. Missa acta est in nomine dn̄i nostri iesu xp̄i perficiam⁹ cum pace. ℟. Deo gratias. ¶ Margarite virginis: om̄ia dicant̄ vni⁹ virginis: folio/ ccccxxxvj/ ¶ Quirici martyr⁹: om̄ia dicant̄ vni⁹ martyr⁹. fol⁹/ ccccxxx/ ¶ Triumphū sancte crucis: om̄ia dicant̄ vt in exaltatione. fol⁹/ ccclxxv/ ¶ Alexij cōfessoris: om̄ia dicant̄ vni⁹ confessoris. folio/ ccccxxxij/ ¶ In festo sctārū vir. ⁊ mr̄m iuste ⁊ rufine ad missaz offi.

Vias tuas domine pronūciaui: et exaudisti me. docuisti me deus iustificationes tuas. viam mandatoꝝ tuorū cucurri domine. ℣. Seruaui mandata tua et testimonia tua domine. q̄r om̄es vie mee in cōspectu tuo. p̄. Viam mandatorū tuorū. ℣. Gloria et honor patri et filio: et spiritui sancto in secula seculoꝝ amē. p̄. Viam mandatoꝝ. Oratio.

Domine deus qui virginibus tuis glorioso amore flagrantib⁹ concessisti: ⁊ querere ⁊ inuenire dilectum: cōcede nobis ita te feruentiori voto exquirere: vt fructuosi laboris mereamur reportare mercedē. ℟. Amē. Per mīaz tuā de⁹ nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semp vob̄. ℟. Et cū spiritu Lctio libri prouerbioꝝ salomōis. ca. XXXI. ℟. Deo gr̄as

Mulierē fortē quis inueniet: procul ⁊ de vltimis finib⁹ terre preciū ei⁹. Confidit in ea cor viri sui: ⁊ spolijs ei⁹ nō indigebit. Reddet ei bonū ⁊ nō malū: om̄ibus dieb⁹ vite sue. Quesiuit lanā: ⁊ linū: ⁊ operata est: cōsilio manuū suaruz: facta est quasi nauis institoris: de lōge portat panē suū. Et de nocte surrexit: deditq; predam domestic⁹ suis ⁊ cibaria ancillis suis. Cōsiderauit agrū et emit eū. de fructu manuū sua

rum plantauit vineã. Accin
xit fortiter lũbos suos: ⁊ ro/
borauit brachiũ suũ. Gusta/
uit: ꝙa bona est negociatio
eius: nõ extinguet in nocte
lucerna illi⁹. Manũ suaz mi
sit ad fortia: ⁊ digiti eius ap/
prehenderũt fusum. Manũ
suã aperuit inopi: ⁊ palmas
suas extendit ad pauperes.
Nõ timebit domui sue a fri/
goribus niuis. oñes eñ do
mestici eius vestiti sunt du/
plicib⁹. Stragulatã vestem
fecit sibi: byssus ⁊ purpura i/
dumentũ ei⁹. nobilis in por/
tis vir ei⁹: quãdo sederit cuz
senatorib⁹ terre. Syndonẽ
fecit ⁊ vẽdidit: ⁊ cingulũ tra
didit chananeo. Fortitudo
⁊ decor indumentũ ei⁹: ⁊ ri/
debit in die nouissimo. Os
suũ aperuit sapiẽtie: ⁊ lex cle/
mentie in lingua ei⁹. Consi/
derauit semitas dom⁹ sue: ⁊
panez ociosum nõ comedit.
Surrexerũt filij ei⁹: ⁊ beatis
simaz predicauerũt: vir eius
⁊ laudauit eam. Multe filie
congregauerũt diuitias: tu
autẽ supergressa es vniuer/
sas. Fallax gratia: ⁊ vana es
pulcritudo. mulier timẽs de/
um ipsa laudabit. Date ei de
fructu manuũ suarum: ⁊ lau
dent eaz in portis opera ei⁹.
℟. Amen. Dicat pb̃r. Dñs sit
semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Psal
lendo. Spem dedisti mihi do/
mine: hec me cõsolata est in humi
litate mea. ℣. Superbi inique age/
bant vsquequaqz: a lege autẽ tua
nõ declinaui. memor fui iudicio/
rum tuoz dñe. p̃. In humilitate.
dicat pb̃r. Silentium facite.
Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad
corinthios. II. ca. III. ℟. Deo

FRatres. Habe/ gratias.
mus thesaurũ istum in
vasis fictilib⁹: vt sublimitas
sit virtutis dei: ⁊ non ex no/
bis. In oñib⁹ tribulationẽ
patimur: sed non angustia/
mur. Apc riamur: sed non
destituimur. Persecutionez
patimur: sed nõ derelinqui/
mur. Deycimur: sed nõ peri/
mus. Semp mortificationẽ
ihesu xp̃i in corpore nr̃o circũ/
ferentes: vt ⁊ vita ihesu in cor
dib⁹ nr̃is manifestet. Semp
eñ nos qui viuim⁹: in mor/
tem tradimur ihesu: vt ⁊ vita
ihesu manifestet in carne nr̃a

ſtra mortali. Ergo mors in nobis operat̃: vita autez in vobis. Habentes autẽ eundem ſpũm fidei ſicut ſcriptũ eſt. Credidi ppter qđ locut⁹ ſum. Et nos credim⁹: ppter quod ⁊ loquimur. Sciẽtes qm̃ qui ſuſcitauit dñm ieſuz: ⁊ nos cũ ieſu ſuſcitabit: ⁊ cõſtituet vobiſcũ. Oñia enim ppter vos: vt gratia abundans per multas gratiaruz actiones abundent in gloriã dei. ℟. Amẽ. Lectõ ſancti euãgelij ſm lucam. ca. VII.

In illis dieb⁹. Rogabat ieſum quidaz phariſeus: vt mãducaret cum illo. Et ingreſſus domũ diſcubuit. Et ecce mulier q̃ erat in ciuitate peccatrix: vt cognouit quod accubuit in domũ phariſei: attulit alabaſtrũ vnguenti. Et ſtans retro ſecus pedes eius: lachrymis cepit rigare pedes ei⁹: ⁊ capillis capitis ſui tergebat: ⁊ oſculabat̃ pedes ei⁹: ⁊ vnguento vngebat. Videns autez phariſe⁹ qui vocauerat eũ: ait intra ſe dicẽs. Hic ſi eſſet pphet̃ ſciret vtiq; : q̃ ⁊ qualis eſt mulier: que tangit eũ: quia peccatrix eſt. Et reſpõdens ieſus dixit ad illũ. Symon habeo tibi aliq̃d dicere. At ille ait. Magiſter dic: ⁊ ait. Duo debitores erãt cuidã feneratori: vn⁹ debebat denarios q̃ngentos: ali⁹ quinquaginta. Non habentibus illis vnde redderent: donauit vtriſq;. Quis ergo eũ plus diligit? Reſpõdẽs ſymon dixit. Eſtimo: q̃a is cui plus donauit. At ille dixit. Recte iudicaſti. Et cõuerſus ad mulierẽ: dixit ſymoni: vides hanc mulierem: intraui in domũ tuã: aquã pedib⁹ meis non dediſti. Hec autẽ lachrymis cepit rigare pedes meos: ⁊ capillis ſuis terſit. Oſculuz mihi nõ dediſti: Hec autẽ ex quo intrauit non ceſſauit oſculari pedes meos. Oleo caput meuz nõ vnxiſti: hec autem vnguento vnxit pedes meos. Propter qđ dico tibi: remittuntur ei peccata multa: qm̃ dilexit multũ. Cui autez min⁹ dimittit̃: min⁹ diligit. Dixit aũt ad illã. Remittuntur tibi peccata. Et ceperũt

qui simul accũbebant dicere intra se. Quis est hic qui etiã peccata dimittit? Dixit autẽ ad mulierẽ. Fides tua te saluam fecit. vade in pace. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda Alla. ℣. Audi filia et vide. quia cõcupiuit rex pulcritudinẽ tuam et ipse est deꝰ tuus. ℗. Alla. Sacrificiũ. Offerte dño holocausta et victimas vestras: decimas et primicias manuũ vestrarũ. vota atq; donaria: et comedite ex eis in cõspectu dñi: vt benedicat vobis dñs deꝰ vester alla. ℣. Locutus est dñs ad moysen dicens: dabo pplo meo talẽ habere mẽtem: vt timeant me: et custodiãt mãdata mea: vt benedicãt eis et filijs eoꝝ in sempiternuꝫ. vade et dic eis reuertimini in tentoria vestra. ℗. Ut benedicat. Missa.

DEuotissimã sanctaruꝫ ac beatissimarũ iuste ⁊ rufine martyrũ fidẽ: ⁊ famosissimas toto orbe victorias: debito honore venerantes oñi studio: oñiq; intẽtione ffes charissimi: dño supplicemus: vt sicuti earũ virtutibus gratulamur: ita eaꝝ meritis copulemur. Neq; nos despare fas est: martyrij nobis gloriã quocũq; in tẽpore posse donari. Nãq; iracũdiaꝫ cohibuisse: insignis patientie est. cupiditatẽ frenasse: palma virtutis est: ⁊ domuisse libidinẽ: corona martyrij est. Per hec diabolꝰ infestat: per que ista ꝓgredit: ⁊ plerũq; plus valent occulta bella: q̃ publica: dũ minꝰ erubescunt: q̃ sine teste operant. Ad celuꝫ itaq; oculos animũq; vertamꝰ: vt omps deꝰ inspector cordis: cognitorq; secreti cũ ꝓbauerit sibi placere que querimꝰ: voluntatem nostrã sibi pro passione deputet: ⁊ vota ꝑ sangui-

One. ℟. Amẽ. Alia oratio

Resentia⁹ tuarum dñe martyrũ iuste ⁊ rufine solennia celebrantes: q̃ mercimonio fictiliũ vasculorũ contẽpte: vsq; passiõis meruerũt gloriaꝫ peruenire: Te acclines oramꝰ: vt per eas apud te nostra accipiatur oratio: quarũ tu letatꝰ es de triumpho. Per eas euincamꝰ cupiditatis incendia: per quas

ipse tortoris euincisti tormē ta: ipsisq; nos intercedētib⁹ corrige: quarū te victorem ostēdisti in passione. Vtq; tibi per gloriā meritoꝝ: effecta sunt vasa virtutū: vnumquēq; nr̄m apud te obtineat vas suū absq; contagione possidere peccaminum. ℟. Amen. Post nomina. Oro.

DEus qui nos per apostolū tuū: ꝓprijs manibus victū querere p̄cepisti: sanctarū tuarū iuste ⁊ rufine precib⁹ spūalem nobis attribue victū: ⁊ quotidianū pie miserationis subsidiuz. Vt he virgines q̄ suis manibus ⁊ ꝓprie saluti: ⁊ īdigētie ꝓuisores inopuz extiterunt: suis suffragijs tam viuentib⁹: q̄ defunctis congrua remedia largiant̄. ℟. Amē. Ad pacē.

PIissime redemptor ⁊ ꝯditor vniuerse carnis: qui patiētia tuarum virginū antiqui hostis ꝯtriuisti impulsum: q̄ predictarū virginū societatē turbare ex ꝯfractione ausus est vasculoꝝ. Dona nobis: vt immobiliter ī nr̄is cordib⁹ radicatus: infirma nr̄i corporis vasa fortia tibi ꝑ charitatē opera preparemus. Quo nullis elisi iaculis aduersantis: indisrupte vtamur muneribꝰ pacis. ℟at. Amen. Inlatio.

DIgnū ⁊ iustū est: equū vere ⁊ salutare est: nos tibi immēsas agere gratias op̄s trinitas de⁹. Qui martyres tuas iustā ⁊ rufinā: victum sibi fictili cōmertio requirētes: nefandis idoloruz monstruosis dissipatisq; in honorē vanitatis offerri sibi ꝓposita perurgebant: eo vsq; ad ꝯsummationē martyrij ꝑduxisti: vt nulla insultātis caterue ꝓcacitate turbate: nullaq; infestātis principis ferocitate mollite: postremo nec ipsis penaꝝ atrocitatib⁹ fracte: te verū deuz integra ꝯfessione clamando infula passionis ornate: regnis celestib⁹ iungerentur. Magnū est itaq; ante passionez miraculuz iaz p̄missuz: frangebant̄ itaq; vasa fictilia: quia celestia per passionem parabantur immutari martyrum mēbra. Non fuit

tēporale cōmertium: sed xp̄i negociū per qd̄ possent emere scē martyres celum. O furor sacrilegus seip̄m frangit in vasis: ⁊ xp̄m facit triūphari de sanctis. Sua non sunt mēbra q̄ destruxit: quas cum eterno rege viuere facit: cuz punit. Ecce innumerabiles nō cessant penne: ⁊ sanctissime virgines xp̄m dn̄m non desinūt preconari. Coctum aduersari⁹ dissipat: qd̄ a sanctissimis virginibus vendit̄ lutū. quia crudelitatē suā gehenne parabat exurendā incendio. Talis atrocitas veritate deuincitur: sic humilitas cū superbia dimicat̄. Vt martyres quas per ꝯfractionem vasculoꝝ diabolus cōdemnasse credebat: perfecta ꝯsummatione martyrij celeste regnuz obtinuisse gemescat. Vnde maiestatē tuam pater pijssime postulamus: vt quēadmoduz illis in congressione passionis donasti ꝯstantiā: ita ⁊ nos vitijs carnalib⁹ expiatos facias peruenire ad gaudia sempiterna. Per xp̄m cui merito omnes angeli non cessant clamare: ita dicentes. ℟. Sanctus. s. s.

Vere sanct⁹. Post sanct⁹. vere bn̄dict⁹ dn̄s noster iesus xp̄s filius tuus. Quē sacre virgines iusta et rufina: vite operib⁹ pariles: sociaq; passionis ꝯsūmatiōe felices. Ex illo se questu pertenui fictiliū vasculoruz: vestierunt in paupere: collegerunt in hospite: satiarunt in sitiente. Sit igit̄ illi honor: ⁊ indefessa laudatio: qui horū munerū inspirator est pariter ⁊ susceptor. Cū ip̄e his se egere ꝓnunciat: qui solus hec hominib⁹ tribuenda inspirat. Ipse quippe hoꝝ inspirator: dū hic in membris suis pie reficit̄: donata donātibus post multiplici fenore: se retribuēte largit̄. Xp̄s dominus ac redēptor eternus.

O Post pridie. Oratio. B honorē passionis famularū tuarū iuste ⁊ rufine: has tibi de⁹ pater hostias immolātes: precamur: vt illarū interuētu: q̄ se tibi vasa mundissima exhibuerūt: hoc tibi oblatū sctīfices holocaustū.

Prestans supplicib⁹ nobis: vt quarum mercimonio duz saciasti inopiã pauperũ: baruz prece rata tibi efficias vota fideliũ populorum. ℟. Amẽ. Ad orationẽ dñicam. ¶Ac nos eterne de⁹: vt vnusq̃sq; nr̃m: vas suũ in honore ⁊ sctificatiõe possideat: qui virgines tuas iustam ⁊ rufinã er quo questu fictiliuz vasculoꝝ passionis pduristi ad gloriã: quo emũdatis psciẽtijs ad te pclamemus e terris. Pater nr̃. dicat pbr. Humiliate vos bñdicti oni. Dñs sit spvob. ℟. Et cũ. ¶Ips dñs vos sibi bño. placita eficiat vasa: q̃ iustaz ⁊ rufinã sibi efficit vasa mũdissima. ℟. Amen. Quiq̃ illas nõ passus est de fictilium vasculoꝝ fractione tristari: nunq̃ vos patiat̃ dissolutis cõpagib⁹ interne mentis inludi. ℟. Amẽ. Quo fortes corde ⁊ corpore: quaruz nunc celebratis solẽnia: perpetualiter percipiatis suffragia. ℟. Amẽ. Per miam ipi⁹ dei nr̃i ⁊c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. dicat chorus. Gustate et vi. Cõm. Refecti xp̃i corpore. Quere in fol/cclxvij

¶Onfirma in vi/ Oro. ¶scribus nr̃is misericordie tue munera omps deus: ad augendã fidem nr̃am: ad corroborandam spez: ad illuminandã scientiã: ad multiplicandã charitatẽ: ad pser/nãdaz corporis ⁊ anime puritatẽ. ℟. Amẽ. Per miaz tuã de⁹ nr̃ ⁊c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Solẽnia completa sunt in noie dñi nr̃i ie/su xp̃i. votũ nr̃m sit acceptũ cũ pace. ℟. Deo gr̃as. ¶Sãcte rufine virgi. Ad missam offi. Omnia mãdata tua. Oro Dñe ieſu xp̃e cui vgo ⁊ martyr rufine. Prophetia. Lauda sterilis. Require in sancte marciãe. fo/cccxxxviij/dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cũ. Psallendo. ¶etabor ego super eloquia tua dñe sicut q̃ inuenit spolia multa. ℣. Iniquitatem odio habui: et abbominatus sum legem aũt tuã dilexi. p̃. Sicut qui inuenit. Dicat pbr. Silentiũ facite. Epla. Qui statuit in corde suo Quere in cõe vni⁹ virgi. fo/ccccxxxvj

Lcō scti euāgelij ſm lucam.
In diebus illis. capi.x.
Dñs noster iesus xp̄us
in quoddam castelluz intra-
uit: ⁊ mulier quedaz martha
nomine excepit illum in do-
muz suam. ⁊ huic erat soror
maria noīe: que etiā sedens
secꝰ pedes dñi: audiebat ver
bum illiꝰ. Martha aūt sata-
gebat circa frequēs ministe-
riuz. que stetit ⁊ ait. Dñe nō
est tibi cure: eo qđ solaz reli-
quit me soror mea ministra-
re? Dic ergo illi: vt adiuuet
me. Et respondens dixit illi
dñs. Martha martha solici
ta es: ⁊ turbaris erga pluri-
ma: porro vnū est necessariū
Maria optimā partē elegit:
que nō auferet̄ ab ea. Et cuz
hec diceret: extollens vocez
quedā mulier de turba dicit
illi. Beatꝰ venter qui te por
tauit: ⁊ vbera q̄ tu suxisti. At
ille dixit. Vtiqz. Beati qui
audiunt verbuz dei: ⁊ custo-
diunt illud. ℟. Amen. Dicat
pb̄r. Dñs sit semp̄ vobiscuz.
℟. Et cū. Lauda. Lauda ani-
mā mea dñm: laudabo deū in vi-
ta mea alla. Sacrificiū. Mune
ra accepta erūt. Quere in sctā
leocadia. fol/ccccxvj/ Missa
Adesto nunc precibꝰ fa
mulorꝫ tuorꝫ clemen-
tissime deus: in hac celebrita
te gloriose martyris tue rufi
ne: pro cuiꝰ in victo agone:
tuis altaribꝰ sacrificiorꝫ liba
mina offerimꝰ: laudes cū ex
ultatione cantamꝰ. Tua est
em̄ gr̄a: nō solum viros: sed
etiā feminas per fidei cōfes-
sionē miris victorijs emica-
re: atqz subacta nature ꝯditi
one: hostē religionis agone
iusticie euincere. Huiꝰ ergo
in laudibꝰ festisqz solēnibus:
tuā clemētiā flagitamꝰ pijs-
sime pater: vt adsit nobis in
suffragiū glorie eius auxiliū:
ꝓueniatqz nobis passio eius-
dem ad ueniā: q̄ illā eternaz
cōmittet̄ ad gloriā. ℟. Amē.
Sacratissi- Alia oratio
mam passionē martyr
tue rufine: tēpore recurso ce
lebrātes eterne deus: huius-
modi sacrificijs libamina tu-
is a te ꝯsecrāda immolamus
altaribꝰ: inuocātes clemen-
tiam tuā: vt hoc sacrificium
per intercessionē beatissime

mr̄is tue rufine: repropiciati onis nostre valeat coram te meritū obtinere. Atqz ita ꝓ nostris expiādis delictis: hu ius libaminis ascendat obla tio: sicut sācte tue rufine per tollerantiā passionis: preces sit gloriosa vocatio. ℟. Amē

Recensitis Post noīa. nominib⁹ sctōꝝ fideli umqz viuentiū: ac defuncto rū: tuā sūme pater clemētiaz flagitam⁹: vt q̄ sanctis tuis pro laborib⁹ prestas coronā: defūctis conferas sortē quie tis fidelib⁹ repromissaz: nob̄ quoqz pietatis tue donū tri buas eternoꝝ. ℟. Amen. Ad

Hec est fratres pacem. charissimi ecclesie lex: ⁊ christiani noīs forma: deo atqz hoībus pace coniungi: corda copulari. Pax sit ī ore: pax sit in volūtate: pax sit in moribus: ac tēporibus nr̄is. Vt dum per cōcordie vincu lum vnū sum⁹: martyris tue rufine meritis iusticie fructi bus decoremur: ⁊ in compa gem: cōnexionēqz christi cor

Oporis maneamus. ℟. Ignū Inlatio. Amen.

et iustū est: vere equū ⁊ salu tare est: nos tibi omp̄s deus gratias agere: sacrificia spiri talia celebrare: per dn̄m no strū iesum xp̄m filiū tuū. Cu ius ob amorē martyr tua ru fina: tāto vigore certaminis claruit: vt oblata secū sui re ferētia ad palestrā mirabilis prelij prestantior reperta vi ris: inuicto agone cōsisteret: plus subiacens religioni: q̄ sexui. Imbecillitatez carnis exuperās constātia mentis: cui⁹ cōpar prelij gloriosaqz: non dissimilis iustina martyr peruēit ad premiū passiōis. Vterqz paupercule mūdo: sed diuites celo. nihil haben tes: sed om̄ia possidētes: ge stantes in vasis fictilib⁹ the saurū non corruptibiliū me talloꝝ: sed celestium premio rū. Ex fragili quodā hui⁹ vi te vsu supernas mercātes di uitias: ad passionē veloces: ad tollerantiā fortes: stadiū mundi congresse: vires dia boli: zelo fidei conciderunt. Non robore corporis: sz tue auxilio potestatis. Infirmi tas quippe eaꝝ natura inlu

stres coronas adepte sūt: qr nec fragilitas femine accessit: nec virtus in dolore deuicit. Quarūcunqz tāta extiterunt insignia laudis: vt eliso demonum simulacro: te deum clara voce predicarent mūdo. Colendū te creatorem cūctoꝝ ostenderēt: ⁊ redēptorē cōfessione mirabili adtestarentur. Sequipedes marie morte comites extiterūt: contēpnentes mundū ⁊ amantes xp̄m. Ille em̄ apostolis denūciauerūt: iesuz ab inferis resurgentē: iste gentibus xp̄m in celis regnantē. Atqz ita dum pari fungūtur officio: pariter nūc conlectātur regno ⁊ merito. Per ipsum cui merito om̄es angeli nō cessant clamare: ita dicentes. Sāctus. Post sanctus.

Vere sanctus semper: ⁊ benedictus dn̄s deus op̄s: quē preuidebāt sctē tue in suo conspectu: q̄ a dextris eis fuisti: ne vnq̄ ꝯmouerētur. Te laudat indesinenter omnis exercitus angelorū. Quia ipse es dominus ac redēptor eternꝰ. Post pridie.

Te op̄s deus petimꝰ et rogamus: vt hanc oblationē: quā tibi fideli et humili deuotiōe offerimus: suscipere digneris propiciꝰ: et nostre seruitutis libamina: ipse tibi facias acceptabilia. Vt accepta ꝑ ministeriū scti spūs nobis sāctificata: tribuas postulationē nostre salutis: in odorēqz suauitatis accipias. ℟. Amē. Ad orationē

Oremus patrē dn̄icam. dilectissimi: sicut magister docuit. amica ⁊ familiaris oratio est: deū de suo rogare: ad aures eius ascēdere xp̄i orationē. Agnoscat pater filij sui verba: dū precem fūdimꝰ: qui habitat intus in pectore: ipse sit ⁊ in voce: et cum ipsuz habeamꝰ apud patrem aduocatū pro peccatis nostris: quādo pctōres pro delictis nr̄is petimꝰ: aduocati verba proclamemus: clamātes: atqz. ita dicētes. Pater noster. Dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Bn̄o.

Christus dn̄s q̄ virginē suam rufinaz: casto sibi

desponsauit amore: indisso/
lubiliter vos sibi per suã cha
ritatẽ adsociet. ℟. Amẽ. Qui
qz in illam virginitatis con/
tulit donũ: conferat in vob
sue gratie complementũ. ℟.
Amen. Vt q̃ virginitatis nõ
caretis ex meritis virginis
rufine: potiamini gaudijs.
℟. Amen. Per miam ipsi9 dei
nostri. tc̃. Dñs sit sp vobis/
cũ. ℟. Et. Dicat chor9. Gusta
te et vi. Cõm. Refecti xpi corpo
re. ãre in festo corporis xpi.

O folio/cclxvij/Oratio.
omine iesu christe: cui
virgo t martyr rufina: t in/
tegritate iungit̃ t sanguine
sociat̃: dum tibi t castimoni
am vouit: t pro te sanguinẽ
fudit. presta famulis suppli/
cãtibus: vt expiati a peccat̃:
tibi ita adhereamus: ne a te
vlterius recedam9. ℟. Amẽ.
Per miam tuã deus nr̃. tc̃.
Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ.
Missa acta est in noie dñi no
stri iesu xpi: perficiamus cuz
pace. ℟. chor9. Deo gratias.
¶ Marine virginis: oia di/
cãtur vni9 virginis pcipue.
fol/ccccxxxvj ¶ Margarite
virginis t martyris: oĩa di
cãtur vni9 virgis. vt supra.
¶ Paredis virginis: oia di
cãtur vni9 virgi. fo. vt supra
¶ In festo sancte marie ma
gdalene ad missam Officiũ.

In oĩi opere suo dedit con/
fessionẽ sanctã alta. Verbuz
glorie et in corde suo bymnũ di/
xit alta. ℣. Cõfitebor tibi dñe in
toto corde meo: narrabo oia mi
rabilia tua. ℟. Verbũ. ℣ Gloria
et bonor patri et filio et spũisan/
cto in secula seculor amẽ. ℟. Ver.

Laudet te dñe Oratio
lingua nostra: annũci
ando iusticias tuas. Et exal
tẽt labia nostra preconia ve
ritatis: vt nõ dissoluant̃ va/
niloquio falsitatis. Sicqz ti
bi confitẽdo remissis crimi/
nibus exultem9: vt in cõgre
gatiõe iustorũ sacro agmine
decãtantes: vite beate effici
amur heredes. ℟. Amẽ. Per
miam tuaz deus noster. tc̃.
Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ.
Profetia. Mulierẽ fortem.
Require in sctãz Juste t ru/
fine. folio/cccxlj/Dicat pbr.
Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et
cũ spũ. Psallẽdo. Confitebor

tibi dñe in vasis psalmoꝝ veritatem tuã: psallã tibi in cythara deus sancte israel. ℟. Sed et lingua mea annũciabit iusticiã tuã: tota die laudẽ tuam. ℣. Psallã tibi in. Dicat pbr. Silentiuꝫ facite. Sequẽtia epłe pauli apostoli ad romanos. x. Deo grãs.

Carissimi: hoc est verbũ filij dei quod prædicamus: quia si confitearis in ore tuo dominũ iesum: ⁊ in corde tuo credideris: qꝫ deꝰ illũ suscitauit a mortuis: salvus eris. Corde eñ creditur ad iusticiã: oris aũt confessio fit ad salutem. Dicit eñ scriptura. Oñis qui crederit in eo: nõ confundet. Non eñ est distinctio inter iudeum ⁊ grecũ. Nam idez dñs oium: diues in oñibus: ꝙ inuocãt illũ. Oñis enĩ quicũqꝫ inuocauerit nomẽ dñi: saluꝰ erit. ℟. Amen. Euangeliũ. Rogabat iesum quidam phariseꝰ. Require in festo sanctaꝝ Juste ⁊ rupbine. fo/cccrlij/Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ Lauda. Alla. ℣. Deus meus es tu et cõfitebor tibi: deus meꝰ es tu et exaltabo te. ℣. Alla. Sacrificiũ. Munera accepta erunt super altare meũ: et domus orationis mee bonorabitur alla. ℣. Letetur aia mea in dño: induit eñ me veste salutari: et tunica iocũditatis. tanqꝫ sponsus imposuit mihi mitrã: vt sponsam decorauit me ornamento: sicut terra que producit flores suos et sicut paradisus germina sua. ℣. Et domus oratiõis. Alla.

Domine iesu xpe: ꝙ ad agnitionez tui nomis mariã magdalenã ducere dignatus es: ⁊ eam a nexu criminũ tua bonitate soluere voluisti: cõcede nobis famulis tuis de tua misericordia confidẽtibus: vt tua pietate solita: ⁊ per eiꝰ merita puro corde ⁊ mẽte deuota: ad tui nois ꝓfessionẽ peruenire mereamur inlesi. ℟. Amen. Alia

Christe iesu qui orationes ⁊ corda purificas: cõsciẽtias nr̃as petimꝰ ab oñi ꝓtagione peccati absterges: vt impollutis labijs confessionẽ veram de te plebi ꝓdere conemur: sicut beata maria magdalena nomẽ tuũ ꝓfitẽdo: meruit ab oibus

vitijs expiari: ita nos indig-
nos ⁊ ꝑ peccatū maculatos:
dignos et purificatos ad te
per cōfessionē iubeas gratis-
sime peruēire. ℟. Amē. Post

O Bone re-noīa Oratio.
dēptor q̄ miserādo par
cis: ⁊ parcēdo remittis: te di
ligētes ab om̄i periculo libe
ra. etiā fideli populo nomen
tuū vere ꝯfitēti: ⁊ maria ma
gdalene festiuitate cōgaudē
ti: pctōꝝ oīum remissionem
plenariā ꝯcede. Et sicut dig
natus es magdalenā post la
chrymaꝝ rigationē: ab om̄i
sorde peccaminū emūdare:
ita nos purgatis mētibus: ⁊
vitijs extirpatis: consortes
fieri facias tui regni celestis.
℟. Amē. Ad pacem Oratio.

O Mp̄s et īmense deus:
qui marie magdalene
placatus ꝯfessiōe: ad te aīam
eius accessire iussisti: in pace
tu nos: ⁊ pia pctōꝝ confessi-
one salua: ⁊ fraterne dilecti-
onis vnanimitate iustifica.
Quo per mariā magdalenā
et cōfessionis dono a vitijs
emūdemur: ⁊ pacis vnitate
tue visionis solacio potia-
mur. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū et iustū est op̄s
pater: tibi in honorē
tue marie magdalene gr̄as
agere: per iesum xp̄m filiū tu
um dn̄m nostrū. Cui⁹ nec fi-
des necessitate sexus variat̄:
nec virtus teneritudine mu-
liebriū artuū eneruata dissol
uit̄. Inuictum em̄ ecclesie ca
tholice caput: ita suis mem-
bris subrogauit virtutis au
gmentū: vt nō solum viros
sui noīs testes: in certamine
victores per patientiam red
deret: verū etiā feminis triū-
phalē coronā per tollerātiaꝫ
condonaret. Implacabilis
quippe carnificis furor exq̄-
sita supplicia mēbris mulie-
bribus admouebat: sed viri-
lis in feminis virtus: inlata
cruciamēta tenebat Nec em̄
debuit fremitū viri formida
re tortoris: q̄ intimo palacio
mentis presenti fruebat̄ pre-
sidio saluatoris: ⁊ q̄ inuicti
regis auxilio vtebat̄ in cor-
de: cruciat⁹ fortiter vincebat
in corpore. Sed in his om̄i-
bus xp̄s dn̄s vnigenitus tu-
us cōtinuis laudibus est glo

rificãdus: q̃ est vbiq3 lauda
bilis: vbiq3 mirabilis. Qui
et mariã matrez inlibatã ab
oñi corruptione seruauit: t
mariaz magdalenã sui nois
fidelissimã: testẽ in ꝓfessionẽ
suscepit. Et sicut mariã fecit
virginẽ permanere post par
tũ: ita mariã magdalenã vi
ctricem fecit post trãsitum.
Quẽ conlaudãt oñes ange
li t archãgeli: ita dicentes.
Sanctus. san. Post sanctus.

Vere sanct9 vere bñdi
ctus dñs noster iesus
xp̃us filius tuus: qui celestiũ
non solum hymnũ tibi vis
offerri: sed meritũ. t sancto
rũ angelor tam vota p̃tere:
q̃ carmina admittere. qui su
pernaz virtutũ conceptum
in tua predicatione sumim9:
etiã superioris vite affectũ:
et correctiõe viuam9. Per
xp̃m dñm ac redẽptorẽ eter

Reci Post pridie. nũ.
bus confessoris tue ma
rie magdalene op̃s de9: hoc
tibi oblatũ a nobis sacrifici
um susci pe: t tue benedictio
nis perlustra sanctificatiõe.
Vt duz ex his sumpserim9:
quicquid in confessione po
posc erit lingua: p̃largiri di
gnetur tua miseratio consue
ta. R̃. Amẽ. Ad orationẽ dñi

Deus qui beate cam.
marie magdalene pe
nitẽtiam: ita tibi placitã gra
tãq3 fecisti: vt nõ solũ ei pec
cata dimitteres: sed etiã sin
gulari tui amoris grat̃a cor
dis ei9 intima perlustrares:
da nobis tue propiciationis
abũdantiam: vt eius solẽni
tate letemur: cuius precibus
apud te a peccator nostror
maculis emũdemur. Pater
noster. Dicat p̃b. Inũiliate
vos bñdictioni. Dñs sit sem
per vobiscũ. R̃. Et cũ spũ tuo.

Christus do Bñdictio.
minus qui beatissimaz
mariaz magdalenã: se digne
coram hominibus confiteri
fecit: confiteaf nos corã pa
tre suo q̃ est in celis. R̃. Amẽ.
Et qui in ore suo accepta si
bi confessionis contulit can
tica: ipse ꝓfessionẽ nostraz re
munerãdã suscipiat. R̃. Amẽ.
Vt exemplo btissime marie
magdalene ꝓfitẽtis: ꝓfitẽdo
t laudando nomen iesu xp̃i

in seculũ: participes eiꝰ quã cõfessi sumꝰ: mereamur esse in celo. ℟. Amen. Per miam ipsius dei nostri. tẽ. Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cum. Dicat chorꝰ. Gustate. Cõm. Refecti xpi corpore. q̃re in festo corpo ris xpi. fol/cclxvij/ Oratio.

OMine deus ops: qui es vita t salus fideliũ: quẽ venturũ iudicẽ credimꝰ verũ: esto nobis propicius. Et qui bãc oblationem pro nostra nostrorũq; salute: vt pro expiatiõe nostroꝝ pctõ rũ: in honorez sancte marie magdalene tibi obtulimus: misericordie opem i nos dif fundi sentiamus. Vt qui iaz refecti sumus ad mense tue cõuiuiũ: dono tui munerꝭ consequi mereamur premiũ sempiternũ. ℟. Amẽ. Per mi sericordiã tuam deus nr̃. tẽ. Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ. Solẽnia cõpleta sunt in no mine dñi nostri iesu xpi: vo tũ nostrũ sit acceptũ cum pa ce. ℟. Deo gr̃as. ¶ Apollina ris epi t mr̃is: oĩa dicãtur vniꝰ mr̃is põti. fol/ccccxxiij/ ¶ In sctẽ christine virginis t martyris. ad missaz officiũ t oĩa alia dicanꝭ vniꝰ virgi nis. fo/ccccxxvj. Missa.

PAsmatorẽ generis hu mani fratreꝭ chariſſimi virginis filiũ: pro virginibꝰ deprecemur. vt in vtroq; se xu contra carnis incẽtiua lu ctãtes: diabolus cõpungaꝭ: in stimulis clipeũ sue pietat opponat: famule vero chri stine precibꝰ: hec que in fidez passionis sue offerimus sacri ficia: pariter oĩbus nobis ornamẽta cõcedat. ℟. Amen.

DEus qui Alia oratio. sanctã martyrẽ tuam christinã: celesti igne succen sam: lumẽ oĩbus oblatiõe ppꝛij corporis voluisti imi tabilem demonstrare. Cõce de nob: vt sicut illa superan do spiritaliũ nequiciaꝝ bel la nomini tuo claruit: ita et nos deuictis vitioꝝ crimini bus perfecta cordiũ puritate tibi semper placere merea mur. ℟. Amẽ. Post nomia.

ACcipe venerabil̃ mar tyr t virgo christina: t si indigni cultoris officia: tã dem et vota totius populi

precantis attende: vt que es de meritoꝝ tuoꝝ remunera tione secura: sis etiã de nr̃oꝝ rũ criminũ remissione solici ta &c. Amẽ **Ad pacẽ Oratio.**

DEus q̃ virginũ votis placaris: qui in martyrij oblatiõe letaris: dona nobis tibi offerre qõ placeris: vt sãcte mr̃is ⁊ virginis tue christine cõsequamur auxilium: ⁊ tue propiciatõis arbitrio tales efficiamur i die iudicij: q̃les nos delibatos p tulisti. &c. Amen. **Inlatio.**

QVũ ⁊ iustũ est: dignũ ⁊ iustũ est: nos tibi gratias agere dñe sancte pater eterne omp̃s deus: per ieſuꝝ xp̃m filiũ tuũ dñm nostrum. Qui beatissimã virginem et martyrẽ suã christinã: diuersis certaminib⁹ dimicãtem: celestib⁹ muneribꝰ cumulaſ. Arguiſ quidẽ multis tormẽtis: sed corona ipsius diuersis margaritꝭ ornaſ in celis. Prestat ei diuinus amor audaciã: quia ipsa victrix existit in pugna. in confessorem dei sentẽtia mutaſ: ⁊ deuicto seculo cum patre ⁊ filio et spũ sancto gloriaſ. Permanet eiꝰ merces gloriosa i celestia regna: ⁊ cuꝝ innumerabiles multitudines sanctoꝝ leta exultat in gloria. Atqꝫ cum angelis ⁊ archãgelis nõ cessant dicẽtes Sanctus. sanctꝰ.

DEus qui **Post sctũs.** nos celestiũ nõ solum hymnũ tibi vis offerri: sed meritũ: et sanctoꝝ angeloꝝ tam vota petere: q̃ carmina admittere. qui supernaꝝ virtutũ concẽtũ in tua predicatione sumimus: etiã superioris vite affectu: fac vt ex correctione viuamus. Per xp̃m dñm ac redemptorẽ eternũ.

HEc igitur **Postpridie.** precepta seruantes: sacrosancta munera nostre salutis offerimus: obsecrãtes te clementissime oñipotẽs deus: vt infundere digneris spũm tuũ sanctũ super hec p libamina: vt fiat nobis legitima eucharistia: in te filijqꝫ tui noie: ⁊ spũsſancti benedicta: in trãsformatiõe eiusdeꝫ corporis dñi nostri ieſu xp̃i filij tui e dentib⁹ nobis invitam eternaꝫ reguũqꝫ perpe

tuū. ℟. Amen. Ad orationē
Deus a quo dñicam.
Docēte nos spū pater-
no tuo sctō: te noīe inuocare
presumimus: et crea in nob
fideliū corda filioꝝ: vt prom
ptā hereditatē mereamur in
gredi: per deuictā seruitutez
clamātes e terris. Pater nr̄.
Dicat pbr. Hūiliate vos bn̄
dictioni. Dn̄s sit semp vobis
cū. ℟. Et cū. Bn̄dictio.
Respice dn̄e ꝓpici⁹ hāc
familiā tuā: ac sereni vultus
illustratione: preces eoꝝ su-
scipe: ⁊ hostias placatus ad
sume. ℟. Amen. Brachio tuo
extento defēde: ⁊ in gremio
sancte ecclesie faciat perma-
nere. ℟. Amen. Per mīam ip-
si⁹ dei nostri. ⁊c. Dn̄s sit sp
vobiscū. ℟. Et Dicat chor⁹.
Gustate. Cōm. Refecti xp̄i cor-
pore. q̄re ī festo corporis xp̄i.
fol/cclxvij/Oro. Dn̄e deus
op̄s qui es vita. Require in
festo sancte marie magdale-
ne. folio precedenti. ¶ In fe
sto sancti iacobi apl̄i: officiū
⁊ om̄ia alia: quere in oīm of
ferentiū. folio/ccxx/¶ In fe-
sto beatissime Anne matris
marie: om̄ia dicātur vt in fe-
sto sancte marie magdalene
fo/cccxlvj/Preter euāgeliū.
qd̄ est. Simile est regnū ce-
loꝝ decem virginib⁹. quere
fo/ccccxxxix/¶ In festo sācti
xp̄ofori ⁊ comitū ei⁹ officiū.
Vabo sanctis meis. quere ī fe
sto apostoloꝝ petri ⁊ pauli.
Vfol/cccxxxiiij/Oratio.
Deus exultatio ⁊ palma
sctōꝝ: xp̄ofori vel comitum
ei⁹ martyꝝ tuoꝝ: exaudi nos
supplices tuos: et presta: vt
quoꝝ ī tuo amore reliquias
veneramur: ⁊ emolumenta
recolim⁹: eoꝝ meritis ab oī-
bus malis liberari: ⁊ conser
uari mereamur. ℟. Amē. Per
mīam tuā deus nr̄. ⁊c. Dn̄s
sit sp vobiscū. ℟. Et cū. Pro-
phetia. Justoꝝ aīe in manu
dei sunt q̄re ī cōi pl̄ioꝝ mr̄ꝝ.
folio/ccccxxviij/Psallēdo.
Transiuim⁹ per ignē et aquā: et
induxisti nos ī refrigeriū. ℣. Pro
basti nos deus sicut probat̄ argē
tū: posuisti tribulationes in dor-
so nr̄o. p̄. Et indux. Dicat pbr.
Silentiū faccite. Sequētia
epistole pauli apostoli ad co
rinthios. I. ca. II. ℟. Deo gr̄as.

Fratres. Gratia vob̄ et pax a deo patre nr̄o: et dn̄o iesu christo. Benedict⁹ deus ⁊ pater dn̄i nostri iesu xp̄i: pater mīarum ⁊ de⁹ totius ꝯsolatōis: q̄ cōsolat̄ nos in om̄i tribulatione nr̄a: vt possimus ⁊ ipsi ꝯsolari eos: qui in om̄i pressura sunt: per exhortationē: q̄ exhortamur et ipsi a deo. Qm̄ sicut abundāt passiōes xp̄i in nobis: ita ⁊ ꝑ xp̄m abūdet ꝯsolatio nostra. Siue aūt tribulamur ꝓ vestra exhortatiōe ⁊ salute: siue exhortamur pro vr̄a exhortatiōe: q̄ operat̄ tollerantiā earūdez passionū: quas ⁊ nos patimur: ⁊ spes nr̄a firma pro vobis. Sciētes qm̄ sicut socij passionū estis: sic eritis ⁊ ꝯsolationis. ℟. Amē. Euangeliū. Ecce ego mitto vos sicut oues. q̄re in cōi pl̄i moꝝ martyꝝ. fol̄/ ccccxxvj/ Dn̄s sit sꝑ vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla. v̄. Ambulabunt sancti gaudētes velut agni pleni pascue. p̄. Alleluya. Sacrificiū

Om̄es viri atqꝫ mulieres mēte deuota obtulerūt donaria: vt fierent opera q̄ iusserat dn̄s per manus moysi cūctis filijs israel volūtarie alleluya. Missa.

Adest xp̄e reducto anni circulo: votiu⁹ alūne plebis conuentus ad eximi sanctissimi xp̄ofori tui martyris collectas inclitū festuꝫ. Te rerū omniū mirabiliū conditorē: cernuo poscētes affectu: vt ꝑspicuo illo claritat̄ tue luīe mereamur īlustrari. Per qd̄ possit plebs tua caligine ignorātie carere: ⁊ sedere diuino lustrata munere. In eo em̄ qd̄ omp̄s cūcta ex nihilo creas: mirificus repperiris: ⁊ dum ipsaꝫ creaturā varijs dispositionū functiōibus cōspici prebes: mirāda mirabiliter patras. Sed dum vndiqꝫ agnoscendū te verū deuꝫ: per catholice fidei rudimenta: in vna copulādo iūgis ecclesia: hec nos eminentiora mirabilibus misericordie ꝓspicimus referta muneribꝰ. Dum em̄ predictū hūc martyrē aliene gētis lustratū: fide robustū: mente inuictū efficis passione: spei nostre digna: prebe subsidia gratie. Quia per alios in alijs dona

largiris: ⁊ ĩ alios prebes vn de alioꝝ indigentiã reples. Vnde accliues qm̃s: vt huius gl̃iose palestre tuis presidijs tuti: eaqꝫ vanitati seculi dedita manent euellamus a mente: ⁊ victores maneamꝰ conculcãtes aereas potestates. Te pro nobis pugnãte: et semper in nobis vincẽte. Sicqꝫ precepta tua impleamus solerter: vt fructũ tibi beneplacitũ exhibẽtes dextere tue: mereamur sine fine esse participes. ℟. Amen. Alia

HEc est dñe deus oro. nr̃ deuota plebs votiue mentis annue votis: deuotũ munus exhibẽda conuenit: frui desiderãs tui gloriosi martyris xp̃ofori presidio: quẽ dignũ tua agnoscit munere munificũ gratia. Ille etem̃ iste est xp̃oforꝰ: quez seua mũdi huiꝰ crudeliũ principum tela: a proprio gentis solo expulit: sibi subdere conauerat: letabũda magno illo dispensationis tue munere ignara. que hunc ad se velut captum trahebat: a quo postmodũ: se expoliatam et rubore proprio euacuatã cernebat. Suscepit eum tanq̃ per capturã humiliorẽ: quez post paululũ contra se repperit fortiorem. Captus nãqꝫ: captorẽ suũ vicit: ⁊ velut captũ expoliauit: cui paulo ante subditus mansit. Vere in om̃ibus se tibi christe domine imitabilẽ prebuit: cuiꝰ gratiã nois sortiri ꝓmeruit. Ex sacro eteniꝫ lauacro tinctus xp̃oforus est appellatꝰ: quia xp̃m indutus: ⁊ xp̃i gratia iã refertꝰ: xp̃i virtute firmatꝰ: xp̃i etiam exemplo existeret gloriosus. Vt quia prĩceps huius mundi diabolus: duꝫ a paradiso subtractũ genus humanum per carnis inlecebrã gloriabatur subiectum: sibi neq̃ter copulare suo dominatui deputatũ: velut victo dominãs retineret: aduenientẽ quoqꝫ pro redẽptiõe generis nostri: hũanitate vestitũ cerneret: velut ceterum genꝰ humanũ suo conabat̃ dñio mãcipare: a quo captꝰ et elisus oẽm fideliũ amisit cetum. Sic et xp̃oforus xp̃i virtute munitus: deciũ cesa-

rē a militib⁹ suis expoliatū: ⁊ a plebiū agmine reddidit de populatum. Hic dñe martyr tuus a te et fide inluminat⁹: ⁊ noīe sublimatus: sit nobis patronus assiduus: sit defensor fortissim⁹. Et sic nos suo suffragio separet a mūdi cōtagio: vt tibi copulādo soci et in regno superno. ℟. Amē

Nominis Post nomīa. tui xp̄e gratia preclarū militē tuū xp̄oforum munificās: ⁊ eiusdē noīs virtute ditatū locupletas. Cū tibi per eum multitudinē fideliū adgregas populoꝝ: quos dignos martyrij noīe ꝯsecratos in perpetua exultatiōe suscipis gloriosos. Proinde quesum⁹ te dñe deus noster: vt gr̄a noīs tui ī qua signati sumus: inuiolabiliter illā vsqꝫ ad nostrū obitū cōseruem⁹. Vt gr̄a nobis succedente ꝓ gr̄a: ⁊ fidē tibi inlibatā exhibeamus dū viuimus: ⁊ vite eterne premia capiam⁹ post trāsitū. Sic etiā qm̄s dñe p̄dicto mr̄e tuo suffragāte: cōcessa sit requies fidelib⁹ defūctis: vt mutata sorte tristiū mansionū: celesti perfruant̄ societate iustorum. ℟. Amē.

Christe Ad pacē Oro. dei fili⁹ q̄ stigmate passionis tue preclaro munere dilatādo: diuersa nationum genera vnitati eccl'e tue consocias adgregando. Inter quos beatū xp̄oforuꝫ aliene gētis ⁊ fidei: tui gr̄a ditas: ⁊ noīs gloria decoras: ⁊ passionis ornamento glorificas: fac nos qm̄s ita vnitati sctē ecclesie ꝯiunctos existere: vt nūq̄ ab ei⁹ discedam⁹ societate. Sed sic caritat' tue munere ī ea ꝑpetim cōligemur: vt fide ⁊ ope tibi placere in perpetuū mereamur. ℟. Am̄.

Diguū ⁊ iustū Inlatio est: vere dñe equū ⁊ cōgruū est: te dñm deū nostrū fontē eterne btitudinis: ⁊ indeficientē gloriā sempiterni muneris cōlaudare. Qui tāto lūinis dono lustrasti hūc mūduꝫ: expellēdo a cordib⁹ fideliū principē tenebraꝝ: et largiēdo credētib⁹ charismata gr̄arum. Ad qd̄ mun⁹ nō solum eos vocas qui humane conditionis integre reti-

nẽt formã: ſed etiam illos at
trabis: qui p̃otentorũ more
diſſimiles extãt ab humana
conditiõe. Cum eñ mie tue
munus nõ poſſit lege ꝓſtrin
gi: q̃ ſicut inenarrabilis glo
ria. imenſus potẽtia. precla
rus gr̃a. inextimabilis mia.
Omnibus enĩ preſtas qõ tibi
indeficienter extat: ⁊ digna
prebes indignis: cũ ipſe lar
giendo nõ anguſtaris. Qui
ſanctũ hũc martyrẽ tuũ xp̃o
forum ⁊ corporali oſtẽſione
terribilez: et gratia muneris
eminentẽ: ⁊ gloria nois tui
demonſtras potentẽ. Cui?
initiũ fidei miraculis cepit:
vt primuz incognite lingue
loquelam acciperet: ⁊ reſera
to vinculo oris promeret ali
is eloquia predicatiõis. Tu
eniz dñe in hoc martyre tuo
banc gratiã oſtẽdiſti virtu
tis: q̃ primũ per ſapientiã os
mutorũ aperuiſti: ⁊ linguas
infatiũ diſertas feciſti. Sic
q3 poſt hoc munus: duplici
eum locupletas dono: dum
militum ad ſe agmine intro
miſſo: ⁊ corpora cibo: et cor
da paſcit eloquio. Adgredi
tur de hinc numeroſo fulto
comite ceſarem: ⁊ inſup cibi
omentis erectũ mortali glo
ria circũdatum: ⁊ nimio ſup
bie culmine eleuatũ. Quem
ita ſuo almifico terruit aſpe
ctu: vt properaret cadere de
ſolio ſuo. Vere xp̃icolam in
tuens magnũ: cuius vultuz
territus: in ſe cõfuſus extite
rat inimic⁹. Exequitur poſt
hec crudelis officia tormen
torũ: in quo ſe ſemper aſpici
ens: prius defecit mente: q̃
iuſſiõe. Et herẽs lingua gut
turi: ſenſuq3 mẽtis turbato:
omnis eius iuſſio caſſatur in
diſpoſito. Fruſtratur deni
q3 crudelitate penarũ magi
ſtri ſui diaboli: verum exqui
rit laqueũ: vt per carnis de
lectamẽta deciperet animaz
ſanctam. Et in hoc ſibi con
ceſſa ſperauit frui victoria: ſi
inlicitis eum motibus trabe
ret ad luxuriam. Sed quid
agit: q̃ inaniter laborat: cui
iniquitas procurat? Cum ⁊
ſua pernicioſa diſpoſitiõe fo
ret euacuatus: et eas quas
ad decipiẽdũ preparauerat:
per martyrũ gratiã prepara

uerat laureãdas. Jãq3 post hec sanct⁹ martyr: ⁊ milituz sibi copulauit sodalitatez: et reliqua fideliũ multitudine cruore martyrũ purpurata: celorũ dño p̃emisit in aula. Cũ quib⁹ ipse post consũmata gloriã passionis: inseparabili trinitati ⁊ sempiterne diuinitati: glorie hymnũ dulci modulatione depromit: ita fideliter dicẽs. Sanctus. san. Ere san/ctus vere bñdictus es dñe deus noster. qui ex oñibus gẽtibus gloriosam assumis ecclesiã: que tue passiõis ⁊ resurrectionis gloriã: ⁊ augmentũ capit per fidẽ: ⁊ glorie suscipit retributionẽ: cuz tibi indesinenter bene placitã exhibet operationẽ. Xp̃e domine ac redẽptor eterne. Reclaro Post pridie, xp̃e illo tue maiestatis instructi oraculo: quo nos vsqz ad diem secũdi aduẽtus tui semp tue passionis: que est gr̃ia nostre redẽptionis: memorare iussisti. Vt hec nos cõmemoratio tibi faceret manere cõnexos: ⁊ a prauе actionis nexibus absolutos. Obtentu martyris tui xp̃ofori: fac nos seq̃ces esse tue glorioſissime passionis: vt repleti gratia spũssancti: carnẽ subiciamus anime: et aiam tibi. Vt purificato cordis receptaculo: sumamus preciũ nostre redẽptionis: ⁊ ob hoc te seq̃mur ad gloriam resurrectionis. ꝛc. Amen.

Ad orationẽ dñicam. Eximio eminẽtie munere inmẽsa tua pietas eminet xp̃e. in quo sepe indignis digna largiris: dũ et preuenis mia nolẽtes: ⁊ prouebis laureãdos in celis. Qui sanctũ tuũ xp̃oforũ martyrẽ: dũ iurta quod in oñibus consueta species manet: dissimilis extat: repositionẽ tãto fidei cremasti ardore. Vt tuo fretum munere: ⁊ inimicis eum ostẽderis in terrore: ⁊ victorem illũ faceres in passionis agone. Prebe nobis quesumus similem te sequẽdo obtinere amorem. Vt qui nr̃o ex merito indigni sum⁹ serui vocari: eius suffragio te patrẽ mereamur adoptiuũ ba/

bere: vt libera voce semper ad te clamemus e terris. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Hūiliate vos bn̄oni. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Bn̄dictio.

Christus dei filius a quo cūcta constāt esse creata: faciat vos in beneplacita sibi manere opera. ℟. Amen. Vt qui beatū xp̄oforū gratia sua prestat locupletē esse: faciat vos eius meritis sibi placabiles existere. ℟. Amen. Vt sicut per ei⁹ magnū certamē sibi adgregauit multitudinē sanctoꝝ: ita eius suffragio dignet̄ vestra abolere om̄ia cōtagia peccatorū. ℟ Amē. Per mīam ipsius dei nostri. ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et. Dicat chor⁹. Gustate et vide. Cōm. Refecti xp̄i corpore. q̄re in festo corporis christi. fo/cclxvij/ Oratio.

Domine deus op̄s qui cōuertis ignorātes: et reducis ad viaꝫ veritatis de errore in scientiā: ⁊ cōmutas fera in humana: presta misericordiā om̄ibus inuocātib⁹ nomē beatoꝝ xp̄ofori martyris tui atq; comitū ei⁹: vt nō tantū ab angustijs et tribulationibus hui⁹ seculi eruantur: sed ab illo loco ī quo req̄es est amara: ⁊ sempiternus dolor īhabitat. ℟. Amē. Per dn̄m nostrū iesum xp̄m filiū tuū: qui tecū ⁊ cū spiritu sctō vnus de⁹ viuit ⁊ regnat in secula seculoruꝫ. ℟. Amen. Dn̄s sit sp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Missa acta est in noīe dn̄i nostri iesu xp̄i: perficiamus cuꝫ pace. ℟at chorus. Deo gr̄as.

¶ In natale sctōꝝ septē dormientiū: om̄ia dicātur plurimoꝝ martyꝝ. folio/ccccxxx/

¶ In natale sctōꝝ Nazarij. celsi. ⁊ pantaleonis. oīa dicātur pl̄ioꝝ mr̄ꝝ. fol. vt supra.

¶ In festo scti Felicis mr̄is. ad missam Officiū. Gloriā et magnū decorē. q̄re in cōi vni⁹ mr̄is. folio/ccccxxj. Oratio.

Deus cuius honor sctītas est: quē diligere salus est: ⁊ amare perfectio: in labere in cordib⁹ nostris: et da in om̄i ecclesia tua martyris tui felicis lucere vestigia. Vt te regente omniū gressus: ea nos via perducat ad vitā: q̄ beatissimū martyrem

tuū extulit ad coronam. ℟. Amē. Per miam tuam deus noster. ℣. Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et cū. Profetia. Beat⁹ vir qui nō est lapsus verbo. q̄re in cōi vni⁹ mr̄is/cccclxx/ Dicat p̄r. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū spū. Psallēdo. Exurge domie et intēde iudicio meo deus meus: et dñs meus in causam meā. ℣. Effunde framea et conclude aduersus eos q̄ me p̄sequuntur: dic aie mee salus tua ego sum. ℣. Deus meus. Dicat p̄r. Silentiuz facite. Epla. Confortare in gr̄a que est in xp̄o iesu. Euāgel. Vna dieruz dñs. ℣. q̄re in cōi vnius mr̄is. fo/cccclxxiij/ Dñs sit sp vobiscū. ℟. Et cū spi. Lauda. Alla. ℣. Beatus vomo. Sacrificiū Fulgebit iustus. q̄re in cōi vni⁹ mr̄. fo/cccclxxij/ Missa.

OMni cura: omi studio: omiqz deuotione frēs charissimi diem hūc: quē beatissimus felix effusione sanguinis sui pro christi noie felici martyrio consecrauit: diuinis officijs celebrem⁹. qui saluatoris nostri precepta custodiens: dum studio seculariū litterarū cesares degeret: perfectus in legē dñi sancta bierusalez felix intrauit. Et quod in ista de ambitiōe humane institutiōis amisit: in illa: angelorz societatē diuina contēplatione promeruit. In ista reliquit tēporalē ac peritura stulticie sapientia: in illa adquisiuit eternā in deo manentē verā sapientiam. Huius igitur presidio deū cōmuni prece poscam⁹: vt qui illū ditauit virtutib⁹: nobis per eū suis dignet̄ suffragare muneribus. ℟. Amē.

DEus qui Alia oratio. beatissimū felicē martyrem tuū: ita sancti spūs calore flāmasti: vt contēptu rerū presentiuz: te sequeret̄: ⁊ promissionis tue donis celestibus ditaretur. Qui in genitali solo tepescente persecutionis flāma: dū miles tu⁹ in quo: pro tuo noie certaretur: inq̄reret: ⁊ inerardescentem declinare a ciuitate in ciuitatē sciret: zelo tui amoris armatus: non ad ostiū se elegit abscōdere: sed in acie vbi certamē ageretur: ꝯmittere.

vis itaq; patrie cedens pon
ti freta trãscurrẽs: te qui vbi
q; totus es querens: gerun
dam vsq; peruenit. In qua
vt bonus negociator precio
sam margaritã: quã distract
oĩbus cõparauerat: cũctis
fidelibus preponebat. Per
quã t fortes in fide cõstrue
ret: et dubios fidei fideliter
reformaret. Nõ formidãdo
de presentibus penis: sed p
perando cõgaudẽs premijs
de eternis. Vnde precamur
te ops deus: vt ei⁹ suffragio
nos tuearis de celis: cuius
martyriũ cultu tuo celebra
mus de terris. ℟. Amẽ. Post

OEus q̃ noĩa. Oratio.
auctor felicitatis eter
ne es: felicis sãcti tui obtẽtu
serenus recepta offerẽtis po
puli votũ: t cũctis tribue re
mediũ postulatũ. Sicq; per
illum pius opitulator assiste
precib⁹ nostris: vt defuncto
rũ spũs beatorũ cõsortijs cõ
soleris. Quo illo interueniẽ
te feliciter viuam⁹ in seculo:
qui noĩe felix t merito: felici
est pro te consecratus marty
rio. ℟. Amen. Ad pacẽ Ofo.

IEsu dei filius qui felices
animas beatorũ in cele
stẽ hierusalez feliciter locãs:
felices eos qui in eius pace
gaudent diuinæ auctoritatis
sententia prolata denũciãs.
Fac nos feliciter felicis tui
merito in ipsius superne hie
rusalẽ perhẽni felicitate leta
ri: atq; illius de die in diẽ de
sideriis renouari. et sicut hu
ius ciuitatis auidus negoci
ator hic sanctissimus extitit
felix: qui probitate morũ po
tissim⁹: et patria exul et reb⁹
tumẽtis seculi sapientiam de
serturus: celestes accumulãs
fructus: ad illaz conscẽdit cũ
bis que adquesierat corona
tus: ita quoq; nos te opitu
lãte strẽnui negociatores in
hac vita pacis et charitatis
effecti: sic oĩa que gerim⁹
in tua et proximi dilectione
agamus: vt dignũ conque
stũ huic sãcte patrie corona
turi post nostrũ transitũ de
portem⁹. ℟. Amen. Inlatio.

ODignũ t iustũ est: satis
nobis pueniẽs: tibiq;
dignũ est vere: vt gratias re
feram⁹ tua creatura: tue ma

iestati dñe ops sempiterne deus per iesum xpm filiū tuū: si tamē fueris dignat⁹ inspirare: quas tibi possim⁹ grates persoluere. Nā nihil tibi dignū seruitut⁊ est nostre: nisi qō dignū effici possit dederis ipse. Vnde cū in sanctis tuis cernim⁹ mirabilē te: mirabilia cōspicimus a sanctis fieri per te. Tu es em̄ q facis mirabilia solus. Quis em̄ reticeat laudes tuas: quas nec intellectu colligere: nec lingua possum⁹ dicere: et tamē obtestatione sui cōpellimur nō reticere. Tu em̄ felici tuo felicitatē ꝓferens: primū xpi tui eū agnitione inlustrē: deinc lauacri vnda prestantē. Post hec laudabilis vite moderamini cōtinentē: postremo martyrū feciſti congressione āmirabilem. Cunctis similiter insinuās posse te impertiri: si similiter cuncti gratie tue vellēt adherere. Aut si certa omniū merita: dispēsatione tua per distributionem munerū: ⁊ multimoda actione sua: nō ostenderes a semetipis discreta. Quid sūt em̄ bona merita nostra: nisi dona tua? Et ideo benedicimus te: gratias agim⁹ tibi: magnificamus ⁊ conlaudamus te. Creasti em̄ oīa bonitate. redemisti miseratiōe. amas benignitate. Et cuz in oīa opera tua: ab operib⁹ tuis intelligaris oīpotēs: minus de te profertur: q̄ sentitur. et plus est ꝑculdubio: q̄ sentiat. Quid em̄ dignum loquet caro de spiritu? natura lutea de opifice suo? mortalis de vita? temporalis de eterno? homo de deo? Sed quoniā in contēplatiōe tua deficit: nō modo viciata: sed etiam illa superna et purgata creatura. Nihil conducibilius nobis esse credimus: si in hac festiuitate martyris tui felicis: felicitate felix: et nomine: redemptivnigeniti tui domini nostri iesu christi sanguine: votuz nostrarum precū cum supernis virtutibus noueno numero consecratis: nos oues pascue tue recepti in denariū: vt continuemus clamantes ⁊ dicentes. Sanctus. sanctus. sanctus.

Vere sanct⁹ Post sctūs vere gl̄iosus es ⁊ ammirabilis de⁹ pater omp̄s. Qui beatissimū martyrē tuum felicē: ita magisterio fecisti euāgelice p̄dicationis instructū: vt dū relicta patria: exul te luminū patrez quereret: ⁊ nō obtecta modio: sed super candelabrū lucerna fidei cūctis in ecclesia perluceret. seuientē fidei persecutorem inimicū nō quesitus aufugit: sed querens cum quo certaret īnuenit. Qui cū cōprehensos cruentis tribunalibus ob cōfessionē tui noīs sisteret: ⁊ primū lenocinatione sermonū sanctū tuū suasionib⁹ inimic⁹ inlecebrare tētaret: pect⁹ qd̄ tu sera gratie tue firmaueras: tela reserare nō valuerūt inimici. Ingerit itaq; insaciata crudelitas imi: squalorez carceris. ferri pondera. Inedie tabem: flagellor̄ sulcā vngularū lacerationē. maris naufragia totaq; peruersitate mētis terrere militē tuum attētat. Sed tu adiutor fortis: dū in om̄ibus facis victorē martirē tuum: deficientib⁹ penis: fatet̄ se etiaz aduersari⁹ victū. Vt sentiret se diuino iudicio penis subditum: qui vanis supersticionib⁹ deditus cogebat tormētis subdi martyrē tuum. Insaniēs itaq; victa crudelitas sanctū interfici iubet: carcere trusum: sed felix triūphator dn̄m deū confessus in terris: felicē aīam triūphātib⁹ angelis premisit in celis. Xp̄o dn̄o redemptori nostro. Post pridie. Oratio

Vnigenite deus nr̄: qui pro beatissimi militis tui felicis fide remuneraturus aspiciēs: nō eum solo deseris: nō etiā pelago. Cū diuinitatē tue auxilio vbiq; munitus: ⁊ in terra ꝯsistens: aduersariū cōterit verbis: ⁊ mari adgrediens fluidas: suis submittit vndas vestigijs. Quesum⁹: vt hui⁹ martyris mollitus suffragio: vitā nostram eluēs: ceno eruas a ꝓfundo: ꝯferendo sanctificationē oblatis: ⁊ ꝑpetuā benedictionez sumpturis: quo te dn̄m nr̄m ⁊ corde ⁊ labijs perenniter ꝯfiteamur mun-

dissimis: quē idez martyr an
gelis immixt⁹ ꝯlaudauit vo
cibus suis. ℟. Amen. Ad oro/

O Mp̄s dñe nem dñicā.
qui es auctor felicitat⁹
eterne: impetrāte q̄s sancto
tuo felice: squalorez a nobis
nr̄e infelicitatis absterge: vt
apud te in eternū cū ipso feli
citer gaudeam⁹: cuius ꝯgau
dentes felicitati: festa hodie
solēnia celebram⁹ proclamā
tes e terris. Pater nr̄. Dicat
pb̄r. Humiliate vos bn̄dicti
oni. Dn̄s sit semp̄ vobiscuz.
℟. Et cum. Bn̄dictio.

Felices vos dn̄s marty
ris sui felicis ītercessione ef/
ficiat: ⁊ om̄ia mala a vobis
depellat. ℟. Amē. Presentem
vitā feliciter agere cōcedat:
ac vobis bn̄dictione perpe/
tua benedicat. ℟. Amē. Nul/
lum ex vobis infelicē esse p̄/
mittat: sed felicib⁹ vobis fe/
licior semp̄ occrurat. ℟. Amē
Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c̄.
Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et
cum spi. Dicat chorus. Gusta
te et videte. Cō. Refecti christi
corpore. Require in festo cor
poris xp̄i. fo/cclxvij/ Oro.

Presta nobis omp̄s de/
us beatissimi tui felicis
assiduū patrociniuz: vt eius
quoq; preclarū assequi me/
reamur exemplū. Vt sentiē/
tes impēsissime suffragantē:
sequamur fortissime prelian
tem. ℟. Amē. Per mīam tuā
deus nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vo
biscuz. ℟. Et cū. In noīe dn̄i
nr̄i iesu xp̄i perficiam⁹ cū pa
ce. ℟. Deo gr̄as. ¶ In festo
scōꝝ simplici faustini ⁊ bea/
tricis: om̄ia dicant̄ pl̄imoꝝ
mr̄m. fol/ccccxxx/ ¶ In festo
sctē marthe hospita xp̄i: oīa
dicant̄ vnius virgi. fol/cccc/
xxxvj/ ¶ In festo scōꝝ abdō
⁊ sennen mr̄m: om̄ia dicant̄
pl̄imoruz mr̄m. fol/ccccxxx/
¶ In festo scti germani ep̄i
⁊ ꝯfessoris: om̄ia dicāt̄ vni⁹
cōfesso. pōtifi. fol/ccccxxxij/

Vincula sācti petri oīa
dicant̄: vt in cathedra
fol/cccxij/ ¶ In festo macha
beoꝝ mr̄m: om̄ia dicant̄ pl̄i
morum mr̄m. fol/ccccxxx/
¶ In festo sācti stephani pa
pe ⁊ mr̄is: om̄ia dicant̄ vni⁹
mr̄is pōtificis. fol/ccccxxiij/
¶ Inuētio sci stephani mr̄is

om̄ia dicant̄ vt in alio festo maiori. fol. xli ¶ In festo sā cti petri exomensis: om̄ia dicant̄ vni⁹ ꝯfesso. pontificis. fol/ccccxxxij/¶ In festo scti dn̄ici de ordine p̄dicatoruz: om̄ia dicant̄ vni⁹ cōfessor. fol/ccccxxxij/¶ Eodē die scē marie de niuib⁹: om̄ia dicantur vt in assumptione. folio ccclxj/¶ Trāsfiguratio dn̄i: om̄ia dicant̄ vt i dn̄ico post pētecosten. fol/cclxiij/¶ In festo scōꝝ iusti ⁊ pastoris ad missam officiū: om̄ia alia pl̄i moꝝ mr̄m. fol/ccccxxvj/ ex-

Ocepto missa. Missa. Ominū iesuz xp̄m auctorem iusticie: ⁊ celestis alimonie largitorē fratres charissimi vnanimes dep̄cemur vt nos in die electoꝝ iusti et pastoris mr̄m suoruz iusticie fructu locupletet: ⁊ salutaris verbi sacramēto reficiat. Iusti sui precib⁹ peccatores iustificet: et pastoris patrocinijs tueat̄ catholicū gregē. Atqꝫ ita vtrorūqꝫ sanctoruz p̄ces suscipiat: vt cunctoruz supplicantiū peccata dimittat. Det nobis in tāta festiuitate leticiā: om̄iqꝫ xp̄iane cōgregationi ꝯcordiā. Deprecantiū se voces exaudiat: lāguentib⁹ medelā infundat. oppressis libertatē: discordātibus tribuat pacē. laborantiuz necessitatib⁹ subueniat: ppl̄oꝝ vota multiplicet. suscipiat vota fideliter: que inspirauit offerēda clemēter. Et quodcūqꝫ non facile prestatur indignis: totū nobis pro suis quib⁹ nihil abnegat imperciat sanctis. ℟. Amen.

Domine qui Alia oro es iustus iustoꝝ: ⁊ pastor pijssim⁹ aīarum: qui iustum ⁊ pastorē innocētes: in regno tuo martyres suscepisti: tribue in nobis innocentiam tenere: dū viuim⁹: ⁊ iusticiā custodire: dum iudicamus. Vt etiā defuncti in cōsortio tuoꝝ scōꝝ sine fine viuamus. Quaten⁹ eoꝝ vestigijs inherētes: nō ab illis ꝑ mala opera efficiamur exteri: qui te cōfitendo ꝓpter te mortui: tibiqꝫ sūt feliciter sociati. Ea fides te nobis reddat ꝓpiciū: que illos gloriose ꝓuexit ad regnū. Illi tuaz

contēplant̄ quotidie gloriā: nos flagitamus per momē-ta miam. Illis ꝯlata est post mortē victoria: nobis eoruꝫ interuētu donet̄ facinoꝝ in-dulgentia. Vt q̄ illos amici-tie tue fecisti participes: nos indignos eoꝝ gaudijs esti-cias sine fine consortes. Rat Amē. Post nomina. Oratio.

DEus q̄ iusticie vindex: ⁊ pastor pius: redem-ptor ouiū cognosceris esse: ꝓpiciatus in hac solennitate tuoꝝ infantiū iusti ⁊ pastor̄ oblationes ppl̄i suscipe offe rentis. Iusti tui precibus re-spice misericors: ⁊ pastoris suffragio consolare defun-ctos. Quo iusticia pastoris sūmi cōcreta clemētie: celesti pascat alimonia: quos crea-uit: ⁊ pietate iustificet: quos redemit. Rx. Amen. Ad pacē.

FOns pacis. Oratio. Origo dulcedinis. initi-um charitat̄ xp̄e deꝰ: q̄ cara duoꝝ paruuloꝝ pectora fra trum iusti scilicet ⁊ pastoris tanto tue dilectionis imple-sti amore: vt vltra vires vi-riliter dimicarēt: qui adhuc lactentis teneritudine age-bantur infantie: presta nob̄ vt alterne nexi vinculo pa-cis: nullis attētemur iaculis aduersantis: quo sic ī nobis iusticia iusti precibꝰ floreat: vt pastoris consolatio se sup̄ nos in pace dilatata diffun-dat. Rx. Amen. Inlatio

DIgnum ⁊ iustum est: equū vere ⁊ salutare est: nos tibi gr̄as agere omp̄s deus: cuius potētia mūduꝫ regit: atq̄ clemētia: in om̄ibꝰ mun di partibꝰ opportuna sctōꝝ suffragia prebet. Postq̄ em̄ per orbē vniuersuꝫ: noticiā tui nominis regeneratis in-ter ppl̄os tradidisti: marty-res quoq̄ qui te nō solū vo-ce: sed ⁊ sanguine testificati sunt: ecclesie tue presules ꝑ loca quā plurima: velut pre-ciosissima ornamenta dispo-suisti: vt fideliū ꝯgregatio q̄ ꝑegrinat̄ in terris: haberet ꝯsolationē in sāctis. Et que presentibꝰ afficit̄ malis: tui-tionē inueniat vernacula in patronis. Inter quos dum iusti tui plena deuotione ad-heret exeq̄js: pastoris simul

atq; eiusdē se gubernari gau
det p̄cib⁹ indefessis. Quos
ab occiduis partib⁹ semp̄ vi
cturos: īmaculatos pueros
elegisti: ac propter nominis
tui ꝯfessionē punitos: velut
acceptabiles tibi hostias as-
sumpsisti. Ipse etem̄ laudez
ex ore infantiū ⁊ lactantium
p̄fecisti: qui in tue īfantie ru-
dimentis: nec dū loquēdi ha
bilē ꝓpter te punitā scōꝝ eta
tulam coronasti: tueq; dexte
re tactu paruulis bn̄dicens:
taliū esse regnū celorū: voce
veridica p̄dixisti. Null⁹ itaq;
sex⁹ nullaq; nō etas exorna-
ta efficit̄ p̄mijs sempiternis:
q̄ om̄e humanū gen⁹ redē-
ptū est precio sanguinis tui.
Propter qd̄ ecclesia catholi
ca: q̄ accepit arram paracliti
tui: hec tibi in sanctis offert
pignora perceptura gloriaz
tui regni. Quoꝝ meritis bo
noꝝ vniuersitas adiuuatur:
hoꝝ memorijs nr̄a ꝯgrega-
tio: nr̄aq; īlustret̄ ex toto de
uotio. Quorumq; ex ꝓgenie
tanti nominis testes suscipi-
untur in celo: eoꝝ posterita-
ti vberiora beneficia ꝯdonā
tur in seculo. Quiq; iam a te
dn̄e post victoriā coronati:
⁊ in tua beatitudine ꝯstituti
atq; angeloꝝ cetib⁹ adgre-
gati: te pijssimū redēptorem
quotidie cū cherubin ac sera
phin sine fine ꝯlaudant: ita
dicētes. ℟. Sāctus. Post san

Vere sanct⁹: ve/ ctus·
re bn̄dictus dn̄s nr̄ ie-
sus xp̄s fili⁹ tuus. qui paruu-
loꝝ suoꝝ iusti ⁊ pastoris ro-
borauit infantiā. quo eoꝝ te
nera etas p̄sequentis posset
sustinere tormēta. Quiq; in
illis cū seinuicē ad passionez
exhortarent̄: fari dignat⁹ est
per gratie donū. qui non vi
gore corporis: sed spūs op-
tatuz ꝯtinuo adepturi erant
martyriū. Pro quo debitas
illi tecū atq; scō spiritui gra-
tias referētes: qui solus abū
dans in dono gr̄e: ex ore in-
fantium ⁊ lactentiū perfecit
laudē. Precamur: vt hoꝝ in
innocentiā mereamur tene-
re dū viuimus: quoꝝ hodie
festa solēnia celebram⁹. Per
xp̄m dn̄m ac redeptorē eter-

Onum. Post pridie. or̄o
Eus lactentiuz fides.

spes infantiũ. charitas pueroꝝ. qui per innocentiũ tuorum iusti ⁊ pastoris laudem: cunctos ꝓuocas ad salutez: infunde in nobis q̃s puritatem lactẽtis infantie. Vt dũ sensu iusticie paruulis adequamur: in illa remuneratione fideliũ pariter gloriemur Sicq; eoꝝ ĩteruẽtu. His hostijs benedicito: vt ex his sumentes: ⁊ peccaminũ eluantur labe: ⁊ pure confessionis potiant̃ dulcedine. ℟. Amen.

Ad orationez dñicam. Exultantes de tuoꝝ iusti ⁊ pastoris: deus pater triumphis: quoꝝ lactentiũ infantiuz etas relictis scole tabulis: ad suscipiendũ alacriter peruolauit brauiũ passionis. tibi creatori nr̃o ⁊ vota cũ gaudijs: ⁊ scelera pandimus cũ lamentis. Poscẽtes tuã pijssime maiestatẽ: ⁊ qui illoꝝ innocentiam ꝯsecrasti martyrio: nr̃am miseriã repares innocentie bono. Quo eoruz adiuti suffragijs: ad te proclamare mereamur e terris. Pater nr̃. dicat pb̃r. Humiliate vos bñdictioni. Dominꝰ sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et.

Deus qui pius Bño. redẽpti gregis est pastor: eterne iusticie prerogator: scõꝝ iusti ⁊ pastoris precibus nos tueat̃ a malo. ℟. Amẽ. Iusti sui obtẽtu faciat vos semitas tenere iusticie: ⁊ pastoris prece: suꝑ vos pius pastor inuigilet. ℟. at. Amen. Quo vtrorũq; adiuti presidijs: sic perenniter fulgeatis iusticie cultu: vt sine cõfusione perueniatis ad pastorem aĩarum vr̃aruz. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsius dei nr̃i ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cum. dicat chorꝰ. Gustate. Cõ. Refecti xp̃i corpore. Quere ĩ festo corporis xp̃i. fol̃/cclxvij/oro

Suscipe dñe precẽ ppl̃i tui: ⁊ directã in spũ tuo supplicationẽ: tanq̃ odorez incensi flagrantis assumme. ℟. Amen. Per mĩam tuã deꝰ nr̃ ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscũ ℟. Et cũ. Missa acta est in nomine dñi nr̃i iesu xp̃i. ꝑficiamus cũ pace. ℟. Deo gratias.

¶ Sixti pape felicissimi et agapiti mr̃m: om̃ia dicant̃ pl̃i morum mr̃m. folio/ccccxxx/

¶ In natale sci donati epi ⁊ mr̃is om̃ia dicant̃ v ni⁹ martyris. fol/ccccxxx/ ¶ Eodem die mametis mr̃is om̃ia dicãtur vt supra. ¶ In ntl̃e scõꝝ ciriaci ⁊ largi ⁊ socioꝝ eius: om̃ia dicant̃ pl̃imoꝝ mr̃m. fol/ccccxxx/ ¶ In ntl̃e sci laurentij mr̃is ad missam. Offi. Gloriã et magnũ decorẽ. Quere vni⁹ mr̃is. fol/ccccxxj. or̃o

DOmine iesu xp̃e q̃ beatissimũ laurentiũ martirem tuũ: ampli⁹ refulgere meritis: q̃ flãmis affici prestitisti: vt fortissim⁹ martyr plus amore: q̃ ardore ferueret: tribue: vt scintilla fidei ei⁹ ita flãmemur: ne ab igne seculi cõsumamur. ℟. Amen. Per mĩam tuaꝫ deus nr̃ ⁊c̃. Dn̄s sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Lcõ libri ecclesiastici salomonis. XXXI. ℟. Deo gr̃as.

QUi aurũ diligit: nõ iustificabit̃. Et qui insequitur ꝯsumationẽ: replebitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus: ⁊ facta est in facie ipsius perdicio illoꝝ. Lignũ offensionis est aurũ sacrificantiuꝫ. ve illis qui sequunt̃ illud. ⁊ om̃is imprudens disperiet in illo. Beat⁹ diues: qui inuẽtus est sine macula: ⁊ qui post aurũ nõ abijt: nec sperauit in pecunia ⁊ thesauris. Quis est hic: ⁊ laudabimus eũ: fecit em̃ mirabilia in vita sua. Quis ꝓbatus est in illo: ⁊ ꝑfect⁹ est: ⁊ erit illi in gl̃ia eterna. Qui potuit trãsgredi ⁊ nõ est trãsgressus: ⁊ facere mala: ⁊ nõ fecit. Ideo stabilita sũt bona ei⁹ in deo: ⁊ elemosynas illi⁹ enarrauit eccl̃ia sctõꝝ. ℟. Amen. Dicat pb̃r. Dn̄s sit semꝑ vobiscuꝫ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Beatus vir q̃ miseret̃ et cõmodat: disponet sermones suos in iudicio. q̃a in eternũ nõ cõmouebit̃. ℣. Dispersit et dedit pauperib⁹: iusticia eius manet in seculum seculi. p̃. Quia in eternũ. dicat pb̃r. Silentiũ facite. Sequẽtia epl̃e pauli apostoli ad corinthios. II. ca. IX. ℟. Deo gratias.

FRatres: hoc dico. Qui parce seminat: parce et metet. Et qui seminat in benedictionib⁹: de bn̄dictionibus ⁊ metet. Vnusq̃sq; ꝓut destinauit in corde suo: nõ ex

tristicia aut necessitate. Hy-
larem em̄ datorē diligit deꝰ.
Potens est em̄ deꝰ omnem
gr̄am abūdare facere in vo-
bis: vt in om̄ibꝰ semꝑ omnē
sufficientiā habētes: abūde-
tis in omne opus bonū. Si
cut scriptnz est. Dispersit de-
dit pauperibꝰ: iusticia eiꝰ ma
net in eternum. Qui aūt am
ministrat semen semināti: et
panē ad māducandū presta-
uit: ⁊ multiplicabit semē ve-
strum: ⁊ augebit incremēta
frugum iusticie vestre: vt in
om̄ibꝰ locupletati abundet:
in omnē simplicitatē: q̄ ope-
ratur per nos gratiarū actio
nem deo. Qm̄ ministeriū hu
ius officij nō solū suplet ea q̄
desunt sanctis: sed etiā abū-
dat ꝑ multas gratiarū actio-
nes in dn̄o. Per probationē
ministerij huiꝰ glorificātes
deū in obedientiā ꝯfessionis
vr̄e in euāgeliū xp̄i. ℟. Amē.
Lcō scti euāgelij ſm matthe

IN illis diebꝰ. um. ca. VI
Dn̄s nr̄ iesus xp̄us: lo-
quebat̄ discipulis suis dicēs.
Nolite thesaurizare vobis
thesauros in terra. vbi eru-
go ⁊ tinea demolit̄. ⁊ vbi fu
res effodiunt: ⁊ furant̄. The
saurizate aūt vobis thesau-
ros in celo: vbi neq; erugo
neq; tinea exterminat: ⁊ vbi
fures nō effodiunt: nec furā
tur. Vbi em̄ est thesaurꝰ tu-
us: ibi ⁊ cor tuū est. Lucerna
corporis tui est oculus tuꝰ.
Si fuerit oculus tuꝰ simplex
totū corpus tuū lucidū erit.
Si aūt oculus tuꝰ neq̄ fue-
rit: totū corpus tuū tenebro
sum erit. Si ergo lumen qđ
in te est tenebre sunt: ip̄e te-
nebre quāte erūt? Nemo po
test duobꝰ dn̄is seruire. Aut
vnū odio habebit: ⁊ alteruz
diliget: aut vnū sustinebit ⁊
alteruz ꝯtēnet. Nō potestis
deo ſuire ⁊ māmone. Ideo
dico vob̄ ne soliciti sitis ani
me vestre: quid māducetis:
neq; corpori vr̄o q̄d indua-
mini. Nonne aīa plus est q̄
esca: ⁊ corpus: q̄ vestimen-
tum? Respicite volatilia celi:
qm̄ non serūt: neq; metunt:
neq; ꝯgregant in horrea: et
pater vester celestis pascit il
la. Nōne vos magis plures
estis illis? Quis aūt vestrum

cogitans poteſt adiícere ad ſaturã ſuã cubitũ vnuz. Et de veſtimento quid ſoliciti eſtis? Conſiderate lilia agri quomodo creſcũt: nõ labo/rant neqz nent. Dico aũt vo bis: qm̃ nec ſalomon in oñi gloria ſua coopertꝰ eſt: ſicut vnũ ex iſtis. Si autez fenum agri qõ hodie eſt in agro: et cras in clibanũ mittit̃: deus ſic veſtit: quãto magis vos minime fidei? Nolite ergo ſoliciti eſſe dicentes: q̃d mã/ducabimꝰ aut quid bibemꝰ: aut quo opiemur. Hec oñia gentes inquirũt. Scit enim pater veſter: q̃a his oñibus indigetis. Querite autẽ pri/mum regnũ dei: ⁊ hec oñia adiícient̃ vobis. ℟. Amen. di cat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſ/cũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Videant pauperes et letent̃: querite dñm et viuet aia veſtra. p̃ Alla. Sacrificium. Ego dñs creaui te: et dixi tibi: puer meus es tu elegi te: noli timere. egeni et pauperes querũt te: et tu exalta/bis eos in dño deo tuo alla. ℣. Vocauit te dñs ad iuſticiã: et te/nens manũ tuã ꝓfortauit te: et cõ ſtituit te in lucẽ gentium: aperire oculos cecoꝝ: vt ppl̃us direptus et vaſtatus inuocãs me. p̃. Et tu

AD mi/ Miſſa. exaltabis ſericordie opa exequẽ/da fratres: chariſſimi chriſti anas mẽtes hodierna ſolen/nitas excitauit: que beatum laurentiuz facultates ſibi ab antiſtite ſuo ſixto ſcõ cõmiſ/ſas: eccleſie ſic mirificorditer diſpenſaſſe narrauit. Vt re/plens dexterã pauperũ: illic poneret que cuſtodienda ſu ſceperat: vbi violentꝰ perſe cutor intrare non poterat. Imitemur proinde marty/ris patientiã: cuiꝰ beatã ap/probauimꝰ vitã. Tranſfera/mus nos etiã vniuerſa que/qz diligimꝰ ad eterna taber/nacula: quí migrare diſponi mus de hac temporali vita. Vt cuz dies tẽptationis ad/uenerit: nihil habeamus qõ perdamꝰ inuiti: ſed ſpiritua/li gaudio ſapienter accinti: dimicemus fortiter vſqz ad effuſionẽ ſanguinis: contra perfidiam inimici. Reſeruan tes conſtantiam veritatis: qua poſſimus deuincere ad/

uersariũ hostẽ in nomine trinitatis. Hec est enim victima deo semp accepta: cuius per hoc sacrificiũ recordari cõpellimur: quãdo eius salutaris hostie pceptione mũdamur. ℟. Amen. Alia oratio.

DEus qui diuinitatis tue potẽtia clarens: diuinos ac celibes ecclie tue sixtũ atq; laurentiũ elegisti gubernatores. Cũ in vnum sacerdotij summã: in alterũ leuitici ordinis ptuleris gratiam: intentis te precib⁹ supplicamus. Vt in tãte diei solẽnitate: cõuentũ familie tue placat⁹ ipse respicias: ⁊ postulatus celer occurras. Sixtus officij sui nõ immemor sanctificãda tibi offerat vota. similiter ⁊ laurenti⁹ ministerij sui exequẽs curã suppliantib⁹ nobis subministret remedia postulata. Per illũ discam⁹ qõ ipse egit: pro te domino ceruices ponere: p istum cremantis seculi: illuz non subrui tempestate. Per mature discretionis iudicio freti polleam⁹ seniores: p istũ valide iuuẽtutis luctamẽ arripientes: fide extingamus incentiua libidinũ. Quos sic per sixtũ sanctificãdi tuis altarib⁹ offeramur: vt tradente nobis laurẽtio calicẽ salutis i remissione pctõz sumere mereamur. ℟. Amẽ. Post

QLementissi noia oro. me creaturarũ omniuz deus: pro cui⁹ nomine beatissimi sixt⁹ atq; laurẽti⁹ martyres viriliter certauerunt: ⁊ diuerso moriẽdi genere coronati sunt. Cũ ⁊ sixtus tuo domitas iugo ceruices gladio perẽptur⁹ exhibuit. ⁊ laurentius cõbustũ in craticulã corpus suuz versari precipiens: spũm vite inter flãmas efflauit. Te q̃s te rogamus: vt horz pcib⁹ corpus nr̃m tẽptationũ flãmis nõ ardeat: cor diuinis flatib⁹ pcalescat. Sicq; sixt⁹ ex accepto sacerdotali priuilegio ligata criminum nr̃orum vincula soluat: ac defunctoz nexus orationis fauore disrũpat. Vt ministerij sui curam cunctis laurentio impẽdente: ⁊ viui piaculis ⁊ sepulti se nouerint euasisse supplicia. ℟. at chor⁹

Amen. Ad pacem. Oratio.

DEus qui beatissimi leuite tui laurētij fidez: nec igne subrui: nec auaricia fecisti corrūpi: Cū ⁊ inter flāmas inuict⁹: ⁊ inter nūmos existeret a cupiditate ītact⁹: prespicuā tue maiestatis potentiā imploram⁹. Vt fidez quā tibi credim⁹ in nobis ad augeas: charitatis opes impendas: cupiditates interimas simultatum faces extinguas. Quo nec auaricia victi: nec odijs: ad te veniam⁹ inlesi: illo charitatis tue rore renouādi: quo idem martyr tuus decoct⁹ igne meruit recreari. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustum est: equum ⁊ salutare est: sctō nomini tuo sempiterna trinitas fortissime de⁹: ꝓ electoꝝ tuoꝝ certaminib⁹ gloriosis: acceptabilē tibi: si pusillis possibile facis: laudis hostiā immolare. Quicquid em̄ in his magnificū operāte peragit̄ merito: totū tuis virtutib⁹ deputat̄. Huius siquidem ꝯgressio pugne: nisi te duce ⁊ presule fuerit īstituta: nec iniri certamen poterit: nec cū laude finiri. Idcirco dn̄e militū tuoꝝ triūphalem victoriā celebram⁹: quorum te ⁊ velle ⁊ ꝑficere fuisse ꝓbamus. Adsunt igit̄ dn̄e hoꝝ dierū tēpore: tui nominis ꝯfessione insuperabiles facti: ⁊ coronarū ammirabiliū splēdorib⁹ decorati. Sixtus apl̄oꝝ tuoꝝ cathedre dignus accēsor: eiusq; archidiachonus laurēti⁹ triūphi celestis ardētissim⁹ assecutor. Sed ⁊ hipolit⁹ velud vtrorumq; parentū bonis locupletior fact⁹: his adiungitur heres: quibus licet biduana vel triduana fuerint īterualla: te vt oportuit dispēsante subeundi certaminis: idē tamen in optinēdo ꝓmissionē celestiuz brauio fidei viguit ardor. Sixtus quidē vt bos iugo dn̄ice māsuetudinis assuetus: submisso occurrit capite ꝑcussori: potētisq; canicie fulgēti ceruice renouat⁹: vt aquila ad celos iuuētute volauit. quiq; apl̄oꝝ choro donat⁹ filiū generose mētis laurentiū expectabat. qꝛ sine

eo ꝓpriꝰ sanguinis victimaꝫ
offerre nolebat: cui cūcta mi
steriorꝫ ministeria trāsienda
cōmiserat. Qui cū de sua re/
māsione pri querulus extitis
set: ab eodē flere ꝓhibitꝰ: q
post tres dies se sequerer au
diuit. Nec debere de sua de/
sertione causari premonuit:
qm̄ ei glorioſior diabolo se/
uiente: inrisoqꝫ tirāno trium
phus maneret. O martyruꝫ
tuorꝫ xpe infatigabilis forti/
tudo. quantuꝫ em̄ durioribꝰ
fuerint cruciatibꝰ seuiēte car
nifice deputati: tantum a te
nouarū viriū augmēta triū/
phant ꝓsecuti. Vt t sanctis
tuis gloriā: t inimicis cumu
les penā. Una deniqꝫ eadē/
qꝫ iusticia: t iudicez inferna
cruentū: t celi suscipiunt in/
noxiū virū. Qui eo vsqꝫ duz
erurer robustior factꝰ emi
cuit: vt carnificē tali inrisiōe
damnaret. vt si cibꝰ placeret
qꝛ iam assatum fuerat: man/
ducaret. Quibꝰ verbis erē/
pluz fidelibꝰ ꝓtemnēde mor
tis insinuās: victricem aiam
patri t spūm cōmendauit: t
post sudorē prelij: xpi refrige
ratus amplexu: sub ara cele/
sti vmbraculo reꝛescit. Hūc
hipolitꝰ dū sibi traditū asser
uaret custodia militari: cru/
cis tue ipressione stupuit mi/
racula facientez: morꝛ animi
ferocitate deposita: ad sequē
duz te fit oue mitiorꝛ: t ad p/
ferenda pro tuo nomine gra
uiora tormenta leone robu/
stiorꝛ. Cuiꝰ tam subito muta
tum mētis propositū: iudex
impius cernēs acriori seuitia
fertur: vtpote amissis pro
prijs gemēs: in quo ꝓfestim
decernit penā omni crudeli
tate maiorē. Quēqꝫ distētuz
primitꝰ cardis ferreis lania/
ri ac deinde ferociorē iumen
torꝫ trahi p deuia p̄cepit pe/
dibus alligatū. Sed etiā sic
felicē xpe predicamꝰ tuorꝫ
militū pugnā: qbꝰ nec cōmi
natio cruēta defectū: nec pe/
na suppliciū: nec morꝰ itulit
detrimētuz. Cui merito celi
t oēs virtutes debita lau/
de ꝓfessionis occurrunt: au/
reorūqꝫ candelabrorꝫ septife
ra corruscatione fruentes:
ppetuis vocibꝰ cantū suaui
tatis ertēdunt. Archāgelorꝫ

quoqz exercitus in tuo noīe letātes tripudiāt: ⁊ augustiꝰ triūphātes exultant. Cherubin quoqz ⁊ seraphin aureo gestātes volatu prestrepūt: ⁊ suaui sono carmine: senarū alarū remigijs se pinnigerātes extollūt. Bis bina deniqz aīalia cum duodenorū feliciū numero senioꝝ: oms debita officia seruitut' exsoluūt: ⁊ egregia cantica meditātes clamare nō cessant: ita dicētes. Sāctus. Post sctūs.

O Sanna in excelsis: vere dignū ⁊ iustuz est: oī quidē tēpore: sed precipue in honore sctōꝝ tuoꝝ: nos tibi gratias cōsempiterna trinitas ⁊ consubstātialis: ⁊ cooperatrix oīum bonoꝝ deus: ⁊ pro beatissimi martyris tui laurētij celeberrimo die: laudum hostias immolare. Cuius gloriosum passionis triumphū anni circulo reuolutum: ecclesia tua leta concelebrat: apostolis quidem tuis in doctrina subparem: sed in domini confessione nō inparem. Qui niueam illā stolam leuiticam: martyrij cruore purpureo decorauit. cuiꝰ cor igne tuo quem veneras mittere super terrā: ita flammasti: vt ignem istū visibilē nō sentiret: ⁊ appositas corpori flāmas mentis intētione superaret: ardentēqz globū fide validus nō timeret. Quiqz craticule superpositus: nouū sacrificium tibi semetipsum castus minister exhibuit: ⁊ veluti sup arā holocausti more decoctꝰ: saporez dn̄s suauitat' ingessit. In q̄ incōparabilis martyr precordijs pariter ac visceribꝰ medullis liquescētibus desudauit. ac defluētia mēbra torreri inuicta virtute patiētie tollerauit. In q̄ extēsus ac desuper fixus: subdictis iacuit ac pepēdit incēdijs: et holocaustū pietatis cruda coxit īpietas: q̄ sudorē liquescentiū viscerū bibulis vaporibꝰ suscepit. Supra quā velut sup altare corpus suū: noui gener' sacrificiū celebrādꝰ minister īposuit: ⁊ leuita p̄dicādus ipse sibi pontifex: ⁊ hostia fuit. Et qui fuerat minister dn̄ici corporis: in offerēdo semet

ipsum: officio functus est sacerdotis. Tuã igitur dñe in eo virtutẽ: tuãq; potẽtiam predicamus. Nã quis crederet corpus fragili cõpage cõglutinatũ: tãtis sine te sufficere cõflictibus potuisse: q̃s incẽdioꝝ estib⁹ humana esti maret mẽbra nõ cedere: nisi flagrãtior ad te veniẽs: interiorem boiem lãpas animasset: Cuius potẽtia factũ est: vt leta rore suo anima: coctione proprij corporis exultaret: dũ versari se martyr precipit: & vorari. ne & paratam coronam vno moriẽdi gẽnere sequereꝛ: & si lenitate cruciatuũ vitalis tardaret interitus: nõ existeret glorioſus coronatus. Per te dñm q̃ es saluator oium: & redemptor aiaꝝ. Post pridie. Oratio.

OEmores mirabiliũ tuorũ dñe: quomodo leuita tuus laurentius: nec minis cessit: nec flãmis. qui sic ĩ creditis sibi facultatib⁹ auariciam vicit: vt nullo modo possit inter flãmas posit⁹ superari. Rogam⁹: vt deuictis in nobis facibus malarũ cupiditatũ: a te sãctificata bec que offerũtur: borũ precib⁹ quoꝝ hodie solẽnia celebramus: sumantur. ℟. Amẽ. Ad

OEus oõnem dñicaz. qui in veri holocausti hostiã igne examinatũ leuitaz suscepisti laurentiũ. quo more holocausti decoct⁹ ad te peruẽiret integer: pro miseris rogatur⁹: eius q̃ns suffragijs in nob oĩbus ignis celestis facis accẽdi Vt purgata conscientia: ad te mereamur ꝑclamare & dicere. Pater nr̃. Dicat pbr. Humiliate vos bñdictõi. Dñs sit sp vobiscũ. ℟. Et cũ spũ. Bñdictio.

OChristus dñs vota vestra respiciat: pro quo & virtus machera: & laurẽti⁹ ꝯsũptus est flãma. ℟. Amen. Eoq; fauẽte sic p virtũ grex catholicus tueaꝛ: vt per laurentiũ salutaris calicis potatione saluet. ℟. Amẽ. Quo & illo tuente: & isto suffragãte sic illius accẽdamur exẽplo: isti⁹ releuemur suffragio. ℟. Amẽ. Ipso prestante & auxiliãte: q̃ cũ patre & spũsctõ vn⁹ de⁹ viuit et regnat in eterna

secula seculoꝝ. ℟. Amen. Dominus sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cū. dicat chorus. Gustate. Cō. Refecti xp̄i corpore. Quere i festo corpis xp̄i. f. cclxvij

Domine iesu xp̄e Oro qui beatissimū laurentium martyrē tuū respuentē vilissimū mundū: aurū ostēdisti purissimū: qđ ignis vtiq; nō cōsumeret: sed probaret. ⁊ quāto plus arderet: tāto amplius rutilaret: tribue nobis vt cupiditatis incendia nō cōsumant: quos tam fulgētia martyris tui exempla clarificant. ℟. Amē. Per miam tuaꝫ deus nr̄ ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Solēnia cōpleta sunt in nomine dn̄i nostri iesu xp̄i. votum nostrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ Tiburcij mr̄is: om̄ia dicant̄ vnius mr̄is. folio/ccccxxx/ ¶ Clare virginis de ordine minoꝝ: om̄ia dicant̄ vni⁹ virginis. fol/ccccxxxvj ¶ Sācti ypoliti sociorūq; eius: om̄ia dicantur pl̄imoꝝ mr̄m. folio/ccccxxviij/ ¶ Scti eusebij presbyteri: om̄ia dicant̄ vnius confessoris. folio/ccccxxxij/

¶ In festo assumptionis scē marie virginis. Ad missam officiū.

Inter medios cleros penne colūbe deargentate all̄a. et supra scapulas suas i viriditate auri all̄a all̄. ℣. Specie tua et pulcritudine tua: intende prospere procede et regna. p̄. Et supra scapulas suas. ℣. Gloria et honor patri et filio: et spūi sancto in secula seculoꝝ amen. p̄. Et supra scapulas suas. Oro.

Tibi semꝑ dn̄e gloriaꝫ omp̄s iesu xp̄e: cui⁹ in celo: ⁊ in terra laudis cōfessio permanet: dum tibi gloria in excelsis decantat̄: ⁊ in terra pax hominib⁹ nunciatur. Bonam q̄s voluntateꝫ nobis famulis tuis: ⁊ populis supplicantibus tribue: vt ab om̄ibus nos mūdes peccatis: ⁊ pacē tuam perpetuā nobis propicius: ⁊ omni populo largiaris. ℟. Amē. Per miam tuaꝫ deus noster ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Lectio libri sapientie salomonis. ca. i. ℟. Deo gr̄as.

O Pulcra dei virgo inter mulieres egredere: et

abi post vestigia gregũ tuo-
rũ. Assimilaui te amica mea:
pulcre sũt gene tue sicut tur-
turis. Ecce tu pulcra es ami-
ca mea. ecce tu pulcra es. ocu
ca.II. li tui colũbarũ. ¶ Surge ꝓ-
pera amica mea ⁊ veni. Jaz
enim hyems transijt ⁊ reces-
sit: flores apparuerũt in ter-
ra. Surge ostende mihi fa-
ciem tuã: ⁊ sonet vox tua in
auribus meis. Vox eniz tua
dulcis: ⁊ facies tua decora.
ca.III. ¶ Que est ista que descendit
per desertum sicut virgula
fumi ex aromatib⁹ mirrhe ⁊
thuris: ⁊ vniuersi pulueris
ca.IIII. pigmẽtarij ¶ Quam pulcra
es amica mea: q̃ pulcra es:
oculi tui columbarũ: absqz
eo qđ intrinsecus latet. Si-
cut turris dauid: tota enim
pulcra es: ⁊ macula non est
in te. Veni de libano sponsa
mea. veni de libano corona-
beris. Hortus ꝯclusus soror
mea spõsa: hortus cõclusus.
fons signat⁹. emissiones tue
paradisus malorꝫ punicoruz
ca.VI. cũ pomorũ fructib⁹ ¶ Vna
est colũba mea ꝑfecta mea.
vna est matri sue electa geni
trici sue. Viderũt illam filie
hierl'm ⁊ beatissimã predica
uerunt: regine: ⁊ concubine
laudauerũt eaz. Que est ista
q̃ progredit̃ quasi aurora cõ
surgens. pulcra vt luna: ele-
cta vt sol: terribilis vt castro
rum acies ordinata? ¶ Que
est ista q̃ ascẽdit de deserto: ca.V
delitijs affluens enixa super
dilectuz suũ? Pone me vt si-
gnaculũ supra cor tuũ: ⁊ qua
si monile ĩ brachio tuo: ⁊ ve
ra dei permanet dilectio. ℟.
Amen dicat pbr. Dñs sit sem
per vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallẽ
do. In manib⁹ portabunt te ne-
unq̃z offẽdas ad lapidẽ pedẽ tuũ.
℣. Qm̃ angelis suis mãdauit de
te: vt custodiant te in om̃ib⁹ vijs
tuis p̃. Neunq̃z. dicat pbr. Si
lẽtiũ facite Epl'a. De virgini
bus preceptũ. Quere in cõi
pl'imorꝫ. ℣gi. fol'/ccccxxxviij
Lcõ sci euãgelij ſm lucã. ca.x

In dieb⁹ illis: dñs nr̃ ie-
sus xp̃s: ĩ quoddã castel-
luz intrauit: ⁊ mulier quedã
martha noĩe excepit illuz in
domũ suã: ⁊ huic erat soror
maria noĩe. Que etiã sedens
sec⁹ pedes domini: audiebat

verbum illius. Martha aūt satagebat circa frequens ministeriuz: q̄ stetit ⁊ ait. Domine non est tibi cure: qd̄ soror mea reliq̄t me solā ministrare: dic ergo illi vt adiuuet me. Et respondens dixit illi dn̄s. Martha martha sollicita es: ⁊ turbaris erga plurima: porro vnū est necessarium. Maria optimā partē elegit: q̄ non auferet̄ ab ea. Et cuz hec diceret: extollens vocē quedam mulier de turba: dicit illi. Beatus venter qui te portauit: ⁊ vbera que suxisti At ille dixit Vtiq; Beati qui audiunt verbum dei: ⁊ custodiunt illud. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cuz. Lauda. Alla. ℣. Lauda anima mea dn̄m: laudabo deum in vita mea. p̄. Alla. Sacrificium. Sicut turris dauid edificata es et reprehensio nō est in te. q̄z speciosa et decora facta es in ornamento tuo: et odor vnguentorū tuoꝝ sicut odor libani super om̄ia aromata alla. ℣. Sicut colūbe sedētes super abūdantia aquarū: et sicut fiale aromatum gignentes vnguentoria: et sicut lilia distillātia mirrhā: et sicut cornatilia aurea plena tharsis: et sicut libanꝰ electus et sicut cedrus: et sicut colūne marmoree posite super bases aureos formose. p̄. Quam preciosa et decora.

Omni studio Missa. omniq; mentis voto fratres charissimi: dn̄m deprecemur: vt quantū inopie possibile dat̄ affari: grates in quantū possumꝰ agamꝰ. Accliues illiꝰ diuinitati: que inter om̄ia diuinitus inspirata: inter precipua atq; eminētiora humano generi dona digne largita: Nō paruū est: qd̄ tribuit genitrici filij sui gloriose marie. Dumq; ideo eam post mysteriuz vere incarnacionis: natiuitat̄. passionis: ac patule ad celuz ascensionis: quanq̄ prolixi tēporis intercapedine gloriosam accersiuit ad se gloria assūptiōis. Sic vero vnica carnis natura virginitati cō similis. Hodie vna tantilla illius conditione: sedē adijt mirabiliter deitat̄. Nec immerito quidez debuit feliciter cum filio gloriari: cui di-

uinitus intemerato virgini tatis pudore meruit inuisce rari. Ibi namq; cum sacris virginib⁹ iocundari: cui etiã in vnito carnis federe incẽ/ tiuis neuis non potuit vicia ri. Ibi nẽpe penniter ditata: nĩm victoria cũ meruit eis adunari: dũ eisdẽ ineffabilit vniuit: cui⁹ manu extẽti sunt celi. Cui per integritatẽ car/ nis et spem sinceriſſimi cor/ dis: attolli digne ꝓcessuz est in celestib⁹ regnis. ℟. Amen.

INgenite pa/ter summe: qui tanta ac talia bñficij munera virgini gl̃iose marie cõtulisti. Cui⁹ verbo attestãte angelo dita ta: cui⁹ spũ inlibate sistit fe/ cunda. Cuius virtute diuini tas obumbrata. cuius mun/ ditia saluationẽ nosci pari/ tura. Cuius voluntate vir/ go sistit ante partuz: cuiusq; posse virgo mansit post par tum. Cuius imperio ipsius candida castitas. cuius mira culo imaculata virginitas. Indignis ꝙsum⁹ annue no/ bis: ei⁹ fauore tu eripe de nu gis: sine merito mundari de proprijs. Ac sicut illa hodie inter angelorũ virginumq; choros meruit assumi: siue dono inlibate carnis felici/ ter iocundari: sic nos stimu/ lo perfecte extirpato carna/ li: beatiores ibidez miserico/ diter amitti. Fruituri nem/ pe ibidez cũ angelis perẽni⁹ regno: quib⁹ hodie fuit per eam letabunda assumptio. Ibidẽ sẽper sine termino p mãsuri: vbi oĩs celestis ex/ ercitus gloria tanta assum/ ptionis gauisus: indesinen/ ter meruit iocũdari. ℟. Amẽ.

QVost nomina. Oratio Terne de⁹ summe: ac/ cliues clementiaz exoramus diuinitatis tue: vt qui hodie inter angelorũ flor̃etissimas legiones: prophetarũq; ful/ gẽtissimos fasces. Inf apo/ stolo⁹ titulos latiores: mar tyrum: virginũq; cateruas dedicatas: glorioſissimã vir/ ginez assumpsisti mariã: per vnigenitũ tuũ: filiũq; suum dñm nostrũ ad superaz 7 in/ enarrabilem celi sedẽ. Quo nemo hominũ credit sum/ ptus nulluſq; preter illã at/

tolli noscitur sexus. Duz nō sola merito ibidem perueni/re potuit: nisi qđ sola virgo post parturitiū mansit. So/la que celi ac terre dn̄m diui/nitus parturit: ⁊ deum caro factū ineffabiliter vtero ve/hit. Te quesum⁹: te rogam⁹: vt sicut illā tanti incircūscri/pti muneris fecisti dominaz: ita facias ecclesiā tuā per vni uersum orbē diffusaz: te deo presule omnē contra eam ve nientiū respuere prauitatez. Nesciens in religione casuz: abdicās in cōuersatione de/liquium. Sit quesum⁹ dn̄e in regiosis gloriosa. in cleri/cis dedicata. in ministr⁹ san/cta. In martyrib⁹ prompta. in virginib⁹ inlibata. in cō/tinentibus fecunda. in pau/peribus affluēs. in pupillis exuberās. In captiuis ⁊ vin ctis clemens. in viduis con/tinēs. In oppressis releuās. desperatis solamen imper/tiens. In lasciuis refrenās: in luxuriosis euocans. in ob stinat⁹ euetans. In despera/tis pia. in viuētib⁹ magistra. in fidelib⁹ defunctis requies exoptata. ℟. Amen. Ad pacē.

Domine iesu xp̄e Or̄o qui ex v̄gine nat⁹: vni/cus virginū permanens spō sus. Quarū tu cetui prebui/sti ducatum: ad celi sedē: vbi caput illarū esse voluisti assu mendo matrē gloriosissimā virginez: te q̄s ⁊ rogam⁹: vt obtētu illaruz nigredine ca/ream⁹ omniuz nr̄oꝝ facino/rum. Diuina namq; illa ⁊ in/ieffabilis māsio que virginē hodie sumpsit: sic permāsu/ros in ea nos dextera tue vir tutis censeat: vt letos gnaui ter lumine speciei tue ibidez sine fine instituat. Nam si di/screta donorū merita ibidez prerogant loca summa ⁊ in/effabilia: hodie adeptura nō scitur virgo maria ꝑ te dn̄e: cui adsunt possibilia vniuer/sa. Tu es itaq; dn̄e: qui om̄ia ista disponis: qui etiam cele/stia ac terrestria precio pacifi casti sacri laboris: ⁊ filios di gnatus es facere gratuita di gnitate. ℟. Amen. Inlatio.

Dignū ⁊ iustuz est: san/ctuz ⁊ pulcrū est: sum/me ⁊ ineffabilis de⁹ noster:

quantis possumus laudare preconijs: ⁊ si potētes adsumus lumē tue claritatis pollutis contingere labijs: sed in quantū ipse donauerit: te benedicere ⁊ cōlaudare digne licebit nobis. Qui etiaz ab initio massam faxiens fortiter electoꝝ: nōnullis ex illis miracula dare iussisti per vitā: signa per mortē: portēta per assumptionez. Alios nāqz potēter resuscitās post carnis defectum: alios vero cōcremans per mētis excessum. dumqz alios reddidisti dissimiles per obitū ineffabilem sopoꝝ. Illud enimuero dn̄e qđ non dubiū de enoch credit̄: vl̄ helia certiꝰ: eo magis verius cōfitemur de iohanne vel maria. Dicam dicam: hoc illi meruere ante sacruz aduentū: qđ ⁊ isti expertis sunt post euum paratuz. dicaz pleriqz propter xp̄um. Quidue mirant̄: Ille enoch nunq̄ cōparauit: cū vates ⁊ ipse israhelita auriga similime latuit: et corpore viuos māsio celestis vtrosqz detinuit. Cōpleuit ⁊ ip̄a: qđ ꝑfecit: ⁊ istis. Illis ꝑ indeclinabilez carnis statū: post etiaz sepulcri descensuz pernicēqz illinc marie ⁊ ieffabiliter exitum: sicuti ibidē iohānis ingressum: sic permāsurum incōprehensibiliter vsqz ad futuruz aduentū. O sacratissimuz archanū: ⁊ inexprobabile ꝓuisum: qđ vnuzquēqz illoꝝ iam per disparē modum īter plurimos mire sublimauit ad celū. Merito quidē ⁊ gloriosior virgo maria: celi petiuit intimū: dū celi ⁊ terre sola visceribꝰ sacris portauit deuz ⁊ dn̄m. O ineffabilis castitas: ⁊ immaculata virginitas: q̄ nouo ⁊ ineffabili modo adsumi in superna meruit sede. Visura cum angelis ibidē perpetim deū cuiꝰ verbi in terra sacrū effecta est tēpluz. Cui nullo modo ibidē incōprehēsibilis frustrat̄ sedes: sicuti incōprehēsibilis partus nō denegatur in terris. Talius est enim ibi diuinitꝰ ascēdisse: qualius in nouo virginis partu hic similē nō inuenisse. Quid v̄o verius dat̄ intelligi: hanc xp̄us

elegit a qua natus est: hic sic illam voluit mãsisse. Merito diuq; merito ibidem gloriosior fore precunctis: dum merito lõgeq; digno dignior inuiscerat ex ea saluator. Hoc te dñe cooperante qui omnia que velis: facis: ⁊ de nullo nusq̃ vẽtilaris. Quez quoq; gemunt potestates: celicoliq; ammirant ciues. Cui multiplex celica illa angelorũ legio: cateruaq; sanctorum: omniũ virginum: martyrumq; contio siue terrestris beatoꝝ multitudo in hoc assumptionis gl̃iose virginis festo nõ cessant clamare: ita dicentes. ℟. Sanctus sanctus sanctus. Post sanctus.

Vere sanctus: vere benedictus eterne om̃ipotẽs deꝰ: iesus xp̃us filius tuus. Qui tã visibilia ab initio instituẽs infinita: tecum ⁊ spiritu sancto potentialiter creans: om̃ia felicius cõpleuit: ⁊ diuinitꝰ peregit extremo Jigit inter primeuaz vel vltimã seculi seriẽ: se cuz in forma dei esset exinaniẽs: deo qualis nostrũ dignatus est contagiũ sumere puluerꝰ. Nõ quo ante illo eguisset ciclopeo: sed quo vero letalia vulnera sanasset antidoto. Nõ quo ante infirmꝰ fulciret propria: sed quo vero potẽtiꝰ celestia terrestria saluasset: vel thartara. Non quo ante vllam passus esset inopiam: sed quo vero: inopem gratia redderet diuitem. Non quo ante imbecillis celestes vel aerios domuisset exercitꝰ: sed quo vero fortissimus nouos ibidez reseraret introitus. Vnde hoc ante nusq̃ dñe omne cõfitemur peractũ: nisi ⁊ completum esset per verbum caro factum: qđ nõ natura humana: sed gr̃a aduniuit assumptuz. Accepit namq; qđ fecerat: in quo ante mirabili modo seseq; factuꝝ predixerat. De quo mater syon dicet homo: ⁊ homo diuinitꝰ ammirabiliterq; est factus. Talẽ multoq; vere creditur mirabilẽ matrẽ creasse: qualẽ diuinitus per eã transiẽs: decus virgineuz non admisisset. Dum ab illo creari: ita

est ab ipso concepi. Hec aūt dñe om̄ia si humanis vtrib⁹ possent exequi: om̄ia diuina nusq̄ probarent̄ oriri. Quis vero tandē huius sancte mysteriū approbare poterit tāte incarnationis. natiuitatis filij. in celum ascensionis et matris: tam incōprehensibilis inlibate assumptionis: nisi recta de patre et filio atq3 spiritu sancto sinceriter credat: ⁊ de matris assumptione mirabiliter sentiat. Dum ⁊ incōprehēsibilia sunt vtraq3: ⁊ inde credenda vtraq3: qui vere cōfitemur vtraq3. Hec fides verissima: qua reconciliamur pijssimo deo ⁊ adoptamur in filijs. Christo dño redemptoriq3 nostro.

Post pridie. Oratio. Virgo dei genitrix maria: cuius hodie verā assumptionem celebramus in sede superna: quesum⁹ indigni: ⁊ peccatores vbi assumpta est noui miraculi gloria: beatiores quādoq3 mereamur attolli prece hac tua dicata. Roget quesum⁹ ibidem pro nobis dignitas tui pudoris: q̄te de terris ieffabiliter sumpsit i celis post somnū quietis: ⁊ cursum consūmatū vite temporalis. Adsit rogamus ibidem pro nobis indignis plebs tua semp̄ suffragatrix. Quatenus hic per eā abluti ab om̄ibus facinoruz contagijs: mereamur angelorum cōpotes esse in celestibus regnis. ℟. Amē. Ad orationem dñicā.

Omi- ne iesu xp̄e: qui sic virginem matrē honorificasti: quousq3 assumptionis gratia eam coram te suffragatricem incomparabilē: indigni quesum⁹ diuinitatis tue clementiaz. Quatenus per obtentum illius beatissime genitricis: quā celibem hodie fecisti in celestibus regnis: emundati ab vniuersis contagijs audeam⁹ exclamare: ⁊ dicere e terris. Pater nr̄ q̄ es in celis. Dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp̄ vobiscū ℟. Et cum.

Exoratu virginis sacre marie vr̄a sint merita: ⁊ radicitus corā christo abolita piacula. ℟. at

Amen. Et sicut illa hodie cõ-
letatur in sede superna cum
angelis sanctis: sic vos gau-
deatis adquisisse paradisuz
eterne felicitatis. ℟. Amen.
Quo anima simul ⁊ corpore
sani ⁊ integri hinc exeuntes:
ad illaz feliciter ⁊ digne per-
ueniatis sedem: quo ipso mi
serante ab eo diuelli nullate-
nus positis. ℟. Amẽ. Per mi
sericordiam ipsi⁹ dei nostri
⁊c. Dñs sit semp vobiscuz.
℟. Et cum. Dicat chor⁹. Gu-
state et videte. Cõm. Refecti xp̃i
corpore. Require in festo cor-
poris xp̃i. fol/cclxvij/Oro.

OMnes qui huic tante
assumptionis solenni-
tati conuenistis: ⁊ sacrosan-
cta communione mortalia
corpora viuificastis: merea-
mini per interuentuz sancte:
⁊ gloriose genitricis: et hic
ab om̃ibus malis eripi: ⁊ in
futuro cum christo iocunda-
ri. ℟at. Amen. Per misericor
diam tuam deus noster ⁊c.
Domin⁹ sit semp vobiscuz.
℟. Et cum. Solennia cõple-
pleta sunt in nomine domi-
ni nostri iesu christi. votum
nostrũ sit acceptũ cum pace.
℟. Deo gratias. ¶ Octaua
sancti laurẽtij martyris: oĩa
dicantur sicut in die. folio/
ccclvij/ ¶ Agapiti martyris
omnia dicantur vnius mar-
tyris. folio/ccccxxj/ ¶ Ber-
nardi abbatis: omnia dican
tur vnius confessoris. folio/
ccccxxxij/ ¶ Octaua assum-
ptionis beate marie virgi-
nis: om̃ia dicant̃ sicut in die.
folio/ccclxj/ ¶ Sanctorum
thimothei: ⁊ simphoriani:
omnia dicantur plurimoruz
martyrum. folio/ccccxxvj/
¶ In festo scti bartholomei
apl̃i. Ad missam officium.

GLoriam et magnuz deco-
rem impones super euz al-
leluya. et dabis eũ in benedictio-
ne in seculuz seculi alleluya all̃a.
℣. Uitam petijt a te et tribuisti ei
domine longitudinem dieruz in
eternum: et in seculum seculi. p̃.
Et dabis eum. ℣. Gloria et ho-
nor patri et filio et spiritui sancto
in secula seculorum amen. p̃. Et
dabis.

ETernuz Oro. tue virtut̃ nomen op̃s
de⁹ oramus: vt nos marty-
ris tui bartholomei aposto-

li. ⁊ omniũ sanctoꝝ meritis
socios fide: pares deuotio-
ne: extremos passiõe: ꝑsimi-
les ⁊ in resurrectione feliciũ
facias coequari. ℟. Amẽ. Per
misericordiã tuã deꝰ noster
⁊c. Dñs sit semp vobiscuꝫ.
℟. Et cum. Prophetia. Justꝰ
si morte preoccupatus fue-
rit. Require retro in festo sci
clementis pape. fol'/xx/ Di-
cat pbr. Dñs sit semp vobis-
cum. ℟. Et cum. Psallendo.
Os iusti meditabitur sapientiaꝫ
et lingua eius loquetur iudiciũ.
℣. Lex dei eius in corde ipsiꝰ: et
nõ supplantabũtur gressus eius.
℟. Et lingua eius. Dicat pbr.
Silentium facite. Epistola.
Charissime cõfortare. Euã-
gelium. Una dierũ dñs no-
ster iesus xpus. Require vt
supra. dicat pbr. Dñs sit sem
per vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda
Alleluya. ℣. Exultabit iustus in
gloria: et gaudebit in leticia sem-
piterna. ℟. Alia. Sacrificium.
Oraui deum meũ ego daniel di-
cens: exaudi dñe precem serui: in-
lumina faciem tuã super sanctua
rium tuũ: et propicius intẽde po-
pulum istum: super quem inuoca
tum est nomen tuũ deus alta. ℣.
Cum effunderem precem meam
in oratione in conspectu dñi dei
mei pro peccato populi israel: et
pro loco sancto eius in tẽpore sa-
crificij: gabriel cito peruolans te-
tigit me: et locutꝰ est mihi dicẽs:
daniel vir desideriorum ab initio
obsecrationis tue: ego egressus
sum: et veni vt dicam. ℟. Et pro-
picius intende. Missa.

PRecioſissimã martyris
bartholomei apli solẽnita-
tem fratres charissimi: prõ-
ptissima celebremꝰ deuotio-
ne: suppliciter orãtes dei no
stri misericordiã. Et qui bea
tissimam prefati apostoli: et
martyris sui annua festiuita
te: in hunc diem memoriã ex
colimꝰ: et si equari factis eiꝰ
non possumꝰ: saltim ipso pa
trocinante imitari fidem eiꝰ
per omnia valeamus. ℟. Amẽ

IN memo- Alia oratio.
ria eterna btissimi apo-
stoli tui bartholomei dñe le-
tamur: tempore recurrenti.
Magnificantes eius gloriã
passiõis: ⁊ beatitudinis ipiꝰ
facta celebrãtes: que a te ac-
cepit: atq; i te possedit. Lar-

gitore inerbauto.retributo re perpetuo. fonte perfluo. theſauro ſempiterno.da nobis queſumꝰ veneratoribus tuis:eiꝰ peculiare ſuffragiū: ⁊ quibꝰ dediſti:nominis eiꝰ titulum:preſta patrocinium indiſruptū ℟. Amē. Poſt no IN bonorēmina. Oro. martyris tui bartholomei apli:votiuū tibi deus ſacrificium exhibentes:rogamus:vt eius meritis:⁊ offerentibꝰ veniaz:⁊ ſepultis requiem largiaris. Quo buiꝰ ſuffragatiōe te vtrobiqz paraturum prebeas:cuius te in paſſione victorem fuiſſe demōſtras. ℟. Amen Ad pacē. DEus qui ſan Oratio. cto apoſtolo:⁊ martyri tuo bartholomeo tantuz ardorē tue dulcedinis cōtuliſti:vt nō cederet penalibꝰ flāmis:habitans in eo tue dilectio charitatis. Preſta nobis:vt pacis bono accincti:careamus ſcādalis: expiemur delictis: et eterne ſemp preſtolemur gloriā viſionis ℟. DIgnū Inlatio. Amē ⁊ iuſtum eſt vere dñe: quia dignū ⁊ pulcrū eſt:nos tibi gratias agere per ieſum xp̄m filiuz tuū dñm noſtrū. Qui gl̄iari ſe in corona martyris ſui bartholomei apoſtoli demonſtrauit:et perſequentis inimici furorē rabidum ad nihilum vſqz quaqz redigit. Scindebatur quidem pro chriſto rege militis corpus variis generibꝰ tormentoꝝ:ſed anima eius fontibus rigabatur ſpiritualiuz gaudioruz: eternū euadens carcerem inferorū. Beatus martyr cruciabaf in terris:vt eius immarceſſibili victorie corona potiretur in celis. Vulnerabatur eius corpus plagis: ſed agonia in eo nō frāgebatur ſpiritalis. ſua viſcera diuerſis tradidit penis: ne filium tuum dominū noſtrum ieſum xp̄m negare videretur in terris. Offerebat ſe deo ſacrificiuz caſtum: vt poſſit centuplū de ſuperioribus premijs accipere fructum per eum. Cui merito oēs angeli ⁊ archāgeli nō ceſſant clamare quotidie:ita dicentes. ℟. Sanctus

sanctus sanctꝰ. Post sanctus.

Vere sanctus: vere benedictꝰ dñs noster iesus xp̄s filiꝰ tuus. Qui apostoluz ⁊ martyrē suū bartholomeū: ⁊ vita probabilez: ⁊ potissimuz reddit passione. Cuiꝰ hodierna celebritas id nobis in affectū adducit: qđ idem apl̄us ⁊ martyr tuus ꝓ te sanguinē fudit: supplicijs caruit: vitam inuenit. Cuiꝰ te vt nostris deꝰ parcat sceleribus suffragatiōe rogamꝰ: petētes vt hic martyr tuus: qui veraciter huic crucifixus est mūdo: sit in auxiliuz ppl̄o xp̄iano. Per christū dñm ac redemptorē eternum. Post

Sancti pridie. Oratio fica deus qđ offerimꝰ: ⁊ tribue propiciꝰ: quod rogamus. vt qui passionē apostoli ⁊ martyris tui bartholomei venerabiliter annua vice excolimus: suffragio eius perēniter potiamur. ℟. Amē

Ad orationē dñicam. Ominū deū nostrum fratres charissimi toto corde dep̄cemur: ⁊ humili oratione poscamus: vt festiuitatem hanc quā hodierno die in honorē sancti ac beatissimi apl̄i bartholomei deuotissime celebramꝰ inlustret: ⁊ nos cōsortes sanctis effectos propositū nostrum vitamqz consumet. Et cui sumus in hac nostra deuotiōe fautores: esse mereamur donāte xp̄o participes: proclamantes e terris. Pater nr̄ q̄ es in celis. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictiōi. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum.

Benedicat Bñdictio. vobis om̄ipotēs dñs: ⁊ tribuat ꝑ presentis martyris suffragia patrocinia sempiterna. ℟. Amen. Habeatis in martyris intercessiōe presidium: in recordationis die gaudiū sempiternū. ℟. Amē. Vt qui ad festiuitatem tāti martyris fide integra: ⁊ mēte deuota venistis: magna vobiscū gaudia ⁊ p̄mia portetis. ℟. Amē. Per misericordiaz ipsiꝰ dei nostri ⁊c̄. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Dicat choꝰ. Gustate et videte. Cōm. Refecti christi corpore et sanguine te laudamus dñe alla

Dalleluya alla. Oratio. Deus immense ⁊ gloriose quē in passionib⁹ martirum colimus: in beatorum solēnitatib⁹ veneramur: atq; in certaminib⁹ vincentiū conlaudamus. Adesto precibus supplicantiū interuentu martyr⁹ tui bartholomei apl̄i: vt qui te pro ammissis terribilem metuim⁹: ei⁹ precibus exoratus in misericordia placitū inueniamus. ℟. Amen. Per misericordiā tuā deus noster ⁊c̄. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Missa acta est in nomine dn̄i nostri iesu xp̄i perficiamus cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In festo sancti genesij mr̄is. Ad missam officiū. Gloriā et magnū deco. Quere in scō bartholomeo.

Presta Or̄o. fo/ccclxv nobis deus beatissimi martyris tui genesij assiduū patrociniū: vt ei⁹ quoq; preclarū assequi mereamur exēplum. Vt sentientes impensissime suffragantem: sequamur fortissimū preliantem. ℟. Amen. Per misericordiam tuā deus noster ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscum. ℟. Et cum. Prophecia. Sapiētia iustuz deduxit. Quere in festo scti iohannis apl̄i ⁊ euāgeliste. fol/xlv/ Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Psallendo. In memoria eterna erit iustus: ab auditu malo nō timebit. ℣. Paratū est cor eius sperare in dn̄o: cōfirmatū est donec videat inimicos suos. p̄. Ab auditu. dicat pb̄r. Silentiū facite Sequētia epl̄e pauli apl̄i ad galathas. ca. III. ℟. deo gr̄as.

Fratres: qui tribuit vobis spiritū: ⁊ operatur virtutē in vobis ex operib⁹ legis: an ex auditu fidei: Sicut abraaz credidit deo: ⁊ reputatum est illi ad iusticiaz. Cognoscite ergo q̄a qui ex fide sunt: hi sunt filij abrae. Prouidens autez scriptura: quia ex fide iustificat gētes: deus prenunciauit abrae q̄a benedicent̄ in eo om̄es gentes. Igit̄ qui ex fide sunt: benedicent̄ cum fideli abraaz. Quicunqz em̄ ex operib⁹ legis sunt: sub maledicto sūt. Scriptum est enim. Maledictus om̄is qui nō permā-

serit: in omnibus que scripta sunt in libro legis: vt faciat ea. Quoniam aut in lege nemo iustificabit apud deum. Manifestum est: quia iust⁹ ex fide viuit. Lex autē nō est ex fide: sed qui fecerit ea viuet in illis. ℟. Amen Euangeliū. Si quis vult post me venire. Quere in natale sancti andree. folio/xxvij/Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Beatus homo quē tu erudisti dñe: et de lege tua docuisti eum alla. Sacrificium. Ego seruus tuus et filius ancille tue dirumpisti vincula mea: tibi sacrificabo sacrificium laudis

Fide pleni. spe robusti. voto alacres. charitate feruētes predicem⁹ genesij martyris victorie gloriā: simulq; ⁊ victoriam gloriosam. Qui gratia xp̄i dñi ⁊ saluatoris nr̄i preueniente: respectus ⁊ interi⁹ se monentē audiuit: ⁊ exterius iubentē sibi contempsit. Cum in stadio militie secularis exceptoris functus officio: nō eū qui mortifera: sed eum q̄ vitalia precepta iubebat: audiuit. Manū diuinaz porrigens operi: ⁊ auditum suo preparās conditori. Huius igit̄ exemplo reformari nos nostro cupientes artifici: cum his victimis omnipotēti dño supplicātes: ⁊ martyris cōcinamus gloriam: ⁊ nostroꝝ sceleruz reseremus occulta. Dabit profecto ille quicq̄d a nobis fuerit in cōfessione rogatus: qui predictum martyrē preuenit etiaz non quesitus. ℟. Amen. Alia

Quid dignum oratio. tue clementie dñe de⁹: pro tam gloriosissimi martyris tui genesij offerri ab infimis celebrāda poterit dignitate: nisi ipse castroꝝ tuoruz victoriosissimus miles: tam triūphi sui nō immemor merito: q̄ supplicantium cōstrictus obsequio: quas placere tibi optime cōprobauit: ingerat laudes: q̄ specialis gratie tue largitate preuentus: prius te meruit inuenire: q̄ querere. Prius potuit diabolum vincere: q̄ bellandum arte calcare. Prius pro te animam ponere: q̄ ipsi⁹ fi

dei rudimẽta ſubire. In quo anticipatũ eſt perfectiõe: qõ fuerat currendũ per ordinẽ. Cui pri⁹ moriendi pro te inſinuaſti deſiderium: cũ reuelaſſes baptiſmi ſacramentũ. Quem prius voluiſti litare ſanguinis tui victimam: cũ ſacerdot⁊ adſcultare doctrinam. Vnde quis noſtrũ cõprebẽdere puſillus ſenſu prevaleat: quãta illi apud te maneat gloria: cui tanta in hoc ſeculo fideliũ tuorũ deſeruiat obſequela? Quiq; timorem mortis ſpiritus tui vehemẽtia ſupgreſſus: ita huic mũdo eiuſq; inlecebroſis renunciauerat põpis. Vt principuz quoz tẽporaliter cruẽtis ſubiacebat impijs: liberrime dedignatus ſit ſupfluis parere preceptis. Merito igitur dũ baptiſmi inter medios littores expeteret gratiã: cõſummatã obtinuit ſui ſanguinis ſanctificatus ablutione coronaz. Sed nec defuit martyrio: qõ inerat voto. idcirco dũ ſuos ad te cõfugiendo fugerat percuſſores: rodani medias iter vndas ſanctos angelos repperit te baptizante parentes: quos poſt triũphũ certaminis eterne meruit claritatis inuenire cõſortes. Pro quibus donis ac bñficijs tuis: ⁊ laudũ tibi vota perſoluim⁹: ⁊ noſtroz ſcelerũ abdita publicamus. Poſcẽtes tue maieſtatis clementiã: vt qui eũ baptiſmo ſui ſanguinis ablutũ aſſumpſiſti in celis: nos lachrymarũ alluuione eluas a delictis. ℟. Amen. Poſt no

VBam mina. Oratio. Odñe in bac martyr⁊ tui geneſij ſolennitate gloriam predicam⁹: quẽ ⁊ fidei indicẽ ⁊ cõſummatorẽ victorie: idem martyr promeruit inuenire. Qui prius fidei voto: cũ regenerationis predictus ſacramento: te vnum ⁊ veruz culturis demonũ dãdo repudium aſſecut⁹ eſt deum. Accliues te igitur precibus imploramus: vt hec inſpirata a te: noſtrorum omnium vota ſubſequat miſericordia tua. Faciaſq; vt quos pueniſti crudelitate: eterna remuneres ex mercede. Hu-

ius martyr⁹ suffragia preue/
niens defunctos ad requiē:
cuius cor preuentū est prius
fide: q̄ baptismatis tinctio/
ne. ℟. Amen Ad pacē. oro.

Vnigenite dei filius ex
cui⁹ latere duo illa mi
rifica sacramēta: sanguis sci
licet ⁊ aqua fluxerūt: q̄ buic
genesio martyri tuo ad susce
ptionē regenerationis cōla/
ta sunt. Cū non solū rodani
vndis abluiſ: sed etiam san/
guinis sui effusiōe renouaſ:
precib⁹ vt adsis q̄s supplicā
tiuz. Da regeneratis nobis
vitā sine crimine ducere: scā/
dalis carere: inouari tue dul
cedinis vbertate. Quo ba/
ptismū q̄ō in pctōz ablutio/
ne suscepim⁹: inpace: que tu
es: inuiolabiliter conserue/

Domus. ℟. Amē. Inlatio
Ignū ⁊ iustū est: nos
tibi gratias agere dñe sācte
pater eterne omps deus: in
honore sctōz tuoz: sed pre/
cipue in sancti ac beatissimi
mr̄is tui genesij. Cui⁹ hodie
glorioſam de mūdi hoste vi
ctoriā vniuersalis ecclesia fe/
sta exultatione cōcelebrat: q̄
adhuc catbecuminus: et nec
dū mysterijs vnde salutaris
ablutus: sacrilegi cōmilito/
nis militiā detestat⁹: innocē/
tib⁹ ceteris nefaria edicta ne/
quaq̄ passus inprimere: cruē/
tas impio ex ore sententias
respuit: manu repudiauit: au
ditu refugit officio: ⁊ piam
dexterā ab incipiendo tanq̄
sacrificādo retraxit: ⁊ anno/
tare ceris sacrilega vba mēs
deo vota ꝓtremuit. Qui in/
cumbēte psecutionis mole:
insequētib⁹ ministris diabo
li: animū celo p̄parans: cor/
pus rodano dedit: tanq̄ ior
danis in eo sacramētū requi
rens: ⁊ alterior ripe marty/
rem portans: vt illā sangui/
ne: hāc corpore inlustraret.
Sic itaq; replet⁹ gratia tua
dñe: fideli spū fidei instituta
preueniēs: nondū baptismū
ꝓsecut⁹: inter ipsa est religio
nis principia cōsecrat⁹. Nec
dū manifestatis sibi dei legi/
bus: ⁊ iam deo plenus. Nō/
dum sacramētoz cōscius: ⁊
in sacrificiū iā ipse preelect⁹.
Nec dum a dño liberāti do/
natus: ⁊ iā pro deo testis ad/

sumptus. Nonduz publica professione vocatus ad gratiam: ⁊ iam raptus est ad coronam. Prius enim adoptatus est: q̄ renatus. Nō quidez vndā fontis ingressus: sed egresso ad se fonte perfusus. Abluitur sanguine: regeneratur morte. Dāpnatione assoluit: gladio cōsecrat. Felix qui tali baptismo meruit baptizari: per qō ⁊ originale peccatū deleret: ⁊ numq̄ amitteret: quicquid cruore huiusmodi cōdonaret. Nec vlla culpa imposterum macularet: qō semel sanguinis vnda dilueret. Qui in se ostiuz peccatoꝝ fide clausit: fide dāpnauit. Quicz in se p vndaz sanguinis geminato munere baptismi: sacramenta cōpleuit: qui nō tinct⁹ est fonte: sed ablutus est passione. Donante dño nostro iesu xp̄o: quē conlaudant oēs angeli: ita dicentes. ℟. Sanctus sanctus sanct⁹. Post sctūs

VEre sanctus vere benedict⁹: dñs noster iesus xp̄us filius tuus. Quem predictus martyr adiit fide. quesiuit ex opere. anecutus est passione. Qui duz ob sui lauacrū rodani se purgaturum ingeret vndis: in baptizando se officio functus est sacerdotis. Hic igitur te deus pater pro nobis obtineat: cū rogauerit: qui donū fidei priusq̄ te postularet accepit. Ex te dñe ac redēptor eterne. Post pridie. Oratio.

CONfitemur nomini tuo dñe gemino cordis ac voris obsequio: celebrātes gratiā tuā pro triumphis genesij martyris tui. qui perficiens in infirmitate virtutē: eternam: vitā prius lauacro sanguinis q̄ regenerationis accepit. Non adoptat⁹ baptisinate: sed assumptus. Non amiscendus neophitorum turbis: sed cōsortijs angelorū. Huius igit̄ intercessionibus exaudi nos: ⁊ adesto dñe his oblationib⁹ nostris: vt te quē in sanctis tuis colimus: per sanctos tuos interpellare mereamur. ℟. Amen. Ad orationē dñicam.

DEus qui nolentes prevenis fide atq; credē-

tes subsequēdo: facis nō frustra te credidisse. q̄q; beatissimum genesiuz prius gratia preuenisti dulcedinis: q̄ regeneratione baptismat: te suppliciter dep̄camur: vt iaz preueniamur miserationib⁹ tuis: q̄ ad te fiducialiter possim⁹ proclamare e terris. Pater noster. Dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dominus sit semp̄ vobiscuz. R̄. Et cum spiritu tuo. Bn̄dictio.

Gratia christi q̄ beatissimum genesium martyrem preuenit fide: vos subsequatur ī munere. R̄. Amen. Et que illum aquis rhodani origīali soluit a vīculo: vos huius calicis viuificet sacramentum. R̄. Amen. Atq; qui illum fluuiali consecrauit exgurgite: vos mūdiali nō subruat tēpestate. R̄. Amen. Per misericordiam ipsius dei nr̄i qui est benedictus ⁊c̄. Dn̄s sit semper vobiscum. R̄. Et. Dicat chor⁹. Gustate et videte Com. Refecti christi corpore et sanguine te laudam⁹ domine alleluya alla alla.

Or̄o. It dn̄e p̄cedente ⁊ orāte martyre tuo genesio: ī nobis famulis tuis: ita te amandi prompta voluntas: vt in nullo impediat carnis infirmitas. sicq; eodem docēte a nobis calcetur mundi cupiditas: vt eodem interceden te perueniat ad victoriā charitatis. R̄. Amen. Per mīam tuam deus noster. ⁊c. Dn̄s sit semper vobiscū. R̄. Et cū. Dicat pb̄r. In noīe dn̄i nostri iesu christi perficiam⁹ cuz pace. R̄. Deo gratias. ¶ In festo sancti gerōtij episcopi et ꝯfessoris. oīa dicant̄ vni⁹ cōfes. fo/ccccxxxij/p̄ter or̄onē q̄ sequit̄ īmediate post offm̄ ⁊ or̄onē īmediate post com. videlz Dn̄e deus omp̄s qui.

Deꝰ dei fili⁹ quē ge or̄o rōti⁹ ātistes toto corde ꝯfessus: nomē tuū honorificādo p̄duct⁹ ē ad coronā: da ī ore nr̄o ꝯfessionē: q̄ nos expurget a crīe. Vt q̄cq̄d in tue laudis honore d̄p̄mim⁹ ī lucro nob̄ p̄desse eterni mu

Dn̄e or̄o. ner̄ sentiam⁹. de⁹ op̄s q̄ es vita ⁊ sal⁹ fideliū: quē vētuꝝ iudicē credim⁹ verū: esto nob̄ p̄picius

Et qui hanc oblationez pro nostra nostrorũqz salute: vl' pro expiatione nostroꝝ peccatoruz in honorẽ beatissimi confessoris tui gerontij tibi obtulimus: misericordie tue opem in nos diffundi sentiamus. Vt qui iam refecti sumus ad mense tue conuiuiũ: dono tui muneris consequi mereamur premiũ sempiternum. ℟. Amen. ¶ Sancti rufi martyris: om̃ia dicant' vnius martyris. folio/ ccccxxj/ ¶ Victoris ep̃i: oĩa dicãtur vni⁹ põtificis. fol'/ccccxxxij/ ¶ Sãcti augustini ep̃i ⁊ confessoris: om̃ia dicant' vnius cõfessoris pontificis. folio/ ccccxxxij/ ¶ In festo decollationis sancti iohannis baptiste. Ad missam officiũ Gloriam et magnũ decorẽ. Require in sancto bartholomeo. fol'/

Deus fi- Or̃o. ccclxv li⁹ qui in cruce tua: et salutez regib⁹ donas: ⁊ humiles tuos ad victoriã semper armas: tẽpera iaz tandẽ miseriarũ nostrarũ erũpnas. Ac ne gladio maligno nr̃e feriant' ceruices: obtẽtu gloriosi precursoris tui iohãnis baptiste: gladio v̄bi tui nos reddito efficaces. ℟. Amen. Per mĩam tuam de⁹ noster ⁊c̃. Dñs sit semp̱ vobiscuz. ℟. Et cuz. Prophetia. Just⁹ si morte preoccupat⁹ fuerit. Require in scti clementis pape. fol'/xx/dicat pb̄r. Dñs sit semp̱ vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallendo. Educ dñe de carcere animam meã. ad confitendũ nomini tuo. ℣. Deus canticũ nouum cantabo tibi. in psalterio decem chordarũ psallã tibi. quia liberasti seruũ tuuz deus de gladio maligno. p̄. Ad confitendũ. Dicat pb̄r. Silentiũ facite. Sequẽtia epl'e pauli apl'i ad corinthios. II. ca. XII. ℟. Deo gr̃as

Fratres. Scio hominẽ in xp̄o ante ãnos quattuordecim: siue in corpore siue extra corpus nescio: deus scit: raptum eiusmodi vsqz ad tertiũ celum. Et scio eiusmodi hominẽ siue in corpore siue extra corp⁹: nescio deus scit. quoniã raptus est in paradisuz. Et audiuit archana verba que nõ licet hominib⁹ loqui pro eiusmodi glo

riamur. Pro me autez nihil gloriabor: nisi in infirmitatibus meis. Naz ⁊ si voluero gloriari: nō ero insipiēs. Veritatem em̄ dicā. Parco aūt: ne quis me extimet supra id quod videt me: aut audit ex me. Et ne magnitudo reuelationum extollat me: datꝰ est mihi stimulꝰ carnis mee āgelꝰ sathane: q̄ me collaphizet: vt nō extollar Propt̄ qd̄ ter dn̄z rogaui vt discederet a me infirmitas carnis: ⁊ dixit mihi. Sufficit tibi gartia mea nā v̄tꝰ ī infirmitate ꝑficit̄. sz gl̄iabor ī infirmitatibꝰ meis: vt habitet ī me v̄tꝰ xp̄i Rat. Amen. Lectio sancti euāgelij ꝟm mattheuz. ca. XIIII.

Illo in tempore. Audiuit herodes tetrarcha famam iesu: et ait pueris suis. Hic est iohānes baptista quē ego decollaui: ipse surrexit a mortuis: et ideo virtutes operantur in eo. Herodes enim tenuit: ⁊ alligauit euz: ⁊ posuit in carcerez propter herodiadem vxorez fratris sui. Dicebat enim illi iohannes: nō licet tibi habere eaz. Et volens illuz occidere timuit populum. Quia sicut prophetam eum habebant. Die autem natalis herodis saltauit filia herodiadis in medio ⁊ placuit herodi. Vnde cum iuramento pollicitꝰ ei dare quodcunqz postulasset ab eo. At illa premonita a matre sua. Da mihi inquit in disco caput iohannis baptiste. Et contristatꝰ est rex propter iuramentuz autem: et eos qui pariter recumbebant: iussit dari. Misitqz et decollauit iohannem in carcerem: et adlatum est caput eius in disco: ⁊ datuz est puelle: et tulit matri sue. Et accedentes discipuli eius: tulerunt corpus eius: ⁊ sepelierunt illud. Et venientes discipuli nūciauerūt iesu. Qd̄ cuz audisset iesus secessit inde in nauicula in locum seorsum. Et cum audissent turbe: secuti sunt euz pedestres de ciuitatibus. Et exiens vidit turbam multā ⁊ curauit languidos eorū. Rat chorꝰ. Amen. Dicat pb̄r. Dominus sit semper vobiscū. Rat cho.

Et cum spi. Lauda. Alleluya. ℣. Lauda anima mea dominuz: laudabo dominũ in vita mea. p̄. Alla. Sacrificiũ. Iusticiã tuaz dñe non abscondi. in corde meo veritatem tuã et salutare tuuz dixi. non zelaui misericordiã tuã: et veritatẽ tuã a cõgregatione multa alla. ℣. In capite libri scriptũ est de me: vt faciam voluntatem tuã deus meus volui: et legẽ tuã in medio cordis mei. bene nũciaui iusticiã tuã in ecclesia magna. p̄. Et veritatẽ tuam. Missa.

GRandi nobis fide fratres charissimi ⁊ tota ad deũ conuersione gloriosi iohãnis adoranda sanctitas: celebrãda solẽnitas est. qui eo diuine lectionis nunciatus munere: quo finitus. in hoc recessit celestis glorie testimonio: quo p̄cessit. Cui toto in virtutẽ sancti spiritꝰ amore trãslato: xp̄s fuit causa moriendi: cui christus fuit causa nascendi. Nullum sibi tempus in eo nature infirmitas vindicauit: cui in cõceptu vaticiniũ: in actu baptismum: in obitu datuz est implere martyriũ. Per vnã eãdemqz gratiam accendit generatio quẽ promisit: cõuersatio quez docuit: passio quẽ amauit. Prophetat ĩ vtero. p̄dicat in seculo: cõsummat in gladio. A iusticia erigit̃. de iusticia loquitur. pro iusticia decollatur. Nec mirũ qđ virum tot sanctitatis merit: in dei agnitione dispositu: quem non cohibuit vterus matris: non interruit gladiꝰ imperantis. Et consequens fuit: vt herodi pro castitate nõ cederet: qui patre pro incredulitate distrinxerat. Et percuterat verbo regẽ: qui silentio percusserat sacerdotem. Hunc ergo honestatis legisqz censorem mores improbi non tulerant: profanam petulantis conscientiã abiectã incesti: facinus exacerbat: ⁊ furor verecundia prouocatus studet perdere: quo docetur: dum nescit corrigere qđ vetatur. Putat latere posse culpã: si ponat inprohibentez custodiã. Tantus ꝓphete splendor in carceris claustra detruditur: et p̄ciosus deo sanguis mere-

tricie saltationis mercede taxatur. Et inter gentiles delicie: ⁊ voluptatis epulas: fit expectaculũ quo inter religiose confessionis hostias credẽtibus gaudiũ: credituris exemplũ. terris presidiuz. celis fieret ornamentũ. ℟. Amẽ

Ce domi/ Alia oratio. ne iesu xp̃e in precursoris tui natiuitate laudam⁹. te in ei⁹ predicatione ammirabiliter extollim⁹. te in illi⁹ morte q̃ntuz humana valet pusillitas: voce qua possumus honorificamus. Cuius natiuitate vbera reserasti senilia: ⁊ patris linguã quã incredulitas nexuerat: absoluisti. Cuius predicatione te adesse terris discipuli crediderunt ⁊ populi qui illis prestaret salutem saluberrimaz audierunt. Cuius morte veritas patuit: ⁊ mẽs beluina virus qđ in se latebat occultare non valuit. Eius ergo precib⁹ dignare ĩspirare cordibus: vt celorũ regnuz appropinquaret credẽtes. Te semper penitendo: rogem⁹. tibi preces lachrymabili corde fundamus. tua promissa cõfidenter speremus. vt mũdata mens nostra a pollutione delicti: spiritũ tuum sanctum quem in columbe aduentu sub illius manibus suscepisti: venire ĩ nobis ⁊ manere eum sentiamus nobiscum. Ac filiuz te dei dilectissimum voce: qua ipse audiuit audiamus: ⁊ equalem patri cum spiritu sancto confiteamur: credamus: ⁊ semp̃ oremus. ℟. at chor⁹. Amen. Post

Nige/ nomina. Oro nite dei filius quẽ beatissimus iohannes salutauit in vtero. monstrauit in heremo. p̃cessit nascẽdo: preiuit moriendo. Concede nobis tanti vatis: vt in hoc die quo idẽ capite defectus occubuit: nos te miserante capite nr̃o: semel pro nob̃ mortuo a vitijs mereamur occidi: et spiritalis dono gratie innouari. Hic tibi sanct⁹ vir obsequẽtis vota deferat plebis: qui preco factus est iudicis: prece sua nostris lumẽ ingerat tenebris: qui lucerna extitit luminis. Vorqz

illa pro defunctorũ spiritib⁹ erogatura opponat: que domino mortuis preparauit in cordibus viam. Rat. Amen.

Ad pacem. Oratio.

Gloriosum precursoris tui iohannis christe de⁹ passionis festum: hodierno die voto concinim⁹. sacrificijs dedicamus. Qui iusticiã predicans legis: sententia mulctat̃ herodis. Ob hoc te deprecamur: ⁊ petimus: vt idẽ qui terminũ fuit prophetis: finem ponat scandalis. Et q̃ fuit baptismatis initium: pacis nobis preroget complementum. Regatq; cõseruos prece: qui te dominũ precessit in morte. Rx. Amẽ. Inlatio

Dignum ⁊ iustum est: nos tibi semper gratias agere domine sancte pater omnipotẽs de⁹: teq; mirabilem in sanctis tuis predicare: eorumq; memoriã sub tuis laudibus colere: quorũ fuit in conspectu maiestatis tue ⁊ mors et vita preciosa. Vnde nos hodie passionez beatissimi iohãnis baptiste: ⁊ martyris tui annua solennitate recolentes: altaribus tue pietatis assistim⁹: tibiq; lauduz hostias immolam⁹. Johannes eniz tuus qui domino nostro iesu christo vnigenito tuo: ⁊ ĩ natiuitate fuit preuius: ⁊ in passione precursor: sacerdotalis prosapie genus: ⁊ propheta ille vocatus altissimi: cui emissuz nomen e celo est: qui ipsum illũ sue natiuitatis ortũ prophetie precessit officio et eterni presentia domini priusq̃ ip̃e vel christus nasceret̃ agnouit: atq; intra viscera materna cõmotus in virtutez oraculi mentem parentis agitauit: ad cuius nomen edendũ muta diu sancti patris ora laxata sunt. Hic heremi distincte habitator: ⁊ prim⁹ regnorum celestium preco: mundi fallentis inlecebras abstinẽtie virtute calcauit: ⁊ dominuz maiestatis in corpore cõstitutum felici atq; perfecto vaticiniorũ fine monstrauit. Talem profecto talem esse oportebat qui dominũ baptizaret: ⁊ cui se sacra illa diuini germinis membra sub-

mitterent: qui conceptā sancto spiritu carnē aquis potius affluentē: fluuio audēret immergi. Sit igitur fas: hūc talē sub tui nominis honore laudare. Cui tante glorie prestitisti agonez: suffragia nobis eius tua bonitate largire. Sonet pro nob vox illa sublimis: qua parandas vias dñi: ⁊ semitas eius rectas esse faciendas inter deserta clamauit. Loquaf lingua illa pro nobis: q̄ nescit tacere iusticiaz. Talis pro te ac plebe: talis precef: qualez illum iordanis fluenta viderunt: cū a te spūm sanctuz in columbe specie super vnicū tuū descendentē videre promeruit. Ille pro popło tuo manus orent: quas xp̄us dignatus est sanctificare dum tangif. Aſſerat tuorū vota famulorū sanguis ille bn̄dictus: qui est fusus i carcere. Qui rubuit in disco: q̄ ad te cum sanctis omnib⁹ clamat: quos ex abel nunc vsq; impie cesos eterna pietatis tue memoria cōseruat. Cui merito oēs angeli ⁊ archāgeli non cessant clamare quotidie vna voce dicētes. ℟. Sāctus sanct⁹ sanct⁹. Post sanct⁹.

VEre sanct⁹: vere bn̄dictus dñs noster iesus xp̄s fili⁹ tuus. Pro quo iobānes baptista ⁊ martyr: mystico vaticinij sui prenunciauit oraculo: qō illum crescere se aūt minui oportet. His etenim verbis ⁊ suaz pariter: ⁊ dñi mortē viuens longe ante predixit: cum ⁊ idez filius tuus eleuatus in cruce: ⁊ iste cōminut⁹ sit capite. Naz ille dñs creature sublimitate prelatus est ligni: iste animadversione dicisus est gladij. Illius caput crux in altū porrexit: istius ceruicem mucro seuus dissecuit. Ille spirituz emisit in cruce: hic animam efflauit in carcere. Sed ille in luce qui vitaz redditurus esset omnib⁹ moritur: iste in abditis qui nisi xp̄o morient: ⁊ redēpturus esset: ex infe ris iugulatur. Sic sic plane decuit: vt per has mortium dissimilitudines: sacramentorū patescerent qualitates. Quo ⁊ in illo diuinitas se ex

altata ostēderet: ⁊ in isto hu
militas se custodita mōstra-
ret Ipso dño redemptoreq;
nostro. Post pridie. Oratio

REdēpti xp̄e tui sangui-
nis precio: precursor
tui: vt nobis parcas exora-
mus suffragio. Tu per eum
⁊ nobis ⁊ his benedicito ho
stijs: per quē te manifestasti
icredulis. Vt qui te fuit pre-
uius mortis: nostre sit prero
gator salutis. ℟. Amen. Ad

EDuc do-or̄oez dñicam
mine de carcere animas
nostras: qui beatissimuz io-
hannem herodiano gladio
cōsecrasti. Detur per eū no-
bis penitentie optio: qui pe-
nitudinis extitit predicator.
Conseruet in fide populos:
qui arguit de infidelitate su-
perbos. Deferat ad te con-
fessionez humiliū qui: redar
gutor factus est contēptor.
Quiq; nunci⁹ extitit verbi:
gratiā nobis preroget nun-
ciati: cum ad te nunc procla-
mauerimus e terris. Pater
noster. dicat pb̄r. Humiliate
vos bn̄dictiōi. Dn̄s sit sem-
per vobiscū. ℟. Et cū. Bn̄o.

BEatissimus iohannes
cuius caput cruento re
gi hosti desectū inter pocu-
la allatū est disco: sit pro vo-
bis omnib⁹ apud deū inter-
cessor. ℟. Amen. Idez quoq;
qui fraternū prohibens vio
lare cōnubium: hodie in car-
cere peregit martyriuz: suis
vos precibus faciat incenti-
ua superare libidinum. ℟at.
Amen. Vt sicut idē domini-
ce precursor factus est mor-
tis: ita vestris intercessor ex-
istat preuius pro delictis. ℟.
Amen. Per misericordiā ipsi-
us dei nostri ⁊c̄. Dicat pb̄r.
Domin⁹ sit semper vobiscū
℟at. Et cum spiritu tuo. Dicat
chorus. Gustate et videte. Cō.
Refecti christi corpore et sangui-
ne te laudamus domine alleluya
alleluya alleluya. Oratio.

EDuc domine de carce-
re animas nostras: q̄-
sputa pro nobis ꝑpessus es:
⁊ flagella. Vt precibus iusti
huius iohannis baptiste: et
martyris tui: ex hoc mundo
educti de carcere triumpho
crucis tue debita: post nr̄m
obitum tibi preconia cū san-

ctis om̄ibus precinamus cū laude assidua. ℟. Amen. Per misericordiā tuam deus noster ⁊c. Domin⁹ sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Solēnia cōpleta sunt in nomine domini nostri iesu christi. votū nostrum sit acceptum cū pace. ℟. Deo gratias. ¶ Sabine martyris: om̄ia dicantur vni⁹ virginis. fol/ccccxxxvj ¶ Sanctorū felicis ⁊ audaucti martyrū: om̄ia dicantur plurimorū martyruz. folio/ (ccccxxx/

Egidij abbatis: om̄ia dicantur vnius confessoris. fol/ccccxxxij/ ¶ Sanctorū vincentij ⁊ leti om̄ia dicant̄ plurimoꝝ martyrum. fol/ccccxxx/ ¶ Antonini martyris: om̄ia dicātur vnius martyris p̄cipui. fol/ccccxxj/ ¶ Marcelli martyris: om̄ia dicātur vnius martyris. fol/ccccxxj/ ¶ Sācte obdulie virginis: om̄ia dicātur de vna virgine precipua. folio/ccccxxxvj/ ¶ In natiuitate gloriose virginis marie. Ad missam officium.

Gaude filia syon dicit dominus. spiritus meus qui est in te: et verba mea que posui i corde tuo nō recedāt de ore tuo: nec de ore seminis tui. vsqz in sempiternum. ℣. Lauda hierusalem dūm: et conlauda deū tuuz syon. p̄. Usqz in sempiternū. ℣. Gloria et honor patri et filio: et spiritui sancto in secula seculoruz amen. p̄. Usqz in sem. Dicat pb̄r. Per om̄ia semp secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. Gloria in excelsis deo.

Supplicatio/ Orationem seruorū tuorū de⁹ miserator exaudi: vt q̄ in natiuitate dei genitricis ⁊ virginis marie congregamur: eius intercessionibus a te: de instantibus periculis eruamur. ℟at. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊c. Domin⁹ sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Prophetia. Domin⁹ possedit me. Require in ꝯceptione virginis marie. fo/ccccxiij/dicat pb̄r. Dominus sit semp vobiscū. ℟. Et cum spi. Psallendo. Gloriose virginis marie ortuz dignissimum recolamus. p̄. Cuius dominus humilitatem respiciēs ab angelo nunciante te concepit redemptorez mundi. ℣. Beatissi/

me virginis marie natiuitatē de/
uotiſſime celebremus. p̄. Cuius
domin⁹. Epla. Fratres gau/
dete in dño ſemper. Requi/
re in feſto ſancte marie ante
natalē dñi que dicit̄ dela ℣.
folio /xxxij/ Principiū ſancti
euangelij ſm̄ mattheum.

LIber generationis ie/
ſu xp̄i filij dauid filij
abraaz. Abraā genuit iſaac.
Iſaac aūt genuit iacob. Ja/
cob autē genuit ioſeph virū
marie. de qua natus eſt chri/
ſtus. ℣mnes ergo generatio
nes ab abraā vſqz ad dauid:
generationes q̄ttuordecim.
Et a dauid vſqz ad tranſmi/
grationez babilonis: gene/
rationes quattuordeciz. Et
a trāſmigratione babilonis
vſqz ad chriſtum: generatio
nes quattuordecim. Chriſti
autem generatio ſic erat. ℟.
Amen dicat p̄b̄r. Domin⁹ ſit
ſemp̄ vobiſcū. ℟. Et cū Lau/
da. Natiuitas tua dei genitrix
virgo gaudium attullit vniuerſo
mundo: quia ex te ortus eſt ſol iu
ſticie chriſtus de⁹ noſter alleluya.
Sacrificiū. Alleluya. ℣. Da
gna facta es et preclara filia ſyon
in vniuerſa terra alla. Miſſa.

APprobate conſuetudi
nis mos eſt apud chri/
ſtianos: ſanctorū patrū dies
natalicios obſeruare diligē/
ter: & tunc precipue virtutes
eorū aſſignatis litteris in ec/
cleſia recitare: ad dei laudem
ex cuius munere ſunt: et ad
inſtrumenta morum. Inter
oēs autē ſanctos: memo/
riam beatiſſime virginis eo
frequenti⁹ agitur: atq; feſti/
uius: quo maiorem gratiam
apud deū creditur inueniſſe.
Vnde poſt alia quedā ipſi⁹
antiquiora ſolennia: nō fuit
contenta deuotio fideliuz:
quin natiuitatis ſolennē diē
ſupadderet hodiernū. Que/
ſum⁹ ergo: vt ſuffragijs ei⁹
odore virtutū: odores crimi
nuz fugiam⁹. Vt celeſti illo
ſpiramine recreati: a cūcto/
rum viciorū fetoribꝰ erules
reperiamur & ſobrij. ℟. Amē

BEata er/ Alia oratio.
Ogo dñi mater & ꝑpetua
virgo maria priuſq̄ naſcere
tur oraculis enunciata es: &
deſignata miraculis. Nata
vero progenies diuinit⁹ or/

dinata: priuilegio virtutum insignis enituit: saluatorem edidit: a quo glorificata ī celo nunq̄ terrigenis patrocinari desistit. Propositionez sequat̄ ordine suo narratio: iamqz referam⁹ vnuz de pretaxatis oraculis: ac inde paucis expediam⁹. Dixit etern⁹ ad veterē: de⁹ ad serpentē: Inimicitias ponā inter te ⁊ mulierē: ⁊ semen tuū ⁊ semē illius: ipsa ꝯteret caput tuū. Vt per hoc qđ de te que vera sunt credimus: ad hoc qđ te diligenti⁹ tribuis: ardentius veniam⁹. ℟. Amē. Post

Eterne nomina. Oro. dei filius qui virginee matris vterū sic ītrasti: ne rūperes: sic aperuisti: ne signata vllo modo violares. Suscipe benign⁹ hoc sacrificiū: qđ tibi offerimus in honorē natiuitat̄ genitricis tue. Tribuens per hoc ⁊ viuis: anime corporisqz salutē: ⁊ defunctis eterne reparationis felicitatem. ℟. Amen. Ad pacez.

Christe verbum Oro. summi patris: qui caro fact⁹ es: vt habitares in nobis: in labere sensib⁹ nostris: Quo om̄es qui festiuitatem natiuitatis gloriose virginis marie celebramus: perpetue maneam⁹ pacis societate cōnexi. ℟. Amē. Inlatio.

Ignum ⁊ iustum est: nos tibi op̄s pater gratias agere: si debitorib⁹ qui reddere debeant dignatus fueris prerogare: per iesum christum filiū tuū dn̄m nostruz. Ex te deo pr̄e sine initio natum: tibiqz indifferēter: atqz indemutabiliter coeternum ac per om̄ia coequalē. Non adoptione: sed genere nec gr̄a: sed natura. Qui in vtero sanctificate ac sancte virginis īlapsus: ⁊ sine vlla sorde peccati ieffabiliter nata: hec sola meruit ferre deum post celuz: ⁊ sola meruit virgo inueniri post partū. Hec sola meruit deū ⁊ hominez: deū imperijs suis: lacte vberius potat. Hunc diem nobis quē deuotissime celebremus īstituit. Propter quod eundē saluatorē nostrū vnigenitum tuū: tecū semper et cum spiritu sancto regnan-

tem:celi celoꝝ ⁊ angelice po teſtates ſine ceſſatione con laudant ita dicentes. ℟. Sā ctus ſanctus ſanctꝰ. ℣ Poſt ſctūs

VEre ſanctꝰ:vere bene dictus dñs noſter ie ſus xp̄s filius tuus. Ipſe eſt qui caſtitatē contulit virgi nitatis:decꝰ nō abſtulit ma tri. Qui ⁊ pro nobis ex eadē dignatus eſt naſci:⁊ pro nr̄a adoptione nō abhorruit ſu ſcipere mortē. Ipſe dñs ac redēptor eternus. ℣ Poſt pri

NUnciamꝰ die. Oratio dñe qō credimus:nec tacemus. Te totis viſceribꝰ deprecantes:vt qui natiuita tem genitricis tue preſtitiſti vt mater eſſet ⁊ vgo:tribu as eccleſie tue:vt ſit fide in corrupta:per caſtitatem fe cūda. Atq; hec libamina ita tue gratie dulcedo ſanctifi cet:vt ſumentibꝰ ⁊ ſalutem corpoꝝ:⁊ delictoꝝ veniam preſtent. ℟. Amen. Ad oratī

DEus onem dñicam. cuius magnitudo di uinitatē capi nō poteſt:quiq; ſine initio deus ſūmus:⁊ pa ter eſt:deprecemur dilectiſſi mi fratres:vt ideꝫ pater qui naſci filiuꝫ ſuū voluit ex vte ro virginis matris:mundet nos ab omni inquinamēto carnis ⁊ ſanguinis. Quo ſi cut diuina inſpiratione nata eſt virgo:ita nos diuina in ſpiratione accenſi conceptū ſpiritus ſancti:quē ipſo dño ieſu xp̄o docente accipimꝰ: proferamur publice:⁊ dica mus. Pater noſter qui es in celis. Dicat p̄b̄r. Humiliate vos benedictioni. Dominꝰ ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cum.

DOminꝰ ie ℣ Bñdictio. ſus chriſtus qui olim ex virgine dignatꝰ eſt naſci: ſue vos genitricis interceſſu ſanctificet. ℟at. Amē. Quiq; matrē ſeruauit a corruptele contagio:ſinū veſtri cordis emaculet a delicto. ℟ Amen. Et qui eam fecit virginē ma nere poſt partum:celum vo bis tribuat poſſidere poſt tranſitū. ℟. Amen. Per miſe ricordiam ipſius dei noſtri. ⁊c. Dominus ſit ſemper vo biſcum. ℟at cho. Et cū ſpiritu tuo. Hic dicat chorus. Guſta te et videte. Require in feſto

corporis xpi. fol/cclvij/Cō. Refecti xpi corpore: et sanguine te laudamus dñe alla alla alla.

Sumpsimus domine celebritatē annue votiua sacramēta: p̄sta quesumus: vt ⁊ tēporalis nobis vite remedia prebeas ⁊ eterne. ℟. Amen. Per misericordiam tuam deus noster ⁊c. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Solennia completa sunt in nomine dñi nostri iesu christi. votū nostrū sit acceptuz cum pace. ℟. Deo gratias. ¶ Exaltatio sancte crucis. Ad missam officiū

Dicite in nationibus alla. dñs regnauit a ligno alla. et correxit orbez terre alla alla ℣. Cātate dño canticū quia mirabilia fecit. p̄. Et correxit. ℣. Gloria et bonor patri et filio et spiritui sancto in secula seculorum amen. p̄. Et correxit. Oro. Christe dei filius in cui⁹ nomine per crucis mysteriū. Require in inuētione scē crucis. fol/ cccxxij Prophetia. Ego iohannes fui in spiritu: ⁊ ostēdit mihi dñs. Require in sexto dñico post sanctū pasche. fo/ccxlvj Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Psallēdo Domin⁹ regnauit. Epla. Aperiens petrus os suum dixit. Require in inuentiōe sancte crucis. fol/cccxxij/Euangeliuz. Ambulabat hierico. Require in dñico primo post pētecosten. folio/cclxiiij/dicat pbr. Domin⁹ sit semp vobiscum. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Tu es crux fidelis i qua pependit salus nostra. p̄. Alla. Sacrificium. Hec dicit dñs q̄ erat et qui est. Require in. iiij. dominica post resurrectiōez domini. folio/ccxli/ Missa.

Gloriemur in cruce domini nostri iesu christi fratres dilectissimi: et tota mentis exultatione letemur. ⁊ huius diei festiuitatē cum grandi reuerentia ⁊ spirituali gaudio celebrem⁹. In qua cruce. ipse domin⁹ noster et saluator pro nostra salute pependit: ⁊ de diabolo triumphauit. In istius nāqz altitudinē crucis primi hominis delicta suspensa sunt: et manus ille que vetitum ori porrexerant cibum clauorū im-

pressione transfixe sunt. Per hanc ergo crucem male cón cupiscētie appetitum: quod dulcedo arboris inlesit: amaritudo fellis coercuit. Et gule desiderium quod suauitas pomi decepit: aceti asperitas refrenauit. Per hanc igitur crucem venenum quod serpens prothoplaustis hominib⁹ propinauit: medicamētū quod de christi latere manauit a fidelium pectoribus expurgauit. Postremo per hanc crucem: hominem quē transgressio precepti de paradiso expulit: confessio nominis xp̄i sine dubio reformauit. ℟. Amen. Alia oratio.

Domine iesu christe qui in patibulo crucis suspensus patrem ex forma serui quaz susceperas: hisdē fuisti verbis dep̄catus. Vt q̄d te dereliqueret: cū ab eo nō recederes: acclamasti. ⁊ vt iniquis ac sceleratis persecutoribus veniam tribueret postulasti. atq; vt spiritū tuum in suis gloriosis tibi tātummodo cognit⁹ susciperet: manib⁹ indicasti. Vnde nos exigui famli tui tuoꝝ sermonū tramitē secuti: tuā supplices imploram⁹ clemētiā. Vt qd̄ tunc pro suscepte carnis humilitate a patre expetere videbaris: nunc cum eodē connexa semper diuinitatis potestate consistēs prestare digneris. Vt ecclesiam tuā catholicam quā precioso sanguine redemisti: nunq̄ dere linq̄s: nobis indignis in eadem concurrentibus ⁊ cruc⁹ tue solennia celebrantibus: vt criminum indulgentiam cōcedas precamur. Atq; vt animas nostras in cōspectu tuo semper suscipias: custodias: ⁊ benedicas: humilima prece deposcimus. Et qui latronis tecum in cruce pendētis confessionē iustificare dignatus es: omniū recte in te credentium fidem augeas: multiplices: et solita pietate conserues. ℟. Amē. Post nomina oratio. Deus amplius ineffabil⁹: q̄ inextimabilis. et oīa alia preterq̄ vbi d̄r dicat chor⁹ Gustate et. dicātur vt in inuētione sctē cruc⁹ fo. cccxxiij/dicat chor⁹ Gustate et

Oro. Christe iesu mortalitatis nre forma. Require in inuentione sancte crucis folio cccxxiiij/ ¶ In octꝫ beate marie oīa dicātur vt in die folio ccclxi. ¶ In ieiunio sancti cipriani pro missa. Prouerbiū salomōis. capl'o. VII. ℟. Deo grās. Fili custodi ſmōes meos ⁊ precepta mea recōde tibi. Serua mādata mea ⁊ viues. ℟. Amē. dicat pbr. Erigite vos. Dñs sit semper vobiscū ℟. Et. Et chorus dicat. Lectio libri leuitici. cap̄. XIX. ℟

In illis die/ (Deo gratias bus. Locutꝰ est dñs ad moysen dicēs: loq̄re ad oēm cetum filiorum israel. Et dices ad eum. Sancti estote: quia ego sanctus sum dominus deus vester. Vnusquisq; patrē ⁊ mr̄em suū timeat: ⁊ ego dñs deꝰ vr̄. Cū messueris segetes terre tue: nō tōdes vsq; ad solū supficiē terre tue: nec remanētes spicas colligas. neq; ī vinea tua racemos ⁊ grana decidētia cōgregabis: sed pauperibus ⁊ peregrinis carpenda dimittas: ego dominus deus vester. Non facies furtum: nō mentiemini. nec decipiet vnusquisq; proximum suum. Non periurabis in nomine meo: nec pollues nomen domini dei tui. ego dominus. Non facies calumniam proximo tuo: nec opprimes eū. Non morabitur opus mercennarij apud te vsq; mane. Nō maledices surdo: nec corā ceco ponas offēdiculū. ſz timebis deum tuum. quia ego sum dominus. Non facies quod iniquum est: nec iniuste iudicabis: nec consideres personam pauperis: nec honores vultum potentis. iuste iudica ꝓximo tuo. Nō eris criminator et susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. ego dominus. Ne oderis fratrē tuum in corde tuo: sed publice argue eum: ne habeas super illo peccatum. Nō q̄res vltionē: nec memor erꝫ iniurie ciuiū tuorū. Diliges amicum tuum: sicut teipsuz. ego dominus. Non declinetꝫ ad magos: neq; ab arriolis aliquid siscitemini: et polluami

ni per eos. ego dñs deus ve
ster. Coram cano capite cō
surge: ⁊ honora personā se
nis. ⁊ time deū tuū. ego sum
dñs. Si habitauerit aduena
in terra vestra: ⁊ morat⁹ fue
rit inter vos: ne exprobetis
eū: sed sit inter vos quasi in
digena: ⁊ diligetis eum quasi
vosmetipsos. Fuistis enim
⁊ vos aduene in terra egyp
ti. ego dñs deus vester. No
lite facere iniquum aliquid in
iudicio: ⁊ in regula: ⁊ in pon
dera: ⁊ in mensura Just⁹ erit
modius: equusq; sextarius.
ego dñs deus vester qui san
ctifico vos. ℟. Amen. Dicat
p̄b̄r. Dñs sit semp vobiscum.
℟. Et cum. Psallendo. Pro
pter gloriā nominis tui dñe libe
ra nos: et propitius esto peccatis
nostris propter nomen tuum. ℣.
Memento plebi tue quā creasti
ab inicio: animas pauperū tuor
ne obliscaris in finem. ℣. Et pro
picius. dicat p̄b̄r. Silentium
facite. Sequētia epl̄e pauli
ap̄li ad ephesios. capi. v. ℟.
FRatres. Vi/ Deo grās
dete quomodo caute
ambuletis. Non quasi insi/
pientes: redimētes tempus:
quoniā dies mali sunt. Pro/
pterea nolite fieri imprudēn
tes: sed intelligentes que sit
voluntas dñi. Et nolite ine/
briari vino: in quo est luxu/
ria: sed implemini spiritu lo/
quentes vosmetipsos. In
psalmis ⁊ hymnis ⁊ cāticis
spiritualib⁹ cantātes: ⁊ psal/
lētes in cordib⁹ vestris dño.
Gratias agentes semp pro
omnibus vobis: in noīe dñi
iesu xp̄i deo ⁊ patri. ℟. Amen
Euangeliū. Erāt appropin/
quātes ad dñm iesum xp̄m.
Quere in dñico ante ieiuniū
calendarū. fol/cclxxix/ Dicat
p̄b̄r. Dñs sit semp vobiscum.
℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Lau
date dñm de celis: laudate eum in
excelsis. alla. Sacrificiū. Si in
preceptis meis ambulaueritis: et
custodieritis mandata mea: et fe
ceritis: ea dicit dñs: dabo vobis
pluuiam tēporibus suis: et terra
gignet germen suū: et pomis ar/
bores replebunt alleluya alla.
OEce dilectissi/ Missa.
mi fratres: antiqui vete
ratoris inualescēte grauiter
incentiuo flagitior⁹ diuerso/

rum:cõmittiꝫ facinꝰ:ostẽditur vlcus:propalatur infidelitatis immane deliquium. Quo ꝛ totius mundane molis machina labefacta subruitur:ꝛ ecclesie catholice vigor magna ex parte cõteriꝫ. Vnde ꝛ totũ potest idipsud funditus euertere munduꝫ: si penitẽtie lamẽto: nequaq̃ ad miserationẽ numẽ flectaꝫ diuinum. Et ideo per singulorum mensiũ cursum: triuꝫ dierũ ieiunia deuotis cordibus celebrantes preoccupemus faciem dei in ꝓfessione: ne ob scelus assiduum fragore celi subruat mũdũ. Ne terra dissiliens vniuersuꝫ absorbeat hominuꝫ genus:ne vevaria inlata clade:generaliter dispereat orbis. Profecto etenim ille cito flectetur aduenĩ:si absqꝫ malicia cõtriti cordis ꝓsperserit quotidiana precamina. ℟. Amen.

NOuimus Alia oratio. nouimus o summe pietatis dñe:quot immuneroserẽt miscõie tue. Nã si quãtis sedule criminibꝰ sautiamur attẽderes:nullus esset qui tuã posset euadere vltionem. Sed quia es incõparabiliter piꝰ: ob hoc inextimabiliter parcis errantibꝰ. Et quantũ es pre ommibꝰ glorioſus:tantũ absqꝫ seueritate intendis humanũ scelus. Proinde miseratione tua fidei omnipotẽtissimam tuaꝫ flagitamus clementiã:vt ecclesie tue fidem sub augmento corrobores:cõmoditatesꝫ principibꝰ nostris tribuas: ꝛ equitatẽ eis in iudicando: atqꝫ mansuetudinem cumules:populo tuo fideli miseratus veniam dones: ꝛ cũctorum prophanatione:diuersorumqꝫ facinorũ nota respersos corrigẽdo emacules: atqꝫ indulgẽdo sanctifices. Quatenus glorie eternitatem per fidem adquirant: ꝛ perpetue felicitatis dignitatem per opus bonum obtineant. ℟. Amen. Post no-

DEus qui mina. Oro. solus es mũdus:ꝛ respectu gratie tue de immundo efficis mundum:absolue nos ab omni sorde facinoꝝ. Quo brachio tuo iustificati:

et noſtrorũ oim nomina adſcribantur in celo: ⁊ fideliuz defunctorum ſpiritus de penali habitatione exẽpti: trãſferantur in locũ lucis ac refrigerij. ℟. Amen. Ad pacẽ oro.

OMniſte dñe qui ſpiritus tui inlapſu: pacis bonũ in tuorũ cordibus efficacius cõtuliſti diſcipulorũ: abiice a nobis per viſionẽ pacis tue: ſimultates: cũctaq; opera tenebrarũ. Vt quia frequẽter noſtroz peccaminũ mole offẽſus: pace tua priuamur: ad tue nos dulcedinis cõcordiam reuoca: ⁊ pacis fed⁹ oĩb⁹ intemerato iure poſſidendũ cõdona. Fraterna ſacerdotes tuos ſemp charitate cõnecte: cordiſq; eis et corporis mundiciã prelargire: ⁊ p viã eos tue deducito voluntatis. Quatenus datione donorũ tuorũ: mereamur charitatis amplexibus in cõmune tibimet indiſſolubiliter ſociari.

OIgnũ Inlatio. ℟. amẽ ſatis eſt ops deus vere ſatis pulcrũ: ⁊ ineſtimabiliter glorioſuz eſt: nos inceſſabiliter tibi deo nr̃o gratiarum copiam pandere: ⁊ inde ſinẽti iubilo in maieſtatis tue iudicijs exultare. Indubie etenim liquet: quia ⁊ quãdo iraſceris: errãtes paterna pietate redarguis. ⁊ qñ̃o placaris: immeritis gratie tue donaria tribus. Quis etenĩ maieſtatem tuam cõdignis poterit votis extollere: cui⁹ ſublimitas vl'miſatio nulla poteſt ratione conſiderari. Numeroſa etenim ſunt operuz carnaliũ ſcelera: que cum abſq; terroze patrãtur: nullus dignus eſt: q̃ perbibẽte apoſtolo tuo regno celeſti potiatur. Nam fornicatio diuerſorũ animas fauciat: immundicia inquinat. luxuria ſordidat. auaricia q̃ eſt idolorum ſeruitus deturpat. Bñficia peruertũt contentiones. diſturbat prophanatio nomis tui: ⁊ iuſiurandi tranſgreſſio grauiter deijcit. Et q̃ plurima alia q̃bus turbulẽtis motib⁹ corda hominũ lãcinanť: que duz in perniciem noſtri ſepe crebreſcunt: mũdo ſeneſcente aſpicimus ollam peccatorum noſtroruz igne ſuc-

censã. Unde cernentes nos talibus incommodis circũseptos: quid debite nostre meritis coram te summe pater pro solamine nostro loquamur: vspiam repperire: nequimus. Ligauerunt nos iniquitates nostre: ⁊ earum vinculis detinemur ꝑ omnia vincti Nihil est ex nobis qđ merito prosperetur nobis. Sed quia nos de tua pietate confidere iubes: quia non vis mortem peccatoris: sed vt conuertatur ⁊ viuat. Ob hoc sperantes in tuo nomine non deficimus tolerantia bone spei. Trium etenim dierum per vnius cuiusq; mẽsis curriculum: exomologesim facientes: pro totius populi delictis: hoc tibi litamẽ dedicamus sacrificij salutaris: poscentes: vt quicquid quotidianis diebus generaliter actu vel cogitatione offendimus: miseratus ignoscas. Manuum etenim tuarum opificium sumus. non nos in ira tua dijudices: vt meremur. Principibus quoque nostris et potestatibus seculi: ⁊ huius fidelibus cõmoditatem vite: simulq; vite: simulque mansuetudinis temperantiam tribue ⁊ vniuerso populo tuo christiano: quicquid contra tuã voluntatem agit: propiciatus omitte. De infidelium sane intimis prophanationis nodos resolue: et callidi hostis ab eis astutiam exclude: atque eos qui nequaquam sunt transgressionis experti scelus: ne aliquatenus peruertantur custodias. Pestilentiam. famem. varieque cladis incursuz: a nostris ꝓcul effice finib⁹. quietem terre. opulentiam frugum: et gratie tue tribue dona: atque infirmis salutare fomentum: Quatenus duz ea queos nr̃e mortalitat⁹ a te pijssime pater expostulat: largitioneq; tua extiterint attributa: totius populi criminis noxa detersa: charitatis dono tibimet glomerati: mereamur fiducialiter cum omni virtutuz celestium frequẽtia ꝓclamare: ⁊ dicere ℟. Sctũs Sanctus. Sanct⁹. Post sctũs.

Vere sanctꝰ: vere bñdictus dñs noster iesus xp̄s filius tuus. Qui ⁊ iuste peccatores flagellat: ⁊ pietate solita a debitis angustijs liberat. Proīde cernui te precamur clementissime deꝰ: vt ⁊ que male sunt ꝯsueta: a cordibus nostris procul expellas. ⁊ per hec sacra libamina ꝯsecres nos tibimet: in q̄bꝰ habites vasa mundissima. Christe dñe ac redēptor eterne. Post pridie. Orō. Nlabere q̄s omnipotēs deus super sacrificij huius libationez: quā tibi deferimꝰ. Et licet impuris hāc tibi manibus dedicemꝰ ac meritis: respectu tamen clemētie tue in cōspectu tuo maneat acceptabilis. Quo dum quisqz deuotione prōptissima ⁊ edulium sacri corporis ⁊ sanguinis tui perceperit: sentiat se dignꝰ promeruisse custodiā: indignus suoꝝ criminū veniam: languidus fomēti medelam: contritꝰ vel desperatus spez consolationis sibimet impertitam: ⁊ hi qui nō habent substantiā bonoruz operū: a te mole dēpto peccaminū: sese gaudeāt percepisse consortiū beatoruz. Ex. Amen. Ad orationē dñicam.

Quid poterit o pijssima trinitas deꝰ noster: cōdigne tibi infirmitas humane fragilitatis tribuere? q̄ tātis facinoꝝ ponderibꝰ pregrauat̄ quotidie? Et quia nō est hora pūctus atqz momētum quo a nobis nō offendaris deus: ideo coartati angustijs: ad domuz tue maiestatis tremende cōcurrimꝰ. Scelera nostra confessione oris proprij patefacimꝰ: aduersum nos iniquitates nostras pronūciamus vulnerū nostrorū infirmitates ostendimꝰ: ⁊ a te vero medico malagma nostris vlceribꝰ adhiberi expostulamꝰ. Vnde qr tu es agnꝰ dei: qui tollis peccatuz mundi: Ob hoc ꝓstrasti q̄sumus tue omnipotētiā deitatis: vt quotiens a nob̄ offenderis: totiens ignoscere digneris. quia te precipiēte ⁊ si indigni clamamꝰ e terris. Pater noster. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictiōi.

Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum spi. Benedictio. Christus dei filius q̄ cuz patre ⁊ spiritu sancto deitatis obtinet vnitatem: ipse in hoc indictū abstinentie ieiunium triduanū: prostratu ecclesie dei: ⁊ totius populi saluatione: votum vestruz clementer acceptet. ℟at. Amen. Quiqz solus pro nostra saluatiōe patibulū pertulit crucis. Ipe coꝛ vestrū emaculet ab oīm appetitu vanitatis. ℟. Amen. Vt defecati ab vniuersali cōluuione delicti: premio ab eo potiamini indepte promissionis. ℟at. Amen. Per misericoꝛdiā ipsius dei nostri ⁊c̄. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cum dicat chorus. Gustate et videte. Cō. Refecti christi coꝛpoꝛe. Require in festo coꝛpoꝛis xp̄i. fol. cclxvij

Refecti xp̄i coꝛpoꝛe pariter qz sanctificati: deo patri omnipotenti gratias referamus: vt nos in eadez refectione: ⁊ sanctificatione habentes: hic ⁊ in futuro seculo gloriā percipiamus. ℟. Amen. Per misericoꝛdiaz tuā deus noster ⁊c̄. Dominꝰ sit semp vobiscuz. ℟. Et cum. In nomine domini nostri ieſu xp̄i perficiamꝰ cum pace. ℟at. Deo gratias.

¶ In festo sancti cipriani admissam officiū. Gloriā et magnum decoꝛem. Require in festo sancti bartholomei apti

Oratio

Oꝛatio

Oꝛatio

folio/cclxxxviij/ Ofo.

Oꝛatio

Oꝛatio

Oꝛatio

corōnā. dicat pbr. Silentiū facite. Sequētia epīe pauli apostoli ad timotheū/II.capitulo.I. ℟. Deo gratias.

Carissime. Noli erubescere testimoniū dominī nostri: neq; me vinctū eius. Sed conlabora euangeliū secūdū virtutē dei: qui nos liberauit ⁊ vocauit vocatione sancta. Non scōm opera nostra: sed secundū prepositum suum ⁊ gratiāque data est nobis in christo iesu ante tēpora secularia. Manifestata est autē nūc per illuminationem saluatoris nostri iesu xpi qui destruxit mortem: illuminauit autē vitam ⁊ incorruptionē per euangeliū: in quo positus sum ego predicator ⁊ apostolus ⁊ magister gentiuz. Obq̄ causam hec patior: sed non confundor. Scio enim cui credidi: ⁊ certus sum: quia potēs est custodire in illum diē. formā habe sanorum verborum: que a me audisti in fide ⁊ dilectione in christo iesu. Bonum depositū custodi: per spiritū qui habitat in nobis. ℟. Amen. Lectio sancti euāgelij scōm matthеum. cap. v. In illis diebus. Dominus noster iesus xpus loquebat discipulis suis dicens. Vos estis lux mūdi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita: neq; accendunt lucernaz ⁊ ponunt eam submodio: sed super cādelabrū: vt luceat omnib⁹ qui in domo sunt. Sic luceat lux vestra coram hominib⁹: vt videant vestra bona opera: ⁊ glorificent patrem vestruz: qui in celis est. Nolite putare quoniā veni soluere legē: aut prophetas. Nō veni soluere: sed adimplere. Amen dico vobis. Donec transeat celum ⁊ terra iota vnuz aut vnus aper nō preteribit a lege: donec omnia fiant. Qui ergo soluerit vnum de mādatis istis minimis: ⁊ docuerit sic homines: minimus vocabitur in regno celoz. Qui autez fecerit ⁊ docuerit: hic magn⁹ vocabitur in regno celorum. ℟. Amen dicat pbr. Dns sit semper vobiscuz. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣.

Tu es sacerdos i eternũ scdm or dinẽ melchisedech. p̃. Alla. Sacrificium. Stans sacerdos ad altare in circuitu eius corona fratrum: quasi germen cedrorũ in libano circundederunt eũ sicut arbores palmarũ. et obtulit oblationem dño in conspectu vniuerse ecclesie alleluya. ℣. Exaltatus est et fulget in tẽplo dei quasi stella matutina in medio nube: et sicut luna plena in dieb⁹ suis: sicut arcus pacis inluminans in nubibus glorie. et sicut oliua germinans fructum: accepit autem stolam sanctã. p̃. Et obtulit oblationem domino. Incipit missa.

Omnipotentem deum fratres charissimi: in honorem beatissimi martyris sui cipriani supplices postulemus: vt populorũ concurrentiũ suscipiat vota: ac singulis quibusq; ꝓpria desideriorum sperata distribuat. Et sicut illi palmã victorie triũphali titulo contulit: qui chorruscãtis ferri aciem propter amorẽ nominis sui: non est cunctatus excipere: vt fulgidum maiestatis sue iubar: eius reluceret insensibilis: sic ipsi⁹ nũc vobis meritis atq; vniuerso populo suo: ⁊ eterna exultatõis gaudia: vt tribuere dignet̃ supplices deprecemur. ℟. Amen.

Respicui Alia oratio. excelse dñe deus triumphum cipriani martyris tui: hodierno die votis attollimus: sacrificijs honoram⁹. Qui dñico commissoq; sibi gregi in suprema iam passione pius pastor relicturus: exemplum bisdenis tẽporalẽ cõparauit aureis: mortẽ sanguine potius mallens subditis: q̃ verbo scribere q̃ doceret. Te proinde in hac ei⁹ ãnua festiuitate rogam⁹: vt qui eum contẽptu mortis fecisti esse felicẽ: feliciores nos efficias actu beate vite. Quo omnia que de eius virtutib⁹ ammirãda cognouimus: effectu operis impleamus. ℟. at chorus. Amen. Post nomina. Oratio.

Quam proni domine immensam quesumus maiestatem: quem vnum ⁊ verum deum predictus martyr sciẽtia pollens: studio calens: virtute

flagrás: passione triūphās: commisste sibi caterue verbo predicauit: ⁊ sanguine. Tribue nobis quod illi tribuisti: ⁊ virtutib⁹ salubriter erigi: ⁊ aduersitatibus non nocere. Quo hui⁹ martyris beneficio fidelium fauens votis: requiem iubeas prestare defunctis. ℟. Amen. Ad PAcis tue pacē. Oratio. deus nobis largire donaria: qui in sancto cipriano martyre tuo tantam tribuisti scientie gratiā. Reple nos fructu tue dulcedinis: qui os eius celestib⁹ replesti doctrinis. Da in nobis abundantiam: qui in illo cōtulisti sciētiam tui. Vt sicut ille predicata verbo: sāguinis effusione compleuit: ita nos ea que de tua pace scimus: non solum verbo: sed ⁊ opere prēdicemus. ℟. Amen. Inlatio. DIgnum ⁊ iustum est: equum vere ⁊ iustum est: nos tibi gratias omnipotens domine agere. Qui sanctum martyrē tuū cipriamuz ⁊ sacerdotalibus infulis redimitum: ⁊ passione martyrij coronatum. In hunc diē ad te: solita miseratione euocare dignatus es: quem nulla seuorum principum interminatio pauefecit: non lugubris: ⁊ squalida ergastulorū obscuritas a proposito sancte deliberationis retinuit: non deniqz extricti ensis in iugulo descensurus mucro deterruit. Constantia intrepida: fides indubitata: permanens perseuerantia. Lucernum birrum: quo indutus sacrosancto semper astabat altario sui prostrauit genibus percussoris: propter te domine aduentum expectans. Qui viginti aureos qua mercede operis sui mox dari decernit: temporalem cōparans mortem: per q̄m lucraretur coronam vite perpetue. trepida conatus manu astringere nequiuit tempora manibus: nisi fratrum auxilie: sacruz vinxisset christoqz iam dedit caput. Et licet humane fragilitat⁹ pauore turbatus: sed cōstāter spe fidei sue confisus in te obtegit digit⁹ lumina clausa suis:

vt non cerneret corruscum: priusq; exciperet ceruicibus gladium. Strictoq; ita ferro suo parato neci: non dubitauit subdere collum presentis vite iactura: naturam superãs mortalẽ: vt immortalitatem vite cõsequeretur eterne. Per ieſuz xpm dominuz nostrũ. Cui merito oẽs angeli ⁊ archãgeli non cessant clamare quotidie: ita dicentes. ℟. Sanct⁹ sanct⁹ sanct⁹

CEre sanctus: ⁊ pi⁹ es domine deus noster. Quem hodierno die presentis sacrificij laudamus. In qua tãti pontificis tui cipriani gloriosa vniuerso orbe: ⁊ perfecta in christo consũmatio celebratur. Qui iam in charitatis tue arce consistens: taz magistri q̃ domini precedẽtis illuminata cordis acie inherẽdo vestigijs: meruit ei⁹ particeps effici passionis: vt postmodũ consors fieret regni. Ac per hoc heres dei et coheres fieret christi. Hinc namq; populum sibi celesti auctoritate cõmissum: nõ solum doctrine fontib⁹ inrigauit: sed etiaz in cõfessione pij nominis fortiter perseuerãs sanguinis effusione decorauit. Veri pastoris electissimus imitator existens: qui dum pro ouibus sibi cõmissis acceptabilia deo sacrificia iugiter retulisset: vt seipsum quoq; post hec posset dei: cui hactenꝰ ministrauerat sacrificium acceptabile exhibere: oratione cõtinua flagitauit. Implens scilicet opere: que predicauerat verbo: nec in aliquo preuaricationis reus existens. Merito illi aposto lo gentiũ atq; magistro coequatꝰ est paulo. in quo christus habitans velut e tẽpli sui conclauib⁹ loquebatur. Tibi igitur deus sanctorum tuorũ sunt deputanda preconia: cui cura est etiam certamina a celestib⁹ premijs destinata mirifice profligare. Hos tu iam in numero tuorum adgregatos: eternis diuitijs locupletare dignatus es. Quos quia in te teq; in illis dñe manere confidimꝰ: vt eos nobis miseris in pa-

trocinium deputare digne/
ris:suppliciter postulamus.
Christe domine ac redēptor
eterne. Post pridie. Oratio.
SAnctifica dñe oblatati
bi ab infimis:qui solus
glorificaris in sanctis. Vt in
tanti viri solēnitate ante al/
tare tuū adstātes:illo replea
mur charitatis tue ardore.
Quo idem vir plen⁹ non so/
lum mortē pro te capitalem
preoptauit suscipe:sed ipsuz
quoq; qui se percussur⁹ esset:
voluntaria maluit remune/
rari mercede. ℟. Amen. Ad
OCce dñe oſonē dñicā.
redemptor noster ⁊ cō
ditor:hodierno die incūben
te festo cipriani martyris tui
copiosius iocundamur:⁊ ta
men pro ablutione nostroz
criminū suspiramus. Illius
quippe glorioſos cineres re
tinet africana carthago:sed
lingua toto pene claret ī mū
do. Unde ḉa hic vir ⁊ si lo/
culo teneatur in corpore:be/
neficijs tamen patet vbiq;.
Te rogamus ⁊ petimus:vt
eius nobis suffragio ea que
tibi debemus omittas: cui⁹
nos doctrinis vt te oremus
inlustras. Pater noster. Di/
cat pbr. Humiliate vos be/
nedictioni. Dñs sit semp vo
biscum. ℟. Et cum. Bñdictio
INtercessu martyris sui
cipriani a vitijs omnib⁹
liberemini: qui viginti au/
reos suo obtulit percussori.
℟. Amen. Eius quoq; fouea
mini indesinenter presidijs:
cuius letamini in doctrinis.
℟. Amē. Vt qui vos verbis
instruit ad vitam:beneficijs
perducat ad gloriā. ℟. Amen
Per misericordiaz tuā deus
noster ⁊ē. Dñs sit semp vo/
biscum. ℟. Et cum. dicat cho
rus. Gustate et videte. Cō. Re/
fecti christi corpore et sanguine te
laudamus dñe alleluya alla alla
DEbitas tibi do Dño
mine eterne referim⁹
grates:⁊ iesu christo domi/
no nostro in cui⁹ similitudi/
nem beatissimus ciprian⁹ dū
offert victimā:ipse est victi/
ma. Dūq; sacerdotiū eligit:
martyriuz deuot⁹ impleuit.
Obtineat igit apud te deus
sūme:da miseris indulgētiaz
post ꝺlictū:ḉ meruit post

sacerdotiũ subire martyriũ. ℟. Amen. Per mĩam tuã deꝰ noster ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cum. Solẽnia cõpleta sunt in nomine dñi nostri iesu xp̃i. votũ nostruꝫ sit acceptũ cum pace. ℟. Deo gratias. ¶ Nicomedis mr̃is: om̃ia dicant̃ vniꝰ martyris: fol/ccccxxj/ ¶ Sancti vincẽtij: oĩa dicant̃ vniꝰ mr̃is. fo/ ccccxxiiij/ ¶ Sãcte eufemie virginis ⁊ mr̃is: om̃ia dicãt̃ vniꝰ virginis. fol/ccccxxxvj/ ¶ Sancti lãberti episcopi ⁊ martyr: om̃ia dicant̃ vnius martyr pontificis. fol/cccc/ xxiij/ ¶ In festo scti mathei apl̃i ad missam officiũ: ⁊ oĩa alia dicant̃ vt ĩ festo mathie apl̃i. f/cccxvj/ excepto missa.

Omnes qui se/ Missa. cularium curarum turbinibus ferimur aut forsan adlidimur: quiqꝫ inlicientis eui sepe laqueis inretimur: earũdem curarũ paululuꝫ fasce deposito: ad consideranda dñi vocationẽ alacriter subleuemur. placeat iã earũdeꝫ curarũ sub opprimẽtibꝰ oneribus paululum respirare: placeat xp̃i vocationẽ in sanctis apostolis solicite ꝓfligare: ⁊ solerti cogitatu ꝑpendere. Erigat̃ mẽtis oculus ad consideranda diuine gratie munera: ⁊ fideliũ xp̃i seruuloruꝫ pura citaqꝫ obsequia. Ecce etem̃ iste matheꝰ apl̃us sanctꝰ ⁊ euãgelista cuius insigne celebrat hodie festũ ecclesia: vna xp̃i voce vocationis audita: mundi contempsit honores ⁊ floscula. Non solũ sequit̃ eum: quem se vocantẽ audiuit: sed eideꝫ etiaꝫ ex vocatione sua repletus leticia prãdiũ fecit. Gratuita venit ad illũ gr̃a xp̃i: et hinc ex publicano: scriptor factus est euangelij. Ex publicanis quippe actibꝰ conuersus sequit̃ christũ: ⁊ post predicator sanctus effectus: scribit veraciter euangeliuꝫ. Vnde ĩgitur eius cõuersio fuit tã cita nisi christi dñi cooperãte gr̃a gratuita? Hunc ideo christum dñm ⁊ saluatorem omniũ puro corde rogemus: vt gratia sua qua dignatꝰ est vocare apl̃os: nos sibi placibiles faciat seruos.

Inspiret sui amorē p̄dicanti
b⁹ apl'is: quos elegit: et sce-
leruz diluat culpas his ipsis
orātibus quos martyrio co-
ronauit. Det piū orādi se vo
tū: ⁊ or̄onis cōmodet clemē
ter effcm̄ His largiri dignet̄
et tēporū pacē: ⁊ criminū ve
niam: quib⁹ apl'is predicāti-
bus: euangelij nouā dare di
gnat⁹ est legē. Hos ad se faci
at feliciter p̄uenire pro qui-
bus sanguinē dignat⁹ es fun
dere. Ipsis tribuat beatitu-
dinis premiū: pro q̄b⁹ in car-
ne visitare dignat⁹ est mūdū
Ut oēs qui ipso moriēte re-
dempti sum⁹ obtentu marty
ris sui sancti matthei aposto
stoli et euāgeliste: cui⁹ hodie
festū incolim⁹: celeste regnū
optātes intremus. R. Amē.

Dator ⁊ inspi/Alia or̄o
rator oīm muneꝝ xp̄e
filius dei: q̄ apostoloruz pre-
dicatione vniuersos terrarū
situs inlustras: ⁊ euangelio-
rum amne quadrifluo rigas:
quiq̄ pro te mori posse mar-
tyribus tribuis: eosq̄ pro vl
tronea morte coronas. respi
ce in hac festiuitate martyr⁹
tui sancti matthei apostoli ⁊
euangelistetuorū fideliū vo-
ta: eosq̄ inlesos eui facito pe
riculosi transire naufragia.
Ut qui illum vna vocatiōis
tue voce: dignum tibi fecisti
ministrum: qui regalem tuā
sequens prosapiam: primus
scriberet euangelium: facias
nos ad te sequēdū idoneos:
et in timore nomīs tui perfe
ctos. Instrue nos q̄s ei⁹ do-
ctrinis: quē fore voluisti scri-
ptorē primū euāgelice predi
cationis. Reple nos eius me
ritis spiritali feruore: qui pre
conia veritatis tue: eius vo-
luisti audiri ex ore. Da nobis
amorē tui: q̄ eidē dedisti gra
tiā spūs sācti. Trahe nos ad
te miserationib⁹ consuet⁹: q̄
illum euangelistam fecisti ex
publicanis operibus. Illu-
mina nostri cordis archana:
qui illum ad tholoneū sedē-
tē vocasti gr̄a gratuita. Ei⁹
interuentu nobis adesto pla
catus: qui tuus factus est in
veritate discipulus. Exaudi
illum pro nobis: qui ap̄d illū
cū nō egeres: prāderes. Ipse
ad te nr̄a tibi placitura defe-

rat vota: cuius p̄dicatione toto mundo facta est glori/osa. Nō nr̄is nos patiar⁊ pu/niri pro meritis: qui illum re plesti muneribus sanct⁊. Su scipe in eius honore nostruz obsequiū: qui illum post tā/ta preconia fecisti martyrem gloriosum. Ut qui penā me remur ex proprijs: in ei⁹ ho/nore tibi oblatis iustificem⁹ obsequijs. Qualiter duz ei⁹ meritis vota famulātium su scipis: eius obtētu facias ei/dem obsequētes cum illo cō sortes in celestibus regnis. Rat Amē. Post nomina or̄o

Vīa veritas ⁊ vita: q̄ īcarnari voluisti: vt re dimeres vniuersa: redīe nos a cirographo delictoruz: san cti tui matthei apostoli ⁊ e/euangeliste: necnon ⁊ marty ris prece. Qui eufrenonē pu erum inuocatione nominis tui suscitauit a mortuis: susci tet nos quesumus a viciorū nostrorum sepulcris. Quiq; cum deus putaretur: non se esse deum: sed dei seruū veri dīca voce referre non distu/lit. ⁊ vt putantes: ad te deū conuerterentur relicto simu lacrorum errore: instāter ac fortiter predicauit: ad te no/bis redeūdi post lapsus adi/tum prestet: nosq; in verita/te: quā p̄dicauit stabiles faci at. Suscitet mortuorum in sceleribus ad penitentiā cor da: qui mortificata suscitauit sceleriter puerilia mēbra. Ti mori tuo nos subdat: q̄ vir/ginū cuneos tuo ꝑuitio mā/cipauit. Conferat viuis tu/telam: et defunct⁊ amenitat⁊ eterne quietē: quē inter oēs cum proprijs condiscipulis: duodecim tribuū constitue/re dignat⁹ es iudicē. Rat Amen

Pax oīm Ad pacē or̄o christe: ⁊ cūctoꝝ te dili gētiū charitas pura: simulta tū q̄s a nob̄ radices abscide: nosq; perenniter in tua pace cōsolida. Fac nos te amare in veritate: fac tua sequētes et seruātes p̄cepta. Odiorū vincula solue. lites remoue. discordiā fuga. discidia pelle et q̄cq̄d pacē disrumpit: pro cul a nobis propicius effice. Pacem quaz tuis discipulis cōmēdasti in terris: hanc in/

fundere nostris dignare pectoribꝰ. Pax quã abste traditam sanctꝰ iste tuus matheus apl'us ⁊ euãgelista personauit in mũdo: nos tibi consignans: consortes eidem facias in regno superno. Fidelium tuoꝝ nullus per discordiam pereat: eorũqꝫ odium perimendo: nullũ possideat. Sed ita oẽs inuiolabiliter in tua pace viuamꝰ: vt ad te post coronãdi cuꝫ sctis omnibus veniamus. Et ita pacis osculũ demus adinuicem: vt eterni regni mereamur apd̃ te cõsequi mãsionẽ. ℟. Amen

Dignuꝫ ⁊ iustum est: equũ ⁊ salutare est: te incõfusa trinitas: et vnius essentie indiuisa maiestas: deũ patrẽ ⁊ filiũ ⁊ spiritum sanctũ fontẽ beatitudinis eterne laudare: queꝫ scimus nullius seruitutis obsequijs indigere. Per quẽ beatissimus martyr tuꝰ matheꝰ apostolus ⁊ euangelista: errores seculi sapiẽtia vicit: terrores patientia superauit: et idcirco taꝫ magnũ tanqꝫ magnificum est qd̃ fecit. Secutus quippe agnum: leonem vicit. Quãdo persecutor seuiebat: leo fremebat. Sꝫ q̃a agnus sursum attẽdebatur: leo deorsum contẽnebatur. Ipse eniꝫ intuebat̃: qui mortem morte destruxit ĩ ligno pependit: sanguinem fudit: mundũ redemit. Cui merito omnes angeli ⁊ archangeli nõ cessant clamare quotidie ita dicentes. ℟. Sanctꝰ sanctꝰ sanctꝰ.

Post sanctus. Vere sanctus: ⁊ vere benedictus: dñs noster iesus xp̃s filius tuus. Qui hodierno die aĩam sui testis mathei apl'i ⁊ euãgeliste deuicto mũdo euexit in celuꝫ. Vt q̃ fuerat afflicta supplicijs: gaudijs frueret̃ eternis. Et que dñice imitatrix extiterat passiõis: celestis esset particeps regni. Huius ꝓinde meritis deꝰ summe terminũ pone delictis: ⁊ finẽ scandalis. Vt q̃ martyris tui mathei apl'i: et euãgeliste veneratores existimus: remotis aduersitatibus imitatores effici mereamur. Per xp̃m dñm ac redẽptorẽ eternuꝫ. Post pridie.

HEc tibi dñe tua seruantes precepta: in altare tuum panis ac vini holocausta ꝓponim⁹: & in cõmemoratione sc̃i tui mathei ap̃li & euangeliste suscepta: populi tui per bas oblationes te iubente vota deferim⁹: nõ nostris meritis: sed obsequio suscepti officij. Rogãtes pro fusissimam tue misericordie pietatẽ om̃ps deus: vt eodẽ spiritu quo te in carne virginitas incorrupta concepit: bas bostias trinitas indiuisa sanctificet. ℟. Amẽ. Ad oratione dñicã.

OMine iesu xp̃e q̃ elegisti tua ex plebe matheũ: qui leui sumit cognomen: ap̃lm & euãgelistam: itaq; in vertice ecclesie eum statuisti ex publicano a te xp̃e electus: primũ in iudea quidẽ euangelizare fecisti: & postmodũ in macedonia te predicans: pastorũ sicq; requiescit in montib⁹: annue precib⁹ nostris: vt ei⁹ interuentu nos futuro liberes a tormẽto. Vt verbum tuũ qõ ille glorioſis in mundo vocib⁹ sparsit: nos sctificatum in receptaculũ nostri pectoris cõseruemus: q̃ nos docuisti orare & dicere. Pater nr̃. dicat p̃br. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ. Bño.

OMin⁹ iesus xp̃s qui ingenti pietate: ap̃lm suũ matheũ & euãgelistã: ex publicano fecit mirificũ: nos de aduersis faciat semper victoriaꝫ promereri. ℟. Amen. Et qui illũ exaltauit vocatione prõptissima: ab oñi nos mũdane ꝓuersationis dignetur eruere cõtagio. ℟. Amẽ. Et qui voce predicationis & apostolat⁹ gratia illuꝫ ditauit in mundo: nos spũalium gaudioꝝ munificet incremẽto. ℟. Amẽ. Per misericordiã ipsi⁹ dei nr̃i &c̃. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cñ. Dicat chor⁹. Bustate. Cõ. Refecti xp̃i corpore et sanguine te laudamus dñe alla alla alla. Oro dicatur in festo sancti matbie. folio/ cclxvij/ ¶ In festo sc̃i mauri cũ sociorũq; ei⁹: oia dicãtur p̃timoruꝫ nr̃m. fol/ccccrrr/ ¶ Sãcte clete virginis: oia dicãt vni⁹ v̄gi. fo/ccccrrrvj

¶Sancti fortunati ep̄i ⁊ cō fessoris: om̄ia dicant̄ vnius confessor̄ pōtificis. fol̄/cccc/xxxij/ ¶In festo scōꝝ cosme ⁊ damiani. Ad missam officium. Dabo sanctis meis. Require in festo apl̄oꝝ petri et pauli. fol̄/cccxxxiiij/Oratio.

DEus qui sanctis tuis cosme ⁊ damiano geminas contulisti ante mortē coronas: dādo illis: ⁊ immē dendi arte affectum: ⁊ victoriam supplitij: te rogam⁹ et petimus: vt anime atq; corpori nr̄o hoꝝ interuentu: salutem imperciēs: ⁊ vita nostra: incentinoꝝ careat morbis: ⁊ desideriorꝝ concrescat spūalibus documētis. ℟at. Amen. Per mīam tuā de⁹ noster ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Lectio libri esaye prophete. ca. LXI. ℟. Deo gratias.

HEc dicit dominus. Vos oēs sancti dei vocabimini: ministri dn̄i dei nostri: dicet̄ vobis. Fortitudinē gentiū comeditis: ⁊ in gloria eoruz superbi estis. Pro cōfusione vestra dupplici ⁊ rubore laudabūt partez eoꝝ. Propter hoc in terra sua dupplicia possidebunt: leticia sempiterna erit eis. Quia ego dn̄s diligens iudiciū: ⁊ odio habens rapinaz in holocaustū. Et dabo opus eoruz in veritate: ⁊ fedus perpetuū feriā cum eis. Et sciet̄ in gentib⁹ semen eoruz: ⁊ germen eoꝝ in medio populorū. Om̄es qui viderint eos: cognoscēt illos. q̄a isti sunt semen cui benedixit dn̄s. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Psallendo. Da nobis auxiliū dn̄e. in tribulatione. ℣. In deo faciemus virtutē. et ipse ad nihiluz deducet tribulantes nos. p̄. In tribulatione. dicat pb̄r. Silentium facite. Sequentia epl̄e pauli apl̄i ad roma. ca. VIII.

FRatres. ℟. Deo gr̄as. Scimus q̄ diligentibus deū: omnia cooperant̄ in bonū his: qui scd̄m ꝓpositum vocati sunt sancti. Nā quos presciuit: ⁊ predestinauit cōformes fieri imaginis filij eius: vt sit ipse primogenit⁹ in multis fratrib⁹. Quos aūt predestinauit: hos ⁊ vo/

cauit. Et quos vocauit: hos
& iustificauit. Quos autē iu-
stificauit: illos & magnifica-
uit. Quid ergo dicemus ad
hec: Si deus pro nobis: q̄s
cōtra nos: Qui etiā filio suo
non pepercit: sed pro nobis
oīb⁹ tradidit illum. Quo-
modo nō etiaz oīa nobis cū
illo donauit: Quis accusabit
aduersus electos dei: Deus
qui iustificat: quis est qui cō-
dēnet: Xp̄s iesus qui mortu⁹
est: imo qui resurrexit: qui se-
det ad dexteram dei: qui etiā
īterpellat pro nobis. Quis
nos separabit a charitate xp̄i
Tribulatio: An āgustia: An
psecutio: An fames: An nu-
ditas: An periculū: An gla-
di⁹: Sicut scriptū est. Quia
propter te mortificati sum⁹:
tota die estimati sumus: vt
oues occisionis. Sed in bis
oīb⁹ superamur: propter
eum qui dilexit nos. Certus
sum ego: quia neq; mors neq;
vita neq; angeli: neq; princi-
patus: neq; instātia: neq; fu-
tura: neq; fortitudo: neq; al-
titudo: neq; profundū: neq;
aliqua creatura poterit nos
separare a charitate dei: q̄ est
in xp̄o iesu dño nr̄o. ℟. Amē.
Euāgeliū. Cōuocatis duo-
decim apl̄is: dedit illis virtu
tem. Quere in cōi pl̄imo: uz
mr̄m. fol/ccccxxxj/ Missa.

OBlatis super aras vni-
geniti filij dei deuota
mēte muneribꝰ: amicos dei
victores fecti coheredes xp̄i
spirituales medicos: meden
di cura industrios: cosmā: et
damianū fratres dilectissimi
deprecemur: vt oīnigene in-
firmitati nostre: & medendi
prerogent curam: & visitan-
di nō auferant gratiā. Quo
per eos cōsolemur positos
in dolore: qui medicamento
tacti iusticie: ad suscipiendaz
insuperabiles facti sunt pas-
sionez. ℟. Amen. Alia oratio

DEus sanator noster &
medicꝰ sempiterne: q̄
cosmā & damianū inconcus-
sos fide: insuperabiles in vir
tute fecisti: vt per suscepta
vulnera vulneribꝰ mederē-
tur humanis. qui ante pas-
sionez ex terreno medicami-
ne: salutem operati essent in
populis. Nos q̄s nr̄is infir-

mitatib⁹ ⁊ cuſtodes ⁊ medi/
cos deputa. Per eos ſanent⁹
infirma. per eos nō recrude/
ſcant ſanata. per hos corpo
ra. per hos anime medicinā
adquirant. Hi tipicis anime
egritudinib⁹ finē: hi patulis
celeres impendant egrimo/
nijs ſanitatē. Hi putredines
vulnerū orationib⁹ defecēt:
hi manu precationis: abdita
vulneratoꝝ expurgent. Hi
virtutē in validis: roborem
feſſis: victū egenis: ſubuen/
tionē viduis: defenſionē or/
phanis: tuitionē largiantur
pupillis. Hi miſeris huma/
nis medelas inlaturi: occur/
rant: hi preſſuris hominum
cōcita leuigatione ſubueni/
ant. Hi etiā ſic nos hic a pec/
cati morbo ſeruent inleſos:
vt ad celeſtē perducant pa/
triam coronandos. ℟. Amē.

℟ Poſt nomina. Oratio

Ecte dñe per hos mar
tyres tuos pplis attribuis
gratiā ſanitatū: qui in ſupe/
rabiles in paſſione probati
ſunt. Ex hoc igit⁹ tuā oblatiſ
victimis clementiā implora
mus: vt hec oblatio ⁊ viuen
tib⁹ gratie donū: ⁊ ſepultis
eterne quietis ꝓferat refrige
rium. ℟. Amē. Ad pacē. Oro

Jrabilis es deus: mi/
rabilis ⁊ preclarus: q̄
ſanctis coſme ⁊ damiano ef/
fectus adiutor fortis: nō eos
paſſus es aduerſantiū interi
mi lapidib⁹ vel ſagittis. Nec
enij fas erat: vt ſublimitate
cruc erectoſ: tela inimici red
derēt vulneratos. Pro quo
pietatis tue cuj tremore au/
dētes clementiā poſtulam⁹:
vt nos ita maieſtas tua pre/
muniat: quo nullis odioruj
iaculis tacti: tibi qui ver⁹ la/
pis es: p pacis bonū merea/
mur ſine fine cōiungi. ℟. amē

Jgnū ⁊ iuſtū Jnlatio
eſt: equū vere ⁊ ſaluta
re eſt: nos tibi gr̄as agere:
dñe ſcte pater eterne omps
de⁹: per ieſum xp̄m filiū tuū
dñm noſtrū. Qui ſctis glo/
rioſiſqj martyrib⁹ coſme et
damiano geminas contulit
ante mortē coronas: dando
illis ⁊ immedendi arte affe/
ctum: ⁊ victoriā per ſuppli/
cium. Hi nāqj curationū cō/
potes facti: hinc feſſo medē/

tur alieno corpori: illinc infirma sui affigunt corpora crucifigi: hic aliorum infirmitates curant: illinc propias egritudines tollerāt. Alieno mala ma proferūt vulneri: se vltronee subijciūt passioni. Alterorum cruciatus exurunt: & spōtaneis se passionibus tradūt. In alijs perimūt: quod in se obuenisse letant. Aliorum salutez signis virtutū: suā cumulant stigmatibus passionum. Aliorū egritudines verbo: suas tēporali expiantes supplicio. Illorum medicaminibus probis: suas passionibus improbis. Aliorū morbis aquetepentis potione medent: sibi marinis melius immergi gurgitibus prosulūt. Per quos te deus pater rogamus: & petimus: vt anime atq; corpori nostro: horum iteruētu salutem impertiēs: & vita nra incentinorum careat morbis: & desideriū cōcrescat spūalibus documētis. Cui merito oēs āgeli & archāgeli nō cessant clamare quotidie vna voce: dicētes. Kat chor. Sanctus sanctus sanctus. Post sanctus.

Vere sanctus: vere bēdictus dīns nr ieſus xps filius tuus. Qui pdictos martyres suos & medicaminis arte industrios: & crucis efficit in patibulo glorioſos. In vtroq; igit capitis sui imitātes exēplum: & curationum enitēt gratia: & crucifixionis mulctati sunt pena. Sic sic delitiscenda virtus martyrū: q terris oculis: in crucis porrecta patibulo exaltatur. Tenuit illic humilitas in abditis: ne vanitati patesceret: qp hic crux patule oībus animirandū fore monstraret. Nec tamē hoc cruciatu martyrum elabit vita: quo sua mortificare redēptor voluit mēbra. Vt quibus cruce crucifixi: mēbra pmittebant in cruce positi: nō deficerēt: sed gauderent. In te dīne ac redēptor eterne. Post pridie. Oratio.

Sacta dīne cōmemoratione martyr tuor cosme & damiani: qui pro te neruis cesi: marinis fluctibus dediti: flāmis iniecti: eculeo imposti: cruci affixi: & per passionē inuicti: & triumphatores ex-

titerūt per mortē. Te votis supplicib⁹ imploram⁹: vt in hoc eoꝝ venerabili festo oblatas tibi victimas: sereno vultu respicias: sumētibusq; ex eis sancti spūs lumen infundas. Quo in hoc die passionis eoꝝ: sit ppl'o fideli spiritalis leticia: ⁊ gaudia tribuantur eterna. ℟. Amē. Ad

Deus oꝛonē dn̄icam. qui ad salutez humani generis filiū tuum destinasti ad terras: cui⁹ exemplū p̄dicti martyres: ⁊ virtute miraculorū: ⁊ passione ipsa secuti sunt: respice nos hoꝝ propiciatus suffragio: ⁊ cōfessionis ꝓprie voto. Per hos infirmo nr̄o subueniēs corpori: quos spūales medicos elegisti. Quo nr̄a his interuenientib⁹ a te accipiat̄ oratio: quib⁹ curationuz attributa est optio. Vt per hos medicamine diuino cūpuncti: a te cū orauerim⁹ mereamur oci⁹ exaudiri. Pater nr̄. dicat pb̄r Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et

Dcum spi. Benedictio. Iuina vr̄is precibus clemētia faueat: q̄ sāctos suos cosmā ⁊ damianū crucifixione glorificauit corporea. ℟. Amen. Hos quoq; deputet suffragio pereūtiū: quos prerogatores esse voluit sanitatū. ℟. Amen. Quo eoruz precib⁹ a corruptione loti: a vulnere sanati corde et corpore: regna cū illis mereamini celestia possidere. ℟. Amē Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. dicat chor⁹. Gustate. Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudam⁹ dn̄e alla alla al'. Oꝛo

Deus sanator nr̄ ⁊ medicus sempiterne: qui cosmā ⁊ damianū inconcussos fide: et insuperabiles in virtute fecisti: vt per suscepta vulnera vulnerib⁹ mederētur humanis: qui ante passionez ex terreno medicamine: salutis opera essent in populis: hos q̄s nr̄is infirmitatibus ⁊ custodes ⁊ medicos deputa. Per eos sanent̄ infirma: per eos adquirat̄ anime medicina. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscum. ℟.

Et cum. In noīe dñi nostri ie
su xp̄i. perficiam⁹ cū pace. ℟.
Deo gratias. ¶ In festo sctō
rum tuoꝝ fausti ⁊ ianuarij ⁊
marcialis. ad missaꝫ officiuꝫ.
Vabo sanctis meis. Quere in
festo apl̄oꝝ petri ⁊ pauli. fo/
cccxxxiiij/ Oratio.
Letifica dñe ppl̄m tuū:
in hac celebritate beatissimo
rum martyrū tuoꝝ fausti ia/
nuarij ⁊ marcialis: vt qui de
nr̄is peccatis ↄtristamur: eo
rum orationib⁹ cōsolemur.
℟. Amē. Per mīam tuā deus
nr̄ ⁊c̄. Dñs sit semp̄ vobiscū
℟. Et cū. Lcō libri sapiētie sa/
lomōis. ca. XVI. ℟. Deo gr̄as
Passi sūt iusti digne tor/
mēta: ⁊ per multitudi/
nē bestiarū exterminati sunt.
Pro quib⁹ tormētis bene di
sposuisti ppl̄m tuū: quib⁹ de/
disti concupiscentiā delecta/
menti sui. Nouū saporē escā
parans eis ortigometram.
Vt illi quidā cōcupiscentes:
escaꝫ propterea q̄ illis osten/
sa: ⁊ missa sūt: etiā a necessa/
ria ↄcupiscentia auerterent̄.
Hi autem in breui inopes fa/
cti: nouā gustauerūt escam.
Oportebat em̄ illis quidem
sine excusatiōe superuenire:
in interitū exercentib⁹ tiran/
nidem. His aūt tantū osten/
dere quēadmodū inimici il/
loruꝫ exterminarent̄. Etem̄
dum peruenit illis seua be/
stiarum ira: morsib⁹ peruer/
soꝝ serpentiū exterminabā/
tur. Nō imperpetuū permā/
sit ira tua: sed ad correctionē
in breui turbati sunt. Signū
habētes salutis ad cōmemo
rationeꝫ mandati legis tue.
Qui em̄ conuersus est: non
per hoc qđ videbat sanaba/
tur: sed per te oīum saluato/
rem. ℟. Amen. dicat pb̄r. Do
minus sit semp̄ vobiscuꝫ. ℟.
Et cum. Psallēdo. Transibi/
mus per ignē et aquam: et indu/
xisti nos in refrigeriū. ℣. Proba/
sti nos de⁹ sicut probatur argen/
tuꝫ: posuisti tribulationes in dor/
so nostro. p̄. Et induxisti. Dicat
pb̄r. Silentiuꝫ facite. Epl̄a.
Gratia vob̄ ⁊ pax a deo pa/
tre nr̄o ⁊ dño iesu xp̄o. Be/
nedictus de⁹ ⁊ pater dñi nr̄i
iesu xp̄i pater mīarum. Que
re in festo sc̄i xp̄ofori ⁊ comi/
tuꝫ. fol̄/cccxlix/ Euangeliū.

Nibil opertū qđ nō reueleť. Quere in cōi plmoꝝ mſm. fol/ccccxxviij/dicat pbr. Dominus ſit ſemꝑ vobiſcuꝫ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Jmbulabunt ſancti gaudentes: velut agni pleni paſcue alla. Sacrificiuꝫ. Locutus eſt daniel ananie azarie et miſael: queramus miſericordiā a facie dei omnipotētis. ſuper ſacramēto iſto. tunc danieli reuelatū eſt myſteriuꝫ et bñdixit deū alla. ℣. Throni poſiti ſūt: et antiquus dierū ſedit. veſtimenta eius quaſi nix cādida: et capilli capitis eius ſicut lana munda. thronus eiꝰ flāma ignis. rote eiꝰ ignis accenſus. fluuius igneꝰ rapidouſqꝫ egrediebať a facie dei. milia miliuꝫ miniſtrabāt ei et decies millie: centena milia aſſiſtebant ei: iudiciū ſedit et libri aperti ſunt. ℣. Sup ſacra. Miſſa.

Jlluſtrē atqꝫ triūphalez paſſionis diē: martyruꝫ dei: fauſti: ianuariꝰ: ⁊ marcialis: cū ſumma veneratiōe celebremꝰ dilectiſſimi fratres: deū patrē omnipotentē humiliter exorantes: atqꝫ ante aulam ſacrariꝰ ſui cū tremore adſtātes. Legatiōe ſiquidem fungimur impoſiti officij. pro nr̄is peccatis nō idonei cogimur interpellare: ꝑ ſceleribꝰ ppli delinquentis. Nō eſt itaqꝫ nr̄e p̄ſumptionis qđ agimꝰ: ſed ſui eſt imperij qđ audemꝰ. Rogemus ergo vt mūdās me indignū famuluꝫ ſuū a delicto ꝓprio: veniā cōcedat cōfitendi populo ſuo: ⁊ ſanctificet hodie ſacrificiū in honore predictorum martyrū ſuoꝝ ſup ſuo altario poſitum. ℟. Jmē. Alia

Digna dñe deꝰ nr̄ oſo. laus debeť martyribꝰ tuis. digna veneratio militibus ſuis certis. dignū obſequiuꝫ impēdi debet fidelibꝰ amicis. Tres hodie voluerunt mori: vt viuerent. voluerunt occidi: vt regnarēt. voluerunt crucifigi: vt gehēne cruciatus euaderēt: ⁊ diuitias regni celeſtis ꝑpetuo poſſiderent. O beatū ꝓſiliū qđ inter tormēta ⁊ penas nō eſt mutatū: ſed ſic fauſtus. ianuariꝰ. ⁊ marcialis toto animo ⁊ corde cōfortati ſunt ꝑ ſpūm ſanctū: vt hodie vincerent diabolū: calcarent ſecu/

lum: ⁊ mẽte ⁊ corpore sequerentur regẽ eternũ. Quorũ expetimꝰ interuentu: vt per ipsos prebeas te nobis dñe deꝰ nr̃ propiciũ: ⁊ infundas super nos multimodas misericordias bñdictionũ tuarũ. Rat chorus. Amen. Post no

OEus mina. Oratio. qui vnum in trinitate possides nomen: oblatas tibi in hoc tuorũ triũ martyrũ festo has oblationes assume. Quo et offerentibus ad salutẽ: ⁊ defunctis proficiant ad quietem Rat. Amen.

AAd pacem. Oratio. Assistite nobis sci martyres dei in quibus trina et indiuisa charitatis societas: ignis est conflatione ꝓbata. Vestris qs suffragijs ꝓbete nr̃is finibꝰ pacem: ⁊ cunctis iconuul sibilẽ charitatẽ. Vt vestro interuentu: cuncta in pace ꝑmaneant: que in hoc die passionis vestre copiose exultant. Rat chorꝰ. Amẽ.

OIgnum et Inlatio. iustum est: equum vere ⁊ salutare est: nos tibi gratias agere trinitas deus: per iesum christum dominũ nostruꝫ. qui semper impari numero gaudens: in campum glorioſi certaminis tres bodie signiferos coronauit. vt nullus eorum dissonaret a fide: sed marcialis faceret qꝫ ianuariũ vidisset. ianuarius sequeretur faustum celestia inuadentem. Sic tres trinitatis fide repleti: tirannicam superbiaꝫ calcauerunt: vana idola spreuerunt: põpam seculi ꝓtẽpserunt: ⁊ ad celestia regna ipo dño nr̃o filio tuo duce migrauerũt. Tuum est dñe totũ quicquid agiꝫ bonum. tu vincis in homine. tu victor semp exist̃is cum homine. Tu in tali ꝑlio auctor es. tu huiꝰ certaminis arma es. tu in taꝫ gloriosa pugna: virtus es. Tu in omnibꝰ vincis: ⁊ magnitudinis victorie palmã ꝓcedis. In probatorum itaqꝫ martyrũ tuorũ honore: dignum maiestati tue laudis sacrificiũ offerentes: sanctificeꝫ quesumꝰ holocaustum tuo altario impositus: per signũ filij tui: per descensum spũssancti: per presentiã

angeli deputati. Sit tibi ac/ ceptum. sit tibi gratū. sit tibi ſanctū. venerabile glorioſuz ⁊ pingue ⁊ viuum vitale et igneū. Vnicuiqz nr̄m cū de/ guſtauerimus carbo igneus efficiaꝫ: quē vidit eſayas pro pheta angelica manu: forci/ pe abſtractū ab ara labia nr̄a mūdet: immūda polluta pec catis nr̄a tibi ſanctificet cor/ da. Sit credentibus vita. ſit cōfitentib⁹ venia. Sit triſtā tibus letitia. ſit egrotantib⁹ ſanitas. ſit malagma. Sit mortē timentib⁹ vita. ſit ab errore redeuntib⁹ bona via. et langori anime atqz infir/ mitati carnis a te dño nr̄o confecta ſancta et perpetua medicina. Per dñm noſtruz ieſum xp̄m. Cui merito oēs angeli ⁊ archangeli nō ceſ/ ſant clamare quotidie: ita di cētes. ℟. Sanctus ſanct⁹ ſanct⁹

VEre ſan/ ctus: vere benedictus dñs noſter ieſus xp̄us filius tuus. Cuius veſtigia bi tres inconcuſſo gradu fidei ſecu/ ti ſunt martyres: fauſtus fau ctor patris legibus: ianuari/ us ianuam vite adeptus: ac marcialis martyris ſacra in probando potiſſimus. Bi vere ſerui chriſti: ⁊ cobere/ des regni: duz hic tēporalis pene damno mulctati ſunt: celeſti in regione locati: pal/ mas victorie acceperūt. per chriſtū dñm ac redemptorē eternū. Poſt pridie. Oratio

IN diuiſa trinitas et vna maieſtas: qui predicto/ rum martyrū hodie in paſ/ ſione laudaris: ⁊ preſentium ſacrificiorū litatione placan/ dus aſciſceris: te vocib⁹. vo/ tis. et orationibus implora/ mus: vt qui illis inexpugna/ bilem tribuiſti: deuicto ho/ ſte victoriā: hec noſtra ſan/ ctifices propiciatus oblata. ℟. Fiat chorus. Amen. Ad ora/

ORationem dominicam.

CONſerua nos de⁹ in ti/ more nominis tui: qui ſocie/ tatem trium martyrū tuorū fauſti: ianuarij: ⁊ martialis: inimici perſuaſionibus non paſſus es diuidi. Quicqz illo/ rum animas poſt eculeū in/ ter flammas ſuſcepiſti: nr̄as poſt voces libitum carnis extigues

inter cõmotiones seculi fluctuantis exaudi: cũ ad te nunc ea proclamauerim⁹: que nobis ipse instituisti. Pater nr. dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscũ ℟. Et cũ. Benedictio.

INtercessu martyrũ suorũ fausti: ianuarij: t marcialis: vos trinitas tueat altissima: q̃ in illis trib⁹: se demonstrauit vnitas indiuisa. ℟. Amen. Sicq; faustus vestris precib⁹ faueat: vt ianuarius ianuas vob eterne vite aperiat. ℟. Amen. Quo ita marcialis obtentu: seculi respuatis inlecebras: vt xp̃o iudicãte: immarcessibiles percipiatis pro sãcta ꝓuersatione coronas. ℟. Amẽ. Per misericordiaz ipsius dei nr̃i t̃c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ' dicat chor⁹. Sustate. Cõ. Refecti xp̃i corpore. Quere in festo corporis xp̃i. fo/cclxvij

OMnine ieſu xp̃e Dño cuius potẽtia scti martyres tui: rotantez ignis impetum extinxerũt: t iusticiaz operati sunt: peccatorib⁹ nobis fauorẽ tue pietat⁹ imperti. Vt perfidẽ qua sancti vicerunt regna: per eã peccatores celestez mereamur obtinere coronã. ℟. Amẽ. Per misericordiã tuam deus nr̃ t̃c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Missa acta est t̃c. ¶ In festo sci michaelis archãgeli ad missaz officiũ. O abo sanctis meis. Quere i festo apl̃orũ petri t pauli. fo/cccxxxiiij

OMichael prin Oratio. ceps exercit⁹ angelorũ: veni q̃s ad liberãdas aias fideliũ ppl̃oz. Vt t iusti iusticiaz optinẽdo: in bonis semper fructificẽt: t iniusti ad penitentiã cõuersi: veniaz accipere nõ dẽsperẽt. Sicq; nos inuicez prouocem⁹ in meli⁹: vt premiũ ꝓsequi mereamur eternũ. ℟. Amen. Per misericordiã tuã deus nr̃ t̃c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Lcõ libri apocalipsis. ca. XII

ILlis in dieb⁹. Factuz est preliũ magnum in celo. Michael t angeli ei⁹ preliabant cũ draconе: t draco pugnabat t angeli ei⁹: t nõ valuerunt: neq; locus inuent⁹ est eorũ amplius in celo. Et

piect⁹ est draco ille magn⁹: serpēs antiquus: qui vocat diabolus ⁊ sathanas: qui seducit vniuersum orbē: ⁊ pie ctus est in terrā: ⁊ angeli ei⁹ cū illo missi sunt. Et audiui vocē magnā in celo dicentē. Nunc facta est salus ⁊ virt⁹: ⁊ regnū dei nr̄i ⁊ potestas xp̄i ei⁹: qr̄ proiect⁹ est accusator fratrū nr̄ōy: qui accusabat illos ante ꝯspectū dei nostri die ac nocte: ⁊ ipsi vicerunt eum ꝓpter sanguinem agni: ⁊ ꝓpter verbū testimonij sui: ⁊ nō dilexerūt animas suas vsq; ad mortē. Propterea letamini ⁊ qui habitatis in eis. ℟. Am̄. dicat p̄b̄r. Dn̄s sit semp vob̄. ℟. Et. Psallēdo Confitebūtur celi mirabilia tua dn̄e et veritatē tuā in ecclesia sanctoy. ℣. Quoniā quis in nubibus equabit: dn̄o aut quis similis erit deo inter filios dei. p̄. In ecclesia. dicat p̄b̄r. Silentiū facite. Sequentia epīe pauli apī ad thessalonicēses. ii. capitulo. i. ℟. Deo gratias Fratres. Gratias agere debem⁹ deo semp pro vob̄: ita vt dignum est. Quoniaz supercrescit fides vestra: et abundat charitas vniuscuiusq; oīum vr̄m in inuicem: ita vt ⁊ nos ipi gloriemur in vob̄ in ecclesiis dei. Pro patientia vr̄a ⁊ fide in oīb⁹ persecutionib⁹ vr̄is ⁊ tribulationib⁹: quas sustinetis in exēplū iusti iudicij dei: vt digni habeamini regno dei. Pro quo hoc patimini. Si tamen est apud deū retribuere tribulationem: his q̄ vos tribulant: ⁊ vobis qui tribulamini requiē vobiscū in reuelatione dn̄i iesu de celo cū angelis virtutis ei⁹ ⁊ in flām̄a ignis: dantis vindictam his qui nō nouerunt deū: et qui nō obediūt euāgelio dn̄i nr̄i iesu xp̄i. Qui penas dabunt in interitu eternas a facie dn̄i: ⁊ a gl̄ia virtutis ei⁹: cū venerit glorificari in sanctis suis: ⁊ ammirabilis fieri in omnib⁹ qui crediderunt. Quia creditū est testimoniū nostrū super vos in die illo. In quo etiaz oramus semp pro vobis: vt dignetur vos vocatione sua deus noster: et impleat omnem volun-

tatez bonitatis ⁊ opus fidei in virtute. Ut clarificet̃ nomen dñi nostri iesu xp̃i in vobis: ⁊ vos in illo scd̃m gratiaz dñi nostri ⁊ dei iesu xp̃i. ℟. Amen. Lcõ sci euãgeli scd̃z

I mattheum. capl̃o. XXV. In illis dieb⁹: dñs nr̃ iesus xp̃s loquebat̃ discipulis suis dicens. Cũ venerit fili⁹ hominis in maiestate sua: et om̃es angeli cũ eo: Tunc sedebit super sedez maiestatis sue: ⁊ cõgregabunt̃ ante euz oẽs gentes: ⁊ separabit eos abinuicẽ: sicut pastor segregat oues ab hedis. ⁊ statuet oues quidem a dextris suis: hedos aũt a sinistris. Tũc dicet rex his qui a dextris eius erunt. Venite bñdicti pr̃is mei: possidete paratũ vobis: regnũ a ꝯstitutione mundi. Esuriui em̃: ⁊ dedistis mihi mãducare. Sitiui: ⁊ dedist̃ mihi bibere. Hospes erã: et collegistis me. Nudus: ⁊ cooperuistis me. Infirm⁹: ⁊ visitastis me. In carcerẽ erã: ⁊ venistis ad me. Tunc respõdebunt ei iusti dicẽtes. Dñe: quãdo te vidim⁹ esurientẽ: ⁊ pauim⁹: Sitientẽ: ⁊ dedimus tibi potũ: Quãdo autẽ te vidim⁹ hospitẽ ⁊ collegimus te: Aut nudũ ⁊ cooperuimus te: Aut quãdo te vidimus infirmũ: aut in carcerem: ⁊ venimus ad te: Et respondẽs rex dicet illis. Amẽ dico vobis: q̃diu fecistis vni de his fratribus meis minimis: mihi fecistis. Tũc dicit ⁊ his qui a sinitris ei⁹ erunt. Discedite a me maledicti in ignẽ eternũ: qui p̃parat⁹ est diabolo ⁊ angelis ei⁹. Esuriui em̃: ⁊ nõ dedistis mihi mãducare. Sitiui: ⁊ nõ dedistis mihi bibere. Hospes eraz: et nõ collegistis me. Nudus: ⁊ nõ cooperuistis me. Infirmus ⁊ in carcerẽ: ⁊ non visitastis me. Tũc r̃ndebũt ei ⁊ ipsi dicentes. Dñe: quãdo te vidim⁹ esurientẽ: aut sitientem: aut hospitẽ: aut nuduz: aut infirmũ: vel in carcerẽ et nõ ministrauim⁹ tibi: Tunc r̃ndebit illis dicens. Amẽ dico vobis: q̃diu non fecistis vni de minorib⁹ istis: nec mihi fecistis. Et ibunt hi in supplicium eternũ: iusti aũt in vi-

tam eternam. ℟. Amē. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cū. Lauda. Alla. ℣. Respice dñe de celo et vide: et visita vineā istā. p. Alla Sacrificiuz. Regnū et potestas et magnitudo regni dabit̄ ppl'o sctōꝝ alla. ℣. Consurget michael princeps magn⁹: et saluabit̄ om̄is qui inuentus fuerit in libro scriptus: et qui ad iusticiā erudiunt multos: fulgebūt quasi stelle in perpetua eternitate pertrāsibunt plurimuz multiplex erit scientia ppl'o sctōꝝ

Commu- Missa. alla. ni voto ⁊ affectu cōnexi superni fr̄es charissimi implorem⁹ aspectū: cui⁹ magnitudinis eminentiā humana nō queit promere lingua. q̄a ⁊ ipsa cordis receptacula pēsantur: ad agnoscēda superne maiestatis iudicia. Hoc solum nostro concedit̄ desiderio: vt ad solenne officiū ardenti cōcurram⁹ ex voto. Et subnixo genu cordis: petamus auxiliū nr̄e salutis. quia ausum nobis prebent suffragia summi nūtij saluatoris. Michaelis etem̄ archangeli hodierni diei solenne dedicam⁹ ⁊ excipim⁹ festū: quē d̄uot⁹ ppl's p ministeriū alūpnū optinet immēsi regis: pfruēdo aspectu. Hui⁹ nos suffragatione q̄s deus summe: facito tibi placere: cui⁹ famulatuz tuo efficis indefesso obsequio permanere. Vt quez elegisti principē militie angeloruz: digneris prelargiri patronū ad tuēdas animas ppl'oꝝ. ℟. Amē. Alia oratio.

Ecce fratres charissimi solēnitas nobis hodie claruit summi nūtij: q̄ olim quondā nostroꝝ meruit optinere fides maioꝝ. Quia cū sit ministerio eminens angelorum: non habere animus extuauit nostrorū: vt fruerētur potius illius intercessione et sociorum. Nam cuz in conditione omniū creaturarum indiuidua trinitas: qui est vni⁹ deitatis sempiterna maiestas: Conderet angelorū agmina: que primi operis lux est appellata: Eminentior angelis q̄ preferetur ceteris. Superba turgidus voluntate: ruit profundior immanissim⁹ omni cru-

delitate. Cui⁹ animaduersio sicut auctori culpe applicauit interitū: ita permansuris in seruitute donauit regnuz beatitudinis indefessuz. Tātoq; solidior aucta est fides manentiuz: quāto crudelior facta est dānatio delinquentium. Amissa claritate interijt: qui humilitatez seruare nequiuit. Et sublimis in gloria pollet: cui⁹ in ministerio perfectio manet. Apostata etem̄ angelus ab eterna beatitudine proiect⁹: factus est humano generi insidiās inimicus: ne locū quē perdiderat glorie: humana potiret̄. Fragilis glutinatio plasme: prius em̄ decepit quem sexu fragilē vidit: ⁊ per illā letale vir⁹ rudi et incauto obtulit viro. Cui⁹ ꝓtin⁹ parens culpe iuste dānatiōis intulit penā: a quo disseminata ex illis ꝓgenies: ob noxaz maneret abstricta. Sed vicit pietas dn̄i creatoris: callidi anguis suadella discipula: ⁊ trāsgressoris ammissa piacula. Redemit em̄ misericorditer quem dudū culpā dānauerat ꝯdecenter. Et libero arbitrio heredē ꝯtulit celo: quē olim fore beatū plasmauerat in paradiso. Naz qꝛ prius ꝯditus homo angeloꝝ fuerat societate locādus: si nō fuisset inobediens factus. Post vero suadenti optēperat: ⁊ creatoris iussa relinquit: ꝯsortiū angeloꝝ amisit. Quod quidē iam manet restauratū ꝑ dei p̄ris om̄ipotētis verbū: vnicum caro factū. In cui⁹ incarnatione angeli gloriā cecinerunt: ⁊ homines bone volūtatis ꝯsimili laude secū sociādos denuciauerūt. Hoꝝ ergo militie angeloꝝ michael: eminentior manet in officio actionū. Vt ordinatiz dispositi maneat in obsequio ꝯditoris: ⁊ vota deferāt ppl̄i cōmuni oīum creatori. &c. Amē.

Recen- Post noīa. oro sita dn̄e tuoꝝ noīa famuloꝝ: pietatis tue imploremus miscd̄ie donū. Vt p̄cuz nr̄arum portionē tuū nuntiū destines michaelem. Vt petēda nos q̄ ꝯgruunt: doceat: ⁊ petitioni nr̄e ipse tibi ītercessor adsistat. Vt viuis

impetrãdo tutelã: defunctis adquirat requiẽ sempiternã ℟. Amen. Ad pacem. Oratio

Christe dei filiꝰ qui desci diuz pacis: qđ inter an gelos ⁊ homines obiecerat neq̃ ille spũs prauitatis: tue incarnationis mysterio re stauraſti. Vt illi angeli nũq̃ dilapsi: reformatos per te ad gratiam homines cõseruos agnoscerent: quos extorres pridẽ per culpã sentirent. Et qui se adorare priꝰ nõ ꝓhibe bant: postmodũ ne fieret ꝓ lato clamore recusabãt. Tã to itaq; bñficio redẽpti q̃s: ne amplius in pristino lapsu decepti cadamꝰ. Sed reno uationẽ baptismi ita fide cõ seruemꝰ ⁊ opere: vt sancto rum angeloꝝ tuorũ societa ti semꝑ studeamus connexi manere. ℟. Amen. Inlatio.

Dignũ ⁊ iustũ est: satis dignũ ⁊ pulcrũ est: te indiuisa trinitas ⁊ vniꝰ essen tie: discreta ꝑsonaliter: vna deitas cõlaudare. Cuiꝰ impe rio om̃is subiacet creatura: ⁊ creatrici tue potentie credi tam exhibet obsequelaz. Ex quibꝰ nos nimie exiguitatis pertenues audere cupimꝰ: si valere possimꝰ: vt a quo cre ati consistimꝰ: licet nõ vt de bemus: quia minus valemꝰ: sed tamen in quãtum vires suppetũt: laudationis mune ra deferamꝰ. Nam cũ deꝰ pa ter cũ filio sanctoq; spũ ante secula cũcta disponẽs: primã in creaturarũ cõditione an gelorũ ꝯderet: electionẽ vti q; lucis lumine appellat̃: cuz indeffessi luce luminis ꝑfrui tur. Sed primus in angelis ꝯditꝰ ab auctore suo: mune re glorie decoratꝰ. Dũ nõ ei a quo accepat deputauit qđ pollebat: sed suo turgidus subleuatꝰ conatu: ruit ꝓfun dior sub omni quicq̃d cõstat esse creatũ. cuiꝰ vicez glorie nõ superbie michael adeptꝰ est cũ humilitate: vt illa cel sa sublimaret̃ in arce: q̃ crea tori suo totuz qđ erat noue rat deputare. Nec adhuc ĩ fi delis ille apostata angelꝰ se cõpescuit: dudũ dãnatꝰ: sed militie sue facibꝰ accẽsus: ꝓ thoplaustoꝝ beatitudinẽ in vidẽdo: q̃bus pene illos sub

didit male suadẽdo: quib⁹ a gaudijs paradisi exclusis: ga uisum se fore arbitrabaf: ad sufferẽda supplitia sotijs ad/ quisitis. Sed redijt in illis affectus pietatis: quos gra/ uauerat plasma lutea corpo ralis. Vt ipse creator refor/ maret ex lapso: quẽ pridẽ iu/ uenez plasmauerat ex limo. Nam quia deceptorẽ illũ ad pbationez hominũ superna clementia pollicef se mittẽ/ do: vt augmentato malicie sue cumulo: attroti⁹ pmere/ mur diuino iudicio. Ad cu/ ius inferendã necẽ summuz nuntium inquit mittere mi/ chaelem: vt eius districto ri/ gore ĩtereat princeps super/ bie: qui infirmus humilitate in obsequio ꝯditoris studu/ it pmanere. E celo missus: iniquũ bostẽ perimens sub/ mittet in inferno: et ipse vi/ ctor exultans victori plaude bit: a quo victor manebit. Ecce q̃modo supbia ruet: et humilitas glisset. Supbia dãnata in inferno perimif: humilitas pfecta celoz glia sublimaf. Discat queso fra/ tres chariſſimi: vra benigni tas: quantuz valet pseuerãs humilitas. Que dũ se ad fu turũ in cũctis subicit creato/ ri: eius gratia auct⁹ nomini participat ꝯditoris. Michae el em̃ dicif: quis sicut deus: eo q̃ nullus facere audeat: q̃ faciat deus: dũ ad debel/ lãdas aerias potestates vice domini mittif: cui⁹ nominis participatiõez meruit ex ad/ optione. Attẽti⁹ chariſſimi si fas est pensate: quantũ ini/ mis superbia iacet: aut quã/ tum in sũmo humilitas pol/ let. Nec reos vob̃ bos absq̃ munere delatũ: q̃ vatũ ora culis dudum maneat predi/ catuz. Audite cognoscite: co gnito bonis operib⁹ decora te. Sicq̃ vosmetipsos exhi/ bete dei ministros: vt illorũ mereamini cetib⁹ adunari: quorũ deuote videmini solẽ nitatem excoli. Dñs em̃ de⁹ nr̃ consortiũ nobis pollicef angelorz: tantuz si ei placea/ mus de exhibitione operuz bonorz. Ipse em̃ prestat ope rari digna indignis: qui sup oñia glorioſus regnat in ce

lis. Cui merito omnes angeli non ceſſant clamare quotidie: ita dicentes. ℟. Sanctus Sctūs. Sanct⁹. Poſt ſanctus

VEre ſanct⁹: vere in oībus gloriosus chriſt⁹ dei filius. Cui innumerabilis obſecundat numerus angelorum: quem togatorū immenſitas conlaudat ſanctorum. Qui michaeli tuo: nuncio primatum gratie cōtuliſti: ⁊ populi tui defenſorem conſtituiſti. Ob cui⁹ merita queſum⁹: p̄ſenti in ſeculo defenſari: ⁊ ad te poſt trāſitum beatorum numero adunari. Per chriſtum dn̄m ac redemptorem eternū. Poſt

REcolentes pridie ofo. chriſte de⁹ glorioſe paſſionis tue myſterium: in quo debellandas aerias poteſtates triumphare nos: crucis tue vexillo de eorum nequicijs facis. Quia dū tu caput nr̄m ſublimaris in cruce: obſtruſus quōdam nobis reſeratur aditus vite. Humanitas quippe tua ex terris aſſūpta: coeterna facta eſt patri et ſpirituiſancto i ſecula. Ad te nos cū gemitu proclamemus: tibi et vota promim⁹: et meſtitias propalamus. Tu enim noſti que deſidera-m⁹: a quo ex nihilo plaſmati maneam⁹. nr̄o nos merito i cuſam⁹: q̄ ad te oc'os digne erigere nō audem⁹: Jnō ſupplices flagitam⁹: vt precum nr̄arum portitorē michaelē archāgelū br̄e mereamur: q̄ te fauēte pacē fidelib⁹ obtineat ſemper. Per hunc tēpora q̄etem: ⁊ vite melioratione. Per hunc catholica eccleſia firmitatem: ⁊ increduli fidei ſancte percipiāt credulitatē. Per hunc pontificalis ordo aucto culmine polleat: ⁊ ſublimatam apicē glorie virtutum meritis antecedat. Per hunc clerus floreat ſanctitate. Per hūc monachi firmiſſimam obtineant religioſitatē. Per hūc principum moderata i populis ita decreta cōſiſtant. Per hunc plebium fidelitas catholice fidei munime coaleſcat. Per hunc coniugati continentiā. virgines ſtudeāt obtinere perſeuerātiam. Per hūc turgida mēs

se conliget freno humilita-
tis. Per hunc adquirant so-
lamē spei: criminibus nimis
desperati. Per hunc ad peni
tentiam lapsi: ad veniaz rei:
ad misericordiam seui: ad pa
tienciam veniāt iracundi. ꝑ
hūc vincti absolutionem: ca
ptiui liberationez: vidue ha-
beant defensionem: pupilli
tuitionem. Per hunc tumen
tes marinoꝝ fluctus blāduz
nauigantibꝰ prebeant cursū
Per hunc naufragij optatū
tranquillūqꝫ inueniant por-
tuz. Per hūc exul ad solū re-
meare valeat suuz. Per hūc
discordes pacem: concordes
perseuerantie charitatem.
Per hunc infirmi medelā: de
functi obtineant requiē eter
nam. Et ita per hunc tua pi-
etas beneficia nobis conce-
dat q̄sita: vt repulsa om̄i ad-
uersitate: īlecebra celesti nos
faciat exultare in patria. Rat
Amē. Ad orationē dn̄icam.

Christꝰ deus filiꝰ: cuius
testimonio īstructi ma-
nemus: eo ꝙ vna anima q̄qꝫ
ad suum tutamentū custodē
habeat angelum deputatū:
q̄sumus vt assidue nobiscuz
manente angelo pacis: ꝓcul
efficiat̄ refuga ille quondaz
angelus auctor iniquitatis.
Vt corde et corpore purifi-
cati: ad corporis ⁊ sanguinis
tui sacramenta mereamur ac
cedere beatificādi. Vt sic au
rē cordis ad tua inclinemus
precepta: vt semper ad te fi-
ducialiter clamemus e terr.
Pater noster. dicat p̄s byter
Humiliate vos benedictiōi.
Dn̄s sit semꝑ vobiscū. R. Et.

Benedicat vo- Bn̄o.
bis op̄s deꝰ iesus xp̄s
dei filiꝰ rex eternꝰ: ⁊ miserea
tur vestri. R. Amen. Mittat
vobis angelum suū sanctuz
michaelē: qui custodiat cor-
da ⁊ corpora vr̄a. R. Amen.
Maneat pax dn̄i nr̄i iesu xp̄i
vobiscum: vt in lumine pacꝭ
ambuletis: ⁊ in numero sctō
rū computati sitis. R. Amen.
Per misericordiam ipsiꝰ dei.
⁊c. Dn̄s sit semꝑ vobiscū R
Et Dicat choꝰ Gustate et. re-
quire in festo corporꝭ christi.
fo. cclxvij. Cō. Refecti xp̄i cor-
pore et sanguine te laudamꝰ dn̄e.
alleꝛa alleluya alleruya. Oratio

Quam clemētissime pr̄ supplices exoram⁹ clementiā: vt hodierna solēnia q̄ p beatissimi archangeli tui veneratione suscepim⁹: ipse tibi cōmēdes. et sicut illi coronā sctē ꝑfectiōis tribuisti: ita nob̄ ei⁹ intercessione oīm delictoꝝ veniā ⁊ indulgētiā largiar⁹. ℟. Amē. Per mīaz tuam de⁹ nr̄. ⁊c̄. Dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et. Solēnia cōpleta sunt in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i. votū nr̄m sit acceptū cū pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In fe festo sc̄i hieronymi pb̄ri ⁊ cōfessoris oīa dicant̄ vni⁹ ꝯfes. fo/ccccxxxij / ¶ Verissimi: et maximi ⁊ socioꝝ ip̄oꝝ oīa dicant̄ pl̄ioꝝ mr̄z. fo/ccccxxvi. ¶ Leodegarij ep̄i ⁊ mr̄is oīa vt vni⁹ mr̄is pōti. fo/ccccxxiij/ ¶ In festo sc̄ti frācisci cōf. oīa vni⁹ ꝯf. f. ccccxxxij ¶ Marci ep̄i ⁊ ꝯfes. oīa vni⁹ ꝯfes. pōtific⁹. vt supra. ¶ Sergi ⁊ bachi ⁊ marcelli mr̄z. oīa pl̄oꝝ mr̄z. fo/ccccxx/ ¶ Dionysij socioꝝq; ei⁹ mr̄z. oīa pl̄oꝝ mr̄z vt supra. ¶ Geraldi cōfes. oīa dicant̄ vni⁹ ꝯfes. fo/ccccxxxij ¶ Calixti pape et mr̄is om̄ia dicantur vni⁹ martyr⁹ pontificis/ccccxxiij ¶ Unfrani ep̄i omnia dicant̄ vni⁹ ꝯfes. pontificis /ccccxxxij / ¶ Victoris martyr⁹. omnia dicant̄ vni⁹ mr̄is. fo/ccccxxiiij ¶ Lupi ep̄i ꝯfes. oīa dicāt̄ vni⁹ ꝯfes. pōti. fo/ccccxxxij/ ¶ In festo sc̄ti luce euangeliste omnia dicātur vni⁹ ꝯfes. fol̄./ccccxxxij/ addendo nomen ipsius luce euangeliste. ¶ Sancte herene virginis ⁊ martyris om̄ia dicāt̄ vni⁹ mr̄is. fo/ccccxxiiij ¶ Sctē caprasij mr̄is oīa dicant̄ vni⁹ mr̄is. fo/ ccccxxiiij ¶ Ursule ⁊ vndecim miliuz virginū. omnia dicant̄ plurimarum virgi. fo. ccccxxxviij ¶ In festo sāctoꝝ Seruādi ⁊ Germani ad missam offm̄

Deduxit eos domin⁹ in viam rectā alleluya: vt irent in ciuitatem habitationis allel̄a. alleluya. ℣. Benedicti vos a domino qui fecit celum et terram. p̄ Ut irent. ℣. Gloria et honor patri et filio et spirituisancto in secula seruloꝝm amen. p̄. Ut irent in

Deus qui san Oratio. ctis tuis seruando et germano: tātam gratiam in

passione dedisti: vt insigniter apertum fidei vincerent hostem: q̄ primum spūaliter in se bella sui corporis deuicisset. pr̄a nob auxiliū de tua pietate firmissimū: Quo muniti atq; p̄cincti: et rebellantē spūi carnē valeam⁹ cōpescere: et nosipsos intrepidos studeam⁹ bellis spūalib⁹ p̄parare. ℟. Amen. Per mīam tuam deus noster. ⁊c̄. Dn̄s sit semper vobiscū. ℟. Et cū. Propbetia. Sancti iter fecerunt per deserta. q̄re in pluri morū mr̄m fo/ccccxcv/dicat pb̄r. Dn̄s sit semp vobiscuz. ℟. Et cū. Psallēdo. Anima nostra sicut passer erepta est de muscipula venantium. laqueus contritus estet: nos saluati sumus ℣ Nisi quia dominꝰ erat in nobis: dicat nunc israel. nisi quia dominus erat in nobis. cum insurgerēt homines in nos forsitā vivos deglutissent nos. ℣. Laqueus contritus Dicat presbyter. Silētium facite. Sequentia epistole pauli apostoli ad romanos. capto. v. ℟ Deo gratias

FRatres. Justificati ex fide: pacem habeam⁹ ad deū p dn̄m nostrū iesuz christū. Per quē accessum habemus p fidē: in gr̄a in q̄ stam⁹ et gl̄iamur in spe glorie filiorū dei. Nō solū aūt: sz⁊ gloriamur in tribulationib⁹: sciētes q̄ tribl̄atio patiētiā operatur. Patientia autē probationez. Probatio ℣o spem. Spes autē nos non confundit. quia charitas dei diffusa est in cordibus nostr̄ per spiritum sanctum qui datus est nobis. Ut quid enī xp̄us cum adhuc infirmi essemus scōm tēpus pro impijs mortuus est: iustus pro iniustis: Vix enīz pro iusto quis moritur. Nam pro bono forsitan: et quis audeat mori. Cōmendat autem deus suā charitatem in nobis. Quoniam si cum adhuc peccatores essemus: christus p nobis mortuus est: multo ergo magis iustificati i sāguīe ipsi⁹: salui erim⁹ ab ira p ipm. Si enim cū inimici essem⁹: recōciliati sum⁹ deo p mortē filij ei⁹: multo magꝭ reconciliati salui erim⁹ in vita ipsi⁹. Nō solū aūt: sz⁊ gl̄iamur i deo p dn̄z nr̄m

ieſum chriſtum. per quē nūc reconciliationem accepim⁹. ℟. amen. Euangelium Cum venerit filiꝰ hominis in maieſtate ſua: et omnes angeli cū eo. ℣re in feſto ſancti michaelis archangeli. fo/cccxc/ Dicat preſbyter. Dñs ſit ſemp vobiſcum ℟. Et cum. Lauda Alleꝛa. ℣. O dñe ſaluos nos fac o dñe bona proſperare alleluya. Sacrificium. Uenite benedicti patris mei percipite regnum: quod vobis paratum eſt ab origine mundi alla. ℣ Cum venerit filius hominis in ſede maieſtatis ſue et omnes angeli cum eo: tunc fulgebunt iuſti ſicut ſol in regno dei. p̄ Alleluya. Miſſa.

GLoriosa martyrum ſeruādi ⁊ germani fratreſ chariſſimi hec dies illuxit: in qua ipſoꝝ operatio fructuoſa laboris: ſup̄mo gladij ictu inuecta eſt i ſupnis. Dñm deum igit̄ in horū paſſione laudātes rogam⁹: vt q̄ illoꝝ inſtructiōe quā plurima idolorū ſacra cōminuit: nos eiſdē intercedētib⁹: calore fidei faDociat ampliari. ℟. Amē. Eus qui ſan Alia oſo ctis tuis ſeruando ⁊ germano tantam gratiam in paſſione dediſti: vt inſigniter aptum fidei vincerent hoſtem. Qui primum ſpiritualiter in ſe bella ſui corꝑis deuicisſēt: prebe nobis auxilium de tua pietate firmiſſimū. Quo muniti atq; precincti et rebellantem ſpūi carnē valeam⁹ conpeſcere: ⁊ noſipſos intrepidos ſtudeam⁹ bellis ſpūalibus p̄parare. ℟. Amen. Poſt

TRigēite dei noīa oſo filius: qui melius contritione cordis q̄ munerum oblatione placar̄: preces noſtras reſpice effuſas pro vi uentibus ac defunctis: vt in hoc die quo predicti mr̄es p te vibrātib⁹ gladij mucrone diſecti ſunt: vtrobiq; a te cōgrua remedia nobis flagitātibus largiatur. ℟. Amen Ad

DEꝰ qui mar pacē oſo. tyrū tuoꝝ corꝑa omnius glorie remuneratiōe indiuiſe fruentia: diuiſis in regionib⁹ locas: ⁊ ſeruādū gadita no ſitui donas: ⁊ germanuꝫ emeritēſiū ciuib⁹ accōmodaſ Preſta nob: vt gr̄e tue luce

inluminati: ⁊ corporaliter di
uisi: vnitatez retentem⁹ dul
cedinis: et collecti in vnū re/
oundemus munere charita/
tis ℟. chor⁹. Amen Inlatio.

VIgnum et iustum est:
equum vere et salutā/
re est: nos tibi gratias agere:
domine sancte pater eterne
omnipotens deus: per chri/
stum dominum nostrū. Pro
quo beati martyres seruād⁹
et germanus corporaliter la
cessiti: fames. vincula. carce/
resq; vicerunt. Vos vita fe/
lix inuictos reddidit ī pena:
humiles in conscientia: pro/
babiles in doctrina. Vi pre/
dicant idolorū sacra subuer/
ti: et solum adorandum chri/
stum filiū dei. Post primam
igitur quam meruerūt de tri
umphato hoste victoriā: rur
sus ad vngulas et tormenta:
rursusq; ad penas rapiūtur
atq; supplicia. Non vos la/
bor itineris: nō coāgustatio
carceris: non toti⁹ inlate ter
ruerūt supplicia passiōis: ꝫ
ambo campuz fidei cōstāter
adgressi: qō mercati sunt fi/
de: adepti sunt passione. Ex/
ceperunt quippe sacris cho/
ruscum ceruicibus gladiuz:
et pro tuo deus nomine viri
liter animas posuerūt. Sic/
q; parili alternoq; mysterio:
dum diuisi sacris inlustrant
corporibus terras: in diuiso
meritorū suffragio: et benefi
cia largiūtur populis ⁊ coro
nas. Vnigeniti tui concedē
te clementia: cui merito oēs
angeli non cessant clamare:
ita dicentes. ℟. Sanctus. san/
ctus. sanctus. Post sanctus.

VEre sanct⁹: vere bene/
dict⁹: dñs noster iesus
christus filius tuus. A quo ⁊
seruādus seruatur⁹ compos
effectus est voti: ⁊ german⁹
germine nobilitat⁹ est fidei.
Ambo quippe duz fructib⁹
germinarent iusticie conla/
te e celis: ꝑ uati victorie: eter
nam perducti sunt ad merce
dem. Per christuz dōm ac re
dēptorē eternū. Post pridie

INtende pie pater oꝝo.
in oblatis sacrificijs: et
benignus adspira precibus
nrīs. Quiq; predictoꝝ mrm
predicatione: idolorū ꝓtriui/
sti funesta: hec nra tui opitu/

latiõe ſanctifica holocauſta. ℟. Amen Ad orationẽ dñicã. IN hac tuorum martyrũ ſeruãdi et germani chriſte deus paſſiõe letantes: oblatis tibi victimis veniam de noſtris dari flagitamus offenſis. Noſcentes: vt qui eorum gladij animaduerſione non terruiſti conſtantiã: noſtra eiſdem interueniẽtib⁹ et abluas crimina: et ſuſcipias poſtulata. quia te iubente dicimus e terris Pater noſter. Dicat preſbyter. Humiliate vos bñdictioni Dñs ſit ſemper vobiſcum. ℟. Et cum ſpũ. SEruandi Benedictio. Prece: chriſtus dñs i ſui vos timore nominis conſeruet: et germani obtẽtu germinare vos faciat: et ſemine multiplicari iuſticie. ℟. Amẽ. Horum quoq; et inſtrumento floreatis pariter et ſuffragijs: qui diuiſi corpore: indiuiſe fruunt̃ preſentia veritatis. ℟. Amen Vt adinſtar eorum amabiliter veſtris diuinũ ſuſcipiatis ceruicib⁹ iugũ: ſicut illi ſuis pro dño meruerũt ſuſcipe gladiuz. ℟. Amen. Per miam ipſi⁹ dei ⁊c. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum Dicat chor⁹ Suſtate q̃re in feſto corporis xp̃i fo/cclxvij Cõm. Refecti xp̃i corpore et ſanguine te laudam⁹ dñe alk. alk. alk. DEus fili⁹ xp̃e q̃ Oratio meli⁹ ꝓtritione cordis: q̃ munerũ oblatiõe placar̃: reſpice de⁹ ad preces ſeruorũ tuoz. vt in hoc die quo predicti martyres ſeruãd⁹ ⁊ german⁹ ꝑ te vibrãt̃ gladij mucrone deſecti ſunt: vtroq; a te ꝓgrua remedia nob̃ flagitantib⁹ largiantur. ℟. Amen. Per miam tuã deus ⁊c. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum. Miſſa acta eſt i nomine dñi noſtri ieſu chriſti: perficiam⁹ cum pace. ℟. Deo gratias. Fructi confeſſoris. oia dicantur vni⁹ cõfeſſoris. folio ccccxxxij/ Criſpini et criſpiniani martyrũ. oia dicantur plimorũ martyrũ. fo. ccccxxviij. Vedaſti et amãdi epiſcoporũ. oia dican̄ plimorũ cõfeſſo. fo. ccccxxxiiij/ Vincentij ⁊ ſabine ⁊ chriſtete. oia dican̄ plimoz mr̃m. fo. ccccxxvi/ In feſto apoſtolorũ

symōis ⁊ iude ad missā offm̄
Dabo sanctis meis. ⁊ oīa alia
dicant̄ vt in festo apl̄oꝝ Pe
tri et Pauli fol̄. cccxxxiiij. ex-
cepto or̄one ⁊ missa. Oratio
Deus q̄ sāct̄ apl̄is tuis
symoni et iude durum
mr̄ij gradū scandere ⁊ velle
tribuis: ⁊ posse concedis: tu
das volūtat̄ initiū: tu opi lar
giris effectū. Exaudi nos fa
mulos tuos: ⁊ tu nob̄ da fer
uēde deuotionis initiū: ⁊ tri
bue bone ꝯsūmatiōis effectū
Rꝛ amē. Per mīam tuā deꝰ ⁊c.
Dicat vb̄r Dn̄s sit sēmp. Rꝛ.
Sanctorū Missa. Et cū.
apl̄oꝝ ⁊ mr̄m symōis ⁊
iude kr̄mi frēs: solennia cele-
brātes saluatori deo ac dn̄o
nr̄o exhibeamꝰ sacrificiū lau-
dis: eiq; abdita pandamꝰ cor
dis: simul ⁊ mēt̄. vt q̄ in eoꝝ
habet̄ auctor victorie: digne
tur se piū ostēdere precibꝰ no
str̄. Hi enī sunt kr̄mi: qui inter
ceteros scōꝝ aggeres in lau-
dibus sunt habēdi: ⁊ conlo-
quijs dn̄i ac saluator̄ nr̄i ho-
nore p̄cipuo celebrādi: qui si
pro dn̄o non interijssent san
guine fuso: solēnes haberēt̄
dn̄i sui doctrine documēto.
Sufficiēs q̄ppe erat illis: ad
sanctitat̄ culmē ipsa frequēs
dn̄i visio: cū assiduo discipli
ne documēto. At cū ill̄ inex-
stimabilis ⁊ ineffabilis spūs-
scti dat̄ infusio: ⁊ eccl̄iam pri
mitiuā ⁊ instruūt: ⁊ corrigūt
verbo: Excellētior habet̄ il-
lorū ⁊ mirabili gl̄ia: ⁊ eoꝝ le
tior ⁊ vegetatior sctā ecclesia
suscipit incolēda solēnia. Sꝫ
quantū ad rei magnitudinez
et gr̄e gl̄iam expectat: paruꝫ
est et dn̄m ⁊ magistruꝫ suum
corpore liter cernere: ⁊ eiꝰ do
ctrinis per orbē vniuersum
mirabiliter fulgere. Quādo
vsq; adeo fidei gloria creuit:
vt dulce fuerit pro eodē dn̄o
sanguinē fundere. Et q̄d pro
vniuersis facere viderīt ma-
gistrum: hoc illi faciendo ce
teris reliquerint faciendi ex-
emplum. Solicita igitur in
eorū festiuitatibus conueni-
re debet fidelium toga: ⁊ cū
studio compunctionis eorū
celebrare solennia. Exciten-
tur corda suspirijs: et mens
illorū doctrinis hylarior cō-
pungatur in gaudijs. Vt q̄

tanta valuerunt mirabiliter consequi: dignentur nobis iugiter adesse patroni. Et q̃ mirabiles effecti sũt per xp̃i doctrinam: dignentur meritis tueri ecclesiam. Rat chorus Amen. Alia oratio.

Magister omnium apostolorum ⁊ ductor ecclesie christe: cõueniẽtib⁹ nobis in honorẽ sctõꝝ tuorum apl̃oꝝ ⁊ mr̃m symõis ⁊ iude: ꝓpicius adesse dignare. Fac nos eorum doctrine seq̃ces: fac amabiles: fac ⁊ docibiles: vt ab eis nõ inueniamur extorres: quos fidei scim⁹ egregios educatores. Habeat cũ illis spes nostra glorie p̃mium: qui postq̃ magistri doctrinam fuserunt: meruerũt obtinere martyrium. Fulgeat ecclesia illorũ doctrina: q̃rũ in illa habetur predicatio gloriosa. Adsint miseris nobis cum omnib⁹ adiutores: q̃ eccl̃ie mirabiles extiterunt doctores. Doceant nos normã tenere iusticie: quorũ predicationibus fulget ecclesia vt sol et luna. Erigãt lapsos ad penitẽtiam: qui eximij facti sunt per doctrinam. Impetrent peccatorib⁹ sceleruz veniam: qui doctrinis fũdauerunt eccl̃iam. Cõferant regibus modestiaz: virginib⁹ perseuerantiam: clericis disciplinã: laicis continentiã: certantibus in fide cõstantiam: qui quasi in mari nauem predicationibus gubernant ecclesiam. Vt qui illoꝝ victorijs excitati: eorũ solennia celebramus: eorũ meritis a criminibus absoluti: ad te post transitũ veniam⁹. Rat. chorus Amen. Post nomĩa or̃o.

Fidelis dñe in verb̃ tuis: ⁊ sancte in oĩb⁹ operibus tuis: occurre nobis pius: sanctoꝝ tuorum symonis et iude apl̃orum solẽnia celebrantibus. Et q̃ illis dedisti potestatem eijciendi demonia ꝑ spm̃sanctũ: tribue nob̃ ad te semꝑ habere cor mundum ⁊ spm̃ rectum. Det̃ abs te viuẽtibus amor iusticie: ⁊ defunct⁹ post euasionẽ exilij: sessionem beate vite. Qui in tẽporali ꝑmanẽt vita: illorũ corrigantur doctrinis. ⁊ q̃ iã exuti sunt carne: illoꝝ merit⁹

mereantur annumerari cum sanctis &c. Amen. Ad pacem

PAx indeficiens oratio. christe et origo dulcedinis: qui pacem tuam tuis tradidisti discipul': dignare hāc plenissimam effūdere pectoribus nostris. Ut non sicut mundus dat pacem: pacifici conuersantes: mandata tua aut per odium: aut per oblivionem relinquamus: sed in dilectione dei et proximi radicati: in obseruatione mandatorum tuorum mereamur inueniri perfecti. Ut pacis osculum inter nos decurrens: nos pacificos reddat: et per pacem ad te venire sine crimīe faciat. Dulcedo pacis: odij in nobis amaritudinem vincat. et charitas multitudinem peccatorum operiat. Ut pax tua q̄ tuipse es exuperās omnē sensum: totius simultatis in nobis perimat vicium: et timorem foris mittentis charitat' conferat gaudium. Ut precibus apostolorum tuorum et martyr in pace perenniter custoditi: per pacis concordiam habeamur beati. &c. Amē. Inlatio

DIgnū et iustū est omnipotens pater: vere satis equum et pulcrū est: nos tibi gratias agere: et ieſu xp̄o filio tuo dño nostro. q̄ tecum et cū spūsancto vn⁹ in deitate p̄sistēs: extremis mūdi tpibus carnē p redimēdis fuit sūpsit: et moriēs ac resurgēs: nobis oīb⁹ patiētie documētū reliquit. Qui sctōs apl̄os discipulos suos ad predicationis officiū eligēs: patiēter et humilit' docuit: eisq̄ sustinēdo iniurias p̄fidor̄: patiēdi normā mōstrauit. Et q̄b⁹ sūt isti: q̄rum festa celebram⁹ sctissimō et iudas: qui et doctrinis veraciter sūt edocti: et patiētie virtutib⁹ mirabiles inuēti sunt et perfecti. Qui demonib⁹ in idolis silētiū ponūt: et iterum ad derisionē pontificum: idola colentium idola loq̄ p̄cipiūt. Qui futurā esse pacē mūdor̄ nūciant: et patienter stultor̄ cōtraditiōes sustinēt. Qui verbo demōes ligant: et stultorum hoīm iniurias tollerant. Qui p patientiā ne aliq̄d mali īrisores et

aduersarij paterent exorāt: et xpi sequētes vestigia non malū pro malo reddere: sz inimicos debere diligere predicāt. Qui celo iā diuites: terrenas ⁊ t̄renoꝝ diuitias spernūt: ⁊ spū paupes ⁊ bti: has paupib⁹ distribui suggerūt. Omni gladio ācipiti penetrabilior amor xpi: q̄s vl' eorū q̄ sensu vigēt hoīm te eloq̄ possit: quis de oīb⁹ q̄ in hoībus oparis: vel pauca verb̄ texere valeat? Tāt⁹ ⁊ talis es: vt rot⁹ dici minime valeas: ⁊ tamē de te ꝑ oīa silere ꝓhibeas Ex hominib⁹ ilico angelos facis: et de tēporalib⁹ q̄ subito ad eternam trāsducis. Ecce isti nostri apostoli sācti symō et iudas electi de mūdo: in mundū q̄si mundū nō nouerīt: currūt: ⁊ necessaria vite retibus ⁊ mercimonijs requirētes: traditas sibi diuitias spernunt: ⁊ non tēporaliter diuites: sed pauperes fieri eligunt. Ad extremum ne alij moriant: ipsi feliciter mori cupiūt. ⁊ christi et domini exempla sequendo: in virtute potentes persecutorib⁹ cedunt. Mortui ꝓ christo et ꝓ vendicāda veritate feliciter viuunt: et cū omniū turmis: cum celorū virtutibus exultant: et incessabiliter exclamant: ⁊ dicunt. ℟. Sanctus. sanctus. sanctus. Post sanctus

Vere sanctus: vere gloriosus es in sanctis tuis christe deus. Qui pro redimēdis seruulis: passionis ludibria sustines: ⁊ sustinentes sanctos perpetuitatis decore glorificas. Dans illis pro te ⁊ velle ⁊ posse voluntarie et mori: ⁊ passionum tollerātia quasi diadematum pulcritudine decorari: vt mundo dantes repudium: te solum et vite sue: et mortis habeāt lucem. Quia tu es deus dn̄s ac redemptor eternus. Post

Amator ⁊ pridie oratio cōseruator sāctoꝝ omnipotēs pater: ecce super altare tuū ī honore scōꝝ apl'orū simōis ⁊ iude: panis ac vini ab vnigēito tuo dn̄o nr̄o holocausta instituta ꝓponim⁹ eaq̄ scīspūs rore ꝑfūde deposcim⁹. Dignet̄ q̄s sup illa inlabi spiritussanct⁹ digne

tur illa sanctificata suscipere illorum institutor: tuus unigenitus filius. Ut quotquot ex illis libauerimus: nō pro p̄sumptione sustineamus vindictam: sed p̄ voto perfrui mereamur coronam. Qualiter christi dñi nostri filij tui perceptis sacrificijs cōmunicantes: ad cōspectum glorie tue perueniamus indemnes. ℟. Amen. Ad orationē dñicam.

OMnis conuentus eccl'ie qui tollerantiam et virtutem sanctorū apostolorum et martyrū simonis et iude audistis: mētis oculos mecum in intima ducite: et q̄d p̄temptus mūdi valeat: pie perpendite Ecce diuitie dant̄ et respuuntur: ecce vindicandi de persecutoribus licentia p̄ceditur: et contēnitur. Et hinc est q̄ demonibus imperādi facultas et finitur et obtinet̄. Nō alias namq; diabolus vincitur: quam cum mundus cum suis opib⁹ temnitur. Respuamus igitur temporalia: vt deuicto diabolo premia possimus perfrui sempiterna. Et orationem quam nos docuit habitator i celis: liberi possimus clamare e terris. Pater uoster qui es. Dicat presbyter. Humiliate vos benedictioni. Dominus sit semp vobiscum. ℟. Et cum spiritu.

CHrist⁹ dei Benedictio. patris vnigenitus filius: qui sanctis apostolis suis symonis et iude potestatem dedit demonibus imperandi: gratia vos protegere et munire dignetur spiritussancti. ℟ Amen. Et qui illis dedit vt contempti diuitijs: temporalem appeterent paupertatē: de presenti et temporali vita feliciter vos duci iubeat ad beatam. ℟. Amen. Ut q̄ pro illius amore: sanctorum suorum memoriam recolitis: coram illo post cum eisdem in celestibus gaudeatis. ℟at. Amen. Per misericordiam ipsius dei nostri tē. Dominus sit semper vobiscum. Et cum spiritu tuo. Dicat chorus Bustate et videte. Require in festo corporis christi fol. cclxvij / Cōmunio. Refecti christi corpore et sanguine te laudamus domine alleluya alleluya all. Ofo

DEus sub cui⁹ altare sã/ctoꝝ apl̄oꝝ simonis ⁊ iude anime placide reꝙescũt: et stolam candidã charitat⁊ accipiunt: nos quoq; famu/los tuos in cõmilitonum nu mero fidelis promissor adiũ ge. Ut vita saltim nr̃a per/ueniat ad miscõiam: si mors nõ puenerit ad coronam. ℟. Amen. Per miscõiam tuã de⁹ noster. Dñs sit semper vob/cum. ℟. Et cum spiritu. Missa acta est in nomĩe domini no stri iesu christi perficiam⁹ cũ pace. ℟. Deo gratias ¶ Eusta chij ⁊ sociorũq; ei⁹ mr̃m. oia dicanr̃ p̄limoꝝ mar. fo /cccc xxviij. ¶ Bellum de benama rim. oia dicanr̃ vt in exaltati one sancte cruc⁊. fo/ccclxxv/ ¶ Claudi et sociorũ ei⁹ mar/tyrũ. oia dicanr̃ plurimorũ martyrũ. fo/ccccxxviij ¶ Sã cti quintini martyris. oia di/cnr̃ vnius martyr⁊. fo/ccccxx iiij. ¶ In festo oĩm sanctoꝝ

DAbo ad missaꝝ offm. sanctis meis primam sessi onem alleꝛa in resurrectione eter/na. et exquiram illos in gaudio meo. Et lux perpetua lucebit eis alla. et eternitas temporum pre/parata est eis alleluya alleluya. ℣. Benedicti vos a domino q̃ fe cit celum et terrã. ℟. Et lux perpe tua. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula se/culorum Amen. ℟. Et lux. Ofo

DEus q̃ sacra oĩm scõꝝ tuoꝝ pectora: tanto fi dei ardore flammasti: vt car nis tormẽta ꝓtẽnerẽt: dũ ad te vite auctorẽ toto vigore animi festinarent: exaudi pre ces nr̃as: ⁊ p̃sta vt frigescat in nobis vicioꝝ inimica dul cedo: ⁊ ferueat i nos tue cha ritat⁊ infusa dilectio. ℟. Amẽ. Per miam tuã deus noster: q̃ es bñs ⁊ viuis ⁊ omnia re/gis in secula seculoꝝ. ℟ Amẽ Dñs sit semper vobiscum. ℟ Et cũ spũ. Lectio libri apoca/lipsis bti iobãnis apl̄i. ca. vii

IN illis dieb⁹. Ecce ego iobannes vidi alterum angelum ascẽdentẽ ab ortu solis: habẽtẽ signũ dei viui: et clamauit voce magna q̃t/tuor angelis: quib⁹ datũ est nocere terre et mari dicens. Nolite nocere terre et mari neq; arboribus: quoadusq;

signemus seruos dei nostri in frontibus eorum. Et audi ui numerum signatorum cẽ/ tum quadraginta quattuor milia signati: ex oñi tribu fi/ lior̃ israel Ex tribu iuda: du odecim milia signati. Ex tri/ bu ruben: duodecim milia si/ gnati. Ex tribu gad: duode/ cim milia signati. Ex tribu a/ ser: duodecim milia signati. Ex tribu neptalim. duodeci milia signati. Ex tribu ma/ nasse. duodecim milia signa ti. Ex tribu simeon. duode/ cim milia signati. Ex tribu le ui. duodecim milia signati. Ex tribu isachar. duodecim milia signati. Ex tribu zabu/ lon. duodecim milia signati Ex tribu ioseph. duodecim milia signati. Ex tribu benia min. duodecim milia signati ℣ Post hec vidi turbã magnã quam dinumerare nemo po terat: ex omnibus gentibus: et tribubus: ⁊ populis: ⁊ lin guis stantes ante thronum: et in ꝯspectu agni amicti sto lis albis: ⁊ palme in manib⁹ eorum. ⁊ clamabãt voce ma gna dicentes: salus deo nr̃o: qui sedet super thronum et agno. Et omnes angeli sta/ bant in circũitu throni ⁊ se/ niorum ⁊ quattuor animali/ um: ⁊ ceciderunt in conspe/ ctu throni ĩ facies suas: ⁊ ad/ orauerunt deum dicentes: amen. benedictio. ⁊ claritas. ⁊ sapientia. ⁊ gratiarum ac/ tio. honor. ⁊ virt⁹. ⁊ fortitu/ do deo nostro in secula secu/ lorum. ℟ Amẽ. dicat ꝑsbyter Dñs sit semper vobiscum ℟ Et cum. ℣ Psallendo Sancti tui domine sicut palma florebũt. plantati in domo tua domine. ℟ Bonum est confiteri domino: et psallere nomini tuo altissime. ꝓ. ℣ Plantati. Dicat presbyter Si lentium facite. Sequentia epistole pauli apostoli ad co rinthios. II. ca. I. ℟. Deo gr̃as

FRatres. Gratia vobis et pax a deo patre no/ stro: ⁊ dño iesu christo. Bñ/ dictus deus ⁊ pr̃ dñi nr̃i iesu christi: pater misericordiarũ: et deus totius consolatiõis: q̃ ꝯsolatur nos ⁊ in oñi tri/ bulatiõe nostra: vt possim⁹: ⁊ ipsi consolari eos q̃ in oñi pressura sunt: per exhorta/

tionē: qua exhortamur ⁊ ipsi a deo. Qm̄ sicut abūdāt passiōes xp̄i in nob̄: ita ⁊ ꝑ xp̄m abundet consolatio nostra. Siue autē tribulamur ꝓ vestra exhortatiōe ⁊ salute: Siue exhortatiōe: q̄ opatur in tollerantiam earundē passionum: q̄s ⁊ nos patimur: ⁊ spes nr̄a firma pro vob̄. Scientes quoniā sicut socij passionū estis: sic eritis ⁊ ꝯsolationis. ℟. Amē. Lectio scti euāgelij scd̄m mattheum. ca. v.

Illo in tempore. dn̄s nr̄ iesus christꝰ videns turbas: ascēdit in montē. Et cū sedisset accesserūt ad eum discipuli eius. Et aperiens os suū: docebat eos dicēs. Beati pauperes spiritu. qm̄ ipsorū est regnū celoꝝ. Beati mites. qm̄ ipsi possidebūt terrā Beati q̄ lugēt. qm̄ ipsi consolabuntur. Beati qui esuriūt et sitiūt iusticiā. qm̄ ipsi saturabunt̄. Beati misericordes. qm̄ ipsi miscd̄iam cōsequēt̄. Bti mūdo corde. qm̄ ipsi deuꝫ videbūt. Bti pacifici. qm̄ filij dei vocabūtur. Beati q̄ persecutionez patiūtur propter iusticiam. qm̄ ipsorū est regnnum celoꝝ. Beati eritis cū maledixerint vobis: ⁊ ꝑsecuti vos fuerint hoīes: ⁊ dixerint omne malum aduersuꝫ vos: mentiētes propter me. Gaudete ⁊ exl̄tate: qm̄ merces vestra copiosa est in cel̄. ℟. Amen. dicat p̄s byter Dn̄s sit semper vobiscum. ℟. Et. Lauda. Gaudete iusti in domino rectos decet laudatio. p̄. Alleluya. Sacrificium. Mirabilis deus in sanctis suis. deus israel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebis sue: benedictus deus alleluya. alleluya. Missa.

Omnium sanctoꝝ prelatis meritoꝝ titul̄: in honorē noīs xp̄i fratres charissimi: solēnia celebremus. Hi sūt enī a deo pr̄e ante ꝯstitutionē mūdi p̄destinati: atq; presciti: quorū sanguis adeptus anteq̄ fusus. Hi sunt q̄ nūc in locis beatorum inter palmas immarcessibiliuꝫ coronarum: amicti stolis perennibus premioruꝫ gaudijs celestibus perfruuntur in regnis: Sumentes insignia que diuino ꝑceperūt ex mu-

nere dona. Non enī ꝯsciētia nr̄a pro illis audaciam sumit orandi: sꝫ illos pro nobis excubantes optat audiri. Ut ⁊ si palmam non meremur in gloria: vl' vitam habeam⁹ in venia. ℟. Amē. Alia oratio.

AGnoscentes dn̄e quid laudis sanctis tuis dederis: quidue virtut'. Illos auctores rogam⁹ ad veniā: quos tibi familiares scimus ad gloriā. Illis indulgentiā credim⁹ ex supplicij pena: q̄b⁹ te nouim⁹ ex hostib⁹ indulsisse victoriā. Illos seq̄mur ꝓ miscd̄ia: q̄ te secuti sūt ꝓ corona. Ut per ipsos recipias intercessionis officium: per quos insinuas deuotiōis exemplum. Ut nō punias reos: dum nō repudias aduocatos. vt peccatoribus parcas: dum martyrib⁹ nihil excusas. vt indulgentiā largiaris in perditis: dum amiciciā īpertiris in sanct'. vt intercessionis sortes habeat pr̄ocinij [illegible]: quos confessio fideles habuit ad triumphuꝫ. ℟

SAmen. Post nomīa or̄o I nos domine in oratione nostra: mali oper' facta non premerent: difficilez optinendi viam: preces quas tibi fundimus: non haberent. Sed necesse est impossibile esse: quod petitur: quibus sit contemptibile quod iubet'. Naꝫ tibi iniquitas abrogat: quod prestare tua deitas nō laborat. Votorum nostroꝝ studia vincunt negocia meritorum. Non habet efficax desiderium: qui fit peruificax ad reatum. Dumqꝫ res peccato plena nos cruciat: non habꝫ fides ope vacua: qd̄ expectet. Que ⁊ si sit confessa: qd̄ crederet: nō tamē opata est: qd̄ placeret. Sic nempe agitur: vt dum nō seruat instituta quod didicit: nō accipiat improuida: que poposcit. Da igitur dn̄e vt duꝫ in honore oīm sanctoꝝ tuorū: sacro altario hostiam immolamus: nobis proficiat ad salutē: ⁊ defūctis fidelibus ad quietem. ℟. Amē. Ad pacem

ADestote dei te Oratio stes: regni heredes: xp̄i comites: diaboliqꝫ victores. Qui seruorū conditiōe mu-

tata: amicoruz familiaritate suscepta: regni celest beatitudinem meruistis. Venerātib⁹ fauete supplicib⁹ in salutem credentiū: potentiā merite sanctitatis ostēdite. Nostrum est officiū probare qđ colim⁹: vestrū obtinere suffragijs qđ rogam⁹. Vobis proinde apud deū intercedētibus: populis donet diuina cognitio: ⁊ pacis integerrima plenitudo. ℟. Am̄. Quia ipse est vera pax nr̄a: ⁊ charitas indisrupta q̄ viuit ⁊ oīa regit in secl̄a secl̄oꝝ. ℟. Amē.

Dignū ⁊ iustum est: nos tibi gratias agere dn̄e deus nr̄. Qui sacras tuoꝝ scōꝝ passiones: totiens triūphoꝝ laudibus innouas: quotiēs annuis vicibus representas. Vt in cōuersatione gestoꝝ ppl̄i fidelis intentio: dū ammonetur celebrare qđ credit: videat sibi expectare qđ legit. Seminat incorruptione: incorruptione fructificat. Honore proficit: qđ dolore deficit. Viuit festiuitati: qđ perijt questioni. Persequētis impietas nō resurgit: vincētis felicitas nō senescit. Seuitie nō reddit iteratio: glorie nō infertur obliuio. Crudelitas vita cōfundit: credulitas coronata laudat. Hoc de xp̄o om̄es sancti velut de capite mēbra traxerunt: mortificata sibi semel mortē: pro morte: qui ꝓpter ipsum aīam ponerent: cū ipso beatitudinez nō finirent. Cui merito oēs angeli: non cessant clamare quotidie vna voce dicētes. ℟. Sanctus sanct⁹ sanct⁹. Post

Vere sanct⁹ vere benedict⁹: dn̄s nr̄ iesus xp̄s fili⁹ tuus. Qui oīum sanctoꝝ passionez ponit ad cultum: perducit ad premiuz. Porrigit ad exēpluz: proponit ad fidez: glorificat laude: exornat honore. Vt illoruz mors dedicet in laudibus: quoꝝ fuit vita cōmota virtutib⁹. Vt mētis adscribantur laudi: quoꝝ vita confixa est cruci. Vt qđ perierat passione: reuiuiscat in laude. Et qđ affectū est cōtumelijs: dedicet obsequijs. Vt perpetuus uiuat honor in sanctis:

Ee

⁊ merces i miseris. Cũ quic-
quid om̃ib⁹ sanctis impẽdit̃
ad honorẽ: obsequẽtib⁹ pro-
ficiat ad salutẽ. Per christuz
dñm ac redẽptorẽ eternum.

Post pridie. Oratio.
Deus cui⁹ beneficij est
fides sanctoꝝ atq; victoria:
quẽ in oĩum sctõꝝ passiones
colim⁹: q̃a in illoꝝ fide te pre
dicantes: dũ eoꝝ merita cõ-
plectimur: tua dona venera
mur. Adesto cunctis interce
dentib⁹ in hui⁹ litatione sa-
crificij: q̃ illoꝝ certaminibus
adfuisti. Ac tribue precibus
nr̃is: vt quoꝝ prestitisti nos
celebrare festa insignia: per
eoꝝ nos facias ambulare ve
stigia. ℟. Amẽ. Ad or̃onem

Tribue nobis dñicam.
dñe veritatis apprehẽ
dere viã: ⁊ dimicandi tenere
audatiaz. Vt qui sctõꝝ festa
excolim⁹: ꝑ sctõs tuos te in-
terpellare valeam⁹. Quo ꝑ
eos te nobis parcendũ ostẽ-
das: per quos nobis affectũ
te rogandi insinuas. Vt ef-
fectum largiaris e celis: cum
ad te cũ gemitu ꝓclamaueri
mus e terris. Pater nr̃. dicat
pb̃r. Humiliate vos bñdicti
oni. Dñs sit sꝑ vob̃. ℟. Et.

Christus dñs qui Bño.
inuictus victor in suoꝝ
sanctoꝝ extitit passione: pie-
tate solita vos adiuuet in la-
bore: ⁊ ꝯsolet̃ in munere. ℟
Amen. Efficiatq; vos sibi in
ꝯuersatione placabiles: qui
illos reddidit in certamine
victores. ℟. Amẽ. Vt quorũ
festa nũc venerãtes excolit:
cũ eis partẽ in celestibus ha-
beatis. ℟. Amen. Per mĩam
ipsi⁹ dei nr̃i ⁊c̃. Dñs sit sem-
per vobiscũ. ℟. Et cum. dicat
chorus. Gustate. Quere in fe-
sto corporis xp̃i. fol̃/cclxvij/
Cõm. Refecti xp̃i corpore et san
guine te laudam⁹ dñe alla alla al

Deus cha- Or̃o. leluya
ritatis atq; ꝯcordie: te
per intercessionẽ oĩum sctõꝝ
tuoruz deprecamur: vt sicut
illis triũphum victorie p̃sti-
tisti: ita in nob̃ ignẽ tui amo-
ris ⁊ sinceritatẽ cordis ipsis
suffragantib⁹ largiaris. ℟.
Amen. Per mĩam tuã de⁹ nr̃
⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscuz.
℟. Et cum. Solẽnia cõpleta
sunt in noĩe dñi nr̃i iesu xp̃i.

votū nostrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo grās. ¶ Octaua oīum sctōꝝ: om̄ia dicant̄ vt in die. fol/ccclxxxxix/ ¶ Quatuor coronatoꝝ mr̄m: om̄ia dicant̄ pl̄imoꝝ mr̄m. folio/ ccccxxx/ ¶ Theodori martyr: om̄ia dicant̄ vni⁹ mr̄is. fol/ ccccxxj/ ¶ Menne martyris om̄ia dicant̄ vni⁹ mr̄is. fol. vt supra. ¶ In festo sc̄i martini ep̄i: om̄ia dicant̄ vni⁹ confessoris. fol/ ccccxxxij/ excepto oratio ⁊ missa. Oratio.

IEsu deus nr̄ ⁊ dn̄e: qui inlustrez meritis martinum cōfessorē atq; pōtificē: ita fecisti sapientiam custodire. Vt in gloria mereretur ⁊ iocūditate cōsistere. Da nobis vere sapiētie intellectuz: ⁊ sancte opationis studiuz. Vt pauperib⁹ prerogantes substantiā: facinoꝝ nostroꝝ ⁊ euadam⁹ vindictā. ℟. Amē Per mīam tuaz deus nr̄ ⁊c. Dn̄s sit semp vob. ℟. Et cū.

IMmēsuz precla Missarūq; ⁊ om̄i laude dignissimū nomē dei pr̄is oīpotēt: fratres charissimi suppliciter exorem⁹: vt hodierna solennia: que pro sancti ac gloriosissimi pontificis sui martini euocationis veneratione suscepimus: ip̄e sibi cōmēdare dignet̄. Tribuatq;: vt sicut illi hodierno quondaz die ꝓ innumeris abstinētie vel cōfessionis sue virtutib⁹: celoꝝ regna patefecit: nobis quoq; pro innumerabilibus peccatis consuetā misericordiā largiat̄. ℟. Amē. Alia oratio.

EMinentissimuz nobis op̄s deus hunc diē venerabilē: ac plena ammiratione dignissimuz sacerdotis tui martini trāsit⁹ ꝯsecrauit. Qui exutus corpore celū qd̄ quesiuit ex opere: inuenit ex munere. Qui seculū calcauit in vicijs: regnū tuū intrauit in gaudijs. Reddēs tibi animam qualē dederas: qualez feceras ex lauacro: qualē tibi placere dixeras ex precepto. Qui impubescētis etatis exordia iam tibi in adolescētia senescebat: prius se ꝑfectione: q̄ professione mōstrādo. Vt ante rem sanctitatis impleret: q̄ speciem religionis assumeret. Qui ī frigore pau

perem vestiendo amore tuo calcauit: ⁊ tibi vincebat miles alienus: ⁊ tibi militabat victoriā tuus. Sic preueniēte gratia ꝯscientiā: vt dū nō videret electus: probaretur assumptꝰ. Dignus valde cui te pro miscdia reuelares: vt ⁊ tantū munꝰ virtute cognosceret: ⁊ virtus remunerata plus cresceret. Cui operāte gr̄a tua: hoc fuerit īstituere: qđ curare. Et per abundantem quā per te faciebat mirabilium suoꝝ diuersitatē: magis familiare habuerit exēplis docere: q̄ litteris. Qui in se crucis tue rigore suscepto: ita tibi verꝰ cultor assisteret: vt laudis tue causas vite meritis ampliaret. Idoneus q̄ppe cui te ꝑ sacerdotij dignitatē ecclesie spez: populoꝝ salutē: singularē quoqꝫ virtutē cōmitteres familiarē. Qui per arduū ꝯtinentie fastigiū: ⁊ amicuz tue gr̄e blādimentū: futuroꝝ presciꝰ noueras in eo manentē humilez rem potentē. Hic igit̄ tuū prece ppl'm saluet: q̄ tibi placuit opere. Iustificetqꝫ pctōres in vita: qui iustificatus ꝑuenit ad gloriā. Impetret vt a te non puniamur a nr̄is: qui abste meruit coronari de ꝓprijs. Rx. Amē. Post

Deus qui noīa. Oro. mirabilis es in sanctis tuis: cuius cultui deputatur: q̄cquid amicis tuis honoris impendit̄. Intēta oratione te poscimꝰ: vt hūc diē quem sancti ⁊ incomparabilis viri martini inlustrauit excessus: ꝓsperuz nobis ⁊ posteris in rebꝰ actionuz propiciatꝰ indulgeas. Tribuasqꝫ vt cuiꝰ veneratores sumus: imitatores effici mereamur. Hunc etiā virū quē celicolis ammiranduz martyribꝰ adgregatuz etatis nostre tēpora protulerunt: iubeas auxiliū nostris ferre tēporibus. Dubiū enim nō est: qđ sit martyr in celo: qui fuit cōfessor in seculo. Cum sciat̄ non martino martyriū: sed martyrio defuisse martinū. Oramꝰ dn̄e: vt qui tantum potuit tui se equari virtutibus: vt vitam mortuis redderet: dignetur etiā defunctoꝝ spiritꝰ conso-

lari: ac viuentes in tribulati-
one defendere: qui potens
fuit mortuos suscitare. Rat.
Amen. Ad pacem. Oratio.

Multis coram te deus
pater exultātes in lau
dibus: cōfessoris tui martini
hodierno die obit⁹ memo-
riaz facim⁹: doctrinā recoli-
mus: operuz memoramus.
Qui licet totuz vite sue cur-
sum gloriosa decorauerit pa
ce: finē tamen ineffabili cha-
ritatis bono reddidit: ⁊ ꝓ-
babilem: ⁊ inlustrē. Cū vici-
nū sui cernēs terminū finis:
pacē inter se discordātib⁹ re-
stituit clericis. Quo ad eter-
nam cōtinuo vocat⁹ heredi
tatem: exēplo dñi tenendam
suis pacē discipulis cōmēda-
ret. Hui⁹ ergo viri suffragijs:
pelle a nobis deus quicquid
diuidit vnitatez: ⁊ dona vt
eidem ꝯsortes simus in pre-
mio: cui⁹ hic dilectionis edo
cemur exēplo. Rx. Amen. In-

Dignum ⁊ iustū latio.
est: vere equū ⁊ iustuz
est: nos tibi gr̄as agere dñe
sancte pater eterne op̄s de⁹:
in depositione anniuersarie
cōmemorationis sancti mar
tini ep̄i ⁊ cōfessoris tui. Quē
pro pietate tua: et seruitute
sua: tam beatū labore q̄ mu-
nere inter scōꝝ oīum floren-
tissimas legiones: ac felicissi
mos martyrū choros ⁊ inlu
stres: ⁊ eminentiū seniorum
cathedras: dextri ordinis lo
cum tenere ꝯfidimus. Quia
bona arbor bonos fruct⁹ fa
cit: ⁊ bonus homo de bono
thesauro cordis sui bona ꝓ-
fert. Cumq; in eodē euange
lio ipse docueris: ex fructib⁹
eoꝝ cognoscetis eos. Hunc
ergo inter iustos iuste nume
randum testant̄ facta per se-
culum: signa post transituz:
opera dum vixit: mirabiliuz
post recessum. Cū presertim
ad vnū sanctitat⁹ culmen di-
uersus mittat ascensus. non
vna est virtutū via: que glo
rie tue ducit ad regnū. Quid
enim minus est crucē ferre ꝑ
tēpora: q̄ mortez subire per
vulnera? Quid inferius est
mundū vincere: q̄ gladium
nō timere? Cū plus luctami-
nis habeat diuturnitas cru-
cifixi: q̄ sceleritas interēpti.

Quid supereminet affectus martyrij cōsummat⁹: q̄ diutius custoditus? Non distat propter te mortificat⁹ a mortuo? cū in vroq; sit gloriosuz ⁊ abuti velle quod placeat. Pugnam sustinere sine defectu: an coronam rapere sine metu. Propositū nō mutare sub spacio: an implere desiderium sub momento. Par est vt credim⁹ inlecebris nō cedere ꝑ dolorez: vbi equalis in dilectione anim⁹. percussor deest: fidei non cōfessor. Voluit triūphare dum militat: qui militare nō desti tit dū cōsummat. Inter carnales pugnas ⁊ spiritales insidias: laboriosus est hostez occultum superare: q̄ publicum. Quia nō sit leuius sperare semꝑ quem caueas: q̄ nō formidare quem videas. Iugiter in procinctu prouidere cautelam: q̄ fortiter in congressu seruare cōstantiā. Non interest in angustia viuere seruiturus: aut in pena deuicere feriendus. Quotidie declinare quod decipiat: aut cū compēdio ambire qđ finiat. Postremo in agone martyrū ⁊ extruendā fidem: hoc semꝑ proponit̄ qđ horreat: hic etiā quod delectat. Ibi tormēta terrori: hic etiā blandimēta discrimini. Ibi homo nitit̄ expugnare per amara: hic diabol⁹ inlaquea re per dulcia. Ibi mors securitatem prestat: hic securitas mortē facit: ibi aliene ire impietas: hic ꝓprie nature mobilitas inimica est. Sz in his omnib⁹ nihil sibi sine adiutorio tuo arroget humana fragilitas: tuis munerib⁹ debet vnusquisq; deputare qđ vicit. qui tuis virib⁹ portauit: vterq; qđ pertulit. Horuz tu verus arbitror de⁹: quos ꝓpter nos supplices q̄sumus: vt sicut illi tibi accepti: ita nos illis mereamur esse suscepti. De quib⁹ hoc nobis sufficit credere: qđ vna amoris tui causa per diuersa merita: discreto vel fine vel tēpore: feliciter afflicti. veraciter ꝓbati. potenter prediti. clemēter assumpti: ⁊ equaliter sint beati. Cui merito om̄es angeli ⁊ archangeli nō cessant

clamare quotidie: ita dicentes. ℟. Sanctus sanctus sanctꝰ

Vere sanctus vere bn̄dictꝰ: dn̄s noster iesus xp̄s filius tuus. Qui solus seruientiuz sibi et primordia consecrat: ⁊ fines glorificantes exornat. Qui illorū cōmendat exitū finis: quorū vitaz ambitio exornauerit sanctitatis. Quiqz huius confessoris sui ita est glorificatus in opere: vt nō pateretur eum confundi inimicis importa loquentez. Hic quippe vir cuiꝰ mundo vita in testimoniū: discipulis extitit in exēplum: vidit eminus seuientē consistere aduersarium: quez et apertis oculis exprobrauit: quo se cōtinuo in sinu abrae recipi veridica inspiratione presciuit. Hunc tu deus summe coraz te pro nostris facinoribꝰ intercessorem statue: quē dono gratie tue ⁊ vita inlustrē: ⁊ mortis interminatione constituisti insignez. Per te dn̄e ac redēptor eterne. Post pridie. oro

Placeat tibi dn̄e qd̄ offerimus: ⁊ sanctifica que tibi sanctificanda litamꝰ: vt hoc die quo beatissimus presul martinus glorioso transmigrationis euocatꝰ est obitu: donetur a te nobis om̄ibus indulgentia peccatorū. ℟. Amē. Ad orationē dn̄icā.

Deus qui animam viri sancti: ac cōfessoris tui martini solutā carnali cōpage: celesti collocasti ī requie: vt tuorū cōsors existeret angeloruz: qui vita calcauerat mundū: essetqz paradisi possessor: q̄ heremi extiterat habitator. haberetqz celestē gloriam vite: qui increpato diabolo triūpharet in morte: tu nos predicti viri obitus memoriam celebrātes: actu placabiles: cogitatione facito esse felices. Quo nec opere nec cogitatione sordentes: ⁊ corde: ⁊ lingua proclamemus ad te ita dicentes. Pater noster qui es in celis. Dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semp̄ vobiscum. ℟. Et cum. Bn̄dictio

Christus dn̄s qui per cōfessorem suū martinū: pacez discordanti restaura-

uit ecclesie: faciat vos eodez intercedẽte: oñi peccato carere. ℟. Amen. Quicz illũ exprobrantẽ zabulũ: ammirabili glorificauit in transitu: iustificet vos ppie vocatiõis in exitu. ℟. Amen. Ut in eius sinu post obitum receptos: vos gaudeatis: quos idem se recipi patulis predixit oraculis. ℟. Amẽ. Per miam ipius dei nr̃i ꝛc̃. Dñs sit semp vobiscũ. ℟ Et cũ. dicat chorꝰ Gustate. Require in festo corporis xp̃i. fol/cclxvij/ Cõm. Refecti xp̃i corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla.

Deꝰ perẽnis: Oratio. salus: beatitudo inestimabilis: da queso: vt qui ineffabili munere tuo sancta ac beata sumpserunt: sancti: ac beati esse mereantur. ℟. Amẽ. Per miam tuã deus nr̃ ꝛc̃. Dñs sit sit semp vobiscũ ℟. Et cũ. Solẽnia completa sunt in noie dñi nr̃i iesu xp̃i. votum nostrũ sit acceptum cũ pace. ℟. Deo gr̃as. ¶ Emiliani abbatis: oñia dicantur vniꝰ cõfessoris. fol. ccccxxxij ¶ In festo sci bricij epi ꝛ cõfessoris: oñia dicanꝫ vnius cõfessoris põtificis. fol/vt supra. ¶ Clemẽtini ꝛ theodori martyrũ: oñia dicanꝫ plimoruz martyrũ. fol/ccccxxx/ ¶ In festo sci eugenij archiepiscopi toletani: oñia dicãtur vniꝰ martyris pontifi. fol/ccccxxxij/ ¶ In festo sancti sperati: ꝛ eiꝰ comitũ. Admissam officiũ. Dabo sanctis meis. Require in festo apl̃oꝝ petri ꝛ pauli. fol/cccxxxiiij/ Oratio. Laudamus te dñe. Require in omniũ offerẽtiũ. fol/cccxj. Prophetia. Justi imperpetuo viuent et apud dñm. Quere in cõi plurimorum martyrum. fol/ccccxxx/ dicat pb̃r. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallendo. Sancti tui dñe sicut palma florebunt. plantati in domo tua dñe. ℣. Bonũ est cõfiteri dño: et psallere nomini tuo altissime. ℣. Plãtati dicat pb̃r. Silentiũ facite. Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i

Ad corinthios. II. ca. I. Fratres. Nolumꝰ vos ignorare de tribulatiõe nr̃a. que facta est in asia. quoniaz supra modũ grauati sumꝰ su

pra ꝟtutē: ita vt tederet nos etiā viuere. Sz ip̄i ī nob̄ ipsis respōsū mortꝭ habuimꝰ vt nō simꝰ fidētes ī nob̄: sz ī dño q̄ suscitat mortuos. Qui de tā tis ꝑiculis eripuit nos: et eruit: ī quē sp̄auimꝰ qm̄ etadhuc eripiet: adiuuātibꝰ ⁊ vob̄ in orōne ꝓ nob̄: vt ex multarū ꝑsonis facieruz eiꝰ que ī nob̄ est donationis: per multos gratie agant̄ pro nobis. Nā gloria nr̄a hec est testimoniū ꝯsciētie nr̄e. Quod in simplicitate ⁊ sinceritate dei: ⁊ nō in sapiētia carnali: sed in gratia dei ꝯuersati sumꝰ in mundo: abundantiꝰ aūt ad vos. Non em̄ alia scribimus vobis: q̄ q̄ legistis: ⁊ cognouistis. Spero aūt q̄ vsq; in finem cognoscetis: sicut ⁊ cognouistis nos ex parte. quia gloria vr̄a sumꝰ: sicut ⁊ vos nr̄a in die dñi nr̄i iesu xp̄i. ℟. Amē. Euangeliū. Videns turbas ascēdit in mōtē. Quere in festo omniū sanctoꝝ. fol/ cccc/ dicat pb̄r. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ꝟ. Gaudete iusti in dño. Sacrificiū. Mirabilis deus in. Require in festo omniū sanctorum. vt supra. Missa.

Generalibus sanctoruz exēplis: ac beatoꝝ martyrum sperati vel comitū eiꝰ magisterijs eruditi: eterno regi dño fratres charissimi supplicemꝰ: vt nobis quoq; fidei calore concesso: prestet etiā semꝑ de inimicis nostris ferre triūphuz. Eorūq; nos q̄s tu deus pater omp̄s imitatores efficias: quibꝰ ⁊ victorie palmas: ⁊ immortalitatis eterne dedisti coronas. ℟. Amen. Alia oratio.

Ignāter ad te dñe repetitas p̄ces reuolute supplicationis amittis: in hac q̄s sctōꝝ martyrū tuoꝝ sperati vel comitū eiꝰ celebritate benignꝰ indulge. Ac p̄sta p̄camur op̄s deꝰ: vt quicq̄d totius orbis dñs palmo mensus amplecteris: excelso etiā virtutis tue brachio ꝓpiciꝰ tuearis. ℟. Amē. Post noīa.

Martyrum tuoꝝ Oro. dñe virtutibꝰ ꝯgaudētes: per eorū te gloriosa merita precamur accliues. Vt offerentiū vota vel munera

dignanter acceptes: ⁊ peccā
tibus oīnibus remissione cō
cessa: spirit⁹ etiā defunctorū
in pace refrigeres. ℟. chor⁹.
Amen. Ad pacem. Oratio.

QVotiens in tuis laudi
bus dñe martyrū tuo⁄
rum spirati: vel comitum ei⁹:
passionū deferunt insignia:
humanis totiens occurrunt
votis te miserante subsidia.
Petimus ergo: vt isdem in⁄
tercedentib⁹ pacē tuā nobis
dones ī terris: quā illi se gau
dent te largiente possidere
in celis. ℟. Amen. Inlatio.

OIgnum ⁊ iustum est:
omnipotēs dñe: nos
in tuis laudib⁹, iugiter exul⁄
tare: tibiq; semp gratias age
re. Qui tantum fidei robur
martyrib⁹: cōfessorib⁹: virgi
nibusq; tuis largitus es: vt
impressis flāmis corporib⁹:
nō cederent: virili animo pe
narum ergastula vincerent:
⁊ inde vltricia abdicarēt tor
menta: vnde sibi preoptatā
iam cernebant victoriā. Tā⁄
tus est amor nominis tui do
mine: vt nihil ille mortis pre
ualuerit apparat⁹: nec cesse⁄
rit inlata pena tortoribus.
Nō laceratum ferro corpus
animos fideliū inclinauit: nō
scissum sulcis latus: fidem p
fessam virtutis exclusit: nec
illis sanguinis fluxus vngu
larum stridore prouocatus:
vocem supplicantis exegit.
Hec est tuorū martyrū virgi
numq; corona: ⁊ virtutū ce⁄
lestium palma. qm̄ fortiora
sunt vulnera militū tuorum:
q̄ carnificum. Precamur er⁄
go dñe deus noster: vt q̄ eo⁄
rum virtutib⁹ triumphū glo
rie prestitisti: nostris semper
precib⁹ placatus occurras.
Vt nos quoq; te laudemus
in terris: sicut illi iugiter lau⁄
dant in celis: ita dicētes. ℟.
Sāctus sanctus sanctus. Post

VEre sanctus sanctus
semp ⁊ benedictus tu
dñe deus omnipotens: quez
preuidebant sanctus spera⁄
tus: ⁊ socij eius in suo cōspe⁄
ctu: qui a dextris eius fuisti:
ne vnq̄ cōmouerent̄: te lau
dant indesinenter omnis ex⁄
ercitus angelorum. Deū do
minum ac redemptorē eter⁄
num. Post pridie. Oratio.

Qrabilez te in ſanctis tuis dñe cõfitẽtes: ac reſurrectionis dñi noſtri ieſu xp̃i gloriã predicãtes: per eorũ te dep̃camur piiſſimas preces: quos in agone certaminis reddidiſti victores. Vt de illo inuiſibili ac profluo fonte: quo illi vitã eternaz potare nõ ceſſant: ſpũm ſanctificationis emittas: qui oblatum hoc ſacrificiuz celeſti rore pingueſcere faciat. Quod dum a te dñe ſumpſerimus: ſanctificatũ tuoq; munere fuerit viſceribꝰ nr̃is infuſum: omni nos bñdictione refectos: atq; ab oñi one re peccatoꝝ abſolutos: nos ſemp ſentiamꝰ ꝛ liberos. ℟. Amen. Ad orationẽ dñicam.

Peccatoꝝ noſtrorũ cõſcij fratres chariſſimi: ſuffragia ſanctoꝝ martyruz ſperati vel comitũ eius inſtãter queramꝰ. Et qui diuino pro noſtris meritꝭ videmur egere auxilio: oñes pariter clamemꝰ atq; dicamꝰ. Pater noſter. dicat pbr. Humiliate vos bñdictioni. Dñs ſit ſemper vobiſcũ. ℟. Et cũ. Bño.

Benedictio vos dñi comitetur ſemp in terris: que ſuoꝝ martyrũ ſperati vꝭ comitũ eius animas aſſumpſit in celis. ℟. Amen. Quod ex ore nr̃o in officiũ bñdictionis egredi: ſctõꝝ meritis in vos diuinitus cõpleaꝫ. ℟. Amen. Quicq; ad hãc ſolennitatem hodie deuotiſſime cõueniſtis: optata vobiſcum gaudia reportetis. ℟. Amen. Quod ipſe preſtare dignet: cuius regnũ ꝛ imperiuz ſine fine permanet in ſecula ſeculoruz. ℟. Amẽ. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cũ. dicat chorus. Guſtate. Require in feſto corporis xp̃i. fo/cclxvij/Cõ. Refecti xp̃i corpore et ſanguine: te laudamus dñe alla alla alla.

Propitiare dñe Oratio ſupplicationibꝰ nr̃is: ꝛ exẽplo martyrũ tuoꝝ ſperati vel comitũ eiꝰ flammã in nobis accende charitatis. Vt quoꝝ nos iubes eſſe imitatores: ita p̃ſta eſſe participes. ℟. Amẽ. Per miam tuã deus nr̃ qui es bñs ꝛ viuis ꝛ oia regis in ſecula ſeculoꝝ. ℟at. Amñ. Dñs ſit ſp vob. ℟ Et cũ.

Missa acta est in noīe dñi nostri iesu xp̄i: perficiam⁹ cum pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In festo scti aciscli ⁊ victorie martyrum ad missam officiū: et oīa alia dicant̄ pl̄imoꝝ martyrū excepto missa. Missa.

Beatissimi aciscli magnā solennitatē fratres charissimi celebrātes: diuine oīpotentie maximas exsoluamus laudes: post triumphū sui martyris grates: ⁊ ꝓ nostro certamine feliciter consummādo pari affectu fūdamus humilimas p̄ces. Eiusq; largissimā bonitatez suppliciter obsecrem⁹: vt sicut ei nō solum ꝯtulit meriti dignitatem: verūetiā martyri incōmutabilē tribuit charitatē: ita etiā nos quos adoptionis sue gratissimo munere decorauit: iusticia īdutos faciat ei⁹ assequi dignitatez. Et peracto luctamine mundi indulgentie bñficio: concedat nitorē charitatis perpetue adipiscere. Atq; sicut eius muneris: vt vite huius ille premia contēpneret: duz future perennez gloriā affectaret: ita ipsi⁹ sit gratie: vt tēporales corde fixo inlecebras respuam⁹: et sempiterna gaudia feliciter expectemus: vt hui⁹ martyris apud deuz suffragijs muniamur: ex cuius festiuitate gloriosuz incarnationis diuine inchoamus celebrare aduentuz. ℟.

Scho. Amen. Alia oratio Empiterne atq; in sanctis gloriose ⁊ ammirabilis deus: respice q̄s hui⁹ fidelis populi tui religiosissimū cōuentum: in recordationē tui martyr⁹ aciscli: ad laudandū te vnanimiter congregatū. Et cunctoꝝ qui ꝓspicis votuz: placidū acōmoda paterne pietatis affectum. Reple singuloꝝ corda dono spirit⁹ principalis: ⁊ a cūctis expelle viciū infructuosi timoris. Vt pro veritate discam⁹ indubitanter animas ponere: ⁊ ad celestez gloriā obtinendam totis virib⁹ festinare. Hec vero pura libamina sacrificij salutar⁹ sereno obtutu respiciens: ita nr̄is oram⁹ precibus semꝑ adesse digneris: quo ⁊ ꝓ obsequijs mar-

tyris tui aciscli largus nobis remunerator existas: ⁊ i die aduent⁹ tui faciē tuaꝫ nobis placatus ostēdas. ℟. Amen.

O Post nomina. Oratio. q̄ ammirabilis es hodie dñe: in oculis plebis tue martyris tui aciscli palma triumphalis victorie. Dū gloriosus hic dies festiuitat⁹ ei⁹: ⁊ aduent⁹ tui laudabilis exornat̄: ⁊ passionis ipsi⁹ titulis inlustrat̄. Pro quo q̄s domine clementiā tuā: vt effusus eius cruor tam offerentibus: q̄ defunctis obtineat criminuꝫ veniā: ⁊ aduentus glorie tue inlustret pectora nr̄a. ℟. Amē. Ad pacē. Or̄o.

Pax tua dñe q̄s seruetur in famulis. que oliꝫ est habita plenissime in electis. Vt sicut per eaꝫ sanct⁹ martyr tuus acisclus: ⁊ dilectione aduent⁹ tui flagrabat: et passionis inlate verbera sustinebat: ita quoq̄ nos per eam ⁊ carnaliū viciorum inlecebras euincamus: ⁊ aduētum incarnationis tue deuotis mentibus celebremus. ℟. at chorus. Amen. Inlatio

EQuū ⁊ iustū est dignū: ⁊ pulcrum est: nos tibi semp̄ gratias agere: dñe sctē pater eterne omp̄s deus per per iesum xp̄m filiū tuū dñm nostrū. qui sancto suo geminaꝫ acisclo coronā donauit: dum in eo ⁊ meriti honoreꝫ ⁊ martyrij dignitatē mirabiliter cōsummauit. Qui secutus est igressu in pigro dñm saluatorē: ⁊ impios contempsit furore sacrilegos seuientes. Currebat em̄ alacer per metas seculi blandientis: vt apprehēderet brauiū perpetue claritatis. Tolerauit exilia. sustinuit obprobria. tantum ne fraudaret̄ celesti victoria. O beata passio sancti martyris: qui caput calcauit tortuosi serpētis: ⁊ hostiam obtulit sui beatissimi sanguinis. Elegit caput mortalib⁹ mēbris infixuꝫ abscisioni subijcere: quo posset capiti sempiterno suū caput infigere. ⁊ cū ceteris sāctis sanctā dño gloriā decantare. Cui merito om̄es angeli et archāgeli nō cessant clamare: ita dicētes. ℟. Sāctus. Post sanct⁹.

VEre sanctꝰ vere benedictus ⁊ ammirabilis: dñs noster iesus xp̄us filius tuus. Qui beatū martyrem suū aciſclū: ⁊ virtutū floribꝰ exornauit: ⁊ passionis gloria extulit. Quesumꝰ igit̄ deus pater: vt eo suffragante det̄ nobis pseuerantia bone vite: ex cuius festiuitate moris nr̄i est aduentꝰ filij tui gl̄iam in laudibꝰ ichoare. Per ipm dñm ac redēptorē eternum.

OPost pridie. Oratio.

BLatum tibi hoc sacrificiuz: inlustratione q̄s aduētus tui omps deꝰ sanctificetur. Quo mereamur oēs qui hūc diē martyris tui aciſcli annua celebritate excolimus: nr̄orum criminū veniā eo suffragāte pcipere: ⁊ hoz pceptione libaminū mūdati a crimine: regnū tuū āmirabiliter p̄estolare. R̄. Amē.

OAd orationē dñicam.

OMnes nos qui terribilem aduētū tuū dñe expectamus: refoueat ⁊ cōfortet ille veritatis spūs: quo martyr tuꝰ aciſclus ad subeunde passionis certamen est roboratus. Vt sicut idē martyr tuꝰ eodē spiritu in se pmanente: post ꝓsummatum suppliciū meruit cōsortiuz beatoz: ita nobis eodē nunc pro nobis interpellante: mereamur nostroruz obtinere veniā delictorum: cū his quibꝰ nos docuisti verbis exclamauerimꝰ e terris. Pater nr̄ dicat p̄b̄r. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semp vobiscū. Et cū.

OMnes qui beati martyris aciſcli festū excolitis: ⁊ diuine incarnationis mysteria āmodo celebranda in laudibꝰ inchoat: bñdicamini dono spūs principalis. R̄. Amen. Amor aduentus dei emaculet vos ab oñi delicto: quo possit post transitū martyris sui aciſcli adunari consortio. R̄. Amen. Vt celebritas aduentus dñi vos exuat a crimine: ⁊ obsequium martyris eternā vobis p̄eparet māsionem. R̄. Amē. Per miam ipsiꝰ dei ⁊c̄. Dñs sit semp vob. R̄. Et. dicat choꝰ. Gustate. Quere i festo corpis xp̄i. f/cclxvij/Cō. Refecti xp̄i corpore: et sanguine

te laudamus dñe alla alla alla. ofo plimoꝝ mr̄z. f. ccccxxvj/
¶ In octa. scti martini oīa dicāt vt in festo ipsi⁹. fo/ccccij
¶ In sancti romani martyr.
Ad missam officium.
Sanguinē iustoꝝ requiraz ego dicit dñs: et habitabo cū eis in regno meo alla alla. ℣. Iusti aūt imperpetuū viuēt: et apud dominū est merces eoꝝ. p̄. Et habitabo. ℣. Gloria et honor patri et filio et spūi sancto in secula seculorum amē. p̄. Et habitabo. Ofo
Laus tua dñe in ecclesijs sctōꝝ personet: et fideliū pectora in te semp exultant. Vt dū pro debito exultent: merito sancti letētur in gaudio fideles ppli. quiqz vero laudem in tuo honore depromim⁹: cuz sanctis tuis pmissa gaudia impetremus ℟. Amen. Per mīam. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Prophetia. Vos oēs sancti dei vocabimini ministri dei nr̄i. Quere in festo scti cosme et damiani. fol/ccclxxxv/Psallendo. Transibim⁹ per ignem et aquā. et induxisti nos in refrigeriuz. ℣. Probasti nos deus: sicut probat argentū: posuisti tribulationes in dorso nr̄o. p̄. Et induxisti. Epla. Gratia vobis ⁊ pax a deo pr̄e nr̄o ⁊ dño iesu christo. Bñs deus. Quere in festo sci xp̄ofori ⁊ comitū. fol/cccxliv/Lcō sci euāgelij fm
Illo in tēpo/ lucā. ca. vi.
re: dñs nr̄ iesus xp̄s eleuatis oculis in discipulos suos: dicebat. Beati pauperes: quia vr̄m est regnū dei. Beati q̄ nūc esuritis: qꝛ saturabimini. Beati qui nūc fletis: qꝛ ridebit. Beati eritis cū vos oderint hoīes: ⁊ cuz separauerint vos: ⁊ exprobrauerīt ⁊ eiecerint nomen vr̄m tāq̄ maluz ꝓpter filiū hominis. Gaudete in illa die: ⁊ exultate ecce em̄ merces vr̄a multa est in celis. Secūdum hec em̄ faciebāt ꝓphetis patres eoꝝ. ¶ Vos aūt estis q̄ per- ca. XXII
māsistis mecū in tēptationibus multis. ⁊ ego dispono vob̄ sicut disposuit mihi pr̄ me⁹ regnū: vt edatis ⁊ bibatis super mensaz meam in regno: et sedeatis super thronos iudicantes: duodecim trib⁹ israel. ℟. Amē. Lauda.

Alla. ℣. Beati qui habitãt in domo tua dñe: in secula seculoꝝ laudabunt te. ℗. Alla. Sacrificiũ. Regnũ et potestas et magnitudo regni dabitur pplo sanctoꝝ alla. ℣. Consurget michael princeps magn⁹: et saluabit oĩs qui inuentus fuerit in libro scriptus. et qui ad iusticiã erudiũt multos: fulgebũt quasi stelle in perpetuas eternitates: pertrãsibunt plurimi et multiplex erit scientia. ℗.

Annua Missa. Populo. celebritat⁊ recursio hũc diẽ nobis fratres charissimi repꝛesentat: ⁊ lachrymis sacrandũ, ⁊ hostijs libandus. In quo olim beatissim⁹ martyr roman⁹: ⁊ miraculis claruit: ⁊ supplitijs triũphauit. ipse quippe foꝛes dom⁹ dei fortiter obserans: ad victricia martyrij bella incitauit fideliuꝫ pplorꝝ cateruas. Quo ⁊ in fide dñi viriliter permanerent: ⁊ (u)nicũ fidei limen domus dei ingredi nõ sinerent. Vnde in honoꝛẽ tanti martyr⁊: sũmi redẽptoꝛis clementiã flagitemus: ⁊ pia ei vota reddam⁹. Nam idẽ qui dedit in martyre romano repugnandi fiducĩã: quo non permitteret hostẽ dñi intrare in aulam: dabit in nob⁹ spiritus sancti virtutẽꝫ inuictã: quo ⁊ aduersariũ nr̃e anime superem⁹: ⁊ eũ in nostri coꝛdis hospitio introire minime pmittam⁹. ℟. Amen. Alia

Deus qui beatissimi martyr⁊ tui romani precib⁹ ita adfuisti: vt paratũ ad suppliciũ suũ ignẽ sic celestiũ extingueres pluuiarum ex gurgite: ne locus flãme vllomodo videretur accense: tu in nos eo apud te suffragãte petulãtie diuinis flatib⁹ incẽtiua extingue: vt sup nos ita stillent gutte tui amoꝛis: quo mereamur fructum capere eterne felicitatis. ℟. Amẽ. Post noia. Oꝛo

Rex noster ⁊ dñe qui ex oꝛe theo doli infantuli martyr⁊ tui fecisti laudẽ: dum linguã eius cõcessisti esse disertam per donũ gratie: qui adhuc plene fari nõ poterat per etatẽ: da in oꝛe nr̃o ⁊ sapientie canticũ: ⁊ petitiõis effectuꝫ. Vt qui in hoc die martyris tui romani bas tibi bo-

stias immolam⁹:tam viuen
tibus q̃ defunctis indulgen
tiam criminũ impetrem⁹.&.
Amen. Ad pacem. Oratio.

HAc nos eterne deus ea
pace tibi coniungi:qua
sanct⁹ roman⁹ martyr tuus
accẽsus:hostem fores eccle⁊
sie tue minime intrare permi
sit. Vt sicut ille per eã euicit
tẽporale suppliciũ:ita quoq;
nos ea in nobis ꝓmanẽte:et
mũdi inlecebras respuam⁹:
⁊ deuicto hoste eterna gau⁊
dia prestolemur. &at. Amen.

OFgnũ ⁊ iu⁊ Inlatio.
stum est nos tibi gr̃as
agere:dñe sctẽ pater eterne
omps de⁹:per iesum xp̃m fi⁊
lium tuũ dñm nr̃m. Qui est
admirabilis in sanctis:⁊ fide
lis in verbis suis. Predixit
q̃ppe ille bos posse linguis
eloqui nob:qui signati in eũ
credidissent stigmate crucis.
Quo celestiũ dono verbor
claruisse videm⁹ etiã marty⁊
rem suũ hunc romanũ. Qui
recisis meatib⁹ lingue:nob
adorsib⁹ dñm meruit ꝓlau⁊
dare. Furor nãq; sacrilegi ꝑ⁊
secutoris horrẽdus:volens
in martyrẽ xp̃i extinguere fi⁊
dẽ:radicit⁹ desecauit loqua⁊
cis ei⁹ organũ lingue. Putãs
q̃ illi⁹ nõ posset remanere fi⁊
des in corde:cui⁹ ꝓfessionis
plata nõ fuisset ex voce.sed
nõ abegit ab ore martyris a⁊
dorsuz:q̃ a corde eius nõ po⁊
tuit dirimere ex patre ꝓditũ
verbũ. Ipe quippe verbor
dator loquebat̃ in martyrẽ:
in quo viuunt oia ratiõis cõ
ditione. Nã̃ linguis ori nũ⁊
q̃ deest organũ vocib⁹ si ta⁊
men habitet in eo cognitio
veritatis. Ille etem̃ si preci⁊
pit mutata nature lege:tota
mẽbra oñisq; humana art⁹
possent repcussos sonos for
mare verbor:qui fecit vt so
la in boie lingua loquatur.
Vnde romanus hic martyr
de amissione lingue non do⁊
luit:cũ in se dñm loquentez
audiuit. Sed ꝓtin⁹ medico
desecãti linguã:ab intus ꝓ⁊
tulit ⁊ in sacrificio eã dñi litã
daz:offerre curauit. Vt hec
que erat prenũcia sensuum:
expertrix secretorũ:⁊ totius
corporis bñficiuz prima deo
in laudis hostia offerẽt:⁊ sic

reliqua subiecta mēbra corporis sequerent̄. Proinde te sctē pater exposcim⁹: vt ipse per os nr̄m semp̄ loquaris: ⁊ corda nr̄a repleas spūalib⁹ documētis. Vt q̄cquid nūc corā te in cōfessione pctōrū nr̄oꝝ deposcimus: tu accipias: ⁊ dona future gratie que speram⁹ impcias. Crea quoq; in nob̄ cor rectū: spūm nouum: noueq; laudatiōis preconiū: vt tā corde q̄ voce te: cū oībus sanctis tuis ꝯlaudemus: atq; ita dicam⁹. ℟. Sāct⁹. sanct⁹. sanct⁹. Post sanct⁹.

Vere sanct⁹: vere bn̄dictus in sanctis tuis: vere inestimabiliter gloriosus dn̄s nr̄ iesus xp̄s fili⁹ tu⁹. ob cui⁹ fidē fortissim⁹ athleta romanus aīam posuit: ⁊ puerulus theudolus furēti gladio lactātis infantie collū subiecit. Pro quo te de⁹ pater soli tibi debet̄ honor virtutis: et eterne gloria potestatis: quē ⁊ elinguis romanus voce concelebrat: ⁊ infantulus theudolus adorādū pijs documentis insinuat. Per xp̄m dn̄m ac redēptorē eternum.

Post pridie. Oratio. Christe redēptor nostre mortalitatis: qui celestibus aquis emissis romanū tuum oliz liberasti a flāmis: immitte nunc sup̄ hoc sacrificiū imbres tue benedictionis: vt q̄ ex eo libauerint: ⁊ peccat̄ careant: ⁊ virtutū spūaliuz copiam adipiscantur. ℟. Amen.

Ad or̄onem dn̄icam. Memores dilectissimi fr̄es romani beatissimi interritam fidē: ⁊ incōcusse spei soliditatē: qua se p̄dixit paratū sibi incendiuz nullis modis esse visurum: cor nr̄m armis spūalib⁹ perarmemus: ⁊ ea q̄ a deo postulauerim⁹: posse nos ꝓmereri credam⁹. Naz idem q̄ tunc ꝓpici⁹ adfuit sui martyr̄ voto: ⁊ erit proculdubio nr̄e ꝯfessionis acceptor. Vt q̄ illi tribuit martyrij palmā: non reijciat nr̄am in honore tāti martyr̄ obsequelam. Extēdam⁹ ergo cū palmis ad ethera vocez: ⁊ ea q̄ nosipse instituit orare proclamem⁹ e terris cū summa mētis intētione. Pater nr̄. Humiliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s

sit semp vobiscū. ℟. Et cum.

Redēptor nr̄ ac Bn̄o. dn̄s qui elinguē romanum: fecit insigniter eloqui: ipse ora vr̄a facit dignis virtutū p̄dicamentis attolli. ℟. Amē. Quiq; imbre celesti extinxit incēdiū martyris: ipse ardentes in vos extinguat: om̄is appetit⁹ carnis titillationis. ℟. Amen. Vt eo duce inlesi mereamini exire de mūdo: quo beatissim⁹ romanus ꝓmeruit de ꝯsummato triūphare martyrio. ℟. Am̄. Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp vob̄cū. ℟. Et cū. Dicat chor⁹. Gustate. Cō. Refecti xp̄i corpore. q̄re in festo corpis xp̄i. fo/cclxvij/ Post cō.

Domine deus op̄s qui es vita ⁊ salus fideliū: quē venturū iudicē credim⁹ verū: esto nobis ꝓpicius. Et qui hanc oblationē pro nr̄a nostrorūq; salute: vel pro expiatione nr̄oꝝ pctōꝝ in honorem sancti tui romani tibi obtulim⁹: misc̄die tue opem in nos diffundi sentiamus. Vt qui iā refecti sum⁹ ad mēse tue ꝯuiuiū: dono tui muneris ꝯsequi mereamur premiū sempiternū. ℟. Amē. Cōcedēte diuinitate tua deus nr̄: qui es vita viuoꝝ: ⁊ corona sanctoꝝ in eterna secl̄a seculoꝝ. ℟. Amē. Dn̄s sit semp vob̄. ℟. Et cum. Solēnia cōpleta sunt in noīe dn̄i nr̄i iesu xp̄i. votū nostrū sit acceptū cum pace. ℟. Deo gr̄as. ¶ In scti crispini ꝯfessor⁹ officiū ⁊ oīa alia vt in cōi vni⁹ cōfessoris: Quere fo/ccccxxxij/ p̄ter ora

Mirabilis in scis tionē. tuis dn̄e virtutū exaudi supplices tuos: ⁊ peccatoribus nobis beatissimi ꝯfessor⁹ tui crispini patrocinia largiri charitatis ꝑpetue vbertatē adtribue. ille coronā virtutis meruit: nos ei⁹ suffragijs te donāte veniā criminum ⁊ pacē ꝑpetue charitatis ꝯsequi mereamur. ℟. Am̄

¶ In scē cecilie virginis. Ad

Loquebar de testimonis tuis alleluya in ꝯspectu regū: et nō confundebar all̄a all̄a. ℣. Beati immaculati in via: qui ambulant in lege dn̄i. p̄. Et non ꝯfundebar. ℣. Gloria et honor patri et filio:

et spũi scõ in secula seculoꝝ amẽ.
p̄. Et non cõfundebar. Oro.
Christe dñe q̇ sacre vir-
gini tue cecilie tãtã tri-
buis fortitudinẽ: vt seculum
vincentẽ: ⁊ carne ꝓ te mori
festinet: intercessu eiꝰ flãmaꝫ
in nos tue charitatis accẽde.
Vt nec titillamẽta nos car-
nis inliceãt: nec seculi blãdi-
mẽta decipiãt. ℟. Amẽ. Per
mĩaꝫ tuã ⁊c̃. Dñs sit sp̄ vob̄.
℟. Et cuꝫ. Prophetia. Longe
dñs. Psall̄. Spẽ tua. Quere ĩ
cõi vniꝰ virgi. fol̄/ccccxxxvj
Sequẽtia epl̄e pauli. ad co-
Alosscẽses ca. I. ℟ deo gr̃as
Fratres. Gratias ago
deo patri: quia dignos fecit
vos in partẽ sortis sanctoꝝ:
in lumine q̇a eripuit nos de
potestate tenebraꝝ: ⁊ trãstu
lit in regnuꝫ filij dilectionis
sue: in quo habemꝰ redẽptio
nem peccatorũ: qui est ima-
go dei inuisibilis: primoge-
nitus om̃is creature. quia in
ipso cõdita sunt vniuersa in
celis ⁊ in terra: visibilia ⁊ in-
uisibilia. siue throni: siue dña
tiones: siue principatꝰ: siue
potestates. Om̃ia per ip̄m ⁊
in ipso creata sunt. ⁊ ipse est
ante om̃es: ⁊ in illo constãt
om̃ia. ⁊ ipse est caput corpo
ris ecclesie: qui est principiũ:
primogenitꝰ ex mortuis: vt
sit in om̃ibꝰ ipse primatũ te-
nens. quia in ipso cõplacuit
omnẽ plenitudinẽ diuinita-
tis habitare corporaliter: et
per euꝫ reconciliari om̃ia in
ipsum: ⁊ vos cum essetis ali-
quãdo alienati ⁊ inimici sen-
su ⁊ in operibꝰ malis: nunc
aũt reconciliauit vos in cor
pore carnis eiꝰ per mortẽ: ex-
hibere vos sanctos: ⁊ ĩma-
culatos ⁊ in rep̄hẽsibiles co-
rã ipso. Cui est honor ⁊ glo-
ria in secula seculoꝝ. ℟. Amẽ
Euãgeliũ. Sil̄e est regnũ ce
loꝝ thesauro abscõdito. q̃re
in scã eulalia. fol̄/xxix/ Dicat
pb̄r. Dñs sit sp̄ vob̄. ℟. Et cũ
Lauda. Alla. ℣. Lauda filia
syon letare et exulta filia bierl̄m.
p̄. Alla. Sacrificiũ. Sicut tur
ris dauid edificata es: et reprehẽ
sio nõ est in te. quã speciosa et de-
cora facta es in ornamẽto tuo: et
odor vnguẽtorum tuorum sicut
odor libani super omnia aroma-
ta alleluya. ℣. Sicut columbe

sedentes super abundantia aquarum: et sicut fiale aromatum gignentes vnguentoria. et sicut lilia distillancia mirrhā: et sicut ornatilia aurea plena tharsis: et sicut libanꝰ electus. et sicut cedrꝰ. et sicut colūne marmoree posite super bases aureos formose. p̄.

Quam speciosa. Missa. Venerabilem hunc diē passionis triūphatricis cecilie: cum summa dedicemus dilectissimi fratres deuotione. in quo eadem virgo ⁊ castitate fecunda: ⁊ effusione sanguinis martyrio est consecrata. Illa deniq; proculdubio poterit apud deū veniam nostris impetrare offensis: que suā tegens cilicio carnē multorū animas conuertit ad fidem. Cum ⁊ spōsi carnalis cōnubij copulam reppulit: ⁊ sibi eundē cum cetera sāctoꝝ multitudine passionis gloria sociauit. Precemur ergo eos om̄i cordis deuotione: ꝑ quos libido deuicta. per quos etiā hostis insani est persecutio superata. Vt sint apud xp̄m pro quo passi sunt interuentores: pro nobis: sint refugiuz peregrinis. absolutio vinculati. releuatio oppressis. reditū peregrinis. suffragiū absolutis. reparatio infirmis. subsidiū viduis. ac defensio quotidiana pupillis. Non igit̄ apd̄ deū sua in aliquo confundātur in prece: qui pro eo animas suas posuerunt vsq; ad mortem. R. Amē. Alia or̄o.

Omnipotens vnigenite dei filius patris: qui ad corroborandā fidez martyrum tuorū valeriani tiburtij atq; cecilie splēdificos aspectus angelicos destinasti ad terras: per quos illis cōcretas lilioꝝ ac rosarū floribus destinasti coronas. Tu nos eisdem apud te interuenientibꝰ: ⁊ vinculis piaculorum absolue: ⁊ donis spiritalibꝰ reple. Vt sicut illi te tua gratia precedente martyriū ambiēdo: secuti sunt: ita nos eodem precedēte atq; subsequente: ⁊ hic adipiscamꝰ penitentie fructū: ⁊ post cōsortium beatorū. Vt sine intermissione indulgeas miseris: cuz nihil excusas beatis. Vt

iustifices penitētes: cum prō pctōribꝰ exaudierī martyres exorantes. Vt illoꝝ ꝯsortio adiuuemur in celis: quorum nos hic obseq̄mur patrocinijs. Quo possit nob̄ tūc cū eisdem socia esse leticia: cum eos viderimꝰ in gl̄ia sempit̄na. ℟. amē Post noīa oratio.

DEus eterne te q̄s ⁊ rogamus: vt famula tua cecilia apud te exaudiri mereatur pro cetu oīm christianorū: que suo exaudita est ꝓ sponso. Vt per eam tam viui q̄ꝫ defuncti leuamē obtineant indulgētie: per quā sponsus eius fidei tue meruit cognoscere veritatem. ℟. amen

CHriste Ad pacē oratio. dei filiꝰ: q̄ per angelum tuū destinato munere coronarū valeriani: tiburcij: atq; cecilie corda corroboras ad credendū: vt hoc illis essꝫ castimōie signū: ⁊ tue dulcedinis incrementū. Rogamꝰ te: vt adinstar illoꝝ: ita pax tua in nob̄ semp̄ inhabitet: q̄ ⁊ feculēte carnis valeamꝰ pellere incētiua: et dulcedinis tue renouari vberrate oīmoda.

DIgnū Inlatio. s. Amē et iustum est: nos tibi semp̄ gratias agere: dn̄e sancte pater eterne omp̄s deꝰ: per iesum xp̄m filiū tuū dn̄m nostrū. Qui in se credentes efficit validos: ⁊ in se confitentes facit esse plena felicitate robustos. In quo oīs qui credit: nō confundit̄ cuꝫ vterq; sexus in eo valentissime roborat̄. In quo est ⁊ viris refugiū: ⁊ feminis victorie triūphale tropheuꝫ. Qui tantam in beatissima cecilia sua virgine donū sancti spiritus cōtulit: quo duꝫ se in sanctis operibus perfectū exhiberet in virū: virili animo: ⁊ sponsum suū xp̄i subderet ad fidem: ⁊ cognati duritiā diuinarum legum affectionibus emoliret. Ac ne hoc etiaꝫ parum esset in tantuꝫ egit verbo cum illis: vt ardētes eos efficeret ad sucipiendaꝫ gloriam passionis: qd̄ factū euidentia eorūdem sanctoꝝ gesta declarāt. In quibꝰ ⁊ eos ꝓ xp̄o dn̄o gladio desectos cōperimus: ⁊ gloriosaꝫ virginem ceciliā die integro et

nocte tota termis incluſam: nec vllo modo leſaz fuiſſe fatemur. Seruari quippe meruit in balnei calore: que geſtabat xp̃m in pectore. Due quippe igniũ diuiſe faces ardebant: vna in virginis corde: altera ſub virginis pede. Vna cõbuſtioni parata: altera refrigerio dedita. Vna minabatur ſuppliciũ: pollicebaf altera regnũ. Vna moriturꝭ corporibꝰ necem: altera viuituro ſpũi futuraz preparans libertatẽ. Vna qua extinguiſ vita: altera qua peniſ ad vitã. In vna refrigerabaſ xp̃s: in altera exardeſcebat pſecutor horrẽduſ. Sed cũ vicit ignis cõcrematus diuinitꝰ: ceſſit qui fuerat exaggeratꝰ humanitus. Sic quippe diuine potẽtie ceſſere pſecutiões humane. Sed quia eructã eam flãmis: cruore ſui ſanguinis pſecratam ad te in pace accerſiri iuſſiſti. Precamur ſancte deꝰ: vt per eam tribuas ſacerdotibꝰ cõcordiam: miniſtris pſeuerantiam: omniq; clero parſimonie diſciplinã: regibꝰ xp̃ianis vitã: principibꝰ modeſtiam: virginibꝰ caſtimoniã: viduis cõtinentiã: pudicitiam nuptis: atq; oñibꝰ in cõmune delictoꝝ veniã largiaris: per ipſum quẽ cõlaudãt oẽs angeli: ita dicẽtes. ℟. Sãctꝰ. ſanctus, ſanctꝰ. Poſt ſanctus.

Vere ſanctꝰ vere bñdictus dñs noſter ieſus xp̃s filiꝰ tuus. Pro quo predicti martyres viriliter certando animas poſuerũt: ⁊ nunc celeſtis glorie participatiõe letanf. Qui tãto ſe dulcedinis amore effudit in cecilie virginis corde: vt funditus ab illa extirparet omnez carnee titillatiõis ardorẽ. Quo carnalẽ ſponſi cõcubitum reſpuendo: illi ſoli ſe exhiberet intactam: quo per illã emolliuit carnalis ſponſi eiꝰ duriciam. Sit gloria ⁊ gratiarũactio deo ⁊ ſaluatori nr̃o: q̃ hanc virginẽ ſuã illo implevit amore: quo nec diuortiũ ſeminaf: ⁊ ſpũalis plenitudo charitatis augef. Quia ipſe eſt dñs ac redẽptor eternus. Poſt pridie Dño.

Excelſe celoꝝ deꝰ ac dñe

qui martyr̃ tui valeriani vo
luntatē per angelum fiscita/
re dignatus es: vt per eūdez
quā voluisset insinuaret pe/
titionē: effectūq; capere me/
reretur ex fide: qō ⁊ obtine/
re promeruit emittendo pro
fratris saluatione: per eandē
tui angeli precem q̄s: vt no/
stris peticionib⁹ placabilem
accōmodes aurē. Et p quez
visitasti illoz̄ iam credula
pectora: per eū corda nostra
iubeas mederi infirma. Et p
quē illoz̄ suscepisti precami/
na: per eū iubeas nostra san/
ctificare oblata. Vt qui e ce/
lis directus illoz̄ presentat⁹
est oculis: nunc a te dirigat̃
bn̄dictur⁹ bis sacrificijs no/
stris. ℟. Amen. Ad orationez

ADtēdite dile/ dn̄icam.
ctissimi fratres q̄d san/
ctorum oratio valeat. quid
ve p impijs opposite iusto/
rum intercessiones obtine/
ant: cū orante vrbano: ⁊ vir
ginis cecilie vota implent̃: ⁊
valeriani atq; tiburtij fides
aucta: martyrij gl̄a decorat̃.
Proinde extēsis ad celuz pal
mis: petamus nobis auxiliū
de supernis inuocātes eū ex
pietate patrē: quē terribilez
vēturū expauescim⁹ iudicez.
Profecto eteniz erit per illū
nobis vita eterna: per quez
virgo cecilia nō fuit in ardo/
ribus cōcremata. Qui enim
illos in martyrij certamine
positos exaudiuit: exaudiet
nos: cum ad eū fuderim⁹ cla
morem gemit⁹ nostri: pcla/
mantes atq; dicētes. Pater
noster qui. dicat pb̄r. Humi/
liate vos benedictioni. Dn̄s
sit semp vobiscū. ℟. Et cum.

OMnipotēs Bn̄dictio
deus qui inter valeria/
nuz atq; spirituale sanxit esse
cōnubium: ipse in vos cele/
stis concordie tribuat incre/
mentum. ℟. Amen. Quicq; ti/
burtium fratris prece perdu
xit ad fidem: ipse per vos ac/
cendat plurimos ad diligen
dam eterne glorie mansionē
℟. Amen. Vt horū semp fo/
ueamini presidijs: quoz̄ nūc
patula exultatione letamini
de triūphis. ℟. Amē. Per mi
sericordiā ipsius dei nostri: q̄
est benedict⁹ ⁊ viuit ⁊ oīa
regit in secula seculorū. ℟at.

Amen. Domin⁹ sit semp vo/biscū. ℟. Et cum. Dicat cho/rus. Gustate et videte. Post cō.

OOmine deus Ōro. omnipotēs qui es vi/ta t salus fideliū: quem ven/turum iudicē credimus ve/rum: esto nobis propici⁹. Et qui hanc oblationē pro no/stra nostrorūq; salute: vel p expiatione nostrorꝫ peccato rum: in honorē sancte cecilie virginis t martyris tue tibi obtulimus: misericordie tue opem in nos diffundi sentia mus: vt qui iam refecti sum⁹ ad mēse tue conuiuiū: dono tui muneris consequi merea mur premiū sempiternū. ℟. Amen. Concedente diuinita/te tua deus noster: qui es vi/ta viuorꝫ: t corona sancto/rum in eterna secula seculo/rum. ℟. Amen. dicat pbr. Do minus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spū. Solennia cō/pleta sunt in nomine dñi no stri iesu christi. votū nostruꝫ sit acceptum cum pace. ℟at. Deo gratias. ¶ In scti gri/sogoni martyris: oīa dicā/tur de vno iusto. fol/cccclxx

¶ Katherine virginis t mar tyris: oīa dicātur vni⁹ vir/ginis precipue. fo/cccclxxvj

¶ In festo sanctorꝫ vitalis t agricole: facundi: t primi/tiue: oīa dicātur plurimorꝫ martyrum. folio/cccclxxx/

¶ Vigil episcopi t cōfes/soris: oīa dicant vni/us confessoris. fol/cccclxxxij/

¶ Barbare virginis t mar/tyris: oīa dicātur vni⁹ vir/ginis p̄cipue. fol/cccclxxxvj/

¶ Nicolai episcopi t confes/soris: omnia dicant vni⁹ cō/fessoris. fo/cccclxxxij/ ¶ Octa ua sancti andree: oīa dican tur sicut in die. folio/xxvj/

¶ In conceptione beate vir ginis marie. Ad missaꝫ offi/

SPeciosa facta es cium. Alleluya: et odor vestimēto rum tuorū. super oīa aromata alla alla. ℣. Cōceptio tua dei ge nitrix virgo gaudium annuncia/uit vniuerso mundo. ℘. Super oīa aromata. ℣. Gloria et ho/nor patri et filio: et spiritui sancto in secula seculorum amen. ℘. Su per omnia aromata. dicat pbr. Per omnia semper secula se culorū. ℟at chor⁹. Amen. di/

cat pbr. Gloria in excelsis.

TIbi semp dñe Gratio gloria omps iesu xpe: cui⁹ in celo ⁊ in terra laudis cõfessio permanet. dum tibi gloria in excelsis decantat: ⁊ in terra pax hominib⁹ nunciatur. Bonã quesum⁹ volũtatem nobis famulis tuis et populis supplicãtib⁹ tribue: vt ab omnib⁹ nos mundes peccatis: ⁊ pacẽ tuam perpetuam nobis propici⁹: ⁊ omni populo largiaris. ℟. Amen. Per misericordiã tuã de⁹ noster qui es benedict⁹ ⁊ viuis ⁊ omnia regis in secula seculorum. Prophetia lectio libri sapiẽtie prouerbior salomonis. ca. VIII. ℟. Deo grãs.

DOminus possedit me in initio viarũ suarum anteq̃ quicq̃ faceret a principio: vnct⁹ sum a seculo anteq̃ terrã faceret. Nec dum erant abyssi: ⁊ ego iam cõcepta eram. Nec dum fontes aquarũ eruperant: nec dum montes graui mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Adhuc terrã nõ fecerat ⁊ flumina et cardines orbis terre. Quãdo preparabat celos: aderam. quando certa lege ⁊ giro valabat abyssos. Quando etbera firmabat sursuz: ⁊ librabat fontes aquarũ. Quãdo circũdabat mari terminũ suũ: ⁊ legẽ ponebat aquis: ne transirẽt fines suos. Quãdo appẽdebat fundamẽta terre: cuz eo eraz cuncta cõponens: ⁊ delectabar p singulos dies: ludens coram eo in orbẽ terrarum: ⁊ delitie mee esse cum filijs hominũ. Nunc ergo fili audite me. Beati qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam: ⁊ estote sapiẽtes: ⁊ nolite abiẽcere eã. ℟. Amẽ. Psallendo. Specie tua et pulcritudine tua intende prospere p̃cede et regna. ℣. Propter veritatem et mãsuetudinem et iusticiaz: deducet te mirabiliter dextera dei. ℟. Et regna. dicat pbr. Silentiuz facite. Lectio libri ecclesiastici salomonis. capto XXIIII. ℟. Deo gratias.

IN omnib⁹ requiẽ quesiui: ⁊ in hereditate domini morabor. Tũc precepit et dixit mihi creator omniũ: et

qui creauit me requieuit ī ta/
bernaculo meo. Et dixit mi/
hi. In iacob inhabita: et in
israel hereditare: ⁊ in electis
meis mitte radices. Et sic in
syon firmata sum: ⁊ in ciuita
ta sanctificata similiter requi
eui: ⁊ in hierusalez potestas
mea. Et radicaui in populo
honorificato: ⁊ in partes dei
mei hereditas illius: ⁊ in ple
nitudine sanctorū detentio
mea. Quasi cedrus exaltata
sum in libano: ⁊ quasi cypres
sus in mōte syon. Quasi pal/
ma exaltata sum in cades: et
quasi plantatio rose in hieri/
co. Quasi oliua speciosa in cā
pis: ⁊ quasi platan⁹ exaltata
sum iuxta aquas. In plateis
sicut cinamomū ⁊ balsamuz
aromatizans odorem dedi.
Quasi mirrha electa dedi su/
auitatē odoris. ℟. Amen Le/
ctio sci euangelij ſm lucā. XI
In illo in tēpore. Loquēte
dño iesu ad turbas: ex/
tollens vocē quedam muli/
er de turba dixit illi. Beatus
vēter qui te portauit: ⁊ vbe/
ra que suxisti. At ille dixit.
Quinimmo beati qui audi/
unt verbuz dei: ⁊ custodiūt
illud. ℟. Amē. Lauda. Alla. ℣
Conceptio tua dei genitrix vir/
go gaudiū annunciabit in vniuer
so mundo. ℣. Alla. Sacrificiū.
Alla. ℣. Magna facta est et pre/
clara filia syon in vniuersa terra.
alla. ℣ Alla. Benedicta tu a deo
tuo in omni tabernaculo iacob.
tu gloria hierusalē honorificētia
populi tui. ℣. In vniuer. Missa
Exurge gloria nostra de
us ⁊ eripe ab hoste cap
tiuos: atq; pro quib⁹ magni/
ficatus es vsq; ad celos: hos
in te cōfidentes intuere pla/
catus. Et ipse da in tribula/
tione auxiliū: qui nostre salu
tis es complementū. Cōcep
tionis gloriose virginis ma/
rie sic nos tuere subsidio: ne
nostro exigente merito tra/
damur inferno. Sicq; remu
neremur p̄mio: vt ꝓfitentes
producas in seculo. ℟. Amē.
Per misericordiā tuaz deus
noster qui tē. Alia oratio.
Deus qui nauem eccle/
sie tue p mūdi isti⁹ pe/
ricula fluctantē: optim⁹ nau
ta gubernas: ⁊ ne infidelita/
tis procella obruat: vigilātissi/

mus custos solicitas: omnibus eius lauacro renatis tribue per intercessum cōceptionis gloriose virginis marie: persecutionū tēpestates in tui nominis cōfessione deuincere: tibi placituz sacrificium nosmetipsos offerre. Quiqz mirabiliter proiciuntur in profundum: remigio dextere tue perducant in celum. Rat. Amen.

O Post nomina. Oratio Omine iesu xpe laudabilis nimis ⁊ magne: te implorantes exquirimus: ⁊ querentes exposcimus interuentu conceptiōis gl̄iose virginis marie fac nobiscū mīam propter nomen tuū: ⁊ in quibus a te peccādo recessimus: per cōfessionez humilē redeamus. Et pietate qua redemisti captiuos: ⁊ misericordia adiuuasti oppressos: ipsa nunc q̄gessimus dilue: atqz in partez dextere tue: quos redemisti statue. R. Amen. Ad pacem.

O Omine qui es Oro. magnus et gloriosus da nobis famulis tuis indignis: illā pacē: quā tu dedisti discipulis tuis: vt dum operum tuorum magnitudinē admiramur: magnificentiā tuā debita cōfessione laudemus. Atqz per intercessionez conceptiōis gloriose virginis marie tue matris: tribue nobis perfectū intelligētie decus: timoris obedientiam agere: et mandata tua fidelia omni custodia cordis diligēter explere. R. Amē. Quia tu es vera pax nostra ⁊ charitas indisrupta: viuens tecum ⁊ regnans cū spiritu sancto vnus deus in secula seculorū. Rat.

O chorus. Amen. Inlatio Ignum ⁊ iustum est: omnipotēs pater: tibi in honorem cōceptionis gloriose virginis marie gratias agere: per iesum xp̄m filiū tuum dn̄m nostrū: merito quidē ⁊ gloriosior virgo maria celi petiuit intimū: dū celi ⁊ terre sola visceribus sacris portauit deuz ⁊ dominū. O ineffabilis castitas: o īmaculata virginitas: que nouo ineffabili modo ad summi: in superna meruit sede: Visura cū angelis ibidez perpetim deū: cuius verbi in terra sacrum effecta

est tēpluz. Cui nullo modo ibidē incomprehēsibilis frustrat̄ sedes: sicuti incōprehēsibilis partus nō denegat̄ in terris. Tali⁹ est em̄ diuinitus ascēdisse: quali⁹ in nouo virginis partu hic similē nō inuenisse. Quid vero veri⁹ datur intelligi: hāc xp̄s elegit a qua nat⁹ est: hic sic illā voluit māsisse. Merito diuq; merito ibidē gl̄osior fore pre cūctis: dū merito lōgeq; digno dignior inuiscerat̄ ex ea saluator. Hoc te dn̄e cooperante: qui om̄ia que velis: facis: et de nullo nusq̄ ventilaris. Quē quoq; tremūt potestates: celicoliq; āmirant̄ ciues. Cui multiplex celica illa angelorū legio cateruaq; sctōrum: oīum virginū martyrūq; cōcio siue terrestris btōꝝ multitudo: in hoc ꝯceptiōis gl̄iose virginis festo: nō cessant clamare: ita dicētes. ℟.

Sāctus. s. s. Post sctūs. Ere sanct⁹: vere bn̄dictus eterne op̄s de⁹: misericors ⁊ pie: q̄ decore virtutis glorificas iustos: ⁊ sine opere iustificas peccatores. qui ꝯfitētes in mūdo beatificas: ⁊ ꝯfessores ī celo glorificas: tribue nobis interuētu ꝯceptionis tue: cui⁹ solēnia celebrantur: tibi dn̄o ꝯfiteri pio cordis affectu. Ut ꝓpria pādentes piacula: inherere mereamur xp̄o dn̄o ac redēptori eterno. Post pridie.

Virgo dei genitrix maria cui⁹ hodie verā ꝯceptionez celebram⁹. q̄s indigni et pctōres: vbi est noui miraculi gl̄ia: beatiores quādoq; mereamur attolli: p̄ce q̄ꝫ tua ditata. Roget q̄s ibidez ꝓ nob̄ dignitas tui pudor: q̄ te de terris ineffabiliter sūpsit ī celos: ⁊ post somnū quietis et cursuz ꝯsūmatū vite tēporalis. Adsit rogam⁹ ibidē pro nob̄ īdignis plebs tua semp̄ suffragatrix. q̄ten⁹ hic ꝑ eaz abluti ab oīb⁹ facinoꝝ cōtagijs: mereamur āgeloꝝ cōpotes esse ī celestib⁹ regnis. ℟.

Am̄. Ad or̄onē dn̄icā. Dn̄e iesu xp̄e q̄ sic v̄ginē mr̄ez honorificasti: q̄usq; ꝯceptōis e⁹ gr̄a eā corā te suffragatricē īcōpabilē īuenim⁹ īdigni q̄s diuītatis tue clemē

tiam. Quatenꝰ per obtentū illiꝰ beatissime genitritricis: emūdati ab vniuersis cōtagijs: audeamꝰ exclamare et dicere e terris. Pater nr̄ qui es in celis. ℟. Amē. Benedictio

Exoratu virginis sacre marie: vra sint merita radicitꝰ coraz xpo: t abolita piacula. ℟. Amē. Et sicut illa cōletatur in sede supna cum angelis sanctis: sic vos gaudeatis ad quisisse paradisum eterne felicitatis. ℟. Amen. Quo aia simul t corpore sani t integri: binc exeūtes ad illā feliciter t digne pueniatis sedē: quo ipso miserante ab eo diuelli nullatenꝰ possitis. ℟. Amen. Per miam ipsiꝰ dei nr̄i t̄ē. Dns sit sēp vob. ℟. Et cū. dicat chorꝰ. Gustate et videte. Post cōm. Oratio.

Beata dei genitrix virgo maria cuiꝰ pceptiones hodie celebramꝰ: que in syon gliosa cōsistis. quā ipse se dilexisse testat: t ex quo tibi non recessura vltra misericordiā pollicet: da nobis meritis tuis: vt amore diuino flagrātes in futuro iudicio inueniamur indēnes. ℟. Amen Per miam tuā deus nr̄ t̄c. Dns sit semp vobiscū. ℟. Et cuz. Solēnia cōpleta sunt in noie dñi nr̄i iesu xpi. votum nr̄m sit acceptuz cū pace. ℟. Deo grās. ¶ In sctē leocadie v̄gi. t mr̄is. Ad missaz offi.

In omni opere suo vedit cōfessionē sanctā alla. ℣. Verbum glorie: et in corde suo: bymmum dixit alla. ℟. Cōfitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo oīnia mirabilia tua. ℣. Verbum. ℟. Gloria et honor patri et filio et spūi sctō in secula seculoꝝ

Amen. ℣. Verbum. Oro Deus q̄ scelera nr̄a figmentis operta denudas: qui incerta dubijs: t occulta cognitis: cōsulta pietate traducis: vt noxietate prodita: aspergas nos rore misericordie: t velut niuē dealbes: da vie correptionez: auerte q̄s faciem tuā a peccatis nr̄is: et oēs iniquitates nr̄as delēs: innoua viscera nr̄a spūs tui sci infusione. Quo tali habitatore gaudētes apiamꝰ iugiter labia nr̄a ad annūciādā laudē tuā. ℟. Amē. Per mise-

ricordiā. Dn̄s sit vobiscum. ℟. Et cū. Lctō libri hieremie pphe. ca. XXXI. ℟. Deo gr̄as

Hec dicit dn̄s. Inuenit gratiā in deserto: ppl's qui remāserat gladio vadet ad requiē suā isrl'. Longe dominꝰ apparuit mihi: ⁊ in charitate ꝑpetua dilexi te. Ideo attraxi te miserās: rursumq; edificabo te: et edificaberis virgo isrl'. Adhuc ornaberis tympanis tuis: ⁊ egredieris in choro psallentiuz. Adhuc plantabis vineas in monte samarie. Plantabūt plantātes: ⁊ donec tēpꝰ veniat: nō vindemiabunt. quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte effraym. Surgite ascēdamꝰ in syō ad dn̄m deū nr̄m. Quia hec dicit dominus. Exultate in leticia iacob ⁊ hinnite ꝯtra caput gētium. Personate canite ⁊ dicite salua dn̄e ppl'um tuum: reliquias isrl'. ℟. Amen. Psallendo. Cōfitebor tibi dn̄e in vasis psalmoꝝ: veritatē tuā psallaz tibi in cithara deus sctē israel. ℣. Sed et lingua mea annunciabit iusticiā tuā: tota die laudez tuaz. p. Psallā tibi. Sequētia epl'e pauli apl'i ad romanos. ca. X

Charissimi. ℟. Deo gr̄as Hoc est verbū fidei: qd̄ predicamꝰ: quia si cōfitearis in ore tuo dn̄m iesuz: ⁊ in corde tuo credideris: ꝙ deus illū suscitauit a mortuis: saluꝰ eris. Corde em̄ credit̄ ad iusticiam: ore aūt cōfessio fit ad salutem. Dicit em̄ scriptura. oīs q̄ crediderit in eo nō ꝯfundet̄. Non em̄ est distinctio iudei ⁊ greci. Naz idem dn̄s oīum diues in oībus: q̄ inuocant illū. Om̄is em̄ quicūq; inuocauerit nomē dn̄i: saluus erit. ℟. Amē. Euāgeliū. Cū esset in bethania ī domo symonis leprosi. Quere in cōi vniꝰ v̄gi. fol'/ccccxxxvj dicat pb̄r. Dn̄s sit semꝑ vobcuz. ℟. Et cū Lauda. Alla. ℣. Deꝰ meꝰ es tu et ꝯfitebor tibi: deus meus es tu et exaltabo te. p̄. Alleluya. Sacrificiū. Munera accepta erunt sup altare tuuz: et domꝰ orationis mee honorabitur alla. ℣. Letet̄ anima mea in dn̄o. induit enim me veste salutari: et tunica iocunditatis tanq̄z sponso imposuit michi mitram:

et vt spōsam decorauit me orna-
mēto: sicut terra que ꝓducit flores
suos: et sicut paradisus germina
sua. p̄. Et dom⁹. Missa
Deus qui seinuicē dili-
gentib⁹: neq; malū pro ma-
lo reddētib⁹: sed pro suis ini
micis orantib⁹: et amandus
ad ꝓprias ⁊ videndus: preca
mur vt hodierni sacrificij cle
menter intendas libamina:
quib⁹ rite mūdati: secularius
tēptationuz valeam⁹ vitare
discrimina. Talem glorie co
ronaz misericorditer accep-
turi: qualē in ꝓfessionē fami
lie tue leocadie fideliter pre-
stitisti: postulam⁹ igit̄ omp̄s
deus: vt orationē ei⁹ pro no
bis exaudias: ⁊ leticiā gene-
ralem tuis famulis in hac q̄s
celebritate cōcedas. ℟. Amē.
Predicet̄ Alia oratio.
dn̄e credētib⁹ populis:
beate cōfessoris tue leocadie
fidelis patiētia: cui⁹ prius est
persequētib⁹ inimicis predi-
cata iusticia. Gloriemur oēs
fideliter triūphare ei⁹ natali
cium celebrātes: vt similiter
efficiamur īter tribulationū
tēporaliū tēptamēta gaudē-
tes. Auge singulis plenissi-
mam fidē: dona ꝯstantiā: tri
bue charitatem. Atq; ita qd̄
corde credim⁹: ore confitea-
mur: vt cū tua ꝯfessor leoca-
dia coronā iusticie fiduciali-
ter expectem⁹. ℟. Amen. Cō-
cedente diuinitate tua deus
nr̄: qui es vita viuoꝝ: ⁊ coro
na sanctoꝝ ī eterna secula se-
culoꝝ. ℟. Amen. Post noīa.
Hilares dn̄e cele- Oro
bram⁹ festa solēnia cō
fessoris tue leocadie: cui⁹ fi-
ducialis oratio superbū con-
terruit inimicū. Ob hoc nā-
q; in sede letat̄ eterna: ⁊ gau
det felix in patria gloriosa.
Ipsi⁹ meritis ꝯcede fiducia-
lit̄ q̄s dn̄e: nob̄ eternā celest̄
patrie sedem: ⁊ hanc de nr̄is
manib⁹ suscipe placat⁹ obla
tionē. Vt facta patꝝ: fratꝝ:
charorūq; nr̄oꝝ cōmemora-
tione: eos in eterna digner̄
beatitudinē ꝯlocare. ℟. Amē
Omni- Ad pacē. Oro.
potens et immēse de⁹:
qui leocadie virginis tue pla
catus confessione: ad te ani
maz eius arcessiri iussisti: in
pace tu nos et pia peccatoꝝ

cõfessione salua: ⁊ fraterne dilectionis vnanimitate iustifica. Quo per hanc virginem ⁊ cõfessionis dono: a vitijs emũdemur: ⁊ pacis vnitate: tue visionis solacio potiamur. ℟. Amen. Inlatio.

OIgnum ⁊ iustum est: omps pater tibi in honorẽ cõfessoris tue leocadie: gratias agere: per iesuz xpm filiũ tuuz dñm nostrũ: cuius nec fides necessitate serus variatur: nec virtꝰ teneritudine muliebriũ artiũ: eneruata dissoluit. Inuictũ em̃ ecclie catholice caput: ita suis mẽbris subrogauit virtut⁊ augmentũ: vt nõ solũ viros sui nominis testes: in certamine victores per patiẽtiã redderet: verũ etiã feminis triumphalem coronã per tolerantiam cõdonaret. In placabilis quippe carnificis furor exquisita supplicia mẽbris muliebribꝰ admouebat: sed virilis in feminis virtus inlata cruciamenta tẽnebat. Nec em̃ debuit fremitum viri formidare tortor⁊: q̃ intimo palacio mẽtis p̃senti fruebatur presidio saluatoris. ⁊ q̃m inuicti regis auxilio vtebat̃ in corde: cruciatꝰ fortiter vincebat in corpore. Sed in his oñibꝰ xp̃s dñs vnigenitus: tuis cõtinuis laudibꝰ est glorificandus: qui est vbiq; laudabilis: vbiq; mirabilis. qui ⁊ mariã matrẽ inlibatam ab oñi corruptione seruauit: ⁊ leocadiã famulaz sui nois fidelissimã testẽ in oratione suscepit. Et sicut mariam fecit virginẽ permanere post partum: ita leocadiã victricẽ fecit esse post transitũ. Quem cõlaudant oñes angeli ⁊ archangeli: ita dicẽtes. ℟. Sãctus sanctus sanctꝰ. Post scũs.

CEre sanctꝰ ⁊ vere benedictus dñs nr̃ iesus xp̃s filiꝰ tuus: quẽ cõlaudat oñis quentus martyruz: ⁊ adtollunt humiliũ preconia confessoz. Qui virginẽ suã leocadiaz carcerali vinculo trusam: atq; in oratione cõstitutam: in cõfessione sui nominis spũm emittentẽ suscepit ad se: in gloriã sempiternam. Xp̃m dñm ac redẽptorem eternũ Post pridie oño

PRecibus cõfessoris tue leocadie: omps deus hoc tibi oblatus a nobis sacrificiũ suscipe: ⁊ tue benedictionis perlustra sanctificatione. Ut dũ ex his sumpserimus: quicqd in cõfessione poposcerit lingua: prelargiri dignet tua miseratio consueta. ℟. Amẽ. Ad ofonẽ dñi

ACcipe deus nostrorũ confessionez laboriũ: omniũqz ligamẽta solue facinorũ. Quo hui⁹ virginis tue leocadie prece: et vitijs careamꝰ: ⁊ muneribꝰ ampliemur: cũ ad te proclamauerimus e terris. Pf nf. dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cũ. Benedictio.

QUistꝰ dei filiꝰ qui in cõfessione sui nois spũm suscepit leocadie: vestrã accipiat fidelẽ remuneraturus deuotionẽ. ℟. Amen. Quicqz cõfessoris huiꝰ festũ in canticis cõfessionũ attollitis: donis a deo remuneremini sempiternis. ℟. Amẽ. Ut illic remuneratura pueniat deuotio vra: quo beatissime leocadie confessio perducta est munerãda. ℟. Amẽ. Per misericordiã ipsiꝰ dei nri qui est benedictꝰ: ⁊ viuit: ⁊ oñia regit in secula seculoz. ℟. Amẽ Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Hic dicat chorus. Sustate.

DPost cõmendo. Pro Domine deꝰ omps qui es vita ⁊ salus fidelitũ: quem venturũ iudicẽ credimꝰ verum esto nobis ppiciꝰ. Et q̃ hanc oblationẽ pro nra nostrorũqz salute vel pro expiatione nrorum peccatorũ: in honorẽ sancte virginis leocadie tibi obtulimꝰ: misericordie tue opem in nos diffundi sentiamꝰ. Ut qui iam refecti sumꝰ ad mẽse tue cõuiuiũ: dono tui muneris cõsequi mereamur premiũ sempiternũ. ℟. Amẽ. Per miam tuã deus nr: qui es bñdictꝰ: ⁊ viuis ⁊ oñia regis in secula seculoz. ℟. Amen. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Solẽnia completa sunt in noie dñi nri ihesu xpi. vot ũ nostrũ sit acceptũ cuz pace. ℟. Deo gras. ¶ In scẽ eugenie virginis ⁊ martyris. Ad missaz

officiū. Loquebar de testimo-
nis. Quere in sctā cecilia fo /
ccccx/ Oia alia vni⁹ virgis
p̄ter missa cuz subsequētib⁹.

Sfo / ccccxxxvj / Missa.
Jcq; desiderio cōpun-
cta psallentiū festinauit mu
tare viā: vt sequeretur viam
qua perueniret ad vitā. Viā
vtiq; seculi relinquēdo: ꝑdu
cta est ad viaz: que virginis
ꝓcessit ex vtero. Vnde quia
eadē virgo sic deinceps asse
cuta est xp̄m: vt nusq̄ repe-
daret ad seculum: sed magis
fuso sanguinis sui cruore di-
gnuz pro xp̄o dn̄o dinoscit̄
suscepisse martyriuz. Opor-
tet nos in tanti diei venerā-
da festiuitate: singulari pla-
catiōis hostia xp̄m dn̄m ex-
orare. Vt qui eā fecit trium-
phare de mūdo: eius preci-
bus nos efficiat heredes in
celo. Rat. Amen. Alia.
Domine iesu xp̄e ꝓ cu-
ius amore beatissima euge-
nia: ⁊ affectū parentū: ⁊ co-
pias oblita est facultatū. Cū
relictis domo parētib⁹ fratri
bus atq; familijs: aufugiēs
crinib⁹ detonsis te sequēdo
adiungit̄ xp̄ianis: tuis susci-
piēs sua colla subiugare pre-
ceptis: tu ecclesie tue precib⁹
adesto mitis atq; placabilis:
vt adinstar hui⁹ martyr⁹ tue
relinquam⁹ seculū: ꝯtemna-
mus vanarū inlecebras vo-
luptatū: affect⁹ parentū: at-
q; curas rerū periturarum.
Vt ad te diligēdū: te sequē-
duz: teq; fruendū nullis obi
cibus impediti: ita libētissi-
me p̄sentis seculi euincam⁹
mala: sicut hec virgo fallen-
tis melācie valuit supare cō-
menta. Rx. Amen. Post noīa.
Intuere ꝓpicius Oro.
dn̄e offerentiuz vota: et
peccaminū sana discrimina.
Ac presta nobis: vt sicut no
men sexusq; eugenie v̄ginis
cognitionē tui perspicui ele
ni non latuit sacerdotis: ita
nomina nr̄a ex occultis iudi
cijs tuis: eternis iā adnotet̄
in paginis. Quo in hui⁹ vir
ginis ac martyr⁹ tui solēnita
te: ⁊ viuis solacia: ⁊ quiescē
tibus prestet̄ requies sempi-
terna. Rx. Amē. Ad pacē oro.
Vox testimonioꝝ tuo-
rum dn̄e: que eugeniā

virginē ad tuū ꝓuexit amo-
rem: cū xp̄ianoꝝ cātu dino-
sceret: om̄es deos gētiū de-
monia esse: te aūt solū deū ce
los fecisse: īflectat corda no
stra ad penitētiā: ⁊ corpora
ī diuina seruitute ꝯstringat.
Pellat quoqꝫ a nob̄ simulta
tū scādala: ⁊ alterne societat̄
enutriat īcremēta. Quo am
monitione legis tue celesti
abinuicē potiamur dulcedi-
ne: ꝑ quā hec virgo cōpūcta
scē trinitat̄ ꝓmeruit cogno
scere vnitatē. ℟. Amē. Inla-

Dignū ⁊ iustū est: tio.
nos tibi gr̄as agere:
dn̄e scē pr̄ eterne omp̄s deꝰ.
Qui ita martyrē tuam euge
niā amore castitat̄ armasti:
vt sericas vestes ⁊ paternas
īfulas crederet esse timēdas.
O sanctꝰ xp̄i amor accēsus ꝑ
quē ⁊ secl̄aris pōpe ornatꝰ ⁊
parentū extitit exclusus affe
ctus. Elegit quoqꝫ gloriosa
v̄go abiectā in secl̄o gerere
vitaꝫ: illo dauitico carmine
docta: elegi abiectꝰ esse ī do-
mo dn̄i: magis q̄ habitare
in tabernaculis pctōꝝ. Quā
cū ille antiq̄ssimꝰ serpēs viri
liter pro corone p̄mio cerne
ret: agonizantē solitā: suaꝫ ꝑ
melanciā adinstar eue: volu
it erga eā exercere maliciaꝫ.
Perfecta quidē deceptrix in-
uenit̄ ad suadendaꝫ euā: sed
nouissimꝰ nr̄ adaꝫ victor in
virginis mēte ꝑfectior inue-
nit̄. Ducit̄ quoqꝫ ad suppli-
ciū cū suis venerabilis v̄go
comitibus: cuius certamen
xp̄us letꝰ expectaret spōsus.
Introducunt̄ falsi accusato
res: sicut ī stephani mr̄is ne-
ceꝫ. Claruit ꝯcīnata falsitas:
qꝛ īmaculata inuēta est sācta
virginitas. Ingēs facta est
parētū leticia: qꝛ de triūpho
virginis exultat celestis mi-
litia. Gloriose em̄ virgini ad
hoc ꝯcessa sunt tēporū spa-
cia: vt ipsa multos secū ꝓuo-
caret ad celestia regna: quo-
rum pariter castissimas tibi
dn̄e animas in sacrificia ꝯse-
crarent mūda. Quē in vni-
tate trinitat̄ adorāt angeli:
bn̄dicūt archāgeli: ⁊ vniuer
se metuūt potestates: ꝯsona
voce incessabiliter claman-
tes atqꝫ dicētes. ℟. Sanctus
sanctus sanctus. Post sanctus

Vere sanctꝰ: vere glorio-
sus dñs nr̄ iesus xp̄us
filiꝰ tuꝰ. Qui est custos vir-
ginitatis: ⁊ virginalis decꝰ
immēsi pudoris. Qui ⁊ ī ma
tre maria virginitatē ꝑuauit
et in mr̄e eugenia integrita-
tem virgineā ꝯtulit. Cuz ⁊
illā virginē: ipsa sui natiuita
te adsignat: ⁊ istā ꝑ deceptri
cis accusant̄ melācie verba:
v̄ginez manifestat. Ip̄e dñs
ac redēptor eternꝰ. Post pri

Dñe iesu xp̄e fi- die. oro
lius dei viui: qui tantā
gr̄am ī virgine tua eugenia
ꝯtulisti Vt sicut euidētia eiꝰ
gesta declarant: quēcūqꝫ in
dolore positū visitasset: ⁊ lā-
guoris ab eo pestis recede-
ret: ⁊ optatam ad eū sanita-
tez reuocaret. Tuū hoc sacri
ficiū tibi appositū: ita tue vi-
sitationis bn̄dictione sctīfi-
ca: vt ex eo sumētibꝰ: ⁊ crimi
nuz p̄stet̄ indulgētia: ⁊ ꝑpe-
tue salutis p̄largiat̄ medela.
℟. Amē. Ad or̄onē dn̄icam.

Videte videte dilectissi
mi fr̄es mirabilia ope-
ruz dei: q̄liter eugenia virgo
ꝓ noīe iesu martyriū sustinē
do: necvndis subijcit̄ neqꝫ
ardoribꝰ ꝯcremet̄. Hec sane
fides augebat: pro qua dn̄s
nr̄ p̄dixit: qđ ī ea se rogātibꝰ
nihil difficile sit. Vnde hac
fide: q̄ per dilectionē operat̄
rogemꝰ pij pr̄is clementiā:
vt nr̄as recipiat lachrimas:
diluat culpas: impciat gr̄az:
et arceat queqꝫ nob̄ vident̄
esse aduersa. Si em̄ rogaue
rimꝰ eū fiducialiter: spes no-
bis est: qđ exaudiat vocē nr̄i
clamoris: cū ad euz ea q̄ dn̄o
iesu xp̄o edocēte didicimus:
ꝓclamauerimus e terris. Pr̄

Deus summꝰ Bn̄o. nr̄
atqꝫ eternꝰ: in cuiꝰ ser-
uit iuz eugenia virili habitu
detōsis crinibꝰ se obtulit ser
uituram: faciat vos desectis
atqꝫ recisis curis seculi: ap-
prehēdere vitā īmaculatā. ℟
Amē. Quiqꝫ eiꝰ virginitatez
melanciā fallentē manifestā
efficit cuneis ppl̄or. ostēdat
in vob̄ diuitias mis̄icordia-
rum suarū. ℟. Amē. Atqꝫ cuz
illa post transitū mereamini
partē habere q̄ pro xp̄o dn̄o
suo meruit laureari cruore.
℟. Amen. Per mīam ipsiꝰ dei

nostri qui est bñdictus ⁊ vi/
uit: ⁊ oñia regit in secula se
culoꝝ. ℟. Amẽ. Dñs sit semp
vob. ℟. Et cũ. hic dicat chor⁹
Sustate. Post cõm. Oratio.

OStantes dñe suaui/
tatis dulcedinis ple/
nitudinẽ qs: vt sit nob hoc
in remissionẽ pctoꝝ: ⁊ sani/
tatẽ mẽtiũ. ℟. Amẽ. Per mise
ricordiã tuã de⁹ nr̃ ⁊c̃. Dñs
sit semp vob. ℟. Et cũ. Mis/
sa acta est in noie dñi nr̃i ie/
su xp̃i. pficiamus cũ pace. ℟.
Deo gr̃as. ¶ In scẽ colũbe
virginis ⁊ martyr̃ oñia di/
can̄ vni⁹ virginis excepto

Omissa. folio/ccccxxxvj/

Mnis vnitas eccl̃ie scẽ
q̃ significata est in colũba de
qua dictũ est. Una est colũ/
ba mea pfecta mea. Una est
matris sue: manib⁹ plaude:
iubilo cane: exulta i oñi cor
de. Qñ pulsantis dilecti vo
cem mor vt hec colũba vir/
go ⁊ martyr: dicentẽ sibi au
dire pmeruit. Aperi mihi so
ror mea: amica mea: colũba
mea: ilico surrexit aperire di
lecto. Inquiẽs: pulcer es di/
lecte mi ⁊ decorus: lectus nr̃
floridus ac iocũdus. Cuius
in accubitu duꝝ dilectus cõ/
sisteret: nardus virginis de
dit odorẽ. Cuꝝ interrogata
imperiali ex voce: quẽ cole/
ret: xp̃um se testata est credi
disse: cui⁹ iã vulnerata fuerat
charitate. In hui⁹ ergo vir/
ginis festũ dilectissimi fr̃es:
⁊ vota pãdam⁹ cũ gaudijs:
⁊ crimina cũ lamentis. Ut
hec virgo suis sanctaꝝ semp
precib⁹ tueat̃ eccl̃esiã: q̃ iesu
xp̃o dño effecta est ex virgi/
nitate spõsa. ℟. Amen. Alia

OEus pr̃ omp̃s: ofo.
sup baptizatũ vnige/
nitum tuũ in aquis iordanis
spũm sanctũ in colũbe speciẽ
ostẽdisti: atq; per ipsi⁹ sancti
spũs donuꝝ cor martyris ac
virginis tue colũbe tãto ar/
dore tue dulcedinis inflam/
masti: vt vsq; ad ꝓsũmatio/
nez meruerit puenire marty
rij. Effice nos q̃s colũbarũ
simplicitate puros: malicia
parvulos: ⁊ prudẽtia serpẽ/
tium circũspectos. Quo si/
cut hec ỹgo: ⁊ simplicitate:
cãdida: ⁊ virginitate mũda:
ac prudẽtia circũspecta: co/

lūba sine macula merito fu-
it: sic nos eius intercessione
purificati: ac eiusdē martyrij
palma accicti mereamur ad
te ꝑuenire: qui es redēptor
eternus. ℟. Amē. Post noīa.

AUditis nomi Orō.
nibus offerentiū: pie-
tatis dn̄m deprecemur: vt ꝑ
interuentū beatissime mar-
tyris ⁊ virginis sue colūbe:
nobis dignet̄ oratꝰ assiste-
re: adesse quesitꝰ: aꝑire pul-
satus. ℟. Amē. Ap pacē orō.

IMpetret q̄s dn̄e fideli-
bus tuis auxiliuz: oratio
iuste martyr ⁊ virginis tue
colūbe: vt in cuiꝰ hodie cele
britate deuoti sunt: in eiꝰ fi-
ant pace participes. ℟. Amē

DIgnuz ⁊ iu- Inlatio
stum est: equū ⁊ iustū
est: nos tibi gr̄as agere: dn̄e
sctē pater eterne omp̄s deꝰ:
per iesum xp̄m filiū tuū dn̄m
nostrū. Qui beatissimā mar-
tirez ⁊ virginē suā columbā
diuersis certaminibꝰ dimi-
cantē: celestibꝰ muneribꝰ cu
mulauit. Arguit̄ quidē mul-
tis tormētis: ⁊ corona ip̄ius
diuersis margaritis ornat̄ in
celuz. Prestat enim diuinus
amor audaciam: qua ipsa vi
ctrix existit impugna. In cō
fessorē dei sentētia mutatur:
⁊ deuicto seculo cū patre: et
filio ⁊ sp̄ūsancto imꝑpetuuz
gloriat̄. Cui merito oēs an-
geli ⁊ archāgeli non cessant
clamare quotidie: ita dicen-
tes. ℟. Sanctus. Post sanctꝰ

VEre sanctꝰ: vere in al-
tissimis gl̄iosus: dn̄s
noster iesus xp̄s filius tuus.
Qui certatricē pro nomine
suo columbā: inter suppre-
ma supplicia: emissa de celis
voce ad se vocat: veni quip-
pe ait colūba: aperti sunt ti-
bi celi. Ecce vox fit ad virgi-
nem similis: que super bapti
zatum dn̄m extiterat singu-
laris. Singularis plane vox
illa: que illū dilectū dei filiuz
nūciabat: cōmunis vel simi-
lis: q̄ ex ipso celi climate pro
cesserat: que preciosaz mor-
tem virginis ppl̄is cōmen-
dabat. Hinc igit̄ quia nr̄is
non debent̄ meritis talia: te
deus qm̄s vt vox: quā audi
uimus ab initio: in nobis ꝑ-
maneat. Vt dū apparueris:

habeamus fiduciã ⁊ nõ cõ/
fundamur in ea: cuz manife/
stata cunctis fuerit gl̃ia tua.
xp̃e dñe ac redẽptor eterne.

Post pridie. Oratio.

Excellentissimã tue ma/
iestatis imploramꝰ potentiã
scẽ deꝰ: q̃ virginẽ tuã colũbã
⁊ in amphiteatro bestia ob/
sequente glorificas: ⁊ post in
ꝓsummatiõe passionis emis/
sa de celis voce ꝓfirmas. Ut
bas tibi iubeas ꝓpiciꝰ obla/
tas hostias intueri: atq; ce/
lestis bñdictionis sãctifices
largitate. Ac prestes: vt oẽs
pro quibus hec offerr̃ obla/
tio: ⁊ lucrũ tui sanguinis si/
mus: ⁊ preciũ nr̃e redẽptio/
nis: pleniss̃ima deuotiõe su/
mamus. ℟. Amẽ. Ad or̃onez

Deus pater dñicam.
omps: qui in expiatio
ne parturientium: duos tibi
offerri pullos precipis colũ
barũ: tu precibꝰ colũbe mar/
tyr̃ tue: ab oñi nos laua sor/
de pollutionũ. Ut buiꝰ vir/
ginis suffragio: ad te culpa/
rum possimꝰ veniã promere
ri: cũ nunc orationẽ corazte
deprõserimꝰ filij tui: ꝓcla/
mantes atq; ita dicẽtes. Pa

ter noster. Bñdictio.

Nigenitꝰ dei filiꝰ: qui
virginẽ colũbam inlesaz ser/
uauit a flãmis: ab omniũ vi/
tiorũ vos immunes reddat
inlecebris. ℟. Amẽ. Precibus
quoq; buiꝰ colũbe virginis:
⁊ colũbarũ innocẽtia reten/
tetis: ⁊ zelo sancti spũs arde/
atis. ℟. Amẽ. Quo intra sinũ
vnius colũbe: ⁊ sine offensi/
one ꝑmaneatis in seculũ: et
cũ fructu bonoꝝ operũ per/
ueniatis ad xp̃um. ℟. Amẽ.
Per miam ipsius dei nr̃i: qui
est bñdictus: ⁊ viuit ⁊ oñia
regit in secula seculoruz. ℟.
Amẽ. Dñs sit semꝑ vobiscũ.
℟. Et cũ. hic dicat chorꝰ. Su/

Rstate et videte. Oratio.

Refecti xp̃i corꝑe ⁊ san/
guine pariterq; sanctificati:
deo patri oñipotẽti gr̃as re
feramus: vt nos in eadẽ refe
ctione ⁊ sanctificationẽ ha/
beatis hic: ⁊ in futuro secu/
lo gloriã ꝑcipiatis. ℟. Amen.
Per miam tuaz deus nr̃ t̃ẽ.
Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et
cũ. In noie dñi nr̃i ihesu xp̃i ꝓ
ficiamꝰ cũ pace. ℟. Deo gr̃as

INcipit cõmune: in primis officium vnius martyris ad missam. Officiũ. Loriã et magnũ decorem impones sup eũ alla: et dabis eũ in bñdictione in secu lum seculi alla alla. ℣. Vitam petijt ad te: tribuisti ei lõgitudinem dierũ in eternũ. ℟. In seculũ seculi alla alla. ℣. Gloria et bonor patri et filio et spũi sancto In secula seculorũ amen. ℟. In seculũ seculi alla alla. dicat pbr. Per oñia semp secula seculorũ. ℟. Amẽ Gloria in excelsis. In tẽpore quadragesime. officium. FAmulo tuo prestitisti bonorem magnũ dicit dñs: et oñes inimicos ei⁹ humiliauit: et coronã dedit ei. ℣. Preuenisti eũ dñe in benedictione dulcedinis. posuisti in capite ei⁹ coronam de de lapide precioso. ℟. Et omnes inimicos. ℣. Gloria et bonor patri et filio: et spũi sancto in secula seculorũ amen. ℟. Et oẽs inimi. DEus qui sanctã Ecclo. nobis huius diei solẽnitatem beatissimi martyris tui. N. passiõe fecisti: adesto familie tue precib⁹: vt cuius bodie festa celebram⁹: eius meritis⁊ intercessione: ad ea que imitare cupim⁹: adplicemur. ℟. Amẽ. Per miam tuã de⁹ noster: qui es bñdict⁹ et viuis ⁊ oñia regis in secula seculorũ amen. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lectõ libri ecclesiastici salomonis. capi. BXIIII. ℟. Deo gratias. BEatus vir qui non est lapsus ẏbo ex ore suo: ⁊ nõ est stimulatus in tristicia dilecti. Felix qui nõ habuit animo suo tristiciã: ⁊ nõ excidit ab spe sua. Beat⁹ vir qui in sapientia morabitur: ⁊ qui in iusticia meditabitur: ⁊ in sensu suo cogitabit circũspectionem dei. Qui timet dominũ: faciet bona ⁊ q̃ continens est iusticie: apprehendet illa. Et obuiauit illi quasi mater honorificata: ⁊ quasi mulier a virginitate susci-piet illũ. Cibauit illum pane vite: ⁊ intellect⁹: ⁊ aqua sapiẽtie salutaris potauit illũ. Et firmabit̃ in illo: ⁊ non flectetur. ⁊ cõtinebit illũ: apud primos: ⁊ in medio ecclesie aperuit os ei⁹. Ac impleuit c. xv

illum spiritu sapientie ⁊ intellectus: ⁊ stolaz glorie vestiet illũ. Jocunditatẽ ⁊ exultationẽ thesaurizauit super eum: ⁊ noie eterno hereditauit illum. ℟. Amen dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallendo. Posuisti super caput eius coronã de lapide pretioso. ℣. Sup salutare tuuz dñe exultabit vehementer. desideriuz anime eius dedisti ei: et volũtate labioꝝ eius nõ fraudasti eum. p. Coronã de la. dicat pbr. Silẽtium facite. Sequẽtia epistole pauli apli ad galathas. capitulo. VI. ℟. Deo gratias.

Fratres. Bonũ facientes: nõ deficiamꝰ. tempore eniz suo metemus non deficiẽtes. Ergo duz tẽpus habemus: operemur bonũ: ad oẽs homines: maxime autem ad domesticos fidei. Videte qualibꝰ litteris scripsi vobis mea manu. Quicunqz volunt placere in carne: hi cogunt vos circũcidi: tantũ vt crux xpi persecutionem nõ patiant. Neqz enim qui circũcidũt: legẽ custodiunt: sed volunt vos circũcidi: vt in vestra carne gloriẽtur. Mihi autẽ absit gloriari: nisi in cruce dñi nostri iesu xpi. per quez mihi mũdus crucifixus est ⁊ ego mundo. In xpo eñ iesu neqz circumcisio aliquid valet: neqz preputium: sed noua creatura. Et quicunqz hanc regulam psecuti fuerint pax sup illos: ⁊ misericordia super isrl dei. De cetero nemo mihi molestus sit. Ego autẽ stigmata dñi nostri iesu xpi in corpore meo porto. Gratia dñi nostri iesu xpi cum spiritu vro. ℟. Amẽ. Euãgeliũ. Si quis vult post me venire abne. Quere in nle sancti andree. fo / xxvij / dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Beatus homo quẽ tu erudisti dñe: et de lege tua docuisti eum. p. Alla. Sacrificiũ. Fulgebit iustus sicut splẽdor firmamenti. sicut stelle celi dantes claritatẽ lucis: ita et iustus splendebit inperpetua eternitate alla. ℣. Fulgebũt et tanqz scintille in arundineto discurrent: iudicabũt natões: et dñabũt pplis et regnabũt cũ dño. p. Imptua. Missa.

LArgitorem eterni mu neris deũ ffes chariſſi mi ſupplices implorem⁹: vt ſacrificiũ qđ offerim⁹ hodie in honorez martyris ſui. ℣. ppici⁹ acceptare digneſ: ac ſic preces omniũ clementer accipiat: ⁊ oñib⁹ peccata di mittat. Et qui p̃ſtare digna/ tus eſt eidẽ martyrio ſuo de/ us pater omp̃s olim victo/ rie palmã: nũc q̃s vniuerſis poſtulata cõcedat: ⁊ eterne vite premia dignanter attri/ buat. ℟. Amen. Alia oratio.

IN honorem beatiſſimi martyris tui. ℣. cui⁹ ho die natalẽ glorie celebram⁹: his maieſtati tue omp̃s de⁹ laudib⁹ ſeruiẽtes: ſolẽnia fe/ ſta cõcinim⁹: ſupplices te de precãtes: vt cui⁹ meritis ob/ ſequimur: ei⁹ te propicio ac donãte: apud clementiã tuã ſemp precib⁹ adiuuemur. ℟.

POſt nobia oratio. Amẽ

Jetatem tuaz petim⁹: ſempiterna trinitas deus: et ſci tui. ℣. venerãtes agonẽ: ſupplices implorem⁹: vt pre ces omniũ clemẽter accipi/ as ⁊ oñibus peccata dimit/ tas. Atq; ita tibi ſit offeren/ tiuz deuotio placita: vt de/ functis etiã requies preſteſ eterna. ℟. Amẽ. Ad pacem.

REple nos dñe ℣o. tue pacis ⁊ dulcedinis dono: vt qui in hoc die ama biliter martyr tui. ℣. vene/ ramur triũphuz: martyriali pficiam⁹ affectu. Et qui eidẽ ſancto tuo impẽdim⁹ obſe/ quele honorẽ: eius precibus p te fructificem⁹ in charita/

Ote. ℟. Amẽ. Jnlatio.

JGnum ⁊ iuſtum eſt: equũ ⁊ ſalutare eſt: te incõfu ſa trinitas: ⁊ vni⁹ eſſentie in/ diuiſa maieſtas deũ patrez ⁊ filiuz ⁊ ſpũm ſanctũ: fontem btitudinis eterne laudare: quẽ ſcimus nulli⁹ ſeruitutis obſequijs idigere. Per quẽ beatiſſim⁹ martyr tuus. ℣. errorez ſeculi ſapiẽtia vicit: terrorez patiẽtia ſuperauit: ⁊ idcirco tam magnũ tanq; magnificũ eſt qđ fecit. Se/ cutus quippe agnũ: leonez vicit. Quãdo perſecutor ſe/ uiebat: leo fremebat. Sed quia agnus ſurſum adten/ debatur: leo deorſum conte/

nebatur. Ipse eniz intuebat̄ qui mortē morte destruxit: i ligno pepēdit: sanguinez fudit: mundū redemit. Cui merito om̄es angeli ⁊ archāgeli nō cessant clamare quotidie: ita dicētes. ℟. Sanctus.

Vere sanct⁹: Post scūs. ⁊ vere bn̄dictus dn̄s nr̄ iesus xp̄s fili⁹ tuus. Qui hodierno die aīaz sui testis. N. deuicto mundo euexit in celū: vt q̄ fuerat afflicta supplicijs: gaudijs frueret̄ eternis. Et q̄ dn̄ice imitatrix extiterat passiōis: celestis esset particeps regni. Hui⁹ proinde meritis de⁹ sūme terminū pone delictis: ⁊ finē scandalis. Vt q̄ martyr⁹ tui. N. veneratores existim⁹: remotis aduersitatibus effici mereamur. Per xp̄m dn̄m ac redēptorē eternum. Post pridie.

Hec tibi dn̄e tua Or̄o seruātes p̄cepta: in altare tuū panis ac vini holocausta ꝓponim⁹: ⁊ in cōmemorationē scti tui. N. suscepta ppl̄i tui per has oblationes: te iubente vota deferimus: nō nr̄is meritis: sed obsequio suscepti officij. Rogātes ꝓfusissimaz tue misericordie pietatē omp̄s de⁹: vt eodem spū: quo te in carne virginitas incorrupta cōcepit: has hostias trinitas indiuisa sanctificet. ℟. Amen. Ad

Cum ec/ or̄onē dn̄icā. clesia tua dn̄e nouerimus in memoria eterna esse iustū: nō pro illi⁹: sed pro nostri cōmendatione: hoc tibi offerim⁹ holocaustū. Petētes vt q̄ ei⁹ aīaz fecisti in passione victricē: nostrū votuz efficias in cōfessione victorem. Quo eodē suffragante clamorē nostre accipias vocis: quo iubēte dicim⁹ e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. Bn̄o.

Xp̄us dn̄s qui martyri suo. N. patiendi ꝯtulit votū: patientiā vobis tribuat cōtra om̄es inlecebras viciorū. ℟. Amen. Et qui illi donauit peracta passione coronā: vobis cōferat peracto luctamine mundi gaudia repromissa. ℟. Amē. Vt qui in hoc die tanti martyris ouā/

ei⁹ ꝑticipes

tes solẽnia celebratis: cũ eo⁄dez post transitũ conlocati in celestib⁹ sedib⁹ gaudeat⁄. ℟. Amen. Per miam ipsi⁹ dei nr̃i ꝛc̃. Dn̄s sit semp vobis⁄cum. ℟. Et cũ. dicat chorus. Gustate. Quere i festo corpis xp̃i. fo⁄cclxvij⁄ Com. Refecti xp̃i corpore et sanguine te lauda⁄mus dn̄e alla alla alla. Oratio.

AC nos dn̄e beatissimi martyris tui. N. sequi⁄pedes: vt ei⁹ muniti suffra⁄gio: respuam⁹ fallacias de⁄monũ: cuius instructi patro cinio: videam⁹ bona dn̄i in regione viuor̃. ℟. Amẽ Per miam tuã deus nr̃ ꝛc̃. Dn̄s sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Solẽnia cõpleta sunt in no mine dn̄i nr̃i iesu xp̃i. votum nostrũ sit acceptũ cum pace. Deo gr̃as. ℣ Incipit missa vnius martyris põtificis vl̃ simplicis. Officium.

HEc dicit dn̄s: ego tuli te et fui tecũ alla: et interfeci om̃es ini micos tuos alla. ℣. Feciq3 tibi nomen alla alla. ℟. Beatus vir qui timet dn̄m: in mãdatis ei⁹ cu pit nimis. ℣. Feciq3. ℟. Gloria et honor patri et filio et spũi san⁄cto in secula seculor̃ amen. ℣. Fe ciq3. Dicat pbr̃. Per om̃ia sp secula seculor̃. ℟. Amẽ. Glo ria in excelsis. Iterum dicat pbr̃. Per omnia semp secula seculorũ. ℟. Amen. Oratio.

OMine de⁹ presta pro picius: vt beatissimus martyr tuus atq3 põtifex. N. qui pro te viriliter dimicauit et tuo munere vicit: ita nob iugiter in tuo noie adsit: vt victores eculeo victo: exi⁄stãt peccati: quotidianas ab⁄luat culpas: qui tot tantasq3 supgressus est penas. Vt q̃ pro dn̄o mirific⁹ extitit triũ⁄phator: p seruis existat ma⁄gnificus intercessor. ℟. Amẽ Per miam tuaz deus nr̃ ꝛc̃. Dn̄s sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Prophetia. Tetigit iustũ tẽptatio Require intrãslati⁄onesti iacobi fr̃is dn̄i. fo⁄l⁄ Dicat pbr̃. Dn̄s sit semper vobiscum. ℟. Et cum. Psal⁄lendo. Beat⁹ vir qui nõ abijt in cõsiliũ impior̃: sed in lege dn̄i fuit volũtas eius. ℣. Et erit tanq3 li⁄gnũ qd̃ plantatũ est secus decur⁄sus aquarũ et oia quecũq3 fecerit psperabunt. ℣. Sed in lege dn̄i.

dicat pb̄r. Silentium facite. Epl̄a. Confortare in gr̄a. ⁊ euangeliū. Vna dierū. Quere in festo sci clemēt̄. fo /xxi/ dicat pb̄r Dn̄s sit semp̄ vob̄ cum. ℟. Et cū. Lauda. All̄a. Exultabit iustus in gloria: et gaudebit i leticia sempiterna. p̄. All̄a Sacrificiū. Ego seruus tuus et fili⁹ ancille tue. dirupisti vincula mea: tibi sacrificabo sacrificiū laudis all̄a. ℣. Preciosa in ꝯspectu dn̄i mors sanctoruz eius all̄a.

Beatissimi martyris tui atq; pōtificis: N. agonē: diuina virtute p̄fectū votis solēnib⁹ dilectissimi fr̄es celebrem⁹. Vt qui triūphalē palmam per fidei munimenta xp̄o opitulante promeruit obtinere: patrocinij sui nob̄ intercessio: apd̄ eū cuius p̄sentia gratulat̄: dignet̄ impēdere. Vt ipse nobis pctōꝝ tribuat veniā: qui eidē ꝯtulit immortalitat̄ coronam. ℟. Amē. Alia oratio.

Iteratis precib⁹ te dn̄m deū nostruz suppliciter deposcim⁹ cuius honor sanctitas est. quē diligere: salus est: quē amare: perfectio est. Cōcede in omnē eccl̄iaz tuā scti martyris atq; pōtificis. N. lucerne vestigia: vt te regēte omniū gressus: ea nos via p̄ducat ad vitā: que martyrez tuū extulit ad coronā. ℟. Amen. Post noīa. Oratio

Deus qui scō ac beatissimo martyri tuo atq; pōtifici. N. id muneris ꝯtulisti: vt qui ꝓpter te peregit inlate passiōis libenter cursum: hui⁹ multitudinis mereret̄ occursuz. Presta nob̄: vt ei⁹ suffragio offerentiuz vota suscipias: ⁊ requiez defunctis impercias. Donans om̄ib⁹ nobis ita tui martyr̄ imitari virtutē: vt ꝯsimilez a te post transitū mereamur inuenire mercedez. ℟. Amen.

Dona Ad pacē. Or̄o nobis omp̄s de⁹ martyris tui atq; pōtificis. N. celebrātib⁹ festū: sincere pacis ⁊ charitatis affectū. Vt qui in honorē ei⁹ tibi sacrificiuz deferim⁹ laudis: nobis a te impetremus donaria charitatis. ℟. at. cho. Amen. Inlatio.

Dignum ⁊ iustuz est: om̄ipotens deus:

vt pro virtutibus martyris tui atq; põtificis. ℟. tibi laudes dicamus: & honorem⁹ nomẽ sanctũ tuũ studijs animorum. Qui tantũ fidei robur tuo militi prestitisti: vt corpori flãma cederet: ferrũ superet i pectore: & suis vincerẽt tela vulneribꝰ. Tantus eñ in eo extitit amor nominis tui: vt non auidi morsus ferarũ: non rabies vrsoruz: leonũ insatiabilis furor. Eidem metũ mortis incusserit. Nõ laceratũ ferro corpꝰ: animos iclinabiles. nõ cissũ sulcis latꝰ fidẽ pfesse vtutis exclusit: nec ille sãguinis fluxus vngularũ stridore reuocatus: vocez supplicationis exegit. Hec est corona martyris tui atq; põtificis. ℟. hec est celestis põpa virtutum. Fortiora sunt vulnera martyris: quã tela carnificis. Rogamus ergo te dñe: vt sicut eius virtutibꝰ victorie prestitisti triũphuz: ita nobis fauorem auxilij tui perpetuuz largiaris: & prestes nob hũc in solaciũ: quẽ pbere dignatus es in exẽplũ. Cui merito oñes angeli & archãgeli nõ cessant clamare: ita dicẽtes. ℟. Sanctus. Post sanctus.

TEre sanctꝰ vere bñdictus dñs nr̃ ieſus xps filiꝰ tuus. Qui martyri suo atq; põtifici. ℟. & dimicãdi virtutem: & regnãdi tribuit potestatẽ. Quo illi esset cõsors in regno: pro quo aiam tradidisset supplitio. Haberetq; eũ in munere: quẽ ꝑsors habuisset i passione. Vere solus ipse est dñs & saluator nr̃ xps ieſus: qui & sctis cõfert premiũ: & penitentibꝰ fructũ. Jpe dñs ac redẽptor sempiternꝰ. Post pridie. ofo

OBlatas tibi omps deꝰ ob honorẽ martyrꝛ tui atq; pontificis. ℟. victimas ꝓpiciatus attende: vt q̃ iusti tui memoriã faciẽtes: votiuũ sacrificiũ exhibemꝰ: nostroꝛ criminũ a te indulgentiam cõsequi mereamur. ℟. Amen. Ad orationẽ dñicaz.

BEatissimi martyris tui atq; põtificis. ℟. natalicia honore debito venerãtes: dextere tue opem exquirimus: & grauati delictoruz

nostroꝝ ponderè diuinã potentiam tuaꝫ exposcere non metuimus. Quantoqꝫ fragilitas nr̃a vicioꝝ obiice verberetur: perpẽdere nõ valemus: qui recedẽdo a te ⁊ per abrupta gradiẽdo: facinorũ cecitatẽ: ⁊ peccatũ icurrim⁹: ⁊ te qui verũ iusticie lumen es cõtemmẽdo caruim⁹. Adsiste q̃s nunc trinitas incommutabilis deus familie tue precibus exorat⁹. Cunctorũ in hac solẽnitate suscipe vota: cunctorũqꝫ pius crimina lara. Vt omniũ facinoꝝ labe deterſa: celestis patrie cũctis premia tribue repromissa. Pater nr̃. dicat pbr. Humiliate vos bñdictioni. Dominus sit semp vobiscuꝫ. ℟. Et cuꝫ spi. Benedictio.

Petitiones vestras superna diuinitas suppleat: et desideria vr̃a martyr⁊ sui atqꝫ põtificis. N. intercessione pficiat. ℟. Amẽ. Omniũ preces clemẽs auditor assistat: ⁊ cunctoꝝ piacula bonitate ppicia abluat. ℟. Amẽ. Sensus vestros nũc in bonis sibi adherere faciat: ⁊ in futuro suoꝝ vos gaudijs iũgat. ℟. Amen. Per miam ipi⁹ tẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. dicat chor⁹ Sustate. Require in festo corporis xpi. fo/cclxvij/Cõ. Refecti christi corpore et sanguine te laudam⁹ Doñe alla alla alla. Oro.

Resta nobis omps de⁹ beatissimi testis tui atqꝫ põtificis. N. assiduuꝫ patrocinium: vt ei⁹ quoqꝫ preclarũ adsequi mereamur exẽpluꝫ. Vt sentientes impensissime suffragantes: sequamur fortissime preliantem. ℟. Amen. Per miam tuam tẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Missa acta est in noie dñi nr̃i iesu xpi. votũ nostrũ sit acceptum cũ pace. ℟. Deo gratias.

Ite Missa vnius martyris simplicis. Officium

Gbis eum doñe in benedictione in seculũ seculi alla. letificabis eum in gaudio cũ vultu tuo alleluya alla alla. ℣. Qm̃ ret sperat in doño: et in misericordia altissimi non cõmouebitur. ℟. Letificabis. ℣. Glia et honor pr̃i et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. ℟. Letificabis. Oro.

Deus qui es virtus in-
deffessa: ⁊ sanctoꝝ in-
expugnabile robur: tuam in
martyrib⁹ tuis cõstantiã pre
fer: inter quos ⁊ sanct⁹ mar
tyr tuus. N. patientia victri
ci nitescit: tu ergo in ei⁹ ago
nibus laudantẽ ecclesiã am-
plia felicitate ꝑpetua: vt q̃ fi
deli deuotiõe honorat mar-
tyrem: parilem cũ eo te lar-
giente obtineat sanctitatez.
℟. Amen. Per mĩam tuã de⁹
noster ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vo-
biscũ. ℟. Et cum. Prophetia.
Just⁹ si morte preoccupat⁹.
Require in festo sãcti clemẽ-
mentis. fo. XX. Dicat pb̃r.
Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et
cum. Psallendo. In memoria
eterna erit iustus. p̃. Ab auditu
malo nõ timebit. ℣. Paratuz est
cor eius sperare in dño confirma
tum est: donec videat inimicos su
os. p̃. Ab auditu. Epl̃a. Fr̃es.
bonũ faciẽtes. Quere in vni
us martyris precipui. folio.
ccccxxj. Euãgelium. Si q̃s
vult post me venire. Quere
in festo sci andree. foli. xxvii
dicat pb̃r. Dñs sit semꝑ vo-
biscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla
℣. Ecce seru⁹ meus suscipiã eũ:
electus meus cõplacuit sibi in il-
lo anima mea alla. Sacrificiũ.
Iusticiã tuam dñe nõ abscõdi in
corde meo. veritatẽ tuam et salu-
tare tuũ dixi. ℣. Non celaui mise
ricordiam tuã: et veritatem tuaz
a cõgregatione multa alleluya.

Dominũ deũ Missa.
nostrũ fratres charissi
mi: concordi prece ⁊ humili-
atione poscam⁹: vt festiuita
tem nostrã: quã in honorez
sancti ac beatissimi martyr⁹
sui. N. deuotissime celebra-
mus inlustret. Vt nos sãcti
eius meritis consortes effe-
ctos: propositũ nostrũ vitã-
q̃z consumet. Et cui⁹ sumus
hic nr̃a deuotione fautores:
esse mereamur donante xp̃o
participes. Alia or̃o
Deus q̃ in sancti ac bea
tissimi martyr⁹ tui. N. certa-
mine gaudens eius victoriã
vsq̃z ad martyrij gloriã sustu
listi: vt inter supplicia consti
tutos: persecutores suos: te
vocante despiceret. Exaudi
dñe preces nostras per hui⁹
merita: vt nos qui persecuti
onibus hui⁹ seculi ventila-

mur: ad superādas eoꝝ temptationum molestias sancti spiritꝰ tui principali virtute cōfirmes. ℟. Amē Post noīa

Offerentibꝰ nobis ob honorē scti martyris tui. N. par illius dedicatur oblatio. Ille suis persecutoribus obtulit corpus: nos deo iudici probata corda vouamus. Vt cum fuerit in nobis humilitatis proba deuotio: sicut hostia illiꝰ ꝓfuit ad coronā: ita nostruꝫ sacrificiū prosit ad veniā. ℟. Amen. Ad pacem. Oratio.

Deus q̄ dissidentes ad ꝯcordiā clementer inuitas: ⁊ pacificorū mētes inhabitas. Pacem tuā nobis supplicantibꝰ presta: ac nos in eius cōfessione confirma. Vt eaꝫ intercessione sancti martyris tui. N. ⁊ veraciter habeamus: ⁊ inuicez nobis fideliter demꝰ. Inlatio. Dignum ⁊ iustum est: equuꝫ ⁊ salutare ⁊ pulchrū est. Quere in prima missa vniꝰ martyris. fo. ccccxxij. Post sctūs Vere sanctus vere benedictus. Require retro in festo vnius martyris. fo. ccccxxij.

Post pridie. Oratio.

Nlabere dñe his sacrificijs ob honorē martyris tui N. oblatis: donans nobis: vt illius apud tuam clementiaꝫ cōmendemur suffragio: cuius hodierno die attollimur de triumpho. ℟. Amen.

Ad orationē dñicam.

Deus qui in sancti tui. N. corde flammā accendisti dilectionis tue: da mentibꝰ nostris eadem fidei ⁊ charitate feruere: vt cuius gaudemus de triūphis: eius prouocemur exēplis quoniā ad te proclamamꝰ e terris. Pater noster qui es in celis. Dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semꝑ vobis. ℟. Et cum spi. Benedictio:

Precibꝰ iusti sui. N. vos dñs ab omni reatu sanctificet. ℟. Amē. Illius quoq̄ vos efficiat imitari virtutem: ad cuius dedicandā solennitatē vestrā excitauit deuotionez. ℟. Amen. Et partici ꝑs vos ei in illa eternitate reddat in munere: cuiꝰ amabiliter vos hic prespicit cele

brare solennitatē. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nostri ꝛc. Dñs sit semꝑ vobiscuꝫ. ℟. Et cum. dicat chorus. Gustate et videte. Require in festo corꝑis xp̄i. fo / cclxvij / Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla.

DOmine deus Oro. op̄s q̄ es vita et salus fideliū: quez venturū iudicē credimus veruꝫ: esto nobis ꝓpicius. Et qui hāc oblationem pro nostra nostrorūqꝫ salute: vel pro expiatiōe nostrorū peccatoꝝ in honorez sācti martyris tui. N. tibi obtulimꝰ: misericordie tue opē in nos diffundi sentiamus. Ut qui iam refecti sumꝰ ad mēse tue conuiuiū: dono tui muneris cōsequi mereamur premiū sempiternū. ℟. Amē. Per mīam tuaꝫ deus noster ꝛc. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cuꝫ. In nomine dñi nostri iesu xp̄i perficiamus cum pace. ℟. at. Deo gratias.

¶ Incipit officiū plurimorū martyrū sex caparū vl' quatuor ad missaꝫ. officiū

DAbo sanctis meis primaꝫ sessionem alla in resurrectiōe eterna: et exquiram illos in gaudio meo. Et lux perpetua lucebit eis alla. et eternitas tēporum preparata est eis alla alla. ℣. Benedicti vos a dño: qui fecit celuꝫ et terram. p̄. Et lux. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amē. p̄. Et lux. dicat pb̄r. Per om̄ia semꝑ secula seculoꝝ. Gloria in excel

BEa- Oratio. sis deo. tissimorū martyrū tuorum. N. ꝛ. N. p̄sidijs animati: fida ad dñm nostruꝫ pergant oro. Ut quoꝝ in hoc seculo gloriosuꝫ celebramꝰ triumphuꝫ: eorū in eternū precibus adiuuemur. ℟. Amen. Per mīam tuā deus noster ꝛc. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cum. Lectio libri sapiētie salomonis. ca. XI. ℟. Deo gratias

SAncti iter fecerunt per deserta: que non habitabant̄: ꝛ in locis secretis fixerunt castra. Steterunt cōtra hostes: ꝛ de inimicis se vindicauerunt. Sitierunt ꝛ inuocauerunt te: ꝛ data est illis aqua de petra altissima: ꝛ requies sitis de la-

ca. x. pide duro. ¶ Et reddit iust' mercedẽ laborũ suorũ: ⁊ deduxit illos in via mirabili. Et fuit illis in velamẽto diei ⁊ in luce stellarum tota nocte. Transtulit illos mare rubrum: ⁊ transtulit illos per aquã nimiã. Inimicos autẽ illorũ dimersit in mare: et ab altitudine inferorũ edurit illos. Ideo iusti tulerunt spolia impiorũ: ⁊ decantauerũt dñe nomen sanctũ tuũ: ⁊ victricem manũ tuã laudauerunt pariter. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallendo. Sancti tui dñe sicut palma florebunt: plãtati in domo tua dñe. ℣. Bonum est confiteri dño: et psallere nomini tuo altissime. ℣. Plãtati. dicat pbr. Silentiuz facite. Sequẽtia epte pauli apostoli ad corinthios. capitulo. v

℣ Deo gras.

Fratres scimus enĩ qz. Si terrestris dom⁹ nostra huius habitationis dissoluatur: qz edificationẽ habemus ex deo: domum nõ manufactã in celis. Nam et hoc ingemescimus habitationez nostrã que de celo est: superindui cupientes: si tamẽ vestiti: ⁊ non nudi inueniamur. Naz ⁊ qui sum⁹ in hoc tabernaculo ingemescimus grauati: eo qõ nolumus exspoliari: sed superuestiri: vt absorbeaꝫ qõ mortale est a vita. Qui autẽ efficit nos in hoc ipm: igiꝫ ⁊ sciẽtes quoniam dum sumus in hoc corpore: peregrinamur a dño. Per fidem autẽ ambulem⁹: ⁊ non per speciẽ. Audemus autez ⁊ bonã voluntatẽ habemus: magis peregrinari a corpore ⁊ presentes esse ad deuz. ℟. Amen. Lectio sancti euãgelij ꝑm mattheũ. ca. x. Illo in tẽpore. Dñs noster ihesus xp̃us loquebatur discipulis suis dicẽs. Ecce ego mitto vos sicut oues in medio luporũ. Estote ergo prudentes sicut serpentes: ⁊ simplices sicut columbe. Cauete ergo ab hominibus. Tradent enim vos in cõcilijs ⁊ in synagogis suis: flagellabunt vos ⁊ ad presides et reges ducẽmini propter me in testimoniũ illis: ⁊ gentibus. Cum autez tra-

dent vos: nolite cogitare: quomodo aut quid loquamini. Dabit enim vobis in illa hora: qd loquamini. Nō enim vos eſtis: qui loquimini: ſed ſpūs patris vri qui loquet in vobis. Tradet autē frater fratrē in mortē: ⁊ pater filiuz. ⁊ inſurgent filij in parentes et morte eos afficient: ⁊ eritis odio oīnibus hominib⁹ propter nomen meū. Qui autē perſeueraverit vſq; in finem: hic ſaluus erit. ℟. Amen. dicat pbr. Dominus ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Ambulabūt ſancti gaudentes: velut agni pleni paſcue alla. Sacrificium. Uenite benedicti patris mei percipite regnum: quod vobis paratū eſt ab origine mundi alleluya. ℣. Cum venerit filius hominis in maieſtate ſua: et oēs angeli cum eo: tunc ſulgebunt iuſti ſicut ſol in regno dei alleluya. ℣. Quod vobis para. Miſſa.

DEū q̄ immortales glorioſiſſimoꝝ martyrū ℟. ⁊ ℟. palmas triumphali cruore perfudit ⁊ beatā diei huius ſolennitatez ſuis proſe vincētibus dedicauit: fratres chariſſimi ſuppliciter exoram⁹. Ut qui dedit nobis diei huius ſolemnē excurſuz: det plenum ſolēnitatis effectum. Quicq; cōtulit qō cultus feſtiuitatē amplectitur: donet votū: quod patientia martyrū imitemur. Ut quicquid ſancti tui hodierno die perceperūt in munere nobis proficiat ad ſalutē. ℟. Amen.

LAudes Alia oratio. tuas ſancte oīnipotēs deus: ob glorioſiſſimas martyrum paſſiones: ſacris titulis ampliatas ſolemni tibi cū deuotiōe perſoluim⁹: quas triumphū glorie tue paſſionis euexit: reſurrectiōis eternitas conſecrauit. Qui premium immortalitatis auxiliante te: ſuſcipientes: ⁊ nobis dederunt viaz vite: ⁊ ſibi parauerūt palmaz victorie. Horū nobis domine obauditione det victoriā. Sit nobis eorum apud te patrona oratio: quorū expectante te iudice: felicibus ſanctoruz choris coronata meruit eſſe ꝓfeſſio. ℟. Amē. Ad pacem.

DEus cui acce/ptissima ac iocundissi/ma sanctorũ martyrũ tuorꝝ. N. ⁊. N fides est: atq; deuo/tio: adesto familie tue suppli/ci per sanctorũ tuorũ te suf/fragia postulantiũ: offeren/tium vota amplifica: defun/ctis requiem dona: ⁊ da vt qui te peccatorũ suorũ erro/re leserunt: placere tibi tuo/rum mereãtur intercessione sanctorũ. ℟. Amen. Ad pacẽ

DEus in quo Oratio. est omniũ sanctorũ re/quies ⁊ pax certa sanctorꝝ martyrũ tuorũ. N. et. N. da nobis quesumꝰ: in tua firmi/ter charitate letari. Vt per/fectionem pacis: quã tui iaꝫ sancti fruunt in celis: banc nos iugiter meditemur in terris. ℟. Amen. Inlatio.

QVum ⁊ iustũ est: nos tibi gratias agere deꝰ angelorũ: deus martyrum: inestimabili gaudio predica re passiones: seruorũ tuorꝝ triumphũ: felicium leticiam angelorũ. Quis enim huiꝰ al/titudinis digne possit enar/rare mysteriũ: vbi de suppli/cio beatitudo nascit: de de/core gloria pcreat: ⁊ de mor/te vita perficit: O mysticum religionis archanũ: vbi in/terfici laus est: ⁊ interfeciſſe damnatio. O sacratissimuꝫ bellum: in quo alij videntur occidi: ⁊ alter occiditur. O speciale certamen: in quo se percussor vulneratorũ mor/te prosternit. Diabolus per/cutientem seuicie furore suc cendit: christus autẽ percu/tiendis patiẽtie virtute suc/currit: cuꝫ percussore diabo/lus punitur: cum percussis christus exultat. Diabolus ministrũ suum secum preci/pitat in gehennaꝫ: christus aũt martyres suos ad regna perducit celestia. Cui meri/to oñes angeli ⁊ archãge/li non cessant clamare ita di/centes. ℟. Sãctus sanctus san/ctus. Post sanctus.

VEre sanctus ⁊ piꝰ dñe deus noster: qui tam iustus es ad retribuendum: cꝫ mise/ricors ad donandũ. Dũ vis impendere pro meritis pre/mia: merita facis esse, p pre/mijs: ⁊ nobis digneris depu

tare quod tribuis: duz ínue/
nire desideras que coronas.
Christe dñe ac redẽptor eter
ne. Post pridie. Oratio.

AUdi deus pater omni/
potẽs preces nostras:
z sacrificijs a te institutis to/
tus inlabere ac presta: vt in/
teruentu martyrũ tuorum.
N. z N. ad defensionẽ sit no/
bis: ertẽporalis vita pacis
bone fecunda. Sit mors cõ
fessioue potissima: z resurre
ctio cum sanctis omnib⁹ glo/
riosa. R̃. Amen. Ad orationẽ

DEus bono/ dñicam.
rũ omniũ delectatio:
z claritas gloriosa sanctoz:
misericordiã tuaz quesum⁹:
vt nobis affectum dilectio/
nis infundas. Atqz interuẽ/
tu martyrũ superno munere
conquesito: voluntati tue
semper acceptos efficias.
Pater noster qui es in celis.
dicat pbr. Humiliate vos be
nedictioni. Dñs sit semper
vobiscũ. R̃. Et cũ Bñdictio.

SAnctorum meritis tri/
buat vobis dñs bene/
dictionem semp virtutez et
pacem. R̃. Amen. Gratia que
illos dedurit ad gloriã: vo/
bis preueniat ad peccatoruz
omniũ indulgentiã. R̃. Amẽ.
Qui dedit eis de supato ho/
ste victoriaz: ipse vobis tri/
buat carnalia vitia: z mundi
superare concupiscentiã. R̃.
Amen. Per misericordiã ip̃i⁹
dei nostri z̃c. Domin⁹ sit sem
per vobiscũ. R̃. Et cum spi.
Dicat chor⁹. Gustate et videte.
Reqre in festo corporis x̃pi.
folio / cclxvij / Cõm. Refecti
christi corpore et sanguine te lau/
damus dñe alleluya alla alla.

DOmine de/ Oratio.
us omnipotens: qui es
vita z salus fideliũ: quez vẽ
turum iudicẽ credimus ve/
rum: esto nobis propicius.
Et qui hanc oblationẽ pro
nostra nostrorũqz salute vel
pro expiatione nostroz pec
catorum in honorẽ sanctoz
martyrũ tuoruz tibi obtuli/
mus: misericordie tue opem
in nos diffundi sentiamus.
Qui iaz refecti sum⁹ ad mẽ/
se tue cõuiuiũ: dono tui mu/
neris ꝑsequi mereamur pre/
mium sempiternũ. R̃. Amen.
Per misericordiã tuaz deus

noſter:qui es benedictus et viuis ꝛc̃.Domin⁹ ſit ſemper vobiſcũ.℟. Et cum. Solennia cõpleta ſunt in nomine dñi noſtri ieſu chriſti. votuꝫ noſtruꝫ ſit acceptũ cum pace.℟. Deo gratias. ¶Incipit miſſa plurimoꝝ martyrum quattuoꝝ capparũ. Ad Dñbo miſſam officiũ. vos nominatos in gloria alleluya. ℣. In omnib⁹ diebus vite veſtre alla alla. ℟. Benedicti vos a domino:qui fecit celum et terrã.℣. In oñibus. ℟. Gloria et honoꝝ patri et filio:et ſpiritui ſancto in ſecula ſeculoꝝ amẽ. ℣. In omnib⁹ dieb⁹. Oratio. Audium noſtrũ et ſalus noſtra:virtus atq; iuſticia dñe deus oñipotẽs: fac nos queſum⁹ placita tibi ſanctoꝝ martyrũ tuoꝝ.N. et.N.ſorte gaudere: et illic laudes tuas rectoꝝ munere ꝓpetim decãtare.℟. Amẽ. Per miſericordiã tuaꝫ deus noſter ꝛẽ. Dñs ſit ſemp vobiſcum.℟. Et cum. Lectio libri ſapientie ſalomonis. ca. Ipi.III. ℟. Deo gratias. Iſtoꝝ anime in manu dei ſunt:ꝛ non tanget illos tormentũ mortis. Viſi ſunt oculis inſipientiũ mori:ꝛ extimata eſt afflictio exit⁹ illoꝝ rum.Et ab itinere iuſto abierunt in exterminiũ: ꝛ quõd a nobis eſt iter exterminij:illi autẽ ſunt in pace. Et ſi coram hominib⁹ tormẽta paſſi ſunt:ſpes illoꝝ immortalitate plena eſt. Et in paucis verati: ꝛ in multis bene diſponenꝫ.Quoniaꝫ deus tẽptauit illos:ꝛ inuenit illos dignos ſe. Tanq̃ aurum in fornace ꝓbauit illos:ꝛ quaſi holocauſti hoſtiaꝫ accepit illos: ꝛ in tẽpore erit reſpectus illoꝝ.Fulgebunt iuſti ꝛ tanq̃ ſcintille in arundineto diſcurrent iudicabunt nationes:ꝛ dñabuntur populis:regnabit illoꝝ dñs imperpetuũ. ℟at. Amen. dicat preſbyter. Dominus ſit ſemper vobiſcum. ℟at. Et cum ſpi. Pſallendo. Tranſiuimus per ignem et aquam. ℟. Et induxiſti nos in refrigerio. ℣. Probaſti nos deus ſicut probatur argentũ.poſuiſti tribulationes in dorſo noſtro.℣. Et in

duxisti. dicat pbr. Silentiuz facite. Sequentia epistole pauli apostoli ad romanos.

Eca. VIII. R. Deo gratias. Ratres. Debitores sumus non carni: vt secūdum carnem viuamus. Si autez scdm carnem vixeritis: moriemini. Si autez spiritu facta carnis mortificatis: viuetis. Quicunqz enim spiritu dei aguntur: hi filij sunt dei. Non enim accepistis spiritū seruitutis iterum in timore: sed accepistis spirituz adoptionis filiorum dei. In quo clamamus abba pater. Ipe spiritus testimoniū reddidit spiritui sancto: quod sumus filij dei. Si autē filij ⁊ heredes. Heredes quidem dei: coheredes autē christi. Si autem cōpatimur: vt ⁊ glorificemur. Existimo eniz qd non sunt condigne passiones huius temporis ad futuram gloriā: que reuelabitur in nobis. Nā expectatio creature reuelationez filiorum dei expectat. Vanitati autē creatura subiecta est non volens: sed propter eū qui subiecit omia in spem. qa ⁊ ipsa creatura liberabitur a seruitute corruptionis in libertatem glorie filioruz dei. Rat. Amen. Lectio sancti euangelij fm mattheum. capto. X.

Illo in tēpore. Dominꝰ noster iesus christus loquebatur discipulis suis dicens. Nihil opertum quod non reuelabitur: ⁊ occultuz quod nō sciatur. Quod dico vobis in tenebris: dicite in lumine. Et quod in aure auditis: predicate super tectum. Et nolite timere eos: qui occidunt corpus: animam autē occidere non possunt. Sed potius eum timete: qui potest animam et corpus perdere in gehennā. Nonne duo passeres asse veneunt: ⁊ vnum ex illis non cadet super terram sine voluntate patris vestri. Vestri autem capilli capitis omnes dinumerati sunt. Nolite timere: multis passeribus meliores estis vos. ¶ Vbi XVIII enim sunt duo vel tres congregati in nomine meo: ibi sum in medio eoꝝ. R. Amen.

Dicat pbr. Dominꝰ sit sem/ per vobiscum. ℟. Et cum spi. Lauda. Alleluya. ℣. Gaudete iusti in domino: rectos decet col/ laudatio. p. Alla. Sacrificiũ. Mirabilis deus in sanctis. deus israel ipse dabit virtutẽ et fortitu/ dinem plebis sue. benedictꝰ deus alla alla. ℣. Montẽ dei mõtem vberem: mons coagulatus mõs vber: vt quid suspicamini mõtes coagulatos: mõtẽ in quo placuit deo habitare in eo. p. Benedictꝰ

ETerne Missa. deus. tue virtutis nomẽ omni potẽs deus rogamꝰ: vt ho/ rum martyrũ tuorũ. N. ⁊. N ⁊ omniũ sanctoꝝ meritis so cios fide: pares deuotione: strenuos passione: similes in resurrectione feliciũ nos fa/ cias coequari. ℟. Amẽ. Alia

ILlares dñe ce/ oratio. lebramus solẽnia mar/ tyrum tuorũ. N. ⁊. N. quoꝝ fiducia fidei superbũ conte/ ruit inimicũ. Ideo nunc in sede letantur eterna: ⁊ gau/ dent felices in patria glorio sa. ℟. Amen. Post nomina.

POst martyrũ oratio. preconia: post offeren tiuꝫ ministeria: post quiescẽ tium memoriã: pacem tuam dñe poscimus: pacem impe/ trari benignuꝰ ℟. Amen. Ad

PAcem pacem oratio. tuaꝫ apostolis tuis de/ disti seruandã: presta dñe vt pacez quã in tuo nomine la/ bijs propinamꝰ: firaꝫ in coꝝ/ dibus nostris imperpetuuꝫ teneamus. ℟. Amẽ. Inlatio

OIgnum ⁊ iustum: est: omnipotens deus per iesum christũ filiũ tuuꝫ dñm nostrũ. Quem omnes marty/ res omneſqꝫ confessoꝝes sere/ nis vultibus intuẽtur. Pro cuius nominis confessione offerunt colla manibus im/ piorũ: vt iuuent in eternum in cõgregatione sanctoruꝫ. Vapulãt: sed exultant: sciũt pro quo patiuntur: sed pro quo patiũtur deo adiuuan/ te non sentiunt. Torquẽtur in terris: sed gaudent in ce/ lis. vnde merito cunctus il/ le angelice congregationis exercitꝰ in hac martyrũ tuo/ ruꝫ. N. ⁊. N. cõfessione: tuaꝫ dñe diebus ac noctibus vir/ tutem magnificare nõ desi/

nant. ita dicentes. ℟. Sanctꝰ sanctus sanctus. Post sanctꝰ.

Vere sanctus. vere dominꝰ. quia pleni sunt celi ⁊ terre gloria maiestatis tue: osanna in excelsis. benedictus qui venit in nomine dñi: xp̄us dominus ac redēptor sempiternus. Post pri-

Famuli die. Oratio.

Ergo tui exigui sacerdotes hanc salutiferam hostiā tuis coram proponunt altaribus. Rogamus: vt de tuis celestibus thronis benignꝰ inspicias placabilis: pius suscipias. sanctꝰ sanctifices benedictus benedicenda respicias: sāctificataq; nob̄ famulis tuis attribuas. ℟. Amen.

Ad orationē dñicam.

Iuino magisterio edocti: ⁊ salutaribus moniti institutis: audeamus ⁊ dicere: e terris. Pater noster qui es in celis. Benedictio.

Omnipotēs deꝰ in cordibus vestris studium sue dilectionis operetur. ℟. Amen. Sensusq; vestros sibi in veritate iubeat adherere. ℟at. Amen. Vt remoti ab om̄i labe vitiorū: sanctarum nobis tribuat incremēta virtutum. ℟at. Amen. Per misericordiā ipsius dei nostri ⁊c̄. Dominus sit semper vobiscū. ℟. Et cum spiritu tuo.

Alia missa duarū capparum vel nouē lectionuz. Ad mis-

Dignos sam officium.

eos fecit deus in parte sortis sanctoꝝ: qui eripuit eos de potestate tenebraruz: et transtulit in regnum filij dilectionis tue. ℣. Benedicti vos a domino: qui fecit celum et terram. p̄. Et transtulit. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto: in secula seculorum amen. p̄. Et transtulit

in regnum. Oratio.

Deus qui es in sanctorum martyrū tuoruz. N. ⁊. N. infirmitate mirabilis: impende misericordiā tuaz famulis tuis: et q̄a humilitas seruientiū tibi semper est tēptationum obiecta certamini: eorum meritis premuniti oramꝰ: vt nobis infirmis indulgentiam largiaris. ℟. Amen. Per misericordiā tuā deus noster ⁊c̄. Dominꝰ sit semper vobiscū. ℟. Et cum.

Lectio libri sapiẽtie salomonis.ca.v. ℟. Deo gratias.

IUsti in perpetuum viuent: et apud dñm est merces eorũ ⁊ cogitatio illoruz apud altissimũ. Ideo accipient regnũ decoris: ⁊ diadema speciei de manu dñi. quoniam dextera sua teget eos: ⁊ brachio suo defendet illos. Tunc stabunt in magna cõstantia aduersus eos qui se angustiauerunt: ⁊ qui abstulerunt labores eoruz. Vidẽtes turbabũtur terrore horribili: ⁊ mirabũt in subitatiõe: insperate salutẽ. Dicent inter se penitentiã agẽtes: et pre angustia spũs gemẽtes. Hi sunt quos habuimꝰ aliquãdo in derisũ: ⁊ in similitudinẽ improperij. Nos insensati vitaz illorũ estimabamus insaniam: ⁊ finẽ illorum sine honore. Ecce quomodo cõputati sunt inter filios dei: ⁊ inter sanctos sors illorum inuenta est. ℟. Amen

Hic dicat pbr. Dominus sit semper vobiscũ. ℟. Et cum.

Psallendo. Mirabilis deus in sanctis suis ℣. Dãda deus virtutem tuam. cõfirma deꝰ quod operatus es nobis. ℣. In sanctis suis.

Dicat pbr. Silentium facite. Sequentia epistole pauli apostoli ad ephesios. ca. I.

FRatres. ℟. Deo gras.

GRatia vobis et pax a deo patre nostro: ⁊ domino iesu xpo. Benedictus deus: ⁊ pater dñi nostri iesu christi: qui benedixit nos in oñi benedictiõe spirituali in celestib⁹ in xpo: sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem: vt essemus sancti: ⁊ immaculati in cõspectu eiꝰ. in charitate p̃destinauit nos in adoptionem filiorũ per iesum christũ. in ipso scõm propositũ voluntatis sue in laudem glorie gratie sue. in qua gratificauit nos in dilecto filio suo. in quo habemus redemptionẽ per sanguinem eius: in remissionem peccatorum scõm diuitias gratie eius: que superabũdauit in nobis. In omni sapientia et prudentia: vt notum faceret nobis sacramentũ voluntatis sue: secunduz beneplacitum eius: quod proposuit

in eo dispensationẽ plenitudinis temporum instaurare omnia in christo: que in celis ⁊ que in terra sunt in ipo. In quo etiaz sorte vocati sumus: predestinati scom propositum eiꝰ: qui oña operatur scom consiliũ volũtatis sue: vt simus in laudem glorie eius: qui ante sperauimꝰ in xpo. In quo ⁊ vos cum audissetis verbuz veritatis euangeliũ salutis vestre: in quo ⁊ credẽtes signati estis spiritu promissionis sancto. Qui est pignus hereditatis nostre: in redemptionẽ adquisitionis: in laudez glorie ipsius. ℟. Amen. Lctõ sancti euangelij ſm lucam. ca. IX.

In illo in tẽpore. Dñs noster ieſus xpus cõuocatis duodecim apostolis dedit illis virtutẽ ⁊ potestatẽ sup oña demonia: ⁊ vt languores curarent. Et misit illos predicare regnũ dei: ⁊ sanare infirmos. Et ait ad illos nihil tuleritis in via: neq; virgam neq; peram neq; panez neq; pecuniã neq; duas tunicas habeatis Et in quãcũq; domũ intraueritis ibi manete: ⁊ inde ne exeatis. Et quicunq; nõ recepint vos: exeũtes de ciuitate illa etiam puluerem pedum vestrorũ excutite i testimoniũ supra illos. Egressi autẽ circũibant per castella euangelizãtes ⁊ curantes vbiq;. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscuz. ℟. Et cum. Lauda. Alleluya. ℣. Justi cõfitebũtur nomini tuo deus: et habitabunt recti cum facie tua. p̃. Alla. Sacrificium. Uidi sub ara dei animas occisorum propter verbũ dei: et martyrium suũ et magno clamore dicebant: salus deo nostro alla alleluya. ℣. Dignus es dñe deus noster accipere claritatẽ et bonorem et omnẽ creaturã: que est in celo: et in terra et in mari oñes audiui dicẽtes. p̃ Salus deo no.

Preces nostras Missa. q̃sumꝰ dñe propiciatus adtende: ⁊ vt digne tuo famulemur altario: sanctorũz martyrũ tuorũ. N. ⁊. N. q̃s nos intercessione custodire digneris. ℟. Amẽ. Alia oro. Propiciare dñe supplicationibꝰ nr̃is: ⁊ suffra

gantibus sanctorū martyrū tuorū. N. ⁊. N. meritis ac q̄ nos euāgelicis preceptis instruis: implere concede. ℟. Amē. Post nomina. Oratio

DEus apud quē perfecta sunt sacrificia fidelium: pia vota ⁊ pure mētis obsequia. Tu ad preces familie tue placatus intende: atq; in sensus eoꝝ per inspirationem tui amoris inlabere. ℟. Amen. Ad pacem Oratio

DEus charitatis origo atq; ꝯcordie: te per intercessionez martyrū tuorū. N. ⁊. N. petimꝰ atq; supplices deprecamur: vt sicut illis triūphum glorie prestitisti: ita in nobis glorie ignez tui amoris ⁊ sinceritatē cordis ipsis suffragantibꝰ largiar. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustū est: vere equū ⁊ salutare est: nos tibi semper hic ⁊ vbiq; gr̄as agere: dn̄e sancte pater eterne omp̄s deus per iesuz xp̄m filium tuū dn̄m nostrū. Per quem gratia tua reuelāte cognoscimus: quantū apud te tuorū vita preclara sit martyrum quoꝝ etiā nos mors preciosa letificat ⁊ tuet̄. Et ideo cū angelis ⁊ archangelis proclamemꝰ ita dicētes. ℟. Sanctꝰ sanctus sanctꝰ. Post

VEre sanctus sanctus. ⁊ vere benedictꝰ dn̄e deus noster. Qui es corona martyruz ⁊ ꝑpetua claritas angeloꝝ: xp̄e dn̄e ac redemptor eterne. Post pridie or̄o

DEus qui sāctos tuos. N. et. N. placita tibi deuotione ascicis: dum eis pro te moriendi ardorem ad tribuis: in oblatis tibi sacrificijs respice: ⁊ sanctoꝝ tuorū solēnia excolentibꝰ propiciatus idulge. ℟. Amē. Ad or̄o

SUpplices nez dn̄icaz. te omp̄s dn̄e deprecamur: ⁊ sanctoꝝ martyrū tuorum. N. ⁊. N. precibus nos ꝓtege: ⁊ ab om̄i malo custodire digneris. Pater noster. qui es in celis. Dicat presbyter. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semper vobiscū ℟. Et cuz. Benedictio.

BEnedic dn̄e hos famulos tuos sanctoꝝ martyrum tuoꝝ. N. ⁊. N. passio

nem letantes. ℟. Amẽ. Tribue eis dñe benedictionem: quib⁹ donare dignat⁹ es legez. ℟. Amẽ. Vt tibi offerãt sacrificiũ laudis: ⁊ sibi reddãt officiũ charitat⁊. ℟. Amẽ Per miam ipsius dei nr̃i tẽ. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. dicat chorus. Gustate et videte. Cõ. Refecti xp̃i corpore et sanguine te laudamus dñe alla alla alla. Ofo. Dñe de⁹ omnipotens q̃. Quere in .j. missa plurimorũ martyrũ sex caparum. fo. cccclxvj. Itẽ officium vni⁹ cõfessoris pontificis ⁊ non põtificis ad missaz

IN omni opere suo Officiũ. dedit confessionẽ sanctã alla p̃. Verbum glorie et in corde suo hymnũ dicit alla. ℣. Confitebor tibi dñe in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua. p̃. Verbum glorie. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculorũ amen. p̃. Verbum glorie. Dicat pb̃r. Per omnia semp secula seculoz. ℟. Amẽ Gloria in excelsis. In tẽpore quadragesime. Officiuz.

CONfessio et magnificentia opus eius: et iusticia eius manet in seculũ seculi. ℣. Confitebor tibi. vt supra. Oratio.

OCONfessoris tui beatissimi. N. annua recursione dñe memoriã solemniter recolẽtes: superne gratie adsparsione locupleta. Vt cuius nunc festa deuoto prosequunt̃ ad nisu: ei⁹ quoq; per petim clementi regantur: et protegãtur intuitu. ℟. Amẽ. Per miam tuã deus noster tẽ. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Lectio libri esaye ppbete. ca. XLII. ℟. Deo gr̃as

HEc dicit dñs. Ecce seruus me⁹ suscipiam eũ. electus meus cõplacuit sibi in illo anima mea. Dedi spiritum meũ super eum: iudiciũ gentib⁹ profert. Nõ clamabit neq; accipiet personam: neq; audiet̃ foris vox eius. Calamũ cassatũ non ꝓteret: ⁊ lignum fumigãs nõ extinguet. In veritate educet iudiciũ nõ erit tristis neq; turbulent⁹: donec ponat in terra: iudicium: ⁊ legez eius insule expectabunt. ℟. Amen. dicat pb̃r. Dominus sit semper vobiscuz. ℟. Et cum spt.

Psallendo. Cōfitebor tibi dñe in vasis psalmoꝝ. veritatem tuaꝫ psallam tibi in cithara deus sctē israel. ℣. Sed et lingua mea annunciabit iusticiā tuam: tota die laudem tuā. ꝑ. Psallam tibi. In tēpore quadragesime vsallēdo. Factus est in pace locus eiꝰ et habitatio eius in syon. ℣. Notus in iudea deꝰ in israel magnuꝫ nomen eius. ꝑ. Et habitatio. dicat pbr. Silentiū facite. Sequentia epl̄e pauli apl̄i ad timotheū. ca. I. ℟. Deo gratias.

Charissime. Nihil intulimus in hunc mundū: haud dubiū: quia nec aufferre quid possumꝰ. Habentes aūt alimenta: ⁊ quibus tegamur: his contēti simꝰ. Nam qui volunt diuites fieri: incidunt in tēptationē ⁊ laqueū diaboli: ⁊ desideria multa inutilia ⁊ nociua. que mergūt hominē in interitū ⁊ perditionem. Radix omniū malorum est cupiditas. Quā quidam appetētes: errauerunt a fide: ⁊ inseruerūt se doloribus multis. Tu autē homo dei hec fuge. Sectare vero iusticiā. Pietatē. Fidē. Charitatem. Patientiā. Mānsuetudinem. Certa bonū certamen fidei. Apprehēde vitaꝫ eternā: in qua vocatus es: ⁊ cōfessus es bonā confessionez corā multis testibꝰ. Precipio tibi corā deo qui viuificat om̄ia in xp̄o iesu: qui testimoniū reddidit sub pōtio pilato bonā confessionē: vt serues mandatū sine macula inreprehēsibile vsqꝫ in aduentuꝫ dñi nr̄i iesu xp̄i. ℟. at. Amē. Lctō scti euangelij ſm

Illo in tēpore. Dñs noster iesus xp̄s loquebat̄ discipulis suis dicens. Om̄is qui confitebitur me corā hominibꝰ: confitebor ⁊ ego eum corā patre meo qui est in celis. qui autē negauerit me corā hominibus: negabo ⁊ ego eū coraꝫ pr̄e meo qui est in celis. Nolite arbitrari: quia veni mittere pacē in terra. Non veni pacē mittere: sed gladiū. veni em̄ separare hominez aduersus patrē suuꝫ: ⁊ filiā aduersus matrē suam: ⁊ nuruꝫ aduersus socrū suā: ⁊ inimici hominis domestici eius.

Qui amat patrē aut matrez plusq̄ me: nō est me dign⁹. Et qui amat filiū aut filiam super me: nō est me dignus. Et qui nō accipit crucē suā sequat̄ me: nō est me dign⁹. Qui inuenit aīam suam: perdet eam. Et qui perdiderit aīam suam ꝓpter me: in vitā eternam inueniet eā. Qui recipit vos: me recipit. Et qui me recipit: recipit eū qui me misit. Qui recipit ꝓphetā in nomine ꝓphete: mercedem ꝓphete accipiet. Et qui recipit iustum in noīe iusti: mercedem iusti accipiet. Et quicūq; potū dederit vni ex minimis istis calicē aque frigide tantum in noīe discipuli. Amen dico vobis non perdet mercedem suā. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dn̄s sit semp ⁊c̄. ℟. Et cum. Lauda. Alka. ℣. Deus meus es tu: ꝯfitebor tibi. de⁹ meus es tu: exaltabo te. Alka ℣. Cōfitebor tibi dn̄e in toto corde meo: in cōsilio iustoꝝ et cōgregatiōe alka. Sacrificiū. Om̄is qui me cōfessus fuerit coram hominib⁹ dicit domin⁹: confitebor eū corā patre meo alka. ℣. Et q̄cunq; perdiderit aīam suam propter me: in vitā eternam inueniet eam. p̄. Coram patre. Missa.

Diem hunc charissimi fratres om̄ib⁹ nobis veneratione dignissimū: in quo beatissimus confessor. N. quod corde credidit: ore professus: ad eternā gloriaz vocatus est: debitis laudib⁹ honoremus. Om̄ipotentis dei clementiā postulātes: vt qui eum se confitentē hodie intulit celis: nos credentes ac cōfitētes se iustificet a delictis. Vt qui hodierna die cōfessoris veneramur solennia: ad confessionis mereamur peruenire coronam. ℟.

Deus Alia or̄o. Amen. qui cōfessorū remuneras fidē: ⁊ confitēdi tibi preparas voluntatē: oblatas tibi in hoc festo cōfessoris tui. N. hostias intuere. Vt qui eius memoriā facientes: nostra tibi confitemur delicta: ꝯfessoris tui obtentu perducamur ad veniam. ℟. Amen.

Post nomina. Oratio Hriste dei filius: q̄ non victima pascer: sed pure mē

tis cõfessione placaris: offe/
rentium fac tibi acceptabile
votũ: ⁊ defunctis dona con
sortiũ beatoꝝ. Quo in hui⁹
confessoris tui. N. cõmemo
rationem: ⁊ cõfessiones a te
acceptẽt viuentiũ: ⁊ requies
cõcedatur spiritib⁹ sepulto/
rum. ℟. Amen. Ad pacẽ oro.

DEus qui confitentiuꝫ
es corona: desidentiuꝫ
perime iurgia. Dans oñib⁹
nobis ita pacis tue repleri ex
munere: sicut cõfessor tuus.
N. cõfessionis claruit digni
tate. ℟. Amẽ. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustum est:
nos tibi gratias agere: dñe
sancte pater eterne ops de⁹:
per ieſum xpm filiũ tuũ do
minũ nostrũ. Qui est coro/
na iusticie: arbor vite: palma
victorie. A quo cõfessor di/
recta fides non discreta mar
tyrio: sed vna martyriali p/
meretur decorari victoria.
Cũ ⁊ si nõ sit adepti fuso san
guine martyrũ necem: non
tamen discreti sunt a marty/
ribus in virtute. Duꝫ hostẽ
quem illi patula dimicatiõe
eruperant: isti interius cal/
cant. Et quem illi exteri⁹ per
vulnera aperta deuincunt:
hunc isti introrsus speciali/
ter perimunt. Resistentes et
cõluctantes aduersus princi
pes tenebrarũ: ⁊ inlecebras
aerium potestatũ. Vt tẽpo/
rali tribulatiõe purgati: qõ
martyres sanguine: boc isti
muneris ex cõfessione mere/
antur accipere. Quod etiaꝫ
hunc virũ vere beatum ple/
nissima egisse deuotione cre
dimus ⁊ fatemur: te dilexit
in vita. tenuit in cõscientia.
predicauit doctrina. Confes
sorum retinens gradũ: con/
fessionis peruenit ad trium/
phum: labiorũ suorũ confes/
sione: laudãdo potentiã ~~tui~~
vnigeniti filij tui: quem nõ
erubuit in corpore corã ho/
minibus ꝓfiteri: ipsum dñm
⁊ saluatorẽ nostrũ: quẽ con
laudant angeli ⁊ archange
li ita dicentes. ℟. Sãctus san/
ctus sanctus. Post sanctus.

VEre sanct⁹ pius ⁊ ad/
mirabilis es dñe deus
noster. Qui hodierna die et
confessoris tui. N. episcopi
inmouas gloriam: ⁊ confitẽ

tium excitas vota. Vt cum eidē qui tibi confessione placuit ꝯfitentes obsequimur: nostrū pocius excitemur affectum. Dū quicquid illi impedim⁹ laudis: nostre sit causa salutis. Has ergo hostias in tanti viri cōmemoratione offerentes precamur: vt qui eius hodie animā in cōfessione tui nominis suscepisti: nobis tribuas voluntatē te veraciter confitendi. Xp̄e dn̄e ac redēptor eterne. Post pri

Confessoris die. Or̄o. tui dn̄e memoriā faciētes: qui te inter aduersa confiteri nō destitit: actu placuit: oratione q̄siuit: perfectione inuenit. Te q̄sumus ⁊ rogamus: vt in his victimis tibi in honorem eius oblatis: clemēter inlabi iubeas: et ex his sumētib⁹ peccata dimittas: atq; cōfessionis gr̄a glorificandos attollas. ℟. Amē.

Ad orationē dn̄icam. Hriste de⁹ qui per apostolum tuū oris cōfessionem ꝓdesse dixisti: cōfessoris tui. N. episcopi precib⁹: consule nostre saluti: vt cū ea q̄ corde credimus: ore professi fuerimus: a te exaudiri ocius mereamur: quo iubente dicimus. Pater noster. Dicat pb̄r. Humiliate vos benedictiōi. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Bn̄dictio.

Dominus iesus xp̄s: q̄ est cōfessoꝝ remuneratio: cōfessoris sui. N. episcopi suffragio vos sancte cōfessionis munificet dono. ℟. Amē. Detq; vobis se cōfitendi votum: qui eidem cōfessionis cōtulit premiū. ℟. Amē. Vt tanti cōfessoris sui. N. veraciter imitando exemplū: ad celeste mereamini peruenire ꝓmissum. ℟. Amē. Per mīam ipsius dei nostri ⁊c̄. Dn̄s sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum spi. dicat chor⁹. Gustate et videte. Quere fo /cclxvij/ Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamus dn̄e alla alla alla. Or̄o.

Quam clemētissime pater supplices exoram⁹ clementiā: vt hodierna solēnia que pro beatissimi confessoris tui. N. veneratione suscepimus: ipse tibi cōmendes. Et sicut illi coronā san-

cte perfectionis tribuisti ita nobis eiꝰ intercessiõe omnium delictoꝝ veniã ꝛ indulgentiaꝫ largiaris. ℟. Amen. Per miam tuaꝫ deus nr̃ ꝛc̃. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Solẽnia cõpleta sũt in noie dñi nr̃i iesu xp̃i. votũ nostrũ sit acceptũ cum pace. ℟. Deo gratias. Incipit missa plurimoꝝ cõfessoꝝ. Officiũ. Os abo sanctis meis. Quere in pr̃imoꝝ martyrũ. fo / ccccxxvj / dicat pb̃r. Per oñia semp secula seculoꝝ. ℟. Amen. Gloria in excelsis.

Deus qui nos Oratio sanctoꝝ pfessoꝝ tuoꝝ N. ꝛ N. confessionibꝰ gloriosis: circũdas ꝛ protegis: da nobis ꝛ eoꝝ imitatione pficere: ꝛ intercessione gaudere. ℟. Amen. Per miam tuam deus nr̃ ꝛc̃. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Prophetia. Justoꝝ aie. Quere in pr̃imoꝝ martyrũ q̃ttuor capparũ. fo / ccccxxvij / Dicat pb̃r. Dñs sit semp vob. ℟. Et cũ. Psallẽdo. Sacerdotes eius induant salutari: et sancti eiꝰ exultatione exultabũt. ℣. Illuc producã cornu dauid: paraui lucernã xp̃o meo. p̃. Et sancti eius. dicat pb̃r. Silentiuꝫ facite. Sequẽtia epl̃e pauli apl̃i ad hebreos. capl̃o. vii.

Fratres. ℟. Deo gr̃as. Plures facti sunt sacerdotes scõm legẽ: idcirco qõ morte prohiberenr̃ permanere. Jesus aũt eo qõ maneat in eternũ: sempiternũ habet sacerdotiũ. Unde ꝛ saluare imperpetuũ potest. Accedẽs per semetipm ad deũ: semp viuẽs ad interpellandum pro nobis. Talis eniꝫ decebat vt nobis esset pontifex: sanctꝰ. innocẽs. impollutus. segregatꝰ a peccatoribus: ꝛ excelsior celis factus: qui nõ habet quotidie necessitatẽ quẽadmodũ sacerdotes: prius pro suis delictis hostias offerre: deinde pro populo. Hec eniꝫ fecit semel se offerẽdo. Dñs nr̃ ihesus xp̃s. ℟. Amen. Lectõ sancti euãgelij ſm lucam. capl̃o. xii.

Illo in tẽpore. Dñs nr̃ ihesus xp̃s loquebar̃ discipulis suis dicens. Sint lumbi vestri p̃cincti: ꝛ lucerne ar-

dentes in manibus vestris. Et vos similes hominibus expectantib⁹ dñm suũ: quãdo reuertat̃ a nuptijs: vt cũ venerit ⁊ pulsauerit: cõfestiz aperiant ei. Beati serui illi quos cuz venerit dñs: inuenerit vigilãtes. Amen dico vobis: qõ precinget se: ⁊ faciet illos discũbere: ⁊ trãsiẽs ministrabit illis. Et si venerit in secunda vigilia: et si in tertia vigilia venerit: et ita iuenerit: beati sunt serui illi. Hoc autẽ scitote qm̃ si sciret paterfamilias: qua hora fur veniret: vigilaret vtiqz: et non sineret perfodi domum suã. Jdeoqz ⁊ vos estote parati: quia qua hora nõ putatis filiꝰ hois veniet. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Sacerdotes tui indutãtur iustitiam: et sancti tui exultent. p. Alla. Sacrificiũ. Exultabunt sancti in gloria: letabũtur in cubilibus suis. exultatiões dei in faucibus eorum. Missa.

Sacra confessoz deoqz placẽtia fratres dilectissimi solẽnia celebrãtes: oñipotẽti deo vota soluam⁹. Precãtes vt hos quos sui nominis esse voluit cõfessores: propicius apud se interuẽtores placatus accipiat. Quo eoz preces nos peccatoz soluãt a neclib⁹: quorũ lingue sunt in veritate cõfesse. ℟. Amen.

Deus qui omnes cõfessoz: ⁊ corona certantiũ: prebe nobis quicquid te nostrorũ postulauerit confessio labioz. Vt lingua nostra: ⁊ cõfessorum prepolleat laude: ⁊ confessionis sancte fructificet opere. ℟. Amen. Post nomina.

Alia oratio laus es cõfessoz: ⁊ co

Confessorũ offe/rentium: vel quiescentium recitatis vocabulis: te deuz immẽse exposcim⁹ pietatis: vt confessoz exoratus suffragijs ⁊ gratiaz viuis: ⁊ refrigeriũ iubeas largiri defunctis. ℟. Amen. Ad pacez.

Oratio

Ineffabilis bonitas auctor ⁊ dñe: qui cõfessorũz tuorũ linguã imples cõfessione: ⁊ cor tua remuneras charitate. Dona nobis eorũ meritis: vt tuuz cõfitentes nomen in terris:

pacem habeamus in diebus nostris. ℟. Amen. Inlatio.

VIgnum et iustum est: nos tibi gratias agere: dñe sancte pater eterne omnipotens deus: per iesum xp̃m filium tuũ dñm nostrũ. Qui verbũ caro factũ est: vt habitaret i nobis Ille quippe cum verbũ sit dei patris: linguã nostre admouẽs carnis: ad cõfessiones sui nominis verba formatin nobis. Nam sicut ex illo datur martyribus dimicandi fiducia: ita per illum cõfessorib⁹ confessionis concedit gratia. vt qui nõ subeunt ex sanguinis effussione victoriã: habeant saltim ex cõfessione coronã. Cui merito omnes angeli et archangeli non cessant clamare quotidie ita dicentes. ℟. Sãctus sanctus sanct⁹ Post

VEre sanctus sanctus. vere benedictus: dñs noster iesus xp̃us filius tu⁹. Qui es martyrũ vita ⁊ confessorũ corona. Confessionis conlator: ⁊ confessorũ remunerator. Quicq; eorum animas in sui nominis confessione suscepit: quos ante constitutionẽ mũdi ad eternam gloriaz predestinauit. Christus dñs ac redemptor eternus. Post pridie. Ofo.

SIngularis victime oblatione te deus: vt placeris exposcimus: quẽ confessorum remuneratorẽ ore fatemur. Vt eorũ obtentu hec oblata sanctifices: quorum lingua te in veritate cõfessa est. ℟. Amen. Ad oratiO

OMnipotens onem dñicã. deus qui diuersitates gratiarũ in ecclesia tua distribuens: alios martyriali excellentia consecras: alios gratia confessionis exornas. Dona nobis: vt qui cõfessorum tuorũ hodie solennia celebramus: tibi placere ex cõfessione nostrorũ actuũ mereamur. Vt rogaturi ea q̃ filio tuo docente didicimus: exaudiamur: cuz clamaueri mus. Pater noster qui es in celis. dicat pbr. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semper vobiscũ ℟. Et cum.

CHristus do/ Bñdictio minus qui iustificatoz

decore: ⁊ penitentiũ cõfessio ne induit: confessorũ suoruz precedet vobis: ita per confessionẽ male gesta deflere: vt iustificationis fulgeatis decore. ℟. Amen. Quiqꝫ se cõfitentẽ iustificat: vos per penitentiã: ꝓuehat ad coronã. ℟. Amen. Vt qui nũc in confessorũ recordatione: ⁊ vota promitis: ⁊ lamẽta in tribulatione: cũ eis gaudia obtineatis perpetua. ℟. Amen. Per miaz ipsiꝰ dei nostri ⁊c. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cũ. dicat chorus. Gustate et videte. Require ĩ festo corporis xp̃i. folio / cclxvij / Cõm Refecti xp̃i corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla.

Domine deꝰ op̃s Or̃o q̃ es vita ⁊ salus fideliũ: quẽ venturũ iudicẽ credimus: verũ: esto nobis ꝓpiciꝰ Et qui hanc oblationẽ: pro nostra nostrorũqꝫ salute: vl̃ pro expiatione nostroꝝ peccatorũ: in honorẽ sanctoruz confessoꝝ tuoꝝ. N. ⁊. N. tibi obtulimꝰ: miſicordie tue opem in nos diffundi sentiamus. Vt qui iam refecti sumus ad mẽse tue cõuiuium: dono tui numeris: consequi mereamur premiũ sempiternuz. ℟. Amẽ. Per miſicordiã tuã deus noster ⁊c̃. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum spi. Missa acta est ĩ nomine dñi nostri iesu xp̃i: perficiamus cum pace. ℟. Deo gratias.

¶ Icipit officiũ vnius virginis. Ad missam officium.

Inter medios cleros penne columbe deargentate alla. p̃. Et supra scapulas suas in viriditate auri alla alla. ℣ Specie tua et pulchritudine tua intende prospere: procede et regna. p̃. Et supra. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. p̃. Et supra. dicat pb̃r. Per om̃ia semper secula seculoꝝ. ℟. Amen. Gloria

Oin excelsis deo. Or̃o. Domine iesu xp̃e qui castimoniã diligis ⁊ virginitatez amplecteris: sancta virgine tua. N. intercedente ꝓ nobis nostris ignosce piaculis. Et nobis ita in p̃senti bonum tribue castitatis: vt letemur in futuro cum angelis sanctis. ℟. Amen. Per mi-

ſericordiã tuaz deus noſter: qui es bñdictus ꝛc̃. Dñs ſit ſemp vobiſcum. ℟. Et cum. Lectio libri hieremie ꝓphete. ca. XXXI. ℟. Deo gratias.

LOnge dñs apparuit mihi ⁊ dixit. In charitate perpetua dilexi te: ideo adtraxi te miserãs. rursumq; edificabo te: et edificaberis virgo israel. Adhuc ornaberis timpanis tuis: ⁊ egredieris in choro psallentiũ. Adhuc plantabis vineã in mõtibus samarie: plantabunt plantantes: et donec tẽpus veniat non vindemiabunt. Quia erit dies in qua clamabũt custodes in mõte effraim: surgite ascendam⁹ in syon ad dñm deum nostrum. Quia hec dicit dñs. Exultate in leticia iacob: ⁊ inite cõtra caput gentiuz. Personate: canite ⁊: dicite. Salua domine populũ tuum reliquias israel. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Specie tua et pulchritudine tua. Intẽde ꝓspere procede et regna. ℣. Propter veritatem et mansuetudinẽ et iusticiã: et deducet te mirabiliter dextera tua. ꝑ. Intende. dicat pbr. Silentium facite. Sequentia epistole pauli apli ad corinthios. c. VII. ℟ Deo gr̃as.

FRatres. Qui statuit in corde suo firmus: non habens necessitatẽ: potestatem autẽ habens sue voluntatis: ⁊ hoc iudicabit in corde suo seruare virginẽ suaz: benefacit. Igitur ⁊ qui matrimonio iungit virginẽ suã benefacit. Et qui non iungit: melius facit. Mulier alligata est quanto tẽpore vir eius viuit. Quod si dormierit vir eius: liberata est a lege viri. Cui vult nubat tantum in domino. Beatior eñ erit si sic permanserit scõm meum consiliũ. Cogito aũt q; ego spiritum dei habeaz: qui est in christo iesu dño nostro. ℟. Amen. Lectio sancti euãgelij ſm marcũ. ca. XIIII.

ILlo in tẽpore. Dominꝰ noster iesus christus cũ esset bethanie in domo symonis leprosi: ⁊ recũberet: venit mulier habens alabastrum vnguenti nardi pisti-

ci preciosi. Et fracto alabastro effudit super caput ei⁹. Erant autez quidã indigne ferentes intra semetipsos: ⁊ dicentes. Ut quid perditio ista vnguenti facta est? Poterat enim vnguentuz istud vendi plusq̃ trecentis denariis: ⁊ dari pauperibus? Et fremebant in eaz. Jesus autem dixit. Sinite eaz. Quid illi molesti estis? Bonũ op⁹ operata est in me. Semper enim pauperes habebitis vobiscum: ⁊ cuz volueritis potestis illis benefacere: me autem non semper habebitis. Quod habuit: hec fecit. preuenit vngere corpus meum in sepulturam. Amen dico vobis. Vbicunq; predicatum fuerit hoc euangeliũ in vniuersum mundũ: ⁊ quod fecit hec: narrabitur in memoria eius. ℟. Amen. Dicat p̃br. Domin⁹ sit semper vobiscum. ℟. Et cuz spi. Lauda. Alleluya. ℣. Lauda filia syon letare et exulta filia hierusalem. p̃. Alleluya. Sacrificium. Sicut turris dauid edificata est: et reprehensio non est in te. q̃z spe-

ciosa et decora facta es in ornamento tuo: et odor vnguentorum tuorum sicut odor libani: super omnia aromata alleluya. Jn-

DEus qui cipit missa. sanctam virginẽ tuã. N. igne succẽsaz lumen prebere omnib⁹ nationib⁹ oblatione proprij corporis voluisti: concede quesumus nobis: vt devictis vicioruz criminibus: perfecta cordium puritate tibi semper placere mereamur. ℟at. Amen. Alia

DEus qui salu- oratio. tem tuis tribuis sanctis: presta vt qui martyris: et virginis tue. N. celebramus solẽnia festa: eius q̃ns interuẽtu liberemur ab oñibus malis. ℟at. Amen. Post

AB- nomina. Oratio. ditis nominibus offerentium pietatis: dominuz deprecemur: vt per interuẽtum beatissime martyris et virginis sue. N. nob⁹ dignetur oratus assistere: ad esse quesitus: aperire pulsantib⁹ ℟at cho. Amen. Ad pacem.

IAspetret que- Oratio. sum⁹ dñe fidelibus tuis

auxilium oratio iuste martyris ⁊ virginis tue. N. vt in cui⁹ hodie celebritate deuoti sunt: in eius fiant pace participes. ℟. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustum est: equũ ⁊ iustũ est: nos tibi gratias agere: dñe sancte pater eterne omps de⁹: per iesum xpm filiũ tuũ dñm nostrum. Qui beatissimã martyrem ⁊ virginẽ suam. N. diuersis certaminib⁹ dimicãtẽ celestib⁹ muneribus cumulauit. Arguit quidem multis tormẽtis: ⁊ coronã ipsius diuersis margaritis ornat in celũ. Prestat eñ diuin⁹ amor audaciã: qua ipsa victrix existit inpugna. in confessorem dei sentẽtia mutat: ⁊ de victo seculo cũ patre ⁊ filio: et spiritui sancto imperpetuũ gloriatur. Cui merito oñes angeli ⁊ archãgeli non cessant clamare: ita dicẽtes. ℟. Sãct⁹ sanct⁹ sanct⁹. Post scũs.

TErre sanct⁹ vere bñdictus i excelsis: tu dñe de⁹ noster. Qui sancte tue. N. archana possidens ei: et virginitat⁊ pudorẽ: ⁊ passionis tribuisti roborẽ. Dum ⁊ pudica in secreto ⁊ inuictã in foro: ⁊ illic manet vt te promereat: ⁊ hic vicit: vt a te coronet: annue precib⁹ ei⁹: vt conscientiã nr̃am pudor possideat: nec deserat fortitudo. Xpo dño ac redẽptore eterno. Post pridie Ofo.

OGamus te omps deus per intercessu⁊ beatissime martyris ⁊ virginis tue. N. vt his sacrificijs oblatis: tue benedictionis infundas gratiam: plebi quoq; tue benignus tribuas opulentiã. ℟. Amẽ. Ad orationes dñicam.

NOn agnoscentes dñe meritũ: sed preceptum audeamus dicere: te iubẽte e terris. Pater nr̃. dicat pbr. Humiliate vos bñdictioni. Dñs sit semper vobiscũ. ℟.

DEt cum. Benedictio.

DOminus iesus xpus qui martyrẽ suam. N. coronauit post flammã: ipse i vobis male cupiditatis extinguat incẽdia. ℟. Amẽ. Et qui eius corpusculũ niuei candoris velauit amictu: ipse vos purificet a delictis. ℟. Amẽ. Quiq; spũm celesti locuta in

regno premiũ vobis tribu/
at sempiternuz. ℟. at. Amen.
Per misericordiã ipsius dei
nostri ⁊c̃. Dñs sit semp vo/
biscum. ℟. Et cum. dicat cho
rus. Gustate et videte. Require
in festo corporis xp̃i. folio /
cclxvij / Cõm. Refecti xp̃i cor/
pore et sanguine: te laudam⁹ do
mine alleluya alla alla. Oro.

DEus largitor diuitia/
rum celestiũ: ⁊ mirabi
lis parator munerũ eterno/
rum: qui beatissimã. N. in se
culo pauperem elegisti: sed
pro te certando eteruis opt/
bus sublimasti pauptatez
spirit⁹ nos sequi semp attri/
bue: qua possimus tue maie
stati per om̃ia cõplacere. ℟.
Amen. Per misericordiã tuã
deus noster ⁊c̃. Dñs sit sem
per vobiscũ. ℟. Et cum. So/
lennia cõpleta sunt in nomi
ne dñi nostri iesu xp̃i· votuz
nostrum sit acceptũ cum pa
ce. ℟. Deo gratias. ¶ Inci/
pit officiũ plurimarũ virgi/
num ad missam. Officium.

OFferent regi virgines post
eam: ꝓxime ei⁹ offerent in
leticia: et exultatione p̃. Adducẽ
tur in templũ regi dño. ℣. Eru/
ctauit cor meũ verbũ bonũ: dico
ego opera mea regi. p̃. Adducẽ
tur ℣. Gloria et honor patri et fi
lio et spũi sancto in secula seculo/
rum amen. p̃. Adducent. dicat
prb. Per om̃ia semper secu
la seculorũ. ℟. Amen. Gloria
in excelsis deo. Oratio.

DEus qui virginalẽ pu
dicitiam ⁊ titulo sacre
passionis: et vexillo beatas
virgines ⁊ martyres tuas.
N. ⁊. N. glorificasti: da no/
bis sic sacre castitatis florib⁹
exornari: vt cum fructu bo/
noruz: superne beatitudinis
consortium attingamus. ℟.
Amen. Per misericordiã tuã
de⁹ nr̃ ⁊c̃. Dñs sit semp vob.
℟. Et cum. Aliud officium.

DAbo vos nominatos in
gloria alla. In om̃ibus
dieb⁹ vite vestre alleluya. ℣. Cã/
tate dño canticũ nouũ: quia mira
bilia fecit. p̃. In omnib⁹ diebus
℣. Gloria et honor patri ⁊c̃. p̃.
In om̃ib⁹ Lctõ libri ecclesia/
sticj. ca. XXXIX. ℟. Deo gr̃as

AUdite me diuini fru/
ctus: ⁊ quasi rosa plan/
tata super riuos aquarũ fru

ctificate. Quasi libanꝰ odo/
rem suauitatis habete. flore
te flores quasi liliũ: date odo
rez ⁊ frõdete in gratiã: ⁊ cõ/
laudate canticuz: ⁊ bñdicite
dñm in operibus suis. Date
nomini eiꝰ magnificentiã: ⁊
cõfitemini illi in voce labio/
rum vestroꝝ. In canticis la
bioꝝ ⁊ citharis: ⁊ sic dicetis
in ꝓfessione. Opera dñi vni
uersa bona valde. ℟. Amen.
dicat pbr. Dñs sit semp vo/
biscũ. ℟. Et cum. Psallendo.
Laus tua deꝰ in fines terre. Ju/
sticia plena ẽ dextera tua. ℣. Le/
tetur mons syon: et exultent filie
iude propter iudicia tua dñe. ꝑ.
Justicia. dicat pbr. Silentiũ
facite. Sequẽtia epl̃e pau/
li apl̃i ad corinthios. i. c. vii.
Fratres. ℟. Deo gr̃as.
De virginibꝰ preceptũ
dñi nõ habeo: consiliũ autez
do. Tanq̃ miam cõsecutus
a dño vt sim fidelis. Existi/
mo ergo hoc bonũ esse pro/
pter instantẽ necessitatẽ. qm̃
bonũ est homini sic esse. Al/
ligatus es vroꝛi: noli quere/
re solutionẽ. Solutus es ab
vroꝛe: noli querere vroꝛez.
Si autẽ acceperis vroꝛẽ: nõ
peccasti. Et si nupserit vir/
go: nõ peccauit. Tribulatio
nez tamen carnis habẽt hu/
iusmodi. Ego autez vobis
parco. Hoc itaq; dico fr̃es:
tẽpus breue est: reliquũ est.
Vt qui habẽt vroꝛes tanq̃
nõ habẽtes sint. Et q̃ flent:
tanq̃ nõ flẽtes. Et qui gau/
dent: tanq̃ nõ gaudentes.
Et qui emunt: tanq̃ nõ pos/
sidentes. Et qui vtunt hoc
mundo: tanq̃ nõ vtantur.
Preterit enim figura huius
mũdi. Volo aũt vos sine so
licitudine esse. Qui sine vro
re est: solicitus est: q̃ dñi sunt
quomodo placeat deo. Qui
aũt cũ vroꝛe est: solicitus est
q̃ sunt mũdi: quomodo pla/
ceat vroꝛi: ⁊ diuisus est. Et
mulier immupta ⁊ virgo co/
gitat: que dñi sunt: vt sit san
cta corpore ⁊ spiritu. ℟. Amẽ
Lctõ sancti euãgeli ſm mat/
Illo in theum. ca. xxv.
Tempore. Dñs noster ie
sus xp̃s loquebatur discipu/
lis suis in parabolis dicens.
Simile erit regnũ celoꝝ de/
cem virginibꝰ: que accipien

tes lampades ſuas exierunt obuiã ſpõſo ⁊ ſpõſe. Quinq; aũt ex eis erãt fatue: quinq; prudentes. Sed quinq; fatue acceptis lampadib⁹: nõ ſumpſerunt oleũ ſecũ. Prudentes vero acceperũt oleũ in vaſis ſuis cũ lampadib⁹. Mora autẽ faciente ſponſo: dormitauerũt oñes ⁊ dormierunt. Media autẽ nocte clamor factꝰ eſt: ecce ſponſus venit exite obuiã ei. Tũc ſurrexerunt oñes virgines ille: ⁊ ornauerũt lampades ſuas. Fatue aũt ſapientibus dixerũt: Date nobis de oleo veſtro: quia lãpades noſtre extinguunt. Reſponderunt prudẽtes dicentes. Ne forte nõ ſufficiat nobis ⁊ vobis: ite potiꝰ ad vendẽtes: ⁊ emite vobis. Dũ irent emere venit ſponſus: ⁊ q̃ parate erãt: intrauerũt cũ eo ad nuptias: ⁊ clauſa eſt ianua. Nouiſſime veniũt relique virgines dicẽtes. Dñe dñe: aperi nobis. At ille reſpondens ait. Amẽ dico vob: neſcio vos. Vigilate itaq; et orate: neſcitis diem neq; horã, quia filius hominis veniet in maieſtate ſua. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs ſit ſemp vobiſcũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Letẽtur filie ſyon et exultent filie bierlm. p̃ Alla. Sacrificiũ. Suſcepimus deus miam tuã in medio tẽpli tui. ſcõm nomen tuum deus. Ita et laus tua in finibꝰ terre alla alla. ℣. Juſticia plena eſt dextera tua letetur mons ſyon et exultent filie iude alla alla. Miſſa.

INter beatiſſimor̃ martyrum gl̃ioſas ⁊ ammirabiles paſſiones: maximuz tenere locũ ſacras virgines dei. N. ⁊ N. fratres dilectiſſimi gaudeamꝰ ob honorez nominis x̃pi veneremur: excolamus: atq; laudamꝰ: que fragili ſexu inimici potentiã ſuperãtes cõfeſſionis ⁊ virginitatis: geminaz rapuere coronã. Dũ nõ minus boſtẽ pudicitie: q̃ etiã pfidie ſuperãtes: ſummũ apud deum: ⁊ virginitatis donũ obtinuerũt: ⁊ certaminis p̃miũ. Vnde nũc hodierna die in earũ feſtiuitate exultãtes ſuplices deprecemur: vt his pro nob ſuffragantibꝰ petitioni no-

ſtre: ⁊ fidei adhibeat meritũ. Quo ⁊ fidem exẽplis erigãt: ⁊ petitionez beneficijs ſuppleãt. Vt nõ immemores in eccleſia dei quid fuerint: ſpecialez obtineant virginibus ſanctimoniã cõiugatis caſtimoniã: viduis perſeuerãtiã: atq; oñi fideli populo generalem fauorẽ impertiant: dũ pro oñibus xpo dño acceptabiles preces offerre nõ ceſſant. ℟. Amen. Alia oratio.

OMñps vnigenite xpe filius dei pris: qui taz viris q̃ feminis tropheo das triũphari certaminis. Cum ⁊ in illis virile robur in certamine adiuuas: ⁊ in his minus valentẽ corporis fragilitatem exaltas. Vt hoc per te validus ſexus valeat: qõ infirmus. Preſta nobis humilimis ſuis tuis: vt he virgines que ſibi apud te obtinuerunt victorie palmã: delictorũ nobis impetrent veniaz. Vt que iaz ſuo ſunt cãdidate martyrio: delinquentes muniãt niueo caſtitatis vmbraculo. Et que tuo ſunt idiſſolubiliter copulate amori: indiſrupta ſolicitate nos tibi copulẽt fidei. Vt qui earuz paſſiones diẽ integra deuotione ſuſcepim⁹: ipſarum obtẽtu: inter mũdi hui⁹ procelloſas turbines gubernemur. ℟. Amẽ. Poſt noia oño IEſu redemptor noſter ⁊ dñe: qui virgo ex virgine natus: virginitatẽ in virginib⁹ remuneras: incorruptis in hoc feſto tuarũ virginum: acceptabile tibi facito qõ offert. Acceptanſq; viuẽtium vota: defunctos in pace refrigera. Vt qui tuarum virginũ obſequimur patrocinijs: earũ nos ſentiam⁹ adiuuari ſuffragijs. ℟. Amen.

OEus Ad pacẽ. oratio qui virginitatem diligis: vt tamen virginitatem oderis in qua non fuerit integritas charitatis. Da nobis ſic obtinere mũdiciã carnis: vt repleri poſſim⁹ abundantia pacis. Quo tuarum virginũ obtẽtu: ⁊ par in nobis vera permaneat: ⁊ caſtitatis mũdicia conualeſcat.

Oſtat. Amen. Inlatio.

Ignum ⁊ iuſtum eſt:

equum vere ⁊ salutare est: nos tibi semp laudes ⁊ gratias agere dñe sancte pr̄ eterne omp̄s deus: per dñm nostrū iesum xp̄m vnigenitū filiuz tuū. Cui⁹ munere postq̄ virgo de virgine ꝓdijt: sexus fragilis fit virilis: fragilis: efficitur fortis. Vt in quo fuit peccādi facilitas: in eo sit vincendi felicitas. Et sumat coronam: que meruit penā. sumat nēpe in progenie: quod ꝑdidit ī radice: vt captiua serpētis cōterat nūc serpentē. Et nunc victrix triumphet: que dudū vita subcubuit: dum sexū imbecillez inimicus nō superat bellicosus: dū fragile corpusculum qđ nō tormētis cederet: sed magis vinceret gemit: sese q̄ totiens victū: victor antiquissimus obstupescit. Ob hoc dñe dum elatū aduersarium ita prosternis: redēptū ppl'm ꝯsolaris. Cū inter numerosas sacratissimas virgines has: etiā virgines ⁊ martyres tuos. N. ⁊. N. de quarum triūpho gaudet ecclesia: apud te habeam⁹ in om̄ibus assertrices: quas de diabolo pariter ⁊ seculo voluisti esse victrices. Cui merito om̄es angeli ⁊ archāgeli nō cessant clamare: ita dicētes. ℟. Sanct⁹ sanct⁹ sanctus. Post

Vere sanctus. sanctus. vere bn̄dict⁹: ⁊ rex regum est dn̄s iesus xp̄s filius tu⁹. cui oblate virgines placent de pudoris integritate: de operis cōsummatione de passionis certamine de dilectiōis ītegritate. Ille quippe ⁊ virginitatis cōlator: et virginuz remunerator est. Qui virgo de maria semper virgine natus: ⁊ virginum ītegritatē remunerat: ⁊ corruptorū vulnera crucis sue vulnere sanat. Ipse dn̄s ac redēptor eternus. Post pri-

Sacrarū virginū excolētes solēnia: hec tibi dñe offerimus holocausta: tuā postulātes clemētiam. Vt qui septus virginum choris: inter lilia pacis: super hec libamina: spiritum tue dirigas sanctitatis. Vt qđ a nobis ob honorez virginū tuarū. N. ⁊. N. acce

peris:hoc nobis sumenduz ad nostroz criminuz indulgentiam largiaris.℟. Amen.

Ad oratione dñicam.

Deus q̃ virginũ agmine septus:quocunq; ieris abeisdem solis prosequeris cõlaudandus.que te illo virginitatis cantico laudãt: quo dilecti ceteri audire queant: te votis supplicib9 imploramus:vt sic per ea que nos te exorare docuisti emũdes:vt cantici ipsius canẽtis numerositati adsocies. Vt per cõpunctionẽ hic deflendo qõ geslimus:p dilectionẽ quoq; te patrẽ inuocemus atq; dicamus. Pater noster. Dicat pbr: Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp vobiscũ ℟. Et cuz. Benedictio.

Christus dñs qui martyres suas.N.t.N.casto sibi desponsauit amore: indissolubiliter vos sibi per suã charitatem adsotiet.℟. Amen. Quicq; in illis virginitatis cõtulit donũ:conferat in vobis sue gratie cõplemẽtum.℟. Amen. Vt qui virginitatis decore nũc claretis er meritis:virginũ suarum intercessu potiamini gaudijs. ℟. Amẽ. Quo t si sint vobis discrete mãsiones per meritum:vna tamen vos habeat beatitudo post trãsitũ.℟. Amen. Per miam ipsius dei nr̃i t̃c. Dñs sit semp vobiscum.℟. Et cuz.dicat chorus. Gustate et videte. quere i festo corpor̃ xp̃i.fo/ cclxvij/Cõ. Refecti xp̃i corpore et sanguine te laudamus dñe alla alla alla.

Deus qui omnẽ Ofo. virginũ gloriã filiarũ vtiq; regis intrinsecus esse vis vt testimoniũ aliene laudis nõ appetãt: quas virt9 interna letificat: annue nobis harũ virginũ precib9:et humanas laudes fugere: et boni operis intra nos testimonium reportare. Quo t virgines persistam9 in fide: t incorruptã ex hoc capiam9 hereditatẽ.℟. Amẽ. Per misericordiã tuam deus nr̃ t̃c. Dñs sit semp vob̃ ℟. Et cũ. Solẽnia cõpleta sunt in nomine dñi nr̃i iesu xp̃i.votuz nr̃m sit acceptũcuz pace.Respõdeat chor9. Deo gratias.

¶ Incipit missa votiua omnimoda. In primis faciat confessionem: ⁊ facta accedat ad altare ⁊ dicat. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cuꝫ spiritu tuo. Et postea dicat chorus. Ad

Miserere nobis dñe alleluya: miserere nobis alla alla. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nostros qui habitas in celis. p̄. Miserere nobis. ℣ Gloria et honor patri et filio: et spiritui sancto in secula seculoꝝ amen. p̄. Miserere. In quadragesima dicat officiũ vt sup̄ sine alla.

Miserere nob̄ dñe. Oro miserere nobis: ⁊ qꝛ tu ĩspiras bonũ qd̄ petim⁹: tribue propici⁹ misericordiã quaꝫ ad te semp rogam⁹. ℟. Amen. Per mĩam tuam deus noster ⁊c̄. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Lectio libri esaye ꝓphete. ca. XXXIII. ℟.

In illis dieb⁹. Deo gr̄as Orauit esayas dñm dicens. Dñe miserere nostri. te enim expectauim⁹. Esto brachium nostrũ in mane: ⁊ salus nostra in tẽpore tribulationis. ℟at. Amen. dicat pb̄r. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Conuertere aliquantulũ. p̄. Dñe. ℣ Et repropiciare super seruos tuos. p̄. Dñe. dicat pb̄r. Silentium facite. Sequẽtia epl̄e pauli apl̄i ad Roma. ca. XV. ℟. Deo gr̄as.

Fratres. De⁹ spei repleat vos omni gaudio: ⁊ pace in se credendo: vt abundetis in spe ⁊ virtute spirit⁹ sancti. ℟. Amẽ. dicat pb̄r. Dominus sit semp vobiscuꝫ. ℟. Et cum. Lectio sancti euãgelij ſm mattheuꝫ. ca. VII.

Illo in tẽpore: dñs noster iesus xp̄s loquebat̄ discipulis suis dicẽs. Petite. ⁊ dabitur vobis. Querite. ⁊ inuenietis. Pulsate. ⁊ aperiet̄ vobis. Omnis em̄ qui petit: accipit: ⁊ qui querit: inuenit: et pulsanti: aperiet̄. ℟. Amen. dicat pb̄r. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Dñe exaudi orationẽ nostraꝫ: et clamor noster ad te perueniat. In quadragesima. Laudabo nomen dei mei cũ cantico magnificabo euꝫ in laude. Sacrificiũ

Eleuauit sacerdos munera sup altare dicens: suscipe deus sacrificium pro populo tuo. sanctifica

hereditatē tuā alta. In quadragesima. Sacrificiuz. Offerte dño. mundū sacrificiū. ℣. Offerte dño gloriā et honorē. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amē. p̄. Mundū. dicat pb̄r. kyriel. Et chorus rn̄deat. Xp̄eleyson kyriel. Post hec flectet genua sacerdos ⁊ dicit. Missa.

O Mp̄s sempiterne deꝰ: tue glorie maiestatē supplici deuotione deposco: vt omniū maloꝝ meoꝝ vincula soluas: cunctisq; meis criminibꝰ clementer ignoscas. Et quia me indignū ⁊ peccatorem ad ministeriū tuū vocare dignatus es: sic me idoneum tibi ministrū efficias: vt sacrificiū de manibꝰ meis placide ac benigne suscipias. Electorūq; sacerdotū tuorū me participē facias: ⁊ de preceptis tuis ī nullo me oberrare permittas. ℟. Amē. Alia

ATtende dñe pro- ofo. picꝰ mēe seruitutis obsequiuz: ⁊ miserere viuentiū famuloꝝ tuoꝝ: vel omnium xp̄ianoꝝ: vt cunctis eoꝝ sceleribꝰ amputatis ita sint tue miserationis defensione ꝓtecti: vt in obseruatione mādatorum tuoꝝ mereant̄ esse perfecti. Quatenus ⁊ in hac vita vniuersa facinora caueant: ⁊ in cōspectu glorie tue quādoq; sine cōfusione perueniant. ℟. Amen. Post noīa

ACcipe pijssime Ofo. deus tuoꝝ supplicum vota: ⁊ nomina que tuo coram altario cōspicis recensere: in eterne vite libro cōscribe. Miserere etiaz indigno mihi ⁊ peccatori dñe: vel oībus pro quibꝰ te supplex expostulo: perpetuāq; requiez tribue defunctis famulis tuis. N. vt in abrae gremio cōlocati: ⁊ nunc penas euadāt inferoꝝ: ⁊ resurrectiōis tue tēpore cetibꝰ eos sociari iubeas angeloꝝ. ℟. Amen. Ad

DEus qui pacē. Oratio charitatis es auctor: ⁊ pure pacis ⁊ dilectiōis amator. Suscipe offerentiuz oblationes ⁊ infirmoꝝ omniū fideliū sana lāguores. Quo te medicante: ⁊ plenitudinē salutis recipiant: ⁊ tuis semper sani iussionibus pareāt:

deniq; obnixi⁹ queso: vt omnes metu territos: inopia afflictos: tribulatiõe vexatos: morbis obrutos: itineribus constitutos: supplicijs deditos: debitis obligatos: vel quolibet merore contritos. Cunctos indulgẽtia tue pietatis absoluat: morũ emẽdatio releuet: ⁊ miseratio quotidiana confoueat. ℟. Amen.

Dignum ⁊ iustum est: equũ vere: et salutare est: nos tibi gratias agere omp̃s deus: per iesum xp̃m filiũ tuũ dñm nostrum. Verũ pontificẽ ⁊ soluz sine peccati macula sacerdotem. Qui lauit nos a peccatis nostris: ⁊ fecit nos regnũ ⁊ sacerdotes tibi deo patri suo: vt iustificati in sanguine ei⁹ salui simus ab ira per ipsum. Qui peccata nr̃a portauit in corpore suo super lignũ: vt a malis omnib⁹ separati: cum iusticia viuam⁹. cuius sacro vulnere sanati sum⁹. Quiq; pacificauit om̃ia per sanguine crucis sue: siue q̃ in celis: siue q̃ in terris sunt: vt in nomine eius omne genu flectatur: celestiuz terrestriũ: ⁊ infernorũ: ⁊ om̃is lingua cõfiteatur: quia ipse est in gloria dei patris. Per quẽ te eterne pater: ⁊ dñe om̃imoda intẽtione deposco: per ip̃um qui pependit in ligno propter salutem nr̃am: qui fact⁹ est mediator tuus ⁊ noster: vt nos ad te perduceret. Quiq; nos reconciliauit tibi per sanguinem crucis sue: imo qui nobis hanc fiduciam dedit: vt omne qd̃ petierimus a te patre in nomine suo: des nob̃. In ipsius dilecti filij tui comparis tibi per om̃ia: ⁊ coeterni dñi nostri iesu xp̃i noĩe. te inuoco vt om̃ib⁹ malis meis innocens: cunctas maculas criminũ meorum abstergens: finẽ delictis meis oĩb⁹ hodie ponens: ab om̃ib⁹ tentationib⁹ sordissimis: vanis libidinibus ⁊ blasfemijs cor meum eluens: atq; spũalib⁹ donis replens: ⁊ hanc oblationem quã tibi offero: ego indign⁹ ꝓpter remedia animarum fideliũ: ⁊ pro ꝯuersione infideliũ: atq; pro ecclesia tua sancta catholica: que

est in oriente vsq; in occidẽ/
tez:septẽtrione ⁊ meridie:p
vniuersuz orbẽ terrarũ in pa
ce diffusa:benigne suscipias.
Jam tandẽ dñe exaudi eam
clemẽter.sustẽta eã in pericu
lis:ptege in aduersis:⁊ mo/
derare in ꝓsperis. Vt nihil
cõtra eam preualeat noxiuz:
dum in cũctis te meruit ha/
bere propiciũ. Jtinerantiuz
famulorz tuorz.N.vel oium
xpianorz adoptata desideria
gressus perducere iubeas.
Egrotantibꝰ famulis tuis.
N.vel omnibꝰ fidelibꝰ xpia/
nis infirmis medelaz sanni/
tat/impercias.Locũ lucis ac
refrigerij animabꝰ famulorz
tuorũ.N.vel omniũ fideliuz
xpianorz defunctorz requiez
tribuas. Nostrãq; omnium
humilitatẽ placatꝰ intendas:
⁊ vbiq; nos te ꝓtegente cu/
stodias. Vt eructi ab aduer
sitatibꝰ mũdi:⁊ hic ⁊ in eter/
num sanctificati:te incessabi
liter cũ angelis ⁊ archãgelis
cõlaudemꝰ:ita dicentes. ℟.
Sãctus.sanctꝰ.s. Post sanctꝰ.

VEre sanctꝰ:vere bñdi/
ctus es tu filius dei vi/
ui.qz multũ es incõparabili/
ter piꝰ:⁊ inestimabiliter glo
riosus. Et ideo tue pietatis
gloriã imploramꝰ:⁊ hãc tibi
placationis hostiã immola/
mus. Vt nras nunc oões
exaudias:crimina laxes:et
peccata dimittas. Vel quic/
quid a te scõm tuã volũtatẽ
exposcimus:velociter ⁊ cle/
menter impercias. Quatenꝰ
nos a malis oibus eruas:et
bonis repleri cõcedas. Xpe
dñe ac redẽptor eterne Post

QRedimꝰ pridie. Oratio
te dñe iesu xpe:nostraz
esse salutẽ:nostrãq; redẽptio
nem. Oramꝰ te pissime pr:
vt hanc oblationẽ acceptes:
atq; sanctifices:eamq; apud
tuã clementiã exposcimꝰ di/
gneris concedere:⁊ sumen/
tiũ corda pietate solita a ma
lis oñibus placatus emun/
da. Aufer a nobis dñe cun/
cta que gessimus mala:⁊ cõ/
cede nobis tẽpora quieta et
pacifica. Bella omnia repri/
me:famem auerte:clades et
omnes egritudines populo
tuo suspende. Mentes leti/
fica:captiuos reuoca.cõfra/

ctos reintegra. nauigantes omnes ne pereant salua. Itinerantes in prosperitatem ⁊ salutez dirigere dignare: fruguz abundantiã tribue: aerẽ ꝓsperũ ꝯcede: ⁊ irã tuam: ob id qđ nobis in alimoniã tribuisti: vt pius pater ꝓcul efficere iube. Vt in vnum oẽs scientes bñficia tua: ⁊ agnoscẽtes mirabilia tua: in pauido animo cõlaudare possimus gloriã tuã. Quo mereamur hic tibi dñe incessabiliter sine offensione seruire: ⁊ vite eterne hereditatẽ percipere sine fine. ℟. Amẽ. Ad cõfractionẽ panis. añ. Suscipiatur dñe sacrificiũ nostrũ in ꝯspectu tuo: vt placeat tibi sicut sperauimus in te. Ad oꝛonẽ dñicã.

IGnosce dñe: ꝙ dum ꝓ alijs rogare te cõpellor: per immũda labia mea tuaz sanctã cõmunionẽ adsume. Miserere mihi dñe mysterij tui secreta tractãti: nec indignũ me miscđia tua iudices: duz pro alijs interpellare ꝑmittis: vt absolut⁹ a meis delictis: ⁊ viuentiũ famuloruz tuoꝝ. N. vel omniũ fideliuz xp̃ianoruz in bonis tribuere digneris. Pater nr̃. Postea

ERue. libra. dicat pb̃r. protege. muni. salua. ac defende nos ab operib⁹ malis: stabilire fac in cunct⁹ bonis. da finem peccatis nr̃is: ⁊ requiẽ oĩbus fidelibus defunctis: medelã infirmis: sanitatez egrotis: pacẽ ⁊ securitatem oĩbus fidelib⁹ xp̃ianis in hac die vel in omni tẽpore. quia tuũ est imperiũ et regnũ qui viuis ⁊ oĩa regis in secula seculorũ. ℟. Amen. dicat pb̃r. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cum. Benedictio.

BEnedicat vos dñs nr̃ Iesus xp̃s: qui cunctoꝝ est auctor mirificus. ℟. Amẽ. Precib⁹ vr̃is occurrat placatus: ⁊ bona q̃ poscitis: de sede maiestatis sue ꝯferat pi⁹. ℟. Amẽ. Vobis vel famulis suis: qui viuitis: veniã tribuat: in vr̃is ⁊ in eoꝝ peccatis: ⁊ defunctis fidelib⁹ impertire dignet̃ locũ lucis. ℟. Amẽ. Per mĩam ipsius dei nr̃i ⁊c̃. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. dicat chor⁹. Gustate. Que-

re in festo corporis xpi. fol/ cclxvij/ In. xl. ℣. Qui venit ad me. Cõm. Repletus est. folio/ lxxxviij/ Cõ. Refecti xpi cor/pore et sanguine: te laudamꝰ dñe

Q alla alla alla. Oratio. Corpus dñi nostri iesu xpi qđ accepimꝰ: ⁊ sanctꝰ sanguis quẽ potauimꝰ adhere/at visceribꝰ nris eterne ops deꝰ. Ut nõ nobis veniat ad iudiciũ neq; ad cõdemnatio/nem: sed pficiat ad salutẽ: et ad remediũ animarũ nostra/rum in vitã eternã. ℟. Amen. Per miam tuam deus nr ⁊c. Dñs sit semp vobiscum. ℟. Et cũ. Missa acta est in noie dñi nri iesu xpi. votũ nostrũ sit acceptũ cum pace. ℟. Deo gras. ¶ Item missa pro seipso sacerdote. Officium.

Respice in me deꝰ: et miserere mei alla alla. ℣. Da potestatẽ puero tuo: et saluũ fac filiũ ancil/le tue. ℗. Et miserere. ℣. Gloria et bonor patri. ℗. Et miserere.

Veniat sup me Oratio dñe donum misericor/die tue: ⁊ ne in me ira tua de/seuiat: habeaz te in remediuz saluatorẽ: quez pro piaculis meis metuo habere iudicez. ℟. Amen. Per miam tuaz deꝰ nr ⁊c. Dñs sit semp vob. ℟. Et cũ. In qdragesima oñm.

Inclina dñe aurem tuã: et ex audi verba mea: accelera vt eripias me. ℣. Esto mihi in deuz protectorẽ et in domũ refugij: vt saluũ me facias. ℗. Et exaudi. ℣. Gloria et bonor ℗. Et. Sco vt sup. Lctõ libri tbobie. ca. iii.

In illis die/ ℟. Deo gras bus. Gravit tbobias do minuz dicẽs. Justus es dñe: ⁊ omnia iudicia tua iusta sunt ⁊ omnes vie tue misc̃dia ⁊ ve/ritas ⁊ iudiciũ. Et nunc dñe memor esto mei ne vindictã sumas de peccatis meis: ne/q; reminiscaris delicta mea: aut parentũ meorũ. qm̃ non obediuimꝰ preceptis tuis: ⁊ traditi sumus in direptionẽ ⁊ mortẽ: ⁊ improperiuz oibꝰ nationibus. Magna iudicia tua. quia nõ egimꝰ sc̃m pre/cepta tua: ⁊ nõ ambulauimꝰ sinceriter coram te. Et nunc dñe sc̃m voluntatẽ tuã fac mecũ: ⁊ precipe in pace reci/pere spũm meũ. Quia cũ ira/tus fuer: misericordiã facis.

⁊ in tempore tribulationis: bis qui inuocant te: peccata dimittis. ℟. Amen dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Psallēdo. Oelicta iuuentutis mee de⁹: et ignorantie: ne memineris dñe. ℣. Scōm magnaz miscōiam tuam memor esto mei dñe. ℟. Et ignorātie. dicat pbr. Silentiū facite. Sequentia epīe pauli apli ad romanos. Aca. xv. ℟. Deo gratias. Fratres. Obsecro vos per dñm nr̄m ihesuz xp̄m. Et per charitatez spūsancti: vt adiuuetis me in oronib⁹ pro me ad deū: vt liberer ab infidelibus: qui sunt in iudea: et obsequiū mei oblatio acceptā fiat hierosolimis sanctis. Et vt veniā ad vos cū gaudio per voluntatez dei: ⁊ refrigerer vobiscū. Deus autē pacis sit vobiscū ⁊ cū oībus vobis. ℟. Amen. Dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Lcō sci euāgeliū ſm iobā. Illo in tēpe. nez. ca. xv. Dñs nr̄ ihesus xp̄s loquebatur discipulis suis dicens. Ego sum vitis vera: ⁊ pater me⁹ agricola est. Omnē palmitem in me nō ferentē fructum: tollet eū: ⁊ omnez qui fert fructū: purgauit eum: vt fructū plus afferat. Jaz vos mūdi estis ꝓpter sermonem: quē locutus sum vobis: manete in me ⁊ ego in vobis. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cū. Lauda. Alla ℣. Miserere mei dñe. miserere mei. qm̄ in te ꝓfidit anima mea alla. In q̄dragesima. Laudabo nomen dei cū cantico: et magnificabo eū in laude. Sacrificiū. Quid dignuz offeram dño: curua genua deo excelso alleluya. In. xl. Sacrificiū. Sacrificiū deo spūs ꝓtribulatus: coz cōtritū: et humiliatū ne despicias deus. Ad tuum altare concurro eterne oīs de⁹: ⁊ prece qua valeo: tuā miscōiam pro me ac pro pplo tuo salutē exposco: offerens hoc sacrificiū maiestati tue. qō gratanter digneris ipse suscipe: cui⁹ interuentu: quia pi⁹ es: petitioni mee effectum ꝓcede. Da mihi dñe peccatoi ꝓfessionē: que tibi sit placita. Parturiat in corde meo inenarrabiles gemi-

tus qui aures possint pulsa-
re tuas. Da mētis intētionē:
quo suscipiā ꝓfundā bonita
tem tuam. Da sic petere pro
ppl'o: vt tuo se gratulet̄ mu-
neris p̄sidio. Da mihi lachry
mas ex tuo affectu internas-
q; pctōrū exsoluere vincula:
⁊ adquirere gr̄am postulatā
Ar. Amen. Alia oratio.
Audi deꝰ meꝰ. audi lu-
men oculorū meoꝝ: audi q̄
peto. ⁊ da que petā: vt audi-
as. Audi me precantem pro
ppl'o tuo: ⁊ hoc munꝰ obla-
tum suscipere dignare placi-
do vultu. Cōcede mihi: ⁊ ꝓ
quibꝰ te peto. N. remedium
flagitatū. Nā si despicis: pe-
reo: si respexeris: viuo. Si iu-
sticiam meā intēderis: mor-
tuos fateor. Si miscd̄iam re
spexeris: fetentē me suscitas
de sepulcro. Suscipe ergo
precē quaꝫ tibi defero: ⁊ tri-
bue remediū: qd̄ a te expeto.
Ar. Amē. Post noīa. Oratio.
Precanti mihi aurē ad-
pone tuā op̄s deꝰ: ⁊ sa-
crificiū accepta muneris hu-
ius. Corripe me in miscd̄ia:
⁊ non in ira. Quod odis in
me: ꝓcul fac a me: ⁊ in tua vo
lūtate intēde in me. Hostem
libidinis repelle a me: ⁊ casti
tatis spūm insere ī me. Om̄e
viciū mortifica in me: ⁊ ani-
mam meā viuifica in te. Hoc
da ppl'o tuo petere: vt peti-
cio implacita nunq̄ sit apud
te. Hoc p̄sta qd̄ semꝑ ipse cu-
stodias. offerentiuꝫ munera
sint oculis tuis placita: eorū-
q; vota ip̄e gratāter accepta
defunctis famulis tuis. N. re
quiē tribue: vt iudicij tēpore
alacres ad ꝯspectuꝫ gl'ie tue
valeāt ꝑuenire. Ar. Amē. Ad
Deus q̄ es pacē. Or̄o.
pacis auctor: ⁊ chari-
tatis magnificꝰ dispensator
intēde cor meū: cūctiq; ppl'i:
igne charitatis ⁊ pacis: qua
cūctas vepres pctōꝝ exurat.
Nō exardescat cor meum in
me: sed refrigeret̄ in te. To-
tum tolle qd̄ nocet: ip̄m pre-
sta qd̄ docet. Tolle nocētia
cūcta: doce ꝑseuerātia bona.
Salus esto infirmitati mee:
et verus suscitator aīe mee.
Vt ditatꝰ dono tuo: merear
sotiari electoꝝ tuoꝝ ꝯsortio.
Ar. at choꝰ. Amen. Inlatio.

DIgnũ et iustũ est: nos tibi gr̃as agere omp̃s de⁹. qui cũ dño nr̃o iesu xp̃o sanctoq; spiritu ver⁹ in trinitate permanes vn⁹. Qui humanas mẽtes ita igne tui amoris accẽdis: vt fideliter a cunctis queraris. Doce me dñe patientiã: ad sustinendũ cũcta aduersa. Doce me dñe scientiã scripturarũ: vt sic loquar: ne superbiã: sic taceaz: ne torpescam. Sic ꝯtine: vt nõ cadã. sic ꝯstringe: vt nũq̃ dimittas. Placita tibi sũt hec sacrificia: eaq; manu angeli tui: ip̃e sanctifica. Populum tuũ de⁹ vt bon⁹ pastor guberna: ⁊ famulor̃ tuorũ. N. requiez dona: ⁊ pctõrum vincula resolue gratia tua. Atq; eructũ a sordib⁹ pctõr̃: collegio fac coheredez. Cui merito oẽs angeli ⁊ archãgeli nõ cessant clamare: ita dicẽtes. ℟. Sãct⁹. s. s. Post sanct⁹

VEre sanct⁹: vere bñdict⁹ es tu dñe iesu xp̃e: q̃ ⁊ iustos eternitatis premio ditas: ⁊ peccatores ne pereant per penitẽtiã saluas. Gemitus mei precẽ placatus intende: ⁊ postulantib⁹ remedium benign⁹ concede. Precipitem me esse nõ sinas: sed freno discipline tue prestringe me. Quod anime est obuium repellea me: ⁊ prosperam misericordie bonitatez largire ĩ me. Ipsud vita mea te habeat sufficientẽ. Ipsud est sanitas mea: te habeat medicinaz. Vulnera mea patẽt tibi: medicinã tuaz ne deneges mihi. Infusione sci spũs tui repleat munera hui⁹ sacrificij. tu es de⁹ me⁹ saluator: ⁊ redẽptor eterne. Post pridie

HEc hostia panis ac vini: que a me indigno tuo sunt imposita altario regalibus sedibus tuis eterne omnipotẽs deus intuere vultu placabili: ⁊ benedic per manus angeli gloriosi. Accipe conuersionẽ fletus in sacrificio acceptabili tuo: ⁊ contritum fac cor: vt suspiret in vulnere suo. Medicinã qua sanetur infunde: et non deseratur vulnere. Sicq; iugis petitio te medicum flagitat verissimum: in quo nulla ambiguitas de su-

scepto: Quos suscipis: cura quos curas: sic cōtine ne dimittas. Ad exorandum clamor meꝰ inualidus est: sic eū suscita: quo perueniat ad te. Crassam nubē scin de pectori meo: ⁊ sereno iutuitu: hominis nubilū rūpe: aduersuz me. Vt sanatꝰ per gratiā tuā merear: tibi laudes persoluere placitas. ℟. Amē. Ad confractionem panis añ. Dñe ne ponas mala mea corā oculis tuis. quia grauia sunt onera mea: precor te dñe miserere mei. Ad

AGno/ orōnē dñicam. scens omp̄s deꝰ flagitia q̄ gessi: vulnera tibi ostēdo cordis contriti. Si mala mea respexeris: tartharea vix tormēta sufficiūt. Si pietate intenderis solita: poteris me cōmutare ī meliꝰ. Quid non mali ego corruptibilis creatura: ⁊ quid nō boni tu creator ⁊ creature fortissimꝰ innouator? Cecidi de manu tua vitio meo: potens es artifex: tibi iterū placitā figurare in meliꝰ. Queso op̄s deꝰ: dignū me ex indigno tibi efficere a mei peccati crimine: vt merear tibi cū fideli ppl̄o tuo e terris clamare lib̄a voce. Pater nr̄. dicat vb̄r. Humiliate vos bn̄dictiōi. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum.

DOminꝰ ie/ Bn̄dicio. sus xp̄s qui est omniū cōsolator: ipse nos bn̄dictionis sue repleat dono. ℟ Amē Et qui peccantes reducit ad viam salutis. Ipse nobis cōcedat gratiā quā ab eo postulamꝰ. ℟ Amē. Quiq̄ nos sub formauit opificio: ipse nos purget a crimine post multa annorum curricula: suo nos adtrahat in regno superno. ℟. Amen. Per mīam ipsiꝰ dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū ℟. Et cū. dicat chorꝰ. Gustate. Quere in festo corporis xp̄i. fo/cclxvij/Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamꝰ dñe alla alla alla. In. xl. Qui venit ad me. Cōm. Repletū est gaudio os nostrū. Quere in primo dñico. xl. fol/lxxxxviij/Or̄o Corpus dñi nostri iesu xp̄i. Quere in prima missa votiua omnimoda. fol/ccccxliij/

¶ Item missa votiua singularis ad missam. Officium.

Miserere mihi dñe alla miserere mihi alla. ℣. Respice in me deus et miserere mei. ꝑ. Miserere mihi. ℣. Gloria et honor patri et. ꝑ. Miserere. In. xl.

Veniat sup me dñe offm. misericodia tua. et salutare tuũ scdm eloquium tuũ. ℣. et

Moia alia vt supra Oro Iserere mei dñe: miserere mei: ⁊ q̃a tibi soli peccaui: indulgentiã criminũ ⁊ remissionem peccatorum a te cõsequi merear ℟. Amen Dicat pbr. Per miam tuã deus nr̃ ⁊c. Dñs sit semp vobiscũ ℟. Et cũ. Lcõ libri regum. III. ca. VIII. ℟. Deo gratias. Nillis diebꝰ: orauit salomon dñm dicens. Dñe oĩs homo q̃ cognouerit plagaꝫ cordis sui: ⁊ expãserit manꝰ suas in domo hac: tu exaudies in celo: loco habitationis tue. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Disrumpe dñe vincula pctõꝝ meoꝝ. ℣. Cõloca euꝫ dñe in loco beatoꝝ tuoruꝫ. dicat pbr. Silentiũ facite Sequẽtia epl'e pauli apostoli ad romanos. ca. XIII. ℟. Deo gr̃as

Fratres. Offeramꝰ hostiam laudis semp deo: idest fructũ labioꝝ nr̃oꝝ cõfitentiũ nomini eiꝰ. Beneficientie aũt ⁊ cõmunionis nolite obliuisci, talibꝰ enim hostijs ꝓmeret deus. ℟. Amen. Lcõ sci euãgelij s̃m iohãnẽ.

Illo in tẽpore. ca. XV. Dñs nr̃ iesus xp̃s loquebat discipulis suis dicẽs. Si mãseritis ĩ me: ⁊ verba mea in vobis mãserit: quodcũq; petieritis patrẽ in noĩe meo: petite ⁊ fiet vobis. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semp vobcuꝫ. ℟. Et cũ. Lauda. Alla. ℣. Miserere mei dñe: miserere mei: qm̃ in te ꝯfidit aĩa mea. In quadragesima Lauda. Cõfitebor tibi nimis in ore meo: in medio multoꝝ laudabo eũ. Sacrificiũ Auerte dñe faciẽ tuaꝫ a peccatis meis: et oẽs iniquitates meas dele. In. xl. Sacrificiũ. Sacrificiũ deo spũs ꝯtribulatꝰ: cor ꝯtritũ: et humiliatũ nõ despicies deꝰ.

Aurem miscdie Missa tue pande pulsanti famulo tuo. N. eterne op̃s deus: ⁊ eiꝰ precibꝰ adesto ꝓpicius. Auge ei dñe fidẽ atq; ei

oñia peccata dimitte. Acce/pta sint i oculis tuis dñe vo/ta hui⁹: ⁊ oblationē quā tibi offert inspice: ⁊ per interces/sum scōꝝ tuoꝝ. N. imple pe/ticiones ei⁹: ⁊ oēs ipsi⁹ exau dies oꝝones. Ꝑ. Amē. Alia

OMnipotens sempiterne deus qui ad te dñe ad maie/statis tue cōcurrímus thronū: pces fundim⁹ suppli cātes: vt deleant̄ scelera: atq; vniuersa peccata famuli tui. N. per hāc votiuaꝝ oblatio/nez sentiat indulgētie tue do num: vt p̄ interces̄um sctōꝝ tuoꝝ: beneficiū consequatur eternū. Ꝑ. Amen. Post noia.

OFferimus dñe hec oꝝo munera famuli tui. N. vt in tuo gloriet̄ noie: ⁊ eius vota ꝓpici⁹ suscipias. pecca/ta dimittas. salutē cor̄por/ ⁊ anime ꝓcedas: requiē defun ctis tribuas: ⁊ celesti regno ꝓsortes efficias. Ꝑ. Amē. Ad

DOmine de⁹ pacē. oꝝo oēs qui diristi p̄ ieſuꝝ xp̄m dñm nr̄m: pacē meā do vobis: pacē meaꝝ cōmendo vob. Petim⁹ dñe de⁹ nr̄: vt pacē quā in tuo noie ꝓpina/mus: fixā in cor̄dib⁹ nr̄is im/perpetuū teneam⁹. Et hanc votiuā oblationem quā tibi offert famulus tuus. N. susci pere digneris. Et ꝓpici⁹ pec cata dimitte: salutē ꝓcedas: ei⁹ lāguoꝝes placat⁹ semp ab stergas. Ꝑ. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustum est: equuꝝ vere ⁊ salutare est: nos tibi gr̄as agere ⁊ lau des: sacrificia spūalia celebra re dñe scē pater eterne omps de⁹ per ieſuꝝ xp̄m dñm nr̄m. Qui fact⁹ mūdi sacrificiū: ex/piauit effusione sanguinis sui peccata hominū. Ob hoc te deprecamur oēs pater: per ipm qui pepēdit in ligno p̄/pter salutē nr̄am: vt hāc ob/lationē quā pro famulo tuo. N a nobis offert̄ sāctificare di/gneris. Vt sicut sanctis puerit ad coronā: ita ei occurrat ad veniā. Vt mereat̄ p̄ hoc sacrificium a cūctis emūdari sordib⁹ pctōꝝ: ⁊ recōciliat⁹ tibi p̄ ieſuꝝ: sereno vultu re/spicias: atq; ei oñia peccata dimittas. Seueritatē iudicij tui ab eo suspēdas: ⁊ miſera tionis tue clemētiā sup eū in fundas. Presta pater perpe/

tuē per dn̄m nostrū iesuz chri
stum filiū tuū: quez cōlaudāt
angeli atqz archangeli non
cessant clamare q̄tidie: vna
voce dicētes. ℟. Sāctus. s. s.

Vere san- Post sctūs
ctus: vere bn̄dict⁹ dn̄s
nr̄ iesus xp̄s fili⁹ tuus. Vni-
genitus tuus: primogenitus
nr̄. Primogenitus in gratia:
vnigenit⁹ in natura. Primo-
genit⁹: quia nemo ante ip̄m.
Vnigenit⁹: quia nemo post
ipsum. Xp̄s dn̄s ac redēptor
etern⁹. Post pridie. Oratio.

Recolentes dn̄e sancte
pater eterne omp̄s de-
us: preceptis tuis precamur
inclitam tue clemētie maie-
statē: ⁊ mysteriū passionis ie
su xp̄i filij tui dn̄i nr̄i: vt hic
panis quē lignum crucis co-
xit: ⁊ hic calix quem torcular
passionis expressit. Benedi-
ctionē tue diuinitatis accipi-
ant: verāqz salutē sumentib⁹
prestent: vt quicunqz exinde
sumpserim⁹: specialē gratiaz
cōsequi mereamur. ℟. Amen.
Ad cōfractionē panis an̄. Pa
tientiā habe in me dn̄e. quia tu fe
cisti me posuisti mihi nomen no-
uum: et dixisti mihi vade et reuer-
tere velociter. quia puluis es et in
puluerē reuerteris. Ad or̄onez

Exultent in te dn̄icam.
dn̄e anime nostre: ⁊ pla
cabili pietate suscipiant̄ a te
vota nostra q̄sumus. resur-
rectio vnigeniti tui gaudiuz
mētib⁹ nostris tribuat: ⁊ tri-
sticiam de cordib⁹ nostris ex
pellat: vt cum iocunditate ⁊
voce exultationis obsequia
deferam⁹ in consp̄ectu maie
statis tue. Vt orationē quaz
dn̄s noster iesus xp̄us filius
tuus orare precepit: sic dice-
re mereamur e terris. Pater
noster. dicat pb̄r. Humiliate
vos benedictioni. Domin⁹
sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum.

Vota vestra Bn̄dictio
atqz sacrificia clemen-
tis dei gratiam benigne susci
piant. ℟. Amen. Orationes
vestras exaudiat: vestra pec-
cata dimittat. ℟. Amen. Aufe
rat a vobis om̄ia mala que
gessitis: ⁊ tribuat gr̄am quā
ab eo deposcitis. ℟. at chor⁹
Amen. Per misericordiā ipsi-
us dei nostri qui est benedi-
ctus ⁊c̄. Dn̄s sit semper vo-

biscũ. ℟. Et cum. dicat chor⁹. Gustate. Quere in festo corporis xp̄i. fol/cclxvij/ Cõm. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla. In quadragesima. Qui venit ad me. Cõ Repletũ est gaudio. Quere i. j. hebd. xl. fo/xcviij Ofo. Corp⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i. Quere in prima missa votiua om̄imoda ⁊ om̄ia alia. fo. ccccxliij/ ¶ Itẽ missa de itinerantib⁹. Ad missam officiũ.

Angelus dñi bon⁹ comitet tecum alla: et om̄ia bona preparet itineri tuo: et iterũ cum gaudio reuertaris ad nos alla. ℣. Mitat tibi auxiliũ de sancto: et de syon tueat te. p̄. Et om̄ia. ℣ Gloria et honor patri ⁊c̄. p̄. Et

Uiam iniquitatis amoue a nobis dñe: ⁊ de lege tua miserere nobis: vt ⁊ peccãdi a nob cõsuetudinez tollas: ⁊ recte viuendo ꝑseuerantiã tribuas. ℟. Amẽ. Per miam tuam deus nr̄ ⁊c̄. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Lctõ libri ione ꝓphete. vi. ℟. Deo gr̄as.

Hec dicit dñs. State super vias ⁊ videte ⁊ interrogate de semitis antiq̄s: que sit via bona: ⁊ ambulate in ea: inuenietis requiem animabus vr̄is ait dñs op̄s. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Dñs sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallendo. Iacta in dño cogitatum tuũ. et ipse te enutriet. ℣. Reuela dñm viã tuã: spera in eum. p̄. Et ipse te. dicat pb̄r. Silentiũ facite. Sequẽtia epl̄e pauli apostoli ad ephesios. ca. v. ℟

Fratres. Deo gratias. Eramus aliquando tenebre: nunc aũt lux in dño: sicut filij lucis ambulate in dilectione: sicut ⁊ xp̄us dilexit nos. Et tradidit semetip̄um pro nobis oblationez ⁊ hostiaz deo in odorẽ suauitat̄. ℟. Amẽ. Lctõ sc̄i euãgelij ꝟm

Imattheum. capl̄o. vii. Illo in tẽpore. Dñs nr̄ iesus xp̄s loquebat̄ discipulis suis dicens. Petite: ⁊ dabit̄ vobis. querite: ⁊ inuenietis pulsate: ⁊ aperietur vobis. Omnis eniz qui petit: accipit: ⁊ qui querit inuenit: et pulsanti aperietur. ℟. Amen. Dicat pb̄r. Domin⁹ sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cum spũ tuo.

Lauda. Alla. ℣ Eduxit dñs populum suum in exultatione et electos suos in leticia. p̄. Alleluya. Sacrificiū. Deprecat⁹ est populus faciē dei: et exaudiuit illuz dñs: et dedit ei salutē: et immolauit sacerdos holocaustū matutinum in odorem suauitatis alla.

IEsum xp̄m dñm Missa nostrū q̄ directa itinerātium via: ⁊ comeantiū salus est indefessa: fratres charissimi prece flagitem⁹ ꝯtinue: ⁊ hunc famuluz tuum. N. qua egredit̄ via: ⁊ corporali salute pollentē: ⁊ spūalib⁹ ꝯsilijs efficiat fortiorē. Quo ⁊ diuinis nutib⁹ placeat: ⁊ adgressum iter cū prosperitate expediat. ℟. Amen. Alia oratio.

ADesto dñe precib⁹ nostris: ⁊ iter famuloruz tuoꝝ. N. in pace iube dirigere. Comitet̄ eis gr̄a tua infirmitas illis nō accedat ꝓpria: aduersitas eis: nō impediat aliena. Sit eis īcomitatu visitatio angelica: qui eos a delictis expiet: et ab aduersis custodiat. Quo in oīb⁹ tuo roborati auxilio: gr̄a a te instruāt̄: quid agāt: per te acta ꝑficiāt: desiderata impleāt. ad destinata ꝑueniāt: ad propria iterum cū ꝓsperitate succedāt. ℟. Amen. Post noīa.

PRopiciare sup Oratio plicationib⁹ nr̄is: ⁊ iter famuloꝝ tuoꝝ. N. precedat gratia tua: ⁊ subsequēte tua pietate eis comitare. Ut de actu atq; incolumitate sua misericordia tua pariter gaudeamus. Defunctorum spiritus ⁊ animas in locū refrigerij ꝯstitue: ⁊ nobis seruis tuis. N. indulgētie fruct⁹ cōcede propici⁹. ℟. Amē. Ad pacem. Oratio

DOmine de⁹ patris nr̄i abraaz: deduc viā famuloꝝ tuoꝝ. N. in pace: ⁊ illo charitatis diuine eos igne incēde: Quo pacifici ad destinata ꝑueniāt: ꝑ pacē cuncta disponant: ⁊ ad desiderata pacis tuo fulti animo ꝑagant. ℟ Amē. Inlatio

DIgnum ⁊ iustum est: nos tibi semꝑ gratias agere dñe sctē pater eterne op̄s de⁹: cui⁹ habitatio ī charitate: ⁊ loc⁹ ī pace est: ꝑ quē nec corporali absentia: catena dilectiōis his scin dit̄: nec

sancti amoris quotidianꝰ ardor dum deest: fraterne dilectionis extinguit̃: sed potius in desiderio recordatiõis augetur. Pro quo te petimꝰ et rogamꝰ: vt in nobis maneat vera puraq; indefessis dilectio: q̃ fraterne dilectio memorie semp̱ cõmendet absentes: ⁊ de corde non excludat longius abeuntes. Dignare dñe ꝓsperũ facere iter famulorum tuoꝝ. N. sicut ꝓspere egit thobias cũ deputasti angelum raphaelẽ. custodi eos ac defende ab oĩbus insidijs inimici: sicut ioseph a fraternis muscipulis eruens: in cõspectu regis gr̃az tuitiõis ei misericors ꝯdonasti. Per quẽ ꝯlaudant te dñe angeli atq; archangeli: ita dicẽtes. Rat.

Vs ãctus. s. s. Post scũs. Ere sanctꝰ vere bñdictus es dñe deus nr̃: qui nec per spacia locoꝝ: nec per interualla tẽpoꝝ ab his quos tueris discedis. Adesto quesumus famulis tuis. N. in te vbiq; fidentibꝰ: ⁊ per omnẽ quaz ituri sunt viam: dux eis atq; ꝓtector esse digneris. Nihil aduersitatis eis noceat: cuncta eis sint ꝓspera: vt sub opere tue dextere: qđ iusto petierint desiderio: celeriter ꝯsequant̃ effectuz. Xp̃us dñs ac redemptor eternus.

Accipe Post pridie or̃o dñe hec famuloꝝ tuoruz. N. votiua sacrificia: eos vbiq; ꝓtege manu tua. ⁊ q̃a tu es via veritas ⁊ vita: ĩ veritate tua facito eos ambulare: ⁊ a via recta nullo modo declinare. Tribue eis mãsionem: tribue ⁊ defensionẽ: effectum actionis: ⁊ ꝓfectum bone deliberatiõis. Vt nullis scandalis seculi impediãtur nullisq; aduersitatibꝰ inimicoꝝ frangãt̃: sed in incolumitate omni manẽtes: ꝑueniant ad locũ quẽ desiderãt: angelo sctõ tuo ꝓtegente ⁊ p̃cedẽte. Rx. Amen. Ad cõfractionẽ panis añ. Defensor iuste defende nos: et libera nos de manu inimicoꝝ nr̃oꝝ. Ad or̃o.

Adtende nem dñicaz. dñe nr̃am ꝓpicius precem: ⁊ iter famuloꝝ tuoꝝ in ꝓsperitate ⁊ salute iube dirigere. Quo ⁊ in illis ⁊ nobis

prospera impetrem⁹: cuz ad te nunc ꝓclamauerim⁹ dicẽtes e terris. Pater nr̃. Dicat pb̃r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semꝑ vobiscuz.

O ℟. Et cum. Bn̄dictio. Irigat dn̄s viã famuloruz snoꝝ. N. nosqꝫ pro eis exaudiat supplicãtes: vt habeant iter rectuz: in dn̄o cor directũ. ℟. Amẽ. Desiderata bona cũ ꝓsperitate expleant: ⁊ vbicũqꝫ ꝑrexerint: gratiosi existant. ℟. Amen. Vt iter qd̄ nũc adgrediunt̃: ⁊ in humilitate inchoent: cũ ꝓsperitate miserãte dn̄o perficiãt. ℟. Amen. Per mĩam tuã de⁹ nr̃ ⁊c̃. Dn̄s sit semꝑ vobiscũ ℟. Et cũ dicat chor⁹. Gustate. Quere in festo corporis xp̄i. fol/cclxvij/ Cõm. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudam⁹ dn̄e alla alla alla. Or̃o. Corp⁹ dn̄i nr̃i iesu xp̄i. ⁊ oĩa alia require in. j. missa oĩmoda. fol cccccxliij. ¶ Item missa de tribulationib⁹. Officiũ.

Labijs iniquis et a lingua dolosa libera nos dn̄e alleluya. ℣. Memẽto ꝯgregationis tue: quẽ creasti ab initio. p̄. Et a lingua. ℣. Gloria et honor patri. p̄.

Et a lingua. Oratio. Ibera nos domine a labijs iniquis: ⁊ a lingua dolosa: ⁊ presta: vt nec peccatori adcusanti auditũ prebeat: nec plebs tua ei⁹ disciplinis adquiescat: nec irã tuaz suggestio fallax cõmoueat. Sz tua q̃s ip̄m inimicũ humani generis callidũ insidiatorez framea diuina cõcide: ⁊ pro miserijs pauperum succurre inclita bonitate. ℟. Am̄. Per mĩam tuã deus nr̃ ⁊c̃. Dn̄s sit semꝑ vob̃. ℟. Et cũ. Lctõ libri hester. XIIII. ℟. Deo gr̃as

In dieb⁹ illis: orauit hester dn̄m dicẽs. Memẽto dn̄e ⁊ ostẽde nobis in tẽpore tribulationis nr̃e. ⁊ da mihi fiduciã rex deoꝝ: ⁊ vniuerse dn̄e potestat̃. Tribue sermonẽ cõpositũ in ore meo in cõspectu leonis: ⁊ trãsfer cor illius in odiũ hostis nr̃i. Nos aũt libera a manu sua: ⁊ adiuua me: nullũ aliuz habentẽ auxiliatorẽ nisi te dn̄e. ℟at. Amẽ. dicat pb̃r. Dn̄s sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cũ. Psallendo. O a nobis deus auxiliũ

in tribulatione.quia vana est sal⁹ hominis.℣. In deo faciem⁹ virtutē:et ipse ad nihilū deducet tribulantes nos.℟. Quia vana est. dicat pbr.Silētiū facite.Sequētia epīe pauli apli ad corinthios.II.ca.I.℟. deo grās.

FRatres. Bñdictus de⁹ t pater dñi nr̄i ihesu xpi: pater misericordiarū: t de⁹ toti⁹ cōsolationis:qui ꝓsolatur nos in omni tribulatiōe nr̄a:vt possim⁹ t ipsi ꝓsolari eos:qui in oī pssura sunt. Per exhortationē qua exhortamur t ipsi a deo. Quoniā sicut abūdant passiones xpi in nobis:ita p ihesum abūdat cōsolatio nr̄a.Siue autē tribulamur pro vr̄a exhortatione: que operat̄ in tollerātia earūdem passionuz: quas t nos patimur: t spes nr̄a firma p vobis.Sciētes qm̄ sicut socij passionū estis:sic eritis t ꝓsolationis.Nō em̄ volumus ignorare vos fratres de tribulatione nr̄a: q̄ facta sunt in asia.qm̄ supra moduz grauati sim⁹ supra virtutez: ita vt tederet nos etiā viuere.Sed ipsi in nobis responsum mortis habuim⁹:sed in deo qui suscitat mortuos: q̄ de tantis piculis eripuit nos: t eruet i quē speram⁹.Quoniaz t adhuc eripiet adiuuātibus vobis per fidē:q̄ est in xpō ihesu dño nr̄o. ℟. Amen. Lcō sci euāgelij ꝑm iohannē

ILlo in tēpore. ca.XVI. Dīns nr̄ ihesus xp̄s loquebatur discipulis suis dicens. Amen amen dico vobis tristicia vr̄a vertet̄ in gaudiuz. Mulier cū parit tristiciā habet:q̄ venit hora ei⁹. Cum aūt peperit puerū: iam non meminit pressure ꝓpter gaudium:q̄ natus est homo in mundū: t vos igit̄ nūc quidem tristiciā habetis:iteruz aūt videbo vos t gaudebit cor vestrū:t gaudiū vestruz nemo tollat a vobis.℟. Dñm dicat pbr.Dīns sit semp vob cum.℟. Et cuz. Lauda.Alla. ℣. Cōuertere dñe luctū nostruz in gaudiū:et dolores nostros in leticia alla.Sacrificiū. Sacrificium deo spūs ꝓtribulat⁹:cor cōtritū et humliatū de⁹ nō despies.

DEus qui cōtri/ Missa tor nō despicit gemi/

tum: et merentium nō aspernatur affectuz: lachrymosis precibus fratres dilectissimi supplicemus. vt hanc singularis victime hostiam: quaz pro tribulatis seruis suis. N. ad reuelationem fidenter offerimus: dignetur acceptare propicius. tribuatq; vt quicquid contra eos diabolica: atq; humana moliuit aduersitas: ad nihilū redigat: et cōsilio pietatis adlidat. Vt in nullo de aduersis lesus: eidē mereatur inlesus offerre sacrificium. ℟. amen Alia oro.

DOmine iesu christe: q̄ nos per multas tribulationes perducis ad regnū tuum: erudiens nos aduersitatum iaculis: aduersantiuz acuens machinamentis: oblatam tibi hanc oblationez: quam tibi ecclesia tua pro liberatiōe seruoꝝ tuoꝝ. N. offert serenꝰ accepta. Non eos fraus humana deijciat. non tua deitas ex iudicio puniat. Nō iniq̄tas ꝓpria: nō aduersitas arguat aliena: si q̄d tibi delinquūt: ignosce. si q̄d offendūt: oībus tu dimitte. sub moue ab eis cruciatꝰ mentis: simul egritudines cordis et corporis. vt te cōpuncti corde req̄rant: ⁊ a te acti nō doleāt. per te sustentati: aduersa despiciāt: ⁊ a te correcti diligenter exq̄rant. ℟. at Amen.

OFferē Post noīa oro. tiū tibi deꝰ noībꝰ recitatis ~~tue:~~ postulamꝰ miscdiam pietatꝭ tue: vt seruis tuis. N. in pressuris interesse dignerꝭ Nō quo eos viuēdo dānes: sed q̄ eos patiēdo saluificas. vt tuo roborati auxilio gr̄e: ab imminenti liberent̄ opp̄ssione. his q̄ꝫ a nobis hostijs inuocatus: ⁊ defūctꝭ ꝯcedas requiē postulamus. ℟. Amē.

CHaritas. Ad pacē oro. illa que ꝑ spm̄ sctm̄ nostris es diffusa visceribus te deꝰ pater gemebūda lachrymatione exurat: vt famulos tuos. N. ab omni ꝑiculo: cruciatu: vl̄ necessitate exēptos: nobiscum facias in tranquillitate ⁊ pace semper manere statutos. ℟. at chorus Amen.

DIgnum ⁊ Inlatio. iustuz est: nos tibi gratias agere dn̄e scē pater eter-

ne omipotens deus: per ieſū
chriſtū filiū tuū dn̄m nr̄m. q̄
cōſolatur nos in oñi tribula
tiōe noſtra: vt poſſim⁹ & ipſi
cōſolari eos qui in omni preſ
ſura ſunt. De illo fidentes et
per illum in temptatione nō
deficientes. Ille nos armis
iuſticie: ille galea ſalutis mu/
nit: atq; circūdat. Ne adtol/
lamur in proſperis: ne deiſci
amur in aduerſis. Ne immū/
dorum ſpirituum iaculis. ne
aduerſantiuz nobis penetre
mur ſagittis. Vt preſſure ſe
culi nos ad eternam pertra/
bant gloriam: vt tribulati/
ones mundi dona nobis ex/
aptent celeſtia. Per quem te
ſumme deus rogamus: vt p̄/
cem eccleſie tue adtēdere p/
pitiabili dignatione ad hec
mūera reſpicere iubeas: que
tibi pro viſitatione & reuela/
tione preſſure ſerui tui. N. of
ferim⁹. Jam iam domine re/
ſpice ſuper eos vultu placa/
bili: et miſericordia ſingula/
ri. Remoue ab eis. q̄ ſeuicia
maior/ promittit: q̄ iniquo
rum prauitas intulit: quod
prauorum in conſilijs aduer
ſitas alligauit. Quod ex iu/
dicio imminet: quod ex ſen/
tentia pendet. Quod conſpi
ratione machinatum: q̄ ac/
cuſatione cōuictū: q̄ pp̄ijs
iniquitatibus geſtum: q̄ ali
enis eſt fictionibus alligatū.
Quod preſſurijs deijcitur:
q̄ cruciatib⁹ premitur: q̄
anguſtijs anguſtiatur. Non
iuſticiā tuaz in iniuſticia eius
exerceas: ſed potius pietatez
tuam in ei⁹ iniuſticia manife/
ſta nō eos in p̄ſecutiōe deiſci
as. Nō in flagello p̄ſternas:
nō per murmurationē abiſci
as: nō per tollerantiā p̄das.
Sz per tribulationē exerce:
per pietatē adtolle: p mīam
rege. Q̄ per te ab inimico/
rum iaculis tacti: hac preſen
ti tribulatione exempti: deuz
in trinitate conſona voce p/
clamātes atq; ita dicētes. ℟.
Sanct⁹ ſanct⁹ ſanct⁹ Poſt ſctūs

Vere ſcūſ: vere bn̄s dn̄ſ
noſter ieſus xp̄us: q̄ ſic
nos hic: tribulationum cen
ſura contundit: aduerſanti/
um ſtimulis erudit: laceran/
tium aduerſitatibus frāgit:
vt poſt dolores veniamus

ad requiē. post labores: inue
niamus mercedē. hic tibi pa/
ter omps hec sacrificia red/
dat. hic nris precib⁹ faueat.
hic seruos tuos. N. p quib⁹
hec tibi offerimus dona: ab
oīb⁹ pssuris absoluat: ac redi
mat: t gratie tue eisdē qntō/
tius multiplex solamen im/
perciat. Xps dns ac redem/
ptor etern⁹. Post pridie. oro

OEus q̄ tribulatos cor/
de sanas: t mestifica/
tos actu iustificas: hanc pro/
picius hostiā dignāter accē/
de: quā tibi p̄ fuor tuor. N
offerim⁹ liberatione. Tu et
hec benign⁹ accepta: t illor
pro q̄b⁹ offert: sana discrimi
na. Tribulationes eor attē/
de miseriā: t āgustiarū illor
submoue pressuram: vt exuti
ab oīb⁹ quib⁹ quatiūr malis:
i tuis semp delectēr exultare
iudicijs. R. Amen. Ad confra
ctionē panis. añ. Dne nō po/
nas mala mea coram oculis tuis.
q grauia sunt onera mea: precor
te dne miserere mei. Ad oronez

OJmitte de⁹ dnīcam.
peccata nra: t tribue
nobis miscōiam tuam. Quo
oris nri aloquio deprecātiū
seruor tuor. N. humilitatē
adtēdas: vincula soluas: de/
licta deleas: tribulationē in/
spicias: aduersitatū pellas af/
fectū: petitiōis nre largiaris
effectū e celis: cū ad te nūc p/
clamauerim⁹ e terris. Dr nr.
dicat pbr. Humiliate vos be
nedictioni. Dns sit semp vo
biscum. R. Et cū. Bndictio.

OXrist⁹ dns qui vos pre
cepto suo obedientes:
pro seruis suis liberationem
coram se inspicit: gemere faci/
at: et vos inlatis tribulatio/
nibus: non perire. R. Amē.
Frāgat inimicor vror au
daciā. t tribulatione atq; ad
uersitate: vobiscuz eos pduz/
cat ad celestia regna. R. Amē
Vt pressuris seculi cū illo ca
rentes: t hic t in futuro me/
reamini esse felices. Per mi/
sericordiā ipsius dei nri q̄. Dns sit semp vob. R. Et cū.
dicat chor⁹. Gustate. Quere i
festo corporis xpi. fo. cclxvij
Cō. Refecti xpi corpore et sāgui
ne te laudam⁹ dne alla alla alla.
Jn. xl. Qui venit ad me. Cōm.
Repletū est gaudiū. Quere in

prima hebdo. xl. fo. lxxxxviij
Oro. Corp⁹ dñi nr̄i iesu xp̄i.
Quere in. j. missa votiua oi-
moda. ⁊ simil̄r om̄ia alia. fo.
ccccxliij. ¶ Itē missa quā sa-
cerdos immolat pro alio sa-
cerdote fratre suo viuo. Ad
missam offm̄: ⁊ om̄ia alia di-
cātur de missa quā sacerdos
pro se dicit. fol. ccccxliij. exce

Opta missa. Missa.
Diuina a te dñe fratres
mei p̄ceptione cōmoniti: vt
inuicē nos diligam⁹ sicut ꝓ-
ximos nr̄os: vt nosipsos di-
ligamus alternatim: famulū
tuū. N. sacerdotē fratrē no-
struz te dñm prece postulare
debem⁹: vt qui votiuis obla
tionib⁹ eū sibi ꝓpiciari cōfi-
dunt: nr̄is precib⁹ in oīb⁹ ad-
iuuemur. ℟. Amen. Alia oro

Suscipe de⁹ supplican-
tem famulū tuū. N. fra-
trez nostrū sacerdotem: ꝑ quo vo-
tiuum tibi mun⁹ oblatuz est:
multiplici ob hoc eū locuple
ta fenore gratiaruz. Vt qui
te his honorat: in spōtaneis
votis te largiente ditet̄ pre-
mijs infinitis. ℟. at. chorus.
Amē. Post nomina. Oratio.

Aue de⁹ famuli tui. N.
pro fratre meo fidelissi-
mo votis: ⁊ eū ab oībus ab-
sterge peccatis. Quo huius
sacrificij oblatione placat⁹:
⁊ illi⁹ pro quo te poscimus
vota acceptes: ⁊ defunctos
fideles in pace refrigeres. ℟.

Amē. Ad pacem. oro.
Deus q̄ votiuis semꝑ
precib⁹ delectaris: deuotum
famulū tuū p̄sbyterū fratrez
meū. N. locupleta fenore pa
cis: vt ꝑ hoc id qd̄ offert tibi
sit acceptū: qd̄ ꝑpetue pacis
fuerit vinculo p̄munitū. ℟.

Dignū Inlatio. Amē.
⁊ iustū est: nos tibi oī-
potenti deo vota reddere: q̄
nobis votis reddere: quo
placeris īspiras: votiua nos
inspiratione remuneras. Te
ob hoc rogam⁹ supplici pre-
ce: ob hanc serui tui. N. pro
fratre meo oblationē dñe di
gnanter intēdas: ⁊ peccata
deleas: orationes accipias.
Vt liberato ab om̄i aduersi
tate: ⁊ hic ⁊ in eternū sancti-
ficatus cū angelis: te sine fi-
ne conlaudat: ita dicētes. ℟.
Sanctus. s. s. Post sanctus.

Vere sanct⁹: vere bn̄dictus es dn̄e de⁹ omp̄s: qui salubres inspiras res voti: acceptores et sacrificij. Xp̄s dn̄s ac redemptor eternus Post pridie. Oratio.

Sanctifica deus oblatoris serui tui fratris mei. N. tibi hec sacrificia delibātis. Donās ei vt remissionez suoꝝ accipiēs criminū: indesinenter tibi votis iugib⁹ famulet̄. ℟. Amē. Ad ꝯfractionem panis an̄. Dn̄e nō ponas mala mea corā oculis tuis: quia grauia sunt onera mea: precor te dn̄e miserere mei Ad or̄onem dn̄icam.

Orationez fratres charissimi dicturi dn̄icam: propter hec votiua primū nos postulare conuenit sacrificia: vt diuina bonitas oblatorē famulū suū. N. pres byterū fratrē meū famulum tuū oblatis preueniat in bn̄dictione dulcedinis: nos quoqꝫ sequēter exaudiat a se ꝓclamantes e terris. Pater nr̄. dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dn̄s sit semper vob̄cū. ℟. Et cū. Bn̄o.

Fideli sermone serui tui N. pro fratre suo votū dn̄s clementer acceptet: ⁊ ab oībus suis peccatis iustificet. ℟. Amen. Vota ei⁹ sacrificando multiplicet: ⁊ orationes eius iubeat exaudire. ℟. Amē Quo cū vniuersitate electorum: ⁊ pie sacrificiū suū dn̄o reddat: ⁊ se in oībus eidem placiturū exhibeat. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vob̄. ℟. Et cū. dicat chor⁹. Gustate. Quere in festo corpor̄ xp̄i. f. cclxvij Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamus dn̄e alla alla alla. Or̄o. Corpus dn̄i nr̄i. Quere in prima missa oīmoda ⁊ simil̄r. oīa alia. fol. cccc xliij. ¶ Missa de vno infirmo. Officiuz.

Miserere mihi dn̄e alla. p̄. Qm̄ ifirmus sum. sana me dn̄e alla alla. ℣. Et anima mea turbata est valde: sed tu dn̄e vsqꝫquo. p̄. Qm̄ infirmus. In. xl. Officiū

Miserere mihi dn̄e: miserere mihi. ℣. Ecce tēpus est vt miserearis mihi. Om̄ia alia vt sup̄

Miserere mihi Oratio dn̄e miserere mihi: et ne me infirmitas afferat in

mortē. Sana me dñe: vt ani
ma turbata per culpā sit trā-
quilla per gratiā. effūde me
dicinam egroto ⁊ veniā pre
sta delictis. Rat chor⁹. Amen
Dicat pbr. Per misericordiā
tuam deus nr̄ qui es benedi
ctus: ⁊ viuis: ⁊ om̄ia regis
in secula secula seculorū. R.
Amen. Dominus sit semper
vobiscuz. Rat Et cum spiritu
tuo. Lectio libri esaye ꝓphe-
te. capl̄o. XXXVIII. R. Deo
In illis diebus. gratias
Egrotauit ezechias rex
vsqz ad mortem: ⁊ introiuit
ad euz esayas filius amos ꝓ-
phete ⁊ dixit. Hec dicit dñs
deus. Precipe domui tue: qr
morieris enim: ⁊ nō viues.
Qui conuertit faciem ad pa
rietem: ⁊ orauit dominū di-
cens. Obsecro dñe memen-
to mei: quomodo ambula-
uerim coram te in veritate:
⁊ corde perfecto: ⁊ qd̄ placi-
tum est coraz te fecerim. Fle-
uit itaqz ezechias fletu ma-
gno. Et anteq̄ egrederetur
esayas mediā partē atrij: fa-
ctus est sermo domini ad eū
dicens. Reuertere ⁊ dic eze-
chie duci ppl̄i mei. Hec dicit
dñs deus dauid patris tui.
Audiui orationē tuaz: ⁊ vi-
di lachrymas tuas: ⁊ ecce sa
naui te: ⁊ aditiam super dies
tuos quindecim annis: ⁊ sa-
nabo te: ⁊ de manu assyrio-
rum protegam te: dicit dñs
exercituū. R. Amen. dicat pre
sbyter. Domin⁹ sit semper
vobiscum. Rat chorus. Et
cum spiritu tuo. Psallendo.
Exaltabo te dñe. quoniam susce
pisti me. nec delectasti inimicos
meos super me. ℣. Domine de⁹
meus clamaui ad te: et sanasti me
et eduxisti ab inferis animā meā:
saluasti me a descendētibus in la-
cum. dicat pbr. Silentiū fa-
cite. Sequentia epistole ia-
cobi apl̄i: ad duodecim trib⁹
Oca. V. R. Deo gratias.
Harissimi. Tristat̄ ali-
quis vestrum: oret equo ani
mo ⁊ psallat. Infirmat̄ quis
in vobis: inducat presbyte-
ros ecclesie: ⁊ orēt super eū:
vnguentes eum oleo sancto
in nomine domini: ⁊ oratio
fidei saluabit infirmum: ⁊ al-
leuabit eum domin⁹. ⁊ si in
peccatis sit: remittetur ei. R.

Amē. Lectio sancti euāgelij
Iſm matthеum. ca. VIII.
Illo in tēpore. Cum ve-
nisset iesus in domum petri:
vidit socrum ei⁹ iacentem: ⁊
febricitantez. Et tetigit ma-
num eius: et dimisit eam fe-
bris. Et surrexit ⁊ ministra-
bat ei. Vespere autem facto
obtulerunt ei multos demo
nia habentes: ⁊ eijciebat spi
ritus verbo: ⁊ omnes male
habentes curauit. Rat cho-
rus. Amen. Dicat pb̄r. Domi
nus sit semper vobiscum. R.
Et cum spū tuo. Lauda. Alle-
luya. V. Veniat super me miseri-
cordia tua domine. salutare tuuz
scd̄m eloquiuz tuū. R. Alleluya.
In quadragesima. Lauda.
Laudabo nomen dei mei cū can
tico. et magnificabo eum in lau-
de. Sacrificium. Neprecatus
est populus faciem dei: et exaudi
uit illum dominus: et dedit ei sa-
lutem: et immolauit sacerdos ho
locaustum matutinū in odorem
suauitatis alleluya. In quadra
gesima. Sacrificium. Sacri
ficium deo spiritus contribula-
tus: cor contritum et humilia-
tum deus non despiciet. Missa.

Valde quidem pauesci-
mus domine ne inlata
nobis temporalis ad purga
tionem non expiet vltio: dū
murmurare non pertimesci-
mus in flagello. Sed quia
peccatis ingruentib⁹ obce-
camur: tu corda nostra inra-
dia afflatu intime visionis:
quo ⁊ iuste nobis a te creda-
mus penas infligi: ⁊ crucia-
tione inlati supplicij: ab om̄i
bus mereamur criminib⁹ ex
piari. Specialiter quoqz te
quesumus omnipotēs deus
pro famulo tuo. N. vt quia
culpas atqz errata sua ante
altare tuum aperit: criminis
beneficiū sentiat corrigendi.
Rat chor⁹. Amē. Alia oratio.
Iesu saluator humani ge
neris: qui corpus in te su
scipiēs nostre mortalitatis:
alios ad purgationem feriē-
do castigas: alios ad damna
tionez flagellādo reseruas.
Te suppliciter quesumus: et
humili deuotiōe precamur:
vt famuluz tuum. N. quem
egritudinis molestia quas-
sat: pietatis tue miseratio
resecatum absoluat. Da ei

dñe quicquid pietati tue de-
liquit in secl'o: totũ in eo pu-
niat inlata correptio. Dolorꝫ
eius ac febriũ: ita sana discri-
mina: vt cũ his etiã eiꝰ abo-
leant̃ piacula. Nõ indurãdo
pena coherceat reuꝫ: sed ab-
soluat miseratio iam prostra-
tum. Mitiga in eum pater ⁊
dñe estus febriũ: putredines
vlcerũ: cõtractiones neruo-
rum: atqꝫ cunctarũ cruciatio
nes infirmitatum. Sit in eo
q̃s ita respectꝰ pie parcẽtis:
vt nec infirmitatuꝫ vlterius
saucie t̃ stimulis: nec penam
post trãsitũ sentiat de cõmis-
sis. ℟. Amẽ. Post noĩa. Oro.

DEꝰ in cuiꝰ libro sũt vo
cabula renotata mor-
taliũ: cõcede nobis oĩbus ve
niam delictorꝫ. Et p̃sta nob̃
famulis tuis: vt famulũ tuuꝫ
N. quẽ immẽsus lãguor ex-
cruciat miseratio tua reparet
ad medelaꝫ. Et cui ambitio
piaculi adduxit dolorẽ: addu
cat etiã cõfessio salutis opta
bilem sanitatẽ. ℟. Amen. Ad

PAcem tuã pacẽ. Oro.
q̃s dñe infunde visceri-
bus nr̃is: qui eam discipulis
tuis cõmẽdasti ascẽsurus in
celos. Quo ita cor nr̃m sati-
etate tue abũdet dulcedinis:
vt charitate sci spũs affluen
tes: tollerabiliter sustineamꝰ
in hoc corpore pro nr̃is cri-
minibus inlata flagella: cuꝫ
te recogitauerimꝰ sustinuisse
pro impijs crucis dura exitia
℟. Amen. Inlatio.

DIgnum ⁊ iustum est:
nos tibi gr̃as agere: dñe sctẽ
pater omp̃s deus: qui sic hu
manũ genus ⁊ in hoc corpo-
re tribulationis cẽsura cõte-
ris: ĩ edeficio illo patrie cele
stis: nec securis habeat qđ re
mordeat: nec ascia qđ ꝯtun-
dat. Non tribulatio qđ exu-
rat. non infirmitas qđ exco-
quat. Nõ adtricio qđ depri-
mat. nõ molestia qđ ꝯsumat.
Non periculũ qđ perimat.
Non aduersitas qđ disten-
dat. Nõ casus qđ diruat. nõ
coãgustiatio qđ obstrudat.
Quod hic diuersis est aduer
sitatibꝰ extra contusus: atqꝫ
expiatus homo erroribꝰ: me
rito iam ibi purus: purum
videat deũ. Quo ornamẽtis
ciuitatis ipsiꝰ mereat̃ affigi

post transitum: habēs locuz sibi a deo solius glorie preparatum. Pro quo te poscimus sancte pater omnipotens deus: vt famuli tui. N. culparuz nodositates expurges; et cunctas egrimoniorum molestias expies. Remouantur ab eo febres corporum ad salutē: ⁊ moriant̄ in eo voluntates proprie: ad libidinis euacuandā perniciē. Expelle ab eo ferocissimos corporū morbos: egrimoniarum virulenta pericula: cōtractiones febriuz: atqz vniuersarum molestiarū perniciosa discrimina. Sicqz cum eo misericordia cōsilijs age: vt ⁊ hic illuz infirmitas a lapsibus viciorū expurget: et reparatio visitatiōis tue q̄ totius corroboret ad salutē. Expollieť criminib⁹ in atricione flagelli: ⁊ vestiať virtutib⁹ in expiatione delicti. Da ei dñe: vt quicquid temporaliter flagellať in corpore: perpetuaz ei proficiat ad salutem. Da ei tollerādi tuis in persecutionib⁹ votuz: vt tollerantie sue perficiat fructum. Sitqz ei amabilius pro admissis criminibus: in carne sustinere penuriā: duz hoc sibi opitulari crediderit ad coronā. Vt feliciter peragens huius vite excursum: ad te perueniat in ablutione peccaminū: sortēqz capiat in terra viuentiū. Preconia tibi depromat laudū: cū omni milicia angēlorū ita proclamans atqz dicens. Ꝛat cho.

Sanctus. sanct⁹. sanctus. Post

Vere sanctus: sanctus. vere benedictus: dñs noster iesus xp̄us fili⁹ tuus. Qui ideo delinquentib⁹ occasionez tribuit corrigendi: vt nō sit in eis quod puniat censura iudicij. Ob hoc te ꝑ ipsum pie pater exposcim⁹: vt hoc accipias pro sacrificio laudis: quod famulus tuus. N. adteriť virga correctionis. Christe domine ac redēptor eterne. Post pridie.

Sana quesumus dñe vulnera famuli tui. N. egritudinem perime: peccata dimitte. Oblationem suscipe: ⁊ sic eum flagella in seculo: vt post trāsi-

Oratio.

tum sctōrnz mereat̄ adiuuari ꝯsortio. ℟. Amē. Ad cōfractionez panis añ. Domine si vis potes me saluare. Ad orōnem

Deus in cui⁹ dñicam. manu est correctionis iudiciū: ⁊ saluationis ac misericordie votū. quiqꝫ flagellas pctōres: vt redeāt. ⁊ occasionē admonēdi tribuis ne recedāt. Presta nobis q̄s supplicib⁹ tuis: vt eo momēto famulo tuo. N. ītegritas salutis a te dirigat̄ e celis: qua fide: quo fomēto nos ꝓclamauerim⁹ e terris. Pater nr̄ dicat pb̄r. Humiliate vos benediictioni. Dñs sit semper

O vob̄. ℟. Et cum. Bño. Mp̄s dñs: qui fidelissimum famulū suū. N. corporali corripit vulnere: ip̄e vos ⁊ illū a corporis mētisqꝫ egritudinib⁹ expiet. ℟. Amē. Quiqꝫ nr̄am in se suscepit infirmitatē: ipse vobis ⁊ illi tribuat tollerātie sine fine mercedē. ℟. Amē. Sicqꝫ oēs in cōmune ei⁹ pietas foueat: vt nec correptione nr̄a salus deseuiat: nec desperatione infirmitas inlata subcumbat. ℟. Amē. Per mīam ipsi⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dñs sit semp̄ vob̄cū. ℟. Et cū. dicat chor⁹ Gustate. Require in festo corpis xp̄i. fol. cclxvij. Cō. Refecti xp̄i corpore et sanguine: te laudamus dñe alla alla alla. In. xl. Qui venit ad me. Cō. Repletū est gaudiū. Quere i. j. hebd̄. xl. fo. cxviij Or̄o. Corp⁹ dñi nr̄i. Quere in. j. missa oīmoda. Et simil̄r oīa alia. fo. ccccxliij. ¶ Missa

S pro infirmis. Officiū. Aluos nos faciat dextera tua alla. et exaudi nos dñe deus nr̄ alla alla. ℣. Ad te leuam⁹ oculos nr̄os: qui habitas in celis. p̄. Et exaudi nos. ℣. Gloria et honor patri. p̄. Et exaudi. Oratio

Miserere nobis dñe miserere nobis: ⁊ qꝛ tibi soli peccauim⁹: indulgentiā criminū ⁊ remissionē omniū pctōꝝ a te ꝯsequi mereamur ℟. Amē. Per mīam tuā deus nr̄ ⁊c̄. Dñs sit semp̄ vobiscū ℟. Et cū. Lctō libri hieremie ꝓphe. ca. XXIX. ℟. Deo gr̄as

Hec dicit dñs. Ecce ego visitabo vos: ⁊ suscitabo sup̄ vos verbuz meū bonum: ⁊ reducaz vos ad locū

istum. Ego enim scio cogitationes quas cogito sup vos: ait dominus. Cogitationes pacis: et non afflictionis: vt dem vobis fidem ⁊ paciētiā. et inuocabitis me et timebitis me: ⁊ exaudiā vos. Querite me: ⁊ inuenietis: cū quesieritis me in toto corde vestro: inueniar a vobis ait dominus omnipotēs. ℟. at chorus amē. Dicat presbyter Dominus sit semper vobiscum ℟. at chorus Et cum spiritu tuo Psallendo. Salua plebem tuā et benedicito hereditatem tuam domine. ℣. Et rege eam et extolle vsq; in eternū. Dicat presbyter. Silētium facite. Lectio libri actuū apl'oꝝ. capl'o v. ℟.

In diebus (Deo gratias illis: augebatur credentium in domino multitudo virorum ac mulierum: ita vt in plateis eijcerent infirmos: ⁊ imponerēt in lectul' ⁊ grabatis vt veniēte petro saltī vmbra illi⁹ obūbraret quēq̄ eorū. Cōcurrebat aūt ⁊ mltitudo vicinaꝝ ciuitatū ī hierl'ez afferētes egros ⁊ vexatos ab spiritib⁹ īmūdis: q̄ curabant' oēs. amē. Lctō scti euāgelij

Illo ſm mattheū. ca. IIII in tp̄e dn̄s nr̄ iesus xp̄s circūibat ciuitates ⁊ om̄ia castella: docēs ī sinagog' eoꝝ: ⁊ p̄dicās euāgeliū regni ⁊ curās oēm langorē ⁊ oēm infirmitatē in ppl'o. ℟. Amē. dicat pb'r. dn̄s sit semp vobiscū. ℟. Et. Lauda. Alla ℣. O dn̄e saluos nos fac, o dn̄e bene ꝓsperare Sacrificiū. Deꝑcat⁹ est. q̄re ī missa d̄ vno infirmo fo. cccc.

Dn̄e iesu xp̄e lij. Missa. q̄ es ver⁹ medic⁹: ⁊ medicina celestis propiciare nobis: et fer opē nobis. Sana dn̄e oēm langorē ⁊ oēm infirmitatē in populo. Aufer a nob': et aīarū et corporū morbos. pestes et valitudines vniuersas absterge: causisq; etiā vulneꝝ ꝓpiciat⁹ occurre Vt dū iniq̄tates auert': egritudies cures. ℟. amē alia oro.

Corripe nos dn̄e: in mīa ⁊ nō in furore: q̄ ⁊ corripiendo parcis: ⁊ parcēdo remittis: ⁊ miserādo conuert' Vt et correctiōe tua corrigamur: et indulgētia ꝯsolemur vt ⁊ disciplina erudiamur: ⁊

medicina sanemur. Ut ꝛ ser
uore castigemur ꝛ pietate sal
uemur. Placeat ergo tibi do
mine: liberare nos famulos
tuos. N. et parcẽdo corrige
re: ac corripere: non perdere
nos. Qui cum patre. Qui cho. amen Post

RECursis nomia oratio.
noib⁹ offerẽtiũ frẽs di
lectissimi: preces fũdam⁹ ad
dñm: ut oblatio que offert i
scis pficiat ad salutẽ infirmis:
baptismate recreatis. Tuam
vo dñe clemẽtiã exoramus:
ut omnes metu territos: in
opia afflictos: tribulatione
veratos: morbis obrutos:
supplicijs deditos: debit⁹ ob
ligatos indulgentia tue pie
tat⁹ absoluat. Qui cho. Amen

OFferere Ad pacẽ oro
nob dñe. miserere no
bis: dum nõ miseria miseros
consumere: sed miscõia libe
rare festinas. Nec dũ delicta
absorbere: ꝫ expiare pctõres
intendas. Sentiam⁹ domi
ne manũ tuã medentẽ: poti⁹
q̃ percutientem. Fouentem
magis: q̃ ferientez: ut sic p
sentia adhibeas flagella: ut
supplicia arceas sempiterna.
Atq; famulos tuos. N. pie
tate paterna corripias: non
abijcias. erudias: nõ confun
das. Tribuasq; propici⁹ cun
ctis: peccatorum ac tempor
pacem: et egris integerrimã
ac plenissimã sanitatem. Qui
cho. Amen. Inlatio.

OIgnum ꝛ instum est:
equum vere et saluta
re est: nos tibi gratias agere
domine sancte pater eterne
omnipotens deus: per iesuz
christum filium tuum domi
nũ nostruz. Qui peccata nra
portauit i corpore suo sup li
gnũ: cuius vulnere sanati su
mus. Cuius adtactu vis fe
briũ mox recessit. cui⁹ sermo
ne: cõfestim surdus audiuit.
cui⁹ iussu mutus fari non di
stulit. claudus cucurit. cec⁹
vidit. egrot⁹ releuaf. debil⁹
stetit. surd⁹ sincere audit. la
rauit neruos arid⁹. aquosuz
aluũ ỏsiccauit idropic⁹. lectu
lũ i q̃ iacebat detulit palitic⁹.
luridã cutẽ amisit lepsus. sur
rexit de sepulcro q̃triduan⁹.
p ipsuz te ergo dñe cũ lachry
mis postulamus: ut sacrifi
cij hui⁹ oblatiõe placat⁹ acce

ptes ⁊ peccātibꝰ venia ⁊ lan
guentibꝰ ꝓferas medicinaz.
Cui merito oēs angeli et
archāgeli nō ceſſant clamare
ita dicentes. ℟. Sanctus.ſ.ſ.
QVere ſan/ Poſt ſanctꝰ.
ctꝰ: vere bñdictꝰ: dñs
nr̄ ieſus xp̄us filiꝰ tuus. Qui
lāguores nr̄os ip̄e portauit:
⁊ medicamētū nobis ex cru/
cis ſue confitione exhibuit.
Quicꝫ ſolus valet fouere lā
guida: exhilarare triſtia ⁊ ſa/
nare infirma. Chriſtꝰ dñs ac
redemptor noſter eternus.
QRedi/ Poſt pridie oō.
mꝰ ieſu xp̄e te eſſe oīm
ſaluatorez. Ob hoc petimꝰ:
vt ſacrificia nr̄a placatꝰ acci/
piaſ. Et egritudinū morbos
ꝑpiciabili medicina repellas
℟. amē Ad ꝓfractionē panis
añ. Virtus noſtra dñe eſto firma
mentū infirmis. eſto refugiū et li/
beratꝰ oppreſſis. Ad oō nem
QChriſte dñe q̄ es dñicaz.
medicus ſalutar/ tribue
languidis famulis tuis ſubſi
dium medicine celeſtis. Vt
duz corde vel corpore vale/
mus: incolumes cuz fiducia
tibi ꝑclamemus e terris. Pr̄
nr̄ dicat pbr. Humiliate vos
bñdictioni. Dñs ſit ſemꝑ vo
biſcū. ℟. Et cū. Benedictio.
SAlutiferaz vobis dñs
de regnis celeſtibꝰ diri/
gat medicinā. ℟. Amē. Preci
bus veſtris optimꝰ ſuffraga
tor occurrat: vtq̄ deſideria
piꝰ in bono ſuſcipiat. ℟. Amē
Omnia mala a vobis auffe/
rat: ⁊ quecūq̄ ſunt bona vo
bis veſtriſq̄ ꝓcedat. ℟. Amē.
Per miam ipſius dei nr̄i ⁊c.
Dñs ſit ſemꝑ vobiſcū. ℟. Et
cuz. dicat chorꝰ. Guſtate Que
re in feſto corpis xp̄i. fol. cc/
lxvij. Cō. Refecti xp̄i corpore et
ſāguine: te laudamꝰ dñe alla alla
alla. Jn. xl. Qui venit ad me.
Cō. Repletū eſt gaudiū. Que/
re in. j. hebdo. xl. fo. lxxxviij
Oō. Corpus dñi nr̄i Que
re in. j. miſſa votiua oīmoda
fol. ccccxliij. Miſſa defuncto
rum ⁊ pro epiſcopo. Anteq̄
dicat chorꝰ offīm faciat pbr
ꝓfeſſionē: ⁊ facta cōfeſſione
aſcendat ad altare ⁊ dicat al
ta voce in mediū altar/. Erī/
gite vos. Dñs ſit ſemꝑ vob
℟. Et cū. Et tūc incipit chorꝰ
offīm modo vt ſupra officiū.

Tu es portio mea dñe alla. In terra viuentiũ alla all. ℣. Educ de carcere aiam meam ad cõfitendũ nomini tuo. ℟. In terra. ℣. Gloria et honor patri. ℟. In terra. In.xl. Officium.

Clamaui ad te dñe: et dixi: tu spes mea es. portio mea in terra viuentiũ. ℣. Educ de carcere aiam meã ad cõfitendũ nomini tuo. ℟. Portio mea. ℣. Gloria et honor patri. Dicat pbr. Per oñia sempr secla seculorum. ℟. Amẽ. Oratio.

Onsolare dñe aiam famuli tui epi. N. patris nri: p cuius memoria obtulim9 munera hui9 sacrificij. Vt sicut xpo filio tuo dño nro militauit in carne: cuz sanctis oib9 resurgat in gloriã sempiternam. ℟. Amẽ. Per miam tuã de9 nr̃ ⁊c. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cũ. Lcõ libri iob.

Ica. VII. ℟. Deo gratias.

In dieb9 illis. Locut9 est iob dicens. Induta est caro mea putredine: et sordibus pulueris. cutis mea aruit: et ꝓtracta est. Dies mei veloci9 transierunt: cq̃ a texente tela succiditur: ⁊ consumpti sunt absq; vlla spe. Memẽto qa ventus est vita mea: nec reuertet̃ oculus me9 vt videat bona: nec aspiciet me visus hominis. Breues dies hominis sũt: numer9 mẽsiũ ei9 apd te est. ꝓstituisti terminos e9: qui preteriri non poterunt. Quis mihi tribuat vt in infer no ꝓtegas me: ⁊ abscondas me donec ptrãseat furor tu9 ⁊ ꝓstituas mihi tẽpus i quo recorder9 mei: ⁊ erit requies mihi. ℟. Amẽ. dicat pbr. Dñs sit semp vob. ℟. Et cũ. Psalt

Domine exaudi me in tua iustitia. ℟. Et ne intres in iudicio cuz seruo tuo. ℣. Expandi man9 meas ad te dñe: anima mea velut terra sine aqua cito exaudi me dñe. ℟. Et ne intres. dicat pbr. Silẽtium facite. Sequentia eple pauli apli ad thessalonicẽses

Eca. IIII. ℟. Deo gratias.

Fratres. Nolum9 vos ignorare de dormientib9: vt nõ ꝓtristemini sicut ⁊ ceteri q̃ spem nõ habẽt. Si eñ credimus qd̃ ihesus mortuus est: ⁊ resurrexit: ita ⁊ de9 eos qui dormierũt per iesum adducet cũ eo. Hoc eñ vobis di-

cimus in verbo dñi. qꝛ nos qui viuimꝰ: qui residui sumꝰ in aduentū dñi: nō preuenie mus eos qui dormierunt. Quoniaꝫ ipse dñs in iussu ⁊ in voce archāgeli ⁊ in tuba dei descendet de celo: ⁊ mor tui qui in xp̄o sunt resurgent primi. Deinde nos qui viui mus q̄ reliquimur: simul ra piemur cū illis obuiā xp̄o in aera: ⁊ sic semꝑ cū dño erimꝰ ℟. Amen. Lcō sc̄i euāgelij ſm

Iohannez. capitulo. XI. Llo in tēpore. Dñs nr̄ ie sus xp̄s loquebat̄ discipulis suis dicens. Amen amen di co vobis. Ego sum resurre ctio ⁊ vita: qui viuit ⁊ credit in me: ⁊ si mortuus fuerit: vi uet. Et om̄is qui viuit ⁊ cre dit in me: nō morieť in eter nuꝫ. ℟. Amē. dicat pb̄r. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Animā quie scentē de inferno erue deus: para diso restitue alla. Sacrificium. Auerte dñe faciē tuaꝫ a peccatis meis: et om̄es iniquitates meas dele alla. In quadragesima. Lauda. Laudabo nomen dei mei cū cantico. magnificabo euꝫ in laude. Sacrificiū. Sacrifi cium deo spūs cōtribulatus: cor cōtritum: et humiliatū deus non despicies. Missa. kyriel. Cho rus rn̄deat. Xp̄el. kyriel. Dñs sit semꝑ vob̄cū. ℟. Et cū spū.

O Mp̄s sempi Oratio. terne deus: tuā clemen tiam flagitamꝰ propter ani mam famuli tui ep̄i. N. q̄ ca tholicaꝫ tenuit fidē: ⁊ tibi mi nistrauit: quē de hoc seculo ad eterna secula vocasti: eiꝰ dimitte peccata. vicia soli ta: pietate tua ad immarces sibilē coronā inter sctōs tu os iubeas euꝫ conlocare. ℟. Amē. Per mīam tuā deus nr̄

Oster ⁊c̄. Alia oratio. Deus in cuius potesta te anime oīm esse credimus: deprecamur sanctā clemen tiaꝫ tuā: vt animā famuli tui ep̄i. N. in locū patriarcharuꝫ ac sctōꝝ viroruꝫ ad socies: ⁊ nos pro eo tuā maiestatē hu militer exoramꝰ: propitiꝰ ex audias: vt adiutus pietatis tue suffragio: tribuas ei re quiem. Nobisqꝫ famulis tu is remissionē peccatoꝝ cum eo ꝯcedas. ℟. at choꝛꝰ Amen.

Mm

Post nomina. Oratio. Neffabilẽ clemẽtissime pater tuã deprecamur clemẽtiam ⁊ pietatẽ vt aiam famuli tui epi. N. pro quo hodierna die ante tuum venerabile altare exoramꝰ: vt digneris eũ in libris celestibꝰ adscribere: ⁊ si qua sunt ab eo cõtracta vicia: ab oculis absterge: simulq; nostrorũ defunctorũ aiabus requiẽ tribue: ⁊ cum sanctis oĩbus dona capere permite. Vt cum die illo clemẽtissimꝰ vnigenitꝰ filiꝰ tuꝰ dñs nr̃ ihesus xps veniẽs: euꝫ ab omni scelere criminũ purificatum inueniat. ℟. Amen.

Ad pacem. Oratio. Qe supplices deprecamur omps deꝰ pro aia famuli tui epi. N. qui in dñica pace predecessit: vt anime de seculo cedẽti lucida par tribuatur. Beatũ quoq; cetibꝰ sacerdotum ⁊ gaudijs interesse mereaꝫ cõtinue: ⁊ cũ illis videre dñi nr̃i ihesu xpi maiestatem. ℟. Amẽ. dicat pbr. Quia tu es vera pax nostra: ⁊ charitas indisrupta: qui viuit tecum ⁊ regnat cuꝫ spũ sancto vnus deꝰ in secula seculorũ. ℟. Amẽ. Hic sacerdos ponat manus sup calicẽ ⁊ dicat. Aures ad dñm. chorꝰ rñdeat. Habemus ad dñm. Eleuet manus de sup calice ⁊ dicat. Sursum corda. Rñdeat chorus. Leuemus ad dñm. Statiꝫ dicat. Deo ac dño nr̃o ihesu xp̃o. modo vt scriptuꝫ est in omniũ offerẽtiũ. fo. ccxxvij.

Ignum ⁊ iustũ est omps deꝰ: nos tibi gratias agere: spũaliaq; sacrificia celebrare in oñi tẽpore: vel in hoc die quod tibi offerimꝰ pro anima famuli tui. epi. N. qui es sacerdos verus ⁊ pontifex sempiternus. Qui auxilium fidei tribuis: ⁊ spei premiuꝫ donas. Qui firmas dubios: ⁊ patefacis obscura. Qui per vnigenitum tuum dñm nostrũ ihesum xpm hec oñia operaris: ⁊ ab inferno inferiori animas omniuꝫ ad lucẽ eternã adtrahis: per ipm te obsecramus omps deus: vt episcopus tuus. N. habeat veniaꝫ delictorum: ⁊ dimissa crimina ⁊ eius peccata iusticie in-

duatur coronā. Ut munda/ tus ab oñi crimine: diem iu/ dicij cū gaudio ſuſcipere me reaſ intrepidus. Preſta dñe qui te laudant angeli: atq; archangeli nō ceſſant clama re: ita dicētes. ℟. Sāctus. ſ. ſ. Poſt ſctūs dicat vbr alta vo ce. Oſanna in excelſis Ere ſanctꝰ: vere bñdi ctus ⁊ glorioſus dñs noſter ieſus xp̄s. Qui promiſſionū ſuarū bonis: eternor nobis gaudia patefecit: et viuere poſt obitū animas fidelium proteſtauit. Xp̄us dñs ac re/ demptor eternus. dicat pbr. poſt pridiē alta voce Oratio Ūſcipe ⁊ ſanctifica oi/ potens hāc hoſtiā: quā pro anima ſacerdotis tui epi N. tibi offerimꝰ: vt ſacrificij oblatio ad refrigeriū anime eius ⁊ gaudiuz: te miſerante proueniat. ℟. Amen. Hic pbr diſcooperiat calicē ⁊ accipiat corpus dñi ⁊ vonat ſuper ca licez ⁊ dicat Dñs ſit ſemper vobiſcū. ℟. Et cum. Et ſtatiz oſtendat populo corpus dñi Et chorus rñdeat. ℟. ſcilicet Requiē eternā. Ad cōfractio/ nem panis. ℟. Requiē eternaz det tibi dñs: lux perpetua luceat tibi: et repleat ſplendoribꝰ anima tua: et oſſa tua reuiuiſcāt de loco ſuo. Ad orationē dominicā.

Precamur dñe ſcē pater eterne omps deus pro famulo tuo epō. N. ſacerdo te tuo defuncto: vt eum ab omnibꝰ piaculis liberatū: in illa tibi placentiū ſacerdotū numeroſitate adſcribas: et eorū illic corā te ſocietate le/ tetur: quē hic paris cura regi minis habuit. Pater noſter. dicat pbr. Humiliate vos be nedictioni. Dñs ſit ſemp vo biſcū. ℟. Et cum. Bñdictio.

Adſit miſericordia tua Aprecibus noſtris: vt ex more ſolito ſacerdotꝭ tui epi ſcopi. N. exempti animam: pietate tua refrigerij rore p/ fundas. ℟. Amen. Fruaſ pa/ radiſi amenitate quietis opa ca: atq; amenis vegetatꝰ in loca nemoribus laureata. ℟. Amen. Ut in illam te auxiliā/ te veniat regionē: vbi exul/ tans appareat cū exercitu an gelorum. ℟. Amen. Per miſe ricordiā ipſius dei noſtri tē.

Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cuꝫ Hic dicat chorus. Qui venit ad me: nõ esuriet: qui credit in me: nõ sitiet vnq̃ꝫ. ℣. Ego suꝫ lux mũdi: et qui sequit̃ me: nõ ambulabit in tenebris: sed habebit lucẽ vite. p̃. Qui venit ad me. ℣. Qui mãducat meã carnẽ: et bibit meũ sanguineꝫ: in me manet et ego in illo. p̃. Qui venit ad me. ℣. Gloria et honor patri et filio et spiritui sancto in secula seculoꝝ amẽ. p̃. Qui viuit et credidit in me: nõ morietur in eternũ. Cõ. Repletum est gaudiũ os nr̃m: et lingua nostra in exultatione. Oratio.

Pietatis immẽse pater: ⁊ dñe presta supplicantibus nobis: vt famulus tuꝰ episcopus. N. pater noster: cuius hodie in hoc sacrificio memoriã agimꝰ: ab om̃i culpe nexu expiatus: indemnis accipiat gratiam premij: pro gratia sacramenti. ℟. Amen. Per misericordiã tuã deꝰ nr̃ ⁊c̃. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. In nomine dñi nostri iesu xp̃i. Anima eius per misericordiã dei sine fine requiescat in pace. ℟at choꝛꝰ. Deo gratias. ¶ Missa ꝓ vno sacerdote defuncto. Officiũ. Tu es portio mea. Require retro in missa de episcopo. fol. cccclvj. Hic faciat pb̃r vt dictũ est retro in missa pro ep̃o scilicet anteq̃ dicat chorus

Deus officiũ. Oratio. eterne quẽ in veritate fidei sunt anime nostre sitiẽtes: velut terra: aĩam famuli tui sacerdotis. N. celestis roris ꝑfusione refrigera: quo tristis loci habitatione mutata: superne regionis mereatur iocundari ⁊ letari in patria. ℟. Amen. Per misericordiã tuã deus noster ⁊c̃. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum. Lectio libri iob. capl̃o. xix.

In illis ℟. Deo gratias. diebus: locutus est iob dicens. Scio enim qđ redẽptor meus viuit: ⁊ in nouissimo die de terra surrecturus sum. Et rursus circundabor pelle mea: ⁊ in carne mea videbo dñm. Quẽ visurus suꝫ egoipse: ⁊ oculi mei conspecturi sunt: ⁊ non alius. reposita est hec spes mea in sinu meo: ⁊ hereditas mea in deo meo. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Do-

minus sit semp vobiscuz. ℟. Et cũ. Psallẽdo. Oñe exaudi me in tua iusticia. ℣. Et ne intres in iudiciũ cum seruo tuo. ℟. Expandi manꝰ meas ad te dñe: anima mea velut terra sine aqua cito exaudi me dñe. ℣. Et ne intres dicat pbr. Silentium facite. Sequẽtia epłe pauli apłi ad romanos. XIIII. ℟. Deo grãs Fratres. Nemo vestruz sibi viuit: et nemo sibi moritur. Siue enim viuimꝰ: dño viuimꝰ. Siue enim morimur: dño morimur. Siue enim viuimꝰ siue morimur: dñi sumꝰ. In hoc enim xps mortuus est: et resurrexit: vt viuorũ et mortuorũ dñetur. ℟. Amen. Lectio sancti euãgelij ſm iohannem. ca. V. Illo in tẽpore. Dñs noster iesus xps loquebat discipulis suis dicens. Amẽ amen dico vobis. Quia qui verbũ meũ audit: et credit ei qui me misit: habet vitã eternã: et in iudiciũ nõ veniet: sed transiet de morte ad vitã. ℟. Amen. dicat pbr. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alła. ℣. Animã quiescentẽ Sacrificium. Auerte dñe. In quadragesima. Lauda. Laudabo nomen dei. Sacrificiuz. Sacrificiũ dei. Quere retro i missa ꝺ̃ episcopo. fo. ccccly. Hic pbr dicat. kyrieł. Et chorus rñdeat. Xpeł. kyrieł. Dñs sit semp vobiscũ. ℟. Et cum.

OMnipotens Missa. sempiterne deꝰ: cui nũq̃ sine spe misericordie supplicatur: propiciare anime famuli tui sacerdotis. N. p qua tibi supplicamꝰ: vt eum qui de hac vita in tui nois confessione descessit: sanctorum tuorũ numero facias adgregari. ℟. Amen. Alia oratio. Propiciare quesumꝰ domine anime famuli tui sacerdotis. N. pro qua tibi supplicamus: et hostias placationis offerimus. Et quia in hac luce fidei mãsit catholice: eius retributio condonetur in vita futura. ℟. Amẽ. Post nomina oratio. Deus vite dator et humanorum corporũ: qui te a peccatoribus exorari voluisti: exaudi preces nras: quas speciali deuotione propter

Am ij

animā famuli tui sacerdotis N. tibi lachrymabiliter fundimus. Ut liberare eā ab inferorum cruciatib⁹: ⁊ conlocare inter agmina sanctoruz tuorū digneris. Veste quoqꝫ celesti ⁊ stola immortalitatis indui ac paradisi tui amenitate: eum iubeas confoueri. ℟. Amen. Ad pacē. Oratio

Obsecram⁹ misericordiā tuā eterne omp̄s deus: qui hominē ad imaginē tuaz creare dignatus es: vt spūm ⁊ animā famuli tui sacerdot⁹ N. quē rebus humanis exēptum: ad te accersiri iussisti: blāde ⁊ misericorditer susceptum in pacis regione iubeas cōlocari. Quo omni labe purgat⁹ peccaminū: beatoꝝ perfruat̄ sine fine cōsortiuz. ℟. amē. Hic faciat pb̄r ſm qd̄ dictuz est in .j. missa de ep̄o. fol. cccclvii. Inlatio.

Dignuz ⁊ iustū est op̄s eterue de⁹: in om̄ib⁹ iudicijs tuis exultare: teqꝫ in vniuersis operib⁹ cōlaudare. Quāuis etenim humano generi mortis sit inlata cōdicio: pectora nr̄a animosqꝫ ↄturbet: clemētie tue dono spe future immortalitatis erigimur: ac memores eterne salut⁹ nō timem⁹ lucis hui⁹ sustinere iacturā. Quoniaz beneficio gratie tue: fidelib⁹ vita non tollit̄: sed mutat̄. Et anime corporeo ergastulo liberate: horrent mortalia: duz immortalia cōsecuntur. Unde q̄s vt famulus tu⁹ sacerdos. N. in beatorū tabernaculis constitut⁹: euasisse carnales angustias glorietur: diemqꝫ iudicij fiducia. voto glorificatiōis expectet: proclamās ⁊ dicens ℟. Sāctus. sanctus. sanctus. Post sanctus faciat pb̄r modo vt dictū est in prima missa de ep̄o. fo. cccclviij

Sancte deus cui omnia viuunt: ⁊ cui non pereunt moriendo corpora nr̄a: sed mutant̄ in meli⁹. Te supplices deprecamur: vt in aduentum vnigeniti tui cū geminam iusseris sistere plebē: iubeas famulū tuū sacerdotē N. a numero disgregare malorum: ⁊ euadere eterna cruciamina īferoꝝ. Ut iuste indept⁹ p̄mia vite: semp̄ in ex-

tinctam mereaſ auram lumi nis poſſidere. Ac de vltione ſecurus: placidis letef in bo/ris ſemp victurus: ſempq3 in luce futurus. Per xp̃m do minū ac redēptorē eternum.

Poſt pridie. Oratio.

Jbi dñe cōmendam⁹ animā famuli tui ſacerdotis N. vt defuncto ſeculo: tibi viuat: t ſi qua per fragilita/tem mūdane cōuerſationis peccata admiſit: tu miſerico/diſſime deus venia pietatis abſterge. ℟. Amen. ℟. Ne re/cordaueris peccatū eius dñe: quā do veneris iudicare ſeculum per ignem. Ad oſonem dñicam.

Hanc igiſ oblationem quā tibi pro requie fa/muli tui ſacerdotis. N. offe/rimus dñe: queſum⁹ vt pla/catus accipias: t tua pietate concedas: vt mortalitatis neribus abſoluta: in catbalo go electorū reſuſcitari mere/atur ad vitaz. Pater noſter. dicat pbr. Humiliate vos be nedictioni. Dñs ſit ſemp vo biſcuz. ℟. Et cū. Benedictio.

Chriſtus dñs oblataz a vobis ob remediuz fa/muli ſui ſacerdotis. N. ſuſci/piat precez: t vobis poſt trā ſitum eternā preparet man/ſionez. ℟. Amen. Quiq3 mor te ſua mortis deſtruxit impe rium: ſecunde mortis ab eo aufferat dñatuz. ℟. Amē. Vt in die iudicij ab auditu malo ſaluaſ: cū electis omnib⁹ re/gnum adipiſcere mereaſ ſe/curus. ℟. Amen. Per mīam ipſius dei noſtri t̄c. Dñs ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cum. Di cat chorus. Qui venit ad me. Cō. Repletū eſt gaudiū os no/ſtruz et lingua nr̄a in exultatione.

Orecamur te de/us oipotēs vt defuncti animā intercedētē: ac de tua pietate miſericordiā ſperan/tez: ſic a delictis oīnibus ab/ſoluas: vt nullā in eterna cō/fuſione ob noraz teneatur. ℟. Amen. Per miſericordiam tuā deus noſter t̄c. Dñs ſit ſemp vobiſcū. ℟. Et cuz ſpū. In nomine dñi noſtri ieſu xp̃i: anima eius per miſericor diam dei ſine fine requieſcat in pace. R̄ndeat chor⁹. Deo. gratias. Miſſa pro diacho no vl ſubdiacbono. off m.

Hic dicat sacerdos cõfessionem ⁊ om̃ia alia anteq̃ chorus incipiat officiũ vt dictuz est in missa de ep̃o defuncto.

C fol. cccclvj. Officium. Tu es portio mea dñe alla. in terra viuentium alla alla. ℣. Educ de carcere aĩam meã ad cõfitendũ nomini tuo. p̃. In terra. ℣. Gloria et honor patri. p̃. In terra. In q̃dragesima. officiũ

C Lamaui ad te dñe et dixi tu spes mea es. portio mea in terra viuẽtiũ. ℣. Educ de carcere p̃. In terra. ℣. Gl̃ia et honor p̃ri. p̃. In terra. Or̃o. Deꝰ eterne. Quere in missa de vno sacerdote defuncto. fol. cccclviij. Lectio libri iob. ℟. Deo gr̃as

H Ec dicit dñs. Audi me iob tu cõfortare in me semp̃ ⁊ nõ derelinquã te. Et dicit iob. Tu es dñs deꝰ meus ⁊ nomen tuũ inuocatum est sup̃ me. Expecto dñe: ne derelinquas me. ℟. Amẽ. Dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscum. ℟. Et cũ. Psallẽdo. Domine exaudi. Quere retro in missa de ep̃o. fol. cccclvj. Dicat pb̃r. Silentiũ facite. Sequentia ep̃le pauli ap̃li ad romanos. ℟at. Deo gratias.

F Ratres. Om̃ia autez in charitate fiant: ⁊ deus pacis ⁊ dilectionis erit vobiscum. ℟. Amã. Lctõ sancti euãgelij s̃m iohãnem. ca. v.

I Llo in tẽpore. Dñs nr̃ iesus xp̃s loquebat̃ discipulis suis dicẽs. Amen amẽ dico vobis. Quoniã qui audit verbũ meũ ⁊ credit ei: habet vitã eternã: ⁊ in iudiciuz nõ veniet: sed trãsiet de morte ad vitã. ℟. Amẽ. dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cum. Lauda. Alla. ℣. Animam quiescentẽ de inferno erue: deꝰ paradiso restitue alla Sacrificiũ. Quid dignũ offeram dño. curua genua deo excelso alla. In. xl. Lauda. Laudabo nomẽ dei mei: cuz cantico: et magnificabo eum in laude. Sacrificiũ. Offerte dño mundũ sacrificiũ: offerte dño gloriã et honorẽ. p̃. Mundum sacrificiũ. ℣. Gloria et honor patri. p̃. Mũduz sacrificiũ. dicat pb̃r kyriel. choꝛꝰ ℟at. Xp̃el. kyriel. Dñs sit semper

D vob. ℟. Et cũ: Missa. Deus vera pietas: ⁊ pia veritas: inuicta clementia:

et bonitas sempiterna. Qui nos a morte volés eripere: dñm nostrũ iesum xp̃m mortem fecisti subire: vt illi⁹ vsq; ad infernũ descensus nr̃ esset ad celũ ascensus: te supplici⁹ ter postulamus: vt spũm famuli tui. N. quẽ de hui⁹ seculi erũnis ac peregrinatione p̃cepisti vocari: vniuersa delictor̃ cõcessa remissione: in abrae gremio iubeas cõlocare. R̃. Amen. Alia ofo.

OBsecram⁹ pissime pr̃: vt famulũ tuũ. N. quẽ superni fontis genitalis abluit vnda: edax nõ audeat ꝓtingere flãma. Et quẽ vnigeniti tui cruor redemit effusus: nõ sinatur vermis vorare perpetuus. Sed celici agminis deductiõe ꝓtect⁹: feralia vltricium penarũ ergastula trãsgrediatur inlesus: et paradisi tui potiat̃ suauitate securus. R̃. Amen. Post noia. Oratio.

OFferentiũ muneribus recitatis: te dñm sũme poscim⁹ pietatẽ: vt hec oblata nr̃a benigne suscipiens: et sincere pacis dulcedinẽ tribuere viuis: et requiẽ iubeas prestare defunctis. R̃. Amen.

OEus q̃ Ad pacẽ ofo. Oes oim spũm requies: et pax preciosa scor̃: q̃s ineffabilẽ potẽtiã tuã: vt remissa famuli tui. N. omni offensa noxarũ: plenã pacis tue gratiam ꝓsequat̃. R̃. Amẽ. hic faciat sacerdos vt in. j. missa de eõ. folio. ccccl vij. Inlatio

OIgnum et iustum est: equũ vere et salutare est: ops de⁹ receptor aiarum et indultor omniũ criminũ: tibi in cõmemorationẽ famuli tui. N. tibi gr̃as agere: hostiam laudis offerre. Vnde tremendã maiestatis tue: indeficientẽq; q̃s pietatẽ: vt famul⁹ tu⁹. N. quius hodie facimus cõmemorationẽ. Non tarthareis tenebris: aut triste chaos habitationẽ incurrat. Sed bis tabernaculis ꝓlocat⁹: quib⁹ gratiarũ vbertas iocũdo splẽdore inluminatur: eternã beatitudinem possidea⁹t: ac sanctor̃ cetibus sociat⁹: futuri iudicij diẽ cum voto gratulationis expecte⁹t: et cum omnibus sanctis hymnum celesti modu⁹.

latione personāt: ⁊ dicāt. ℟.
Sanctus. sanctꝰ. sanctus. Post
sanctus alta voce. Osanna i
Vere sanctꝰ: (excelsis.
vere bn̄dictus dn̄s no
ster iesus xp̄us filius tuus: q̄
mortē moriens superauit: et
resurgendi nobis ianuā pa-
tefecit. Xp̄us dn̄s ac redem-
ptor eternus. Post pridie.
Te iesu bone ve- Oro.
nisse iam credimus: te
venturū quoq; fideliter pre-
dicamus: vnde petimꝰ ⁊ ro-
gamus: vt famulus tuus. N
ob cuius memoriā hec sacrifi
cia veneranda littamꝰ: quā-
do superni examinis tp̄e an-
gelicus clangor concusserit
mundū: corpus qđ corrupti-
bile deposuit: ꝑcipiat incor-
ruptuz: ⁊ qđ mortalitate ve-
stitū: Glorificate carnis tro-
pheum reuehēs: dn̄o veniē-
ti letus occurrat. ⁊ inter vi-
ctricium turmarū triūphales
cateruas coronatꝰ incedat: a
dextris quoq; famulus tuus
misericordiā inuenturꝰ adsi-
stat: ⁊ sanctorū tuorū. N. cō
sortio deputatus regnū cele-
ste sine fine possideat. ℟at.
Amen. Hic pb̄r faciat vt scri-
ptum est in. j. missa de ep̄o.
fol. ccccl viij Et chorus rn̄de-
at ad cōfractionez panis. ℟.
Ne recordaueris peccatum eius
dn̄e: quando veneris iudicare se-
culum per ignē. Ad orationez
Hostiam tibi dn̄icam.
dn̄e placationis pro fa
mulo tuo N. offerimꝰ: obse
crantes sacri huiꝰ libaminis
interuentu: propiciꝰ locuz ei
lucis: ⁊ refrigeriū beate quie
tis indulgeas: nos quoq; ad
te proclamantes exaudias.
Pater noster. dicat pb̄r. Hu-
miliate vos bn̄dictioni. Do
minus sit semp̄ vobiscuz. ℟.
Et cum. Benedictio.
Dominus iesus xp̄s q̄
a peccatoribꝰ exorare prece-
pit: ipse qđ rogetur inspiret:
⁊ in hac specialiꝰ oblati one
famulū tuū. N. ab inferoruz
cruciatibus liberet. ℟. Amē.
Illuz paradisi amenitate cō
foueat: ⁊ vos morum probi
tate componat. ℟. Amen. Il-
lic post onera carnis locum
beatitudinis conferat: ⁊ vo
bis inlongeuitate peregri-
nationis indulgentiam tri-

buat criminis. ℟. Amen. Per misericordiã ipsi⁹ dei nostri ꝛc̃. Dñs sit semꝑ vobiscum. ℟. Et cum Cõ. Repletũ est gaudium. Require retro in prima missa de epõ. fol. cccclviij.

SUscipe domi/ Oratio ne animã famuli tui. Nvestem celestem indue eam: ꝛ laua eam in fonte vite eterne. Ut inter gaudentes gaudeat: ꝛ inter sapientes sapiat: ꝛ inter martyres sedeat: ꝛ inter ꝓphetas ꝛ apostolos. Christus euꝫ custodiat: ꝛ inter angelos ꝛ archangelos claritatẽ dei preuideat: ꝛ noticiam iustorũ agnoscat. ℟. Amen. Per mĩam tuaꝫ deus noster ꝛc̃. Domin⁹ sit semꝑ vobiscuꝫ. ℟. Et cum. In nomine dñi nostri iesu christi: anima eius per misericordiã dei sine fine requiescat in pace. ℟. Deo gratias. ¶ Incipit missa de vno defũcto faciat pb̃r confessionẽ anteq̃ chorus incipiat officiũ: ꝛ postea ascendat in mediũ altaris: et dicat Erigite vos. Domin⁹ sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cum. Et statim chorus incipiat officium. Tu es portio mea Require retro ĩ missa de episcopo. fol. cccclvj. In quadra/

VEniat gesima. Officiũ super nos dñe misericordia tua et salutare tuuꝫ et eloquiũ tuuꝫ. ℣. Educ de carcere. animaꝫ meam ad cõfitendũ nomini tuo. p̃. Scd̃m eloquiũ tuũ. ℣. Gloria et honor patri et filio et spũi sancto in secula seculorum amen. p̃. Scd̃m. Dicat pb̃r. Per om̃ia semper secula ꝛc̃. Oratio.

SUscipe propicius orationẽ nostrã: qui sedes ad dexteram dei patris om̃ipotentis. qꝛ tu solus es euocatus e celis: pijssimũ patreꝫ interpella pro nobis. ℟at. Amen. Per misericordiã tuaꝫ deus noster ꝛc̃. Dñs sit semper vobiscũ. ℟. Et cum. Prophetia. Locutus est iob dicens. Quere retro in missa d̃ vno sacerdote defuncto. fo. cccclix. Dicat pb̃r. Domin⁹ sit semꝑ vobiscũ. ℟. Et cum. Psallẽdo. Domine exadi me. Req̃re retro in missa de vno sacerdote defuncto. folio. cccclviij. Silentium facite. Sequentia epistole Pauli

apli ad corinthios.II.ca.XV

Fratres. ℟. Deo gr̃as. Ecce mysteriuz vobis dico. Om̃es quidẽ resurgemus: sed nõ om̃es immutabimur. In momento in ictu oculi in nouissima tuba. Canet em̃ tuba: ⁊ mortui resurgẽt incorrupti: ⁊ nos immutabimur. oportet eniz corruptibile hoc ĩduere incorruptionem: ⁊ mortale hoc induere ĩmortalitatẽ. Cuz autem mortale hoc induerit immortalitatez: tunc fiet sermo qui scriptꝰ est. absorpta est mors in victoria. vbi est mors victoria tua? vbi est mors aculeus tuus? Aculeꝰ eniz mortis peccatuz est. virtus vero peccati lex. Gratias aũt deo qui dedit nobis victoriam. Per dñm nr̃m iesum xp̃um. ℟. Amẽ. Euãgeliũ. Qm̃ qui audit verbũ meũ. Quere in missa de diachono vel subdiachono. fo. cccclx. dicat pb̃r. Dñs sit semp̃ vobiscũ. ℟. Et cũ. Lauda ⁊ sacrificiũ. Quere in missa de ep̃o. fol. cccclv. hic dicat pb̃r. kyriel̃ chorus rñdeat. Xp̃el̃. kyriel̃. Et pb̃r dicat. Dñs sit semp̃ vobiscuz. ℟. Et cum spiri. Missa.

Eternã dei patris oĩpotentis miscd̃am fratres charissimi mẽtis intẽtione deprecemur: ꝓ spũ ⁊ aĩa famili vl̃.e sui vl̃.e. vt sicut ĩ huiꝰ carnis fragilitate ĩsidiãte diabolo peccauit: pietas dñi nr̃i resoluere ⁊ cõlocare dignet̃. Vt in locũ lucis ac refrigerij eũ: vel.am. transire ꝯlocare precipias. ℟. Amen. Alia oratio.

Domine deus omnipotens tuam beatitudinez lamẽtabili: ⁊ humili prece poscimus: vt animã: ⁊ spirituz famuli vel.e. tui vel.e. cuius hodie commemorationem facimus: in lege iusticie tue pie maiestati corroboret. ℟. Amen. Post nomina. or̃o

Offerentiũ nominibꝰ recensitis: te deum summe poscimꝰ pietatis: vt hãc oblationem nostrã benignꝰ suscipias: ⁊ sincere pacis dulcedinem tribuere viuis: ⁊ requiez iubeas prestare defunctis. ℟. Amen. Ad pacẽ. Or̃o

Inuocantes nomen sanctũ tuuz dñe dep̃camur:

vt animam famuli vel.e. tui vel.e. in pace ꝯlocare digneris: cui soli licet augeri merita: pacificari iurgia: et donari peccata. Rat cho. Amen. Quia tu es vera pax nostra ⁊c̄. Hic faciat pb̄r sicut scriptuz est in prima missa de episcopo defūcto. folio. cccclvij

Equum ⁊ iustum est: nos tibi semp̄ gratias agere: per iesuz xp̄m filium tuū dn̄m nostrū. Per quē te petimus infinita trinitas deꝰ: vt aīam famuli vel.e tui vel.e. in pagina libri viuētis adscribas. Nō eū vel.am torqueat gehēne calamitas. nō includat carcer horrificꝰ inferorū. Sed ad vicē abrae ⁊ eleazari patriarcharū seniorum: receptꝰ: cum ad iudicandū veneris: recepto corpore: obuiam venienti dn̄o cum sanctis omnibꝰ gratuletur. Cui merito om̄es angeli ⁊ archangeli nō cessant clamare quotidie: ita dicentes. R. Sāctus. sanctꝰ. sanctꝰ. Post sanctus: dicat pb̄r alta voce. Osanna in excelsis

Vere sanctꝰ: vere bn̄dictus dn̄s noster iesus xp̄us: qui est rector animarū ⁊ indultor omniū pctōrum: tibi em̄ in cōmemoratiōe famuli vel.e. tui vel.e. N. has offerimus hostias: vt adscribas in libro sanctoꝝ: ⁊ sortē prime resurrectionis obtineat. Xp̄s dn̄s ac redēptor eternꝰ

Post pridie. Oratio.

Obtemperantes talibꝰ institutis: te poscimus om̄ipotens pater: vt ad sanctificationē huiꝰ hostie spiritualis: spiritū sanctū quez filius tuꝰ repromisit: immittas: vt per eum sanctificati: vniꝰ diuinitatis mereamur percipere trinitatē: vt cuz iustus aduenerit iudex: eos in nob̄ fructus quibus gloria preparatur inueniat. R. Amen. Hic faciat pb̄r vt scriptū est in prima missa de episcopo. folio. cccclvij Et chorus cantet. R. Deus plasmator animarū libera eum. Ad orationē dn̄icam

Te deprecamur omp̄s deus: vt propiciꝰ respicias vota orationū nostraꝝ: ⁊ famulo vel.e. tuo vel.e. N refrigeriuz miserationis in-

fundas: per dñm nr̄m iesum xp̄m filiū tuū: qui nos docuit orare ⁊ dicere e terris. Pater noster. dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. Bño

Summus excelsus dominus: qui vitā ⁊ mortis potestatē dispēsat: ip̄e ⁊ viuis ꝯuersationē corrigat: ⁊ defuncto a pro quo a te supplicamus requiē tribuat. ℟. Amen. Illis in carne ꝯtracta om̄ia peccata dimittat. illi e aūt inspiramine suo viaz salutis aperiat. ℟. Amen. Illis in resurrectione cōcedat gloriam: isti e em̄ suā sine cōfusione presentiā. ℟. Amē. Per misericordiā ipsi⁹ dei nr̄i ⁊c̄. Dñs sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Dicat chorus. Qui venit ad me: nō esuriet. ⁊ om̄ia alia: require in missa de ep̄o. fol. cccclviij. Cōm. Repletum est gaudiuz nostrū: et lingua nostra in exultatione. Oratio.

Oramꝰ te dñe sancte pater eterne op̄s deus: pro spū ⁊ anima famuli e tui e. N. vt ei e tribuas requiem sempiternam. Vt cū dies ille resurrectionis ac remunerationis aduenerit: per hāc sacrosanctam cōmunionē: non cū impijs ⁊ peccatorib⁹: sed cum sanctis ⁊ electis tuis eū ā adstare p̄cipias. ℟. Amē. Quia tuū est imperium: q̄ viuis et om̄ia regis in secula seculorum. ℟. Amen. Dominus sit semp̄ vobiscū. ℟ Et cum. In nomine dñi nostri iesu christi: anima eius per misericordiam dei sine fine requiescat in pace. ℟ Deo gratias. ¶ Itē missa paruulorum defunctorum. Hic facit pb̄r vt in prima missa de episcopo. folio. cccclvj. oratio prophetia et psallendo ⁊ om̄ia alia dicantur de omniū fideliū defunctoruz. fol. cccclxvj. excepto

Omni Missa. missa. potens eterne deus et conditor omniū elementorum: ⁊ perpetua claritas angelorum adtende propicius: ⁊ respice miserat⁹: ⁊ nostras orationes exaudi placatus. Et hanc oblationē quā tibi offerimus in cōmemoratione famulorū tuorum: quos post sacri baptismatis vndā

a te innocentia ſua mundos accerſire iuſſiſti: pius ac benigꝰ accepta: noſtraq; delẽs facinora: a malis actibꝰ placatus emunda. ℟. Amen.

QVa ſunt Alia oratio. domine oñia: qui animas amas: qui innocentia paruulos ad te vocas: ⁊ peccatores iuſtificas: tuaꝫ ergo clementiam imploramꝰ: vt eis qui tibi placuerunt: eorũ nos conſortes efficias. Vt animarũ ad te viuentiuꝫ impetremus quietem: ⁊ nobis precantibus ad te venia cõcedatur et gratia. ℟. Cat chorus. Amen. Poſt nomina.

ILlabere domine bis boſtijs tibi oblatis: ⁊ ſuſceptis fideliuꝫ votis: ⁊ requiẽ iube prerogare defunctis. ℟. Cat chorꝰ. Amen.

OAd pacem. Oratio. Aceẽ tuã domine: quã tenendam tuis cõmendaſti apoſtolis: nobis cõcede ſeruandam miſeris ſeruis ſuis. Vt eorũ nos iungas conſortijs: quos ad te accerſire iuſſiſti: cuꝫ oñibꝰ ſanctis illi glorientur in paradiſi amenitate: ⁊ nos quãdoqꝫ ad te mereamur peruenire in pace. ℟. Amen. Dic faciat pbr vt dictuꝫ eſt retro in prima miſſa

De epiſcopo. Inlatio. IGnum et iuſtum eſt: equũ vere ⁊ ſalutare eſt: nos tibi ſemp gratias agere: dñe ſancte pater eterne omnipotens deus: per ieſum filium tuuꝫ dñm noſtrũ. Qui nos ſui ſanguinis precio redemit ⁊ ab antiqui boſtis imperio liberauit. Qui volẽs ſaluuꝫ facere qđ perierat bumanaꝫ non eſt dedignatꝰ adſumere formã. Qui per ſacri baptiſmatis vndam generari: ⁊ dimitti oñia dixit peccata per penitentiã: ergo mũdari ꝑmiſit ex proprio. Per ipm ergo te pater inuocamꝰ omnipotens: vt nobis ſemp inuocatus adſiſtas: ⁊ boc ſacrificiuꝫ ꝓpiciatus acceptes. Sit in cõſpectu oratũ qđ a nobis indignis tibi conſpicis eſſe oblatũ. Animas quoqꝫ paruulorũ tuorũ quas e ſeculo a te mũdare ⁊ vocare iuſſiſti: illorũ bethlemiticoꝝ cõſortio iũge: qui pro ieſu chriſto

filio tuo dño nr̄o occisi: eum quocūq; ierit secunt̄ in albis. Ut cū nos tibi eoꝝ spūs cōmendamus: nr̄oꝝ criminuꝫ apud te veniā īpetremꝰ. per ip̄m dñm nr̄m iesuꝫ xp̄m q̄ꝫ conlaudāt angeli atqꝫ archāgeli: ⁊ nō cessant clamare ita dicētes. ℟. Sāctus. s. s. Post sanctꝰ dicat pb̄r. Osanna in

Vere sanctꝰ: excelsis. ⁊ vere bn̄dictꝰ tu deꝰ pater omp̄s: ⁊ iesus xp̄s filiꝰ tuus dñs nr̄: qui nobis salutaris fons gratiaꝫ tribuit: ⁊ gloriā iterate natiuitatis indulsit: atqꝫ a diaboli laqueis exēptos: innocētes suis cōspectibꝰ reddit. Xp̄s dñs ac redēptor eternꝰ. Post prīdie

Facientes cōmemorationem passionis mortis ⁊ resurrectionis tue xp̄e: dñe redēptor omp̄s precamur: vt has hostias in cōmemorationē paruuloꝝ defunctoꝝ tuoꝝ. N. scō altario tuo impositas: intēdas propiciꝰ sanctifices: ⁊ bn̄dicas. Que et pro quibꝰ offerunt̄: impetremus quietē: ⁊ nobis ꝓficiāt ad salutē. ℟. Amē. hic faciat pb̄r vt scriptū est in prima missa. de ep̄o. fol. ccccl viij Et chorꝰ rn̄deat. ℟. Hierl̄m ciuitas sancta suscipe: qꝛ nō nobis seculū obfuit nec ꝑpetrauimꝰ malum. de vētre matris nr̄e cōtinuit nos obitus: ne viderem⁹ laborem et dolorē. Oremꝰ. Ad or̄onē

Deus probator ꝯuersationis: ⁊ cōditor: qui innocētes corōas: ⁊ pctōres iustificas: p̄sta vt ab occult' nr̄is mūdemur: et cū fiducia tibi ꝓclamemus e terris. Pater nr̄. Dicat pb̄r. Humiliate vos bn̄dictioni. Dñs sit semꝑ vob̄. ℟. Et cū.

Ob recordationem diei fideliū paruulorum suoꝝ. N. bn̄dicat vos omp̄s dñs: ⁊ propicietur in oībus. ℟. Amē. Illos paradisi amenitate cōfoueat: ⁊ vos sua protectione custodiat. ℟ Amen. Illis tribuat ꝯsortiuꝫ beatoꝝ: ⁊ vobis oībus īdulgentiam peccatoꝝ. ℟. Amen. Per mīam ipsius dei nr̄i ⁊c̄. Dñs sit semꝑ vobiscū. ℟. Et cum. Dicat chorus. Qui venit ad me. fo. lxxxxviij. Cō. Replet tū est gaudiū Or̄o. Oramus

te dñe. Quere in missa de oi/bus fidelib⁹ defunctis. folio cccclxvj. ¶ Missa de oñib⁹ fidelib⁹ defunctis hic faciat sacerdos confessionē: ⁊ po/stea ascēdat mediū altaris: ⁊ dicat alta voce. Erigite vos Dñs sit semp vobiscū. ℟. Et cum. ⁊ statim chorus incipi/at officiuz. Officium. Ac cum seruis tuis dñe. mi sericordiā alla alla. ℣. Ad te leua mus oculos nostros: qui habitas in celis p̄. miam. ℣. Gloria et bo ⁊c. p̄. Misericordiam. Jn. xl. ¶ Eniat sup nos officiū. dñe misericordia tua. salu tare tuū et eloquiū tuū. ℣. Et re/spōdebo exprobrantib⁹ mihi ver bum: quia speraui in sermonibus tuis. p̄. Salutare tuū. ℣. Gloria et bonor. p̄. Salutare. Oratio. Ac q̄s dñe banc cū ser/uis tuis omnib⁹ fideli/bus defunctis misericordiā: vt factorz suorz in penis non recipiant vicē: qui tuā in vo/tis tenuerunt fidei veritatē. Vt si cut hic vera fides eos adiunxit fideliuz turmis: ita eos illuc tua miseratio adso/ciet angelicis chorīs. ℟. Amē

Per misericordiā tuā de⁹ no ster ⁊c. Dñs sit semp vobis/cum. ℟. Et cum. Lectio libri esaye prophete. ca. LVIII. ℟. ¶ Hec dicit Deo gratias. dñs. Orietur in tene/bris lumen vobis: ⁊ tenebre vestre erunt sicut meredies: ⁊ requiem dabit vobis dñs semp. Et replebit splendori/bus animas vestras: ⁊ ossa vra liberabit. Et eritis qua/si ortus inriguus: ⁊ sicut fōs aquarū: cui nō deficiūt aque Ait dñs omps. ℟. Amen. Di cat p̄br. Dñs sit semp vobcū ℟. Et cū. Psallēdo Dona dñe requiē famulis tuis. ℣. Cōloca eos dñe in loca beatorz tuorz. Di cat p̄br. Silēti ū facite. Se/quētia epistole pauli apli ad Ro/manā. xiii. ℟. deo gr̄ias ¶ Fratres. Nemo vestruz sibi viuit: ⁊ nemo sibi mori/tur. Siue enim viuim⁹: dño viuim⁹. Siue eñ morimur: dño morimur. Siue eniz vi uimus siue morimur: dñi su/mus. Jn hoc enim xp̄s mor/tuus est ⁊ resurrexit: vt viuo rum ⁊ mortuorz dominetur. Tu aūt qui iudicas fratrem

tuum: aut quare spernis fratrem tuū? Omnes enī stabimus ante tribunal xpi. Scriptuz est enī. Viuo ego dicit dñs: qm̄ mihi flectet̄ omne genus. ⁊ ois lingua ꝓfitebit̄ deo R̄. Amen Euangelium. Dñs nr̄ ihesus xp̄s loquebat̄ discipulis suis Quere in missa de vno sacerdote defūcto fol. cccclix. dicat p̄br. Dñs sit semp vobiscū R̄. Et cū Lauda. Alla. ℣. Animas quiescentes de inferno erue deus paradiso restitue alla. Sacrificium. Offerim⁹ tibi dñe sacrificiū p̄o peccatis eoz: qui cū pietate dormitionē acceperūt: vt optimā babeant repositā apud te gratiam alla. In tempore. xl. Lauda. Laudate dñm qui timetis eum: in medio ecclesie laudabunt dñm q̄ requirunt eū. p̄. In medio eccle. Sacrificiū. Offerte dño munus sacrificiū: offerte dño gloriā et bonorē. p̄. Munoū sacrificiū. ℣. Gloria et bonor patri. p̄. Dūdum. dicat p̄br. kyriel. chor⁹ rīdeat. xp̄el. kyriel. Dñs sit semp vobiscum. R̄. at chor⁹. Et cum spiritu. Missa. Omine ihesu xp̄e: q̄ p̄o reparatione humani generis in hūc mundum deo patre venire dignatus es: deprecamur sanctā clementiaz tuā: vt per hoc sanctū sacrificium qō tibi a nobis offerre docuisti: vt aias ⁊ spīt⁹ famulo⁊ tuorum. N. ⁊. N. vt eos ab eterne pene interitu eruas cōmendam⁹. Et si qui in hoc corpore delicto⁊ sunt lapsib⁹ maculati: pietate solita eis indulgeas: ⁊ in requiē electo⁊ tuoruz manere eos p̄cipias: ⁊ oīm ppl'o tuo placatus veniā pct̄o⁊ cōcedas. R̄. Amē. Per miam tuā deus ⁊c̄. dicat p̄br. Oremus eleuando man⁹. Et chor⁹ nō rīdeat. Agios. In ista missa nec alīs missis de defunctis sed statiz dicat p̄br Ecclesiā sanctam catholicā ⁊c̄. Alia oō

OOmnipotentiā tuā dñe ihesu xp̄e apud quē multe sunt māsiones: iploram⁹: vt aias ⁊ spūs famulo⁊ tuorum. N. et. N. ab estuantis ignis ardoribus eruas: atq; in locū lucis ⁊ refrigerij dimissa crimina beredes ꝓstituas. R̄. Amē. Post noia. Oratio.

Miserator ⁊ misericors dñe iesu xp̄e: q̄ cuz deo patre in sempiterna gl̄ia permanes: gloriā tuā per huius sacrificij interuentu deposcimus: vt aīas ⁊ spūs famulorum tuoꝝ. N. ⁊ N. scti spūs tui ꝯsolatione reficias: ⁊ oībus defūctis in pace tua q̄escētib⁹: requiē largiaris eternaz. ℟. Amē. Ad pacē. Oro.

Pax eterna dñe de⁹ nr̄: pacis nobis copiā placatus ꝯcede: atq; fructū leticie sempiterne inradia. et famulis tuis. N. N. oībus fidelibus defunctis pro quib⁹ hodie hanc tibi hostiā immolātes offerim⁹: ꝯsolatiōis tue beneficio ꝯferas: nr̄orumq; oīm peccata deleas: ⁊ pacis ꝯcordiā nobis attribuas. ℟. Amen. dicat pb̄r. Quia tu es vera pax nr̄a. Nō detur pax sed statim pb̄r eleuet manus sup̄ calicē ⁊ dicat. Aures ad dñm. Et oīa alia vt in. j. missa. fo. cccc lvi. Inlatio

Ignū ⁊ iustū est: nos tibi gr̄as agere et: spūalia sacrificia celebrare dñe sctē pater omp̄s deus: p̄ iesum xp̄m filiū tuū dñm nostrum. Qui pietate summa humanitatez prestitit mundo: ⁊ morti extitit morsus: ⁊ multorum aīas eruit de inferno. Per ipsuz te pater omp̄s deprecamur: vt hoc sacrificium qd̄ pro remedio famuloꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. tibi offerim⁹: suscipe digneris propici⁹. Vt per intercessionez sctē marie virginis: ⁊ omniū sctōꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. ⁊ ꝯstituere iubeas in dextere tue partez: ⁊ nos oēs qui te deū vnū ꝯfitemur in trinitate: miserationis tue sentiamus opez. qr tibi oēs angeli nō cessant clamare. ita dicentes. ℟. Sāctus. s. s. Post sctūs dicat pb̄r. Osanna in excelsis

Vere sanct⁹ vere bn̄dictus es dñe iesu xp̄e. Qui viuis p̄stas salutē: ⁊ defunctos p̄ducis ad requiez. Te ergo poscim⁹ mētis intētione: vt hoc sacrificiū acceptans digneris scīficare: ⁊ famuloꝝ tuoꝝ. N. ⁊ N. p̄ quibus tibi hoc holocaustū offerimus: locū lucis eterne tribuas possidere: nob̄ quoq; te orātib⁹ p̄sentis tēporis cō-

cedas salutem: ⁊ defunctis fi
delibus eternam fac perfrui
luce. Christe dñe ac redem-
ptor eterne. Post pridie.

Credimus te dñe Ofo.
iesu xp̄e omniū esse vir-
tutem: rogamus te deꝰ pijssi
me: vt precem nostrā iubeas
exaudire propicius: ⁊ omni-
bus in te credentibꝰ peccata
iubeas dimitti: ⁊ huius sacri
ficij munera per manus an-
geli tui iubeas sanctificare.
Defunctorum quoq; famu-
lorum tuorū. N. ⁊. N. qui in
te credentes ab hac discesse-
runt luce: locū tribue electo-
rum in regione viuorum. ℟.
Amen. Hic dicat pb̄r vt dictū
est in prima missa de episco-
po. folio. cccclvij Et chorus
rñdeat. ℟. Memento congre-
gationis tue dñe: quā creasti ab
inicio. Ad orationē domini-

Deus te Oremꝰ. cam
scimus vitam esse vi-
uentium: ⁊ requiem fideliuz
defunctoruz: preces nostras
placatus suscipe: ⁊ cūcta no-
bis peccata dimitte: defun-
ctis famulis tuis. N. ⁊. N. re
quiem tribue: ⁊ nos ad te cō
laudandum idoneos effice.
Pater noster. dicat pb̄r. Hu-
miliate vos bñdictioni. Do
minus sit semp̄ vobiscū. ℟.

Et cuz spi. Benedictio.
Benedicat vos dñs no
ster iesus xp̄us: qui cunctoꝝ
est auctor mirificus. ℟. Amē.
Precibꝰ vestris occurrat pla
catus: ⁊ bona q̄ poscitis de
sede maiestatis sue conferat
pius. ℟. Amen. Vobis viuis
veniam tribuat pro vestris
peccatis: ⁊ defunctis fideli-
bus impertiri dignet̄ locuz
perpetue lucis. ℟. Amē. Per
misericordiam ipsius dei no
stri ⁊c̄. Dñs sit semper vob̄.
℟. Et cum. dicat chorus. Qui
venit ad me. Cōm. Repletuz est
gaudiū nostrum: et lingua nostra
in exultatione. Oratio.

Oramꝰ te dñe sancte pa-
ter eterne omnipotēs deus:
pro spiritus ⁊ animas famu-
loruz tuorū. N. ⁊. N. vt eis
tribuas requiē sempiternā.
Vt cū dies ille resurrectiōis
ac remunerationis aduene-
rit per hoc sacrosanctā cōmu
nionez nō cum impijs: ⁊ pec
catoribꝰ sed cū sanctis ⁊ ele-

tcis tuis eos ad ſtare precipi as. ℟. Amen. Per miſericor/ diam tuam deus noſter ꝛc̄. Dominus ſit ſemper vobiſ/ cum. ℟. Et cum. In nomine domini noſtri ieſu xp̄i: ani/ me eorum ⁊ omniū fideliuꝫ defunctorum per miſericor/ diam dei ſine fine requieſcāt in pace. ℟at. Deo gratias.

¶ Miſſa beate marie virgi/ nis: ad Introitū. Orate pro Alfonſo ortiz doctore: ⁊ ca/ nonico Toletano.

Ave virginum ſpecioſa vir/ go. ℣. Inleſo pudore deus enitra. ℟. Te angelorū hominūq; cater ue dei venerantur parentem et cō laudant. ℣. Inleſo pudore deum enitra. ℟. Gloria et honor patri et filio et ſpiritui ſancto in ſecula ſe/ culorum amen. ℣. Inleſo pudo/ re deum enitra. Oratio.

Dignificēt te deus cūcte creature: quarū conditor tam inſignē hominis fabri/ cam: eiuſdem carnis aſſum/ ptione in aluo virgineo bea te marie recumbens inluſtra re dignatus es: eius queſu/ mus interuentu nobis men tis ⁊ corporis tribue pudici tiam: qui eius niuei pudoris clauſtra īlibata ſeruaſti poſt partum. Qui cuꝫ patre ⁊ ſpi ritu ſancto viuis peremiter in ſecula ſeculorum. ℟. Amē. dicat p̄b̄r. Dominus ſit ſemp vobiſcum. ℟. Et cum. Lectio eſaye prophete. capitl'o. VII.

In illis die/ ℟. Deo grās. bus. Locutus eſt domi/ nus ad achaz dicens: pete ti/ bi ſignū a dño deo tuo in p/ fundum inferni: ſiue in excel/ ſuꝫ ſupra. Et dixit achaz: nō petam: ⁊ non tētabo domi/ nū. Et dixit: audite ergo do/ mus dauid: nunquid paruꝫ vobis eſt: moleſtos eſſe ho/ minib⁹: ꝙa moleſti eſtis deo meo: Propter hoc dabit vo bis dominus ipſe ſignū. Ec/ ce virgo concipiet: ⁊ pariet filium: ⁊ vocabit nomen ei⁹ emanuel. Butirum et mel comedet: vt ſciat reprobare malum ⁊ eligere bonum. ℟. Amen. Dn̄s ſit ſemp vobiſcū ℟. Et cū. Pſallendo. Inteme rata viſcera maria: digna celeſti ꝓſortio. ℣. Ex qua in terris deus carnē induit. ℟. Et in celis regiā aulam ſibi mariā fabricat⁹ eſt. ℣.

Ex qua in terris deꝰ carnē iuuit.
dicat pbr. Silentium facite.
Lectio libri actuū apl̄orum.
IIlis in diebus. i. capl̄o
Discipuli dñi nostri ieſu
xp̄i reuersi sunt hierosolimā
a monte qui vocaꝫ oliueti: q̄
est iuxta hierusalē sabbati ba
bens iter. Et cuꝫ introissent
in cenaculū: ascenderūt vbi
manebat petrus. ⁊ iobānes.
⁊ iacobus. ⁊ andreas. philip
pus. et thomas. bartholo
meus. ⁊ matthеus. iacobus
alphei. ⁊ simon zelotes. ⁊ iu
das iacobi. hi oēs erāt per
seuerātes vnanimiter in ora
tione cuꝫ mulieribꝰ: ⁊ maria
matre ieſu: ⁊ fratribꝰ eiꝰ. ℟.
Amen. Lectio sancti euange
lij ſm lucam. capl̄o. ii.
IIlo in tēpore. Dixit ma
ria mater dñi ad ieſum: fili
quid feciſti nobis? Ecce pa
ter tuus: ⁊ ego dolētes que
rebamus te. Et ait ad illos.
Quid est qđ me querebatis?
Nesciebatis: quia in bis que
patris mei sunt: oportet me
esse? Et ipſi non intellexerūt
verbum quod locutꝰ est ad
eos. Et ascendit cum illis: et
venit nazareth. ⁊ erat ſubiꝯ
illis. ⁊ mater eius conſerua
bat oīa verba hec in corde
ſuo. ℟. Amen dicat pbr. Dñs
sit semper vobiscū. ℟. Et cū.
Lauda. Concinat dei genitri
cis laudes lingua pudica. que in
uiolabilis pudoris virgo pepe
rit. ℣. Virgo post partū dei gra
tissima coniunx: gaude cunctoꝝ
mater fidelium. Sacrificium.
Tibi sancte pater omp̄s eterne
deus: hostias immolamꝰ filij tui
dñi nostri ieſu xp̄i: matris mune
ra recolentes. Cuius intercessio
ne placatꝰ nostroꝝ ablue sordes
delictoꝝ: vt que immaculata con
cepit: virgoq; peperit fideliū rea
tus intemerata precibꝰ emundet.

Gendamus ad Missa.
Omnipotentis dei miseri
cordiā ſupplices palmas. q̄
virginis marie pudici deco
ris thalamū preelegit: q̄ vni
genitū filiū: ſuū mūdi ſalutez
pareret. p̄ſtet beatiſſima vir
go ⁊ parēs nobis protectio
nis auxiliū. ad cuiꝰ labia meli
flua facile piꝰ inclinat aures
filiꝰ: immēſe clemētie auctor
O ſponſa dei maria auditu
pulſa clementē: p̄ris ac gnati

vt nostras miserat⁹ ruinas pia numina misericorditer flectat: quo piacula mundet: et crimina laxet: ⁊ culparū pondera releuet iacentiū: penarumq; sarcinas tollat. Eya pudoris almi virgo fecunda funde preces ad filiū: vt nobis prestet auxiliuz. labimur sine te suffragāte maria: mergimur ꝓfunda sceleruz abissu absq; filij tui remigio salutari. porrige ergo pias lapsis man⁹. Cōfirma labātes. lāguidos refoue: ac tibi lauduz vota reddētes propici⁹ exaudire digneris. ℟. Amen.

O Mp̄s adorā/ Alia or̄o de tremendeq; de⁹: qui ꝓuidētia ineffabili rerū dirigis cursus cunctarū: ⁊ pondere libras aquarum gurgites: elementaq; locis aptas: quoꝝ mixtione corpora subsistere iubes: vt mirabilium tuoruz nō modo in magnis: sed in paruis insignia ostendas. At maiestati tue paruz erat cōdidisse: om̄ia: quibus leges imponeres: nisi hominis lapsum cui seruirent: reparando reformares. Quippe cecidisse euam luctus nr̄i parentē: q̄d posteris miserius nobis? Verū gr̄e plenitudine te dn̄e obūbrasse mariā q̄d felici⁹? Genuit illa flebiles ⁊ perituros: cōcepit ista deū hoīem pristine ruine reparatorem. Cecidit homo infelicis culpe reus: suscepit ex maria hominē qui nos redimeret deus. Speciosa dei pr̄is sponsa: atq; filiū dei paritura a seculis preelecta: oret ꝓ nobis pia interuentrix: vt piaculis expiati patrē cū filio et spū sancto votis sinceris cū maria laudemus: atq; sine fine cernui vnum in trinitate deū adorem⁹ in secula seculoruz. ℟. Amē. Post noīa. Or̄o

TE deū filiū dei summis gratiarū muneribꝰ excolimus: licet incarnationis tue sacratissime mysteria recensere dignis clamoribꝰ nō sufficimus: cū virginis mr̄is tue: in aluo ad salutē humani generis federa sunt innita: eius ergo interuētu: nos celo dignos efficere digneris: qui eius claustrū pudicicia decoꝝ subire nō dedigna

tus hominū: cōmertiū cele/
stium spūm cōsortiū mirabi/
li prouidentia inire feciſti. p
cuiꝰ ſanctiſſima merita te ſup
plices poſtulamꝰ: vt a conta
gijs terrene feditatis corda
tuoꝝ emacules: ⁊ gratia tua
mentes nr̄as viſitādo refun
das: quo pauſantiū aiabꝰ re/
quiem: ⁊ viuis pacē largiar̄.
℟. Amen. Ad pacem. Oratio

OMiſerere plebis tue do
mine miſerere: qui exi/
mie charitatis tue clemētia:
nr̄e carnis mortalitatem ſu/
mere: atq; crucis eculeū ſubi
re voluiſti: quiq; virginem
matrē pro nr̄is reatibus pen
dēs in ligno: virgini diſcipu
lo cōmēdaſti: placare q̄s ob
nr̄a facinora infenſus: vt tue
propiciationis abundancia
pacis tue cōmendatione: me
reamur in hac peregrinatio/
ne: ⁊ aduerſa pati patiēter:
⁊ ſecundis ſobria pace gau/
dere. q̄a tu es par vera dn̄e
redemptor eterne. ℟. Amen.

VEre dignū ⁊ Inlatio.
equū eſt: ſūmo immor
taliq; deo gr̄as immortales
om̄i conatu agere: ⁊ ieſu xp̄o
eterno filio ſuo. ex virgine
gloriosa beata maria ſpiritꝰ
ſancti obūbratione ꝯcepto:
atq; denuo pro noſtra ſalute
nato. qui ex ſemine dauid ſe/
cūdū carnē virginē mundiſ/
ſimā de qua naſcer̄: pphe
ticis oraculis ſe prefatū naſci
turum elegerat. Virgo nē/
pe regia nō alta ſapiens: ſed
humilia reſpiciens: ab ange/
lo nūciante ſalutata: ſed non
corde exaltata. q̄ ad laudes
ꝓprias turbata eſt: non gau/
dio effuſa. q̄ prior fide in mē/
te genuit: quā in vētre deū:
quē natū adorat creatorem.
quē angelorꝝ obſeq̄a pluſq;
hominē teſtant̄. qui palaꝝ fit
paſtoribꝰ: quē ſapientiū ob/
tuſa corda nō nouerāt: aſtrū
iubaris inſoliti reges docet:
⁊ antecedit ducatū prebens.
ad ſaluatorē. qui vagiens in
preſepe regū ſceptra curua/
uit. ⁊ qui matri nō intulit fa/
ſtidia vētris: eiꝰ ſuffudit mi/
rabili iubilo mentē. Jn par/
tu virginē ſe leta miratur: in
filio ſe matreꝝ altiſſimi letat̄.
lactabat prolem virgo: per
quā paſcit̄ homo. Te igitur

oīpotentez mirabilia opera exaltant: q̄ maiora feceris redimendo: q̄ creando. Cōdidisti nos in sapientia: redemisti in miscdia: quem decet hymnus: quē merito angelorum laudat exercit⁹: ⁊ vnanimiter spūs iustoꝝ laudantes adorāt: ita dicētes. ℟. Sāct⁹.

Vsanct⁹ sanct⁹. Post scūs. Ere sanct⁹: vere beat⁹ dn̄s noster iesus xp̄s: qui matris sanctissime misert⁹: virginali eius pudicitie virginē custodem destinauit. que in terris celebris hominib⁹: ab angelis celebrior in celis colitur. illa mysterioꝝ diuinoꝝ conscia parēs: apl̄orum non ignara mali ꝯsolabat̄ erumnas. ⁊ filij archana fidelis: ⁊ mistica discipulis reuelabat. Cui⁹ ex ore melle dulcior fluebat oratio: cooperante dn̄i mater filij eius afluentia. qui viuit ⁊ om̄ia regit cum pr̄e ⁊ spūsācto. Post pridie or̄o.

Inlustratione tua xp̄e iesu mentiū nostrarū tolle caliginē. nam virginis mr̄is tue meritis poscim⁹ adiuuari: oramusq3: vt eius patrocinio: hec oblata sanctifices: ⁊ sanctificata nr̄oꝝ tergant scelerum maculas: ⁊ ad tua promissa nos dirigere digneris. ℟. Amen. Ad or̄onē dn̄icam.

Deus virtutū spōse tue ecclesie indeficiens cōseruator. quā per gloriosissimam virginē matrē tuā gratiarum donis viuificas: eius q̄s pia intercessione: ad mandatoruz tuoꝝ obseruantiam nos dirigere digneris: ⁊ presta vt puro corde quod precipis orem⁹. e terris. Pater nr̄ dicat pb̄r. Humiliate vos benedictioni. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cum. Benedictio

Misericors deus per illam charitatē: quā habuit erga virginez matrem suam: vobis conferat auxiliuz ad vitā eternā. ℟. Amē. Fons ille gratiaruz inspiret vob̄ dona: que vos gratiores sibi reddat. ℟. Amen. Donet ⁊ pacis dulcedinē: q̄ vos cōcorditer foueat in gremio matris ecclesie. ℟. Amē. Per misericordiā dei ⁊c̄. Dn̄s sit semp̄ vobiscū. ℟. Et cū. dicat chor⁹ Gustate et videte. Que-

re in festo corporis xp̄i. fol.

Sumpsi/ Oro. cclxvij. mus dñe tui corporis ⁊ sanguinis salutarē refectionem: q̄s vt interuētu gloriose virginis marie: adsit nob mētis ⁊ corporis robur per hoc sacramentū: vt ad vitaz eternā sit viaticum sempiternum: qui viuis ⁊ oīa regis: in secula seculorū. ℟. Amen. Perennitatis nr̄e sumpsim⁹ vbi īcarnati mysteriū: quod in vtero virginis marie: nr̄e carnis cōmertiū assumere dignatus est: ea igit̄ interueniēte patrona: eterne in nobis vite gr̄am operare bone iesu. ℟. Amē. Per mīam tuam de⁹ ⁊c̄. In noīe dñi nr̄i iesu xp̄i mysteria cū pace peracta sint. Et votū vestrū ab eo acceptum sit. ℟. Deo gratias.

Tabula ad inueniendū que centinentur in isto missali: ⁊ primo tabula dñicarum cū singulis ferijs sequētibus Kalendarium.

Benedictio aque.
Dñica prima aduentus dñi. folio. .j
Dñica.ij.aduentus dñi. folio vij.
Dñica.iij.aduentus dñi. folio .x
Dñica.iiij.aduentus dñi. folio xij.
Dñica.v.aduentus dñi. folio xvj.
Dñica.vj.aduentus dñi. folio .xviij
Clementis pape. folio .xx
Saturnini ep̄i ⁊ martyris. folio .xxiij
Andree apostoli. folio xxvj.
Eulalie virginis. folio .xxix
Annūciatio beate marie virginis que dicitur dela. O. folio .xxxij
Thome apostoli. folio .xxxv
In natiuitate dñi folio .xxxvij
Stephani leuite prothomr̄is. fo. .xlj
Johannis apl̄i ⁊ euāgeliste. fo xliiij.
Sanctorum innocentum. fo .xlviij
In trāslatione iacobi zebedei. folio l.
In circūcisione dñi folio lij.
Dñica ante epiphaniam. folio lv.
In ieiunio epiphanie folio .lviij
In epiphania dñi fo lix.
Dñica.j.post octauas ep̄bie. fo .lxiiij
Dñica.ij.post octauas ep̄bie. fo .lxvij
Dñica.iij.post octa.epiphanie. fo lxix.
Dñica.iiij.post octauas ep̄bie. fo .lxxij
Dñica.v.post octa.epipib̄e. fo lxxiiij.
Dñica.vj.post octauas ep̄bie. fo lxxvij.
Dñica.vij.post octauas ep̄bie. fo .lxxx
Dñica.viij.post octa.ep̄bie. fo .lxxxiij
Dñica ante diem cineris fo .lxxxv
Feria.iiij.in capite ieiunij. fo .lxxxix
Dñica prima quadragesime fo .xciij
Fe.iiij.prime hebdomade.xl. .xcviij
Feria.vj.prime hebdomade.xl. fo .c
Dñica.ij.in quadragesima fo .ciiij
Feria.iiij.scd̄e dñice.xl. fo cix.
Feria.vj.scd̄e dñice.xl. fo .cxij
Dñica.iij.in quadragesima. fo .cxv
Feria.iiij.dñice.iij.quadragesi. fo cxx.
Fe.vj.dñice.iij.quadragesi. fo cxxiij.
Dñica.iiij.in quadragesima fo. cxxvj.
Feria.iiij.dñice quarte.xl. fo. .cxxxj
Feria.vj.dñice quarte.xl.fo. .cxxxiiij
Dñica.v.in quadragesima.fo .cxxxviij
Feria.iiij.dñice quinte.xl. fo .cxlij
Fe.vj.dñice q̄nte quadrage.fo .cxlvj
Dñica in ramis palmarū. fo. cxlviij.
Fe.iiij.post ramos palmarū. fo .cliiij
Feria.v.in cena dñi folio .clvij
Feria.vj.in parasceue. folio .clxvij
In sabbato sancto pasche. fo. clxxiiij.
In die resurrectionis dñi folio .cxciiij

Feria.ij.post resurrectionē.fo. cxcviij.
Feria.iij.post resurrectionē fo. ccj.
Feria.iiij.post resurrectionē.fo. .cciiij
Feria.v.post resurrectionē. fo. ccvij.
Feria.vj.post resurrectionē.fo ccx.
Sabbato post paschā.folio. .ccxiiij

Regula ad preparandū se sacerdos ad missaz celebrādaz

folio. ccxvij.
Omniū offerentiū in quo fit festum iacobi zebedei. fo. ccxx.
Hymnus angelorum hoc est gloria in excelsis deo. fo. .ccxxj
Verba cōsecrationis. fo. .ccxxx
Simbolū bini idest credimus.fo ccxxx.
Oratio dñicalis idest pr̄ nr̄.fo .ccxxxj
Bñica in octaua pasche. fo .ccxxxiiij
Bñica.iij.post paschā. fo. ccxxxvij.
Bñica.iiij.post paschā.folio. .ccxl
Bñica.v.post paschā.folio. .ccxliij
Bñica.vj.post paschā. folio. ccxlvj.
In ascensione dñi.folio. ccxlix.
Bñica post ascensionē dñi.fo. .ccliiij
In vigilia pentecostes.fo. .cclvj
In die sancto pentecostes.fo. cclviij.
Bñica.j.post pentecosten.fo. cclxiij.
In festo corporis xpi. folio. cclxv.
Bñica.ij.post pētecosten.fo. cclxvij.
Bñica.iij.post pētecosten. fo. .cclxix
Bñica.iiij.post pētecosten.fo. .cclxxj
Bñica.v.post pentecosten.fo. .cclxxiij
Bñica.vj.post pentecosten.fo. .cclxxv
Bñica.vij.post pētecostē.fo. cclxxvj.
Bñica ante ieiuniū kalendarū nouembrium.folio. cclxxix.
In ieiunio kalendarum nouembrium. folio. cclxxxj.

Festa mensis Januarij.

Juliani ⁊ basilice.folio cclxxxiiij.
Luciani presbyteri.Pauli primi heremite.Quadraginta martyrū.Octaua epiphanie. Hilarij episcopi. Felicis in pincis martyris.Mauri abbatis.Marcelli pape ⁊ martyris.Antonij abbatis. folio. cclxxxvij.
Prisce virginis ⁊ martyris. Juliani episcopi ⁊ cōfessoris.Fabiani:⁊Sebastiani ⁊ eius comitum.folio. .cclxxxviij
Luciani pr̄sbyteri ⁊ mr̄is.fo. .cclxxxix
Agnetis virginis ⁊ mr̄is.fo. .ccxc
Vincentij martyris.fo. ccxcj.
Illefonsi archiepi toletani.Sancte marie de pace.Babile episcopi ⁊ martyris. ⁊ trium puerorum. folio. ccxcvj.
Timothei episcopi discipuli pauli.Conuersio sancti pauli.Proiecti martyris. Tirsi martyris.folio. ccxcviij.
Policarpi episcopi ⁊ martyris. Johannis crisostomi episcopi. Agnetis scdo.
Valerij episcopi ⁊ martyris.Octaua sci illefonsi.Batildis regine.Ciri⁊ Johannis martyrum.folio. ccc.

Festa mēsis februarij.

Ignatij episcopi ⁊ martyris. Brigide virginis.Purificationis beate marie virginis.folio ccc.
Blasi episcopi ⁊ martyris.Siliberti cōfessoris.Agate virginis ⁊ mr̄is .cccv
Vedasti⁊ Amādi episcoporū.Dorothee virginis.folio. cccvj.
Apolonie vir.⁊ mr̄is.Scolastice v̄ginis Eulalie virginis ⁊ martyris Barchinonensis.folio. .cccviij
Fructuosi:Auguri:⁊ Eulogij martyrū ⁊ eius comitum.folio. .cccx
Valentini martyris. Juliane virginis. Panthaleonis martyris. Colūbani abbatis.Cathedra sancti petri.fo cccxij.
Mathie apostoli.folio. cccxv.

Festa mensis martij.

Adriani martyris.Bonati martyris.
Emetri:⁊ Celidoni.folio .cccxvij
Thome de aquino.Perpetue:⁊ felicitatis martyrum.Apolonie virginis ⁊ martyris. Facundi:⁊ primitiui martyrum. Gregorij pape.Leandri ep̄i⁊ confessoris Leonis pape ⁊ martyris.Patricij ep̄i. Gabrielis archangeli.Edoardi regis ⁊ mr̄is.Joseph confessoris.Cucuberti ep̄i ⁊ confessoris.Benedicti abbatis.Pauli

epi ⁊ cõfessoris. Annũciatio beate marie Marcelli pape ⁊ cõfessoris. fo. cccxix.

Festa mensis aprilis.

Theodosie virginis. Ambrosij episcopi ⁊ confessoris. Isidori episcopi ⁊ cõfessoris Fructuosi episcopi Bracarẽsis. cccxix. Zozibij confessoris. Eleutheri episcopi ⁊ martyris. Victoris Bracarensis martyris. Eufemie virginis ⁊ martyris. Tiburcij ⁊ Valeriani martyrũ. Vitalis martyris. Georgij martyris Felicis ⁊ Fortunati martyrũ. Proficij martyris. Marci euangeliste. Cleti mris. Marcellini ⁊ Petri martyrum. Georgij martyris. Vitalis martyris. Petri mris de ordine predicatorũ. fo. cccxx

Festa mensis madij.

Philippi ⁊ Jacobi apostolorũ. Zozcati ⁊ comitũ eius episcoporũ. fo. cccxx Athanasij episcopi ⁊ confessoris. Inuentio sancte crucis. folio. cccxxij Alexandri Euẽtij martyrũ. Quiriaci epi ⁊ martyris. Johannis ante portã latinã Tripete virginis. Domicelle virginis. Reuelatio sancti michaelis. Isidori militis. Gregorij nazanzeni. Trãslatio sancti nicholai. Gordiani ⁊ Epimachi martyrum. Ponci martyris. Nerei ⁊ Achilei atq; Pancracij martyrum. Victoris ⁊ Zozone mrm. Bonifacij confessoris. Potẽtiane vginis ⁊ mris. fo. cccxxiiij. Translatio sancti dñici. Urbani pape ⁊ martyris. Trãslatio sancti Francisci. Augustini episcopi anglorum. Germani episcopi ⁊ confessoris. Petronille virginis. folio. cccxxv

Festa mensis iunij.

Marcellini ⁊ petri martyrũ. Medardi: ⁊ Geraldi episcoporũ. Primi ⁊ Feliciani martyrum. Barnabe apostoli. Enofri cõfessoris. Basilidis: Cirini: Naboris mrm. Antonij de padua cõfes. Basilij episcopi ⁊ confessoris. Viti ⁊ Modesti martyrum. Cirici ⁊ Julite martyrum. Adriani atq; Natalie martyrũ. fo. cccxxv Marci ⁊ Marcelliani martyrũ. Gerualij ⁊ Prothasij martyrũ. Florẽtie virginis. Siluestri pape ⁊ martyris. Consortie virginis: cum vndecim millium martyrum. Bñica pro aduentu sancti iohannis. folio. cccxxvij. Natiuitas iobis baptiste. fo. cccxxx Translatio sancti eligij episcopi ⁊ cõfessoris. Johãnis ⁊ Pauli. Leonis pape ⁊ confessoris. Petri ⁊ Pauli apostolorum. folio. cccxxxiiij Cõmemoratio sci pauli. fo. cccxxxvij.

Festa mensis iulij.

Octaua sancti iohannis baptiste. Visitatio sãcte Elisabeth. Processi ⁊ Martiniani martyrũ. Octaua apostolorũ Petri: ⁊ Pauli. Marcialis epi. fo cccxxxvij. Octaua visitationis. Septem fratrum martyrum. Translatio sancti Benedicti. Martiane virginis ⁊ martyris. folio. cccxxxviij Margarite virginis. Quirici martyris Triumphum sancte crucis. Alexij confessoris. Juste ⁊ Rufine martyrũ ⁊ virginum. folio. cccxlj Rufine virginis. folio. cccxliiij Marine virginis. Margarite virginis ⁊ martyris. Praxedis virginis. Marie magdalene. folio. cccxlvj Apolinaris episcopi ⁊ mris. Cristine virginis: ⁊ martyris folio. cccxlviij Jacobi apostoli. Anne matris scẽ marie Cristofori ⁊ comitũ. folio. cccxlix Septem dormientiũ. Nazari celsi. ⁊ Pãtaleonis. Felicis martyris. fo. ccclij Simplicij Faustini ⁊ Beatricis. Marthe hospite xpi. Abdon ⁊ Sennen mrm. Germani epi ⁊ cõfes. folio. ccclliij.

Festa mensis augusti.

Vincula sancti petri. Machabeorũ martyrum. Stephani pape ⁊ martyris. Inuentio sci Stephani mris. fo ccclvij. Petri exomẽsis. Dominici de ordine predicatorum. Marie de niuibus. Transfiguratio dñi. Justi ⁊ Pastoris cccly

Sixti pape. Felicissimi ⁊ Agapiti martyrum. Donati ep̄i ⁊ martyris. Mãmetis martyris. Cirici ⁊ Largi consotijs. Laurentij martyris. fo. . ccclvij
Tiburcij martyris. Clare virginis. Ipoliti sociorũq; ei⁹. Eusebij presbyteri. Assumptionis beate marie. fo. . ccclxj
Octaua sancti laurentij. Agapiti martyris. Bernardi abbatis. Octaua assumptionis. Timothei ⁊ Simphoriani. Bartholomei apostoli. folio. . ccclxv
Genesij martyris. folio. . ccclxvij
Gerontij ep̄i ⁊ confes. fo. ccclxix.
Rufi martyris. Victoris episcopi. Augustini episcopi. Decollationis Johãnis baptiste. folio . ccclxx
Sabine mr̄is. Felicis ⁊ Audacti martyrum. folio. ccclxxiij.

Festa mensis septembris.

Egidij abbatis. Vincentij ⁊ Leti. Antonij martyris. Marcelli martyris. Obdulie virginis. In natiuitate gloriose virginis marie. folio. ccclxxiij.
In exaltatiõe sancte crucis. ccclxxv.
Octaua beate marie virgi. ccclxxvj.
In ieiunio sancti cipriani. fo. ccclxxvj.
Cypriani episcopi. fo. ccclxxix.
Nicomedis martyris. Vincentij. Eufemie virginis. Lamberti episcopi. Matthei apostoli. folio. ccclxxxij.
Mauricij ⁊ sociorum. Clare virginis. folio. ccclxxxiiij.
Fortunati episcopi ⁊ cõfessoris. Cosme ⁊ Damiani mr̄m. folio. . ccclxxxv
Fausti Januarij ⁊ Marcialis. folio. (ccclxxxvij.
Michaelis archangeli. fo. 389. cccxciiij
Hieronimi p̄sby. ⁊ cõfes. fo . cccxciiij

Festa mensis octobris.

Verissimi ⁊ Maximi ⁊ sociorum ipsorũ Leodegarij episcopi ⁊ martyris. Francisci confessoris. Marci episcopi ⁊ confessoris. Sergi ⁊ bachi ⁊ Marcellini martyuz. Dionisij sociorũq; eius martyruz. Geraldi confessoris. Calixti pape ⁊ martyris. Unfrani episcopi. Victoris martyris. Lupi episcopi ⁊ confessoris. Luce euangeliste. Herene virginis ⁊ martyris Caprasij martyris. Ursule ⁊ vndeciz milium virginum. Seruandi ⁊ Germani. folio. . cccxciiij
Fructuosi confessoris. Crispini ⁊ crispiniani mr̄m. Vedasti ⁊ Amandi ep̄orum Vincenti ⁊ Sabine ⁊ Cristete. Simonis ⁊ Jude apolorum. folio. . cccxcvj
Eustachi sociorũq; eius martyruz. Bellum de benamarin. Claudi ⁊ sociorũ eius mr̄m. Quintini martyris. . cccxcix

Festa mensis nouembris.

Festum omniũ sanctorũ. fo. . cccxcix
Octaua omniũ sanctorũ. Quattuor coronatoruz martyrũ. Theodori martyris Menne martyris. Martini episcopi. folio. . ccccij
Emiliani abbatis. Bricij episcopi ⁊ cõfessoris. Clementini ⁊ Theodori martyrum. Eugenij archiepiscopi Toletani. Sperati ⁊ eius comitũ. folio. cccciiij.
Aciscli ⁊ Victorie mr̄m. fo. ccccvj.
Octaua sancti martini. Romani martyris. folio. . ccccviij
Crispini confessoris. Cecilie virginis. folio. . ccccx
Grisogonij martyris. Katherine virginis ⁊ martyris. Vitalis ⁊ Agricole: ⁊ Facũdi ⁊ Primitiue mr̄m. fo. . ccccxiij

Festa mensis decembris.

Eligij episcopi ⁊ cõfessoris. Barbare virginis ⁊ mr̄is. Nicholai ep̄i ⁊ confesso. Octaua sancti andree. In conceptione beate marie virginis. fo. . ccccxiij
Leocadie virginis. folio. ccccxv.
Eugenie virginis ⁊ mr̄is. fo ccccxvij.
Columbe virginis ⁊ mr̄is. fo ccccxix.

Cõmune omniuz scõr.

Missa vnius martyris. fo. . ccccxxj
Missa vnius martyris põtificis vel simplicis. folio. . ccccxxiij
Missa vni⁹ mr̄is simplicis ccccxxiiij.

Missa plurimorũ martyrum sex cappa/
rum.folio. .ccccxxvj
Missa plurimorum martyrũ.iij.cappa
rum.folio. ccccxxviij.
Missa plurimorũ martyrũ duarũ cappa
rum.folio. .ccccxxx
Missa vnius confessoris pontificis ꝛ nõ
pontificis.folio. .ccccxxxij
Missa plimoꝝ cõfessorũ.fo ccccxxxiiij.
Missa vnius virginis.fo. .ccccxxxvj
Missa plurimarũ virginũ .ccccxxxviij

Incipiunt misse votiue.

Missa votiua oimoda.fo. .ccccxlj
Missa pro se ipso sacerdote. ccccxliij.
Missa votiua singularis. .ccccxlvj
Missa pro itinerantibꝫ.fo. ccccxlvij.
Missa de tribulationibus.fo. .ccccxlix
Missa pro sacerdote viuo.fo. ccccl.
Missa pro vno infirmo.fo. .ccccli
Missa pro infirmis.fo. ccccliiij.
Missa defunctorum.Et pro episcopo.
folio. .ccccly
Missa pro vno sacerdote defuncto.
folio. ccccly iij.
Missa pro diachono vel subdiachono.
folio. .ccccly
Missa pro vno defuncto.fo. .ccccly ij
Missa plurinoꝝ defunctoꝝ. ccccly iij.
Missa ꝓ fidelibꝫ defunctis. .ccccly vj
Missa beate marie virgi.fo. .ccccly vij

Explicit tabula.

Benedictio panis.

℣. Adiutorium nostrũ in nomine dñi. ℟. Qui fecit celum et terraꝫ. ℣. Sit nomen domini benedictũ ℟. Ex hoc nunc et vsqꝫ in seculuꝫ. ℣. Domine exaudi oratiõẽ meam. ℟. Et clamor meus ad te veniat. Dicat presbiter. Dominus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spiritu tuo. Oremus.

Benedic do/ Oratio. mine creaturam istam panis: sicut benedixisti quinq; panes in deserto: vt oẽs qui ex eo gustauerint: taꝫ corporis q̃ anime recipiant sanitatem. Per dominuꝫ nostrũ iesum christum filium tuum. Qui tecum viuit ꝛ regnat in vnitate spiritus sancti deus. Per omnia semper secula seculorum. ℟. Amen. Dicat presbyter Dominus sit semper vobiscum. Respondeat chorus. Et cum spiritu tuo.

Benedictio.

Benedictio dei patris oipotẽtis ✠ ꝛ filij ✠ ꝛ spiritus san ✠ cti descẽdat et maneat super banc creaturam panis. ℟. Amẽ. Et statim aspergat aquam benedictam.

Ad laudem omnipotentis dei.
necnon virginis marie matris eius: omnium
sanctorum sanctarumq;. Expletum est missa-
le mixtum scōm regulam beati Isidori dictū
Mozarabes: maxima cum diligentia perle-
ctum et emēdatū per Reuerēdum . in utro-
q; iure doctorem dominum Alfonsum ortiz
Canonicum Toletanum. Impressum in re-
gali ciuitate Toleti. Jussu Reuerendissimi in
christo patris dñi. d. Frācisci ximenes: eiusdē
ciuitatis Archiepiscopi. Impensis Nobilis
Melchioris gorricij Nouariensis. Per magi
strum Petrum bagembach. Alemanum. An
no salutis nostre Millesimo quingentesimo
die vo nona mensis Januarij.

